

Maala.

MAALA. i. chorus, vel cythara, siue infirmitas: filia Salphaad, quę cum alijs fororibus hęreditatem accepit in partitione terrę promissionis. num. 26. d. Iosu. 17. a.

Maceda.

MACEDA. i. incendium, aut adoratio, vel incuruatio: ciuitas in tribu Iuda, in cuius spelunca se absconderat quinque reges: qui a Iosue suspensi sunt. Ios. 10. d. 15. e.

Macelloth.

MACELLOTH. i. ab initio: vigesima secunda mansio filiorum Israel in deserto: quo peruenerunt post Charadath: designat relationem omnium ad primum principium. nu. 33. d. interpretatur ecclesię, vel coetus, aut congregationes: & designat eum statum, in quo possunt dicere ambulantes desertum huius seculi. Ecce quam bonum & quam iucundum habitare fratres in vnum.

Maceria, uide Paries.

Machabæus.

MACHABÆUS. i. percussor, Grecę uero pugnator: cognomen Iudę filij Matthatię, qui fuit dux populi Israel egregiusque pugnator. 1. Mach. 2. a.

Machina, Machinari, Machinatio.

MACHINARI est excogitare, & etiam per dolū aliquid moliri. Machina autem est ipsa molitio, & inuentio: & etiam instrumentum, quo moles aliqua facile impelli potest. Et machinę bellicę sunt instrumenta, quibus uiuntur in bello.

Astutię diaboli.

MACHINATIONES Haman contra Iudęos. Esther. 3. a. designant astutias diaboli cōtra fideles.

Machmas.

MACHMAS. i. percussor, vel pauper ablatas, aut percussor vel pauper palpans, siue tangens: vel auferens: erat oppidum in tribu Ephraim. 1. reg. 13. a. Isa. 10. 1. Mac. 9. g. Vel interpretatur humilitas, ubi mille uiri fortes erant cum Saule. i. continentes: qui dum pręterita carnis oblectamenta recolunt, erubescunt & humiliantur, & suo exemplo alios ad seculi contemptum trahunt. Designat etiam Machmas eos, qui paruuli sunt in ecclesia. Machmas autem ubi Philistę, hoc est, demones ponunt castra sunt terreni, & nil altum sapientes. 1. reg. 14. a.

Continentes. Paruuli in ecclesia. Terreni.

Macies, Macilentus.

MACIES est corporis extenuatio in uiuentibus. Et macilentus est macie extenuatus. Macies vaccarum significare potest carentiam gratię & donorum Dei in anima. gen. Lyr. f. gen. 41. a. c. Hac macie attentuabatur Amnon. 2. reg. 13. a. Sic erat macilentum pecus. Eze. 34. e.

Defectus gratię.

Maclare.

MACLARE est interficere pręcipuę ad sacrificiū: unde sumitur sepe pro sacrificare. Maclare uictimam pro delicto, aut gratiarum actione, est offerre Christū. Idem est maclare vitulum & arietem. gen. 46. a. Exo. 29. b. Leui. 7. b. a. 9. c.

Offerre Christum.

Maclant filij Israel, quę colunt Aegyptij, quum fideles extinguunt in se prauas concupiscentias, quas mundani amplectuntur. Exo. 8. g. Idem est maclare hircum. Leui. 16. c.

Extinguere concupiscentias prauas. Solidus cibus.

Maclat uictimam sapientia, quum parat solidum cibum auditoribus. pro. 9. a. Sic maclauit Sa Bas in prin. prout lomon hostias pacificas. 3. reg. 8. g. 2. Par. 7. a.

Offerre Deo opera iustitię.

Maclare holocaustum est corpus & animam offerre Deo cum fortibus operibus iustitię. Leuitic. 4. e.

Inanis lætitia de uirtutibus.

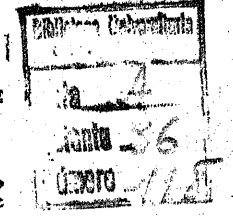
Maclare oues & boues & c. in terra, est de uirtutū conscientia infima & carnali lætitia exulta. 1. reg. 14. e. Ideo condēnant, qui uictimam demergebāt in profundū. Hofe. 5. a. Isa. 66. a.

Macula, Maculare, Maculosus, Immaculatus.

MACULA est labes inficiens & fordidans uestem, vel aliquid aliud. Macule quoque dicuntur retium foramina, seu plagę. Pręterea maculę sunt uarietates colorum in corpore. Maculare autem est fadare & deturpare. Maculosus uero est fordidus & immūsus, aut notis siue maculis conspersus. Immaculatus autem, qui est sine macula.

Peccatum.

Macula significare solet peccatum: & macula coloris candidi est transgressio legis. Leui. 4. g. 9. a. 13. c. Et macula in manibus est culpa in actionibus. Iob. 31. a. Et macula in oue aut agno uitiū designat: quę macula non debebat esse in uacca, hoc est, in Christo. Exodi. Aug. q. in. ou. 331

Maala.

MA L A. i. chorus, vel cythara, siue infirmitas: filia Salphaad, quę cum alijs fororibus hęreditatem accepit in partitione terre promissionis. num. 26. d. Iosu. 17. a.

Maceda.

MAceda. i. incendium, aut adoratio, vel incuruatio: ciuitas in tribu Iuda, in cuius spelunca se absconderat quinq; reges: qui a Iosue suspensi sunt. Ios. 10. d. 15. e.

Macelloth.

MAcelloth. i. ab initio: vigesima secunda mansio filiorum Israel in deserto: quo peruenerunt post Charadath: designat relationem omnium ad primum principium. nu. 33. d. vel interpretatur ecclesię, vel coetus, aut congregationes: & designat eum statum, in quo possunt dicere ambulantes desertum huius seculi. Ecce quam bonum & quam iucundum habitare fratres in vnum.

Macceria, uide Paries.

Machabaus.

MAchabaus. i. percussor, Grecę vero pugnator: cognomen Iudę filij Matthathię, qui fuit dux populi Israel egregiusq; pugnator. 1. Mach. 2. a.

Machina, Machinari, Machinatio.

MAchinari est excogitare, & etiam per dolũ aliquid moliri. Machina autem est ipsa molitio, & inuentio: & etiam instrumentum, quo moles aliqua facile impelli potest. Et machinę bellicę sunt instrumenta, quibus vtuntur in bello.

Astutię diaboli.

Machinationes Haman contra Iudęos. Esther. 8. a. designant astutias diaboli cõtra fideles.

Machmas.

MAchmas. i. percussor, vel pauper ablatas, aut percussor vel pauper palpans, siue tangens vel auferens: erat oppidum in tribu Ephraim. 1. reg. 13. a. Isa. 10. 1. Mac. 9. g. Vel interpretatur humilitas, vbi mille viri fortes erant cum Saule. i. continentes: qui dum preterita carnis oblectamenta recolunt, erubescunt & humiliantur, & suo exemplo alios ad seculi contemptum trahunt. Designat etiam Machmas eos, qui paruuli sunt in ecclesia. Machmas autem vbi Philistęi, hoc est, demones ponunt castra sunt terreni, & nil altum sapientes. 1. reg. 14. a.

Continentes. Paruuli in ecclesia. Terreni.

Macies, Macilentus.

MAcies est corporis extenuatio in viuentibus. Et macilentus est macie extenuatus. Macies vaccarum significare potest carentiam gratię & donorum Dei in anima. gen. 41. a. c. Hac macie attenuabatur Amnon. 2. reg. 13. a. Sic erat macilentum pecus. Eze. 34. e.

Defectus gratię.

Maclare.

MAclare est interficere precipue ad sacrificiũ: vnde sumitur sepe pro sacrificare. Maclare victimas pro delicto, aut gratiarum actione, est offerre Christũ. Idem est maclare vitulum & arietem. gen. 46. a. Exo. 29. b. Leui. 7. b. a. 9. c.

Offerre Christum.

Extinguere concupiscentias prauas. solidus cibus.

Maclant filij Israel, quę colunt Aegyptij, quum fideles extinguunt in se prauas concupiscentias, quas mundani amplectuntur. Exo. 8. g. Idem est maclare hircum. Leui. 16. c.

Offerre Deo opera iustitię.

Inanis lætitiã de virtutibus.

Maclat victimas sapientia, quum parat solidum cibum auditoribus. pro. 9. a. Sic maclauit Sa Bañ in prin. prouer. 10. mon hostias pacificas. 3. reg. 8. g. 2. Par. 7. a.

Maclare holocaustum est corpus & animam offerre Deo cum fortibus operibus iustitię. Leuitic. 4. e.

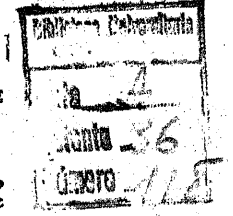
Maclare oues & boues & c. in terra, est de virtutũ consciẽtia infima & carnali lætitiã exulta re. 1. reg. 14. e. Ideo condẽnant, qui victimas demergebat in profundũ. Hofe. 5. a. Isa. 66. a.

Macula, Maculare, Maculosus, Immaculatus.

Macula est labes inficiens & sordidans vestem, vel aliquid aliud. Macule quoq; dicuntur retium foramina, seu plagę. Præterea maculę sunt varietates colorum in corpore. Maculare autem est sordidare & deturpare. Maculosus vero est sordidus & immũdus, aut notis siue maculis conspersus. Immaculatus autem, qui est sine macula.

Peccatum.

Macula significare solet peccatum: & macula coloris candidi est transgressio legis. Leui. 4. g. 9. a. 13. e. Et macula in manibus est culpa in actionibus. Iob. 31. a. Et macula in oue aut agno vitium designat: quę macula non debebat esse in vacca, hoc est, in Christo. Exodi. 24. 12. a.

Leuitic.14.b. nume.19.a. Ephes.5.f. Et macula in veste manens etiam post ablutionem nitro-

Beda. f. gen. 49. R. ita. de. l. victo. de 12. p. f. ar. 63.

Istych. f. Leui. 13.

Glo. ord. f. Leui. 14.

Gre. 14. mor. 4.

Glo. ord. f. gen. 30.

Hie. f. Eze. 45.

Arno. f. ps. 118.

Hila. f. 63.

Glo. ord. f. Leui. 13.

Gre. f. reg. 1.

Amb. de. viduis. 15.

Beda. f. Exo. 2.

Hie. de locis hebraic.

Glo. ord. f. hen. 37.

Ori. f. Iudi. ho. 8.

Hie. f. Isa. 60.

Aug. 18. ciui. dei 32.

Ori. f. Iudi. ho. 7.

Hie. f. Hab. 3.

Ori. f. nu. ho. 20.

Amb. f. ps. 118. ser. 18.

na: vel luciferum peccato suo caelum maculantem, aut peccatorem deturpantem mentem, in qua Deus habitabat. Vel designat affligentes corpus Christi vel verum vel mysticum. Item legem scriptam & naturalem peccando sedantes. Vel designat inordinatum timorem implentem imaginationem tempore orationis inutilibus phantasmatis.

Macula leprae in veste est superbia, aut inanis gloria adherens operi virtutis. Leui. 13. g.

Maculae parietis haereses significare possunt. Leui. 14. f.

Maculae retis, in quibus ambulat peccator. Iob. 18. b. sunt diuersa vitia, quibus se implicat: & cum expedi ad ambulandum nititur, ne ambulet obligatur. Sepe naq; contingit, vt quis huius mundi delectatione illectus, i eo ad honoris gloriam pertingat, vt ad desiderioru suoru effe ctum perueniat, & peruenisse se ad hoc, quod expetit, laetetur. Sed quia bona mundi non habita in amore sunt, & pleruq; habita vilescunt, percipiendo discit, quam sit vile quod expetit. vnde reuocatus ad mentem exquirat qualiter sine culpa fugiat, quod se cum culpa conspicit adeptum. Sed ipsa eum dignitas, quae implicauit, tenet: & sine culpis alijs fugere non valet hoc, quo non sine culpa peruenit.

Maculosum in ouibus. gen. 30. e. 31. b. varias virtutes designare potest.

Immaculati arietes aut vitulus aut hircus, capra, ouis, aut agnus mundiciam Christi designat.

Exo. 29. Leui. 13. 4. 5. 6. 9. 14. Eze. 45. f.

Immaculati in via sunt apostoli in Christo: & seruantes praepcepta. ps. 118.

Immaculati sunt mundi per baptismum, & noui in fide. ps. 63. 118. Ephe. 1. a.

Immaculata loca in veste. Leui. 13. g. quae carent vitio vel errore.

Madere, Madidus.

Madere est humore aliquo conspersum esse: & madidus aut madefactus, humore conspersus. Madens vino Anna significat ecclesiam feruore spiritus sancti & praedicationis exundantem. I. reg. 1. c.

Madidus vino est in stuporem & extasim eleuatus, ex diuinorum consideratione. Ier. 23. b.

Madefactum vellus Gedconis designabat Iudaeam habentem veram fidem, dum area gentilitatis esset arida. Madefacta vero area erat gentilitas amplectens fidem remanente Iudaea in incredulitate. Iudi. 6. g.

Madian, Madianita.

Madian iudicium, vel iudicans, siue litigans, vel obiurgans, aut contradictio: filius Abraham & Ceturae, a quo dicta est ciuitas iuxta Arnonem, & Arcopolim: ad quam confugit Moses, percusso Aegypto. gen. 25. Exo. 2. c. Designare potest legem, quae contradictionem in gentibus primum inuenit. Alia est Madian iuxta Hieronymum trans Arabiam ad meridiem in deserto Sarracenorum contra Orientem maris rubri: cuius regio Madiana. Inde erat Balaach. numer. 22. a.

Madianita, quibus traditus est Ioseph. & a quibus venditus est in Aegypto. gen. 37. f. designant praedicatorum, qui susceperunt Christum, vt eum traderent Aegypto, hoc est, praedicarent mundo. Hi autem Madianita ibant simul cum Ismaelitis: vnde Ismaelita dicuntur emisse Ioseph: Madianita vero vendidisse.

Madian iuxta Origenem interpretatur extra iudicium: & designat gentiles & infideles: qui iam iudicati sunt. Exo. 2. c. 18. a. Isa. 10. f. 60. a. Haba. 2. b. Iuxta Hieronymum interpretatur iniquitas eisdem gentiles designans.

Madian seu Madianita, vt erant hostes Israel, sunt daemones: & interpretat de iudicio: quia semper sunt in formidine iudicij. Iudi. 6. a. 7. c. 8. g. Ss. 82. Haba. 3. b.

Madianitides mulieres, quae peccare fecerunt filios Israel, sunt errores gentilium: & scortum Madianiticum occisum cum Israelita, est haeresis, quae non iure miscetur fideli. Nume. 25. b. 31. a.

Magdalu.

Magdalu. i. turris, vel magnitudo: ciuitas Aegypti duodecim miliaribus distans a Pelusio: in qua habitabant Iudaei profugi a Nabuchodonosor. Ierem. 44. a. 46. d. Est etiam turris aut specula in montibus iuxta mare rubrum contra Phihairoth, inter qua & Phihairoth castra metati sunt filij Israel. Exo. 14. a. num. 33. a. Hieronymus tamen non ponit inter has discrimen. Est & castrum huius nominis iuxta mare Galilaeae, vnde Magdalena sumpsit cognomen. Designat

Infamantes Iudaei Christum. Lucifer maculae caelum: & peccator mentem affligentes corpus Christi. Sedantes legem.

Superbia. Inanis gloria. Haereses. Vitia diuersa.

Variae virtutes. Mundiciis Christi.

Apostoli.

Baptismo mundati.

Carens vitio.

Feruor spiritus sancti in ecclesia.

Extasim.

Iudaea est vera fide.

Gentilitas cum vera fide.

Lex.

Praedicatorum.

Gentiles. Infideles.

Daemones.

Haereses & errores gentilium.

R-11867

Magnificencia. Designat Magdalu magnificenciam, secundum qui habent initium conuersationis, concipiunt magnam spem: vel quia fortes in via domini contemnunt turritam superbiam diaboli. Vel quia erat turris, designat virtutum sublimitatem.

Magdalena.

Magdalena. i. magnifica, vel magnificata, aut exaltata: vel turris: soror Marthae & Lazari, quae & Maria dicitur, quae effudit unguentum in pedes & caput Christi, & sequuta est Christum, quem libenter audiebat praedicantem, etiam sorore laborante: & post resurrectionem ploranti ad monumentum Christum primum apparuit.

Maria vt sedebat ad pedes Christi, & elegit partem ab ipsa minime auferendam, typus esse solet vitae contemplatiuae: designat etiam aeternae felicitatis quietem. Luc. 10. g. significat etiam gratiam, quae semper adheret domino.

Vt autem effudit Magdalena unguentum in pedes Christi, ecclesiam ex gentibus designare potest. Ioan. 12. a. Eadem stans foris ad monumentum, est ecclesia ex gentibus, quae legem non acceperat, & Christum quaerebat. Ioan. 20.

Magdalena vt interpretatur magnifica, & sequuta est Christum, designat magnam esse excellentiam animae Christum sequentis. Matt. 16. a. 27. g. 28. Luc. 24. b. Ioan. 14. c. 20. a.

Vt autem plorabat extra monumentum, designat peccatorem plorantem amissio Christo. Ioan. 20. Ori. in diuer. ho. 107.

Magedan.

Magedan. i. euangelizatio gratiae, aut poma, vel fructus gratiae: nomen loci ad mare Galilaeae: in cuius fines venit Christus. Matth. 15. d. vbi ab aliquibus legitur Magdala: apud Marcum dicitur Dalmanutha.

Magedo, uel Magedon.

Magedo. i. annuntiatio, vel euangelizatio, seu pomum, siue fructus electus: ciuitas in tribu Iuda, quam edificauit Salomon versus Aegyptum: & in qua occisus est rex Iosias a Pharaone. 3. reg. 9. c. 4. reg. 23. f. 1. para. 7. f. Zacha. 12. d. Apoc. 16. c. Alia videtur ciuitas in dimidia tribu Manasse. Iosue. 17. c.

Magister, Praeceptor.

Magister est proprie artium preceptor, & discipulorum institutor. Refert autem ad eos, quibus praecipua rei cura incumbit: vt magister equitum, magister pecoris, magister nauis.

Magister dicitur pater caelestis cunctos instruens: & Christus dicitur passim praceptor & magister in euangelijs, & Isa. 30. e. 30. c. 35. b.

Magister militiae dici potest, qui gnarus est pugnandi aduersus demones. gen. 33. g. 39. a.

Magistri operum, quos constituit Pharao ad affligendos filios Israel, dici possunt capitalia vitia: vel haeretici, & omnes doctores errorum. Exo. 1. b. Mala. 2. c.

Magistratus.

Magistratus dicuntur, qui in potestate aliqua ad republicam pertinente sunt constituti: vt consules aut praetores. Quandoque vero magistratus est ipsa potestas, seu munus publicum.

Magistratus quos adducit Deus quasi luti, sunt philosophi & haeretici. Isa. 41. g. Eze. 23. a. Dan. 3. a. Hiero. f. Isa. 41. g. f. Eze. 23.

Magistratus Nabuchodonosor sunt metis deliberationes: quae inuestigant quomodo post ruinam, vel sero possit amissus animi vigor ad primam integritatem reformari. Dani. 4. g. Ricar. de. f. victo. 49. secuti. contit. 49.

Magnus, Magnitudo, Maior, Maximus.

Grandis, Pergrandis, Magnalia, Ingens, Vastus.

Magnitudo in rebus corporeis est extensio molis secundum omnem dimensionem: & magna sunt, quae multum occupant loci. Magnitudo vero in incorporeis excellentiam dicere solet & perfectionem: vt in eis idem sit maius esse, quod melius esse. Magnus item dicitur eleuatus. Exo. d. 12. e. Ortus est clamor magnus. Feruens. Iudith. 5. a. Exaruit iracundia magna. Grauis. Numer. 11. g. Iudic. 11. f. Plaga magna nimis. Insuperabilis. Deuteronom. 7. d. Deus magnus & terribilis. Intensus. 3. regum. 1. f. Laetantium gaudio magno. Inuitatus. 1. Machab. 6. b. Renouata est in eo tristitia magna. Lautus. Iudith. 6. d. Fecit cenam magnam. Mirabilis. Exodi. 6. b. Et iudicij magnis. Multus. Genesis. 15. a. Merces tua magna nimis. Potens. 1. Paralipomenon 17. b. Quasi vnus magnorum. Profundus. Genesis. 7. b. Fontes abyssi magnae. Solemnis. Ioel. 2. c. Magnus est dies domini. Spaciosus. Genesis. 10. c. Haec est ciuitas magna. Sublimis. Deuteronomij. 11. b. Opera magna, quae fecit. vastus. Numer. 34. a. Amari magno incipiet. Vehemens. 1. regum. 7. c. In tonuit dominus fragore magno. vtilis. 2. Paralipomenon. 32. f. vasorum magni pretij. Maior autem, Abiection. Genes. 4. b. Maior est iniquitas mea. Amphor. Marc. 2. c. Maior scissura fit. Antiquior. Genesis. 29. d. Nomen maioris Lia. Certior.

Matthæ.18.a. Hic maior est in regno cœlorum. Difficilior. Exodum.18.d. Quicquid autem maius fuerit. Dignior. Iudith. 4.c. Vniuersi maiores exercitus. Diuturnior. Dan. 7.f. Quod maius erit oibus regnis. Elator. 3. reg. 18.c. clamante voce maiore. Excellētior. Iob. 33.b. Quia maior sit Deus hōie. Grator. Pro. 16.c. dulcis eloquio maiora reperiet. Numerosior. nu. 26.f. Pluribus maiorem partē dabis. Primogenitus. gen. 25.c. Maior seruiet minori.

Orif. Leui ho. 12.

Magnus dicitur Deus secundum quod omnem complectitur perfectionem: qua ratione est infinitus perfectione: & est ubiq; ratione suā immensitatis sine tamen loci occupatione: unde & magnitudinis eius dicitur non esse finis: & dicitur magnus pre omnibus dijs. Exo. 18.d. Iob. 23. b. 26.c. 36.d. 37.d. ps. 134. 144. Mala. 2.a. Ephe. 1.d. Et magna fortitudo Dei, & magnitudo brachij domini immensam eius potentiam expriment. Exod. 15. b. 32. b. Et magnus in medio Sion dicitur Deus propter dilatam ecclesiam. Isa. 12. b.

Immensitas Dei.

Hila. f. Matt. c. 10. 13. Cre. mor. 19. & 1. 1. reg. 6. Hic. f. Ezech. 6. & f. Agge. 1.

Maius omnibus clericibus granū sinapis, designat Christū maiorem prophetis. Mat. 13. d. Et magnus sacerdos Chrs, qui solus non habuit peccatū. Leui. 21. b. Agge. 1. a. Magnus Iob inter oēs orientales. Iob. 1. a. designat Chrm: qui oēs qui in fide Deo nascitur exuperat: quia non vt ceteros adoptio, sed natura illū diuinitatis exaltat: qui est in humanitate ceteris apparuit similis: diuinitate tamē māsī super omnia singularis. Magna nubes est Christus: qui magnus est cōparatione apostolorum & prophetarum. Eze. 1. a. Idem est magnus lapis. 1. reg. 6. c.

Christus.

Lyra. f. Mal. 1. Amb. 1. de Abra. 8. Ori. f. Indic. ho. 1. & f. Isa ho 6. Hic. f. Hōse. 1.

Magnum dicitur nomen Dei in gentibus, quando colitur a gentibus. Mala. 1. c. Magna merces dicitur esse Deus ijs, qui non querūt mercedē in terra: vt Abrahā. gen. 15. a. Magna opera dñi opus incarnationis Chri indicat. Iudi. 2. a. ps. 110. Idē designat magna gloria dñi: & magna mirabilia, quę facit dñs. ps. 135. 137. Et magnus dies Iezrael est tempus Christi. Hōse. 1. d. Et magnalia, quę fecit Deus in Aegyptio, designant opus redemptionis: quo Christus liberauit genus humanū a dæmonibus. Exo. 14. d. deut. 10. d.

Cul. Dei gētib. De p̄miū boior. Incarnatio.

Aug. f. ps. 70. Epipha. lib. 1. tomō. 2. aduer. hares. Gre. 6. mor. 6.

Magnalia altissima sunt, quę Deus operatur in angelis. ps. 70. Grādis liber dicitur beatissima virgo Maria: in qua Deus magna operatus est. Isa. 8. a. Luc. 1. c. Maiora dicuntur facere apostoli q; Chrs, propter suscitacionem animarū, cuius ipsi erant ministri predicando: quę maior est suscitacione corporum. Ioann. 14. d. Iob. 5. b.

Opera Dei in angelis. Virgo Maria. Suscitatio animarū.

Amb. f. 2. timo. 2. Hic. f. Ionam. 1. 3. & f. Dani. 7. Ori. f. gen. ho. 12. Hic. f. Isa. 8. 17. Arno. f. ps. 103. 131.

Magna Domus dicitur ecclesia. 2. Timō. 2. Magna etiam domus est mundus. Et magna ciuitas Ninie eundem designat. Ion. 3. a. Et magnum mare. ps. 103. Dani. 7. a. Magnus Moses in terra Aegypti designat excellentiā legis. Exo. 10. a. Et magnus factus Isaac designat legem deuenientem ad sensum spirituale, per quem magnificatur. gen. 26. c. Magna etiam tuba est ingens & clara euangelij per totum orbem predicatio. Isa. 2. 7. d. Et grandis liber dicitur prophetia Isaie propter mysteriorū magnitudinē. Isa. 8. a. Magnum mare dicunt leges noui & veteris testamenti. ps. 103. Et magna luminaria sunt vtrūq; testamentū. ps. 135.

Ecclesia. Mundus. Excellētia sacre scripturæ.

Phil. de migr. Abra. Amb. 2. de Abra. 1. Ori. f. Mat. ho. 22. Hic. f. Iere. 14. Iu. f. Leui 9. Gre. 1. mor. 31. Ric. de f. vi. 40. de se. curi. conf. 11. Hic. f. Eze. 36.

Magna gens dicuntur, qui virtute precellunt, & immortalitatem assequuntur. gen. 12. a. Exo. 32. c. Et maiores natu dici possunt presbyteri ecclesie. Exo. 19. a. Leui. 9. a. deut. 25. b. Et maiores Hierusalem sunt prelati ecclesie. Ier. 14. a. Maiores aut Iacob dici possunt sancti. gen. 47. g. Magnus inter Orientales Iob. Iob. 1. a. Est qui non inter actiones malorū ima & fugitiua querentium: sed inter choros superiorum ciuium proficere conatur. Et maior in regno cœlorum hoc est, in ecclesia est, qui efficitur vt paruulus. Mat. 18. a. Magnus etiam in regno cœlorum est doctor, qui seruat legem, quam docet. Mat. 5. c. Magna quoq; arbor magnitudinem perfectionis exprimere potest. Dani. 4. b. Maiora preterea bona, quę dedit Deus ecclesie, quā a principio dici possunt martyres. Eze. 36. c.

Excellētes virtute. Presbyteri, Prelati. Sancti.

Perfēctio. Martyres.

Ori. f. Luc. ho. 4. & f. Leui. ho. 12.

Magnus Ioannes coram domino dicitur ob excellentiam virtutum & donorum Dei, quibus gratus erat Deo. Luc. 1. b. Magni autem dicti sunt moyses, Isaac, Ioannes ante Christum: sed postq; Christus aduenit, nemo ex illis est magnus: qua ratione dicebat Ioannes. Illum oportet crescere, me autem minui. Ioan. 3. d.

Excellētia Ioannis Baptiste.

Hic. f. Ezech. 13.

Grandis gladius Dei dicitur, quia eius sententia omnes malos comprehendit. Isa. 27. a. Et magna vox turbinis est grauis punitio Dei. Isa. 29. b. Iere. 22. g. Idem est grandis eius loquela. Iere. 11. c. Et magna nubes. Eze. 1. a. Et magna commotio terribilia Dei iudicia, & grauem eius iram indicat. Eze. 3. c. Zac. 1. c. Et pregrandes lapides magnā vim diuinæ punitiois expriment. Ezechie. 13. b.

Sententia & punitio Dei in malos.

Glo. ord. f. Mat. 15. Terr. adue. Iudgos. Arno. f. ps. 103. Aug. 4. in iudi. 49.

Magna fides Chananeæ indicat maiorem esse fidem gentilium, q; Iudæorum. Mat. 15. c. Maior in imperio dicitur Ruben designat Iudæos. gen. 49. a. Quia copiosus ceteris populis ille in hoc seculo regnauit. Et maior populus seruiens minoris, sunt Iudæi subiecti christianis. gen. 25. c. 48. c. Magna animalia erant maiores in lege. ps. 103. Et maiores natu Galaad erant principes Iudæorum. Iudi. 11. a.

Fides gentium. Iudæi. Principes Iudæorū.

Hic. f. Eze. 17.

Magnæ alæ aquilæ designant exercitum Babylonis: grandis vero aquila dicitur ipse Nabuchodonosor rex Babylonis. Eze. 17. a.

Exercit. Babylonie.

Hic. f. Ioc. 2.

Magnus tumultus dicitur esse, quū multi ab infidelitate conuertunt. Magnus quoq; tumultus erit in vniuersali iudicio. Zach. 14. c. Et magnus dies dñi erit dies iudicij. Ioc. 2. c.

Cōuersio multorū. Dies iudicij.

Magnus

Lucifer. Demones.

Magnus draco Aegypti dicitur Satanas. Eze. 29. a. dicitur magnus ad cōparationē minorum draconū. Et maior in imperio dici potest Lucifer. gen. 49. a. Et magnus sensus est diabolus. Isa. 10. a. Magna quoq; gēs veniēs ab aquilone sunt demones. Iere. 6. f. Eo dē designat cœtus magnus

Ori. f. Isa. ho 2. Hic. f. Iere. 6. & f. Eze. 29.

Ratiōes hæretico. Superbia. Hæresiarum.

Grandes domus hæreticorum sunt eorum rationes fallaces. Isa. 5. c. Magnitudo cordis interdum superbiam designat. Isa. 9. b. Et magnitudo operis grauitatem peccati. Isa. 15. c. Et maiores dicuntur aliquando superbi, & in sua sapientia cōfidentes. 1. reg. 4. a. Et magni dicebantur pharisæi & hæresiarum: sed non sic appellantur in ecclesia. Isa. 32. b. Et maior in imperio dicitur superbus. gen. 49. a. quia semper vult alijs preesse. Maximum etiam delictum dicitur superbia: quæ initium est omnis peccati. ps. 18. Et maxima peccata sunt, quæ opere perpetrantur. Eccl. 10. a.

Hic. f. Isa. 5. Hic. f. Isa. 9. 15. 32. Gre. 1. reg. 4. Aug. f. ps. 18. Hic. f. Eccl. ten. 10.

Peccatum opere perpetratum.

Magna dicuntur interdum, quę homines vulgo magni faciūt: qua ratione ait Dauid. ps. 130. Se non ambulasse in magnis. Iob. 15. b. Quasi magna cogitans.

Glo. ord. f. ps. 130. Gre. f. 1. reg. 5.

Simlices & sapientes.

Ad maiori vsq; ad minimum: Vel ē diuerso a paruo vsq; ad maiorem est a simplicibus vsq; ad sapientes. gen. 44. c. 1. reg. 5. c. Iob. 3. c.

Ricar. de f. vi. 10. de 1. patriar. 65.

Timor.

Maior in imperio Ruben. gen. 49. a. designat timorem: qui latus patet, quā omnes alij affectus animi: illiq; quod admodo dominatur.

Glo. or. f. gen. 25.

Vitia. Mali. Carnales.

Maior populus seruiens minori sunt vitia subiecta virtutibus: vel mali & insipientes natura liter subiecti bonis & sapientibus: & carnales spiritualibus: qui dicuntur maior populus, tum quia prius quod carnale est, quā quod spirituale, tum quia multo plures sunt carnales, quā spirituales. gen. 25. c.

Hila. f. ps. 14. Hic. f. Dani. 7.

Blasphemia.

Magna super Christo loquuntur, qui ipsum blasphemant. ps. 54. Ita loquetur ingentia Antichristus. Dani. 7. c.

Gre. f. Eze. ho. 21. Hic. f. Ion. 1.

Adulatio. Persecutiones. Mors aeterna.

Grādis loquela significat fauorē adulātis. Ier. 11. c. Idē est grādis vox. pro. 27. c. Grādis tēpestas in Ionā & in nauis, persecutiōes mūdi in Chrm & i suos designat. Ion. 1. d. Magna ruina in Israel designat mortē aeternā infidelium Iudæorū. 1. reg. 4. b.

Gre. f. 1. reg. 4. Gre. f. 1. reg. 10.

Honores seculi.

Magne foueę dicuntur honores huius seculi: & foueas transilire dicitur, qui honores cōtēnit. 1. reg. 10. a. In Hebręo tamen nō habet salietes magnas foueas: vt etiā Lyranus annotauit.

Ori. f. Eze. ho. 7. Hic. f. Eze. 16.

Graues p̄ctores.

Magnarum carnum dicuntur Aegyptij. Eze. 16. c. sive ob turpitudinis magnitudinem: sive ob peccatorum deformitatem: uel quia nimium carnales sensu erant.

Ori. f. Eze. ho. 7. Hic. f. Eze. 16.

Tēntationes varię.

Maximus & minimus Sodomitarum ad domum Lot concurrentes, sunt varia tēntationum genera a diuersis iustos insurgentia. gen. 19. c.

Glo. ord. f. thre. 4.

Maior dicitur iniquitas Iudæorum quam Sodomorum. thre. 4. a. quia illi solam legem naturalem transgressi sunt: Iudæi vero naturalem & scriptam. Et propter idololatriam, quę vigebat in Iudæa. Et quia sciebant voluntatem Dei.

Hic. f. Eze. 16.

Maior soror Hierusalem dicitur Samaria: quia prior peccauit peccato idololatrię, quā Hierusalem. Eze. 16. f.

Magnificare, Magnificencia, Magnificus.

Magnificare est extollere & exaltare, siue verbis, siue factis. Magnificencia autem est rerū magnarum & excellarum cum animi ampla quadam & splendida propositione agitatio atq; administratio. Magnificus autem dicitur, qui in magnis pro dignitate sumptum facit, precipue in publicis: & sepe sumitur pro magno, aut magna opera exercente. Magnificare itē est estimare. Isa. 28. g. Magnificaret iustitiam. Extendere. Matth. 23. a. Magnificant fimbrias. Lauda re. Luc. 1. c. Magnificat anima mea dominum. Misereri. Sapiē. 19. d. Magnificasti populum tuū. Magnificencia vero, gloria. deut. 32. a. Date magnificenciam Deo nostro. Honor. ps. 70. Multiplicasti magnificenciam tuā. Maieestas. Esther. 1. b. Vt magnificencia regia dignum erat. Omni potentia. deut. 33. d. Magnificencia eius discurrunt nubes.

Hila. f. ps. 16. 67. Ori. f. Iob. ho. 5.

Opera Dei magna.

Magnificatus dicitur dominus, quum per magna opera ostenditur magnus: & dicitur magnificus in sanctitate. Exo. 15. b. Et magnificē fecit in redemptione generis humani. Et magnificatus est Christus in gloria. Isa. 12. 33. d. Et magnificencia Dei dicitur eleuata super cœlos, hoc est, humanitas Christi. Quę magnificencia erit in nubibus in iudicio. ps. 8. 64. 144. Et magnificatus Iosue in transitu Iordanis, designat Christum in baptismo singularum magnificatum: qui & in conspectu vniuersi vsq; magnificari dicitur, quum eius magnitudo cognoscitur. Iof. 4. c. Magnificata dicitur misericordia Dei vsq; ad cœlos: quia nos exaltat ad cœlos: quā ratio ne magnificat facere nobiscum. ps. 56. 125. Et magnificat Deus nomen sanctum suum, quum magnum ostendit. ps. 137. Mich. 5. 2. Mala. 1. a.

Hic. f. Isa. 28.

Humanitas Christi.

Magnificat Deus iustitiam suam, quum castigata vt qui plus acceperunt, plus ab eis exigatur. Isa. 28. g. Et tunc dicitur ipse magnificari. Eze. 38. g.

Basil. f. ps. 118. ho. 2. 67. Hic. f. ps. 67.

Ostēditur Deus magnus.

In magnificencia est vox domini per excellentiam vitę prædicatorum: & secundum quod Ioannes Baptista magnifica de Christo prædicabat. ps. 28. Et magnificencia eius dicitur esse in nubibus, hoc est, in apostolis & prædicatoribus. ps. 67.

Hic. f. Isa. 28.

Castigans Deus.

Magnificat Deus iustitiam suam, quum castigata vt qui plus acceperunt, plus ab eis exigatur. Isa. 28. g. Et tunc dicitur ipse magnificari. Eze. 38. g.

Hic. f. Isa. 28.

Excellētia prædicatorum.

In magnificencia est vox domini per excellentiam vitę prædicatorum: & secundum quod Ioannes Baptista magnifica de Christo prædicabat. ps. 28. Et magnificencia eius dicitur esse in nubibus, hoc est, in apostolis & prædicatoribus. ps. 67.

Basil. f. ps. 118. ho. 2. 67. Hic. f. ps. 67.

Philo. 3. de vit. Moſ & de migr. Abrahæ. Hic. de veſte. ſacer. Mala punica etiam in veſte ſacerdotis, elementum aquæ designare poſſunt: vnde Græcè à Elementū aquæ fluendo nomen habent. Vel designant fulgura in aëre: vel indicant ſenſibilia, quæ per viſum percipiuntur.

Malus nauis.

Malus nauis eſt lignum erectum in medio nauis, cui alligantur antenæ, vnde vela dependunt. Malus nauis relictus in vertice montis dicitur de his, qui relictū sunt, & vix perſecutionem euaserunt. Iſa. 30. d. Malus Hieruſalem, in quo non poteſt dilatare ſignum, dici poteſt templum, aut lex, quæ non ſunt dilatata ſecundum literam. Iſa. 33. b. Malus nauis tyri de cedro. Eze. 27. a.

Malus, Malitia, Præuus, Peruerſus. Malignus, Malignans, Peior, Peſſimus. Peruertere, Reprobus, Nequam.

Malus eſt bono contrarius: & dicitur malum priuatio boni. Et malitia eſt ipſa peruerſitas, quæ virtuti ſeu bonitati aduerſatur. Malignus autem dicitur, qui malo & deprauato eſt animo. Peruerſus autem & præuus dicitur diſtortus habens mores & reſtitutioni contrarios. Præuum enim recto opponitur. Porro malus dicitur inſauſtus, iniuſtus, inutilis, miſer, noxius, vitioſus. Malum autem, damnum, inſirmitas, miſeria, opprobrium, periculum. Malitia vero, luxuria, mendacium, obſtinatio, pœna, verſutia.

Malum quod loquitur Deus, aut fingit, aut facit, ſeu creat, eſt pœna & caſtigatio. Exo. 32. c. Iſa. 31. a. 45. a. 47. c. Iere. 4. b. 18. b. Eze. 6. b. Amos. 3. b. Mich. 2. a. Et hoc malum mutat Deus in bonum. Iob. 42. c. Malitia etiam ſumitur pro pœna, quam Deus minatur: vt cum dicitur, Præſtabilis ſuper malitia. Ioel. 2. c. Ion. 3. d. Eſt autem Deus creas malū, quia creauit materiā, quæ ex ſua natura mala eſt, & ſibi innixa, & adhærentia trahit ad malum: quia facit recedere à primo & ſummo actu, qui eſt regula boni & veritatis. Facit quoque omne malum, qui fecit naturā veritabilem, & materiæ annexā, vnde efficitur prona ad malū. Nec tamen proprie ipſe Deus creat pœnam: quia malus eam generat ex diſſonantibus moribus, & turbato animo: quum omnis in ordinatus animus, (teſte Auguſtino) ſibi ipſi pœna fit. Sic mala dicuntur tribulationes & afflictiones huius vitæ. ps. 89. Iob. 31. c. Peſſimus fermo domini dicitur, cum grauiſimè comminatur. Exo. 33. a. Et peſſima iudicia Dei ſunt grauis eius punitio. Eze. 11. f.

Malum præterea, quod adducit Deus, eſt diabolus, vel pœna inferni. Iſaie. 31. a. 14. e. Iob. 5. c. ps. 139. Matt. 6. b. Et peſſimi, quibus tradit Deus terram, ſunt dæmones, qui & nequitiaſpiritalia dicuntur. Eze. 7. g. 30. c. Amos. 5. d. Ephe. 6. b. Dicitur etiam peſſimæ beſtia. Leui. 26. a. Iſa. 35. d. Eze. 5. d. Peſſimi quoque dici poſſunt Iudæi & hæretici. gen. 13. c. Iere. 17. d. Malignus etiam dicitur diabolus. ps. 5. 9. 118. 143. Mali quoque & malignantes dicuntur perſecutores Chriſtiano- rum. ps. 63. 106. Malum quod Iudæi dicebant bonū, eſt diabolus, aut Barabbas, quos ipſi Chriſto prætulērūt. Iſa. 5. c. Malum etiam manuum ſuarum dicunt bonum, quum opera mala quæ faciunt, dicunt bona. Mich. 7. a. Deprauans cauda eſt hæreticus in errore inducens: aut qui uis alius recta peruertens. Iſa. 9. c.

Malum grande dicitur conuerſio peccatoris, qua per dolorem & pœnitentiā moriſ peccato. 1. reg. 6. b.

Malitia hominum in terra, varia complectitur peccatorum genera. gen. 6. a. Iſa. 57. a. Et etiam nequitia populi. Exo. 32. c. Et malitia in qua gloriabantur Iudæi, erant verba malitiæ aduerſus Chriſtum. Vel verba mendacia, quibus peccata defendebant. ps. 51. 140. Hoſe. 7. a. Malum autē proprie dicitur peccatum: quod ſeparat à ſummo bono. Et malum, à quo prohibenda eſt lingua, ſunt verba variè noxia. ps. 33. 50. 90. 108. 120. Iob. 4. d. 20. b. Et peſſima plaga Hieruſalē eſt grauiſſimum peccatū. Iere. 30. b. Reprobum de Amalec ſunt peccata libidinis, quæ non perinde placent malis, vt alia delectabilia. 1. reg. 15. b.

Mali dies dicuntur dies huius ſæculi, in quibus eſt malum culpe & pœnæ. gen. 47. b. Ephe. 5. c. 6. c. Non quia dies mali ſint: ſed quia nobis acceſſu dierum, malitiæ incrementa cumulantur. Nullus enim dies ſine noſtro peccato præterit. Sic malitia diei eſt mala vita noſtra. Matth. 6. d.

Praua, quæ mutantur in directa, designant vitam vitioſam, quæ in melius commutatur. Iſa. 40. b. 42. c. Luc. 3. a. Vel praua mutantur in directa, quum tortuoſi errores gentium ad euangelicā veritatem & reſtitutionem deducti ſunt. E diuerſo in prauum conuerſa vinca, eſt Iudæa, vel anima in peccatum vel errorem lapſa. Iere. 2. c. Iob. 33. a. Peſſima vaſa fraudulentū, ſunt fallacia verba phariſæorum & hæreticorum. Iſa. 32. b.

Malum tempus dicitur tempus iudicij, quum mali condemnantur. ps. 36. Dicitur etiam dies mala, nempe ipſis prauis. ps. 40. 48. Eccl. 7. b. Amos. 6. a. Mich. 2. a.

Peſſimū

Baſi q. Deus nō ſit cauſa mali. Hic. Iſa. 31. c. Iere. 4. & I. Amos. 3. Geor. uen. cant. 2. Ion. 4. cap. 9. Hic. Cypriano. Hic. Iſa. 14. 3. 31. & I. Eze. 7. 20. Ori. I. Leui. ho. 16. Gre. Nyſ. de ofone. Arno. I. pl. 106. Hic. Iſa. 5. Gre. I. 1. reg. 6. Hila. I. pl. 51. Arno. I. pl. 108. Baſi quod Deus nō eſt cauſa mali. & I. pl. 37. Ber. ſer. io. I. q. habit. Gre. I. 1. reg. 15. Baſi I. pl. 33. Amb. de bon. mort. Hila. I. Mat. cano. 5. Ori. I. Luc. ho. 22. Hic. Iere. 2. Ori. I. pl. 16. ho. 3. Arno. I. pl. 40. Baſi. I. pl. 48.

Euadentes perſecutionem Templum. Lex.

Pœna & caſtigatio Dei.

Tribulationes huius vitæ. Cōminatio Dei.

Diabolus Pœna inferni Iudæi Hæretici Perſecutores Barabbas. Opera mala,

Cōuerſio peccatoris

peccata,

Dies huius ſæculi Mala vita.

Errores gentium & hæreticorum.

Dies iudicij.

Gravis perſecutio Peſſimum vlcus, quo percuſit Satan Iob, designare poteſt grauem perſecutionem dæmonum & infidelium contra fideles. Iob. 2. b. Gre. 3. mot. 4.

Pericula mortis. Malum, quod non tanget iuſtum in ſeptima tribulatione. i. in morte, eſt triplex, hoc eſt, horror in exitu, dolor in tranſitu, pudor in conſpectu gloriæ magni Dei. Iob. 5. c. Ber. ſer. de ver. Iob.

Mors malorum. Mala eſt mors peccatorum in amiſſione mundi: quia nō poſſunt ſine dolore ſeparari ab eo, quem diligunt: peior in diſſolutione carnis, à qua euellitur eorum animæ à ſpiritibus malignis: peſſima in tormentis inferni, quando corpus & anima perpetuis ſimul addicuntur tormentis. Bes. ſer. paruo 414.

Populus Iudæorum. Malignus dicitur populus Iudæorum. ps. 5. 9. 62. Iob. 5. c. Et mali agricolæ erant Iudæi, aut eorum proceres. Matth. 21. d. Qui etiā dicitur mali operarij: & praua natio. Philip. 2. c. 3. a. Peſſima quoque ſera dicuntur Iudæi: & peſſimum crimen fratrum Ioseph eſt, quod Iudæi commiſerunt in Chriſtum. gen. 37. a. Peiora ſunt nouiſſima Iudæorum prioribus, quia antiquis delictis addiderunt necem Chriſti. Matth. 12. d. Arno. I. pl. 5. Ori. I. Mat. ho. 39. Aug. I. pl. 62. Amb. de Ioseph. 3. Hila. I. Mat. can. 12.

Homines mali. Mali vocati ad nuptias erant, qui male vivebant in gentilitate: vocati ſunt autem non vt mali permanerent. Matth. 22. a. Et mali piſces ſunt homines mali, qui foras mittentur in iudicio. Ori. I. Mat. ho. 20.

Hypocritæ. Mala arbor eſt peccator. Matth. 12. c. Iob. 9. c. Maligni etiam dicuntur hypocritæ, qui bona non bene faciunt: & recta quæ agere vident, ſub ſtudio laudis operantur. Iob. 8. d. Gre. 8. mor. 39.

Peruerſe intentiones & inclinationes. Præua opinio Iudæorum de Chriſto. Malus theſaurus ſunt peruerſæ intentiones. Matth. 12. c. Et mala via ſunt præua inclinationes, quas qui ſequitur aberrabit. ps. 118. Et nequam oculus eſt peruerſa intentio. Matth. 6. e. Hila. I. Mat. can. 12. Gre. 18. mor. 13.

Male iudicare de Deo. Mala arbor dici poteſt inutilitas, quam Iudæi de Chriſto iudicabant, cum dicebant: Inutilis eſt nobis & c. Matth. 12. c. Peruerſa cogitatio eſt eorum, qui putant cogitationes ſuas abſcondi à Deo: & qui conantur alios decipere. Iſa. 29. e. Eze. 38. c. Horum eſt peruertere iudicium propter munerā. 1. reg. 8. a. Haba. 1. a.

Deſectus verbi Dei. Peſſimæ ſagittæ famis dicuntur: quia defectus verbi Dei tollit vitam animæ. Eze. 5. d. Hic. I. Eze.

Maledicere, Maledictio, Maledictus, Maledicus.

Maledicere eſt malum alicui dicere, hoc eſt, conuitium, probrum, aut contumeliam in aliquem proferre. Maledictum autem eſt probrum in aliquem dictum: quod & maledictio dicitur. Maledictus vero eſt, cui male dicitur. At maledicus eſt, qui proclius eſt maledicendū & obtrechandū.

Maledicens Iob diei ſuæ designat Chriſtum deſtantem mortalitatem per peccatum incurſam: & diabolus. Iob. 3. a. Et maledicunt diei ſancti deſtando præuaricationē mortis: Et cū erroris diabolici tenebras dānandas denunciant: qui magnitudinē claritatis illius iam ab exordio ſiſtam videntes deſtantur. Hic. I. Iob. 3. Gre. 4. mor. 8. II. 23.

Maledixit Deus ſanctificationi ſuæ, quum templum antiquum deſtruxit: & cum animam in baptiſmo ſanctificatam, ſed per peccatum pollutam abiecit. thre. 2. c. Glo. or. I. thre. 24.

Maledixit Deus benedictionibus ſacerdotum. Mala. 2. a. Abiiciendo videlicet ſacrificia Iudæorum. Vel benedictiones vertuntur in maledictionem, quum ſanitate abutuntur in libidine: & diuitias vertunt in luxuriam, bonamque famam ſordida conuerſatione deturpant. Vel cum ſacerdotes per dulces ſermones & benedictiones decipiunt corda innocentium: & qui iniquè agunt, benedicuntur ab eis. Hic. I. Mala. 2.

Maledictio terræ eſt, quæ corpori noſtro datur, non danti fructum bonum: & maledicuntur in operibus, hoc eſt, cum male operatur. gen. 3. b. ps. 108. Maledictus eſt ſerpens, & non auditus: quia mala voluptas trahens ſemper ad malum non poteſt bene haberi. gen. 3. c. Eſt autem maledictus diabolus in ſerpente. Luc. 10. c. Philo. 2. allego. Chry. I. gen. ho. 17.

Vbi dicitur quis maledictus, nunquam additur à Deo: niſi deut. 21. d. vbi dicitur: Maledictus à Deo eſt, qui pendet in ligno: Quod putat Hieronymus additum eſſe à Iudæis, in contumeliam Chriſti. Vel dicitur Chriſtus maledictus à Deo: quia maledicta. i. peccata omnium noſtrū ſuper ſe tulit, & hoc à Deo: Dominus enim (inquit Iſaias) poſuit in eo iniquitates omnium noſtrum: Cæteri autem dicuntur maledici non à Deo, ſed à peccato ſuo. Peccatum autem non eſt à Deo. Hic. I. Gala. 3. Rup. I. Ionam. 24.

Maledictus Cain de terra. gen. 4. b. designat maledictionē, quæ datur malis in corpore: quia multa per corpus patiuntur, tum in morbis, tum quia corpus ſpiritui aduerſatur. Maledicuntur etiam peccator centum annorum. Iſa. 65. d. Philo. q. deteri. po. tio. ini. dicitur.

Maledictus etiam Cain, à terra, eſt populus Iudaicus qui ab eccleſia. Oſtenditur eſſe maledictus. Et maledictio, qua Noe maledixit Chanaan filio Cham antequam naſceretur. gen. 9. d. Designauit pœnam populi Iudaici futuram. In quo etiam prophetauit q̄ filij Iſrael deſcendentes à Sem poſſeſſuri erant terram Chanæorum, indicatur etiam maledictio malorum operū, antequam naſcantur: quia mala voluntas maledicuntur à Deo. Et maledictus dolofus eſt populus Iudaicus. Mala. 2. 3. c. Et maledictus furor Simeon & Leui, hoc eſt, Iudæorum. gen. 49. a. Ad eos

Ad eos

Glo ordi f. Mar. 11. Ad eos etiam pertinet maledictio ficus. Marc. 11. c.
 Lyr. f. Mar. 11. Maledixit Christus ficui. Marc. 11. c. designans maledictionem hypocritarum. Ipse quoque maledixit sceptris hereticorum. Haba. 3. c.

Orti. f. Leui. ho. 11. & f. nu. ho. 15. 17. & f. ler. ho. 11. Maledicere Iacob. gen. 27. c. designat maledictionem, qua Iudæi maledicunt Christo. Maledicere quoque Iacob exprimit tentationem minus perfecti: Maledicere autem Israeli est tentatio magis perfecti. Maledicere vero filijs Israel est omnem virtutis speciem execrari. num. 23. b.

Philo. de cõsu. ling. Maledicit etiam patri vel matri, qui blasphemat Christum vel ecclesiam. Exo. 21. b. Et maledicit principi, qui blasphemat Christum. Exo. 22. d. Leui. 20. b. Maledicit etiam Christo, qui malis operibus efficit ut blasphemetur inter gentes: & qui ipsum persequitur: & qui peccat. Generaliter autem omnes dicuntur maledicere Christo, nempe Iudæi, heretici, & ceteri infideles, ac multi etiam Christiani. Num. 24. b. Iere. 17. c. Et maledicit Christo inimicus, hoc est, gentilis Christi ignarus. ps. 54.

Gre. 3. past. adm. 36. Maledicere surdo est absenti & non audienti derogare. Et inobedientem nolle cum mansuetudine corrigere. Leui. 19. c.

Glo. inte. f. Isa. 24. Maledictio vorans terram erit, quum Christus dicet in iudicio: Ite maledicti in ignem eternum. Isa. 24. b.

Arno. f. pl. 108. Maledictio dicitur ipse diabolus. ps. 108. Et maledicitur vir, qui nuntiat patri natum masculinum, hoc est diabolus. Iere. 20. d.

Gre. 4. mor. 4. Sub maledictio sunt, qui sunt sub lege, in qua continebantur maledictiones. Gala. 3. c.

Amb. f. Gala. 3. Maledictus est à Saule, qui comederet ante vesperam, hoc est, qui in hac vita pasceret in aini gloria. 1. reg. 14. d.

Orti. f. Eze. ho. 11. In maledictionem dicitur inducere Nabuchodonosor. Eze. 17. d. quando diabolus affligit malis eum, qui est in peccato.

Orti. f. Rom. 3. Maledictione plenum os prauam maledicendi consuetudinem indicat. ps. 9. Roma. 3. c.

Basi & Arno. f. pl. 61. Maledicere corde est maledictis operibus fauere hac intentione, ut damnetur is, qui operatur. Vel est sub boni specie in peccatum inducere. ps. 61. Maledixisse dicitur Balaam populo Israel Num. 22. b. quia licet ore coactus benedixisset: erat tamen eius animus deprauatus, & ad maledicendum paratus.

Gre. 6. mor. 31. Maledicit pulchritudini stulti, qui gloriam eius ex cõsiderata damnatione iudicat: quia hoc atrocius in tormentis obruitur, quo alius in peccatis eleuatur: quia transit, quod extollit, permanet, quod punitur. Iob. 5. a.

Gre. 16. mor. 30. Maledicta dicitur pars hereticorum in terra. Iob. 24. d. quia hereticus & si peruersa agit, & tamen prospera recipit: sed à malis actibus nec donorum largitate compefcit: prosperari quidem prospicitur: sed reatu perpetuæ maledictionis ligatur.

Hie. f. Zach. 5. Maledictio egrediens super terram dicitur volumen volans. Zach. 5. a. quia in eo describuntur peccata, propter quæ maledicentur homines. Item quia eloquia Dei ad æternam damnationem sunt eis, qui illa vel scire nolunt, vel certe sciendo contemunt.

Gre. 1. mor. 23. & 1. mor. 10. Maledicit regi in corde, aut in secreto cubilis, qui in tribulationibus aliquid blasphemum vel impium de Christo & sanctis cogitat. Eccl. 10. d. Item qui bona opera sibi non Deo ascribit: Maledicit etiam Deo in faciem, qui respectum gratiæ eius ablatis rebus non requirit. Iob. 1. b.

Hie. f. Zach. 8. Maledictio in gentibus erat Israel, quum Christiani persecutionem patiebantur à gentibus. Zach. 8. c.

Malefacere, Maleficus.

Malefacere est alicui nocere. Vnde maleficus, qui perniciosus est, & damnum infert, ac nocet alteri. Dicuntur tamen peculiariter malefici incantatores & venefici: & mulieres malefice incantatrices, quæ & sagæ dicuntur.

Malefici Pharaonis, qui faciebant similia ijs, quæ à Mose fiebant, designare possunt cooperatores diaboli & hypocritas, qui similia faciunt operibus bonorum. Exo. 7. b. 9. c. 22. c. deut. 18. c. Iere. 27. b. Dani. 2. a. Mala. 3. b.

Hie. f. Nahum. 3. Maleficia Babylonis sunt hereses & errores. Isa. 47. c. Mich. 5. d. Nahum. 3. a.

Hie. f. Nahum. 3. Maleficus quandoque in bonam accipitur partem: ut cum ps. 57. dicitur: Malefici incantis sapienter. Ad hoc enim incantant talis maleficus, ut meretricis Niniue amore deuinctos, ad mentis sanitatem retrahat.

Mambre.

Mambre. 1. rebellis, aut amarus, vel commutans: ciuitas quæ & Hebrõ, vel potius vallis iuxta Hebron: Ibi moratus est Abraham. Secundum aliquos interpretatur visio siue perspicacia: & designat munditiam cordis, vbi videtur Deus. gen. 18. a. 22. d. 49. d.

Philo. de mig. Abr. Mambre fuit etiam frater Eschol, & Aner, & socius Abraham: designat eum, qui aptus est cõtemplationi: deo iungitur Abraham, hoc est, viro perfecto. gen. 14. b.

Mamma,

Mamma, Mamilla, uide Vbera. Mammona, uide Diuitiæ.

Man, Manna.

Man seu Manna. i. præparatio, aut quid: cibis quod parit Deus filios Israel quadraginta annis in deserto: eratque minutum & subtile, simileque semini coriandri: Habebatque omnem saporem suauitatis. Quando autem filij Israel primum viderunt manna, dixerunt: Manhu? quod interpretatur, quid est hoc? vnde relictum est nomen man.

Manna significare solet corpus Christi in sacramento eucharistiæ: quod habet gustum conuenientem offerentis desiderio: quum varia secum afferat dona gratiarum. Exo. 16. g. deut. 8. a. ps. 77. Ioan. 6. e. apoc. 2. e.

Designat etiam verbum Dei, & plenitudinem sanctitatis & diuinitatis in Christo, & ipsam sapientiam. Et ut manna quibusdam prodest, quibusdam scater veribus: ita Christus, qui est verbum Dei, in iudicium venit in hunc mundum. Exo. 16. e. Ioan. 9. g. Nehe. 9. d.

Significat præterea sacram doctrinam, quæ cœlestis est: & sensum spiritalem: & gustum aut admirationem supernæ dulcedinis: vnde appellatur, quid est hoc, quia doctrina cœlestis paucis est cognita. Et ut manna erat minutum & subtile sicut semen coriandri, sacra scripturæ subtilitatem indicat. ps. 77. Sapi. 16. c. Iosu. 5. c.

Manna intra arcam fœderis designare potest vitam, quæ est in mundo intelligibili: vel bonitatem, quæ est in Deo. Exo. 16. g. Hebr. 9. a. Potest etiam significare immortalitatem. apo. 2. a.

Manna quoque beatissimam virginem Mariam significare potest. Manna præterea consolationes spiritus sancti significare potest, quibus sustentat Deus in deserto huius vitæ eos, qui se à temporalibus & carnalibus separant. apoc. 2. e. Et hoc manna deficit, quum quis ad terrena se confert. Iosu. 5. c. Cum autem hæ consolationes recipiuntur, faciunt recipientem dicere, Manhu? quid est hoc?

Manna quoque designat opera, & duplex manna colligendum die sexto, ut ad sabbatum sufficiat, designat debere nos in hac vita colligere opera, quæ nobis sufficiant ad futuram. Exo. 16. g. Colligenti autem manna ad alteram diem præter sabbatum, scaten vermes, hoc est, operanti propter vitam presentem pereunt merita.

Manna quod defecit, quum introducti fuerunt filij Israel per Iosue in terram promissionis. Iosu. 5. c. designat literam legis defecisse, adueniente Iesu per carnis assumptionem.

Manaim.

Manaim, seu potius Machanaim. i. castra: locus, vbi vidit Iacob castra Dei, cum timeret fratrem suum, trans Iordanem iuxta fluuium Iaboc: est ciuitas refugij in tribu Gad Leuitica Merarici generis separata. Figura est diuini auxilij, quod paratum est ijs, qui inuocant eum in veritate. gen. 32. a. Iosu. 13. c. 21. c. 1. par. 6. g.

Manare, uide Fluere.

Manasses.

Manasses. i. oblitus, seu obliuio, filius primogenitus Ioseph: cui prælatus est frater iunior in benedictione, quæ dedit illis Iacob. Dimidia eius tribus accepit hereditatem trans Iordanem.

Manasses ut interpretatur obliuio, dicitur esse Dei vel ecclesiæ. ps. 59. Et designat tempus illud ecclesiæ, quando cessantibus persecutionibus, quibus infideles in martyres sequebantur, obliuio est priorum pressurarum. Designat etiam Christum, qui propter nos oblitus est domus patris sui. i. Iudææ. Item fideles, qui obliuisci debent omnem cognitionem carnis.

Manasses quantum ad eam partem, quæ transiit Iordanem, designat religiosos, qui obliuiscuntur rerum mundi. ps. 79.

Manasses ut dicitur obliuio, designat Iudæos, qui oblitii sunt Dei, aut quoru dolores Christus oblitus est, postquam resurrexit. Ipsi fuerunt primogeniti, quibus tamen prælatus est populus iunior gentilium: & acceperunt hereditatem trans Iordanem, hoc est, in hac terra ante baptismum. gen. 41. g. 48. c. num. 32. f. Iosu. 1. c. 13. d. 22. a. ps. 79.

Manasses qui dicitur esse Dei. ps. 59. plenitudinem terræ significare potest: quia domini est terra & plenitudo eius.

Manasses præterea, ut accepit minorem benedictionem à Iacob, typus est reminiscentiæ, cui posteriores partes dantur: deo Iacob sinistram posuit super caput eius. gen. 48. c.

Manasses iuxta Augustinum interpretatur necessitas, cui non cedit is, qui proficit: & sicut Iephee non cessit Moabitibus, sic qui transit Manassen, non cedit terrentibus, Iudi. 11. c.

Manasses, Ephraim, & Iudas mutuo se vorantes, diuersæ sunt hereticorum sectæ mutuo se conficientes. Isa. 9. b.

Mancipare, Mancipium, uide Seruus.

Mandare,

Corpus Christi

Verbum Dei. Diuinitas in Christo. Sapientia diuina.

Sacra doctrina.

Vita intelligibilis. Bonitas in Deo. Immortalitas. Virgo Maria. Consolationes spiritus sancti.

Opera.

Litera legis.

Diuini auxilium

Pax ecclesiæ. Christus. Fideles.

Religiosi

Iudæi.

Plenitudo terræ

Reminiscencia.

Sectæ hereticorum

Maledictio hypocritarum. Maledictio Iudæorum in Christum. Execratio virtutis.

Blasphemare.

Peccare.

Derogare absenti.

Maledictio in iudicio.

Diabolus.

Esse sub lege

Pasci inani gloria in hac vita.

Affligens diabolus peccatorem.

Maledicendi consuetudo. Intentio praua

Contemptus gloriæ stulti.

Condénatio hereticorum.

Condénatio malorum

Impiè cogitans de Christo.

Patientes Christiani persecutionem

Cooperatores diaboli. Hypocritæ.

Hereses. Prædicator

Mundicia cordis

Aptus cõtemplationi.

Orti. f. Mat. ho. 36. Au. f. ps. 77. & f. Ioan. tra. 11. Cyril. 3. f. Ioan. 34. Amb. epist. 1. 62. Tho. 1. 2. q. 102. ar. 4. Ori. 1. num. ho. 3.

Orti. f. Exo. ho. 7. & f. Nehe. ho. 10. Philo. allego. Aug. ser. 91. Eppha. 2. cont. hæ. re. tomo. 1. Tho. 1. 2. q. 102. ar. 4. Aug. f. apoc. ho. 2. Amb. ser. 3. Gre. 27. mor. 17.

Orti. f. ps. 36. ho. 3. Aug. ser. 91.

Cyrl. 3. f. Ioan. 36.

Aug. f. ps. 59.

Aug. 8. f. gen. 42.

Ber. ser. 6. vigil. natalis domini.

Ori. f. nu. ho. 26. & f. Ios. ho. 3. 26.

Amb. de bene. ps. 1. 1. & de Ioseph. 7. Aug. f. ps. 79. Hila. f. ps. 19.

Philo. allego. & de congressu & c.

Aug. q. in iudi. 49.

Hie. f. Isa. 9.

Mandare, Mandatum, Præcipere, Præceptum, Tubere.

Mandare est committere, & commendare: vt mandare memorie, aut literis, vt seruetur. Præcipere autem est monere, instruere, docere: & etiam iubere, disponere, & prohibere. Mandatum autem, præceptum, & iussio sepe pro eodem accipiuntur: sicut & ipsa verba. Est etiam mandare nunciare, & promittere.

Hic. f. pf. 67. Hic. f. Job. 38.

Mandat Deus virtuti sue, hoc est, pater filio, qui est eius virtus. ps. 67. Et præcepit Deus diuculo, quum fecit in carnari filium suum. Job. 38. b. Præcipit etiam Deus supra propiciatorium quum præcipit per Christum. Exo. 25. b.

Incaratio.

Mandavit Deus benedictionem & vitam in Sion, secundum quod in patria cœlesti dat vitam æternam omnibus, quibus benedicit. ps. 132.

Dans Deus vitam æternam.

Hic. f. Is. 45. Hic. f. Is. 5. 13.

Mandavit Deus militiæ cœli, quum milites cœlestes ordinavit. Is. 45. b. Mandavit Deus sanctificatis suis, quando misit apostolos ad prædicandum. Is. 13. a. Sic mandavit nubibus. ps. 77. Ediuerso mandat nubibus ne pluant, cum remouet prophetas & apostolos: aut prohibet eos prædicare alicubi. Is. 5. b.

Ordinans Deus milites cœlestes. Mittens apostolos ad prædicandum.

Gre. 23. mora. 17. 18.

Præcipit Deus niui vt descendat in terram. Job. 37. a. cum charitas Christi, quæ sanctorum mentes ad superna subleuat, eas pio moderamine pro fraterna dilectione, etiam ad humilitatē condescensionis format.

Faciens cōdescendere minoribus.

Basi. f. pf. 32.

Mandavit Deus mandata sua custodiri nimis. ps. 118. quia in lege, prophetis, & euangelio mandavit. Mandavit etiam Deus quæ loqueretur Moses, quum dedit legem, quæ loquitur ihs, qui sunt sub lege. Exo. 7. a. 19. a. 29. f. 31. c. 33. c. 34. b. 35. a. 39. a. 40. c. Leui. 4. a. 8. a. 9. a. Mandat autem Deus creaturis rationalibus, & ihs, qui renouantur: Dicit vero etiam irrationalibus. ps. 32.

Instituens legem.

Hic. f. Nahum. 1.

Mandavit Deus aduersum Iacob, quum per alios puniuit Iudeos & generaliter dicitur mandare aduersus aliquos, quando per alios eos punit. thre. 1. f. Dicitur autem præcipere, vt cognoscatur id, quod quis patitur, non fortuito & absq; aliquo iudice euenire, sed Deo pronunciantē. Nahum. 1. d. Mandat etiam Deus serpenti, quum exequitur pœnam per diabolum. Amos 9. a. Ita mandat Assur vt diripiât prædam: quia diabolum facit iustitiæ suæ excutorē. Is. 10. b.

Punitio Dei p alios

Ori. f. Mat. cap. 14.

Iubens Iesus discumbere turbam super sœnum. Matth. 14. b. designauit carnem subijciendam esse rationi.

Subiectio carnis.

Glo. int. f. Exo. 19.

Iussit dominus poni terminos in circuitu montis, ne filij Israel ultra eos progredierentur. Exo. 19. d. Vbi designatur altiora nobis non esse scrutanda: ne plus velimus sapere, quam oportet sapere.

Nō plus sapere.

Gre. 9. mor. 3. & 27. mor. 11.

Tubere dicitur Moses præconis voce, quum lex præcipit aliquid per prædicatorem. Exo. 27. d. 36. a. Leui. 10. b.

Mandans lex per prædicatorem.

Gre. 9. mor. 3. & 27. mor. 11.

Præcipit Deus soli, ne oriatur: quum prædicatores abstulit à Iudæa, aut ab alijs, ne lumen veritatis eis inferant. Job. 9. a. Et præcipit luci, vt rursus adueniat: cum in fine mundi reliquiæ Iudeorum conuertentur: & quia dum peccatores se suis viribus saluari nō posse cognouerint gratiæ lumen accipiunt, & protectionis intimæ radijs illustrantur: vt maiore ardore postmodū cœlestem patriam diligant, quā prius terrena delectatione flagrabant. Job. 36. d.

Auferens Deus prædicatores.

Cōuersio vltima Iudæorum.

Hic. f. Is. 13.

Præcipiens Moses Aaron & filijs eius. Leui. 6. b. designat mandata legis peculiariter ad sacerdotes ordinari, à quorum ore reliqui requirunt legem. Ita mandatum Dei dicitur peculiariter esse ad sacerdotes. Mala. 2. a. Præcipit etiam Deus militiæ belli, vt destruat terram, quū mittit prædicatores ad corda terrena conuertenda: vel cum mittit angelos in iudicio. Is. 13. a.

Lex ad sacerdotes dirigitur.

Mittens Deus prædicatores & angelos

Glo. or. f. Leui. 14.

Iubens sacerdos immolari passerem ad emundationem leprosi. Leui. 14. a. designat oblationem sacrificij pro emundatione peccatorum. Et iubet erui lapides leprosos à domo, cū emundat peccatorem per sacramentum pœnitentiæ. Et præcipit efferrī, quæ sunt in domo leprosa, antequam ingrediatur. Leui. 14. e. quum curat auferre omnes occasiones peccatorum.

Emundatio peccatoris per pœnitentiā

Glo. or. f. Exo. 32.

Iubens Aaron offerri sibi in aures. Exo. 32. a. Posuit difficile præceptum: sed facile obtemperarunt proni ad idololatriam.

Cognoscit mysteria in scripturis.

Gre. 1. reg. 2. f.

Præcipit Deus offerri sibi in tēplo, vt designet sua mysteria in scripturis sanctis debere cognosci. 1. reg. 2. f.

Missus Christus ad Israhel.

Hic. f. Ierem. 7. & f. Eze. 20.

Præcipiens Ioseph vt egredierentur Aegyptij, ne interessent cognitioni fratrum. gene. 45. a. designauit Christum dicentem, Non sum missus, nisi ad oues, quæ perierunt domus Israhel. Matth. 15. c.

Permissa sacrificia Iudæis

Hic. f. Amos. 2. Amb. 2. de Abra.

Dicit Deus se non præcepisse, vt sibi offerrentur holocausta: vt ostenderet ad Iudæorum duriciam illa potius esse permissa, ne videlicet idolis offerrentur, quā ab eo exacta. Iere. 7. e. Et dicuntur præcepta non bona, quia sacrificia illa non erant per se bona, vt ea quæ in præceptis decalogi continentur: sed nec erant mala: quia Deo offerebantur. Eze. 20. c.

Prohibentes prædicare

Propellens à se sapientem.

Manda

Manda remanda dicitur ab ijs, qui non credunt verbis domini per prophetas enunciatis: quibus dominus comminatur, comprehendendos eos esse ab erroribus, qui veritati credere nonauerunt. Is. 28. c.

Hic. f. Is. 28.

Mandatum domini est, in quo obseruatio præceptorū & custodia continetur: vt illud: Nō occides & c. Et quia mandata sunt lucida, dicitur præceptum domini lucidum illuminans oculos ps. 7. 18. Mandata autem, quæ præcipit Deus non fieri, sunt præcepta negatiua. Leuiti. 4. c. Cæterum mandata Dei dicuntur mandata labiorum eius, secundum quod per scripturam quasi per labia Dei nobis manifestantur. Job. 23. c. Exo. 4. c. 15. d. 18. c. Leui. 10. a.

Basi f. pf. 7. Hic. f. pf. 108. Gre. 16. mor. 27.

Mandatum primum dicitur, quod est de honoratione parentum, non simpliciter, sed primum in secunda tabula. Eph. 6. a.

Amb. f. Ephe. 6.

Eleuari in contemplationem inspiratio castitatis

Ad præceptum Dei eleuari aquila. Job. 39. c. quando videlicet sancti iusionibus diuinis obtemperantes, subtili intelligentia, & sublimi contemplatione in supernis suspenduntur.

Gre. 31. mor. 33. 34.

Credere prædicantibus apostolis.

Præceptum Isaac ad Iacob, ne acciperet vxorem de filiabus Chanaan, designat inspirationem castitatis. gen. 28. a.

Lyra. f. gen. 28.

Cōstitus ordo nature

Præceptum manus apostolorum dicuntur Idumæa & Moab: quia ad eorum prædicationē crediderunt. Is. 11. d. Præceptum sempiternum: & præceptum maris sempiternum, constantem ordinem nature designare possunt. Leui. 10. b. Iere. 5. c.

Glo. int. f. gen. 48.

Statuta principum delium.

Præceptum Abimelech, ne quis tangeret Rebeccam, designat statuta principum ad fidei catholicæ obseruationem. gen. 26. c.

Hic. f. Is. 29.

Traditiones pharisæorum.

Mandata hominum dicebantur traditiones pharisæorum: quia ab hominibus inuentæ, nec legi diuinæ penitus concordēs. Is. 29. d. Mat. 15. a.

Mandere, uide Comedere.

Mandibula, Maxilla, Tempora.

Mandibula est ea pars animalis, in qua dentes fixi sunt, quæ & maxilla dicitur. Sæpe tamen maxilla dicitur pars exterior faciei, quæ barbam emittit: cuius partes superiores ex vtraque parte tempora dicuntur.

patientia.

Maxilla, qua Samson percussit hostes, significare potest patientiam, qua vincuntur demones: & fons maxillæ est fons patientiæ. Iudi. 15. c. Ideo ponitur exemplū percussiois maxillæ. Matth. 5. f. Luc. 6. d.

Ori. f. Mat. ho. 14. Amb. 1. d. spiff. 34.

Verbum Dei. Contemptibiles.

Designat etiam verbum Dei, quo Deus innumeras Iudæorum & dæmonum strauit cateruas: & fontem vitæ corpori suo aperuit. Item contemptibiles mundi, cum quibus Deus vicit fortes.

Hic. f. Mar. 15. Rup. f. Iudi. 19.

Primitiæ sermonis.

Maxilla quæ cedit in partem sacerdotis, designat sermonis primitiæ debere sacerdotibus: & ipsos debere esse eloquentes: vt quod pectore conceperint, ore promere possint.

Philo. 3. de viti. Hic. de veste. sac. 3.

Maxilla Christi.

Maxillam iudicis Israhel, hoc est, Christi percusserunt Iudæi. Mich. 5. a. Tempora quoque David tempora Christi significant. ps. 137.

Hic. f. Mich. 5.

Sacerdotes. Prædicatores. Patriarchæ.

Maxillæ ecclesiæ dici possunt sacerdotes, seu prædicatores, qui alios conuertere satagunt: & de eorum lapsu amplius plangunt. thre. 1. a. Per ipsos enim sancta ecclesia iniquos à vitijs conuertendo conerit: & quasi glutiens in sua membra conuertit. Job. 16. b. Et maxilla asini in manu Samson, sunt prædicatores in manu Christi. Iudi. 15. c. Patriarchæ etiam fuerunt maxillæ ecclesiæ.

Gre. 13. mor. 7. 8.

Rup. f. Iere. 14.

Subiectio diaboli. Verba iactantia. Prædicatio carnaliū

Maxilla in malis est subiectio diaboli & hæreticorum: & verba iactantia. Is. 30. f. ps. 31. Maxilla seu tempora Sifara defixa clauo designant os, quod prius carnalia prædicabat, debere deinceps crucem Christi prædicare. Iudi. 4. d.

Gre. f. ps. 31.

Ori. f. Iudi. ho. 10.

Vis tentationis diaboli

Maxilla Leuiathan dici potest vis tentationis diaboli, qua retinere nititur & deglutire, quos tentat. Job. 40. d. Eze. 29. a. 38. a.

Gre. 33. mora. 14. 17.

Mandragora.

Mandragora est herba, cuius duo sunt generata candida quæ & mas: nigra quæ & foemina existimatur. Mandragora est angustioribus folijs, quā laetucæ, hirsutis, & caulibus à radicibus binis ternisue, rufis, intus albis, carnosis, tenerisq; pene cubitalibus. Ferit mala: quæ lanarum nucum magnitudine, & ijs semen ceu pyrorum: odor eius est grauis, sed radicis & mali grauior. Excitat somnum: Et potu largiore etiam mortem infert. Aiunt radices corporis humani figuram præse ferre: quas tamen impostores, ficta arte mentiuntur.

Plini. 25. nato. hif. 17.

Popularis fama.

Mandragora quia pomum habet odoriferum, famam bonam popularem significare potest. Vt autem mandragora venerunt ad Rachel per Liam, designant contemplatiuos non esse notos, nisi per actiuos. gen. 30. b. vnde filius Liæ mala mandragorica inuenit exiens in agrū, hoc est honeste ambulans ad eos, qui foris sunt. Doctrina vero sapientiæ, quæ à vulgi strepitu remotissima, in contemplatione veritatis dulci delectatione desiguitur, hanc popularem gloriam non allequeret.

Aug. 22. cōt. Pan. 54. Beda. f. gen. 30. Ricar. de t. vif. o. de 11. p. nar. 29.

assequeretur, nisi per eos, qui in medijs turbis agendo ac suadendo populis præsunt: nō vt præsint, sed vt profint.

Gre. Cant. 7.

Mandragoræ etiam perfectos aut perfectorum virtutem significant. canti. 7. d. qui dum imperfectorum infirmitatibus medentur, in fide, quâ prædicant, in portis ecclesiæ veri medici esse comprobantur: qui dum exempla bonorum operum circumquaq; per sanctam famam tribuunt quasi odorem, quo egroti sanentur, aspergunt.

Perfecti.

Amb. f. pl. 118. ser. 19

Posiunt præterea mandragoræ designare fructus synagogæ, qui concessi sunt ecclesiæ: sicut Lia concessit mandragoras Racheli.

Fructus synagogæ

Amb. f. pl. 118. ser. 19

Mandragoræ rursus gentilium typum gerere possunt: qui prius male olebant, & erant non mandragoræ mares, sed fœminæ: ceterum conuersi & venientes ad ecclesiam, fidei & bonorū operum odorem dederunt, & in mandragoras mares conuersi sunt. canti. 7. d.

Gentiles

Manducare, uide Comedere.

Mane, Matutinum, Diluculum.

Mane dicitur diei principium, quando dies clarus est: quod & matutinum tempus dicitur, aurora iam apparente & omnia illustrante. Dicitur etiam diluculum ante ortum solis.

Illustratio diuinæ susceptio gratiæ

Ori. f. Mar. ho. 16. & f. Exo. ho. 7. & f. Le ut ho. f. Bañ. f. pl. 45. 48. Hie. f. Isa. 3. & f. Ie. re 31. Aug. f. pl. 18. Gre. f. i. reg. 7. & 8. mor. 20. 8. 25. mo. 7. Iy. f. Leui. 6. Beda. f. gen. 1. Arno f. pl. 18.

Mane significare potest illustrationem diuinæ claritatis: vt cum mane repleretur misericordia Dei. Ita significat tempus susceptionis gratiæ: & confurgit mane, qui gratiam suscipit, & ad bene operandum excitatur. Ita mane est renouatio creaturæ. Mane etiam est, cum spiritualia præferuntur temporalibus: & mane subiunguntur ligna altari, hoc est, in vigilantia & sobrietate anime à Deo illustrata. gen. 1. a. 19. a. 21. b. 2. 4. f. 28. b. 32. f. 41. b. 44. a. Exo. 8. c. 9. c. 10. d. 14. f. 16. c. 18. b. 19. c. Leui. 6. d. 1. reg. 5. a. ps. 5. 45. 48. 62. 89. 91. 100. 142. Isa. 14. c. 58. c. Hofe. 6. a. Amos. 5. b. Matth. 21. b. In hoc diluculo visitat Deus hominem. Iob. 7. d. Et mane, quo iudicare debent iudices, est lux veritatis. Iere. 21. c. Mane venit de agro Saul, vt designet prælatum in oriente sibi veri luminis splendore subditorum causas inquirere debere. 1. reg. 11. c. Mane autem cum succedit vesperi, profectum lucis significare potest. ps. 58.

Ori. f. Mar. ho. 35. Hie. f. Isa. 8.

Matutina lux. Isa. 8. d. doctrinam & lucem euangelicam significare potest. Et non referuare de sacrificijs vsq; mane est non docere vetustatem literæ, sed nouitatem spiritus. Mane autem dicitur fecisse concilium pontifices contra Iesum: quia cognita veritatis luce, in eum peccauerunt. Matth. 27. a.

Lux euangelicæ veritatis.

Aug. 1. de gen. ad lit. 17.

Mane in creatione mundi significare potest in singulis diebus exordium incipientis creaturæ: Vel noui operis inchoationem. gen. 1. Et mane primum, quo exijt pater familias, exordium mundi significare potest: & tempus ab Adam vsq; ad Noe. Matth. 20. a.

Exordium cuiusq; creaturæ. Initium mundi

Aug. epist. 39. q. 6. Bañ. f. pl. 29. 45. Arno. f. pl. 1. 4. 8.

Mane fuit in coniunctione carnis cum verbo: & tempus ortus Christi, quo visa est gloria domini: quod etiam designat diluculum, quo Christus venit in templum. ps. 29. 45. 48. 58. 62. 100. Exod. 10. d. 16. c. Ioan. 8. a. 21. b. Isaia. 21. c. 50. c. Et ipse Christus dicitur vermis matutinus. Ionæ. 4. c.

Incarnatio Christi.

Gre. f. i. reg. 7. & 8. mor. 20. 8. 25. mo. 7. Iy. f. Leui. 6. Beda. f. gen. 1. Arno f. pl. 18.

Mane præterea est tempus resurrectionis: quod & diluculum dicitur: & matutinum, in quo est lætitia, est tempus resurrectionis: & ipse Christus dicitur matutinus ceruus. ps. 29. 5. 4. 56. cantic. 7. d. Et matutina assumptio resurrectionem & ascensionem Christi indicat. ps. 21. in titulo. Iob. 7. d. Marc. 16. b. Ioan. 20. a.

Resurrectio Christi.

Aug. 1. de gē. ad lit. 8. a. de gē. ad lit. 18. & f. pl. 58. Gre. f. i. reg. 3.

Mane quandoq; dicere potest cognitionem matutinam angelorum in verbo. gen. f. 1. a. Et mane in sabbato siue vespera, designat quietem æternæ gloriæ. Mane quoq; est initium gloriæ. Exo. 27. d. Leui. 6. b. ps. 29. 58. Et dormiens Samuel vsq; mane designat sanctos per dormitionem mortis venire ad mane felicitatis æternæ. 1. reg. 3. c.

Cognitio matutine angelorum. Felicitas

Hie. f. Isa. 21. Gre. f. i. reg. 7. Aug. f. pl. 87. Hie. f. Amos. 4.

Mane initium fidei significare potest: & fidem gentilium. Exod. 12. d. 16. c. Isaia. 21. c. Et mane surgentes Elcana & Anna, designant in exortu interni luminis ecclesiam ad gentes transire, relicta Iudæa in nocte infidelitatis. 1. reg. 1. c. 3. reg. 17. c. ps. 87. Et matutina nebula, est cognitio Dei, qua in hac vita habetur per speculum in enigmate. Amos. 4. d.

Initium fidei. Cognitio Dei obf. cura.

Gre. f. i. reg. 9.

Mane diei sequentis, est serena lux sanctæ conuersationis. 1. reg. 9. c.

Conuersatio bona. Tempus predicationis Christi

Gre. 6. mor. 14.

Mane & nox fuit tempus predicationis & miraculorum Christi: in quorum luce Iudæi in incredulitate remanserunt. Isa. 21. c.

Initium vitæ.

Hie. Cypr. & f. Isa. 5. Gre. 5. mor. 28. Aug. f. pl. 89. Ori. f. Eze. ho. 4. Hie. f. Ecclen. 12.

Mane aliquando designat initium vitæ: & de mane vsq; ad vesperam est à iuuentute vsq; ad senectutem. Exo. 18. b. Iob. 4. d. ps. 89. 128. Eccl. 7. 11. c. Isa. 5. c. 38. c. Et mane quo exijt pater familias ad operarios, est pueritia. Matth. 20. a. Et mane quo lupus comedit prædam, significat iuuentutem Pauli, quando persecutus est ecclesiam. gen. 4. 9. d. Est etiam mane tempus huius vitæ: & comedunt principes mane, quum huius vitæ voluptatibus vacant. Eccl. 10. d. Et mane colligere manna est studiosè operari tempore vitæ præsentis. Exod. 16. c. Et mane vadens Moses ad Pharaonem, designat eum, qui studiosè in hac vita diabolum aggreditur. Exo. 7. c.

Tempus huius vitæ

Beda. f. Exo. 19

Mane interdum est tempus mortis. Exo. 10. c. Et mane confurgit Deus ad admonendum: quia

Tempus mortis.

Finis vitæ.

quia post mortis quietem viribus corporis instauratis, anima hominum vegetior est & nequaquam voluptatibus occupata, cibiq; desiderio, vt audire & facere valeat quæ dicuntur. ps. 5. Isa. 26. b. Ieremi. 7. c. Ardet lucerna vsq; mane, cum quis bene operatur vsque ad finem vitæ Exo. 27. d.

Hie. f. Iere. 7. Rup. 4. f. Exo. 19.

Finis mundi Dies iudicij.

Mane quandoq; finem mundi & diem iudicij & tempus resurrectionis significat. Exo. 12. d. 16. c. 19. c. 27. d. 34. a. Leui. 7. b. 19. c. ps. 5. 29. 45. 56. 89. 100. 138. 142. Isa. 17. d. 33. a. Matth. 16. a. Et dicitur mane expansum super montes. Ioc. 2. a. quia vt lux matutina omnia comprehendit, ita dies iudicij: sed incipit à montibus, hoc est, à primatibus ecclesiæ. pro. 1. d. Sopho. 3. a. Potest etiam mane ipsam spem, quam de resurrectione habemus, significare. Gre. 8. mo. 33. & 16. mor. 27.

Bañ. f. pl. 29. 45. Hie. Cypr. & f. Isa. 17. & f. Ioc. 2. Iy. f. Leui. 7. 19. Aug. 1. q. in euang. 10. & f. pl. 100. Arno. f. pl. 138. Hila. f. pl. 56. Ber. f. cant. ser. 33. Hie. f. Isa. 28. Aug. f. pl. 77. Iy. f. Leui. 6.

Resurrectio viuientium Propinqua vindicta Dei.

Mane diluculo veniens flagellum indicat propinquitatem & durationem diuinæ vindictæ. Isaia. 28. c. In matutinis quoque est castigatio bonorum: quia non differtur, sicut malorum. ps. 72.

Progressus passiois Christi

Mane & vespere obtulit sacerdos similitam, cum Christus cepit passionem in domo Caiphe, & consummavit eam in tenebris factis vsq; ad horam nonam. Leui. 6. c.

Principiū boni operis Gratia cōpunctionis Puritas cōscientiæ. Inspiratio diuina

Mane adolere incensum est in principio boni operis orare. Exo. 30. a. 34. a. Significatur etiam gratia compunctionis, cum qua adoletur incensum orationis.

Gre. f. i. reg. 11.

Tempus legis scriptæ

Mane aut matutina vigilia dici potest puritas conscientiæ & dispositio animæ ad intelligendum: & inspiratio diuina mentem illustrans. ps. 62. 129. 1. reg. 11. c. Isa. 50. b. Et mane offert agnū, qui cum pura conscientia offert Christum. Exo. 29. g. Leui. 9. c.

Hila. f. pl. 62. Arno. f. pl. 139. Gre. f. i. reg. 11.

Cognitio rer. facill. Rudiora pcepta. Perfecta cognitio, p nunciandi.

Mane interdum dicitur tempus legis scriptæ, aut initium diuinæ legis: & tempus fidei synagogæ: quando adolebatur incensum domino. Exo. 30. a. 34. a. Numc. 28. a. Leui. 6. b. Isa. 17. c. Hoc diluculo sancti veteris legis præueniebant ad Deum expectantes meridiem aduentus Christi. ps. 89. 118. Hoc etiam mane comederunt prædam sacerdotes: sicut dictum est de Beniamin. gen. 49. d.

Ori. f. Leui. ho. 4. & f. num. ho. 23. Aug. f. pl. 118. Ber. ho. 1. f. Misf. e. f. Beda. f. gen. 49.

Tempus lætitiæ.

Mane dici potest cognitio rerum facillium, quam qui accipit, debet mox adolere incensum orationis, vt ad maiorem veniat cognitionem. Exo. 30. a. 34. a. Et susceptio matutina significat prima pcepta rudibus data. ps. 21. in titulo. Isa. 26. b. Sic mane venit Maria Magdalena ad monumentum. Ioan. 20. a. Mane etiam perfectam cognitionem pronuntiandi, quæ debet esse in mente doctoris significare potest. 1. reg. 3. c. Ante quam cognitionem adeptam, non debet surgeret ad prædicandum, iuxta illud. ps. 126. Vanum est vobis ante lucem surgere. Et in his matutinis est meditandum. ps. 62.

Amb. ser. 307. Hie. f. Isa. 26.

Tempus prosperitatis.

Mane præterea dicitur tempus prosperitatis: & mane surgentes Elcana & Anna designant prosperum iter predicationis inuentum in gentibus. 1. reg. 1. c. Mane etiam comedunt, qui de mundi prosperitatibus extolluntur. Eccl. 10. c. Et mane primo confurgit homicida: quia in præsentis vitæ gloria peruersus quisq; erigitur: & illorum vitam deprimit, qui dum sequentem gloriam sitiunt, quasi fatiari in vespere exquirunt. Iob. 4. d. 24. c. ps. 64.

Gre. f. i. reg. 3.

Sollicitudo malorū.

Mane surgentes ad immolandum idolis designant sollicitudinem malorum ad perpetranda peccata. Exo. 32. a.

Ricar. de. f. vi. q. de statu. inter ho. 27. Gre. 16. mor. 27. & 5. mor. 28. Aug. f. pl. 64. Euch. f. ps. 132.

Aperta reprehensio.

Mane quandoq; est aperta reprehensio: vt cum Samuel iuit mane ad reprehendendum Saul. 1. reg. 15. c.

Gre. f. i. reg. 15.

Seneclius.

Mane quandoq; sumitur pro senectute prouecta: vt cum in nocte huius vitæ dominus dicit venire mane. Marc. 13. d.

Ori. f. Mat. ho. 30. 33

Angeli

Matutina astra dicuntur angeli. Iob. 38. a. quia primo tempore sunt conditi: qui etiam matutina astra dicuntur: quia sepe ad exhortandos homines missi sunt: & dum venturum mane nunciant, ab humanis cordibus præsentis vitæ tenebras fugant.

Gre. 28. mar. 14.

Homo

Matutina nubes cito deficiens, & ros matutinus in comparatione hominum assumitur, qui cito deficiunt. Hofe. 13. a.

Hie. f. Hofe. 13

Defectus lucis hæreticorum.

Mane mane ponitur pro singulorum dierum matutino tempore. Exo. 46. c. Sicut mane transit rex Israel. Hofe. 11. a. quia hæretici in principio aliquam lucem in ecclesia habuerunt: sed crescente illa in luce, ipsi ad tenebras transferunt.

Hie. f. Hofe. 11.

Ecclesia

Diluculum est ecclesia in hoc seculo: quæ velut media est inter lucem supernæ patriæ, & tenebras peccatorum. Iob. 38. b.

Gre. 29. mor. 1.

Manicare. Luc. 21. g. sumitur pro mane surgere, aut mane ire. Estq; vocabulum nouum.

Manere, Mansio.

Daratio legis euangelicæ

Manere est in aliquo loco se continere, aut morari: & quandoq; durare & persistere. Mansio autem, vbi quis manet. Est item manere expectare, & inherere.

Bañ. f. pl. 12.

Manet in æternum consilium domini: quia veritas euangelica omnia vincit. Et vt maneat in nobis prius dissipandæ sunt humanæ cogitationes. ps. 32.

Manet

Glo. ordi. f. gen. 19. Manet Deus vel angeli in domo alicuius, cum eis grata est anima: vt manserunt angeli apud **Gratum esse Deo.**
Lot. gen. 19. a. Et mansit Deus seu spiritus sanctus in fidelibus. **Ioan. 14. d.**
Ori. f. Mat. ho. 16. Manens Iesus in Bethania est quiescens in ecclesia. **Matth. 21. b.** Et manens idem in solitudine est quiescens in ecclesia ex gentibus. **ps. 54.** Et dicitur declinasse Christus ad manendum, quando relictis Iudæis receptus est in ecclesia. **Iere. 14. b.** **Quiescens Iesus in ecclesia.**
Hic. f. Iere. 14.
Hic. f. Eze. 3. Manens Isaac in Geraris designat prædicatorem conuersantem inter populum, vt eis proficit verbo & exemplo. **gen. 26. b.** Et manens Ezechiel cum populo septem diebus, antequam loqueretur. **Eze. 3. d.** designat prædicatorem, qui priusquam reprehendat debet multo tempore quiescere, & dolere, ad ea quæ viderit, nihilq; eorum habere in conscientia, quæ in alijs correpturus est. **Conuersans prædicator cum populo.**
Amb. ser. 31. & f. Lucan. 9. Manere in eadem domo est perseverare in fide & doctrina ecclesiæ. **Matth. 10. b.** Ita manent illi, qui dicunt Christo illud **Ioan. 6. g.** Domine ad quem ibimus? Idem est manere apud semetipsum; & manere in eodem loco. **Exo. 16. f. 40. d.** **Lucæ. 9. a.** Manet autem in domo in æternum filius. **Ioan. 8. c.** **Perseverare in doctrina ecclesiæ.**
Aug. f. Ioan. trac. 41
Glo. or. f. Iosu. 5. Manentes in eodem loco circuncisi, donec sanentur. **Iosu. 5. b.** designant infirmos nondum audentes aggredi graues demonum pugnas. **Nōdū aggredi valentes graues pugnas.**
Ori. f. Leui. ho. 6. Manentes sacerdotes in tabernaculo die ac nocte, indicant semper esse sacerdotibus vacuum diuinis: vt vel discant à Deo, vel doceant populum. **Leui. 8. a.** **Vacare diuinis debet semper sacerdotes.**
Ori. f. gen. ho. 5. Manens Lot in spelunca designat legem in templo cum Iudæis manentem. **gen. 19. f.** **Lex in templo.**
Gre. 4. mor. 31. Manet in solitudine, qui perseverat in remota mentis intentione, quietus à tumultibus cogitationum & affectuum rerum mundanarum. **ps. 54.** **Quiescens à tumultibus.**
Ricar. de f. vido. de exter. mali. 5. Manemus in Christo, cum eius sumus membra: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum eius. **Ioā. 6. d.** Manemus autem vt palmites in vite: & ipse in nobis vt vitis in palmitibus. **Esse membrum & templum Christi.**
Aug. f. Ioan. trac. 27 & 23. Palmes enim manet in vite, vt inde vim accipiat fructificandi, quum sine ipsa nil possit efficere: Vitis autem manet in palmitibus, vt eis det vim fructificandi, & nil ab eis recipiat. **Ioan. 15. a.** Manere autem in dilectione Dei, qua videlicet ipse nos diligit, est in eius gratia manere. **Ioan. 15. b.**
Gre. 10. mor. 16. Manere dicitur iustitia in tabernaculo, cum est in corde. **Iob. 11. c.** **Iustitia in corde.**
Gre. 31. mor. 34. 35. Manet aquila in petris, quum vir sanctus intentione cordis inter illas cœlestes virtutes residet, quæ per æternitatis suæ fortitudinem tanta iam soliditate, fixæ sunt, vt in nullo culpæ lateris mutabilitatis varietate fluctantur. Vel quia in dictis antiquorum & fortium patrum mentis statione collocatur. **Iob. 39. b.** Vel dicitur de diabolo, qui in peccatoribus duris & frigidis moratur. **Fortitudo iusti.**
Hic. f. Iob. 39.
Gre. f. 1. reg. 1. Non manere arcam apud se petentes Azotij. **1. reg. 5. c.** designant gentiles infideles contradicentes fidei, camq; tanquam duram abijcientes. Manet autem arca apud eos, qui veræ fidei sacramenta, quæ audiunt, per amorem amplectuntur. **Infidelitas gentiæ.**
Glo. inte. f. Leui. 12. Manens mulier in sanguine purificationis triginta tribus diebus. **Leuiti. 12. a.** Est expectans formationem imaginis Dei, qua mundari debet. **Expectatio imaginis Dei.**
Glo. int. f. Leui. 14. Manens leprosus extra tabernaculum septem diebus. **Leui. 14. a.** est cognoscens peccator in dignitatem suam, vt admittatur ad mysteriorum cognitionem. **Cognitio sui.**
Ori. f. gen. ho. 1. Maniuncula in arca diluuij diuersos gradus virtutum in anima significare possunt. In corpore vero humano varia instrumenta: In ecclesia autem, diuersos gradus & status fidelium & ministrorum. **gen. 6. c.** **Gradus diuersi & membra.**
Amb. de Noe. 7.
Hic. adue. Iouinia. 1. Maniuncula in arca diluuij diuersos gradus virtutum in anima significare possunt. In corpore vero humano varia instrumenta: In ecclesia autem, diuersos gradus & status fidelium & ministrorum. **gen. 6. c.** **Profectus virtutum.**
Beda. f. gen. 6.
Ori. f. nu. ho. 27.
Amb. ser. 23.
Aug. f. Ioan. tra. 67.
Hic. & Aug. f. pl. 149

Manifestare, Manifestum, Declarare, Exponere, Explanare, Explicare, Exprimere, Palam.

Manifestū

Veniens Christi ad Iisael. Manifestum dicitur quod est clarum & apertum. Manifestare autem est palam facere. Exponere quoque est declarare, publicare, ostendere. **Aug. f. pl. 79.**
Cecitas Iudæorū. Manifestauit se deus corā Ephaim, Benjamin, & Manasse, hoc est, populo Iudæorum, quando venit Christus ad oves, quæ perierāt, domus Israel. **Pl. 76.** vel manifestauit se corā Esphraim fructificante, coram Benjamin filio dexteræ, coram Manasse obliuio, vt iam nō sit oblitus, sed veniat illi deus in mentem, qui eum liberauit. **Gre. f. 1. reg. 3.**
Nonum testamentū. Manifesta visio non erat tempore Eli pontificis. **1. reg. 3. a.** vt designetur cæcitas Iudæorū. Non est etiam manifesta visio tempore negligentis pastoris sed amantis: quæ est relatio amatæ veritatis. Ideo dicitur. **Ioan. 14. c.** Qui diligit me, diligetur à patre meo: & ego diligam eum, & manifestabo ei incipsum. **Gre. f. 1. reg. 3.**
Docens lex voluntatem Dei. Declaratio sermonum dei. **Pl. 118.** designat nouum testamentum declarans vetus. Declarata est enim gratia per aduentum christi, & prædicationem euangelii. **2. timo. 1. c.** Sic declaratum est mysterium Christi post passionem. **Colof. 1. d.** Et palam factum dicitur verbum Moysi, quū diuulgata est prædicatio Christi. **Exo. 2. c.** Manifestauit etiam Deus incerta & occulta sapientiæ suæ, quum per incarnationem filij sui declaratum est consilium suum de redemptione generis humani. **ps. 50.** **Hila. f. pl. 118.**
Similitudo carnis peccati in Christo. Exponens Moses sermones domini est lex explicans voluntatem domini, & proponens pœnia & pœnas. **Exo. 19. a.** **Gre. f. pl. 10.**
Publicans peccata sua, & amplectens vitia. Exprimens manus pilosæ Iacob similitudinem Esau. **gen. 27. d.** designant Christum habentem similitudinem carnis peccati. **Quod manifestatur dicitur esse lumen.** **Ephesæo. 5. c.** quia per lumen fiunt visibilia in actu. **Exponit fornicationem suam omni transeunti, quæ publicat peccata sua, & omnes errores ac vitia complectitur.** **Eze. 16. c.** **Glo. ordi. f. Eze. 16.**

Manipulus.

Christus Iudæi. Fides euangelica. Scripturæ veteres. Manipulus à manu dicitur, & proprie est herbarum fasciculus, quem manu quis apprehendit merendo. Interdum ponitur pro exigua militum manu. **Amb. de Ioseph. 2.**
Constantes Inconstantes. Bona opera. Errores. Mali. Manipulus Ioseph stans Christum significare potest: & vt erat confurgens designat eius resurrectionem. Manipuli autem adorantes, sunt Iudæi subiecti Christo. **gen. 37. b.** Manipulus itidem spicarum eleuatus coram domino, designare potest Christum in cruce exaltatum, & resuscitatum. **Leui. 23. b.** Manipulus etiam stans est doctrina euangelica, manipuli adorantes, scripturæ veteres testimonium perhibentes. **Icy. f. Leui. 23. Rup. 3. f. gen. 22.**
Manipulus etiam stans designat constantes in virtute: manipuli vero inclinati, instabiles & infirmos. **gen. 37. b.** **Lyra. f. gen. 37.**
Manipuli præterea segetum bona opera significare possunt, quæ fructus iustitiæ dicuntur. **gen. 37. b. 41. f. ps. 125.** **Euch. for. spūal. 4.**
Manipuli in malum significare possunt errores hæreticorum: & etiam ipsos malos igni tradendos. **ps. 128. Matth. 13. d.** **Hila. & Au. f. pl. 128.**

Manser, uide Spurius.

Manfuetus, Mansuetudo, Mitis, Mitigare.

Manfuetudo Christi & ecclesiæ. Mansuetus est idem, qui mitis & cicus, quasi manu assuetus, quod omnia, quæ sunt natura fera, manuum permulsiōne mitescant. Mansuetudo autem est lenitas, clementia, & facilitas quædam. Mitigare autem est placare, & quasi mitem facere. **Atr. & Bass. f. pl. 44 Aug. f. pl. 131.**
Mites. Mansuetudo Dauid typus erat mansuetudinis Christi: cui peculiariter tribuitur mansuetudo: & dicitur agnus mansuetus. **ps. 44. 131. Iere. 11. d. Matth. 11. d.** Designatur etiam mansuetudo corporis eius, hoc est, ecclesiæ. **Manfueti terræ sunt ij, de quibus dicitur: Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram. Et sunt qui tranquillitatem habent ab omni animi perturbatione: & qui letantur de bono proximi. Demum peculiariter dicitur de apostolis. psalm. 33. Isaiæ. 11. a. 29. f. 61. a. Iob. 24. a. Matth. 5. a.** **Bass. f. pl. 33. Hic. f. Isai. 11.**
sensus obtemperans rationi. Mansuetum animal est sensus obtemperans rationi: Immansuetum vero non obtemperans: qualis erat lex carnis repugnans legi mentis. **Philo. 8. sacris. Abel & Cain. Amb. de Casa.**

Manubiæ, uide Spolia.

Manue.

h Manue.

Manue. i. requies, aut munus: pater Samsonis, quem genuit ex reuelatione diuina. Manue territus ob uisionem Dei seu angeli, designat quod d spiritus in contemplatione aut cognitione celestium pauore se concutit. Iudi. 13. b. Idem offerens sacrificium de hoedis, typus est abstinentia. Puduit enim diu pauuisse sterilem: & ulterius noluit debitor esse carnis, ut secundum carnem uiuere: sed castigans corpus suum, & in seruitutem redigens, hoedinasq; carnes in abstinentia petra immolans, iusq; carniu cum carnibus ipsis accepto caelitus igne consumens, fluxaq; corporis restringens, noluit de cetero ire post concupiscentias suas. Iudi. 13. c.

Manus.

Manus pars hominis nota in extremo brachij posita quinq; digitis & palma seu uola constans: quae cum sit instrumentum ad omnia, quae homo operatur uariè accipitur secundum metaphoram & allegoriam. Nam datur manus canis, manus leonis, manus uis. Et rebus inanimis attribuitur: ut manus maris vel fluminum, litus. Manus mortis, peccatum.

Manus attribuitur Deo metaphoricis: & in primis manus Dei dicitur Christus filius Dei: qui & uirtus Dei dicitur, per quem pater operatur omnia. Et aliquando dicitur manus fortis & excelsa & magna. Exo. 3. g. 4. f. 6. b. 9. a. 13. a. 14. b. 32. c. Num. 11. c. 27. d. deut. 32. f. 1. reg. 6. b. ps. 20. 43. 101. 118. 137. 143. Isa. 25. d. 26. b. 49. f. 50. d. 66. d. Iere. 1. b. 6. d. Ezechi. 1. a. 2. d. 3. d. 37. a. Haba. 3. a. Ioan. 10. f. i. Petri. 5. b. Et manus Moysi in sinu. Exod. 4. b. designat Christum in sinu patris, ubi diuinitatis natura fulgebat. Verum quoniam aliquo modo extra fuerat per incarnationem, factus est in similitudinem carnis peccati, & inter iniquos reputatus est. Ait enim diuinus Paulus. Eum qui peccatum non nouerat, pro nobis peccatum fecit: ut nos fieremus iustitia Dei in ipso. Hoc exultimo lepra significari. Immundus enim secundum legem leprosus. Sed quoniam iterum fuerit in patris sinu assumptus est enim post resurrectionem a mortuis, prolata iterum manus uidebitur munda. Adueniet enim dominus noster in sinceritate diuinitatis in gloria: & sine peccato apparebit expectantibus eum in salutem. Manus etiam Dei dicuntur filius & spiritus sanctus. Et in manibus suis dicitur dominus descripsisse Sion: secundum uidebunt quod dedit filium & spiritum sanctum. Isa. 29. g. 49. d. 50. a. Et manus Dei dicuntur fecisse & formasse hominem, propter duplicem eius naturam. Iob. 5. c. 27. c. ps. 18. 73. 118. 138. Manus scribens in pariete, Christus iudex & condemnator mundi, & mundanorum. Daniel. 5. a.

Possunt in Deo considerari manus dextera & sinistra: manu dextera Deus misericordiam impartitur, & omnia bona: sinistra uero punit male merentes lege seuerissima, quae ab ipsa prouenit: inde enim lex & iustitia dura. A dextera uero uenit lex misericordiae & gratiae per filium Dei: qui non sine causa semper dicitur in dextera patris collocatus. Hinc magno mysterio flagitiosi duram Christi sententiam suscepturi ad iudicis sinistram dicuntur collocandi: Misericordiam autem consequuntur ad dexteram.

Manus Dei dicitur uirtus & potentia Dei, seu uis operatiua. Exod. 7. a. 15. b. Iob. 2. b. 10. b. 12. b. 26. d. ps. 9. 20. 31. 74. 87. 101. cantic. 5. b. Isa. 48. c. Ezech. 1. a. 3. c. 8. a. Amos. 9. a. Ioan. 10. f. Opera quoq; Dei dicuntur aliquando manus eius. ps. 88. gen. 49. c. Cyril. cont. Iulia. 5. Gre. u. mor. 3. Euch. for. sp. d. 1.

Manus praeterea Dei dicunt defensionem & auxilium Dei, & uelamen protegens, & potentiam eius liberatiuam: & uirtutem eius ad conuertendos gentiles. Exod. 33. d. Iob. 8. d. ps. 30. 36. 73. 79. 87. Isa. 1. f. 1. c. 14. f. 25. d. 43. b. 49. a. 59. a. 64. c. Iere. 1. b. Eze. 1. a. Zach. 13. d. 1. regum. 5. c. Matthaei. 8. a. Et in manu Ezechielis duo ligna sunt unum, hoc est, in manu Dei uel Christi duo populi uniuertur. Ezechielis. 36. c. Et manus expanse aut extensa Dei aliquando eius clementiam & beneficentiam designant, & diuinum auxilium: & manus Christi extensa in cruce eius misericordiam & beneficentiam indicabant: etiam cum imponebat aliquibus manus benedicendo. ps. 18. 54. 135. Isa. 22. f. 42. a. 65. a. Eze. 2. d. Matth. 14. d. 19. b. Sic non porrigit Deus manum malignis, quum eos relinquit. Iob. 8. d. De hac manu domini accipiet Hierusalem duplicitia. Isa. 40. a.

Manus e diuerso Dei dicitur castigatio Dei super aliquos: ut super agros, super dorsa inimicorum, & super corpus & animam. gen. 49. b. Exo. 7. a. 9. a. 15. b. 16. a. 17. d. 1. reg. 7. d. Iob. 13. c. 19. c. 30. c. ps. 31. 37. 43. 67. 80. 118. Isa. 1. f. 5. f. 9. b. 14. f. 26. b. Iere. 15. d. 51. c. thren. 1. c. Et in manu domini dicitur esse calix furoris eius cum actu exercet uindictam. Isa. 51. g. Sic fit manus domini super pseudopphetas eos castigando. Manus autem Christi protegens bonos, sunt, qui puniunt malos. Eze. 13. b. 16. c. 39. f. Manus etiam Dei dicuntur illi, qui iustam uindictam Dei exercet super peccatores: quos dicit Deus tradere in manus suas. ps. 9. 122. Et manus extensa Dei, quia est inditium percussio, signum est diuinae uindictae. Exo. 13. a. Ieremias. 15. b. Sopho. 1. a. Et manus Abraham extensa

Gre. 1. mor. 15. Ricar. de uisio de extermi. mali. 47. Gre. f. 1. reg. 6. & f. Eze. ho. 2. 9. 10. Amb. f. pl. 118 se. 21. Ori. sum. ho. 27. Hie. f. Eze. 37. & f. Haba. 3. Fulgen. ad Traianum dom. 2. Cyril. de incar. uirginit. 15 & cont. Iulia 9. Gre. Nys. de u. Mo Amb. f. pl. 118. fer. 10 Aug. f. pl. 118. Rup. 1 Dani. 9. & 7. uisio. verb. Dei. 10. Geor. uenet. cant. 1. ton. 6. cap. 14. Aug. f. Ioan. tra. 48. & de et. diu. & 83 q. 13. & f. pl. 120 Philo de plan. Noe. Hie. f. 1. & f. 20 Hie. f. Isa. 31. Ori. in duer. ho. 5. Gre. f. 1. reg. 5. & 8. mor. 39. Arno. f. pl. 18. 135. Hie. f. pl. 14. Ori. gen. ho. 17 & f. Mat. ho. 7. Hiero. f. Isa. 65. & f. Eze. 2. Am. de ben. patr. 4. Ori. f. pl. 37. ho. 1. & f. Iere. ho. 2. Bas. f. pl. 37. Hie. f. Isa. 1. & f. pl. 9 Gre. u. mor. 22. Aug. f. pl. 132. Euch. for. sp. d. 1. Beda. f. gen. 49.

paucor in contempla tione. Abstinentia Christus Misericordia & iustitia Dei Potentia & uirtus operatiua Dei Opera Dei Defensio, & auxilium Dei Clementia & beneficentia Dei Castigatio & uindicta Dei Ministri uindictae Dei

extensa ad arripiendum gladium est executio zeli Dei patris in filium propter nos. genef. 22. c. Hie. f. Ier. 15. Ori. f. Exo. ho. 6. Gic. 4. mor. 35. & 26 mor. 13 Hie. f. Ezech. 9. & 22 Isa. 64. Et dicitur Deus soluere manum suam, quando uindictam exercet. Iob. 6. b. Et in manu est uas interfectionis, quum parata est uindicta. Ezech. 9. a. Et manus flammæ est potentia diuinae uindictae. Isa. 47. d. Et etiam manus gladii. psalm. 62. Et manus plagæ est fortitudo percussio. Iob. 23. a. Et manus iniquitatis nostræ dicitur poena iniquitatis merito illata. Isa. 64. c. Manus Moysi & Aaron plena cinere ministros uindictæ Dei significant. Exo. 9. b. Manus item Dei dicuntur, una latitudo, altera fortitudo: quod & tribuat affluenter, & defendat potenter, quod dederit. Ber. f. cant. fer. 7. In manu Christi uentilabrum, designat in eo arbitrium iudiciariae potestatis. Mat. Hie. f. Mat. cano. 3. thae. 3. c. Manus domini dicitur aliquando obscuratio aut uelamen: ut cum dicitur misisse manum suam super eos, qui procul recesserant de filiis Israel. Exod. 24. c. Et cum posuit manum suam super Moysen, ne faciem eius uideret. Exo. 33. d. Aug. f. pl. 138. Manus etiam Dei sunt eius miracula, quæ fecit in populo Israel: quæ dicuntur manus fortis: per quam eduxit dominus Israel de Aegypto. Exo. 6. a. 33. d. Et manus tornatiles spoli sunt prompta miracula Christi. cant. 5. d. Isy. f. Leui. 16. Beda. f. Exo. 8. Rup. f. cant. 5. Manus quoq; Dei aut Christi dicuntur angeli, uel apostoli & prædicatores, per quos tantam quam per ministros Deus operatur. Iob. 26. b. ps. 118. Isa. 11. d. 41. c. Mat. 12. d. Manus autem extensa ad silicem est prædicatio dilatata ad gentes. Iob. 28. b. Et ipse prædicationis actus est manus: ut cum in manu pincernæ erat calix Pharaonis. gen. 40. b. Isa. 11. d. Amb. f. pl. 118. fer. 22 Hie. f. Mat. cano. 12 Gre. 18. mor. 21. Manus præterea Dei dici possunt sacramenta, per quæ nobis Deus confert gratiam. psalm. Hie. f. pl. 67. 67. 79. In manu domini erit ecclesia corona gloria: quia glorificatur Christus in martyribus & alijs, quos redemit. Isa. 62. a. Hie. f. Isa. 62. Manum dicitur Deus leuare iurando. Exo. 6. d. Super quem leuauit manum meam. Num. 14. Glo. inter. f. Exo. 6. c. Leuauit manum meam. Ori. Gen. ho. 17. 25 & f. Leui. ho. 121 Gre. f. cant. 5. In manu Christi dirigitur uoluntas Dei: quia operatus est omnia secundum uoluntatem Dei. Isa. 53. d. Manus mediatoris dici potest potentia Christi. Galat. 3. d. Et manus Iudæ, de qua debet pater eius requirere Benjamin. gen. 43. b. designat tropheum crucis Christi: & potestatem eius regiam. Et manus eius est super ceruices inimicorum suorum, per castigationem carnis & subiectionem mundi & demonum. genef. 49. b. Et manus Ioseph super oculos patris designare possunt uirtutem Christi, qua illuminauit Iudæos, & abstulit uelamen legis. gen. 49. c. Et manus sacerdotis significant opera Christi: cuius solius sunt manus consummata. Leuit. 2. c. 16. d. 21. b. Sic manus sponsi dicuntur tornatiles, hoc est, opera eius perfecta. cantic. 5. d. Et manus Iacob apprehendens plantam Esau designauit acquisitionem principatus Christi super Iudæos. gen. 25. c. Et manus eiusdem tectæ pellibus designant manus Christi cruci confixas. genef. 7. c. In manu autem Christi septem illæ designant populos in eius potestate. apocal. 1. d. 2. a. Manus etiam artificis est uirtus Christi. canticor. 7. a. Et manus hominis sub pennis animalium designat uirtutem Christi, per quam eleuantur sancti in celestium contemplationem. Isy. f. Leui. 210. Manus in angelis dicunt uirtutem operatiuam: ut cum apprehenderunt Lot. genef. 19. d. deuteronomij. 6. d. psalm. 143. Isaia. 13. b. Et manus, in quibus portant homines, sunt duplex demonstratio, una breuitatis tribulationis, altera æternitatis retributionis. ps. 90. Diony. coel. hie. 19 Hie. f. Isa. 13. Ber. fer. 12. f. qui ha. Manus in anima est uirtus, qua tenere aliquid & constringere potest: ut sit ueluti fortitudo: & etiam uis eius operatiua. Iob. 5. b. Ecclesiastæ. 11. c. Isaia. 35. a. Luca. 12. c. Item industria. deuteronomi. 27. c. Opus manuum artificum. psalm. 89. Opera manuum nostrarum dirige. Ori. f. Exo. ho. 10. Manus pro potestate & imperio ac facultate sapientum: ut sub manu alicuius sunt, qui eius subsumunt imperio. Genef. 9. a. 14. d. 16. b. Exod. 4. e. Leuitic. 5. b. 14. c. 1. regum. 10. b. 14. b. psalm. 126. Ieremias. 6. r. 12. 13. b. Ezechiel. 30. b. 38. d. Matthaei. 10. a. Et manus Pharaonis & Aegyptiorum erat potestas affligendi filios Israel. Exod. 3. b. 18. b. Isaia. 19. a. Et manus peccatoris est potestas diaboli, & vis exterior ad peccandum inducens. psalm. 30. 35. 43. 70. 73. 143. 149. Et manus canis est potestas mundana aduersus ecclesiam. psalm. 21. Et manus Ismael contra omnes, hoc est, contra fideles. Genef. 16. d. In manibus linguæ, hoc est, in potestate linguæ dicitur esse mors & uita. pro. 18. d. Et manus domine Ioseph designat potestatem Iudæorum in Christo. gen. 39. c. Et manus Amorrhæi est potestas diaboli. gen. 48. d. Et manus pastoris. Exo. 2. c. Et manus diripientium, & inimicorum & inferorum. Iudi. 2. c. Et manus Nabuchodonosor. Eze. 30. b. Manus ite Moab, in qua dat Deus, quos mittit in infernum. Isa. 23. d. thre. 1. c. In manu Allyricorum est indignatio Dei, quæ per eos puniuit populum suum, sicut & per demones. Isa. 10. b. Manus quoq; Philistinum sunt potestas diaboli. 1. reg. 7. d. Mic. 4. d. 5. d. Zach. 11. b. In manu h 3 Satan

Pena peccati Latitudo & fortitudo Dei Iudiciaria potestas Christi Obscuratio aut uelamen. Miracula Dei Angeli Apostoli & prædicatores. sacramenta. Glorificatio Christi in martyribus Iuramentum Dei Potentia Christi. Opera Christi. Virtus operatiua angelorum Fortitudo & uis operatiua anime Industria Potestas Imperium Facultas Flagellum

Hie. f. Ier. 15. Ori. f. Exo. ho. 6. Gic. 4. mor. 35. & 26 mor. 13 Hie. f. Ezech. 9. & 22 Isa. 64. Ber. f. cant. fer. 7. Hie. f. Mat. cano. 3. Aug. f. pl. 138. Isy. f. Leui. 16. Beda. f. Exo. 8. Rup. f. cant. 5. Amb. f. pl. 118. fer. 22 Hie. f. Mat. cano. 12 Gre. 18. mor. 21. Hie. f. pl. 67. Hie. f. Isa. 62. Glo. inter. f. Exo. 6. Ori. Gen. ho. 17. 25 & f. Leui. ho. 121 Gre. f. cant. 5. Isy. f. Leui. 210. Diony. coel. hie. 19 Hie. f. Isa. 13. Ber. fer. 12. f. qui ha. Ori. f. Exo. ho. 10. Hie. f. Mat. cano. 10. & 3. mor. 12. Aug. 6. music. & epl. 120. & f. pl. 120. Ori. f. Iudi. ho. 2. & f. Iere. ho. 8. Bas. f. pl. 48. Hie. f. Eze. 30 & f. Isa. 23. Rup. 5. f. gen. 26. Gre. 6. mor. 15. 16 & 9. mor. 21.

Satan datus est Iob, hoc est, Christus in manus persecutorum qui sunt, diaboli membra. Iob. 2. b. 6. b. 16. c. 17. a. 18. c. Et manus violenti est potestas gentiliū in Christum. Iob. 5. c. Et potestas eorum, qui per potentiam & terrorem alios trahunt in peccatum. Et manus impij fuerunt Iudaei ministri diaboli in crucifigione Christi. Iob. 9. c. De manu mortis liberat Deus, hoc est, de potestate diaboli. Hōsc. 13. d. Et de manu pastorum requirit Deus gregem. Ezech. 34. c. Manus etiam mulierum misericordium est potentia praelatorum & pastorum. thren. 4. b. In multis ex his locis sumi potest pro exercitu, in quo est potentia.

Cle. Alex. 1. stroma.

Manus aliquando designat correctionem: vt cum Agar relicta est in manu Saræ. gen. 16. b. 4. 9. d. In manibus quoq; Saræ dixi Abraham esse ancillam, vt ea vteretur vt liberet: quasi diceret: Secularem quidem amplector doctrinam, & vt iuniorem, & vt conseruam: scientiam aut tuam vt perfectam dominam honoro & colo.

Amb. de virg. 3. Arno. f. ps. 103. Hila. f. ps. 118. Aug. epist. 119. Gre. 1. reg. 16. & 21. mor. 7. & 22. mo. 10. Ori. f. Iudi. ho. 9. Aly. f. Leui. 8. 14. Hic. f. Sopho. 2. & f. Mat. 8. & epist. Septu. Gre. f. Eze. ho. 13. & ho. 13.

Ori. f. Leui. ho. 8. Phil. d. vii. Moisi. 3. Gre. f. reg. 1. Ber. ser. 1. de angelis Hic. f. Eze. 8.

Gre. 11. mor. 11. & 11. mo. 10. & 32. mor. 1. & 13. mor. 3.

Ori. f. Leui. ho. 4. Hila. f. Mat. cano. 33. Gre. 1. reg. 14. Cle. Alex. ad hor. ad gentes.

Manus quoniam sunt instrumenta ad operandum, passim ipsa opera significant, siue bona siue mala. Gen. 14. d. 20. b. 21. c. 22. b. 27. c. 30. d. 32. d. 39. a. 40. b. 43. b. 47. g. Exod. 13. b. 15. c. 21. c. 23. a. 28. g. 29. b. 32. d. 40. d. Leuitic. 1. b. 7. d. 12. d. 15. b. 16. c. 21. b. 1. regum. 16. c. Iob. 9. d. 11. c. 17. b. 31. a. psalm. 17. 23. 25. 62. 46. 67. 80. 103. 118. 120. 124. 128. 133. prouerbior. 30. d. canonicor. 5. b. Isa. 3. b. threnor. 3. c. Et manus dominorum sunt opera peccati: Et manus dominæ opera carnis. psalm. 35. 76. 97. 122. 143. Ezechiel. 1. b. 13. c. Et manus ad aratum sunt opera ad laborem applicata. Luc. 9. g. In manu baculum tenere, est in opere iustitiam seruare. gen. 38. d. Exod. 12. d. Zachar. 8. a. Manu lambentes aquam sunt operatione perfecti. Iudi. 7. b. Iob. 10. c. 22. d. 27. d. 30. a. Sophoni. 2. d. 3. d. In manu quoq; doctoris est vitulus, quando bona quæ ore loquitur, ostendit opere. 1. regum. 16. a. Et in manu est calculus, quum diuina præcepta sunt in opere. Isa. 6. b. Et in manu est tuba, cum prædicatio est coniuncta operi. Iudi. 7. c. Et lucernæ ardentes in manibus, sunt exempla virtutum per bona opera. Luc. 12. c. Et in manu Christi erat funiculus lineus: quia ipse opere compleuit, quæ præcepit. Ezechiel. 40. a. Manus dextra quæ vngitur, designat rectitudinem operum, quæ debent fieri per gratiam spiritus sancti. Exod. 29. c. Leuitic. 8. c. 14. c. Manus quoq; Dagon designant opera idololatriæ. 1. regum. 5. a. Et manus scandalizans est operatio non recta, quæ abscindenda est & proijcienda. Matt. 18. a. Manus dicitur apprehendisse Ezechielem, propter opera. Ezechiel. 8. a. Tendit malus manum contra Deum, quum in operatione praua despectis Dei iudicij perseuerat. Iob. 15. c. Manum quoq; suam osculatur, qui laudat quod facit. Iob. 31. c. prouerb. 19. d. Manum quoq; ponit super os suum, qui virtute boni operis culpas tegit incautæ loquutionis. Iob. 39. d. Et animam in manibus portare est intentionem cordis operatione ostendere. Iob. 13. b. Manus mali reddunt ei dolorem suum, quando damnationem iustam ex iniqua recipit operatione. Iob. 20. b. Manus in manu dicit cessationem ab opere. prouer. 11. c. Et manus in manu non est innocens malus: quia licet ab iniquo cesset opere, non est tamen innocens per cogitationem. Manus plena est eius, qui operando seminat in benedictionibus. Leuit. 2. a. Nemo mouet manum in Aegypto absq; imperio Ioseph, quum omnes obtemperant imperio Christi. gen. 41. f. In manu anulus est in opere gratia spiritus sancti. Luca. 15. c. Manus lauans Pilatus, designat opera gentium mundari per Christum. Mattha. 27. c. Manum ad os applicare, est gloriam de bono opere gratanter accipere. 1. regum. 14. d. In manu quoque virga est correctio cum bono opere. Ibidem. In manu affertur bos, quum quis exercet opera pœnitentiæ. 1. regum. 14. c. In manibus est verbum, quum est in actione. Mattha. 8. b.

Exercitus

Correctio

Opera siue bona siue mala

Possessio

Opera legis

Opera Iudæorum. Iudæi. Mors & resurrectio.

Cruz.

Iurare.

Cor.

Affectus.

Alicuius

Ministerij platorum.

Ministri ecclesiarum.

Ministri diaconi.

Auxilium

subiectio omnium Christo.

Ieroboam faciens erate populum.

Non imitandus peccator.

Gratia operans Iudæi.

Ministerij prophetæ.

Orationes.

Manus Christi in cruce.

Intelligentia spiritualis legis.

Obsecratio legis.

Scientia legis.

Peritia sacrificandi.

Peccata nostra super Christum.

Sacerdotes & principes crucifigentes Christum.

Castigatio carnis.

Angustia.

Profectio innocentie.

Sacerdotes & doctores.

Propinqui.

Adiutores in diuinis.

Virtutes & exorcismi.

Ratio sustentans.

Vita actiua sub contemplatiua.

Libertas.

Captiuitas.

Consilium.

Ministerij ad inspirationem implendam.

Intelligentia malorum.

Christi sine semine natus.

Imponere manum ad lucrum.

Pedes.

Auxilium petere.

diaconi. Matth. 5. e. 18. a. Et manus Iacob laborantes designant coadiutores Christi. gen. 31. f. Et manus in monasterio sunt tractantes negotia monasterij. Et manus mulieris fortis dici possunt ministri & dispensatores elemosinarum in ecclesia: & exercentes opera misericordiar. prouerbiorum. 31. b. Demum manus significat auxilium. deuterono. 15. d. Vt aperias manum fratri tuo.

Manus sub femore Abraham, & Iacob designat subiectionem omnium Christo descendenti de femore Abraham. gen. 24. a. 47. g.

Manus Ioseph super oculos patris significare possunt regem Ieroboam ab eo descendente: qui manum posuit super oculos Israel, quando eos idololatrare fecit. gen. 46. a.

Manus non tangens transfessorem, qui obruendus est lapidibus, designat peccatorem non esse imitandum. Exo. 19. b.

Manus Zaræ producta ante Phares, designare potest gratiam operantem ante legem scriptam. gen. 38. g. Eadem manus cum coccino typus est Iudæorum occidentium Christum & prophetas: Vel designat quod dicitis prophetis & legalibus sacrificijs plebs illa natiuitatem & passionem domini in carne prænucciavit: sed instante partu manum subtraxit: quia adueniente plenitudine temporum, in Dei filium credere noluit: & cum in præsentia positum despectit, de quo tam multa in posterum prædixerat. Manus quoq; plena sanguine fuerunt Iudæorum occidentium Christum. Isa. 1. d.

In manu alicuius prophetæ, vt Mosis dicitur loqui dominus, quando eorum vtitur opera & ministerio. Leuit. 10. b. psalm. 76. Isa. 20. a. Agge. 1. a. Malach. 1. a. Vbi etiam designatur prophetia. Exo. 9. g.

Manus Mosis eleuata designare possunt orationes operibus coniunctas. Exod. 17. c. psalm. 140. Isa. 11. c. 13. a. Designant etiam manus Christi in cruce redemptionem generis humani operantis. Manus autem eiusdem depressa negligentiam indicant orationis & operum. Manus itidem eiusdem sunt eleuata, quum quis legem intelligit spiritualiter. Demissæ vero, cum quis eam intelligit secundum literam. Manus præterea eiusdem eleuata designant obseruationem legis, & credulitatem in Christum: Depressæ vero incredulitatem: iuxta illud Ioann. 5. g. Si crederetis Mosis, crederetis & mihi. Significant etiam mentem eleuatam, aut depressam. Manus quoque graues significare possunt opera inconcussa: & vim punitionis legis.

Manus Mosis & Aaron designant scientiam legis, & peritiam sacrificandi: quæ requiruntur ad exundum de Aegypto. Vel sunt opera per illa facta. Num. 33. a.

Manus Aaron & filiorum eius super caput vituli designant peccata nostra super Christum. Vel significabant sacerdotes crucifiguros esse Christum. Leuitic. 1. b. 4. c. 8. c. Vel designant carnis castigationem, & frenum continentie. Manus quoq; seniorum Israel designant perfectionem principum Iudæorum in Christum. Manus autem super caput proprium non immolando angustiam significant. Iere. 2. g.

Manus offerentis super caput victimæ designant professionem innocentie: & manus offert, qui offert opera. Leui. 3. a. 4. a.

Manus dextra scandalizans, designat presbyteros & doctores, quorum scandalum est graue. Matth. 5. e. Designant etiam propinqui, & etiam pater & mater: & in anima ipsi actus voluntatis. Vel manus dextra est dilectus adiutor & minister in actionibus diuinis. Manus vero sinistra est dilectus adiutor in actionibus terrenis: & vtraq; est abscindenda, si scandalizat.

Manus domus Ioseph, designare potest virtutes & exorcismos. Iudi. 1. g. Manus hominis sub pennis animalium designat rationem cuncta debere sustentare: ac de terrena humilitate nos ad cœlestia subleuare. Ezech. 1. b. Vel designat vitam actiuam existentem sub contemplatiua.

Manus quandoque designat libertatem: vt cum dicitur Iob. 13. b. Animam meam porto in manibus meis. E diuerso captiuitatem, quum quis traditur in manum alicuius. Iosue. 7. b. Iudi. 3. b.

Manus aliquando consilium significare potest: vt manus Achia sacerdotis, per quem conuocabat Saul Deum. 1. reg. 14. c.

Manus pueri Saulis, in qua inuenta est quarta pars stateris argenti. 1. reg. 9. b. designat ministerium, vt inspiratio spiritus sancti opere compleatur.

In manu est lancea vel ensis, quum quis intelligentiam habet presentium & futurorum malorum, ad hoc vt ea ardentius vincere concupiscat. 1. reg. 13. d. ps. 149.

Sine manibus hominum abscissus lapis designat Christum sine humano opere in vtero virginis formatum. Dani. 2. e.

Super manus ambulare est turpis lucri causa alicui manus imponere. Leui. 11. d. Manus autem in bestijs sumuntur pro pedibus.

Manum dare interdum est auxilium petere: vt thre. 5. b. Aegypto dedimus manum & Assyrijs. Sic conferitur manus ad manum proximi. Zach. 14. c.

Baſi regu ſufius. 24 Beda. 1. pro. 31.

Amb. f. Luc. 3. Hic. f. Galat. 3. & f. Mich. 2. & f. Isa. 1.

Hic. f. Mala. 1.

Tertul. adue. Iudæ. Ori. f. Iosu. ho. 1. Aug. 10. ciui. Dei. 8. & ho. 17. Gre. f. reg. 11. Philo. 2. allego. Hic. f. ps. 140. Chry. f. Ioan. ho. 13. Beda. f. Exo. 17. Gre. Nyl. d. vi. Mof. Ori. f. num. ho. 17.

Ori. f. Leui. ho. 1.

Philo. de victimis Ori. f. Leui. ho. 5.

Ori. f. Iosu. h. 7. & f. Mat. ho. 5. 31. Hic. f. Mat. 18. Aug. f. ser. d. in mō.

Ori. f. Iosu. ho. 14.

Hic. f. Eze. 1. Gre. f. Eze. ho. 3.

Gre. f. 1. reg. 2.

Gre. f. 1. reg. 14.

Gre. f. 1. reg. 9.

Gre. f. 1. reg. 13.

Amb. f. Rom. 9.

Glo. or. f. Leui. 11.

Glo. or. f. thre. 5.

Arno. 6. p. 62. Manus gladij est acies gladij; & manus gladij, in quam traduntur hæretici, est victoria verbi Dei, per quod hæretici conuincuntur. ps. 62. **Victoria verbi Dei.**

Gre. 6. mor. 18. Manus etiam gladij est vis & impetus tentationum, à quibus liberat dominus. Job. 5. d. **Vis tentationum.**

Ori. f. Isa. ho. 6. Manus arida est ociositas bene operandi, tam pharisæorum, quam totius generis humani. **Ociositas**

Hija. f. Mat. can. 12. Matth. 12. a. Marc. 3. a. Luc. 6. b. Vel manus arida est in auaris, qui non eam extendunt adandum. Manus quoq; dissolutæ sunt, quæ non valent rectè operari: nec resistere tentationibus.

Amb. ser. 8. Iere. 6. a. Idem designant manus lassæ. Job. 4. a. Manus habet & non palpat, qui scit quomodo in bono opere debeat exerceri: nec tamen vult fructum boni operis per experientiam capere. ps. 113.

Hie. f. Isa. 23. Manus Tyri designant prosperitatem seculi. Isa. 23. b. **Prosperitas seculi.**

Hiero. f. Isa. 57. & f. Eze. 8. 39. Manu aperta admittit adulterium, qui aperte defendit hæreses: & qui non erubescit peccare. Isa. 57. b. In manu quoq; habent thuribulum colentes idola, quando totis viribus defendunt errores. Eze. 8. c. In manu sinistra est arcus Gog, & in dextera sagitta: quia hæretici armantur à dextris & à sinistris, vt fideles. Eze. 39. a. **Defendentes aperte hæreses**

Hie. f. Ecclen. 7. Manus mulieris, quæ sunt vincula, designant vim diaboli, & persuasiones hæreticorum. **Vis diaboli**

Eccl. 7. c. In manu sunt bona temporalia, quum quis eis vitur ad suas & aliorum subleuandas necessitates. Vnde non dicuntur bona esse in manu hypocritæ: quia ipse potius est seruus bonorum temporalium, quam eis imperet. Job. 21. a. **Vri bonis temporalibus ad proximorum necessitates;**

Gre. 15. mor. 21. Manus sinistra, in qua assumit oleum sacerdos ad emundationem leprosi. Leui. 14. c. **Custodia**

Per manus Ithamar enumerantur vasa tabernaculi. Exo. 38. c. Et sunt sub manu eius, hoc est sub custodia. Num. 4. c.

Manubrium.

Manubrium dicitur capulus cuiuscunq; rei, dictum, quod manu capiatur seu teneatur. **Discretio**

Manubrium securis discretionem designare potest: & labitur ferrum de manubrio, cū quis excedit modum in corripiendo. deut. 19. b.

Gre. 10. mor. 9. Manubrium itidem dici potest cor hominis: & mittitur ab Elisæo in aquam ad educendum ferrum, cum Christus humiliat cor ad restituendum illi donum intellectus per superbiam aut opera dissoluta amissum. 4. reg. 6. a. **Cor hominis**

Gre. 22. mor. 5. Designat etiam corpus Christi relictum in sepulcro, descendente ad inferos anima. **Corpus Christi.**

Mara.

Mara. i. amara vel amaritudo: quinta mansio filiorum Israel in deserto: vbi inuentæ sunt aquæ amaræ, quæ iactu ligni in dulcedinem conuersæ sunt. Appellatur etiam Marath. **Pœnitentia.**

Mara significare potest amaritudinem penitentia: ad quam venit post transitum maris, hoc est, post baptismum. Exo. 15. d. Num. 33. b.

Hie. de maffio. & f. pl. 97 & f. Hoi. pl. Aug. ser. 91. Potest etiam significare amaritudinem literæ legis: quæ facta est dulcis per lignum crucis: & per lignum sapientiæ Christi. **Litera legis.**

Amb. de insti. vit. 5. Designare etiam potest gentilitatem, secundum quod erat in amaritudine infidelitatis: & etiam carnem ac fragilitatem humanam: & præterea tribulationes vitæ præsentis, ad quas veniunt, qui egrediuntur de Aegypto. **Gentilitas. Caro fragilis. Tribulationes.**

Marcere, Marcescere, Emarcescere.

Marcere dicuntur, quæ putrescunt, aut languent, à proprio vigore deficientia. **Stupor passionis Christi**

Emarcescens neruus femoris Iacob designat stuporem passionis Christi. genef. 32. f. De signat etiam quod omnipotens Deus cum iam per desiderium & intellectum cognoscitur, omnem in nobis voluptatem carnis arefacit. Significat præterea Iudæos, qui in incredulitate remanserunt. Item genealogias eorum post incarnationem deficientes. Et marcescens propago fortium est deficiens virtus Iudæorum. Isa. 25. b. Marcescens quoq; vinea est deficiens synagoga, vel anima. Eze. 19. d. **Incredulitas Iudæorum.**

Amb. 2. de Iacob. 7. Gre. f. Eze. ho. 14. Hie. f. Isa. 41. Rup. f. Matth. Emarcescit cor præ dolore. Isa. 21. a. Job. 30. c. quum anima electorum per afflictiones deficit in affectibus terrenis, vt in æterna vita viridescat. Et marcescere facit Deus ossa per dolorem in lectulo. Job. 33. c. quia cum in ea requie, quam nobis ab hoc seculo præparamus, flagello tentationis afficimur: qui fortasse de virtutibus nostris inflari potuimus, cognita infirmitatis nostræ tædio extenuamur. Sæpe enim anima alicuius boni sibi conscia, cum virtutes suas sibi ad memoriam reuocat, quadam delectatione pascitur, & quasi gratulatione propriæ plenitudinis impinguatur, bene dicitur quod tentatione pulsante marcescunt ossa: quia dum propria infirmitas tentatione interrogante cognoscitur: omnis illa nostrarum virium velut pinquis viridifq; congratulatio subito anxietatis mœrore siccat: & qui nos alicuius esse momenti bona

bona nostra p̄cādo credidimus, pulsati paulo amplius perituros nos iam iamq; formidamus.

Mare, Pelagus, Fretum.

Mare notæ significationis est: congregationes enim aquarum terram magna ex parte ambiētes maria sunt appellata. gen. 1. Videtur autem dictum ab amaritudine. Agitur ventis: estq; instabile vndis. In eo nauigatur nauibus: ibiq; abundant pisces: & exercetur piscatio. Magnum autem mare quod terram circuit Oceanus dicitur. Quando autem ponitur mare absolute in sacra scriptura, sæpe solet accipi pro parte occidentali terræ Palestinae, quæ habet mare ad occidentem. Quādoq; autem dicitur mare magnum: vt Eze. 47. c. Et mare nouissimū est mare occidentale. Isa. 49. d. Ioel. 2. c. Mare autem orientale solet dici mare Cenereth, seu Genesareth: quod & mare Tiberiadis dicitur: & præterea mare mortuum: quod etiam est ad orientem terræ promissionis, præcipue tribus Iuda. Cum autem dicitur: A mari vsq; ad mare, solet totus orbis significari. ps. 71. Zach. 9. c. **Hier. f. Isa. 49. & f. Eze. 47. & f. Ioel. 2.**

De mari hæc dicunt Ambrosius & Basilius: Vidit Deus quia bonum mare. Et si pulchra sit species eius elementis, vel quum surgentibus albescit cumulis ac vorticibus vndarum, & cautes niuea rorat aspergine, vel quum æquore crispanti clementioribus auris, & blando serena tranquillitatis purpurascens præfert colorem: qui autem eminus spectantibus frequenter effunditur, quando non violentis fluctibus vicina tundit littora, sed velut pacificis ambit & salutat amplexibus, quā dulcis sonus, quā iucundus fragor, quā grata & consona resolutio. Ego tamen non oculis æstimatum creaturæ decorem arbitror: sed secundum rationem operationis iudicio operatoris conuenire & congruere definitum. Bonum igitur mare: primum quia terras necessario suffulcit humore, quibus per venas quasdam occulte succum quandam haud in utilem subministrat. Bonum mare tanquam hospitium fluuiorum, fons imbrium, derivatio alluionum, inuectio comætuum, quo sibi distantes populi copulantur, quo prætorum remouentur pericula, quo barbaricus furor clauditur, subsidium in necessitatibus, refugium in periculis, gratia in voluptatibus, salubritas valetudinis, separatorum coniunctio, itineris compedium transfugium laborantium, subsidium vectigalium, sterilitatis alimentum. Ex hoc pluuia in terras transfunditur, siquidem de mari aqua radijs solis hauritur: & quod subtile eius est rapitur: deinde quanto altius eleuatur, tanto magis etiam nubium obubratione frigeat, & imber sit: qui non solum terrenam temperat siccitatem, sed etiam ieiuna arua fecundat. Quid enumerem insulas, quas velut monilia plerumque prætexit, in quibus hi, qui se abdicant intemperantiæ secularis illecebris, fido continentia proposito eligunt mundum latere, & vitæ huius declinare dubios anfractus? Mare est ergo secretum temperantiæ, exercitium continentie, grauitatis secessus, portus securitatis, tranquillitas seculi, mundi huius sobrietas, cum fidelibus viris atq; deuotis incentiuum deuotionis, vt cum vndarum leniter alluentium sono certent cantus psallentium: plaudant insula tranquillo fluctuum sanctorum choro hymnis sanctorum personent: Vnde mihi, vt omnem pelagi pulchritudinem comprehendam, quam vidit operator? Et quid plura? Et quid aliud ille concentus vndarum, nisi quidam concentus plebis est? Vnde bene mari plerunq; comparatur ecclesia: quæ primo ingredientis populi agmine, totis vestibulis vndas vomit: deinde in oratione totius plebis tanquam vndis resluentibus stridet: tum responsorij psalmodorum, cantu virorum, mulierum, virginum, paruulorum consonus vndarum fragor resultat. Nam illud quid dicam, quod vnda peccatum abluat, & sancti spiritus aura salutaris aspirat? Det nobis dominus illa recessuum flumina prosperorum, ligno currere, tuto portu consistere, nequitia spiritalis grauiora quam ferre possumus tentamenta nescire, fidei ignorare naufragia, habere pacem pro pugna: & si quando aliquid sit, quod graues nobis seculi huius excitet fluctus, euigilantem pro nobis habere gubernatorem dominum Iesum, qui verbo imperet, & tempestatem mitiget, tranquillitatem maris refundat, cui est honor & gloria, laus, perpetuitas à seculis & nunc & semper in omnia secula seculorum amen. Secundū etiam quod in mari sunt boni & mali pisces, mare significat ecclesiam, in qua sunt mali nunc bonis permisti. Matth. 13. f. **Amb. 3. Exae. 4. Bas. 4. Exae.**

Ecclesia seu tēplum

Virgo Maria,

Mare aliquando dici potest Deus: qui est quoddam pelagus substantiæ infinitum. Et cum in ipso Deo omnia contineantur, est locus particularis, aut mensura, quæ mare dicitur, aut aquæ, vel collectio aquarum. Et est illa meridionalis regio superna, in qua est aqua sapientiæ, misericordiæ, clementiæ, pietatis, & gratiæ: quæ est possessio peculiaris filij Dei: De qua ait pater. ps. 88. Et ponam in mari manum eius, & in fluminibus dexteræ eius. Ab hoc mari exeunt flumina, & ad ipsum reuertuntur. Eccl. 1. b. **Chry. 8. ver. 1. f. h. 4. Geor. vene. canit. 1. ton. 7. cap. 12.**

Mare etiam dici potest beatissima virgo Maria, cuius nomen etiam ipsum mare includit: in quod mare descendit filius Dei, sicut Ionas ad Niniuas, hoc est, vt mundum liberaret. Ionæ. 1. a. **Geor. vene. canit. 1. ton. 7. cap. 12.**

Aretas sapoc. 4. Mare vitreum significat immensam multitudinem angelorum in corpore naturæ luce splendens. **Angeli**
 dentem. apoc. 4. b. **Mare** agitatum ventis mundum significare solet in quo magna est rerum & temporum va- **Mundus**
 rietas: & ventis furientibus perturbatio. In hoc mare projicitur equus & ascensor, quum quis **Mundus**
 sequitur appetitum. gen. 22. d. 4. f. 49. b. Exod. 15. a. 1. reg. 13. a. 3. reg. 18. c. 1. Job. 26. d. 28. c. 38. b. **Res temporales**
 ps. 8. 23. 32. 45. 64. 65. 73. 79. 67. 88. 92. 97. 103. 106. 113. 138. Isa. 18. a. 21. a. 23. a. 24. c. 27. a. prover. **Baptismus**
 30. c. Ezech. 26. c. 32. a. Dani. 7. a. Ion. 1. a. Nahum. 1. a. Zach. 9. a. Matth. 8. c. 14. c. 17. d. 18. a. Ioan. **Baptismus**
 6. a. 21. a. Marc. 4. a. Luc. 5. a. apoc. 8. c. 13. a. 20. d. Fretum etiam mundum significat: & res tem- **Baptismus**
 porales. Matth. 16. a. Fretum est autem bonis mare, qui non latam mundi viam, sed angustam **Baptismus**
 peragunt. Zach. 10. d. Ber. de confide. 2. Beda. f. gen. 49. Geor. vene. canti. 1. ton. 7. cap. 12. Ori. f. Mat. cap. 14. **Baptismus**
 Gre. ho. 24. **Mare** quoque baptismum significat, præcipue mare rubrum: vbi Aegyptius perit, & He- **Baptismus**
 braeus seruat. Et mare operit inimicos, cum in baptismo delentur peccata. Est autem rubrum **Baptismus**
 per sanguinem Christi, à cuius passione baptismus habet vim mundandi peccata. Exod. 10. c. **Baptismus**
 13. d. 14. a. 15. a. 23. d. ps. 77. 79. Zach. 10. d. 14. b. 1. cor. 10. a. Mare quoque; enim ipsum baptismum **Baptismus**
 designabat. 3. reg. 7. d. Et mare vitreum, quod erat ante solium iudicis, designabat nos ante iu- **Baptismus**
 dicium debere baptizari. apoc. 4. a. 15. a. Septima mansio filiorum Israel est supra mare, quia non **Baptismus**
 transiit mare, sed videtur. Num. 33. b. Mare æneum fusile dicitur: quia baptismus igne spiritus- **Baptismus**
 sancti per Christum conflatus est. Mare orientale est baptismus: contra quem est diabolus: qui **Baptismus**
 aduersatur baptizatis. Ioel. 2. c. **Baptismus**
 Mare præterea poenitentiam significare potest. ps. 135. Et mare rubrum, per quod nobis est **Poenitentia**
 transeundum, est poenitentia peccatoribus necessaria. **Poenitentia**
 Mare in quod eiectus est Ionas, significare potest secularem potestatem, & Pilatum, cui tra- **Secularis potestas,**
 ditus est Christus. Et tumultus persecutionum, quas passus est Christus, vt cessarent à nobis tri- **Persecutiones i Chri-**
 bulationes. Ion. 1. c. 2. b. Isa. 41. a. Haba. 2. d. Potentes superbi, vt Pharaos: qui fluctuant, sed tamen **Superbi.**
 indurantur. apoc. 16. a. **Superbi.**
 Mare potest etiam significare amaritudinem laborum huius vitæ, & tentationes: estque finis **Amaritudo laborum**
 Iudæ: quia per hæc venit ad Iudæam, hoc est ad sinceram confessionem. Exod. 14. a. 36. c. Iosu. **huius vitæ.**
 15. b. Isa. 16. c. 50. o. 51. d. 63. c. Iere. 6. f. Num. 33. a. ps. 16. 68. Et dicitur hoc mare miseria: quod **Tentationes**
 fugit, quando fit transitus ad felicitatem. ps. 113. De mari ad mare confurgunt bella, cum ama- **Tentationes**
 ritudine confurgit aduersus amaritudinem. Mich. 7. c. Israelitæ deferentes Aegyptum, prius ha- **Tentationes**
 buerunt mare ante se, ad impedimentum profectiois, deinde iuxta se in adiutorium defensio- **Tentationes**
 nis, quando erat eis pro muro à dextris & sinistris: tandem habuerunt post se in firmamentum **Tentationes**
 securitatis, inimicis eorum ab eo submersis, seu interclusis. Sic ante nos sunt futura, iuxta nos **Tentationes**
 præsentia, post nos præterita. Mare ante nos est timor futurorum periculorum: mare iuxta nos **Tentationes**
 est labor incumbentium certaminum: mare post nos, dolor perpetuorum malorum. Mare **Tentationes**
 ante nos, timor pusillanimitatis: Mare iuxta nos labor sollicitudinis: Mare post nos, dolor poe- **Tentationes**
 nitudinis. Timor pusillanimitatis impedit labor sollicitudinis: munit: dolor poenitentiae prote- **Tentationes**
 git. Meror etiam pro bonis æternis est mare à dextris: Meror vero pro malis æternis est mare **Tentationes**
 à sinistris. **Tentationes**
 Mare potest etiam significare infideles, & hæreticos, & nationem prauam, & vitam secu- **Infideles,**
 larem, & sensus dæmonum, & doctrinam hæreticorum & philosophorum, & etiam contra- **Hæretici,**
 dicentium fluctus. A mari autem vsque; ad mare commouentur, qui varijs agitantur erroribus. **Doctrina hæretico-**
 Genef. 1. b. 22. d. 49. b. Exod. 14. d. 36. c. Iob. 9. a. 11. b. 38. b. 41. d. ps. 134. Isa. 11. d. 19. a. Aмос. **rum & philoso-**
 8. d. 9. a. Haba. 3. b. Et mare longe significat gentiles & infideles. In hoc mari est via Dei, quæ **rum.**
 gentiles conuertuntur, & seruant eius præcepta. Quod mare confirmat tunc Deus. Exo. 23. d. **Infideles,**
 ps. 32. 45. 64. 75. 88. Isa. 17. d. 23. a. 42. b. 43. e. 60. b. Matth. 21. b. apoc. 8. c. 12. d. **Hæretici,**
 Mare aliquando cor humanum, quod varijs cogitationum & affectuum fluctibus agita- **Cor humanum**
 tur; & inconstans & mutabile est ad omnem flatum. Est enim cor nostrum furore turbidum, **Cor humanum**
 rixis amarum, elatione superbiæ tumidum, fraude malitiæ obscurum. Iob. 11. b. 14. b. 38. b. Dani. **Cor humanum**
 7. v. Haba. 3. d. **Cor humanum**
 Mare etiam significare potest vitam humanam fluctibus irrequietâ, & negotijs exūdantem; **Vita humana**
 & peculiariter vitam seculari: quæ dum procellosis actionum motibus cōcitâ, ab interne sapi- **Vita humana**
 tiæ quiete atque stabilitate disjungitur. Iob. 28. b. Mat. 13. a. 14. c. Et trans mare est, quod est post **Vulgus ignobile**
 hanc vitam. deut. 30. c. Potest etiam significare vulgus ignobile. ps. 95. Isa. 24. c. **Vulgus ignobile**
 Mare orientale, quod est mortuum, designare potest populum circuncisionis: & vetus in- **Populus circuncisio-**
 strumentum. Mare vero nouissimum est populus ecclesie: & nouum testamentum. Zach. 14. b. **nis & ecclesie.**
 Et maria congregata significant Iudeos & Gentiles, qui in vnum ecclesie corpus congregati **Vtrūque testamenti.**
 sunt, & in vnam fidem copulam sunt Christi charitate cōnexi. Iob. 26. c. In his dñatur Christus **Vtrūque testamenti.**
 à mari vsque; ad mare. ps. 71. **Vtrūque testamenti.**
 Mare salis, quod est mortuum, dicitur peccatores significare post mortem inutiles ad operâ **Peccatores**
 dum. Et etiam tumultus vitiorum. genef. 14. a. Iosu. 3. d. Eze. 27. a. Sana autem aduenientibus aquis **Peccata.**
 baptismi **Peccata.**

Ori. f. Mat. ho. 4. & in dner. ho. 6. Hil. f. Mat. can. 7. 14 Cle. Alex. 5. f. Rom. Hie. f. Isa. 18. & f. Eze. 26. & f. Zach. 10. Arno. f. ps. 32. Cyril. 3. f. Ioan. 24. Aug. 13. cōf. 17. & f. 20. c. u. Dei. 15. & f. 16. 39. Gre. ho. 24. Ori. f. Exo. ho. 5. & f. num. ho. 27. Teru. de baptism. Amb. de initi. mys. 13. Hie. de mansio. Aug. 6. ps. 77. 80. & f. apoc. ho. 2. Ber. f. cant. ser. 39. Geor. vene. canti. 1. ton. 7. cap. 12. Gre. Nyde. vi. Mo. Geor. vene. canti. 1. ton. 7. cap. 12. 16. Hila. f. Mat. can. 16. Geor. vene. cōf. 1. to no. 7. cap. 12. & cōf. 2. ton. 6. cap. 9. Rup. 9. sapoc. Ori. f. Exo. ho. 3. & f. Ios. ho. 15. Hie. f. Isa. 16. 50. & f. Mich. 7. Ricar. de. f. victo de ceteri. mali. 3. 8. 10. Aug. 6. ps. 134. Hie. f. Amos 8. & f. Haba. 3. & f. Isa. 17. Gre. 34. mor. 9. Aug. 1. q. in euāg. 19. & f. ps. 73. 76. Gre. prol. mor. 3. 8. 9. mor. 5. Rup. f. apoc. 7. Gre. 10. mo. 10. & f. 11. mo. 5. & 28. mor. 18. & 29. mor. 7. Ricar. de. f. vi. & f. vi. tio mutab. 1. & de. 12. patriar. 38. Ori. f. Mat. ca. 13. 14. Aug. q. in deut. 14. Gre. 18. mo. 27. & f. 2. passo ad mo. 26. Hie. f. Zach. 14. & f. Iob. 26. Ori. f. Iere. ho. 2. Hie. f. Eze. 47

Corpus nostrum. Baptismi & doctrinæ euangelice. Eze. 47. b. Mare etiam est impietas, quæ dulcem aquam facit re non potest sed est eius aqua falsa valde, & multum amara: & amaritudo eius amarissima. Et hoc dicitur mare malitiæ: quod fugit, quum quis desit peccata. ps. 113. Mari comparatur con- tritio Hierusalem propter in quietudinem vitiorum. thre. 2. c. **Corpus nostrum.** Mare rubrum salum, paludosum, & cœnosum, corpus nostrum significare potest, per quod faciendus est nobis transitus: sed debet incidere, & excitari, vt libere transeamus: quod fit per o- pera poenitentia. Exo. 14. a. **Corpus nostrum.** Mare salis & mortuum significare potest etiam amaritudinem punitionis, & infernum: vbi plena est amaritudo & dolor: & mare rubrum, in quod projicitur Pharaos cum exercitu suo, gen. 14. c. 15. a. Iosu. 13. d. ps. 68. 103. 135. Ion. 2. c. Mat. 18. a. 31. c. Et flumina intrant in mare, cum appetitus carnales sequitur punitionis. Eccl. 7. 1. a. Mare nouissimum seu extremum erit in resur- rectione, quum diabolus & mali mittentur in stagnum ignis. Ioel. 2. f. Zac. 14. a. **Corpus nostrum.** Mare dici potest vetus testamentum: cuius lectio est amara, nisi mittatur lignum crucis. ps. 79. 103. 129. Eze. 47. c. Et mare vnde exeunt flumina. Eccl. 1. b. Maris visio dicitur esse in rotis. Eze. 1. d. quia vt omnia flumina intrant in mare: ita omnis veritas reducit ad euangelium. Est autem sacra scriptura mare, per quod nauigamus in ligno crucis, vt ad terram viuentium deue- niamus. **Corpus nostrum.** Mare dici potest ipsa terra: vt flumina intrant in mare, hoc est, homines in terram, vnde sum- pti sunt. Eccl. 7. 1. a. **Corpus nostrum.** **Margarita.** Margarita est gemma preciosissima, quæ in ostreis generatur: quas vbi genitalis anni stimu- lauerit horæ, pandentes sese quadam oscitatione impleri rosco conceptu tradunt, gra- uidas postea eniti: partuque concharum esse margaritas, pro qualitate roris accepti. Si purus in- fluxerit, candorem conspici. Si vero turbidus, & fetum fordescere: eundem pallere, cœlo mi- nante conceptum: ex eo quippe constare: cœlique eis maiorem societatem esse quæ maris: inde nu- bilum trahi colorem, aut pro claritate matutina serenum. **Corpus nostrum.** Margarita preciosa inuenta est Christus. vt enim Ostrea nocte & verno tempore rorem re- cipiens, intra se Margaritam generat: ita gloriosa virgo spiritu sancto superueniente filium Dei concipiens, Melsiam vt preciosissimam margaritam generauit. Mat. 13. f. **Corpus nostrum.** Margaritæ etiam ex rore cœli in conchis genitæ prophetas significare possunt in synago- ga genitos: inter quas inuenta est preciosissima margarita, quæ est Christus. Mat. 13. f. **Corpus nostrum.** Margarita quoque; preciosa est sensus perfectus sacre scripturæ: & minores margaritæ sunt ob- scuriores cognitiones, quæ euacuantur cum venerit perfecta. Et generaliter mysteria veneran- da sunt margaritæ, quæ non sunt inter porcos projiciende. Mat. 7. a. Margaritæ quoque; dicuntur diuina præcepta: quæ quis projicit porcis, quum ea non seruat. **Corpus nostrum.** Margarita præterea preciosa significat cœleste regnum. & gloriæ visionem. Mat. 13. f. Apo. 21. f. Et margaritæ portarum sunt apostoli. **Corpus nostrum.** Margarita itidem preciosa est vnitas, pro qua cætera sunt vendenda. **Corpus nostrum.** Margaritæ fulgenti comparat Salomon redargutionem, qua arguitur sapiens, & illi est obe- diens. Pro. 25. b. vel est ipse magister eruditus: quia dum emendationem morum, dum superna- rum scientiam desiderantibus ostendit, quasi aureo ornatui maiorem in super gratiorem: quæ sul- gorem gemmæ ardentis annexit. **Corpus nostrum.** Sunt etiam margaritæ, quibus ornatur meretrix, apo. 17. a. 18. c. Et designant virtutes appare- tes, quæ erunt in Antichristo & eius ministris. **Corpus nostrum.** **Margo.** Margo dicitur vnus cuiusque; rei extremitas. **Corpus nostrum.** Margo ante thalamos templi cubiti vnus. Eze. 40. b. Christum significare potest: qui finis est vtriusque; testamēti. Vel designat fidem introducentem ad charitatē: quæ est cubiti vnus, quia non potest diuidi per schismata. **Corpus nostrum.** **Maria.** Maria. 1. exaltata, vel amaritudinis mare, aut myrrha maris sue doctrix, vel magistra maris: aut ex Syro & Hebræo, domina maris. Fuit filia Amram, soror Moysi, & Aarons: fuit pro- phetissa: quæ quia murmurauit contra Moysen, facta est leprosa, & post modum mundata. **Corpus nostrum.** Maria vt pulsauit tympanum post transitum maris rubri, typum gerit ecclesie laudatis Deū pro his, qui baptizantur. Exo. 15. c. **Corpus nostrum.** Vt autem fuit prophetissa, & missa dicitur à Deo, typum gerit vaticinij prophetarum. Mich. 6. a. Et vt murmurauit contra Moysen, est prophetia literæ seruicis. nu. 12. a. Vt autem mortua est an- te ingressum terræ promissionis, designat prophetiam cessantem in aduentu Chri. nu. 20. a **Corpus nostrum.** Vt autem **Corpus nostrum.**

Corpus nostrum. **Amaritudo punitionis.** **Infernus.** **Sacra scriptura.** **Terra.** **Christus.** **Propheta.** **Sensus perfectus.** **Mysteria.** **Præcepta.** **Regnum cœleste.** **Apostoli.** **Vnitas.** **Redargutio sapiētis.** **Virtutes sctæ.** **Christus.** **Ecclesia.** **Vaticinij propheta- rum.**

Ricar. de. f. victo, de ceteri. mali. 3. Geor. vene. cōf. 1. to no. 7. cad. 16. Ori. f. Iosu. ho. 4. & f. Mat. ho. 5. 16. Arno. f. 158. 135. Ricar. de. f. victo. de statu. interi. hois. 10 Rup. f. Ioel. 2. Hie. f. Nahum. 3. & f. Habac. 3. Arno. f. Exae. 7. & epil. 4. Gre. f. Eze. ho. 2. Hie. f. Eze. 1. Ezech. form. ps. 4. 4. Plini. 9. natu. his. 33 Ori. f. Mat. cap. 13. Ori. f. Mat. cap. 13. Ori. f. Mat. cap. 13. Cle. Alex. 2. ps. da. 12 Hila. f. Mat. cano. 13. Amb. ser. 5. Hila. f. Mat. e. 10. 6. Aug. 2. ser. domini 12 monte. Chyfo. f. gen. ho. 14 Ori. f. Mat. cap. 13. Bass. de reg. f. u. c. 8. Ber. ser. parua. 26. Beda. f. pro. 25. Glo. ord. f. apoc. 17

Orti. f. na. ho. 6. & f. cant. 1. 2. Vt autem murmuravit contra Mosen, designat populum Iudaicum, qui murmuravit contra Christum: & vt illa facta est leprosa: ita synagoga contraxit lepram incredulitatis: vnde & lepra rata est, donec plenitudo gentium intret. num. 12. a. Amb. f. Luc. 1. Maria virgo beatissima, quæ fuit desponsata, sed virgo, figura est ecclesiæ, quæ coniuncta est Christo, sed sine macula. Luc. 1. c. Ber. ser. par. mo. 8. Vt autem gestavit Iesum in utero, designat prædicatores portantes Iesum, vt eum alijs, vel potius alios ei pariant. Maria mater Iacobi & Ioseph significat excellentem animam: cuius excellentia declaratur per interpretationem nominum filiorum eius. Matt. 27. f. Maria Magdalena, vide Magdalena. Populus Iudaicus. Ecclesia. Prædicatores. Excellens anima.

Maritus, quare Vir. Marmor.

Plinius. 36. natu. li. fo. 7. Marmor est genus durissimi lapidis & solidissimi: quod in pretio habetur: cuius varia sunt genera. Quoddam enim est album, quod parium dicitur: aliud viride, quod Laconium: aliud nigrum: aliud maculosum in serpentis modum: aliud rubrum, candidis interuenientibus punctis. Sunt & multa alia genera. Marmor quod ponebatur in templo, fortitudinem indefessam significare potest: & marmoræ columnæ, designant fortitudinem apostolorum. Exo. 31. a. 1. par. 2. 9. a. 2. par. 2. c. 3. b. cant. 5. d. apo. 18. d. Potest etiam marmor significare sanctos puritatem vitæ habentes. Fortitudo. Sancti.

Maron.

Orti. f. Iosua. ho. 14. Maron. i. amaritudo: ciuitas: cuius rex Iobab victus est à Iosue: designare potest amaritudinem peccati. Iosua. 11. a. Pro. 5. a. videtur autem esse vbi fit primus lacus Iordanis: qui Samachus appellatur. Amaritudo peccati.

Marsupium.

Marsupium est sacculus numorum. Marsupium vnum malorum. Prouerbior. 1. b. Communitatem aut concordiam hæreticorum designat. Concordia hæreticorum.

Martha.

Orti. f. 1. reg. ho. 8. Bas. colli. monach. Gre. f. 1. reg. 14. & 6. mo. 18. et sez. h. 3. 14. Aug. 1. de trini. 10. Ber. ser. 2. assumpti. Martha. i. prouocans, siue amaricans: vel Syriacè, domina, vel doctrix: fuit soror Mariæ & Lazari: quæ sollicitè ministravit Christo. Martha designare solet vitam actiuam, & exercentem opera, quæ ad conuersionem spectant: quæ erga plurima turbati dicitur. Luc. 10. g. Ioan. 11. c. 12. a. Eadem ratione significat vitam presentem: quæ laboriosa est, multoque indigens ministerio: quæ tamen cessabit, quum cessauerit indigentia. Vita actiua. Vita presentis. Vt autem excepit Christum in domum suam, typus est beatæ virginis Mariæ, quæ illum excepit in utero. Vel etiam animæ. Luc. 10. g. Virgo Maria. Anima.

Mas, Masculus.

Orti. f. Leui. ho. 1. Hiero. f. Isa. 66. & f. Mala. 2. Geor. vinct. cant. 2. ton. 3. cap. 19. Aug. f. ap. ho. 9. Aug. 1. de gen. cont. Manich. 13. 14. Ori. f. gen. ho. 1. Ori. f. Leui. ho. 4. f. nu. ho. 1. Ily. f. Leui. 6. 27. Hiero. f. Isa. 16. & f. na. hum. 3. Gre. Nyffe. de vita Moisi. Mas seu masculus sexus vocabulum est fœminæ appellationi oppositum: estque sexus nobilior & robustior. Masculus sepe Christum significare solet: qui peccatum non fecit, & virtutem ac nobilitatem habet supra ecclesiam: & masculus vitulus designat virilia ac robusta Christi opera, quæ pro nobis obtulit. Leuitic. 1. a. Et masculus agnus est ipse Christus, & perfectio ac fortitudo humanitatis eius. Exod. 12. a. Isa. 66. c. Mala. 6. a. Hunc masculum peperit mulier victorem diaboli. Apoca. 12. b. Chrs & ecclesia. Opera Christi. Masculus & fœmina, quos fecit Deus à principio, significare solent Christum & ecclesiam. gene. 1. d. Item spiritum & animam, seu spiritum & carnem: qui si concordant, crescunt & multiplicantur. Significant etiam intellectum & actionem. Chrs & ecclesia. Spiritus & caro, intellectus & operatio. Mares dicuntur robustiores in fide & operibus. Exod. 1. c. 13. b. 34. c. Leui. 3. b. 27. a. Et mares stirpis Aaron, aut de genere sacerdotali sunt fortes & viriles. Leui. 6. d. 7. a. Et masculi qui numerantur, sunt perfecti. num. 1. a. Mares interficit Pharaon, hoc est, habentes aliquid robustum: non tamen adultos, qui possunt resistere diabolo. Exo. 1. c. vult autem diabolus vt, quodcumque est Hebræorum, & eorum, qui per seculum istud transeunt, forte & virile mittatur in aquas: & per earum fluentia deferatur in mare. E diuerso quicquid fœmineum, molle & formosum videtur in seculo, hoc viuificetur, adolescat & generet. Simulque considera, quod Aegyptius imperator viros Hebræorum non possit occidere: nec eos, qui iam egressi sunt ab infantia: sed quorum ætas adhuc tenera est, & molle corpus, & profectus in cipiens. Scit non posse nutrirî fœminas, nisi interfecti fuerint masculi. Cum masculo, hoc est cum eo, qui virilia opera agit, non debet

debet quis misceri concubitu fœmineo, vt eius opera effeminari faciat. Leui. 18. c. Prælati & doctores. Masculi quoque dicuntur doctores & prælati: quibus alij ceu fœminæ subijciuntur. gene. 1. d. Exo. 1. c. 12. a. Beda. f. Exo. 1. Opera virilia. Virtutes. Masculi etiam dicuntur opera virilia: & eadem ratione ipsæ virtutes, per quas viriliter operamur. Exo. 1. c. 13. b. 34. c. Et masculus vitulus significat virilia opera carnis. Leui. 1. a. Mens. Ratio. Masculus præterea dicitur ipsa mens seu ratio, & homo interior, & sensus rationalis. Et masculus offertur, cum mens offertur Deo. Et masculinum circumciditur, cum omnia superflua à mente refecantur. gen. 17. b. 34. b. Leui. 1. a. 3. b. 22. c. Isa. 66. c. Et hoc masculinum debet apparere coram domino. Exo. 23. c. 34. c. Et masculinum aperiens vuluam est iustum & principale animæ: & virtus & immunitas ab affectibus. Masculum autem est offerendum, hoc est, mens virilis, fortis & stabilis, & cum valentia fide, atque inconcussa, vt nequaquam mandatorum effemineat, siue mollescat operator. Mala. 2. a. Hæretici. Conuersio inueterata. Hæreses. Masculi interfecti in Sichè sunt hæretici cõfutati. gen. 34. d. designant etiam inueteratam cõfuetudinem, quæ prius est circumcidenda, deinde interficienda. Masculus etiam, qui maledicuntur est corruptor veritatis. Iere. 20. d. Et masculinæ imagines sunt hæreses: & dicuntur masculinæ, quia hæretici nulla eas posse oppugnatione subuerti putant. Eze. 16. b. Peccatum minus graue. Masculus, quem parit mulier suscepto semine, est peccatum minus graue: vnde in minori indiget purificatione. Leui. 12. a. Ori. f. Leui. ho. 1. Phi. de victimis & sacrifici. Abel & Cain Ori. f. Exo. ho. 2. & f. Leui. ho. 8. Amb. 1. de Abra. 11. & 1. de Cain. 10. Hiero. f. Isa. 66. Ily. f. Leui. 1. 22. Hiero. f. Mala. 2. Ricard. de v. v. do. da. 12. pariar. 53. Gre. 4. mor. 4. Ori. f. Eze. ho. 7. Hiero. f. Eze. 16. Lyr. f. Leui. 11.

Massa.

Massa est farina macerata, & aqua subacta ad conficiendum panem: quo nomine etiam significatur quicquid densum ac spissum est, in modum farinæ subactæ: & quod nondum formatum est, sed paratum vt aliquid ex eo formetur, vt massa luti, massa auri, massa plumbi. Massa dicuntur fideles coniuncti Christo, vt ab eo formetur. Rom. 11. b. Massa etiam potest fidem & doctrinam fidei significare. 1. Corin. 5. Gala. 5. b. Massa plumbi in amphora designat grauem iniquitatem, quæ in auaritia cõtinetur. Zac. 5. c. Gre. 14. mor. 27.

Maspbat.

Maspbat. i. speculatio siue specula, aut cooperimentum, vel expectatio: ciuitas in tribu Iuda. Significare potest huius vitæ contemplationem, qua videmus nunc per speculum in ænigmate. Potest etiam significare sacram scripturam. 1. reg. 7. b. 10. c. Iere. 40. d. 1. Cor. 13. d. Vel interpretatur intentio: & designat intentionem mutandam à fallâ beatitudine ad veram. Gre. f. 1. reg. 7.

Mater, Genitrix.

Mater dicitur fœmina in animalibus, quæ genuit sibi similem in specie. Transfertur tamen ad alia: vt arbor dicitur mater propaginum, quæ ex ipsa nascuntur: & apes dicitur mater mellis. Mater Abraham, quæ non fuit mater Saræ, dicitur synagoga, quæ fuit mater Christi, & non ecclesiæ. gen. 20. c. Et mater Christi foris stans dicitur synagoga, quæ noluit ingredi credendo. Matthe. 12. d. Mar. 3. d. Luc. 8. c. ps. 68. 70. Cant. 1. q. Et mater Isaac est synagoga mater Christi. gen. 24. d. Pro. 4. a. Et mater Iacobi, synagoga: & filij matris eius sunt Iudei. Gene. 27. d. Mater quoque Moysi est synagoga: quæ habuit Mosen paruum: quia Iudei in lege non allurgunt ad sensus sublimes. Exo. 2. a. Eandem designat mater Iob. Iob. 1. d. Et mater, quæ coronauit sponsum. Cant. 3. d. Et mater, quam reliquit Chrs vel homo, vt adhereret vxori. gen. 2. d. Mater quoque sponsæ dicitur synagoga: cuius filij pugnaverunt contra ecclesiam. Cant. 1. b. 3. b. Mater etiam populi Israel dicitur ipsa synagoga, vel frequentia populi. Hoseæ. 4. b. Et matres factæ viduæ sunt synagoga Iudæorum factæ sine Deo. Thren. 5. c. Mater prophetæ, synagoga mater Christi. Zacha. 13. b. Mater Salomonis significat beatam virginem Mariam matrem Christi. Cantic. 3. d. Eandem designat mater Samson, quæ non bibit vinum, nec comedit immundum & c. Iudi. 14. a. Mater Christi dici potest interdum cœlestis patria seu Hierusalem. Mat. 19. a. quæ etiam dicitur mater nostra. Gala. 4. d. Mater etiam Christi dicitur omnis, qui eius facit voluntatem. ps. 138. Mat. 12. d. Prædicator etiam, si per eius vocem amor domini in proximi mente generatur, mater Christi dici potest. Mater etiam Salomonis, hoc est, Christi dici potest charitas. Vnde solet dici Christus filius eharitatis. Item gratia Dei, qua saluamur, cuius legem non debemus dimittere. Pro. 1. a. Mater item sponsæ est regeneratrix gratia: apud quam vna columba eligitur, quia illos solos colligit, qui in simplicitate permanent, & ab vnitatem non scinduntur. Cant. 6. c. Leui. 22. d. Mater dicitur ecclesia, quæ mater est viuientium per fidem & gratiam. gen. 3. d. Exo. 20. b. 21. b. 22. d. 23. c. 34. d. ps. 112. Pro. 1. a. 30. c. Et mater Samuelis eandem ecclesiam significat. 1. reg. 2. d. Mich. 7. b. Leuiti. 22. d. Et mater sponsæ est ecclesia mater animæ venientis ad fidem. Cantico. 1. b. Mater etiam Iesu, quæ erat in nuptijs, est ecclesia, sine qua non sunt nuptiæ incarnationis. Ioann. 2. a. Mater Rup. 2. f. Ioan.

Amb. 3. de virgi. Gre. 1. reg. 2. Mater sponse dici potest interdum natura anime. Cant. 3. b. 8. a. Et mater Samuelis ipsam me
tem significare potest. 1. reg. 2. d.

Ily. 1. Leui. 12. 2. Mater concipiens in peccatis est natura ipsa per peccatum Adæ corrupta: unde fit, vt omnes, qui in ea concipiuntur, in peccatis concipiatur. ps. 50. Sub hac matre manet animal septem diebus. i. toto tempore huius vitæ. Leui. 22. d.

Beda. f. gen. 24. Hæc est mater, que dereliquit: quia non potest: saluare filios, nisi veniant ad fide quæ & Babylonia ciuitas huius mundi dicitur: de cuius vtero suscipit nos Deus. ps. 26. 138.

Aug. 1. ps. 76. 138. Matres dicuntur etiam doctores, qui ceu matres nutriunt discipulos. thre. 2. d. vel designant ibi voluptates carnis, que male nutriunt animas.

Ori. f. Mat. ho. 35. Mater filiorum Zebedei, que excellentiam habuit propter filios, designare potest legem, cuius nobilitas est illi à Christo prophetato. Matth. 27. f.

Hic. f. Eze. 16. Mater Hierusalem Chetza designat in centiua huius seculi, que à Deo separant. Eze. 16. a. Et mater, cuius turpitudine non est reuelanda, est concupiscentia pariens peccatum. Leui. 18. b. Iacobi. 1. b.

Ori. f. Job. 1. Mater Iob dici potest terra. Job. 1. d. Nudus egressus sum de vtero matris meæ. Eadem dicitur mater omnium. Eccl. 1. 49. a. Mater etiam Iob dicitur vermes: quia ex natura corruptibili & consuetudine peruersa cogimur, vt quasi quibusdam vermibus, sic inquietis cogitationibus in mente fatigemur. Job. 17. d. Mater etiam relinquenda propter euangelium, est patria nutritrix. Matth. 19. d.

Gre. f. 1. reg. 15. Mater Agag dicitur culpa originalis, que sensum carnis & inordinatos motus producit: Et fit sine liberis, quum omnes prauis motus interimuntur. 1. reg. 15. g. De hac dicitur. Rom. 7. c. Nō ego operor illud: sed quod inhabitat in me peccatum.

Arno. f. ps. 108. Mater peccatoris dicitur potestas malorum: & iniquitas, & infidelitas. ps. 108. Mat. 10. d. 14. a. Et mater alliditur super filios, cum congregatio hereticorum cum ipsis heresiarchis & erroribus simul pereunt. Hic. 10. d.

Hic. f. Hic. 10. Mater pro tutela. Iudi. 5. a. Surgeret mater in Israél.

Materia.
Materia dicitur, ex qua aliquid fit: vt materia domus sunt lapides & ligna & cetera. 4. reg. 6. a. Sapi. 11. c. 15. c.

Matertera.
Matertera dicitur matris soror, quasi mater altera: eius turpitudine non est reuelanda. Leui. 20. c. Et designat focios parentum, qui non sunt ignominia afficiendi.

Marbanaim.
Marbanaim. i. munera eorum: ciuitas Moab contra Arnon: ad quam venerunt filij Israél post locum putei Arnon. De puteo veniunt ad offerenda munera: quia ex cognitione Dei offerunt credentes fidem & timorem per liberum arbitrium. nu. 21. d.

Matrimonium, Coniugium, Connubium.
Matrimonium est maris & femine coniugatio, qua mutuo ligantur ad perpetuam vitæ societatem.

Ori. f. nu. ho. 20. Matrimonium, quo relinquitur pater & mater, & adheretur vxori, typus est coniunctionis Christi & ecclesie. Reliquit Christus patrem, hoc est, non apparuit in natura patris: & matrem, nempe synagogam: & adhefit vxori, hoc est, ecclesie: & sunt duo in carne vna: quia ex Christo capite & ecclesia fit vnum corpus. Sic etiam est coniunctio Christi cum anima. Hæc significauit coniugium Isaac cum Rebecca. gen. 26. b. 29. d.

Lya. f. gen. 34. Coniugium Sichen cum Dina significat colligationem in perseverantia peccati: quod optabat Sichen. gen. 34. b.

Glo. int. f. gen. 24. Connubia cum alienigenis designant consensum cum hæreticis. gene. 34. b. Iofu. 23. c. Ideo non sunt contrahenda.

Mattathias.
Mattathias. i. donum domini, sacerdos pater Iudæ Machabæi: qui miro zelo insurrexit contra idololatrantes, & defendit legem Dei. 1. Mach. 2. a.

Matthæus.
Matthæus. i. Donatus, Apostolus & euangelista, vocatus à Christo, cum sederet in telonio. Mat. 9. a. Typus & exemplum est peccatorum conuerforum.

Matthias.
Matthias. i. donum domini, erat vnus è septuaginta discipulis Christi, qui cooptatus est in apostola-

Natura anim. Mens.
Natura corrupta.
Gentilitas.
Doctores. Voluptates carnis.
Lex.
Concupiscentia.
Terra. Corruptio.
Patria.
Peccatum originale.
Iniquitas. Hæresiarcha. Hæretes.
Tutela.
Socij parentum.
Coniunctio Christi & ecclesie.
Consuetudo peccati.
Consensus cum infidelibus.

apostolatum loco Iudæ. Acto. 1. d.

Maturus, Maturitas, Immaturus.
Maturum dicitur, quod neq; crudum, neq; acerbum, neq; nimium coctum, sed suo tempore temperatum prouenit: & propriè de fructibus dicitur.

Perfecta opera. Maturæ vitæ designant perfectos, & opera perfecta. gen. 40. b. Et maturitas autumnus signifi- cat opera perfecta, quibus à Deo præmium dabitur. Isa. 28. a. Rescunt autem anteq; matu- rescant, qui pereunt anteq; bene operentur. Isa. 3. c. Et immatura perfectio significat opera in- epta ad consequendam vitam æternam. Hic. 18. c.

Iuuentus senilis. Maturitas est, cum in iuuentute senum opera exercentur. ps. 118. Præueni in maturitate. Sed ibi potius legendum est præueni in immaturitate, hoc est, hora importuna. Et potest designa- re illa immaturitas vel tempus huius vitæ: vt maturitas sit in futura vita: vel tempus ante aduen- tum Christi.

Completa malitia. Maturus esse dicitur messis, cum completa est malitia, vt puniri debeat. Ioc. 3. c. Quod erit tẽ- pore iudicij. Et maturæ vitæ erant Iudæi puniendi in destructione Hierusalem. Apo. 14. d.

Mausoleum, uide Sepelire.
Mederi, Medicus, Medicina, Medicamentum.
Mederi est morbo remedium afferre. Medicus autem est, qui medendi artem nouit. Medi- cina vero ipsam artem significat: & interdum est idem quod medicamentum, quod homi- nibus, ac etiam cæteris animalibus curandi gratia adhibetur.

Christus. Medicus dicitur Christus saluator noster, qui curat verbis, & etiam solo nutu & voluntate: & quandoq; curat adhibitis contrarijs, quandoq; similibus. Isa. 61. a. Au. 1. doc. chria. 14. Basi de regu fusi, 11 Hic. f. Isa. 3. Aug. f. ps. 87.

Doctores. Medici dicuntur doctores animi defectus curantes. gen. 50. a. Exo. 21. b. Isa. 3. b. Ieremi. 8. g. Hi autem medici non suscitant mortuos in peccato, sed solum tanq; ministri præcepta salutis proponunt. ps. 87.

Leges & magistrat. Medici etiam sunt leges, & magistratus legitimi: vt senatores & iudices: & vt medicus curat quicquid ad sanitatem conducit: ita debent præfides & magistratus curare quicquid ad bo- nos mores facit.

Philosophi. Medici non suscitantes sunt philosophi non curantes animas. Isa. 26. c. Iuxta septuaginta. ps. 87. In hos medicos expendat mulier substantiam, & non fuit curata. Luc. 8. f.

sapientia. Verbum Dei. Lachrymæ. Medicina animi est sapientia, que liberat animam à perturbationibus: & etiam verbum Dei animam & corpus sanans: & præterea lachrymæ poenitentia. Isa. 1. b. Ad medicinam valebant folia arborum templi: quia doctrina moralis curat animam. Eze. 47. c. Medicamenta etiam e- rant in prophetis & in lege: & demum omnia præcepta: sed hoc medicamentum ante aduentu Christi non erat medicatum: sed adueniente domino est medicatum, ps. 57.

Meditari, Præmeditari.
Meditari est quasi medio animo versare, & mète pertractare: interdum vero est exercere & conari. Meditatio autem est ipsa commentatio vel exercitatio.

Passio Christi. Contemplatio. Meditatio Isaac in agro passionem & labores Christi in hoc mundo adumbravit: & etiam pugnam contra diabolum. Genesis. 24. g. Potest exercitationem contemplationis significare.

Loqui de Christo. Meditatur os iusti sapientiam, cum bonus & fidelis loquitur de Christo. ps. 36. Meditatur au- tem in corde prudentiam, vt os habeat quod loquatur. ps. 48.

Operari secundum legem Dei. Meditari in lege domini die ac nocte, est secundum legem Dei semper operari, & omnia in laudem Dei facere. ps. 1. 62. 1. Cor. 10. a. Et meditari in operibus Dei est creationem Adæ & re- liqua Dei opera contemplari. ps. 142.

Loqui & operari ad adificationem. Meditatur sedens in domo, & ambulans & cetera, qui in ecclesia loquitur, & docet, ac operatur, quæ ad adificationem faciunt. deut. 6. b.

Cognitio propriæ infirmitatis. Meditatur timorem, qui cum omnia fuerit consequutus, indignum se tamen semper repu- tat coram domino. Isa. 33. c.

Gemēs pro peccatis loquentes Iudæi le- gem sine intelle. Hæreticis Iudæi tra- ditiones. Cogitantes contra Christum. Meditatur vt columba, qui pro peccatis gemit. Isa. 38. c. Meditantur quoq; Iudæi vt colum- ba, quum loquuntur & perstrepunt verba legis, quæ minime intelligunt. Isa. 59. b.

Meditantes inania populi fuerunt Iudæi distinguentes carnales obseruationes, & exercen- tes traditiones humanas: vel meditati sunt inania, quando Christum persequebatur, & falsa co- tra eum excogitabant testimonia. ps. 2. Hæc dicuntur meditationes Iudæorum aduersus Christu. Thre. 3. g. meditabantur etiam dolos contra Christum, ante & post eius mortem. es. 37. dicuntur quoq; meditari dolos, qui mala suggerunt sub boni specie.

Tracta. malū incor. Tractantes faci. dies. Decernens Deus pu- nire Iudæos. Meditatur iniquitatem in cubili suo, quia eam tractat in corde. ps. 35. Meditati dies sicut aranea sunt, cum sic trahunt tempus, vt opus araneæ. ps. ps. 79. Meditatus dicit dñs in spū suo duro, quādo loquitur est, vt dure puniret Iudæos. Isa. 27. b. vel iuxta septuaginta, meditatus est populus Israél interficere apostolos, vt dederet memoriā Chri. Medium

Perfecta opera.
Iuuentus senilis.
Completa malitia.
Christus.
Doctores.
Leges & magistrat.
Philosophi.
sapientia. Verbum Dei. Lachrymæ.
Passio Christi. Contemplatio.
Loqui de Christo.
Operari secundum legem Dei.
Loqui & operari ad adificationem.
Cognitio propriæ infirmitatis.
Gemēs pro peccatis loquentes Iudæi le- gem sine intelle. Hæreticis Iudæi tra- ditiones. Cogitantes contra Christum.
Tracta. malū incor. Tractantes faci. dies. Decernens Deus pu- nire Iudæos.

Amb. 3. Exae. 11.
Hic. f. Isa. 18.
Amb. f. ps. 118. ser. 10
Aug. f. ps. 118.
Hic. f. Ioc. 3.
Ruper. f. Ioc. 4. & 9
Iapoca.
Ori. f. Leuit ho. 8. & f. ps. 37. ho. 1.
Basi de regu fusi, 11
Aug. f. ps. 87.
Philo. de Ioseph.
Hic. f. Isa. 26.
Ily. f. Leui 15.
Hic. Alex. 1. pæda. 2.
Hieron. f. Isa. 1. & 5
Ezech. 47.
Aug. f. ps. 57.
Hic. f. ps. 14.
Aug. ser. 75.
Philo. 2. allegori.
Ori. f. ps. 36. ho. 1.
Basi. 1. ps. 48.
Hic. f. ps. 1. 14.
Ori. f. ps. 36. ho. 1.
Hic. f. Isa. 33.
Hic. f. Isa. 38. 19.
Arno. & Hic. f. ps. 4.
Basi. & Aug. 1. ps. 37.
Aug. f. ps. 35.
Hic Cypriana.
Hic. f. Isa. 37.

Medium dicitur, quod equaliter distat ab extremis. Mediator autem est, qui inter aliquos me...

Tert. adue. marci. 4. Ori. f. nu. ho. 3. 9. & f. Eze. ho. 1. Hiero. f. Ier. 30. & f. Galt. 3. Aug. epist. 120. Geor. ven. can. 2. to no. 2. cap. 4. & 10. 8 per totum. Rup. f. Ioel. 2. Glo. ord. f. Exo. 25. Gre. f. Eze. ho. 2. Hib. f. Haba. 3. Aug. 18. ciui. Dei. 32 & epist. 110. & d. ver bis domini. ser. 22. Gre. ho. 12. Ori. f. Matt. ho. 30. 31. 32. Rup. f. Haba. 3. Glo. int. f. gen. 35. Bas. & Aug. f. ps. 45. Hila. f. Mat. cao. 18. Gre. f. 1. reg. 7. Ang. f. ps. 73. Hic. f. Ier. 41. & f. Ie remi. 6. Ori. f. Iere. ho. 2. Bas. f. ps. 115. Greg. f. cant. 3. & f. Ezech. ho. 15. & f. 1. reg. 10. Amb. 3. Exac. 12. Agu. f. ps. 103. Rica. der. f. v. 6. d. ex. termi. mali. 25. Glo. int. f. Exo. 33. ri. f. Exo. ho. 6. & Math. cap. 14. mbr. de Salom. & ps. 118. ser. 8. ug. f. 83. q. 19.

Medium precipue competit Christo: de quo Ioan. 1. d. Medius vestrum stat, quem vos nesci...

In medio duorum Cherubim dicitur esse Deus, secundum quod ab angelis visione beatifica vi...

Medium electri significat incarnationem Christi: ubi sunt quatuor animalia, hoc est, qua...

In medio dicitur esse, que omnibus anteposimus: atque iubentur dii alieni de medio abici...

Medium in quo est Deus, dicitur conscientia: & ipsum cor: quod etiam est medium vniusc...

Medium filiorum Israel vitam communem christianorum significare potest. Exo. 28. a. 31. c. Et media seculi Salomonis sunt, que ad mediocrem vitam fidelium in ecclesia pertinent...

Medium Iordanis, in quo stetit arca. Iosu. 3. d. designat fiduciam diuine pietatis: cui pedem...

In medio populi ascendit Deus puniendo. Exo. 33. a. Et in medio alicuius dicuntur esse abo...

Medium maris, & medij huetus designant vim tentationum. Illi autem ambulat per mediu...

Christus.

Beatificans Deus.

Incarnatio. Tempus incarnationis.

Tempus iudicij. Tempus passionis Christi.

Prælati omnibus.

Conscientia. Cor.

Ecclesia.

Status perfectionis.

Vita communis.

Fiducia diuine pietatis.

Puniens Deus.

Tentationes.

Tentationes.

Tentationes.

bulatio Christi. ps. 56. Medium autem tribulationis ipsam grauitatem tribulationis significat. Hila. f. ps. 56. ps. 137. Media hostium castra ingreditur Saul, quum predicator in medijs tentationum flucti...

Medii vitæ humil. Negligentia.

Media nox significare potest medium vitæ humanæ tenebræ: & altitudinem remissionis & negligentia: & profundam mentis cecitatem. Iob. 34. c. Mat. 25. a.

Peccatum. Materia huius seculi.

Medium rubi designat peccatum & mortalem infirmitatē. Exo. 3. a. Et medium Aegypti & Babylonis significat statum profundum peccati: & medium miseriarum huius seculi inter secula...

Primordium boni operis.

Medium hyacinthinæ tunice designat initium perfectum. Exod. 28. e. 39. d. vel. primordium boni operis.

Aequalitas iustitiæ.

Per medium castrorum ire est equa aliter iustitiam seruare. Exo. 32. f.

Medium duorum testamentorum.

Medium fortium filiorum Israel designat medium duorum testamentorum. Leui. 16. c. ps. 67. Medium quoque animalium designat doctrinam spiritualem inclusam in litera. Eze. 1. d. Habac. 3. a. Et medium domus Iacob dici potest lex & propheta. Isa. 29. g.

Intellectus.

Media arbor paradisi, ubi se abscondit Adam, designat intellectum proprium, cui fides, qui negat vniuersalem. gen. 3. b.

Vita in corpore.

Medium terre significare potest vitam in corpore: & operatus est Christus salutē in medio terræ, hoc est, in assumpto corpore: vel in vtero virginis: vel in Hierusalem. ps. 73. dicitur etiam Hierusalem posita in medio gentium, quia sita est in medio terræ. Eze. 5. b.

Quies cōtēplatiōis.

Media hora silentij designat quietem contemplationis, quæ brevis est in hac vita. Apo. 8. a.

Vita turpis.

Medium Amalec turpem & libidinofam vitam significat. 1. reg. 15. b. de medio quoque armeni comedere dicuntur vitulum, qui delictijs vacant. Amos. 6. b.

Prosperitas seculi.

Medium dierum perdicis prosperitatem huius seculi significare potest. Iere. 17. b.

Inimicitia.

Medius paries inter Iudæos & gentiles erant inimicitie propter diuersum cultum. Ephe. 2. c.

Cor. Corda carnalium.

Medium ventris Christi dici possunt corda carnalium in ecclesia: quibus etiam nota sunt mysteria sacre scripture. ps. 21. Medium vberum dicitur cor, quod est in pectore. Hose. 2. a.

Princeps.

In medio dicitur stare, qui alijs supereminet: vt Iezonias in medio colentium idola, ostenditur esse eorum princeps incolendis idolis. Eze. 8. e.

Lucifer inter angelos.

In medio lapidum ignitorum dicitur ambulasse lucifer: quia inter angelos, a quorum cōsortio fuit eiecctus. Eze. 28. d. Et dicitur nunc draco in medio fluminum cubare: quia diabolus omnibus fauet & vitijs & erroribus. Eze. 29. a. Medium autem oris Leviathan sunt verba diaboli calliditatis plena: & in medium oris intrat, qui calliditatis eius verba penetrat: vt nequaquam pense tur quid resonent, sed quod intendant. Iob. 41. a. Idem designabit medium dentium. Zach. 9. b.

Mitti in infernum.

Non dimidiant dies suos viri sanguinum. ps. 54. quia tolluntur in infernum heretici: vt perdidit que congregauit, que non peperit: vel non dimidiant dies suos, qui ad satisfaciendum Deo pro peccatis, non conferunt vel vitæ suę particulam.

Arbitrium iuramentū.

In medio dicitur poni iurandum inter litigantes: quia per ipsum tanquam arbitrum dissoluitur controuersia. Exo. 22. b.

Mens.

Medium tabularum tabernaculi, per quod transtulit veteres. Exo. 26. e. 36. d. designare potest mentem, in qua recipitur lex.

Opera perfecta.

Medium malorum granatorum. Exo. 28. f. designat opera perfecta, que predicatione ornantur.

Medulla.

Medulla est excrementum concoctum sanguinei alimenti, quod in ossa, aut in spinam distribuitur: non tamen omnia ossa medullam habent. Sumitur quandoque pro eo, quod intra aliquid rem continetur: interdum vero pro pinguedine.

Christus.

Medulla cedri, quam plantauit Deus, dicitur esse Christus. Eze. 17. g. Idem dicitur medulla tritici. Deuter. 32. c.

Apostoli.

Medulla cedri. Eze. 17. a. quantum ad allegoriam literalem dicebatur Iezonias rex Iuda: vel etiam nobilitas regni Iudæorum. Quantum vero ad mysticum intellectum significantur apostoli & perfectiores in ecclesia.

Sacrificium cum charitate & lacrymas.

Medullata holocausta dicuntur sacrificia cordis & oris, quæ fiunt cum charitate. ps. 65. Isa. 25. c. 34. b. Hebræ. 4. c. Quisquis bonum opus agit, sed omnipotentis Dei amore atque desiderio flere nescit: holocaustum habet, sed medullam in holocaustum non habet. Qui vero bona operatur, & visioni iam creatoris inhiat, atque ad æterna contemplationis gaudia peruenire festinat, sequitur ipsum ex amore quo accenditur, in fletibus maclat holocausta medullata offert domino.

Diuitias.

Medulla terræ Aegypti, quam esurierant filij Israel, significare potest diuitias, que dicuntur medulle diuitis, quibus ossa eius, hoc est, potentia vel dignitas irrigantur. gen. 45. c. num. 18. b. Iob. 21. c.

Intentiones.

Medullæ dici possunt intentiones, quas discernit sermo Dei. Hebræ. 4. c.

Medus.

Medus

Hic f. 114. 13.

Medus. i. mensura, vel abudans. siue indumentum: seu a potente, vel forti: Hebraice Madai: Angell. Prædicatores. sunt populi iuxta Persas: qui ut fuerunt ministri Dei contra chaldaeos, significant angelos. vel prædicatores ministros Dei & adiutores fidelium ad expugnandos demones. Isa. 13. c.

Mel, uide Fauns.

Melcha.

Phi. de congress. & c.

Melcha. i. regina, vel consiliatrix: vxor Nachor. Ponitur in typum astrologie, quæ iungitur Astrologia. Nachor, hoc est, habenti scientiam ociosam. gen. 11. d.

Melchisedec.

Ori. f. Ios. ho. 2. 6. Amb. 1. de. Abra. 3. Hic. Euagrio. Aug. 10. ciui. dei. 12. G. or. venet. cant. 2. tono. 3. cap. 10. Fulgent. ad transf. mundum. 2.

Melchisedec. i. rex iustitiæ, est nomen appellatiuum: quia proprium est Sem filius Noe: fuit rex Salem, qui obtulit in sacrificium panem & vinum, & benedixit Abraham. gen. 14. d. Manifestam gerit Christi figuram. Primo quia sine patre & matre scribitur: & Christus neque initium, neque finem dierum habet. Secundo quia rex Salem: & Christus rex pacificus. Tertio quia rex iustitiæ: quod est proprium Christi. Quarto quia rex & sacerdos sicut & Christus. Quinto quia panem & vinum obtulit in sacrificium, aperte exprimens sacrificium corporis & sanguinis Christi.

Christus.

Melchisua.

Gre. f. 1. reg. 14.

Melchisua. i. rex saluator, aut rex vel consilium saluatoris, vel salutis, siue rex magnificus, aut rex meus salus. Fuit filius Saulis. Designat prædicatorem, qui est rex per auctoritatem, salus per prædicationem salutare: meus autem dicitur, ut sit singulorum per amorem. 1. reg. 14. g.

Prædicator.

Melchom, Moloch.

Iy. f. Leui. 18. Hic. f. Iere. 32.

Melchom. i. rex eorum, vel consiliator eorum: fuit idolum filiorum Ammon, quod etiam dicitur Moloch. 4. reg. 23. c. 1. par. 20. a. Iere. 32. f. 4. 9. a. Sopho. 1. b. Typus est auaritiæ, cui dant de semine suo, qui ei seruiunt. Leuiti. 18. c. designat etiam autorem schismatis vel erroris. Amos. 1. d. 5. g.

Auaritia. Autor erroris.

Melech.

Aug. f. ps. 87.

Melech iuxta Augustinum interpretatur chorus: & designat chorum fidelium, qui debent respondere Christo ipsum imitando. ps. 87. In titulo. Chorus fidelium.

Melior, uide Bonus.

Mello.

Mello. i. plenitudo, vel repletio: ciuitas quam ædificauit Salomon. 3. reg. 9. e. 2. Par. 32. a. Aut potius est ambitus montis sion: cuius fit mentio, quando Dauid cepit arcem Sion. 2. reg. 5. b. Ponitur autem Mello ciuitas quædam in tribu Ephraim non longe a Sichen. Iudi. 9. a.

Melodia, uide Canere. Melota, uide Pellis.

Membrana.

Elo. ord. f. Tob. 11.

Membrana est pellis exterior, quæ membra tegit: quæque generaliter pro quauis tenui pelli cula accipitur, in quacumque animalis parte sita. Quasi membrana oui erat albugo in oculis Tobie Tob. 11. c. designat velamen Iudæorum, quo continentur a cognoscendo Christo, & a cognoscendis seipsum. Membranae Pauli. a. Timo. 4. c. erant in quibus scribebat epistolas. Velamen Iudæorum.

Membrum, Artus,

Ori. p. elo. f. cant. Geor. venet. cant. 3. tono. 7. cap. 3.

Membra dicuntur singula corporis animalis partes, quæ sua nomina & officia sortiuntur: ut manus & pes. Membra in anima solent poni virtutes operatiuæ: ut in singulis eorum nominibus videri potest. Virtutes operatiuæ.

Ori. f. Leui. ho. 7. Gre. 13. mor. 2. 18. & 34. mor. 2.

Membra corporis varia significant diuersos gradus in ecclesia vnum corpus constituentes: & dicuntur membra Christi: qui est caput. Rom. 12. b. Et membra de membro, vel membra ex parte, & non ex toto sunt, quando anima concupiscit aduersus spiritum. 1. Cor. 6. d. 12. b. Eph. 4. c. 5. g. Membra quoque de membro dicuntur ij, qui in Christi ecclesia ab alijs reguntur. Et artus Iob sunt membra ecclesiæ, quæ in nihilum rediguntur, cum infirmi peccant. Iob. 16. a. 17. b. Gradus in ecclesiâ.

Ori. f. Leui. ho. 1.

Membra hostiæ, siue vituli, siue agni cæsa designare possunt animam & corpus Item intima mentis: & sensus corporis: & conuersationem singulorum: & opera virtutibus distincta. Item diuersos sensus ac sententias sacre scripturæ. Leui. 1. b. c. 9. c. Anima & corpus. Opera virtutum. Diuersi sensus scripturæ.

Ori. f. Matt. ho. 5.

Membra scandalizantia, quæ sunt abscindenda, sunt homines coniuncti nobis: vel voluntates animi a ratione dissidentes. Matth. 5. d. 18. b. Coniuncti nobis. Voluntates.

Membra

Vitia.

Membra quæ sunt super terram, & sunt mortificanda, sunt vitia, & prauus habitus. Colof. 3. a.

Principes Nabuchodonosor. Cooperatores malorum.

Membra longa aquilæ designant principes Nabuchodonosor quantum ad allegoriam literalem. Eze. 17. a. Membra carniū Leviathan. Iob. 41. c. sunt ij, qui peruersi agentibus, & sese ad iniquitatem præcedentibus iunguntur. Sicut autem in spiritali domini corpore membra de membro dicimus eos, qui in eius ecclesia ab alijs reguntur: ita in illa Leviathan reproba congregatione membra sunt carniū, qui in iniquo opere quibusdam se nequioribus iunguntur. Hic. f. Eze. 17. Gre. 34. mor. 3.

Memnisse, Recordari, Reminisci, Rememorari,

Memoria, Memoriale, Memor.

Memnisse est in mentem aliquid reuocare, aut retinere: quod & recordari dicitur quasi iterum cordi dare. Memoria autem est vis animi, per quam repetit illa, quæ præterierunt: quæ quoque autem est ipsa recordatio, seu actus memorandi. Memoriale vero est id, quod ad cõseruandam memoriam relictum, seu statutum est. Memor interdum est stans promissis. ps. 105. Memor fuit testamenti sui. Gratificans Tob. 3. a. Et nunc domine memor esto mei. Iudicans. ps. 73. Memor esto impropiorum tuorum. Memoria vero, fama. psalm. 9. Perijt memoria eorum cum sonitu. Gloria æterna. psalm. 111. In memoria æterna erit iustus. Mentio. Prouerborum. Io. a. Memoria iusti cum laudibus. Porro memoria seu memoriale dicitur Hebraice זכר Zecher.

Misericordia Dei.

Recordari seu meminisse attribuitur Deo per metaphoram, quum miseretur, & aliquem liberat: aut cum nos recordari facit ut recordari dicitur fecerit per arcum in nubibus, quia facit nos per ipsum recordari. gene. 8. a. 9. b. 19. f. Exod. 2. d. 3. c. 6. a. Ierem. 31. d. Thren. 2. a. Eze. 16. g. Et dicitur recordari dierum Moysis. Isa. 63. c. uando miseretur, sicut tempore Moysis. Recordari etiam dicitur, quum facit quod rogatur. Genesis. 30. c. Recordatus Pharaon ministrum pincernæ, designat Deum miserentem. Genesis. 40. d. Memor dicitur Deus verbi sui seruo suo, quum dignum facit aliquem, ut eius sit memor. psalm. 118. Mali autem dicuntur non esse in recordatione coram Deo, quando non eorum miseretur. Iob. 24. b. Et dicitur esse Deo memoria Tyri, quando conuerit peccatorem: qui conuersus est memoriale coram domino. Isaia. 23. d. Et dicitur Deus memor hominis, nempe veteris, quasi longe positi: ut eum reducat, & renouet. psalm. 8. dicitur etiam Deus recordatus misericordie in ira. Habac. 3. a. quando Christus in passione orauit pro Iudeis. Dicitur Deus non recordari nominum sanctorum per labia sua. psalm. 15. quia nomina infidelitatis, aut perfectionis vetera, mutat in nomina fidelitatis, aut perfectionis noua: ut Abraham & apostolorum. Chry. f. gene. hom. 26. 28. Hic. f. 114. 63. Hila. f. ps. 117. Aug. 18. ciui. dei. 32. & f. ps. 87. Gre. 17. mora. 1.

Vocatio gentium.

Recordatus dicitur dominus Annæ. 1. reg. 1. c. Quia tunc venisse in memoriam Dei visa est ecclesia gentium, quum per amoris gratiam verbo Dei coniuncta, in salutem visitata est. Sic recordatus est Hierusalem in deserto. Iere. 2. a. 15. c. Memor dicitur fuisse Rahab & Babylonis, quum vocauit gentes ad fidem. ps. 86. Gre. f. 1. reg. 7. Arn. & Hier. f. ps. 86.

Misio filij Dei.

Reminiscencia principis pincernarum de Ioseph. Gene. 41. b. Designat missionem filij Dei in fine seculorum. Sic fuit memor hominis in humilitate, quum filius Dei factus est homo. Ita etiam fuit memor Dauid. ps. 8. 131. 136. Et dicitur Deus recordatus nominis Christi de ventre matris eius. Isa. 49. a. Iob. 14. c. Arn. f. ps. 8. Gre. 11. mora. 8.

Castigatio Dei.

Memnisse dicitur Deus iniquitatis malorum, quum eam castigat, & punit: non meminisse vero, quum eam remittit. Isa. 64. d. Hofe. 8. d. 9. b. Hiero. f. Isa. 64. & f. Hofe. 8.

Consideratio Dei est puritate conscientie Conuersio ad fidem. Seruare mandata.

Recordari Dei super stratum est in puritate conscientie eius meminisse. psalm. 62. Et recordantur Dei liberati, quum aliqui ex Iudæis vel hæreticis ad veram fidem conuertuntur. Ezechiel. 6. b. Memoria autem nominis Dei est per veram confessionem: quod est recordari in Deo nominis Dei. Exod. 20. d. Leuiti. 2. d. psalm. 44. Isaia. 26. c. Iuxta septuaginta. Reminiscunt etiam domini & miserationum eius, qui recte operando eius seruant mandata. Isaia. 62. c. 63. b. 9. 4. b. Memoria etiam sanctitatis Dei, aut suauitatis eius, dicitur esse in nobis, quum facit nos Deus sui meminisse: qui prius eius obliui eramus. psalm. 29. 144. Malo dicitur. Amos. 6. d. Ne recorderis domini quia non decet illum proferre nomen domini. Recordari domini in anxietate est in tribulatione ad ipsum recurrere. Ionæ. 2. c. Zach. 10. d. Recordatur Dei de terra Iordanis, qui ex ipso baptismo memor est Dei humilians se. ps. 41. Aug. f. ps. 41.

Memoria passionis.

Memnisse diei phase est recordari passionis Christi. Exo. 13. a. Memoria quoque sanctificationis sabbati est sollicitudo diuini cultus. Exo. 20. b. Glo. int. f. Exo. 39.

Meminisse

Hil. & Aug. f. ps. 136. Recordari cœlestis patriæ. Recordari cœlestis patriæ.
 Hic. f. pl. 37. 136. Idem erit recordari Sion, & terræ Iuda. Isa. 10. c. Rememoratio quoq; dici sabbati dici potest contemplatio quietis perpetuæ. ps. 37. in titulo.
 Ori. f. num. ho. 15. & Recordari Sion est recordari legis Dei. ps. 136. Et memoriale sacrificij est ipsa sacra scriptura. Recordari legis di. f. Leui. ho. 4. ra: vel memoria scripturarum: vel perfecta Dei scientia: cuius semper memores erimus, quando illius erimus capaces: quæ nunq; destruitur. Leui. 2. a. ps. 134. Isa. 26. b. Sacra scriptura.
 Hila. f. pl. 134. Memoria excisa est litera legis non amplius obseruanda. Isa. 26. e. Et non meminisse priorum est legem veterem quantum ad literalem obseruantiam aboleri. Isa. 43. c. non recordabuntur arce domini, dicebatur pro eo tempore, quo lex vetus erat cessatura. Abolitio obseruantia literæ legis.
 Hic. f. Isa. 43. Non meminisse priorum est non admirari antiqua miracula, succedente opere redemptionis per Christum factæ, quod omnia illa superat & obsecurat. Isa. 43. c. Non erunt etiam in memoria priora: quando mala presentis vitæ in foelicitate cessabunt. Isa. 65. c. Iob. 11. d. Non admirari antiqua miracula.
 Gre. 10. mor. 10. Memoriale erat filijs Israel coram domino, quum lapides erant in superhumerali pontificis eorum nominibus inscripti: vt videlicet vel ipsi recordarentur Dei, vel Deus eorum. Exo. 28. b. vel vt pontifex fidem vitamq; patriarcharum meminisset imitari: vt oraret. p. duodecim tribubus: vt populus etiam sanctos imitaretur. Memoria patriarcharum.
 Hila. f. pl. 69. Rememoratio est quum quis ad salutem commemorationem sui fieri desiderat: aut eorum ad poenam, qui bonis semper infesti sunt: aut memoriam habeat peccati, qui vult ab eo mundari. ps. 37. 69. in titulo.
 Ori. f. pl. 37. 80. i. Recordantur Dei Israel non in veritate, qui consententur se nosse Deum, factis autem negant. Isaia. 48. a. Labijs honorantes Deum.
 Hila. f. pl. 142. Memor est dierum antiquorum, qui recordatur peccati Adæ. psalm. 142. Et non recordatur dierum adolescentiæ suæ, qui non aduertit priorem statum peccati. Recordatur autem viarum suarum is, quem peccati pœnitet: vnde & confunditur. Ezech. 16. c. g. Recordatio peccati.
 Hic. f. Eze. 16. Memoria est iniquitatis patrum peccatoris, quando in ecclesia recitantur martyrum victoriarum. psalm. 108. Recitatio victoriæ martyrum.
 Arno. f. pl. 108. Memoria Amalec, quam Deus delet, sunt vestigia vitiorum. Exo. 17. d. Isa. 26. c. Vbi septuaginta interpretes pro memoria dicunt, masculus: qui Hebraice dicitur זכר Zachar. Delectur etiam memoria idolorum. Zach. 13. a. Et memoria malorum. ps. 33. Iob. 18. d. Vestigia vitiorum. Damatio.
 Hic. f. Isa. 6. Memoriale hereticorum est doctrina eorum erronea. Isa. 57. b. Et ido a gentiliis. Hæreses. Idola.
 Gre. 14. mora. 11. Recordari Pharaonem ministerij pincernæ, est ebrios memores esse ministrorum vini. Genes. 40. d. Memoria ebriorum.
 Glo. ord. f. Isa. 47. Recordari nouissimi est recogitare futura. Isa. 47. b. Et recordatur finis sui, qui considerat diem mortis & iudicij. Thren. 1. c. Memoria mortis & iudicij.
 Glo. ord. f. Isa. 54. Non recordatur ecclesia ex gentibus opprobrij viduitatis suæ: quia reiecto idolorum cultu non amplius est a Deo deserta. Isa. 54. b. Vnio ecclesiæ cum Christo.
 Glo. ord. f. thre. 1. Recordari dicitur Hierusalem preuaricationis suæ: quando sero iam anima in inferno recognoscit peccata sua. Thre. 1. c. Sero pœnitentia.
 Gre. 11. mor. 17. Memoria malorum cõparatur cineri. Iob. 13. b. quia illic ponitur, vbi ab aura rapiatur. Quia tumlibet enim quisq; pro facienda gloria sui nominis elaboret, memoriam suam quasi cinerem ponit: quia hanc citius mortalitatis ventus rapit. Labilitas mundanæ gloriæ.
 Hic. Amos. 1. Non recordatur Tyrus fœderis fratrum suorum, quum Iudæi aut hæretici nolunt ascendere à litera ad spiritum: nec curant præcepti, quo iubetur sacram scripturam describendam esse tripliciter. Amos. 1. c. Nolle ascendere à litera ad spiritum.
 Hic. f. Eccl. 1. 9. Non recordantur viri pauperis, qui ciuitatem liberauit: qui non recordantur Christi redemptionis. Eccl. 1. 9. d. Non recordari redemptoris.

Memphis.

Hic. f. Is. 19. f. eze. 30. Memphis. i. os ex ore: Metropolis Aegypti. Isa. 19. b. Ieremi. 2. d. Ezechie. 30. c. Hebraice tamen scribitur Noph, quod interpretatur fauus, aut distillatio, vel eleuatio, aut cribrum. Sermo hæreticorum.
 Hoseæ. 9. b. scribitur Moph. Potest Memphis designare sermonem, in quo confidunt hæretici vel ora hæreticorum, vnde prosuunt errorum idola, sicut in Memphi maxime vigeat idololatriæ superstitio, & magorum vanitas.

Mendicare, Mendicus, quære Pauper.

Mens.

Mens est princeps animæ facultas, quæ & intelligentia vocatur, qua homo ceteris præstat animantibus. Includit autem tam partem intellectiuam, quæ; voluntatem, sic vt aliquando pro intel

pro intellectu sumatur, nonnunquam pro voluntate, quandoq; autem vtrunq; simul includat. Sumitur item pro memoria & ratione.
 Quando dicitur tota mente diligendus esse Deus, mens ibi dicit vim probatiam cogitationum. Matth. 22. d. Marc. 12. c. Ori. f. Mat. ho. 13.
 Mens pro voluntate sumitur. Exo. 35. b. Mente promptissima offerre Deo. Et Leui. 10. d. Mens lugubris, qua non placet Deo in ceremonijs.

Mensa.

Mensa est, ad quæ accubimus cibum sumpturi: quæ etiam deseruit ad scribendum & numerandum.
 Mensa dici potest sacra scriptura, & omnia in quibus spiritales cibi proponuntur: quæ mensa est spiritualis intelligentiæ claritate fecunda. Exo. 25. c. 30. c. 37. b. Leuiti. 24. a. ps. 22. 68. Isa. 23. b. Malach. 1. b. Matth. 15. c. Marc. 7. d. Luc. 22. c. Roma. 11. b. Idem designant mensæ aureæ decem. 3. reg. 7. g. Quæ vel refectionem nobis verbi Dei, quasi panes propositionis offerunt: Vel in nobis exempla fidelium quasi positorum in se vasorum domini, claritatem & miracula proponunt. Mensæ sedecim in templo prophetas designant: & quatuor mensæ lapideæ ad holocausta significant euangelistas. Ezech. 40. f. Mensæ portæ interioris binæ ad sin- gula latera, sic sunt distribuendæ: vt porta interior sit nouum testamentum: quæ habet in multitudine fidelium populorum duo latera, nempe dilectionem Dei & proximi. Binæ autem mensæ sunt hinc, & binæ inde: quia in dilectione Dei necessario tenenda est fides & vita. In dilectione autem proximi summo opere debet patientia & benignitas custodiri. Porta vero exterior est vetus testamentum: quia habet duo latera, nempe spiritales patres & carnalæ popul- um. In quibus singulis binæ sunt mensæ: quia in spiritualibus patribus habet doctrinam & prophetiam: in carnali populo circumcisionem & sacrificium. Mensa sapientiæ, quam proposuit, dici possunt eius præcepta, quæ in sacra scriptura continentur, pro. 9. a. Mensa potentis signifi- care potest sacram scripturam: & beneficia Dei. pro. 23. a.
 Mensa aliquando significat altare, in quo proponitur corpus Christi. ps. 22. 127. Isaia. 21. b. Vnde & ipsum altare appellatur mensa. Eze. 41. d. Malach. 1. b. Ipsum altare est mensa potentis. pro. 23. a. Et ipse Christus est mensa, in qua panes depositi sunt, quibus omnes participatione corporis sui ad vitam æternam aluntur. Exo. 25. c.
 Mensa, in qua erant panes propositionis, significat ecclesiam, in qua proponuntur nobis dona spiritus sancti. Exo. 25. c. 30. c. 37. b. Leui. 24. a. Ipsa etiam est mensa potentis. pro. 23. a.
 Mensa dicitur ipsa cæna. 1. reg. 20. e. Non venit ad mensam regis.
 Mensa in parte aquilonari templi significat sacramenta nouæ legis: quæ mentem refrigerat, & v egetant. Exo. 26. g. 35. b. Data sunt autem gentibus. Glo. ordi. f. Exo. 26.
 Mensa præterea extra velum, & in parte aquilonari, designat temporalia Dei beneficia: vt temporale nutrimentum vite. Erat autem in parte septentrionali, quia septentrionales ven- ti maxime vegetant: & in parte sinistra, quia temporalia ad sinistram pertinent. Exodi. 26. g. 35. b.
 Mensa quoq; dicitur cor hominis: & quicumq; habent panes Dei, & reficiunt ac pascunt a- nimas, mensæ Dei dicuntur. Leui. 24. a. Ori. f. Leu. ho. 13. & f. num. ho. 5.
 Mensa in templo erat sex cubitorum, & eius pedes quatuor erant circiter vnus cubiti & dimidij. Colligunt ergo omnes cubitos in numerum duodenarium, conuenienter ad duode- cim mensium conuersionem, quæ fit per circulum anni, quibus terra omnia producit & per- ficit, cum quatuor temporibus anni inita consuetudine. Terræ igitur imaginem mensa signifi- cat, quæ quatuor fulcitur pedibus, æstate, autumno, hyeme, vere: per quos annus ingre- ditur: quo circa dicit etiam mensam habere vndulas inflexas ac tortiles: aut quod temporum conuersionibus omnia circumagantur, aut fortasse significabit terram, quam circumsluit Oceanus. Cle. Ale. 6. f. roma.
 Mensa aliquando sumitur pro cœlesti gloria: vt cum Iob. 36. c. dicitur. Requies mensæ tuæ erit plena pinguedine. De hac. ps. 16. Satiabor dum manifestabitur gloria tua. Gre 26. mor. 32. 5.
 Mensa præterea dici potest vnitas fidei, & concordia prædicationis. Hanc mensam pro- posuit mulier hospita Elisæi in cœnaculo ipsius Elisæi. 4. reg. 4. b. Significat etiam scripturæ sacræ lectionem. Iyra. f. 4. reg. 4.
 Mensæ numulariorum pecunias auarorum significare possunt: & etiam auditores ecclesiæ: & doctrinam hæreticorum & Iudæorum: quas mensas subuertit dominus. Matt. 21. b. Marc. 11. b. Luc. 19. d. Isa. 28. b. Bas. regu. breui. 254.
 Mensæ etiam numulariorum sunt altaria Dei: quæ auaritia sacerdotum in mensas numula- riorum conuertit. Mat. 21. b. Amb. f. Luc. 19. 2.
 Mensa meretricis adubrat altare idolorum: vel locum & fometa voluptatû. Eze. 23. f. Mensa aut præ- i 2 uorû fit corâ

fit coram ipsis in laqueum: quum videntes & scientes amplectuntur peccata. Isa. 68.
Mensa fortunę, quam vltimo die anni & mensis vltimi ponebant gentiles, referunt varij ge-
neris epulis, & poculo mulso mixto, vel præteriti anni, vel futuri fertilitatem auspicantes, abla-
tionem diuinę prouidentię indicabat. Qui enim fortunam colebant, diuinam negabant pro-
uidentiam. Isa. 65. b.

Mensis, Menstruus.

Mensis dicitur duodecima pars anni: quasi dimensa spacia conficiat, mensis nomina-
tur. Et mensura res dicitur, quę est vnus mensis.
Mensis primus in mensibus anni initium gratię, seu legis gratię, & tempus aduentus Christi
significare potest. Erat autem mensis verni temporis. Exod. 12. a. 30. c. 40. a. Ezechiel. 45. f.
Mensis etiam secundus, quo celebratur secundum pascha, typus est nouę legis: vnde in secun-
do mense datum est manna. Exo. 16. a. 2. par. 30. a. Idem designat mensis nouarũ frugum: & men-
sis primitiuorum. Exo. 13. a. 23. b.
Menses tres, quibus latuit Moses, leges literę, naturę, & prophetię significarunt: in cuius fi-
ne Christus reuelatus est a synagoga in assumptione carnis. Exo. 2. b. Mēsis etiam tertius egres-
sionis de Aegypto tempus legis gratię significat. Exo. 19. a.
Menses tres, quibus fuit arca in domo Obbedom, designant tempus quo est ecclesia in gē-
tilitate, quouſq; Iudęi conuertantur, Est autem ibi per tres virtutes, fidem, spem, & charitatem.
2. reg. 6. b. Designant etiam menses tres mysterium trinitatis. Amos. 4. b.
Mensis septimus est tempus iudicij, quando personabunt tubę ante iudicem: nec iam licebit
operari. Leui. 23. d. vnde & mensibus septem mundatur terra ab immunditia Gog: quia mense
septimo fiebat festum tabernaculorum cum palmis, in signum victorię contra hæreticos & in-
fideles. Ezechie. 39. c.
Menses anni duodecim, apostolos significare possunt ecclesiam constituentes. Iob. 3. b. vel
designant diuersas ecclesias, vel ordines angelorũ, vel diuersas virtutũ species. Cle. pap. 4. recogni.
Menses conceptus ceruarum significare possunt cogitationes sanctorum: vel virtutes multi-
plicatas: quas Deus dinumerat. Iob. 39. a.
Ab vno mense vsq; ad annum quintum sunt, qui noui recenteq; sunt in fide. Leui. 27. a. de
quibus dicitur. 1. Petri. 2. a. Quasi modo geniti infantes.
Mensis ex mēse perpetuitatē felicitatis designat: & q̄ erit mēsis ex mēse, quũ à mēse carnali
transit ad spũalē. Et quũ luna, q̄ est ecclesia, transibit à mutabilitate huius tēporis ad splendorē
cœlestis patrię: vbi fulgebit sicut sol. Et mēsis ex mense est, quum perfectioni, quę nunc est in
operatione, succedet perfectio, quę erit in aeterna requie. Isa. 66. g.
Menses pristini dicuntur collectiones animarum intra ecclesiam veritatis luce splendentes
& perfectę. Iob. 29. a.
Mensis mulieris menstruatę significat prauas cogitationes. Leui. 15. c.
Mensis deuorans est breue tempus huius vitę, quo mali consumuntur. Hofe. 5. b.
Mensis vacuos dicitur habere, qui per actiones suas presentia non querit: qui laborem iam
tolerat, sed præmium nondũ tenet. Iob. 7. a. Et ecclesia habet menses vacuos in his, qui adhuc
voluptatibus defluunt: & fructu boni operis non ditantur.

Menstruata, Menstruum.

Menstruum est mulierum profluuium & purgatio frigidi & indigesti humoris ex sanguine
vitiato: quem natura quasi noxium expellit: dictaq; sunt menstrua; q̄ singulis mensibus
mulieribus iam ad concipiendum adultus accedere solent: quod fit luminis lunę absentia. Men-
struata mulier dicitur, quę menstrua patitur.
Menstrua Hierusalem designant consueta vitia libidinis & idololatrię. Menstruis enim fæ-
datę mulieres filios edere solent leproſos, aut elephantaicos, aut alioqui enormes. Threno. 1. f.
Ezech. 18. b. Zach. 13. a.
Menstrua sunt etiam immundę cogitationes: quia menstrua immundicia aliena carne non
tangitur, sed sua carne inquinatur. Iere. 2. e. Et menstruata est anima immundis cogitationibus
polluta. Zachar. 13. a.
Menstruę separationis dies, & menstruale tempus, significare possunt tempus, quo idolola-
tria vigeat. Leui. 12. b. 15. d.
Menstruata mulier delectationem corporalis illecebreg designare potest: aut etiam hæreti-
cos erroribus ceu fædo sanguine pollutos. Leui. 15. d. 20. Isa. 30. c.
Menstruata, quam mundat Deus, est anima habens originale peccatum. Zach. 13. a. Designat
etiam plebem Iudaicam, seu synagogam.
Panno menstruatę comparatur iustitię nostrę, q̄ nõ vndiquaq; purę inueniantur. Isa. 64. c.
Ezechie. 36. a.

Mentha.

Mentha.

Mentha est herba vulgo nota, etiam hodie idem nomē apud vulgus seruans: est herba ca-
lida & odorifera, condien disq; cibis idonea. Designare potest legis ceremonias res spiri-
tuales condientes. Mat. 23. c. Luc. 11. f.

Mentiri, Mendax, Mendacium.

Mentiri est cōtra mentem loqui: quum quis videlicet aliud habet in mente, aliud verbis ex-
primit. Mendax autem est, qui mentitur. Mendacium vero sunt ipsa mentientis verba. In-
terdum vero mentiri est fingere vel simulare & fallere & nugari. Mendax vero, dolosus, fallax,
falsus, mutabilis. Mendacium, falsum consilium, & simulatio.
Mendacium dicitur diabolus, qui pater & initium est omnis mendacij: Et etiam ipse Anti-
christus: & præterea idola & hæreses. gen. 38. f. Exo. 23. a. ps. 4. Isa. 28. d. 59. a. Ier. 8. b. 9. d. 13. d. 16.
d. Hofe. 7. a. d. 12. a. Et generaliter omne peccatum dicitur esse mendacium. Non enim sit pec-
catum, nisi ea voluntate, qua volumus vt bene sit nobis, vel nolumus vt male sit nobis. Ergo mē-
daciū est, quod cum fiat vt bene sit nobis, hinc potius male est nobis. Iob. 13. a. 36. a. 27. a. ps. 5.
Sapi. 1. c. Nahum. 3. a. Sopho. 3. c. Zachari. 10. a. 13. a. Et mendaces dicuntur dæmones & hæreti-
ci: qui etiam mendaces colles dicuntur. Iere. 3. g.
Mendacia verba sunt, quę promittunt fauorem Dei sine vitę emendatione. Iere. 7. a. Tale
est mendacium aquarum infidelium, quales sunt aquę torrentium, quę videntur duraturę: sed
tempore necessitatis deficiunt. Ier. 17. d.
Mendax est omnis homo, quum propria mente vult mētiri ea, quę Dei sunt. ps. 115. Item om-
nis homo infirmus: omnis homo miser & impotens: qui nec se nec alium saluare possit. Sicut
dicitur fallax equus ad salutem: non q̄ equus aliquem fallat: sed quia is seipsum fallit, qui in e-
ius fortitudine confidit.
Mendaces sunt filij hominum in stateris: quum per liberum arbitrium eligunt, & docēt ma-
la: & hoc in stateris: quia prætextu iustitię. Item quum dicunt malum bonum, & bonum malū:
& quum aliter iudicant propria, q̄ aliena. ps. 61.
Mendax semen sunt Iudęi à patribus degenerantes: & etiam hæretici ex patre diabolo. Et
Hierusalem, quum dicit Iudęi se timere Deum, & inuocare: & tamen eius præcepta non ser-
uant. Isa. 57. a. c. Et Iudæorum mendacium fuerūt falsa testimonia, quę dixerunt aduersus Chri-
stum. ps. 58. Isa. 59. a. Et filij alieni dicunt mentiti Christo: quia tam Iudæi q̄; hæretici fraudulē-
ter se habent erga Christum. ps. 178. 80. Isa. 30. b. Et mētiebantur inimici Deo, quando Iudęi mi-
sericordia Christi blasphemabant: & dicuntur mentiti in multitudiue virtutis eius, hoc est, circa e-
ius, resurrectionem: tum quia dixerunt eum soluturum templum materiale & excitatu-
rum: tum quia subornatis cultodibus dixerunt, corpus eius à discipulis esse sublatum.
Mentiti sunt etiam facientes & colentes Deos alienos. ps. 65. Mentiti quoq; sunt populo inimi-
ci domini, quum scribę & pharisęi retrahebant populum à fide Christi. ps. 80. Et mentitur o-
pus oliuę, quum Iudęi non faciunt fructũ, quem verbis promittunt. Haba. 3. d. Sic mentiti sunt
lingua Deo, qui promittunt seruare præcepta, que transgrediuntur. ps. 77
Mentitur iniquitas testibus iniquis: quia eorum mendacium in proprium recidit caput. ps. 26.
Mentitur hæreticis vinum eorum. Hofe. 9. a. quia doctrinam suam mendacijs deprauant.
Mendacia verba dicebat pharao esse verba Moſis: quia diabolus mendacia reputat verba
Dei. Exod. 5. b.

Mentum.

Mentum est sedes barbę, & proprię est hoſum: sed aliquando attribuitur etiã alijs aſalibus.
Mentum Amasę, quod apprehendit Ioab. 2. reg. 20. c.
Mentum leonis aut vrsi apprehendebat Dauid, vt eos occideret. 1. reg. 17. d.

Merari, Merarites.

Merari. i. amarus, siue iritatus, aut prouocatus: filius Leui, à quo Merarite ministri taberna-
culi, qui in rebus durioribus seruiebant, quatuor plaustris eas portantes. Designant eos,
qui rebus durioribus apti sunt. num. 4. c.

Mercari, uide Emere

Mercator, Merx, Mercatus, Mercatura.

Mercator dicitur, qui emit, siue vt ipse possideat, siue vt alteri vendat: mercatus autem est ip-
se mercandi actus: vel locus, ad quē mercatores emendi vendendiq; grã cōueniunt. Merx
aut ipsa species, quę emitur & venditur. Mercatura vero est ipsum negociationis exercitium.
Mercatus Tyri significare potest negociationem philosophorum, & hæreticorum & mun-
danorum. Ezech. 27. c.
Mercator q̄ nõ erit in domo dñi, dici potest de illis vendētib; & emētibus, quos eiecit dñs
de tēplo. Hic. f. Zach. 14. 1.
de tēplo Rup. f. Zach. 14.

de templo. Zach. 14. d. Item de ijs, qui in religione habent aliquid proprium.

Merces.

Merces est primum, seu stipendium, quod iure laboris redditur operanti, a mercedo dicta. Et differt ab hereditate: quia hereditas iure successione datur; merces vero iure laboris: unde merces seruis, hereditas filiis competit. gen. 30. d. Exo. 22. c. Merces, donum. deut. 23. Non offeres mercedem prostibuli. Lucrum. gen. 30. c. Dedit Deus mercedem mihi. Meritum. Matth. 10. d. Non perdet mercedem suam. Poena aeterna. Matth. 6. b. Receperunt mercedem suam. Primum. Exo. 22. c. Pro mercede operis tui.

Hier. f. Isa. 40. & f. Zach. 11.

Merces Christi dicitur esse cum ipso: quia ipse reddet unicuique iuxta opera sua. Isa. 40. c. 62. d. Merces autem, quam illi appenderunt filij Israel, fuerunt triginta argentei, quibus venditus est. Zach. 11. c.

Retribuens Christus. Praerogium Christi Deus.

Amb. 2. de Abra. 8.

Merces magna Abraham dicitur esse Deus, quia ille noluit sperare mercedem in terra. gene. 15. a.

Basil. regu. breui 256. Rup. 4. f. Ioan.

Merces fructus ventris sunt, qui saluati sunt per passionem Christi. ps. 126.

Saluati.

Hier. f. Iere. 31.

Merces operi Rachel dicitur, hoc est, meritis innocenti, quia illi martyrij premium acceperunt. Ier. 31.

Gloria martyrum Bona opera

Hier. f. Isa. 23. & f. Agg. 1. & f. Zac. 8.

Merces Tyri sancta, sunt bona opera post conuersionem facta. Isa. 23. d. Et merces congregat, qui opera meritoria facit. Agg. 1. b. Merces autem quae non erat ante templi constructionem, est praerogium operum factorum ante susceptionem fidei. Zach. 8. c.

Ori. f. Eze. ho. 8. Hier. f. Eze. 19. & f. Mich. 1.

Merces nutritionis Moysi, designat sensum mysticum datum literae legis: vel instructionem populi per legem, ne coleret idola. Exo. 2. b.

Sensus mysticus literae legis.

Merces temporalis datur malis seruientibus voluntati Dei: ut Aegyptus data est Babylonij. Eze. 29. d. Et merces meretricis sunt temporalia bona haereticorum: & etiam diuitiae errorum: quae non sunt ex paterna hereditate: sed hinc inde collectae. Merces autem quas dat meretrix amatoribus, sunt virtutes, quas ante peccatum habuerat: & per peccatum amisit. Eze. 16. d. Mich. 1. b.

Temporalia.

Merces Iacob mutata a Laban, dici possunt variae instigationes diaboli. gen. 31. f.

Instigationes diaboli

Mercenarius.

Mercenarius est, qui mercedis gratia operam suam alicui praestat. Mercenarij dici possunt omnes, qui a Deo mercedem speramus. Et filius prodigus, qui filius erat prius per lauacrum regenerationis, & amicus per virtutem, petit fieri sicut vnus de mercenarijs: quia iam factus erat seruus per timorem, & vult fieri mercenarius per laborem. Luc. 15. d. Mercenarius in alienis quidem laboribus exultat: sed tamen sibi praerogium proprium praeparat. Itidem omnes qui spe caelestium praerogiorum, exercitio vitae praesentis atterimur, in alieno laboramus: sed tamen praemia nostra percipimus, & per hoc peruenimus ad propria, quae pure ministramus aliena. Et ut mercenarius sollicitus curat ne vnquam dies vacuus ab opere labatur, & expectatus finis temporis, ne inanjs veniat ad remunerationem. Ita electi quanto fidentius sperant ad praerogium, tanto nunc robustius perdurant ad laboris incrementum: & cum grauius esse quibus exercentur pensant, ex comparatione praerogij quam sit leue quod patiuntur inueniunt. Mercenarius autem quanto longius est a fine operis, tanto & a retributione mercedis. Iob. 7. a. 14. b.

Ambro. f. Luc. 15. & epist. 44.

Mercenarij dici possunt omnes, qui a Deo mercedem speramus. Et filius prodigus, qui filius erat prius per lauacrum regenerationis, & amicus per virtutem, petit fieri sicut vnus de mercenarijs: quia iam factus erat seruus per timorem, & vult fieri mercenarius per laborem. Luc. 15. d.

sperantes a Deo mercedem.

Gre. 8. mora. 6. 7. & 12. mor. 2.

Itidem omnes qui spe caelestium praerogiorum, exercitio vitae praesentis atterimur, in alieno laboramus: sed tamen praemia nostra percipimus, & per hoc peruenimus ad propria, quae pure ministramus aliena. Et ut mercenarius sollicitus curat ne vnquam dies vacuus ab opere labatur, & expectatus finis temporis, ne inanjs veniat ad remunerationem. Ita electi quanto fidentius sperant ad praerogium, tanto nunc robustius perdurant ad laboris incrementum: & cum grauius esse quibus exercentur pensant, ex comparatione praerogij quam sit leue quod patiuntur inueniunt. Mercenarius autem quanto longius est a fine operis, tanto & a retributione mercedis. Iob. 7. a. 14. b.

Isty. f. Leui. 19.

Mercenarius etiam est praedicator: cuius opus est praedicationis verbum: quod moratur apud audientem vsque mane, cum non obtulerit illi, sed sic venit ad iudicium. Leui. 19. c.

Praedicator

Isty. f. Leui. 25.

Mercenarij nostri dici possunt, qui a nobis inuitati, non tamen tantum subiecti, ut serui & ancillae nominari possint. Leui. 25. b.

Minus quam serui

Amb. f. Luc. 15.

Mercenarius est, qui Deo pro temporalibus seruit: ut Iudaei, & peculiariter scribae & pharisaei, & sacerdotes, & Iudas. Item haeretici inanem gloriam quaerentes. Mercenarius etiam est praerogius, qui non pro amore salutis omnium, sed ad temporalem mercedem eas persequitur. Exod. 12. d. Isa. 16. d. 28. a. Iuxta Septuaginta. Luc. 15. d. Ioan. 10. b. Hi sunt quos in seculo videmus, aut nullo, aut exiguo desiderio aeternorum, velut sub mercede seruire Deo, & ab eo terrena petere, quae desiderant.

seruientes pro temporalibus

Hier. f. Isa. 18.

Mercenarius est, qui Deo pro temporalibus seruit: ut Iudaei, & peculiariter scribae & pharisaei, & sacerdotes, & Iudas. Item haeretici inanem gloriam quaerentes. Mercenarius etiam est praerogius, qui non pro amore salutis omnium, sed ad temporalem mercedem eas persequitur. Exod. 12. d. Isa. 16. d. 28. a. Iuxta Septuaginta. Luc. 15. d. Ioan. 10. b. Hi sunt quos in seculo videmus, aut nullo, aut exiguo desiderio aeternorum, velut sub mercede seruire Deo, & ab eo terrena petere, quae desiderant.

Aug. 1. Ioan. tra. 4. 6.

Mercenarius est, qui Deo pro temporalibus seruit: ut Iudaei, & peculiariter scribae & pharisaei, & sacerdotes, & Iudas. Item haeretici inanem gloriam quaerentes. Mercenarius etiam est praerogius, qui non pro amore salutis omnium, sed ad temporalem mercedem eas persequitur. Exod. 12. d. Isa. 16. d. 28. a. Iuxta Septuaginta. Luc. 15. d. Ioan. 10. b. Hi sunt quos in seculo videmus, aut nullo, aut exiguo desiderio aeternorum, velut sub mercede seruire Deo, & ab eo terrena petere, quae desiderant.

Isty. f. Leui. 22.

Mercenarius est, qui Deo pro temporalibus seruit: ut Iudaei, & peculiariter scribae & pharisaei, & sacerdotes, & Iudas. Item haeretici inanem gloriam quaerentes. Mercenarius etiam est praerogius, qui non pro amore salutis omnium, sed ad temporalem mercedem eas persequitur. Exod. 12. d. Isa. 16. d. 28. a. Iuxta Septuaginta. Luc. 15. d. Ioan. 10. b. Hi sunt quos in seculo videmus, aut nullo, aut exiguo desiderio aeternorum, velut sub mercede seruire Deo, & ab eo terrena petere, quae desiderant.

Cyri. 7. f. Ioan. 5.

Mercenarius est, qui Deo pro temporalibus seruit: ut Iudaei, & peculiariter scribae & pharisaei, & sacerdotes, & Iudas. Item haeretici inanem gloriam quaerentes. Mercenarius etiam est praerogius, qui non pro amore salutis omnium, sed ad temporalem mercedem eas persequitur. Exod. 12. d. Isa. 16. d. 28. a. Iuxta Septuaginta. Luc. 15. d. Ioan. 10. b. Hi sunt quos in seculo videmus, aut nullo, aut exiguo desiderio aeternorum, velut sub mercede seruire Deo, & ab eo terrena petere, quae desiderant.

Ber. ser. de affe. aia.

Mercenarius est, qui Deo pro temporalibus seruit: ut Iudaei, & peculiariter scribae & pharisaei, & sacerdotes, & Iudas. Item haeretici inanem gloriam quaerentes. Mercenarius etiam est praerogius, qui non pro amore salutis omnium, sed ad temporalem mercedem eas persequitur. Exod. 12. d. Isa. 16. d. 28. a. Iuxta Septuaginta. Luc. 15. d. Ioan. 10. b. Hi sunt quos in seculo videmus, aut nullo, aut exiguo desiderio aeternorum, velut sub mercede seruire Deo, & ab eo terrena petere, quae desiderant.

Mereri, Meritum, Promereri.

Mereri est aliquid facere, cuius gratia ipse operator dignus sit praerogio accipere, aut poenam pati.

Meretrix, Prostibulum, Scortum.

Meretrix a merendo, dicitur mulier, quae mercede sui corporis copiam facit. Dicitur etiam prostibulum a prostando, & scortum. Meretrix dicebatur ecclesia gentilium, antequam ad virum Christum conuerteretur: quae postea conuersa desijt esse meretrix. Hanc designabat Rahab, quae erat meretrix priusquam populo Israel coniungeretur. Iosu. 2. a. 6. c. Isa. 23. d. Hose. 1. a. Huic meretrici coniungitur Samson, hoc est, Christus. Iudi. 16. a.

Ecclesia gentilium

Ori. f. Iosu. ho. 3.

Meretrix dicebatur ecclesia gentilium, antequam ad virum Christum conuerteretur: quae postea conuersa desijt esse meretrix. Hanc designabat Rahab, quae erat meretrix priusquam populo Israel coniungeretur. Iosu. 2. a. 6. c. Isa. 23. d. Hose. 1. a. Huic meretrici coniungitur Samson, hoc est, Christus. Iudi. 16. a.

Amb. ser. 31.

Meretrix dicebatur ecclesia gentilium, antequam ad virum Christum conuerteretur: quae postea conuersa desijt esse meretrix. Hanc designabat Rahab, quae erat meretrix priusquam populo Israel coniungeretur. Iosu. 2. a. 6. c. Isa. 23. d. Hose. 1. a. Huic meretrici coniungitur Samson, hoc est, Christus. Iudi. 16. a.

Hier. f. Isa. 23.

Meretrix dicebatur ecclesia gentilium, antequam ad virum Christum conuerteretur: quae postea conuersa desijt esse meretrix. Hanc designabat Rahab, quae erat meretrix priusquam populo Israel coniungeretur. Iosu. 2. a. 6. c. Isa. 23. d. Hose. 1. a. Huic meretrici coniungitur Samson, hoc est, Christus. Iudi. 16. a.

Aug. ser. 107.

Meretrix dicebatur ecclesia gentilium, antequam ad virum Christum conuerteretur: quae postea conuersa desijt esse meretrix. Hanc designabat Rahab, quae erat meretrix priusquam populo Israel coniungeretur. Iosu. 2. a. 6. c. Isa. 23. d. Hose. 1. a. Huic meretrici coniungitur Samson, hoc est, Christus. Iudi. 16. a.

Amb. epist. 33.

Meretrix dicebatur ecclesia gentilium, antequam ad virum Christum conuerteretur: quae postea conuersa desijt esse meretrix. Hanc designabat Rahab, quae erat meretrix priusquam populo Israel coniungeretur. Iosu. 2. a. 6. c. Isa. 23. d. Hose. 1. a. Huic meretrici coniungitur Samson, hoc est, Christus. Iudi. 16. a.

Synagoga

modum adulterata est per idololatriam. Hose. 1. a. Isa. 1. f. Iere. 2. c. Leui. 21. b. Et meretrix mater Iephte est synagoga mater Christi. Iudi. 11. a. Ipsa est meretrix, quae decaluauit Samsonem, quando crucifixit Christum in Caluariae loco. Iudi. 16. a. Haeretici quoque meretrices dicuntur. Mic. 1. a. Nahum. 3. a. pro. 7. b.

Hier. f. Isa. 1. & ad Gerontiam. Aug. 9. in Iudi. 49. & ser. 107. Isty. f. Leui. 21. Hier. Mich. 1. Ori. f. Iosu. ho. 3. Hi. epi. multum in vt. Aug. ser. 200. Gre. 21. mor. 8.

Haeretici

Ecclesia & synagoga vel Ariana haeretici.

Meretrices duae coram Salomone contententes designant ecclesiam & synagogam: quae exceptit filium viuum, est ecclesia: quae mortuum, synagoga. reg. 3. c. Vel quae petit diuidi infantem, est Ariana haeresis, quae diuisione facit inter patrem & filium secundum substantiam: quae vero non diuidit est ecclesia. Vel meretrices duae designant bonum & malum doctorem. Nam mulier, quae filium, quae vigilas lactare consueuerat, dormiens interemit, designat magistros vigilantes quidem scientiam, sed vitia dormientes: qui auditores suos per vigilias praedicationis nutriunt: & dum quod dicunt facere negligunt, per somnum torporis occidunt: & negligendo opprimunt, quos alere verborum lacte videbantur: & tamen alienos discipulos sibi attrahere conantur: quatenus dum bonos se habere sequaces ostendunt, apud iudicia hominum excusant mala quae agunt: & quasi per subditorum vitam mortiferam tegant negligentiam. Sed tamen veram matrem Salomonis gladius inuenit: quia cuius fructus viuunt, & cuius intereat, extremo examine ira districti iudicis demonstrat. Et viuens filius prius diuidi praecipitur, ut soli postmodum matri reddatur: quia in hac vita quasi partiri conceditur vita discipuli, dum ex illa nonnunquam alter apud Deum meritum, alter vero apud homines laudem habere permittitur.

Bonus & malus doctor.

Anima peccatrix.

Meretrix aliquando dicitur anima peccatrix, quae a Deo discessit, & admisit amatores, hoc est, demones. gen. 3. d. 38. d. Leui. 21. c. deut. 23. c. Iosu. 2. a. pro. 5. a. Isa. 1. f. Iere. 3. a. Et meretrix cuius merces non recipitur in sacrificio, est anima vitijs deturpata. Et prostitutio Hierusalem est abieccio animae in omnia vitia. Eze. 16. c. Meretrix etiam dicitur ipsa caro. 1. cor. 6. c.

Ori. f. Leui. ho. 12. & f. Iosu. ho. 1. 3. & f. Eze. ho. 8. Hier. f. Isa. 1. & f. Iere. 3. & f. Eze. 16. Amb. epist. 44. & de Cain.

Caro.

Cupiditas. Voluptas. Fallaciae diaboli. Iniquitas. Corruptela.

Meretrix dici potest omnis vaga cupiditas, & voluptas, & vita luxuriosa: quae ornata occurrit meretricio. pro. 7. d. Et haec est meretrix, cuius merces non recipitur in sacrificio. Iere. 5. c. Hose. 4. d. Nahu. 3. a. apo. 17. a. Cum his meretricibus dissipauit prodigus omnem substantiam suam. Luc. 15. c. Idem designat scortum Madiniticum: quod etiam significat errores & fallacias diabolicas. nu. 25. c. Meretrix demum potest dici etiam ipsa iniquitas, seu malitia, & corruptela. 1. cor. 6. c.

Cle. Alex. 1. stroma. Philo de mercede meretricis. Aug. f. apo. ho. 17. Ber. ser. de affe. aia. Ori. 1. num. ho. 20. Hier. Aglafriz.

Roma

Meretrix magna typum gerere dicitur Romae. apoc. 17. a. 19. a.

Mergere, Demergere, Submergere, Immergere.

Persecutio Iudaeorum in Christum. Infimus liberatus a tentatione. Inanis gloria.

Mergere est sub aqua ponere, aut aliquo liquore operire. Idem fere significant eius composita. Demersit tepestas aquae Christum, quum Iudaei ipsum vehementi impetu in mortem adegerunt. Mergi incipit Petrus. Mat. 14. d. designat illum, qui quasi superatur a tentatione sed demum liberatur a Christo. Fuit etiam illa meretrix velut nuncijs futurae negationis.

Hila. f. ps. 68. Aug. f. ps. 68. Ori. f. Mat. cap. 14. Hila. f. Mat. cano. 14. Gre. f. 1. reg. 14.

Baptismus.

Demergitur in mare rubrum Aegyptius, & resurgit Hebraeus, cum in baptismo eiciuntur demones & vitia, & peccator baptizatus euadit mundus a peccatis. Exo. 14. g. 15. a.

Amb. epist. 18. Beda. f. Exo. 14. Gre. 30. mo. 8.

Cademnatio superbiorum. Induci in errorem vel in hoc seculum.

Demergit Deus facies superbiorum in foueam: quia intentione cordis eorum se se vltra homines erigentem in inferiora deijcit, & demum ipsi in inferni baratrum detruduntur. Iob. 40. b. Demergi etiam in profundum maris, est in errores gentium induci: vel in hoc seculum nequam. Mat. 18. a.

Hila. f. Mat. can. 18. Ber. ser. 2. de angelis.

Mergulus.

Gulosis.

Mergulus siue mergus est auis in fluido degens, & victum ex aqua quiritans: compositum inter aues immundas. Leui. 11. b. deu. 14. b. designare potest gulosos etiam in locis difficilibus cibum & gulae voluptates quaerentes.

Hila. f. Mat. can. 18. Ber. ser. 2. de angelis.

Contemplatiui desides.

Potest etiam eos contemplatiuos significare, qui de rebus inferioribus nimium sunt solliciti superioribus parum adherentes.

Glo. or. f. Leui. 12.

Meridies, Meridianus, Meridiari.

Splendor diuinae maiestatis. Ascensio Christi. Abundantia gratiae. Feruor charitatis.

Meridies idem est, quod medius dies: quando sol medium tenet caelum, & est in suo seruo re, maximoque splendore. Sumitur saepe meridies aut pars meridiana pro plaga australi. Meridies splendorem plenae lucis diuinae maiestatis: & manifestationem secretarum & arduarum virtutum significare potest. cantic. 1. b. Isa. 18. b. Potest etiam designare tempus ascensionis Christi, & ascensionis eius ad dexteram patris. ps. 54. Potest praeterea ipsum Christum designare: unde apparuit Deus Abraham in meridie, hoc est, in Christo. gen. 18. a.

Ori. f. cant. ho. 1. a. Hier. f. Isa. 18. Aug. f. ps. 54. Ber. f. cant. ser. 33. Geor. ven. cant. 10. no. 7. cap. 8.

Plenitudo cognitionis.

Meridies saepe abundantiam gratiae & feruorem charitatis significat. gen. 3. b. 12. c. 28. c. Exo. 27. b. 1. reg. 10. a. ps. 36. Eccel. 1. a. c. 1. b. Et sicut meridies sunt tenebrae, quum dimissis peccatis abundat gratia. Isa. 58. c. Et post meridiem cognouit Adae peccatum suum. Quasi meridianus fulgor consurgit iusto ad vespertum, quia quanta sibi claritas maneat, cum iam occidere coeperit agnoscit. Iob. 11. b.

Gre. 1. reg. 10. & 10. mor. 21. Amb. de paradiso. 14. Hier. f. ps. 36. Au. de vii. eccles. 14. Ori. f. cant. ho. 2. Amb. de Isaac. 4. & de Ioseph. 10.

Meridies idem est, quod medius dies: quando sol medium tenet caelum, & est in suo seruo re, maximoque splendore. Sumitur saepe meridies aut pars meridiana pro plaga australi. Meridies splendorem plenae lucis diuinae maiestatis: & manifestationem secretarum & arduarum virtutum significare potest. cantic. 1. b. Isa. 18. b. Potest etiam designare tempus ascensionis Christi, & ascensionis eius ad dexteram patris. ps. 54. Potest praeterea ipsum Christum designare: unde apparuit Deus Abraham in meridie, hoc est, in Christo. gen. 18. a.

Meridies saepe abundantiam gratiae & feruorem charitatis significat. gen. 3. b. 12. c. 28. c. Exo. 27. b. 1. reg. 10. a. ps. 36. Eccel. 1. a. c. 1. b. Et sicut meridies sunt tenebrae, quum dimissis peccatis abundat gratia. Isa. 58. c. Et post meridiem cognouit Adae peccatum suum. Quasi meridianus fulgor consurgit iusto ad vespertum, quia quanta sibi claritas maneat, cum iam occidere coeperit agnoscit. Iob. 11. b.

Meridies idem est, quod medius dies: quando sol medium tenet caelum, & est in suo seruo re, maximoque splendore. Sumitur saepe meridies aut pars meridiana pro plaga australi. Meridies splendorem plenae lucis diuinae maiestatis: & manifestationem secretarum & arduarum virtutum significare potest. cantic. 1. b. Isa. 18. b. Potest etiam designare tempus ascensionis Christi, & ascensionis eius ad dexteram patris. ps. 54. Potest praeterea ipsum Christum designare: unde apparuit Deus Abraham in meridie, hoc est, in Christo. gen. 18. a.

Meridies saepe abundantiam gratiae & feruorem charitatis significat. gen. 3. b. 12. c. 28. c. Exo. 27. b. 1. reg. 10. a. ps. 36. Eccel. 1. a. c. 1. b. Et sicut meridies sunt tenebrae, quum dimissis peccatis abundat gratia. Isa. 58. c. Et post meridiem cognouit Adae peccatum suum. Quasi meridianus fulgor consurgit iusto ad vespertum, quia quanta sibi claritas maneat, cum iam occidere coeperit agnoscit. Iob. 11. b.

Meridies idem est, quod medius dies: quando sol medium tenet caelum, & est in suo seruo re, maximoque splendore. Sumitur saepe meridies aut pars meridiana pro plaga australi. Meridies splendorem plenae lucis diuinae maiestatis: & manifestationem secretarum & arduarum virtutum significare potest. cantic. 1. b. Isa. 18. b. Potest etiam designare tempus ascensionis Christi, & ascensionis eius ad dexteram patris. ps. 54. Potest praeterea ipsum Christum designare: unde apparuit Deus Abraham in meridie, hoc est, in Christo. gen. 18. a.

Meridies idem est, quod medius dies: quando sol medium tenet caelum, & est in suo seruo re, maximoque splendore. Sumitur saepe meridies aut pars meridiana pro plaga australi. Meridies splendorem plenae lucis diuinae maiestatis: & manifestationem secretarum & arduarum virtutum significare potest. cantic. 1. b. Isa. 18. b. Potest etiam designare tempus ascensionis Christi, & ascensionis eius ad dexteram patris. ps. 54. Potest praeterea ipsum Christum designare: unde apparuit Deus Abraham in meridie, hoc est, in Christo. gen. 18. a.

Meridies idem est, quod medius dies: quando sol medium tenet caelum, & est in suo seruo re, maximoque splendore. Sumitur saepe meridies aut pars meridiana pro plaga australi. Meridies splendorem plenae lucis diuinae maiestatis: & manifestationem secretarum & arduarum virtutum significare potest. cantic. 1. b. Isa. 18. b. Potest etiam designare tempus ascensionis Christi, & ascensionis eius ad dexteram patris. ps. 54. Potest praeterea ipsum Christum designare: unde apparuit Deus Abraham in meridie, hoc est, in Christo. gen. 18. a.

Meridies hoc est, in habentibus ingentem sapientie lucem, & insignem charitatis ardorem, de quibus. ps. 89. Dexteram tuam notam fac mihi, & eruditos corde in sapientia.

Meridies præterea dicitur ipsa ecclesia, ubi pascit sponfus suas oves. cant. 1. b. Zac. 14. a.

Meridies rursum dicitur tempus legis gratiæ. isa. 9. c. Et tempus miraculorum & doctrinæ Christi. Job. 5. c. Et Iudæi palparunt in meridie, quum aperta Christi miracula videntes, adhuc dicebant. Quidquidque animam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Ideo dicitur occidisse eis sol in meridie. Amos. 8. c.

Meridies quandoque dicitur clara bonorum operum manifestatio. ps. 36. Iudicium tuum tanquam meridies.

Meridies sunt etiam doctores ecclesiastici, quorum lucem formidant heretici. Abdi. c.

Meridionales portæ Hierusalem cœlestis, tempus iuuetutis & virilitatis, vel pietatem & clementiam designare possunt. Apo. 21. d.

Meridianum latus populum Iudaicum significare potest. Exo. 26. c. 36. c. Eccl. 1. a.

Meridies præterea cursum temporis mundi huius significare potest: ut cum prophetæ Baal de mane usque ad meridiem inuocabant ipsum Baal. 5. reg. 18. c.

Meridies etiam aliquando feruore peccandi significare potest. gen. 3. b. 1. reg. 14. a. cant. 1. b.

Meridianum dæmonium est, cum dæmones aut heretici faciunt opera, quæ videntur lucis: vel è diuerso, cum est grauis & aperta tentatio. ps. 9.

In meridie dicuntur ascendisse aduersus Hierusalem hostes eius: quia sine vilo metu eam inuaserunt. Iere. 6. a. Sopho. 2. a.

Meridians dicuntur iniqui inter aceros pauperum. Job. 24. b. quia tunc quiescunt heretici, cum multos in suos errores pertraxerint.

Merob.

Merob. i. de multitudine, vel pugnans, siue obiurgans: aut multiplicans: filia Saulis maior, quæ debebat tradi David in coniugium: cui tamen non fuit tradita sed Hadrieli: cui multos genuit filios.

Designare potest vitam actiuam, quæ multitudine operum parit: vel quia multi illam sequuntur: vel è diuerso significat vitam contemplatiuam, quæ segregat paucos è multitudine. Fuit permissa David sed non tradita: quia non omnibus contemplatiuæ vacare volentibus conceditur. 1. reg. 14. g. 18. d.

Merodach, seu Berodach,

Merodach seu Berodach. i. creans contritionem, vel electio interitus, aut filius interitus, vel vaporis tui, siue frumentum, vel puritas nubis, vel vaporis tui: fuit rex Babylonis: qui misit libros & munera ad regem Ezechiam. Typus est principis huius mundi, qui fauoribus conatur bonos ad se pellicere. 4. reg. 20. c. isa. 39. a.

Merum, uide uinum.

Mesopotamia.

Mesopotamia est regio inter Tigrim & Euphratem: unde sumpsit Isaac uxorem, & etiam Iacob: ubi mortuus est Thare pater Abraham. Hebraice dicitur, Padan Haran.

Typus esse solet gentilitatis, unde sumpta est ecclesia: quæ sita est inter duo flumina: nempe inter baptismum & poenitentiam: quibus intra ecclesiam qui ibet fidelis continetur. gen. 24. b. 25. c. 28. a. Dicunt aliqui interpretari eleuatam vocationem: & iam totus mundus vocatione eleuatus est. ps. 59.

Mesopotamia etiam designare potest libidinem: quæ est inter duo flumina: quia in multa mergit vitia: & inde venit Balaam.

Designat præterea torrentem, seu fluxum huius vitæ: quo confugit Iacob. gen. 28. a.

Messias.

Messias idem est, quod vnctus, & Græce Christus: dicitur peculiariter de saluatore nostro, tanquam per antonomasiam.

Metallum.

Metallum dicitur quæuis materia dura è terræ visceribus seu venis effodi solita: ut aurum, argentum, cuprum, stannum, plumbum, & similia. De quibus in singulis speciebus quære allegorias. Exo. 35. e. 38. b. deut. 8. b. 1. Mach. 8. b.

De varijs metallis spiritualibus, & in corpore humano, vide Georgiū venetū. cat. 1. ton. 6. ca. 9.

Metari.

Metari est metas in agris terminandi gratia disponere: & mensurare locum futuro edificio, vel castris, vel alteri cuius operi. nu. 1. g. vide caltrametari.

Meterere

Meterere, Demeter, Messis, Messor.

Meterere est fruges secare, fructusque colligere: Messor autem est, qui metit. Messis verò quædoque significat tempus metendi: nonnunquam vero segete ipsam iam maturam: Meterere etiam, cõplere. Apoc. 14. d. venit hora vt metatur. Cõsequi. Tob. 4. b. Seminam dolores, & metet eos. Extorque re. Matt. 25. b. Metis ubi non seminasti. Præmiari. ps. 125. In exultatione metent.

Messis quandoque significat passionem Christi. isa. 27. c. Et meterere myrrham, est contemplationem passionem Christi. cantic. 5. a. Job. 29. c.

Messis etiam significat fructus fidei & bonorum operum. gen. 30. b. Exod. 34. c. isa. 17. d. Et messis non requiescit, sed simul existens iam cum semine designat bonorum operum continuationem: vt vno finito aliud inchoetur. gen. 8. d. Idem est messis annua. Iere. 5. f. Et generaliter messis dicitur opera exteriora: & messis mali atteritur, quum omnis eius operatio à superno iudicio quasi nihilum deputatur: etiam si ante humanos oculos bona videatur. Job. 18. a. 29. c. Prou. 25. b. Ioel. 1. c. Messis etiam est tempus colligendi gentes in horrea ecclesiæ per fidem. 1. reg. 12. c. Messis erat tempore apostolorum: & ædificatio templi ecclesiæ. Ioan. 4. b.

Messis quoque annua diuersas vocationes significare potest. Iere. 5. f. Et messis nouorum est multiplicatio credentium in ecclesia. Exod. 34. c. isa. 9. a. 17. b. Et ipsi homines messis dicuntur. Mat. 9. Ioan. 4. d. Apo. 14. c.

Messis præterea est tempus mortis vel iudicij. isa. 27. c. Ier. 8. g. Mat. 13. d. Et messis ecclesiæ est, quæ perfectæ animæ & corporibus abstractæ velut maturæ segetes à terra decisæ ad cœlestia horrea demigrant. Job. 29. c. ps. 125. Hose. 6. d. Ioel. 3. c. Amos. 4. b.

Messis triturata dici potest discussio: quæ quisque facere debet eorum, quæ didicit. Leui. 26. a. Messis Eliebon est peruersa hereticorum doctrina. isa. 16. c. Idem sunt messes illarum, seu aridarum. isa. 23. a.

Messis dicta fuit destructio Hierusalem. isa. 27. c.

Messis stulti Job. 5. a. dicitur doctrina legis & prophetarum, qua pascuntur gentes, relictis in fame Iudæis: dicitur etiam quando iniquus quisque donum recte intelligentie accipit: scripturæ sacræ sententijs docetur: bona loquitur: sed tamen nullo modo hoc quod dicit operatur: verba Dei profert, nec tamen diligit: latidando exaggerat, viuendo calcat.

In messe tritici sunt pluuia, quum Deus arida peccatorum corda conuertit. 1. reg. 12. c. Merit myrrhæ cum aromatis sponfus. Cant. 5. a. Quando Christus mortificatione vitæ ad perfectionem perducta electum suum ab hac succidens, ad cœlestis horreum cum sancta opinione inducit. Et cum ipse mortuus descendit ad inferos, & liberauit sanctos patres.

Meterere etiam est fructum æternæ retributionis percipere. Et qui considerat nubes non metit: quia qui ante humanæ mutabilitatis terrorem trepidat mercedis æternæ retributione se priuat. Eccl. 1. b. Metentes quoque triticum sunt perfecti in hac vita diuinis consolationibus fructes. 1. reg. 6. c. Meterere autem vel bonum vel malum contingit secundum id, quod seminatum est. gen. 45. b. ps. 125. Exo. 34. c. Gala. 6. b.

Meterere ubi non seminauit dicitur Deus. Mat. 25. c. quia omnia opera nostra colligit: vel quia colligit fructum in gentibus, quibus lex data non fuerat.

Meterere segetes interdum est suscipere verbum Dei. Leui. 23. b.

Meterere sponte nascitua in agro. Leui. 25. b. est tribuere sibi sine eorum, quæ nobis Deus tradidit.

Meterere scœnum est colligere hereticorum verba ad eos reuincendos. ps. 128.

Messores dicuntur angeli & etiam apostoli. Mat. 13. c. Ruth. 2. a. ps. 128. Et generaliter messores in bonum sunt gaudentes de bonis operibus aliorum sua adhortatione factis. Et hi sunt messores regis: qui metunt in exultatione. 1. reg. 8. c. ps. 125. Amos. 9. d. Duplex autem consideratur messis: vna in primo Christi aduentu: in qua apostoli fuerunt messores eorum quæ patriarchæ & prophetæ seminarant: alia in secundo aduentu, in qua angeli erunt messores. Ioan. 4. c.

Meterere spinas est proferre sensus hereticos. Ierem. 12. c. Metunt etiam dolores, qui malum quod facere cœperunt, ad complementum adducunt: & cum ex ipsis peruersitatibus temporaliter excrescunt.

Demetunt agrum non suum heretici, quum ex sacra scriptura sententijs longè à sensibus suis dissidentes tollunt, vel cum de ecclesia quosdam qui recti videbantur, rapiunt. Job. 24. b. Et meterere falce alienum agrum, est dare extraneum sensum sacræ scripturæ. deut. 23. d.

Messores regis in malum sunt, qui male operationis fructum colligunt. 1. reg. 8. c. Et meterere dicuntur iniquitatem, qui ararunt impietatem. Hose. 10. d.

Meterere in misericordia fit in lege noua ubi præcipitur misericordia. Hose. 10. d.

Non metunt heretici seminantes: quia non percipiunt fructum ex sua doctrina. Mich. 6. d.

Methca.

Methca. i. dulcedo vel suauitas: fuit vigesima quinta mansio filiorum Israel in deserto, quo peruenerunt, postquam de Thare seu Thaad. Designat eos, quæ ab actis demonibus insidiatoribus dulcedo pro

Amb. 1. de Abra. 4.
Hic. ad. Damasc. 3.
Aug. 1. ps. 59.
Beda. 1. gen. 28.
Ori. 1. nu. ho. 11.
Philo. de confu. lin
Phi. de profugis.

Sapientia.
Contemplatio diuinitatis.
Ecclesia.
Tempus legis gratiæ.
Tempus miraculorum & doctrinæ Christi.

Manifestatio bonorum operum.
Doctores ecclesiastici.
Tempus iuuetutis.
Populus Iudaicus.
Tempus huius vitæ.

Feruore peccandi.
Transfiguratio in angelum lucis.
Aperta tentatio.

Quiescunt heretici multis, deceptis.

Vita actiua & contemplatiua.

Princeps huius mundi

Gentilitas.

Libido.

Fluxus huius vitæ

Hic. 1. isa. 71.
Amb. de Cain. 14.
Am. de Noe. 13.
Hic. 1. Iere. 8.
Gre. 14. mor. 10. & 19. mor. 27.
Beda. 1. pro. 5.

Hic. 1. Iere. 5. f. isa. 9. 17. & Mat. 9. Ber. 1. cant. 1. 1. 8. R. 9. 1. ap. & 14. 1. 10. Hic. 1. isa. 27. Gre. 19. mor. 27. Aug. 1. ps. 125.

Ori. 1. Leui. ho. 18. Hic. 1. isa. 23.

Hic. 1. isa. 27. Gre. 6. mor. 144.

Gre. 1. 1. reg. 12. Gre. 1. cant. 5.

Rup. 1. cant. 4.

Gre. 27. mor. 5. & 1. Ezec. ho. 3. & 1. Ezec. ho. 3. & 1. reg. 6.

Ori. 1. Mat. ho. 33. Hila. 1. Mat. ca. 22. 7.

Ily. 1. Leui. 23. Philo. de profugis.

Arno. 1. ps. 128.

Gre. 1. 1. reg. 8. Aug. 1. Ioan. trac. 15.

Ori. 1. Iere. ho. 7. Gre. 5. mor. 15.

Gre. 16. mor. 18. Glo. int. 1. deut. 23.

Gre. 1. 1. reg. 8.

Hic. 1. Mich. 6.

Hic. de mansio. Ori. 1. nu. ho. 27.

dulcem protinus fructum laboris inueniunt. Num. 33. d. iuxta Origenem Methca interpretatur mors noua: quo peruenitur post Thare: quia inde venientes commoriuntur Christo.

Metiri, Mensura, Mensor, Dimetiri, Remetiri.

Metiri est mensurare & taxare, seu ad mensuram redigere. Mensura vero est instrumentum quo metimur, ac rei alicuius quantitatem deprehendimus. Mensura etiam capacitas. num. 15. b. Habeat medium mensurae Hin. Meritum. Matth. 7. a. In qua mensura mensi fueritis. Numerus. Exo. 5. b. Et mensuram laterum, quam prius faciebant. Proportio. Exo. 38. b. Eiusdem mensurae & operis. Quantitas. gen. 41. f. Copia mensuram excederet. Regula. Isa. 31. c. Extendetur super eam mensura. Scriptura. Luc. 12. c. Ut det illi in tempore tritici mensuram. Terminus. Iere. 31. g. Exhibet ultra normam mensurae.

Mensura Dei dicitur longior terra, & latior mari & c. Iob. 11. b. Ut intelligatur nullam habere mensuram, qui est immensus.

Hic. f. Eze. 40. Gre. f. Eze. ho. 14. Rup. f. Zach. 2. Metitur Deus longitudinem, altitudinem, & latitudinem templi: quia nota sunt illi mensurae & opera. Eze. 40. b. Metitur autem prius portam aquilonis: quia prius calcandus est pedibus aquilo. Metitur latitudinem & altitudinem calamo vno: quia vnaqueq; anima quantum lata fuerit in amore proximi, tantum & alta erit in cognitione Dei. Dum enim se per amorē iuxta dilatat, per cognitionem superius exaltat. Mensor est Christus. Zach. 2. a.

Hic. f. Isa. 40. & f. Eze. 47. Metitur Deus pugillo aquas, cum distribuit verbum Dei abbreviatum. Isa. 40. c. Mensus est etiam vir aquas, cum Christus omnia penetrauit mysteria, & vitam sine peccato egit. Eze. 47. a. Metitur idem Christus terram, quia omnia comprehendit. Haba. 3. b.

Hic. f. Isa. 27. Geor. vene. cant. 1. ton. 7. cap. 1. Rup. f. Haba. 3. Metitur quoque Deus pugillo aquas, quum punit citra condignum. Isa. 40. c. Et in mensura iudicabit Deus Iudaeos, quia qua mensura mensi fuerint, remetietur eis: & contra mensuram: quia cumulatur poena in inferno perpetuo durans. Vel contra mensuram eorum, qui non putabant se ita puniendos. Isa. 27. b. 28. c. Et metitur Deus Hierusalem, hoc est, animam, quando iuxta merita dat premium vel poenam. Zach. 2. a. Sic stetit & mensus est terram. Haba. 3. a. Sicut David. 2. reg. 8. a.

Gre. 19. mor 5. In mensura appendit Deus aquas, quum sancti qui subleuati spiritu ad summa rapiuntur, quādiu in hac vita sunt, ne aliqua elatione superbiant, quibusdam tentationibus reprimuntur: vt nequaquam tantum proficere valeant, quantum volunt, sed ne extollantur superbia, sit in eis ipsarum quaedam mensura virtutum. Iob. 28. d.

Basil. & Aug. f. pl. 19. Metitur Deus conuallem tabernaculorum, quum gentes ducit ad ecclesiam: & cum numeratos habet electos ex gentibus: vel quum quosdam ex Iudaeis deduxit ad fidem, caeteris incredulitate relictis. ps. 59.

Hic. f. Isa. 34. Gre. 2. mor. 10. In mensura diuisit Deus sortem prophetijs: quia singulas ordinauit impleri temporibus suis. Isa. 34. d. Sic mensa est caelos dextera Dei, quum ordinauit scripturas. Isa. 48. c. Mensuras etiam terra posuit Deus. Iob. 38. a. quando in carne ad ecclesiam veniens, fines ecclesiae occulti iudicij subtilitate distinxit: quando videlicet praedicatorum sancti agente spiritu, in alias mundi partes vocabantur vt irent: ab alijs vero partibus arcebantur ne accederent. Item quum facit vt habeamus quaedam virtutum dona, quae nunquam quaesiuimus, & quaeramus, nec habere valeamus quaedam: vt cum mens haec non potest habere, quae appetit, & illa se intelligat de semetipsa non habere, quae habet. Sic alij datur sermo sapientiae, alij scientiae & c. Ita etiam datur mensura fidei. Rom. 12. b.

Gre. f. Eze. ho. 19. Mensura vna omnium cortinarum & fagorum tabernaculi, designat eandem esse omnium recte credentium fidem. Exo. 26. a. 36. b. Idem significabit mensura eadem vini & olei. Exo. 29. g. Mensuratur autem atrium tam in longitudine, quam in latitudine: quia cum ad fidem peccator ducitur, necesse est vt eius doctor consideret, quantum in longitudine spei, vel quantum in latitudine charitatis ex eius admonitione proficiat. Eze. 40. c.

Fulg. ho. de cōf. Metiri manna ad mensuram Gomor est spiritum sapientiae dari fidelibus ad mensuram. Exo. 16. d. Ecclesiae. 7. a. 1. Cor. 12. a. Dabatur autem cunctis filijs Aaron aqua mensura de sacrificijs. Leui. 7. b. Mensura quoque tritici, quam dat dispensator. Luc. 12. f. est doctrina verbi secundum cuiusque capacitatem. Hanc mensuram excedebat copia tritici in Aegypto, sub Ioseph. gen. 41. f.

Hic. f. Eze. 40. 47. Gre. 24. mor. 10. Mensura templi est dispositio veteris legis. Exo. 30. b. 38. c. Et metiri fabricam templi, est considerare mysteria legis: & pensare subtiliter iustorum vitam. Mensurantur autem omnia templi: quia nihil absque ratione est in templo Dei. Eze. 41. c. 43. c. Mensurae autem eadem portae aquilonaris & australis templi admonent, vt quae prius secundum litteram cognoscebamus, etiam secundum spiritum intelligamus. Eze. 40. d. Metitur Ioannes templum & altare, scribens quid sit de tenendum de Christo. apoc. 11. a. Mensura arundinea & aurea designat simul merita scribentium & praemia, & etiam omnium operantium. apoc. 21. d.

Hic. f. Tob. 38. Mensura super Hierusalem, designare potest praeccepta a Deo data. Iere. 31. f. Et mensura terrae dicuntur dona spiritus sancti in ecclesia distributa. Iob. 38. a. De mensuris autem ciuitatis vide Georgiu

Georgium venetum. canti. 3. tono. 8. modu. 3. concen. 1.

Premium secundum opera. Remetitur Deus vnicuique: quia mensura mensus fuerit: quia secundum opera dat premium aut poenam. Isa. 65. b. Marc. 4. c. Luc. 6. f. Mensor autem est ipse Christus iudex viuorum & mortuorum. Zach. 2. a. Ad haec pertinet mensura peccati. Leui. 5. b.

Diuina sententia in Iudaeos. Mensura quae extenditur super Hierusalem est diuina sententia in Iudaeos firmata. Isa. 34. c. Sic terra Amasia dicitur funiculo metienda: quae tradenda sit hostibus vel demonibus. Amos. 7. d. Zach. 2. a. In mensura autem bibens aquam Ezechiel designauit laborem obsidionis Hierusalem. Eze. 4. c.

Iudicium Dei. Mensura duplici librat Deus hominum flagitia, maiori videlicet & minori. Maior montibus comparatur, dum dicitur: Iustitia tua sicut montes Dei. Quae ab Hebraeis dicitur Din: quod iudicium durum & forte significat: vt nullus ad ipsum possit iustificari, sicut dicit propheta: Non intres in iudicium cum seruo tuo domine: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Et in Isaiā dicitur: Facti sumus immundi omnes, & quasi pannus menstruatae vniuersae iustitiae nostrae. Vnde Gregorius. Omnis humana iustitia iniustitia esse conuincitur, si districte iudicetur. De iustitia autem minori dicit Michas propheta. cap. 6. c. Adhuc ignis in domo impij, thesauri iniquitatis, mensura minor irae plena.

Concordia beatorum. Mensura vna vtriusque cherub templi. 3. reg. 6. c. designat in illa aeterna patria non esse disparilitatem voluntatum & cogitationum.

Perfectio vitae. Mensura aetatis plenitudinis Christi, est perfectio vitae immaculatae accepta de plenitudine Christi. Sic mensura donationis Christi. Eph. 4. c.

Moderata afflictio. Mensura in lachrymis est moderata tribulatio: quia non permittit nos Deus tentari ultra id quod possumus. Item sanguis Christi, per quem metiri debemus lachrymas. ps. 79.

Mentis intentio. Mensura palmi in rationali pontificis, infatigabilem mentis intentionem designat. Exod. 28. c. 39. b.

Diuersum iudicium tui & proximi. Mensura & mensura, designat diuersum iudicium, quod quis habet de rebus proprijs, & rebus proximis: quod vt iniquum prohibetur. pro. 20. b. Mich. 6. c.

Labor omnibus communis. Mensura vna quatuor atriolorum templi, vbi coquebantur sacrificia, designat omnibus partibus mundi esse commune, vt in sudore vultus sui vescantur pane suo. Eze. 46. g.

Norma sacrae scripturae. Mensurare pondere sanctuarij, est examinare omnia ad mensuram sacrae scripturae: non philosophorum aut haeticorum. Leui. 27. d.

Opera terrena. Mensura laterum, quam imperabat Pharaon filijs Israel. Exo. 5. c. Opera terrena, ad quae cogit diabolus. Mensurabiles dies ponit Deus: quia vnicuiqueque discreuit proprium terminum, ipsumque breuiem. ps. 38.

Metreca.

Metreca est genus mensurae ex duobus batis constans.

Sensus scripturae Mysterij trinitatis. Metreca bina vel ternae sensus sacrae scripturae significant. Ioan. 2. a. Vel designant mysterium trinitatis sic vt etiam si solum pater & filius nominentur, ibi debeat intelligi spiritus sanctus. Vel metrecae binae referuntur ad Iudaeos & gentes: ternae ad tres filios Noe. Vel designatur duplex timor, gehennae videlicet & amissionis gloriae: quibus additur tercius, ne fraudentur cibo. Vel metrecae ternae designant triplicem timorem in peccatore: Time subtracta gratia tanquam mox casurus: Time & contemisce Deo, vt sentis, irato. Time, quia reliquit te custodia tua.

Mica.

Mica est puluisculus ille, qui in arena quasi argentum fulget: a quo & panis & aliarum rerum frustula, quae nobis res ipsas tractantibus decidunt, micas appellamus.

Dogmata fidei. Micae cadentes de mensa dominorum, dicuntur dogmata fidei: quum panis sit verbum, & fides sit de verbo. Matth. 23. c. Luc. 16. d.

Micare, uide Fulgere.

Michaël.

Christus. Michaël. i. quis sicut Deus, aut humilitas, siue paupertas Dei, vel percussio Dei, siue percussio Dei: nomen principis angelorum. Dani. 10. c. 12. a. Iudae. e. apoc. 12. b. Vbi designatur potest Christum, qui pugnavit, & vicit draconem.

Michaeas.

Humilitas. Michaeas. i. pauper vel humilis, aut percussus, siue quis hic nomen prophetae qui fuit e duodecim minoribus: fuit de Morasti, quod interpretatur haeres: quia humilitas de se e haereditatis dominice nascitur. Mich. 1. a. Iere. 26. f.

Michas.

Michas,

Michas vel Michai. i. quis sicut dominus, aut paupertas, vel humilitas domini, siue percussio domini, vel percussio domini: vir quidam de monte Ephraim: qui fecit idolum in domo sua. Iudi. 17. a. 18. f.

Michol.

Michol. i. quis omnia, vel ex omnibus: filia Saulis vxor Dauid, quæ non genuit liberos. 1. reg. 18. g.

Designare potest vitam contemplatiuam, in qua non potest exerceri, qui prius in operibus actiuæ vitæ non fuerit exercitatus. Ideo nata est post Merob. 1. reg. 14. g. Vnde Matth. 11. d. Dicit dominus. Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis: & ego reficiam vos. Vel è diuerso significat vitam actiuam, quæ omnibus est communis.

Rup. 2. f. reg. 12.

Vt autem Michol despexit Dauid ludentem coram arca, designat eos, qui Christum professione, sed opere sequuntur Antichristum: & ob figurandam eorum sterilitatem, Michol aqua omnis interpretatur: & ibi non vxor Dauid, sed filia Saul vocatur. 2. reg. 6. d. Designat etiã synagogam aquaticam, quæ non genuit fideles, & despexit Christum.

Migale.

Aristo. 8. de histor. animal. 24. Iy. f. Leui. 11.

Migale est mus araneus, composito nomine à mure & mustella, quòd muris magnitudine sit, mustellina specie, ore ob longo, cauda gracili, versu dentium quadruplici: eius morsus molestissimus est equo & omnibus iumentis. Computatur inter animalia immunda. Leui. 11. c. Dicitur esse animal dolosum, rapax & ingluuiosum: vnde tales homines significare potest.

Migrare.

Hic. f. Iere. 9. Glo. or. f. thre. 1.

Migrare est domicilium mutare, & aliò se ad habitandum conferre, relicta priori habitatione.

Migrarunt à speciosis deserti, qui recesserunt ab ecclesia. Iere. 9. c. 40. a. Migravit Iudas, cum dispersi sunt Iudæi per orbem. Et migrat anima, quando à tranquillitate virtutum transit ad inquietudinem vitiorum. thre. 10. a. Hose. 10. b. Amos. 6. c. 7. d.

Hic. f. Amos. 5.

Migrant trans Damascum, qui non bibunt sanguinem domini. Amos. 5. g.

Militare, Militia, Miles, uide Bellum.

Milium.

Hic. f. Eze. 4.

Milium est herba femine minutissimo, gratum præbens auiculis pastum: est etiam rusticorum & agrestium, & altitium cibus.

Milium in pane Iudæorum designat sensus viles legis, quibus Iudæi libenter pascuntur. Isa. 28. g. Eze. 4. c.

Miluus.

Aristo. 8. de histor. animal. 3. Cle. Ale. 3. pæda 9. Aug. 9. in euang. 30. Gre. 18. mor. 18.

Miluus auis rapacissima, quæ præcipue gallinarum pullis infidiatur: estq; carniuora. Computatur inter animalia immunda. Significare potest dæmones & latrones, & usurarios, & cæteros, qui aliorum bona deuorare nituntur. Leui. 11. b. deut. 14. b. Isa. 34. d. Zach. 5. d.

Gre. Nyf. de vi. Mo.

Miluus in cælo cognoscens tempus suum, eos pedefacit, qui negligunt Deum vocantem. Ierem. 8. c.

Milui cadaueribus pascuntur: & preciosis vnguentis moriuntur. Designant inuidos, qui calamitatibus proximi gaudent, fœlicitate dolent.

Mina, uide Libra.

Minare.

Beda. f. Exo. 3. Amb. 1. de Cain. 6.

Minare est agere: vt agones minant equos, & pastores oues. Minans Moses gregem ad interiora deserti. Exo. 3. a. Typus est Christi deducens sanctos ad secretiora mysteria. Designat etiam vulgaris sermonis loquacitatem cogendam esse in secreta sobriæ doctrinæ mysteria.

Glo. ordi. f. thre. 3.

Minare dicitur Deus in tenebras, quum castigat. thren. 3. a. Et quum mittit in tenebras exteriores.

Lyra. f. Isa. 11.

Minans puer paruulus leonem & ouem, designat apostolos & apostolicos viros regentes & infruentes principes & populum. Isa. 11. b. Iere. 31. c. Potest etiam intelligi de Christo.

Hic. f. Isa. 20.

Minabatur ceruicibus vulgus Iudæorum, quum ad varias sectas & superstitiones à scribis & pharisæis trahebatur. thre. 5. a. Nahum. 2. b.

Minat rex Assyriorum captiuitatem Aegypti nudam, quum diabolus malos in infernum trahit, omni virtute nudatos. Isa. 20. b.

Minari

Vita cõtemplatiua, Vita actiua.

Sequentes Christum sine operibus Synagoga.

Dolosus, Rapaces, Gulosus

Recedentes ab ecclesia, Dispersio Iudæorum, Transitus à virtutibus ad vitia, Non bibentes sanguinem domini.

Sensus viles legis.

Dæmones, Raptores

Inuidi.

Christus docens mysteria.

Castigans Deus.

Apostoli regentes populum, Christus, Sectis adhaerentes Iudæi.

Trahens diabolus ad inferos.

Minari, Comminari, Minæ.

Admonitio & con- demnatio Dei.

Conatus diaboli

Minari est terrorem alicui incutere denunciatione periculi. Minæ autem sunt comminationes & incussio metus per verba.

Comminatio Dei est admonitio futuræ sententiæ: vel ipsa sententia condemnationis. Isa. 30. Gre. 4. mot. 19. g. Iere. 15. d.

Minabatur Holophernes interitum Achior, designans diabolus, qui omnes sibi resistentes perdere conatur. Iudith. 13. d. Iob. 16. b.

Mingere.

Mingere est lotiũ reddere. Et mingens ad parietem sumi in hyperbole cũ dicit: Non reliquit mingentem ad parietem: hoc est, nullum reliquit virum. 1. reg. 25. c. 3. reg. 14. 4. reg. 9. b.

Minimus, uide Paruus.

Ministrare, Minister, Ministerium.

Beatificans Deo

Christus.

Sacerdotes & ministri ecclesiæ, Prædicatores, Prælati, Principes ex gentibus

Angeli, Apostoli, Dæmones.

Hæretici.

Humilis.

Ministrare est seruire, porrigere, ac præparare. Minister autem est, qui inseruit & ministrat. Ministerium vero propriè est ministri opera.

Ministrare dicitur Deus in fœlicitate, quum beatos facit: & quum lucis suæ illustratione nos fatiat. Luc. 12. e.

Ministrans Ioseph domino suo. gen. 39. a. designat Christum ministrantem doctrinam populo Iudaico: & etiam ecclesiæ. Et ministrans idem vincis, est Christus ministrans peccatoribus. gen. 40. a. Et minister Mosis Iosue designat Christum, qui factus est minister legis, quando factus est sub lege. Exo. 24. c. 33. c. Ios. 1. a. Gala. 4. a.

Ministrans Aaron domino, & ministrantes in sanctuario, designant sacerdotes in ecclesia ministrantes. Exo. 28. a. 29. e. 35. b. 39. a. 40. b. Et ministrantes Salomoni, sunt diaconi & cæteri gradus, Christo ministrantes in ecclesia. 3. reg. 10. a. Ministrant autem Leuitæ à viginti quinque annis & supra, designantes eos bene operari, qui medium perfectionis habent. num. 8. d. Ministri etiam in nuptijs. Ioan. 2. a. designant prædicatores & prælatos. Et minister Samuel in conspectu domini, designat gentem populum, aut prædicatorem: cuius ministerium acceptum est Deo. 1. reg. 2. d. Isa. 61. c. Et ministrant ecclesiæ arietes Nabaioth, quum electi ex gentibus sunt sacerdotes ecclesiæ: & cum reges subduntur ecclesiæ. Isa. 60. b. Eze. 40. g. Et ministrantes mulieres Christo, sunt animæ sanctæ effectæ vt angeli. Matth. 27. f. Ministrant autem Christo, qui non sua quærunt, sed quæ Iesu Christi. Ioan. 12. d. Item qui portant in fronte Christi vexillum, in ore verbum, manibus & ore tractant eius sacramenta.

Ministri regis sunt angeli, aut etiã dæmones. Mat. 5. d. 22. b. Et ministri, qui sunt flamma ignis in bonum quidè sunt angeli vel apostoli. In malũ vero dæmones. ps. 103.

Ministerium sacerdotij, à quo expellit Deus, est cultus literæ veteris legis. Isa. 22. f. Ministrantes Leuitæ sacerdotibus designant sermonem ministrantem menti. num. 8. d.

Ministerium pincernæ Pharaonis designat obsequia minorum, quæ sunt principibus ad eorum explendas voluptates. gen. 40. c.

Non valentes ministrare sacerdotes præ nebula. 3. reg. 8. b. designant pontifices Iudæorum ac doctores: qui dum natiuitatis Christi sacramenta inuestigare despiciunt, debitum fidei suæ ministerium per erroris nebulam perdidit.

Ministeriũ est quantũ ad literã, cũ carnalia ministrat spũalibus. Luc. 10. g. Rom. 15. b.

Ministri facientes Petrum negare, designant hæreticos inducentes homines in errores, & infidelitatem. Matth. 26. f.

Minister dicitur humilis. Matth. 20. d. Sit vester minister. Solent enim humiles ministrare.

Minor, uide Paruus.

Minuere, Diminuere, Imminuere.

Incarnationis humilitas.

Adueniẽte Christo nõ fulgent propheta

Subtilitas mysteriorum.

Minuere est rem minorem reddere, aut ab ipsa detrahendo, siue exhauriendo, vel extenuando, aut etiam derogando, aut alio quouis modo. Est item minuere, deprimere, & humiliare, & minui deficere.

Minuit Deus filium hominis paulominus ab angelis, quando filium suum incarnari fecit, & vsq; ad mortem crucis humiliari. ps. 8.

Minui Ioannem Baptistam, est legem & prophetas adueniente sole Christo non splendescere. Ad quam minutionem designandam, natus est Ioannes, quando incipiunt decrescere dies. Aug. f. ps. 8.

Minutum manna cœlestis doctrinæ ac spiritualium sensuum subtilitatem indicat: vt non ab omnibus percipi queat. Exodi. 16. c. Minutum etiam thimiamia subtile sensus scripturæ designat.

Minuta

Dionys. epist. 9. Gre. ho. 11.

Ori. f. Ios. ho. 2. Beda. f. gen. 39.

Ori. f. eant. ho. 2. Philo. quod dederit potio. in fide. Ber. do. 1. post o. da. Epi. ha. ser. 2. Gre. f. 1. reg. 2. & f. Eze. ho. 22. Hic. f. Isa. 60. Ori. f. Mat. ho. 15. Aug. f. Ioan. tra. 50. Rup. 10. f. Ioan.

Ori. f. Mat. ho. 20. & f. Rom. 15. Au. ser. dom. in m. d. Arno. f. ps. 103.

Aug. f. ps. 8.

Amb. ser. 11. Hic. f. Gala. 4.

Philo. 2 allego. Beda. f. Exo. 16. Ori. f. Leui. ho. 9.

Amb. de viduis Hie. epi. Et factu est
 Glo. inte. f. Leui. 2.
 Bas. f. pf. 33.
 Hie. f. Eccl. ten. 12.
 Hie. f. Amos. 8.
 Lira. f. gen. 8.
 Glo. ordi. f. Exo. 5.
 Ori. f. Luc. ho. 35.
 Glo. ordi. f. Exo. 30.

Minuta greca duo, vtrunq; testamentum significare possunt. Vel vtriusq; testamenti præcepta: Vel designant fidem & misericordiam. Luc. 21. a.
 Minutatim diuidere similitam, est singulos actus passionis Christi contempleri. Leui. 2. b.
 Non minuuntur filij Israel, quum fideles non decrescunt in bono. Iere. 30. d. Et non minuuntur fame, quum non illis deest verbi Dei copia. Eze. 34. g. Non etiam minuuntur iusti omnino: quia non priuantur Deo, qui est omne bonum. ps. 33.
 Minutus numerus molentium, est vel prædicatorum in fine seculi: vel dentium in ore senis. Eccl. 12. b.
 Minuunt mensuram doctores vel prædicatores, qui pauperibus vel parum, vel nihil prædicare dignantur. Amos. 8. b.
 Minui aquas diluuij, est diuinā vindictā mitigari. gen. 8. a. Et tentationes amoueri.
 Minuere mensuram laterum nolens Pharaō filijs Israel, designat graue onus peccati sub diabolo: quod ille non vult minuere, sed augere. Exo. 5. b.
 Minutum nouissimum, minimum peccatum significare potest. Luc. 12. g.
 Minuere medium sicli est non seruare omnia præcepta. Exo. 30. b.

Miphiboseth.

Miphiboseth. i. de ore ignominia, siue de ore confusio, vel oris ignominia, vel confusio, aut verecundia, vel mora: filius Ionathæ filij Saulis, qui fuit claudus. 2. reg. 4. a. 9. b.

Mirmicaleon.

Gre. 4. mor. 16.
 Irmicaleon est paruus animal formicis infestum: quod se sub puluere abscondit: & formicas frumenta gestantes interficit, interfecitq; consumit: dicitur formicarum leo, vel leo pariter & formica: leo formicis, quas deuorat: formica auibus, a quibus deuoratur. Ponitur. Iob. 4. b. Vbi nos legimus, Tigris: designat eos, qui aduersus audaces sunt timidi, aduersus timidus audaces. Vel est diabolus insidians iustis: qui est leo consentientibus: formica resistentibus.

Misael.

Ily. f. Leui. 10.
 Misael. i. Dei attractio, vel quis postulat? aut comodatus, siue quis postulas aut comodas, siue abstulit, vel recessit: Leuites filius Ozic, qui eiecit foras cadauera Nadab & Abihu. Leui. 10. a. designat doctores euangelicos, qui confutant, & expellunt hereticos.

Miscere, Admiscere, Commiscere, Permiscere, Migma.

Phil. 3. De° sit imu.
 Gre. 17. mo. 14. & 33.
 mor. 11.
 Beda. f. pro. 9.
 Gre. f. pf. 101.
 Amb. 1. de Abra. 5.
 Ily. f. Leui. 19.
 Gre. 1. mor. 39.
 Hie. f. Isa. 19. 29.
 Hie. f. Isa. 30.
 Ily. f. Leui. 21.
 Ori. f. Eze. ho. 1.
 Hie. f. Isa. 9.
 Gre. f. 1. reg. 8.
 Hie. f. Isa. 5.
 Amb. ser. 78.
 Hie. f. Isa. 1.
 Aug. f. pf. 74.
 Ily. f. Leui. 19.

Miscere est aliqua inter se confundere, & temperare: vt miscetur aqua vino.
 Mistum vinum designat virtutes Dei cognitioni nostræ contemperatas: vt inuisibilia Dei per ea quæ facta sunt intellecta conspiciantur. Miscuit quoq; vinū sapientia, quum narrationi historice legis adiunxit sensus spirituales. Et cum diuinitatis suæ arcana capere non valentibus, per assumptæ humanitatis sacramentum patefecit. pro. 9. a.
 Miscerat Christus potum cū fletu. ps. 101. quādo exprobrantibus Iudæis p̄cōres ad se cōuertebat: & quū aliquos admittebat, aliquos reiciebat: quia potus intus mittitur, fletus extra.
 Cōmiscens Sara tria fata simile, fidem expressit trinitatis cum vnitatem. gen. 18. a.
 Mistum thimiam, cōiunctionē & concordia virtutū & bonorū operum designat. Exo. 30. d. Mistra autem tintinabula malogranatis, designant prædicationem coniunctam bonis operibus. Exo. 28. f. Ad hæc pertinet admistio olei in collyride. Leui. 7. b. Eze. 46. c.
 Miscet dominus spiritum vertiginis, quum tradit hereticos in reprobum sensum. Isa. 19. b. Miscuit etiam spiritum soporis principibus Iudæorum, quum in graui ignorantia scripturarū de Christo eos reliquit. Isa. 29. c.
 Commistum migma, est coniunctio literę legis cum sensu spirituali. Isa. 30. e.
 Commiscet semē generis sacerdotis, si Chriani volunt seruare literam legis. Leui. 21. c.
 Commistum argentum est natura bona peccato vitata. Eze. 22. d. Et mistum sanguine vestimentum, est anima peccatis infecta. Isa. 9. a. Et commista Hierusalem amatoribus, est anima adhaerens demonibus & hereticis. Eze. 16. d.
 Miscet ebrietatem, qui dum cōcupiscentiarū ardoribus inflāmant, ad vias rectitudinis perditā ratione redire nequeunt. Et miscet scieram, qui quum ebrietate plenus sit, ad decipiendos homines vmbas quasdam & imagines simulat se habere virtutum. Isa. 5. c.
 Miscere aquam vino est iudicare Christum hominem tantum esse: Vel est miscere res synagogæ cum rebus ecclesie. Vel traditiones humanas cum vera doctrina confundere. Vel rebus sanctis & feruidis, res viles & frigidas inferere. Isa. 1. f. Ioan. 10. d. Et mistum vinum est fex literę legis. ps. 74.
 Commisceri iumenta cum animalibus alterius generis, est velle sectari circuncisionem & baptismum: aut errores gentilium iungere doctrinæ ecclesie. Leui. 19. d.

Cōmisceri

Virum effeminatē operari
 Impure saccificare.
 Consensus multorū in errore.
 Eri ātes heretici cā gentibus
 Varietas p̄narum inferni.
 Baptismus cum gratia sp̄s sancti.

Cōmiscer icum masculo coitu fœmineo, est efficere eum, qui viriliter operabatur, effeminatē operari. Leui. 18. c.
 Mistum sanguis cum sacrificijs, est quando aliqui impure offerunt. Luc. 13. a. Mistum autem sanguine vestimentum est, quum desiderijs carnalibus membra inquinantur. Isa. 9. a.
 Commistio ferienti est consensus multorum in errore. Hose. 7. b.
 Commiscetur Ephraim populis, quum heretici non differunt ab errore gentilium. Hose. 7. b. Et Iudæi sequentes peccata gentium, & maiora etiam perpetrantes.
 Mistra grando & ignis, varietatem p̄narum inferni designant. Exo. 9. c. apoc. 8. b.
 Mistum mare igne, designat baptismum cum gratia spiritus sancti. apoc. 15. a.

Miser, Miseria, Calamitas.

Cognoscentes miseriam.
 Caro vitiosa.
 Pœna inferni.
 Diabolus
 Parcens Deus Dans sibi.

Miser est, qui aliqua infelicitate tenetur: & calamitosus & erumnosus. Miseria autem est ipsa calamitas, qua quis premitur. Iob. 10. c. 11. c. 13. d. 30. b. 36. c.
 Misero datur lux, quando hi qui sublimia contemplantur, esse se in hac peregrinatione miseris agnoscunt, claritatem transitorie prosperitatis recipiunt: & cum valde deficiant, quia tarde ad patriam redeunt, tolerare insuper honoris onera compelluntur. Iob. 3. d.
 Misera filia Babylonis, carnem vitiosam significare potest. ps. 136. Et mali dicuntur calamitate & miseria squalidi: quia & morum sunt pernicie, & sensuum prauitate despecti. Iob. 30. a.
 Calamitas ventura est vltima condemnatio futura in iudicio. Iob. 5. d. Et calamitas Babylonis pœnam inferni designare potest. Isa. 47. c. Et generaliter calamitas & miseria pro pœna inferni sumi potest. ps. 139. Isa. 10. a.
 Miser consummatus aut consumptus dicitur diabolus. Isa. 16. a.

Misereri, Misericordia, Misericors.

Incarnatio i Vocatio gentium.
 Christus
 Castigās ad salutē.
 Relinquens obstinatos
 Docere verbo & exemplo.
 Cognitio caritatis Non dimittere in erroribus.

Misericordia est ex alicuius miseria corde anxium esse. Misericordia autem est animi egritudine ex alterius miseria dolentis. Misericors vero est, qui ex alterius calamitate dolorem animo concipit, qui facile ad commiserationem mouetur: & quatenus miseriam alterius subleuat. Misericordia autem est, amicitia, auxilium, beneficentia, beneficium, custodia, iustitia.
 Misericordia competit Deo non quantum ad affectum, sed quantum ad effectum: quā ratione dicitur proprium esse Deo misereri semper & parcere: & dicitur misereri misericordia sempiterna. Isa. 54. c. Iere. 31. d. Et misertus est pauperum suorum, quando dedit filium suū propiciatorium pro peccatis nostris. ps. 59. Isa. 49. d. 63. b. Et ipse Deus dicitur misericordia nostra. Ion. 2. d. Et dicitur simul misericors & iustus, ne quis putet se impune peccaturum. ps. 114. Et miseratur adolescentiam Hierusalem. Iere. 2. a. Miseretur etiam cuius voluerit, hoc est, populi gentilis. Exo. 33. d. Rom. 9. b. Et misericordia Dei locus dicitur esse gentilitas. Iob. 37. b. Hose. 1. c. Miserationes autem Dei dicuntur esse super omnia opera eius. ps. 114. Quia quoddam potens est, nature suæ virtus est: quæ autem misericors est, salutis nostræ profectus est: & plus est non suis vt, sed alijs prestuisse, quæ sua sunt. Datur misericordia magna Dei. ps. 50. quæ est fructus benedictionis datæ Iacob, vt Christus ex eo nasceretur ad redemptionem generis humani. Misericordia vero parua, est benedictio datæ Esau, quæ est collatio temporalium.
 Misertus dominus Ioseph in carcere, designat Christum inter mortuos liberum. gene. 39. d.
 Misertur dominus Iacob, quum liberat fideles pugnantes in tentationibus, aut cum hereticis. Isa. 14. a.
 Misertus est Iesus turbæ per humanitatem assumptam. Matth. 9. d. 14. b. Misertus est etiam turbæ, quando gratiam misit ad gentes. Mat. 15. d. Et folium eius preparatur in misericordia: quia primus eius aduentus est misericordia. Isa. 16. b.
 Misericordia Dei interdum dicitur ipse Christus. ps. 84. 118. Et misericordia David sunt misericordia Christi. Isa. 55. a.
 Misertur dominus iratus, quum castigat ad animæ salutem. ps. 59.
 Non misertur Deus pupilli & viduę, quum relinquit eos, a quibus relictus est: qui non sunt digni ipse sanari recuperare. Isa. 9. c.
 Misertur iustus, quum docet verbo & exemplo. ps. 36. Et misericordes mulieres sunt pastores, quorum munus est misereri. thre. 4. b.
 Misericordiam potentes cæci, sunt cognoscentes suam cecitatem. Matth. 20. d.
 Non misertur Medi lactentium, quum prædicatores non sinunt paruos & simplices in erroribus permanere. Isa. 13. d.
 Misericordia Ephraim & Iuda dicitur quasi nubes matutina, & quasi ros pertrāsiens. Hose. 6. b. Quia ipsi effecerunt, vt Deus eorum non amplius miseretur. Vel dicitur quia misericordia eorum est parui momenti coram Deo. Vel quia benedictio eorum fuit sicut Esau in rore cœli & pinguedine terre, hoc est, in temporalibus.

Abscq;

Glo.or.f.Hofe.i. Abfq; misericordia dicta est fili a Hofe & Gomer: quia Deus non est amplius misertus Israel. Hofe.1.c.
 Glo.or.f.Exo.2. Misera est filia Pharaonis Mosis infantis. Exo.2.b. designans gentilitatem amplectentem Christum a synagoga matre eiectum.

Miris, Mitigare, uide Mansuetudo.

Mitra, uide Corona.

Mittere, Præmittere, Transmittere.

Mittere est aliquem ad certum locum destinare. Præmittere autem est ante mittere. Porro mittere interdum est abijcere. Ioan. 15. a. Mittetur foras sicut palme. Dare. ps. 77. Cibaria misit eis in abundantia. Deijcere. gen. 37. d. Mirtamus in cisternam veterē. Efficere. ps. 147. Mittit crystallum suam sicut buccellas. Immittere. Exo. 4. b. Mitte manum tuam in sinum tuū Delegare. Exo. 3. c. Mittam te ad Pharaonem. Iacere. Isa. 22. c. Quasi pilam mittet te in terram. Includere. gen. 40. c. Innocens in lacum missus sum. Infundere. Leui. 5. c. Non mittet in eam oleum. Mandare. 2. reg. 15. g. Mittetis per eos ad me. Emittere. Iudit. 16. c. Misisti spiritum tuū. Permittere. Exo. 9. c. Mittam omnes plagas meas. Recondere. Ioan. 18. b. Mitte gladium tuum in vaginam. Subscribere. 3. acg. 21. c. In literis, quas miserat ad eos. Traijcere. Exo. 25. c. Mittantur veſtes per eos.

Am. de Ioseph. 3. 12.
 Ori. f. Isa. 6. & f. Mat. the. cap. 15.
 Hila. f. ps. 56.
 Hic. f. Isa. 9. 19. 28. 43.
 & f. Mat. 21.
 Aug. f. ps. 56.
 Beda. f. gen. 37.

Mittens Deus angelum suum coram seruo Abrahamæ, designauit missionem, qua pater Christum misit in mundum. gen. 24. a. Itidem mittens Iacob Ioseph ad fratres suos, est Deus pater mittens filium in carne. gen. 37. c. Pari ratione missus dicitur Ioseph in Aegyptum pro salute fratrum suorum, hoc est, Christus in mundum pro salute generis humani. gen. 45. b. ps. 104. De ipso quoq; Christo dicebat Iacob. gen. 49. b. Donec veniat qui mittendus est. De eodem dicebat Moses: Obsecro domine, mitte quem missurus es. Exo. 4. c. 33. c. Mittens quoq; Deus Mosen ad Pharaonem, est mittens Christum ad reprimendum diabolum. Exo. 3. c. Sed ipsum Mosen misit recusantem. Isaiam vero, qui etiam typus est Christi misit seipsum offerentem. Isa. 6. c. quia Christus prompto animo seipsum pro nobis obtulit. Et missus dicitur Christus ad oues, quæ perierunt domus Israel, hoc est, ad animas saluandas, peculiariter illius populi, cui presentiam exhibuit corporalem. Mat. 15. c. Misit etiam Deus de cælo auxilium, misericordiam & veritatem, quum misit filium suum ad liberandum genus humanum. ps. 56. Et misit verbum suum in Iacob, hoc est, Christum ad ecclesiam, vel eius doctrinam: quem misit etiã ad annuntiandum mansuetis. Isaie. 9. b. 55. d. 61. a. Misit præterea Deus saluatorem Aegyptijs, hoc est, Christum gentibus: & lapidem angularem. Isai. 19. d. 28. d. Misit præterea Deus in Babylonem, quum misit filium suum ad huius seculi confusionem, vt nos a confusionē libera- ret: quem etiam spiritus eius misisse dicitur. Isa. 43. c. 48. d. Missus quoq; Ezechiel ad Iudæos, quorum nouerat linguã, est Christus missus ad oues quæ perierant domus Israel. Eze. 3. b. Misit etiam Deus legatum ad gentes Christum. Abdiē. a. Zacha. 2. c. Et quum misit pater familias filium suum ad agricolas, designatur Deus pater mittens filium ad Iudæos. Mat. 21. d. Misit autem Deus filium suum in similitudinem carnis peccati, quando ei carnem mortalem dedit, per inde ac si esset peccator. Rom. 8. a. Missus est autē in plenitudine temporis. Galat. 4. a. Mittere quoq; dicitur Deus manum suam, quando mittit Christum. Iere. 1. b. Eze. 2. d. Mittens autem Moses prius manum in sinum, designauit occultã Christi diuinitatem. Mittens eam secundo, eius incarnationem indicauit. Exo. 4. a. Misisse quoq; dicitur Deus manum suam super eos, qui procul recesserant de filijs Israel, quum abscondit diuinitatem Christi. Exo. 24. c.

Amb. 5. off. 14.

Hic. f. Eze. 1.

Hic. f. Eze. 16.
Aug. f. ps. 31.

Amb. de virg. 3. & f. ps. 118. ser. 12.
Gre. f. cant. 5.

Hic. f. Ioel. 1.

Ori. f. Mat. cap. 13. & ho. 4.
Hila. f. Mat. can. 10. 37.

Ori. f. Isa. ho. 6.

Mittere dicitur Deus manum, quum prestat auxilium & veritatem. Iere. 1. a. Et missa manus ad Ezechielem indicat collectionem beneficiorum Dei. Eze. 2. d.
 Mittit etiam Deus manum, cum castigat vel ad probationem, vel alias. Iob. 2. b. ps. 80. Vel mittit manum, quum dat potestatem diabolo, aut membris eius ad nocendū: quia nisi ipse det potestatem nocere non valent.
 Mittit sponſus manum suam per fenestram, aut foramen: quando proponit opera sua, quæ gessit in carne. cant. 5. b. Et quando per subtilem intellectum quanta sit operationis diuinæ virtus inspirando ei manifestat.
 Mittit Deus frumentum, vinum, & oleum, quum dat doctrinam & dona spiritualia. Ioel. 2. c. Et mittit verba in spiritu suo per manum prophetarum. Zach. 7. d. Mittens autem Ioseph pecuniam & vestes patri suo, designauit Christum mittentem, dona spūsancti hominibus post ascensionem. gen. 45. f. Missa quoq; sagena in mare est doctrina verbi Dei ad capiendos homines dilatata. Mat. 13. f. Sic misit Petrus hamum in mare. Mat. 17. d. Misit etiam Iesus gladiū in terram, quum docuit verbum Dei. Mat. 10. d.
 Mittens Christus aquam in peluim; designauit sensum spiritualem super inductum literæ scripturæ. Ioan. 13. a. Idem significat aqua missa in labium. Exo. 30. c.

Dimitens Deus Israel.
 Amplectens gentilitas Christum

Misio Christi.

Occulta diuinitas Christi

Adiuuans Deus

Castigatio.

Exempla Christi. Inspiratio.

Dans dona spūsancti & doctrinam.

Inducens sensum spiritualem.

Mittens

Collatio legis.

Mittens Deus Mosen ad filios Israel, collationem legis significauit. Exo. 3. b. psal. 104. Et misit Mosen, Aaron, & Mariam, hoc est, legem spiritualem, & sacerdotium sanctum, & vaticiniū prophetarum. Mich. 6. a. Misit quoq; Deus Mosen ad Pharaonem ad vindictam super illum, & demum ad mortem ipsius. Ita misit dominus legem ad mortificationem fortitudinis diaboli, & ad humanum genus liberandum.

Arno. p. 104.
 Hier. f. Mich. 6.
 Beda. f. Exo. 3.

Tunitio.

Mittit Deus iram suam & plagas, quum castigat. Exo. 9. c. 25. a. Ita misit furorem suum in Israel, quando terram illam desolationi tradidit. Eze. 7. a. Et misit exercitus contra homicidas, quando misit Romanos ad destruendam Hierusalem. Mat. 22. a. Et mittēs sagittam est Deus, vel eius ministri vindictam eius exequentes. Dicitur etiam mittere gladium in malos, quum eos castigat. Iere. 4. g. 9. e. 25. e. Et mittit ignem. Hofe. 9. d. Amos. 1. b. 2. a. Et misit fortitudinem magnam, quando misit erucam, cui homines resistere non valent. Ioel. 2. f. Et mittit egestatem. Mala. 2. a. Et misit Deus Assur ad gentem fallacem, quum misit diabolum ad puniendos hæreticos. Isa. 10. b. Et mittit serpentes regulos, quum castigat per dæmones. Iere. 8. f. Et mittit Iezabel in lectum. Apo. 2. f. Illam quidem Iezabel in lectum misit, quando precipitari fecit, & in infernum proiecit: quo etiam precipitantur eius imitatores.

Ori. f. Mat. ho. 19.

Hier. f. Ioel. 2. 8. 4. Iere. 8.

Ruper. 2. f. Apo.

Christus in sepulchrum.

Misus Ioseph in cisternam designat Christum missum in sepulchrum. Gen. 37. e. Idem designat missum granū sinapis in hortū: vbi etiam designatur Christus captus in horto. Luc. 13. d.

Amb. f. Luc. 13.

suscitatio Chri.

Mittens rex Pharao ad soluendum Ioseph de carcere; designat Deum patrem suscitantem filium a mortuis. ps. 104.

Detrudere i infernū

Mittere in tenebras exteriores est in infernum detrudere. Mat. 22. b. Idem est mitti in carcerem. Mat. 5. d. Luc. 12. g. Sic mittuntur scandala in caminum ignis: & mali mittuntur foras, quia eiciuntur a bonorum consortio. Mat. 12. f.

Ori. f. Mat. cap. 13. & ho. 20. & f. Luc. ho. 35.
 Aug. 1. ser. dñi i mg.

Dans deus spiritum compunctiouis.

Mittit Deus ignem de excelso in obsibus, quum dat spiritum compunctiouis. Thro. 1. e. Et misit Christus ignem in terram, hoc est, charitatem. Luc. 12. f. Iere. 20. c.

Amb. f. Luc. 12.

Ortēdēs de eligēdū

Mittens Deus ad Samuelem virum, quem constitueret regem, designauit neminem debere sibi honorem assumere, sed quem Deus mittit, illum esse assumendum. 1. Reg. 9. c.

Gre. f. 1. Reg. 9.

Mittens prophetas & apostolos ad iudæos.

Misit Deus nuncios ad populum suum, quum misit apostolos & prophetas ad Iudæos. Isa. 42. d. Misit etiam piscatores & venatores. Iere. 16. d. Et misit redemptionem populo suo, quando fecit eam predicari per apostolos & prædicatores. psal. 109. Misit etiam operarios in messem, hoc est, prædicatores ad gentes. Et misit pater familias seruos suos prophetas & apostolos, & etiam filium suum ad vineam, & ad vocandum ad nupcias. Mat. 21. d. 22. a. Misit etiã Christus duos discipulos ad asinam & pullum, hoc est, Petrū & Paulum ad Iudæos & gentes. Mat. 21. a. Et mittens Elifaus sal in aquam, designat Christum mittentem apostolos ad gentes. 4. Reg. 2. d. Mittit autem Christus discipulos suos sicut agnos inter lupos: quia non timet vt lupi noceant, sed simul eos habitare facit. Luc. 10. a. Isa. 65. d. Zach. 1. b. Misit Elifaus nuntium ad Naaman, quem videre noluit, nec tamen eum despexit, designans Christum, qui non per seipsum iuit ad gentes, sed ad eas misit apostolos. 4. R. 5. c.

Hier. f. Isa. 16. & f. Zac. 1. 8. f. Mat. 21. Aru. f. ps. 10. Ori. f. Mat. ho. 14. 19. Amb. f. ser. 87. Gre. ho. 38.

Instituens Christus martyres.

Mittens Moses iuuenes ad sacrificandum, designat Christum instituentem martyres, qui offerrent corpora sua. Exo. 24. a.

Lyra. f. Exo. 24.

Ioannes Baptista.

Misit Deus angelum præcursores, quum misit Ioannē baptistam ante faciem Christi. Exo. 23. c. 33. a. Mala. 3. a. Mat. 11. b. Et mittens Iudas hædum per Odollamitem, est Christus mittens Ioannem reprehendentem peccata. Gen. 28. e. Sic misit Isaiam ad annuntiandum populo mala. Isa. 6. c. Dicitur etiam Deus mittere terrorem suum in præcursum populi sui, quia in eius de fensione terret aduersarios. Exo. 23. d.

Glof. ord. f. Gen. 28. Ruper. f. Gen. 30.

Sacrificiū Christi.

Mittens etiam Iudas hædū de grege, designat Christum sacrificari p pctoribus. Gen. 38. e.

Glof. ord. f. Isa.

Dispersio iudæorū.

Misit Deus Sobnã in terrã latam et spatioſam: quando Iudæos eorumq; sacerdotes per orbē dispersit. Isa. 22. e.

Glof. ord. f. Thro. 3.

Castigatio libidinis

Mittit deus in renib; filias Pharete, quū carnalia desideria in hominibus iuxta modū dispersionis suę congrua castigatione corripit. Thro. 3. b. vel permittit tentationes libidinis.

Hil. & Hier. f. ps. 134.

Passio Christi.

Misit Deus signa & prodigia in medio Aegypti, quum operatus est salutem in medio terre: quando sol obscuratus est, & petreæ scissæ sunt, & c. ps. 134.

Gre. 30. mor. 3.

Miracula p̄dicatorū

Mittit Deus fulgura, quum facit sanctos & prædicatores per miracula coruscare. Iob. 38. b. Mittit Deus sagittas famis, quum in pœnam peccati tollit verbum Dei. Eze. 5. d.

Hiero. f. Eze.

Tollere verbū Dei.

Mittit Deus crystallum sicut buccellas, quum tribulationis rigorem temperat. Et quū ex in duratis facit prædicatores. ps. 147.

Aug. f. ps. 147.

Tēpans tribulatiōes

Mittens Moses lignum in aquas, designauit crucem Christi in aquas baptismi inductã. Exo. 17. d. Idem significauit Elifaus mittens lignum in aquam. 4. Reg. 6. b.

Trul. aduer. iud. 50

Facies prædicatores exin duratis

Mittit Deus oleum in simlam, est pœnitentiæ adiungere refrigerium, vt libentius sustineatur. Luc. 11. 5. c. Non mittitur oleum, quum non est perfecta pœnitentia.

Glof. ord. f. Leui. 5.

Crux Christi.

Mittit Deus tenuitatem in pinguibus, quum separat ab hæreticis eorum sectatores. Isa. 10. d.

Glof. ord. f. Leui. 5.

Refrigeriū pœnitentiæ

Mittit Deus tenuitatem in pinguibus, quum separat ab hæreticis eorum sectatores. Isa. 10. d.

Separas sectatores ab hæreticis

Mittere vi

Ori. periar. 3. & f. Mittere vinum nouum in vres veteres, est velle dare gratiam spiritus sancti peccatoribus non renouatis: vel tradere doctrinam euangelicam peccatoribus: vel scribis & pharisaeis eam contemnentibus. Matth. 9. b. Mittere quoque margaritas ante porcos, est reuelare mysteria haereticis & indignis: quod facit is, qui quod venerandum est exponit contemptoribus. Matth. 7. d. Et mittere canibus panem filiorum, est praedicare & facere miracula indignis: vel tradere doctrinam euangelicam gentibus ante tempus opportunum. Mat. 13. c.

Hic. f. loc. 3. Mittit filius hominis angelos suos ad colligenda de regno suo omnia scandala, quando in iudicio separabit malos a bonis. Matth. 13. e. Et tunc mittent angeli falces ad metendos. & separandos malos. Ioel. 3. b.

Rup. f. Ionam. 1. Mittens Deus ventum magnum in mare. Ion. 1. a. est permittens vt diabolus turbas & seditiones excitaret in Iudaea aduersus Christum.

Hila. f. Mat. cano. 11. Amb. f. Luc. 7. Au. de sanctis. se. 20. Mittens Ioannes duos discipulos ad Christum, vt eius viderent miracula, designauit remittendos Iudaeos ad contuenda euangelia. Vel vtrumque populum ad fidem Christi. Vel designat lex remittens Iudaeos ad euangelium. Mat. 11. a. Luc. 7. c.

Glo. ordi. f. Leui. 16. Mittit spiritus Dei sortem prophetis: quia vnamquamque suo tempore decreuit implere. Isa. 34. d. Mittit sortem inter duos hircos. Leuitic. 16. b. est diuisionem diuinitatis & humanitatis in Christo intelligere.

Hic. f. Amos 4. Mittit Deus mortem in via Aegypti, quum facit aliquem mori peccato & mundo. Amos. 4. c.

Glo. int. f. gen. 42. Mittentes fratres Ioseph vnum ex ipsis ad fratrem minimum Beniamin ducendum ad Ioseph, designant missionem Ananiae ad Paulum baptizandum. gen. 42. c.

Glo. int. f. gen. 46. Mittens Iacob Iudam ante se ad Ioseph, designauit confessionem debere precedere illum, qui accedit ad Christum. gen. 46. c.

17. f. Leui. 14. Mittere oleum in manum sinistram, est opere monstrare misericordiam Dei etiam in aduersis. Leui. 14. c.

Gre. f. Eze. ho. 3. Mittere manum ad aratrum, est aggredi laboriosa virtutis opera: & quasi quodam compulsionis vomere ad proferendos fructus, terram sui cordis aperire. Luc. 9. g.

Gre. f. reg. 5. Mittentes Azotij ad satrapas Philistinorum propter arcam domini, designant quod ex hoc quod infideles contradicunt fidei, datur occasio vt magis praedicatores succurrere festinent. 1. reg. 5. c.

Gre. f. 1. reg. 6. Mittentes Bethsamitae nuncios ad habitatores Cariathiarim, vt reducerent arcam, designant eligentes dignos ad sacerdotium, etiam ex alijs locis, si apud se non inueniant. 1. reg. 6. d.

Gre. f. 1. reg. 11. Mittens Saul frustra bouem in omnes terminos Israel, vt venirent ad praedium, designat praedicatorem omnium sanctorum exempla querentem & proponentem. 1. reg. 11. b.

Gre. f. 1. reg. 16. Mittens pater Dauid ad ipsum quaerendum, vt vngeretur in regem, designauit eleuandam esse mentem super angelos ad inueniendum Christum in equalitate aeterni patris. 1. reg. 16. b.

Aug. f. ps. 125. Amb. f. Luc. 5. Mittere commixturam panni noui in vestimentum vetus, est exercere opera veteris & noui hominis. Luc. 5. g.

Amb. f. Luc. 7. Mittere vnguentum in corpus Christi, est praedicare Christum crucifixum. Mat. 26. a. Marc. 14. a. Ioan. 12. a.

Amb. de fuga sec. 4. Mittens Rebecca in Haran ad reducendum Iacob. gen. 27. g. designat patientiam retrahentem a sensibus.

Amb. f. Luc. 13. Hic. f. Isa. 11. Gre. mor. 18. Mittit manum in cauernam reguli, qui virtute Christi eicit demonia, vt apostoli. Isa. 11. b. Vel ipse Deus mittit manum, qui iniquorum corda diuina potestate tenuit, & comprehensum exinde aspidem vel regulum. i. captiuum diabolus traxit.

Ber. de cons. 2. Mittens se Petrus in nauicula in mare, vt iret ad Christum, designauit curam sibi traditam totius orbis, & non vnus tantum nauicula. Ioan. 21. b.

Ricard. de f. victo. de exter. mali. 30. Mittens Moses exploratores ad terram promissionis. num. 13. a. designat illius terrae ad quam festinamus, qualitatem sagaci perscrutatione nos velle pergnoscere: & mentis nostrae cogitationes caelestium bonorum exploratrices in inuisibilibus perscrutinium dirigere: & meditationes nostras in id operis destinare, vt per inuestigationem inueniamus, vnde possumus affectionum nostrarum turbam in eorum amorem vrgere.

Hic. f. Isa. 17. Miserunt Syri predam de Hierusalem ad regem Damasci, designantes legis & prophetarum mysteria doctoribus ecclesiae ex gentibus fuisse tradenda. 2. par. 24. f.

Hic. f. Iere. 14. & f. Eccl. 11. Mittunt maiores minores ad aquam, quum praelati doctrinae curam inferioribus committunt. Iere. 14. a. Mittit autem panem suum super aquas, qui dat doctrinam ijs, in quibus est gratia spiritus sancti. Eccl. 11. a.

Gre. 8. mor. 37. & 2. mor. 23. Hic. f. Iob. 15. Mittit lignum radices ad humorem, quum fidelis quisque gratia spiritus sancti innititur. Mittit autem radices deorsum, est cogitationem bonam in abditis multiplicare. Isa. 37. f. Non mittit autem in terra radices suas, quod non admittitur in terra viuentium: quia hic prius spiritus, vel radice fidei non permittit. Iob. 15. d.

Missus

Subuersio Pharaonis. Missus mons ardens in mare subuersionem Pharaonis & exercitus eius innuit. Apoc. 8. b.

Ascribere gloriam Deo. Mittunt sancti coronas suas ante thronum Dei, quum omnem gloriam & honorem ascribunt Deo: vt ad illum referant gloriae laudes, a quo se sciunt vires accepisse certaminis. Apo. 4. d.

Gentiles admitti in ecclesiam. Mittitur terra in haereditatem etiam aduentis, quum gentiles admittuntur in ecclesiam. Eze. 47. d. Mittit autem funiculum fortis in coetu domini, est ordinare ecclesiam. Mich. 2. b.

Pilatus laquans manus. Mittentes Ionam in mare cum protestatione illius innocentiae, typum gesserunt Pilati occidentis Christum lotis manibus. Ion. 1. d.

Fiducia Sedechiae in rege Aegypti. Mittens vinea radices ad alteram aquilam, designauit regem Sedechiam & populum Iudeorum fiduciam habentes in rege Aegypti. Eze. 17. b.

Iechonias in Babylonem. Miserunt gentes leonem in caueam, quando Chaldaei duxerunt Iechoniam in Babylonem. Eze. 19. b.

Perdere bona opera. Mittit mercedem in sacculum pertusum, qui bona opera perdit per mala. Vel quando quis quae largitur aspiciat, quae vero rapit non perpendit: quia has in spem suae fiduciae intuentes congerunt, sed non intuentes perdunt. Agge. 1. b.

Inducens diabolus ad vitia. Mitti deorsum vult diabolus eos, quos tentat, hoc est, vt oculos ad terrena demittamus, nihil de caelestibus cogitantes. Matth. 4. a. Mittens autem Sargon rex Assyriorum Thartan ad expugnandum Azorum, designat diabolus, qui vt inducat in libidine proponit superfluas voluptates. Isa. 20. a. Et mittens Merodach libros & munera ad regem Ezechiam, est princeps huius mundi volens blandicijs decipere bonos. Isa. 39. a. Idem designauit Sennacherib mittens nuncios ad eundem Ezechiam. Isa. 37. b. Mittit autem hostis manum ad omnia desiderabilia Hierusalem, quum diabolus animi virtutes & ornatus abstulit. Thre. 1. d. Mittens vero dominus filij prodigi ipsum in villam suam, est diabolus occupans hominem, vt omni vacet turpitudine. Luc. 15. d.

Insidiae Iudaeorum in Christum. Mittens Saul ad occidendum Dauid, designauit principes Iudaeorum insidiantes Christo. psal. 58. in titulo. Et mittens Phalschur Ieremiam in neruum, designauit potestates Christum captiuos. Iere. 20. a. Mittentes autem fratres Ioseph qui ferrent tunicam eius ad patrem, designant incitantes & mouentes multos ad infamandum Christum. Gen. 37. f. Miserunt etiam Iudaei lignum in panem Christi, quum cum cruci affixerunt. Iere. 11. d. Mittere etiam lignum in panem, est crucem Christi eius doctrinae adiungere.

Discipuli deserentes Christum. Mittentes nauem Ionam in mare. Ion. 1. c. fuerunt discipuli Christi deserentes ipsum in passione.

Mittens Antichristi praedicatores. Mittens cymbalum alarum legatos in mari, designat Antichristum & haereticos mittentes praedicatores per orbem. Isa. 18. a. qui & procul legatos mittere dicuntur: quia multos peruertere student. Isa. 57. b. Dicuntur tamen iudei mittere hamum in flumen, quando praedicant, & paucos capiunt: quia hamo pauci pisces capiuntur. Isa. 19. b. Et dicuntur mississe sortem gentes super populum Dei, quando illos haeretici in varios induxerunt errores. Ios. 3. a. Abdi. d. Nah. 3. b. Et mittit fel in potum amici, qui docet errores ad subuertendum proximum. Haba. 2. c. Et mittunt radices impij, quum haeretici roborantur & augentur. Iere. 12. a.

Haereticorum terreni sensus. Mittentes amici Iob puluerem super caput suum. Iob. 2. d. designant haereticos, qui terreno sensu corda sua operiunt, atque obruunt.

Offerre vasa ad vitia. Mittens Oliba nuncios in Chaldaeam, designat offerentem se ad sectanda vitia & suggestio nes. Eze. 23. b. Hofe. 5. d.

Gratitas auaritia. Mittitur missa plumbi in os mulieris seu amphorae: quia impietas auaritia peccati sui potest detegere grauat. Zach. 5. c.

Colere idola. Mittit lapidem in acerium Mercurij est colere idola: mittenti talem lapidem comparatur, qui tribuit insipienti, hoc est, haeretico honorem praedicandi. Pro. 26. b.

Excitans persecutionem ecclesiae. Mittens serpens aquam post mulierem, designat excitantes persecutiones aduersus ecclesiam. Apoc. 12. d. Vel est introducens diabolus haereses in ecclesiam.

Praedicatio sanguinis Christi. Mittit sanguinem hostiarum in crateras. Exo. 24. a. Est tradi sanguinem Christi apostolis ad praedicandum.

Operari legem. Mitti vestes in circulis, vel per medias tabulas tabernaculi. Exo. 26. c. 30. a. 37. a. est praecipua legis nobis debere copulari per opera.

Primitia gentium. Mittit manna in vase. Exo. 14. g. quod fecit Aaron: vt designetur ad sacerdotes pertinere offerre, & conseruare eucharistiam.

Confugere ad ecclesiam. Mittens Pharaon ad coniectores Aegypti, vt eius interpretarentur somnia. Gene. 41. a. Mittens filia Pharaonis famulam ad ferendam fiscellam, in qua erat Moses. Exo. 2. b. designat primas animas ex gentilitate suscipientes Christum.

Renunciare oibus propter euangelium. Mittentes Aegyptij ad congreganda pecora. Exo. 9. d. Sunt confugientes ad domum ecclesiae, ad agenda opera poenitentiae.

Mittentes nauem vasa in mare, ne periclitaretur nauis. Ion. 1. b. sunt apostoli relinquentes omnia propter praedicationem euangelij.

Mna, vide Libra.

SYLVIA

Moab,

Moab. i. de patre: filius Lot eiusq; filia: a quo vrbs in Arabia dicta est: que postea est Area polis appellata. In campestribus Moab fuit vltima mansio filiorum Israel, ante transitum Iordanis. Num. 33. f. Moab significare potest eos, qui lege abutuntur. quibus dicitur: Vos de patre diabolo estis. Abutentes legi: vel designat opera eorum, qui lege abutuntur, quam significat Lot. gen. 19. g. Exo. 15. b. ps. 82. Moab præterea vt interpretatur de patre, significare potest intellectum: qui est de patre Deo: Intellectus quem perturbant & inflammant concupiscentia. Significat etiam Moab scientiam secularē genitam nocte de patre ebrio & ignorāte: ideo reprobatur à Deo. Isa. 15. a. Abdi. c. 1. cor. 1. c. Significat itidem concupiscentiam, quæ est à patre diabolo: & etiam sensus carnales, qui nūquam intrans in ecclesiam Dei. deut. 23. a. 1. reg. 14. a. ps. 59. Moab rursus significat dæmones & gentiles: qui etiam sunt de patre diabolo. Vel dicuntur de patre: quia recesserūt à Deo patre. num. 24. c. ps. 82. 107. Isa. 16. a. 27. d. Dicunt etiam Moab gentiles & peccatores ad ecclesiam venientes, & relinquentes antiquū patrē diabolum. ps. 59. Moabitæ dici possunt philosophi, superbi, & hæretici: qui dicuntur de patre, quia à patre cœlesti degenerarunt. Isa. 16. b. Iere. 48. b. Eze. 25. b. Amos. 2. a. Sopho. 2. b. Erant de cognatione Abrahæ, sicut hæretici de ecclesia: sed facti sunt ex patre diabolo. Moab iuxta aliam etymologiam interpretatur aqua paterna: & designat populum vt aqua defluentem in vitia: cuius rex est Balac. i. diabolus elingens. Mich. 6. b. Moab & Ammon geniti de patre Lot, qui inclusus interpretatur, carnem significant, quæ generatur de spiritibus animalibus, & virtutis seminali inclusa in visceribus paternis. Et vt filius Israel erat continua pugna contra Moab & Ammon, ita nobis contra carnem continua pugna sumenda est: nec vlla pax habenda, nulla concordia: ne per insidias nos supplantet.

Moderari, Modestia, uide Temperantia. Modicus, uide Paruus.

Modius.

Modius est mensuræ genus sexdecim continens sextarios: triginta autē modij corū faciūt. Modij farinæ tres. 1. reg. 1. d. designant præparationem ad prædicationem, quæ fit peccatoribus vt conuertantur: iustis vt perseuerent in bono: prædicatoribus autē, vt contemplationi vacent. Vel vnus modius est pro conuersione peccatoris: alter pro disciplina coniugati: tertius pro excellenti puritate continentis. Designant etiā modij tres deuotionē mentis cū intelligentia in laudibus trinitatis: & dicuntur modij propter mensuram discretionis: vt scribitur illud. Rom. 12. a. Non plus sapere, quàm oportet sapere. Sunt etiam modij: quia vnusquisq; propriū donum habet à Deo. 1. cor. 7. b. Qui tamen mensuram bonā & supereffluentē confert. Luc. 6. f. Modius sub quo ponitur lucerna, secundum litteram significat locum absconditum. Mat. 5. b. Typum autem gerit synagoga: certam quandam obseruantia formam tenentis: est etiam typus ipsius legis: & lucerna poneretur sub modio: si lux euangelica Christi intra synagoga & literæ legis terminos clauderetur. Luc. 11. e. Modius etiam sunt bona corporis, quæ in mensura dantur: vel in hac vita, vel in futura. 2. cor. 5. b. Et lucernam sub modio ponere, est propter temporale commodum gratiam prædicationis abscondere. Modius etiam sub quo ponitur lucerna, designare potest corpus humanum, intra quod clauditur doctrinæ & dona spiritualia. Rufus modius regens lucernam designat auditum inobedientium. Mar. 4. c. Modij hordei triginta, vetus testamentū indicant, propter rudiore aut crassiore cibū huius seminis: & propter numerum denarium, quo designatur decalogus. Leui. 27. c. Modius iustus designat iustum iudicium, vel mentis librationem, in Dei & proximi equa obseruatione. Modij tres, quos faciunt triginta modij sementis, designant hæreticorum opera sine fructu. Isa. 5. c.

Modulari, uide Canere.

Modus.

Modus rationē, mensuram, & formā rei significat agenda. Modus etiā, affectus. 2. para. 18. b. Ne loquaris rex hoc modo. Figura. 3. reg. 7. c. Opus in modū lilij posuit. Forma. Exo. 27. a. Craticulam in modū retis. Intentio. Iere. 20. c. Si quo modo decipiatur. Mediocritas. gen. 30. g. Ditatusq; est homo vltra modum. Modulatio. Eccl. 1. 47. b. In omni sono eorum dulces fecit modos. In modum nucis erant scyphi candelabri. Exo. 26. d. 37. c. In modum retis erat craticula altaris. Exo. 27. a. 38. a.

Maehari,

ALLEGORIARVM.

Maehari, uide Adulterare. Moenia, uide Murus.

Moxere, Mæror, uide Dolere.

Mola, Molere.

Mola nomen habet à mole, eo qd saxi mole frumenta leguminaq; in ea terantur: quandoq; autem mola accipitur pro mandibula, siue maxilla: unde dicuntur molares dentes. Molerem autem est mola terere. Mola superior dici potest Christus: mola vero inferior ipsa anima: ambo enim concurrunt ad bonam operationem, principaliter autem ipse Christus. deut. 24. d. Mola etiam superior dici potest euangelium: inferior vero lex, per quas labore differentium triticeum veteris instrumenti in farinam euangelij conuertatur. Mola præterea superior est spes: inferior vero timor: quæ debent ita coniungi, vt nō sit vna sine altera. Et tollit alterutram molam in pignus, qui à peccatore confitente aufert spem vel timorem. Mola dicitur interdum ipsa prædicatio: & perdit Deus vocem molæ, quum tollit prædicationem. Iere. 25. c. Mola quoq; dici potest labor coniugatorum. Et dicitur mola humana, ad differentiam asinaria. Mat. 24. d. Mola dicitur quandoq; ipsum cor hominis, quod instabile est instar molæ, quæ ab aqua agitur: & vt mola secundum semina, quæ in eam mittuntur, farinam profert, ita cor secundum varias cogitationes: bonam aut malam præfert farinam. Mola significat etiam corpus hominis: sed in malis est mola asinaria, quia cum graui corpore post iudicium deiciuntur in abyssum. Mat. 18. a. Mola etiam est vnusquisq; huius mundi actio, quæ dum multas curas cogerit, humanas mentes, quasi per gyrū vertit: atq; ex se farinā projicit, quia seducto corde semper minutissimas cogitationes gignit. Isa. 47. a. Mola est etiam ipsa vitæ conuersatio. Mat. 24. d. Molens Samson, Christi typū gerebat in hoc seculo laborantis. Iudi. 16. c. Vt aut Allophyll fecerunt eū molere detractis oculis: designatur qd maligni spiritus postq; tentationum stimulis intus aciem contemplationis effoderunt: ita in circuitum laborum homines mittunt. Mola asinaria dici potest error & labor in circuitum: & vt iumentis clauduntur oculi: ita ipsi laborabant cæcitate. Dij etiam gentilium, & asinaria comparantur: quia ipsi gentiles grauius ter premebantur. Mat. 18. a. Mar. 9. g. Mola etiam asinaria dici potest grauis moles terrenæ cupiditatis: cui stulti & cæci alligantur. Vel est actio terrena: quæ dum colla mentis per stulta desideria constringit, hinc in laboris circuitum mittit. Mola præterea incitium est abiectionis: quum, Exo. 11. a. Dicitur ancilla quæ est ad molam. Et molere farinam videtur dicere aegritudine. Isa. 47. a. Molentes duæ in nola significare possunt ecclesiam & synagogam in lege laborantes: vel animas in corporibus, aut in mundo: vel in elementa. Mat. 24. d. Luc. 17. g. Molentes etiam sunt simplices plebes: sub fide laborantes. Commolunt facies pauperum, qui pauperes peccantes publice pudefaciunt: quum diuitibus ne verbum quidem loqui audeant. Isa. 3. c. Molē iniqui dicuntur occultæ insidiæ diaboli: quæ & molæ leonum dicuntur. Iob. 29. c. ps. 57. Designant etiam remota secreta & nefanda peruersorum mysteria: vel potius apertas persecutiones Iudæorum & hæreticorum aduersus fideles. Molentes dici possunt prædicatores: qui frumentum doctrinæ alijs molunt. Eccl. 12. b.

Molaris, quære Dens.

Moles,

Moles est res magna, & ingentis ponderis. Moles attribuitur magnitudini Dei, veluti grauis ponderis: quia nemo est, qui si velit de iustitia cū Deo contendere, non opprimat. Iob. 23. b. Ne magnitudinis suæ mole me premat. Moles terræ, quam Deus tribus digitis appendit. Isa. 40. c. Ad totum mundum referri potest à sancta trinitate creatum & conseruatum.

Molestus, Molestia, Onerosus, Vexare.

Molestus est grauis & odiosus, & qui alicui officit, nec finit eum quiescere. Molestia vero est sollicitudo, & tedium, & egritudo permanens. Vexare etiam est molestiam inferre. Vexatio dans intellectum, est castigatio Dei ad emendationem: quæ tunc dat intellectum, quando peccator respicit. Isa. 28. e. Molestia, quam patiunt vinciti. Iob. 3. c. est illa, de qua dicit Sapi. 9. c. Corpus quod corrumpitur aggrauatur.

Aug. l. pl. 39. 82.

Philo. allego.

Hie. l. Isa. 15.

Ort. l. gen. ho. 5.

Arno. l. pl. 19.

Gre. l. 1. reg. 14.

Ort. l. Exo. ho. 6.

Basi. & Hila. l. pl. 59.

Hie. l. pl. 82.

Hie. l. Eze. 25. & f.

Amos. 2. & f. Soph. 2.

Rup. l. Soph. 2.

Hie. l. Mich. 6.

Geor. vene. canti. r.

ton. 7. cap. 36.

Gre. l. 1. reg. 1.

Hie. l. Mat. 5. & f.

Marc. 4.

Hila. l. Mat. cano. 4.

Amb. l. Luc. 11.

Aut. l. ser. d. in mote

Gre. 30. mor. 34.

Euch. for. spūal. 8.

Isy. l. Leui. 27.

Euch. for. spūal. 8.

Hie. l. Isa. 5.

Abutentes legi.

Intellectus

Scientia secularis

Concupiscentia.

Sensus carnales

Dæmones

Gentiles

Philosophi & hæretici.

Populus defluens

Care

Gradus diuersi

Synagoga.

Literæ legis

Bona corporis.

Corpus humanum.

Vetus testamentū.

Iustum iudicium

Opera hæreticorū.

Amb. de Tobia. 15.

& ser. 29.

Euch. for. spūal. 8.

Gre. 33. mor. 16.

Rup. 1. d. deut. 29.

Hie. l. Iere. 15.

Ort. l. Mat. ho. 5.

Ort. l. Mat. ho. 5.

Gre. 6. mor. 10.

Euch. for. spūal. 8.

Aug. ser. 107.

Gre. 7. mor. 16.

Hila. l. Mat. can. 8.

Amb. ser. 8.

Aug. 1. q. in suan. 24.

Gre. 6. mor. 26.

Ber. ser. de angelis

Hie. l. Isa. 47.

Ort. l. Mat. ho. 30.

Hila. l. Mat. cano. 25.

Am. l. Luc. 17. & ser.

5. 29. & epi. 62.

Hie. l. Isa. 3.

Gre. 19. mor. 24.

Hie. l. Iob. 31.

Aug. l. pl. 57.

Hie. l. Eccl. 12.

Gre. 14. mor. 15.

Hie. l. Isa. 28.

Gre. 4. mor. 14.

aggruat animam: & deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantem. Eo enim ipso, quo adhuc mortales sunt, corruptionis suae pondere grauantur, & adstricti molestia vincuntur: quia in illa adhuc libertate vitae incorruptibilis non exurgunt.

Arno. f. ps. 105. Vexari dicitur Moyses, quando aliqui legem ipsam transgrediuntur ps. 105. Transgressio legis. Arno. f. ps. 93. 106. Vexantes aut spernentes hereditatem Dei, sunt negligentes vitam aeternam. Et qui vexant & persequuntur fideles ecclesiae, qui pertinent ad hereditatem Dei. ps. 93. 106. Negligentes vitam aeternam Philo. de Ioseph. Molestia domina Ioseph ipsi adolescenti. gen. 39. b. designat concupiscentiam, quae grauis est viro ciuili, & in bonis operibus se exercenti. Concupiscentia tentans Hila. f. Mat. ca. 10. 15. Vexata a daemone filia Chanaan, designat animam existentem in peccato, quae oblecta est a daemone. Mat. 15. c. Ad idem referuntur vexatae turbae. Mat. 9. d. Anima in peccato. Ori. f. Isa. ho. 2. Molesti sunt Deo, aut praestant Deo certamen, qui non petunt ab eo signum: quia Deus vult per signum saluare: & ipsi respuunt Deum sanare volentem. Isa. 7. c. Nolle sanari a Deo Hila. f. ps. 14. Molesti erant Christo in ira Iudaei, dum ipsum flagellabant, & cetera flagitia in ipsum exercebant. ps. 54. Persequentes Iudaei Christum Gre. 5. mor. 12. Molesti accipere auditores verba haereticorum refugiunt ipsi haeretici: dum eorum tristitiam declinant, per vana verba negligentiam eorum capiunt. Iob. 4. a. Infidiae haereticorum Gre. 13. mor. 1. Onerosi consolatores dicuntur amici Iob: quia haeretici seu prauis quibuslibet, quum laborare bonos in aduersitate conspiciunt, in eo quod illos consolari appetunt, malis es persuadere conantur. Iob. 16. a. Consolatio haereticorum fallax.

Moliri.

Moliri dicitur a mouendo, vel a molibus: estque rem aliquam cum difficultate magnoque conatu loco mouere. Est item moliri ingenio vel corpore ad aliquid agendum moueri.

Moliri infidias dicitur, qui fabricat & tractat, quomodo aliquem infidijs capiat. Sic non moriebantur infidias fratres Ioseph in Aegypto. gen. 42. f. Tractas decipere.

Mollis, Mollire.

Mollis dicitur non durus, sed tactui cedens, quasi mobilis, quod in quantumque partem facile trahi ac moueri possit. Mollire autem est molle reddere: & per metaphoram, sedare, mitigare, siue placare.

Mollis responsio, aut sermo sunt verba poenitentis misericordiam a Deo implorantis: ideo eius frangunt iram. pro. 15. a. Verba poenitentis.

Gre. 16. mor. 20. Mollit Deus cor, quum aptum ipsum reddit & penetrabile ad suas suscipiendas inspirationes & exhortationes. Iob. 23. d. Operari ad recipientes inspirationes Hila. f. Mat. can. 11. Molles vestes, significant corpus luxui deditum, & mores lasciuos: unde & ipsi homines molles dicuntur. Math. 23. a. Luc. 7. d. Isa. 47. a. Significant etiam molles vestes adulationem, quae vitia peccantium blandimentis fouet. Corpore luxui deditum Adulatio.

Gre. ho. 6. Molliti sunt sermone super oleum. ps. 54. quando pretextu misericordiae pungunt: quales erant sermone Iudae de vnguento super Christum effuso. Mat. 26. a. Vel sermone Christi, qui duri videbantur incredulis, molliti sunt fidelibus, quibus sunt explicati. Fraudulenta increpatio Clara verba Christi fidelibus Blandimenta haereticorum

Beda. f. pro. 2. Mollit sermone suos mulier aliena. pro. 2. c. quando haeretici mollitie libertitudinis, & linguarum blandimentis, corda decipere innocentium nituntur. Mollia verba malorum in iudicio

Gre. 33. mor. 18. Mollia loquetur Leuiathan Deo. Iob. 40. d. quum membra eius dicent Christo in iudicio Domine domine, nonne in nomine tuo prophetauimus: & in nomine tuo cemonia eiecimus: & in nomine tuo virtutes multas fecimus? Sic loquebatur mollia Pharaon post mortem primogenitorum: & Nabuchodonosor: & Haman.

Rup. 3. victor. verbi Dei. 20. Moloch, quare Melchom. Momentum.

Momentum dicitur quaecumque spatium temporis: & quantumcumque pondus, siue magnum hoc sit, siue paruum. Frequenter tamen momentum accipitur pro minimo temporis puncto, & pro minimo pondere.

Hic. f. Isa. 54. Momentum indignationis Dei contra gentilitatem, quo dicitur Deus abscondisse faciem: apellatur sic: quia multo maiorem poenam gentilitas merebat, quam accepit. Isa. 54. c. Punitio citra eodignum.

Amb. f. Luc. 4. Momento temporis dicitur ostendisse diabolus omnia regna mundi: quia omnia sunt momentanea. Luc. 4. a. Momentanea temporalia

Hic. f. Isa. 26. Momentum dicitur tempus vitae praesentis, aut tempus usque ad iudicium. Isa. 26. d. Abscondere modicum ad momentum, donec pertranseat indignatio. Tempus usque ad iudicium

Gl. ordi. f. Leui. 15. Momentis singulis adherens carni faedus humor. Leuitic. 15. a. frequentiam loquacitatis indicat. Frequentia loquacitatis

Moneta

Moneta, uide Pecunia.

Monile, Torques.

Spiritus sanctus. Monile est ornamentum colli, praecipue femininarum: quod etiam torques dicitur. Torques aurea circa collum, significare potest spiritum sanctum, seu eius dona in anima. pro. 1. b. Hic. f. Leui. 17.

Obedientia Christi. Monilia Christi designant eius obedientiam, quae exornat ecclesiam. cantic. 1. c. Et torques aurea in collo Ioseph, est intellectus Christi bonus. gen. 41. c. Ori. f. cantic. ho. 13. Beda. f. gen. 41. Prædicatores. Sicut monilia est collum ecclesiae, hoc est praedicatores, qui ornant ecclesiam: qui dum in sapientia, qua resurgunt, sancta opera faciunt, quasi in auro lapides gerunt: qui etiam splendens sensibus ornatum adiungunt verborum. cantic. 1. c. 7. a. Ber. f. cantic. 17. 44.

Meditatio spiritualis. Monile aureum designare potest meditationem sensus & intelligentiae spiritualis. Iere. 4. g. Et torques aurea est ipsa sapientia & intelligentia, & principalis mentis ratio in corde. Vel intellectus bonus: ideo torques a collo in pectus dependet. gen. 41. c. pro. 1. b. d. Isa. 3. d. Eze. 16. b. Demum monilia dici possunt omnia simul animae ornamenta. Isa. 61. d. Hose. 2. c. Amb. de Ioseph. 7. Beda. f. pro. 1.

Honor virginis parus. Torques est honoris insignis: & iuncturae feminum beatae virginis Mariae dicuntur ut torques. cantic. 7. a. quia per eius partum colli nostri iugum solutum est, & nobis collatae virtutes. Vel dicitur quia castitas illi data est ex Dei munere. Amb. de insti. vir. 12. Rup. f. cantic. 6.

Honor virtutis. Torques aurea potenter dimicantibus datur in munere: ut quia signa virtutum gestant, maiora semper exerceant: & debilitatis crimen incurrere metuant, dum in semetipsis iam fortitudinis est praemium, quod ostentant. Eccl. 1. c. 32. a. Gre. 31. mor. 12.

Sententia scripturae apud haereticos. Monilia ex auro & argento sunt in superbiam, quum haeretici sacrae scripturae sententias se ornant, ad suos defendendos errores. Eze. 7. f. Hose. 2. c. Hic. f. Eze. 7.

Monimentum.

Memoria passionis. Monimentum dicitur a monendo, quod rei alicuius nos moneat, eamque in memoria reuocet. Monimentum dicitur exitus de Aegypto, designat memoriam passionis Christi. Exo. 12. c. 13. c. 17. d. Ori. f. Leui. ho. 13. 16. f. Leui. 24.

Sollicitudo verbi dei. In monimentum est similia, & panes propositionis, quum quis habet verbi Dei sollicitudinem: & memoriam passionis Christi. Leui. 5. c. 6. c. 24. b. Ori. f. Leui. ho. 13. 16. f. Leui. 24.

Exempla sanctorum. In monimentum est pecunia, quum sanctorum exempla nobis proponuntur. Exo. 30. b. 39. b. Num. 31. g. Ori. f. Num. ho. 36.

Mons, Montanus.

Deus. Mons est terra tumor altissimus, quasi ab eminendo dicitur. Mons aliquando dicitur desertum. thre. 4. d. Super montes persequuti sunt nos. Excelsa idolorum. Eze. 18. a. In montibus non comederit. Timor. Iudi. 5. a. Montes fluxerunt a facie domini. Vrbs. Isa. 54. c. Montes enim commouebuntur. Terra adu. Marci. 9. Hic. f. Isa. 2. 22. & f. 1er. 31. Anno. f. ps. 67. Amb. f. Luc. 19. Ori. f. can. ho. 2. 3. & f. Math. ho. 4. Aug. 1. q. in euang. 29 & 16. c. 6. f. 11. & f. Ioan. 1. 4. 2. f. tract. Hic. f. Isa. 56. Gre. 33. mor. 1. & f. Eze. ho. 13.

Iustitia Dei. Mons quo ascendit Christus, est celsitudo paternae maiestatis. Et mons supra quem posita est ciuitas: est diuinitas, cui coniuncta est caro. Matth. 5. b. Et ipsa trinitas dicitur potest mons, unde abscissus est lapis. Dani. 2. c. Et mons excelsus est ipsa diuinitas. ps. 103. Matth. 17. a. Mons sanctus Dei, unde pater exaudivit filium, est iustitia Dei. ps. 3. quia iustum erat ut eum suscitaret, qui per obedientiam ita pro hominibus mortuus fuerat. De hac. ps. 35. Iustitia tua ficut montes Dei. Et montes Dei dicuntur omnia sublimia & secreta Dei: quae creaturae rationales non valent assequi: ut iudicia Dei. Aug. f. ps. 3. Hic. f. ps. 35.

Christus. Mons passim solet significare Christum, propter eius summam eminentiam: & ipse est mons, in quo loquitur Deus. Exo. 19. b. 33. b. ps. 14. 45. 47. 67. Et ipse est mons super verticem montium. Isa. 2. 22. b. Et lapis qui creuit in monte magnum. Dani. 2. c. Et mons transfigurationis. Matt. 17. a. Mar. 9. a. Luc. 9. d. Et ipse est mons Oliueti, in quo plantantur oleae. Luc. 19. e. Et ipse est mons sanctus, qui benedixit ecclesiae. Iere. 31. e. Et mons qui iactatur in mare, est Christus transiens ad gentes. Mat. 23. b. Mich. 4. a. Et ipse est mons Dei, ad quem multae gentes confluunt. Isa. 56. b. Et mons excelsus nimis est ipse Christus. Eze. 40. a. Et eius sublimitas, in qua pascunt turbae. Et quum dicitur post passas turbas ascendisse in montem, recessum in caelum significauit. Ioan. 6. a. b. Instar motus autem dicuntur intumuisse aquae Iordanis. Iosu. 3. d. ut designet crescentes dilectio ad imitationem Christi. Ipse est mons, in quo fundata est Hierusalem caelestis. apoc. 21. c. Geor. vene cant. 1. ton. 7. cap. 19. Ricar. de. f. victo. de. ex. ter. mal. 16. Rup. 12. f. apoc.

Virgo Maria. Mons interdum dicitur beatissima virgo Maria. Exo. 19. b. Et ipsa est mons, unde abscissus est lapis sine hominum manibus. Dani. 2. e. Et mons excelsus, in quo plantauit Deus cedrum. Eze. 17. g. Ipsa est mons Ephraim, quae fructificauit, & genuit Christum. reg. 1. 2. Et mons domus domini. Isa. 2. 4. 11. ps. 66. 131. Amb. f. Rom. 9.

Ecclesia. Mons praeterea dicitur ipsa ecclesia, quae creata est & eleuata per verbum Dei supra reliquam terram. Ori. f. Mar. cap. 18. & f. ho. 14. 27.

Cyrl. 7. l. Ioan. 1. adulantiū linguæ excipiunt, à mentis suæ morte reuocetur: unde de his prædixit dñs. Luc. 9. g. Sine mortuos sepelire mortuos suos. Et dñs perire de ouib⁹, qui scidit i desperatione. Eze. 3. 4. b. **Peccatum?**

Ori. f. Matt. ho. 8. 25 Mortuum aliquando dicitur ipsum peccatum: vt mortuum ad quod non accedere debet f. cerdos, est peccatum, quod non debet admittere. Leui. 21. b. Et mortua opera & verba, sunt peccata. Et mortuorum ossa sunt opera quæ videntur iusta, & non sunt: vt homo mortuus nō est homo. Matth. 23. c. Mortifera quoq; dicuntur ipsa peccata, quæ mortem inferunt. Iob. 33. c. Mortuum autem erat peccatum ante legem: quia imputabatur, vel non apparebat: quod tra dita lege reuixit, hoc est, apparuit. Rom. 7. b.

Ori. f. Matth. ho. 3. Gustant mortem, aut panem mortis, qui aliquod peccatum committunt: manducant autē, qui sine fræno peccant. Matth. 16. d. Et videtur grauius guttare, quam videre mortem. psal. 88. Et grauius videtur, quum mors aliquem sequitur. Apoc. 6. b. Peius autem, quum mors venit super aliquē. ps. 54. Grauiusimū vero, quū mors dicitur aliquē absorbere. Mori dicitur anima viuēs. Apo. 16. a. quia viuere in peccato dicitur, quicūq; sciet, & bono inuidēs malū operat. **Peccare?**

Ruper. f. Apoc. 1. Mors aliquando sumitur pro diabolo. Isa. 28. d. Percussimus fœdus cum morte. Ipse dicitur perditio & interitus. Iob. 18. a. 28. d. Apo. 6. b. 16. a. Hæc mors perdit malos in inferno. psal. 48. **Diabolus?**

Ori. f. Leui. ho. 9. & f. Isa. ho. 7. De manu huius mortis liberat Deus. Hofe. 13. d. Mortui etiam dicuntur dæmones. Isa. 8. d. Mortui seculi, sunt seculariter viuentes. ps. 14. vel sunt qui ex conditione propaginis Adæ moriuntur ob peccatum eius, qua ratione Christus non computatur inter mortuos seculi: sed dicitur sicut mortuus seculi: sicut factus est in similitudinem carnis peccati. **Seculariter viuentes?**

Hie. f. Isa. 28. & c. f. Hofe. 13. Mors peculiariter dicitur infidelitas. Et mortui infideles. Et mors Saræ, est infidelitas synagoga. Gen. 24. g. 42. g. 45. c. Et mors abortiuū vel mulieris, est recessus à fide. Exod. 21. c. 22. a. 28. f. Et mori ob contactū montis, est incidere in hæresim vel blasphemiam. Exo. 19. b. Atq; ita mortui sunt decepti ab hæreticis. Isa. 22. a. Matth. 8. c. Et alienatio à vero species quædā mortis est. Ephe. 5. d. Perit, quod pendabat in paxillo, quum aliquis à fide Christi decidit. Isa. 22. g. Mori in terra polluta, est multis cōaminari erroribus. Amos. 7. d. Mors est in olla, quum amaritudo hæresis miscetur sacre scripturæ. 4. Reg. 4. g. **Infidelitas?**

Hier. f. Isa. 9. & f. Iere. 9. & f. Eze. 18. Mors aliquando sumitur p. o. pœna, præcipue æterna. Exod. 22. a. 30. d. Iere. 9. f. Thre. 1. g. Eze. 18. a. Luc. 7. b. Mors autem est status peccati in inferno: vmbra vero mortis est in hac vita. Isa. 9. a. Et morientes sapientes, sunt morte æterna puniti. ps. 48. Mori pisces siti, est malos in inferno sine refrigerio puniri. Isa. 5. b. Et mortui sempiterni sunt, qui nullum sperant solatium. Thre. 3. a. Isa. 22. a. Iob. 4. d. In inferno autem est caligo mortis: & vmbra mortis, hoc est, obtebratio mentis. Iob. 10. d. Ducuntur ad mortē, qui per peccatū aut hæresim gradiuntur ad inferos. Pro. 24. b. Interitus etiā est mors æterna simul cū temporali. Et interibūt reliquæ impiorū, quando corpus, quod hic reliquerunt, in iudicio detrudetur in infernū. ps. 48. 54. 77. 134. Pro. 2. d. Isa. 11. d. 41. c. 48. b. 1. Thes. 5. a. Interibunt habitatores terræ sicut cœlū, & terra: quia non desinent esse, sed mutabuntur. Isa. 51. b. Iob. 27. c. 33. d. Gen. 45. c. 47. d. Exo. 9. a. 12. c. 31. Leui. 7. c. Pereunt à serpētibus, sunt puniti à dæmonibus. 1. Cor. 10. b. Occubere dicuntur robusti, quando superbi mittuntur in infernum. Ioel. 3. b. Peribit gens & regnum, quod non seruiert ecclesiæ. Isa. 6. c. Hofe. 10. d. Amos. 1. c. 6. c. Abdi. c. Perire dicuntur gladio, qui tentatione diaboli intereunt. Nahū. 3. c. Mors autē inferni dicitur mors secunda. Apo. 20. d. Morie autem mori est pœna temporali & æterna puniri. Leui. 20. b. Mori dicuntur corā dño, qui ipso condemnate pereunt. Leui. 10. a. 16. a. Mors etiā animalū Aegypti designauit punitionem Aegyptiorū, & similitū, qui colebant animalia bruta. Exo. 9. a. 28. f. Mors peccatoris, quā non vult Deus, est ignoratia, vel mors æterna. Eze. 33. c. Interit autē de populo suo, qui iam nō cōnumeratur in populo Dei: sed in infernum cum dæmonibus detruditur. Leui. 17. b. **Pœna vel temporālis vel æternā?**

Ori. f. Isa. ho. 1. 1. & f. Math. ho. 31. Mors Pharaonis est destructio principatus diaboli: ideo ipso mortuo ingemiscūt filij Israel: vt cōuertantur à subiectione peccati ad Deum. Exo. 2. d. Eodem refertur mors quærentiū animā Moisi. Exo. 4. c. Sic mortuo Ozia vidit visionē Ifaias: & Mortuo Achaz, hoc est, sublato malo principe. Isa. 6. a. 14. g. Mors Aegyptiorum in mari, est abiectio dæmonum & peccatorum in baptismo. Exo. 14. g. Mori furem, est hæreticum excōmunicari: vel diaboluū superari in ipsa tentatione. Exo. 32. a. Mori principē Tyri morte incircuncisorum, est diabolū detru di in infernum cum alijs. Eze. 28. b. Sic occubunt robusti gentium. Ioel. 3. b. Amos. 2. a. Et dormiens rex Babylonis, designat ciectum diabolū, & mortuam esse mortem. Isa. 14. b. Et perit princeps de Gaza, quū sermo cōtrari⁹, & potestas diaboli perit in ijs, qui cōuertūt. Zac. 9. a. **Damnati?**

Rie. f. Ecclesiastē. 7 Moritur in tempore nō suo, qui per peccata prouocat Deum, vt etiam in hac vita recipiat iudicium. Eccl. 7. c. **Mors decreta?**

Hie. f. Amos. 2. f. Iere. 10. & f. Ioel. 1. & f. Isa. 17 Moritur Moab cum sonitu & clāgore tubæ, quum hæretici conuincuntur excelsis sensib⁹, qui in sanctis libris clangoribus buccinæ comparantur. Amos. 2. a. Et peribunt idola in tempore visitationis suæ, quum hæreses destruentur. Iere. 10. c. Et perit vinum ab ore, cum cessant defensiones hæreticorum aut voluptates. Ioel. 1. b. Et interit viror Moab, quum pereunt verba ornata hæreticorum. Isa. 15. c. **Mors Christi?**

Respicere?

Baptizari.

Peccare?

Diabolus?

Seculariter viuentes?

Infidelitas?

Hæresis?

Pœna vel temporālis vel æternā?

Damnati?

Mors decreta?

Perfektio?

Mors Christi.

Destructio principatus diaboli.

Abiectio dæmonū & vitiorum in baptismo.

Iudicari etiā in hac vita.

Cōuincit hæreticos?

Deficiens infirmis ecclesia.

Mori dicitur aliquis peccato, quum relinquit ipsum peccatum. Rom. 6. a. Ephe. 2. a. Colos. 2. Iere. 9. a. Sic mors est cessatio prauæ consuetudinis: & mortui ex Israel sunt apostoli & sancti, qui mortui sunt mundo, & in ipso afflicti. Isa. 41. d. 1. Cor. 5. d. Gala. 2. d. Et mortui qui laudantur. Eccl. 7. a. 4. a. sunt mortui mundo. Mori mortui iustoru est baptizari, ac mori mundo & peccato. Num. 23. b. Hofe. 14. a. Amos. 4. c. Et mors filij viduæ est, quæ fit per baptismum. 3. Reg. 17. c. Moritur aliquis absq; retractatione, quum viuere in peccato mox vt innotuerit prohibetur: & quia non dimittitur iniquitas, donec quis moriatur peccato. 1. Reg. 14. f. Isa. 22. d. Et mors Ozia, typus est mortis peccati, aut principis peccati in nobis: quo viuente non possumus videre visionem. Isa. 6. a. Moriendi tempus est in hac vita, vt moriamur cum Christo. Eccl. 7. 3. a. Mortui Dei sunt, qui mortui sunt in domino: vel qui sic sunt in peccato, vt respiciant. Isa. 26. Et moritur consecratum Deo, quando quis mortuus est peccato, & crucifixus mundo. Leui. 17. d. Mors amara est extinctio voluptatis in carne: quæ amara est in principio cōuersionis. 1. Reg. 15. g. Mortificat autem dominus peccato, & viuificat per gratiam. 1. Reg. 2. b. Mortificat quidem prius à peccato: postea vero viuificat per gratiam: hoc autem facit dominus, non prædicator. Mortificat etiam dominus, quia populū Iudæorum à cognitione veritatis separat, & in perpetuum damnat. Mortificare membra, quæ sunt super terram, est pellere vitia à suis potentijs, Colos. 3. a. Sic moriuntur ossa, quum anima eligit suspendium. Iob. 7. c. Emortui Abraham & Sarā genuerunt Isaac: vt designentur gaudium spiritus, vel Christum nasci in ijs, qui mēbra sua mortificauerunt. Rom. 4. d. Interitus carnis, est eius castigatio, & penitentia contra libidinem. Et cum sapientia carnis transit in spiritum: vt iam nō quæ carnis sunt sapiat, sed quæ sunt spiritus. 1. Cor. 5. b. Et interit radix Philistæ, quum delentur prauæ concupiscentiæ. Isa. 14. g. Perire dicitur etiam impius, quum conuertitur ab impietate. ps. 9. Mors autem, quam expectant iusti, est otium, qui appetunt mortificari rebus seculi, & gloriæ temporalis vitā in se extinguere: & tamen non venit, quum compelluntur occulto Dei iudicio alijs præesse. Iob. 3. d. Mortuū mare dici poterat, quum deficientibus aquis Tordanis nō inundabat mare: sic cōscientia est mare mortuum, quando cessantibus concupiscentiarum & tentationum fluctibus quiete in bono. Iosu. 3. d. Dormiens non timet, qui moritur securus in gratia Dei. Pro. 3. c. Sic moriuntur in nidulo suo, qui pacatissima quiete ad cœlum euolant: vel qui vitijs mundi & concupiscentijs, in carne non viuunt. Iob. 29. c. Et mors sanctorum dicitur preciosa, quia transeunt ad vitam. psal. 115. Dicitur autem Deus esse mors ipsi morti: quia in electis totam mortem occidit. Hofe. 13. d. Mors Saræ perfectionem virtutum, & carnis mortificationē significare potest. Gen. 23. a. Et mors Abraham perfectionem derelinquentis omnino infandum. Gen. 25. a. 26. d. Et mors Ioseph, est mortificatio carnis hominis. Iudi. 4. d. Et mortuus Iob plenus dierum designat eum, qui in æternitatis cōtemplatione absorberet, & c. Iob. 42. d. Sicut hæc mors dicitur esse fortis dilectio: quia deducit ad hanc mortem: hoc est, ad carnis mortificationem & virtutum perfectionem. Canti. 8. b. Mori A zotios, quum aggrauata est manus domini, est mori idōblatris & vitæ veteri. Moriebantur quidem per mortuum mirum, hoc est, per diabolum. Sed cum aggrauatur manus domini, moriuntur delectando fetorem peccati. Nōdum autem mortui sunt, qui nōdum plenā habent compunctionem. 1. Reg. 5. c.

Mors Abraham passionem Christi & mortem significauit. Gen. 25. a. 26. d. Mors etiam Saulis ab aduersarijs interfecti idem designauit. 1. Reg. 31. b. Mors itidem Ioseph in Aegypto mortem Christi in mūdo præfigurauit: postquam creuerunt fideles. Gen. 50. d. Exo. 1. a. Defunctus etiam frater sine liberis, est Christus, qui adhuc electorum suorum nūmerum non impleuit. Deut. 25. b. Et mortuum, quod tetigerunt Iudæi, & immundi facti sunt, est Christus, quæ crucifixerunt. Mors Iosue designauit, quod Christus mortuus est ijs, qui sunt in peccato: viuunt vero in sanctis. Iosu. 24. f. Iudi. 2. b. Gala. 2. d. Viuō ego iam non ego, & c. Philip. 1. c. Mihi viuere Christus est. Hebræ. 6. b. Crucifigentes filium Dei, & c. Et Matth. 10. d. Qui cōfitebitur me, cōfitebor & ego eum: & qui negauerit me, & c. Mortem sibi iudicauit meliorem Ionas, quā vitam, designans mortem Christi, qua mundus est redemptus. Ionē. 4. b. Mortuum granum frumenti, designat Christum mortificatum in infidelitate Iudæorum. Ioan. 12. c. Mori potissimum, est cessare verbum Dei in anima: vel mori Christum in redemptionem generis humani. Num. 35. d. Mortuus autem dicitur Christus peccato hoc est, carni, quæ erat similis carni peccati. Dicitur aut mortuus Christus in cōspectu hominum: resurrexisse vero in cōspectu filiorum hominum: quia mors ad hominem pertinebat: resurrectio ad filium hominis. Sicut enim in Adā omnes moriuntur, ita & in Christo omnes viuificabuntur. 1. Cor. 15. c. Mortis filius dicitur datus, qui tulit ouem pauperis, est Christus pronuntiatu debere mori pro populo. 2. Regum. 12. b. Perire dicitur iustus, est Christus in passione, non secundum veritatem, sed sicut malis videbatur. Isa. 57. a. Iob. 4. b.

Periens Iob destructus vndiq; designat ecclesiam, quæ in infirmis perit, quando ipsa, quæ videbatur fortia corruunt. Iob. 19. b. Perit quoq; sanctus de terra, quum boni deficiunt in ecclesia.

Philo: allego. Ori. f. Num. ho. 7. 1. Ambr. f. Luc. 9. Hiero. f. Eze. 18. Aug. epist. 59. Gre. f. 1. Reg. 14. Ori. f. Isa. ho. 15. & c. Roma. 6.

Hiero. epist. Samuel quondam, & aduers. Iouinia. 1. Ambr. de bono mortis. 2. Hiero. f. Isa. 26. Ily. f. Leui. 27. Gre. f. 1. Reg. 15. & 8. mor. 18. Ori. f. 1. Reg. ho. 1. Aug. 13. clui. Dei. 4. Ori. f. Rom. 4.

Ambr. de penitē. 2. Aug. cōtra Adimāt. 17. & f. p. 9.

Gre. 1. mor. 2.

Ricar. de f. vict. de extremi mali. 18. 19. Beda. f. Pro. 31. Gre. 19. mor. 24.

Hiero. f. Iob. 29. Bass. f. p. 115. Gre. 12. mor. 8. & 35. mor. 25.

Ori. f. Gene. ho. 11. Iudi ho. 3. Aug. f. Ioan. trac. 65. Beda. f. Gen. 23. Ber. f. Canti. ser. 52.

Gre. f. 1. Reg. 5.

Gre. 1. pasto. 1. Epipha. 1. de hæresibus.

Ori. f. Iudi. ho. 2. Hiero. f. Ioan. 4. Aug. f. Ioan. trac. 11.

Philo de profugis. Ambr. de fuga secu. 2. Hier. 1. aduer. Pelagianos. & f. Isa. 17. Gre. f. Eze. ho. 6. Aug. enchir. ad Laurent. 12. & epist. 120. cap. 9. & f. p. 44. Ori. f. Iere. ho. 8. Ambr. apol. David. 5. Cyrl. 8. f. Ioan. 13. Gre. 1. mor. 14.

Gre. 1. mor. 20.

SYLVA

clesia. Mich. 7. a.
 Ber. f. Cant. ser. 51. Dormire dicitur puella mortua: quia Christo perinde se habent mortui, ac si dormirent. Dormiunt Christo mortui.
 Gre. 8. mor. 13. & 13. mor. 3. Matth. 9. c. 25. a. Mar. 5. d. Sic dormiebat Lazarus. Ioan. 11. b. Et mortui dicuntur dormientes. 1. Thef. 4. d. 1. Cor. 15. c. 2. Mach. 12. g. Et sancti dicebantur dormire cum patribus. Gen. 47. g. Et mortui dicuntur dormire in puluere, quia corpora in puluerem rediguntur. Et lignum moritur in puluere, quum iustus moritur in manibus persequentium. Iob. 3. c. 7. d. 14. b. 27. d. Et diuites dormiunt somnum suum, quando moriuntur. ps. 75.
 Hil. f. Matt. cano. 9. Dormire etiam puellam & non mortuam esse, designat prædicationem resurrectionis. Prædicatione resurrectionis.
 Hier. f. Isa. 14. Dormiunt reges vniuersi in domo sua, quum apostoli diuersas habent mansiones in gloria. Mansiones apostolorum in gloria.
 Ambr. epif. 3. Mors Rachelis in itinere in partu Benjamin, designauit cessationem synagogæ in conuersione Pauli. gene. 35. c. 48. b. Vel designat portionem superiorem, quæ cum peperit Christum, illi; vniuersi dicit cum Paulo: Viuo ego, iam non ego, viuit vero in me Christus. Ipsi namque plenisimo & perfecto cedit portio, quæ ex parte est, & moritur, vt viuat in toto. Vel designatur ratio deficiens in contemplatione. Cessatio synagogæ & conuersio Paulo.
 Beda. f. Gen. 35. Mors pueri Ismaelis, conuersionem Iudæorum ad christianismum adumbrat. Gen. 21. d. quod nolabat videre Agar, hoc est, principes Iudæorum. Conuersio Iudæorum.
 Geor. uene. Cant. 2. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Ricar. de f. victio. de 72. p. arch. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Glof. inter. f. Gen. 21. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Ori. f. Nu. ho. 22. & 4. o. ho. 12. & f. mat. 21. ho. 12. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Hier. f. Isa. 59. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Aug. 16. cōtra Faust. 17. & ser. 75. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Cyril. de recta fide ad reginas. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Gre. f. 1. Reg. 4. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Hier. f. Isa. 22. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Gre. f. 1. Reg. 2. 4. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Ori. f. Nu. ho. 9. & f. Iob. ho. 25. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Hiero. f. Eccl. ten. 9. & f. Isa. 29. & f. Iere. 7. & f. Eze. 7. 14. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Gre. f. 1. Reg. 4. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Hil. f. Mat. cano. 2. 9. Aug. 17. cum. Dei. 5. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Ruper. f. Hose. 14. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Gre. f. 1. Reg. 2. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Glof. ord. f. Exo. 14. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Glof. ord. f. Exo. 28. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Hier. f. Isa. 56. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Ori. f. Iudi. ho. 3. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Gre. f. 1. Reg. 2. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Hier. f. Ecclesiast. 10. Ber. f. Cant. ser. 44. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.
 Gre. ho. 26. Mors Saræ cessationem indicat synagogæ, cui succedit Rebecca, hoc est, ecclesia ex gētibus. Cessatio synagogæ.

Dammum pudicitie: Mors pecorum Aegypti damnum pudicitie figurare videtur. Concupiscentiam quippe qua factus exoritur, communem cum pecoribus habemus. Hanc edomitam & ordinatam habere, pudicitie virtus est. ps. 77.
 Amisio iustitie: Mors primitiuorum Aegypti, est amisio ipsius iustitie, qua quisque generi humano socialis est. ps. 87.
 Obstinati: Mortui, quibus Christus non facit mirabilia, sunt obstinati, quibus eius miracula non profuerunt. psal. 87.
 Mori corpora sanctorum: Perire dicuntur cæli, quum sanctorum corpora moriuntur, postea renouanda. psal. 101.
 Requies a malis: Mors quam querunt mali & non inueniunt, est requies a malis: vt cessantibus malis ipsi requiescant. Apoc. 9. b.
 Cognoscens se perditum: Perit egressus de vtero, qui postquam ad apertam iniquitatem exiit: perditum se cognoscit: perit enim suo iudicio, qui se perditum nouit. Iob. 3. b.
 Reprehendentes inferiores superiores: Mortuus Oza, quum tetigit arcam domini, designat peccantes inferiores, quum ineptè reprehedunt superiores. 2. Reg. 6. b. Vel designantur principes Iudæorum, qui volebant seruari legem veterem cum euangelio.
 Timor cognoscens peccatum: Moriturum se dicit Ionathas ob gustatum mel, designat timorem cognoscens peccatum. Comminatio vero Saulis est timor etiam incussus menti prælatorum. Liberans autem Ionathan populus a morte, indicat culpam illam in alio morte dignam fore. 1. Reg. 14. f.
 Perire defectu verbi Dei: Mori fame, est defectu verbi Dei perire: & moriuntur fame Iudæi, quum inter eos non sint prædicatores neque doctores. Iere. 11. d. 21. c. Et mortifera fagittæ famis dicuntur, quum quis moritur deficiente verbo Dei. Eze. 3. d. Ab hac morte famis liberat Deus. Iob. 5. c. Isa. 5. d. Perirens autem fame filius prodigus, designat gentiles pereuntes in erroribus, cum non haberent panem verbi Dei. Luc. 15. d. Ad hæc pertinet mori coram Ioseph deficiente pecunia. Gen. 47. d.
 Præteritis figura huius mundi: Mortua vxor septem fratrum sine liberis, designat præterire huius mundi figuram. Mat. 22. c.
 Corpora: Mortui pro quibus baptizantur, sunt corpora. 1. Cor. 15. d. Et mortalia feruorum Dei dicuntur corpora prius casta. psal. 78. Dormientes quoque virgines sunt morientes. Matth. 25: a. Et somnus dicitur ipsa mors. psal. 126. 130. Mortale autem corpus, quod in gehennam mittendum est, est totus homo. Rom. 6. b.
 Corruptio carnis ex peccato: Mortuus quatuoriduanus designat corruptionem carnis, que prouenit ex corruptione peccati. vnde Christus non fuit mortuus quatuoriduanus, sed triduanus, quia fuit sine corruptione peccati. Ioan. 11. e. Eccl. 1. 3. 4. b.
 Vita præfens: Mortuorum regio dicitur vita præfens: vt regio viuorum est vita futura beatorum. ps. 114.
 Periculū gentiliū: Moriturus seruus Centurionis, nisi liberatus esset a Christo, designauit perituros gentiles, nisi si Christus eis succurrisset. Luc. 7. a.
 Carnalis consuetudo: Mori iusto erat in veteri lege: mori vero pro bono in noua. Rom. 5. a.
 Resipiscencia: Mors contendens, est carnalis consuetudo, quæ resistit bonæ voluntati, deflectione bonorum temporalium fruendorum. 1. Cor. 15. g. Mors, quæ ultra non erit, comprehendit omnes angustias mortalitatis. Apo. 21.
 Despectio iudæorum: Mori dicitur in vulua, qui in occulta perpetracione peccati mox resipiscit, & se mortificat. Perit autem egressus de vtero, qui post apertam iniquitatem, se perditum cognoscit. Iob. 3. b.
 Non præcogitata mors: Moritur vinculus in puluere, quando apud corda prætorum iusti prædicatione despecta, cunctisque viribus effusa creditur: & corpus iusti inter manus persequentium examinatur. Iob. 14. b.
 Falsa functiones dæmonum: Mori dicuntur subito, qui antea mortem non præcogitauerunt, nec ad eam se præparauerunt. Iob. 34. c.
 Labii in hæresim: Interitus laquei est, cum suadent dæmones frustra nos orare, & reliqua bona opera facere. psal. 34. Perire autem in humilitate, est deficere in abiectione. ps. 118.
 Ceteri fastum malorum: Perire multitudinem, est in hæresim labi. Exod. 19. d. Leui. 10. b. Et perire semen, seu extrema Amalec, est perire per doctrinas diaboli. Num. 24. d.
 Iosum: Perit memoria malorum cum sonitu, quum superbia & fastus malorum conteritur: vel cum defununt esse mali ad prædicationem sanctorum. ps. 9.
 Mors sanctorum est in ecclesia: Non perit propheta extra Hierusalem: quia propheta moriuntur existentes in ecclesia. Luc. 13. g.
 Apostasia a fide: Perit nomen alicuius, quum definit esse Christianus, qui prius fuerat. psal. 40. Luc. 15. e.
 Sequi viam latam: Intereunt in vijs suis, qui viam latam sequuntur, Thre. 4. a. Perire autem de via iusta est, iam non posse habere viam iustam. ps. 2. Dicitur autem, perire iustus in iustitia sua, quum is, qui si-bi iustus videbatur, cum sua iustitia perit. Eccl. 7. c.
 Impediti propositu morte: Pereunt cogitationes hominis, quum per mortem impeditur homo, ne faciat quod cogitauerat. psal. 145. Et pereunt naues Chartaginæ & fortitudo earum, quum cessant machinamenta & defensiones mundi. Isa. 23. a.
 Non fugere vitia: Perit fuga a nobis, quum non fugimus fornicationem & cætera vitia, quibus pennæ animæ grauantur.

Mors pecorum

Ambr. de fuga secu. Gre. 10. mor. 1. a. Hiero. f. Amos 5. 2. grauantur. psal. 141. Perijt fuga à Christo in passione: quia se capi permisit. Dicitur autem perire effugium à malis, quando in iudicio se solummodo & iudicem conspiciunt. Iob. 11. d. Et perit fuga à pastoribus, quum non possunt euadere vindictam Dei. Iere. 23. g. Sic perit fuga à velocce. Amos. 2. d.

Hiero. f. Iob. 3. Gre. 4. mor. 7. Perire diem in qua natus est, optabat Iob, hoc est, vt transfret mortalitas, in qua natus erat, vt ueniret ad immortalitatem. Vel designat apostatam spiritum, qui in viuendi essentia, etiam moriendo subsistit: quem perditio vitæ non subtrahit: quia in aeterno dolore positum seruando mors immortalis extinguit. Qui iam à beatitudinis gloria deiectus, adhuc optatur vt peccat: vt videlicet retrusus dignis supplicijs, etiam tentandi licentiam amittat. Et hoc est perire, non vt non sit, sed vt malè sit. Iob. 3. a.

Lyra f. Iere. 4. Perire dicitur cor regis, quum praelati deficiunt. Iere. 4. c. Aut dolent de lapsu subditorum. Deficere praelatos.

Glof. inter. f. Isa. 56. Non perit nomen quod dat Deus. Isa. 56. b. Sic nihil perijt de possessione filiorum Israel. Exod. 9. b. Seruantur enim christiani, legem Dei custodientes, in gloria aeterna. Perpetuitas fidelium.

Mori quasi nihil remaneat post mortem, est iuxta Epicureos. Isa. 22. d. Comedamus, & bibamus: cras enim moriemur. Mors idolorum.

Glof. inter. f. Exo. 8. Mors ranarum in Aegypto. Exo. 8. d. est delictio figmentorum poetarum. Delicta signata poetica.

Glof. f. Exo. 22. Mori animal presente domino. Exo. 22. c. est peccare subditum, non ex negligentia pastoris. Iudicium Dei.

Glof. ord. f. Iere. 21. Mori in gladio. Iere. 21. d. 21. c. est feriri sententia diuini iudicij. Perire hæres.

Mori peste. Iere. 21. c. Eze. 33. f. est per hæresim perire.

Morticinum.

Morticinum dicitur, quod sua sponte mortuum est, absque sanguinis effusione, aut alia exteriori violentia. Et cadaver hominis morticinum dicitur. Iere. 9. f.

Morticinum dici potest peccator, qui est per peccatum mortuus: & actiones prauæ: vel vita in peccato. Leui. 5. a. 7. c. 11. b. 17. d. 21. b. Nu. 19. c. Eze. 4. d. 4. g. Morticinum autè ponitur duplex: quædam dicuntur pecora, quædam abominationes: Morticinum autem peccus, est homo per insipientiam peccans, & pecudum contra legem vitam ducens: qualibus ait Dauid: Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus. Abominationes autem immundæ, veluti canes & simiæ, & quæcunq; talia, quæ etiam ab infidelibus colebantur: per quæ designantur idololatræ, & in alio malo viuentes: vt in dolis & rapinis. Et morticina idolorum sunt errores & peccata hæreticorum. Iere. 16. d.

Morticinum aliquando dici potest ipsum mortale corpus. Mortale corpus.

Mortarium, Mortariolum.

Mortarium est, in quo res, quæ resoluendæ sunt, ac comminuendæ pistillo teruntur.

Mortariola aurea, seu ætæra, quæ obtulerunt principes Israel incenso plena, designant gratiarum actionem, pro doctrina accepta à Deo: Ideo erant scilorum decem. Num. 4. a. 7. c. Vel designat Christum ab apostolis prædicatum, cuius corpus de virgine aureum, orationibus preciosum, passione contribulatum.

Mortariola etiam in quibus conteruntur dura, vim irascibilem indicant: qua contra vitia, & seipsum peccantem iratus homo duos affectus, duraq; opera, & obliqua in puluerem redigit. Vis irascibilis.

Morus.

Morus est arbor, quæ postrema floret: nec se lædi à frigore sinit: cuius fructus mori dicitur. Morus prius producens fructum album, qui postea rubescit, ac demum fit niger, diabolus significat: qui naturam prius albus & rubeus erat: sed culpa factus est niger. pl. 87. Luc. 17. b.

Mos, uide Consuetudo.

Moseroth.

Moseroth, id est eruditio, vel disciplina, vel vinculum: vigesima septima mansio filiorum Israel in deserto: quo peruenitur post Hasmona. Designat festinandum esse ad magistratos & ad vincula charitatis. Num. 33. d.

Iuxta Origenem dicitur Malaloth, & interpretatur excludens, & designat non dandum esse locum diabolo.

Moses.

Moses, id est attractus, vel assumptus, ex aquis videlicet: filius Amram & Tohabed: fuerat à parentibus expositus in carecto fluminis: vnde assumptus est à filia Pharaonis: & adoptatus: Postmodum eduxit populum Israel de Aegypto cum fratre suo Aarõ: eisq; dedit legem in mote Sinai acceptam à Deo. Demum mortuus est nõ ingressus in terram promissionis. Moses

Christus captus. Non valere effugere iudicem.

Transire mortalitatem.

Deficere praelatos. Perpetuitas fidelium.

Mors idolorum.

Delicta signata poetica.

Iudicium Dei.

Perire hæres.

Peccator. Actio praua. Vita in peccato.

Mortale corpus.

Gratiarum actio. Christus.

Vis irascibilis.

Diabolus.

Mercurius interpretis Dei. Moses sic dicitur est, quia sumptus ex aquis propter aquam sapientiæ, quam ei Deus impartitus est. Et solet indicare Mercurium, quia naturam sapit aqueam. Nam vt hæc lauando aufert obtegentem maculam: vt appareat nuda rei forma: Sic ille Hermes verus interpretis amouet teftam extranei idiomatis, obscuritatem ænigmatum & parabolarum, aut cuiuscunq; detrusi sermonis difficultatem: & aperiens ea, quæ in penetralibus arcanis Dei & naturæ recondita sunt, nudam offert veritatem contuendam.

Lex Peritia legis. Solet Moses passim esse figura veteris legis, vel peritiæ legis: cui coniungitur Aaron, hoc est sacerdotium: ideo reprehendebat facientem iniuriam proximo: quia lex reprehendit peccantes. Exo. 2. c. 14. a. 19. a. 24. a. Sic quum lauit Aaron, est lex, qua mundaatur sacerdos. Exo. 29. a. Leui. 1. a. 8. a. 10. a. num. 25. a. 32. b. 33. a. deut. 34. a. Iosu. 8. f. 11. d. ps. 76. 104. 105. Matth. 17. a. Ita sumitur pro lege. Luc. 16. g. Habent Moses & prophetas. Et Moses accusat Iudeos, hoc est, lex. Ioa. 5. g. quos accusat quando moritur: quia mors eius signum fuit cessationis legis. Et quum adduxerunt ad eum vaccam rufam, designauit id, quod Iudæi dicebant de Christo: Ipsum secundum legem debere mori. num. 19. a. Vt autem ei successit Iosue, designat legem, cui successit Christus. Et iratus Moses est lex iubens puniri malos. Exo. 16. e. Vt erat Moses impeditus lingua, designat legem, quæ muta fuit gentibus. Et vt venit ad percutiendum Aegyptum plagis, est lex castigans vitia. Et vt congregauit populum ad puteum, est lex congregans ad fidem. num. 21. d. Et vt orando sedit in lapide, est lex quiescens in ecclesia. Exo. 17. c. Vt etiam apparuit in transfiguratione cum Christo, lex est dans testimonium Christo. Luc. 9. d. Vt se opposuit Core & sotijs eius, est lex opponens se erroribus, & docens hominem scientiam & amorem Dei. num. 16. b. Vt duxit Aethiopsiam, est lex, quæ extensa est ad gentes: vnde post ductam Aethiopsiam dicitur ei loquutus Deus ore ad os per incarnationem verbi Dei. num. 12. a. Moses non dedit terram quæ erat citra Iordanem, sed extra, pecoribus aptam, designans legis imperfectionem, quæ non dabat promissiones, nisi terrenas, relinquens cælestes Christo. nu. 32. b. Vt aduocauit Leuitas ad puniendos malos, lex est, per quam condemnantur transgressores. Exo. 32. d. Vt cupiebat videre faciem Dei, lex est, quæ non videbat, nisi sub velamine. Exo. 33. d.

Christus. Moses vt fuit filius mulieris Hebrææ, sed adoptatus à filia Pharaonis, typus est Christi, qui fuit filius synagogæ, sed assumptus ab ecclesia. Et vt fuit absconditus, & euasit à nece, qua alij infantes occidebantur: ita Christus latuit mundo, & euasit à cede Herodis infantes occideris: & habet nomen ab aqua propter baptismum, quem instituit Christus. Et occidit Aegyptium hoc est, diabolum. Vt etiã voluit pacificare rixantes Hebræos, typus est Christi, qui duos populos in vnam fidem & charitatem coniunxit. Et vt dicitur mediator & legislator: & orauit pro populo, designat Christum legislatorè & mediatorè pro genere humano intercedentem. Et Moses iratus, est Chrs reprehendens vitia. Exo. 2. c. 4. a. 16. a. 17. a. 24. a. 32. a. 34. a. Vt autè erat populo in his quæ sunt ad Deum, & distribuebat iudicare, Chrs est in primis diuina curans, & dans ministros ecclesiæ. Exo. 18. b. Et vt cõbussit vitulum, Chrs est destruens idololatras & ipsam idololatriam. Exo. 32. b. Sanctificauit Moses tabernaculum: & Christus ecclesiam. Exo. 40. b. Vt vixit Aarõ & vasa tabernaculi, Chrs est secundum diuinitatè, vngens se secundum humanitatè, & suos. Leui. 8. b. Vt stetit in cõfractioe ad placidum Deum, Chrs est in passione verè placatus Deum. ps. 105.

Praelatus Prædicator. Moses vt pascebat oves, significat prælatum aut prædicatorem: quorum typum in multis locis gerit. Et vt erat populo in his, quæ sunt ad Deum, designat episcopum, qui debet præcipue diuina curare. Vt etiam consulebat dñm in tabernaculo, est prælatus colligens se, vt contemplationi & orationi vacet. Sed vt fecit moram in monte, significat prælatum, nimium contemplationi vacantem: qui etiã orauit pro populo: vt debet prælatus pro subditis intercedere. Exo. 3. a. 4. a. 18. b. 2. 4. a. 32. a. 33. a. Vt etiã defendit puellas, & aduocauit oves, typus è doctoris. Exo. 2. c. Vt fuit missus ante legem nouam, designare potest Ioannem Baptistam missum ante Christum. Exo. 3. a. 4. a.

Ioannes Baptista. Moses ascendens in montem, contemplatiuos & perfectos designare potest: quorum munus est terrena despiciere, & ad cælestia semper eleuari. Exo. 19. a. 20. c. 24. a. Moses vt reprimebat Israelitarum pusillanimitatem metuentium Aegyptios, typus est interioris hominis, qui debet exteriorè ad bona opera inducere. Exo. 14. d.

Mens. Moses vt erat impeditus lingua, significat mentem, quæ est sine sermone: vnde datur ei Aarõ vt sit os eius, hoc est, sermo menti, qui interpretes sit ipsius mentis. Exo. 3. d. 4. d.

Opera cultui Dei coniuncta Lex cõ prophetis. Moses vt eduxit populum Israel de Aegypto simul cum Aaron: designat opera cultui Dei coniuncta: cum vnum sine altero non sufficiat ad salutem. nume. 33. a. Designat etiam legem & prophetas, qui conantur populum ab Aegyptiaca seruitute liberare, & tunc populus magis affigitur à diabolo. Exo. 5. d. Designat etiam ipsam legem, quam mittit Deus in cordibus nris, vt egrediamur de Aegypto.

Sensus spiritalis & literalis. Vt etiam coniungitur Moses Aaron vt interpreti, significare potest sensum spiritualem cõiunctum literali, & legem spiritualem, quæ missa est à Deo. Exo. 4. d. Leui. 13. a. Mich. 6. a. Vel è diuerso significat sensum literalem, cuius interpretes est sensus spiritualis.

Geor. vene. canti. 1. ton. 4. cap. 15.

Oris. Exo. ho. 4. 1. & f. Leui. ho. 6. & f. nu. ho. 6. 9. 11. 10. 16 27. & f. cant. ho. 2. Arno. f. ps. 104. Tertu. adu. Iudeos Amb. 2. de Abra. 10. & f. Luc. 9 Aug. 9. in num. 33. & epist. 1. 19. Cyril. f. Ioan. 3. Gre. ho. 33 Beda. f. Exo. 5. Geor. vene. canti. 2. ton. 3. cap. 18.

Oris. num. ho. 17. Amb. de Eua. 22. & f. ps. 118. ser. 8.

Basi. de spu. san. 14. Gre. Nyl. d. vi. Mo. Tertu. adu. Marc. 2. Cyril. de trinita. 7. Aug. 12. con. faust. 90. & f. ser. 86 Beda. f. Exo. 2. Ber. ser. 10. c. a. Pasa. & f. can. ser. 66. Cyril. 4. f. Ioan. 4. 9. & 8. cont. iulian.

Gre. f. neg. 7.

Lyra. f. Exo. 3.

Gre. Nyl. de vi. Mo. Glo. or. f. Exo. 19. Lyra. f. Exo. 14.

Philo 9. deteri. pot. tio. inh. & de migr. Abrahæ Hie. de mansio. Gre. f. Eze. ho. 12. Cyril. de ado. in. ff.

Hie. f. Mich. 6. & f. Sopho. 2. Hyl. f. Leui. 13.

Dion. de mys. theo. Cum autem mundatur Moses cum populo, & postea ascendit in montem, ubi loquutus est cum Deo, &c. Typus est dantium operam theologiae, qui debent mundari, & ad superiora semper ascendere. Exo. 19. a. d.

Beda. f. Exo. 2. Ut autem genitus est à viro de domo Lcui, designat populum Christianum à Christo rege-neratum. Exo. 2. a.

Lyra. f. Exo. 5. Potest interdum Moses figuram gerere religionis, nempe cum volebat educere populum de Aegypto ad sacrificandum Deo in deserto. Exo. 5. a.

Aug. epi. 112. & 2. de trinit. 17. & 16. cont. Faust. 27. & 1. pl. 98. 13. Aliquando Moses typus est Iudaici populi: vt cum difficulter videbatur exequi imperium Dei: & quū vidit posteriora Dei, Iudæos designat, qui semper vidēt posteriora, nec vident reuelata facie. Et quū percussit petram dubitādo, vnde fluxit aqua sitientibus, est populus Iudaicus, affigens Christū cruci: quē Dei virtutē esse non credit: à quo tamen manarunt aquę redemptionis. Exo. 3. c. 4. a. 17. b. 2. 4. d. 33. d. 40. b. Et vt non ingressus est terram promissionis, est populus Iudæorum, non intrans in ecclesiam Dei. num. 20. b.

Mosoch.

Hiero. f. Isa. 66. & f. Eze. 27. 32. 38. Mosoch. i. attrahens, vel prolongans, vel sapiens: filius Iaphet. genef. 10. a. Ab hoc orti sunt Cappadoces, quorum metropolis, quæ postea ab Augusto Cæsare est appellata Cæsarea, vsq; hodie lingua ipsorum, Mazacha dicitur. Vel interpretatur extensio, significans gentiles, qui obliti priorum, ad anteriora se extendunt, per fidem, spem, & charitatem. Isa. 66. f. Vel interpretatur infania, & designat hæreticos infanientes. Eze. 27. c. 32. c. 38. a.

Mouere, Commouere, Motus, Immobilis.

Mouere & motus, notæ significationis est: cōtingit autem motus, qui est à termino à quo ad terminum ad quem, vel secundum locum, vel secundum quātitatem, vel secundū qua litatem. Dicitur aut motus ab Aristotele esse actus entis in potētia, secundū q̄ in potentia.

re. f. Eze. ho. 5. Motus Deo propriē competere non potest, cum sit purus actus. Sed potest in Deo significare applicationem virtutis eius ad aliquid: vt spiritus domini mouebatur super aquas. genef. 1. a. Et dicitur mobilis sapientia: quia ubiq; omnibus adest spiritus sanctus, & omnibus obuiat. Et etiam quia licet quantum ad virtutes theologicas & morales, quæ ad vitam animæ necessariæ sunt, stabilis maneat: tñ tantū ad dona gratis data, modo adest iustis, modo abest. Sapi. 7. d.

Gre. 11. mor. 17. & 3. mor. 2. Hier. f. Ezech. 3. & f. Isa. 19. Commoueri dicitur Deus, quum rectitudinis suæ districtione prauitatem humanam ferit. Iob. 13. b. Et commotio diuinæ indignationis est grauitas diuinæ vltionis. Iere. 23. c. Ezech. 3. c. Dicitur etiam Deus mouere manum, quum castigat. Isa. 19. c. quia nos ferire nisi commoti nescimus, ipsa diuina percussio commotio vocatur: & ad nostra verba diuina voce descenditur, vt eius factum ab homine vtcunq; capiatur.

Arno. f. ps. 59. Commouet Deus terram, quando terrorem futuri iudicij infert: qui & montes commouere dicitur. Et mouebitur terra de loco suo, quum tranſmutabitur in iudicio. ps. 59. 67. 76. Isa. 18. c. 24. d. 9. 2b. Amos. 8. c. Nahum. 1. b. Agge. 2. b. d. Mouebūtur etiam cœli & terra in iudicio, ad ostendendā grauitatē irę iudicis. Ioc. 3. c. Et dies ille dicitur commotionis. Amos. 1. d.

Ambr. epi. 12. Arno. f. ps. 59. Aug. 18. cini. Dei. 32. & f. ps. 59. 67. Hier. f. ps. 95. 97. & f. Tob. 9. Hier. f. Eze. ho. 10. Commouit etiam Deus terram in passione Christi: quando factus est terremotus. Commouet quoq; Deus terram, quum affligit & castigat corpus alicuius. ps. 59. Et commouetur terrā, quum quis dolet per pœnitentiam, & conuertitur: & etiam quum quis turbatur in tribulationibus. Sic etiam cōmouetur mare, quum mundus respicit. ps. 95. 98. Ierem. 8. f. 10. b. Eze. 3. 2. b. Sic cōmota est terra, quum infideles venerunt ad fidem Christi. Haba. 3. c. ps. 17. 67. Et cōmotio magna auditur post prædicatorem, quum eius sermonem sequitur luctus conuerſorum. Et rursus sequitur secunda commotio, quæ est fletus amoris. Eze. 3. c. Commouet etiam Deus terrā de loco suo, quum hominē transfert à vita terrena ad meliōrē statum. Iob. 9. a. Mouetur etiam mare, cum amaritudo huius mundi vertitur in dulcedinem. Et quum amaritudo legis per lignum crucis versa est in dulcedinem euangelij. ps. 97.

Hier. f. Agge. 2. Commouit Deus cœlum, quando de cœlo audita est vox eius. Commouit terram, quādo priori populo tradidit testamentum: & in aduentu eius turbo, caligo, tenebræ cernebantur. Mouit mare rubrum, quando viam præbuit populo tranſeunti. Mouit aridam, vel Aegyptum per plagas cultu Dei vacuam: vel solitudinem, per quam quadraginta annis circumduxit populum. Sic tpe passionis fugiente sole motū est cœlū: & tenebræ factæ sunt super oēm terram. Mota est terra, quum saxa scissa sunt, & sepulcra referata. Motum est mare, dracone, qui in eo erat, interfecto. Mota est arida, hoc est, infructuosa quondā gentiū solitudo. In hoc aut vniuerſitatis tremore, commotæ sunt etiam oēs gentes: quia in oēm terram exiuit sonus apostolorū domini: & verba eorum vsq; ad orbis terminos penetrarunt. Agge. 2. b.

Gre. 9. mor. 3. Aug. sapo. ho. 2. Ricar. de f. vi. de somni. Nabucho. 24. Commouit etiā Deus terram de loco suo: quū plebs Israelitica de Iudææ finibus euulsa, colla gētibus subdidit: quæ subditi auctori Deo recusauit. Iob. 9. a. Mouet etiā Deus candelabrum de loco suo, quū dispergit populū. apoc. 2. b. 6. d. Vel quū bona boni operis intētio in malā cōmutat: vt quod

Destitutio templi. quod prius agebatur ex veritate, fiat postea humano fauore. Commoueri super liminaria tem- pli, destructionem templi designabat. Amos. 9. a.

Excitatio animi ad operandum. Commouet dominus desertum Cades, quum fructificare facit animam sanctam. ps. 28. Et mouetur castra ad concilium sonum buccinæ: quia nimirum cum prædicationis sermo subtilius ac minutius agit, auditorum corda contra tentationum certamina ardentius excitantur.

Motus angelorum. Moueri sane altissimi illi dicuntur spiritus, circulariter quidem, dum æternis illis principio ac sine carentibus, pulchri, ac boni fulgoribus coniunguntur. Per rectam vero lineam, quando ad inferiorum prouidentiam prodeunt, recta omnia peragentes. Reflexe autem, & inferiorum prouidentiam agentes, in sua identitate, nusquam discedendo perdurant, circa identitatis autorem pulchrum ac bonum indefinenter choream ducentes. Porro anime quidem motus circularis ingressus est in se ipsam ab exterioribus omnibus, spiritaliumq; sui virium vniformis glo meratio, veluti orbe quodam, & vt nusquam aberret largiens, eamq; ab extimis, erroribusque plurimis conuertens & colligens: primum in se ipsam, deinde vt vniformem effectam singulari ter coniunctis virtutibus iūgens. Atq; ita ad pulchrum illud & bonum ducens, quod super om nes substantias est, vnum atq; idem, principioq; & sine carens. Obliquē vero mouetur anima in quantum sibi ipsi conuenienter diuinas notiones non spiritualiter & singulariter, verum rati onaliter & latius, ac veluti promiscuis transitorijsq; actionibus haurit. Recta vero linea mo uetur quum non in se ingrediens, neq; singulari spiritus effectu acta (hoc enim est, vt dixi, in orbem moueri, sed ad ea quæ sunt circa se prodiens, ab exterioribus veluti à quibusdam fig- nis varijs ac multiplicibus ad simplices atq; coniunctas intelligentias promouetur. Moueri di- cuntur etiam virtutes cœlorum, quum quis in melius proficit. Luc. 21. f. Et commouentur cu- stodes domus, hoc est, vel angeli in iudicio, vel costæ hōis deficientes in senectute. Eccl. 12. b.

Motus animæ. Motus aquæ in piscina designat virtutem spiritus sancti in baptismo. Ioan. 3. a. Quia vero fie bat descendente angelo, designauit commotionem populi Iudæorum adueniente Christo, & aduersus ipsum Christum.

Proficere. Motus capitis ad conſuetudinem nimis iracentium, & inuidia estuantii refertur: nam quo ties furore succendimur, turbulenta capitis mōtione cōminamur. Sæpe etiam mouere caput fit per contemptum. Isa. 37. d. Iere. 18. c. thre. 2. e. Mouet etiam caput erga miferos, qui mentem ad compassionem inflectit. Iob. 16. a. Nahum. 3. b. Simouetur caput nostrū (portio videlicet illa suprema in arce residens) in obiectum deificum, vel bonum aliquod: mouetur & ipsum omniū præcipuum caput, & omnium bonorum largitor Deus attrahens, & deducens, iuxta illud sal- ua toris: Nemo venit ad me, nisi pater meus traxerit eum. Præuenit enim aliquando Deus, vt ait propheta: Mifericordia eius præueniet me. Sed aliquando ipse Deus exquirat, vt nos primo moueamur, sicut scriptum est: Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos. Mouetur tunc & ille, qui factus est caput corporis ecclesiæ: sicut ipse omnibus protestatur, dum ait: Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos, benigne ad vos veniendo, vobis- cumq; mansionem faciens.

Eiectio mali plati. Mouerunt caput Iudæi, hoc est, Chm, quū ipsum nō modo nō receperūt, verum etiā expu- lerunt dicentes: Tolle, tolle, crucifige eū. Et mouerunt caput, quia amiserunt sapientiam. ps. 21. Mouebant autem capita sua, qui iam antea pedes mouerant, & non stabant supra petram. Et quia verum caput non habebant, ideo mouebant capita sua. Matth. 27. d. Et mouere dicuntur capita sua, qui onera sua ferre nolunt, neq; leue iugum Christi suscipere.

Virtus spūs sancti in baptismo. Cōmotio Iudæorū adueniente Christo Ira Contemptus. Compassio. Eleuatio mentis

Expellentes Iudæi Christum. Cōmotio capitis in populis fuerunt Iudæi, quū ipsis dispersis insultatur: & quia tranſit de sensu literali ad spiritualem. Qua ratione fideles dicuntur mouere caput, quia tranſtulerunt le- gem à suo statu ad spirituale gradum. ps. 21. 43. thre. 2. e. Matthæ. 27. e. Moueri autem dicuntur Iudæi, non ab ebrietate, quum non quiescunt in vero scripturarum de Christo sensu: sed va- rios & inconstantes sibi fingunt. Isa. 29. c.

Insultantes Iudæis. Transitus à litera ad spiritum. Mouere etiam caput est, quum per formidinem veritatis tacta mens ab insensibilitate sua quatitur, & ad cognitionem fidei credulitatis gressibus appropinquat. Sic mouent caput Iu- dæi venientes ad fidem. Iob. 42. c.

Venire ad fidem. Cōmoti dicuntur pedes Christi, hoc est, apostoli in passione, quū in fine dubitarūt. ps. 37. Moueri dicuntur montes, quum fortes deficiunt. Iere. 14. f. Et mouentur fundamenta terræ, quum diuites admirantur conuersionem infidelium ad fidem, vel ipsi conuertuntur. ps. 81. Cō mouebuntur aut montes, sed non fœdus Dei cum ecclesia. Isa. 54. c.

Dubitatio apo stolorum. Denicere fortes. Motus terræ perturbationem gentilium ac Iudæorum significare potest. ps. 45. Agge. 2. b. Et moueri mare est fluctuare vulgus. ps. 95. Motus etiam fluctuum persecutiones gentium aut Iudæorum significant. ps. 88. 97. Commouentur quidem fluctus maris, sed non prætereūt ter- minos suos. Iere. 5. c. Commotio autem magna super terram erit in aduentu Gog, hoc est, tē- pore Antichristi. Eze. 38. f.

Perturbatio genti- liū aut Iudæorum. Fluctuūs vulgus. Persecutiones.

Tob. 9. b. quum eos interdum percutit, quos reatus proprii arbitrij non addicit: vt infantem in originali mortuum condemnat. Multiplicat etiam Deus dolores Euxæ, quum augetur dolor in sensualitate ad bene operandum. gen. 3. b.

Phil. 2. allego. Gre. 11. mo. 13. Multiplicat Deus gentes, & perdit. Tob. 12. b. quum eas & per fecunditatem sobolis exten- dit, & tamen in propria infidelitate derelinquit.

Hic. f. Hofe. 12. Aug. 13. cōf. 12. 4. & 1. doct. christiana. Multiplicauit Deus visiones prophetis: quia varijs modis se illis manifestauit. Hofe. 12. c. Multiplicantur aues, quum dilatantur verba sacra scripturæ. Et quum multiplicatur homi- nes intellectu ad superiora tendentes: vel res in ipso intellectu. gen. 1. c. Multiplicat etiã Deus argentum, quum dat copiam verbi. Hofe. 2. b. Multiplicantur item panes, dū distribuuntur. Nō multiplicantur autem, dum integri sunt: quia doctrina, cum distribuitur, crescit.

Oris. gen. ho. 1. Basi. Exae. ho. 11. Hila. f. ps. 66. Amb. de Noe. 24. Gre. 35. mor. 16. Ify. f. leui. 26. Hic. f. Nahum. 3. & f. Eze. 16. Rup. 6. de glorifica. trini. 15. Hic. f. ps. 17. Gre. f. 1. reg. 7. Multiplicatio iusti fit secundum perfectionem virtutum, & abundantiam bonorum operū, & per augmentum ecclesie. gen. 1. d. 9. a. 17. a. 47. f. 48. a. Multiplicantur autem in senecta vberi: quia cum eorum vita differtur, semper ad melius fortitudo producitur: eisq; per augmenta tem- porum crescut etiam luera meritorum. ps. 91. Multiplicat etiam nos Deus, quum in vno pre- cepto facit nos implere plura. L. cui. 26. b. Multiplicari etiam dicitur vt locusta, qui tot sibi par- rat virtutes, quot prius habebat vitia. Nahū. 3. d. Multiplicata Hierusalē est anima virtutibus a- bundās. Eze. 16. a. Multiplicari à fructu frumcti, vini, & olei. ps. 4. In bonum sumi potest.

Hic. f. Eze. 16. Aug. 1 ps. 4. Rup. 6. de glorific. trini. 15. Multiplicatio signorū in Aegypto, multiplicationē miraculorū Chri in mundo significare pōt. Exo. 7. a. Sic multiplicauit Deus fulgura, hoc est, miracula per scōs & p̄dicatores. ps. 17. Gre. f. 1. reg. 7. Multiplicans Anna preces est ecclesia orans pro conuersione Iudæorum: & orans sine in- termifsione, hoc est, sine distractione. 1. reg. 1. b.

Hic. f. Eze. 16. Aug. 1 ps. 4. Rup. 6. de glorific. trini. 15. Multiplicatio Ismaelis designat incrementum populi carnalis Iudæorum. gen. 16. c. 17. c. Incrementū Iudæo- rum carnalium.

Gre. 33. mor. 18. Multiplicare dicitur Leuiathan preces ad Deum. Job. 40. d. quando videlicet demones ro- gabant Christum, ne mitteret eos in abyssum: aut quum membra diaboli dicent in iudicio: Do- mine domine nonne in nomine tuo prophetauimus, & c.

Hic. f. 1. sa. 22. & f. ps. 75. Aug. epif. 59. Multiplicata scissuræ domus Dauid, sunt multiplicata schismata in ecclesia. Isa. 22. c. Et mul- tiplicare fornicationes, est augere vitia. Ezech. 16. c. 23. c. Multiplicata quoq; infirmitates, sunt multiplicata vitia: vel multiplicata idola apud gentes. ps. 15. Multiplicat etiam Ephraim vasti- tatem, hoc est, hæretici errores & vitia. Hofe. 12. a. Multiplicare etiam testamenta in terra Cha- naan, est relicto pacto Dei facere pacta cū dæmonibus. Eze. 16. d. Et multiplicat hæretici alta- ria, quū vnū altare ecclesie diuidunt, in quo est vna fides, & vnū baptisma. Hofe. 9. c. 10. a.

Hila. f. ps. 68. Multiplicati inimici super capillos dicuntur, vel numerantur, vt predestinati: vel quia plures sunt mali quàm boni. ps. 37. 39. 68. Et multiplicabunt in iudicio interfecti à domino: quia multi apparebunt condemnati. Isa. 66. e.

Gre. 18. mor. 7. Multiplicata est gloria diuitis in hoc mundo: quod præcipuè dicitur de hæreticis. ps. 48. Et multiplicantur filij impiorum, quum augentur sequaces hæreticorū. Job. 27. b. Et hæretici mul- tiplicant vrbes munitas, quum suas augent rationes. Hofe. 8. b. Et multiplicant pigmenta, quū multis verbis errores suos exornant. Isa. 57. b. Et multiplicant non sua diabolus, hæreticus, & Antichristus: qui congregant, quos non pepererunt. Haba. 2. b. Multiplicat etiam negotiatio- nes suas Niniue, quum quis addit peccata peccatis. Nahum. 3. d. Multiplicari homines in terra, in malum sonat, & in vitio est. gen. 6. a.

ori. f. 1. reg. ho. 1. Gre. f. 1. reg. 2. Hic. f. Eze. 31. Hic. f. Eze. 22. Hic. f. Iere. 2. Multiplicat loqui sublimia, qui querit altiora se. 1. reg. 2. a. quod prohibetur Eccl. 1. 3. c. Altio- ra te ne queris. Multiplicat etiam loqui sublimia, qui plures facit Deos. Demones etiam mul- tiplicant loqui sublimia, dum varijs modis mundana persuadere nituntur. Multiplicata arbutta cedri designant multiplicatum imperium diaboli in hoc mundo. Eze. 31. b.

Hic. f. Iere. 2. Multiplicant viduas, qui multas animas à sponso Christo separant. Eze. 22. f. Separantes animas à Christo

Relinquens multos in infidelitate

Manifestatio Dei. Dilatari verba scrip- turæ. Eleuari mente

Perfectio virtutum & opetum.

Miracula Christi

Orās ecclesia.

Rogantes demones Christum

Multiplicata schis- mata in ecclesia, Hæreses

Innumeri mali.

Gloria malorum in malo

Augmentum hære- ticorum.

Ornatus errorum

Querens altiora, se

Multus, Multitudo.

Multitudo dicit frequentiam & copiam: & in vniuersum quodocunq; receditur ab vnitate deuenitur ad multitudinem. Multa autem opponuntur vni. Multus autem aliquando est diutinus. deut. 11. b. Multoq; in ea viuas tempore. Interminatus. gen. 4. a. Factum est post multos dies. Grauis. deutero. 2. d. Populus magnus & multus. Innumerabilis. gene. 50. d. Vt saluos face- ret multos populos. Magnus. Exo. 5. a. Multus est populus terræ. Omnis. ps. 39. Multa fecisti tu domine Deus meus. Plurimus. gen. 14. b. Habebat puteos multos bituminis. Varius. Exo. 12. d. Vt multa signa fiant in terra Aegypti.

Multitudo

Immensitas Dei. Multitudo attribuitur Deo ad ostendendam eius immensitatem, quam simplici notitia nos assequi non valeamus. Vt multitudo virtutis diuinæ est virtus eius infinita. ps. 65. Eius est etiam multitudo gloriae. Exo. 15. a. Et dicitur multus ad ignoscendum: quia multum parcat. Isa. 55. b. Multitudo autem miserationum Dei, & viscerum Dei, fuit in aduentu Christi. Et multitudo fortitudinis Christi ostensa est in resurrectione. Isa. 63. a. b. Job. 23. b.

Predestinati. Fideles in ecclesia. Multitudo stellarum dicitur numerum predestinatorum. ps. 146. Multitudo autem hominum & iumentorum in Hierusalem, designat doctos & indoctos in ecclesia: qui & multæ gentes di- cuntur. Zach. 2. b. Et multa familia Iob sunt docti in ecclesia. Job. 1. a. Multitudo vrbs relicta erat Iudæa prius frequens fidelibus. Isa. 32. c. Et multitudo ciuitatis est multitudo fidelium in ecclesia. Job. 39. b.

Genus humanum. Multitudo in montibus in bonum quidem sunt fideles cum sublimitate doctrinæ: in malum vero sunt dæmones & hæretici cum superbia. Isa. 13. a.

Angeli. Affectus cōpasiōis. Multitudo genus humanum aliquando significare potest. Exod. 16. c. L. cui. 4. e. 9. a. 10. d. Et multæ aquæ sunt populi multi. Eze. 1. f. Et multitudo populorum promiscuè, bonos & malos significare potest. Eze. 32. a.

Doctrina celestis. Multi absolutè p malis videt accipi: quia receditur ab vnitate diuina. Isa. 30. f. Et multitudo plu- rima sectatores malorū indicat. Exo. 19. c. Et multi sunt bellantes aduersus Chm. ps. 55. Et mul- ti infideles. Isa. 17. d. Multi quoq; passeres designant multitudinem confusam infidelium. Matt. 10. d. Et multæ aquæ sunt multitudo malorum hominum, & etiam dæmonū & tentationū. ps. 143. Isa. 8. b. 23. a. Et multorū pedū animalia, eos designant, qui terrenis rebus & vitijs nimium hærent. L. cui. n. f. Multæ etiã sunt quadrigæ Aegypti: & quadrigæ regis Assyriorū: quæ, & etiã multitudo Aegypti designant sequentes viā latā. Isa. 31. a. 37. c. Ier. 38. a. Eze. 30. a. 32. d. Hofe. 10. d. Et multus populus sunt ipsi dæmōes. Ioel. 2. a. Multitudo quoq; Tyri est vulg' malorū. Eze. 27. f. Job. 31. d. Et multitudo ciuitatis, quam contemnit onager, sunt terreni homines viam latā sequentes. Job 39. a.

Mali. Multa signa perpetuitatem peccæ inferni designant. Isa. 30. g. Multæ aquæ fauorem in malum significare possunt: vnde radix cedri dicit' esse iuxta aquas multas. Eze. 31. c.

Perpetua pœna Fauor in malum. Multi dies dicuntur esse bonorum: ad quos pertinet vita æterna. Zach. 8. a. Vel designant va- riam notitiam diuinæ legis & humanæ.

Varia notitia. Post multos dies obrulit Cain munera, designās negligentes erga diuinū cultum. gen. 4. a. Multis tēporibus arreptus à dæmonio, designat gētiles, q; à diluuiū vsq; ad aduentū domini possessi sunt à dgmōio. Luc. 8. d. Exo. 2. d. Multitudo quoq; maris gētilitatē significat. Isa. 60. b. Multus populus videt Pharaoni populus Israhel: quia diabolus semper iudicat seruos Dei ef- fe multos: ideo conat' eos minuire. Exo. 5. a. Multi aut sunt serui Dei post Chri passionē. Isa. 53.

Negligentia diuini cultus. Genitiles. Multitudo virtutis gigantis, est fortis virtus diaboli. ps. 32. Multitudo diuitiarum designare potest abundantiam scientiarum huius seculi. ps. 48. Multi filij erant synagogæ ante aduentum Christi. 1. reg. 2. a. Multitudo autem pastorum destruxit vineam domini, hoc est, ecclesiam, per diuisiones & schismata. Iere. 10. c.

Virtus diaboli. Abundantia sciētiae secularis. Principes gentium. Vitia & errores. Multitudo viæ Hierusalem sunt diuersa vitia & errores. Isa. 57. b. Et multitudo, quæ adduci- tur super Hierusalem sunt diuersa vitia, vel dæmones. Et etiam multitudo operum Tyri. Eze. 16. c. 27. c. Ad idem refertur multitudo seruitutis Sion. thre. 1. a. Multos se dicunt hæretici & persecutores ecclesie, quasi in multitudine cōfidentes. Eze. 33. e. In multitudine horum consumitur vestimentum ecclesie. Job. 30. c. quia dum multi sunt qui cruciant, destruantur plurimi, qui ipsi ecclesie connexionē amoris inhærebant.

Confidentes hære- tici in multitudine. Superbia luciferi Mali ministri Dei. Multitudo negociationis luciferi fuit, qn nō fuit contentus scientia & gradu suo. Eze. 28. d. Multa castra Dei dicuntur etiam dæmones & mali: qui eius voluntatem puniendo exequū- tur. Ioel. 2. c.

Superbia luciferi Mali ministri Dei. Multitudo donorū. Iob. 36. c. Vbi legit Gregorius, multitudo locorū. Et exponit de multi- tudine provinciarū fidē amplectentiū: quæ nō debent inclinare ecclesiam in elationē. Multitudo etiã locorū est in quietudo diuersarū cogitationū. Si autē legatur, multitudo donorū, sicuti le- gēdū est, tūc multitudo donorū Dei nō debet inclinare ecclesiam vel animā in elationem.

Mulus, Mula, Burdo.

Mulus qui & burdo dicitur, est quadrupes ex asino & equa natus, vel è diuerso. Mula vero est femina. Sit aut steriles tā inter se cōmixti, q; cū alio gñere. Et si in aliquibus puincijs generare

Hila. f. ps. 65. Hic. f. Isa. 63. Hier. f. Zach. 2 & f. Isa. 31. & f. Iob. 39. Gre. 1. mor. 18. Hic. f. Iza. 13. Hic. f. Eze. 1. 34. Hic. f. Ier. 10. Phil. de mig. Abrā Hila. f. Mar. can. 10. Hic. f. Isa. 8. & f. Eze. 27. 30. 31. & f. Ioz. 2. Gre. 30. mor. 25. Hic. f. Isa. 30. Glo. ordi. f. Eze. 31. Lyrā f. Zach. 8. Phil. de sacrifi. Abel & Cain! Amb. f. Luc. 8. Glo. iate. f. Exo. 5. Glo. ordi. f. ps. 32. Basi. f. ps. 48. Gre. f. 1. reg. 2. Hic. f. Isa. 57. Gre. 10. mor. 24. Hic. f. Eze. 28. Hic. f. Ioz. 2. Gre. 26. mor. 34. 36. Arist. 6. hist. anal. 2. 4

generare cōtingat, sed aliqd imperfectū. Sūt apti ad ferēda onera: unde & iumenta dicuntur.
 Muli in bonum, vt sunt steriles, & ferunt onera, designare possunt sanctos viros continentes, qui portant infirmos: vel significant angelos. His mulis utebatur Dauid, hoc est, Christus. *sancti continent: Angeli*
 Tales quoq; mulos habebant reges Israel. Isa. 66. f.
 Hic. f. Eze. 8. 27. *Brutales homines*
 Aug. f. ps. 33. *Superbi.*
 Gre. f. ps. 31. *Superbi.*
 Ezech. 28. c.
 Muli etiam sunt, qui virgines sunt carne, & non spiritu: qui eunuchizantur non propter regnum cœlorum, sed propter hominum voluptatem. Zach. 14. c. Cum igitur isti muli, & isti eunuchi versi fuerint in progeniem, audient per Isaiam: Et ne dicat eunuchus, quoniam sum lignum aridum, & c. Isa. 56. b. *Virgines carne nō spiritu.*
 Burdones duo vtrunq; populum significare possunt. 4. reg. 5. c. *Vterq; populus.*

Mundare, Mundus, Purgare, Purificare.

Purus, Lustrare.

Mundare interdum est abluere. Leui. 11. e. Et postea mūdabuntur. Absoluere. ps. 50. A peccato meo munda me. Purgare. 1. Mach. 4. c. Mundauerunt sancta. Sanare. Matth. 10. a. Leprosos mundate. Purgare item est emendare. Eccl. 1. 7. d. De negligentia tua purgare te. Leuare, seu exonerare ventrem. Iudi. 3. d. Forfitan purgat ventrem. Ventilare. Iudi. 6. b. Purgaret frumenta. Mundus autem est ablutus, absolutus, purgatus, sanatus, tersus & politus. Item innocens. 2. reg. 3. c. Mundus ego sum, & regnum meum. Purus. Leui. 11. f. Aquarum cōgregatio mūda erit. Electus. gen. 7. a. Ex omnibus animantibus mundis. *(Zach. 3. a.)*
 Munda cidaris in capite sacerdotis magni, indicat splendorem diuine maiestatis in Christo. *Splendor diuinitatis Christi*
 Munda oblatio, quæ offertur Deo in omni loco, est Eucharistia: Et orationes, quæ offeruntur in ecclesia. *Eucharistia. Orōnes in ecclesia. Ofō Christi.*
 Iob. 16. d. *Libertas à vitijis*
 Mundicies in anima est libertas à vitijis: & mundi sunt, qui à fordibus vitiorum sunt liberi. gen. 35. a. Leui. 7. c. Isa. 52. d. Et cor mundum est anima sine fordibus vitiorum. ps. 23. 50. pro. 20. b. Et mens habens cogitationes sanctas, intellectuq; diuinos, & carens errore. Item cogitatio ab omni cupiditate, ac fœce rerum mortalium cohibita. Matth. 5. c. Et mundicies manuum est innocentia operationum. gen. 20. b. Hæ purg manus sunt leuandæ in oratione. 1. Timoth. 2. c. Iob. 8. a. 9. d. 10. c. 14. a. 15. b. 17. c. 22. d. Et purissimum oleum est conscientia pura. Exod. 27. d. Mundari ab omni inquinamento carnis est ab omni vitio purgari. 2. cor. 7. a. Mundari autem à delicto maximo est purgari à superbia. ps. 17.
 Mundat Deus sanguinem eorum, quos nō mundauerat, quum mūdāt in euangelio, quos in lege peccantes immundos reliquerat. Iob. 3. d. Vel vicifetur feruorum suorum sanguine: quæ in martyrio pro nominis eius confessione fuderunt. Mundās aut vnus de Seraphim labia Isaiæ est Christus mundans peccata. Isa. 6. b. Mundat etiam Deus sanguinem malorum, quæ ipsi non mundauerant, quando punit in inferno eos, qui hic non egerunt pœnitentiam. *Mundans Deus in lege noua. pœna inferni*
 Mundat Deus quasi aurum, & quasi argentum, quando mundat per ignem tribulationis: & purgat filios Leui, hoc est, sacerdotes. Mala. 3. a. ps. 11. Sic purgat palmites per tribulationem, vt plus fructus afferant. Ioan. 15. a. *Mundans per tribulationes*
 Hic. f. Mala 3. *Christus. Anima Christi. Caro Christi.*
 Cyril. 10. f. Ioan. 14. *Christus.*
 Hic. f. Mala 3. *Christus.*
 Cyril. 10. f. Ioan. 14. *Christus.*
 Hic. f. Mala 3. *Christus.*
 Cyril. 10. f. Ioan. 14. *Christus.*
 Hic. f. Mala 3. *Christus.*
 Cyril. 10. f. Ioan. 14. *Christus.*
 Mundat via, per quam nobis ambulandum est, est Christus. Isa. 35. c. Mundissimum autem aurum animam Christi significat. Leui. 12. d. Mundissimus quoq; cibus primo dicitur caro Christi: deinde apostoli: ac demum discipuli. *Pœnitentia*
 Mundatio leprosi designat mundationē pœnitentiæ, quæ fit per sacramentū pœnitentiæ. Idem de signat mundatio domus leprose. Leui. 14. f. Mundat autē sacerdos leprosum, quum pœnitentiam ad pœnitentiam recipit. Porro mundare idem est tunc, quod mundū iudicare. Leui. 13. b. Emundatio quoq; feminis ad pœnitentiam pertinet. Leui. 15. b. Mundat autem Christus leprosum, quum turbam curat pœnitentia: & quum sua autoritate peccata remittit. Matth. 8. a. Ad hæc refertur mundatio mulieris à profluuio sanguinis. Leui. 12. d.
 Mundissima lepra, vide Leprosam.
 Mundus locus, in quem effunduntur cineres, venerationem passionis & resurrectionis Christi significat. Leui. 10. c. Num. 19. b. Designat etiam futurum iudicium ab omni corruptione mundum. Leui. 6. b. *Veneratio passionis & resurrectionis*
 Mundus vir, qui colligit cineres vaccæ. num. 19. b. est gentilis populus, qui mundus fuit à morte Christi: & colit memoriam passionis eius. *Mundities ministrorum Dei.*
 Mundus debet lustrare immundum: quia ministri sacramentorum debent esse mundi. Nu. 19. d. Ideo mundari iubentur, qui ferunt vasa domini. Isa. 52. c. *Confessio*
 Mūdāt tēplū Iudas: quia per confessionē debet fieri mūdatio cōscientiæ. 1. Mach. 4. e. Mundarunt *Gentilis populus*

Hic. f. Zach. 3.
 Hic. f. Mala 3.
 Gre. 13. mor. 11.
 Ori. f. Isa. ho. 6. & f. Matth. ho. 27.
 Aug. de quant. aīe. Gre. 12. mor. 17.
 Amb. f. 2. cor. 7. Aug. f. ps. 18.
 Hic. f. Iob. 3.
 Ori. f. Isa. ho. 6.
 Rnp. f. Iob. 3.
 Hic. f. Mala 3.
 Cyril. 10. f. Ioan. 14.
 Hic. f. Mala 3.
 Ori. f. Roma. 13. & f. Leui. ho. 7.
 Aug. q. in num. 58.
 Hila. f. Mat. cano. 7.
 Aug. q. in num. 31.
 Ny. f. Leui. 6.
 Aug. q. in num. 33.
 Aug. q. in num. 33.

darunt autem Leuitæ & sacerdotes templum, anteq; rex Ezechias intraret: quia sacerdotes debent mundare ecclesiam ab hæresibus, vt rex eos sequatur. 2. paral. 29. d. Emundatio, à qua destruxit Deus populum Israel, est fides, qua purificantur corda. Psalm. 88.
Fides.
Orationes. Mundare altare est purificare orationes, vt acceptæ sint coram domino. Exo. 43. f. Et purum thimiam sunt orationes puræ. Exo. 30. d. Iob. 16. d.
Baptismus. Munda aqua baptismum significare solet. Et mundat Deus sanguinem Hierusalē, quum de let peccata in baptismo. Exo. 16. b. 36. e. Atq; ita mundi sunt, qui sunt baptizati. Isa. 1. c.
Doctrina sincera. Purissima quoq; aqua significat doctrinam sine erroribus. Eze. 32. c. 34. c.
Mundum sepeliri cū Christo. Munda sindone obuoluitur Christus, vt designet eum, qui cum Christo sepelitur, nihil immunditiæ debere afferre. Mat. 27. g.
Disipatio hæretico rum. Mundabit terram Gog domus Israel, quando fideles destruent hæreticos. Eze. 39. c.
Purgare vires animæ. Purificatio mulieris in partu masculi fit quadraginta diebus, vt respondeat formationi pueri in partu vero feminae fit octoginta diebus, iuxta feminae formationem. Leui. 12. a.
 Purgare spatia in terra Pherezgi & Raphaim. Iosu. 17. d. est excidere arbores inutiles, & plātare viles in animo. Purgatur autem, & non exterminatur: quia vires animæ non sunt delēdæ, sed purificandæ.
Separatio malorum à bonis. Purgatio frumenti in torculari est separatio malorum à bonis. Iudi. 6. b. purgat quoq; triticū ostiaria, quando mentis custodia discernendo virtutes à vitijis separat. 2. reg. 4. a.
Cautio angelorum & prædicatorum. Purgantur angeli terribi, sublato diabolo. Iob. 41. c. quia dum in eo natura sua damna conspiciunt, in seipsis iam cautius robustiusq; consistunt, purgatur etiam angeli terribi, hoc est, prædicatores sancti, quos adhuc in suis corporibus tempus iudicij inueniet: quos spes de regni propinquitate lætificat: & carnis infirmitas de ire offensione perturbat. Et hoc pauore excoquit, si qua inesse eis potuit leuium rubigo vitiorum.
Humilitas sanctorū. Celi dicuntur non esse mundi in conspectu Dei. Iob. 4. d. 15. b. 25. a. quia sancti ante distributionem Dei iudicium, licet prædicatores sint munditiæ, tamen illud Ioannis agnoscunt: Si dixerimus, quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus.
Mūdari à venialibꝫ. Lustrantur victores venientes è prelio. nu. 31. c. quia qui vicerunt demones, ex ipso tentationū contactu videntur nonnullam immunditiam contraxisse, qua mundantur in morte.
Imperfecta mūditiā in hac vita. Non dicuntur mundissimæ manus Iob, sed velut mundissimæ: quia quousq; pœna corruptionis attingimur, quanlibet rectis operibus veram munditiam nequaquā apprehendimus, sed imitamur. Iob. 9. d. 17. b.
Perfēti. Imperfēti. Munda animalia, quæ introducuntur in arcam in numero septenario, perfectos designant: immunda vero in numero binario, imperfectos. Gen. 7. a. Munda autem offeruntur Deo, quia omnem abominatorem immunditiam. Gene. 8. d.
Iudæa cū ceremonijs Corpus mundum. Mundata scopis domus, erat Iudæa cum ceremonijs legis. Mat. 23. d.
 Mundare vasa vini, de quibus Ambrosius. Quid prodest colere vineam, si vasa non mūdētur, vt vinum acefcat? Mundum autem vas est corpus mūdū & castum. Isa. 66. g. 2. Timo. 2. d. qui mundos se purant in hortis. Isa. 66. e.
Particeps peccati im mundus. Mundus tangens immundum fit immundus, hoc est, particeps peccati alterius, cum ei cōsentit in malo. Leui. 7. c.
Mūditiā exteriorhy peccitarum. Mundant quod foris est calicis hypocritæ exteriora curantes: & hæretici exterioris decipiētes: & qui curam habent ornatus verborum sine interiori commodo: & qui circa licetram legis versantur, spirituali sensu neglecto: & qui exterius curā habent corporis. Mat. 23. c. Hi sunt qui mundos se purant in hortis. Isa. 66. e.
Fætor peccati prodens. Purgare ventrem est in expletione peccati miseræ famæ fætorem proferre. Purgans autē Saul ventrem in spelunca, in qua latebat Dauid, designat Iudæos fætorem odij sui in carnem Christi euomentes. 1. reg. 24. a.
Quod purgatur non est totum inutile. Expurgandum dicitur vetus fermentum, non projiciendum: quia quod expurgatur, non in totum inutile iudicatur. 1. cor. 5. b.
Varie tribulationes purgantes. Purificantur quæ capiuntur ex præda Madian, quædam quidē per ignem, quædam vero per aquam. num. 31. d. vbi designantur variae purgationes tribulationum, secundum vniuscuiusq; capacitatem, aut meritum.
Gratia mundans. Mūdæ lanæ comparantur capilli antiqui dierum. Danie. 7. c.
 Purificationis dies à sanguinis fluxu dantur septem. Leui. 15. d. designantes septiformem gratiam spiritus sancti, per quam mundantur peccata.
Constitutum dubitū peccatum. Quæ pura sunt, si fuerint suspecta de lepra, lauari iubentur. Leui. 13. g. vt ablata suspitione peccati tutior sit conscientia.
Mūdus ab inani gloria. Mundus reputatur caluus, & recaluafter. Leui. 13. f. hoc est, qui sine duplicitate fraudis prodit opera sua, non reputatur inani gloriae subiacere.
 Mundari post vesperum. Leui. 11. c. Videtur significare mundationem ab omni corruptione, quæ fiet in resurrectione.

Hic. f. Eze. 43.
 Hiero. f. Isa. 1. & f. Eze. 16.
 Hic. f. Eze. 32.
 Ori. f. Rom. 6.
 Hic. f. Eze. 39.
 Glo. ord. f. Leui. 12.
 Ori. f. Iosu. ho. 22.
 Amb. prolo. de spir. u. sancto.
 Gre. 1. mor. 36.
 Gre. 34. mor. 41.
 Hic. f. Iob. 41.
 Gre. 11. mor. 17.
 Ori. f. num. ho. 25.
 Gre. 9. mor. 28.
 Glo. ord. f. gen. 7.
 Hila. f. Mat. cano. 18.
 Amb. 4. exat. 1.
 Hic. f. Isa. 66.
 Ori. f. Leui. ho. 5.
 Ori. f. Mat. ho. 25.
 Gre. 1. reg. 3.
 Amb. 10. de pœnit. 1.
 Glo. ord. f. num. 31.
 Glo. ord. f. Leui. 15.
 Glo. int. f. Leui. 13.

Mundissime

Mundissime tinctura, vide Tingere.

Mundus, Orbis.

Mundus dicitur ornata totius vniuersi machina, que ex omni eo constat, quod cœli ambitu continetur. Dicitur est mundicia, sicut Grecis Κόσμος ab ornatu. Aliquando autem sumitur mundus pro parte elementari seclusis cœlis. Solet autem poni triplex mundus: nempe sensibilis, qui est hic in quo vivimus, totam sensibilibus machinam includens: Intelligibilis: qui est in angelis, & in ijs, que ad ipsos pertinent: & mundus mixtus ex vtroque, in homine, qui microcosmos appellatur, hoc est, parvus mundus. Solet autem mundus muliebris dici foeminarum ornatus, Mundus præterea, ambitio. Ioan. 15. c. Quia vero de mundo non estis. Conuersatio. Ioan. 8. c. vos de mundo hoc estis. Deliciae. 1. cor. 7. f. Sollicitus est quæ sunt mundi. Humana sapientia. Ioan. 14. d. Non quomodo mundus dat, ego do vobis. Terra. Matth. 4. b. Ostendit ei omnia regni mundi.

Aug. Enchl. ad Lau. f. 26. Mundus aliquando sumitur pro genere humano: vt quum Ioseph dicitur est saluator mundi, designans Christum generis humani saluatorem. gen. 41. f. Rom. 5. b.

Ori. in diuer. ho. 2. Mundus dici potest sacra scriptura: cuius veluti terra est ipsa historia: aqua vero moralis sensus: ac scientia naturalis: æther autem ipsa theologia.

Ori. f. Rom. 10. Bas. f. ps. 46. Hic f. 11a. 14. Gre. f. 1. reg. 2. Aug. breuic. colla. Ori. f. tere. ho. 5. Hic Cypriano. Orbis quandoq; significare potest multitudinem fidelium, seu ecclesiam ex gentibus. 1. reg. 2. b. Iob. 9. b. 3. 4. b. ps. 18. 48. 92. 11a. 14. d. Rom. 10. d. Et cum ager dicitur mundus, in quo seminatur triticum, & superfeminatur zizania. Mat. 13. e. mundus ibi sumitur pro ecclesia. Itidem quum dicitur. 2. cor. 5. d. Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi.

Ori. f. in diuer. ho. 2. Hic f. Eze. 16. Orbis etiam dicitur interdum anima, quam Deus inhabitat: vt quum dicitur Deus erigere orbem in sapientia. Tere. 10. b. ps. 89. Similiter electi. Ioan. 3. b. vt saluetur mundus per ipsum.

Ori. f. in diuer. ho. 2. Hic f. Iob. 9. Mundus ad quem veniunt, qui illuminantur, est mundus virtutum. Ioan. 1. a. Et mundus muliebris, in bonum, ornatum virtutum significare potest. Eze. 16. a.

Ori. f. Iob. 9. Orbis etiam dicitur corpus humanum: quod portant, qui ipsum continent, ne in vitia desinat. Tob. 9.

Aug. epist. 110. & 1. ser. dñi in monte. Ori. f. Matt. ho. 5. & f. Rom. 2. 11. Bas. f. ps. 32. Gre. 9. mor. 13. Amb. f. 1. cor. 4. Aug. f. ps. 34. Mundus sæpe significare solet locum terrenum, & homines, qui mundana & terrena sequuntur: quibus est via a scandalis. gen. 41. g. 47. c. Iob. 9. b. 18. d. ps. 32. 48. 11a. 24. 34. Mat. 5. b. 18. a. Ioan. 1. a. 12. c. 14. d. Et generaliter mundus dicuntur homines, qui sunt in mundo. Orbis etiam hic mundum & mundanos significat. Mundus peculiariter dicuntur gentes & infideles, qui visibilia sequuntur. 1. Cor. 4. b. Rom. 11. b. Quum diceret apostolus. Ephe. 6. b. Rectores mundi, de diabolo & angelis eius, cauendum erat ne male intelligerent homines, & putarent a diabolo & demonibus eius mundum regi. Sed quia mundus dicitur hæc fabrica, quam videmus: & in peccatoribus dicitur mundus, & in eis, qui diligunt mundum: de quibus dictum est: Et mundus eum non cognouit. E. rursus: Totus mundus in maligno positus est: exposuit apostolus cuius mundi essent rectores: Tenebrarum, inquit, harum. Itaq; multitudo peccantium, & terrenis rebus dedita, stultumq; & abiectum, & omnibus perturbat onibus obnoxium vulgus est mundus, qui non cognouit Deum.

Glo. int. f. Eze. 23. Mundus muliebris in malum significare potest incitamenta libidinis. Ezechie. 23. f. Item cultum idolorum.

Munire, Fulcire, Suffulcire, Munio, Munimentum.

Munire est fulcire, vallare, & circumdando tutum locum ab hostibus reddere. Munimenta saxorum significant Christum munientem ecclesiam. Isai. 33. c. Significant etiam sanctorum patrum præcedentium exempla: quorum aspectu & contemplatione fideles muniuntur.

Hic. f. 11a. 23. f. 1c. 1e. 8. & f. Zacha. 11. Munita ciuitas quantum ad literam erat terrena Hierusalem: que quidem olim munita erat etiam per custodiam angelorum: sed postmodum defensiones erroru fuerunt munitioes eius. Isai. 27. c. 3. 4. c. Iere. 5. d. 8. c. Munitio quoq; saltus erat templum Hierusalem: quod videbatur inexpugnabile. Zach. 11. a.

Bas. Arno. f. ps. 69. Munita ciuitas nunc est ecclesia, que circumdatur scuto fidei, & angelorum protectione. Psal. 59. 107.

Hic. f. ps. 59. Hic. f. Zacha. 9. Munita quoq; ciuitas dicitur Hierusalem cœlestis: que omnino est inexpugnabilis nihil admittens aduersi. ps. 59. 107. Et munitioes victorū spei paradisi cœlestis significat. Zac. 9. c.

Hic. f. Iere. 1. & f. 11a. 29. Munita præterea ciuitas dicitur prædicator fortis aduersus hereticos, & vitia. Ierem. 1. d. 4. b. Et munimenta aut turres contra Ariel, sunt doctores ecclesie contra hereticos. Isai. 29. a.

Gre. 11. mor. 11. & 26. mor. 7. & f. Eze. h. 12. Munitioes virginis Iuda, quas destruxit Deus designant doctrinam cum sapientia seculari coniunctam: in qua anima maxime confidebat. thre. 2. a. vel sunt fides, spes & charitas: quibus ablatis anima patet hostibus. Haba. 1. c. Et munitioes edificade sunt virtutes cum discretionem, ne vitia

Humilitas. ne vitia sub virtutum specie in mentem irrumpant. Eze. 4. a. Et munitio est cordis custodia, & humilitas cordis. Haba. 2. c.

Multiplicatio tyronum. Fulcitur floribus sponsa. cant. 2. a. quando in ecclesia multiplicantur incipientes & tyrones. Et quum fides augetur ad operandum. Gre. f. ca. 2. & f. Eze. ho. 15.

Argumentum philosophorum. Munita vrbes sunt argumenta philosophorum & hereticorum: quas cepit Iosue, q. typus est Christi. Iosu. 14. d. Et munitioes Babylonis sunt defensiones vitiorum. Isai. 34. c. muniunt autem murum heretici, quum suas roborare conantur hereses. Isai. 22. c. 25. d. Hofe. 8. d. Mich. 7. c.

Defensiones vitiorum. Munitioes, que destruendæ sunt, sunt principes & potestates tenebrarum, & nequitia. 2. Cor. 10. b. Et fulciantes Aegyptum sunt philosophi: & eorum fulcra sunt dialecticorum argutia & strophæ. Eze. 30. b. Hofe. 10. d. Mich. 5. d. Zach. 9. a. Eccl. 9. d.

Dæmones. Fulciet hypocrita domum suam in iudicio. Iob. 8. c. quado laudis suæ allegatione vtetur dicens, Domine domine, nonne in nomine tuo prophetauimus, & in nomine tuo dæmonia eiecimus: & virtutes multas fecimus? Sed non confurget: quia protinus iudex dicit. Nunq; noui vos: discedite a me operarij iniquitatis. Fulciet etiam domum suam, quando proprijs viribus se conatur erigere. Gre. 8. mor. mor. 32. Hic. f. Iob. 8.

Allegans hypocrita opera sua. Fulciet etiam domum suam, quando proprijs viribus se conatur erigere.

Munus, uide Donum. Murenula, uide Catena. Murmurare, Musitare, Obloqui. Susurrare, Susurrium, Susurro.

Murmurare est leniter strepere, & sonum aquæ fluitantis similem ædere: inde sumitur, vt quod contradicunt alicui, & veluti secreto sermone indignationem ostendunt murmurare dicuntur: quod etiam musitare dicitur, quum quis videlicet submissa voce, quasiq; secreto loquitur.

Agites penitentia. Murmurant in cordibus suis vt columbe, qui penitentiam agunt, & graui dolore peccatorum in corde affliguntur. Nahum. 2. b.

Inspiratio. Susurrium occulti verbi Dei est ipsa loquutio aspirationis internæ. Qui enim susurrat, occulte loquitur, & vocem non exprimit, sed imitatur. Nos ergo quousq; carnis corruptione premitur, nullo modo claritatem diuinæ potentia sicut in se incomutabilis manet, videmus: quia acies infirmitatis nostræ non suffinet hoc, quod eius æternitatis radio super nos intolerabiliter fulget. Quum ergo se nobis omnipotens Deus per rimas contemplationis indicat, nequaquam nobis loquitur, sed susurrat: quia & se plenè non intimat, quiddam tamen de se humane menti manifestat. Iob. 4. c.

Iudæi contra legem. Murmurans populus contra Moysen designat Iudæos contra legem murmurantes. Exod. 15. Glo. ord. f. Exo. 15. d. 16. a. 17. a.

Religiosi contra prælatum. Designat etiam religiosos murmurantes contra prælatum suum præcipue ob penuriam victus: sicut illi murmurarunt.

Iudæi. Murmurantes operarij aduersus patrem familias, sunt Iudæi murmurantes propter gentes ad fidem admissas. Mat. 20. b. Murmurantes etiam non saturati dicuntur Iudæi post amissum templum. ps. 58. Musitat autem eloquium Iudæorum, & hereticorum de humo: quia eorum doctrina peruersa non potest alte sonare demum musitatores dicuntur scribæ & pharisæi, & Iudæi. Isai. 29. a. g.

Eleuari contra Deum. Murmurantes in tabernaculis suis sunt, qui mente contra Deum eleuantur. ps. 106. Non audere conquiri. Murmur in tribulatione & afflictione est, quum quis non audeat cõfidenter clamare, sed dolorem suum sub silentio denorat. Isai. 26. c.

Murus, Mania, Muratus.

Murus a muniendo dicitur, proprie est lapideus ambitus urbem cingens & protegens: & muro dicuntur esse defensores. 1. reg. 25. c. Pro muro erant nobis die ac nocte. Dicuntur etiam mœnia.

Christus. Murus aliquando significat Christum: qui pro sanctæ ecclesie ædificatione ad corda nostra pertingere malignorum spirituum cursum verat. Et hic murus rumpitur, quando prauorum personarum fides, que de redemptore nostro est, in quorundam cordibus dissipatur. Iob. 30. b.

Corpus Christi. Ipsi est murus in circuitu domus intrinsecus quidem, quantum ad diuinitatem, foris vero quantum ad humanitatem. Eze. 40. a. Potest etiam murus significare corpus Christi: que murum suffoderunt Iudæi, quando ipsum crucifixerunt. Genes. 49. a. est etiam murus diuina protectio. Threno. 2. f. Super muros filie Sion. Zach. 2. b. Et firmitas diuini præsidij. Apo. 21. d.

Diuina protectio. Murus protegens velut scutum ciuitatem, aut castrum, fidem designare potest, qua aduersus hostes munimur: quem murum suffodiunt, qui fidem labefactare conantur. Genes. 49. a. vbi Origenes pro muro legit taurum. Isai. 62. b. Potest etiam murus significare verecundiam, & continentiam, & rigorem disciplina: qui tollitur per immoderatam abstinentiam, que postea est relinquenda.

Fides. Murus protegens velut scutum ciuitatem, aut castrum, fidem designare potest, qua aduersus hostes munimur: quem murum suffodiunt, qui fidem labefactare conantur. Genes. 49. a. vbi Origenes pro muro legit taurum. Isai. 62. b. Potest etiam murus significare verecundiam, & continentiam, & rigorem disciplina: qui tollitur per immoderatam abstinentiam, que postea est relinquenda. Amb. apo. David. 17. Beda. f. gen. 49. Ori. f. gen. ho. 17. Ber. ser. 3. de di. eccl. Ricar. de. l. vi. do. de 12. pfia. 5.

Murus

Ricar. de. f. vi. & de. f. o. Nabucho. 14. Mutat Deus tempora & etates, quum nunc harum virtutum, nunc illarum, tam facultatem, Dispensatio Dei.
 Hie. f. Iob. 14. q; oportunitatem pietatis suae dispensatione administrat. Dani. 2. c.
 Gre. 12. mor. 12. Immutat Deus faciem hominis, quum mortale eius induit immortalitate: vel cum anima re Mortalis fit immor-
 Aug. f. ps. 101. cepta sanitate contemplantur gloriam diuinam maiestatis: vel immutatur facies hominis, quum talis.
 Glo. int. f. gen. 47. Mutatio vestimentorum Ioseph in Aegypto resurrectionem Christi in hoc mundo factam Resurrectio Chri.
 Beda. f. gen. 38. designauit. Gene. 41. b. Mutatio habitus Thamar, transmutationem seu translationem synagogae in ecclesiam signi- Translatio synago-
 Gre. f. 1. reg. 10. ficauit. Gene. 38. c. gae in ecclesiam.
 Gre. 11. mor. 10. 13. Immutat Deus cor Saulis, quum replet ordinatum donis spiritus sancti. 1. reg. 10. b. Dans dona spiritus sancti.
 Gre. 11. mor. 10. 13. Commutat Deus labia veracium, quum hi, qui prius caelestia praedicando veraces erant, dum Praedicare temporalia
 Hie. f. Amos. 5. re pellem Aethiopsis, est prauam consuetudinem tollere. Iere. 13. d. Et mutatoria, seu mutatoria Negantes Iudaei Chri-
 Ifyc. f. Leui. 24. Mutabatur panes propositionis per singula sabbata. Leui. 24. b. vt perpetuitas doctrinae no Perpetuitas doctri-
 Beda. f. Gen. 35. Mutare vestimenta est exuere veteris hominis opera nouumque; assumere. Gene. 35. a. Et muta Inducere nouu ho-
 Hie. f. Ierem. 13. & f. re pellem Aethiopsis, est prauam consuetudinem tollere. Iere. 13. d. Et mutatoria, seu mutatoria minem.
 Rup. f. Zach. 3. vestes, designare possunt progressum de virtute in virtutem. Isa. 3. a. Item diuersa dona gratiae & virtutum mentem ornantia.
 Amb. 2. de Cain. 23. Mutare primogenitum asini oue, est opera mundi parum frugifera permutare: vt Iudaei ope- Proficere ad melio-
 Phil. de sacrif. Abel ra luti commutarunt in sacrificia. Exo. 13. b. Est etiam idem quod proficere. Haec permutatio fit, ra.
 & Cain. quum Christus vocat laborantes. Mat. 11. d. Mutare etiam primogenitum asini oue est immun-
 Gre. 27. mor. 15. dae vitae primordia in innocentiae simplicitatem conuertere: vt postquam illa peccator agit, quae vt
 Beda. f. Exo. 22. immunda dominus respuit, ea iam agendo proferat, quae Dei sacrificio imponat.
 Gre. f. 1. reg. 10. et. 13. Mutatus Saul in virum alterum, designat renouationem mentis, charitatisque feruorem addi- Renouatio mentis.
 mo. 17. & 19. mo. 16. tum praedicationi. 1. reg. 10. b. Sic mutans fortitudinem confidentes in domino, per quem effici-
 Aug. f. ps. 72. untur fortes, quando conuersi tanta virtute praesens seculum fugiunt, quanta hoc antea quere- Conuersio aliquoru
 Rup. f. Mich. 2. bant: & fortes studet esse in spirituali opere: qui dudum fortes fuerant in carne. Isa. 40. g. 4. 1. a. ex Iudaeis.
 Bas. f. ps. 44. 59. Qui commutabuntur dicuntur gentiles ad fidem venientes: & qui a vitijs transeunt ad vir- Gentes ad fidem ve-
 Hila. f. ps. 59. 68. 54. tutes: & qui in iudicio corpus gloriosum asument. psalm. 59. in titulo. 44. 68. Quae commuta- nientes.
 Hie. f. ps. 44. tio non erit in malis, aut in perseverantibus in malo: qui resurgent ad poenam. psalm. 54. Mu- Mutatio corporis glo-
 Aug. f. ps. 4. 154. 59. tantur autem sancti sicut oportorium: quia semper adherentes Deo veniunt ad incorruptio- riosi.
 Gre. f. ps. 101. nem. Psalm. 101. Talis quisque appare-
 Beda. f. pro. 31. bit qualis est.
 Ifyc. f. Leui. 27. Non mutandum animal mundum oblatum Deo: quia talis est quisque; Deo presentandus, qua Maiores d. Chro. q. d.
 Gre. 18. mor. 32. lis est. Leui. 27. b. p. patriarchis sentiant.
 Ricar. de. f. vito de Mutatur cor prauum ab humano. Dani. 4. c. quando totius humanitatis & pietatis affectus om Amissio affectus pie-
 securi. conscien. 27. nino amittitur: & quando temporalium amore, & ex avaritiae vitio ad opera misericordiae me tatis.
 Rup. f. Haba. 1. dullitius obduratur. Mutatus dicitur spiritus, quando diabolus destructa idololatria coli desijt. Cessatio idololatr.
 Ricar. de. f. vito de Mutatur tempus multipliciter circa quemlibet, quando corruptionis eius modus multiformi- Varia corruptio ho-
 securi. conscien. 29. miter variatur. Mutantur autem super eum septem tempora, quando omniformiter corrumpit: minis.
 Greg. f. 1. reg. 1. & 23. Mutatio, qua Laban mercedem Iacob variabat, diuersas diaboli instigationes ad peccata sig- Varias suggestiones
 mor. 27. nificare potest. gen. 31. a. diaboli.
 Hie. Clere. 1. Non mutati vultus Anne, designant patientiam ecclesiae tam in persecutionibus gentium, Patientia.
 Ricar. de. f. vito de q; Iudaeorum. 1. reg. 1. c. Indicant etiam quod mens eius nequaquam; post preces per ineptam laetitiam Constantia.
 somnio Nabuch. 40. q; Iudaeorum. 1. reg. 1. c. Indicant etiam quod mens eius nequaquam; post preces per ineptam laetitiam
 Ori. f. Roma. Mutant gloriam suam in idolum, qui veritatem scripturae commutant mendacio. Iere. 2. e. Et Mutata veritas men-
 fulgent. ad donat. bebant, mutant in gloriam inanem. dacia.
 Commutat gloriam Dei in imaginem corruptibilis hominis, qui deserto nouo & interiori ho- Cuius veteris homi-
 mine, colunt veterem & exteriorem hominem. Rom. 1. c. Dicuntur etiam veritatem Dei com- nis.
 mutare

mutare in mendacium, quum relicto cultu veri Dei ad colenda idola & errores conuertuntur. Te. f. aduer. Iudgos.
 Dicitur etiam Israel mutasse Deum suum, quando Iudaei negarunt Christum. Iere. 2. c. Aug. ept. 119.
 Caerenti ad terrena. Mutari dicitur vt luna, qui a caelestium contemplatione ad terrena se conuertit. Eccl. 1. 27. b. Gre. 2. psal. 7. & 9.
 Transgressio legis Mutasse dicuntur ius habitatores terrae, quando legem naturalem transgressi sunt. Isa. 24. a. Gre. 2. psal. 7. & 9.
 naturae. Mutatur etiam color optimus, quum quorundam, qui agere religiose credebatur, existimatio mora. 13.
 Minui opinionem ho- Mutatur etiam color optimus, quum quorundam, qui agere religiose credebatur, existimatio
 nam. lore permutato ante humanos oculos eius reuerentia despecta pallefcit. Thre. 4. a. Leui. 13. b.
 Stupor. Mutatio vultus est aliquando praed admiratione & stupore. Eze. 27. g. Reges earum omnes te Lyra. f. Eze. 27.
 peffate percussu mutauerunt vultus. Non commutatur primitiue terrae Leuitarum: quia sunt domini. Eze. 48. b. quia quae sunt sancti
 Rationes haereticor. Immutare se dicunt cedros haeretici, quum superbas rationes aduersus ecclesiam afferunt. Glo. ord. f. Eze. 48.
 rum. Isaia. 9. b. Ipsi mutant causam filiorum pauperis, qui peruertunt sensus sacrae scripturae. Pro. 31. a. Rup. 10. de vici. ver-
 Commutatio pecorum Aegyptiorum pro frumento. gen. 47. d. est commutatio affectuum bi Dei. 4.
 carnalium pro verbo Dei.

Mutus, Mutire, Obmutescere.

Mutus a mugiendo secundum aliquos dicitur: quia licet mutus loqui non valeat, prorum- pit tamen in vocem, quae mugitus potiusque; sermo videtur. Mutire autem est timide & im- perfecte loqui. Obmutescere vero est quasi mutum agere.
 Obmutuit Christus coram Caipha & alijs persecutoribus: quia sicut agnus ad occisionem du- Ori. f. Mat. ho. 34.
 cebatur. ps. 38. Isa. 53. c. Mutus dici potest quilibet comparatus ad Deum: vt Moses se in eloquentem & incircunci- Beda. f. Exo. 4.
 sum labijs dicebat. Et videtur bonus mutus, quem fabricatus est Deus. Exo. 4. c. vbi designari potest
 Gentilis populus. Mutus est, qui non aperit os ad bona verba, neque ad laudes Dei, aut ad confessionem pecca- Hilar. f. Mat. cao. 12.
 I. f. fides. torum: & qui non constituit fidem, nec Christum, quales erant gentiles & infideles, quos sanauit Hie. f. Isa. 35.
 Christum, qui fecit mutos loqui. Sapi. 10. d. Isa. 35. b. Mat. 12. b. 15. c. Aug. 1. q. in. euag. 19.
 Praedicatores super Muti canes, sunt praedicatores superbi, a quibus aufertur verbum sublime propter superbiam Gre. f. 1. reg. 9.
 bi. Isa. 56. d. Et mutus propheta est, qui vitia non reprehendit. Eze. 3. g. Glo. ord. f. Luc. 1.
 Iudaei. Mutus factus Zacharias incredulitatem Iudaeorum significauit. Luc. 1. c. Ille enim loquitur, qui credit: iuxta illud. ps. Credidi, propter quod loquutus sum. Mutus etiam est, qui spiritua-
 Impotens. lem sensum in litera non intelligit. Mutus dicitur, qui praedicatorum verbis etiam contradicendo minimè contradicit, quando Glo. ord. f. pro. 31.
 Tentationes. eius verba nullius habentur momenti. Pro. 31. a. Et qui nescit se defendere. Muti canes, paruas diaboli tentationes significat: & murmuraciones scribarum & phari- Hie. f. f. Isa. 56.
 Peccator inexcusa- Obmutescens ille, qui non erat vestitus veste nuptiali, designauit peccatorem nullam habe- Ori. f. Mat. ho. 20.
 bilis. re excusationem peccati coram Deo. Mat. 22. b. Obmutescens Tyrus in medio maris cessationem gloriae mundi significauit. Eze. 27. f. Hie. f. Eze. 27.
 Cessans gloria mu. Muta simulacra, sunt errores haereticorum veritatis sermonem in se non habentes. Haba. 2. d. Glo. ord. f. Haba. 2.
 Errores haereticoru

Mutuare, Mutuus.

Mutuare est aliquid tradere, quod non idem numero, sed in specie aut genere reddendum est. Et mutuo fieri dicitur, quae sibi in eadem re respondent: vt mutuos amor est vtriusque respondens.
 Mutua saluatio Moysi & Iethro. Exo. 18. b. designat charitatem & concordiam Iudaeorum & gentilium in ecclesia. Et mutua connexio cortinarum tabernaculi, eandem fidem & chari- Glo. int. f. Exo. 18.
 tatem fidelium in ecclesia exprimit. Exo. 26. b. 36. b. Idem declarat mutua connexio rationalis & superhumeralis. Exo. 39. d.
 Concordia vtriusque Mutuo se respicientes cherubim, concordiam veteris & noui testamenti significant. Exod. Glo. ord. f. Exo. 25.
 testamenti. 25. b. 37. b. Mutuo accipit ferrum, qui accipit donum intellectus a Deo, vt illi reddat docendo & bene Gre. 22. mor. 5.
 Dona accepta a deo. operando. 4. reg. 6. a. Ad haec facit mutua pecunia. Exo. 22. d. Mutuum non accipiebat Iudaeus: quia non vtebatur doctrina ab extraneis & philosophis Amb. ept. 7.
 Nō vti extranea do- Mutuans peccator & non soluens, est audiens verbum Dei, & non reddens opera. ps. 36. vel Ori. f. ps. 36. ho. 3.
 ctina. est accipiens talenta sensuum, & alia dona a Deo: & non agens gratias, nec bene operando ea Hie. & Aug. f. ps. 36.
 Audire verbum sine fructu operum. multiplicans.

MYrica est genus humilis virgulti: cuius quædam species est fatiua, quædam syluestris: estq; frutex, quasi ancipitem vitam degens: quia myricæ & inter aquatiles numerantur, & copiosè sunt in desertis. Non referunt autem fructum csi aprum.

Basil. exae. ho. 5.
Hic. f. lere. 17.

Myricæ significare possunt improbos & ancipites mores. Iere. 17. a. 4. 8. a. Quasi myricæ in deserto. Mors improbi. Iudai.

Myrrha, Staete.

Plinius. 12. natu. hi. sto. 15. 16.
Ori. f. cant. 20. 1. 3.

MYrrha arbuscula est in Arabia altitudine quinque cubitorum, non sine spina, caudice duro & intorto: cuius cortice inciso defluit lachryma, quæ & ipsa myrrha vocatur, seu staete. Eius præcipua virtus est, vt mortuorum cadauera incorrupta conseruet: estq; saporis amari. Myrrha autem arbor nec odorem habet, nec fructum refert.

Osi. f. cant. ho. 1. 2.
Basil. f. ps. 4. 4. & de natiuita. Christi.
Hila. f. Mart. cano. 1.
Greg. ho. 10.
Ber. f. can. ho. 43.

Myrrha, humanitatem Christi significat: & per consequens mortalitatem eius ac mortem ipsam: & myrrha electa est ipse Christus primogenitus mortuorum. Exo. 30. c. ps. 44. cantic. 1. d. Mat. 2. b. Ioan. 19. g. Est autem ipse fasciculus myrrhæ, tum propter amaritudinem propriæ passionis: tum quia diligentes ipsum proprias sustinent amaritudines. Vnde ibant apostoli gaudentes à conspectu concilij & c. Acto. 5. g. Fulg. ser. d. epipha.

Amb. de virgi. 3. & de viduis.

Myrrha etiam significat fidem mortis & passionis Christi, & etiam resurrectionis. Canti. 5. Mat. 2. b. Fides mortis & resurrectionis Christi.

Amb. de insti. vir. 15 & de Cain. 5. & de Isaac. 5.
Hic. ad principia.
Gre. f. ca. 1. 3. & h. 10.
Ber. f. can. ser. 43.

Myrrha præterea significat carnis mortificationem cum passione Christi coniunctam, & etiam abiectionem mortuorum operum. canti. 1. d. 3. c. 4. b. 5. a. d. Mat. 2. b. Prima myrrha oblata Christo in potum, amaritudinem peccatorum nostrorum designauit, pro quibus patiebatur. Secunda, qua vnctus est in sepulcro, futuram corporis nostri incorruptionem dedicauit. Mar. 15. b. Ioan. 19. g. Incorruptio.

Hic. adue. Louima. 1.
Theophalex. 1. pat.

Myrrha amaritudinem penitentiae significare solet: & continentiam, quæ luxum voluptatis, & fluitantia carnis incentiua desiccant. Exo. 30. c. Amariudopententia.

Myrtus, Myrtetum, Myrtinum.

MYrtus est arbor odorifera & imputribilis, baccas saporis præcipui producens. Est temperatæ virtutis, & dissoluta membra temperando constringit. Et infirmitatibus mulierum est maximè vtilis. Est amica littorum, iuxta illud virgilij: Et amantes littora myrti.

Hic. f. lsa. 55.

Myrtus significat ornamentum virtutis, & habentes odorem bonorum operum. Neem. 8. c. Ornamentum virtutis.

Grego. ho. 20.

Myrtus temperatiuæ virtutis designat eos, qui afflictionibus proximi cõpati sciunt: qui dñi eis verbum vel opem consolationis ferunt, eos ad statum rectitudinis restringunt ne immoderata tribulatione in desperationem soluantur. Isa. 41. c. Compatientes proximo.

Gre. 18. mor. 11.

Myrtus etiam vt est temperatæ virtutis, temperiem cogitationum & mentis tranquillitatem designat. Isa. 55. d. Tranquillitas mentis.

Hic. f. Zacha. 1.
Rup. f. Zach. 1.

Myrtetum est locus myrtorum. Et myrteta significant angelos & apostolos, & apostolicos viros: ac demum viros iustos ac mulieres. Zach. 1. b. Designant etiam sacram scripturam, in qua latet Christus. Angeli. Apo. 1. b. Sacra scriptura.

Cl. lo. int. f. Ethe. 2.

Myrtinum oleum, quo vngebatur mulieres ad regem ingressuræ. Esther. 2. b. nomen fidei & pinguedinem dilectionis indicant: quibus vngenda est anima ingressura ad Christum. Fides & charitas.

Mysterium, uide Arcanum.

Naama.

Greg. 3. mor. 18.

NAAMA. i. decor: prouincia seu locus vnde venit Sophar amicus Iob ad ipsum consolandū. Iob. 2. d. designat hereticos, qui non esse docti, sed videri affectant: vnde ex eruditionis verbis speciem bene viuientium sumunt. Hæretici.

Naaman.

Ori. f. Luc. ho. 3.
Amb. de initiat. my. ser. 3.
Aug. ser. 108.

NAaman. i. pulcher, siue decorus, aut motu preparans: princeps militiæ regis Syriæ, quem curauit Elisæus à lepra. 4. reg. 5. a. Luc. 4. c. Typus est gentilis populi, qui prius incredulus erat, ac postmodum factus credulus, & baptizatus, à peccatorum lepra mundatus est. Vt autem ipse non credidit prius Elisæo loquenti, sed amicis hortantibus, designauit gentes non credidit gentilis populus.

credidisse prædicante Christo, sed ad prædicationem apostolorum.

Naas.

Gula.

NAas. i. coluber, vel serpens, aut augurans, vel diuinans, siue æneus. Rex Ammonitarum, qui ascendit contra Iabes Galaad, & victus est à filiis Israel. 1. reg. 11. a. Typus est gulæ: vnde serpens de gula tentauit. gen. 3. a. Naas autem non extinguitur, sed percutitur: quia naturalis appetitus restringendus est, non extinguendus. Populus autem eius, hoc est, vitia & concupiscentiæ ex gula procedentes, necantur: quia sunt omnino malæ.

Naafon.

NAafon, idem interpretatur quod Naas: fuit filius Aminadab frater Elisabeth vxoris Aaron. Exod. 6. d. Matth. 1. a.

Nabaioth.

Gentilitas.

NABaioth. i. loquelæ, siue prophetiæ, seu fructus, vel germinationes: filius Ismaelis, à quo dicta est regio ab Euphrate vsq; ad mare rubrum, quæ pars est Arabiæ, & vsq; hodie Nabathena dicitur. Significare potest gentilitatem: & arietes Nabaioth sunt electiores gentilium. gene. 25. b. Isa. 60. b.

Nabal.

Diabolus; Mundus;

NABal. i. stultus, vel inspiens: vir Carmelites maritus Abigail, quæ postea fuit vxor David: hic Nabal noluit præbere alimeta David in deserto: super quare correptus ab vxore, quod occidendus fuisset à David, nisi ipsa interuenisset, in stuporem versus mortuus est. 1. reg. 25. a. Typus est diaboli, cui coniuncta erat ecclesia ex gentibus: quo eiecto copulata est Christo. Designat etiam mundum insipientem, & ebrium, qui despicit fidem Christi. Amb. epist. 12. Rup. 2. f. reg. 12.

Nablum.

Nablum instrumentum musicum, idem quod psalterium: vide Canere.

Nabo.

Idololatria; persectio.

NABO. i. loquela, siue prophetia, aut loquens, vel prophetans, siue fructificans, vel germinans: ciuitas Moab, significat magistros scientiæ secularis, & hæreticæ, & etiam diuinationum. Isa. 15. a. Hic. f. lsa. 15.

Finis legis.

Nabo etiam est nomen idoli, & sumitur pro ipsa idololatria. Isa. 46. a. Nabo quoq; interpretatur abscissio, iuxta origenem: & est nomen montis: qui & Abarim dicitur: vel potius est vnus e iugis montis Abarim: in quo mortuus est Moses: & significat statum, quando iam quis ab hoc seculo discessurus est, vel potius dicitur Nebo, quod interpretatur conclusio, vbi moritur Moses, quia adueniente euangelio, datus est finis legis: vide Abarim. Hic. f. lsa. 46. Ori. f. qu. ho. 17.

Naboth.

Vir iustus.

NABoth, idem interpretatur quod Nabo: fuit vir iustus de Iezrael, qui occisus est per falsos testes ab Iezabel, vt eius vineam possideret Achab, significat virum iustum & spiritalem: qui non vult dare vineam suam, hoc est, animam principi huius seculi, vt fiat hortus olerum. 3. reg. 21. a. Significat etiam Christum, qui facit vineam virginum veniens à patre: & non vult eam dare vt fiat hortus olerum, hoc est, voluptatum. Et occisus est per falsos testes à Iezabel, hoc est, à synagoga Iudæorum. Amb. exhor. ad vir. Hic. f. Gala. 3.

Nabuchodonosor.

Diabolus. sapientia; culti.

Principes infideles conuulsi.

Anima humana.

NABUCHODONOSOR. i. gemitus siue planctus generationis angustiae, seu pressuræ, aut coartatio generationis angustiae vel pressuræ. Rex Babylonis: qui destruxit Hierusalem & templum: & captiuos duxit Iudæos in Babylonem. 4. reg. 24. c. 25. a. 2. Paralipome. 36. a. Ezech. 1. a. 26. b. 30. b. Danie. 1. a. Typus esse solet diaboli secundum quod insaniuit, est sapientia huius seculi, quæ stultitia est apud Deum. Danie. 4. a. Nabuchodonosor, qui prius persecutus est Sidrac, Misac, & Abdenago, & postea illis fauit, designat principes infideles persequentes ecclesiam: qui postea conuersi persequuntur eos, qui non adorant Deum fidelium, hoc est, hæreticos. Danie. 2. a. Aug. epist. 48.

Interpretatur etiam prophetans: vnde & somnium vidit: vel interpretatur sensio in agnitione angustiae: & gerit typum animæ humanæ. Ricar. de f. victo. de somnio Nabucho. 1.

Nabuzardan.

Ministri diaboli. Venter.

NABUZARDAN. i. germinatio: vel prophetia extranei, siue ventilati, aut Iesufi domini, vel basis: Princeps exercitus Nabuchodonosor: qui executus est destructionem templi & Hierusalem, & transmigrationem populi ex præcepto regis. 4. regum. 25. c. Ierem. 29. c. Typus est ministrorum diaboli: dicitur etiam princeps coquorum, & designat ventrem, qui destruit in nobis.

nobis muros virtutum.

Nachor.

NACHOR. i. raucus, vel aridus, aut iratus, vel incensus, aut Syriacè suffocatus. Filius Thare, frater Abraham, maritus Melchæ: qui remansit in Mesopotamia recedente Abraham: & inde sumpsit Isaac Rebecam neptem eius vxorem. gen. 24. a. Significare solet gentilitatem: unde sumpsit Christus ecclesiam.

Gentilitas

Philo. de cõgr. &c.

Nachor etiam iuxta Philonem, interpretatur luminis quies: & designat eum, qui habet scientiam, quam non exercet, neq; ad altiora proficit: Ideo habet vxorem Melcha, hoc est, astrologiam, & concubinam Rõma, hoc est, rerum leuissimarum scientiam.

Habens scientiam sine profectu.

Nadab.

1ty. f. l. eui. 10.

NADAB. i. spontaneus, aut vouens, vel princeps: sacerdos filius Aaron, qui occisus est à domino in templo, quum offerret ignem alienum. L. eui. 10. a. r. par. 24. a. Typus esse solet hæreticorum & prauorum sacerdotum, qui extraneas & erroneas doctrinas inferunt in ecclesiam.

Hæretici

Nabaiel.

Ori. f. nu. ho. 12.

NABAIEL. i. torrens Dei, siue hæreditas Dei, aut vallis Dei: locus vbi castra fixerunt filij Israel in Moab iuxta montes Abarim. Num. 21. d. Fuit quadragesima mansio, quæ & Almodibalthaim dicitur: Iuxta Origenem interpretatur ex Deo, & venit à Mathanaim ad Nabaiel: quia quum quis obtulit Deo fidem, spem, & charitatem, accipit à Deo dona spiritus sancti.

Nabum.

Hic. f. Nahum. 1. Rup. f. Nahum. 1.

NABUM. i. consolatio: propheta vnus è duodecim, qui ducto in captiuitatem Israele, & populo Iudæorum obsessio, in consolationem eorum prophetauit contra Assyrios. Nahum. 1. a. Typus esse potest spiritus sancti arguentis mundum, & consolantis bonos.

Spiritus sanctus

Naid.

Beda. f. gen. 4.

NAID. siue Nad. i. commotio: videtur aliquibus esse terra, vbi habitauerit Cain. Hieronymus tamen non interpretatur vt nomen proprium: sed transfert: habitauit in terra profugus. gen. 4. c. Significat autem Iudæos, qui sunt in commotione, & extorres à proprijs sedibus.

Iudæi

Naim.

NAIM. i. pulchritudo, siue iucunditas, vel commotio, aut motus eorum: ciuitas in Galilea iuxta Endor, duobus milibus à monte Thabor distans contra austrum. In ea Christus suscitauit filium viduæ, ad portam ciuitatis. Luc. 7. d.

Nardus.

Plini. 12. nat. hist. 12.

NARDUS est frutex grani, & crassa radice, sed breui ac nigra fragiliq; quantis pingui, situm redolente, vt cyperi, aspero sapore, filo paruo tensoq; cacumina in aristas se spargunt. Est herba odorifera, & multo magis, quæ pseudonardus vocatur. Est calidæ naturæ, purgatq; peccatus.

Deitas & doctrina Christi

Glo. ordi. f. cant. 1.

Nardus significat deitatem Christi, virtutemq; eius ac maiestatem: nec non eius doctrinam. canti. 1. d. 4. d. Designat etiam charitatem.

Ori. f. cant. ho. 2. Gre. f. cant. 1. & 31. mor. 22

Significare etiam solet bona opera sincera charitate redolentia, vel virtutes ecclesiæ: seu vitæ sanctorum: quæ dū esset rex in accubitu suo, dedit odorè suum. canti. 1. d. quia quiescēte in sua beatitudine dño, sanctorum virtus in ecclesia magne nobis gram suauitatis administrat.

Bona opera Vita sanctorum.

Hic. f. Mar. 13. Aug. 1. Ioan. 1ra 50.

Nardus pistica est vnguentum è nardo confectum: & dicitur pistica, hoc est, verè sincera: & designat integritatem fidei ecclesiæ ex gentibus: & iustitiam. Mar. 13. a. Ioan. 12. a.

Integritas fidei

Ber. ser. 4. a. flump. & f. cant. ser. 42. Rup. f. cant. 1. 4.

Nardus herba humilis, odorifera, & purgans peccatus, typus est humilitatis. canti. 1. d. 4. d. Est calidæ naturæ: ideo significat humilitatem ex charitatis affectu procedentem, non ex cognitione veritatis.

Humilitas

Nares, Nasus.

NARES propriè sunt nasi latiores partes, in quibus sunt spiracula, per quæ trahimus aërem & odoramus. Nasus autè ea pars dicitur, quæ à superciliorum confinio oriens, & quasi equali porrecta iugo vtrâq; acie simul & discernit & munit, & in nares ipsas terminatur.

Inspiratio diuina

Aug. de essen. diu. Euch. for. spual. 1.

Nares in Deo inspirationem, qua mentem nostram excitat, significare possunt. 2. reg. 22. a. Ascendit fumus de naribus eius, hoc est, lachrymosa compunctio penitentium ex eius inspiratione proueniens.

Gre. 31. mor. 22. 18.

Nares in Christo præscientiam eius significare possunt. Isa. 2. d. Quiescite ab homine, cuius spiritus est in naribus eius. Sepe enim id quod non videmus, odore comprehendimus: ita vt res

Præscientia Christi

res etiam longè iacentes fragrantia suæ qualitatis nobis innotescant: dumq; per nares spiritum ducimus, plerumq; aliqua inuisa præscimus. Sic gloria narium Christi est terror. Iob. 39. c. Quia visionem districti iudicis, quam iustus vehementer expectat, iniustus venire formidat. Possunt etiam nares significare prædicationem comminatoriam, quam exercent sancti doctores. De-

Prædicatio comminatoria Spes

Hic. f. Iob. 39.

Vis animæ iudicatoria

Am. 2. de spual. 9. & f. ps. 118. ser. 5.

Discretio

Hic. f. Eze. 13

Gre. 31. mor. 30

Euch. for. spual. 7.

Gre. 1. pasto. 1. & f. cant. 7. & f. Eze. 11

Hy. f. L. eui. 21

Perpicacitas & insidia diaboli

Ricar. de. f. vi. d. de somni. Nabuch. 18.

Hic. f. Iob. 40.

Gre. 31. mor. 21. & 33

mor. 21. 12.

Fatuitas

Gre. 31. mor. 21

Vita humana.

Nares aliquando fatuitatem & stultitiam significat: vt pro. 11. c. Circulus aureus in naribus porcæ mulier pulchra & fatua.

In naribus spiritus, vitam humanam designare solet: quia dum per nares respiramus, viuim? Isa. 2. d. Iob. 27. a.

Irrisio

Nares in signum irrisionis aliquando ponuntur: vt Eze. 8. g. Ecce applicant raram ad nares suas. Quod Symmachus interpretatur: quasi emittentes sonitum in similitudinè cantici per nares suas: quod dici potest de hæreticis irridentibus cultum Dei: qui est in ecclesia.

Hic. f. Eze. 8.

Narrare, Enarrare, Recitare, Referre.

NARRARE est dicere & recitare, verbisq; aliquid explicare, annuntiare, prædicare, referre, & gratias agere.

Explicare secreta diuina

Gre. 30. mor. 7.

Manifestans Christum

Narravit Christus nomen patris fratribus: quia ipsum apostolis manifestauit. ps. 21. Narratio autem vnigeniti, euidentiam doctrinæ eius significat. Ioan. 1. b. Referens autem Ioseph somnium fratribus, prædicationem Christi ad Iudæos significauit: quæ illis erat velut somnium. gen. 37. a. Narrat autem dominus in scripturis populorum, hoc est, in sacra doctrina, quæ omnibus est exposita. ps. 86.

Aug. epist. 120.

Chry. f. Ioan. ho. 14

Hic. f. ps. 86.

Ascribere verbi fructum Deo

Narrans seruus Abraham ipsi Isaac omnia quæ gesserat in Mesopotamia, designat prædicationem totum prædicationis suæ fructum Deo ascribentem. gen. 24. g.

Glo. in 2. f. gen. 24.

Lex instruens

Narrans Moses Aaron verba domini, est lex instruens sacerdotem. Idem narrat verba domini plebi: quia eadem lex instruit plebem. Exo. 4. g. 24. a. num. 30. a. Designat etiam prædicationem. Exo. 18. b. 19. a.

Glo. inte. f. Exo. 4.

Prædicatio apostolorum

Enarrant cæli gloriam Dei, quum apostoli & viri conuersatione cælestes prædicat Christum. ps. 18. 14. 4. Et narrant in turribus Sion, qui prædicant Christum in ecclesia. ps. 47. Narrare etiam filio est docere inferiores. Exo. 13. b. Narrari etiam dicitur nomen domini in terra, quum vbiq; prædicatur & manifestatur. Exo. 9. d. Referentes quoq; filij Iacob patri ordinem rei super Ioseph, sunt declarantes scripturas impletas à Christo. gen. 45. g.

Arno. f. ps. 12.

Ineffabilis generatio Christi.

Enarrare generationem Christi dicit Isaias impossibile aut difficile, tam de diuina, quæ de humana loquens. Isa. 53. c.

Glo. inte. f. Isa. 53.

Conuincens Deus peccatorem.

Narrare petit Deus Israel, si quid habet, vt iustificetur: ne videlicet videatur opprimi à Deo & vt sic conuincatur, nihil iusti habere. Isa. 43. d.

Hic. f. Isa. 51.

Hic. f. Isa. 43.

Mediator platus

Referens Moses ad Deum quæ dicuntur, designat prælatum, qui velut medius est inter Deum & populum. Exo. 18. c. 19. b.

Glo. inte. f. Exo. 18.

Res non laudans Deum

Narrare dicitur in sepulchro misericordiam Dei peccator, habens animam mortuam in corpore tanquam in sepulchro. ps. 87.

Aug. f. ps. 87.

Docere hæreses.

Narrant iniqui fabulationes, quum docent idololatriam aut hæreses. ps. 118. Et narrant vt abscondant laqueos, quum bona verba dicunt, vt fallant. ps. 63. Et narrant prophetæ somnia pro sermone domini, quum hæretici docent errores à se confictos, tanquam sermones domini.

Arno. f. ps. 118.

Hila. f. ps. 63. 118.

Referre maiora ad Mosen. Exo. 18. d. Consulere legem in grauibus.

Consulere legem

Nasci, Natiuitas, Renasci.

Hila. de trini. 6.

Euch. q. in pf.

Hic. f. Ila. 9.

Ort. f. lere. ho. 6. &

f. Eze ho. 6.

Hic. f. Eze. 16.

Auguf. epif. 95. & f.

Ioan. tra. 11.

Chry. f. Ioan. ho. 25.

Baf. f. pl. 44.

Hic. ad Principiam.

& f. ps. 44.

Gre. 1. mor. 12.

Aug. f. ps. 44.

Philo. de profugis

Ify. f. L. eu. 25

Glo. ord. f. Mat. 21.

Hic. f. Hofe. 2.

Gre. 4. mor. 4.

Gre. 6. mor. 5. 6.

Gre. 4. mor. 7.

Cle. Ale. adhor. ad

gentes.

Ort. f. Leui. ho. 2. &

f. Mat. cap. 14.

Rup. f. Hofe. 2.

Nascuntur animalia, quum ex vtero matris, aut ex ouis in lucem prodeunt: & plantæ quum de terra pullulant. Nasci dicitur generari, oriri, & produci.

Christus ex patre

Christus in virgine

vel in ecclesia

Natus ex Deo dicitur filius, non creatus. 1. Ioan. 5. a. Non enim idem est nasci quod creari. Natus homo in Sion, hoc est, in virgine vel in ecclesia, est Christus, qui paruulus natus est nobis. ps. 86. Ila. 9. b. Et natus puer in domo, est Christus in mundo. Eccl. 1. a. 4. d.

Baptizari

Nasci spiritualiter contingit per baptismum: & nata Hierusalem est anima per baptismum renouata. Eze. 16. a. Hac autem natiuitate dicitur qui baptizatur, renasci. Nata autem gens in semel erat, quum multi vna die conuertebantur. Natus autem ex Deo est, qui est in gratia: quæ natiuitas dicitur ex spiritu, secundum videlicet honorem & gratiam. 1. Ioan. 3. b. Ioan. 3. a. Huc pertinet natiuitas filiorum Israel. Exo. 28. b. 39. b.

Apostoli pro patriar-

chis

Nati filij pro patribus, sunt apostoli pro patriarchis: & prælati & doctores pro apostolis: & fideles pro philosophis. ps. 44. Et nati septē filij Iob, sunt apostoli electi à Christo. Iob. 1. a.

Productio operis

Natum semen, boni operis productionem significat. Matth. 13. a. Luc. 8. a. sed est varia productio, secundum dispositionem recipientium.

Doctrina sine præ-

ceptore

Nascencia sponte dici possunt, quæ à solo Deo docentur, absq; alio præceptore: & quæ ad legem naturalem spectant, quæ singulis sunt indita. Leui. 25. a. Et nasci aurum in Phison, est inuenire secreta sapientiæ. gen. 2. b.

Cessans fides Iudeo-

rum

Non nascitur fructus ex ficu maledicta à Christo: quia ex quo Christus venit, cessauit populus Iudaicus à fructu fidei & bonorum operum. Et in anima non nascitur fructus, quæ damnationi æternæ traditur. Mat. 21. b.

Peccatum in exte-

riori opere

Errores gentium

Natum vlcus in cute est peccatum in exteriori opere. Leui. 13. c. Natiuitatis tempus designat errores Ethnicorum. Hofe. 2. a. Nascitur autem masculus, qui quis fit corruptor veritatis. Iere. 20. d.

Miseria hominis

Nascitur homo ad laborem, quando is, qui accepta præditus est ratione, considerat quæ sit impossibile, vt hæc peregrinationis suæ tempora sine gemitu euadat. Homo etiam exterior qui corrumpitur, ad laborem nascitur, vt auis ad volatum, quia inde mens ad summa euolat, vnde caro in infimis laborat. Et homo carnalis ad laborem nascitur: quia quum transcuntia appetit, desideriorum suorum se pondere affligit. Iob. 5. b.

Tēpus mortalitatis

Natiuitatis dies dici potest omne hoc tempus nostræ mortalitatis: quod quandiu nos in hac nostræ mutabilitatis corruptione detinet, æternitatis nobis incommutabilitas non apparet: vnde de Iob. 3. a. Optat ipse Iob vt pereat dies in qua natus est, hoc est, vt cesset mortalitas, & veniat immortalitas.

Non operari

Natus de muliere dicitur homo, vt eius infirmitas indicetur. Iob. 14. a. 15. b. 25. a. Non sunt nati filij Michol ex Dauid: quia qui verbum Dei aure tenus percipiunt, absq; boni operis prole diem perpetuæ mortis expectant. 2. reg. 6. d.

Multos celsos Deos

Natus ex meretrice est, qui multos sibi Deos ascribit, vt multos patres propter veri patris ignorationem. deut. 23. a.

Multiplicatio Israel

in Aegypto

Natiuitatis dies celebratur à Pharaone, & Herode, & à malis ac carnalibus: non tamen à bonis, qui non ignorant peccatum originale, quo natura humana infecta est. gen. 40. d. 2. Mach. 6. b. Matth. 14. a. Mar. 6. c.

Nasci in Aegypto. gen. 48. a. Natiuitatis dies fornicariæ fuit, quando filij Israel multiplicati sunt in Aegypto. Hofe. 2. a.

Natare, Natatorig.

Natare est propriè piscium perinde in aqua repentium, vt volucres in aëre. Natant tamen & volucres, & bestia, & per industriam homines.

Et sic in periculo.

Natare interdum est in periculo & labore esse. Ila. 25. d. Et extendet manus suas sub eo, sicut extendit natans ad natandum.

Natatoria Siloë, vbi lauit cæcus oculos, & visum recuperauit, passionem & crucem Christi & etiam baptismum significare potest. Ioan. 9. b.

Passio Christi.

Nates.

Nates eam partē carnosam posteriorē in homine significant, quæ sedēdi officio deserunt. Nates designant partem pronam ad peccatum. 1. reg. 5. b. Et nates discoopertæ ignominiam peccati significant. Ila. 20. b. 2. reg. 10. a. 2. par. 19. a.

Nathan,

Nathan. i. dans, vel donatus: filius Dauid & Bethsabe. 2. reg. 5. c. 1. par. 3. b. Fuit etiam Nathā propheta, qui ex præcepto Dei reprehendit Dauid super factō Vixæ & Bethsabe. 2. reg. 7. a. 12. a. 3. reg. 1. b. 1. par. 7. a. Eccl. 1. 47. a.

Nathan

Ordo prophetalis.

Nathan domus ordinem prophetalem designare potest. Zach. 12. d.

Hic. f. Zac. 12.

Nathanael.

Genus humanum. Iudæi.

Nathanael. i. donum Dei: dux de tribu Isachar. nu. 1. a. 7. b. Fuit alius vnus ex discipulis Christi. Ioan. 1. f. 21. a. Fuit vocatus à Christo per Philippū, quū esset sub ficu. Typus est generis humani, quod erat sub ficu, hoc est, requiescebat sub cōditione carnis peccati: Quod vidit Christus, quando eius miserus est: vel designat Iudæos quiescentes sub lege, quos etiā vidit Chrs.

Aug. 6. ps. 31. 44.

Nathineci.

Ministri ecclesiæ.

Nathineci. i. dati vel donati erant traditi ministerio tēpli. i. par. 9. a. 1. Esdr. 2. c. 8. d. Designant in ecclesia eos, qui se tradunt eius ministerio.

Natio, uide Gens.

Natura.

Natura dicitur, quæ aliquid nasci faciat. Et natura iuxta Physicos est principium alicuius, & causa mouendi, & quiescendi, in quo est. Principium autem est per se, & non secundum accidens.

Arist. 2. Physico.

Natura autem primo dicitur generatio nascentium: secundo id, ex quo aliquid generat primo, ita vt sit: tertio natura dicitur, vnde principium motus est, in vno quoq; eorum, quæ natura sunt. Quarto natura dicitur, ex quo primum in ordinato, seu informi & immobili, ex sua potētia aut est aut sit aliquid eorū, quæ natura sunt: vt lignū dicitur natura eorum, quæ ex ligno fiunt. Quinto natura dicitur substantia eorum, quæ natura sunt.

Arist. 3. Metaphysic

Cum dicit apostolus. Ephe. 2. a. Erasmus natura filij iræ, ibi natura idem est quæ verè: vt sit sensus: Erasmus verè aut re vera filij iræ.

Cyrl. apologet. ana thematis. 3.

Nauigare, Nauis, Transfretare, Nauta.

Naufragium, Prora, Puppis, Proreta.

Co-rpus Christi.

Ecclesia.

Iusti.

Initium ecclesiæ.

synagoga.

Crux Christi.

Prædicatio Christi.

Corpus humanum:

Mens.

Homo.

Baptismus.

Pœnitentia.

Sancta conuersatio

Antiqui patres.

Genus humanum.

Nauigare est naui iter facere. Nauis autem est, quæ fit ex lignis ad iter agendum per aquas. Nauta est qui nauem agit, & regit. & ea quæ in nauis sunt, agenda exercet. Proreta vero dicitur, qui proreæ nauis curam habet: qui ponitur. Ezechiel. 27. f. Naufragium autem est nauis fractio, vel submersio.

Nauicula corpus Christi dici potest. Matth. 14. b. Prouc. 30. c. quo transiit mare huius seculi. Nauis quādoq; significat ecclesiam: vt nauicula, quæ iactabatur fluctibus, est ecclesia quæ in huius seculi mari tentationum & persecutionum impetus & fluctus patitur: in ea sedet Christus, camq; à naufragio seruat. ps. 106. Pro. 30. c. Mat. 8. c. 13. a. 14. b. 15. d. Luc. 5. a. Ioan. 6. b. 21. a.

Ort. f. matth. cap. 14.

Ort. in diuers. hb

& f. Mat. cap. 14.

Hil. f. Mat. c. 10. 7. 13.

Amb. de Salomo. 4.

& de virgi 3.

Hier. f. Eze. 26. & f.

Mar. 4.

Aug. f. ps. 103. & f.

Ioā trac. 25. & d. ver

bis dñi. ser. 14.

Hila f. Mat. c. 10. 16.

Amb. ser. 9. & f. Lu. 9.

Aug. epif. 49. q. 6. &

f. Ioan. trac. 2.

Gre. 9. mor. 24.

Rup. f. Ionam. 1.

Amb. 1. de. inter. 5.

Gre. 4. mor. 22.

Each. form. sp. dial. 8.

Omnium, quæ ad hanc nauē pertinent similitudinē allegoricā explicat Clemens episto. 1. ad Iacobum. Naues quoq; sunt ecclesiæ. Psalm. 103. Et sancti qui huius seculi fluctus nauigan- do pertranseunt. Ezechiel. 26. d. Puppis autem est initium ecclesiæ: in qua dominus dormiuit morte corporali. Mar. 4. d.

Cyrl. f. Ioan. 24.

Euch. q. in Iob.

Gre. ho. 24.

Nauis à qua ciecus est Ionas, synagogam significat, quæ Christum eiecit. Ionæ. 1. b. Eadem est nauis, quæ dimittitur à Christo, assumpta naui Petri. Luc. 5. b.

Nauis etiam Ionæ crucem Christi significare potest. Ipsa est nauis poma portans, quādo per crucis mysteriū ad ingenita naturā bona restringimur, ne per presentis vitæ fluctus fatigemur. Iob. 9. c. designat etiam prædicationem Christi in Iudæa.

Nauis etiam dici potest baptismus: per quem transimus à vita veteris hominis ad vitam noui. Et etiam pœnitentia, quæ dicitur secunda nauis, aut secunda tabula post naufragium. Sancta quoq; conuersatio nauis dici potest. ps. 106.

Arno. f. ps. 106.

Nauis etiam dici potest baptisimus: per quem transimus à vita veteris hominis ad vitam noui. Et etiam pœnitentia, quæ dicitur secunda nauis, aut secunda tabula post naufragium. Sancta quoq; conuersatio nauis dici potest. ps. 106.

Nauis etiam dici potest baptisimus: per quem transimus à vita veteris hominis ad vitam noui. Et etiam pœnitentia, quæ dicitur secunda nauis, aut secunda tabula post naufragium. Sancta quoq; conuersatio nauis dici potest. ps. 106.

Gre. 9. mor. 22.

Nauis etiam dici potest baptisimus: per quem transimus à vita veteris hominis ad vitam noui. Et etiam pœnitentia, quæ dicitur secunda nauis, aut secunda tabula post naufragium. Sancta quoq; conuersatio nauis dici potest. ps. 106.

Gre. 9. mor. 24.

cūq; ad superna repetenda se erigit, fragrat quidem odore memoriæ, sed digne non exerit pondus vitæ. Pomorum ergo odoribus repletur: & tamen huc illucq; mentis nostræ nauis impellitur: quia & paradisi celsitudinem cum ardoris recordatione meminimus & importunos tentationum fluctus ex carne toleramus. Naues etiam homines. Apoc. 8. c.

Rup. 8. cap. 6.
Hic. f. Iſa. 2. 23. 43. & f. ps. 47.
Aug. f. ps. 47.
Bedæ. f. pro. 30.
Bas. ho. in principiū proterbio.
Rup. f. Ionam. 1.

Naues Tharsis seu Carthaginis doctrinam hæreticorum & gentilium significare possunt: & ipsos hæresiarchas, aut eorum libros: & eos qui volunt fieri diuites: & qui omni vento doctrinæ circūferuntur: & qui in idolorum cultu fluctuant. Naues quoq; Tyri & Tharsis superbiam gentiū & errores significant. Et nauæ Tyri sunt ducentes ad errores. ps. 47. Iſai. 2. c. 23. a. 33. d. 43. c. 60. b. Eze. 27. b. f. Nauis quoq; dici potest ipsa iniquitas, & fragilitas, & inconstantia, qua homines in huius seculi fluctibus circūferuntur omni vento luxuriæ & vanitatis. Pro. 30. c. Et transfretantes in aquis multis sunt, qui omni doctrinæ vento circūferuntur.

Nauigatio dici potest vita præfens, quā transigimus inter huius seculi fluctus. gen. 49. c. Vita præfens.

Naufragium fit in homine, quando mens non imperat & gubernat, sed caro. Et naufragium fit circa fidem, quando quis aberrat à recta fide. 1. Tim. 1. d. Imperium carnis, Apostasia.

Nautæ euntes in Tharsis. Ionę. 1. a. fuerunt apostoli electi ad prædicandum prius in Iudæa. Apostoli.

Naulum.

Naulum est pretium, quod soluitur pro vectura in nauī.

Naulū quod soluit Ionas, significat Christū, qui naulum soluit, quādo tradidit seipsum, ut Iudæos saluaret. Ionę. 1. a. vel naulum dedit nautis, quum dona spiritus sancti dedit apostolis.

Hic. f. Ionam. 1.
Rup. f. Ionam. 1.

Nausea, Nauseare, uide Vomere.

Nazareth, Nazareus.

Nazareth. i. custodia, vel florida, aut virgultum: ciuitas Galilię in qua saluator noster Iesus Chrs conceptus, & nutritus est. Nazareth aut dicebantur consecrati dño ex voto: qui tempore consecrationis suę & expletionis voti, vinum bibere non debebant, nec caput radere, nec ad mortuum accedere. num. 6. c.

Nazareth Iudaicū populū significare potest, q̄ erat flos in ceremonijs & statu legis: ex quo flore ortus est fructus Chrs, sed decidete flore: quia cecidit ille populus. Et vt Chrs non fuit acceptus in Nazareth, ita nec eius prædicatio fuit accepta apud Iudæos. Luc. 1. c. 4. c.

Nazarus Ioseph Christū significauit, qui verē est floridus. gen. 49. d. deut. 33. a. Ipse est pontifex Nazareus, hoc est, separatus à turba coinquinata, & à vulgaribus operibus sędātibus dignitatem suam: vel Nazareus. i. coronatus diademate sanctitatis, & perfusus diuinitatis oleo. In Christo impletę sunt leges Nazarej, quę ponuntur. nu. 6. a.

Nazarej, hoc est, floridi, sunt continentes & abstinentes. Thre. 4. b. Et generaliter Nazarej sunt sancti non radentes caput, nec ad mortuos accedentes. nu. 6. d. Iudi. 13. a. 16. d. Amos. 2. c.

Ber. ad milites. tem. pli. 7.
Ori. f. Luc. ho. 33.
Ber. 1. f. similis est.
Geor. vene. canti. 2. tono. 3. cap. 6.
Rup. 1. f. nūm. 12.
Hic. f. Amos. 2. Gre. 32. mor. 23.

Nebo, uide Nabo.

Nebula.

Nebula est vapor ē terra & aquis surgens: qui vel statim euanescit, vel in altum sublatus in nubem conuertitur.

Nebula in qua ingressus est Moses, occulta diuise potētie & sapiētie significare pōt. Exo. 24. d. 3. regū. 8. b. Nebulam expandit Deus super folium suum, quum gloriam suam sicuti est nobis abscondit. Iob. 26. c. vbi etiam significatur diuina protectio: & etiam velamentum mysteriorum Dei.

Nebula confurgens ex aromatibus, doctrinam passionis Christi significare potest. Leui. 16. c. Et virtutem orationis.

Nebula quandoq; significat abolitionem peccatorum. Iſa. 44. d. delebo vt nubem iniquitatem tuam, & quasi nebulam peccata tua.

Nebula matutina est cognitio Dei obscura, quę in hac vita habetur. Amos. 4. d. Et qui cognoscunt se obscure, non præsumentes de se nebulę dici possunt. ps. 147. Iob. 38. d. vel est ignorantia præcedens cognitionem, quam Deus infundit post cognitam ignorantiam.

Nebulę quas eleuat Deus ab extremis terrę, sunt apostoli, qui contemptibiles habebantur. Iere. 10. c. Et vocem suam in nebula dominus leuat, quando per prædicatorū suorum linguas ad caliginosa corda infidelium exhortationem format. Iob. 38. d. Et nebulę vel nubes, quę sunt puluis pedum Dei. nahū. 1. a. sunt prophetę & anime iustorum, quę prius coniunctione carnis fuerant prægrauatę, sed eleuatę in sublime; tenuioris substantiæ sunt: & in scabellum pedum Dei redactę, in extremis quibusq; inter angelos officijs ministrabunt. Priora quippe & antiqua, quę ad caput pertinent nosse non poterunt.

Nebulę quoq; quę sunt puluis pedū Dei, dici possunt mali ferena semper cōturbantes: & clarum solis

Occulta diuine sapientie.
Diuina protectio.
Velamē mysteriorū
Doctrina passionis Christi.
Abolutio peccatorū
Cognitio Dei obscura.
Ignorantia.
Apostoli.
Propheta.
Animæ iustorum.
Mali.

Gre. 17. mor. 18.
Hic. f. Iob. 26.
Euch. form. spūal. 2.
Glo. ord. f. Leui. 16.
Euch. form. spūal. 3.
Hic. f. Amos. 4.
Aug. f. ps. 147.
Gre. 10. mora 1.
Rup. f. amos. 4.
Hier. f. Iere. 10. & f. Nahum. 1.
Gre. 30. mor. 16.
Hic. f. Nahū. 1. f. Iob. 38. & Mich. 4.

Peccatum. Synagoga. Ecclesia. rum solis lumen sua caligine prætexentes: qui in puluerem rediguntur & in nihilam: & terra in eis pinguis dissoluetur. Nahum. 1. a. Nebulę quoq; significant caliginem peccati, sicut & ipsos peccatores. Iob. 38. d. Et nebulosa filia Sion est synagoga obscurata: quia occidit filium Dei, qui est lux vera. Mich. 4. c. Nebula implens domum domini, fuit obscuritas in sacerdotibus Iudæorum. 3. regum. 8. b. Nebulosa etiam dicitur ecclesia, tum propter tribulationes, tum propter peccatores, qui in ea continentur.

Tribulationes. Nebula frigida rigorem tribulationis aliquando designat. ps. 147. In nebula eleuat Deus vocem suam, quum per tribulationes conuertit aliquos. Iob. 38. d.

Cōfusiō hæreticorū. Nebula thuris oblata idolis, confusionem hæreticorum significare potest. Eze. 8. c.

Hic. f. Eze. 8.

Necessarium, Necessitas, Necessesse.

Necessarium dicitur illud, sine quo quippiam fieri aut esse non potest. Necessarij quoq; dicuntur cognati. Necessarium dicitur etiam, quo quis eget, & inuitabile, & vtile. Necessitas indigentia, inuitabilitas, tribulatio. Necessesse, indigens esse, opus esse, vtile esse.

Necessitas veniendi scandala, necessitatem passionis Christi indicare videtur. Mat. 18. a.

Necessarium quod est in hac vita, est quod non absolute desideratur: vt ea quę sperantur, vt dicebat apostolus, Philip. 1. d. Desiderium habens dissolui, & esse cum Christo, multo magis melius: permanere autem in carne necessarium propter vos.

Necessarium ad cultum diuinum, aut in vsu sanctuaria, est secundum ordinationem diuinam. Exod. 35. c. 36. a.

Necessitates à quibus saluat Deo animam, sunt difficultates malarum consuetudinum, & cupiditatum, & cæterarum rerum, quas inuiti patimur: & demum pericula inferni. ps. 30.

Hic. & Aug. f. ps. 30.

Nechao.

Nechao. i. claudus vel percussus, rex Aegypti, qui vicit Iosiam regem Iudæ. 4. regum. 23. f.

Significare potest diabolus, qui claudicauit apostatando à Deo, à quo percussus est, & vicit primum hominem.

Glo. ord. f. 4. reg. 23.

Nectere, Nexus, uide Ligare.

Nefas, Nefarius.

Nefas est impium facinus, & execrabile: sicut adulteriū appellatur nefas. Iob. 31. a. Nefarius autem dicitur homo sceleratus & sacrilegus.

Negare, Inficiari.

Negare est, quod asseritur inficiari, aut renuere, & recusare, & non implere.

Negat Deus hypocritam. Iob. 8. quia simulatoris vitam iuste reprobando, merito veritas ipsum ignorare dicitur.

Non negauit Iob pauperibus quod volebāt, designās Chrm, q̄ dat humilib⁹ quod petunt: quoniam vere humiles sunt, hoc solum obtinere volūt, quod Deus eis viderit expedire. Iob. 31. b.

Negatio contra Deum dicitur esse, quum quis manum suam osculatur. Iob. 31. c. quia sibi aut tribuit opera, quæ Deo ascribere debebat. Præsumptio autem virtutis propriæ tanto grauius in desperatione est, quāto longius ab humilitate. Cuiq; vires sibi tribuit operis, ad adiutorium nō recurrit aurois.

Non negantes ex Israel, nomine filiorum insigniuntur. Iſa. 62. b.

Negatio, qua Ephraim circumdedit Deum, significat mendacia hæreticorum. Hose. 11. d.

Negare depositū. Leui. 6. a. est per vitia perdere se imaginē Dei, nec recognoscere ei⁹ dona.

Hic. f. Iſa. 62.
Hic. f. Hose. 11.
Glo. ord. f. Leui. 6.

Negligere, Negligentia.

Negligere est non curare, & contēnere, quasi nelegere quidē, nec videre dignari.

Negligentes fratres Ioseph emere triticum, designant non curātes audire verbum Dei: vnde & à patre sene reprehenduntur. gene. 42. a. In pœnā autem incidunt, qui neglexerunt sermonem domini. Exo. 9. c.

Negligentes ire ad nuptias, sunt præferentes temporalia spiritualibus. Mat. 22. a.

Negotiari, Negotium, Negotiator, Infitor.

Negotiari est negotia exercere, & mercaturæ operam dare. Negotium autem occupatio nem, & munus, ac opus significat. Negotiator vero est, qui mercaturæ operam dat, aut negotijs est præfctus.

Negotiatores in bonū sunt, qui quærūt lucrū verū spūalium, & qui instructi sunt i lege Dei. Matth. 13. f. Et negotiatores ementes Ioseph, sunt fideles ex gentibus suscipientes Christum à Iudæis electum. Gene. 73. f. Et negotiatores Tharsis sunt, qui inter seculi fluctus per bona opera quærunt spūalia mercimonia. Et etiam prædicatores. Et negotiatio est ipsa prædicatio.

Ori. f. Matt. cap. 13.
Hic. f. Mat. cāo. 13.
Hic. f. Eze. 38.
Grego. 3. mot. 21.
Bedæ. f. pro. 21.

Negotium Tyri cum omnibus gentibus est, quod ex omnibus gentibus conuertuntur ad fidem: & quae dicitur negotiatio sancta domino. *Isa. 23. d.*
 Negotiari in terra, est rebus terrenis vacare. *gene. 3. 4. b.* Et negotiatio, ad quam quidam abiierunt, est occupatio circa temporalia. *Matt. 22. a.* Et negotiationis domus est anima secularibus intendens. *Ioan. 8. c. 2. Timot. 2. a.*
 Negotiatio luciferi fuit, cum dixit: ascendam in caelum & c. *Eze. 28. d.* Et negotiatores Phoenicis sunt haeretici & demones: qui & infitores dicuntur: & negotiatores gentium & Tyri & Babylonis: quibus addunt magi & philosophi. *Iob. 28. b. Isa. 23. a. 47. d. Eze. 17. a. 26. b. 27. a.* Et negotiatores Ninive sunt peccata. *Nahum. 3. d.* Negotiatio quoque Aethiopiae est cultus deorum gentilium. *Isa. 45. c.*
 Negotium perambulans in tenebris, est grauior tentatio cum ignorantia. *ps. 90.* Item verba aduentus peccatum sub specie boni: vel est ambitio: quae est subtile malum secretum virus, pestis occulta, doli artifex, mater hypocrisis, liuoris parens vitiorum origo, criminum fomes, virtutum crugo, tinea sanctitatis, excruciatrix cordium, ex remedijs morbos creans, generans ex medicina languorem. Item diuitiae sunt negotium perambulans in tenebris.

Nehemias.
 Nehemias. i. consolatio, vel requies domini, aut poenitens dominus, siue directio domini: princeps in Israel, qui instaurauit muros Hierusalem, post Babylonicam captiuitatem. *i. Esdr. 2. a. nehe. 1. a.*

Nemrim.
 Nemrim. i. pardi, siue praeparatores, aut amaritudo, vel comutatio: videtur fluuius aut fons in Moab. *Nam Isa. 17. c. fit metio de aquis Nemrim, designare potest haeticos aut doctores eorum.*

Nemrod.
 Nemrod. i. transfugiu, vel rebellis, seu dormitio descensionis, vel dormiens dominans: aut tentatio descendens: filius Chus, fuit primus tyrannus post diluuium, qui dictus est robustus venator. *gene. 10. b.* Typus est diaboli & superbiorum, & eorum, qui a Deo transfugiunt ad terrena.

Nemus, Saltus, Sylua, Lucus.

Nemus, saltus, ac sylua sic se habent, vt sylua sit generale nomen non solum loca arborum comprehendens, verum etiam herbarum: proprie tamen est arborum, vnde materia ceditur. Saltus autem est sylua inuia, vbi pasci & aestiuare, vel hyemare pecudes solent. Nemus vero dicitur sylua voluptatis gratia comparata, & amoenitatis plena. Sed quantum ad nostrum propositum haec confundunt: & hoc habent commune, vt abundet arboribus infrugiferis. Lucus autem est nemus arboribus desum, manu constitutum: quod Deo alicui gentilitas consecratur: quod nequaquam cedum est. Sylua dici potest ecclesia, vt habet diuersa ligna ad varios vsus apta, hoc est, diuersitatem fidelium. *ps. 131. Eze. 15. a.* Et mel syluestre sunt conuersi ad fidem. *Mat. 3. a.*
 Nemora obumbrantia, aut nemorosae valles, iustorum coetum, & prophetarum chorum significare possunt. *num. 24. a.*

Nemus plantatum ab Abraham, exempla virtutum significare potest. *gen. 21. d.*
 Saltus dici potest mundus pomiferas arbores non habens: sed est habitaculum bestiarum: & dicitur saltus meridianus. *Eze. 20. g. 31. b.* Saltus etiam vt est locus syluofus, & cliuofus, corda secularium significare potest: qui qui tota intentione curis exterioribus seruiunt, velut syluosa loca, culta ad fructum boni operis praedicationis vomere non sunt. *i. reg. 14. d. 2. reg. 18. b. Isa. 21. d.*
 Sylua etiam vel saltus dici potest gentilitas, in qua non erant homines, sed bestiae. *ps. 79. 95. 103. 131. Eze. 39. c. Amos. 3. a.*
 Saltus erat synagoga frondibus literae legis abundans, sine fructu spiritus. Et peculiariter saltus erat Hierusalem non ferens fructum bonorum operum: sed combustioni parata. *Isa. 29. f. Iere. 21. d. Eze. 20. g. 34. f. Hofe. 2. b. Zach. 11. a.*

Nemora arboribus infrugiferis plena significare possunt scientias seculares, scilicet philosophorum, & haereses. *Iere. 3. b.* Et nemorosum lignum est doctrina haeticorum cum folijs verborum, sine fructu operum & veritatis. *Eze. 6. d.* Saltus etiam est eloquentia haeticorum igni tradenda: & libri philosophorum: & ipsi infrugiferi. *ps. 82. Isa. 9. d. 10. d. Ierem. 10. a. Mich. 7. c.* Et lucus non plantandus, designat eloquentiam vanam non esse introducendam in sacram scripturam, nec vitia miscenda virtutibus: vt nec arbores infrugiferae miscerentur frugiferis. *deut. 16. d.* Et lucum ante altare plantare, est haereses in ecclesiam inducere. *Iere. 17. a.* Et lucos scindere est haereses & idolatriam destruere. *Exo. 34. b. deut. 7. a. 12. a. Isa. 27. c.*
 Syluae dicuntur omnes homines comparati Christo. *canti. 2. a.* Et institutiones humanae comparatae institutionibus diuinis. Saltus etiam dicitur multiplicitas generis humani. *Amos. 3. b.*
 Syluestris vallis dicitur anima peccatoris, vbi congregantur demones. *gene. 14. a.*

Nemorosa

Lucifer
 Babylon
 infernus
 Nemorosa cedrus dicitur Lucifer, vel Antichristus. *Eze. 31. a.*
 Sylua vnde venit leo, erat Babylon, vnde venit exercitus Chaldaeorum contra Hierusalem. *Hie. f. Eze. 31. Hie. f. Iere. 5.*
 Vel est infernus, vnde venit diabolus ad tentandum fideles. *Iere. 5. b.*

Neomenia, uide Calendae.

Neophytus.

Neophytus. i. nouellus, quasi noua planta, dicitur qui nuper venit ad fidem, in qua nondum est exercitatus, sed est velut puer. *i. Timoth. 3. b.*

Nepos, Neptis.

Nepos dicitur qui ex filio, filiae natus est: & extenditur ad posteros. Nepotes etiam dicitur consumptores rei familiaris: quae significatio non inuenitur in sacris literis.
 Nepotes dicuntur imitatores. *gen. 31. g. 46. a. Exo. 10. a. 34. a. Iob. 21. a. 27. c.*
 Nepotes apostolorum sunt succedentes eis in fide & operibus. *Isa. 65. d.*

Nephtalim.

Neptalim. i. comparatio, seu aequiparatio, vel retorsio, seu tortuositas: filius Iacob est Bala ancilla Rachelis. *gen. 30. d.* Typus est apostolorum & praedicatorum, vt dicitur: ceruus emissus, & dans eloquia pulchritudinis. *gen. 49. c.* Potest etiam typus esse ipsius Christi: qui emissus est in securitatem, insequentibus ipsum canibus.

Imaginatio
 Interpretatur etiam dilatatio cordis: & est filius ancillae Rachelis: quia ex magnitudine rerum creaturarum contemplata ab expurgata mente, dilatatur cor, vt currere possit in Deum: & designat imaginationem, quae per corporea ducit ad intelligentiam caelestium.

Charitas
 Vt interpretatur dilatatio mea: & est typus charitatis, quae maxime dilatat cor. *ps. 67.*
 Vt etiam interpretatur dilatatio designat apostolos & praedicatorum: quorum doctrina in totius mundi latitudine diffusa est.

Nequam, Nequitia, uide Malus.

Ner.

Ner. i. lucerna, siue nouale: pater Abner & Cis, significat sermonem scripturarum: qui lucerna est: cuius testa est litera: Intellectus vero spiritualis est claritas luminis: oleum vero eius est deuotio amoris. *i. reg. 14. g.*

Nere.

Nere est filium torquere: quod munus ad mulieres spectat. Nentes autem mulieres sunt benedoperantes. *Exo. 35. c.*

Neruus, Subneruare.

Nerui sunt prima in corpore animalis sensus motusque instrumenta: quae per totum corpus diffunduntur, eisque ligantur ossa: vnde circiter ossa ingens neruorum copia ducitur. Subneruare autem est neruos incidere. Neruus etiam est vinculi genus, quo pedes aut ceruices impediuntur. Neruus item est chorda ex neruis facta: & chorda arcus.

Incarnatio
 Neruus femoris Iacob, incarnationem Christi significare potest. *gen. 32. f.*
 Significat etiam Iudeos incredulos descendentes ex Iacob:ideo neruus emarcuit, vt Iudaei claudicantes in fide designarentur.

Concupiscentiae
 Significat praeterea carnis concupiscentiam, quae emarcescit in perfectis, qui vincunt angelum, quando impetrant a Deo quod petunt.

Virtutes
 Nerui quos inducit Deus in ossa, vim operandi significare possunt: & virtutes, quibus anima roboratur ad bene operandum. *Eze. 37. b.*

Sententia Dei
 Neruus in quem Deus ponit pedem hominis, sententiam eius, qua districtè prauitas hominis tenetur, significare potest. *Iob. 13. d. 33. b.*

Superbia
 Neruus ferreus dicitur ceruix Israel: quia duri erant ad obediendum diuinis praecipis. *Iob. 48. a.*

Oppressio Hierusalem
 Neruus in quem coniectus est Ieremias, oppressionem ciuitatis Hierusalem significabat. *Hie. f. Iere. 20. Iere. 20. a.*

Argumenta praedicatorum diaboli
 Nerui testiculorum Behemoth, sunt argumenta praedicatorum diaboli: & sunt perplexi: quod dolosis assertionibus innodant & implicat audientes. Vel significant vincula quaedam fortissima ac illecebrosa voluptatum, quibus diabolus homines carnales implicat. *Iob. 40. b.*

Mortalitas Christi
 Neruiceae funes, quibus ligatus est Samsen, mortalitatem in Christo significare possunt. *Iudi. 6. a.*
 Subneruantes taurum Simeon & Leui, designant scribas & pharisaeos occidentes Christum. *gen. 49. a.* iuxta septuaginta: vbi nos legimus suffoderunt murum.

Vincere demones & motus carnis
 Subneruare equos est vincere demones: & per icium & labores, lasciuos carnis motus reprimere. *Iosu. 11. b. i. par. 18. a.*

Nescire,

SYLVA

Nescire, uide Ignorare.
Nex, uide Interficere.
Nicodemus.

Nicodemus Hebraice interpretatur innocens sanguis: Græcè vero victoria populi: fuit pharisæus princeps Iudæorum, qui venit ad Iesum nocte: quem etiam cum Ioseph postea sepeliuit. Ioan. 3. a. 7. g. 19. g.

Nicolaus, Nicolaita.

Nicolaus. i. victoria plebis Græcè: fuit vnus de septem diaconis ab apostolis electis. acto. 6. b. Ab eo dicti sunt Nicolaitæ hæretici. apoc. 2. b.

Nidus, Nidificare.

Nidus est auium domicilium, quod ipse sibi conficiunt, ad fouenda oua, & excludendos & nutriendos pullos.

Nidus significare potest spem aut securitatem: & sic dicitur quispiam ponere nidum in terra. hoc est, in Christo: & in arduis. Num. 24. d. Iob. 39. d. Designat etiam tranquillam quietem fidei, qua vnusquisq; infirmus nutritur. Iob. 29. c. Et turtur inuenit nidum ubi reponat pullos suos. ps. 83. quia sancta ecclesia amore conditoris affecta crebris gemitibus vitur: & velut nidum sibi, hoc est, pacatissimam quietem construit, in qua crescentes filios, quasi plumefcentes pullos, quousq; ad superiora euolent, charitatis gremio calefactos fouet.

Nidus etiam est caro, quæ est scenum: & in nidulo suo moritur, qui carnem suam mortificat. Iob. 29. c.

Designat etiam ecclesiam: & moritur Christus in nidulo, quum membra eius, quorum ipse est caput, vitijs ac concupiscentijs huius seculi moriuntur. Hunc nidum inuenit turtur, ubi reponat pullos suos: quia opera feruantur, si intra ecclesiam reponantur, aut cum recta fide fiant ps. 83. Et nidificantes volucres in cedro, sunt contemplatiui in ecclesia. Eze. 17. g.

Designatur etiam populus Iudæorum, inter quos mortuus est Christus, & in mentibus eorū crucifixus.

Nidus interdum dicitur bona conscientia, in qua bonarum cogitationum foetus fouentur, atq; in opere pariuntur, vt postea filij appellentur. pro. 27. a. Item cor Deo gratum. num. 24. d. Iob. 39. c. Iere. 49. c. Luc. 13. g.

Nidus quem inuenit turtur, est requies in bonis, & etiam virtutes in quibus boni requiescunt. ps. 83. pro. 27. a.

Nidi volucrum, quandoq; dicuntur peccata reproborum: & conciliabula hæreticorum, in quibus demones requiescunt. Item rationes & argumenta hæreticorum, quibus se muniunt ad defensionem suorum errorum. Iob. 39. d. Isa. 10. c. 16. a. Mat. 8. c. Luc. 9. g. Eze. 3. rb.

Nidificantes in cedris sunt, qui fauorem sibi querunt in diuitibus: vel qui reliquerunt omnia & postea sustentantur à diuitibus. ps. 103. Nidificat etiam in cedris, qui superbia tumet: & qui in diabolo requiescit. Iere. 22. f. Eze. 31. b. Dicitur etiam nidum ponere supra sydera. Abdig. b. Haba. 2. c.

Nidus præterea, temporalia. deut. 22. a. Nidum auis inueneris. pro. 27. a. Sicut auis transmissa de nido. Nidus etiam in arbore est populus Iudaicus. Nidus vero in terra, gentilitas: sicut autem Christus filios relicta matre, quum conuertit Iudæos & gentiles eiecit a diabolo. Nidus etiam in arbore, doctrina cotelaplatiua, nidus in terra, doctrina actiua: mater, historia, filij, sensus mystici.

Niger, Nigredo, Nigrescere.

Niger color est obscurus, & contrarius albo, quasi nihil lucis habens. Solet esse nigredinis vnus in tristibus & aduersis, & ad peccata referri solet. canti. 1. b. thre. 4. b. Et nigredo ollæ, dicit obscuritatem peccati. Nahum. 2. c.

Nigri equi. Zach. 6. a. regnum Medorum significant quantum ad allegoriam literalem. Mystice vero apostolos & doctores adumbrant, obscura Christi mysteria cognoscentes. De quibus dicitur. ps. 17. Caligo sub pedibus eius.

Niger color permixtus albo in equis, designat in angelis vim illam, qua traducente nectuntur extrema: & prima secundis, ac secunda primis, conuersionis ac prudentia ratione iunguntur.

Nigra dicitur sponsa. canti. 1. b. hoc est, ecclesia ex gentibus, propter priora peccata: vel quia erat ex peccatoribus: vel est nigra in peccatoribus, formosa vero in iustis. Vel nigra puluere seculari, quem certando collegit, vel nigra per carnem & fragilitatem humanæ conditionis: Vel etiam nigra, quia à Iudæis ignobilis reputaretur: quum non ex femine Abraham descendere: nec legem

Pœnitentia Iegem haberet. Vel nigra exterius, formosa intus: vt de Paulo dicebant. Epistolæ quidem græcæ ues, sed præsentia corporis infirma. Vnde & in sponso nigredo fuit extrinsecus, quando contemnebatur. Nigra etiam sponsa propter pœnitentiam. Quam pœnitentiam etiam significat niger capillus. Leui. 13. e. Et nigre comæ sponsi dicuntur, quia omnes iusti se cognoscunt peccatores. canti. 5. c. Nigre etiam oues sunt pœnitentes. gen. 30. g.
Maria prægnans. Nigra sed formosa est beata virgo Maria: nigra, quia prægnans: formosa, quia de spiritu sancto sine corruptione. canti. 1. b. Nigra sicut tabernacula Cedar. i. eijcienda sicut ancilla Ismaele: sed formosa sicut pellis Salomonis. i. admirabilis sicut exterior cultus Salomonis.
Peccates in ecclesia Denigrata cutis Iob, significat infirmos in ecclesia peccantes. Iob. 30. d. Et denigrata dicitur facies Nazarorum super carbones, quando continentes per elationem in ea, quæ non intelligunt, dilabuntur. thre. 4. b.
Synagoga Nigra etiam dicitur synagoga, obscurata uidelicet per incredulitatem: quæ decorata erat per legem.
Cædentes diabolo Nigrescere dicitur dies in Taphnis: quia qui cedunt ori diaboli, amittent veritatis lucem. Hie. 6. Eze. 30. 3.
Dæmones Eze. 30. e. Nigrescentes autem stellæ sunt demones vel hæresarchæ. Eze. 32. b.
Hæresarchæ Nigra comæ sponsi, obscuritatem seu caliginem sacræ scripturæ designare possunt: vt mystice obscuritas scripturæ lateant indignos. canti. 5. d.

Nihil.

Nihil de eo dicitur, quod non est in rerum natura. Nihil esse dicit Iob dies suos. Iob. 7. d. quia sancti viri quo verius summa cognoscunt, eo sublimius terrena despiciunt: & idcirco præsentis vitæ dies nihil esse conspiciunt: quia illuminatæ mentis oculos in considerationem æternitatis figunt.

In nihilum redacti artus Iob designant membra ecclesiæ, quæ ad nihilum rediguntur, quando ex imitatione prauorum in hoc mundo crescentium, infirmi quique deterius infirmantur. Videntes enim felicitatem malorum, sæpe ab ipso fidei statu dilabuntur: bona temporalia appetunt, & veluti in nihilum rediguntur: quia dum manentem Dei essentiam deserunt, diligentes transitoria, quasi ad non esse tendunt. Iob. 16. b. 17. b.

In nihilum etiam redactum se dicens Iob, designat bonos apud estimationem malorum in nihilum redigi: quando ea, quæ ipsi quasi summa diligunt, bona temporalia, boni non tenent. Tob. 30. b.

Pro nihilo dicitur saluare Deus, quos suscitad ad pœnam: quia nulla est illis salus: qui & ad nihilum deuenire dicuntur: quia per pœnam dicuntur diffuere semper manentes. ps. 55. 57. 58. Et pro nihilo perdit Deus gentes, hoc est, pro peccatis. Isa. 30. f. Peccatum enim dicitur esse nihil, quod factum est sine verbo Dei. Ioan. 1. a.

Velut nihilum extendit Deus cælos: quia non ei resistunt: sed plenissime obtemperant. Isa. 40. c.

Nihilum aliquando dicuntur gentes. Isa. 40. d. Omnes gentes quasi nihilum & inane reputatæ sunt. Et appendit Deus terram super nihili, quando super gentes fundauit ecclesiam. Iob. 26. b. Et pro nihilo saluos facit Deus, quando ex nihilo reducit ad salutem. ps. 55.

Pro nihilo est virtus manuum hæreticorum, ipsi ecclesiæ: quia nullius esse meriti conspiciunt, quicquid operantur, amissa vera fide. Iob. 30. a.

Nihil dicuntur esse idola: quia non continet veritatem, quam præ se ferunt. Mūdana quoque dicuntur esse nihil: quia promittunt diligentibus se felicitatem, quam non habent. Isa. 59. a. Et nihil factus esse dicitur diabolus, quando peccauit. Eze. 28. f. Iob. 27. d. Amos. 6. b.

Nilus.

Nilus Hebraice dicitur Sihor: & interpretatur niger, vel turbidus, aut matutinus: est fluuius Aegypti insignis, quo terra illa irrigatur. Isa. 23. a. Vide Gion, quia est idem.

Sihor, vt habet aquas turbidas, designat doctrinam hæreticorum & philosophorum erroribus & inconstantia turbidam. Iere. 2. d.

Sihor ab aliquibus dicitur Ieor, seu Ior, aut Haior, vt designet tribunal diuinæ iustitiæ: vt in ea submergantur hæresi damnandi & puniendi in iudicio.

Nimius, Nimietas.

Nimium dicitur, quod modum excedit. Et nimietas est superfluitas. Nimius calor est calor inferni, ad quem transeunt, qui hic in peccatorum frigore perstiterunt. Iob. 24. c.

Nimius etiam calor est, quum quis scrutator diuinorum secretorum credere contemnit, & per inquisitionem nimiam in errorem labitur.

Nimius terror fratrum Ioseph, timorē Iudeorum in iudicio futurum designare potest: quia Christo non crediderunt. gen. 45. a.

Niniue

Niniue.

Niniue. i. pulchra siue spatiosa, aut habitaculum: ciuitas metropolis Assyriorum, a qua Niniuita dicuntur. gen. 10. b. Niniue seu Niniuita, significare possunt gentiles fidem Christi suscipientes: sicut illi creditur Ionæ prædicanti. Ion. 3. b. Matth. 12. b. Luc. 11. d. Ad eam missus est Ionas, hoc est, Chrs. ad gentes. Significat etiam ecclesiam, quam ædificauit Christus. Vel mundum, qui dicitur conformos à pulchritudine: & dicitur ciuitas Dei: quia mundus conditus est à Deo: & ciuitas magna propter mundi magnitudinem. Nahum. 1. a.

Hila. f. Mat. can. 11. Hic. f. Ionã. 3. & f. Nahũ. 1. & f. Soph. 2. & f. Zach. 9. Geor. uen. cant. 1. ton. 6. cap. 9. Beda. f. gen. 11. Rup. f. Nahum. 1.

Gentiles Ecclesia Mundus

Nitere, Nitidus, uide Fulgere. Niti, uide Conari.

Nitrum.

Nitrum est terræ species salii simillimum: quod coagulatur à calido exiccante humidum: sed soluitur ab humido frigido: quia pori tam grandes derelicti sunt, ut possit humidum subintrare. Crepitat autem infusa aqua, ut calx uiua, ac multo magis, si infunditur acetum: valet autem ad emundandas sordes. Nitrum ad emundandas sordes valens, sermonem arguentem, increpantem & corripientem delinquentes significare potest. Et eadem ratione penitentiam. Emundat enim mordicando. Iere. 2. e. Vbi saporem aliqui volunt esse. Nitrum autem infuso aceto feruens & crepitans comparatur viro pessimo. pro. 25. c. quem si corripere velis, ipsa correptione fit deterior: & inde in murmurationis iniquitatem succenditur, unde debuit ab iniquitate compesci, ideo ait: Acetum in nitro, qui cantat carmina cordi pessimo.

Ori. f. Iere. ho. 13. Hic. f. Iere. 2. Beda. f. pro. 25. c.

Sermo corruptiois. Penitentia Vir pessimus

Nix.

Nix est aqua congelata in aere, minus tamen quam grando: generatur tempore frigido, minorque pollet albore & frigiditate. Coagulatur autem leniter, caditque in modum lanæ: nec noxia est, sed sæpe prodest satis. Nix à cælo dicitur descendere sicut pluuia: quia in aere generatur: & designat animarum mundiciam, candoremque vitæ cælestis: & etiam baptismum. Iob. 9. d. psalm. 50. 67. Isaie. 1. d. threnor. 4. b.

Hic. f. Iob. 9. Euch. for. spual. 3.

Munditia animæ Baptismus

Amb. f. Luc. 9. Hic. f. illa. 51.

Verbum Dei

Gre. 27. mora 17. 1. 8.

Corda sanctorum

Hic. f. Iob. 37. & f. Zacharia. Ang. f. psal. 67. & f. apoc. ho. 11.

Gratia Doctrina Dona spiritus sancti

Gre. 9. mora. 24. 28. & 32. mor. 23. Euch. for. spual. 3.

Humilitas Iustitia

Geor. uen. cant. 1. ton. 7. cap. 19.

Zelus bonorum operum

Nix

Corda prauorum Nix corda prauorum interdum significare potest, cuius thesauros Deus ingreditur, cum eos ad candorem iustitiæ reuertit. Iob. 38. c. Et dat niuem sicut lanam, cum frigidus facit aptos ad calefaciendum, & ut sint vestes Christi. ps. 147.

Gre. 29. mor. 16. Hic. f. Iob. 38. Aug. f. ps. 147.

Vis tribulationis. Nix frigida vim tribulationis etiam exprimit. ps. 147. Et nix irrumpit super timentes pruina, quando qui temporalia aduersa pertimescunt, in distractionem se æternæ animaduersionis obijciunt. Et qui conculcanda in infimis metuunt, à summis metuenda patiuntur.

Gre. 7. mor. 18

Iniquitas. Nix quum sit frigidissima, iniquitatem significare potest: quia abundanter refrigerat charitas. Et ab aquis niuium transeunt ad calorem nimium, qui dum iniquitatum suarum frigora declinant ad veram fidem, vel sanctitatis habitum veniunt. Sed tunc est calor nimius, quum plus appetunt de diuinis secretis perferuari, quam capiunt: & dum credere contemnunt, per inquisitionem nimiam in errorem lapsi plus calent, quam calere debuerant. Iob. 24. d. Potest etiam designare poenam inferni. pro. 31. c.

Gre. 16. mor. 30

Pena inferni. Niui in æstate tanquam indecenti, comparatur gloria, vel dignitas collata stulto, quæ maxime nocet ecclesiæ. pro. 26. a.

Beda. f. pro. 31

Nix libani non deficiens de petra agri. Iere. 18. b. ponitur ad comparisonem rei quasi impossibilis: ut illud Vergilianum: Ante leues ergo pascentur in ethere cerui: Et freta destituent nudos in littore pisces: quàm nostro illius labatur pectore vultus.

Beda. f. pro. 26

Hic. f. Iere. 18.

No.

NO Hebraicè dicitur ciuitas Alexandria in Aegypto: interpretatur autem requies: & designat eam requiem, quam diues purpuratus in euangelio dicitur habuisse: quæ solum est in hac vita. Eze. 30. d.

Hic. f. Eze. 30

Nobe.

NObe. i. loquela, siue prophetia, vel loquens, aut prophetans, siue fructificans, vel germinans: ciuitas sacerdotalis in tribu Iuda, quam Saul euerit. 1. reg. 21. a. 22. d. Isa. 10. g.

Nobilis, uide Inclutus.

Nocere, Ladere, Noxius.

NOcere est damnum aut iniuriam alicui inferre. Noxium autem est, quod nocet. Nocentes dicuntur daemones: qui quantum possunt semper hominibus nocent. ps. 34. Sed quum dicitur apoc. 6. b. Ne leseris vinum & oleum & c. ostenditur eos non habere ledendi potestatem, nisi quantum à Deo permittuntur.

Aug. f. apo. ho. 6

Non nocebunt in monte sancto Dei, hoc est, in cælesti patria: ubi neque iniuriæ, neque ulli culpe locus est. Isa. 65. d.

Nocet homini impietas alterius, quando cum peruertendo inquinat. Iob. 35. b. Sic nocet vi duæ vel pupillo, qui simplices in peccatum aut errorem inducit. Exo. 22. c.

Gre. 26. mor. 23

Noctua, Nycticorax.

NOctua est auis à tempore noctis dicta, quo cantat, seu potius gemit, aut ululat, victumque querit. Eadem Græcè nycticorax dicitur, hoc est, coruus nocturnus. A septuaginta dicitur Νυκτωρ Est auis carnuiora: connumeratur inter immunda animalia. Leci. 11. b. 14. a. Videt plus nocte quam die.

Art. 8. de his. catal. 3

Nycticorax in domicilio, vel in parietinis, hoc est, in domibus desolatis, fuit Christus in passione inter crucifixoies Iudæos: vel est prædicator inter eos, qui à virtutis statu deciderunt. ps. 101.

Aug. f. ps. 101 Euch. for. spual. 5

Noctua videns nocte & non die, significat sapientes in temporalibus, & ignaros erga spiritualia: & etiam vacantes operibus tenebrarum: qui enim male agit odit lucem. Ut noctu cantat, designat eos, qui in tenebroso tripudiant opere: & in mentium suarum exultant destructione.

Ori. f. Leci. ho. 7. Gre. f. ps. 101

Docti in lege legis significat etiam doctos in litera legis, & ignorantes euangelium, eius lucem capere non valentes.

Isy. f. Leci. 11

Noctua etiam magnis oculis solem sustinere non valentes, sunt philosophi, cum sua vana sapientia, lucem veritatis non assequentes. Item heretici lucifugæ veritatis.

Tertu. de cibis Iud. Bas. Exac. ho. 8. Ambro. ser. 43. & 44. Exac. 24

Noë.

NOë. i. cessatio vel requies, filius Lamech, qui construxit arcam diluuij, in qua cum filijs seruatus est.

Noë typum gerit Christi, qui formauit arcam, hoc est, ecclesiam, intra quam saluamur: qui etiam consolatur nos. Et ut interpretatur requies, est Christus, qui nos requiescere facit. Et ut egressus ab arca accepit benedictionem à Deo cum filijs, ut videlicet cresceret, multiplicaretur, rel. tomo. 1.

Ori. f. gen. ho. 2. Hic. f. Euagrio

Aug. 12. con. Paul. 13. Epiph. 1. aduer. hæ. rel. tomo. 1.

Beda. f. gen. 1.
Rup. 4. f. gene. 17. &
8. de diu. offici. 13.

caretur, & repletur terram, typus est Christi & discipulorum eius post resurrectionem. Cui septem animæ donantur, hoc est, perfecti homines, per septiformem gratiam. Et ut Noë per aquam & lignum liberavit suos, ita Christus per crucem & baptismum liberat Christianos. Existens Noë cum filiis in primo loco arcæ, designat Christum cum apostolis in primo loco ecclesiæ: ut etiam nudatus est Noë, & inebriatus, Christum significat, qui nimio amore nostris, quasi ebrius fuit, & nudatus, quum suspensus est in cruce. gen. 5. 6. 7. 8. 9.

Gre. 1. mor. 13.
Aug. 2. de p. d. 10. me
rit. 10.
Ori. f. Eze. ho. 4.
Amb. de Noë. 9.

Noë etiam in arcæ præparatione, & alimentorum collectione prælatorum gerit figuram, qui semper debent pro subditis laborare. gen. 6. 7. Designat etiam laborantes in vita, & eos, qui ipsum imitantur. Eze. 14. e.

Amb. de Noë. 11.

Noë præterea mentem significare potest, quæ inferiora sibi subiecta à vitiorum diluuiio feruare debet. Noë ut interpretatur requies, & natus est ad alios liberandos, typus est iustitiæ, quæ alijs iustitia prodest per bona opera, & à malis requiescere facit.

Noëmi.

Noëmi. i. pulchra, siue decora, vxor Elimelech, socrus Ruth. Ruth. 1. a. 4. d.

Nolle.

Hic. f. Isa. 61.
Hic. f. Isa. 1.

Nolle idem est quod non velle. Nolle dicitur Deus quæ permittit: quia quæ vult sunt præcepta & consilia. Isa. 65. b. Non vult Deus holocausta, eorum videlicet, qui legem eius non seruant: aut quæ sunt ex rapinis. Isa. 1. b. Item nolebat sacrificia animalium, nisi quasi permittendo, ne videlicet offerret ea idolis, & propter id quod figurabant. ps. 39. 50.

Gre. 16. mor. 15.

Nolens Iob ut multa fortitudine Deus secum contendat, est desiderans, ut Deus infirmitatem suscipiat, hoc est, ut fiat homo. Iob. 23. b.

Gre. f. 1. reg. 15

Nolle disperdere pulchra Amalch, est turpes cogitationes nolle vitare, quum id possit iam factus victor. 1. reg. 15. b.

Ori. f. Mat. ho. 20.

Nolentes venire ad nuptias fuerunt, qui prophetarum vocationem neglexerunt. Matthæ. 22. a.

Ori. f. Mat. ho. 22.

Nolens accipere vxorem fratris ad suscitandum semen, est sermo hæreticus non producens in anima bona opera. deut. 25. b.

Arno. f. ps. 108

Nolle benedictionem, est nolle baptismum suscipere. ps. 108.

Nomen, Nominare.

Cyrl. dial. go. 4.

Nomen dicitur quasi notamen: quia est vocabulum, quo singulæ res appellantur: vnde nominare est alicui rei nomen imponere. Interdum autem diuina scriptura nomē vocat celebrem gloriam, seu famam, & insignem nobilitatem: ut melius est nomen bonum, quam diuinitas multæ, aut vnguenta preci osa. pro. 22. a. Ecccl. 7. a. In nomine patris venit Christus, hoc est, in gloria & celebritate patris. Ioan. 5. g. Nominis impositio semper aliquid mysterij designare videtur. gen. 38. g. 41. f. Exo. 2. b. 15. d. 17. d. Nominis itidem mutatio excellentiam quandam indicat. gen. 17. a. 32. f.

Hic. f. Isa. 12
Basi. f. ps. 32

Nomen Dei in æternum, est nomen, qui est, aut nomen tetragrammaton, hoc est, quatuor literarum, quod est יהוה quod significat Deum secundum essentiam: Et apud Hebræos est ineffabile: quia non audent ipsum proferre: sed loco eius proferunt, A donai. Hoc nomen dicitur non indicatum patribus: sed verè est scitum & cognitum per incarnationem. Quia filius venit, ut nomen patris manifestaret. Exo. 3. d. 6. a. 20. b. Isa. 52. b.

Cle. Ale. 1. stroma.

Nomen autem Dei est, quod est inuocandum: & benedicendum, & narrandum: & in ipso sperandum: ipsumque debet esse in desiderio animæ. gene. 4. d. 13. a. Exo. 33. d. ps. 27. 79. 115. 144. Isa. 26. b. 50. d. Nomen etiam Dei est dominus. Isa. 42. b. Et dominus zelotes. Exo. 34. b. Nomen quoque sanctum Dei sunt, quæcunq; intelligimus de Deo. ps. 32. 134. 139. Ioel. 2. g. Scribebatur autem nomen Dei in lamina, quæ erat in fronte pontificis: ut diuina maiestas aliquatenus exprimeretur. Ut enim dominus est supra mundum, atque adeo ultra mundum intelligibilem: Ita nomen scriptum in lamina est super omnem principatum & potestatem. Nomen autem Dei dicitur magnum in gentibus, quando colitur à gentibus. Malach. 1. c. Nominari autem dicitur omnis paternitas tam in cælo, quam in terra à patre cælesti: quia omnes ipsum habemus communem patrem. Ephe. 3. c. Nomen quoque Dei dicitur vnum, quando adoratur ab omnibus vnus Deus: & in patria cælesti est vnum nomen. Zach. 14. b.

Isy. f. Leui. 23

Nomen Dei in angelo est in Christo. Exo. 23. c. Et nomen domini est Christus: quia ut nomen manifestat quod non videtur: Ita Christus apprensus cognosci fecit patrem. Leui. 25. c. ps. 9. Isa. 30. f. Nomen autem domini, hoc est, Christi est Emmanuel. Isa. 7. c. Et nomen Christi, cuius recordatur dominus de ventre matris eius, est Iesus, aut saluator. Isa. 49. a. Ecccl. 1. 6. d.

Hila. f. ps. 67.
Ori. f. canti. ho. 1. &
f. Isa. ho. 3.

Nomen

Permissio
Holocausta animalia & ex rapinis
Desiderans incarnationem.
Nolle vitare turpes cogitationes
Negligentes vocationem
Sermo hæreticus sine fructu.
Nolle baptismum

Ineffabile nomen Dei

Maiestas Dei

Christus
Iesus
Saluator

Bona opinio Christi.

Nomen etiam Christi est dominus. ps. 67. Et dicitur dominus iustus noster. Iere. 23. b. Nomen etiam sponsi, est bona eius opinio. Et nominatus est dominus, cum est manifestatus: & cum ab eo dicti sunt Christiani. canti. 1. a. Isa. 55. d. Nomen autem viri inuocatur super septem mulieres, quum in nomine Iesu inueniuntur omnes rationes donorum spiritus sancti. Isa. 4. a.

Hiero. f. Isa. 30 & 6
Ecclen. 6.

Falso iurare

Nomen Dei assumitur in vanum, cum falso iuratur, aut sine necessitate & debitis circumstantijs. Exo. 20. b. Et nomen Dei despiciunt, qui super altare Dei panem pollutum offerunt. Mala. 1. b. Nomen autem Dei blasphematur per male viuentes: & cum Christus per Iudæos blasphemabatur. Isa. 52. b. Nominare autem nomen domini. Leui. 24. c. Iuxta septuaginta est blasphemare: quod maiore poena punitur, quam nescienter blasphemare: & hoc est peccatum in spiritum sanctum.

Hic. f. Isa. 52.
Isy. f. Leui. 24.

Blasphemare

Nomina apostolorum scripta sunt in fundamentis Hierusalem cælestis: quia ipsi fundarunt ecclesiam in duodecim mundi partibus, supra vniuersale fundamentum, quod est Christus. Nomina vero angelorum in portis: quia eorum incumbit officio, ut nos in aulam regiam introducant. apo. 21. d.

Geor. vene. cant. 3.
ton. 8. mod. 4. c. c. 3.

Prædestinati.

Nomina numeratorum sunt eorum, qui scripti sunt in libro vitæ: Idem nomina filiorum Israel. Exo. 1. a. 30. b. Nomina etiam stellarum, sunt nomina prædestinatorum. ps. 146. Dicitur etiam Deus vocare ex nomine eos, quos prædestinavit. Exodi. 31. a. 33. d. Nominem quoque suo vocat Deus Israel: quia peculiarem habet curam fidelium. Isa. 43. 2. Nominatim vocat oues Christus: quia nouit nomina prædestinatorum ad vitam. Ioan. 10. b. Vnde ait discipulis suis: Gaudete & exultate, quia nomina vestra scripta sunt in cælis. Luc. 10. c. Nominatim etiam vocat oues prælatus, qui diligenter agnoscit vultum pecoris sui.

Rup. 4. f. Exo. 30
Aug. f. ps. 146.

Exempla patrum

Nomina patriarcharum in lapidibus vestimenti pontificis, sunt exempla patrum, quæ debet sacerdos sibi & alijs proponere. Exo. 28. b. 39. b. Et quod debet totum populum Deo præsentare, ut cum ipso eundem reconciliet.

Geor. vene. cant. 2
ton. 3. cap. 6.

Christiani

Nomen nouum ecclesiæ, quod os domini nominauit, est quia à Christo dicti sunt Christiani: quod & nomen aliud dicitur: quia relinquitur nomen vetus, & assumitur nomē recens, æternum, impollutum, simplex & infantile. Isa. 62. a. 65. c. 66. g. Et hoc est nomē, quod optant perire demones. ps. 40. 104. Nomen etiam in Hierusalem, est bona opinio animæ, vel ecclesiæ. Eze. 16. c. Sopho. 3. d. apoc. 3. d.

Arno. f. ps. 10. 104.
Cle. Ale. 1. parad. g. 5.
Aug. f. apoc. ho. 3.

Bona opinio

Nomen melius à filijs & filiabus, est æterna felicitas omnia temporalia superans: ideo & nomen æternum dicitur. Isa. 56. b. Et nomen ciuitatis, quæ dicitur: dominus ibidem, designat cælestem patriam, in qua semper est Deus. Eze. 48. d. Ibi magnificat Deus nomen Abrahamæ & humilium. gen. 12. a.

Glo. inte. f. Isa. 56.

Petere spiritualia.

In nomine Christi petere, est nil temporale petere, sed spirituale & cæleste petere. In nomine Iacob vocat, qui supplantat vitia. Isa. 44. a.

Victo. adue. arria. 3.
Hic. f. Isa. 44.

Supplantans vitia.

Nomina eadem imposuit Isaac puteis, quæ pater eius prius posuerat: ut veteris ac noui testamenti concordia designetur: quia quæ in veteri obscurius futura dicuntur, in nouo aperte completa monstrantur. Eisdem etiam nominibus appellantur autores veteris testamenti ceu putei, in lege noua, quibus in veteri. gen. 26. d.

Ori. f. gen. ho. 13
Beda. f. gen. 26.

Declarans sensum legis cælestis.

Nominans nuncius coram Eli arcam Dei captam à Philistæis, designat prædicatorem declarantem verum sensum legis teneri apud Christianos. 1. reg. 4. c.

Gre. f. 1. reg. 4

Dignitas amata.

Nomina sacerdotum, quæ disperdit dominus, sunt eorum, qui sibi applaudunt in episcopali dignitate, & in presbiterij nomine, & non in opere. Sopho. 1. b.

Hic. f. Sopho. 1.

Nomina infidelitatis

Nomina quorum non est memor Deus vel Christus, sunt quæ habebant sancti in infidelitate: quæ crescentibus meritis mutantur. ps. 15. Ita dixit Christus discipulis. Ioan. 15. b. Iam nō dicam vos seruos, sed amicos. Sic dicebat Paulus. Titū. 3. a. Fuimus aliquando & nos stulti & increduli sicut & ceteri: sed misericordiam Dei consequuti sumus.

Hic. f. ps. 15.

Christianus

Nomine fratrum appellari filium, est dicere opera, quæ facta sunt ab euangelio, facta esse secundum legem. gen. 48. b. deut. 25. b. Vel nomine fratris appellatur, hoc est, Christianus à Christo.

Glo. inte. f. deut. 26.

Fama hæreticorum

Nomen peccatoris est fama hæreticorum. ps. 108. Hoc nomen magnificare cupiunt superbi in terris: & etiam qui de vitijs gloriantur, dici possunt nomen suum magnificare. gene. 11. a. Iob. in te. ps. 48.

Arno. f. pf. 108
Philos. de cæst. ling.
Basi. f. pf. 148.

Abominatio Iudæorum.

Nomen Iudæorum dicitur relictum in iuramentum, aut fatietate electis Dei. Isa. 65. c. Vel quia eos fideles detestantur, & abominant. Vel quia dicuntur filij Abrahamæ, cuius opera nō imitantur: sed transiit nomen ad filios ecclesiæ, qui dicuntur filij Abrahamæ per imitationem.

Hic. f. Isa. 65.

Cogitationes confusis.

Nomen Babylonis sunt cogitationes confusionis. Isa. 14. c.

Hic. f. Zach. 13.
Arno. f. pf. 9

Hæreses.

Nomina idolorum sunt diuersæ hæreses. Zach. 13. a. Et nomen externorum Deorum, quod Deus deleuit, est inuocatio demonum: & etiam hæreses. Exo. 23. b. ps. 9. Nomina blasphemie in capitibus bestiarum, usurpatio diuinitatis per reges & diabolus. apoc. 13. a.

Rup. 8. f. apoc.
Hic. f. Eze. 39.

Contemptus hæreticorum

Nominatum sepulcrum Gog fit, ut perpetuo contemptui habeantur hæretici in ecclesia. Eadem est ratio de nominata die sepulture eius. Eze. 39. c.

Nomen tabernaculi Moſis fuit, vt diceretur tabernaculum ſcederis. Exo. 33. b.
Norma, uide Regula. Noſſe, Notus, uide Cognoscere.
Notare.

Notare eſt animaduertere, & notam imponere. Eſt autem nota ſignum.
Notans Ruth locum, in quo dormiebat Booz. Ruth. 3. a. eſt deuote conſiderans crucem & paſionem Chriſti.
Notari iubebat apoſtolus non obtemperantes verbo eius. 2. Theſſa. 3. d.

Notus uentus, uide Aphricus.
Nouacula.

Nouacula eſt culter raſorius.
Nouacula conducta dicti ſunt Aſſyrii. Iſa. 7. d. quibus Deus uſus eſt ad puniendos filios Iſrael. Sic nouacula tonſorum eſt uindicta Dei in Iudaos. Iſa. 5. a.

Nouacula etiam designat paſionem Chriſti: cuius merito omnia, que ſunt peccati & erroris in nobis, deſata fuerunt.
Nouacula acuta facit dolum, quum radendo vulnerat. ps. 51. Sic Iudæi quum dicebant Chriſto. Scimus quia uerax es & c. quia blandiebantur ut eum, caperent in ſermone. Iridem Iudas quando dixit: Aue Rabbi. Nouacula quidem aufert ſuperflua noſtra, hoc eſt, capillos: Ideo qui facit dolum comparatur nouaculæ: quia aufert noſtra ſuperflua, hoc eſt, temporalia, etiam uſq; ad ipſam uitam.

Nouacula non aſcendens ſuper caput Sãmuclis, designat rapacitatem & auaritiã, que nõ debet eſſe in prælatiſ eccleſiæ. 1. reg. 1. b. Illi enim nouaculam ponunt ſuper caput, qui charitatis prætextu cœleſtia prædicant, ut terrena capiant. Non ita Paulus, qui nec ſua ut uoluit poteſtate. 1. cor. 9. b.

Nouale.

Nouale dicitur ager, qui anno ſaltem intermittitur, ne colatur, aut qui ex inculto fit cultus.
Noualia patrum, in quibus ſunt multi cibi, ſunt libri & exempla patrum. pro. 13. d. Et in nouant ſibi noualia, qui meditantur præcipue in lege noua. Hoſe. 10. d.

Nouale ſignificare poteſt cor hominis, quod renouari debet de die in diem, ut non ſemineſcat ſuper ſpinas. Iere. 4. a. pro. 13. d.

Nouale fuit gentilitas, quando conuerſa eſt ad fidem: quia tunc cepit coli, que prius erat in gentilitate. Hoſe. 10. d.

Nouella.

Nouellæ dicuntur nouæ plantæ, ſiue uinearum, ſiue olearum, aut alterius generis plãtarum.
Nouellæ oliuarum. ps. 127. ſunt noui ac recentes in fide: uel paſifici, ſeu pacem prædicantes.

Nouellæ plantationes ps. 143. ſunt cogitationes & adinuationes hæreticorum: quæ non concordant cum ſacra ſcriptura.

Nouerca.

Nouerca dicitur, quam quis habens filios ex priore uxore nouam ducit uxorem, quæ prioris filijs fit nouerca. Leui. 20. b.

Nouilunium, uide Calendæ.

Nouus, Nouellus, Recens, Innouare, Renouare.

Nouum dicitur, quod nuper factum eſt: quod & recens appellatur. Nouus etiã, nouiter apprensus. Exo. 1. b. Surrexit interea rex nouus. Firmus. Luc. 22. b. Hic eſt calix noui teſtameti Inauditus. deut. 32. c. Noui recenteq; uenerunt. Inopinatus. Eſther. 3. c. Nouis utens legibus. In nouatus. Exo. 13. a. Egredimini menſe nouarum frugum. Mirandus. Iſaia. 43. c. Ecce ego facio noua. Purgatus. Eze. 36. c. Dabo uobis cornouum. Nouiter inuentus. 2. reg. 21. c. Accinctus erat enſe nouo. Recens. deut. 20. b. Qui edificauit domum nouam.

Nouitas & renouatio tribuitur homini ſecundum gratiam: ſicut uetulaſ ſecundum peccatum: & appellatur nouitas ſpiritus: daturq; homini in baptiſmo & pœnitentia: quæ nouitas in interiori homine fit, & in corde. Et dicitur nouus homo, qui ſic renouatur, exuto ueteri homine. ps. 50. Eze. 36. f. Rom. 7. b. Ephe. 2. c. 4. e. Colof. 3. b. Dicitur etiam homo noua creatura, cui eſt noua uita in Chriſto. Gala. 6. d. Et dicitur renouari ſicut aquila, qui relictis terrenis, ſemper ad ſuperiora aſcendit. ps. 102. Et nouitas ſenſus fit per exercitationem ſapientiæ, & meditationem uerbi Dei. ps. 103. Romanor. 12. a. Titum. 3. b. Noua autem ſunt, quæ ad nouum hominem ſpectant.

ſpectant. Exo. 33. d. Et nouum teſtamentum ſunt opera noui hominis. Luc. 5. g. Innouatur autẽ ſemper gloria, quum creſcunt uirtutes. Iob. 29. d. Et noui vtres dicuntur ij, qui renouati ſunt per gratiam. Matth. 9. c. Et lagunculæ nouæ ſunt infirmæ ipſa humanitate conſcientiæ: uel terrena corporum uacuula: quæ uafa fictilia dicuntur. Iob. 32. d. Notorum etiam meſſis, & menſis nouorum deſignat nouam uitam: & fructus nouæ uitæ in Chriſto: à quo data eſt diſciplina Chriſtiana. Exo. 23. b. 34. c. Nu. 28. d. Rom. 6. a. Nouæ etiam fruges nouitatem uitæ & operũ ſignificant. Exo. 13. a. Eze. 3. d.

Nouum ſacrificium eſt baptiſmus, & is qui uigenti fide eſt Deo gratus. Noui etiã vtres baptiſmum ſignificare poſſunt, in quo continentur gratiæ & dona ſpirituſ ſancti.

Nouus homo dicitur Chriſtus, etiam cum ipſa eccleſia, quæ corpus eius eſt, quam ipſe ſibi renouauit. Ephe. 2. c. Et nouum quod fecit dominus ſuper terram, eſt ipſe Chriſtus ſeu eius in carnatio. Iere. 31. d. Idem dicitur nouellus vitulus. psal. 68. Innouari autem dicitur ſemper gloria Iob, hoc eſt, Chriſti, uel ſecundum quod ipſe Chriſtus perſeuerat in patre, uel propter nouitatem membrorum eccleſiæ, quæ eſt corpus eius. Iob. 29. c. Nouum autem uas, in quo miſit Eliſeus ſal, carnem Chriſti deſignat. 4. Reg. 2. d.

Nouæ fruges nouam legem ſignificant. Exo. 13. a. Leui. 26. b. Eze. 3. d. Iridem noua poma ad doctrinam noui teſtameti ſpectant. Cant. 7. d. Iſa. 42. b. 43. c. Matth. 13. g. Gala. 5. d. Et nouum mandatum eſt mandatum charitatis: quod eſt peculiare legis nouæ: & ipſa facit nouum hominem. Ioan. 13. d. Et nouum canticum eſt noui teſtameti, in quo ſunt myſteria incarnationis, & cantatur in nouitate ſpiritus. psal. 32. 95. 97. 143. 149. Et noua conſperſio eſt doctrina Chriſti in nouo teſtamento. 1. Cor. 5. c. Nouum quoq; ſacrificium eſt ſacrificium nouæ legis. Leui. 23. c. Innouari autem dicuntur dies ſicut à principio, quum in lege noua producuntur apoſtoli ſimiles patriarchis. Thre. 5. d. Nouum etiam uinum nõ mittendum in vtres ueteres, eſt euangelica doctrina non tradenda ſcribis & phariſeis. Matth. 9. b.

Noui & ueteres putei ſignificant noua & uetera de theſauris utriuſq; teſtameti. Gene. 26. c. Matth. 13. g. Noua autem & uetera præter hoc quod referuntur ad nouum & uetus teſtamentum, poſſunt uetera dici comminationes æternæ pœnæ: noua uero promiſſiones uitæ cœleſtis.

Nouum canticũ eſt noui teſtameti: & etiam crucis Chriſti præconia, quæ antea nunquam in mundo laudata fuerat. psal. 95. 97. 143. Pertinet etiam ad gloriam cœleſtem, ubi omnia erunt noua: ibi etiam erunt nouæ linguæ. Mar. 16. d.

Nouum nomen impoſitum Hieruſalem, deſignat nomẽ quod eccleſia ſumpſit à Chriſto, ut fideles dicerentur Chriſtiani. Iſa. 62. a. Apo. 3. d.

Nouum plauſtrum dici poteſt ſancta eccleſia: uel cuiuſq; fidelis anima: uel apoſtoli ferentes arcum Dei prædicando Chriſtum. 1. Reg. 6. b. Et eſt nouum propter præceptum dilectionis: & quia non ſequuntur uetulaſtatem literæ, ſed nouitatem ſpiritus. Iſa. 41. d. Ioan. 15. b. Roma. 13. c. Ephe. 4. f.

Nouum uinum ſignificare poteſt ſpiritualia & grauiã mandata & dona ſpirituſ ſancti. Matt. 9. b. Nouum etiam uinum gloriam cœleſtem ſignificat: ubi noua ſunt omnia. Matt. 26. c. Apo. 21. b. Nouum autem uinum bibit Chriſtus in reſurrectione, ſicut uetus in paſione. Bibet autem uinum nouum cum apoſtoliſ & alijs fidelibus in generali reſurrectione.

Noui cœli, quos creat Deus, erunt cœli renouati in fine mundi: uel cœli noui ſunt conuerſi ex gentilitate, quando eos, quos colebant ut deos, conuerſi ad fidem, Dei creaturas eſſe cognofcunt. Iſa. 65. c. 66. g. Apo. 21. a.

Noua terra eſt, quam poſſidebunt beati in ſœlicitate. Iſa. 65. c. Matt. 5. a.
Nouum cor Iſraelis, eſt credere in eum, quem prius negauerunt: nouum uero cor gentium eſt idola derelinquere, & mortuorum cultura contempta, credere in eum, qui eſt Deus uiuentium. Eze. 18. g. 36. f. Nouum autem cor pertinet ad bonæ uoluntatis initium. Nouæ quoq; laguncule ſunt ſpiritualia corda. Iob. 32. d.

Innouatio regni Saulis, deſignat nouam ſubmiſſionem auditorum ipſi prædicatori, cum eius laudabilem uitam conſpiciunt. 1. Reg. 11. d.

Nouellus vitulus dici poteſt doctor, qui ualeat iam hæreticos uentilare. ps. 68.
Renouat Deus faciẽ terræ, quando creat nouum hominẽ: & etiam quando reſuſcitatur. ps. 103.
Renouat iuuentus aquilæ deſignat nouitatem interioris hominis: & etiam baptiſmum, & reſurrectionem. psal. 102.

Renouari dicitur dolor, quum quis non reſpondet iniuriã, inferenti. ps. 38.
Recentes dij ſunt, qui non ſunt æterni: & ideo non ſunt dij. ps. 80. Deut. 32. c.

Nouiſſimus.

Nouiſſimus dicitur ultimus: quia quæ recenter ſunt ultimum locum habent.
Nouiſſimi dici ſolent, qui ſunt inſimi & deſpecti in populo. Iſa. 65. d. Amos. 9. a. Nouiſſim⁹ uirorum

virorum dictus est Christus: quia maximè fuit in passione despectus. Isa. 53. a. Nouissima autè Christus
 Christi dicuntur, quæ ad eius spectant humanitatem. ps. 138.
 Nouissimi dies tempus Christi significare solent: & tempus vltimæ prædicationis. gen. 49. a. Tempus Christi
 Isa. 2. a. 9. a. Eze. 38. b. c. Mich. 4. a. Et nouissimus dies festiuitatis, fuit vltimum pascha Iudæo-
 rum, quando Christus occisus est. Ioan. 7. f.
 Nouissimi etiam dies sunt tempus iudicij: aut tempus diuinæ vindictæ post longam eius pa- Tempus iudicij & di-
 tientiam. Iere. 23. e. 30. d. Nouissimum quoq; perdicis, & nouissimum Babylonis, & nouissima uinæ vindictæ
 Rachelis ad tempus iudicij referuntur. Iere. 17. b. 31. c. Isa. 47. b. Et nouissimæ plagæ iræ Dei di-
 cuntur, quia semper percudit populum contumacem, post longam videlicet patientiã. apo. 15. a.
 Nouissimi quoq; dies, sunt dies circa finem mundi, tempore videlicet Antichristi. Iob. 18. d. Et no- Dies circa finem mû-
 uissima Iob quibus benedixit Deus, est vltimû tempus ecclesiæ, quum multiplicabuntur fide- di.
 les in senecta vberi. Iob. 42. c. ps. 91.
 Nouissimus dies dicitur adimpletio prophetiarum: tempus videlicet quando implet, quod Impletio prophetia-
 rum
 ab aliquo propheta prædictum est. Isa. 30. b.
 Nouissimi facti sunt primi, & primi nouissimi, quando gentiles qui posteriores erant in fide Iudæi & gentiles
 postmodum fidem amplectentes reliquerunt post se Iudæos. Matth. 19. d. Homines etiam qui Angeli & homines.
 natura inferiores sunt angelis, relinquunt infra se dæmones, qui natura sunt superiores: In scæ-
 licitate etiam nonnulli homines aliquibus angelis superiores erunt. Nouissimi quoq; dicuntur Iudæi, qui erunt tempore Antichristi. Eccl. 7. 4. d.
 Nouissima cognatio in tribu Beniamin, significat minimum gradum conuersationis electo- Minimum gradus fi-
 rum in ecclesia. 1. reg. 9. c. delium
 Nouissima domus Dei dicitur ecclesia: quia prima fuit synagoga. Agge. 2. b. Nouissima ec- Ecclesia
 clesiam Iob designant statum ecclesiæ Christi post eius passionem, vel statum ecclesiæ triumphã-
 tis. Iob. 42. d.
 Nouissima abyssi dici possunt corda secreta, quæ aperta sunt Deo. Iob. 38. b. Corda secreta.
 Nouissima sunt peiora prioribus, quando nouissimis additur simulatio. Matth. 12. d. Nouif- Occisio Christi.
 sima quoq; Iudæorum fuerunt peiora prioribus, quia supra mala præterita, Christi necem ad- Delicta & iudgori
 diderunt. Luc. 11. c. Nouissima quoq; eorum fuerunt, quum vastati sunt. Amos. 8. c. Nouissimæ plage sunt, quæ corpus & animam affligunt. apoc. 15. a.
 Nouissimum minutum significat minima peccata, & terrena. Mat. 5. Luc. 12. g. Minima peccata
 Nouissimè dicuntur venire fatuæ virgines, hoc est, quum iam operandi tempus præterijt. Præteritū tēp^o ope-
 randi
 Nouissimus lacus significat inferos, aliquando eam partem, in quam descendit Christus. No- Inferni
 uissima vero lacu profundum inferni designant. Idem designabunt quoq; nouissima abyssi. Iob 38. b. Eze. 32. c. Designant etiam impios & sacrilegos, quia in profundiores peccatorū tenebras descendentes, lasciuarum nimio fluxu, velut aquarum multitudine deprimuntur.
 Nouissimum mare sumitur in scripturis pro mari mediterraneo, quod est ad occidentem Mediterraneum
 terræ promissionis. Ioc. 2. e.
 Nouissima crepido altaris. Eze. 43. d. quæ & crepido minor dicitur, seu propiciatorium mi- Chri exinanitur
 nus, designat Christum exinanitum assumpta forma serui.

Nox.

Nox est tempus, quo sol est sub terra, per cuius vmbra solis luce priuamur. Vt autem est
 tempus tenebrosum, ira est tempus aptum somno & quieti.
 Nox media tempus incarnationis Christi significare solet: vt nocte media ingressus est do- Tēpus incarnatiōis
 minus Aegyptum, quando verbum caro factum est. Exod. 11. b. 12. d. ps. 118. Nox etiam media
 occultum tempus aduentus Christi significat. Mat. 25. a.
 Nox quandoq; tempus ante aduentum Christi significat, propter secretum silentium myste- Tempus ante aduen-
 riorum Dei: & diuiditur in quatuor vigilias: prima in Adam primo homine: vt crederet in Deū tum Christi
 creatorem: Secunda in Noë, quando diuina prouidentia & iustitia erga homines monstrata
 est. Tertia in Abraham crescente iam fide: Quarta in prophetis appropinquante luce aduen-
 tus Christi. gen. 8. d. Iob. 35. b. Ioan. 21. a.
 Nox nocti indicauit scientiam, quum Christus illustrauit Ioannem Baptistam, ambobus in Chri & eioannes
 vtero latentibus. ps. 18. Vel nox nocti indicat scientiam, quum Christus homo docuit oēm ter- Mortalitas,
 ram: Vel mortalitas carnis carnalibus fidem prædicando, annuntiat futuram scientiam. Vel cū Carnales
 carnalis licet fidelis, loquitur carnali de his, quæ pertinent ad carnem Christi. Hæc autem nox Prædicator
 dicitur esse Dei. ps. 73. Nox quoq; indicauit scientiam nocti, quum Iudas Iudæi doctrinã pra- Iudas
 ui sensus insudit: & cum indicauit Iudæis Christum capiendum dicens: Quemcumq; ofcularis Iudæi
 fuero ipse est tenebre eum. Nox quoq; sunt tenebre Iudæorum. ps. 87. Tenebræ iudæorum
 Nox quandoq; dicitur vetus testamentum, & sensus literalis & parabola. gencl. 22. a. 40. a. Vetus testamentū
 Exo.

Exo. 10. c. 13. d. 14. c. ps. 135. canti. 3. a. Nox etiam sunt quæstiones de Deo, qui posuit tenebra^s Amb. de Isaac. 5. &
 latibulum suum. ps. 17. 91. Nocte coniuncta est Lia Iacob, vt obscuritas literæ designetur. gen- f. ps. 118. fer. 7.
 29. e. 30. c. Zach. 1. b. Beda. f. gen. 30.
 Nox etiam significat tempus legis Iudæorum: aut ipsum populum Iudæorum. Iob. 3. a. Luc. Ori. f. Iob. 3.
 5. a. Et vertit Deus diem in noctem, quando diem eorum, qui hora sexta dixerunt, Crucifige; Amb. de virg. 1.
 intypum cecitatis in noctem mutauit. Et lux quæ eis oriebatur in lege & prophetis, versa est Hic. f. Amos. 5. 1. & 4.
 in tenebras, ignorantibus quid legant & audiant. Amos. 5. b. ps. 69. Nox autem qua producta Ionam. 4.
 est hædera ad protectionem Ionæ, tempus ante aduentum Christi designauit. Nox vero qua
 arfacta est, cecitatem Iudæorum subsecutam. Ionæ. 4. d.
 Nox, in qua apparet dominus, est tranquillitas ab omni perturbatione. gen. 20. a. 26. c. 46. a. Beda. f. pro. 52.
 Exo. 24. d. Sic quasi nocte quiescit ecclesia, quum aliqui fidelium eius, intermissa ad tempus so-
 licitudine externa, sibimet vacare, seq; ipsos spiritualiter incipiunt curare: vel lectioibus vi-
 delicet sacris, vel orationibus ac lachrymis sese, vel alijs studijs huiusmodi secretius exercēdo.
 Surgit autem de nocte, cum in eisdem suis fidelibus ad agendum etiam proximorum curam se
 sollicitè accingit. pro. 31. c.
 Nocte fit reuelatio mysterij Danieli, quando veritatis illustratio, cernitur quidem ex parte, Ricar. de. victo. de
 & velut ad lunæ lumen videtur: & quando de aliquo diuinitatis arcano, quid sentiendum sit, somni. Nabucho. 2.
 ipsi quidem intelligimus: sed rationem qua illud, & alijs probare possumus, in promptu necdum
 habemus. Sed cum per diurnam retractionem postmodum agimus: vt acceptam veritatis in-
 telligentiam, quam ipsi prius vel tenuiter videre potuimus, perspicua demonstratione alijs de-
 clarare possumus: iam quod nocte percepimus sub diei luce proferimus. Dani. 2. c.
 Nox aliquando fidem significare potest: & nocte Abraham superauit aduersarios: quia vi-
 ctoria quæ vincit mundum, est fides nostra. gen. 14. c. Exo. 10. c.
 Nocte accepit sapientiam Salomon: quia non erat in eius luce perseveraturus. 3. reg. 3. a. Gre. f. 1. reg. 3.
 Nox aliquando significat cognoscentes peccata sua: & humiles. Exod. 13. d. 40. d. Et noctes Glo. inte. f. Exo. 13.
 quadraginta pertinent ad poenitentiam. Exo. 34. d. Et de nocte confurgens Abimelech respic-
 centes significat. gen. 20. b.
 Nox media tempus orationis aliquando significat: vt quum amicus venit media nocte, gra-
 tia petendi panes ab amico. Luc. 11. a.
 Nox etiam media altitudinem remissionis & negligentia significat: & tempus, quando mi- Ori. f. Mat. ho. 37.
 nus putatur venturus esse iudex. Mat. 25. a. Iob. 34. c. Ioan. 6. b. Gre. 25. mo. 1. bo. 12.
 Nocturnus timor est occulta voluptas: vel insidiæ tentationis occultæ in hoc mundo obscu- Cyril. 3. f. Ioan. 24.
 ro. psalm. 90. canti. 3. c. Et nocturna pollutio, aut somnium, est tentatio occulta, per quam tene- Arno. f. ps. 90.
 brosa cogitatione turpe aliquid corde concipitur: quod tamen corporis opere non expletur. Gre. 20. mor. 3. & 4.
 deut. 23. b. cant. 3. & 9. mo. 40.
 Nocturna visio est contemplatio diuinorum in hac vita: in qua sub quadam caligine, & nō Gre. f. mo. 21. & 23.
 sine nubis obscuritate diuina cognoscimus. Iob. 4. c. 33. b. mor. 21.
 Noctes tres designant tres mortuos, quos suscitauit Christus, secundum tres gradus mortis Aug. de symbol. ad
 spiritalis per ipsos significat. In his fuit Christus in corde terre, hoc est, iacuit fides Christi in cateca. 6.
 cordibus ipsorum, qui habitant terram. Mat. 22. f.
 Nox quandoq; dicitur tempus passionis Christi, quando maxima erat obscuritas fidei in Aug. 2. de trinit. 17.
 cordibus omnium. ps. 15. 16. 31. 103. Ita in nocte comedebatur agnus. Exo. 12. b. Vbi etiam desig- & q. in exo. 2. 54. & 5.
 natum obscuritas sacramentorum. Nox est etiam, quia nondum ad inuicem conscientias nras ps. 103.
 videmus. Beda. f. Exo. 11.
 Nox quando significat tempus tribulationis & tentationis. Et media nox est tempus gra- Rup. 2. f. Exo. 20. 22.
 uis tribulationis. gen. 32. e. Leuitic. 8. g. Iob. 7. a. 17. c. 24. c. 30. c. 34. c. 35. c. ps. 2. 15. 16. 21. 118. 120. Hic. f. Ita. 4.
 thren. 1. a. 2. f. Nocte mandat Deus canticum, nempe misericordia, hoc est, in aduersis, quum Aug. epist. 120. & 14.
 quis non potest eam exercere, vt saltem eam laudet. ps. 41. In noctibus etiã iubemur extollere ps. 119.
 manus in sancta. ps. 113. Et nox illuminatur vt dies, quum quis lætante sustinet aduersa. ps. 138. Amb. f. ps. 118. fe. 7. 8
 Nocte accusat diabolus. i. tempore aduersitatis. apoc. 12. c. Noctes laboriosas tolerant, qui ad- Gre. 2. mora. 9. & 8.
 uersitatum tenebras non solum vsq; ad inopiam, sed sæpe ad corporis vsq; cruciatum portant, qui ad- mo. 7. & 16. mo. 28.
 est timor de tribulatione, aut in ipsa tribulatione. ps. 90. In hac nocte non extinguatur lucer- & 27. mor. 1.
 na mulieris fortis. prouerbio. 31. c. Media nocte venit amicus, hoc est, tempore tribulationis. Ber. fer. 1. f. qui hab.
 Luc. 11. a. Beda. f. pro. 37.
 Nox interdum dicitur priuatio formæ in materia, quæ rationem habet tenebrarum, sicut Glo. ordi. f. Luc. 11.
 ipsa forma lucis habet rationem. gen. 1. a.
 Nox interdum significat ignorantiam, & errorum tenebras. gencl. 1. a. Leuitic. 6. b. psalm. Ori. f. gen. ho. 1.
 103. Isa. 16. a. Hofe. 7. b. Eccl. 1. 23. Abdi. b. Mich. 3. c. Et noctes laboriosæ sunt, quum ingemif- Gre. 4. mor. 17. & 8.
 cimus nos nescire quod quærimus. Iob. 7. a. 36. c. Nocte Lot concubuit cum filiabus: vbi mor. 9. & 26. mo. 35.
 designatur ignorantia scientia Dei. gencl. 19. g. Nocte vastatur Arciuitas Moab: quia & f. ps. 6. & 6. m. 14.
 n 2 scientia

Hier. f. Ila. 27. Aug. l. Ioan. trac. 11. Cyril. homi. 5.

Scientia secularis perpetuis ignorantiae tenebris damnatur. Isaia. 17. a. Dicitur etiam perire nox, quando id quod caecata mens etiam per consensum perpetrat, ani maductione poenitentiae extinguitur. Job. 3. a. Noctes quoque singulae sunt cogitationes tenebrosae. psal. 6. Nox etiam est ipsa infidelitas: vt nocte luctatus est vir cum Iacob: vbi notatur defectus fidei futurus in Iudaeis. Gen. 32. f. Et nocte uenit Nicodemus ad Iesum: quia nondum plenam habebat fidem. Ioan. 3. a. Ila. 21. c.

Aug. 13. confes. 18. Ori. f. Leui. ho. 5. & f. Nu. ho. 23. & f. Mat. ho. 30. & f. Rom. 13. Amb. f. 13. & f. Lt. 2. Aug. f. pl. 76. 100. 118. 138.

Nox diuisa à die significare potest sensibilia diuisa ab intelligibilibus. Gen. 1. a. c. Nox praeterea obscuritatem & tempus huius seculi significare potest. Gen. 30. c. Hac nocte editur agnus, & perimitur qui dilexit mundum: vt primogenita Aegyptiorum: & diues auarus. Exod. 12. b. d. 14. c. 34. d. 1. Reg. 14. c. psal. 76. 77. 118. 133. 138. Rom. 13. d. In hac nocte nutrire debet sacerdos ignem altaris. Leui. 6. b. Nox autem media est medium tempus vitae humanae tenebrosae. Mar. 13. d. Gre. f. 1. Reg. 14. & 23. mor. 21. & ho. 22. Ilyc. f. Leui. 6.

Ang. f. pl. 77. 139. Gre. f. 1. Reg. 14. & 18. mo. 10. Aug. f. pl. 129. 138. Amb. 1. pl. 118. Hiero. f. Iob. 3.

Nox quandoque significat tempus mortis: & ipsam mortalitatem, qua homo incurrit per peccatum. Gen. 8. d. Exo. 14. c. 1. Reg. 14. c. Iob. 3. a. psal. 129. Et nox fit illuminatio, quum à morte transitur ad gloriam. psal. 138. Ioan. 9. a. Iob. 27. d. Designat etiam tempus iudicij: & ignorantia, seu obscuritatem diei iudicij, ac mortis. psal. 73. Matt. 25. a. Luc. 12. c. 1. Thes. 5. a. Cyril. 6. f. Ioan. 14.

Amb. f. Luc. 17. Aug. 73. q. 59. Gre. 23. mor. 12. Gre. 4. mor. 8. 10. 33. Rupert. 1. f. Gen. 18. & f. Iere. 14.

Nox potest etiam aliquando significare tempus Antichristi. Exo. 13. d. Luc. 17. g. Matt. 25. a. Ioan. 9. a. Iob. 14. c. In quibus etiam locis significari potest tempus iudicij. Cyril. 6. f. Ioan. 14. Nox quandoque dicitur ipse diabolus. vt Iob. 3. b. Noctem illam tenebrosam turbo possideat. Nox est enim, quum mentes conscientiam erroris tenebris obscurat. Est etiam nox ipsa callida suggestio diaboli. Nox quoque diuisa à die, est diabolus separatus ab angelis. Gen. 1. a. Thre. 1. a.

Ber. f. Cant. ser. 75. 86. Gre. 15. mor. 3.

Noctes per quas quaesuit sponsa sponsum, & non inuenit. Cant. 3. a. varias sectas haereticorum & ignorantiae ac errorum designant: qui dicunt ecce hic est Christus, ecce illic. Et nocturna visio significat cognitionem mundanorum & hypocritarum, & haereticorum de rebus temporalibus: quae eos cito deserunt: vt quasi somnians eas possedisse videantur. Iob. 20. a.

Ori. f. Mat. ho. 35. & f. Rom. 13. Amb. 2. de Cain. 4. Hiero. f. Eze. 8. Aug. f. pl. 1. & f. Ioa. tra. 17. Gre. f. 1. Reg. 15. & 2. mor. 2. & 25. mo. 11.

Nox quia priuat luce, significare potest tempus peccati, & vitam peccatorum, ac veterem hominem. Ipsum etiam peccatum nox dicitur, quo priuatur homo luce gratiae. Gen. 1. a. 19. a. Exod. 13. d. 1. Reg. 15. d. Thre. 1. a. Rom. 13. d. Noctes sunt ebrii, qui cordis ebrietatem habent: quia sunt in tenebris. 1. Thes. 5. a. Nocte capitur Christus, scadalizantur discipuli: negat Petrus, hoc est, sine spiritu sancto. Matth. 14. c. 26. c. Iob. 3. a. Et guttae nocturnae sunt cadauites per peccatum. Non rediturus ad veniam, ad traditionis perfidiam nocte Iudas exiisse perhibetur. Ioa. 13. d. Et diuiti iniquo dicitur. Luc. 12. c. Hac nocte repentem animam tuam ex te. Et nocte cõteruntur mali, vel quum per diuinam sententiam occultam caecantur: vel propter tenebras exteriores, in quas mittuntur. Iob. 34. c. Nox etiam ibidem dici potest peccatum, quod est poena & causa peccati. Potest etiam nox in multis ex his locis infernum significare. Iudi. 19. c. Dies mutabitur in noctem. Ioan. 9. a.

Nubere, Nuptiae.

Nubere dicuntur feminae, quum viris traduntur, non enim vir proprie nubere dicitur, sed mulier: vir autem ducit uxorem. Nuptiae autem sunt, cum est actus nubendi. Et ipse ceremoniae & hilaritates, quae in ducendis vxoribus fiunt, nuptiae dicuntur.

Ori. f. Mat. ho. 20. 21. Aug. 1. q. in eu. 31. & f. Ioan. 1. tr. 8. Hiero. f. Mat. 22. Epypha. 2. contra haereticos. tom. 1.

Nuptiae in Christo non dicuntur proprie esse inter verbum & humanitatem, cum non sint personae: sed sunt inter Christum & ecclesiam: & inter Christum & animam: ad quas ipse dicitur sponsus, & ille sponsa. Inter animam vero & daemones non possunt dici nuptiae, sed adulterium: quum non possit esse legitima coniunctio.

Ori. f. Mat. ho. 32. Hilo. f. Mat. cano. 17. Aug. 83. 59. & il. ver. Be... n. sententijs.

Nuptiae Iacob cum Rachele, vnionem Christi & ecclesiae significant. Gen. 29. c. Et nuptiae filij regis designant coniunctionem ecclesiae sponsae cum filio Dei incarnato eius sponso. Mat. 22. a. Designant etiam communicationem verbi ad animam: Et has nuptias prouidere debet puellae dominus eius. Exo. 21. a. Nuptiae factae die tertia in Cana Galilaeae coniunctionem Christi & ecclesiae post resurrectionem designant. Ioan. 2. a. Gre. ho. 8. Cyril. 1. f. Ioan. 2. 6.

Ori. f. Mat. ho. 32. Hilo. f. Mat. cano. 17. Aug. 83. 59. & il. ver. Be... n. sententijs.

Nuptiae quandoque significant caelestem gloriam, seu coniunctionem cum verbo Dei in gloria, cum immortalitatis assumptione. Matth. 25. a. Luc. 12. c. Apo. 19. b. Nuptiarum tres sunt species. Primae reconciliationis per fidem, quarum tria sunt ferula, peccatorum ablutio, gratiae consecutio, & naturae reformatio. Secundae adoptionis per spem: in quibus sunt eloquij diuini consolatio, alimoniae caelestis communio, dulcedinis internae praebatio. Tertiae sunt glorificationis per charitatem: cuius ferulae sunt aeterna incorruptio, vera glorificatio, perennis Dei visio.

Ori. f. Mat. ho. 22. Ily. f. Leui. 22.

Non nubens alteri viro vxor defuncti, designat animam non recipientem sermonem extraneum, gentilicum, aut haereticum. Deuteron. 25. b. Tunc etiam aubit filia sacerdotis

Infidelitas.

Sensibilia.

Tempus huius seculi.

Tempus mortis.

Mortalitas.

Tempus iudicij.

Tempus Antichristi.

Diabolus.

Sectae haereticorum.

Cognitio temporalium.

Tempus peccati.

Peccatum.

Infernus.

Coniunctio Christi cum ecclesia vel anima.

Gloria caelestis.

Recipere sermonem extraneum.

sacerdotis alienigenae aut alicui de populo, quum anima nutrita in fide se tradit errori gentilico, aut Iudaico, aut haeretico. Nuptialis vestis est charitas, ratio, & virtutes ac dona spiritus sancti. Et ipsa gloria vestis est nuptialis. Mat. 22. b. Colof. 3. b.

Ori. f. Mat. ho. 20. Hilo. f. Mat. can. 22. Amb. 1. de poenit. 6. & f. Luc. 14.

Nubes, Cataracta.

Nubes est vapor humidus in sublimi vi caloris elatus: cuius densitas solem obumbrat: & in aquas terram irrigantes demum conuertitur: Cataractae autem dicuntur nubes ceu fenestrae, & portae, quibus aquae defluunt. Sunt tamen qui cataracta scribendum putent: vt à defluendo dicantur aquae, quae ex alto rueri potius quam defluere videantur: Duo autem ex nubibus conferuntur nobis beneficia. Alterum est obiectus, alterum vero pluuia: & ambo solis vigorem mitigant. Lux enim eius nimis excellens percillit oculos minus dispositos, aut tantae luci non assuetos: & calor exiccans & exestians perurit aliquando: vtrunq; tamen necessarium est. Ad quorum temperamentum summus moderator, nubes pro tempore interijci iubet: quae lucem comprimat, & aresceta madefaciant & irrorent.

Geor. venet. cant. 1. ton. 7. cap. 17.

Charitas.

Deus pater.

Spiritus sanctus.

Christus.

Humanitas Christi.

Benignitas Dei.

Verbum Dei.

Doctrina apostolica.

Figura veteres.

Profunditas scripturae.

Propheta.

Comminationes diuinae.

Gratia Dei.

Diuina protectio.

Virgo Maria.

Apostoli.

Doctores.

Prophetae.

Ecclesia.

Nubes in primis dici potest Deus pater: cuius typum gerebat nubes, quae suscepit Christum ascendentem in caelum ab oculis discipulorum. acto. 1. b.

Amb. ser. 61.

Nubes itidem dicitur spiritus sanctus protegens Hebraeos, hoc est, fideles: & excilians Aegyptios, hoc est, infideles. Exo. 14. c. Et nubes lucida obumbrans discipulos dici potest aeterna virtus, vel spiritus sanctus. Mat. 17. a.

Ori. f. Exo. ho. 5. & f. Ioa. h. 27. & f. Mat. ho. 3.

Nubes praeterea cum sit tenuissimus aeris lucidi contextus lucē aliquam de se emittens, ipsum Christum significat, vel diuinam in Christo & luculentam veritatis pulchritudinem. Iob. 38. b. ps. 96. Designat etiam naturam humanam in Christo. gen. 9. b. Exo. 13. d. 14. e. 16. c. 19. b. Leui. 16. a. 3. reg. 18. g. Isa. 19. a. 25. b. Et nubes magna veniens ab Aquilone, est filius Dei factus homo veniens in mundum. Eze. 1. a. g. Et nubes irrorans & protegens nos à seruore solis, hoc est, ab ira Dei, & extinguens estum peccatorum, est ipse Christus afferens nobis diuinam clemenciam. Et ipsa humanitas eius est nubes diei, in qua eduxit Deus populum de Aegypto. ps. 77. Hac nube dicitur amictus angelus. apoc. 10. a.

Chry. f. ps. 98. Amb. f. pl. 118. ser. 5. Hie. f. Eze. 1. Cyril. 4. f. Ioan. 28. Ily. f. Leui. 16. Aug. f. pl. 77. Gre. f. Eze. ho. 8. Rup. 6. f. apoc.

Cataractae caeli significare possunt benignitatem Dei, qua detinet iram suam, ne perdat homines: quae tunc aperitur, quum iustitia exigente Deus vindictam exercet. Et cum demonstrat nota sibi esse nostra crimina. gen. 7. b. 8. a. Isa. 24. c.

Hie. f. Ila. 24.

Nubes media inter Hebraeos & Aegyptios, est verbum Dei mentibus virtute praeditis paulatim irrorans sapientiam, à malis omnibus securam. In duras autem ac bonarum artium steriles, more nubis densissimae, penas ingerit, intentans eis inundationis perniciem miserabilem. Exo. 14. c. Nubes etiam dicitur doctrina apostolica, in qua apparet Christus, tanquam arcus in nubibus: vbi etiam designantur figurae veteris testamenti. gen. 9. b. Leui. 16. a. His nubibus ope rit Deus caelum. ps. 17. 103. 107. 134. 146. Isa. 5. b. Et sunt nubes tenebrosae propter obscuritatem & illuminat noctem veteris populi. Ipsa quoque profunditas scripturae nubes dicitur. Exo. 13. d. 14. e. 40. d. Mat. 24. a. 26. f. Et baptizati dicuntur antiqui patres in nube, quia baptizati sunt in figura. 1. cor. 10. a. Cataractae autem vt dicuntur per quas flumen deijcitur, potius quam defluit, prophetas significare possunt. ps. 41. Vbi etiam designant comminationes diuinas.

Philo. quis rerum diu. heres. Geor. venet. cant. 1. ton. 7. cap. 17. Hilo. f. ps. 134. Ily. f. Leui. 16. Aug. 2. de gen. cõtra Mani. 4. & f. pl. 146. Beda. f. gen. 5. Hie. epil. ignot. vul. & f. pl. 47. Aug. f. pl. 41.

Nubes etiam dici potest gratia Dei, & diuina protectio, ipsaq; consolatio diuina, caelestiaque beneficia. Donec nubes gratiae erat in tabernaculo foederis, Maria non apparuit leprosa, sed remota nube. Exo. 24. d. 33. c. 34. a. 40. d. nu. 9. c. 12. c. 16. f. Isa. 4. b. 5. b. 18. b. Et nubes, in qua veniet filius hominis, erit bonis consolatio & protectio. De quibus dicitur ps. 30. Quam bonus Israel Deus his, qui recto sunt corde. Mar. 13. c. Luc. 21. e. Eze. 11. a.

Ori. f. nu. ho. 7. & f. Eze. ho. 1. Hie. f. Ila. 18. Gre. f. 1. reg. 3. Term. adu. Iudaeos. Gre. Nyf. 3. vit. Mo.

Nubes praeterea dicitur beatissima virgo Maria: quae est nubes leuis sine peccati pondere: & super eam ascendit dominus, quum incarnatus est. Isa. 10. a. Ipsa est nubes diei in qua educit dominus populum de Aegypto. ps. 77.

Amb. exhor. ad vir. & inlti virg. 15. Hie. f. Ila. 19. & f. ps. 77.

Nubes aeris sunt apostoli & sancti doctores, & etiam prophetae: in quibus est tenebrosa aqua: qui ad excelsa contendunt, & terrena despicientes, instar auium tenuissimum aerem & aetherea quaeque desiderant: ad quos veritas Dei peruenit, quae usque ad nubes venire dicitur, & super sanctos pluere consuevit: qui repleti multitudine scientiae multas habent aquas in cordibus suis tenebrosas quidem & inuolutas caligine mysteriorum: quam solus Moyses ingreditur, & loquitur cum Deo facie ad faciem. ps. 17. 35. 56. 67. 76. 77. 96. 103. 134. 146. gen. 9. b. Exod. 13. d. 14. e. Iob. 20. a. 26. b. 36. d. 37. b. c. d. Eccl. 1. a. 12. a. Isa. 5. b. 14. d. 45. b. 60. b. Iere. 10. b. Matth. 24. c. 26. f. apocalyp. 1. b. Hae sunt nubes, quae non equantur domino. ps. 88. Et nubes quae rore concrefcunt. pro. 3. c. 2. reg. 1. d. Et nubes discurrentes per magnificentiam Dei. deut. 33. Geor. venet. cant. 1. ton. 7. cap. 17. Beda f. gen. 5. & f. pro. 3. Rup. 2. f. deut. 20. mo. 13. & 27. mo. 56. Arno. f. pl. 104. Hie. f. Eze. 1.

Ori. f. Iere. ho. 5. & f. cant. ho. 4. & f. Mat. ho. 30. 35. Arno. f. pl. 67. Cyril. 7. thesau. 2. Hie. f. Ila. 5. 14. & f. Dani. 2. & f. Zacha. 14. & f. Iob. 26. Aug. f. ps. 56. 76. 77. 88. 103. Gre. 14. mor. 2. & 17. Geor. venet. cant. 1. ton. 7. cap. 17. Beda f. gen. 5. & f. pro. 3. Rup. 2. f. deut. 20. mo. 13. & 27. mo. 56. Arno. f. pl. 104. Hie. f. Eze. 1.

Nubes interdum dicitur ecclesia, & ipsi fideles. ps. 104. Super hanc nubem sedet filius hominis.

apoc.

Gre. 1. Reg. 7. 14. Aug. 1. Apo. ho. 11. Apo. 14. d. Nubes quoque sunt animæ sublimes per cœlestis desiderium, & à culpe grauedine leues: de quibus dicitur Isa. 60. b. Qui sunt isti, qui vt nubes volant?

Diony. cœl. Hier. 12. 15. Hier. 1. Zach. 14. Nubes quandoque dicuntur angeli: vt innuat sanctos illos spiritus occulto quidem lumine supra mundanum impleri modum: ceterum primitiuam illam, primoque; apparet lucem, mox de se reuertens; suscipere, camque; sequentibus absque; inuidia pro suo cuiusque; captu secunda de- riuatione transfundere: Præterea quod illis & fecunditas & ius item animandi & augendi ac perficiendi adfit, iuxta intelligibilis imbris fecunditatem, quæ subiectum gremium ad vitalem partum pinguis euocet pluuijs.

Chryl. de continen- tia Ioseph. Nubes protegens Israelem, crucem Christi significare potest: sub cuius vmbra saluamur. Exod. 13. d. Num. 14. c.

Philo. de pfugis. Gre. 18. mor. 19. Ricar. de. f. Vi. de somnio Nabuch. 31. Cataractæ dici possunt fluxus cogitationum intellectus, quæ tunc aperiantur, quum homo tendit in vitia. Nubes etiam est confusio inquietarum cogitationum in mente: quibus à visione & contemplatione diuinorum obtenebratus impeditur. Iob. 38. a. Transcunt quoque; nubes præ fulgore, quum illæ quæ animum obnubilant dubitationes recedunt. ps. 10.

Hier. 1. Eze. 1. 30. Hier. 1. Eze. ho. 2. 2. Hila. 1. pl. 67. Aug. 1. pl. 266. 67. Nubes magna veniens ab aquilone significabat exercitum Chaldaeorum venientem aduer- sus Hierusalem. Eze. 1. a. Designat etiam nubem iudicij, quando tolletur impius, ne videat glo- riam Dei. Et dicitur dies nubis: quia nullus tunc absque; pauore iudicem prestolabitur, incertus de futura sententia. Erit autem nubes præcipue malis, quibus erit nubes obscura & horribi- lis. psal. 67. 96. Ezech. 30. a. 34. d. Toel. 2. a. vnde & in nubibus veniet tunc filius hominis. Dan. 7. d.

Beda. 1. Pro. 25. Nubes matutina, quæ cito consumitur, in earum rerum comparatione assumi solet, quæ cito deficiunt. Hose. 6. b. 12. a. Nubi autem sine pluuijs comparatur vir gloriosus, & promissa non complens. Pro. 25. b. Nubes ad altiora suspenditur: sed densata vento impellitur, vt currat: calore autem solis dissipatur, vt euanescat. Sic corda sunt hominum, quæ per acceptæ rationis ingenium ad alta emigrant: impulsæ autem maligni spiritus flatu prauis desideriorum suorum motibus huc illucque pertrahuntur: Sed districto respectu superni iudicij, quasi solis calore li- quefiunt: & semel locis pœnalibus tradita, ad operationis vsum ultra non redeunt. Gloria etiam malorum vt nubes transire dicitur. Iob. 7. b. 30. b. Iudæ. d. vt nubem autem & vt nebulam dicitur Deus delere peccata nostra. Isa. 44. d. Designat in multis ex his locis temporale bonum. Isa. 25. b.

Gre. 27. mor. 15. Nubes interdum mentis humanæ mobilitatem significant. Eccl. 12. 11. a. Qui considerat nu- bes, non metit, quia is qui ante humanæ mutabilitatis terrorem trepidat, mercedis æternæ re- tributione se priuat.

Gre. 18. mor. 75. Ruper. 1. Eze. 3. Nubes opposita, ne transeant orationes ad Deum est, quum ingratas preces petentiū deus exaudire dedignatur. Vel quum caligine quadam & nubilo cœcitatatis mens obruitur, ne ra- dio diuinæ contemplationis illustrari mereatur. Thre. 3. c. Iob. 38. a. Nubes etiam magna est caligo & cœcitas, quam incurrit homo per peccatum. Eze. 1. a.

Ambr. de Noe. 17. Gre. 3. part. adimo. 16. Bez. 1. cant. ser. 58. Euch. form. sp. 1. 3. Nubes etiam sunt prauis homines persequentes bonos. Eccl. 12. 11. a. Et hæretici, philosophi, Iudæi, & tempora iniquorum. Demum ipsæ tribulationes: & arcus apparet in nubibus, quum diuina benignitas in tribulationibus succurrit. Gen. 9. b.

Hier. 1. Eze. 30. Gre. 18. mor. 15. & f. Eze. ho. 1. Beda. 1. Gen. 5. Nubes operiens Taphnim est erroris obscuritas, quæ cedit diabolo. Eze. 1. a. 30. e. 38. c. Et cataractæ sunt errores in anima. Nubes autem ponitur vestimētum maris, quum in crudelibus interponitur caligo & cœcitas infidelitatis. Iob. 38. a. Cataractæ quoque; in diluuiio significant superbos. Gen. 7. b.

Cataractæ fuerunt apertæ in baptismo Christi, quum vox patris audita est: Hic est filius meus. psal. 41.

Nubes, cœlum. Iob. 22. b. Nubes latibulum eius.

Nubes, multitudo. Ecclesiastici. 43. b. In magnitudine sua posuit nubes,

Nubes, soliditas. Iob. 37. d. Subito aer cogetur in nubes.

Nudare, Nudus.

Nudare est detegere & spoliare: & nudus est, qui est sine tegmine, aut vestimento, & pau- per, priuatus, apertus & detectus.

Ambr. epif. 36. & f. Luc. 23. Aug. 16. ciui dei. 2. & 11. cōtra faul. 23. Beda. 1. Gene. 9. Hiero. 1. Iob. 1. Gre. 2. mor. 31. Ruper. 1. Haba. 1. Ori. 1. Matt. ho. 25. Nuditas Adæ in paradiso, designauit nuditatem Christi, qui pro nobis apparuit infirmus. Et vt ille fuit nudus in paradiso: ita Christus vt humanam tegeter nuditatem, nudus pependi t in cruce. Nuditas etiam Noe nuditatem Christi in passione & cruce significauit. Gen. 2. d. 3. c. 31. f. Luc. 23. e. Nuditas autem Iob designauit Christum à sorde originalis peccati mundum. Iob. 1. d. Designauit etiam quod Christus à synagoga carne prodiens conspicuus ad gentes prodijt, quum esset ab ipsa synagoga nudatus: sicut etiam Ioseph reliquit pallium in manu dominæ. Nu- ditatem Christi aspexerunt Iudæi. Haba. 2. c.

Nudus etiam dicitur Christus in suis membris, in quibus est operiendus, in ijs videlicet, qui indigent

Puritas angelorum simplicitas. indigent sapientia. Matth. 25. d. Nu ditas in angelis designat quod liberi sint, absoluti & expediti, atque; exterioris omnis ad- iectionis labe puri: & ad diuinæ simplicitatis similitudinem pro viribus tendant.

Nil boni sibi ascri- bens. Nuditas aliquando indicat simplicitatem: vt in primis parentibus, qui nudi non erubescer- bant. gen. 2. c. Nudus erat Adam à simulatione: sed vestiebatur luce diuina: vnde auersus, & ad seipsum conuersus, quod significat de illa arbore manducasse, nuditatem suam vidit: & dis- plicuit sibi, eo quod non haberet aliquid proprium. Est autem hoc erroris propriū, vt quod cuique; displicet, hoc etiam Deo displicere arbitretur.

Puniens Deos Iudæos Nudus fugiens adolefcens, designat eum, qui nil sibi de bonis operibus per inanem gloriam ascribit. Mar. 14. f. Nudus etiam fugit, qui veterem hominem exuens ad Deum festinat: & qui omnia peccandi pericula vitat. Amos. 2. d. Nuditas Iob mundiciam ab omni vitio indicat. Iob. 1. d. Et nuditas Dauid. 2. reg. 6. d.

Indei occidentes Christum Nudauit Deus gladium post partem capillorum, quum in Iudæos grauem vindictam exer- cuit. Eze. 5. a.

Peccati per ignorā- tiam. Abscondere peccatū. Anima sine gratia. Nudantes fratres Ioseph ipsum tunica, fuerunt Iudæi imponentes Christo falsa crimina: vel ipsum occidentes. gen. 37. e. Non est autem in totum nudatus Ioseph, sed spoliatus: quia non est nudus, nisi quem culpa nudauerit.

Nuditas Noe peccatum per ignorantiam perpetratum significare potest: & nudari in taber- naculo, est abscondere peccatum. gen. 9. d.

Nuda dicitur anima, quæ gratia & virtutibus destituta est. Sic nudus homo, vel nudus po- pulus est existens in peccato, & carens indumento gratiæ & charitatis. gen. 3. c. Exod. 32. f. Iob. 14. b. 22. a. 24. b. Isa. 20. a. Eze. 16. a. Nahum. 2. c. apocalyp. 3. d. 16. c. 17. d. Et nudi sunt, qui Christum non habent. 1. cor. 5. a. Item decepti ab hæreticis: & carentes fide, & frigoribus infi- delitatis & peccatorum vexati. Isa. 58. c. Iob. 1. c. Nuda spoliatur fornicaria, quando plebs Is- raelitica nudata gratia, etiam amisit gloriam temporalem ducta in captiuitatem. Hose. 2. a.

Erubescētia. Nudum caput est amissio galeæ salutis. Est etiam erubescētiæ indicium. Nudabant autem caput, qui lugebant mortuos. Et nudant caput, qui diuinitatem, aut humanitatem negant in Christo. Non nudat autem caput sacerdos, quum non amittit gloriam Dei. Leui. 10. b. 13. f. De- mum nuditas in planctu assumi solebat. Mich. 1. b.

Tribulatio. Nudari dicuntur ossa per flagella, dum per tribulationem quicquid in nobis, est validum aperitur. Iob. 33. c.

Detegit peccata. Nudat dominus crinem filiarum Sion, quum manifestat peccata occulta. Isa. 3. b. Et nudat femora Hierusalem, quum detegit peccata, & confundit peccatorem. Iere. 13. d. Sic nudat igno- miniam. Eze. 16. c. 23. d. Et nudabit dominus terram in die iudicij, quum omnia ante tribunal Christi manifestabuntur. Isa. 24. a. Et nudus est infernus coram Deo, quia omnia nuda & aper- ta sunt oculis eius. Iob. 26. b. Nahum. 3. b. Haba. 3. c. Hebræ. 4. d.

Nudari sapientia Nudus inuentus est Adam post peccatū, quia voluit nimis sapere suafu serpentis, qui Harum dicitur, quod nudum & astutum significat: vt doccamur nimis astutum denudari sa- pientia diuinorum.

Detectio turpitudi- nis Denudat filia Babylonis turpitudinem suam, quum anima confunditur. Isa. 47. a. Vel in ad- ministracione operis turpitudinis denudatur, sed vilis mens abiecta, in actionis ostentatio- ne cognoscitur, quæ quæta prius magna putabatur. Ad eadem refertur filia Edom. thre- norum. 4. d.

Non seruare præcepta Nuditas pedum est, quum anima non munita diuinorum præceptorum protectione & ob- seruatione, patet venenatorum animalium, nempe demonum moribus. Iere. 2. e.

Prædicantes hæreti- ci. Nudant lamiæ mammas suas, quum Iudæi & hypocritæ labijs honorant Deum, quem cor- de negant: & quum hæretici errores suos libere prædicant. thre. 4. a.

Hæretici denudan- tes ecclesiam Nudant parietem ecclesiæ hæretici, cum omnes eius munitiones demoliri conantur. Isa. 22. b. Dicuntur etiam nudare pauperis domum, nempe ecclesiam. Iob. 20. b.

Detectio errorum. Nudatur alueus riuus Aegypti, quum omnes philosophorum & hæreticorum fallacię dete- guntur. Isa. 19. b.

Nudus.

Nudus tertius, & nudus quartus idem dicunt, ac si diceremus, nunc est dies tertius, nunc est dies quartus, nempe à die præterito, à quo fit numeratio.

Nudus tertius est prima dies prædicationis ipsius prædicatoris, quam exercet in obedientia prælati sui: & in hac viderunt Saulem. 1. reg. 10. b.

Nugari, Nugæ, Nugax.

Nugæ sunt sermones leuium rerum, ac nullius ponderis, & plerumque; scurriles, & mendaces. Nugax autem est, qui nugax loquitur: quod est nugari.

Rup. f. Soph. 3.

Nugæ sunt sermones hæreticorum, & nugaces sunt hæretici: & etiam Iudæi circa legem nugantes, dum falsos ei dant & ineptos sensus. Sopho. 3. d. Sapi. 2. c. 4. c.

Nullus.

Nullus est non aliquis. Nullus homo debet esse in tabernaculo, quum ingrediebatur sacerdos ad offerendū incensum: vt designaretur omnes homines egere redemptione, præter ipsum Christum summū sacerdotem & redemptorem. Leui. 16. c.

Numerare, Numerus, Enumerare, Numerabilis. Computare, Recensere, Supputare.

Numerare est per numeros recensere. Numerus autem est vnitatum collectio. Recensere autem est cognoscere, & summam per numeros cognoscere. Numerus item est discretio, paucitas, & felicitas.

Græ. 17. mor. 3.

Numerus annorum Dei dicitur inestimabilis humanæ cognitioni, cum in Deo sit vnica & simplex eternitas: vt dum homo ea, quæ apud se sunt, proluxa multiplicat, eternitatis multitudinem se metiri non posse infirmitas humana cognoscat. Iob. 36. d.

Aeternitas Dei

Græ. 30. mor. 20.

Di numerat Deus menses conceptus ceruarum: quum ordinat, vt prædicatores opportuno tempore, quod in mente conceperant, proferant. Iob. 39. a.

Ordinans Deus prædicationem

Græ. 12. mor. 9

Di numerat Deus gressus, quum singula quæq; opera nostra propter retributionem signat. Iob. 14. d.

Notans Deus opera

Hic. f. Isa. 65.

Græ. f. 1. reg. 15

Numerare dicitur Deus in gladio, quando singulos pro meritis castigat & punit. Isa. 65. b. Recenset etiam quæ fecit Amalec, quum condemnat opera libidinis: & cum aliquando cõuertit ipsum peccantem. 1. reg. 15. a.

Puniens pro meritis

Arno. f. ps. 146.

Amb. ser. 26.

Aug. f. ps. 146

Numerare stellas est sanctorum excellentias comprehendere: quod est solius Dei: ideo dixit Abraham: Numera stellas si potes. gen. 13. d. 15. b. ps. 146. Isa. 40. f. Nemo autem numerat, nisi quod vult diligentius custodire. Dicitur autem non esse numerus militum Dei: quia soli Deo cognitus. Iob. 25. a.

Comprehendere excellentiam sanctorum

Ori. f. nu. ho. 1. 15. 28

Amb. de Abra. 3.

Numerus filiorum Israel prædestinationem significare potest. Exod. 16. d. 30. b. psalm. 138. Ieremiæ. 23. a. Sic numerans Abraham trecentos vernaculos, prædestinatos indicauit. gene. 14. c. Et numerati per cognationes & tribus, sunt ad diuersos gloriæ gradus ordinati. numer. 1. a. 23. b. 24. c. Numeratio autem secunda filiorum Israel, est introductio secundi populi in terram promissionis & Hierusalem cœlestem, reprobato priore. num. 26. a.

Prædestinati

Ori. f. nu. ho. 4. 26.

Numerati Leuitæ à triginta annis & supra, designant perfectos ad opera Dei: qui digni sunt numerari: qui etiam ad numerum transire dicuntur. numer. 4. d. Et numerus vel summa pugnatorum est eorum, qui fortes sunt aduersus demones: vt merito numerentur: nec implicentur negotijs secularibus. numer. 31. g. Recensens quoq; Saul filios Israel ad pugnandum, designat prælatum cognita virtute interiori numerantem fideles inter milites spirituales. Recensens autem populum quasi agnos, designat prædicatorem proponentem veterum exempla ad castitatem: vel eligentem castos ad prædicandum & pugnandum contra Amalec. i. libidinem. 1. reg. 11. b. 15. a.

Perfecti ad opa Dei

Græ. f. 1. reg. 11. 15

Enumerata instrumenta tabernaculi, designare possunt diuersos gradus ministrorū in ecclesia. Exo. 38. c.

Diuersi gradus in ecclesia

Ify. f. Leui. 25. 27

Supputatur pecunia redimentis se, iuxta annorum numerum ad rationem mercenarij. Leui. 25. g. 27. c. quia vniciq; imputabitur merces secundum horas denarij diurni, & secundum q; magis exercebit opera penitentia, vt veniat ad annum iubilei.

Merces secundū opa

Ify. f. Leui. 25.

Numerus autem annorum iubilei, dici potest virtus vniciusq; quæ consideranda est in imungendis operibus, ne videlicet alligemus opera grauiā & importabilia in humeros proximorum. I. eui. 25. b.

Virtus vniciusq;

Aug. 83. q. 15.

Numerus aliquando dicit certam scientiam: vt is dicatur numerum habere, qui certam habet de aliqua re scientiam. Et adolescentularum dicitur non esse numerus, hoc est, sectę philosophorum non habent certam scientiam, sed circa errores vagantur. canti. 1. a.

Certa scientia

Rup. 2. f. Exo. 7.

Numerus sufficiens ad esum agni est, quando is qui agnum manducat, mysteria eius penetrare præualer. Exo. 12. a.

Valere penetrare mysteria

Ori. f. Iob. 3.

Græ. 4. mo. 10. 11.

Non numerari noctem, in qua natus est Iob, in mensibus, est deleri Iudam de numero apostolorum. Et non computari ipsum in diebus anni, est non agi memoriam Iudæ, vt sanctorū: sed ipsum deleri de libro viuentium. Iob. 3. a. Vel diabolus superbię suę tenebris pressum, aduentum quidem redemptoris conspicere: sed nequaquam ad veniam cum electis redire: nec cursum ad ordinem supernorum agminum reduci.

Non numerari Iudæ inter apostolos Irregularis diabolus

Græ. 4. mor. 22.

Non computari etiam noctem illam in diebus anni, est in extremo examine non fieri mentionem

Obluio remissorū peccatorum

peruerentes hæretici fideles. Obtinati hæretici.

tionem de peccatis iam remissis, sicut de operibus virtutum. Numerant vel destruunt hæretici domus Hierusalem, quum peruertunt fideles. Isa. 12. c. Numerantur Assyrij præ paucitate, quum residui ex hæreticis relinquuntur, maiori parte ad fidem reducta. Isa. 10. e. 21. d.

Hier. f. Isa. 12. Lyra. f. Isa. 10.

Indigni numero.

Innumerabilis gens sunt demones & mali homines, & carnales, quasi indigni numero. Ioel. 1. c. Innumerabiles autem homines, quos rapit ante se diabolus, sunt carnales ab exordio mundi vsque ad tempora Antichristi. Et dicitur rapere, non omnes, sed innumerabiles quia quandiu salutaris suæ signa non exhibet, multi à vita carnali conuertuntur: atque ita non omnes trahit. Iob. 21. d. 34. c.

Hier. f. Ioel. 1. Gre. 15. mor. 30.

Vna lex.

Vna fides.

Supputare bases duas per vnam tabulam tabernaculi. Exo. 26. d. proponere vtrinq; legem singulis fidelibus. Supputare etiā singula talenta per singulas bases, ad vnam fidem referri potest. Exod. 38. d.

Numus, Numularius, uide Pecunia.

Nunciare, Nuncius, Enunciare,

Prænunciare, Renunciare.

Christus iudex.

Nunciare est monere & significare, & referre. Enunciare autem est nunciando & declarando proferre. Nuncius vero est, qui nunciat. Renunciare etiam est referre. Gen. 37. c. Renūcia mihi quid agatur. Et relinquere. Luc. 14. g. qui non renunciat omnibus quæ possidet.

Hiero Aglasiæ. Ruper. f. Amos. 4.

Angeli.

Nunciat Christus iudicium gentibus: quia constitutus est iudex gentium. Isa. 42. a. Ipse vt Deus annunciat homini eloquium suum. Amos. 4. d. Nam apostoli & prophetæ, non suum, sed eloquium Dei annunciant.

Hiero. f. Eze. 30. Beda. f. præ. 25.

Prophetæ.

Apostoli.

Nuncij gentis sunt angeli præpositi gētib; Isa. 14. g. Et nuncij qui egrediuntur à facie Dei sunt angeli. Eze. 30. b. Nuncius bonus de longè veniens est angelus bonus: qui cõparatur aque frigidæ sitienti datæ. Pro. 25. d.

Hier. f. Isa. 42. & f. Agge. 1. Gre. f. 1. Reg. 11. Lyra. f. Reg. 10.

Sermo propheticus.

Discretio.

Nuncij quos misit Iacob ad Esau, dici possunt prophetæ ad Iudæos misi. Gen. 32. a. Ipsi dicuntur nuncij domini. Agg. 1. d. Nuncij autem misi ad vniuersos terminos Israel, sunt apostoli & prophetæ. 1. Reg. 10. a. 11. c. Isa. 42. d. 44. d. Nuncius qui venit ad Iob, & alijs pereuntibus solus euadit, est sermo propheticus: qui dum sunt mala omnia quæ prædixit, quasi sanus ad dominū solus redit. Dum enim vera dixisse de perditorū casu cognoscitur, quasi inter mortuos vixisse monstratur. Iob. 1. c. Vel discretio, quæ in omni persecutione Iob remanere potuit: & perpetrata damna statim nunciare studuit: quia nisi per discretionem, virtutum damna eius non cognoscit, nec corrigit. Nescit & puer ille cū pereuntibus perire: quia nescit discretio per rerum detrimenta, per tentationum argumēta de ficere, sed proficere.

Gre. 1. mor. 25. Ricar. de. f. vi. c. de 12. p. i. ar. 68.

Religiosi peccantes

Nuncij quos misit Dauid ad Hanon, quos ille remisit præcis vestibus vsq; ad nates, & dimidia barba, sunt religiosi aut ministri ecclesiæ incidentes in peccata turpia, quæ detegit diabolus. 2. Reg. 10. a.

Sacerdotes.

Pharisæi. Hæretici.

Demones.

Diabolus.

Hæresiarcha.

Hæretici.

Vani philosophi.

Nuncij Iudæorum, sunt scribæ & pharisæi, & sacerdotes: Hæreticorum vero prædicatores eorum: vtrorumq; autem demones. Isa. 30. a. Nahum. 2. d.

Ruper. f. Nahum. 2.

Nuncius qui nunciat patri Ieremiæ natum esse masculum, est diabolus, qui quum nos in cogitationibus fluctuare considerat, malorum mentes, quæ ex autoritate huius mundi præeminent, ad persuasionem nostræ deceptionis instigat. Iere. 20. d. Nuncius autem impij, qui cadet in malum, dicitur hæresiarcha, qui est nuncius diaboli. Pro. 13. c. Nuncij vero mortis sunt angeli Satanae, nempe hæretici & vani philosophi: imo omnes, qui verba referunt proximis, propter quæ morte condemnentur æterna. Pro. 16. b.

Gre. 4. mor. 4.

Beda. f. Pro. 16.

Prædicare virtutibus in vtroq; testamento gloriam Dei.

Annuntiat de die in diem salutare Dei, qui secundum bonas virtutes Christum laudat. Vel qui in vtroq; testamento Christum prædicat. psal. 95. Nunciare quoq; gloriam Ioseph, est prædicare gloriam Christi: nunciare autem eam patri suo, est prædicare illam Iudæis. Gene. 45. d. Nunciare vero gloriam Christi in insulis, est prædicare eam gentibus. Isa. 42. b.

Hier. f. ps. 95. & f. Isa. 42.

Confessio fidei.

Nuncians Iudas Ioseph aduentum patris sui Iacob, est actus confessionis fidei, quæ fit Christo: vnde & Iudas dicitur confessio. Gene. 46. c.

Cõfessio peccatorū

Nunciare sacerdoti lepram domus, est confiteri sacerdoti peccata. Leui. 14. e. Et enunciat vias suas, qui confitetur peccata sua. ps. 118.

Hila. f. ps. 118.

Mediatores prælati & sancti.

Nuncians Moses domino verba populi. Exo. 19. b. prælatū designat mediatorē inter Deū & populum. Nunciant etiam filia Hierusalem sponisq; languorem sponse: quum sancti orates pro nobis offerunt Christo nostra desideria. Canti. 5. c.

Gre. f. Canti. 5.

Cõuersio iudæorū in fine mundi.

Iudæi manifestantes infirmitatem Chri.

Nuncians Ioseph Pharaoni aduentum fratrum suorum, designat prænunciationem futuræ conuersionis Iudæorum in fine mundi. Gen. 47. a.

Nuncians Cham fratribus suis nuditatem patris, Iudæos exprimit quodammodo manifestantes

Beda. f. Gen. 9. f. tantes

stantes infirmitatem Christi, quæ apud prophetas in figuris latebat: unde fit populus ille servus fratrum, quia servat scripturas in obsequium Christianorum. gen. 9. d.

Hila. f. Mat. can. 14. Nunciante discipuli Ioannis Baptistæ mortem eius Iesu, sunt confiteates legis veteris cessationem. Mat. 14. b.

Aug. f. pf. 58. Nunciari dicuntur consummationes in ira consummationis, quando prædicatur ab apostolis, quæ ubi abundavit peccatum, superabundavit & gratia: & quæ infirmitas hominis pertinet ad humiliationem. ps. 58.

Gre. f. l. reg. 1. Nunciante Pharaoni fugam Israel, designant sollicitudinem demonum aduersus fideles. Exo. 14. a.

Nunciare pacem mordendo dentibus. Mich. 3. b. est promittere diuinæ indulgentiæ securitatem flagitiosis.

Nunciata visio dura. Isa. 21. a. Cominationes diuinas significat.

Constitentes cessationem legis.

Prædicatio gratiæ in potestate conuersio

Sollicitudo demonum

Falsam securitatem promittere.

Cominationes diuinae.

Nundinae.

Nundinae erant institutæ velut festa, quæ nono quoque die fierent, & rustici ad mercatum in urbem irent pro legibus accipiendis, vt scita atque consulta frequentiore populo referrentur.

Nundinae Tyri erant prædicationes hæreticorum, quas cum multo popularium fauore ipsi celebrabant. Eze. 27. c.

Nundinae in quibus offertur sacrificium, erant festa Iudæorum, in quibus ipsi conueniebant ad offerenda sacrificia. Nunc vero sunt festa Christianorum. Eze. 46. c.

Prædicationes hæreticorum

Festa Iudæorum

Nurus.

Nurus dicitur vxor filij.

Nurus Iudæ Thamar. gen. 38. c. typus est ecclesiæ ex gentibus: quæ etiam est nurus synagogæ matris Christi. Mat. 10. d.

Nurus etiam Iudæ Thamar, significat plebem Iudæorum, regibus & sacerdotibus tanquam filijs Iudæ coniunctam. Nurus item Eli est plebs Iudaica reprobis sacerdotibus subiecta. 1. reg. 4. d.

Nurus consurgens aduersus socrum, est anima hæretici, vel ipse hæreticus, qui scripturas à spiritu sancto editas, transfert ad nouas doctrinas, & ad fermentum pharisæorum, faciens iniuriam spiritui sancto. Mich. 7. b.

Ecclesia ex gentibus.

Plebs Iudaica.

Hæreticus

Nutare, Nutus.

Nutare est identidem capite nutum vel signum facere. Et ponitur pro commoueri & titubare, quasi in ruinam periclitari. Nutus autem signum est, quod fit motu capitis: & sepe pro imperio & voluntate capitur.

Nutus Dei est imperium voluntatis eius, ad cuius nutum columnæ cœli cœtemiscunt: quia in plerisque neque ipsi apostoli pertingere ad voluntatis eius celsitudinem valent: qui eiusdem voluntatis præmia denunciantes vident. Iob. 26. c.

Nutus Ioseph, quo frumenta Aegypti vendebantur, typus erat dispensationis donorum gratiæ, quæ per Christi fit voluntatem. gen. 42. b.

Nutantes transferuntur filij Iudæ traditoris. ps. 108. cum Iudæi vagi sunt & inquieti super vniuersam terram.

Imperium Dei.

Dispensatio Christi.

Nutrire, Enutrire, Nutrimentum, Nutricius, Nutrix, Alere, Alimentum, Altile.

Nutriti dicuntur animalia, secundum quod alimentum susceptum in suam substantiam conuertunt, & tandiu nutriuntur, quandiu viuunt. Nutrimentum autem est materia eius quod nutritur.

Nutrit Deus & corporaliter & spiritualiter: qui etiam nutricius dicitur. ps. 30. 54. Isa. 1. 2. Hof. 11. 2. Alit autem in fame: quia quando alij famem verbi Dei patiuntur, ipse alit bonos. ps. 32. Vel dicitur, quia sustentat in hac vita.

Nutrit Israel gregem. Eze. 45. c. hoc est, ecclesia pascit fideles in pascuis sacræ scripturæ. Quæ ratione non nutrit pastor stultus. Zach. 11. d.

Nutrit Mosen mulier Hebræa, significat synagogam fouentem legem: quæ tamen semper illi fuit infans. Sed nutrit eum, vt adultum traderet filie Pharaonis, hoc est, legem cum sensu spirituali traderet ecclesiæ ex gentibus. Exo. 2. b. Vel designat perfectam doctrinam ecclesiæ, quæ nutrit debet eum, qui adoptatur à scientia seculari, ne vnquam deseratur à matre.

Nutrit sacerdos ignem, est Christus largiens beneficia. Vel est sacerdos ministrans doctrinam. Vel est vnusquisque, qui charitatem in corde præceptis & exemplis conseruat & inflammat. Leui. 6. b.

Synagoga fouens legem.

Nutricies

Hila. f. ps. 54.

Hic. f. Hote. 11. & f. pl. 12.

Aug. f. pf. 32.

Hic. f. Eze. 45.

Beda. f. Exo. 2.

Gre. Nyse. de. vita. Moseos

Gre. 25. mor. 7.

Hic. f. Leui. 6.

Nutrientes mulieres sunt animæ nondum perfectæ verbum Dei habentes. Vel sunt qui iam optatis fruuntur, & amplectuntur quod sperabant: & qui adhærent huic seculo. Matth. 24. b. Mar. 13. b. Luc. 21. d. Vt autem matres tunc proprie nutrire dicuntur, quum infantibus nondum solidum cibum suscipere valentibus, lactis alimentum ministrant: ita nutrire dicuntur, qui recentibus in fide verbum Dei ministrant. 1. Thes. 2. 3. Et nutriti Sion sunt reges, & nutritiæ reginæ, hoc est, apostoli & prædicatores filiorum ecclesiæ quæ est mater nostra. Isa. 49. f.

Nutrit pluuia pinum, quando lumen naturale scientiam naturalem nutrit & fouet. Isa. 44. c.

Nutrit seruum delicatæ, qui corpus suum in delicijs habet & fouet. Pro. 29. c.

Nutriuntur in croceis, qui mundi popam & delicias sequuntur: & qui literam carnalem legis amplectuntur. Thre. 4. a. vel è diuerso sancti patres nutriebantur in croceis: quando sacramentis gratiarum pascabantur.

Nutrit homo vaccam vnam, & duas oues, cum Iudæus vix habet animalia munda in sensibus sacræ scripturæ: nec habet solidum cibum. Isa. 7. d.

Nutrit catulos suos hericus in Iudæa, quando inter eos fouetur auaritia. Isa. 34. d.

Nutrit pauper ouem, est diabolus genus humanum reficiens voluptatibus. 2. Reg. 12. b.

Nutrit comam non debet sacerdos, hoc est, non debet abuti naturalibus ad inanem gloriam. Eze. 44. f.

Nutrit aquæ cedrum, ambitio videlicet luciferum. Eze. 31. 4.

Nutrit Rebecca, quæ cum ea perrexit ad Isaac, sapientiæ typum gerit: & etiam disciplinæ spiritus sancti. Gen. 24. g. 35. d. designat etiam synagogam nutricem populorum.

Altilia dicuntur, qui sunt in vitis enutriti. Eze. 39. c. Altilia sunt etiam patres noui testamenti: qui dum gratiam pinguedinis internæ percipiunt, æternis desiderijs innitentes, ad sublimia contemplationis suæ pennis subleuantur. Matth. 22. a.

Nutrimenta Thophet ignem inferni significant. Isa. 30. g.

Oris. f. Matt. ho. 29.

Ambr. f. Luc. 21.

Aug. f. pl. 39. 97. & d. h. verb. dñi ser. 23.

Hiero. f. Isa. 48.

Beda. f. Pro. 29.

Glof. ord. f. Thre. 4.

Hier. f. Isa. 7.

Ambr. apo. David. 8.

Hiero. Eze. 44.

Hic. o. f. Eze. 31.

Beda. f. Gen. 24.

Grego. ho. 38.

Hiero. f. Isa. 30.

Nutus, uide Annuere & Nutare.

Nux.

Nux arbor & fructus est, & in fructum semen ipsum estur: & vtrunque in vitam speciem confusum, vno loco clauditur munito duplici tegmine, crasso primò putamine, dein ligneo cortice: & semen ipsum nucleus appellatur. Nux emittit spiritum, qui torporum & veterum inducit.

Nux trinam habet in suo corpore substantiæ vnionem, corium, testam & nucleum. In corio caro: in testa ossa, in nucleo interior anima comparatur. In corio nucis carnem significat saluatoris, quæ habuit in se asperitatem, vel amaritudinem passionis. In nucleo interiorem declarat dulcedinem deitatis: quæ tribuit pastum, & luminis subministrat officium. In testa lignum incredens crucis: quod non discreuit id, quod foris & intus fuit: sed quæ terrena & cœlestia fuerunt, mediatoris ligni interpositione sotiauit.

Significat etiam nux perfectam veritatem: vt enim in nuce idem est finis & principium: in quantum enim semen, est principium, in quantum fructus, finis: sic & in virtutibus vnæquæque est finis & principium. Extremum putamen est amarum: ligneus cortex interior est austerus & solidus: sic labor virtutis durus & difficilis, quo tamen ad felicitatem peruenitur.

Nuces etiam seu amygdala sacerdotum Christi significare possunt. Gen. 30. f.

Nuces sacram scripturam interdum significare possunt: vt cortices litera designent, nucleus vero spirituale sensum. Exo. 25. d. 37. c. Num. 17. c. Peculiariter autem legem: quæ est hortus nucum. Canti. 6. d.

Nuces itidem ipsam ecclesiam significare possunt. Exo. 25. d. 37. c.

Nuces quoque sacerdotum & prophetas, aut eorum lectionem significare possunt: quæ lectione, in tentationibus est amara, in laboribus dura, in virtutibus interioribus fructuosa. Canti. 6. d. Vel sunt perfecti, qui dum diuinam sapientiam intra corpora suarentinent, quasi nucleum in fragili testa portant: qui habent thesaurum in vasis fictilibus.

Nucea virga correctionem significare potest: quæ quidem extrinsecus amara esse solet, intus vero dulcis. Potest etiam ipsum Christum significare. Iere. 1. c. pl. 22.

Philo. 3. de vita Mo. es.

Cle. Alex. 2. pæda. 83.

Aug. ser. d. seport.

Philo. 3. de vita Mo. es.

Ambr. 2. de Isaac.

Oris. f. Num. ho. 2. 4.

Ruper. f. Canti. 6.

Ambr. de. virg. 3. & de Isaac. 4.

Gre. f. Canti. 6.

Hier. f. Iere. 1.

Nycticorax, uide Noctua.

Qbducere:

Diabolus.

Sapientia. Synagoga.

Nutriti in vitis. Pfe. noui testamenti.

Christus.

Perfecta virtus.

Sacerdotiū Christi. Sacra scriptura.

Ecclesia. Sacerdotium & propheta. Perfecti.

Correctio. Christus.

SYLVA
Obducere.

Hiero. f. lero. 8.

Obducere est tegere, & superinducere.
Obducta cicatrix, significat remissum peccatum per penitentiam. Nec. 4. b. Iere. 8. g. 30. c.

Obdurare, uide Durus.

Obededom.

Obededom, id est seruus hominis, vel terreni, aut sanguinei, vel rufi, leuites in cuius domum deducta fuit arca foederis 2. Reg. 6. b. i. Pa. 15. c. 16. d. Designare potest gentiles, ad quos peruenit ecclesia.

Obedire, Obtemperare, Obsequi, Parere.

Obedientia, Obsequium.

Obedire proprie est precepto alterius obsequi, & obtemperare. Deu. 17. c. Qui superbiuit non les obedire. Est etiam acquiescere. Leui. 26. c. Sin autem nec sic obedieritis mihi. Itē adimplere. Exo. 15. g. Et obedieritis mandatis eius. Attendere. Gen. 22. Quia obedisti voci meae. Credere. 2. Reg. 22. d. A auditu auris obediuit mihi. Item nutu dei fieri. Matth. 8. d. Quia venti & mare obediunt ei. Obsequium autem interdum est religio. Rom. 12. a. Rationabile obsequium vestrum. Item seruus. 4. Reg. 5. a. Quae erat in obsequium vxoris Naaman.

Lira. f. Gen. 37.

Glof. ord. f. Gen. 41

Ori. f. Rom. 12.

Hiero. f. Isa. 11.

Hiero. f. Ecclesi. 10.

Obedientia Ioseph, qua patri suo obtemperauit, obedientiam Christi significauit. Gen. 37. c. Obedire oēs Ioseph in Aegypto, est obedientia totius mundi, quae debet Christo. Gen. 41. e. Obsequium rationale est rectus cultus, qui Deo debetur. Rom. 12. a. Obediētes filij Ammon designant credentes praedicationi apostolorum. Isa. 11. d. Obedire dicuntur omnia pecuniae. Eccl. 10. d. vel quia doctores postquam adulatioe ditati sunt, regnum in populos exercent. Vel quia eloquentiae & orationi, quae verborum sit fons de composita, facile vulgus cedit ignobile.

Obed.

Glof. or. f. Ruth. 4.

Obed, id est, seruus, vel operarius, filius Booz & Ruth, pater Issai. Ruth. 4. d. Matth. 23. a. d. signat eos, qui generantur ex Christo & ecclesia, seruos esse Dei.

Obijcere.

Glof. inter. f. Deut. 22.

Obijcere, est ante iacere, & ante ponere, & contra iacere, seu opponere: & etiam exprobrando proponere: vt obijcere nomen pessimum, est idololatriae vel inobedientiae nomē proponere. Deu. 22. b. Mar. 14. f. Acto. 25. b.

Obire, Obitus, uide Mori. Obiurgare, uide Reprehendere.

Oblectare, uide Delectare.

Obligare, Obligatio, Obnoxius.

Obligare est circumligare, & debitorem sibi quempiam reddere per beneficia, qui obnoxius esse dicitur.

Arn. & Hil. f. pl. 124.

Obligaciones significare possunt anathematis vinculum: & etiam vsuras & auaritiam. psal. 124. Declinantes in obligationes.

Obliquus.

Hiero. f. Ezech. 40.

Obliquum est non rectum, aut curuum. Obliquae fenestrae templi, quae erant exterius angustae, interius latiores. 3. Reg. 6. a. Eze. 40. c. Designant erga exteriora & mundana debere mentem nostram per angustas fenestras prodire: ad interiora vero & diuina debere dilatari. Vel designant quod quisquis iubar super nae contemplationis, vel ad momentum percepit, mox sinum cordis amplius castigando dilatet, atque ad maiora capessenda solerti exercitatione praeparet: & dum ea, quae in occulto videt, publice fidelibus padunt, quasi suscepto lumine solis fenestrae cuncta templi penetralia replent.

Obluisci, obliuio.

Basi. f. pl. 10.

Aug. de essenti. di. ut. f. pl. 118.

Gre. 15. mor. 31.

Ezech. form. sp. sal.

Obluisci est alicuius rei memoriam amittere: & obliuio est memoriae defectus. Obluiscitur Deus nostri, non quia in ipsum cadat obliuio: sed cum nos eius obliuiscimur: vel quando tardare videtur eius adiutorium, vel promissum, vel quādo non statim retribuit digna peccatibus: vel si quid est huiusmodi, quasi ab eius memoria sit elapsum, quod speratur, siue timetur, & non sit. psalm. 43. Isa. 69. d. Et obliuisci dicitur eorum, quorum non miseretur, non per

non per crudelitatem, quae in Deo non est: sed per occultum iustumque iudicium suum. Iob. 24. d. Obluisci Ioseph iniuria fratrum, est Christum paratum esse ad remittendum suis crucifixoribus, si ipsi respicerent. Gen. 50. c.

Predicantes gentibus apostoli.

Oblitus dicitur pes hominis lapidis caliginis, & vmbrae mortis. Iob. 28. a. Quando ab initio nascēntis ecclesiae, sancti apostoli, qui pedes sunt Christi, caelorum regnum Iudaeae praedicantes, & videntes se nihil proficere, eis relictis, ad praedicandum gentibus deflexerunt: vnde dicebat Acto. 13. g. Vobis oportebat primum loqui verbum Dei: sed quoniam repellitis illud, & indignos vos iudicatis aeternae vitae, ecce conuertimur ad gentes.

Prā non occulta Deo.

Non est vnus e quinque passeribus in obliuioe corā deo: quia nullū peccatū illi occultari potest. Luc. 12. b. Et non obliuiscit opera malorum deus: quia illa in numero habet, vt castiget. Amo. 8. b.

prāctio felicitatis.

Obluioni traditur angustiae huius vitae in aeterna felicitate: quia penitus cessabunt. Isa. 65. c. Iob. 12. d.

Abrenuntiare vitae veteri.

Obluiscitur ecclesia ex gentibus confusionis adolescentiae suae: quia idolorum cultum obliterauit. Isa. 54. b. Obluisci autem populum suum, & domum patris sui, est prior vitae male actae abrenuntiare: & peccantium exempla relinquere. psal. 44. Ad haec refertur obliuisci munditiae. Leui. 5. a.

Deferentes angeli Hierusalem.

Obliti Hierusalem amatores eius, sunt vel angeli custodes eam deferentes: vel sacerdotes & principes. Iere. 30. c.

Negligere temporalia.

Obluisci quae retro sunt, est non curare temporalia. Philip. 3. c. Hoc designarunt discipuli, quando obliuisci sunt accipere panes. Matth. 16. a.

Relinqui a Deo.

Obluioni datur dextera, quum quis in poenam peccati relinquitur a Deo. psal. 136. Vel dextera obliuiscitur aliquem, quando non admittitur ad vitam aeternam. Sic obliuioni traditur meretrix, hoc est, anima existens in peccato. Isa. 23. d. Thre. 2. b.

Negligere diuina. Prae iotelligere scripturas.

Non obliuiscuntur Iudaei leges Dei, aut ipsius populi: quia licet non recordentur legis, vt eam obseruent: Habent tamen ipsam, vt testes. ps. 58. In obliuione autem facta est veritas apud Iudaeos, cum per scripturas Christum intelligere noluerunt. Isa. 59. c.

Negligere virtutes.

Obluiscitur Dei, qui in rebus seculi confidit. Iob. 8. c. Iere. 2. f. 13. d. Hofe. 2. c. Et obliuiscitur Dei diues, quasi eius non indigeat. Isa. 57. c. Obluiscuntur reges iudiciorum rectorum. Pro. 31. a. quum haeretici male iudicant & sentiunt de scripturis sanctis.

Negligere subditos.

Obluiscitur Hierusalem est negligere caelestia. psal. 136. Sic obliuisci montis sancti Dei. Isa. 65. b. Obluiscitur quoque, virgo ornamenti sui, quum anima negligit scientiam & virtutes. Iere. 2. f. Et obliuio abundantiae prioris frumenti, est neglectus gratiae & donorum Dei. Gen. 41. d.

Negligere iuramentum.

Obluiscitur iuramentum, quod pes conculcet eius oua. Iob. 39. b. cum hypocritae eos, quos in conuersatione filios generant, derelinquunt, & omnino non curant, ne aut exhortationis sollicitudine, aut disciplinae custodia desitutos, prauorum operum exempla peruertant.

Negligere verbi dei. Corpus peccatoris.

Obluiscitur iuramenti, est ignoranter iurare. Leui. 5. b. Obluiscit comedere panem suum, qui dedit voluptatibus, non curat percipere verbum dei. ps. 101. Obluionis terra, est corpus peccatoris, qui Dei obliuiscitur. psal. 87.

Obloqui, uide Murmurare. Obnoxius, uide Obligare.

Obolus.

Obolus ponderis genus est conficiens sextam partem drachmae Atticae, estque numisma minimum apud Athenienses. Oboli autem viginti sicli faciunt. Exo. 30. b. Leui. 27. c. Nu. 3. c. 18. c. Ezech. 45. c.

Oboth.

Oboth, id est, pythones, siue magi, vel vtres, vel patres, vel desideria: trigesima septima mansio filiorum Israel in deserto. Num. 33. f. Origenes non inuenit illi interpretationem: sed ait satis esse quod significet profectum aliquem spiritualem. Iuxta Hieronymum tunc venitur in Oboth, cum perstitimus contra praestigias diaboli, quae per pythones significantur.

Obrigescere, uide Rigidus.

Obruere.

Obruere est quasi ruendo operire. Obruere lapidibus est grauiter increpare: etiam testimonijs scripturarum retinere. Exo. 8. f. 19. b. 21. c. Leui. 20. d. 24. c. Num. 15. d. Deut. 13. b. 17. a. 21. d. 22. c.

Non obruit flumina, hoc est, tribulationes & tetationes charitate ecclesiae. Canti. 8. c. Obruunt allophili puteos, cum Iudaei obscurant mysticos legis sensus. Et cum demones auferunt bonas cogitationes a corde, & inducere nituntur malas. Gene. 26. c.

Obruzum, Tpbaz.

Obruzū

O Bryzum dicitur aurum purum & delicatum, quod saepe igne candefactum & exustum, in coctione non minuitur: Hebraice ophaz.
 Gre. 18. mor. 29. Obryzum aurum dici possunt sancti angeli: aurum quidem, quia fulgent claritate iustitiae: vngeli obrizum, quia nullum habuerunt vnquam contagium culpae. Iob. 28. c.
 Lyr. f. Dani. 10. Obryzum aurum, quo accincti erant renes viri, qui apparuit Danieli, feruorem charitatis in Feruor charitatis. dicat, quo angeli indissolubiliter ligantur. Dani. 10. a.
 Pre. 22. mo. 24. Obryzum iuxta Gregorium, est rudis auri massa, in qua Iob non posuit fiduciam, & desinat mentem, in qua sancti non habent fiduciam. Iob. 31. c.
 Hier. f. Iere. 20. Ophaz, seu aurum obryzum in malum significare potest sensus haereticorum extrinsecus Sensus haereticorū, verbis splendentes, cum intus sint viles & vani. Iere. 20. b.

Obscurare, Obscurus, Obscuritas, uide Caligo.
Obscurare, uide Orare. Obsequi, Obsequium, uide Obedire.
Obseruare.

Obseruare est, oculis mentis, & corporis seruare, speculari, & custodire, & notare, ne quid se praetercat, aut decipiat.
 Gre. 11. mor. 25. Obseruat Deus omnes semitas hominis: quia in singulis quibusq; nostris actibus, etiam cogitationes pensat. Iob. 13. d. Pensat deus cogitationes.
 Greg. f. ps. 129. Obseruat Deus iniquitates, cum non miseretur. psal. 129. quod si solummodo Deus ostendat feruoritate, non etiam adhiberet pietatem, iniquitates obseruare diceretur. Non parcens Deus.
 Glo. inter. f. Exo. 20. Obseruare azyma est diligentiam adhibere in pure viuendo, quod etiam est obseruare ceremonias, & praeccepta Dei. Exo. 20. d. 34. c. Iob. 36. b. Pure viuere.
 Lyr. f. Leui. 8. Obseruare custodias domini est sacerdotū, qui semp debent vigilare in cultu Dei. Leui. 8. f. Solicitudo sacerdotum.
 Lyr. f. Exo. 23. Obseruare angelum quem mittit Deus, est colere Christum, & etiam venerari praelatum. Colere Christum; Exo. 23. c..
 Gre. f. 1. Reg. 1. Obseruans Eli os Annae, designat Iudaeos calumniari studentes ecclesiae praedicationem, idq; tanto magis, quanto illa praecses multiplicat. 1. Reg. 1. b. Calumniates Iudaei praedicatione ecclesiae.
 Arn. & Hila. f. ps. 55. Aug. ps. 55. Greg. 5. mor. 38. Obseruant daemones calcaneū, hoc est, finem operis, quia bonae actionis finē vitiare desiderant. Et etiam Iudaei obseruabant calcaneum Christi, cum illi insidiabantur. Gen. 7. c. ps. 55. Insidia daemorum & Iudaeorum.
 Gre. f. 1. Reg. 2. Obseruantes mulieres ad ostium tabernaculi, designant haereses literae legis adhaerentes. Haereses. 1. Reg. 2. c.
 Gre. 16. mor. 28. Obseruat caliginem adulter, cum haereticus fidelem animum, rationibus fallacibus in errorem inducere conatur. Iob. 24. c. Fallaciae haereticorum.
 Glo. ord. f. gala. 4. Obseruant dies, tempora & annos, qui aliquid superstitiosē agere volunt: & qui tempora Iudaeorum obseruant: ut neomenias, & eorum solennitates. Gala. 6. c. Superstitiones.
 Aug. f. ps. 30. Obseruat vanitatem, qui timendo mori mentitur. Timendo enim mori mentitur, & moritur antequam moriatur: qui ideo mentiebatur, vt viuere. psal. 30. Obseruat etiam vanitatem, qui sperat in pecunia, honoribus, aut in homine potente. Considerare in temporibus.
 Gre. 17. mor. 5. & 3. p. 16. admo. 16. & 1. Eze. ho. 3. Obseruat ventum, qui tentationes forte venturas, sed nōdum instantes metuit. Eccl. 1. b.

Obsidere, Obsidio, Obses.

Obsidere est, quasi circumsepere, & circumfedere: vt obsidetur ciuitas, cum hostes eam circumdant. Obses autem dicitur, qui traditur velut pignus hosti securitatis gratia.
 Gre. 16. mo. 5. & 1. Eze. ho. 12. Ordinans obsidionem Ezechiel contra laterem, est praedicator, qui terrenae mētis, sed iam supernam patriam requirenti, quanta eam in huius vitae tempore vitorum impugnet aduersitas, demonstrat. Eze. 4. a.
 Arn. f. ps. 118. Aug. epist. 120. Hier. f. Eccle. 1. 9. Obsidentes tauri pingues Christum, erant sacerdotes, scribae, & pharisaei, ac principes Iudaeorum. psal. 21. Iudaei in Christum.
 Hier. f. Isa. 29. & f. Iere. 21. Obsidio ciuitatis paruae est impugatio ecclesiae vel animae. Eccl. 1. 9. d. Impugatio ecclesiae.
 Hier. f. Isa. 29. & f. Iere. 21. Obsidio Ariel est obsidio Hierusalem: & etiam confutatio haereticorum. Isa. 29. a. Et obsidentes Chaldaei Hierusalem, designant philosophos contra haereticos pugnantes, eosq; rationibus opprimentes. Iere. 21. c. Zach. 12. a. Confutatio haereticorum.
 Gre. 14. uor. 20. Obsidens Medus Babylonem designat diabolus opprimentem malos. Isa. 21. b. Et obsidium Niniue est impugatio animae a diabolo. Nahum. 3. c. Et obsidentes latrones in gyro tabernaculum Iob, sunt daemones tentationibus ex omnilatre mentem cingentes. Iob. 19. b. Opprimentes daemones.
 Hier. f. Eze. 6. Obsessi sunt, qui simplici contenti fide instar brutorum animalium in ecclesia versatur: sed in nullo bono opere proficiunt. Eze. 6. d.

Obsordescere, uide Immundus.
Obstetrix, Obstetricari.

Obstetrix

Obstetrix est mulier, quae partui foeminarum assistit & ministrat, quasi obfistens earum doctori. Obstetricari autem est ad pariendum adiuuare.
 Lex diuina Obstetrix dici potest lex diuina, & doctrina spiritus sancti, siue disciplina: quae obstetricat animabus, easq; in diuinis praecceptis erudit, ac format. gen. 38. g. Beda. f. gen. 38.
 Vtrunq; testamētū scientiae humanae. u. Obstetrices diuae Hebraearum, significare possunt vtrunq; testamentum. Item scientias humanas, rationalem videlicet & moralem. Et vt Pharaon per eas necare nitebatur mares Hebraeorū: ita diabolus per has scientias necare nititur mares, hoc est, sensus rectos, & inducere sensus haereticos. Exo. 1. d. Ori. f. Exo. ho. 2. Philo. de profugis Beda. f. Exo. 1.
 Doctores. Obstetrices etiā dici pnt doctores: & vnusquisq; curā habet obstetricandi animam suam. Ori. f. Exo. ho. 2. Gre. 17. mor. 28. Hier. f. Iob. 26.
 Opatio diuinæ gratiae. Obstetricante manu Dei eductus est de proprijs cauernis coluber tortuosus. Iob. 26. d. quia dum nobis diuina gratia medetur, is qui nos tenuerat, antiquus a nobis hostis eijcitur. Et obstetricatur manus Dei, cum per suos ministros conuertit eos, in quibus diabolus habitabat.

Obstinatus.

Obstinatus dicitur obfirmatus, aut perseuerans, vt tenere possit. Et obstinatus animus est firma voluntas, siue in bonum siue in malum. Et obstinatus animus Ruth, est firma & fortis fides gentilium in sectandis praedicatoribus. Ruth. 1. d. Glo. or. f. Ruth. 1. d.

Obstruere, Obturare.

Obstruere est occludere, & quasi struce quadam alicui loco imposta obfistere, ne quid effluat. Idem fere est obturare.
 Tollere occasiones peccati. Obturat iustus aures suas, ne audiat sanguinem, cum tollit oēs peccati occasiones. Et quum peccatis suaudentibus, quia de sanguine & carne nascuntur, non prebet consensum. Isa. 33. c. Gre. 23. mor. 2. 3.
 Impodire spūalia. Obturat serpens aures suas, cum malus non vult praedicationem audire. ps. 57. Sic obturauerunt aures Iudaei contra Stephanum. Aug. f. ps. 57.
 Obturare puteos est claudere sensus spirituales, ne ab aliquo percipiatur: Vel auertere corda fidelium, a diuinis & spiritualibus meditandis. gen. 26. d. Ori. f. gen. ho. 3.
 Obturatum erit os loquentium iniqua in iudicio, quando mali non habebunt quid respondeant iudici. ps. 62. Glo. inte. f. ps. 62.

Obtegere, uide Operire. Obtemperare, uide Obedire.

Obtendere, uide Excusare. Obtenebrare, uide Caligo.

Obtestari.

Obtestari est precari ferē cum adiuratione.
 Obtestabatur Ieremias populo ne descenderent in Aegyptum, quia ead eret illis in malum. Iere. 42. d. Vbi designantur obtestationes praedicatorum aduersus peccatores.

Obtinere.

Obtinere est vincere, & quasi contra tenere: & etiam occupare.
 Subiciens Christus philosophos. Obtinere dicitur Christus reges, quum sibi subijcit philosophos. Isa. 41. a. Et dicitur obtinuisse terram potentissimus. Iob. 22. b. Quia subegit corda terrena. Glo. inte. f. Isa. 41. a.
 Diuina vindicta. Obtinent dolores habitatores Philistijm, hoc est, daemones vel haereticos, propter fidelium prosperitatem. Sic etiam obtinet tremor robustos Moab. Exo. 15. b. Glo. inte. f. Exo. 15.
 Obtinentes aquae diluuij terram. gen. 7. d. designant diuinam vindictam comprehendentem
 Obtinens regnum in fraudulencia, erit Antichristus. Dani. 11. d. Leui. 6. a. (terrenos. Hier. f. Dani. 11. Hier. f. Amos. 3.)
 Non obtinet virtutem fortis, ad vitandam Dei vindictam. Amos. 2. d.

Obtundere, Obtusus.

Obtundere est totum seu circum percutere, rumpere & hebetare.
 Obtusi sensus sunt eorum, qui nolunt legem spiritualiter intelligere. 2. cor. 3. d.
 Obturare, uide Obstruere. Obuiare, Obuiam, uide Occurrere.

Occasus.

Occasus est opportunitas temporis casu proueniens, & aliquando exquisita ad aliquid agendum. Iudi. 14. a. Nesciebat quod res a domino fieret: & quaereret occasionem. 4. reg. 5. b. Quot occasiones quaerat aduersum me.

Occasus, Occidens, Occidentalis.

Occasus interitum aliquando significat: sed nunc dicitur occasus vespertina solis absconso vel transitus ad inferius hemisphaerium: & aliquando occasus dicitur ipse locus, vbi sol occidit, qui & occidens dicitur, & occidentalis plaga.
 Passio Christi. Occasus solis passionem Christi significare solet: per quam ipse sol iustitiae occubuit, vt rursum clarum cla-

Ori. f. Iob. 1. Arn. & Au. f. ps. 103.

Amb. 4. Ex. 21. & tabernaculi Christi mortem præsignabant.

Philo. quis rorū di. Occidere dicitur sol, quum deficit lumen humanum, adueniente diuino. Et cum anima su-
ui. h. g. res. pra se eleuata a semetipsa deficit. Interdum etiam dicitur sol occidere, cum intelligentia radius
Ricar. de. f. vi. q. 2. de subtrahitur. Ad occidentem quoque imus, cum subleuatum in Deo cordis oculum, sed ipsa im-
arca my. f. 6. & 5. de mensitate luminis reuerberatum, ad nosmetipsos reducimus: & lassati discimus valde supra nos
arc. my. f. 11. 18. esse, quod quærebamus, nostramque mortalitatem considerantes, indignos nos adhuc esse depre-
Gre. 1.6. mor. 15. hendimus, qui immortalem videre valeamus. Iob. 23. b.

Occubitus solis, quādoque significat vitæ actiue cessationē: vt cū sol occubuit. Iacob. gñ. 28. c.

Occasus præterea solis finem sacræ scripturæ significare potest. Vt cum fulgur ab oriente pa-
ret vsq; in occidentem. Matth. 24. c.

Occasus etiam solis penitentiam significare potest: vsq; ad quam peccator est immundus.
Leui. 11. d. Deut. 23. b. Significat etiam deflectionem sensuum: a quibus quum quis recedit, mun-
datur. Item cessationem feruoris tentationis.

Occidens aliquando sumitur pro morte & mortificatione. Gen. 12. d. psal. 67. Et ad occide-
ntē dilatatur, qui moritur vitæ. Gen. 28. c. Occidentalis etiam plaga tabernaculi mortem cuius-
que significare potest. Exo. 26. c. 27. b. 36. c. 38. b.

Occasus solis etiam significat finem mundi. Gen. 15. c. Exo. 17. d. psal. 67. Et occidentalis pla-
ga tabernaculi est finis mundi. Exo. 26. c. 27. b. 36. c. 38. b.

Occidens secundum quod est extrema pars orbis, gentilitatem significare potest. Isa. 43. a.
45. a. 59. d. Zach. 8. b.

Occasus etiam solis statum peccati significare potest: & vitæ melioris defectum: & mentis
obscuracionem per recessum Dei ab anima: & defectum rationis. Exo. 22. d. Deut. 24. d. ps. 103.
Et dicitur occidere sol in meridie. Amos. 8. c. Sic occidit sol super iracundiam. Ephe. 4. f. Et tor-
rens occidentis est status peccati: vt occidens sit ipse diabolus. Amos. 6. d. Iuxta septuaginta.
Zach. 8. b. 14. a. Eccl. 1. a. Beda. f. Gen. 15. C. lyma. grad. 25.

Non occidit sol Sion: quia in cælesti gloria beati semp Deum præsentē habebunt. Isa. 60. d.

Occidit sol synagogæ, cum adhuc esset dies: vt ostendatur non esse culpam solis: sed Iudæo-
rum: qui noluerunt Christum præsentem suscipere. Iere. 15. b. Occidit etiam sol in meridie, cum
tenebræ factæ sunt in passione Christi: & cum destructa est Hierusalem. Amos. 8. c.

Occidentalis porta Hierusalem, senectutem designare potest: vel benignam condescensio-
nen ad proximum.

Occidentalis ventus erat, qui ciecit locustas in mare rubrum: quia est ventus refrigerans: lo-
custis enim aduersatur frigus. Exo. 10. c.

Occidere, vide Interficere. Occultare, vide Abscondere.
Occumbere, vide Mori. & Occidens,
Occupare.

Occupare est quod in commune, siue in medium erat, ante alios capere: & locum tenere: aut etiam præuenire.

Occupare dicitur salus muros Sion, quando Christus saluat ecclesiam. Isa. 60. d.

Occupat sopor homines, qui diuina contemplari debent, quando terrenorum desideriorū
tumultu cessante sopiuntur. Iob. 4. c.

Occupati filij Iacob in pastu pecorum. Gene. 34. a. designant doctores intendentes docen-
dis & instruendis proximis.

Occupat vindemia sationem, quū quis quæ didicit & gustauit, docēdo seminat. Leu. 26. a.

Occupat caligo diem, quo natus est Iob, quando diabolus in tenebras mittitur exteriores:
vel quia nunc semetipsum intrinsecus erroris caligine confundit. Iob. 3. a. Occupat etiam caligo
diem, quum blandimentum nequitie afflictio penitentiae digno mœore perturbat.

Occupat terram ficus infrugifera, designans potentem in seculo, qui fructum bonæ opera-
tionis non habens, etiam impedimentum cæteris præstat: quia qui sub ipso sunt, exemplo pra-
uitatis illius, quasi sub vmbra peruersitatis eius premuntur. Luc. 13. b.

Occurrere, Obuiare.

Occurrere est obuium fieri alicui: quod & obuiare dicitur. Obuiare autem interdum est
contradicere. Acto. 16. c. Habentem spiritum pythionem obuiare nobis. Item conuenire.
ps. 34. Misa & veritas obuiauerūt sibi. Succurrere. Pro. 22. a. Diues & pauper obuiauerunt sibi.

Occurrere dicitur Deus, cum præstat quod rogarur: vt cum occurrit seruo Abrahæ. Gen.
24. b. Et occurrit vt remuneret iustos. Isa. 64. b. Et obuiantes angeli Iacob, diuinum significāt
auxilium. Gen. 32. a. Occurrit etiam pater Christo in passione. Iere. 15. c, qui etiā dī surrexisse
in occursum

in occursum eius, quando illum glorificauit, & æqualem sibi demonstrauit: & quando nomen
eius ad gentes dilatauit. ps. 58.

Castigans Deus Occurrere etiam dicitur Deus quasi vrsa raptis catulis, quando grauitè castigat. Hofe. 13. b. Sic occurrit dominus Moysi cuncti in Aegyptum, ad correctionem. Exo. 4. f. Occurrens vrsus
erit Christus in secundo aduentu. Amos. 5. f.

Manifestans filius Occurrens Ioseph patri suo venienti in Aegyptum, designat Christum, qui patrem mundo
patrem manifestauit. Gen. 46. c. Designatur etiam occurfus eius ad eos, qui ad ipsum conuertuntur: &
Recipiēs conuersos quia occurrit patri iam seni, est recipiens Iudæos in fine mundi.

Occursus Christi vsq; ad summum cœli, designat regressum eius ad patrē cœlestē. ps. 118. 58.

Occurrens Ihsai regi Achaz ad extremum piscinæ superioris, designat quod Deus non tantū
malo regi succurrit, quantum populo. Isa. 7. a.

Obuiauerunt sibi misericordia & veritas, quando Iudæi & gentiles ad eandem Chri fidem
concurrerunt. Misericordia enim est in populo gentilium, qui sine promissione ad fidem voca-
tus est. Veritas vero in populo Iudæorum: quia quod repromissum est patribus, hoc comple-
tum est filiis. Eodem referri possunt, iustitia & pax, quæ osculatæ sunt. ps. 84.

Occurrens Aaron Moysi in monte Dei, designat sacerdotium legi coniunctum: & etiam sa-
cerdotes occurrentes legi per sensus sublimes. Exo. 4. f. Designat etiam sermonem occurrentē
menti ad eam explicandam.

Occurrēs seruus Abrahæ Rebecce designat prædicatorem quærere oportunitatē prædi-
candi verbum Dei. Gen. 24. b. Et obuiam veniens Samuel Sauli est prædicator docens eā, quæ
auditor discere cupit. i. reg. 9. b. Et obuians grex prophetarum Sauli, designat doctores decla-
rantes ea, quæ in scripturis dubitamus. i. reg. 10. b.

Occurrere etiam stitenti, est libenter succurrere per doctrinam indigentibus. Isa. 21. d. Ob-
uiant sibi pauper & creditor, quando humilis verbi Dei auditor & prædicator, in vnam ean-
demque pietatis gratiam conueniunt. pro. 29. b.

Occurrit equus armatis, quum prædicator resistit hæreticis & potentibus, in veritatis defen-
sionem. Et quum quilibet fidelis resistit diabolo, non solum in se, sed etiam in proximo. Iob. 39
c. Sic occurrens Moyses Pharaoni designat prædicatorem dissoluentem fallacias diaboli: & er-
rores hæreticorum detegentem. Exo.

Occurrens Iael Barach, designat ecclesiam offerentem se Iudæis, vt conuertantur: quod
erit, cum plenitudo gentium introierit. Iudi. 4. c. Rom. 11. c.

Occurrentes seniores Samueli. i. reg. 16. a. designant promptitudinem auditorum ad verbū
Dei suscipiendum. Et occurrentes dæmoniaci Christo designant voluntatem concurrentium
ad salutem. Matth. 8. d.

Obuiantes sibi inuicem cerui sunt apostoli, qui simul conueniunt in Hierusalem: vt in de
transirent ad gentes. Isa. 34. d. iuxta septuaginta.

Obuiam exeuntes sponso & sponsæ, sunt de mundo ad veram fidem venientes. Et tota ec-
clesia exhibit obuiam sponso tanquam vna virgo: quæ Christo post iudicium copulabitur.
Matth. 25. a.

Occurrens Esau cum armatis fratri suo Iacob, qui iam euaserat ab infectione Laban, de-
signat secundas tentationes iter nostrum impediētes, quæ sunt expectandæ orando. gen. 32. b.

Occurrens filia Iephte patri suo designat ecclesiam Christo. Iudi. 11. c.

Occurrere dicitur Deo, qui orationibus & bonis operibus eius irē se obijcit: qua ratione
queritur Deus, non esse quempiam, qui ipsi occurreret. Isa. 59. d. Iere. 27. d. Occurrit etiā Deo,
qui respicit ab ipso castigatus. Amos. 4. b.

Occurrens Lia Iacob venienti de agro, vt dormiret secum, designat vitam actiuam trahen-
tem ad se sapientes inuitos. gen. 30. c.

Occurrentes filij Israel Moysi cum affigerentur à Pharaone, designant eos, qui impatientes
sunt in tentationibus, quas volentes seruare legem Dei patiuntur. Exo. 5. d.

Occurrere homi erranti, est deprehendere seu videre proximum peccantem. Exodi.
23. a. b.

Occurrentes aquæ Aegyptijs fugientibus, designant tribulationes opprimentes eos, qui
prius prospere agebant. Exod. 14. f. Idem designant occurrentia mala Hierusalem. Isa-
ia. 51. f.

Occurrens Moyses Iethro cognato suo. Exod. 18. a. designat libenter suscipiendos ad fidem
venientes.

Occurrens Amalec filijs Israel in itinere, designat diabolum obsistentem ijs, qui bene ope-
rantur. deuterono. 25. d. Et occurrit multitudo pastorum leoni, cum infideles principes delere
nitentur nomen Christi. Isa. 31. b. Et in occursum pergit equus armatis, quum diabolus per-
sequitur bonos. Isa. 39. c.

Occurrens mulier in ornatu meretricio est secularis voluptas sese passim nobis offe-
rens.

rens. pro. 7. b.
 Occurrent gigantes lucifero, quando ei maledicent damnati, & exprobrabunt. Isa. 14. b.
 Occurrit vrsus fugienti a facie leonis: quando maius malum incurrit, qui se vitare minus putat. Amos. 5. f.
 Occurrunt demonia onocentauris. Isa. 34. c. quia maligni spiritus valde eis ad votum deseruiunt, quos de his gaudere conspiciunt, quæ flere debuerant.

Ochozath.
 Ochozath. i. possessio, siue apprehensio, vel tenens, vel collectio, aut visio, seu fratris oliua: amicus Abimelech regis Geraræ: qui venit ad Isaac cum Abimelech ad iniendum foedus. Typus esse potest philosophiæ naturalis, quæ in init foedus cum doctrina Christi. gen. 26. f.

Ociosus, Ocium, Piger.
 Ociosus est, qui vacat ab opere, tranquillus & securus. Ocium autem est vacatio a labore. Verum ociosus in malum sepe sumitur pro eo, qui nullo bono opere occupatur: qui & piger dicitur. Eadem est ratio de ocio.
 Ocio vacare filios Israel dicebat Pharaon, cum vellent sacrificare Deo, designans diabolum, qui ocium esse dicit intendere diuinis, & orationi vacare. Exo. 5. c.
 Non comedit panem ociosa mulier fortis, quæ sacra eloquia, & præcepta intellecta operatur, & docet: & eucharistiam rectè suscipit: & quæ manibus laborat: vt Paulus. pro. 31. d. Ociosæ autem molentes sunt prædicatores cessantes a prædicando. Quod etiam dicitur, quando scum dentes non possunt cibum molere. Eccl. 12. b.
 Ociosum verbum dicitur, quod aut ratione iustè necessitatis, aut intentione piæ utilitatis caret. Mat. 12. c.
 Ociosi in foro erant infideles in mundo: & non bene operantes. Matth. 20. a. Ocium autem fuit iniquitas Sodomæ: quia cessabant a bonis operibus. Eze. 16. f.

Ocrea.
 Ocrea est militaris calceamenti genus ex ære seu ferro, ad obtegendas tibias accommodatum: quales erant ocreæ Goliath. 1. reg. 17. a.

Oculus.
 Oculi in homine est instrumentum sensus visus, alijs organis in capite supereminens. Sumitur aliquando pro ipso aspectu: sic erat Lia lippis oculis. gen. 29. d. Et pro homine. Tob. 1. a. Videant oculi mei filios vestros.
 Oculi attribuntur Deo per metaphoram, vt eius vim cognoscendi, & penetrandi omnia significant: & immensitatem perspicaciæ, qua vniuersa perlustrat: & quod nil eum ex ijs, quæ a nobis geruntur, vel cogitantur lateat. Iere. 32. d. Zach. 8. b. 12. a. Hebræ. 4. d.
 Oculi domini aliquando significant eius misericordiam: benignitatem & approbationem: vt oculi domini sunt super bonos approbando & protegendo. ps. 32. 65. 1. reg. 15. d. 26. g. Iere. 16. d. Oculo autem dextro Deus remunerandos benignissime intuetur: sinistro vero puniendos acrius respicit.
 Oculi etiam domini dicuntur eius præcepta. ps. 18. Præceptum domini lucidum illuminans oculos. Et oculi Christi velut flamma ignis, sunt eius præcepta. apoc. 1. c.
 Oculi præterea Dei, designant iudicium & iram Dei: quos oculos peccans dicitur prouocare. Isa. 3. b. 13. d. deut. 7. c. Iob. 7. b. Oculi domini sunt super peccantes, cum eos punit. Amos. 9. c. Oculi autem dicuntur parcere, aut irasci: quia in oculis iræ aut misericordiæ signa maxime apparent. Eze. 16. a.
 Oculi quoque domini dici possunt angelicæ virtutes protectrices. ps. 33. Oculi domini super iustos. Item prophete & omnes sancti. Zach. 9. b.
 In oculis domini dicitur glorificatus Christus, cum gentes in eum crediderunt. Isa. 49. b.
 Oculi Ioseph, & etiam Iudæ oculos Christi designare possunt. Et oculos attollens Ioseph designauit benignitatem Christi. gen. 43. f. 49. b. Et oculos leuans Isaac Christum ostendit respicientem ad salutem gentium. gen. 24. g. Oculi etiam Christi dicuntur apostoli, & euangelistæ, & prophete, & doctores. Demum oculi eius sunt, qui in ipsa honoris summi facie positi, prouidendi itineris officium suscipiunt. ps. 15. 73. 87. Oculi autem Christi defecerunt in cruce per mortem: sed oculus eius despectit super inimicos suos, quando resurrexit. psalm. 68. 131. Oculi etiam Christi diuinam eius illustrationem significant: ideo dicuntur velut flamma ignis. apocalyp. 1. d. 19. c.
 Oculi vultus intentionem Christi in redemptionis operibus designant: quæ opera non est intuitus populus Iudæorum. Iob. 28. b.
 Oculi columbarum dona spiritus sancti significare pnt. c. 1. d. 5. d. Et oculi septè in lapide vno sunt

Glo. or. f. Isa. 14.
 Hic. f. Amos. 5.
 Ori. f. gen. ho. 14.
 Beda. f. gen. 26.
 Beda. f. pro. 31.
 Hic. f. Eccl. 12.
 Gre. 7. mor. 25.
 Ori. f. Mat. ho. 10.
 Gre. ho. 19.
 J. ysa. f. Eze. 16.
 Aug. 83. q. 152. & de verb. do. ser. 18.
 Cassia. lib. 8. cap. 4.
 Euch. for. sp. 1. r.
 Ori. f. Iere. ho. 12.
 Bas. f. ps. 32.
 Hila. f. ps. 65.
 Euch. for. sp. 1. r.
 Geor. vene. cant. 1. 1.
 tono. 6. cap. 34.
 Euch. for. sp. 1. r.
 Aug. f. apoc. ho. 1.
 Hic. f. Amos. 9.
 Gre. 8. mor. 13.
 Bas. f. ps. 33.
 Hic. f. Zach. 9.
 Hic. f. Isa. 49.
 Ori. f. gen. ho. 17.
 Amb. de ben. p. 1. 4.
 Hic. f. ps. 15.
 Gre. 1. pasto. 1.
 Beda. f. gen. 49.
 Aug. f. ps. 87.
 Hila. f. ps. 13. 131.
 Rup. 1. f. apoc.
 Gre. 13. mor. 11.
 Hic. f. Isa. 11. & f. Zach. 3.

Philosophia natura
 Facere & docere
 Non prædicare
 Non bene operari
 Vis cognitua Dei
 Præcepta Dei
 Iudiciu & ira Dei
 Angeli Prophete
 Oculi Christi Benignitas Christi, Apostoli &c.
 Illustratio Christi
 Intentio Christi
 Dona spiritus sancti sunt

Intelligentes
 Prælati
 Sacerdotes
 Prædicatores
 Vis intellectu
 Mens
 Fides
 Virginitas
 Naturale iudicium
 Intentio
 Voluntas
 Consiliarius
 Vxor
 Inuitus æternæ claritatis
 Concupiscentia
 Oculi gratiæ
 Oculi suppliciorum
 Vita contemplatiua
 Vita actiua
 Misericordia
 Iudicium
 Oculi iudeorum
 Principes & prophete

sunt dona spiritus sancti in Christo. Zach. 3. d. apoc. 5. b. 19. c.
 Oculi in ecclesia sunt intelligentes, & acuti ad percipienda mysteria: & prælati, & sacerdotes. ps. 138. cant. 4. b. 5. d. 7. b. Matth. 18. a. Et oculus simplex aut nequæ est prælatus bonus aut malus. Mat. 6. c. Sic Iob dicitur oculus fuisse cæcus. Iob. 29. c. Oculi etiam sunt prædicatores, quorum pupilla est sensus spiritualis. ps. 16. His oculis molestus est fumus, hoc est, heretici. pro. 10. d. Hi sunt oculi columbini: qui simplicitatem, quam prædicant, seruant: & visibilia continent, ad æterna cum magnis gemitibus anhelant. cant. 1. d.
 Oculi generaliter vim animæ cognituiam significare solent. deut. 6. b. Exo. 21. c. Leui. 26. c. ps. 6. 12. 18. 30. 33. 37. 68. 118. 120. 122. pro. 4. d. cant. 6. a. Isa. 6. c. 30. e. 32. c. Ezech. 40. a. Matth. 5. c. 18. a. Luc. 10. d. Rom. 3. c. 11. b. Eph. 1. d. Et oculi Samuelis & sanctorum sunt intellectus mentis referati per gratiam. 1. reg. 8. b. Et oculi aperiendi sunt mens aut cogitatio. gen. 3. a. Peculiariter autem oculi columbæ designare possunt intellectum rectè intelligenti scripturas, & spiritali sensu & intuitu eas penetrantem: quia columba symbolum est spiritus sancti. Designant etiam simplicem cognitionem passionis Christi. cant. 1. d. 5. d. 6. b. Ferunt autem hoc genus auis, quum ad aquas venerit, quia ibi solet insidias accipitris pati: venientem desuper inimicū, volitantem vmbra in aquis inspecta deprehendere: & oculorum perspicacia fraudem periculi imminenti euadere: atque ita significabit eos, qui perspicaciter insidias diaboli deprehendunt.
 Anima autem dum in temporalibus gemit, & ad æterna desideria rapitur, in simplicitate sensus suos custodit, & carnales concupiscentias detestatur. Oculi autem mentis sunt duo, vnus quidem moralis: alter mysticus. Morali autem, hoc est, fidei, capitur sponus. Vnus etiam oculus sponsæ, quo vulnerat cor sponsi, est virginitas, quæ est oculus dexter. cant. 4. b. Dicit etiam vnitatem bonarum cogitationum, quæ non in diuersa mutantur. Oculi sapientis, qui dicuntur esse in eius capite, designant perspicacitatem prudentiæ & prouidentie, quæ est in mente sapientis: qui sunt in capite: quia sapiens quisque illum tota intentione considerat, cuius se membrum esse per fidem pensat, & vitam redemptoris nostri tacita cogitatione conspicit: & omnis eius intentio in ipsius imitationem se erigit. Eccl. 2. b. Oculi etiam claudendi ne videant malum, sunt conscientia aut mens. Isa. 33. c. His oculis carent Iudæi, qui non vident bonum. Isa. 59. c. Et oculi aquilæ sunt mentes sanctorum. Iob. 39. d. Oculi etiam significant naturale iudicium boni & mali: quos oculos multi habent, & non vident. Iere. 5. c. Iob. 15. b. 28. d. 36. a. Oculos autem habet & non videt, qui nouit quomodo vitam suam circumspicere debeat, eam tamen quomodo oporteat circumspicere dissimulat. ps. 113. Oculos autem eluare est ad mentis sublimitatem ascendere. gen. 18. a. 22. c. 33. a. Exo. 14. c. Iosu. 5. d. Iere. 3. a.
 Oculus corporis dicitur intentio qua operamur: & oculus simplex est recta intentio: Oculi vero nequam est praua intentio. Matth. 6. c. Et oculi malorum dicuntur esse in visis suis: quæ semper intendunt vitijs, quæ operantur. Iob. 11. c. 16. d. 17. b. 24. d. Et oculi stultorum dicuntur esse in sinibus terræ, quia hoc solum tota cordis intentione conspiciunt, per quod ad finem terreni desiderij perducantur. pro. 17. d. 30. c. Eze. 1. c. Significant etiam oculi aliquando voluntatem vel affectum. gen. 18. c. 20. d. Exod. 13. b. 21. a. ps. 16. Iob. 16. d. 17. a. Oculus autem scandalizans, dum voluntas nostra aliquid minus castam impertinè ingerit intentionem.
 Oculus aliquando dici potest consiliarius. pro. 4. b. Oculi tui recta videant. Et oculus dexter est amicus & consiliarius in rebus diuinis: sinister vero consiliarius in terrenis. Quicquid autem nobis charum est oculus dexter dici potest: & oculus scandalizans aliquando potest intelligi vxor. Matth. 18. a. Oculus etiam dexter dici potest intuitus æternæ claritatis: Oculus vero sinister est concupiscentia carnalis. Vel oculus dexter est oculus gratiæ signatus in Ain: Oculus vero sinister est oculus suppliciorum signatus in Ennon. 1. reg. 11. a. Oculus præterea dexter est vita contemplatiua: sinister vero actiua: & oculus dexter scandalizat, quum quis ineptus ad contemplationem, se nimium vult ei tradere: vnde cogitur labi in errorem, aut in aliud vitium: sinister vero scandalizat, cum ineptus ad vitam actiuam, nimium se in actione occupat relicta contemplatione sibi competenti.
 Oculus interdum dicitur misericordia. deut. 13. b. Neque parcat ei oculus tuus.
 Oculi etiam significant iudicium. deuterono. 16. d. Munera exceperunt oculos sapientum. 1. reg. 3. d.
 Oculi Iacob significabant oculos populi Israel: & caligantes quidem excæcationem populi per idola Israel designabant. Illuminati vero sunt per Christum. gen. 48. b. Et oculi Agar aperti designare possunt respicientiam Iudæorum: & etiam cognitionem spiritualem. gen. 21. c. Et oculi Lie lippii designabant hebetudinem synagoge. gen. 29. d. Oculi autem populi Iudæorum erant principes & prophete. Isa. 29. d. Et oculi Eli caligantes, sunt cæcitas pontificum Iudæorum, & etiam scribarum. 1. reg. 3. a. 4. c. ps. 73. Zach. 4. c. Matth. 20. b. Et oculus videns qui testimonium reddebat Christo, est populus Iudæorum: cui per prophetas prænuntiatu fuerat & in præsentia aduentus eius testimonium illi reddebat. Iob. 29. b.

Gre. 29. mor. 30.
 Ori. f. cant. ho. 1. & f. Mat. ho. 5. & f. Rom. a. 1.
 Bas. de regu. fus. 4.
 Amb. f. ps. 118. ser. 15.
 & de digni. sacer. 6.
 Hic. f. ps. 16.
 Beda. f. pro. 10.
 Ori. f. Isa. ho. 7. & f. Mat. ho. 3. & 1. per ian. 1. & f. Roma 17.
 Amb. f. ps. 148. ser. 5.
 Aug. f. Ioan. tract. 13.
 Hy. f. Leui. 26.
 Bas. f. ps. 33.
 Ori. f. Leui. ho. 3. & f. cant. ho. 3.
 Ber. f. cant. ser. 45.
 Amb. de Isaac 7.
 Gre. f. cant. 1.
 Am. f. ps. 118. se. 11. 16.
 Hic. Ladue. Iouinia.
 Gre. 17. mor. 4. & f. Eze. ho. 2.
 Hic. f. Isa. 33. & f. Iob. 15.
 Gre. 31. mor. 33.
 Ricar. de. f. vif. de somni. Nabuch. 32.
 Gre. f. 1. reg. 6.
 Aug. 1. ser. d. in m. 8.
 & 4. c. 6. f. Julia. 4.
 Gre. 10. mo. 23. & 13.
 mo. 14. & 17. mo. 4.
 & f. Eze. ho. 6.
 Bas. ho. in prin. pro. 1.
 Hic. epi. quævis m. f. ser. 2. de angelis
 Amb. f. ps. 118. ser. 16.
 Ori. f. Mat. ho. 5.
 Hic. f. Mat. 18.
 Aug. 1. ser. d. in m. 8.
 Gre. f. 1. reg. 11. & 6.
 mor. 26.
 Ori. f. gen. ho. 7. 17.
 & f. Mat. ho. 13.
 Hiero. f. Isa. 29. & f. Iob. 29.
 Gre. f. 1. reg. 2. 3. & f. pasto. 5.

Oculi cæci à natiuitate illuminati per Christum, designant cæcitatē mentis gentiliū: quos Gentiles
 Chrs illuminauit. Ioan. 9. b. Isa. 29. f. 35. b.
Oculi Saulis, in quibus sibi erat paruulus, antequam fieret rex, designant cognitionem sui, Cognitio sui
 quam habet prælati ante dignitatem assumptam. i. reg. 15. d.
Oculi Adam & Euæ aperti dicuntur ad malum, vel ad cognitionem experimētalem mali,
 quod prius non cognoscebant. gen. 3. b. Iob. 27. d.
Oculi Isaac caligantes significare possunt defectum fidei in mundo: & neglectum luminis
 religionis: & prælatum adulatione deceptum. gen. 27. a. Idem designant oculi Iacob. Ge-
 nel. 48. b. *Defectus fidei*

Oculus hominis & omnium tribuum Israel dicitur esse domini: quia domini est quicunq;
 & de gentibus respicit Deum, & sperat in eo: & de cunctis tribubus Isracl. Vel quia dominus
 equaliter cunctos respicit, sine exceptione personarum. Zach. 9. a. *Aspectus Dei in oēs*

Oculi aliquando possunt significare verecundiam & pudorem: vt cum Abimelech dedit
 Abrahæ mille argenteos in velamen oculorum Saræ. gen. 20. d. *Verecundia*

Oculi domine Ioseph designant prauam concupiscentiam. gen. 39. a. Iob. 24. c.
 In oculis omnium gentium parauit dominus brachium suum: quia omnibus proposuit sa-
 lutem per Christum acquirendam. Isa. 52. c. *Praua concupiscentia; Publica salus*

Oculi animalium, qui erant in circuitu ipsorum, designant nihil esse in euangelio, quod nõ
 resplendet, & fulgore suo mundum illuminet: vt ea etiam quæ parua putantur & vilia, spiri-
 tus sancti fulgeant maiestate. Eze. i. c. apoc. 4. c. Vel designant cognitionem præteritorum, præ-
 sentium & futurorum: & circumspectionem in omnibus. Vel oculi intus & in circuitu admo-
 nent sanctos se intus inspicere, vt placeant Deo, & foris, vt bono exemplo erudiant pro-
 ximos. *Fulgur euangelij. Circumspectio Cognitio sanctorum.*

Oculi Balaam qui aperiuntur, designant sensus diaboli. num. 24. a. Et oculus vulturis signi-
 ficat ingenium diaboli. Iob. 28. b. Et oculi Leuiathan designant eius intellectus perspicacitatē.
 Iob. 40. c. *Sensus & ingenium diaboli*

Oculi Leuiathan, quia vtilitati visionis inferuiunt, consiliarij diaboli dicuntur esse: qui dum
 peruersis machinationibus quæ qualiter agenda sunt prævident, malignis eius operarijs quasi
 ostensum pedibus iter præbent. Et dicuntur esse vt palpebræ diluculi: quia spondent se & asse-
 runt tenebras repellere, & veritatis lucem signis clarescentibus nuntiare. Iob. 16. b. 41. b. Oculi
 etiam Leuiathan, sunt falsi prophætæ & hæretici: De quibus Isa. 29. c. Claudet oculos vestros.
 Et oculus subfannans patrem est hæreticus. pro. 30. c. *Consiliarij diaboli Falsi prophætæ Hæretici*

Oculus dexter pastoris stulti est scientia, quam sibi falso arrogabit Antichristus. Zacha. 11.
 d. Oculus autem pro oculo redditur, quum quis faciens aliquem errare in scientia, etiam cæcā
 ipse in futuro. Lcui. 24. d. *Arrogantia scientiæ.*

Oculus malorum est amphora, quum iniquitas eorum manifestatur. Zach. 5. d. Vel designat
 in auaris obtusam esse mentem ad diuina perspicienda: cum maximè oculati sint ad pecuniam
 iuste vel iniuste acquirendam. *Manifesta iniquitas*

Oculi elati superbiam mentis significant. ps. 130. Et oculus subfannans patrem est mens su-
 perba hæreticorum contemnens prælatum. pro. 30. c. Isa. 2. c. 37. d. Et oculi terribiles exprimunt
 crudelitatem Iudæorum in Chrm. Iob. 16. b. *Superbia Crudelitas Iudæorū*

Oculi indigentium solent esse intenti ad eum, à quo quis auxilium expectat. Sic oculi oim
 dicuntur sperare in Deum. ps. 144. Oculi seruatorum dicuntur esse in manibus dominorū suo-
 rum: quia serui à dominis expectant fauorem, & timent pœnam. Vel sunt in manibus domini-
 rum suorum, quum quis intentus est operibus peccati. Et oculi ancillæ sunt in manibus domi-
 næ suæ, cum anima intenta est ad feruendum carni. ps. 122. *Præsentia*

In oculis dicuntur esse, quæ sunt nobis præsentia: & auferuntur ab oculis, quæ à præsentia
 remouentur: vt mala auferri ab oculis, hoc est, à præsentia dicitur. Iob. 3. b. Et in oculis suis ha-
 mo captus est diabolus: quia & nouit Chrm, & momordit, & cognouit prius quem pertimesce-
 ret, & tamen post non timuit, quum in illo quasi escam perpetuam mortem carnis esuriret.
 Iob. 40. c.

Oculum pro oculo reddere, est subijcere intellectum vel auferre. Exo. 21. c.
 Oculos eripit à lachrymis Deus illius, à quo tollit impedimenta se videndi. ps. 114.
 Oculo ad oculum videre, est facie ad faciem contemplari: sicut videbitur Deus à beatis.
 Isa. 52. c.

Oculi quasi hominis in cornu bestiar, indicabant Antichristum futurum hominem, non
 dæmonem. Dani. 7. c.

Oculi attenuati, vide Tenuis.

Odisse, Odium, Odiosus.

Odium

Odium est ira inueterata. Odisse autem est odio habere: Est autem odium affectus amoris
 contrarius. Odiosus autem est, qui odio & fastidio habetur, & qui molestus est: Odisse
 vero interdum est detestari. gen. 27. f. Oderat Esau Iacob. Perdere. ps. 10. Qui diligit iniquita-
 tem, odit animam suam. Reprobare. deut. 16. d. Quæ odit dominus Deus tuus. Spernere. gene:
 26. f. Quid venistis ad me hominem, quem odistis? Negligere. ps. 119. Cum his qui oderunt pa-
 cem eram pacificus. Reprobare. ps. 100. Facientes præuaticationes odium. Et vitare. ps. 25. Odi-
 ui ecclesiam malignantium.

Dilectio & odium Dei, vel ex præsentia nascitur futurorum, vel ex operibus: alioquin nõ
 uimus, quod omnia Deus diligit, nec quicquam eorum oderit, quæ creauit: sed proprie eos sue
 vindicet charitati, qui vitiatorum hostes sunt & rebelles. Et e contrario illos odit, qui à Deo
 destructi, cupiunt rursus extruere: Odisse autem Deus dicitur vt flere, aut
 dolere, aut irasci, vt quando audimus odium eius in malos, ea quæ Deum intelligimus odisse
 fugiamus. Dicitur Deus odio habere rapinam in holocaustum: quia gaudet multo copiosius
 reddere, quicquid illi oblatum est. Isa. 61. c. *Hic. f. Mala.*

Odit autem Deus Esau, hoc est, detestatur vitia. Mala. 1. a. Et odit solemnitates male cele-
 bratas. Isa. 1. d. Amos. 5. f. *Hic. f. Amos. 4.*

Odit animam suam in hoc mundo, qui vitam exponit pro Christo: & hic in vitam æternam
 custodit eam. Ioan. 12. c. *Aug. f. Ioan. trac. 51.*

Odisse malum debemus, hoc est, diabolum, & iniquos propter Deum: & odit malum, qui
 non solum voluptate non vincitur, sed detestatur etiam opera voluptatis. Odisse autem iniqui-
 tatem laudatur. Et hæretici odio habere debent priora dogmata tanquam iniqua. ps. 44. 118.
 Amos. 5. d. Et odisse debemus odio habentes Deum perfecto odio, hoc est, vt oderimus in eis
 iniquitatem, non naturam. ps. 138. *Basi. f. ps. 44. Hila. f. ps. 138. Hic. f. Amos. 5. Aug. f. ps. 138.*

Odiētes Deum sunt dæmones. Exo. 20. a. ps. 66. 138. Iob. 8. d.
Odium Esau in Iacob designat odium Iudæorum in Christum, & Christianos. gen. 27. g.
 Idem designat odium fratrum Ioseph in ipsum Ioseph. gen. 37. a. Et odium quo Galaaditæ ode-
 rant Iephthæ. Iud. 11. a. Isa. 66. b. Dicuntur autem odisse Christum gratis, quia sine causa. ps. 54.
 68. Iniquè dicuntur odisse retribuētes mala pro bonis. ps. 37. Odiosum fieri Chananiæ, est
 bonos contēni à malis. gen. 34. d. Et odium Aegyptiorum in filios Israel est odium mundano-
 rum in sanctos, vel gentium in Christianos. Exo. 1. c. ps. 140. Odisse etiam dicuntur Sion, hoc
 est, ecclesiam, qui oderunt Deum. ps. 128. Et ecclesia dicitur odio habita. Isa. 60. c. Filia Pale-
 stinarum odio habentes Hierusalem, sunt contraria potestates inimicæ ecclesiæ. Ezech. 16. c.
 Iud vi præterea sunt, qui oderunt corripientē in porta. i. Christum. Amos. 5. b.
 Oderunt scientiam imprudentes, hoc est, Iudæi doctrinam Christi. pro. 1. c. *Hila. f. ps. 66. Hic. f. Isa. 66. Aug. q. 11. iud. 4. f. An. o. f. ps. 140. Glo. ordi. f. 11a. 6a. & c. Eze. 16. Rup. f. Amos. 1. f. Beda. f. pro. x.*

Odiosa vxor est anima seuera & grauis: quæ odiosa est leuibus, vel etiam virtus odiosa vi-
 tiosis. deut. 21. c. *Ambr. epist. 14. & de Cain. 2.*

Odollam.

Odollam, hoc est, testimonium, siue ornamentum illis, siue testimonium, aut ornamentum
 suæ miseræ, vel transitus aut præda suæ miseræ: ciuitas in tribu Iuda, & etiam spelunca. i.
 reg. 22. a. 1. par. 11. d. Mic. 1. d. Vel Odollam aut Odollamites interpretatur testimonium in aqua,
 & designat baptismum Ioannis, qui testimonium perhibuit Chro. gen. 38.

Odollam etiam interpretatur testimonium hauritus, siue hauritionis eorum. Et hæreticus
 veniet vsq; Odollam, hoc est, vsq; ad testimonium exhaustionis suæ: quod exhauriet atq; bibet
 iuxta operum suorum mensuram. Mich. 1. d. *Hic. f. Mich. 1.*

Odor, Odorari, Odoriferus, Fragrarē.

Odor est velut vapor quidam, seu qualitas exhalans à rebus odoriferis: estq; olfactus obie-
 ctum: Olfactus autem est ipsa potentia odoris perceptiua. Odorari autem est olfacere, seu
 odorem suscipere. O donorum vero seu odora sunt, quæ odorem de se emittunt: quæ & fragra-
 re dicuntur. Fertur autem quædam esse pigmenta, quorum si odorem ceperint nonnulla anima
 lia, continuo intereunt: alia vero eodem odore recreantur, vitamq; recipiunt.

Odor vnguentorum spongi est excellentia humanitatis Chri, & donorum eius: quo impleta
 est domus ecclesiæ. cantic. 1. a. Est etiam fama iustitiæ & misericordiæ Dei. Et odor nardi est
 doctrina Chri: & manifestatio diuinitatis eius: & fama de eius sapientia, iustitia, sanctificatio-
 ne, & redemptione. cantic. 1. d. *Orti. f. can. ho. 1. 2. Amb. de virg. 3. Ber. f. cant. ser. 22.*

Odor agri pleni significare potest virtutem resurrectionis Chri: & diuersitatem virtutum in
 ecclesia ex gentibus. gen. 27. d. *Hic. ad Damas. q. 2. Gre. f. Eze. ho. 6. Beda. f. Gen. 27.*

Odor suauis & gratus Deo significat fragrantiam bonorum operum Deo accepto-
 rum: quæ tunc illi grata sunt, cum illi gratus est animus offerentis: vnde & odor suauis
 dicitur. *Orti. f. Exo. ho. 3. & scāt. ho. 4. & f. Mar. cap. 10. & ho. 33.*

oblatio que inferitur Deo, est laus & gratiarum actio. Iere. 17. d.
 Offerre caudam totam, est consummare opus bonum. Leui. 3. c. 7. a.
 Offerre hircum pro peccato, aut etiam capram immaculatam, qui offert corpus suum, & vincit dæmonium per martyrium. Leui. 4. c. 10. c. **Perfectio operis Martyrium**

Oblatio Aaron & filiorum eius. Leui. 6. c. est doctrina theologica ad perfectos pertinens: Doctrina theologica
 Oblatio autem de sartagine, est doctrina laborantium verbo. Leui. 2. b. Offerre autem boues prædicare fidem
 est prædicare. ps. 65. Et offerre numum argenteum est prædicare fidem. 1. reg. 2. g. **Prædicare fidem**

Offerre domino mediam partem sicti, hoc est, decem obolos, est obseruatiã decalogi offerre. Exo. 30. b. **Obseruare decalogum**

Offerrens populus vota ad constitutionem tabernaculi, est adiuuans ad perfectionem ecclesie. Exo. 36. a. Debet autem vnusquisq; aliquid offerre in opus tabernaculi, hoc est, ecclesie, quod ibi permaneat, & non pereat per ignem. Offerunt autem viri & mulieres: quia in explendo cultu sancte ecclesie & fortium facta sublimia, & infirmorum opera extrema numerantur. **Institutio ecclesie.**

Offerunt hædops pingues, qui dat elemosynam. Offerunt etiam filij Israel oleum ad lucernas, quando exercebant opera misericordie: & tandiu lex durauit, quandiu opera misericordie in eis vigerunt. Leui. 23. b. **Exercere opa misericordie**

Offerunt Deo oblationem, qui obedientiam illi offert, quam hominibus exhibet. Et nõ offert sine Samuele, qui solum illa opera in se probat, q̄ approbantur a maiore. 1. reg. 10. b. **Obedientia.**

Oblati pueri Iesu designant eos, qui adhuc sunt carnales, & conuertuntur ad Christũ. Offerunt autem eos simpliciores doctores ipsos instruentes. Math. 19. b. Offerre etiam seruũ dijs, est imbucere simplicem exemplis sanctorum. Exo. 21. a. **Instruere simplices.**

Offerre munus curationis, est ascribere Deo salutis premium. Math. 8. a. Et offerunt munera Deo, qui cognitã veritatem acceptã illi ferunt, nec inde superbiunt. ps. 75. **Ascribere bna Deo.**

Offerunt reges munera, quum regnantes in semetipsis, seipos offerunt hostiam viam. ps. 67. Offerunt etiam munera Ioseph, qui offerunt munera Christo. gene. 43. d. Offerunt autẽ illi aurum, qui offerunt animam suam. Exo. 38. d. Et offerunt aurum, thus, & myrrham, qui constantur eius potentiam, diuinitatem & resurrectionem. Mat. 2. b. **Offerre seipos Christo**

Offerre numum argenteum est agere veram pœnitentiam peccati. 1. reg. 2. g. Et offerre agnũ anniculum est irrationales motus per pœnitentiam domare. Idem est offerre ouem pro peccato. Leui. 1. b. 4. g. 14. b. Et offerre vitulum est domare superbiam carnis: & castigare gulam, & leuitatem. Offerre etiam sanguinem vituli, est propriam vitam aut castitatẽ metis offerre Deo: & etiam baptizari. Et offerre hircum de capris, est lasciuiam superare. Exo. 29. b. Leui. 1. b. 9. a. 10. d. 16. a. ps. 65. **Pœnitentiã agere.**

Offerentes talenta patri familias, sunt offerentes bona opera Deo. Mat. 25. b. Offerre etiam libamina est offerre bonorum operum vota. Exo. 25. c. 37. c. **Bona opera**

Offeruntur arietes Nabaioth in altari Dei, cum ex gentibus eliguntur in ecclesia sacerdotum. Isa. 60. b. Offerentes autem se sponte ad opus tabernaculi. Exo. 36. a. Sunt tradentes se ministerio ecclesie. Offerunt autem sacerdotes cæcum, qui promouent ignorantem. Offerunt claudum, qui infidelem. Offerunt surdum, qui inobedientem. Mala. 1. b. **Promotio ministerii ecclesie**

Offerrens Iephte filiam in holocaustum domino post victoriam, & post duos menses, quibus illa fleuit, designat Christum, qui post sex etates offeret ecclesiam pœnitentium Deo p̄ri. Iudi. 11. g. **Offerrens Ch̄s ecclesiam**

Offerrens Iob holocausta per singulos filios, designat nos pro vnaquaq; virtute domino precum hostiam debere immolare: ne sapientia cleuet, ne intellectus, dum subtiliter currit, aberrat. Iob. 1. a. **Oratio**

Offerre librum Deo quasi principi. Iob. 31. b. est venienti domino ad iudicium, verba præceptorum illius in actione posita offerre. **Impleta præcepta**

Offerre recte est bonam intentionem habere. gen. 4. b. iuxta septuaginta. Recte autem offererebant Iudæi ante aduentum Christi, sed non diuiserunt tempora, vt aduenientem Christũ susciperent. **Intentio bona**

Offeruntur holocaustũ de ouibus, aut capris ex latere aquilonari altaris & tabernaculi. Leui. 1. c. Quia cum altare sit Christus: Ouium autem sacrificium sit simplicitas studentium, & nondum absolute iustitiam operantium, non indirectum intelligibilis altaris offerunt. In directum est enim, quia mandata perficit: ex latere autem, quia a malis abstinet. **Opera simplicitum**

Offerre masculum est non effeminari in operandis mandatis Dei. Leui. 1. a. 22. c. **Puritas iustitie**

Offerre immaculatum siue purum, est non miscere iustitie, iniquitatem: nec simulatione virtutem commaculare: & non facere elemosynam de rapina. Leui. 1. a. 22. c. **Pœnitentiã agere**

Offerre pro peccato aut delicto, seu pro iniquitatibus, est agere fructus pœnitentiæ dignos. Et offert hircum de capris: qui grauiter pœnitet. Offerunt etiam sacerdos turturem, hoc est, prædicator pœnitentem. Diuersæ autem oblationes diuersos gradus pœnitentium significant.

Offerentes etiam Agag pinguisimum Samueli, sunt confitentes se deditos fuisse sensui carnis: vnde ad pœnitentiam conuertuntur. 1. regum. 15. g. Oblationes autem, que fiunt Deo, debent esse vitroneæ. Exo. 25. a. 35. b. Leui. 7. b. Hilarem enim datorem diligit Deus. **Græ. f. 1. reg. 15. Glo. int. f. Exo. 25. a.**

Oblatio arietis suauissima pro delicto, & oblatio agni anniculi est remissio iniurie. Exo. 29. c. Leui. 1. c. 5. b. 6. a. **Ori. f. Leui. 1. c.**

Offerre holocaustum est habere vitam perfectam, qualis erat apostolorum: offerre vero pacifica est habere vitam mediocrem. Leui. 22. c. **Iych. f. Leui. 22. c.**

Offerunt turturem vel columbam, qui cõuertit facit peccatorem. Et offert par turturum, qui habet mentem verbo Dei coniunctam. Leui. 1. d. 12. 14. c. Offerunt autem primum turturem pro peccato, qui recedit a malo. Et secundum in holocaustum, qui facit bonum. Dicitur autem non posse offerre duos turtures, qui abutitur pœnitentia redeundo ad peccatum. Leui. 5. b. c. **Ori. f. Leui. 1. d. Glo. ordi. f. Leui. 5. b. c.**

Oblatio debet esse absq; fermento & melle. Leui. 2. c. 7. b. Offeruntur autem ex his primitiæ & non sacrificium: quia eloquentia & doctrina gentilium parce vtẽdum est: vt fides sit non in sapientia hominum, sed in virtute Dei. **Iych. f. Leui. 2. c.**

Offerunt voluntariẽ animal cum aliquo defectu, sed non per votum: vt designetur peccato res suscipiendos quidem in ecclesia, sed non ad ministerium altaris. Leui. 22. c. **Iych. f. Leui. 22. c.**

Obtulerunt domino Samuelem ablatum, quia illi sunt apti vt offerantur domino, quorum est solidus cibus. Offerunt aut puerũ Eli sacerdoti, qui manifestant profectũ p̄lato. 1. reg. 2. d. Offerentes Anna & Elcana puerum Eli sacerdoti, sunt doctor foris, & Christus intus, tradentes prædicatorem futurum doctrinæ veteri: vt sciat proferre noua & vetera. 1. reg. 1. d. Offerri autem in templo est in scripturis cognosci mytheria Christi. 1. reg. 2. c. **Ori. f. 1. reg. 2. d. Glo. f. 1. reg. 1. d. Glo. f. 1. reg. 1. d.**

Oblatus regi debitor decem milium talentorum, designat venientem ad iudicium coram Deo. Math. 18. c. **Ori. f. Mat. 18. c.**

Offerens pater filium Iunaticum discipulis designare potest legem veterem tradentem populum scribis & pharisæis. Math. 17. c. **Hila. f. Mat. 17. c.**

Non valens offerre pecus, hoc est, ouem aut capram, offert duos turtures aut duos pullos columbarum: vt designetur: vt qui non potest vacare in continua afflictione & ærumna, vt panem suum cum cinere comedit, & potum suum cum fletu temperet, aliaq; his similia pœnitens agat: verbi gratia infirmitate aut alia quacũq; necessitate phibetur: hic alio modo agere potest pœnitentiam: veluti offerrens semetipsum ad contemplandum Deum, & ad perscrutationem legis eius, totamq; mentem suam consecrans cœlesti conuersationi, a terrenis rebus plenissime cohibens se: per hoc enim ei & peccatorum remissio, & iustificatio procuratur. Vnde eorum que offeruntur, vnum quidem pro peccato. i. ad emundationem peccati: alterum vero in holocaustum, quali crucifigentem semetipsum, conuersationem vel vitam, & plenissime Deo tradentẽ immolatur. Offerunt autem sacerdoti, Christo vtique. Leui. 5. b. **Iych. f. Leui. 5. b.**

Offerunt super altare Dei panem pollutum, hoc est, corpus Christi, qui indigne accedunt ad altare, & fordidi mundum sanguinem bibunt. Et qui sacram doctrinam diuidunt populis, vel propter humanam gloriam, vel lucra seculi: & diuitibus blandiuntur, & peccatores honorant. Mala. 1. b. Iudæi post passionem Christi offerunt panem pollutum. Et obtulerunt debile, quia pretulerunt Barabbam Christo. Mala. 2. a. **Hila. f. Mala. 1. b. Rup. f. Mala 1. a.**

Non obtulisse dicit Israel sacrificiũ Deo: quia non erant ei accepta eorũ sacrificia. Isa. 43. b. Offerrens Cain post multos dies sacrificium, designat negligentiam conuertentium se ad Deum. Gene. 4. a. **Philo. de sacrifici. Abel & Cain.**

Offerre ignem alienum est hæresim in ecclesiam inferre: aut prauam concupiscentiam. Leui. 10. b. 16. a. Et offerunt hæretici hostias, & immolant carnes, quæ Deus non suscipit deferentes Christi hostiam, & suas sibi fingentes. Hosa. 8. d. Et offerunt holocausta idolo, qui defendunt hæreses. Exo. 32. a. Isa. 57. b. **Hier. f. Hosa. 8. d. f. Isa. 57. Iych. f. Leui. 10. 17. c.**

Oblatio irrita si duret in diem tertium. Leuiti. 7. b. designat eum reprobandum, qui sperat operari post hanc vitam. **Glo. int. f. Leui. 7. b.**

Offerrens Saul in holocaustum initia p̄darũ de Amalec designat prædicatorem, qui putat se placere Deo, quia in alijs blandimẽta libidinis extinxit, q̄ in se viuere permittit. 1. reg. 15. c. **Gre. f. 1. reg. 15. c.**

Officium.

Officium dicitur quod quisq; efficere debet, obseruata locorum, temporum & personarum ratione: & id in quod quisq; debet incumbere, quod & manus dici solet. Interdum autem accipitur pro beneficio, & etiam pro obsequio vel honore.

Officium sacerdotis ad populum, prædicationem Christi designat. 1. regum. 2. c.

Officiũ ministerij Aaron: & officia Leuitarũ, ministeria ecclesie designat, Exo. 28. f. nu. 2. b.

Og.

Ogi.

Ort. f. h. ho. 71.
Aug. f. ps. 134

Oleum subcinericius panis, vel torta, aut subsannatio, vel Syriacè detentus, vel interclusio, aut Carnalia maceria. Rex Bafan victus à filijs Israel. Designat carnalia, quæ excludunt à Deo, & impediunt accessum ad ipsum: & est rex Bafan, hoc est, turpitudinis. nu. 21. g. deut. 3. a. ps. 134.

Olea, Oliua, Oleaster, Oleum.

Am. b. 1. exae. & 3.
exae. 8.

Olea quæ & oliua dicitur, est arbor, ex cuius fructu, qui etiam olea & oliua dicitur, elicitur oleum, quod est liquor pinguis præbens nutrimentum lucernæ, & valens ad vngendum & leniendos dolores, & ad multorum ciborum condimentum. Est autem oleum lucidissimum: & si quis in aquas mersus oleum ore emiserit, clariora facit ea, quæ profundius tegebantur occultis. Et culices non tangent te, si absinthij herbâ cum oleo coquas & ea te peruxeris. Cervus æger ramulos oleæ mandit, & sanus sit. Locustas quoque; folia oleæ arrosa liberant ab egritudine. Oleaster autem est olea sylvestris: & oliuetum est locus oleis conlitus.

Hic. f. Agge. 2.

Oliua dans refectionem & illuminationem cordis ei, qui ceperit ædificare templum Dei, ad personam patris referri potest. Agge. 2. d. Iudi. 9. a.

Ort. f. cant. ho. 7.
Testal. adue. marc.
Hic. f. Zach. 4.
Aug. f. apo. ho. 8.
Cypri. 4. d. Ioan. 28.

Oliuæ duæ ad dexteram & sinistram cædelabri, iuxta Origenem sunt filius & spiritus sanctus. Verum Hieronymus reputat id blasphemum: quia videntur poni minores patre: ideo potius sunt Moses & Elias, qui cum Christo apparuerunt in transfiguratione. Vel sunt lex & prophetia. Aut lex & euangelium. Vel ecclesia propter duo testamenta. Vel duo populi, quorum miseratus est Christus. Zach. 4. a. d. Apo. 11. a. vel designatur duplex collatio spiritus sancti: vna in remissionem peccatorum data in die resurrectionis: alia in diuisionem gratiarum in pentecoste.

Rup. f. Zach. 4.
Ort. f. Matt. ho. 37.
Amb. de Noc. 9.

Olea præterea splendorem sapientiæ designare potest, propter oleum, quod ex ea elicitur: & etiam disciplinam. Exo. 27. d. Isa. 41. c. Zach. 14. a. Matth. 23. a. Peculiariter autem significat diuinam sapientiam. Iudi. 9. b. Eccl. 1. c. 24. b. 50. b.

Basil. de abdicat. rer.
Tertul. ad baptulino.
Ort. f. eu. ho. 33
Amb. de virg. 1. &
f. 1. u. 3.
Aug. f. Ioan. trac. 6
G. ho. 10.

Olea etiam significat aliquando misericordiam: vt ramus oliuæ allatus à columba misericordiae Dei symbolum erat: & etiam pacis. Genes. 8. b. Zach. 14. a. Est quoque; typus charitatis. Vt enim oleum à nullo humore premitur, sed diruptis omnibus exilit & supereminet: sic & charitas non potest in ima premi: sed necesse est, vt ad superna emineat. Potest etiam ipsos misericordes significare. Isa. 4. c.

Y. f. Leu. 24.

Olea semper virens designare potest iustitiam: ex qua debet esse oleum, qua ardent lucernæ ante Deum: quia elemosyna debet fieri ex acquisitis per iustitiam, non ex rapina. Leui. 24. a.

Ort. f. Mt. ho. 14.
Hic. f. ps. 51. & f. Isa.
17. 14.

Oliua etiam significat fructificantes in ecclesia. Matt. 21. a. ps. 51. 127. Oliuæ autem paucae in summitate rami, erant apostoli ex Iudeis assumpti: & duæ oliuæ, erant Paulus & Barnabas: Tres Petrus, Iacobus, & Ioannes: quatuor & quinque; reliqui apostoli, legem & euangelium prædicantes. Vel erunt pauci electi in fine mundi. Isa. 17. b. 24. c.

Hor. f. Iere. 17. & f.
Hose. 10.
Gregor. f. Eze. ho. 21
Ort. f. Rom. 11.
Hic. f. ps. 6.
Hic. f. ps. 17.
Hic. f. Hebræ. 3.

Oliua vber & pulchra erat prius synagoga, postea vero, illa in ariditatem versa, pulchritudo oliuæ transijt ad ecclesiam. Iere. 17. c. Et quasi oliua dicitur gloria libani quæ ecclesiam, seu fidelium opera multiplicantur. Hose. 14. c. Oliua etiam vber & pulchra est prædicator abundans verbis doctrinæ. Olea accipitur à Paulo pro populo Israel manente in fide Abraham, qui est velut truncus & rami sunt filij, qui tamen propter incredulitatem, à trunco excisi sunt. Roma. 11. c. Psalm. 51. Habac. 3. d.

Gre. 12. mor. 27.
Ort. f. Mat. ho. 27 &
f. Roma. 11.
Cle. Alex. 6. stroma

Oliua proiciens florē suum est, qui incipit bene operari: sed postea redit ad vitia. Iob. 15. d. Oleaster, hoc est, agrestis olea, & infrugifera dicitur à Paulo gentilis populus: qui in istis est in olea, hoc est, in fide Abraham. Roma. 11. c. Oleaster etiam dicitur philosophus: qui cum multa habeat, non cōcocta: propterea quæ & libet inquirat, & facile allequatur, & pinguedinē appetat veritatis, si per fidem diuam acceperit virtutē, in bonam insertus conditionē, tanquā; oleaster insertus in sermone verē pulchrum & misericordem: & quod traditur nutrimentum concoquit, & fit bona & satiuā oliua. Ponit ibi Clemēs quatuor modos insertionis.

Geor. venet. cant. 1.
Rom. 7. cap. 26. & can.
2. tou. 3. cap. 10.

Oleum est diuina quædam virtus, imo ipsa diuinitas effigiata per oleū, quo vtimur. De hoc dicitur. cant. 1. a. Oleum effusum nomen tuum, hoc est, diuinitas & virtus ipsius diuinitatis indicata per oleum, qua virtute præcipuē refertur esse debent reges, ppheta & sacerdotes. Et quia Iesus fuit rex regum, summus propheta, & pontifex maximus, ideo refertus esse debuit diuinitate super omnes: De quo. ps. 44. vixit te. Deus Deus tuus oleo lætitiæ præ participibus tuis. Bene quippe dicitur oleum lætitiæ, quia nullum est verum gaudium, nisi vbi Deus residet: cui feruiens semper lætus esse debet. Oleum etiam quo perfunduntur panes, ipsam designat diuinitatem, qua perfundi debent animæ nostræ. Leui. 2. a. Oleum item dicitur ipse dominus, à quo ad nos peruenit misericordia. Oleum quod comedit Hierusalem cum similia & melle, quod lassorum membra sustentat & reficit: & quo in tabernaculo Dei iuge lucernæ lumen accenditur: Deo patri conuenire potest. Exo. 16. c. 27. d.

Ort. f. Leui. ho. 10.
Cypri. f. Ioan. 14.
Chry. f. Ioan. ho. 12

Oleum in similia est misericordia Dei: vel etiam lætitia & misericordia in pœnitentia. Et ponitur oleum in sacrificio pacificorum, & non in sacrificio pro peccato: quia peccator non debet habere lætitiā. Oleum cæteris liquoribus supernaturat: Ita misericordia omnibus supereminet. Deo patre. Dei opē

Dei operibus, & plus cæteris in homines elucescit. Miserationes enim eius super omnia opera eius. Item oleum dolores vulnerum mitigat, & sanat tumores ac vlcera: Dei vero misericordia plagas animæ nostræ curat, omnemque; depellit languorem peccati. vnde. ps. 102. Qui sanat infirmitates tuas. Rursus qui palestram subire debebat, aut luctam, oleo delibuti prodibant in medium: quo eorum corpora ad id genus certaminis essent accommodatiora: Sic in acie cōtra aërias potestates creaturis suam Deus misericordiam elargitur: ea nos preuenit, suggeritque vires, quibus in tam difficili prelio ope sua muniti, tandem victores euadamus.

Sanguis Christi.

Oleum sanctæ vnctionis Dei dici potest Christi sanguis. Leu. 8. a. Et oleum effusum dici potest charitas Christi in christianis. cant. 1. a. Oleum lucet, pascit & vngit, atque; ita fouet ignē, nutrit carnem, lenit dolorem: lux, cibus, medicina. Hęc sunt in nomine Christi, vt dicitur Christus & Iesus, & effunditur ingentes: prius latebat in sinu patris: sed per incarnationē effusum est.

Charitas Christi.

Bona opinio.

Oleum etiam effusum dici potest bona opinio: & gloria, quæ tunc est in vasis, quando est in propria conscientia. Matt. 23. a.

Promissio veniæ.

Oleum fouens dolorem inflectione vulneris est promissio veniæ: quale fuit oleum Samaritani, quod infudit vulneribus illius, qui incidit in latrones, & vnguenti peccatricis. De hoc. ps. 31. Beati quorum remissa sunt peccata. Et dicitur oleum misericordiae, oleum fouens dolorem ex languore infirmitatis: contra vitiorum morbos est oleum promissionis gratiæ præstantis auxilium ad operandum & proficiendum. Oleum fouens dolorem ex defatigatione tribulationis & laboris, est oleum promissionis gloriæ, quale illud Pauli: Non sunt condignæ tribulationes huius seculi ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis. Oleum gaudij est consolatio diuina. Isa. 61. a. Dani. 10. a. Oleum etiam est benedictio sanctificationis diuine: quo oleo perunctus est Christus: in quo fuit oleum lætitiæ, quum sit in ipso naturalis diuinitas, quæ in alijs est per gratiam. ps. 44. Iob. 29. a. Oleum autem quo vnguntur alij, est ad mitigandum dolorem: & hoc vnctus est Hierusalem. Eze. 16. b. Et oleum quo caput est vngendum, est lætitia spiritualis. Matt. 6. b. Et facies, quæ in oleo exhilaratur, est imago Dei. ps. 103. Ioel. 1. c. 2. c. Eccl. 7. 9. c. Et oleum ilecytho est hilaritas charitatis: quæ cum impenditur, non deficit. Hilarem enim datorē diligit Deus. 3. reg. 17. b. Et oleum in vasis est lætitia in corde propter Deum. Mat. 23. a.

Promissio gratiæ.

Promissio gloriæ.

Consolatio diuina.

Lætitia spiritualis.

Fructus charitatis.

Deuotio mentis.

Charitas.

Gratia.

Dona spiritus sancti.

Designat etiam oleum luminis fructus charitatis, & opera misericordiae, quæ lucent per bona exempla: & etiam deuotionem mentis. Exo. 25. a. 27. d. 35. a. Oleum etiam vt est pingue & lenē, pinguedinem charitatis, & gratiam, & dona spiritus sancti significare potest. Et dicitur oleum lætitiæ: quia per hæc lætificatur anima: & hoc oleo vnctus est Christus secundum humanitatem. ps. 22. 44. gene. 28. d. Exo. 29. a. 30. c. 37. d. 40. b. Leui. 2. a. 8. a. 10. b. 14. b. 21. c. Eze. 16. b. Hoc oleum, quo vnctus est sacerdos magnus Christus, est cœlestē, nec inuenitur in terris. Oleum etiam est ipsum est ipsa charitas. cant. 1. a. Et oleum sanctū sunt dona spiritus sancti in Christo. Et oleum in lenticula significat paruum gratiam. Oleum autem in cornu abundantiam gratiæ. 1. reg. 10. a. 16. a. 4. reg. 4. a. Et quia oleo ignis accenditur, oleum doctoris est amor cordis. Ipse quoque; spiritus sanctus interdum dicitur oleum lætitiæ: quia lætificat per sua dona. Iob. 29. a. Isa. 5. a. 10. f. Oleum etiam prudentium virginum, est charitas supereminens. Mat. 25. a. 1. Cor. 13. a. Et oleum in lecytho est gratia in sacramentis. 3. reg. 17. b. Oleum est, quum datur spiritus sanctus in remissionem peccatorum. Apo. 16. b.

Spiritus sanctus.

Misericordia.

Opera misericordie.

Chryisma.

Sacra scriptura.

Lux scientiæ.

Eloquentia.

Præcepta aptiora.

Fomenta curandorum peccatorum.

Oleum pascim misericordiam & opera misericordiae significat: & oleum in manu sinistra factum cerdotis, designat executionem operum misericordiae. Hoc oleo lucent virtutes. gen. 27. c. 35. b. Exo. 29. a. 30. c. 35. a. Leui. 2. b. 6. c. 7. a. 14. c. 23. b. 24. a. Isa. 1. b. 10. f. Et oleum lætitiæ possunt dici bona opera. ps. 44. 1. reg. 16. a. Olei duplex est officium: ipso enim conspergitur simila, vbi misericordia designatur: & vngitur caput, vbi lux scientiæ. Laxat etiam oleum tenacitatem, qualis est polypi, quod etiam pertinet ad misericordiam. Oleum alijs liquoribus superfertur, ignē fouet, vulnera curat. Primum ad misericordiam spectat. Secundum ad prædicationem: Tertium ad peccatorum emundationē. Porro qui vngitur in regē, hoc est, in prælatum, hæc tria debet habere. 1. reg. 10. a. Luc. 10. f. Et oleum bonarum virginum designat opera cum fide. Mat. 25. a.

Oleum quod multiplicatur in ecclesia, dici potest sanctum chryisma, quo vnguntur christiani: quod oleum impinguat caput. ps. 44. 22. 103. Apo. 6. c. Oleum vt est lucidum & deferuit ad illuminandum, sacram scripturam significare potest, & lucem scientiæ: & eloquentiam. Exo. 25. a. 27. d. 35. a. Leui. 7. a. 9. a. ps. 22. 88. Et oleum de saxo est doctrina vehemens, quæ habetur de Deo. deut. 32. b. Et oleum sanctæ vnctionis dicitur sacra scriptura. Exo. 40. b. Eze. 16. b. Et oleum effusum est doctrina Christi. cant. 1. a. vt lumen ex oleo luminis habet causam, ita & lumen spiritualis gloriæ doctrina atque; operatio præstant. Et oleum quod non debet deficere de capite, est sapientia, quæ debet esse in mente. Eccl. 7. 9. b. Petra quoque; fundit riuos olei, quibus mens interius impingatur. Iob. 29. a. Oleum etiam in vase est gratia euangelicæ prædicationis intra literam legis. 4. reg. 4. a. Oleum quoque; sunt præcepta aptiora vitæ nostræ blandimenta. Hose. 2. b.

Vt autem oleum blandum & suauē elicitur de amaritudine oleæ, & offertur in tabernaculo, significat

Gre. f. cant. 2.
Ber. f. can. ser. 15.

Rup. f. cant. 1.

Ort. f. can. ho. 11.
Aug. f. ps. 140.

Ricar. de f. victo. de
statu interior. hois
48. 49. 10. 51. 52.

Hic. f. Dani. 10. & f.
ps. 44. & f. Eze. 16.
& f. Eccl. 11. 9.

Gre. 19. mor. 12. 13.
Amb. de Elia. 10.

Aug. 11. cōt. faul. 34
uer. dñi ser. 22.

Ort. f. Rom. 6. & f. Le.
ho. 12. & f. cant. ho. 11

Amb. f. ps. 118. ser. 14
& de spū sancto. 8.

Hic. ad principia.
Cypri. 3. f. Ioan. 1.

Gre. 11. reg. 10. 16. &
19. mo. 13. & f. ez. h. 3

Fulgē. ad trisimū. 3
Aug. f. ps. 44. & de
uer. dñi ser. 22.

Iych. f. Leui. 8. 14.
Geor. venet. cant. 2
con. 3. cap. 6.

Ort. f. Le. ho. 4. 8. 13
& f. Mat. ho. 35.

Aug. 83. 9. 59
Hic. f. Isa. 10

Gre. 11. reg. 16. & f.
Eze. ho. 12.

Iych. f. Leui. 2. 6. 24

Gre. 11. reg. 10.
Ort. f. Luc. ho. 34.

Chry. f. ps. 22.
Arno. f. ps. 4. 107.

Aug. f. apo. ho. 6
Ort. f. Eze. ho. 7. & f.
Rom. 5.

Amb. de viduis.
Philo 9. deteri post
ori infidetur.

Ber. in sententijs.
Hila. f. ps. 140.

Amb. ex h. cr. ad vir.
Gre. 16. mor. 12.

Chry. adu. Iud. h. 5
Gre. 3. pasto. adm. 25

Ort. f. Leui. ho. 4. 13
& f. Mat. ho. 35.

Hila. c. Mat. c. 5. 27 lo, significare potest fomenta cuiusdam peccatis adhibita: quæ aliquando fiunt cum reprehensionis amaritudine. gen. 27. d. 35. b. Exo. 29. a. Isa. 1. b. Mat. 25. a. Luc. 10. f. 16. b.

Aug. epist. 120. & c. f. Oleum bonarum virginum, rectam intentionem, qua soli Deo placere cupiunt, significare potest. Matth. 25. a. vel oleum habent secum, quum dicunt: Gloria nostra hæc est, testimonium conscientie nostræ: ut oleum sit nitor glorie: quæ tunc est in vasis, cum est in corde.

Hic. f. Eze. 45. Oleum in lecytho significare potest aliquando intellectum rationalem: per quem creatura intelligit creatorem. 3. reg. 17. b. Oleum autem in mensura hinc per singula ephi simile in sacrificium designat lumen veritatis in mente, & exhilarationem offerentis. Eze. 45. g. 46. a.

Hic. f. Eze. 45. Olei primitiæ sunt, quum quis sicut oliua fructifera communicat alijs bona sua, siue spiritua lia, siue temporalia. Eze. 45. d.

Hic. f. Isa. 5. Oleum quum sit pingue, quandoq; pinguedinem & vbertatem significat. Isa. 5. a. Et etiam diuitias & temporalia bona oleum apponere lucernæ, est temporalia doctoribus ministrare. deut. 8. b. 11. b. 4. reg. 18. g.

Hic. f. Hose. 12. Oleum Dei ponit in mensa idolorum, qui dona Dei vertit in cultum idolorum & errorum. Ezechiel. 23. f. Hose. 2. b. Et oleum fert in Aegyptum, qui sacram doctrinam & mysteria vult miscere profanæ sapientiæ, quæ vana sapientia est oleum peccatoris. Hoc oleum ferunt hæretici in Aegyptum. Hose. 12. a.

Ar. f. ps. 140. Quasi oleum adducit Deus flumina Aegypti, quum purgat errores à sana doctrina. Eze. 32. c.

Hic. f. Eze. 16. 27. & f. Agg. 1. & f. ps. 140. Oleum peccatoris dicitur adulatio, qua fouentur peccatorum vitia: & omnia dulcia & gratia, quæ pollicentur hæretici: & præcipue promissio celestium, qua vngunt discipulos, eosq; in erroribus detinent. ps. 140. Matth. 25. a. Eze. 27. d. Hose. 2. b. 12. a. Agg. 1. c.

Aug. epist. 110. & 3. c. 6. Oliueta aliquando significant proficientes in operibus misericordiarum. Exod. 23. b. 1. reg. 8. c.

Hic. f. 1. reg. 8. Oliueta aliquando significat lumen cognitionis. deut. 6. b. Et mons oliueti aliquando significat Christum: aliquando ecclesiam. Mar. 21. a. Mar. 12. a. 13. a. Luc. 19. c. 21. g. Ioan. 8. a. 2. c. 1. b. In monte Oliueti est Christus, vt nos Christos, hoc est, vinctos diuina gratia faciat.

Aug. f. Ioan. trac. 33. Oliueta in malum sunt falsa opera misericordiarum: quæ boni similitudinem gerunt. 1. reg. 8. c.

Gre. f. 1. reg. 8. Et oliueta Philistij, designant generationem in erroribus hæreticorum. Iudi. 15. b.

Olla, Lebes, Scytropodes.

Olla, est genus vasis deserviens ad coquendas carnes, & alia. Lebes autem est olla area, quæ Græcè scytropodes dicitur.

Gre. f. 1. reg. 2. Lebes in quo carnes coquuntur, mentes fidelium significare potest. 1. reg. 2. c. Et lebetes ad suscipiendos cineres, sunt fideles passionem Christi & mortem sanctorum meditatores. Exod. 27. a. 38. a.

Iych. f. Leui. 11. Scytropodes dicuntur doctores in quibus cibi sacræ doctrinæ coquantur, operationis spiritus igne supposito. Leui. 11. f.

Hila. Bas. & Arno. 1. ps. 59. Olla spei dicitur Moab, quum vitiosi apti sunt ad coquendam carnem Christi in corde suo, idq; per tribulationes: quia tribulatio patientiam operatur. Et etiam est olla spei Moab, quia dum coquit eos quos tentat, est occasio vt purgentur & salui fiant. Designat etiam libidinem succendendam & purgandam ps. 59. 10. 7. Olla etiam spei dicitur Moab: quia inde erat Ruth Moabitrix, vnde Christus natus est, qua ratione olla spei dicitur eius profapia. Beatissima etiam virgo Maria olla spei dici potest, quæ Christum gestauit in utero.

Hic. f. Zac. 14. Rup. f. Lebes qui sunt phialæ, sunt carnales, qui conuersi sunt bonus odor Deo. Zach. 14. d.

Hic. de mansioni. Gre. 20. mor. 16. Ollæ carniū Aegyptiorum sapientiam secularē, & poetarum carmina significare possunt. Exo. 16. a. designat etiam multimodas carnalium voluptatum refectioes. Item carnalia opera tribulationum laboribus quasi ignibus excoquenda. Mich. 3. a.

Hic. f. ps. 38. ho. 2. Olla succensa à facie aquilonis. Ier. 1. c. significat regem Babylonis, qui venit contra Hierusalem. Potest etiam designare penam purgatorij vel inferni. Et etiam grauiorem vindictam Dei igne purgantem peccata. Et ollæ feruentes designant punitionem hæreticorum. Amos. 4. a. Olla etiam succenditur, quum mens humana maligni hostis suasionibus instigatur. Olla vero feruet, cum iam etiam per consensum in desiderijs prauæ persuasionis accenditur. Iob. 1. b. Lebes etiam in quo carnes coquuntur, mortem aut infernum, aut purgatorium significare potest. Ezechiel. 11. b.

Hic. f. Eze. ho. 2. Olla etiam succensa designare potest feruorem persecutionis Iudæorum, in Christū & eius membra. Iere. 1. c.

Hic. f. Eze. 11. 24. Lebes dicitur Hierusalem, continens interfectos à suis ciuibus. Eze. 11. b. vel dicitur ecclesia continens scandalizatos. Hierusalem etiam dicitur olla, quæ cum sua rubigine consumitur: & significat mundum in iudicio consumendum. Eze. 24. a.

Gl. ord. f. Nahū. 2. Olla denigata designare potest obscuritatem vultus, seu metis peccatorū. Ioel. 2. b. Nahū. 2. c.

Rup. f. 1. reg. 27. Olla viri Dei in qua erat mors, est sacra scriptura, cui hæretici miscant errores. 4. reg. 4. g.

Ollus.

Ollus

Simpliciores sensus: Prophetæ. Dogmata philosophorum. Carnales intelligentiæ. Coniugia. Vilitas humanæ profperitatis. Mali. Voluptates carnis.

Ollus dicitur herba fatiua, quæ in vsu cibario est.

Olera solent esse cibis infirmorum: & significare possunt simplices sensus scripturæ: Gen. 9. a. Rom. 14. a. Olera quodq; dici possunt prophetæ, qui dati sunt populo Israel tanq; ægroto. Olera etiam quibus maus est granum sinapis, dici possunt dogmata philosophorum, quibus longè maior est fides. Significare etiam possunt carnalem legis intelligentiam, quæ est apud Iudæos. Mat. 13. d. Mar. 4. d. 3. reg. 21. a.

Olera etiam significare possunt coniugia, in quibus frequens est zelus, & infimum gradum in ecclesia tenent coniugati: nempe tricentrum. 3. reg. 21. a.

Olera herbarum ponuntur ad comparationem leuitatis, aut vilitatis prosperitatis humanæ, quæ cito deficit. ps. 36.

Olera vt parum surgunt à terra & cito ardescunt, significare possunt malos: & etiam voluptates carnis: vnde Achab ex vinea Naboth voluit facere hortum olerum. 3. reg. 21. a. ps. 36.

Omen.

Omen est futuræ rei prænunciatio ori hominis incidens, diuino tamen furore: sic acceperunt ferui Benadab regis Syriæ pro Omne verbum regis Israel, quo dixit: Si adhuc viuunt frater meus est. 3. reg. 20. f.

Omnis, Vniuersus.

Omnis dicitio vniuersalitatatis, non habet vnde recipiat allegoriam: Sed id obseruandum admonet Hieronymus in sacra scriptura, omnia non semper ad totum esse referenda: sed ad partem maximam: vt sit distributio, quam dialectici appellant accommodam.

Omnia patris erant filij maioris, hoc est, populi Iudæorum: quia lex & prophetæ, & eloquia diuina apud illos erant. Luc. 13. g.

Omnia trahit ad se Christus, hoc est, omnes prædestinatos: vel ex singulis generibus aliquos. Ioan. 12. e.

Vniuersitatis nomine homo intelligi solet, qui communicationem habet cum omni creatura. Mar. 16. d. Predicate euangeliū omni creaturæ. Iob. 5. b. A quis vniuersa irrigat, hoc est, ex omni hominum statu aliquos.

Omittere, iude Derelinquere, aut Præterire.

Onager.

Onager est asinus syluestris.

Onager dimissus liber dici potest Christus factus homo, solus liber à lege peccati. Iob. 39. a.

Onager etiam liber designat eos, qui remoti à turbis secularibus, & soluti ab vxoribus conuersantur: qui vacant potui sacræ doctrinæ. De quibus, ps. 103. Expectabunt onagri in siti sua. Qui onager apte etiam liber dicitur: quia magis est secularium negotiorum seruitus, quibus mens vehementer atteritur: quauis in eis sponte desudet. Cuius seruitutis conditione carere, est in mundo iam nil concupiscere.

Onager præterea dimissus liber, dici potest populus Iudaicus relictus à Deo sine adstrictione præceptorum legalium. Iob. 39. a. Ier. 34. a. Ipse est onager solitarius, qui vinculis domini noluit alligari. Hose. 8. c.

Onager etiam dici potest is, qui habet ingenium ad percipiendam doctrinam: licet eam percipere non curet. Ier. 14. a.

Onagri dicuntur homines feri, & à cultu veri Dei alieni: quales erant gentiles: quos sicut natura extra disciplinæ stibula ædedit: ita vagi in suarum voluptatū campo permanserunt. Iob. 6. a. 11. c. Isa. 32. c. Iere. 2. c. Designantur etiam seculares, qui in capō fidei constituti nullius officij loris ligantur.

Onager solitarius dicitur hæreticus, qui se à confitis ecclesiæ locis separat. Hic enim dum terram cordis sui disciplinæ virtute non excolit: ibi habitat, vbi fructus non est. Hose. 8. c. Iob. 24. a. Ieremias. 2. c.

Onam.

Onam. i. mœror eorum, aut fortitudo, siue iniquitas eorum filius Iudæ: qui coniunctus Thamar, vt suscitaret semen fratris, semen fundebat in terram, ne filij nascerentur: designat principes inutiles: & inanem opinionem eorum, qui suam in omnibus quærunt vtilitatem: vnde ne prodesset alijs, semen fundebat in terram. gen. 38. a.

Onerare, Onus, Onustus, Sarcina.

Onerare est onus imponere. Onus autem est pondus, & aliquando sumitur pro molestias quandoq; vero pro munere, prouincia, siue partibus & officio. Onustus autem est, cui impositum est onus.

Onus

etiam domini sunt eius mandata, quę in scriptura tradidit. Iere. 48. b. Maledictus qui facit opus Dei fraudulenter. Hęc autem opera Dei dicuntur in fide; quia ducunt nos in ipsius notitiam. ps. 32. Opere domini factę sunt tabulę: quia lex est opus eius. Exo. 32. d.

Opus quoq; Dei dicitur vindicta. Isa. 5. c. Et dicitur opus alienum ab eo: quia eius opus proprium est misereri. Isa. 28. f. dicitur etiam opus terribile. Exo. 34. b. Operatur autem dñs repente, hoc est, anteq; opus eius p̄cognoscatur. Et operatur, & non est qui auertat. Isa. 43. b. 48. a.

Opus domini, quod ignoratur, sunt eius iudicia, quę dicuntur abyssus multa. Iob. 36. c.

Operatus est Deus omnia opera nostra in nobis: vel quia impleuit omnia per p̄phetas pro missa: vel quia ipse est bonorum operum nostrorum p̄cipuus autor. Isa. 26. b.

Opus dicitur dominus habere a finā & pullo: quia ad hoc opus habet Deus creaturis, vt in eis ostendat misericordiam suam. Matth. 21. a.

Opus a quo dicitur Deus cessasse, est creatio nouarū specierū creaturarū. gen. 2. a. Exo. 3. 1. c.

Operari terram cōuenit homini post peccatum. gen. 3. d. Operatores autem terrę dicuntur, qui corpus curant.

Operatur terram, qui instruit ecclesiam. Et operarij ciuitatis sunt, qui operantur in ecclesia. Eze. 48. c. Et homo qui operatur paradysum est Christus ornans ecclesiam. gen. 2. c.

Operatur etiam terram qui animam & corpus virtutibus exercet: & qui exercet ideam sensus: demum qui laborat in corpore, vt possit ad quietem vitę aternę peruenire. Isa. 23. b. 30. c.

Pro. 12. b. Hic operans est, cui dulcis est somnus. Eccl. 7. 5. c.

Operantur terram, quę non det fructum, Iudai seruantes legem, q̄ non eos iustificabit. gen. 3. d. 4. b. vel sunt iidem occidentes Ch̄m, qui non in illis fructib; cauuit, sed in gentibus.

Non erat homo, qui operaretur terram: quia nemo operatus est in beata virgine Maria: sed solum spiritus sanctus. gen. 2. c.

Operari in genere est exercere virtutes: & opera dicuntur ipse virtutes, & etiam p̄nitentię. Exo. 21. b. Leui. 11. Et hoc dicitur opus, quod facere debent filij Israel. Exo. 18. c. Et opus primitiuorum. Exo. 23. b. Et opus tabernaculi, quia hęc opera sunt ad ædificationem ecclesię. Exo. 35. c. 36. a. 39. f. Et opus polimitarium, est varietas virtutum. Exo. 28. b. 35. d. 36. b. 39. a. Operari autem iustitiam, ad opera exteriora refertur. ps. 14. Operari quoq; paradysum, est noua opera virtutum producere. gene. 2. c. Et opus hominis est obseruatio p̄ceptorum. ps. 103. Et operari propriam salutem. Philip. 2. b. Operari autem sex diebus est tempore huius vitę virtutum opera exercere: quę sunt opera facienda ante sabbatum, hoc est, ante finem huius vitę. Exo. 16. e. 20. b. 23. b. 31. d. 34. c. 35. a. Leui. 23. a.

Operantur fabrē doctores rectę explicantes sacram scripturam. Et eorum opus dicitur quā doq; opus vnguentarij: & opus pigmentarij: & opus sculptoris: & opus carpentarium: & opus plumarium: & opus textile: & opus variū. Exo. 26. a. 28. f. 30. c. 35. d. 37. d. Et operarij sunt p̄dicatores. Mat. 9. d. 10. b. 20. a. Luc. 10. a. Et operantes qui quinq; talenta, vel duo acceperant, sunt p̄dicantes. Mat. 15. b. Et operationem facientes in aquis multis, sunt verbo & exēplo docentes populos. ps. 106. Opus etiam mercenarij est verbum p̄dicationis. Luc. 19. c. Ad hęc referri potest opus sex calamorum candelabris æquum. Exo. 37. c.

Opera operum dicuntur, quę sunt visibilia: sed habent mysticam intelligentiam. num. 4. d. Iuxta septuagintā. Ad hęc referri potest opus lapidis Saphyri. Exo. 24. c.

Opus dicitur esse in veritate, quando non est in vmbra legis. Isa. 61. c.

Opera manuum populi Dei, dici possunt credentes per p̄dicationem apostolorū, & p̄dicatorum. Isa. 65. d.

Operatur cibum, q̄ permanet in vitam aternam, vel opus Dei, qui credit in Ch̄m. Ioan. 6. c.

Opus mercenarij, cuius finem expectat. Iob. 7. a. sunt labores, qui in hac vita sustentur pro premio vitę aternę: quod cum considerant, dicunt. Non sunt condignę passionis huius temporis ad futuram vitam, quę reuelabitur in i. obis.

Operari in primogenito bouis. deut. 15. d. est bona conuersationis primordia in exercitio publicę actionis ostendere.

Operatur mulier fortis consilio manuum suarum, quum ecclesia per ministros exercet opera misericordię. Pro. 31. b.

Opera prouincię Babylonię, sunt opera naturalis necessitatis, quę nunc erubescimus: supra quę constituuntur Sidrac, Misac, & Abdenago. i. circumspectio, discretio, & deliberatio. Danic. 2. g.

Opus vnum vtriusq; cherubim, designat in illa cœlesti patria, non esse disparitatem operū & cogitationum. 3. reg. 6. c. Designat etiā concordiam veteris & noui testamenti in omnibus mysterijs; & hominum salute tractanda.

Opera hoim, quę intelligit Deus, sunt opera mentis: q̄ etiam dicenda sunt regi, hoc est, mani festanda seu cōstenda Deo. Item vanitates, quas hoies amant, & diuersa negotia. ps. 16. 32. 44.

Opera quoq; dicenda regi seu manifestanda, sunt laudes Deo dicendę & cantandę. ps. 44.

Opus

Tentationes Opus durissimum filiorum Israel in Aegypto, sunt tentationes in hoc mundo fideles infestantes. Exo. 6. a.

Operantur passionē peccatorū in mēbris: quia per mēbra exequimur p̄ctā. Roma. 7. b.

Opus non faciendum in sabbato, est opus seruire designans peculiariter peccatum, quod est maxime seruire: quia qui facit peccatū seruus est peccati. Exo. 12. c. 31. d. Iere. 17. d. Et opera filiorum Israel dura, quę facit operari Pharao, hoc est, diabolus, sunt peccata, quę etiam dicuntur opera terrę: & opera inutilia. Exo. 1. c. 2. d. 3. b. 5. b. 6. b. ps. 105. Isa. 15. c. 59. b. Et opera Tyri sunt peccata & opera mortua, & opera carnis. Gala. 5. c. Dicuntur autem opera tenebrarum: quia operantes ea abscondi se putant a Deo, & dicunt: Quis videt nos? Et quia tenebris deputantur exterioribus. Isa. 29. c. ps. 63. Rom. 13. d. Ephe. 2. a. Et operantes iniquitatem dicuntur cogitationes p̄sinnę, & cupiditates prauę, & dæmones. ps. 100. Et operantes potentes seculi iniquitatem, sunt Iudei & hæretici, qui & operarij mali dicuntur. Isa. 31. a. Iob. 31. b. 36. c. Leui. 23. a. Philip. 3. a.

Opera p̄latorum cultus idolorum hæreses Opus regis in malum significat opera mala flatu: in bonum vero obsequium Dei. 1. reg. 8. c. Opera manuum aliquorum sunt hæreses ab eis fabricatę: & dicuntur operari Deum suum. Isa. 2. c. 44. c. 54. d. Et opera Deorum sunt cultus idolorum; & hæreses. Exo. 23. c. Hose. 6. d. 7. a. Et opus manuum artificis rifi dignum sunt hæreses. Iere. 9. a. 10. c. Et opera montium sunt doctrinę hæresiarcharum. Eze. 6. b. Hose. 14. c. Et opus quod ardebit, est peruersa doctrina. 1. cor. 3. c. Gala. 6. a. Opus etiam hæreticorum & non Dei, est dum non recta dogmata, sed propria desideria sequuntur: quę & opera onagrorum dicuntur. Iob. 24. a. b. Et opera Aegypti sunt errores, quibus populus decipitur ab hæreticis. Et non erit opus Aegypto quod faciat, cum decepti ab hæreticis reuertentur ad ecclesiam relictis erroribus. Isa. 19. c. Operantur autem linum hæretici, cum texunt dialecticas rationes ad capiendos simplices. Isa. 19. b. Et operatur faber lima, cum hæretici vtuntur arte dialectica. Isa. 44. b. Et operatus est mendacium stilus mendax scribarum & pharisęorum, & hæreticorum: quia docuerunt errores. Iere. 8. d.

Peccatores Opus manuum figuli dicuntur peccatores, quasi ficti a diabolo. thre. 4. a. Opus non fit de ligno vitis: quia non facientes fructum, & a vita p̄cisi, ad nihilum valent vltra, nisi ad ignem inferni. Eze. 17. a.

Apostoli & p̄dicatores Operarij pauci sunt apostoli & p̄dicatores: qui mittuntur ad messem, ad conuertendos videlicet populos. Mat. 9. d.

Cogitationes & affectus Operarij vineę dici possunt cogitationes & affectiones, quę in conscientię emundatione defudare debent. Mat. 20. a.

Operire, Cooperire, Tegere, Contegere, Obtegere, Operimentum, Tegmen.

Operire & tegere est velut claudere, & a conspectu hominum amouere, & abscondere. Quando autem aliquid tegimus, duobus id modis facere solemus. Nam modo in absconsonem, modo in protectionem. Et sepe cum aliquod nobis vmbraclulum contra solem superponimus eius nobis, tam calorem, quam claritatem temperamus.

Protegens Deus Operiens nubes tabernaculum, est diuina p̄ctio muniens ecclesiam: vel gratia Christi. Vel etiam caro Christi. Et operire oraculum est p̄tegere sanctos. Exo. 19. c. 24. d. 40. d. Leuiti. 16. a. Num. 16. g. Et operiunt arbuta cedros Dei, quum Christus p̄tegit eos, qui prius erant infrugiferi. ps. 76. Et tegmen alarum Dei designat p̄tectionem, qua Christus seruauit nos in cruce. ps. 35.

Parcens Operit Deus ignominiam Hierusalem, quum parcendo tegit peccata: quam ignominiam etiam vestes gratię & virtutum cooperire dicuntur. Eze. 16. a. Hose. 2. b. ps. 84. Tegitur autem peccatum per charitatem, quę operit multitudinem peccatorum. ps. 31. Tecta autem sunt, quia abolita: nec iam ea punit Deus: quę etiam abdicamus, cum bonę actionis opus superducimus.

Operit Deus cœlum nubibus, quum sacram scripturam tegit inuolueris figurarum. ps. 146. Et operit montes vmbra vineę, cum mysteria veteris legis teguntur in verbis prophetarum & apostolorum. ps. 79.

Conuersio infidelium Operit ecclesiam inundatio camælorum, cum diuites gentium ad fidem conuersi defendunt ecclesiam. Isa. 60. a. Et operit Deus cardines maris, quum extremos quosq; ad fidem vocat. Iob. 36. d. Operiri quoq; dicitur Deus impetu aquarum, quum multi populi veniunt ad fidem. Iob. 28. b. Et opertorium Dei dicuntur sancti: vt enim homo veste circumdatur, ita Deus sanctis, quibus nil habet vicinij. ps. 107.

Misericordia Dei Operiens propiciatorium arcam, & Cherubim operiūt ipsam p̄piciatorium: quia sicut ex cōtemplatione spiritualis creaturę eiusq; eminentię obducitur amor & approbatio mundi: sic

Cyri. i. thesau. 4.
Basil. ps. 32.
Hie. i. Isa. 28.
Gre. 17. mor. 22.
Hie. i. Isa. 26.
Ori. f. Mat. ho. 14.
Au. 2. deg. c. 6. ma. 15.
Amb. de Noe. 29.
Hier. ad Dardanum & f. Eze. 48.
Hie. i. Isa. 23.
Philo. allego.
Aug. 12. cont. faul. 11.
Beda. f. gen. 2.
Basil. ps. 14.
A. ab. de parad. 4.
Philo. allego.
Ori. f. Mat. ho. 10. 18.
Amo. f. ps. 103.
Aug. f. ps. 103.
Bych. i. Leui. 23.
Ori. f. Mat. ho. 33.
Arno. f. ps. 107.
Tyche. i. Leui. 19.
Ori. f. nu. ho. 5.
Hie. i. Isa. 61.
Hie. i. Isa. 65.
Aug. f. Ioan. trac. 25.
Gre. 8. mor. 7.
Gre. 8. mor. 34.
Beda. f. pro. 31.
Ricar. de. f. vico. de somnio. Nbucho. 43.
Basil. ps. 32.
Hier. f. ps. 16. & ad principia.

Beda. f. Exo. 6.
Amb. f. Rom. 7.
Hier. f. Iere. 17. & f. Isa. 15. 29.
Aug. de spū & lit. 15.
Ori. f. Mat. ho. 8. et f. Ro. 12. & f. Iob. h. 8.
Hy. f. Leui. 23.
Cyri. de ado. in. 11.
Gre. f. 1. reg. 8.
Hie. i. Isa. 2. 19. & f. Iere. 9. & f. Eze. 6.
Amb. f. 1. cor. 3.
Gre. 16. mor. 29.
Hie. f. Mat. 9.
Ricar. de. f. vico. de arc. n. 11. 9.
Ori. f. nu. ho. 9.
Basil. ps. 28. ho. 1.
Hie. f. Eze. 16. & f. ps. 84.
Aug. f. ps. 31. 84.
Amb. apo. David 13.
Gre. 3. mo. 1. & f. ps. 31.
Aug. f. ps. 79. 146.
Hier. f. Isa. 60. & f. Iob. 28.
Gre. 27. mor. 8. & f. ps. 107.
Glo. ord. f. Exo. 25.
Ricar. de. f. vico. 4. de arc. mysti. 9.
B
EX 603

ex contemplatione creatricis essentiae, eiusque supereminentię temperatur apud vnumquęq; amor & approbatio sui.

Hic. f. Eze. 34. Tegit Deus solem nubę, cum solem iniquitatis per Christum & apostolos obscurat. Tegit Tegei peccata; etiam nubę, cum seruit a tentatione. Eze. 32. b. Exo. 24. d. Tegit Deus aquis superiora, quum dat angelis superiorum intelligentiam: quę hořes non assequuntur: vel quum charitatem implet eminentioribus donis spiritullancti, q; sint ea, quę sine charitate inueniri etiam in malis possunt. Vel cum in celo recipit baptizatos. ps. 103. Operit Deus celum nubibus, quum protegit ecclesiam apostolis & doctoribus: vel quum intruxit prophetas doctrina & sensibus obscuris. ps. 146. Eze. 32. b. Haba. 3. a. Quod autem ali quid operit, maius est illo quod operitur: dicitur etiam Deus operuisse Iudęis pphetas & principes, cum posuit velamen in corde eorum. Isa. 29. d. Operit nebula oraculũ, quum non permittit Deus de passionibus carnis dominicę, ea quę rere, quę supra virtutem quęrentis sunt. Cui. 16. b. Operiunt Christum, qui docent sapientiam & vittutes. Mat. 25. d. Operit etiam nudum, qui liberat aliquem ab infidelitate, ceterisq; peccatis. Isa. 58. c. Operitur dicitur Christus zelo quasi pallio. Isa. 59. d. Operuit confusio faciem Christi in passione. Et dicitur ipse operuisse in ieiunio animã suã: quia non inueniebat aliquos, quorum fide pasceret. ps. 68. Non operit terra sanguinem Iob, hoc est sanguinẽ Christi, quia vnusquisq; peccator redẽtionis suę pretium sumens, confitet ac laudat, & quibus potest, proximis patefacit. Sancta quoq; ecclesia redemptionis suę mysterium, in cunctis iam partibus p̄dicauit. Iob. 16. d. Non operit etiam terra sanguinem, quũ non absconditur peccatum. Ediuerso etiam operire sanguinẽ terra est tegere peccatum per pœnitentiam: vel per veniam & compassionem. Leui. 17. d. Tegunt alã duã corpora animalium, quia timor & pœnitentia operiunt peccata. Eze. 1. c. Operientes sacerdotes arcam & cetera, quę portare debent filij Caath, sunt p̄dicantes mysteria, sed non reuelantes, quę nocere possunt. nu. 4. a. Et operiens Moses faciem, est abscondens mysteria indignis. Exo. 34. Et operire cisternam est abscondere profunda mysteria simplicibus. Exo. 21. d. Operitur etiam dicitur euangelium mundanis. 2. cor. 4. a. Operiens autem lepra omnem carnem, recessum a litera legis indicat. Leui. 13. b. Tegunt pennę animalium corpora, vt designent imperfectam huius vitę cognitionem: vel historiam scripturę; quę operit spirituale sensum. Eze. 1. c. Operuit autem coturnix castra Isracl. Exo. 16. c. quia legalis disciplina figuris atq; vmbris Iudęorum populum contegit. Latet enim velum in corde ipsorum, & cæcitas ex parte. 2. cor. 3. d. Operire cisternam est non reuelare rudibus subtilia mysteria sacre scripturę. Exo. 21. d. Tegentes Cherubim vtrumq; latus propiciatorij, & oraculum. Exo. 25. b. 37. b. Sunt quãdo nos, qui omnipotentis Dei oraculum sumus, a culpis imminentibus, scripturę sacre ædificatione protegiuntur. Operimentum Iudę, quod reuelatur, erat templum, vel est doctrina fidei muniens ecclesiam aduersus hæreticos. Isa. 22. b. Operientia saga teclũ tabernaculi, designant industriam p̄dicatorũ in docẽdo. Exo. 26. b. Operimẽtum autem de pellibus arietum hyacinthinis designat exemplũ patientię doctorũ. Exo. 26. c. 39. f. Operiunt autem montes, hoc est, sancti quos protegunt. Hose. 10. c. ps. 31. Operiri septem mulieres vestimentis suis, est dona spiritũsancti secum habere suum ornamentum. Isa. 4. a. Operuerunt Sem & Iaphet verenda patris, quando fideles venerantur passionẽ Christi: quã dicuntur non intueri: quia, neci eius non consenserunt. gene. 9. d. Operire etiam verẽda patris, est tegere vitia p̄latorum, ne infametur. vel est bonis operibus male gesta tegere. Operiri vestibus Dauid, nec calefieri, est fenem virtutes operatiuas, iam flaccidas, nec calefacere valentes ad operandũ habere. 3. reg. 1. a. Operiuntur autẽ & non calefũt, qui sine charitatis ardore operantur. Agge. 1. b. vel Iudęi adornati exteriori cultu sine fide & dilectione Christi. Operientes aquę maris terram, designant multitudinem scientiã Dei & profundorum sensuum abundantem in ecclesia. Isa. 11. b. Et operientes aquę mare, sunt doctrinę sacre amaritudinem terrenam tollentes a cordibus. Haba. 2. c. Operiri dicitur Deus impetu aquarum in voce sua, quando tentatione vitiorũ ipse de Deo noster intellectus opprimitur. Tot enim super illum aquas admittimus, quot post inspirationẽ eius gratiã, cogitationes illicitas in corde versamus. Iob. 38. d. Operiebatur quoq; Deus impetu aquarum, quando populi opprimebant Christum. Operiunt flumina eos, quos actiones huius seculi mentis perturbatione confundunt. Isa. 43. a. Obtexit quoq; Deus caligine filiam Sio, quã anima propter cæcitatẽ cordis & prauã actionis nequitiam, de virtutum culmine in terrenorum desideriorum seđitatem est prolapsa. thre. 2. a. Operit mare inimicos, quum in baptismo delent p̄ciã: & quia cũ fideles baptizant, diabolus & eius

Greg. prolo. f. 1. reg. & f. Eze. ho. 6. 17. Aug. f. ps. 103. Arno. f. ps. 103. Arno. & Hil. f. ps. 146. Hic. f. Isa. 29. & f. Haba. 3. Mich. f. Leui. 16. Ori. f. Mat. ho. 34. Hic. f. Isa. 58. Arno. f. ps. 68. Aug. f. ps. 68. Gre. 13. mor. 10. Ily. f. Leui. 17. Gre. f. Eze. ho. 4. Ori. f. nu. ho. 4. Hic. f. Eze. 1. Cyril. 3. f. 103. 34. Gre. 17. mor. 13. Gre. f. Eze. ho. 6. Glo. ord. f. Isa. 22. Glo. ord. f. Exo. 26. Hic. f. Hose. 10. Ori. f. Isa. ho. 3. Glo. ord. f. gen. 9. Amb. de Noe. 3. Hic. ad nepotian. & f. Aggeum. 1. Rup. Agge. 1. Hiero. f. Isa. 11. & f. Haba. 2. Gre. 30. mor. 1. & 6. Registr. epist. 1. Hic. & Aug. f. ps. 77

Dona sublimia Dei Protectio ecclesie. Occultatio mysteriorum. Temperatio curiositatis. Docere. Confessio redẽptiõis Confessio peccati. Celare mysteria. Protegi a culpis imminentibus. Templum. Doctrina. Industria p̄dicatorũ Exempla & protectio sanctorum. Veneratio passionis Christi. Doctrina Dei in ecclesia. Cogitationes illicitæ. Delere peccatũ & eius

& eius exercitus merguntur. ps. 77. Operientes etiam aquę currus Aegyptiorum, designant operimentem vindictam Dei, vel in hoc mundo, vel in inferno. Exo. 14. g. 15. b. Isa. 33. a. Eze. 26. d. Operimentum autem damnatorum dicuntur vermes. Isa. 14. c. quia circũdantur pœna, quę tãdiu durabit, q; diu peccata: sicut vermes in cadauere durant, q; diu est materia, qua pascantur. Dicuntur etiam operiri confusione. Abdi. d.

Vindicta Dei. Cognitio sui. Latentes virtutes. Mortalitas. Ignorantia. Cognitio sui. Detectio peccatorũ in iudicio. Pudor vitę veteris. Pœnitentia. Mortificatio. Doctorum eminentia. Perseuerantia. Colaphizatio Christi. Operire corpus. Fallacia hæreticorũ. Confusio prophetarum fallorum. Hypocritis.

Operuit Elias vultum suum post aura tenuis sibilum. 3. reg. 19. c. quia in ipsa subtilissima contemplatione veritatis, quanta ignorantia homo contegatur, agnoskitur. Vultui autem pallium superducere est, ne altiora mens quęrere audeat, hanc ex cõsideratione proprię infirmitatis velare: vt nequaquã intelligentium oculos ultra se precipitanter aperiat, sed ad hoc quod apprehendere non valet, reuenter claudat. Teguntur oĩa, cum virtutes latet, nec adhuc patet quantũ possimus in tẽtationib;. Iob. 33. c. Operit nos vmbra mortis, quum induti sumus mortalitate. ps. 43. Quos enim constat sola carne mori, nequaquã; se vera morte, sed vmbra mortis dicunt operiri. Operiunt vermes diuitem & pauperem: quia siue diuitis, siue pauperis animum curę carnalis premunt. Iob. 21. d. Non potest pallium breue vtrũq; operire. Isa. 28. e. quia in anima nõ possunt simul Christus & Belial habitare. Operiunt capita sua, qui propter ignorantiam non possunt dicere. Nos autem reuelata facie gloriam domini specularantes. Iere. 14. a. Operire caput non debet vir in ecclesia in publico. 1. cor. 11. b. Sed si ministrat interioribus templi, debet caput operire. Eze. 4. e. vt videlicet dicat illud prophet. 2. ps. 142. Non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Non operit terra ultra interfectos, quum in iudicio manifestantur omnia homicidia & scandala. Isa. 26. d. Sic non operiuntur operibus suis peccatores, qui nudi apparebunt in iudicio. Isa. 59. a. Operiens se Rebecca pallio, designat pudorem habendum vitę veteris. gen. 24. g. Idem designat operta Thamar. gene. 38. c. Operiri quoq; vestimento est verbo Dei vitę turpitudinem obtegere. Exo. 22. d. Et operit peccatorem ignominia sua, quum pœnitens peccati erubescit. Ieremie. 3. g. Et operit carnem turpitudinis suę, qui carnalium vitiorum erubescitiam habet. Exo. 28. g. Operiens se Rebecca cognito Isaac designat ecclesiam, quę quotidie per prophetarum & apostolorum dicta, quid de redemptore suo credere debeat intelligit: & quanto subtilius saluatoris sui mysteria penetrat, tanto altius de ante acta vita confunditur: & quod peruersẽ egerit erubescit. Operiri cinere est pœnitentiam agere. Iob. 16. c. Idem est operiri sacco. Ion. 3. c. Et operimẽtum cælorum d̄ esse saccus: quia etiã sancti in hac vita egent laboribus pœnitentię. Isa. 50. b. Operus autem Sifara pallio & pellibus, mortificationem membrorum designat. Iudi. 4. c. Operire vestes aureæ auro, est doctores ecclesię puros & fortes esse, ac sciencia fulgentes. Idẽ dicitur de vestibus tabularum. Exo. 25. 25. b. 36. d. 37. a. Operire altare holocausti are, est orationibus addere perseuerantiam. Exo. 27. a. 38. a. Contexerunt tenebrę Christum quia tenebrę eum non comprehenderunt. ps. 74. Cooperuit etiam pelagus caput Ionę. i. Christi, quando expuerunt in faciem eius, & eum velarunt, & colaphizarunt. Ionę. 2. c. Operire terram est operire corpus: vt Adam operuit folijs ficus. ps. 103. Operire egesta est cum moderamine, naturalibus necessitatibus operam dare. deut. 23. c. Operientes ranę terram Aegypti, designant hæreticorum & philosophorum loquacitatem mundum operientem. Exo. 8. b. Idem dici potest de locustis. Exo. 10. d. Et operit puluis equorum terram, quum caullationes hæreticorum, & dæmonum tentationes metem confundunt. Eze. 26. b. Operit etiam idola vestimentis multicoloribus, q; virtutibus hæreticã prauitatẽ citẽdã: vt earum occasione simpliciores quosq; decipiat: vt videntes mella virtutũ, vitiorũ venena non caueant. Eze. 16. b. Et operit nubes Taphnes, quũ erroris cęcitas ori diaboli cedit. Eze. 30. e. Et operit Gog terram quasi nubes, quum hæreticus, aut diabolus simplices errorum tenebris confundit. Eze. 38. c. Et operit vultũ suum adulter, hoc est, hæreticus: quia ad hoc peruersitate dogmatis, vel operis tendit, vt ab omnipotẽte Deo in iudicio recognosci non possit, vt ipse putat. Iob. 24. c. Haba. 2. d. Operit etiam hæreticos labor laborum ipsorũ, quum fallacibus verbis suos nituntur errores palliare. ps. 139. Operimentum quoq; nauis Tyri dicitur de purpura Elifa, designans doctrinam fallacem hæreticorũ. Eze. 27. b. Operitur cælum tenebris, cum dæmones peccatis suis obscurantur. Eze. 32. b. Operit formido aliquem, quum quis multum formidat. Eze. 7. e. Operiunt pseudoprophetę vultum suum, cum confunduntur, & ridentur super somnijs suis. Mich. 3. c. Operiuntur etiam mali confusione, quum propter peccata puniuntur, vel hic, vel in futuro. Michę. 7. b. Operientes se pallio sacco fuerunt principes Iudęorum

Hier. f. Eze. 26. & f. Isa. 14. Gre. 5. mor. 26. Gre. 27. mor. 28. Aug. f. ps. 45. Gre. 6. 4. mor. 20. Gre. 15. mor. 26. Hic. f. Isa. 28. Hic. f. Iere. 14. Hic. f. Isa. 26. 29. Philo. de somnijs. Gre. 1. mor. 14. & 35. mora. 17. Hic. f. Iere. 3. Hic. f. Isa. 50. Ori. f. Iudi. ho. 5. Glo. ord. f. Exo. 15. Glo. int. f. Exo. 27. Hic. f. ps. 64. Rup. f. Ionam. 1. Arno. f. ps. 103. Phil. 2. allego. Hic. f. Eze. 16. 20. Ori. f. Eze. ho. 7. Gre. 16. mora. 28. Hic. f. Mat. 7. Rup. f. Zach. 13. p. 2. singentes

Glo. ord. f. Leui. 3. magnam necessitatem occidendi Christum. Zach. 13. b.
 de. Exo. 29. b. Leui. 3. b. 4. b. 7. c. 8. c. Operiens adeps intestina vel vitalia, designat desiderium, aut iram: quorum initium est in cor Desiderium; ira.

Hila. & Aug. f. ps. 139. Operit Iudæos labor laborum ipsorum, quum simul cum corpore in infernum detruduntur. ps. 139. vel dicitur de hæreticis, qui mendacijs se defendere nituntur.

Hic. f. Eze. 37. Operiuntur lanis ouium pastores, quum prælati ex subditis commodum suum venantur: & optima quæq; suorum subiectorum, sibi in proprium vsum vendicant. Eze. 33. a. Operiebant lana & linum ignominiam meretricis: quia sacerdotium vetus non tollebat peccata, sicut delentur sanguine Christi. Hose. 2. b. Rapina prælatorum. Defectus veteris sacerdotij.

Arab. de interpel. 5. Operiri iniquitate est malis operibus abundare. Psalm. 72. Ita dicitur operire caligo faciem, Grego. 16. mor. 20. & 9. in 2a. 21. quando peccatum opprimit mentem. Iob. 23. d. operit etiam impius vultum iudicum terræ, quum diabolus corda persequentium Christum, ne autorem suum cognoscerent, malitiæ nubi lo velare curauit. Iob. 9. c. Opprimi peccatis.

Gre. 13. mor. 22. Operit crassitudo faciem impij: quia desiderata rerum terrenarum abundantia oculos mentis premit: & hoc quod in eis esse honorabile debuit, ante Dei oculos fædat: quia curis multiplicibus aggrauat. Iob. 15. d. Cæcitas ex terrenis

Gre. 9. mor. 45. & 17. Operita caligine mortis terra est infernus. Iob. 10. d. Operimentum autem nullum dicitur esse in inferno: quia omnia quæ in ipso sunt, nuda sunt oculis Dei. Iob. 26. b. Inferi.

Ily. f. Leui. 13. Contegi præcipitur os leprosi veste, ne error aut peccatum prauo sermone alios inficiat. Leui. 13. f. Tegitur etiam, ne dicatur ei: Quare tu enarras iustitias meas. ps. 49. c.

Hic. f. Haba. 2. Operit iniquitas Libani hæreticum, quando eius oratio fit illi in peccatum. Haba. 2. d.

Hic. f. Mala. 2. Operiunt altare lachrymis. Mala. 2. d. qui aliena diripiunt: & iniuste diuitias congregantes, audent offerre munera Deo: quæ dicit se nequaquam posse suscipere, lachrymis eorum, qui iam vastati sunt, & fletu ac gemitibus prohibitum. Vel qui propter rei familiaris amissionem, & interitum liberorum, & naufragium, & cætera, quæ ad damnum pertinent rerum secularium, vertuntur in fletus: & totos se tradunt planctui & gemitibus: nec animi robore & spe in Deum, & præmij futurorum, cuncta contemnunt: Ietiam si dirigant ad Deum orationem, non suscipitur ab eo: quia indecoris, & incongruis viro planctibus deturpantur. Dolor de amissione temporalium.

Hic. f. Mala. 2. Operit vestimentum iniquitas, hoc est, corpus, quo anima peccantis vestitur, quando per ipsum peccatur. Mala. 2. d. Peccare per corpus

Operimentum luciferi in cælo fuit omnis lapis preciosus. Eze. 28. c. quia ipse fuit inter ordines angelorum.

Operimentum vnum tabernaculi vnitatis ecclesiæ & fidei designare potest. Exo. 35. c. 40. b. Vntas ecclesiæ.

Gre. 76. mor. 13. Operimentum nudorum protegens à frigore culpæ, est iustitia. Iob. 24. b. 31. b. Iustitia.

Gre. 13. mor. 9. Opericulum si u ligatura vasis, est cõsura disciplinæ, qua quisquis non premitur, quasi vas imundum, pollutumq; reprobat. nu. 19. b. Censura disciplinæ.

Aug. f. ps. 101. Sicut oportuū dicuntur cæli, vt designent corpora nostra, quæ sunt oportoria aîæ. ps. 101. *Opes, uide Dives. Ophax, uide Obrisum. Ophiomachus.*

Phil. de mudi opifi. Ophiomachus est reptilis genus: subnixum longis cruribus, quibus à terra pro ingenio suo profilit, & in sublime fertur quemadmodum cætera locustarum genera: habet nomen quod pugnet cum serpente. Est temperantiæ symbolum, quæ voluptati aduersatur. Significat etiam fortes contra diabolus, vnde inter animalia munda computatur. Leui. 11. c. Temperantia. Fortes contra diabolus.

Ily. f. Leui. 11. *Ophir.*

Ophir. i. cinis, aut incineratio, vel fructificatio: Filius Iectan. gen. 10. d. Ab eo dicta est Ophir regio, seu insula vnde afferebatur aurum Salomoni. 3. reg. 9. d.

Ophni.

Ophni. i. pignus, vel pugillus, aut cooperiens: filius Eli sacerdotis, qui mortuus est capta arca domini. 1. reg. 4. c. vel iuxta Hieronymum interpretatur discalceatus: & designat sacerdotes, & scribas, & pharisæos, qui discalceati sunt, quia noluerunt suscitare semen Christi. sacerdotes & scribæ

Opilio, uide Pastor. Opinio, uide Fama.

Opis, Opitulari, uide Adiuuare.

Oportere.

Oportere idem est quod expedire: vel vtile, aut necesse esse. Non habet allegoriam.

Oppandere, uide Extendere. Oppidū, uide Civitas.

Oppilare, uide Obstruere.

Opponere.

Opponere.

Opponere est contra, seu ex aduerso ponere.

Non audiens Deus Opponit Deus nubem ne transeant orationes, quum non audit ingratas preces: & quum mentem in cæcitate relinquit. thre. 3. e. Glo. or. f. thre. 13.

Feruciter orare Opponunt se murum pro domo Israel, qui feruentibus orationibus, diuinam placare studet iram. Eze. 13. a. 22. g. Hic. f. Eze. 13.

Opportunus.

Opportunus dicitur, quod nobis cõmode, & pro desiderio, suoq; tempore obtingit.

Tempus penitentis. Opportunum tempus est tempus, quod nobis in hac vita datur ad emendationem, & ad bene operandum: & quo Deus cognoscit aliquid nobis expedire. ps. 71. 144. Anno. & Hic. f. ps. 31 Aug. f. ps. 144.

Opportunitas tradendi Christum sine turbis, quam quæsiuit Iudas, designat hæreticos, qui prius aggreduuntur & subuertunt eos, quos paucos & sine defensione inuenerint. Matth. 26. b. Luc. 22. a. Glo. or. f. Mat. 26.

Opprimere.

Opprimere est enecare, siue perturbare, & etiam violare.

Opprimere dicitur Deus Iob: quia sentiebat Iob gratem dolorem, quem sciebat non iniustum esse: & eo magis dolebat, quo causis iustitiæ ignorabat. Iob. 10. a. Gre. 9. mor. 34.

Diabolus subijciens animam Opprimit Sichen Dinam, designat diabolus vi tentationis animam sibi subijcientem. Beda. f. gen. 34. Ricar. de f. vi. c. 10. de inanis gloria corrumpens verecundiam. gen. 34. a. Vel designat amorem inanis gloriæ corruptentem verecundiam ad exteriora prodeum. Oppressa autem amaritudine est anima, spiritus sancti suauitate priuata, & vitiorum amaritudine repleta. thre. 1. b. Glo. inter. f. thre. 1.

Obiurgatio dura Opprimi lapidibus, est duris ecclesiæ sermonibus & increpationibus obiurgari. Exodi. 19. b. 21. d. Glo. inter. f. Exo. 19.

Dolor ecclesiæ de augmento malorum Opprimit dolor Iob, hoc est, ecclesiam, quando in malitia sua crescere peruersos intuetur, & dum prauis crescunt, etiam infirmi, qui in ea sunt, ad sequenda studia prauitatis iritantur. Iob. 16. a. Gre. 13. mor. 4.

Cogens synagoga seruare legem Opprimit meretrix filium suum, designat synagogam cogentem filios Israel seruare legem cum euangelio. 3. reg. 3. c. Hic. epi. multum in vtranque.

Nimium exigens doctrinam Opprimit vltimum proximum pauperem, qui nimium exigit pro doctrina: & qui vult superfluis præceptis & traditionibus onerare infirmos. Exo. 22. d. Glo. or. f. Exo. 22.

Onerans traditionem Defectus verbi Dei Opprimit famem terram, designat magnum defectum verbi Dei: Opprimebat autem Aegyptios & non filios Israel. gen. 47. c.

Persequentes Christianos Opprimentes filios Israel sunt persequentes Christianos, & bonos ac spirituales sensus. Opprimebantur autem magis, quando volebant vacare Deo: Sed crescebant filij Israel per oppressionem, designantes eos, qui per tentationes proficiunt. Exod. 1. b. 3. b. Opprimebat vero illos operibus Pharaon, designans diabolus opprimentem menses, ne de Deo cogitare possint. Exo. 5. b. Opprimuntur autem impetu aquarum inundantium iij, quos vis tribulationis maxime grauat. Iob. 22. b. Gre. 16. mor. 4. Cyril. de ado. in. ff.

Infidelitas apostolorum in passione. Oppressit domus Iob cadens filios eius, quum apostoli tempore passionis inciderunt in infidelitatem. Iob. 1. c. Gre. 2. mor. 28.

Decipientes heretici simplices Opprimentes Iob amici eius, designant tales esse aduersarios ecclesiæ, qui à perpetrandis malis nec timore domini, nec hominum pudore refrænantur. Iob. 19. a. Gre. 14. mor. 13.

Infideles Opprimunt pauperem in iudicio hæretici, quum simplices falsis rationibus in errorem pertrahunt. Isa. 10. a. Qui etiam dicuntur opprimere mansuetos terræ: quia simplices incautos decipiunt. Iob. 24. a. Opprimunt quoq; aduersarij pedes Iob semitis suis quasi fluctibus, quum extrema membra ecclesiæ hæretici quasi quadam tempestate persecutionibus & promissionibus, minis & cruciatibus à recto itinere in errorem perducunt. Iob. 30. b. Dicuntur etiam opprimere amicum suum frustra. Iere. 2. d. Et etiam aduenam. Eze. 22. g. Oppressi quoq; erant gentiles, qui perfidiæ culpa tenebantur. Iob. 12. d. Gre. 16. mor. 23.

Peruertentes sensum scripturæ Opprimunt vi dominum vineæ hæretici: hoc est, conditorem sacræ scripturæ: cum eius sensum in verbis sacri eloquij inflectere violenter conantur. Iob. 24. b. Gre. 18. mor. 11.

Opprimit tempestas noctæ virum prauum, quando repentino & occulto exitu ab hac vita in iudicij turbinem trahitur. Iob. 27. d.

Opprobrium, Exprobrare, Improperare, Improperium.

Opprobrium est infamia & dedecus, & quasi obiectum probrum: quod & improperium dicitur. Opprobrium aut aliquando est cõtèptus. gen. 30. c. Abstulit Deus opprobrium meum. Cõfusio. ps. 56. Dedit in opprobrium conculcantes. Miseria. 1. reg. 17. f. Auferat opprobrium populi. Peccatum.

Tob. 19. a. Arguitis me opprobrijs meis. **Peena. Iere. 23. g.** Dabo vos in opprobrium sempiternu. **Vindicta. Hufe. 12. d.** Opprobrium suum restituet ei dominus. **Exprobrare** vero est quandoq; commemorando beneficium præstitum impropere. **Quandoq;** vero est culpam obijcere, nõ tam verbis, q; re & aliquo facto. **Opprobrium** autem non inuenitur in bonum iuxta Basilium. **Opprobrium Aegypti** quod abstulit Deus à filijs Israel, illecebras significat carnali um vitorum, & idololatriam, & auguria, & generaliter omnia peccata. **Iosue. 5. c. Ista. 25. c. 30. a.** Opprobrium Israel erat peccatum: quod ostendebat lex, sed non auferebat: quod exprobrabat **Go liath. i. diabolus, agminibus Israel:** quod opprobriũ abstulit verus **Dauid. i. Chrs. 1. reg. 17. b.**

Opprobrium in vniuerso Israel, quod volebat ponere **Naas,** erit erubescencia de gula coram sanctis in iudicio: vel in hac vita est erubescencia, quam sancti habent de lapsis in gulam. **1. regum. 11. a.**

Opprobrium septem mulierum, quod auferri petebant. **Isa. 4. a.** Est apparentia & similitudo donorum spiritus sancti, quum tamen sint falsa: vt falsa sapientia & c. Designat etiam contemptum donorum spiritus sancti auferendum per Christum: quia homines non viuebant, secundũ quod ipsa dona poscebant. Significat præterea opprobrium peccati per opprobrium crucis auferendum. **Psal. 118.**

Opprobrium quod sustinuit Christus, fuit in passione, quando illi exprobrabant **Iudæi:** & quia multa & graua in eum dicebant, & perpetrabant, dicuntur opprobria super eum cecidisse. **Exprobrabant** autem Deo in Christo, tam **Iudæi,** q; dæmones & hæretici. Et ieiunium dicitur factum Christo in opprobrium: quia bonis eius operibus exprobrabant. **Psal. 68. Roma. 15. a. Iob. 16. b. Isa. 37. d.**

Opprobrium fit vicinis, qui illuditur à dæmonibus: qui etiam dicitur fieri opprobrium abũ dantibus. **ps. 78. 122. Isa. 47. a.**

In opprobrium fit verbum Dei malis, quando ab eis contemnitur. **Iere. 6. c. 20. c.** Et hæretici dicuntur exprobrare Deo, quum eius scripturas & præcepta contemnant. **Isa. 65. b.**

Opprobrium multarum gentium sunt peccata omnium gentium. **ps. 88.** Et opprobrium adolescentiæ sunt peccata adolescentiæ. **Iere. 31. c.** Opprobriũ autem viduitatis ecclesiæ ex gētibus erat cultus idolorum, quando reliquit Deum ab initio, & derelicta fuit à Deo. **Isa. 54. b.**

Opprobria gentium sunt etiam, quibus exprobrant populo Dei. **Eze. 34. g. 35. c.** Et Hierusalem est in opprobrium filiabus **Syriæ & Palestinae,** quum peccantibus aliquibus in ecclesia, ipsa contemnitur ab Ethnicis. **Eze. 16. g.** Et arguentes amici **Iob** ipsum opprobrijs eius, sunt hæretici iudicantes ecclesiam ob culpas affligi, eaq; spernentes. **Iob. 19. a.** Sic sunt opprobria **Moab. Sopho. 2. b. 3. d.** Laudatur autem, qui opprobrium non accipit aduersus proximos suos. **ps. 14.**

Opprobrium quod petit Dauid auferri à se, est quo Deus exprobrabit in iudicio. **ps. 118.**

In opprobrium dantur conculcantes Christum, hoc est, **Iudæi:** quia despectui habentur: & per libros quos portant, vt nostri famuli confunduntur. **ps. 56.**

Exprobrans Phenenna sterilitatem Annæ, designat **Iudæam** de sua cæcitate gloriantẽ. **1. reg. 1. a.** Vel est vita actiua, quæ ob nimiam actionem, non recognoscit fructum contemplatiuæ.

Exprobrauerunt inimici commutationem Christi, cum gentes eius passionem exprobrabant. Vel cum exprobrabant **Iudæis:** quod Christus q̄ eorũ esse debebat, factus est gentium. **Psal. 88.**

Oppugnare, uide Impugnare. Optare, uide Appetere.
Optimates, Primates, Proceres.

Optimates dicuntur, qui primum in ciuitate locum tenent: Vel quod opulentiores sunt, & in maiori censu: Vel q̄ in primis opem ferre possunt oppressis: **Qui** etiam primates dicuntur, & proceres.

Primates octo sunt apostoli & doctores noui testamēti, quod per octonarium significatur. **Mich. 5. b.**

Optimates Iudæorum erant principes eorum: sicut & optimates ecclesiæ, nunc sunt prælati, qui etiam optimates gregis dicuntur: quæ itidem de diuitibus intelligi possunt. **Iere. 5. b. 25. g. Iob. 12. c. Nahum. 3. c.**

Optimates Nabuchodonosor ipsum quærentes, sunt mentis intentiones inuestigantes quomodo amissus vigor possit restitui. **Dani. 4.**

Optimates Samariæ sunt principes hæreticorum. **Amos. 5. g.**

Optimus, uide Bonus.
Or.

Or siue **Hor. i.** mons, aut montanus, seu concipiens, aut demonstrans, siue os tendens: est tricesima quarta mansio filiorum Israel in deserto, designans statum perfectionis: quo peruenitur

peruenitur à Cades. **Ibi** moritur **Aaron,** mons in monte, hoc est, perfectus in sublimitate perfectionis, sed quæ sit citra Iordanem: vt mons ille erat citra Iordanem, in finibus **Idumææ,** prope ciuitatem **Petram.** **Ibi** etiam fuerunt pugnae, & vicit **Israel:** quia perfectis quandiu in hac vita sunt, non desunt pugnae: verum ipsi victores euadunt: **nu. 20. d. 33. c.**

Ora.

Ora dicitur vniuscuiusq; rei extremitas.

Ora vestimenti **Aaron** dici possunt inferiores in ecclesia: ad quos etiam peruenit vniuersum caput. **ps. 132.** Vel intelligitur ora capitij pontificis textilis, quæ videlicet in capite vestimenti est, quæ vestientis caput ingreditur: & designat opera pontificis perfecta initia habere debere. Designat etiam fideles perfectos in ecclesia. In ora namq; perfectio est. **Exo. 28. c. 39. d.** Et duæ oræ superhumeralis cum lapidibus onychinis sunt duo populi, quorum peccata **Christus** portauit. **Exo. 28. d.**

Ora duæ superhumeralis iustæ, operationem intentioni copulatã significare possunt. **Exo. 28. b. 39. a.** Ad idem referri possunt oræ rationalis iunctæ superhumerali. **Exo. 28. d.**

Ora sagorum & cortinarum tabernaculi, voluntates prædicatorum designare possunt, quæ charitate velut anfulis copulantur. **Exo. 26. b. 76. b.**

Ora chlamydis **Saulis,** quam præcidit **Dauid,** designare potest famam prælati, etiam mali, cui derogat subditus. **1. reg. 24. a.**

Orare, Oratio, Deprecari, Precari, Preces, Rogare, Obsecrare.

Orare est precando petere. **Oratio** vero est ipsa precatio: & aliquando eloquutio, à qua dicuntur oratores. **Deprecamur** autem præcipue Deum: quia ab ipso nobis omnia bona proueniunt. **Iob. 5. b. 9. b.**

Oratio **Abrahæ** pro **Abimelech,** typus fuit orationis Christi pro gentium cõuersione. **gen. 20. d.** **Deprecans** etiam **Aaron** super cornua altaris, est **Christus** orans pro nobis in cruce: vbi pro transgressoribus orasse dicitur. Et orauit pro se & pro nobis quia peccata nostra portauit in se. **Orauit** etiam pro se & domo sua, hoc est, pro carne sua, & pro **Iudæis.** **Luc. 4. f. 5. c. 6. a. 9. b. 12. c. 14. c. 15. c. 16. b. Isa. 53. d.** **Oratio** quoq; **Dauid** in spelunca designauit orationem Christi in corpore. **ps. 141. in titu.** **Precans** etiam **Elcana** vt impleat dominus verbum suum, designat **Christum** aduocatum nostrum; cuius obtentu salus nostra perficitur, exhibente illo patri suã humanitatem pro nobis. **1. reg. 1. d.** **Orauit** quoq; **Christus** dimissis turbis, tum pro ipsis ne caderent in peccatum: tum pro discipulis in mari iactatis, ne tentationum impetu vincerentur. **Matt. 14. c.** **Orauit** etiam ante discipulorũ electionẽ, vt nos doceret, quã ratione oporteat nos ad eligēdos platos accedere. **Luc. 6. b.** **Orat** aut **Chrs** nocte in mōte, & per diẽ miraculis in verbis opatur: vt perfectis prædicatoribus innuat, quatenus nec actiua vitã amore speculationis funditus deserant, nec contemplationis gaudia penitus operationis nimie tate contemnant.

Deprecans **Iob** seruum suum ore proprio. **Iob. 19. c.** designat filium Dei, qui in carne monstratus, dum mandata vitæ humiliter dixit, quasi superbientem seruum, vt viueret rogauit. **Dicitur** etiam orasse filios vteri sui, quia eos quos potenter per diuinitatem condidit, incarnatus veniens humiliter rogauit. **Rogauit** etiam pater filium seniore, quando per benignitatẽ suam fecit fidem prædicari **Iudæis.** **Luc. 15. g.**

Orans **Anna** vt haberet filium, designat ecclesiam orantem pro gentium cõuersione. **1. reg. 1. b.** **Orat** autem vt pariat: quia ecclesia cognoscit se non sua virtute animas cõuertere, sed Dei auxilio. Ipse quoq; **Deus** effundit super domum **Dauid;** & super habitatores **Hierusalẽ** spũm gratiæ & precum. **Zach. 12. c.** **Orans** autem **Iob** pro amicis designat ecclesiam orantem pro hæreticis: quia hæretici per se oblato sacrificio, iram domini placare non possunt, nisi ad catholicam ecclesiam conuertantur. **Iob. 42. b.** **Rogantes** etiam apostoli pro **Chananea,** sunt interuenientes ad conuersionem gentium. **Mat. 15. c.**

Dans **Deus** spiritũ orandi spiritum deprecandi. **ps. 134.**

Oratio ante prædicationem **serui** **Abrahæ** ante ingressum ciuitatis, designat orandum esse prædicatori, antequã prædicationem aggrediatur. **gen. 24. b.**

Oratio **Isaac** pro sæcunditate **Rebecæ** designat orationem prælati pro subditis: vbi etiam indicatur, prædestinationem orationibus impleri quantum ad effectum. **gen. 25. c.** **Oratio** etiã **Mosis** est intercessio prælati: quo orante vincit populus. **Exo. 17. c. 32. c.** Idem est de oratione **Aaron,** & aliorum sacerdotum. **Leui. 5. b. 9. b. 12. d. 14. f. 16. b.**

Oras **Samuel** dñm audita petitiõẽ populi, anteq; cõcederet quod petebat, designat statũ nõ facile debere petitionibus, q̄ nõ vident iuste, assentiri: nisi prius cõsulto domino. **1. reg. 8. b.**

Orans **Moses** pro **Maria** leprosa, designat orationem pro populo **Israel,** vt conuertatur.

Ori. f. nu. ho. 27. Hie. de Mansion.

Hie. f. ps. 132. Amg. 2. cont. lit. post lian. 10. 4. 8. f. ps. 132. Glo. or. f. Exo. 28. c. Rup. 4. f. Exo. 32.

Glo. inte. f. Exo. 28. 28. b. 39. a.

Glo. or. f. reg. 14.

Glo. or. f. gen. 20. Ily. f. Leui. 9. 16

Gre. f. 1. reg. 1. Ori. f. Mat. cap. 14. Amb. f. Luc. 6.

Gre. 6. mo. 25.

Gre. 14. mor. 223

Hie. epist. beatitudi.

Gre. f. 1. reg. 1.

Gre. 35. mor. 17

Glo. or. f. ps. 134.

Glo. inte. f. gen. 24

Ori. f. Leui. ho. 6

Gre. f. 1. reg. 8.

Ori. f. 5. nu. ho. 7.

Gre. 1. reg. 2. tantur ad fidem. num. 12. d. Orare autem pro remanentibus de domo Eli, est orare pro cōuer-
sione Iudæorum in fine mundi. 1. reg. 2. g. Vel est absolutio pœnitentibus exhibita.

Basi. f. ps. 44. Deprecantur Christum sublimes, hoc est, diuites plebis. Isa. 45. c. Et gentes deprecatur Chri-
stum, cum veniunt ad fidem. Isa. 11. c. Deprecari quoq; vultum ecclesiæ est adorare Christum,
vel ecclesiam venerari, vt in ipsa saluentur. ps. 44. Job. 11. d. Vel deprecantur vultum ecclesiæ
diuites plebis, cum faciunt elemofynas coram ecclesia: sed non ad propriam gloriam. Nam
cuius gloria est abintus.

Glo. ord. f. ps. 140. Oratio iusti est in beneplacitis peccatorum, quia tandiu orat pro eis, quandiu ipsi peccare
non cessant. ps. 140.

Amb. f. Ephe. 6. Orare in spū est munda conscientia, & fide integra preces ad Deum dirigere. Ephe. 6. c. O-
rat autem mane, qui orat in luce gratiæ, aut etiam in resurrectione. ps. 5.

Arno. f. ps. 5. Preces quas facit sacerdos super capro emissario. Leui. 16. b. confessionē diuinitatis in Chro
designare possunt, per quam fit peccatorum remissio.

Hila. f. ps. 78. Deprecatur faciem Dei, qui orat vt videat faciem Dei. ps. 118.

Hila. f. ps. 121. Rogare quæ ad pacem sunt Hierusalem. ps. 121. Sumitur iuxta Hierusalem pro interrogare.

Ori. f. c. reg. ho. 1. Orare sine intermissione. 1. Thessa. 5. c. est habere semper opera accepta Deo: Est etiam bea-
tam vitam sine intermissione desiderare.

Aug. epist. 121. Orationis domus est domus Christi, hoc est, ecclesia. Isa. 56. c.

Hic. f. Isa. 56. Oravit Ezechias dominum in infirmitate. Isa. 38. a. Non tam petens longam vitam, quam
quia nondum habebat filium, vt ex eius genere nasci posset Christus.

Hic. f. Isa. 38. Obscrationes in sacrificio altaris dicuntur, quæ fiunt ante canonem: Orationes vero, quæ
fiunt in consecratione vsq; ad pacem. 1. Timoth. 2. a.

Aug. epist. 59. Oratio dicitur fieri alicui in peccatum, quando iniqua petit. ps. 108.

Amb. f. ps. 118. fe. 27. Preces quas dicitur multiplicare Leuiathan ad Deum. Job. 40. d. erant cum demones ora-
bant Christum, ne mitteret eos in abyssum: aut cum membra eius in iudicio dicent: Domine
domine aperi nobis.

Hic. f. Isa. 3. Rogant Deum iudicia iustitiæ, qui iustitiam suam allegant coram Deo, quasi merito præ-
miandi, & immerito puniendi. Isa. 58. a.

Hic. f. Isa. 17. Non rogat Deum diues: quia obliuiscitur eius, quasi nõ eo indigeat. Isa. 57. b. pro. 30. b. 31. a.

Oraculum.

Oraculum dici solet Dei, seu Deorū responsum. Sed in sacris literis sumit pro ea tēpli parte
in qua erat arca fœderis. Et propiciatoriū quod erat super arcam, oraculum dicebatur.

Isy. f. Leui. 16. Oraculum dicitur humanitas Christi, in qua peculiariter Deus habitat, & per quam dedit
responsa, in qua etiam ipse Christus orauit. Exo. 25. b. 37. a. 40. c. Leuit. 16. a. 1. reg. 21. a. 3. reg. 1.
6. c. 8. a. 2. par. 3. d. 5. b. Eze. 21. e. Diuinitas etiam Christi oraculum dicitur, cuius omnes dimen-
siones erant æquales.

Rup. 3. f. reg. 11. Oraculum etiam designat sanctos, in quibus habitat Deus, & per quos dat responsa.

Glo. ord. f. Exo. 25. Significat præterea celestē patriā, in qua Deus habitat, & aperta dat beatis oibus responsa.

Orbare, Orbis.

Orbus propriè dicitur oculorum luce priuatus: de quo vide cæcus: Per translationem autē
orbis dicuntur, qui aliqua re chara priuati sunt. Vnde est orbare, quod est idem quod priua-
re. Sic timebat Rebecca vtroq; orbari filio. gen. 27. g. 45. c. Ruth. 1. b.

Orbis, uide Mundus.

Ordinare, Ordo, Præordinare, Disponere.

Ordinare est vnamquamq; rem in suo loco disponere: Ordo autem est digestio, & in suo
loco rei cuiusq; collocatio.

Gre. 29. mor. 32. Ordo cœli rationem diuine prædestinationis indicat: quæ soli Deo est nota. Job. 38. d. Põ-
t etiam diuersos gradus in ecclesia designare. Hac ordinatione Dei perseuerat dies. ps. 118. Ad
hæc etiam pertinet ordo natiuitatis filiorum Israel. Exo. 28. b. 39. b.

Hic. f. Job. 38. Ordo rei, quem referant fratres Ioseph patri suo, scripturarum impletionem in Christo
factam designat. gen. 45. g.

Glo. ord. f. Gen. 45. Ordo Melchisedec fuit, q̄ solus & rex fuerit & sacerdos, & ante circumcisionem functus sa-
cerdotio: vt non gentes ex Iudæis, sed Iudæi à gentibus sacerdotium acceperint: neq; vnctus
fuit oleo sacerdotali: vt Mofi præcepta constituūt: sed oleo exultationis & fidei puritate: neq;
carnis & sanguinis victimas immolauerit: sed pane & vino simplici, puroq; sacrificio, Christi
dedicauerit sacramentum. ps. 109.

Hic. ad Euagrium Disposuit Deus testamētum electis suis, quādo doctores ecclesiarū dedit, vt acquisitos per
gratiā

absolutio pœnitentis
Venite ad fidem
Adorare Christum.
Venerari ecclesia. m
Dare elemofynas.

Confessio diuinitatis Christi

Ecclesia

Humanitas Christi
Diuinitas

sancti
Cœlestis patria.

Prædestinatio
Diuerſi gradus in
ecclesia.

Impletio scriptura-
rum

Dans Deus vim do-
cendi.

Promittens testamētum nouum gratiam populos doceant, vel informet. ps. 88. Vel dicitur, quia promittit testamētum nouum, Arn. & Hic. f. ps. 49
Ordinantes autem testamētum Dei sunt apostoli & doctores legem Christi ordinatē docen- Aug. f. ps. 49
tes. ps. 49. Vel ordinant testamētum Dei super sacrificia: qui cogitant de promissis eius super
illa quæ operantur. Ordinare quoq; panes propositionis, est ordinare prædicationem sacre do- Glo. or. c. Leui. 3.
ctrinæ. Exo. 40. c. Et ordinare membra hostiæ super struem lignorū, est distinctè docere, quæ Rup. 1. f. Leui. 5
docenda sunt. Vel est distinguere cogitationes. Leuit. 1. b. Vel ea quæ fuerant arma iniquitatis
exhibita peccato, arma effecta iustitiæ rationabiliter componere.

Cogitantes promissa Dei Ordo castrorum in circuitu tabernaculi, tam Leuitarum, quā filiorū Israel gradus cœlestiū, Ori. f. nu. ho. 4. & f.
Distincte docere Discernere cogita- tiones & militatū. Ordo ecclesiæ militantis designare possunt. nu. 2. b. Et ordinata acies castrorum est ecclesia cant. ho. 2.
Gradus ecclesiæ militantis & militatū. Ordo ecclesiæ militantis designare possunt. nu. 2. b. Et ordinata acies castrorum est ecclesia
& etiam ecclesiæ militantis designare possunt. nu. 2. b. Et ordinata acies castrorum est ecclesia
ecclesiæ. 3. reg. 10. a. In ea pascuntur agni per ordinem. Isa. 5. d. Iere. 30. d. Et per ordinem ster-
nit Deus lapides ecclesiæ. Isa. 54. c. Et ordo in quem ponitur triticum, est vel ordo Iudæorum
per legem: vel ordo procerum ecclesiæ. Isa. 28. g.

Reddere cuiq; quod suum est Ordo charitatis quem petit sponsa, est vt cuiq; detur quod suum est. canti. 2. a. Vel ordinat
sponsus charitatem in sponsa, quum zelo charitatis addit discretionem. Est autem ordo in af- Ori. f. cant. ho. 3.
fectu, & ordo in effectu: Ordo in affectu est, vt Deus diligatur super omnia: deinde cetera per Ber. f. cant. ser. 49. 59
ordinem: In effectu vero est, vt prius succurratur magis indigentibus: Ordines duo retiaculorum
in columnis designant charitatem Dei & proximi. 3. reg. 7. c.

Virtutes theologice Operatio fyscera Ordines tres lapidum politorum in atrio templi, tres virtutes theologicas cum discendi fo-
lertia designant: nempe vt quisq; quomodo credere, quid sperare, quid diligere debeat dignos-
cat: Ordo vero vnus lignorum cedri, est bona operatio sine corruptione simulationis exhibi-
ta. 3. reg. 6. d.

Virtutes cardinales Ordines gemmarum quatuor in rationali, designant quatuor virtutes cum fide trinitatis: Glo. or. f. Exo. 28.
Ordo primus est prudentia, constans memoria, intelligentia, & prouidentia. Secundus iustitia,
constans distributua, cōmutatiua, & epiecheia. Tertius fortitudo constans animositate, con-
stantia & victoria. Quartus temperantia, constans castitate, abstinentia, & sobrietate. Exo. 28
c. 39. b. Designant etiam quatuor ordines gemmarum, quatuor anni tempora, ternis mensibus
constantia. Vel designant quatuor elementorum naturas, cum in singulis elementis ternæ re-
periantur proprietates.

Anni tempora Elementa Ordo qui non dicitur esse in inferno, est tranquillitas mentis, quæ non est in mente damna
torum, vbi r̄st confusio: quia ipsa supplicia quæ ordinata per Dei iustitiam veniunt, ordinata
in corde morientium non sunt. Job. 10. d.

Tranquillitas mētis Disponit ascensiones in corde suo, qui proficit de virtute in virtutem. ps. 83.
Disponit sermones suos in iudicio, qui opera facit, q̄ securū ipsum reddat in iudicio. ps. 111.
Ordinatur erga peccatorem obsidio, cum per sanctæ admonitionis verba singulis quibusq;
virtutibus, quæ vel quibus modis vitia insidiantur ostenditur. Eze. 4. a.

Proficere Recte operari Detegere insidias vitorum Ordines tres dentium bestia, quam vidit Daniel, tria regna designabant sub Persis, nempe
Babylonicum, Medicum, & Persicum. Dani. 7. b. Vel designant obloquutionem contra aper-
ta mala, derogationem contra indifferentia bona, detractionem contra aperta bona: quæ sunt
partes inuidentiæ.

Partes inuidentiæ

Ordiri.

Ordiri dicuntur textores telam, cum subtegmen præparant texendæ telæ: vnde quod ordi-
mur, nondum perfectum est, sed inchoatum, & velut præparatum ad vteriora.

Condemnatio generis humani Orditus dicitur esse dñs telam super oēs nationes, quando in Adā oēs hōies morte dānauit. Glo. inte. f. Isa. 28
Isa. 25. c. Potest etiam intelligi de diabolo: qui introduxit peccatum & mortem in omnes.

Conatus contra legem Dei Ordiuntur telam sine spū Dei, qui aliquid aggrediuntur contra legem Dei. Isa. 30. a.
Ordiri dicitur, qui adhuc est in præparatione ad operandum, & nondum texit opera. Isa. 38
c. Dum adhuc ordiret succidit me.

Oreb.

Oreb. i. coruus, vel suauius, aut fideiusfor, vel commiscens, seu vespertinus: Princeps Madi-
anarū occisus à tribu Ephraim. Iudi. 7. a. 8. a. ps. 82. Isa. 10. f. Vel interpretatur foramen, de-
signans foramen per quod ingreditur coluber in animam.

Christus Altitudo contemplationis siccario carnalis vanitatis Horeb autem. i. desertum, vel solitudo, siue destructio, aut siccitas, vel gladius, est mōs in re-
gione Madian, qui & Sinai, vbi data est lex Mofi. Exo. 3. a. 33. b. deut. 9. b. Potest autem designa-
re Christum: qui sublimis est & legislator. Et præterea altitudinem contemplationis.

Vt autem Horeb interpretatur siccitas, designat exiccationem carnalis vanitatis: Vnde ad
hunc montem confugit Elias, fugiens vanitatem regiæ curiæ. 3. reg. 19. b.

Organum.

Organum

Organum idem est, quod Latine instrumentum. Per excellentiam tamen organa dicuntur musicorum instrumenta, & ea peculiariter, quae fistulis constant, & statu folium pulfantur.

Aug. f. ps. 150. Organum diuersas habens voces concordantes, diuersos gradus sanctorum cum unitate charitatis in gloria caelesti designant. ps. 150. Differt enim stella a stella in claritate.

Gre. 20. mor. 31. Organum Iob designat praedicatorum ecclesiae, ipsam sua doctrina laetificantem, vt organorum fistulae. Iob. 30. a.

Organa diuersa, varia dona spiritus sancti in ecclesiae significare possunt. 2. reg. 6. c.

Organa suspensa super flumina Babylonis, designant cantica laudis Dei: quae cessant & suspenduntur in confusione peccatorum huius mundi. Vel doctrinam sacrae scripturae: quae quum inutiliter & frustra praedicatur ijs, qui voluptatibus huius seculi pascuntur, recte organa suspensi dicuntur. ps. 136.

Cle. Ale. 2. p. da. 4. Organum quandoq; significat corpus nostrum: cuius chordae sunt nervi, per quos numero se, & concinne intenditur, & spiritu pulsatum voces edit humanas. Et ipsa lingua organum est, aut plectrum, quo organum pulsatur. ps. 136. 2. reg. 6. c. 1. paral. 15. b. 23. a. 2. paralip. 5. d. 7. a. 29. f. 30. d. 34. c.

Lyra. f. gen. 4. Organum aliquando significant voluptates, quae auribus percipiuntur. gen. 4. c. Iob. 21. b.

Diuersa gradus gratiae

Dona spiritus sancti
Laudes Dei
Doctrina sacra

Corpus humanum
Lingua

Voluptates aurium

Orion.

Orion dicitur quasi Vrion: erat filius Enopionis: qui putatus est natus esse ex vrina trium Deorum, Iouis, Neptuni & Mercurij: qui in signum caeleste translatus est ante tauri vestigia. Hic si fulget serenitatem: si obscurus est, tempestatem denotat.

Oriones hyemis initio oriri dicuntur, & suo ortu tempestates excitare, & maria terraeque perturbare. Designant martyres: qui dum sanctam ecclesiam ad statum praedicationis erigunt pondus persequentium, molestiasq; passuri, ad caeli faciem, quasi in hyeme venerunt. His etenim nauis, mare terraeq; turbata est: quia dum gentilitas mores suos destrui, apparetur eorum fortitudine doluit, in eorum necem non solum iracundos ac turbidos, sed etiam placidos erexit. Iob. 9. b.

Orion pro stellis generaliter poni videtur. Amos. 5. b. Facientem arceturum & orionem, & conuertentem in mane tenebras, & diem in noctem mutantem. Vel designat Moysen: in cuius ortu motae sunt tempestates in Aegypto.

Martyres

Moses

Oriri, Oriens, Orientalis.

Oriri idem est quod nasci. Oriens autem aliquando est surgens: vt sol oriens: Sumitur autem oriens pro ea mundi parte, in qua sol oritur, sicut & ortus. Orientalis autem est ad orientem pertinens.

Oriens aliquando dicitur Deus pater, vnde Christus natus est: aut simpliciter ipse Deus: & proficisci ab oriente est discedere a Deo. gen. 11. a. ps. 67. Ad orientem autem ire est mentem in consideratione diuinae maiestatis attollere: Sed dicitur Deus non apparere: quia qualis in natura sua est, a cogitatione mortali videri non praevalet. Iob. 23. b. Leui. 16. b.

Oriens dicitur Christus: de quo dicitur: Ecce vir oriens nomen eius. Zacha. 3. c. 6. c. Et filij orientis, seu nationes orientales sunt baptizati Christum induentes. gen. 12. b. Iudi. 6. a. ps. 67. Eze. 44. a. Ion. 4. b. Et oritur sol iustitiae timentibus Deum, quando Christus venit ad mentem cum gratiae donis. Mala. 4. a. gen. 32. g. Eccl. 1. a. Et orta lux est Christus praedicans. Isa. 9. a. Matth. 2. a. 4. b. Luc. 1. g. Et oriri stellam ex Iacob, est Christum manifestari mundo, & gentibus. num. 24. c. Iob. 30. b. 38. b.

Orta est veritas de terra. ps. 84. quando Christus natus est de virgine Maria. Quod etiam dici potest quando peccator confitetur peccata sua. Oriri etiam dicuntur noua. Isa. 43. c. qui filius Dei incarnatus est, & facta est renouatio generis humani in nouo testamento. Et ortus solis natiuitatem & resurrectionem Christi indicat. ps. 103. Ionae. 4. c. Ortus autem dicitur Christus ex Scir. deute. 33. a. tum quia natus est ex peccatoribus: tum quia ab ecclesia ex gentibus manifestabitur Iudaeis.

Ortus solis aliquando est manifestatio veritatis: & etiam ortum mane. gen. 32. g. 44. a. ps. 103. Isa. 41. g. Nahum. 3. d. Matth. 5. g. Oritur autem sol & occidit: & ad locum suum reuertitur. Eccl. 1. a. Quia veritatis intelligentia, modo datur, modo subtrahitur: & post subtractionem iterum eadem gratia, quae prius, recuperatur. Oriens etiam seu ortus solis est cognitio veritatis: & etiam cognitio peccati. Exo. 22. a.

Oriens praeterea significat lucem fidei. gen. 28. c. Exo. 27. c. 38. b. Eadem ratione significabit regenerationem baptismi, in quo habetur initium fidei. gen. 12. b. 13. c. Et orientales filij sunt, qui de vero lumine sunt profecti: & qui in fide Deo nascuntur. Iob. 1. a. Eze. 25. a.

Oriens etiam statum gratiae significare potest. Amos. 8. d. Zach. 6. c. 14. a. Et orientalis porta in ecclesia est lux gratiae, quae est in Christo, qui est oriens. Eze. 44. a. 47. c. 47. a. Iere. 31. g. Oriens quoq;

Deus pater

Christus

Natiuitas Christi
Confessio peccatorum
Incarnatio
Renouatio generis humani
Resurrectio Christi

Manifestatio veritatis
Cognitio veritatis
& peccati

Fides
Baptismus
Renati in fide

Lux gratiae

Ori. f. Leui. ho. 8. & f. Iob. ho. 1. & f. Isa. ho. 6.
Gre. 16. mor. 15.
19. f. Leui. 16.
Ori. f. nu. ho. 18. & f. Iudi. ho. 1. 8.
Aub. 2. de Abra. 3. & de insti. virgi. 8.
Hilad. Mat. cauo. 1.
Hic. f. Eccl. 1.
Cinna gradu. 25.
Gre. 10. mor. 22.
Aug. f. ps. 84.
Lyra. f. Isa. 43.
Arno. f. ps. 103.
Gre. 27. mor. 19.
Aug. q. in deute. 56.
& f. ps. 103.
Arno. f. ps. 103.
Ricard. de f. victo. de stata interio. homi. 27. q. 3 de ar. ny. 6.
Ori. f. Mat. ho. 31.
Gre. 1. mor. 19.
Hic. f. Eze. 15.
Hic. f. Amos. 8. & f. Eze. 11.
Aug. f. ps. 102.

quoq; dicitur ipsa susceptio lucis gratiae: Occidens vero desertio peccati: cum enim oritur gratia, occidunt peccata. Ideo dicitur. ps. 102. quantum distat ortus ab occidente, longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Recta ratio Prudentia. Oriens rectam rationem significare potest: quam etiam designat orientalis plaga. Et proficiscuntur ab oriente peccantes: quia a recta ratione digrediuntur. gen. 11. a. 25. a. Leui. 16. c. Et iterum virtutes oriens dicitur prudentia, in qua est lux rectae rationis.

Reuertio ad sensus. Ortus solis quandoq; significare potest reuersionem ad sensus: vt quum ortus est sol Iacob post luctum cum angelo: quia reuerfus est a contemplatione ad sensus. gen. 32. g.

Primus status hominis Natiuitas. Orientalis terra dici potest primus status hominis: Vel etiam ipsa natiuitas. Item qui vitiorum tenebras relinquentes, in operibus lucis versari curant. gen. 29. a. Leui. 1. d.

Bene operantes Initium scripturae. Oriens aliquando initium scripturae sacrae significare potest: quae dicitur fulgur patrens in oriente. Mat. 24. c.

Initium ecclesiae post ascensionem. Ortus ecclesiae est eius initium post ascensionem Christi: vel in iudicio quando preparabit ad felicitem. Isa. 60. a. Et ortus surgentis aurora est illa noua natiuitas resurrectionis, qua sancta ecclesia etiam carne suscitata, oritur ad contemplandum lumen aeternitatis. Iob. 3. b.

Angeli Omnis locus. Orientales dici possunt angeli: qui orienti luci semper inhaerent. Iob. 1. a. Ab ortu solis vsq; ad occasum, omnem locum significare solet. ps. 112. Mala. 1. c. Et ab oriente vsq; in occidentem patet fulgur, quum splendor ecclesiae per totum orbem diffunditur. Mat. 24. c.

Gentilitas Iudaea. Oriens vt est extrema pars orbis, gentilitatem significat: in qua quasi mortuus iacebat Christus, antequam illi crederent. Isa. 41. a. 43. a. 45. a. 46. d. 59. d. Potest etiam oriens, seu terra orientis dici Iudaea, vnde ortus est sol iustitiae: & in qua prius fuit lux fidei. Eze. 40. c. Zach. 8. b.

Sublimitas rerum. Oriens aliquando sublimitatem rerum significare potest: qualis erat orientalis plaga altaris, in qua cineres effundebantur. Leui. 1. d.

Altitudo superbiae Diabolus. Orientis montes altitudinem superbiae significant, & ipsum orientem vitiorum diabolus transfigurantem se in angelum lucis. num. 23. a. Ab hoc oriente veniunt, qui edificant turrim confusionis. gen. 11. a.

Terrena prosperitas. Oriens aliquando significat lucem falsam terrenae prosperitatis: vt ad orientem Bethauen. 1. reg. 13. b. De qua luce dicitur. Iob. 38. b. Auferetur ab impijs lux sua.

Abundantia virtutum nascente Christo. Oritur diebus Christi iustitia & abundantia pacis, hoc est, in mentibus gratia eius illustratis, plenitudo virtutum. ps. 71. 118. Mala. 4. a. Oritur autem iustitia nascente Christo: quia ipse redditurus est unicuique secundum opera eius. Isa. 45. b. Tunc quoq; gloria domini dicitur orta esse super Hierusalem. Isa. 60. a.

Orii virtutes in cordibus gentium. Oritur viror calami & iunci in cubilibus, in quibus habitabant dracones, quum in cordibus gentium oriuntur virtutes, & iucunda tranquillitas. Isa. 35. c. Et oritur sanitas animae oriente luce matutina, hoc est, cum Christus in animam aduenit: & oritur in tenebris lux, quam quis a peccatis liberatur. Isa. 58. c.

Resistens iustus tentationibus. Orii dicitur iustus vt lucifer, quum se consumptum putauerit. Iob. 1. d. quia mox vt tenebre fecere tentationum caligine egerit, ad lucem gratiae reformatur: & seipso monstrat diem iustitiae, qui casurus paulo ante timuit noctem culpae.

Doctrina legis ex Iudaea Christi ex iudaeis. Oriebatur prius panis de terra, quae postmodum igne subuersa est. Iob. 28. a. Nempe quando legis doctrina proferebatur de Iudaea antequam periret. Idem dici potest, quia Christus oriens est a Iudaeis postmodum subuersis.

Dolor pro male operato premio. Oritur pro frumento tribulus, & pro hordeo spina. Iob. 31. d. Quando in vltima retributione, vbi remuneratio laboris queritur, punctio doloris inuenitur. Oritur etiam prelo pro frumento tribulus, dum iniusta contra subditos exercens, nullo bonos blandimento refouet, & bene operantes ex inuidia affigit: etiam si quaedam bona aliquando faciat, ac si frumentum ferat: Sed subiecti pro eo quod in maxinis grauantur, gaudere in eius bonis minimis nequeunt, vnde fit vt ad ipsa etiam pauca bona, quae fieri inter multa mala considerant, non laudes, sed gemitus reddant: atq; infirmantes murmurent, dum perpendunt puri operis non esse, quod vident. Pro hordeo quoq; oritur spina: quia quum neglexit exhibere quod foueret, iuste in querelam profiliens lingua subditorum ipsum pungit.

Errores in Iudaeis. Maiores defendentes vitia minorum. Orii spinas in domibus Hierusalem, est nasci errores in mentibus Iudaeorum. Isa. 34. c. Orietur etiam paliurus in munitionibus eius, aut Babylonis, quum surgunt maiores ad defendenda vitia minorum.

Dona luciferi. Oriebatur manes lucifer. Isa. 14. c. quia diabolus initio creationis suae donis naturalibus & gratuitis splendebat.

Peccare. Orii in terra est terrenis cupiditatibus se subdere: vel animam peccare. gen. 2. a. Exo. 10. b. Ad orientem maris se putant haeretici habere sepulcrum, cum sint in occidente. Vel certe ipsi dicunt se esse in oriente, vt decipiant pretereuntes. Eze. 39. c.

Mare mortuum. Orientale mare dici solet mare mortuum: vbi erant ciuitates Sodomorum, quia est ad orientem

Phil. de plab. Nob

Philo. de somnijs

Ori. f. Mat. ho. 30

Hic. f. Isa. 60.
Gre. 4. mo. 15. 16. 26

Glo. ordi. f. Mala. 1.
Aug. 1. q. in eua. 38.

Hic. f. Isa. 41. 59. & f. Zach. 8.
Gre. f. Eze. ho. 18

Iy. f. Leui. 11

Ori. f. nu. ho. 15
Philo. de cofa. litog.

Gre. f. 1. reg. 13.

Ori. f. Iudi. ho. 14

Hic. f. Isa. 35. 58.

Gre. 10. mor. 26

Gre. 18. mor. 19
Hic. f. Iob. 28.

Gre. 22. mor. 24.

Gre. 33. mor. 4.

Hic. f. Isa. 14

Beda. f. gen. 23
Glo. or. f. Eze. 39

Hic. f. Iob. 32.
tem

tem Iudæa. Joel. 2. c. Ortus scirpi initium operum hypocritæ significat: & germen egreditur in eius ortu: quia in operis initio mercedem adulationis accipit. Iob. 8. c. Ortus clamor in Aegypto. Exo. 12. d. vide clamare.

Græ. 3. mor. 33.

Oryx.

Oryx Hebraicè dicitur מִיתו, est quadrupes, vnum cornu habens bifidum: Eius præter cæteros miram aiunt esse naturam. Pilos enim ei in caput obuerti, non descendere in caudâ, vt cæteris animantibus. Ab aliquibus dicitur esse bos syluestris. Est animal mûdû. deut. 14. a. Oryx illaqueatus designat eos, qui malum euadere non possunt. Iſai. 51. g. Vbi septuaginta transtulerunt: Beta.

Hic. 1. 112. 51.

Non valentes euadere malum

Ornan.

Ornan. i. exultans, siue arca eorum, aut lux filij, vel lux siue maledictio permanens vel æterna, vel illuminatus: fuit vir Iebuseus, in cuius arca templum Hierusalem est ædificatum. i. par. 21. c. Typus est gentilis populi fidem ecclesiæ suscipientis.

Hic. epist. Paulæ, & Eustochio. Aug. ser. 19. 8.

Gentilis populus

Ornare, Ornamentum, Colere, Cultus, Ornatus.

Ornare est pulchrum facere. Ornamentum autem est ornatus, seu apparatus, & cultus ad decorem faciens.

Græ. 1. reg. 16. et. 17. mor. 16.

Ornauit spiritus domini cælos. Iob. 26. d. quando impleuit virtutibus apostolos & prædicatores: vnde qui prius erant timiditate scædi, adueniente spiritu sancto, facti sunt fortes.

Virtutes prædicatorum

Hic. 1. 112. 49. Glo. or. 1. Iere. 2. Hic. 1. 112. 3. & Ieze. 15. & 1. Iere. 4. Ori. 1. Eze. ho. 6.

Ornamentum ecclesiæ dicuntur fideles diuersis gratiæ donis fulgentes. Iſa. 49. c. 60. c. Ornamentum pectoris, scientiam & virtutes designat. Iere. 2. f. Ornamentum itidem calceamentorum est decor virtutum. Iſa. 3. d. Et ornata Hierusalem auro & argento est anima diuinis sensibus, sacrisq; sermonibus & virtutibus decorata. Vel quæ sensum diuinum habet, & colloquium ad proferendum, quod mente concepit. Eze. 16. b. Et dicitur ornari mundo muliebri Eze. 23. f. Et ornata muneribus sponsa est anima virtutibus decorata: & quæ meditatur sensus & intelligentiam spirituales. Iere. 4. g. Hose. 2. c.

Fideles scientia & virtutes;

Amb. de digni. tac.

Ornatus debet esse pontifex ornamento peculiari virtutum: quæ in ephod, aut superhumerali, & alijs vestibus designantur: quibus debet plebi supereminere. Exod. 25. a. 35. a. 39. a. Sic ait apostolus: episcopum debere esse ornatum. 1. Timo. 3. a.

Eminentia virtutum Pontificis.

Ornamenta Rebeckæ, quæ non de domo patris sui, sed de domo Abraham accepit, designant vt placeamus Christo sponsio, exuendum esse veterem hominem, & induendum noui per gratiam Dei. gen. 24. f.

Gratia Dei

Compositio autem & ornatus foeminarum in bonum & in malum sumi potest, secundum exigentiam circumstantiarum. Esther. 2. c. Iudith. 10. b. ps. 143. Iere. 4. g.

Beda. 1. pro. 15.

Ornat scientiam lingua sapientum, quum doctores catholici latius exponunt, quæ scriptura canonica aut obscura posuit, aut historica tantum narratione scripta reliquit. pro. 15. a.

Interpretatio scripturæ

Aug. epist. 120. ca. 34. Græ. ho. 12.

Ornare lampades est disponere sensus omnes ad recipiendum verbum Dei, per boni vsus sensuum: vel preparare se ad reddendam rationem iudici venturo: & secum opera numerare, pro quibus æternam accipere beatitudinem expectant. Mat. 25. a.

Disponit verbum Dei & ad iudicium

Hila. 1. Mat. can. 12. Hic. 1. Iere. 31. Hic. 1. Eze. 7.

Ornata domus erat Iudæa decorata præconijs prophetarum. Mat. 12. d. Luc. 10. c. Ornari dicitur tympanis, qui carnem habet mortificatam. Iere. 31. a.

Iudæa Mortificatio carnis

Ornat se vnguento regio, qui donis à Deo datis abutitur ad idolorum cultum, & ad errorum defensionem. Iſa. 57. b. Ornamentum quoq; monilium suorum ex auro & argento ponit in superbiam, qui sacra scriptura, superbe vtuntur ad defendendos errores. Eze. 7. f.

Abuti donis Dei & sacra scriptura ad defensionem errorum

Amb. de 1. Cain. 4. Bed. 1. pro. 7. Hic. 1. pl. 143. Beda. 1. pro. 26.

Ornatus meretricius designat blanditias voluptatis: & etiam eloquentiam immundam hæreticorum. pro. 7. b. Et circumornate filix hæreticorum, vt similitudo templi, sunt verba composita eorum speciem veritatis habentia, sed veritate vacua. ps. 143.

Blanditiæ voluptatis Eloquæ hareticorum

Ornat vas fictile argento fordido, qui scientiam corruptam addit cordi pessimo. pro. uerbio. 26. d.

Error in corde impuro.

Ornatus Tyri gloriam mundanam & pompâ seculi, & oia quæ ad concupiscentiâ oculorum spectant, designare pot. Eze. 27. b. Hic est ornatus deponendus agentibus penitentia. Eze. 33. b.

Gloria mundana Concupiscentia oculorum.

Oronaim.

Oronaim. i. foramen mæroris: est locus in prouincia Moab: Potest designare mæroris penitentia. Iſa. 15. b.

Hic. 1. 112. 51.

Mæror penitentia

Orpha.

Orpha. i. ceruix, vel ceruicosa, siue suscitatio oris, vel denudatio oris: nurus Noëmi. Ruth. 1. a. Hæc non est secuta socrum suam sicut Ruth: vnde potest significare apostatas: vel non credentes ex gentibus.

Apostata infidela

Orphanus

Orphanus, vide Pupillus.

Ortyometra, vide Coturnix.

Os, Oris.

Os proprie est concauum illud, intra quod lingua & dentes concluduntur: cuius ostia sunt labia. Interdum autem os sumitur pro facie. Item pro lingua. gen. 25. c. Quod os meum loquatur ad vos. Os, maledictum. Iob. 16. b. Aperuerunt super me ora sua. Mandatum. Iob. 22. c. Suscipe ex ore illius legem. Testimonium. pro. 19. c. Os impiorum demonstrat iniquitatem. Vaticinium. 2. par. 18. c. In ore omnium prophetarum eius. Victus. Eccl. 10. 6. c. Omnis labor hominis in ore eius. Et os gladij est acies. Et os putei, & os facci est ipse introitus.

Vis generatiua & spiratiua Dei Virtus illuminatiua Inspiratiões diuinæ

Os metaphoricè tribuitur Deo: & aliquando vis generatiua & spiratiua os Dei dicitur. Et os sponsæ est virtus Dei, quæ illuminat mentem. Et colloquutiones Dei, quæ in arcanos animæ sensus solent clementer infundi: Vel quod in patribus nostris, atq; prophetis idem loquutus est ps. 32. 137. canti. 1. a. Eccl. 1. 24. a. Iſa. 45. d. thre. 1. f. 3. d. Et ex ore domini prodire dicuntur, quæ certissima sunt. deut. 8. a. Iſa. 48. a. 55. d.

Ori. 1. cant. ho. 2. Bas. 1. ps. 33. Galia. lib. 8. cap. 47

Os etiam Dei dicitur ipse Christus: & lex oris Dei est lex Christi. deut. 1. a. ps. 118. Pro. 2. a. Iſa. 30. a. 4. b. 62. a. Et os Ioseph est os Christi. gen. 41. e. 45. c. Et os Iob apertum est os Christi. Iob. 3. c. 37. a. Et ore proprio deprecans Iob seruum suum, est Christus factus homo, vt sic doceret Iudæos. Iob. 19. c. Quia ratione dicitur sponsus osculari sponsam osculo oris sui. canti. 1. a. Vbi etiam os sponsi est inspiratio Christi.

Christus Os Christi Humanitas Christi Inspiratio Christi Sermo Dei Præcepta Dei Prophetæ Lex Dei Doctrina.

Amb. 1. ps. 118. Aug. de essent. diu. Gre. 4. mor. 4. & 14. mor. 22. & 1. cant. 1. Euch. for. spūal. 1. Beda. 1. pro. 2. Hic. 1. 112. 54. Aug. de essent. diu. Gre. 1. 1. reg. 12. Euch. for. spūal. 1. Amb. 1. ps. 118. & 2. d. Abra. 10. Rup. 4. f. Mat.

Os præterea Dei, sermo Dei & eius præcepta: & peculiariter præceptum charitatis. 1. reg. 12. c. Iſa. 30. a. 40. b. 58. d. 62. a. Os quoq; Dei dicuntur prophetæ, per quos Deus voluntatem suam nobis manifestat: & etiam ipsa lex. ps. 118. prouerbi. 2. a. Et in ore Moyſi dicitur esse dominus, quando legis aperit mysteria. Exod. 4. c. Et os apertum dat Deus prophetis, quum implentur prophetiæ. Ezech. 29. d. Demum os Dei dici potest eius doctrina. deuterono. 32. a. Hoc os aperuit Christus. Mat. 5. a.

Præsentia. Incarnatio

Tert. adu. Marc. 49

Ore ad os dicit præsentiam: vt ore ad os loquebatur Deus ad Moſen. nu. 12. b. Et designauit Christum in assumpta humanitate manifestatum.

De ore suo euomit Deus tepidos: qui omnes fideles dicitur habere in ore. apoc. 3. c.

Voluntas Mens Cogitatio

Amb. 1. ps. 118. ser. 2. Bas. 1. ps. 33.

Os interdum dicitur voluntas, aut mens, & cogitatio: vbi est laus Dei, quæ dicitur semper esse in ore. ps. 33. 80. 118. 137. Iob. 20. b. Et hoc est os cordis. De quo dicitur Matth. 15. b. Quæ exeunt de ore coquinant hominem. Et huic est ponenda custodia. ps. 38. 140. Ipsumq; est aperiendum ad suscipienda & deuoranda diuina verba. Eze. 2. d. 3. a. Os etiam Annæ rationem mentis designare potest: cuius loqui est deliberare. 1. reg. 2. a. Et os repletur gaudio, quum ex mentis affectu laudat Deum. ps. 125. Iob. 8. d.

Rostrum

Bas. de abdica. reu. Amb. de 1. Noe. 19.

Os in aibus aliquando dicitur rostrum: & in ore columbæ est ramus oliuæ, quum in ore religiosi est laus diuinæ misericordiæ: & cum sit prædicatio splendoris sapientiæ: & quum dat osculū pacis. gen. 8. b.

Interpres

Os aliquando est interpres: vt os Moſis est Aarō: hoc est, sacerdotium interpres legis. Exo. 4. c. Et os Moſis vel alterius dicitur aperire Deus, quum dat bene loquendi gratiam. Et ipse Deus dicitur fecisse os hominis, & existere in ore ad loquendum bonum. Exo. 4. c.

Spirituales Confessio fidei

Ori. 1. Exo. ho. 31. Beda. 1. Exo. 4.

Os dicuntur aliquando spūales: quibus dulcis est liber diuinæ legis. Eze. 3. a. apoc. 10. d. Os aliquando significat confessionem fidei: vt quum os loquitur sapientiam. ps. 48. Et os lateris est confessio fidei: & est vnus cubiti, propter vnitatem fidei. 3. regū. 7. e. Et in ore piscis est drachma, quum quis confitetur fidem Christi. Matth. 17. d. Os autem habent & non loquuntur, qui nouerunt virtutem confessionis, & quomodo confiteri debeant, nec tamen confitentur. ps. 113. 134.

Prædicator Prædicatio

Au. 1. ps. 43. & sap. ca. ho. 8. Bas. 1. ps. 48. Amb. 1. Luc. 5. Ricar. de 1. victo. de somni. Nabucho. 38

Os sacculi prædicatorem significare potest: & os sacculi Benjamin, est os Pauli. gen. 42. c. Os autem Annæ est prædicatio ecclesiæ, & os eius dilatatur, quando abundat doctrina, quæ per orbem diffunditur. 1. reg. 1. b. 2. a. Iere. 1. b. In ore hominis dicitur esse labor eius, quando prædicator prædicat. Eccl. 10. 6. c. Os etiam sponsæ est prædicatio ecclesiæ. cant. 7. c. Os patere dicitur illius, qui pura conscientia legem Dei docet. 2. Cor. 6. c. In horum ore est lex domini. Exo. 13. b.

Litera legis Verba Oratio

Amb. de Ioseph. 11. Ori. 1. reg. ho. 1. Gre. 1. 1. reg. 12. & 1. cant. 2. Amb. 1. 2. cor. 6

Os putei clausum literam legis obscuram significare potest. gen. 29. a. Os aliquando dicitur verba, quæ ore proferuntur. Et in ore dicitur esse verbum, quum est in nostro sermone. pro. 19. b. Et oratio dicitur os ecclesiæ, vnde egreditur ignis. apoc. 11. b.

Os Iudæ & Iudæorum

Philo de charitate. Cle. Al. adho. ad gē Aug. 1. apoc. ho. 8. Arno 1. ps. 21. Ori. 1. Rom. 3. Hila. 1. ps. 143.

Os aperuerunt Iudæi contra Christum in passione: quorum os plenum erat maledictione. ps. 9. 21. Roma. 8. Et eorum os loquutum est vanitatem. ps. 143. Os peccatoris & dolosi est os Iudæ traditoris & Iudæorum. ps. 108.

Antichristus

Os loquens ingentia erit Antichristus, qui erit os diaboli. Dani. 7. c. Et omnes impij & blasphemij

phemi

phemi os diaboli dicuntur. apoc. 13. a. Et os equorum. apoc. 9. d.
 In ore mel, gustum laudis designare potest. 1. reg. 14. d.
 Os amphora, manifestationem iniquitatis significare potest. Zach. 5. d.
 Os contectum veste est os hæreticorum & malorum, quibus prohibenda est prædicatio: ne inficiant auditores. Leui. 13. f. Os enim hæreticorum loquitur vanitatem & mendacium. ps. 37. 143. Et os hominis dicitur durities hæreticæ prauitatis. Eze. 39. d. Os fatuorum, quod ebullit stultitiam, est os hæreticorum. pro. 15. a. In ore autem conterit Deus dentes hæreticorum aut malorum, quum proprijs verbis hæretici aut mali confunduntur. ps. 57.
 Os leonis est potestas malorum. ps. 21. 2. Timoth. 4. d. De ore pastorum liberat Deus oves, hoc est, de potestate malorum prælatorum. Eze. 34. c. Et os Leuiathan sunt suggestiones diaboli, & tentationes, & verba blasphemie. Job. 41. a. Os etiam Leuiathan sunt prædicatores diaboli & Antichristi.
 Os putei inferni significare potest. ps. 68. Os autem ipsius inferni est desiderium multos recipiendi: quod est in demonibus. Isaia. 5. d. Os etiam iniquitatis est infernus. Job. 5. c. Et os angustum est os inferni, & etiam tentatio. Job. 36. b. Et os Behemoth est os inferni. Isaia. 40. c. 41. a.
 Os terræ dicuntur sensus: per quos sensibilia intrant in animam. gen. 4. b.
 Os aliquando dicitur hæresis. Job. 15. a. Docuit iniquitas os tuum. Ore autem benedicere, est vitia virtutum nomine palliare: aut prætextu boni ad malum inducere. psalm. 61. Et prope dicitur dominus ori impiorum, quum hæretici proferunt bona verba de Deo, quibus decipiunt simplices.
 Os vulgæ dicitur meretrix: quæ non satiatur. pro. 30. c.

Oscitari.

Oscitari est os aperire, quasi quo dam impetu naturæ.
 Oscicans puer septies est suscipiens dona spiritus sancti, quibus à morte peccati suscitatur. 4. reg. 4. d. Vel oscitat septies, quum peccator sensualitatis quinarium charitatis binario subijcit. Vel sunt septem experimenta, sine quibus vera & certa salus rediuiui spiritus minime constat: quatuor ad sensum compunctionis, tria ad confessionis solum pertinent: quatuor sunt geminus pudor, & geminus timor. Cogita Deum factorem tuum, & benefactorem, & patrem, & dominum: pudor erit quod offenderis benefactorem & patrem: timor quod factorem & dominum. Confessio autem erigit, vt de corde humili, simplici, fidelis; processerit. Porro Gregorius ita legit, vt non puer, sed Elifæus septies oscitasse, seu aspirasse dicatur: quod etiam refert ad dona spiritus sancti.

Osculari, Osculum.

Osculari est osculum alicui offerre: quod fit, cum os ori alterius applicatur. Est autem osculum signum amoris & benevolentie: potestq; bene & male fieri.
 Osculum sponsi quod petebat sponsa, est incarnatio verbi Dei. Et ipse Christus mediator Dei & hominum, Deus & homo, osculum dici potest. canti. 1. a. 8. a. Et oscula designant reconciliationem mundi cum Deo. gen. 27. d. 29. c. 33. a. 48. b. Et osculum quod dedit pater filio pro dingo. Luc. 15. e. Et osculum Elifæi ad patrem suum, est reconciliatio generis humani cum patre facta per filium. 3. reg. 19. d. Ille etiam osculatur patrem & matrem, qui quoscunq; potest, siue de Iudæis, siue de gentibus sermone corrigere conatur.
 Est etiam osculum sponsi illustratio mentis, quæ sine extraneo doctore fit in anima, vel in ecclesia. Et toties dantur animæ à verbo Dei oscula, quoties aliquis de nouo intelligit mysteria. Est item osculum sponsi dulcis amor inspirationis. Et osculatur sponsus, quam dulcedine suæ inspirationis mentem tangit. Ipse quoq; spiritus sanctus, cuius virtus est vnitiua, osculum dici potest. Et duo quidem labia sponsi sunt Dei virtus, & Dei sapientia. Labia vero sponsæ sunt ratio percipiens sapientiam, & voluntas percipiens virtutem.
 Osculans Aaron Moſen. Exo. 4. d. designat sacerdotium excipiens legem: idq; in monte, hoc est, in eminentia spiritualis intelligentie: cum talibus enim lex pacem habet.
 Osculantur se iustitia & pax. psalm. 84. cum Iudæi & gentiles ad eandem Christi fidem veniunt: vt iustitia referatur ad Iudæos, pax vero ad gentiles. Vel ideo se osculantur: quia nemo potest habere iustitiam, nisi habeat pacem, neq; pacem, nisi habeat iustitiam.
 Osculans Samuel Saulem, quando vnxit eum in regem. 1. regum. 10. a. designauit eos qui sacerdotes ordinantur, debere ponere pacem inter Deum & homines. Dat autem osculum & non recipit, malus bona prædicans.
 Non cessans osculari mulier pedes Christi. Luc. 7. f. designat nescientem loqui, nisi sapientia, iustitiam, castitatem, eaq; diligentem. Osculatur etiam pedes Christi, qui studiose diligit eos, quibus elemosynā largit. Et qui mysteriū incarnationis ex toto corde diligit. Osculū pedū est potest.

Gre. f. reg. 14.
 Hic. f. Zach. 5.
 Ori. f. Leui. ho. 8.
 Basil. f. ps. 37.
 Arno. f. ps. 143.
 Hic. f. Eze. 39.
 Ily. f. Leui. 13.
 Beda. f. pro. 15.
 Aug. epist. 120.
 Gre. 37. mor. 18. 35.
 Hic. f. Job. 41.
 Hila. f. ps. 68.
 Hic. f. Isa. 5.
 Gre. 26. mora. 30. & 33. mor. 7.
 Philo. q. d. ereri potior indicatur.
 Basil. f. ps. 61.
 Ori. f. Iere. ho. 8.
 Beda. f. pro. 30.
 Ber. f. cant. ser. 16.
 Gre. 9. mor. 33.
 Amb. f. cant. ho. 1.
 Ber. f. cant. ser. 7.
 Hic. f. Ita 63. & epist. beatitudinis.
 Gre. 14. mor. 22.
 Glo. or. 13. reg. 19.
 Amb. f. Isaac. 3. & f. ps. 118. ser. 1.
 Gre. f. cant. 1.
 Ber. ser. patuo. 54. & f. cant. ser. 8.
 Glo. or. f. Exo. 4.
 Hic. f. ps. 84.
 Aug. f. ps. 84.
 Gre. f. reg. 101.
 Amb. f. Luc. 7.
 Gre. ho. 33.
 Ber. ser. pat. 52. & f. cant. ser. 33.

Gustus laudis
 Manifestatio iniquitatis
 Os hæreticorum & malorum
 Potestas malorum
 Suggestiones diaboli
 Verba blasphemie
 Prædicatores hæreticorum
 Infernus
 Os inferni
 Tentatio
 Sensus
 Hæresis
 Suscipiens dona. ff. Sabie dno. ff. minie charitati. septem experimenta salutis
 Incarnatio verbi: Christus
 Reconciliatio mundi
 Illustratio mentis
 Amor inspirationis
 Spiritus sanctus
 Sacerdotium excipiens legem
 Venientes Iudæi & gentiles ad fidem
 Mediatotes sacerdotis
 Amor virtutum
 Amplecti mysteriū incarnationis
 Posuit osculum potest.

Operantium
 Contemplantium
 Coniunctio meditationis & contēplatiōis
 Vnio Iudæorum & gentilium
 Inanis gloria
 Mundus amplectens fugientes
 Simulator virtutis
 Blandiens hæreticis
 Honorantes labijs Deum
 Proditio veritatis.
 Blandimenta diaboli.
 Adulationes.
 penitentium amplectentium misericordiam & veritatem Dei. Osculum manuum est operantium, & bona opera Deo offerentium. Osculum oris est contemplantium, & eorum, qui cœlestium amore flagrant.
 Oscula Ioseph & Benjamin, designant coniunctionem meditationis seu prudentiæ cum contemplatione. gen. 45. d.
 Osculans Moſes Ietro cognatum suum. Exo. 18. b. designauit vnionem Iudæorum & gentilium in fide. Et etiā prælatū religionis, benignè amplectentē seculares aduenientes.
 Osculatur manum suam ore suo, qui gloriatur, & laudat quod facit: & testimonio propriæ loquutionis sibi virtutem tribuit operis: quod dicitur iniquitas maxima, & negatio contra Deum. Job. 31. c.
 Oscula Laban ad filios suos à se recedentes designant mundum cupientē amplecti eos, qui à se fugiunt. Vel virtutis osorem, qui ne osculati quidē potest attributas meditatiōi Iacob potentias: sed vt affluens simulationi, fictisq; moribus, tanquam egrē ferens, cum re vera non doleat, ait, non iudicasti me dignum, vt oscularer pueros meos & filias.
 Osculans Ioseph patrem suum defunctum. gen. 50. a. designauit sepeliendam synagogam cum honore.
 Osculans meretrix iuuenem. pro. 7. b. est hæreticus blandiens simplicibus, vt eos in errorem pertrahat.
 Osculum Iudæ quo traditus est Christus, designat Iudæos & hypocritas labijs Deum honorantes, corde vero negantes. Mat. 26. e. Marc. 14. c. Luc. 22. c. Isa. 29. d. Designat etiam proditionem veritatis. Et oscula fraudulenta odientis sunt blandimenta diaboli, & adulationes: pro. 27. a.

Os, Osis.

Os in animalibus eas partes solidas corporis significat, quæ corpus ipsum, ne defluat sustentant: neuisq; inuicem alligantur: & carne ac cute teguntur: intra quæ medulla continetur. Interdum autem sumitur os pro cognatione, quum dicitur os, & caro. Iud. 9. a. Os vēstrum, & caro vēstra sum.
 Os agni quod non comminuit, diuinitatem Christi significare potest: quam non attingerunt persecutores: Significat etiam ossa ipsius Christi, quæ non sunt fracta à crucifixoribus. Exo. 12. g.
 Ossa etiam agni non comminuta, fuerunt apostoli non comminuti, sed fortes in fide. Fuerunt tamen ossa Christi dispersa, quando apostoli dispersi sunt in passione. Ipsi quoq; sunt ossa ecclesiæ. ps. 21. Job. 30. c. Ossa etiam ecclesiæ dissipata secus infernum sunt, qui videntur doctores & fortiores in ecclesia: qui sepe decipiuntur ab hæreticis. ps. 140. 34. 41. 101.
 Os ex ossibus Adæ ecclesiam significat, quæ est velut os Christi: & facta ex ossibus vel fortitudo sine Christi. gen. 2. d. Et ossa aliquando designant ipsam populū ecclesiæ. ps. 50. 138. Os quoq; ipſus ecclesiæ dicitur Christus, qui dat illi fortitudinem. Job. 19. c.
 Ossa dispersa in campo sunt fideles dispersi in mundo: qui congregabuntur ad vnum Christum in die iudicij. Vel sunt infideles ad fidem conuersi. Eze. 37. a. ps. 6. 33. 34. 140.
 Proximi etiam sunt ossa, quæ debemus congregare, ne dissipentur secus infernum: Ossa spem æternitatis quandoq; significare possunt: quæ ideo ossibus comparatur, quia facit nos grandia sperare. ps. 33. 52. Eze. 37. a.
 Ossa interdum pro fortitudine sumuntur: etiam pro omnibus virtutibus. Et ossa Ioseph, quæ noluit manere in Aegypto, designant virtutes animi: quas noluit in corpore corruptibili remanere. gen. 2. d. 50. d. Exo. 13. d. deut. 4. b. Job. 10. c. 33. c. pro. 3. a. 12. a. 14. d. 15. d. Iere. 23. b. thre. 4. b. Mich. 3. a. Et ossa humiliata sunt virtutes, aut motus animi. ps. 6. 31. 33. 34. 37. 50. 101. 138. 140.
 Et ossa contrita sunt virtutes dissipatæ: quæ etiam sunt ossa, quæ sicut herba germinabunt Isa. 38. c. 58. c. 66. d. Ossa etiam dicuntur ipsa opera, vel acta fortia, quæ ex virtutibus producuntur. Job. 4. c. 7. c. ps. 33. 34. pro. 14. d.
 Ossa in que mittit Deus ignem, sunt vires mentis. thre. 1. c. Job. 10. b. 31. c. 33. c. ps. 31. Item ratio & intelligentia: quæ aruerunt, dum factorem & virtutum pinguedinem non habent. ps. 101. Contruntur hæc ossa per legem peccati membris superinductam. thre. 3. b.
 Ossa interdum intentionem significant: quæ totum corpus cogitationum & affectionum sustentat. Et in his consistit vita spiritualis. Et quādiu hæc manet firma, nec ossa comminunt non est quis precibus à corpore Christi: cui licet per virgarum luorem fuerit decolorata cutis, & caro clausa, & lancea perforata: tamen os non est comminutum ex eo. Exo. 12. g. De his, ps. 101. 138. Job. 19. c.
 Ossa dissipata secus infernū, dici possunt corpora martyrum à persecutoribus morti tradita, quæ tamē sicut crassitudo terræ eruperunt per miracula, & erumpent in resurrectione. ps. 140. Et ossa germinantia vt herba designant corpus gloriosum in resurrectione. Isa. 66. d.

Ossa

Rup. 2. f. Exo. 221
 Geor. ven. canti. 2. ton. 3. cap. 13.
 Ad. epist. 120. & f. ps. 34. 41.
 Hic. f. ps. 21. 140.
 Gre. f. ps. 101. & 206.
 Hila. f. ps. 138.
 Am. apol. David. 13.
 Ori. f. Leui. ho. 7.
 Hila. f. ps. 140.
 Basil. f. ps. 33.
 Hic. f. Eze. 37.
 Hila. f. ps. 12.
 Aug. 2. de gen. cont. Mani. 13. & f. ps. 6. 33. 138.
 Hic. f. Isa. 18.
 Gre. 9. mor. 38. & 23.
 mor. 24. 28. & 31. m. 23. & f. ps. 101.
 Gre. 9. mo. 38. & 23.
 mo. 16. & f. ps. 101.
 Aug. f. ps. 31.
 Rup. f. Iere. 60.
 Ber. ser. de cute car. ne. & c.
 Aug. f. ps. 140.
 Glo. or. f. Isa. 66.

Gre. 3. mor. 18.

Olla quæ moriuntur in iustis, designant fortitudinem carnis: quæ olla tunc in eis moriuntur, quum anima eligit suspendium. Job. 7. c.

Fortitudo carnis

Hic. f. Amos. 2. Ori. f. Mat. ho. 25. Hic. f. Eze. 24. Ricar. de. f. victo. de statu. interi. hois. 7. Hic. f. Ezech. 6. & f. Amos. 6.

Olla regis Idumæ significare possunt historias carnalis legis. Amos. 2. a. Olla mortuorum dicuntur opera, quæ videntur iusta, & non sunt: & olla arida sunt fortia opera sine intentione bona. Vel sunt, qui fortiores videntur in ecclesia: qui tamen comburentur in iudicio. Eze. 2. 4. c. Mat. 25. c.

Historia legis Opera fortia sine bona intentione Hypocritæ

Gre. 15. mora. 4. 5. & 32. mor. 16. 20. Hic. f. Job. 40.

Olla montium sunt fortissimi quique Iudæorum, aut etiam superbiorum in ecclesia: & etiam ipsa superbia. Item olla hæreticorum, quæ effertur de domo. Ezech. 6. a. Amos. 6. c. Et olla Iudæorum contrita, designant duritiem eorum comminutam. chre. 3. a. Et olla malorum, quæ implentur vitijs adolescentiæ, sunt dure & prauæ consuetudines, à vitio pessime inchoationis sumptæ. Et obstinatio, & opera, quæ videntur in hypocritis fortia. Job. 4. b. 10. b. 21. d. Et olla Behemoth sunt fortiores in vitijs: qui alios etiam in eisdem vitijs retinent: unde & quasi fistulæ æris dicuntur: quia sonum bene loquendi habent, sed sensum bene viuendi non habent. Job. 40. b. Vel sunt fraudulenta consilia quibus se tota Antichristi vel diaboli malitia erigit. Olla regis Idumæ, sunt fornicantes per spiritum superbiæ. Amos. 2. a.

Fortes ex Iudæis Superbia Durities Iudæorum Præuæ consuetudines. Obstinatio Opera fortia hypocritarum Fortiores in vitijs. Consilia Antichristi vel diaboli

Ench. for. spūal. 7. Rup. f. Amos. 2.

Olla etiam prauorum sunt dignitates & honores: quæ irrigantur medullis, quum abundant diuitijs. Job. 21. c.

Dignitates

Lyr. f. Eze. 32.

In ossibus sunt iniquitates, quando sunt graues & nimium adhærentes, etiam vsq; ad pœnā inferni latentem. Eze. 32. f.

Lyr. f. Baruc. 6.

Ossa oliuarum dicuntur nuclei ipsarum: ea succendebant mulieres idolis. Baruc. 6. d.

Nuclei

Osee.

Hic. f. Hosea. 1. Aug. 22. c. 6. faul. 89.

Osee, seu Hosea. i. saluator: filius Beeri. i. putei mei: vnus ē duodecim prophetis: qui in figuram ex præcepto Dei duxit vxorem fornicariam. Hose. 1. a. Typus est Christi, qui duxit vxorem fornicariam, hoc est, adiunxit sibi ecclesiam ex gentibus: vel etiam synagogam.

Christus

Ostendere, uide Iudicare.

Ostentare.

Ostentare est sæpe ostendere: & sumitur pro eo quod est cum iactantia, & gloriandi causa ostendere. Baruc. 6. c. Esther. 14. c.

Ostentum, uide Admirari. Ostium, uide Ianua.

Othoniel.

Ori. f. Iosu. ho. 20.

Othoniel. i. responsio Dei: dux Israel, qui accepit Axam filiam Caleb vxorem. Iosu. 15. c. Iudi. 1. b. Typus est suscipientium legem Dei. Et prius quidem dicitur Cenez. i. contemptus literarum in gentilitate. Sed quum sit frater Caleb, hoc est, legis veteris spiritualiter intellectus, & filius Iephone, hoc est, conuersionis: datur ei vxor filiā Caleb, hoc est, scientia Dei. Et dicitur cepisse ciuitatem literarum: quia cui reuelat Deus mysteria, comprehendit sub legis litera mylticos sensus.

Suscipietes legē Dei

Ori. f. Iudi. ho. 3.

Othoniel aliter interpretatur tempus mihi Deus: & ut fuit iudex Israel, & liberauit populū, figura est angelorum protectorum: & etiam iudicum ecclesiæ: super quos si fiat spiritus domini, liberant populū à diabolo. Iudi. 3. b.

Angelus custos iudices ecclesiæ

Rup. f. Iudi. 2.

Vel interpretatur tempus Dei: & designat Christum, qui tempore statuto à Deo visitauit plebem suam: cuius euangelium responsio Dei est. Cepit Dabir. i. loquacem synagogam scribarum & pharisæorum. Duxit Axam, ecclesiam ex gentibus. Iudi. 13. b.

Christus

Ouis.

Basil. f. ps. 28. ho. i. Geor. venet. canit. 2. ton. 3. cap. 19.

Vis est pecus lanigera admodum mansueta, lana & pelle vestiens homines, carne vero pascens. Erat eius magnus vsus in sacrificijs, & etiam agnorum ab ea genitorum.

Christus.

Ouis pascim Christi gerit typum: qui pro nobis oblati sunt: & ad omnes iniurias sicut ouis obmutuit. Et ut ouis facile tradit quæ habet: ita Christus spōte seipsum pro nobis obtulit. Exo. 34. c. Leui. 3. b. 4. e. ps. 79. Isa. 53. c. Offerrebat autem ouis & agnus pro purificatione partus, & pace conducenda hominis cum Deo: Sic Christus pacificauit omnia per sanguinem suum: nec vlli vnquam nocet, sed semper est beneficus.

Ori. f. Leui. ho. 3. 7. & f. Mat. ho. 34. & i diuer. ho. 9. Cypria. epist. 1. Anno. f. ps. 8. 94. Hila. f. ps. 64. Hic. f. Isa. u. Cyril. 7. f. Ioan. i. & epist. 39. Gre. f. i. reg. 14. & 35. mor. 17.

Oues quia innoxie sunt & rudes, & earum cibus est mundus, suntque lanigere, ac maxime vitiles hominibus, significare solent simplices, mansuetos, innocentes, ac iustos, qui alijs profunt ideo statuentur à dextris. Subiecti quoque, & omnes qui saluantur propter mansuetudinem oues dicuntur. gene. 4. a. 12. d. 20. c. 29. b. 30. c. 31. c. 32. b. 34. d. 37. c. 38. c. 46. d. 47. a. Exo. 2. c. 3. a. 10. f. 12. f. 13. b. 34. c. Leui. 1. 3. 3. b. 4. g. 7. c. 1. reg. 16. b. ps. 8. 64. 73. 76. 94. Iob. 1. a. 42. d. Iere. 11. d. Mat. 10. a. 25. c. Isa. 11. b. Eze. 34. a. Eccl. 1. 2. b. Ouis etiam sunt venientes ad fidem. Oues autem tollit, qui innocentia suæ causas multiplices ad elationem retulit. 1. regum. 14. c. Et oues

Simplices Mansueti Innocentes Iusti Subditi

Venientes ad fidem

varie

Diuersi gradus in ecclesia. Martyres. Discipuli Christi.

Opera simplicia.

Imperiti. Iuuenes dociles.

Euangelia. Tempora anni. Elenctia. Humores.

Profectio. Perfectione. Peccaditas operum. Mundaia vitæ.

Cogitationes sanctæ.

Peccatores. Genus humanum. Gentiles.

Eruditores.

Angeli. Genus humanum. Iusti. Superbi.

Innocentia quorumdam Iudæorum. Iudæi.

Perfecta obediētia.

Magistri hereticorum. Mali. Vxor.

Stultitia. Motus irrationales. Sensus & appetitus.

Simulatio innocentie. Cogitationes leuiiores libidinis.

Ecclesia.

Teneri in fide.

Simplices.

multiplices ad elationem retulit. 1. Reg. 14. c. Et oues varæ sunt animæ literis varijsq; sigillis ac virtutibus picturata. Et oues primi temporis erant varæ: serotina vero albæ. Gen. 30. c. Oues quoque dicuntur animæ persequitiores. Matth. 15. c.

Oues varæ diuersos status in ecclesia significare possunt. Gene. 30. e. Oues dicuntur martyres. psal. 43. Dediti nos tanquam oues escarum. Rom. 8. g. Multi enim Christiani fuerunt occisi: multi capti, & in seruitutem venditi, & c. Et oues dispersæ fuerunt discipuli Christi in passione. Zach. 13. d. Matth. 26. a.

Oues præterea dici possunt simplicia opera: & oues varæ & vnicolores, diuersa opera significat. Gen. 30. e. Exo. 20. d. Leui. 1. a.

Oues etiam significant imperitos & ignaros: & animas iuuenum, quæ paratæ sunt ad suscipiendum verbum. Exo. 34. c.

Oues quatuor reddendæ pro vna significare possunt quatuor euangelia: secundum quæ est agenda pœnitentia. Exo. 22. a. Possunt etiam significare quatuor anni tempora: & quatuor elementa: & quatuor humores humani corporis.

Ouis in quam permutat primogenitū asini, profectū significare potest. Exo. 34. c. Et ouis annicula perfectione, & intelligentiæ: & etiā operū fecunditate: & munditiā vitæ. Leui. 14. b.

Oues quas pascebat Dauid, cogitationes sanctas, sed simplices significare possunt. 1. Reg. 16. b. Has oues pascebat Moses. Exo. 2. c. 3. a. Illas item Iob possidebat. Iob. 1. a. Beda. f. Exo. 2.

Oues perditæ significant peccatores, propter quos venit Christus: qui peculiariter venisse dicitur ad oues quæ perierunt domus Israel. Vel designat genus humanum, quod perijt in Adam. Matt. 9. d. 10. a. 18. b. 15. c. psal. 118. Isa. 53. b. Oues autē aliæ erant gentiles. Ioan. 10. c. Oues quæ dicuntur homines comparati Christo. Ori. f. Mat. ho. 11.

Oues cum sint matres agnorum, designare possunt eruditores in sacra scriptura: qui alios instruere possunt: & ipsi obtemperant Christo. psal. 113. Ioan. 21. e.

Oues nonaginta nouē angelos significat: ouis vero vna, quæ perierat, genus humanū. Matt. 18. b. Possunt etiā oues nonaginta nouē iustos designare. Et ē diuerso significant superbos, qui relinquuntur in montibus, hoc est, in suo tumore. Oues etiam multæ viri diuitis, angelos significare possunt. 2. Reg. 12. a. Et oues quas reliquit Dauid, vt pugnaret cum Goliath, sunt angeli relictī à Christo. 1. Reg. 17. c. Oues etiam subiectæ Christo sunt angeli. psal. 8. Greg. ho. 34. & de verb. apostolo 16. 9.

Oues septem milia quas habebat Iob, perfectam innocentiam quorundam Iudæorum significat: qui ad gratiæ perceptionem ex legis pascuis venerunt. Iob. 1. a. c. Generaliter autem oues pascuæ Dei dicebantur Iudæi in lege nutriti. psal. 73.

Quis quam dedit vnusquisq; amicorum & vicinorum Iob, cum in aure aurea, perfectā obedientiam significat. Iob. 42. c.

Oues hereticorum scotosi sunt magistri hereticorum, qui multos pariūt in suis erroribus. ps. 143. Sicut oues in inferno dicuntur mali, quorum pastor eos depascēs est mors seu diabolus. ps. 48. Ouis in enigmate dicta est vxor, quando diues tulit ouem pauperis, hoc est, Dauid vxorem Vris. 2. Reg. 12. a.

Oues quandoque stultitiam significant, & irrationales impetus, vires inquam rationis & expertes sensus & appetitus. Filij Laban has vires iter dierū trium succedendo curant: quæ figura est virtutis per omnem vitam derelictæ. Tempus enim diuisum est in præsens præteritum & futurum. Alio modo dicuntur irrationalia, quæ omni prorsus ratione carent, vt pecora, quæ exercitator sua cura dignabitur. Gen. 30. f.

Oues Amalec occidendæ, designant simulationem innocentie. Nam quidam dum & ipsam formā humani corporis, & proprietates sexus vtriusq; dum insitam membris libidinem considerant, quasi naturali bono, se hoc licenter posse vti putant. Possunt etiam designare leuiiores libidinis cogitationes. 1. Reg. 15. a.

Ouille, Caula.

Vile est locus, in quo oues morari solent, seu in quē se recipiunt: quod & caulā dicitur. Ouille ecclesiam significare solet. Mich. 2. d. Et caulā gregum sunt ecclesiæ ex gentibus. Gen. 29. b. Isa. 65. b. Ioan. 10. a. Est autem factum vnum ouile ex Iudæis & gentibus. Caulæ quoque filiorum orientis sunt ecclesiæ fidelium, qui sunt orientales. Eze. 25. a.

Quum.

Quum est vbi semē aliquorum animalium, præcipue auiū cōtinet: unde animal fouēdo pducatur. Oua tenerā adhuc prole exprimit: quæ diu fouēda est, vt ad viuum volatile perducatur. Oua quippe insensibilia in semetipsis sunt: sed tamen calefacta, in viuā volatilia cōuertuntur. Ita nimirum paruuli auditores ac filij, certum est qd frigidū insensibilesq; remaneant, nisi doctoris sui sollicita exhortatione calefiant. Sed oua struthionis derelinquantur, quum discipulis suis hypocrite nullum cælestis vitæ exemplum præbent. Iob. 39. b. Sic oua derelicta sunt simplices ecclesiæ sine defensione manentes. Isa. 10. d.

Gre. 3. mor. 16. Aug. epist. 11. & de verb. do. ser. 29. Euch. form. spual. 8. Ruper. 7. f. Matt. Hiero. f. Isa. 59. Gre. 15. mor. 7. 8. Euch. form. spual. 8.

Oua etiã struthionis fuerūt apostoli ex Iudæis orti: à qbus tamẽ derelicti & cõtẽpti fuerūt. Ouum vt est animal in spe, ipsam spem exprimere potest: & vt non videtur quod est in ouo, ita spes est de his, quæ non videtur: cui opponitur scorpio, qui cauda mordet: quia deficiunt à spe, qui retro respiciunt. Luc. 11. b. Ouum perendum à patre, dici potest beata virgo Maria, intra cuius vterum formata est auis Christus, fons spiritus sancto. Luc. 11. b. Oua aspidum doctrinam peruersam Iudæorum & hæreticorum designant. Isa. 59. 2. Possunt etiam designare malignorum spirituum consilia in corde latentia.

Apostoli; Spen. Virgo Maria. Doctrina peruersa;

Oza.

Gre. 5. mor. 10. Ruper. 1. Reg. 8.

Oza, id est, fortitudo, aut capra: fuit Leuites, qui cum tetigisset arcam domini, vt eam lapsam rem sustentaret, mortuus est. 2. Reg. 6. b. 1. Par. 13. c. designat eos, qui cum sint infirmi, fortium facta corripunt, vnde ipsa viuentium forte reprobantur: vnde interpretatur robustus domini, quia presumptores quique, nisi audaci mente robustos se in dño crederet, nequaquam meliorum dicta vel facta, velut infirma iudicaret. Vel designat Iudæos volentes seruari legē veterē cū noua.

Infirmi reprehēdentes fortiores. Iudæi;

Ozias.

Hiero. f. Isa. 1. Ori. f. Isa. ho. 1. 7. Hier. epist. Et factus est. Gre. f. Eze. ho. 14. Glo. or. f. 4. Reg. 15. Ruper. f. Amos. 2.

Ozias, id est fortitudo domini, siue hircus domini: rex Iuda: qui cum tetasset in templo offerre incensam domino, factus est leprosus. 4. Reg. 15. a. 2. Par. 26. a. Eius tempore fuit grauis tremotus, Zach. 14. a. Ozie tempore vidit Isaïas visiones: quia eorū est eas videre, qui sunt in fortitudine dñi. Isa. 1. 2. Vt autem eo mortuo vidit Isaïas dominū, typus est principis huius mundi, aut principis peccati: qui si moriatur in nobis, poterimus videre dominum: si autem in nobis viuat nō possumus videre. Isa. 6. a. Secundum etiam quod sibi arrogauit officium sacerdotum, diabolus significat, qui cum altiora se quæfisset, factus est leprosus: & constituit nos leprosos, si regnat in nobis. Designat etiam Iudæos, qui occidētes Christum voluerunt sibi usurpare hæreditatem eius: vnde facti sunt leprosi. 2. Par. 26. c.

Diabolus. Iudæi;

Oziel.

Glo. ord. f. Leui. 10.

Oziel, id est fortitudo Dei, siue hircus Dei: filius Caath, patris Aaron: typum gerit euangelij: ideo est pater Misael & Elisaphan, qui designant sanctos ex euangelio natos: estque cognatus Aaron, quia euangelium cognationem habet cum lege. Leui. 10. a.

Euangelium;

Pædagogus.

Hiero. f. Gala. 3. Clem. Alex. 1. pæda. 1. 7. 11. Clem. Alex. 1. pæda. 11. Amb. epist. 73. Glo. ord. f. Cor. 1.

Pædagogus dicitur pueri institutor, hoc est, cui docēdōrū puerorum cura mandata est. Coercet metu pœnẽ: instituit disciplinis: nō est pater, nec hereditatē pædagogis is, qui eruditur, expectat: sed alienū custodit filiū pædagogus, ab eo post quã ad legitimum ille capiendẽ hereditatis tẽpus aduenerit recessurum. Pædagogus & institutor noster præcipue Christus est, ornatus scientia, beneuolentia & dicendi libertate: licet alioqui vere magister & pater sit. Pædagogus dicitur lex vetus: qui velut pædagogia est puero rum insolentium, qui habenis nō facile retinetur: quales erant Iudæi: & ducit eos, quos sub sua cura habet, ad verum magistrum & patrem Christum. Gala. 3. d.

Christus. Lex. Institutores recentium in hęc.

Pagina, Pagella.

Lyra. f. Iere. 36.

Pagina dicitur vtraque pars folij in volumine: cuius diminutiuum est pagella: & tres pagelle voluminis Ieremiæ partem legis diuinæ significare possunt. Iere. 36. a.

Pars legis diuinæ.

Palam, uide Manifestare.

Palatha.

Palatha idem est quod massa, & proprie ficorum & caricarum. 2. Reg. 16. a. 1. Par. 12. g.

Palatium, Aula, Basilica.

Palatium dicitur domus imperatoria, seu regia, superba & ampla, fortis & sublimis. 3. Reg. 16. 21. a. Si domus sit conscientia, palatium dici poterit securitas conscientie. Dan. 4. a. Ego Nabuchodonosor quietus eram in domo mea: & florens in palatio meo.

Securitas conscientie. Basilicæ.

Operatio vite præsentis. Vita carnalis. Humilitas ficta.

Basilica significare potest operatione presentis vite: & etiam mores vitamque carnalium: qui multi sunt in ecclesia viam latam sequentes. 2. Par. 4. c. 6. b. Ester. 5. a. Aula Babylonis humilitate ficta designare potest: sicut aula Hierusalẽ humilitate verã: vnde in aula Babylonica deambulabat, quæ deficta humilitate sua cõsciẽtia accusando fatigat. Dan. 4. f.

Glo. inter. f. Ester. 5. Glo. ord. f. 2. Par. 4. Alear. de. f. victo. de. seu. conscient. 39.

Palatum.

Defectus correptionis. Defectus conscientie.

Palatum est pars superior, & veluti Camera oris: quod labijs detibusque quasi palis munitum est. Palato adheret lingua prophete quum non reprehendit peccantes. Eze. 3. g. Palato quoque adherere dicitur lingua lactentis. Thre. 4. b. quia deficiente lacte doctrine paruuili deficiunt à confessione fidei, & laudem Dei, & peccatorum.

Hiero. f. Eze. 3. Glo. ord. f. Thre. 4.

Palea, Culmus, Stipula.

Gratia. Charitas. Multe doctrine spiritus sancti. Fides gentilitatis. Litera legis.

Palea sunt stipule frumenti, in quarum cacumine grana in spica continentur. Culmus autem dicitur ipse frumenti, calamus à radice usque ad spicam. Stipula autem etiam dicitur ipse calamus, tamẽ ex solent dici stipule, quæ remanent in campo demisso frumento: palea autem sunt, quæ separantur à grano in area: & præstant leue pabulum iumentis. Culmus spicarum plenarum, quas vidit Pharaon, gratiam & veritatem significare potest: & etiam stipula. Gen. 41. a. c. Palea multe in domo Baruelis multas species doctrine spiritus sancti, quæ pœnitentibus dantur, designare possunt. Gen. 24. c. Stipula lini, in qua abscondit Raab exploratores, designare potest fortitudinem fidei gentilitatis in suscipiendis Christi prædicatoribus. Ios. 2. b. Palea litera sacre scripture continet in se grana intelligentie spiritualis quandoque significat. Isa. 11. b. 30. e. 65. d. Eadem est culmus stans sine germine ipsi Iudæis: quia nō percipiunt fructum spirituales. Hofe. 8. b. Stipula sicca appellatur homo, qui infirmus apparuit in tentatione: & per carnem terre proximus fuit, etiam quum stare videbatur: & velut leuis stipula paruo tentationis vento cecidit. Iob. 13. d. Isa. 40. f. Stipula quoque sunt, qui leuitatis motibus ex sufflati, nunquam in eodem statu permanent: & qui aridi sunt ad fidem & inanes. Quasi paleas reputat leuiathã ferum, cum prædicationem sanctorum iudicat inania verba. Sic etiam in stipula veritatem ei lapides funde, cū pro nihilo ducit fortes ecclesie. Et etiam quasi stipulam reputat malleum: quia supernæ animaduersionis ictus formidare contemnit. Iob. 41. c. Stipula in agro dñi Iudæi in lege, sine tritico bonorum operum existētes. Isa. 27. b. Iuxta. lxx. Palea quoque designat inutiliū hominū inanitatem: & etiam impietatem. Matth. 3. c. Iob. 21. c. 41. c. Et stipula collecta est synagoga peccantiū. Iere. 23. f. Quid paleis ad triticum. Palea etiam est inanis gloria: quam quærunt multi: quibus aliis non datur. Exo. 5. b. Item peccata leuiora, in quibus non diu immoratur ignis. Stipulam autem pariunt, qui digna igne faciunt. Isa. 5. g. 33. b. Palea inannes, quæ tempestate iactantur, stipendia temporalia prædicatorum, à secularibus collata significare possunt: quæ quantumuis abundant, leuia reputanda sunt. Gen. 24. c. Et generaliter palea sunt temporalis victus: qui aliquando negatur fidelibus: quia viuunt in tribulationibus in hac vita. Ideo Pharaon noluit dare paleas filiis Israel in Aegypto. Exo. 5. b. Palea sunt mali, qui in iudicio separabuntur à tritico. Matth. 3. c. Luc. 3. d. Exod. 5. b. 15. a. Isa. 41. a. 47. d. Iere. 13. d. Ioc. 2. b. Naum. 1. c. Ipse quoque diabolus palea nomine designatur in eisdem fere locis. Culmus autem stans & non habens germen, est quum vita meritis virtutum caret. Hofe. 8. b. Illi quoque sunt palea, qui alijs viles sunt, vt palea tritico: sed non ex charitate. Isa. 25. d. Iob. 21. c. Palea dicuntur errores hæreticorum: & corrupta doctrina: & ipsi hæretici. Iere. 23. f. psal. 82. 1. Cor. 3. c. Et stipula domus Esau dicuntur hæretici, qui conuertuntur, erroribus igne purgatis. Abdiam. Palea præbentes fortitudinem luto, certitudinem in veritate fundatam significant: sine his linebant parietem pseudo prophetarum, & hæretici. Eze. 13. b. Naum. 1. c.

Beda f. gen. 24. Hiero. f. ps. 96. Hiero. f. Isa. 11. Ruper. 1. f. Isa. 11. & f. Hofe. 8. Gre. 11. mor. 24. Ber. ser. 3. legno. & 6. Gre. 34. mor. 5. d. Hiero. f. 127. Hil. f. Mat. tom. 2. Amb. 2. p. inter. pel. 5. Gre. 15. mo. 22. Euch. form. spual. 4. Ricar. de. f. victo. de. somnio Nacho. 29. Ori. f. Leui. ho. 14. Aug. enchir. ad Lam. rent. 68. Ori. f. Exo. ho. 3. Ori. f. Luc. ho. 26. Hier. f. Nahum. 1. Gre. 8. mor. 19. Beda f. Exo. 5. Bas. regu. breui. 157. Gre. 15. mor. 22. Hier. f. Iere. 23. & f. Abdiam. Amb. 1. Cor. 3. Hiero. f. Eze. 23.

Homo. Lenes homines. Aridia fides.

Diabolus contemns prædicationem & videri dicitur Dei.

Iudæi.

Inanitas inutilium hominū. Impietas. Synagoga peccantiū. Vanitas vanitatum superbi. Leuiora peccata.

Temporalis victus.

Mali. Diabolus. Viles alijs sine charitate.

Errores hæreticorum. Hæretici.

Certitudo.

Palestina, Palestinus, Philistin.

Fideles. Doctores sacri.

Palestina, id est, conspersa nempe cinere vel puluere, siue ruina apposita, vel ruina duplex, ruinæ potus, vel cecidit libens, vel portione cadens: prouincia Iudæa proxima, cuius etiam Iudæa dicebatur esse pars. Erant autem palestini hostes Iudæorum: & à septuaginta interpretibus dicuntur alienigenæ. In nostra vero translatione dicuntur Philistinim, aut Philistijm: interpretantur etiam Philistinim obuoluti, aut inuoluentes. Palestini facti de capadocibus, sunt fideles ex gentibus cadentes à superbia, & bibentes poculum Christi. Amos. 9. c. Zach. 9. b. Doctores quoque sacri spiritu sancto repleti per philistinos designantur, qui tulerunt arcam Dei. 1. Reg. 4. a. 5. 2.

Hiero. f. Amos. 9. & f. Zach. 9. Greg. 1. 1. Reg. 4.

Glo. int. f. Gen. 21. Palestina vbi fuit colonus Abraham, figura est huius mundi, in quo boni peregrinantur. Gen. 21. d. Et vt philistim erant hostes Iudaeorum, sed nō in cōtinua pugna, designant hunc mundū: cū quo Iudimus cōtinuis reuolutionibus, nūc ab ipso expediti, nunc in eo iterū obuoluti. Cū philistim, hoc est, cum mundo nunc pugnant, nunc vero cōuersandum: vt suos dilectores ab ipso trahentes deducamus in seruitutem Deificam, sicut Christus nos docuit, qui cum publicanis & peccatoribus manducabat, & conuersabatur, vt eos ad poenitentiam reuocaret.

Hier. ad printipiā & 1. 11. 11. & 1. Eze. 16. Palestina etiam significat gentiles, qui iudicantur dauid stultum, hoc est, Christum & eius prædicationē. Et palestini aliquādo sunt gentiles ad fidē venientes. 1. Reg. 21. d. Isā. 11. d. Eze. 16. g. Palestini obruentes puteos terra, sunt Iudaei dantes sensus carnales & terrenos legi: & peculiariter scribæ & pharisei. Gen. 26. c. Et sunt potione cadentes: qui inebriati sunt de calice dæmoniorū. psal. 82. Philistim aduersarij Samson. Iudi. 15. a. 16. a. Item qui tulerunt arcā, & posuerunt in tēplo Dagon: quia veritatem incarnationis posuerunt in mendacio. 1. Reg. 5. a. Ioel. 3. b. Amos. 1. c. Sopho. 2. b.

Ori. f. gen. ho. 13. & f. Exo. ho. 6. Palestini quoq; obruentes puteos, sunt dæmones mentes fidelium tentationibus opprimentes, & spirituales doctrinam quantum possunt occultantes. Gen. 26. d. In horū manus traditur Israel. Iudic. 10. b. 15. b. 16. a. Ipsi ceciderunt poculo sue fractura: & biberunt de calice Babylonis, & corruerunt. Eze. 16. c. 25. d. Velut poculo cecidit ille, qui in veritate nō stetit. Ioan. 8. f. Palestini etiam obruentes puteos sunt hæretici obscurantes veritatem scripturarum.

Hier. f. 1. Reg. 14. & f. Exo. ho. 6. Philistim quoq; hoc est, potione cadentes, sunt mali ebrii in peccato, & cælestium obliuati: & philistim est anima peccatrix. Item heretici errorum poculo cadentes: & etiam philosophi superbi: & præterea persecutores fidelium. Exo. 15. b. 23. d. 1. Reg. 14. g. Isā. 14. g. Ioel. 3. a. Amos. 1. c. Abdia. g. Item contentiosi in ecclesia. 2. Reg. 5. d.

Glo. ord. f. Exo. 13. Philistim, vicini Iudaeis, per quorum terram dominus noluit ducere filios Israel exeuntes de Aegypto. Exo. 13. d. designant tentationes propinquas: quas non vult Deus offerri fidelibus in principio conuersionis, ne deficiant.

Paliurus.

Hier. f. Mich. 7. Paliurus est herba spinosa & aspera: & designat vitia in Iudæa quæ nata sunt in eis legem habentibus, vt Paliurus in agris cultis. Isā. 34. c. Et optimi inter eos dicebantur quasi Paliurus pungens & retinens, vulnerans appropinquante sibi, & adunco dente cōprehedens. Mich. 7. a. Paliurus in munitionibus Babylonis designat defensores vitiorum. Isā. 34. c.

Pallere, Pallidus, Pallor.

Pallor proprie dicitur color ille in homine, quum destituta sanguine cutis liuescit: vt in subito metu. Pallere autem est pallidum esse, seu pallore affectum esse. In cæteris quoq; color similis pallor dicitur.

Ori. f. can. ho. 4. & f. Aug. 1. p. 67. & f. Eze. ho. 11. Pallor auri dicitur potest fides virtutibus florens: vel est donum muneris euangelici in prædicationibus fulgens: vel flos honoris perpetui; & fulgor sapientiæ in sclicitate: vel feruor charitatis: vel etiam pallor corporis Christi in morte. psal. 67. Ber. f. can. ser. 61. & de diligend. Deo.

Iys. f. Leui. 14. Pallor parietum leprosa domus inanem gloriam doctorum significare potest: per quam in errorem veniunt. Leui. 14. e.

Pallium, Chlamys.

Pallium est vestis extrema circūtegens corpus supra tunicā, & tam viris quā mulieribus cōueniens. Dicitur etiā Chlamys: quæ tamen proprie vestis est militaris, pallio breuior ac strictior.

Che. f. ps. 93. & f. aduer. Marcio. Gre. 2. mo. 31. Beda. f. gen. 39. Ruper. f. 1. Reg. 17. Pallium Ioseph relictū in manu sceminæ, designare potest humanitatē Christi, seu eius carnem in manibus peccatorū relictā. Gen. 39. c. 49. b. Designat etiā literam legis, quā reliquit Christus in oculis synagoge. Item secularem habitū, & temporalia bona, quæ relinquuntur ab his, qui mundum fugiunt. Pallium Eliæ, quo diuisit aquas Iordanis, Corpus Christi, quo percussio fluxerunt aquæ baptismi. 4. Reg. 2. b.

Ori. f. gen. ho. 17. & f. Amb. de beñ. pñ. 4. Aug. de essen. diu. 1. Aug. 16. citi dei 2. Beda. f. gen. 9. Pallium Christi dici possunt apostoli illi adherentes, & participes secretorum eius, vel est ecclesia: vel gentes ex quibus constat ecclesia. Gen. 49. b. Euch. form. sp. 1. 1.

Amb. de Tobia. 20. Pallium quo se operuerunt Sem & Iaphet, ne videret patris vereda. Gen. 9. d. typus est honoris Christo exhibiti à Christianis passiois eius opprobrium veneratibus. Designat etiā splendore solis & lunæ tempore passionis Christi iuxta crucē deficientem, & quasi oculos omnium tegentem. Item cognitionem propriæ infirmitatis, & vnde sint nati. Potest etiam verbum Dei significare: per quod confundimur, & erubescimus peccata nostra.

Hier. f. Mich. 2. Pallium zeli quo opertus est Christus, charitatem designat. Isā. 59. d. Et pallium vnū ex omnibus sagis tabernaculi vnitatem charitatis significat. Exo. 36. b.

Amb. de Isāac. 6. Pallium dicitur auxilium Dei. Mich. 2. c. de super tunicam pallium subtulistis. Pallium Eliæ ab Elisæo collectum. 4. Reg. 2. c. designat virtutem verbi, quā Christus ad glorificandam suam carnem mundo reliquit.

Amb. de Isāac. 6. Pallium Rebeccæ, quo se operuit visio Isāac, pudorem vitæ veteris: significare potest: & etiā experimenta

Mundus.
Gentiles infideles.
Gentiles fideles.
Iudaei.
Dæmones.
Hæretici.
Mali.
Anima peccatrix.
Hæretici.
Philosophi.
pleuro: c. fidelium.
Contentiosi.
Tentationes.
Vitia iudeorum.
Iudaei.
Defensores vitiorum.
Fides.
Donum euangelicū.
Feruor charitatis.
Pallor mortis Christi.
Inanis gloria doctorum.
Caro Christi.
Litera legis.
Temporalia bona.
Apostoli.
Ecclesia.
Honor passionis Christi.
Splendor solis & lunæ.
Cognitio propriæ infirmitatis.
Verbum Dei.
Charitas.
Auxilium Dei.
Virtus verbi.
Pudor vitæ veteris.

Familiares vel conuersatio doctoris Regnum Israel. Experimenta conscientie. Gen. 24. g. Cant. 5. c. Pallium Samuelis, cuius summitatem apprehendit Saul, & scissa est. 1. Reg. 15. f. designare potest familiares doctoris: vel ipsius conuersationem. Vel designauit regnum Israel ab ipso Saule præcidendum, vt expressit Samuel. Chlamis etiam Saulis: cuius oram præcidit Dauid, regnum Iudæorum ab eis præcidendum designauit. 1. Reg. 24. a. Pallium super tunicā erat regnū Israel super regnū Iudæ in Dauid, & sustulerunt pallium, quando recesserunt à domo Dauid. Mich. 2. c.

Prudentia. Philosophia. Vetus hominis mysteria. Pallium sponse significare potest prudentiam, & philosophiam, & actus corporales, vel veterem hominem: & pompæ secularis residuum: aut impedimēta ne nosmetipsos cognoscamus. Cant. 5. c. In beata virgine pallium erat secretum, quo tegebat mysteria incarnationis: quod tulerunt custodes, quando ea detexit apostolis.

Ornamenta operum. Iugum vitæ. Pallium laudis datur beatis in gloria: qui semper versantur in laudibus Dei. Isā. 61. a. Pallium quo pectus & humeri proteguntur, ornamenta operum significare potest. Isā. 3. d. Et pallia in quibus ligabatur farina ab exeuntibus de Aegypto. Exo. 12. c. designant iugum vitæ: vt si quis vult venire post me, & c. Vita enim est mandatorum impletio.

Laudis ornatus. Chlamys dici potest laudis ornatus. pro. 31. b. Chlamys fecit viro suo, id est, vestimentum, quod de duobus coloribus tanquam de duobus testamentis confectum sit.

Mortificatio membrorum. Pallium seu pelles, quibus operiuit Sifara, membrorum mortificationē designare possunt. Iud. 4. c. Ori. f. Iudi. ho. 5. a.

Anima. Pallium breue, quod non potest simul operire Christum & diabolum. Isā. 28. e. Est anima nō valens simul bibere calicem ornatus, & calicem dæmoniorum. 1. Cor. 10. e. Hier. f. Isā. 28.

Peccatum. Pallium aliquando dicitur peccatum. Ezec. 5. a. Ligabis eos in summitate pallij tui. Matth. 5. f. Dimitte ei & pallium. Chlamys etiam, qua indutus est Christus tempore passionis, designat peccata nostra, pro quibus ipse pene tormentis obrutus est: & sanguinem huius mundi: vel opera gentium cruenta, quæ ipse sustentauit. Matt. 27. e. Potest etiam sanguinem martyrum designare.

Palma, Palmus.

Palma, dicitur plantum illud & ex parte concatum manus, quod in digitos desinit. Palmus autem est mensura: genus à manu & digitis extensus sumptum.

Modica pars diuinæ virtutis. Præcipuū ultra condignum. Palma quoque Deus dicitur ponderasse caelos. Isā. 40. c. modicam diuinæ virtutis partem insinuare videtur: & etiam præmium sanctorum ultra condignum illis collatum.

Quies vitæ cōtemplatiuæ imperfecta. Palma additus sex cubitis, quum non plene attingat septenarium, designat vitæ contemplatiuæ quietem, sed imperfectam, qualis in hac vita habetur: vbi videmus per speculum in ænigmate. Ezech. 40. a.

Magna & parua opera prædicare. Palmus labij mensurarum templi. Ezech. 40. f. designat opera prædicanda à doctoribus: & quia in palmo digitus magnus & paruus extenduntur designatur ita prædicanda & facienda esse magna opera, ne minima negligantur: aut e diuerso, ne sint vt pharisei decimantes mentham & anethum, & c.

Manifestatio operi Deo. Intentio in bonum. Palma mensura in rationali designare potest manifestationem operum nostrorum ipsi Deo factam: vel etiam infatigabilem mentis intentionē in bonū habendam. Exo. 28. c. 39. b. Eze. 40. b. Palmæ manuum Dagon abscissæ opera idololatriæ abiecta significant. 1. Reg. 5. a. Glo. ord. 1. 1. Reg. 2. Palmas extendere ad Deum. Exo. 9. g. Vide expandere, vt manus.

Palma, Arbor, Spathula.

Palma, arbor aspectu pulcherrima, fructum ferens optimum & vitalem: vim habet nō in radicibus desolam, vt cæteræ: sed in summo quasi cor sitam in ramorum medio, à quibus circumquaq; stipatur, ceu princeps à suis satellitibus. Est in ea mas & scemina: & scemina inclinatur ad mare, non fructificat sine coitu, sed grauidatur eius rami gemmis masculis quasi semine: & in superiori parte habet quasi cerebrum: quo destructo moritur arbor. Solet palma resistere ponderi: qua ratione solet esse insigne victoriae.

Victoria Christi. Gloria. Præmia sanctorum. Crux Christi. Ecclesia. Palma typus esse solet triumphi & victoriae Christi: vnde receptus est in Hierusalem cum ramis palmaram. Ioan. 12. b. Et generaliter est typus gloriae: sicuti à sede gloriae vim suam habet. Et palmæ in templo præmia sanctorum designant. 3. Reg. 6. b.

Discipuli Christi perfecti. seruus innocētiam. iustitia. Iustus. Palma etiam crucem Christi, in qua diabolus est victus, & mundus redemptus designare potest. Iob. 29. c. Cant. 7. c.

Palma quam doq; significat sanctam ecclesiam. Iob. 29. c. Vt enim palma tarde proficit, sed diu in viriditate subsistit: ita sancta ecclesia ad fidei statum venit cum multis difficultatibus: & pro plurimorum collectione in eiusdem fidei gloria diuinus stare concupiscit.

Palma septuaginta discipulos Christi significant, in eodem numero existentes: & etiam habentes virtutem perfectam. Exo. 15. d.

Palma nunquam mutat folia: qua ratione designat seruantem semper innocentiam & charitatem. Cant. 7. c. Solet etiam palma iustitiā significare & ipsum iustū, qui vt palma florere dicitur. psal. 91. Leu. 23. g. Iudi. 4. a. Ioel. 1. c. Iustorum autem vita palma comparatur. Iob. 29. c. quid palma inferius tactu aspera est, & quasi aridis corticibus obuoluta: superne vero & visu & fructibus

Cibus pulchra: infrius corticū siccarum inuolutionibus angustatur: sed superius amplitudine pulchre viriditatis expanditur. Sic electorū vita inferius despecta est, superius pulchra. In imo quasi multis corticibus obuoluitur, dū innumeris tribulationibus angustatur: in summo vero quasi pulchre viriditatis folijs amplitudine retributionis expanditur. Cū autē omnis arbor iuxta terrā crassior & robustior sit, superne aut angustior: palma tamē gracilior est in imis, & iuxta ramos ac fructus ampliore robore exurgit. Ita cū terreni latiores & robustiores sint circa terrā: iusti tamen circa terrenorum studia infirmi sunt: circa cœlestia vero robustiores & altiores semper exurgunt. Eisdem designabunt comæ sponi, quæ dicuntur sicut elata palmarum. Cant. 5. c.

Philo. de vita Moysis Gre. Cant. 7.

Cri. f. Exo. ho. 9. Hier. f. Eze. ho. 40. & Zach. 14. Gre. f. Eze. ho. 17. 19. Euch. form. sp. sal. 4. Ruper. 4. f. Apo. Iy. f. Leui. 23.

Geor. venet. Cant. 1. ton. 6. cap. 27.

Palma itidem mentē designat, quæ sanctitatē degustauit, & in sublimibus versatur, terrenis despectis. Vt enim palma inferne angustior est, superne latior: ita sancta anima à minimis incipit, paulatim crescens, quousq; ad charitatis latitudinem perueniat. Cant. 7. c.

Palma sæpe pro fortitudine sumitur quia resistit ponderi: & insigne victoriæ mundi: cum nec prosperis cedit, nec aduersis. Et peculiariter designat victoriam sanctorum post hanc vitam, quando iam cessauit pugna: nam in hac vita est pictura palmarum, qualis erat in templo: & est cælarura palmarū in robustioribus: & est hinc & inde, hoc est in prosperis & aduersis. Apo. 7. c. Spatula dicitur ramus, vel folium palmæ. Leui. 23. g. designare autem potest opera iustitiæ.

Palma satis expressum animalis simulacrum tenet in coitu & cerebro, & etiam in eo quod comā in cacumine habeat circumextensam, & ramos in digitorū modum protensos, & fructus quasi in digitorum figuram formatos: vnde & dactili, hoc est, digiti vocantur. Pulpa quoque ipsorum fructuum caro nuncupatur, valde quidem medicinalis, & summæ nutritionis, aut ex vi quadā quasi animalis, aut ex natura phæbeæ: & tanti nutrimenti est, vt anachoretæ quidam illo tantum modo cibo contenti fuerint: sicut in hodiernum diem multi in A phrica alios cibos non habent in vsu. Estque multigenus fructus, & varius super omnes alios.

Palmes.

Palmes est proprie arboris furculus, hoc est, lignū illud, quod quotannis ex ipsa stirpe emergit, & gemmas producit. Sunt autem palmites peculiariter in vitibus.

1. ord. f. Nu. 13.

Aug. f. Ioan. trac. 80. Cyril. 10. f. Ioan. 14. Geor. venet. Cant. 1.

Chryf. f. Gen. ho. 67.

Hier. f. Eze. 17. Euch. form. sp. sal. 4.

Palmes cum vna quam tulerunt exploratores. Num. 13. c. typus est crucis Christi: in qua ipse pendit tanquam vna in palmitē.

Palmites vitis peculiariter dicuntur fideles in Christo manentes: præcipue autem apostoli: quos extendit vsq; ad mare: hoc est, vsque ad aquas cœlestes. psal. 79. Ioan. 15. a. tom. 1. cap. 18.

Palmes ad quem ligatur asina, licet teneritudinem habeat, designare potest teneritudinem præceptorum Dei, quibus fideles alligantur. Gen. 49. b.

Palmes vineæ, Iudeorum infirmum incrementum regni Iudæorum sub rege Sedechia significabant. Eze. 17. b. significat etiam potentes Iudææ. Eze. 19. c.

Palmyra.

Palmyra hebraicè dicitur Tahdmor, interpretatur autē confessio, vel laus amaritudinis, aut confessionis vel laudis myrrha: est ciuitas quam ædificauit Salmom in deserto: quæ abest ab Euphrate iter vnus diei: abundat fontibus, licet ad eius meridiem sit aridissima solitudo diæta Palmyrena: quæ pertingit vsq; ad petram & Arabiam fœlicem. 3. Reg. 9. c.

Palpare.

Palpare est leuiter, blande, & quasi tentando tangere. Palpans Isaac Iacob. Gen. 27. d. designat defectum Iudæorum in cognitione prophetiarum de Christo. Quia ex parte cognoscebant: sed per tactum & experientiam ignorabant. Palpatio etiam dicitur esse apud Iudæos: qui veritatis lumen amiserunt. Isa. 32. e. Et palpant sicut cæci parietem, quando legis literam tractant, quam non intelligunt. Isa. 59. b. Et palpauerunt Iudæi in meridie quasi in nocte, quum videntes aperta Christi miracula adhuc dicebant. Quousq; animam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Quorum cæcitas ad crudelitatem: crudelitas etiam vsq; ad aperta opera persecutionis exarsit. Iob. 5. c. 12. de. 14. d. Mali quoque quærentes in viris iustis opera praua quæ reprehendant, cum in eis nō nisi bona luceant, quasi cæci in meridie palpant.

Hier. f. Isa. 32. 59. Gre. 6. mora 14. 15. 16 & 11. mora. 13.

Ricar. de. victo. de somno Nabuch. 38.

Palpare manibus est operum fructus experiendo probare. Vnde malis dicitur illud. psal. 113. Manus habent & non palpabunt.

Palpabiles tenebræ Aegypti dicuntur hyperbolicè, vt ostendatur non potuisse Aegyptios de loco moueri, nisi cæcorum more palpando. Exo. 10. f.

Palpebræ.

Palpebræ dicuntur pilli genarum extremitatem ambientes. Palpebræ Dei dicuntur occulta eius & inscrutabilia iudicia: & etiā spiritalis eius locutio.

Arg. de essen. diui

Mens sancta.

Fortitudo.

Victoria sanctorum.

Opera iustitiæ.

Animal.

Fideles.

Apostoli.

Teneritudo præceptorum Dei.

Infirmitas regnum Iudæorum.

Potentes Iudæorū.

Cæcitas Iudæorum.

Cæcitas Israelitiorum.

Probare opera.

Iudicia Dei.

Locutio Dei.

Vnde palpebræ eius dicuntur interrogare filios hominum: quia per sua iudicia cognosci facit, quid habeat vnusquisque. psal. 10. Secundum etiam quod quædam nobis aperit, quædam vero tegit, palpebræ dicuntur. Palpebræ etiam Dei sunt mors & resurrectio Christi: vbi probauit filios hominum, discipulos suos, & territos in sua passione, & lætificatos in resurrectione. Palpebræ autem Dei aperiendo nos interrogant, si intelligendo non extollimur: claudendo nos interrogant, si non despiciamus, quæ intelligere non valemus. Quæ ratione palpebræ Dei sacram scripturam significare possunt.

Mors & resurrectio Christi.

Sacra scriptura.

Palpebræ David palpebras Christi significant. psal. 131. Palpebræ in angelis dicuntur statum illum, quo diuinæ speculationis sensus, atq; intelligētias cautissime seruant.

Prelati.

Prædicatores Antichristi.

Consilia.

Cæcitas cæcitas oculorum.

Palpebræ Iob dicuntur in ecclesia, qui ad prouidenda pedum itinera vigilant: nempe prelati inferiorum curam habentes. 16. c.

Palpebræ diluculi. Iob. 41. b. dicuntur extremæ noctis horæ: in quibus quasi nox oculos aperit, dum venturæ lucis iam initia ostendit. Designant prudentes seculi malitiæ Antichristi peruersis consilijs inhærentes: qui quasi palpebræ sunt diluculi, quum fidem quam in Christo inueniunt, quasi erroris noctem asserunt: & venerationem Antichristi verum esse mane pollicentur. Spondent enim se tenebras repellere, & veritatis lucem signis clarescentibus nunciare: quia nec persuadere quæ volunt, possunt, nisi exhibere se meliora fateantur.

Palpebræ interdum dicuntur consilia: & palpebræ præcedunt gressus, quum operatione nostram recta consilia præueniunt. Prover. 4. d.

Palpebræ possunt etiam concupiscētia oculorum designare. Eccl. 1. 26. b. Fornicatio mulieris in extollentia oculorum, & in palpebris illius cognoscetur.

Palpitare.

Palpitare est leuiter ac frequenter in eodem loco moueri: qualis est palpitatio cordis. Sic palpitabat Absalom pendens in arbore. 2. Reg. 18. b.

Obstinatio diaboli.

Palpitatio piscis à robia capti, designat obstinationem diaboli in tentando, etiam postquam victus est à Christo. Tob. 6. a.

Palus, paxillus, uide Baculus.

Palus, uide Lacus. Pandere, uide Aperire.

Pangere, uide Fœdus.

Panis, Torta Panis.

Panis est præcipuum hominis alimentū. qui fit ex farina frumenti, aut alterius seminis, aqua subacta, & in clybano cocta.

Natura diuina.

Gloria.

Eternitas Christi.

Christus.

Eucharistia.

Caro Christi.

Panis septem mulierum, naturam diuinā significare potest: & etiam gloriā. Isa. 4. a. His panibus pollicet Deus saturare pauperes. ps. 131. Panis etiam buccella est eternitas Christi. 1. Reg. 2. g.

Panis sæpe significat Christū, & eucharistię sacramētum. Gen. 3. d. 28. d. 49. c. Exo. 2. d. 16. d. Leui. 23. b. Dicitur Christus panis in spica, p̄ statu legis nature in fide patrū: & panis in similia, in doctrina legis & prophetarū: & panis formatus sumpta carne: & coctus in clybano, hoc est, in virginis vtero igne spūs sancti: & panis in sartagine per labores, & panis in craticula in cruce positi: psal. 36. 77. 103. 104. Ioan. 6. d. 21. c. Hic est panis dandus esurienti, non saturo. Eze. 4. d. 18. b. Et caro Christi panis dicitur. Pro. 5. c. 9. a. Iere. 11. d. Et Eucharistia dicitur panis quotidianus. Mat. 6. b. Et panis desiderabilis. Dani. 10. a. Eandem significant panes azymi conspersi oleo. Leui. 7. a. 8. c. Et panis torta est caro Christi passa. Exo. 29. d. 1. Reg. 2. g. Iob. 28. b. Eccl. 1. 9. c. Mala. 1. b. Panis in vinū tēperatū minutatim coctus vinū arripit: quod est autē aqueum relinquit. Ita etiā caro dñi, quæ est panis cœlorū, ebibit sanguinē, eos q. ex hoibus sunt cœlestes, ad incorruptionē enutrit: solas aut illas carnales cupiditates ad corruptionē relinquit. Panes quoque, proptione carnē Christi significat. Exo. 25. c. Hunc panē nō comedit ociosa mulier fortis. Pro. 31. d.

Panis dicitur doctrina Christi, & sacra scriptura: quæ aliquādo dicitur panis de cælo. Gen. 3. d. 14. d. Exo. 16. a. 23. b. Leui. 26. a. 1. Reg. 9. b. psal. 36. 40. 77. 101. Pro. 30. b. 31. d. Isa. 3. b. 21. d. 55. c. Iere. 5. d. 11. d. Thre. 4. a. Eze. 14. d. Et panes cocti in clybano, designant doctrinā euangelicā. Leui. 2. b. quæ etiā dicitur panis artus. Isa. 30. e. 51. c. 58. b. Amos. 4. b. Et panes ex similia, secretiorem doctrinā significant. Panes vero ex farina, cōmunem doctrinam. Et panis quotidianus dicitur doctrina ad salutem necessaria. Matth. 6. b. Panes autem Dei ponit coram idolis, qui per scripturam sacram defendit errores. Eze. 16. c. Et panis, quem comedit princeps coram domino, est doctrina, quam docet Christus. Eze. 44. a. Et panes azymi sunt doctrina euangelica & apostolica. Leui. 7. a. 8. c. Panes quoque propositionis, designant doctrinam apostolorum, & quia erant ex similia, simpliciorem doctrinam. Exod. 25. c. 35. b. 40. c. Leui. 24. a. 26. a. Et panis filiorū est sublimior doctrina. Mat. 7. b. 15. c. Eze. 14. d. Panis quoque, dicitur doctrina solidior, quæ est

& f. ps. 10.

Hiero. f. ps. 10.

Gre. 28. mor. 8. & c.

Eze. ho. 17.

Euch. form. sp. sal. 1.

Glo. ord. f. ps. 10.

Hila. f. ps. 131.

Diony. c. l. Hier. 1.

Gre. 13. mo. 10.

Gre. 23. mor. 9.

Gre. 3. part. ad nu. 163.

Beda. f. Pro. 4.

Lyra. f. Eccl. 1. 6.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Glo. ord. f. Iob. 28.

Panni prætereâ, quibus aliquis inuoluitur, humilitatem & cognitionem propriæ imbecillitatis significare possunt. Eze. 17. a. Luc. 2. b. Pannus nouus non affuendus vestimento veteri, opera noui hominis significat, & doctrinâ noui testamenti. Mat. 9. b. Mar. 2. d. Luc. 5. g. Panni, quibus extractus est Ieremias de lacu. Iere. 38. d. designant malos ad fidem vocatos. Vel quia ne ligatus funibus dum trahitur, incidatur, simul etiâ panni veteres deponuntur: quia ne diuina præcepta nos terreat, antiquorum patrum nos exempla confortant: & ex eorum comparatione facere nos posse præsumimus, quod ex nostrâ imbecillitate formidamus. Panni, quibus ligatur brachium fractum. Eze. 30. f. fauorem vel auxilium humanum indicare videntur. Panni infantie ignorantiam superni iudicij in persecutoribus ecclesiæ designare possunt. Iob. 38. a. Pannis enim infantie pedes ac brachia constringuntur, ne huc atq; illuc dissoluta libertate iactentur. Et quia persecutores sanctæ ecclesiæ velut mare instabilitate cordis iniquitatis; huic seculo dediti, puerilia sapiunt, obscuritate atq; caligine & ignorantia superni iudicij constringuntur: ne tantum persequi valeant, quantum volunt: ideo pannis infantie dicuntur obuoluti. Designant etiam rudia præcepta Israelico populo velut infantum tradita. Item infirmâ cognitionem sensibus alligatam. Pannus menstruæ sumitur in comparationem rerum contemptibilium & turpium. Isa. 64. Ester. 14. d.

Panthera, uide Pardus. Papilio, uide Tentorium. Papyrus, Papyrio.

Papyrus est arbuticula præcipue in Aegypti palustribus nascens: ex qua parabantur chartæ pertinetes: à quibus papyrus, in quo scribimus, nomen accepit. Papyrio uero est locus, ubi multæ erant ex illis arbuticulis. Papyrus Aegypti uerba philosophorum ueritate uacua significare potest: uel scientiam secularem. Papyrio in quo erat fiscella, in qua positus erat Moses ad ripam fluminis, corda Iudæorum sordentia significare potest. Exo. 2. a.

Papula. Papula est pustula, seu tuberculum: quod ieiunæ saluæ defricatione curatur. Leui. 14. g. 22. Detractor, c. designare potest detractorem.

Par. Par numerum duorum significat. Et paria dicuntur æqualia. Numerus autem par est, qui in duo æqualia diuiditur. Vide appendicem numerorum. Par boum, uide Bos.

Parabola. Parabola dicitur similitudo, seu rerum dissimilium comparatio. Parabola designat cognitionem huius temporis: quia uidemus nunc per speculû in ænigmatate. Ideo Christus dicitur inclinasse aurem in parabolam: quia tradidit doctrinam huic temporis congruentem. psal. 48. 77. Parabola, quâ dicitur assumpsisse Iob, designat eius dicta mysticè fuisse prolata, & in ecclesiæ typum esse intelligenda. Iob. 27. a. Ipse quoq; typum gerit Christi, qui in parabolis aperuit os suum. psal. 77. Mat. 13. a. Mar. 4. a. Luc. 8. a. In parabolam factus dicitur Christus, quum ei maledicebant Iudæi, & per quandam comparationem dicebant: Sic ille pereat quomodo iste. psal. 68. Parabola, contra regem Babylonis assumpta. Isa. 14. a. significat planctum super perditione malorum.

Paracletus. Paracletus græcè idem est, quod aduocatus, patronus, consolator, adhortator, & deprecator. Sumitur autem pro spiritu sancto, & aliquando pro ipso Christo, qui est aduocatus noster, & consolator: ideo spiritus sanctus dicitur alius paracletus. Ioan. 14. b. 15. d. 16. b.

Paradisus, uide Hortus. Paralysis, Paralyticus. Paralysis est neruorum dissolutio: quæ aliter sanari non potest, nisi nerui illi dissoluti, & iusto laxiores restringantur, & roborentur. Paralyticus autem est neruis dissolutus. Paralysis typus est torporis, quo piger iacet in mollicie carnis, habens desiderium salutis: sed torporis ignauia, & duplis cogitationibus, ac si eneruatus membris offendit. Mar. 2. a.

Paralyticus

Humilitas. Cognitione sui. Opera bona. Doctrina noui testamenti. Mali ad fidem vocati. Exempla patrum. Auxilium humanum. Ignorantia superni iudicij. Præcepta iudæis tradita. Infirma cognitio. Scientia secularis. Corda iudæorum. Detractor. Cognitione huic tempori congrua. Mystica uerba Iob. Christus. Planctus in malos. Spiritus sanctus. Christus. Torpor pigritiæ.

Ambr. f. Luc. 5. Hiero. f. Matth. 9. Ambr. f. de spiritu sancto. 11. Gre. 25. mo. 3. Gre. 18. mo. 11. 17. 19. Hier. f. Isa. 18. Gre. 13. mor. 7. Ori. f. Exo. ho. 2. Hy. f. Leui. 22. Aug. f. ps. 43. Gre. 18. mor. 3. Hiero. f. ps. 77. Aug. f. ps. 68. Hiero. f. Isa. 14.

Ineptus ad bene operandum. Paralyticus membrorum dissolutionem patiens, significare potest eos, qui omnes potentias ineptas habent propter peccata, ad bene operandum. Et qui soluti sunt animo, ipsum uelut iacentem habentes. Mat. 8. a. 9. a. Mar. 2. a. Luc. 4. a. Ioan. 5. d. Populus iudæicus. Gentiles. Paralyticus triginta octo annos iacens in porticu probaticæ piscine. Ioan. 5. a. populum Iudæicum designat torpentem in bene operando. Vel è diuerso gentiles, qui iam erant inter Iudæos, nec tamen curabantur. Alius etiam paralyticus. Mat. 9. a. significat gentiles fide & operibus dissolutos & torpentes.

Parapsis, uide Catinus. Parare, Præparare, Præsto, Promptus.

Parare interdum est acquirere. Pro. 6. a. Formica parat sibi in æstate cibû. Disponere. Exo. 10. Parare acetabula, ac phialas. Ordinare. Gen. 27. b. Parauit illa cibos, sicut uelle nouerat. Ornare, seu a demare, & instituire. Exo. 26. c. In sagis, quæ parantur testo. Præparare. Exo. 16. a. Nec qui minus parauerat, reperit. Paratus autem aliquando est firmatus. psal. 56. 117. Paratu cor meum Deus. Præparare autem est ante parare.

Incaruatio. Parauit Deus brachium suum, quando misit filium suum. Isa. 52. c. Sic præparauit semen Dauid usq; in æternum. psal. 88. Et parauit uerem, cum filium suum incarnari fecit. Ioan. 4. c. Et præparauit hostiam tradens filium suum. Sopho. 1. b. Præparauit autem Deus egressum Christi quasi diluculum. Hofe. 6. a. quia Christus attulit lucem mundo, quando processit tanquam sponsus de thalamo suo.

Institutio baptismi. Parat Deus pluuiam terræ, cum baptismum & dona spiritus sancti hominibus largienda instituit: aut etiam doctrinam. psal. 146. Hæc dicitur Deus parare in dulcedine pauperi. psal. 67.

Honor Christi. Felicitas. Parauit Deus lucernâ Christo, cum effecit vt in nomine Iesu omne genu flecteretur. ps. 131. Et parauit sedem Christo, faciens eum ad dexteram suam sedere. psal. 92. Parat etiam Deus locum omnibus prædestinatis in felicitate. Exo. 23. c.

Mysteria. Eucharistia. Parat Deus prandium, cum disponit mysteriorum escas: & eucharistiam. Hæc autem parat ieiunantibus, præcipue à uitijs. Mat. 22. a. psal. 22. 64.

Christus descendens in infernum. Angeli separantes malos à bonis. Vulgus iudæorum. Paratus homo ad portandum hircum in desertum, designare potest Christum, qui descendit in infernum: & per propriam uirtutem ascendit ad patrem seipsum offerens. Leui. 16. d. Potest etiam designare angelos, qui separabunt malos à bonis. Item vulgus Iudæorum, qui persuasi à principibus petierunt dimitti Barabbam.

Disponere cor. Parare uiam domino est disponere cor, vt intret Christus: quod fiet, compressis tumoribus uitijs & infidelitatis: & eleuata humilitate terrenæ labis: & libidinis uoraginibus obstruis. Luc. 3. a. Isa. 40. a. Est etiam disponere gentilitatem & infideles ad fidem suscipiendam. Preparatio autem domus est dispositio ad audiendum uerbum Dei. Gen. 24. d. Præparant etiam corda, qui abiectis uitijs & prauis cogitationibus mentem sanctis meditationibus & uirtutibus exornant. 1. Reg. 5. a. Paratum etiam dicitur cor Christi & fidelium ad lætanter obediendum. ps. 56. Datur etiam paratus ad custodienda mandata Dei. psal. 118.

Prædicatio. Præparat uox domini ceruos. quum Ioannes dicit: Parate uiam domini. psal. 28. Præparauit quoq; Deus ceruos, quando misit apostolos & prædicatores ad prædicandum. Præparauit ite Deus montes in uirtute, cum misit apostolos ad prædicandum cum uirtute miraculorum. psal. 64. Et præparantes se angeli, vt canerent tubis, sunt apostoli & prædicatores parati ad prædicandum. Apo. 8. b. Hæc est præparatio euangelij pacis. Ephe. 6. c.

Suscipere correptionem & prædicationes. Præparatur in occursum Dei, qui libenter recipit correptionem. A mos. 4. d. Præparari autem ad sonum tubæ, est per prædicationem auditam aduersus diabolum se armare. Eze. 7. d. Mala. 3. a. Mat. 11. b. Dicitur etiam Deus præparasse opera bona. Ephe. 2. b.

M significans Deus ecclesiam. Præparauit Deus terram super flumina, quado constituit ecclesiam superiorem potentibus seculi, & cupiditatibus: & generaliter malis, qui suunt in hoc seculo. psal. 23.

Côntines de prædicatore. Præparauit Deus thesauros niuis & grandinis in die belli. Iob. 38. c. quia prædicatores diuina sua præscientiæ sinum tegit: & cum repente eos eduxerit, resistentia aduersariorum peccatorum illorum uerbis ac redargutionibus, quasi quibusdam grandinibus percutit. Præparauit etiam niuis thesauros ad tempus hostis, quum tempore passionis Christi conuertit infideles.

Mittens deus prædicatore gentilibus, iudæis & peccatoribus. Præparauit Deus coruo escam, quum gentilibus misit prædicatores, qui eos instituerunt: uel quum Iudæis prædicari per apostolos fecit. Iob. 38. d. uel etiam quia alijs peccatoribus prædicatorem iuxta eorum exigentiam disposuit. Vel certe cum pulli ut fatientur clamant, coruo esca præparatur: quia dum uerbum Dei boni auditores esuriunt: pro reficiendis eis, maiora doctoribus intelligentiæ dona tribuuntur. Ad hæc pertinet præparatio conuiuij nuptiarum. Mat. 22. a. Sic parat Deus cibum fidelibus. psalm. 64. Parauit quoq; Deus in dulcedine pauperi, cum post resurrectionem consolatus est apostolos, eosq; misit ad prædicandum. psal. 67.

Consolâs apostolos. Præparari dicitur solum Christi in misericordia. Isa. 16. b. quia primus eius aduentus præcedens iudiciû

Mia i primo aduentu.

Hiero. f. Isa. 16.

Aug. f. ps. 146. Hiero. f. ps. 146. Aug. f. ps. 146. Hiero. f. ps. 146.

dens iudicium est misericordiae
 Preparatum habitaculum Dei est humanitas Christi. Isa. 16. b. psal. 32. Et preparatus mons domus domini, est Christus prophetatus. Isa. 2. a. Mich. 4. a.
 Apostoli etiam & sancti sunt preparatum habitaculum Dei. psal. 32.
 Preparatum etiam habitaculum Dei est caelum. psal. 32. Ibi preparavit Deus quae oculus non vidit, nec auris audivit, & c. Isa. 64. b. Parat etiam Deus nobis locum, quando nos disponit per fidem, ut recipiamur in caelo. Ioan. 14. a. Non enim locus ipse tunc paradus erat, qui ab aeterno paratus est: sed introducendi erant parandi per gratiam, & dona spiritus sancti.
 Preparavit Deus hederam Ionae prophetae, quando dedit legem populo Israel. Ioan. 4. c.
 Preparavit Deus piscem grandem, qui deuoretur Ionam: quia ipse tradidit filium suum pro nobis in mortem. Ioan. 2. a. Vel preparavit illi sepulchrum, tum dando legem, ut crucifixorum corpora eadem die sepelirentur: tum inspirando Ioseph, ut ipsum sepeliret.
 Preparavit Deus orbem in sapientia: quia per filium creavit & disposuit mundum. Iere. 10. b.
 Preparari dicitur veritas Dei in caelis, quando Christus susceptus est ab apostolis: quando in eis impleta est promissio facta patribus. psal. 88.
 Preparasse dicitur Deus lucernam Christo, quando praemisit Ioannem Baptistam. psal. 131.
 Preparabit Deus vultum Iudaeorum in reliquijs suis. psal. 20. quum eos conuertit faciet per Eliam & Enoch ante finem mundi. Preparavit quoque in reliquijs, quum eis mittebat prophetas, quos ipsi occiderunt: & postmodum eorum reliquijs crucifixerunt ipsum Christum.
 Parantes munera fratres Ioseph, designant promptitudinem habendam ad exhibendum honorem Christo. Gen. 43. e.
 Preparat foris opus suum, qui se curat a vitijs emundare: ut possit bonis operibus vacare. Prouerb. 24. d. Parant etiam Pascha Christo qui mundant animas suas. Matth. 29. b.
 Parat die sexta manna, quod inferant in sabbatum, qui in hac vita bene operantur: quod illis sufficiat ad futuram. Exod. 16. Et preparare cibaria ad transitum Iordanis, est bene operari ante transitum huius vitae. Iosu. 1. c. Est etiam habere fidem trinitatis. Parate quoque virgines, sunt habentes necessaria ad salutem: vel habentes bonum testimonium conscientiae. Matth. 25. a.
 Parari in diem tertium, est disponi per legem naturalem ad susceptionem legis gratiae. Exod. 19. b.
 Parare dicitur Deus arcum & vasa mortis. psal. 7. quia promptam habet punitionem aduersus malos. Parat etiam vasa mortis in arcu, hoc est, in sacra scriptura, quum instruit in ea praedicatores, qui interficiant impios ut iustificentur. Vel cum in ea permittit prodire haereticos in multorum perniciem.
 Preparatiois dies. Nahum. 2. a. dici potest dies iudicij quando & bonis preparabitur gloria, & malis poena. Quod ad literam dicebatur de preparatione hostium contra Israel. Preparari autem vmbra culum, est parari tentoria ad longam obsidionem. Preparatio autem ipsa dici potest enangelij praedicatio, qua preparamur ad diem iudicij. Vel dies preparationis est totum hoc tempus vsq; ad consummationem seculi.
 Parare acetabula & caetera vasa tabernaculi, est varie disponere praedicationem secundum exigentiam auditorum. Exo. 25. e.
 Parare filijs Aaron tunicas lineas, est ornari sacerdotes castitate. Exo. 28. g.
 Paratus Moses mane ad ascendendum in montem. Exo. 34. a. designat dispositum ad incipiendum bonum opus: quod fit mane, quia talis hora aptior est ad diuina.
 Paratus ad flagella dicitur, qui libenter recipit poenam peccati, seu poenitentiam. psal. 37.
 Preparari in sartagine, est per crucem Christi & poenitentiam disponi, ut sit acceptum sacrificium Deo. Leui. 7. a.
 Preparare vnguentum, est efficere, ut simus bonus odor Deo. Exo. 35. d.
 Preparare quatuor circulos aureos ad mensam portandam, est disponere quatuor euangelia ad tradendam sacram doctrinam. Exo. 25. c.
 Preparare filios occisioni, est delere prauas cogitationes. Isa. 14. e.
 Preparat talia, qualia accipit in mensa potentis. qui parat corpus suum ad martyrium: sicut videt Christum pro se passum. Pro. 23. a.
 Parauit Dauid locum templo edificando, quando prophetauit aedificationem ecclesiae gentium. 2. Par. 3. a.
 Parata lampas ad tempus statutum. Iob. 12. a. est ipse Christus, qui a Iudeis despicitur: sed ipse venit iudicaturus viuos & mortuos. Vel est iustus, qui nunc despicitur: sed ad magnam potestatem in die iudicij aduersus malos est praedestinatus.
 Parati suscitare Leuiathan, sunt electi spiritus: qui ut superbum apostatam comprimunt, qui humiles cum sequi noluerunt: ita ipsis administrantibus disponitur, ut ad intentionem aperti certaminis destruendus funditus, quandoq; reuocetur. Iob. 3. b.

Parantes

Autoritas ecclesiae. Parantes cathedram Iob in platea designant ipsi ecclesiae parari cathedram: quae in magna autoritatis latitudine sui magisterij exhibet libertate: quae enim recta quae sentit & publica voce praedicat, quasi in platea super cathedram sedet: cum nullum de sua praedicatione metuit nullius pressa terroribus se sub silentio abscondit. Iob. 29. b. Parata quoq; sedes Dei sunt mentes fidelium: preparatur autem haec sedes iustitia & iudicio. psal. 92.
 Inanis gloria. Paratum dicitur esse semper tempus fratrum Iesu. Ioan. 7. a. quia gloriam mundanam quaerunt, cuius tempus est in hoc mundo.
 Diabolus. Sacerdotes Iudaeorum. Haeretici. Paratus leo ad praedam est diabolus semper quaerens quem deuoret. psal. 16. Designat etiam sacerdotes Iudaeorum aduersus Christum. Itē haereticos. Sic erant parati quatuor angeli ad nocendum hominibus. Apo. 9. c.
 Potentia luciferi. Preparata foramina regis Tyri. Eze. 28. d. Erant potentiae luciferi in principio suae creationis paratae ad suscipienda diuina sacramenta.
 Parati haeretici ad praedandas animas. Preparant panem liberis haereticis: qui verba iustorum deprauantes, discipulos in erroribus instrunt. Iob. 24. a. Et preparant vrbem in iniquitate cum loquuntur aduersus Deum iniquitatem, peruertentes simplices. Haba. 2. c. Preparat etiam haereticus sicut lutum vestimenta: quia fluxe, & iniquabiliter ea, quibus se tueri vult scripturae sacrae contextit testimonia. 27. c. Parat etiam haereticus sagittas in pharetra, hoc est, autoritates scripturae ad decipiendum. psal. 10. Haereticus quoq; est meretrix preparata ad capiendas animas. Pro. 7. Et rex qui preparatur ad praedandum. Iosu. 15. c. Et preparans se Gog ad pugnandum, haereticus videlicet aduersus fideles. Ezech. 38. b.
 Fraudes hypocritae. Preparat dolos vterus hypocrite: quia tanto semper maiorem malitiam contra proximos in mente concipit, quanto solus praehominibus videri innocentior querit. Iob. 15. d.
 Infernus. Preparata Thophet dicitur gehenna, quae parata est malis. Isa. 30. f. Ad idem refertur preparata dies tenebrarum. Iob. 15. c.
 Parascue.
 Parascue idem est quod preparatio: dicebatur autem sic apud Iudaeos dies ante sabbatum: quia preparabant omnia, quae ad Sabbatum erant necessaria. Matth. 27. g. Mar. 15. g. Luc. 23. g. Ioan. 19. c. g. designat autem poenitentiam, qua preparamur ad requiem aeterna: gloriae deo & praedicationi Ioannis & Christi a poenitentia coepit. Item vitam praesentem, qua preparare debemus manna ad sabbatum futurum. Exo. 16. e.
 Poenitentia. Vita praesens.
 Parcere, Ignoscere, Indulgere, Remittere.
 Parcere est proprie abstinere, quasi non tangere. Accipitur etiam pro ignoscere, quod est veniam, vel impunitatem dare: quod & remittere, & condonare dicitur. Remittere autem interdum est reducere. 1. Reg. 6. a. Quomodo remittamus eum. Et relaxare. Exo. 17. c. Sin autem paululum remittamus.
 Misa dei maxima. Ad ignoscendum dicitur multus dominus. Isa. 55. b. Quia miserationes eius super omnia opera eius. Et dicitur dominus peccatori ad horam parcere: quia reatu culpae concessis protinus flentibus diluit. Iob. 7. c. 10. c. Parcit etiam nomini suo quum peccantem populum liberat: ne nomen suum blphemetur. Eze. 36. c.
 Passio Christi spontanea. Non parcens Abraham filio suo Isaac. Gen. 22. c. designauit firmam promissionem salutis per Christi passionem futurae. Et non parcens diues ouis pauperis indicauit Christum offerentem carnem suam pro nobis. 2. Reg. 12. a.
 Vindicta Dei. Indulgentiam praedicauit Christus captiuus, quando dixit. Poenitentiam agite. Isa. 61. a. 63. b. Non parcit Deus delinquenti. Iob. 9. d. quia delictum sine vltione non deserit. Aut enim ipse hoc homo in se poenitens punit: aut hoc Deus cum homine vindicans percutit. Neq; parcit Deus Leuiathan, hoc est diabolo, aut eius corpori. Iob. 1. a. Non pepercit etiam speciosis Iacob, cum in totum destruxit Hierusalem: & cum anime peccantis decorem abstulit. Thre. 2. a. Zach. 11. b. Non parcit loco, cum non eum seruat, sed perdit. Gen. 18. c. Non parces loco illi. Non pepercit oculus Hierusalem, hoc est, anime in peccato iacentis: quia praeter Deum nemo potest offendi Deum subuenire. Eze. 16. a.
 Confiteri peccatum Equare linguam. Parcere interdum est prohibere: & non parcit ori suo, qui confiteri malum quod fecit non erubescit. Iob. 7. b. psal. 77. Pro. 18. d. 28. d. Parcit etiam linguae a detractione, qui eam refranat. Sap. 1. c.
 Consentire diabolo. Retinere lasciuiam. Non confiteri oia peccata. Parcere regi Amalecite est consentire diabolo: vel retinere aliquid lasciuiae in cogitatione, aut in ore, aut in carne. Est etiam non confiteri omnia peccata: sed aliquod graue peccatum abscondere. Parcere autem optimis gregibus, & arietibus & vestibus Amalec, est immundas cogitationes retinere, & per affectum immunda diligere. 1. Reg. 15. a.
 Parcit

Parcit

Greg. 15. mo. 7. Parcit quis in se malo, aut peccato, qui illud in semetipso pœnitendo non persequitur ac Non pœnitere. |
 punit. Iob. 20. b. |
 Hiero. f. I. 9. 11. Non parcens vir fratris suo, est hæreticus decipiens fratres, seu proximos. I. Sa. 9. d. Zach. 11. a. Decipiens fratres. |
 Ediuersò non parcens filijs est non dimittens subditos in erroribus. I. Sa. 13. d. Liberans ab erroribus.

Parcus.

Parcus dicitur qui frugi est, & sumptibus parcit: Non inuenitur in allegorijs nisi quòd par-
 cè dicitur feminare, qui non est largus in dandis elemosynis. 2. Cor. 9. b. Ecccl. 11. b. 31. c.

Pardus, Panthera.

Pardus animal ferum, maculis distinctum: cuius fœmina pardalis & panthera dicitur. Pan-
 thera autem sola omnium animalium suauiter olere fertur. Idq; non nisi bestijs, vnde absco-
 dens se venatur beluas, quæ eius odore delectantur.

Pardus aliquando dicitur Deus, & etiam panthera, secundum quòd punit peccatores: qui-
 bus crudelis videtur. Hofe. 13. d.

Pardus dicitur diabolus propter crudelitatem. Canti. 4. c. Iere. 5. b. vt autem est maculosus,
 significat hæreticos maculis errorum resperfos: & etiam Iudæos: & peccatores: peculiariter au-
 tem raptores. Et præterea inordinatos affectus qui crudeles sunt aduersus animam. I. Sa. 11. b. Ie-
 re. 5. b. 13. d. Hofe. 13. b. Haba. 1. b.

Pardi sunt etiam hypocritæ: quia vitijs virtutes admiscunt. Canti. 4. c. vel ipsa fraudulentia
 hypocritarum: qui aliud opere prætentunt, aliud vero est, quod peruersè diligunt. Dani. 7. b.

Pardus dicitur rex Alexander, vel eius regnum velox & tyrannicum, varios habens populos
 Iere. 5. d. Dani. 7. b. Hofe. 13. b. Haba. 1. c. Apoc. 13. a.

Pardo similis bestia erit Antichristus: quia cum Antichristo varia populorum multitudo, &
 moribus diuersa congregabitur. Apo. 13. a.

Parere, uide Obedire.

Parere, Partus, Parturire, Puerpera.

Partus fœminarum est cum edunt fœtum: & dicuntur tunc parere, & emitti. Parturiunt autè,
 quum in pariendo laborant. Parere autem interdum, acquirere. I. Sa. 26. c. Peperimus spiri-
 tum salutis. Generare. I. Sa. 66. c. Ipse non pariam dicit dominus. Manifestare. psal. 7. Concepit
 dolorem, & peperit iniquitatem. Parturire autem, cogitare. psal. 7. Ecce parturit iniustitiâ. For-
 mare. Gala. 4. c. Filioli, quos iterum parturio.

Parere dicitur Deus, filium quidem æterna generatione. Partit etiam filios adoptiuos, hoc
 est, fideles in ecclesia: & parere facit ipsam ecclesiam. I. Sa. 66. c. Generis deus filij.

Sicut pariens seu parturiens loquitur Deus. I. Sa. 42. c. quando opere iram & vindictam ma-
 nifestat. Quia vt parturiens cum dolore eijcit, quod diu in abditiis cum pondere portauit: ita
 dominus post longum silentium, quod apud se nunc tacitus tolerat, in vltione iudicij quasi cū
 dolore manifestat.

Pariens prophetissa designat spiritum sanctum, cuius obumbratione natus est Christus.
 I. Sa. 8. a. 45. b. Vel designat beatam virginem ex qua natus est Christus. Eandem designat
 vxor Amram, quæ peperit Moysen, hoc est, Christum. Exod. 2. a. Et parturiens quæ peperit,
 est beata virgo: vel ecclesia ex gentibus. Mich. 5. a. Apo. 12. a. Beata virgo peperit antequam par-
 turiret, quia prius peperit in corde, quàm in vtero concepit.

Partus Thamar. Gen. 38. g. Generationem vtriusque populi in ecclesia designat. Et pariens
 Anna filium est ecclesia producens robustum in fide: vel manifestans deuotionem ad glo-
 riam Dei. Peperit etiam tres filios & duas filias, hoc est, fortes & infirmos. Et pariens pluri-
 mos sterilis est ecclesia ex gentibus: vel Hierusalem cœlestis. 1. Reg. 1. c. 2. a. Peperit Sion an-
 tequam parturiret, quum inuitis Iudæis prodierunt apostoli, & alij, qui post pentecosten
 quasi subito crediderunt. Vel ecclesia prius sterilis in gentibus, breui plurimos habuit cre-
 dentes. Peperit autem masculum, hoc est, Christum, vel perfectos. I. Sa. 66. c. Non pariens etiã
 Sion est ecclesia, quæ fuit sterilis apud Iudæos. I. Sa. 49. f. Et quæ peperit septem, vel plurimos,
 infirmata est: quum synagoga à partu bonorum filiorum cessauit. 1. Reg. 2. a. Iere. 15. b. Partus
 etiam Saræ designat multiplicationem fidelium in ecclesia: peperit autem Isaac, hoc est, lætitiã
 ex multiplicatione fidelium. Peperit autem anno altero, nempe tempore gratiæ. Gen. 17. c. 21. a.
 I. Sa. 51. a. 54. a. Pro. 30. c.

Partus vxoris Amram parientis Moysen. Exo. 2. a. designat productionem legis ex patriar-
 chis. Partus autem vxoris Iudæ designat productionem regni Iudæorum. Gen. 38. a.

Pariens vna meretrix apud aliam, est gentilitas apud synagogam: cuius fidem amplexata est.
 3. Reg. 3. c.

Deus;
 Diabolus.
 Hæretici. Iudæi.
 Peccatores.
 Raptores.
 Affectus inordinati.
 Hypocrite.
 Alexander magnus.
 Regnò græcorum.
 Antichristus.

Greg. 15. mo. 7.
 Hiero. f. I. 9. 11.
 Arif. 9. histo. stal. 6.
 & 4. pble. sec. 13.
 Dony. cœl. hiera. 2.
 Ambr. de virg. 3. &
 6. Exae. 3.
 Hie. f. I. Sa. 11. & f. Ie.
 ae. 13. Chryf. f. gen.
 ho. 12. Cynl. dialo. 2.
 Gre. f. cant. 4.
 Ricar. de. f. vito. de
 vicio mutabili. 11.
 Hie. f. Iere. 5. & f. Da
 ni. 7. sup. f. Hofe.
 13. & f. Haba. 1.
 Aug. 5. Apo. ho. 10.
 Glo. ord. f. I. Sa. 66.
 Hiero. f. I. Sa. 42.
 Gre. 9. mo. 17.
 Hiero. f. I. Sa. 8. & f. I
 Mich. 5.
 Glo. ord. f. Exo. 2. I
 Rupert. 2. f. I. Sa. 31.
 Glo. ord. f. gen. 38.
 Ori. f. 4. Reg. ho. 1.
 Greg. 12. Reg. 1. 1.
 Hier. f. I. Sa. 66. & f.
 Iere. 15.
 Ori. f. 1. Reg. ho. 1.
 Gre. f. 1. Reg. 2.
 Amb. 2. de Abra. 11.
 Hier. f. I. Sa. 51.
 Glo. ord. f. Eze. 2. &
 Gen. 38.
 Hiero. epist. Multis
 in vitanj.

Generis deus filij.
 Vindicta Dei.
 Spiritus sanctus.
 Virgo Maaria.
 Ecclesia ex gētibus.
 Generatio vtriusq;
 populi in ecclesia.
 Ecclesia p̄ncip̄s ro-
 bustos in fide, & ge-
 nerans fortes & in-
 firmos.
 Generis Christi
 vel perfectos.
 Productio legis.
 Productio regni iu-
 dæorum.
 Gētilitas amplectēs
 tes fidem.
 Pariens

Pariens Gomer filium Iezrael ex Hofea propheta est pariens verbum Dei per coniunctio-
 nem ad Christum. Hofe. 1. b. Hiero. f. Hofe. 8.
Plebs iudæica gene-
 rans duos. Pariens nurus Eli. 1. Reg. 4. b. designat plebem Iudæicam: quæ ea, quæ concepit hæresis &
 perfidiæ semina, loquendo effundere non desistit. Peperit autem filium, hoc est, erudiuit durum
 in nequitia & in superabilem populum. Gre. f. Reg. 4.

Operari: Parere filios generaliter est operari: & parere filios in dolore: est difficulter bene ope-
 rari per sensus. Gen. 3. c. Et pariens Sara filium sine obsterice designat perfectionem ope-
 rum sapientiæ, quæ sunt docente solo Deo. Gen. 21. a. 25. c. Et tempus partus est pro-
 ductio operis. Parientes autem priusquam veniant obsterices, sunt operantes & credentes
 sine auxilio artium & disciplinarum. Exod. 1. d. 2. a. d. Et parere spiritum salutis est bene
 operari. I. Sa. 26. d. Parere autem filios & filias est fortes & teneros fructus edere.
 Exod. 21. a. Parere enim masculum est producere perfecta opera: parere fœminam, im-
 perfecta. Pariunt autem viri bona opera simul cum conceptu. Parientes vxor & ancillæ
 Abmelech, sunt philosophi bene operantes in fide, quam susceperunt. Gen. 20. d. Pariens
 sterilis septem, est anima producens perfecta opera, quæ antea non proferebat. 1. Reg. 2. a.
 Pariunt quoque flores fructus, quum teneri & imperfecti bene operando proficiunt. Canti. 7.
 d. Et pariunt filios & filias in Babylone, qui bene operantur in hoc mundo. Iere. 29. b. Non
 parit autem, qui non bene operatur. Iob. 24. d. Pariens autem cerua in agro, est incipiens bene
 operari in ecclesia: relinquit autem fœtum, quia non erat herba: quando propter defe-
 ctum doctrinæ à bene operando desistit. Iere. 14. a. Pariunt etiam ceruæ, quum apostoli &
 doctores prædicando producunt filios: & parturiunt, quum per labores instituunt. Idem
 significat partus ibicum: quo etiam designari possunt opera minorum. Iob. 39. a. Gala. 4. c. Philo. allego. & d
 migra. Abra. & de p
 fug. 2.
 Ori. f. gene. ho. 6. &
 f. Exo. ho. 19.
 Amb. d. fuga. secu. 8.
 Hiero. f. I. Sa. 26.
 Aug. 2. de gen. con-
 tia Manich. 19.
 Beda. f. gen. 3.
 Gre. ny. d. vit. Mos.
 Philo. 9. Deus sit
 immuta.
 Hiero. f. Iere. 29.
 Gre. f. Cant. 2. & 17
 mor. 11.

Pœnitens: Parturiens dici potest anima pœnitens. Haba. 3. b. Hiero. f. Iere. 14.
 Ori. f. cant. ho. 3.
 Gre. f. 30. mor. 16. 17.
 18. 19. 20.

Conuersio Pauli. Parturitus Rachelis, designat productionem Pauli à synagoga ad fidem: quæ fuit diffici-
 lis, & per mortem ipsius synagoga. Gen. 35. c. Glo. ord. f. gen. 35.

Bona opera carnis. Partus designat bona opera carnis: & etiam partus ancillarum. Gen. 16. c. 30. a. Designant
 Seruitus iudæorum. Partus etiam partus ancillarum. Gen. 16. c. 30. a. etiam ortum Iudæorum in seruitute. Amb. 2. de Abra. 19

Male operari. Parietes filiarum I. or designant producentes mala opera. Gen. 19. g. Pariunt quoq; sti-
 pulam, qui opera faciunt igne digna. I. Sa. 33. b. Et pariens masculum, est producens opus
 minus malum: fœminam vero magis malum. Leui. 12. a. Parere iniquitatem est opere pec-
 catum implere. Sic pepererunt Iudæi clamantes: Crucifige, crucifige. Et pariunt iniqui-
 tatem hæretici docentes errores. psalm. 7. I. Sa. 59. a. Iaco. 1. b. Et parturit peccator iniu-
 stitiam, quum prauj motus excitantur in eo: & quia in dolore est omnis iniquus. Iob. 15. d.
 I. Sa. 13. b. 21. a. Multis in partu ante partum dolor est ingens, grauisque nixus discantes eas do-
 loribus: post partum vero relaxatio, dolore simul cum infante egrediente. Verum hic non
 item: sed dum parturimus, concipimusq; corruptos affectus, delectamur, gaudemusq;: cæte-
 rum vbi fuerimus enixi malum illum puerum peccatū, tunc conspecta fœditate partus, discru-
 ciamur grauius, quàm mulieres parturientes. Ori. f. Leui. ho. 8.
 Bati. & Arno. f. ps. 7
 Hier. f. I. Sa. 13. 59.
 Gre. 12. mor. 28.
 Chryf. de diuize &
 Lazaro. ho. 4.

Heretici docentes
 errores. Parietes filiarum I. or designant producentes mala opera. Gen. 19. g. Pariunt quoq; sti-
 pulam, qui opera faciunt igne digna. I. Sa. 33. b. Et pariens masculum, est producens opus
 minus malum: fœminam vero magis malum. Leui. 12. a. Parere iniquitatem est opere pec-
 catum implere. Sic pepererunt Iudæi clamantes: Crucifige, crucifige. Et pariunt iniqui-
 tatem hæretici docentes errores. psalm. 7. I. Sa. 59. a. Iaco. 1. b. Et parturit peccator iniu-
 stitiam, quum prauj motus excitantur in eo: & quia in dolore est omnis iniquus. Iob. 15. d.
 I. Sa. 13. b. 21. a. Multis in partu ante partum dolor est ingens, grauisque nixus discantes eas do-
 loribus: post partum vero relaxatio, dolore simul cum infante egrediente. Verum hic non
 item: sed dum parturimus, concipimusq; corruptos affectus, delectamur, gaudemusq;: cæte-
 rum vbi fuerimus enixi malum illum puerum peccatū, tunc conspecta fœditate partus, discru-
 ciamur grauius, quàm mulieres parturientes.

Ordinatio sensuum
 ad diuina. Parit ancilla super genua dominæ, hoc est, Bala super genua Rachelis, quando cogni-
 tio sensibilibus ordinatur ad Dei cognitionem, & contemplationem, & ad eius laudem. Geor. vene. canti. 2.
 tom. 7. cap. 6.

Sensus carnalis legis
 Institutio praua hæ-
 reticorum. Pariendi tempus fuit in lege veteri cum Mose. Eccl. 1. 3. a. Hiero. 1. aduer. Iouinã.
 Ori. f. Leui. ho. 14.

Diabolus venas aias. Partus Ephraim, hoc est, hæreticorum est praua institutio discipulorum in erroribus.
 Hofe. 9. c. Hiero. f. Hofe. 9.

Humanitas Christi. Partus Ephraim, hoc est, hæreticorum est praua institutio discipulorum in erroribus.
 Hofe. 9. c. Hiero. f. Hofe. 9.

Corpus Christi. Quæ non peperit dicitur congregasse perdix, hoc est, diabolus, qui animas venatur, quas
 non creauit. Iere. 17. b. Ori. f. Exo. ho. 1. &
 f. Iere. ho. 4.
 Parturire dicitur creatura. Rom. 8. d. quia cum dolore producit res corruptibiles.
 Parturientis dolores sunt, qui non possunt euitari: sic parturiens est, qui est in tribulatione,
 cuius euasionem ignorat. psal. 47. Iere. 4. g. Eze. 50. d. Hofe. 13. d. Mich. 4. c. Amb. 4. Rom. 8.
 Aug. 2. de vicia. 2a.
 firmorum. 2.
 Gre. f. cant. 2.
 Ber. f. cant. ser. 56.
 Hyc. f. Leui. 5.
 Christus

Paries, Maceries.

Paries est propriè domorum, vbi parietibus tectum superponitur. Murus autem, tam de
 publicis, quàm priuatis parietibus dicitur, qui extrinsecus sunt. Maceria vero est con-
 geries lapidum in vnum compactorum sine cæmento, aut alio genere ferruminis, quo vineæ
 claudi solent. Sed vt nunc sufficit confunduntur hæc vocabula.

Paries interdum est humanitas Christi: vt cum sponsus stat post parietem. Cantic. 2. c. Aug. 2. de vicia. 2a.
 firmorum. 2.
 Gre. f. cant. 2.
 Ber. f. cant. ser. 56.
 Hyc. f. Leui. 5.
 Christus

Christus aut eius membra, quæ persequuntur demones & superbi. Isa. 25. b. Id est maceria, quæ diu videlicet erat mortalitatis: succitatus vero est petra solidissima. Cant. 2. d.

Maceria dici potest multitudo angelorum, & etiam omnium electorum. Ipsi enim sunt maceria vineæ. psal. 79. Canti. 2. d. Et parietes templi lapidei sunt sancti veteris testamenti, quibus superinducitur tabulæ cedring, id est, sancti noui testamenti. 3. Reg. 6. c. Parietes quoque templi sunt populi fideles, ex quibus sancta vniuersalis ecclesia consistit: vbi altitudo successione fidei-
lium, & charitatē, qua se inuicē portant, designat. Eze. 41. a. c. Et paries templi in quo depicta erat similitudo reptilium & animalium, est cor humanum, vbi sunt expressa vitia. Eze. 8. c. Et paries, ad quem conuertit Ezechias faciem suam, est cor. Isa. 38. a.

Paries quæ edificabat Deus in populo suo, erant cōminationes, quibus premebatur populus, ne peccaret. Vel si populus edificabat, erat vana defensio, quam sibi ipsi pollicebatur. Eze. 13. d.

Maceria agri aut vineæ dici potest munitio disciplinæ: & destructa maceria est dissoluta disciplina. Proverb. 24. d.

Maceria interposita iræ Dei sunt orationes iustorum, propter quas Deus se retinet à puni-
niendo. Eze. 22. g.

Parietes domus. Leuit. 14. e. significare possunt ordines in ecclesia: & doctores protegentes infirmos: qui leprosi sunt, quādo habent errorem.

Designant etiam firmitatem dogmatum ecclesiæ: & vetus testamentum. Et sponsus dicitur stare post parietem, quum aliqua mysteria veteris legis ex parte reuelat: sed non omnino. Can. 2. c. Et paries quem palpant Iudæi, est litera legis non intellecta. Isa. 59. c. Et maceria rupta per Zaram, est lex rupta, vt nouus populus prodiret in lege noua. Gen. 38. g. Et maceria vineæ est sensus literalis sacræ scripturæ: vel ipsa lex, quæ non potuit retinere Christum salientem super montes, quin transfret ad gentes. psal. 79. Significat etiam muros Hierusalem. Isa. 5. b. Iudæi in-
nituntur super hunc literę parietem: & mordet eos coluber. Amos. 5. f.

Parietes altaris deaurati designat dilatacionem dilectionis per bona opera exterius. Exod. 30. a. 37. d. Leui. 5. b.

Maceria diuisa in partu Thamar. Gen. 38. g. designat diuisionem, qua Iudæi se separant à Christianis. Partes etiam medius diuidens populos, erant inimicitia Iudæorum & gentilium: & diuersus cultus. Ephe. 2. c.

Paries inclinatus, & maceria depulsa est homo fragilis ex luto cōpositus, & pronus ad malū, qui in tentatione succubuit. psal. 61.

Maceria qua sepit Deus vias fornicariæ, sunt impedimenta, quæ Deus ponit animæ peccatrici, ne suas expleat cupiditates. Hofe. 2. b.

Paries dealbatus est, qui literam legis seruare cogit: & etiam hypocritis sacerdotum: & superbia defensionibus hæreticorum. Acto. 23. a. Isa. 23. c. Rom. 10. a. Et maceria cadens sunt munimenta & defensiones hæreticorum. Eze. 38. g.

Paries interdum sumitur pro peccato: quod est paries medius separans nos à Deo. Ephe. 2. c. Eze. 8. c. Fode parietem.

Parricida.

Parricidæ dicuntur parentum interfectores. 1. Timo. 1. b.

Pars, Particula, Portio.

Pars à pari videtur dici: quod partes simul iunctę pares, hoc est, æquales sint toti. Partes autem dicuntur ex quibus totum constituitur.

Pars decima ephi. Exo. 29. g. Leui. 5. c. 6. c. 14. c. carnem christi designare potest: quæ coniuncta est ephi, hoc est, diuinitati, quæ est tres personæ: quia ephi tres modios continet. Ad idē refertur pars decima similia. Et pars reliqua similia referuata sacerdoti sunt mysteria sibi remanentia: vel gratia sibi necessaria. Leui. 5. c.

Pars interdum est fors. Num. 12. c. Nec habebitis partem inter eos: Deus enim est pars vel fors sacerdotum. Et pars Iacob dicitur Deus, qui est fors fidelium. Iere. 10. c. Et pars hæreditatis Christi dicitur Deus, pro parte hominis assumpti: quia ille accepit de nostro humanitatem, & nos de suo immortalitatem. psal. 72. E diuerso pars & portio Dei est synagoga & ecclesia propter electionem. Iere. 12. c. Pars etiam seu portio bonorum est custodia legem Dei: quia ita erit eorum portio dominus, quum legem eius custodierint. Psal. 118.

Pars sanctorum est in foelicitate. Isa. 61. c. Et pars sacerdotalis, hoc est, participatio, ad quam petunt admitti filij Aaron. 1. Reg. 2. g. est beatitudo: vel fides simplicium in ecclesia vel participatio eucharistiæ. Et partes datæ ab Elcana Phenennæ & filijs ac filiabus eius. 1. Reg. 1. a. designant diuersos gradus gloriæ in terra viuentium: vel varias præparationes sanctorum operum. psal. 141.

Pars data

Gentes Bona opera. Pars data Ioseph à patre suo, designat gentes datas Christo in hæreditatem. Genes. 48. d. ps. 2. vel designat bonorum operum hæreditatem. Colossen. 1. b. Et partes Galilææ: & Tyri & Sidonis gentilitatem significant: dicitur autem Christus in partes se celsisse: quia non in totam. Matthæ. 2. d. 15. b.

Exemplū p̄di p̄fec. Pars extrema Gabaa significat perfectum exemplum operum prædicatoris. 1. reg. 14. a.

Vetus & nouum testamentum. Partes septem sunt doctrina veteris testamenti: partes vero octo doctrina noui testamenti. Eccle. 12. a. Partes autem tres in quibus erant fenestrate templi designant sapientiam scriptam tripliciter. Ezechielis. 41. c. Et pars vasorum templi, est pars veritatum sacræ scripturæ. Danic. 1. a. Partem autem farris fracti adolere, est sensus spirituales à palea separatos domino offerre. Leuitic. 2. d.

Sensus spirituales. Pars vtraque tabularum scripturarum digito Dei. Exod. 32. d. designare possunt primum hominem interiore & exteriori formatum à Deo: qui tamen contractus est.

Homo interior & exterior. Partes duæ, quæ deficiunt, sunt gentiles & Iudæi: pars tertia christiani: qui purgantur igne. Zach. 13. d. Et pars montis Oliueti, quæ est ad Orientem, sunt fideles coniuncti luci veritatis: pars vero ad occidentem, sunt Iudæi in infidelitatem lapsi. Zach. 14. a.

Geniles. Ex parte, dicitur imperfectionem. 1. Cor. 13. c. Ex parte cognoscimus. Ex parte sunt, quæ nunc dicuntur viarum domini. Job. 26. d. Quia quicquid altum, quicquid terribile in hac vita positi, de eius consideratione cognoscimus, ex parte sunt ad ea, quæ cognoscenda restant, & veluti parua stilla. Ex parte quoque sunt, quæ ad primum domini aduentum pertinent.

Iudæi. Pars seu portio de mandragoris, quam petebat Rachel à Lia, est bona opinio & autoritas, quæ venit ad contemplatiuos, per actiuos. Gen. 14. d. 30. b.

Christiani. Pars maior datæ Benjamin à Ioseph. gen. 43. g. Est maior portio donorum & gloriæ data Pauli: qui plus omnibus laborauit: vel quia vbi humilitas, ibi sapientia.

Imperfecta cognitio. Partes quatuor animalium. Eze. 1. b. designare possunt quatuor mundi partes, in quas dilatur euangelium. Vel sunt quatuor virtutes.

Bona fama. Partes quatuor residuæ Aegyptijs, data quinta regi. gen. 47. f. designant nos quatuor retinere, quando in hac vita secundum ciuiliq; facultatem laudabiliter cōuersamur. Ad hæc referri potest pars quarta hinc similia. Exo. 29. g.

Excellentia donorum Pauli. Pars quarta statueris argenti sic se habet: vt prima sit in prædicatione prophetarum: secunda apostolorum: tertia martyrum: quarta episcoporum & sacerdotum. 1. reg. 9. b.

Quatuor mundi partes. Pars quinta quam dabat Aegyptij regi. gen. 41. d. 47. f. significare potest terrena, quæ debentur cæsari, hoc est, mundo. Designatur etiam filios tenebrarum quinq; sensibus deditos, calustia non curare.

Bona cōuersatio huius vitæ. Pars quinta tradita sacerdoti quemlibet sensum significare potest, interiore seu exteriorē. Leui. 5. b. 6. a. Et pars quinta pretij animalis immundi voto oblata, est mens, vel sapientia addita sensibus, vel doctrina exhortationis. Leui. 27. b. Et pars sacerdotum est intelligentia secretorum. Exod. 29. c.

Status episcoporum & sacerdotum. Pars dimidia sanguinis, quam tulit Moses de holocausto: & pars residua, quæ fudit super altare. Exod. 24. b. designat sanguinem martyrum effusum ad honorem Christi, qui est altare nostrum: & ad iustificationem populi christiani.

Terrena. Pars seu portio Moysi erat pectus scutum. Leui. 8. f. quia ipse tunc erat sacerdos consecrans alios sacerdotes, & accipiens ab eis sacrificium.

Sensus quilibet. Pars pro latere. Pars vtraque oraculi significat tempus veteris & nouæ legis. Exod. 25. b. 36. c. Ad idem referri potest pars vtraque candelabri. Exo. 37. c.

Mens. Pars extrema vestium sacerdotis. Exo. 28. f. 39. d. Consummationem & perfectionem operum designat, quæ debet esse in sacerdote.

Sapientia. Pars exercitus manens cum Saule, designat paucos esse adiutores prædicatorum. 1. reg. 10. d.

Doctrina exhortationis. Pars tertia solis & lunæ & stellarum, & reliquorum percussa. Apo. 8. b. c. d. 12. a. designat eos qui peccant in ecclesia: & peccantes ex Iudæis. Et pars aquarum Iordanis defluens in mare mortuum, designat eos, qui post baptismum redeunt ad peccata, in infernumque decidunt. Pars vero quæ retinetur & manet dulcis, significat saluandos. Iosue. 3. d. Pars etiam tertia terræ & arborum, quæ cōbusta est, designat Sodomitas subuersos: qui nec computantur inter iustos, nec inter penitentes. Ita de tertia parte maris nauium, fluminum, solis, lunæ, stellarum & c. quæ ad diuersos referuntur.

Intelligentia secretorum. Pars magna domus Eli maiorem partem populi Iudæorum significat. 1. reg. 2. g.

Sanguis martyrum. Pars tabernaculi respiciens mare ad literam est pars occidentalis. Exod. 36. c.

Tempus veteris & nouæ legis. Pars data Annæ designat afflictiones ecclesiæ in hac vita & æterum ex desiderio & dilatio ne futuræ. 1. Regum. 1. a. vnde dicitur. Ioann. 16. c. Plorabit & flebitis vos. Actor. 9. c. ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Colossen. 1. d. Impleo quæ defunt passio-
num Christi in corpore meo. Gala. 6. c. Abiit mihi gloriari, nisi in cruce domini nostri Iesu Christi.

Pars

Gre. f. i. reg. 9. Pars pro extremo. Iosū. 8. e. cum ergo ex vtraq; parte aduersarij caderentur. Pars autem extrema ciuitatis significat eos, qui vltimum locum tenent in ecclesia. i. reg. 9. d.

Glo. ord. f. Iob. 27. Pars interdum est opinio. Iob. 32. d. Respondebo ego partem meam. Hanc partem suam omnis arrogans æstimat, si scientiam non tam habeat q̄ ostendat: quia nimirum omnes elati sciētiam habere non appetunt, sed ostendere.

Ori. cant. ho. 4. Ang. f. ps. 62. Partes vulpium. ps. 62. dicuntur qui ad fortem dæmonum pertinēt: & qui prius possidebantur à dæmonibus, & postmodum rapiuntur à verbo Dei. Item Iudæi, qui negato vero rege dixerunt. Non habemus regem, nisi Cæsarem.

Hic. f. Isa. 57. & f. ps. 10. & f. Iere. 13. Rica. de. f. vi. de se euri. conſcient. 27. Pars idololatratiū est in partibus torrentis, quum efficiuntur de sorte diaboli decipientis. Iosū. 7. b. Et pars calicis malorum dicitur diuina vindicta: quia vnusquisq; recipiet secundum opera sua. ps. 10. Iob. 20. d. 24. c. Iere. 13. d. Pars etiam prauorum est cum feris in herba terræ, cum propter auaritiā & ambitionem, ad rapinā & fraudem, & ad omnem crudelitatem effrenātur. Danie. 4. c.

Gre. f. i. reg. 5 Pars secretior natium designat partem pronam ad peccatum. i. reg. 5. b. Pars interdum idem est quod ratio. 2. Reg. 20. a. Non est nobis pars in Dauid. Partes tres populi, vide abſcindere. Pars media iugeri, vide Iugerum.

Participare, Particeps.

Participare est partem tribuere, seu capere: siue participem facere, aut fieri. Particeps autem est, qui partem capit.

Aug. f. ps. 44. Iych. f. Leui. 6. Participes Christi sunt christiani: & qui possunt dicere: Particeps ego sum omnium timentionem sancti sunt. Hebr. 3. a.

Aug. f. ps. 121. Participatio ciuitatis Dei dicitur esse in idipsum: quia ciues eius debent esse cor vnum & anima vna: & quia in illa cælesti ciuitate non erit mutatio, sed idipsum. ps. 121.

Hic. f. Hofe. 4. Participes idolorum sunt consentientes hæreticis. Isa. 44. b. Hofe. 4. b. Dicuntur etiam participes sacerdotum interficientium. Hofe. 6. d.

Partiri, uide Abſcindere.

Paruus, Paruulus, Pusillus, Exiguus,

Minimus, Minor, Modicus.

Paruus est secundum quantitatem, qui modicam habet quantitatem. Paruulus autem dici solet puer minor ætate. Paruuli quoq; dicuntur posteri. ps. 16. Diuiserunt reliquias suas paruulis suis. Minimus autem datur ætate, dignitate, facilitate, reputatione, quantitate, tempore.

Gre. f. i. reg. 16. Hic. f. isa. 9. Paruulus David significat Christum humilem. i. Reg. 16. b. De ipso dicitur. Isaie. 9. b. Paruulus natus est nobis. Ad hoc videtur referri, q̄ dicitur paruulus Bethlehem, vbi natus est Christus. Michæ. 5. a.

Glo. ord. f. isa. 50. Non est facta paruula manus domini ad redimendum. Isa. 30. a. quia maior apparuit in lege noua, vnde & ipse Christus dicebat Mat. 26. e. An putas quia non possum rogare patrem, vt exhibeat mihi plusq; duodecim legiones angelorum.

Gre. f. i. reg. 2. Parua tunica Samuelis. i. reg. 2. d. Designat indumenta iustitiæ, quæ secundum incrementa apparebant in Christo, & quæ communicabantur ad capacitatem paruulorum.

Gre. 19. mor. 10. Rup. f. cart. 7. Parua ciuitas dici potest homo, vel ecclesia. Eccl. 7. 9. d. & paruula soror erat ecclesia in principio, quando nondum poterat prædicare, & filios parere. canti. 8. c.

Basil. ho. in princip. prouer. & f. ps. 114. Hic. f. isa. 16. 60. & f. Iere. 9. & f. Eze. 9. At. f. ps. 83. Gre. 4. mor. 43. Beda. f. pro. 1. 9. Orig. f. isa. ho. 9. & f. ps. 36. ho. & f. Mat. cap. 14. & ho. 1. & f. Leui. ho. 12. Amb. f. Luc. 10. & de Ioseph. 10. Hilari. f. ps. 63. & f. Mat. cap. 18. Rup. f. Mich. 2. Paruuli & pueri, humiles & simplices & innocentes significare solent: & imperfectos: & qui nondum habent exercitatos sensus ad discretionem boni & mali. Genes. 33. b. i. Regum. 5. c. Prouer. 1. a. 9. a. Isa. 60. d. Iere. 9. f. Thre. 2. d. 4. a. Eze. 9. c. Mat. 11. d. Psalm. 63. 114. 118. Et paruulus & modicus populus Moab est humilis. Isa. 16. d. Paruuli etiam sunt, qui carent concupiscentijs, cæterisq; affectibus, & ambitione. i. Thessal. 2. b. Idem dicuntur paruulum vas. Isaie. 22. g. Iob. 3. d. Pauuli etiam dicuntur nuper baptizati, ac recentes in fide. Genes. 33. b. Iosue. 8. g. Exod. 10. f. Iob. 8. b. Nahum. 3. b. Matthæ. 14. c. Luc. 10. d. i. Corint. 13. c. Ephes. 4. c. Et paruulus Beniamin erat Paulus nouus in fide. Genes. 44. c. 45. c. 50. b. Pusilli etiam sunt nuper conuersi: qui solum hoc habent puerorum, quod venerunt ad perfectam ætatem in Christo, & non ad mortificationem passionum: ideo possunt scandalizari. Magnus enim non scandalizatur. Matthæ. 18. a. Paruuli quoq; sunt ignorantes, qui facile decipiuntur.

Paruuli

Apostoli Christi. Paruuli erant discipuli Christi, maxime tempore passionis: vel quia infirmi in fide, vel quia humiles. Zach. 13. d. Ipsi quoq; sunt pusilli. Matth. 18. a.

Gentiles, Philosophi. Pusillus Zachæus gentiles designat, nulla nobilitatis ingenuitate, nec meritis sublimes. Luc. 19. a. Philosophi quoq; sunt paruuli, nisi à Christo viri fiant. Hebr. 5. d.

Infirmi, Pusillanimes. Paruuli non numerati sunt infirmi: & qui facile in errores labuntur. Exod. 12. f. ipsi tamen eunt in desertum ad sacrificandum. Exod. 10. c. Item pusillanimes. Iob. 5. a. Paruulum occidit inuidia. Quia inuidere non possumus, nisi eis, quos nobis meliores putamus. Paruul' ergo est, qui liuore occiditur: quia ipse sibi testimonium perhibet, quod eo minor sit, cuius inuidia torquetur. Vel paruulum occidit inuidia: quia huius pestis languore non moritur, nisi qui adhuc in desiderijs infirmatur.

Inuidi. Paruulus dicitur Iudaicus populus existens sub lege tanq; sub pædagogo. Exod. 2. a. ps. 16. pro. 1. c. Isaie. 33. c. Et paruulus Iacob est idem populus. Amos. 7. a. Et paruulus Edom. Abdi. a. Pusilla quoq; animalia in mari erant minores in lege. ps. 103.

Populus Iudaicus, Minores in lege. Paruulus Saul in oculis suis, cum factus est rex, postmodum verò elatus, designat prelatos ante dignitatem humiles & videntes: qui postea fiunt superbi & cæci: i. Regum. 15. c. Paruulus autem in oculis suis est, qui in eo q̄ semetipsum considerat, impari se alienis meritis pensat.

Caro. Paruulus Edom significat carnem, quæ parua est, dum non nititur ad maiora. Abdi. a.

Lex naturalis. Modicum quod habebat Laban ante aduentum Iacob, erat lex naturalis, quæ habebant gentiles ante legem scriptam, & gratiæ. gen. 30. d.

Humiles prius prelati postea elati. Modica fides dicitur Petri, quia cum ea peruenit ad negationem Christi. Mat. 14. d. Sed modicum iusto dicitur melius q̄ diuitiæ peccatorum: quia simplex iusti fides melior est omni eruditione infidelium. ps. 36.

Parua cognitio Dei. Parua stilla sermonum Dei est, quam in hac vita accipimus: quicquid altum in hac vita positi, de eius consideratione percipimus, ex immensitate cælestium secretorum, velut tenuis ad nos gutta superni liquoris emanat. Iob. 26. d.

Discipulus imperfectus. Minimus fratrum Ioseph remanens cum patre, nec vadens in Aegyptum. gen. 42. c. 43. g. 44. c. Modicum tempus dicitur, quo reliquit Deus gentilitatē. Isa. 54. c. comparatū videlicet ætæritati: vel dicitur modicum, secundum q̄ amplius relinquere merebatur.

Recentes in erroribus. Ad modicum eleuantur superbi: quia quantumuis in hac vita prosperentur, quum repentinus eam finis intercipit, breuem proculdubio misse redargit. Iob. 24. d.

Hæretici, Initia errorum. Paruuli captiui sunt recentes in erroribus: qui etiam sunt paruuli elidendi. gene. 34. d. Hofe. 14. a. Abdi. a. Et paruulæ vulpes sunt hæretici verba humilia assumentes, vt decipiant, vel sunt ipsa initia errorum. cant. 2. d. Non parua fornicatio dicitur esse immolantis filios: quia pessima est hæreticorum doctrina. Eze. 16. c.

Tentatione, Inſidia peccatorum, Concupiscentiæ minores. Paruuli dicitur tentationes vel suggestiones: quæ nos vel retrahunt à bono, vel incitant ad malum. Tales erant pueri vel minimi Sodomorum. Gene. 19. b. Paruuli quoq; Babylonis sunt initia peccatorum, & paruus motus: minora peccata: concupiscentiæ minores: & cogitationes malæ, quæ sunt elidendæ ad petram Christum. ps. 136. Hofe. 14. a. Et paruuli Hierusalem sunt cogitatus & desideria. Threno. 1. b. Paruuli autem Amalec occidendi, sunt incipientes motus carnis: qui tenui cogitatione nutriuntur, donec roborentur. Vel significant peccata ex ignorantia. i. Regum. 15. a. Paruulæ quoq; vulpes sunt prauæ cogitationes: vel vitia sub specie virtutis latentia. Canti. 2. d.

Vicia facata. Paruum cornu bestiarum, quam vidit Daniel, significat Antichristum. Dani. 7. c.

Antichristus. Modicum ibi, modicum ibi dicebant mali contemnentes minas domini: ideo eisdem verbis dominus eis minatur. Isa. 28. c. vel iuxta septuaginta dicit dominus, tribulationes bonorum non esse duraturas.

Facile mandatum. Exiguus puluis, cui comparantur insule. Isa. 40. d. ponitur quasi pro nihilo ad hyperbolē, sed veram in conspectu Dei. Parum inferre dicuntur. Agge. 1. b. qui modicum fructum percipiunt ex operibus. Minimum mandatum dicitur, quod facile impleri potest. Matth. 5. e. Qui soluerit vnum de mandatis istis minimis. Minor numerus, vt sufficere possit ad vescendum agnum. Exo. 12. a.

Parui pendere, uide Contemnere.

Pascha, Phase.

Pascha siue phase interpretatur transitus, siue claudicatio: erat festum Iudæorum præcipuum in memoriam egressionis de Aegypto, & transitus maris rubri. Sumitur autem aliquando Pascha pro agno, qui tunc immolabatur. i. Esdr. 6. d. Ad immolandum pascha.

1. ysc. l. Lemi. 23.

Pascha typus erat passionis Christi, per quam transiit de hoc mundo ad patrem. Et ipse dicitur pascha nostrum, quia immolatus est pro nobis. Immolatio autem ipsa prius fuit q̄, transiit: sicut immolatio agni. L. eui. 23. a. Iere. 31. b. Mat. 26. a. Mar. 14. a. Luc. 22. a. Ioan. 2. c. 6. a. 13. a. 18. c. 19. c. 1. corin. 5. c.

Pascho Christi.

Beda. f. Exo. 12.

Pascha in Aegypto celebratum est pascha veteris testamenti. Pascha in deserto post transitum maris est noui testamenti. Pascha vero in terra promissionis erit in iudicio, & felicitate.

Pascha noui testamenti.

Oris. f. Exo. ho. 7. & 1. Mat. ho. 35. Beda. f. Exo. 16

Pascha secundi mensis designauit pascha noui testamenti: & tunc datum est manna, quod gratiam noui testamenti presignabat. nume. 9. a. 1. Esdr. 6. d. Dixit autem Christus. Mattha. 26. a. Post biduum pascha fiet: vt per hoc quod dixit, fiet, denotare. nouum pascha: per hoc quod dixit, post biduum, indicaret tertium diem, seu tertium tempus ad legem gratiaz spectans.

Oris. f. nu. ho. 23. Hic. f. Eze. 45. Phil. de sacrific. Abel & Cain. Aug. epist. 119. Amb. 1. de Cain. 8. Gre. Nyffe. de vita Moysi.

Pascha solemnitas spiritualiter celebratur ab his, qui a vitijs ad virtutes transunt: & qui pascentur vero agno Christo, & verbo Dei: & qui transeunt ad Christum & ad caelestia. Exod. 12. b. 34. c. num. 24. a. Eze. 45. g. Celebratur autem pascha quarta decima luna, quum videlicet eius ab inferioribus ad superiora incipit conuerti: vt denotetur animae transitus a terrenis ad caelestia. Dicitur autem pascha domini: quia transendum ad dominum: designat quoque ipsam presentem: quae nil aliud est, nisi transitus quidam: ideo ad hunc transitum accingi debemus.

Transitus a vitijs ad virtutes. Pascha verbo Dei.

Vita praesens.

Pascere, Pastor, Depasce.

Pascere est comedere: vel cibum alteri praebere. Pastor autem est, qui pascenti curam habet. Depasce vero est pascendo absumere.

Hic. f. Eze. 34.

Pascit Deus Iacob, hoc est, Christum, vel ecclesiam. gene. 48. c. ps. 79. Et pascit oues in fidelitate, ubi pascula sunt vberima, nempe ipse Deus, cuius gloria omnes satiantur. Eze. 34. d.

Sustentans Deus & beatificans.

Hic. f. Zach. 11.

Pascit Deus pecus occisionis, quando nutrit Iudaeos morti dedicatos. Zach. 11. b.

Nutritus Iudaeos

Gre. l. 1. reg. 19. & f. caotic. 1. Ori. f. cant. ho. 11. Aug. de vnitate ecclesiae. 14. & f. ps. 77. Ber. f. cant. ler. 33.

Pascens Ioseph fratres suos, est Christus pascens & instruens discipulos. gene. 50. d. Pascens autem idem gregem, est Christus pascens populum suum. gene. 37. a. Et pascens David oues est Christus pascens humiles: qui cogitationes simplices in contemplatione aeternae hereditatis nutriunt. Pascit autem Christus hic & in gloria, quod est pascere in meridie. 1. reg. 16. b. Pascit autem sponsus in meridie, quum Christus illustrat mentem secretis mysterijs: vel in meridie, hoc est, in ardore vitiorum: sed in vmbra, refrigerant spiritus sancto. Cantor. 1. b. Isaia. 40. c. Iob. 29. a. Psalm. 77. Sophoni. 3. c. dicitur autem Christus pascere in fortitudine. Mich. 5. b. quia nemo potest pastum eius impedire, vnde per eum grex ingreditur & egredietur, & pascula inueniet. Ioan. 10. b.

Docens Christus & beatificans.

Glo. ordi. f. Mich. 7

Pascit Deus populum suum in virga, quando castigat ad emendationem. Mich. 7. c. vel pascit in virga hereditatis, hoc est, in sacra doctrina & mysterijs populum suum, nempe contemplatiuos & religiosos.

Castigatio ad emendationem. Instructio in sacra doctrina. Relinquens malos desperatos. Dispergens Iudaeos

Glo. ordi. f. Hose. 4. Glo. int. f. Iere. 22.

Pascit Deus malos quasi agnum in latitudine, quum velut desperatos relinquit in via lata. Hose. 4. d. dicebatur autem hoc de populo Israel dispergendo in captiuitatem. Et pascit ventus pastores Hierusalem, quando captiui ducuntur in diuersas orbis partes. Iere. 22. f.

Hic. f. Isa. 5.

Pascens Rachel gregem patris est ecclesia simplices & fideles instruens. Genes. 29. a. Pasce quoque agnos iuxta ordinem suum, est vnquemque doceri in ecclesia pro captu suo. Isaia. 5. d. 30. e.

Instruens ecclesiam simplices.

Phil. de sacrifi. Abel & de vita Moysi. Cle. Alex. l. throma. Gre. Nyffe. de vita Moysi. Amb. f. Luc. 24. Geor. venet. cant. 1. tono. 7. cap. 31. Ric. 1. de f. victo. de 12. patiar. 52.

Pascens Moses oues Iethro est praedicator, & Ioannes Baptista. Exo. 3. a. Paut autem oues Iethro, qui interpretatur superfluus, designans restringendam loquacitatem superfluam. Paut etiam in deserto, vt designaret separationem faciendam a vitijs mundi: qui etiam pascere oues dicitur, hoc est, gubernare affectus. Factus est autem prius pastor ouium, vt instrueretur quomodo fieret pastor hominum. Pascens etiam Iacob greges Laban est praedicator adiuuans praelatum docendo. Genes. 30. d. Et pascent alieni pecora filiorum Israel, quum venientes ex gentibus docent in ecclesia. Isaia. 61. b. Pascentes quoque greges fratres Dinah, sunt doctores proximos. Genes. 34. a. Pascent terram Assur in gladio, hoc est, verbo Dei. Mich. 5. b. Pascere autem agnos & oues iubetur Petrus, hoc est, fortes & infirmos. Ioan. 21. d. Zachar. 11. a. Veri pastores ouium sunt simplices, innoxij, & semper bene agentes, mansuetudinem & pietatem sequentes. Ei vero, qui mansuetissimo hominum gregi est praefuturus, est praexercitatio ouium pascentiarum faciendae: sicut ijs, qui sunt natura bellicosij, venatura. Depascebantur arietes & hirci pascula bona, quum sacris fruebantur scripturis. Eze. 34. e. Et pascentur simul vitulus & vrsus, cum mites & feroces eandem fidei doctrinam suscipiunt. Et etiam lupus cum agno. Isa. 11. b. 5. d.

Praedicator. Ioannes Baptista

Frui sacris scripturis

Hic. f. Eze. 34. Glo. int. f. Isa. 11.

Gre. f. cant. 2.

Pascitur sponsus inter lilia. cant. 2. d. 6. a. quia animarum castitate, & virtutibus candidatorum delectatur. Hic. f. ca. f. itate.

Delectatur Christus castitate.

Recipit penitentes.

delectatur, quum ipse sit candor. Item quia recipit peccatores ad penitentiam, vt fiat iustitia in ipso. Et cum verbum eius per obedientiam impletur: alioqui remanet vacuum.

Ber. f. cant. ser. 71.

Pasce bonis exemplis.

Pascuntur hinnuli in lilijs. cant. 4. a. b. cum electi conspecta odorifera & candida sanctorum vita satiantur, & munditiam insatigabiliter sectantur: vel quando virginitas & fecunditas Mariae solum aliquibus sanctis erat nota: vt Ioseph, & Elizabeth.

Gre. f. 24. mor. 10. 8. f. cant. 4. Rup. f. cant. 3.

Adherentes simplices doctoribus.

Pascuntur asinae iuxta boues. Iob. 1. c. quum mentes simplicium etiam cum alta capere non possunt, eo magis vicinae sunt, quod & fraterna bona sua per charitatem credunt: cumque inuidere alienis sensibus nesciunt, quasi in pastu se minime diuidunt.

Gre. 2. mor. 25.

Delectare. Fouere. Ministrare tepalia.

Pascere interdum est delectare, & fouere: & pasce delectari. gen. 29. b. Nam gregem ipsa pascebat. ps. 36. Pasceris in diuitijs eius. Pascent mulierem. i. ecclesiam, quum auditores ministrant temporalia praedicatoribus. Apo. 12. b.

Rup. 7. f. Apoc. 2.

Bene operari per corp. perceptio pietatis.

Pasce in diuitijs terrae est in bonis operibus corporis exerceri: vel fructum bonorum operum percipere: vt quae seminauerit homo, haec metat. ps. 36. Gala. 6. b. vel est ipso Deo frui.

Oris. f. ps. 36. Arno 1. ps. 36. Aug. f. ps. 36

Exercere humilia opera.

Pascere asinos patris est humilia opera per obedientiam exercere. gen. 36. c. Idem designat pasceus Ioseph gregem cum filijs ancillarum. gen. 37. a.

Phi. f. sacrifi. Abel & de agricultura. Ori. f. cant. ho. 2. Amb. de Isaac. 4. Geor. venet. cant. 1. 10. no. 7. cap. 31. Ber. f. cant. 1. Glo. int. f. gen. 41

Regere sensus. Curiositas.

Pascens Iacob gregem Laban. Gen. 30. d. designat eum, qui bene regit sensus suos & appetitus. Pascere autem haedos est lasciuos sensus sequi: & oculos & aures curiositati tradere: vel eos regere. cant. 1. c. Pasceit autem haedos iuxta tabernacula pastorum ouium, qui iram & excedentiam, & furentes impetus lasciuie frangat, illos regens simplicitate ouina. Vel est iuxta haereticos versari.

Virtutes in humilibus.

Pasce boues in locis palustribus, & in ripa fluminis est virtutes in humilibus requiescere.

Genes. 41. a.

Susceptio fidei & doctrinae.

Pascunt discipuli & auditores ipsos praedicatores, non quia dant temporalia: sed quia bono animo, qui est vere fructus, eos audiunt, & bene operantur. Sic vidua pascebat Eliam qui designat gentilitatem recta fide pascentem Christum, Et corui pascentes Eliam sunt gentiles, qui venientes ad fidem facti sunt cibus prophetarum. 3. reg. 17. a. b.

Aug. 19. confe. 26. Amb. f. Luc. 3.

Conuersio gentium.

Pascere interdum est lacerare. Mich. 5. b. Pasceit terram Assur in gladio. Denotatur autem de fructu gentilitatis, & conuersio ad fidem.

Glo. int. f. Mich. 5

Vacans sordibus.

Pascens porcos filius prodigus designat vacantem sordibus, & ministrantem sensibus voluptates: Ipsosque daemones suis vitijs delectatorem. Luc. 15. c.

Amb. f. Luc. 15. Hic. epist. beatitudi. Ber. ser. d. affec. ant. Hic. f. Hose. 12. Aug. cont. Cresco. 9. Rup. f. Hose. 12

Frustrantia. Peccare. Loqui errores. Superbire.

Pascere ventos est frustra niti. Hose. 12. a. Pasceit autem ventos, qui peccando fit esca spiritibus malis, illis praebens voluptatem: quibus est derisui. Pasceit autem ventos Ephraim, quum haeretici inania & mendacia loquuntur: & gratum pastum daemionibus praebet. Pasceit etiam ventum, qui superbit.

Auarus raptor.

Depasceus iumentum aliena est auarus rapiens bona pauperum. Exo. 22. a.

Hic. f. Isa. 27.

Exercitus contra Hierusalem.

Pascitur vitulus, aut grex in vinea Iudaeae, hoc est, exercitus Romanorum in Hierusalem, quae destructa est. Isa. 27. c. Et pastores venientes ad filiam Sion, erant Chaldaei contra Hierusalem. Iere. 6. a.

tractans imperitium mysterij.

Pasce boues contra montem, in quem ascenderat Moses. Exo. 34. a. est terrenis implicatos, & simplices imperitos velle tractare mysteria legis.

Glo. int. f. Exo. 34.

Quaerentes temporalia commoda.

Pascunt pastores semetipsos, cum temporalia commoda quaerunt, de profectu ouium non curantes. Eze. 34. a.

Glo. ord. f. Eze. 34.

Peruersio haeretico-rum.

Pascunt haeretici greges, quos diripuerunt. Iob. 24. a. Quia imperitos quosque peruersis ad se persuasionibus trahunt: & doctrinis pestiferis ad interficiendum nutriunt. Pascent autem haeretici & duces Iudaeorum haedos, hoc est, existentes in peccato. cant. 1. c.

Gre. 16. mor. 21. Rup. f. cant. 1.

Seruire in peccatum.

Pascere dicitur sterilem. Iob. 24. d. qui carnis curam gerit, eius desiderijs seruans, tota intentione omni que studio cogitans, quomodo sine vllis necessitatibus caro moritura subsistat. Pasceit etiam sterilem haereticus docens eos, qui ipsi adherentes nullum boni operis fructum referunt.

Gre. 17. mor. 1. Ber. in apologia.

Inducens in peccatum. Christus.

Depasceit Zabobus vires gentium, quum ablatis virtutibus in peccata inducit. Isa. 10. d.

Ori. f. Isa. ho. 8. Ori. f. can. ho. 2. Basil. d. ipse stando. 8. Hila. f. Mat. cano. 10. Hic. f. Eze. 37. & f. Amos. 3. & f. Mat. 18. Geor. venet. cant. 1. ton. 7. cap. 31. Ori. f. Luc. ho. 12. Hic. f. Isa. 13.

Deus.

Pascit in primis dicitur Christus, qui pasceit verbo & exemplo, & donis spiritualibus: & animam suam ponit pro ouibus suis: Ideo dicitur pastor bonus. Ioan. 10. c. Iere. 31. b. Mattha. 18. c. Et pastor vnus David est Christus: sub quo oes pastores sunt vnus, cum eius sint membra. Eze. 37. g. Eccel. ta. 12. d. Ipse eruit duo crura de ore leonis. Amos. 3. d. Ipse quoque Deus aliquando dicitur pastor. Zacha. 10. a. 13. d.

Angeli.

Pastores aliquando dici possunt angeli. Luc. 2. a. Isa. 13. d. Nec pastores requiescent ibi.

Hic. f. Iere. 12. & f. Isa. 13. & f. Eze. 34. Aug. 9. in gen. 174. Amb. f. ser. 12. & f. sac. 4

Principes.

Pastor saepe dicitur princeps, qui curam gerit populi, vt pastor gregis. Isaia. 34. d. Qui dico Cyrus, Pastor meus es. Iere. 6. a. 10. d.

Praelati. Iusti.

Pastores etiam dicuntur praelati, & iusti, qui naturaliter praesunt malis. Luc. 2. a. Ierem. 2. b. 12. c. Et pastores Abraham & Isaac sunt doctores catholici & sacerdotes. Genes. 13. a. 26. d. Et pastores Aran sunt prophetae & praedicatores. Genes. 29. a. 46. d. Et pastores ad quos remittuntur.

Hic. f. Iere. 12. & f. Isa. 13. & f. Eze. 34. Aug. 9. in gen. 174. Amb. f. ser. 12. & f. sac. 4

Apostoli.

Pascuntur asinae iuxta boues. Iob. 1. c. quum mentes simplicium etiam cum alta capere non possunt, eo magis vicinae sunt, quod & fraterna bona sua per charitatem credunt: cumque inuidere alienis sensibus nesciunt, quasi in pastu se minime diuidunt.

Gre. 2. mor. 25.

Orti. cant. ho. 2.
Beda. f. gen. 29.
Geor. venet. cant. 1.
ton. 7. cap. 31.
Gre. ho. 8.
Cyril. 7. f. Ioan. 1.

Amb. epist. 39.
Hic. f. Mich. 5.

Hier. f. Isai. 63. 56. &
1. Ier. 23. & f. amos. 1.
Aug. epist. 48.
Gre. f. cant. 1.
Gre. Nyffe. de vita
Mosis.

Hic. f. Eze. 24.
Beda. f. Exo. 2.
Rup. f. Amos. 1.

Amb. 1. de Cain. 6. &
2. de Abra. 6.
Phil. de sacrifi. Abel
& Cain & de agric.
& de migra. Abra.
Amb. f. ps. 131.

Amb. f. Luc. 3.

Gre. f. 1. reg. 1.
Rup. f. Nahum. 3.

Hic. f. Zac. 11.
Aug. f. ps. 48.
Hic. f. Zach. 11.

Orti. f. cant. ho. 2.
Hier. f. Isai. 49. & f.
Mich. 1.
Amb. f. ps. 118. fer. 14.
Gre. 30. mor. 12.
Cyril. 7. f. Ioan. 4.
Chry. f. Ioan. ho. 18.

Hic. ad furiam.

Gre. 30. mor. 34.

Hic. f. Iere. 25.
Rup. f. Hofe. 13.

Glo. int. f. int. Leu. 3.

Glo. ord. f. isa. 32.
Lyra. f. isa. 34.
Gre. 7. mor. 15.

Orti. f. Leu. ho. 8.

quos remittitur sponsa. cant. 1. c. dici possunt doctores varias habentes opiniones. Et pastores iuxta cor dei sunt apostoli & predicatores pascentes in scientia & doctrina nouae legis. Isai. 13. d. Iere. 23. c. 23. a. Pastores quoque Israel sunt episcopi & predicatores. Eze. 34. a. Amos. 7. d. Pastoralia Thecae sunt pastores, qui predicationis tuba vigere debent. Amos. 1. a. Zac. 10. a. Hos pastores ouium abominantur Aegyptij, hoc est, mundani. Gene. 46. d. Ioan. 10. a.

Pastor Odollamites significat Ioannem Baptistam praecursores Christi. gen. 38. a. Pastores septem dici possunt precepta veteris testamenti. Mich. 7. b. Sunt etiam patriarchae & prophetae, propter sabbatum septenarium.

Pastores gregis. Mosis erant principes Israel tempore Mosis. Isai. 93. c. Ier. 10. d. 22. f. Zach. 11. a. Et pastores Gerare vsurpantes sibi aquam, sunt Iudaei volentes legē carnaliter obseruari. Gene. 26. d. Et sacerdotes ac pharisaei & item haeretici sunt pastores ignorantes intelligentiam. Isai. 56. d. Iere. 23. a. Ipsi sunt pastores, circa quorum tabernacula dicitur sponsa, v. pascat oves suos. cant. 1. c. Pastores Madian sunt philosophi & pharisaei, ac magistri superbi. Exo. 2. c. Et pastores, quorum speciosa lugent, sunt haeretici. Amos. 1. a. Et pastores mali sunt haeretici: & qui temporalia commoda quaerunt. Ezechie. 34. a. Zacha. 10. a. 11. a. Pastores Lot rixantes cum pastoribus Abrahae, sunt scribae & pharisaei contententes cum apostolis. Gene. 13. b. Amos. 1. a.

Pastor ouium dicitur, qui imperat corpori & sensibus, ac voluptatibus. gen. 4. a. Et pastores Abraham & Lot sunt magistri sensuum, non sinentes eos vagari: Lot quidem est pastor carnis: Abraham vero mentis. Gene. 16. b. Est autem discrimen inter pastores & pecuarios: quia pastores cum ratione pascent sensus: pecuarij vero nihil illis negant, sine ratione pascentes. Vnus quisque autem pastor est gregis virtutum, quas pascit verbo Dei. Luc. 2. a. Pastores uero Ara dicuntur vacantes sensibilibus. Gene. 29. a.

Pastor ouium simplicem designare solet: quia curam habet ouium simplicium: sicut erat Abel. Gen. 4. a. 46. d. 47. a. 49. c. Luc. 2. a.

Pastores sunt lupi vespere, quum prelati sunt rapaces obtenebrescente mundo. Sopho. 3. a. Hi sunt pastores regis Assur, hoc est, principes sub diabolo. Nahum. 3. d.

Pastor stultus erit Antichristus: qui dicitur pastor & idolum. Zach. 11. a. Pastor malorum in inferno dicitur mors. ps. 48.

Pastores tres in mense vno succissi, sunt vel qui errant circa aliquam trinitatis personam: vel sunt Moses, Aron, & Maria. Zach. 11. b.

Pabulum, Pascua, Passus.

Pascua sunt ubi pecudes pascentur, & ipse passus. Pabulum autem est ipse cibus herbaceus, scaenicus, seu paleaceus. Passus vero ipsam cibationem, & etiam pabulum significat. Haec quantum ad nostrum propositum parum, aut nihil differunt.

Pascua, quae inueniuntur in Christo, sunt intus materia contemplationis: foris vero bonorum operum exercitatio. Pascua etiam sunt sacramenta: & libri sacrae scripturae, tam veteris, quam nouae: & exempla sanctorum: demum visio ipsa beatifica, qua sancti pascentur in gloria. ps. 22. 94. Isai. 49. c. Iere. 23. a. thre. 1. b. Hofe. 13. a. Ioan. 10. b. Sic passus filiorum ceruarum est illud viriditatis aeternae pabulum: ubi iam nostra refectio nullius defectus ariditate marcescit. Iob. 39. a. Pascua etiam est potestas atque libertas fidelium.

Passus etiam est ipsa praedicationis, qua auditores pascentur. gen. 29. b. 34. a. 3. reg. 17. a. Isai. 14. g. Pascua dicitur aliquando ipsa ecclesia. ps. 73. Iratus est furor tuus super oues pascae tuae.

Pascua onagri sunt, qui conuertuntur ad Christum: quibus ipse dicitur tunc pasci, quum eis dat gratiam. Iob. 39. a.

Pascua optimatum gregis, quae vastauit dominus erant templum, & oblationes Iudaeorum. Iere. 25. g. Ioe. 1. d. Pascua etiam Iudaeorum erant temporalia bona. Hofe. 13. b.

Pabulum ignis ex adipe hostiarum gratum Deo est, cum concupiscentiae consumuntur igne spiritus sancti. Leu. 3. c.

Pascua gregum, facta est Iudaea, cum Iudaeorum mysteria venerunt ad gentes. Isai. 33. d.

Pascua struthionum facta est Iudaea, hoc est, daemonum, quum Iudaei remanserunt in incredulitate. Isai. 34. c. In mente hypocritarum sunt pascua struthionum: quia struthio volandi speciem habet, sed usum volandi non habet. Ita hypocrisis cunctis intuentibus imaginem de se sanctitatis inlinuat, sed tenere vitam sanctitatis ignorat. Demum omnes mali pascua catulorum leonum dicuntur. Nahum. 2. d.

Pabulum dare iumento, est carnem reficere. Gene. 42. e.

Passer.

Passer est auis nota, quae in parietibus domorum nidificare solet, & inter homines conuersari, & sua garrulitate molesta esse: est autem auis inquieta & lasciuia.

Passeres duo qui sumuntur in immolatione & emundatione leprosi, significare possunt

Prophetae
Doctores
Sacerdotes
Prædicatores

Ioannes Baptista
Præcepta veteris & Patriarchae.

Principes Israel. Iudaei
Sacerdotes & pharisaei.
Philosophi
Haeretici
Superbi.
Temporalia sectantes.

Imperat corpori & sensibus.
Curā habēs virtutū
Vacatēs sensibilibus.

Simplex

Prælati rapaces

Antichristus

Mors
Errantes circa trinitatem.

Materia contemplationis & bonorum operum
Sacra scriptura.
Exempla sanctorum.
Visio beatifica.
Potestas & libertas fidelium.

Prædicatio.
Ecclesia.
Conuersi ad Christum.

Templum iudaeorum
Temporalia.

Extinctio concupiscentiarum.

Mysteria tradita gentibus
Iudaea
Hypocrisis
Mali.

Diuinitas & humanitas in Christo.

Corpus & anima.

sunt diuinitatem & humanitatem in Christo: vel corpus & animam. Passer immolatus est caro Christi, vel corpus mortificatum: passer viuus & dimissus, diuinitas, vel spiritus. Leuiti. 14. a. Origenes appellat hos passeres gallinas: atque in purificatione qua per eas fit, significari penitentiam, quae illius indiget ope, de cuius latere processit aqua & sanguis, verum sicbraice dicitur Ziporim, quod aues in genere significat. Duae aues indicant pignora, quae obtulit in expiationem nostram ille summus purificator Christus Iesus, hominem videlicet spirituales & animales: & hic occisus fuit, ut nostram concupiscentiam expurgaret. In vase autem fictili dicitur iugulatus, quia in corpore ipsius de terra fabricato immolatus fuit: & hoc super aquam virtutem misericordiae, cuius signum simul cum sanguine, iustitiae videlicet signo exiuit de latere ipsius morientis. Auis itaque occisa est corpus, vel virtus eius animalis in vase corporis sui extincta. Auis autem viuua est spiritus, vel anima eius, & ipsa oblata in expiationem nostram, iuxta id quod ait. Et animam meam pono pro ouibus meis. Sed tamen cum occidi non possit, dimissa fuit viuua in agrum, aut campum illum supremum, vnde omnia trahunt originem: qui est pater aeternus, cui moriens & spiritum dimittens ait: Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Hanc autem animam, vel spiritum dimisit aspersum sanguine auis iugulatae, & etiam sanguine eorum pro quibus iugulata erat auis, sicuti per Isaiam loquitur dicens: Et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea.

Christus in caelo.
Prædicator.
Contemplatiuus.

Passer solitarius in tecto. ps. 101. est Christus in caelo vel praedicator inter fideles ecclesiae: qui tamen imperat carnem: aut homo, qui in excelsis habitans, & solitudinem incolens, pro peccatis suis clamare non cessat.

Christus.
Anima.

Passer inueniens sibi domum est Christus. ps. 83. vel est anima sperans gloriam caelestem, vel habens eam.

Duplices carnis conditiones.

Passeres duo in emundatione leprosi duas carnis condiciones indicant: nam pars quaedam carnis viuuit: pars autem alia adeo mortua est, ut si quis eam pungat, non sentiat leprosi. Auis igitur qua viuua dimittitur, purificationem, aut signum viuacis carnis, & non plene infectae indicat. Altera vero occidebatur in purificatione & reuiuificationem illius carnis praemortuae: fiebatque super aquas primum & praecipuum omnium sordium lauacrum, & viuas, quia mortuae communiter putidae sunt coinquantes potius quam lauantes. Iugulabatur autem in vase fictili, & terreo, quod corpus significat, in quo purgari debet per mortificationem spiritus ille animalis volatilis inficiens carnem ipsam, quam praemortuam dicimus. Viua autem auis qua dimittebatur in agrum, carnem illam validiorem, aut spiritus nondum infectos, vel meliorem animam significat.

Tendentes ad caelestia.

Passeres dici possunt qui ad caelestia tendunt: & qui pauca habentes tamen reliquerunt omnia. Psalm. 103.

Corpus & anima.
Christus & proximus.

Passeres duo dici possunt vnus cuiusque corpus & anima: vel Christus & proximus illi coniunctus. Matth. 10. c.

Homo vel anima.

Passer dici potest homo vel anima: & passer bonus est, cui volandi natura suppedit: passer vero malus, qui volandi usum terrenae uitio labis aboleuit. Psalm. 10. 101. 123. Sicut passer eripitur anima de laqueo venantium, quia sicut passer propinquus laqueo si sentiat strepitum fugit: ita qui propinquus est peccato, audito strepitu gehennae & comminationis diuinae, euadit peccatum.

Quinq; sensus.

Passeres quinq; qui a se vaneunt, sunt quinq; sensus, qui illecebris voluptatum venundantur sub peccato. Luc. 12. d.

Prudentia.

Passer aliquando ponitur pro prudentia. ps. 10. Transmigra in montem sicut passer.

Clamor, & inconstantia, Intemperantia.

Passer garrulus & inquietus clamorem & inconstantiam significare potest: lasciuus vero in temperantiam.

Passinare, uide Fodere.

Passophorium.

Secreta mentis.

Passophorium est passophori domicilium: passophori autem erant sacerdotes sacro sancti Aegyptiorum, ceteris honoratiores.

Passophoria in templo erant domus, in quibus leuitae excubabant in atrijs domus domini: & passophoria diruta. 1. Mach. 4. c. g. designant secreta mentis: quae diruuntur, quando per desideria illicita dilaniantur.

Pater, Parens.

Pater dicitur, qui aliquem genuit, qui & genitor appellatur. Datur autem pater educatione. Iob. 29. c. Pater eram pauperum. Pater genere. Gen. 25. f. Ad possessionem patrum tuorum. Imitatione. Eccl. 1. 41. c. Erubescite a patre & matre de fornicatione. Inuentione. Genes. 4. d. Qui fuit pater habitantium in tentorijs. Patres item, maiores. Genes. 15. c. Tu autem ibis ad patres

16. f. Leu. 14.
Cyril. epist. 39 & 48
incarn. uiginti. 17.

Geor. venet. cati. 21
ton. 3. cap. 17.

Aug. f. ps. 101
Gre. f. ps. 101
Euch. form. spual. 52

Arn. & Aug. f. ps. 83.
Gre. 19. mor. 24.

Geor. venet. cant. 4
ton. 3. cap. 17.

Arn. & Aug. f. ps. 103

Hila. f. Matheo. 10.

Aug. f. ps. 123.

Amb. f. Luc. 12.

Hic. f. ps. 10.

Ter. t. de cibis Iudaei.

Glo. or. f. t. Mach. 4.

Lyra. f. gen. 42. Pati se merito dicentes fratres Ioseph, typum gerunt eorum, qui post Christi mortem ex Iudæis respicerunt. gen. 42. d.

Lyra. f. isa. 38. Pati iè vim dicebat Ezechias, propter grauitatem infirmitatis: designat autem eos, qui tentationibus & tribulationibus affliguntur. isa. 38. c.

Hila. f. Mat. can. 33. Passa dicitur multa vxor Pilati pro Christo, designans ecclesiam gentium, quæ multa propter Christi fidem patitur. Mat. 27. b.

Hic. f. Amos. 3. Patiuntur calumniam ab hæreticis simplices, qui ab eis mendacia pro veritate accipiunt. Amos. 3. c.

Lyra. f. gen. 42. Pati quicquam mali in itinere est deficere ob imperfectionem à rectitudine. Ideo Benjamin fuit domi, retentus. gen. 42. a.

Lyra. f. gen. 42. Pati scandalum Aegyptios, est puniri populum propter peccata regis, cui etiam consenserunt. Exo. 10. b.

Isr. f. Leuit. 15. Pati fluxum feminis est verboritate peccare: vel aliqua passione. Leui. 15. a.

Hila. f. Mat. can. 9. Patiens mulier fluxum sanguinis menstrui designat peccata cogitationis habentem, & intrinsecus sordidatam: vel tenentem doctrinam Iudaicam, vel gentilem. Leui. 15. c. Mat. 9. c.

Arn. & Hila. f. ps. 58. Patientes famem vt canes, sunt demones quærentes deuorare bonos. Vel sunt Iudæi, qui destructa sua ciuitate, famem verbi Dei patiuntur, nolentes eam intra ecclesiam extinguere. psalm. 58.

Hic. f. Hosa. 5. Pati calumniam dicitur Ephraim, cum hæretici se putant, aut asserunt à catholicis opprimi, cum potius ipsi opprimant catholicos. Hosa. 5. c.

Hic. f. Amos. 6. Nihil patiuntur hæretici super contritione Ioseph, quum gaudent de morte spiritali fratrum. Amos. 6. b. Iudæi etiam iridentes Christum in passione, nil patiebantur super contritione Ioseph.

Respicentes ex Iudæis.
Affligi tentionibus
Ecclesia gentium afflicta
Deficere à rectitudine.
Puniri populum propter reges.
Peccare passione
Peccans cogitatione vel habes doctrinam erroneam.
Demones insidiates bonis.
Iudæi sine verbo dei
Gaudentes hæretici de malo fratrum
Iridentes Iudæi christum.

Patibulum, uide Crux.

Patientia.

Tull. 2. de inuenti. Gre. homi. 37. Patientia est honestatis aut utilitatis causa, rerum arduarum ac difficilium voluntaria ac diuturna perpessio. Vel patientia est aliena mala æquanimiter perpeti: contra eum quoq; qui mala irrogat nullo dolore morderi.

Glo. or. f. Nahum. 1. Patiens dicitur Deus, quia diu sustinet peccatores antequam puniat, eorum respicientiam expectans. Nahum. 1. a.

Glo. or. f. Iere. 15. In patientia sua dicitur suscipere Deus aliquem, quum facit eum multa pati, & patienter tollerat persecutores. Sic suscepit Christum Deus in patientia sua: quia diu sustinuit Iudæos, vt respicerent. Iere. 15. c.

Gre. 1. mo. 22. Leui. f. p. 61. Patientia Iob typus esse solet patientiæ Christi. Iob. 17. d. Patientia nostra est à Deo: qui non permittit nos tentari supra id, quod possumus. ps. 61.

Patientia Christi

Patrare, uide Facere.

Patria.

Lyra. f. gen. 30. Patria est vrbs siue oppidum, vnde aliquis est ortus. Patria Iacob significare potest monasterium religiosi prædicatoris, ad quam redire vult post fructum prædicationis. gen. 30. d.

Aug. f. Ioan. tra. 16. Patria Christi & prophetarum, vbi non sunt accepti, est populus Iudaicus, qui Christum & prophetas persequabatur. Mat. 13. g. Luc. 4. a. Ioan. 4. f.

Monasterium

Populus Iudaicus

Patriarcha.

Patriarcha dicitur patrum princeps: quo nomine dicti sunt Abraham, Isaac, Iacob, & duodecim filij Iacob, qui duodecim effecere tribus: & nunc dicuntur patriarchæ principes pontificum: qui quatuor erant præter Romanum pontificem, nempe Antiochenus, Alexandrinus, Hierosolymitanus, & Constantinopolitanus. Nominant antiqui patriarchæ. 1. par. 8. d. Tobi. 6. d. Hebræ. 7. a. act. 2. e. 7. a. b.

Patruelis.

Hic. f. isa. 5. Iy. f. Leui. 25. Patruelis à patruo dictus: sunt enim patruales patruorum filij, hoc est, filij fratrum marium. Patruelis dictus est Christus. isa. 5. a. quia ex eodem genere erat cū Isaiâ aut cum Iudæis. Patruelis, qui potest redimere rem venditam, est qui ab eodem aut pari doctore habet doctrinam, sicut & nos, & potest nos instruere. Leui. 25. g.

Hic. f. Iere. 32. Gre. f. reg. 14. Patruelis Ieremig erat Hanameel: quia gratia cognata est sublimibus virtute. Iere. 32. b. Patruelis Saulis erat Abner, designans adiutorem magni prædicatoris aut prælati, participantem de duritie Cis & de lucerna Ner. 1. reg. 14. g.

Christus
Discipulus peritus

Patruus.

Patruus

Euangelium cognatum prophetis Prædicator perfectus Patruus dicitur frater patris, quod quasi patris loco sit. Patruus Aaron erat Oziel, designans euangelium cognatum esse prophetis. Leui. 10. a. Patruus Saulis designat prædicatorem perfectum, qui minorem instituere potest. 1. reg. 10. c. Et patruus qui potest redimere, est qui æqualis est doctrinæ cum patre, qui nos docuit Leuitic. 25. g.

Glo. or. f. Leui. 10. Gre. f. 1. reg. 10. Iy. f. Leui. 25.

Paucus.

Apostoll Electi Paucum est contrarium multo. Pauci de terra sunt apostoli, & fideles electi: de quibus dicitur: Multi sunt vocati, pauci vero electi. ps. 106. Mat. 7. b. 20. b. 21. b. Luc. 10. a. 13. d. Isa. 24. b.

Fides gentium Permodicus numerus Syrorum vicit Hierusalem: quia paucorum credentium ex gentibus fides in principio, Iudæorum fidem superauit: qui in incredulitate relictæ sunt. 2. par. 24. f.

Pauci electi Paucæ oliuæ remanentes in olea, erunt pauci electi in vltimis temporibus. Eisdem designat pauci racemi. Isaia. 24. c. Et pauci à quibus alij diuiduntur, sunt pauci credentes ex Iudæis. psalm. 16.

Prompta fides gentium Paucis diebus habitans Iacob in Haran. gen. 27. g. 29. c. designat gentes breui tempore suscepturas fidem per prædicationem apostolorum.

Discipuli hæreticorum ad ipsos deserentes Pauci efficiuntur Assyrij, quum hæreticorum & Antichristi sectatores luce doctrinæ ecclesiæ illustrati ipsos deserunt. Isa. 10. c.

Amo. f. ps. 106. Hic. f. isa. 24. Hic. f. isa. 24. Hic. f. isa. 24. Aug. epist. 59. Glo. inter. f. gen. 17. Hic. f. isa. 10.

Paure, Pauor, Expauescere, Pavidus.

Admiratio mysteriorum Paure est grauitate timere, quasiq; animo perturbato. Et pauor est timor mouens mentem, & quasi quidam stupor. Pauor Iacob admirationem diuinorum secretorum, seu mysteriorum significare potest. gene. 28. d. Ad idem referri potest pauor Pharaonis. gen. 41. b.

Admiratio iudicium Dei Pauent columnæ cæli ad nutum Dei. Iob. 4. c. 26. c. quia apostoli quantalibet virtute proficiant, quantalibet scientia excrescant, penetrare iudicia Dei non valent.

Custodiens corpus mundum Pauet ad sanctuarium Dei, qui corpus suum cum diligentia custodit ab omni spirituali immunditia. Leui. 26. a.

Turbatio ecclesiæ spe Antichristi. Præcognitio futurorum Pauor Abrahamæ circa solis occasum, designauit perturbationem ecclesiæ futuram tempore Antichristi. gen. 15. c. Expauens Isaac post datam benedictionem Iacob. gen. 27. e. est præcognoscens futura. Vnde de per extasim cognouit benedictionem Iacob esse confirmandam.

Terror demonum ex cruce Christi, & omnium malorum in iudicio Pauor irruens in malos est terror ex cruce Christi inuadens demones. Exo. 15. b. Et pauebit Assur ad vocem domini, hoc est, diabolus & omnes mali in iudicio ad vocem Christi ferentis in eos sententiam condemnationis. Isa. 30. g.

Timor veteris legis Pauor filiorum Israel ferente Deo legem. Exod. 20. c. timorem veteris testamenti expressit. Nam lex illa dicitur lex timoris.

securitas in Deum. Absq; pauore dicuntur habitare in terra, qui animi securitatem in Deo, quem colunt, habent. Leui. 26. a.

Recognitio errorum Pauere dicuntur, qui recordantur terræ Iuda. Isa. 19. c. quum hæretici aut gentiles, cognita sacræ scripturæ veritate, suos recognoscunt errores.

Dispersio sacerdotum veterum Pauor dictus est Phalchur sacerdos: quia pauere debebat inimicos. Ieremi. 20. a. Designauit autem pauorem, stuporem, & dispersionem futuram sacerdotum post passionem Christi.

Minæ persecutorum Terror Dei Pauor, quem contemnit equus, designat minas persecutorum ecclesiæ: quas apostoli & martyres, ac prædicatores contemnebant. Iob. 39. c. Vel est terror Dei, & inuocatio eius, quam faciunt sancti: & hunc pauorem contemnit diabolus tanquam obstinatus.

Timor infidelium in iudicio. Pauor in Aethiopia erit, percussa Aegypto, cum infideles pauebunt in iudicio, videntes condemnari credentes malos. Eze. 30. a. Sic timebit Afcalon. Zach. 9. a.

Beda. f. gen. 41. Gre. 17. mor. 13. Iy. f. Leui. 26. Glo. inter. f. gen. 15. Glo. or. f. gen. 17. Ori. f. Exo. 10. 6. Hic. f. isa. 30. Glo. or. f. Exo. 20. Ori. f. Leui. 26. Glo. inter. f. isa. 19. Glo. or. f. Iere. 20. Gre. 31. mor. 24. Hic. f. iob. 39. Hic. f. Eze. 30.

Paumentum.

Corpus humanum Terra. Paumentum dicitur ipsum domus solidamentum, siue incrustatio, quæ gradiendo calcamus. Paumentum, cui adhæret anima, dicitur corpus humanum corruptibile. Vel terra in toto mundo substrata. ps. 118.

Doctrina sacra. Concors fidelium humilitas. Paumentum templi stratum lapide est doctrina sacra: vel concors fidelium humilitas, quæ in temporalis adhuc vita positi, totaliter inuicem charitate dictante conuersantur. 3. reg. 6. b. Eze. 40. c. 47. a.

Hila. & Au. f. ps. 118. Gre. f. Eze. ho. 184.

Paulatim.

Nemo repete perfectus Profectus conuersorum Paulatim idem est, quod sensim, hoc est, sine festinatione aut velocitate. Paulatim expellit Deus hostes, vt homines securitate non abutantur in pigritiam. Exo. 23. b. Sic expelluntur vitianec quisq; repente fit perfectus, ne in superbia erigatur. Ita paulatim crescens tumultus in castris, designat quotidianum profectum conuersorum. 1. reg. 14. c.

Glo. or. f. Exo. 23. Gre. f. 1. reg. 14.

Paulus

Paulus.

Paulus apostolus prius persecutor fidelium, & postea insignis prædicator, satis notus in suis epistolis & in actis apostolorum, secundum quod veniens Damascum aduersus fideles superatus est, & ipse postea superauit Iudeos, designat persecutores fidelium etiam inter gentes: qui sæpe superati & conuersi, reuincunt Iudæos & infideles. act. 9. a.

Paulo.

Paulo seu pauus est avis multiplicis coloris, cuius pulchritudinem videtur extensis pennis ostentare. Paulos autem ferebant ad Salomonem ex insulis indorum. 3. reg. 10. d. 2. par. 9. c. Eorum caro siccata imputribilis permanere dicitur. Et quia pennarum pulchritudine vestiuntur, designare possunt perfectos, & igne tribulationis decoctos, adeo vt varijs virtutibus decorentur.

Pauper, Paupertas, Egenus, Inops, Mendicus, Penuria, Carere, Egere, Mendicare.

Pauper est, qui parum aut nihil habet pecuniæ, & aliarum rerum penuriam patitur. Pauper aliquando dicitur Christus, qui pro nobis pauper efficitur voluit, neque quicquam possedit in terra: in qua non habuit, ubi caput suum reclinaret. ps. 21. 2. 4. 33. 40. 68. 69. 81. 87. 108. 139. 101. in titulo. Leui. 23. d. Iob. 5. c. 28. Eccl. 10. 9. d. Isa. 25. b. 26. a. Iere. 20. d. threnor. 3. a. Zachari. 9. c. Et pauper erectus de stercore est Christus liberatus à persecutionibus. 1. regum. 2. b. Amos. 5. c.

Pauperes interdum dicuntur apostoli Christi imitatores. ps. 21. 3. 4. 68. 139. Isa. 26. a. 29. f. Pauperes autem gregis sunt credentes ex Iudæis. Zach. 11. b. Pauper etiam populus sunt apostoli, & fideles humiles: & egenus, cui est spes, est fidelis. Iob. 5. c. 2. 4. b. 3. 4. c. ps. 9. 33. 67. 71. Eccl. 10. 6. c. 7. a. Sopho. 3. c. Apoc. 2. c.

Pauper, qui clamat ad dominum, & exauditur, est pauper spiritu, & qui adhuc est in timore & qui pauper est à crimine, in quo nihil habet princeps huius mundi. ps. 21. 30. 33. 48. 78. 87. 101. 131. pro. 31. a. Isa. 11. a. Luc. 6. c. Et pauper leprosus est, qui non potest magna opera penitentia facere: aut implere euangelica consilia. Leui. 14. c. Pauperes autem spiritu sunt humiles, qui de se parua sentiunt. Mat. 5. a. Et talis dicitur pauperulus. Isa. 66. a. Et vir videns paupertatem suam, thre. 3. a. Vt autem pauperes omni tempore pulsant aures hominum clamoribus suis pro pane ventris: ita pauperes spiritu clamant ad Deum pro pane mentis, qui de celo descendit. Iob. 5. c. 20. b. 29. c. 31. b. 34. b. 36. a. 41. c. Sopho. 3. c. Egenus etiam dicitur humilis contemptor laudis & honorum, ideo suscitatur de puluere, pauper vero est contemptor diuitiarum: ideo suscitatur de stercore: quia diuitias vt stercorea reputat. 1. reg. 2. a. Pauperem etiam facit Deus per contemptum rerum terrenarum, ad celestium desiderium accedens: atque ita muneribus celestibus ditatur. Paupertatis funibus vincuntur, qui celestes diuitias optant, quibus se in hac vita carere concipiunt. Iob. 36. a.

Pauper aliquando dicitur genus humanum: quia de se nullum habet bonum. 1. reg. 2. a. ps. 71. 112. pro. 23. a.

Pauper erectus de stercore & egenus erat gentilis populus. 1. reg. 2. Dicitur autem egenus comparatus ad puluerem: Pauper vero ad stercorem. Egenus etiam dicitur, qui peccat consensu pauper vero, qui peccat opere. Pauperes etiam, quibus euangelizatur, sunt gentiles. Isa. 29. f. 32. b. 41. d. 49. d. 58. b. 62. a. Mat. 19. c. Luc. 4. c. Gentiles etiam in ecclesia iam existentes pauperes dici possunt. Iudi. 11. a. Et pauperula erat gentilitas carens gratia & luce veritatis. Isa. 50. c. ps. 67. 71. Leui. 19. b.

Pauper populus dicuntur ignari, & parui, & imperfecti, demum omnes, qui alieno indigent auxilio. Exo. 22. d. 23. a. 30. b. Leui. 25. f. Iob. 20. b. 24. b. 30. a. ps. 36. 67. 87. pro. 28. a. Isa. 10. a. 14. g. Iere. 2. g. 5. a. Eze. 22. g. Amos. 2. c. 4. a. 5. c. Pauper autem & sufficiens sibi est simplex, cum bonis operibus. pro. 12. b. Ily. 1. Leui 23. Gre. 16. mor. 24. Beda. f. pro. 12.

Pauperem facit Deus, cum repellit Iudæam à spiritualibus virtutibus. 1. reg. 2. b. Et gentes diuites sunt Iudæi, qui egent relicto Deo. ps. 33. Et pauperes, quibus dandum erat vnguentum, erant infideles ex Iudæis. Matth. 26. a. Et pauperula dicitur synagoga auxilio Dei destituta, & bonis operibus carens. Isa. 51. g. quam egestatem dicitur Deus dare: quia peccantes deserit. Mala. 2. a. Cæcus mendicans fecus viam designat Iudæos mendicantes intellectum scripturarum ad animarum salutem necessarium. Mendicabant autem fecus viam: quia habentes scripturas, non eas complebant. Mar. 10. g. Luc. 16. b. ps. 108. Hæc egestas dicitur esse à domino in domo impij. pro. 3. d. Iuxta exemplum purpurati diuitis: qui & in hac vita spiritualibus egebat bonis, & in futura ad tantam peruenit inopiam, vt de digito Lazari quondam pauperis vnam aquæ guttam requireret, nec habere valeret.

Paupes

Basi. 6. Arn. f. ps. 33. Amb. 2. ps. 17. Hila. f. ps. 139. He. f. Isa. 25. Au. 17. ciui. Del. 4. Ily. f. Leui. 23. Gre. 6. mor. 15. & 18. mor. 19. Arno. f. ps. 68. Hic. f. Zach. 11. & f. Sopho. 3. Aug. f. ps. 33. 68. Basi. f. ps. 131. Arno. f. ps. 21. Amb. f. Luc. 6. Hic. f. Isa. 66. Au. 1. ser. do. in mon. Chyrl. f. ps. 9. 48. Gre. 6. mor. 15. & 19. mo. 16. & 26. mo. 24. & 34. mora. 1. & 16. mo. 2. & f. 1. reg. 2. Gre. Nyl. de beatit. Gre. 2. 6. mor. 27. Arno. f. ps. 71. 112. Aug. f. Ioan. tra. 84. Gre. f. 1. reg. 2. Ori. f. Luc. ho. 32. Hila. f. Mar. cano. 19. Hic. f. Isa. 29. 49. 54. Am. de obit. Valer. Aug. 9. in iudi. 49. Ily. f. Leui. 19. Ori. f. ps. 36. ho. 2. Hila. f. ps. 7. Hiero. f. Isa. 10. & f. Iere. 5. Aug. epist. 120. Gre. f. 1. reg. 2. Basi. f. ps. 33. Ori. f. Mat. ho. 15. Hila. f. Mat. can. 29. Hier. Agla. f. c. & f. Mar. 10. Beda. f. pro. 3.

Carentes verbo Dei Mali Pauperes sunt, qui verbi Dei thesauros in corde suo minime recondunt. Luc. 14. c. ps. 48. 79. Et vere pauper dicitur malus: quasi pauper vero est bonus egenus. Egestas enim malorum proprie est: quia dum repletur vitijs, virtutum diuitijs vacuatur. Iob. 27. d. 30. d. 41. e. prou. 28. a. apoc. 3. d. Et inopia est defectus bonorum spiritualium. gen. 41. d. ps. 33. Et in egestate verbi Dei dicitur Deus visitare populum. Leui. 26. c. Pauperes demum sunt peccatores, quorum mores debebant esse apostoli. Gala. 2. b. Leui. 27. a. Iob. 30. d. Penuria aquæ est defectus gratiæ. Exo. 17. a. deut. 8. a.

Lex litere Egena elementa significant legem literæ post aduentum Christi: quia ceremoniæ legis iam non profunt seruantibus. galat. 4. b.

Prædicator Non indigens poculis crater est prædicator: quia quod alijs propinat, necesse est vt abundantius ceteris bibat: & plenius quod dat contineat. cant. 7. a. Mendicare dicitur, qui credens & cæcitatem cordis sui cognoscens vt lumen veritatis recipiat postulat. Luc. 16. a.

Egere incipiens prodigus designat nihil satis esse prodigi voluptati. Luc. 15. c. Egestas hæreticorum est defectus cognitionis veritatis. Iob. 30. a. Mendicabit egestate qui in iudicio dicet cum fatuis virginibus: Date nobis de oleo vestro. pro. 20. a.

Egestas erit malis in inferno: quæ venit illis quasi viator qui subito rapiuntur. pro. 6. b.

Pax, Concordia, Concordare, Pacificus, Vnanimis.

Pax est proprie publica tranquillitas, maxime à bellis. Concordia autem est quasi vnio cordium & animorum. Pacificus vero dicitur, qui pacem facit & conciliat.

Pax nostra est ipse Christus, qui reconciliat nos Deo: & duos populos in vnum coniunxit. Eph. 2. c. Mich. 5. b. Idem ponit fines ecclesiæ pacem. ps. 147. Pax inter Israel & Amorrhæum erit Christus in iudicio: cui concordabunt electi in sententia contra malos: nec tunc compassione mouebuntur. 1. reg. 7. d.

Pax cum Deo Pax bona est hominis ad Deum, & omnium potentiarum ad inuicem: & quoniam caro non concupiscit aduersus spiritum. Hanc pacem dat Deus: hanc prædicauit Christus: & reliquit suis. Hæc pax non est impijs. Leui. 26. a. Iob. 5. d. 9. a. 15. c. 22. d. 34. d. ps. 33. 71. 75. Isa. 45. b. 48. b. 58. b. Zach. 8. c. 9. c. Ioan. 14. d.

Gloria æterna Pax Christi cuius non erit finis, erit in æterna gloria. Isa. 9. b. 32. d. Iob. 5. d. ps. 4. 28. 121. Et ire in pace ad patres est ire in gratia ad gloriam, & societatem sanctorum. gen. 15. c.

Cessatio diuinæ iræ Pax quam dicebant, seu promittebant pseudo prophete, est cessatio diuinæ iræ. Eze. 13. b. Pax non est vniuersæ carni: quia militia est vita hominis super terram: & caro in se pacem recipere non potest. Iere. 12. c.

Pax cum vitijs & diabolo Pax mala est hominis cum vitijs, aut cum diabolo, aut membris eius: & hanc pacem non venit Christus mittere in terram. Mat. 10. d.

Homo exterior. Iudas Iudæi Pacis homo dicitur homo exterior. ps. 40. quia coniunctus est interiori: cum quo tamen sepe non habet pacem. Dicitur etiam homo vnanimis. ps. 54. quod & de Iuda intelligitur erga Christum: & de Iudæis.

Firmitas pacis. Christus Eucharistia Gratiarum actio. Opera charitatis Obediencia Pax, pax, quom dicitur per geminationem, firmitatem pacis indicat. Isa. 26. a. Pacificæ hostiæ significare possunt Christum, eucharistiam, gratiarum actionem, perfectionis & charitatis opera, & obedientiam: quibus Deo reconciliamur. Exo. 20. d. 24. b. 29. e. Leui. 3. a. 4. b. 7. b. 9. a. 1. reg. 10. b. Eze. 45. e. Et ipse Christus dicitur pacificus. cat. 8. d. Quia per ipsum totum genus humanum Deo reconciliatum est: & dicitur pacificasse omnia in sanguine suo. Colof. 1. c.

Prædicatio iustitiæ bonorum Pacificus dicitur esse aduentus Samuelis. 1. reg. 16. a. quom ad eos veniunt doctores, qui non sunt pro culpa ferendi, sed pro iustitia prædicandi: iuxta illud apostoli. 1. cor. 4. d. Quid vultis in virga veniam ad vos, an in spiritu mansuetudinis. Pacificus etiã aduentus Samuelis designat prædicantes Christi pacem in eius aduentu: vt quom dixit Simcon. Luc. 2. d. Nunc dimittis seruum tuum in pace.

Prædicare pacem in aduentu Christi Vnanimis in domo sunt, quorum est cor vnum & anima vna in ecclesia vel militante, vel triumphante. ps. 67. 132.

Concordes in ecclesia Iudæi Pacifici fratres Ioseph designabant Iudæos: qui dicebantur pacifici Christi. gen. 42. d. Ierem. 20. c.

Tentatio ad profectum valcus Pacifici dicuntur bestia terre electis. Iob. 5. d. quia maligni spiritus quom bonorum corda aduersantes deprimunt, hæc nolentes ad amorem domini impellunt. Vel pacifici sunt bestia, quom carnis incentiua & si tentando submurmurant, nequaquam tamen vsque ad effectus operum quasi ad aperti morsus rabiem exurgunt.

Blasphemes demones Pacifici loquuntur demones, quom representant oblectamenta, quibus capiunt animas. ps. 34. Pacificæ hostiæ oblatæ idolo. Exo. 32. d.

Paxillus,

Christus
Apostoli
Credentes
Pauper spiritu
Infirmitas
Humilis
Contemptor laudis & honorum
Contemptor diuitiarum
Genus humanum
Gentilis populus
Ignari
Imperfecti
Simplex cum bonis operibus
Iudæa
Iudæi

Gre. f. 1. reg. 14. & 20. mo. 28. & 34. mo. 2. Arno. f. ps. 78. Basi. f. ps. 33. Hic. f. Gala. 2. Galsia. lib. 10. cap. 21. Ily. f. Leui. 2. 6. 27. Hic. f. Gala. 4. Gre. f. cant. 7. Gre. ho. 2. Amb. f. Luc. 15. Gre. 20. mor. 8. Beda. f. pro. 20. Beda. f. pro. 6. Glo. or. f. 1. reg. 7. Basi. f. ps. 33. Gre. 4. 6. mo. 23. Ily. f. Leui. 26. Gre. 6. mo. 23. Glo. iude. f. g. 2. 15. Hic. f. Eze. 13. b. Glo. or. 1. Iere. 12. Glo. or. f. Mat. 10. Arno. f. ps. 40. 14. Hila. f. ps. 54. Hic. f. Isa. 26. Hic. f. Eze. 45. Gre. f. 1. reg. 10. & f. cant. 8. y. f. Leui. 3. Gre. f. 1. reg. 16. Hila. f. ps. 67. Glo. or. f. ps. 67. Gre. 6. mor. 22. Arno. f. ps. 34.

Paxillus, uide Baculus.

Peccare, Peccatum, Peccator, Delinquere, Delictum, Crimen, Culpa, Piaculum, Vitium.

Oris. f. Leuit. ho. 3. & f. Rom. 11.

Peccare est quomodo cunq; labi, errare & offendere. Delinquere autem est à bono deficere. Solet autem delictum dici, quum non sunt, quæ fieri debent: peccatum autem, quum sunt quæ fieri non debent. Vel delictum est leuius commissum aliquanto quàm peccatum. Crimen vero idem videtur esse, quod delictum, aut culpa. Culpa autem videtur eius esse, qui nesciens aliquem legit: sed generaliter pro omni peccato & delicto sumitur. Delictum dicitur, quum quis non in totum cadit, aut à tota lege. Leui. 5. b. & 14. ps. 18. Rom. 12. b.

Ami apol. Dauid. 10

Peccare dicitur dominò qui timorem eius non habet. Exo. 10. d. 20. c. Peccasse autem dicitur Dauid soli Deo: vel quia Deus non habet superiorem, & ipse Dauid quum esset rex, solum Deum habebat superiorem: vel quia solus Deus est sine peccato. ps. 50.

Hic. f. Isa. 29. Gre. f. 1. reg. 2. Ori. f. iere. ho. 12. & f. Mat. ho. 35. Hila. f. ps. 339. & f. Mat. can. 18. Augul. epist. 105. & f. ps. 58.

Peccare in verbo est in varijs dogmatibus errare: aut in Christum peccare. Isa. 29. f. Peccantes fratres Ioseph in ipsum fratrem, fuerunt Iudæi peccantes in Chm. gene. 42. d. Et peccatū grande puerorū sacerdotis fuit peccatum Iudæorū: qui non solū negabant diuinitatē in Christo, sed & alios negare cogebant. Et dicitur peccatum puerorum: vt ostendatur grauius esse peccatum sacerdotum. 1. reg. 2. d. Ideo peccatum Iudæorum dicitur scriptum stylo ferreo in vngue adamantino. Iere. 17. a. Est etiam peccatum grande, cum iusti & Christiani peccant. Peccator autem consistens aduersus iustum, erat Caiphas interrogans Christum. ps. 38. 58. 70. 108. 139. Potest etiam significare Iudam. Frater quoq; peccat in fratrem, fuit populus Iudaicus peccans in Christum. Mat. 18. b. Luc. 17. a. Peccator centum annorum est Iudaicus populus: q; nouerat voluntatem domini, & non faciebat. Isa. 65. d. Delictum autem oris Iudæorum fuit, quum dixerunt: Crucifige. ps. 58. Et peccata populi, propter quæ regnare facit Deus hypocritam, sunt peccata Iudæorum, qui suscipient Antichristum. Iob. 34. d. Peccatum autem quod non haberent Iudæi, si Christus non venisset, est incredulitatis peccatum. Ioan. 15. d. Dicuntur autem peccasse filij Israel secundum suam multitudinem. Hosa. 4. b. quia vnusquisq; sibi fabricabat Deos.

Gre. f. 1. reg. 2. d

Peccat vir in virum, quum quis peccat in Christum, non tamen eius diuinitatem negado. Vel peccat vir in virum, quum in rebus temporalibus nocet proximo. Peccat autem in Deum, quum auferit ab homine, quæ illi ad æternitatem conferunt. Vel peccat vir in virum quum peccat ille, qui superiorem habet, à quo possit corrigi. Peccat vero in Deū sacerdos, vel alius, qui ceteros corrigere debet, ideo de hoc dicit. 1. reg. 2. c. Quis orabit pro eo. Item. Marth. 5. b. Si sal euauerit, in quo salietur?

Amb. f. Luc. 15. Hic. epist. beatitudi. Gre. Nyl. de ofone. Aug. epist. 95. Glo. or. f. ps. 33

Peccat in corpus suum, qui peccat in ecclesiam, cuius ipse est membrum. 1. cor. 6. d. Peccare in cælum est imminuta esse in peccante cœlestia dona. Luc. 15. d. Vel peccauit filius prodigus in cælum, quia non debuit ab illa cœlesti patria deuiare. Et peccauit coram patre, qui cœlestem Hierusalem matrem relinquens, conditore deserto, ligna veneratoris est. Non peccat autem qui natus est ex Deo, propter charitatem per quam natus est ex Deo. 1. Ioan. 3. b. Delinquant qui oderunt iustum: & non delinquant qui sperant in dominum. Ruunt enim mali de peccato in peccatum: Iusti autem sustentantur per charitatem. ps. 33.

Arno. f. ps. 35

Delinquit in semetipso, qui sibi ipsi non vult suadere iustitiam: Delinquit autem in alio, qui quum peccantem non corrigat, in super illi adulatur. ps. 35. Delinquit etiam populus per sacerdotem, quum eius exemplo aut instigatione peccat. Leui. 4. a.

Hic. f. ps. 247. Glo. or. f. Isa. 24. Hly. f. Leui. 4.

Delinquere dicuntur in via, qui peccant in hac vita. ps. 24. Peccabunt habitatores terræ, quum mali relinquuntur in peccatis. Isa. 24. b. Peccare per ignorantiam. Leui. 4. a. 5. d. Dicitur Christus sacerdos peccasse per ignorantiam quia nesciens peccatum factus est pro nobis peccatum, assumpta carne peccati.

Glo. or. f. Leui. 5.

Peccare in his, quæ sunt sanctificata. Leui. 5. d. est in sacro eloquio aliquid irreuerenter vsurpare: Vel res sacras indigne tractare. Peccatum matris dicitur abusus potestatis alicui commissus. ps. 108.

Arno. f. ps. 108. Gre. 6. mor. 23.

Non peccat visitans speciem suam. Iob. 5. d. quia tunc peccator plene vincitur quum ex sua similitudine vnusquisq; perpendit quomodo in proximi dilectione dilatetur.

Au q. in nu. 11. & epi 120. & in Christi ad Laurent. 41. 52. Hila. f. ps. 58. 68. Ori. f. Leui. homi. 5. Cyril. cont. Iulia. 9. & epist. 39.

Peccatum dicitur factus Christus: quia factus est hostia pro peccato, in quo tamen peccatū non fuit. num. 6. b. ps. 58. 1. cor. 5. d. Sic etiam sacrificia dicuntur peccata populi. Hosa. 4. b. Caro etiam Christi dicitur peccatum: quia habebat similitudinem carnis peccati. Et delicta Christi dicuntur pœna, quam pro delictis nostris patiebatur. ps. 68. Non peccans Iob typus est Chfi. Iob. 2. d. 17. a.

Peccatum eunuchorum Pharaonis transgressionem generis humani significare potest. Peccatum generis humani, genef. 40. a.

Peccata

Verboſitas Concupiſcentia

Peccata adolescentiæ metuenda esse docet Iob: ideo multo magis metuenda sunt, quæ in grauiori ætate commissa sunt. Iob. 13. d. Vitium fluxus seminis uerboſitatem significare potest. Leui. 15. a. Peccatum interdum dicitur concupiscentia: vt cum dicitur. Rom. 6. b. Non regnet peccatū in corpore vestro.

Glo. or. f. Iob. 13. Aug. de ver. do. ser. 43. & concil. 3.

Peccatum originale vel veniale Pœna peccati Idololatria Infidelitas Superbia Peccatum operis Odiū fratrum Detractio. Hypocriſis

Peccatum etiam aliquando sumitur pro originali, vel veniali. ps. 31. Rom. 4. b. Cui non imputauit dominus peccatum. ps. 50. In peccatis concepit me mater mea. Peccatum præterea dicitur pœna peccati. Leui. 20. c. Portabunt ambo peccatum suum. Peccatum maximum appellatur idololatria. Exo. 32. c. Et infidelitas. Num. 31. c. Et delictum maximum est superbia. ps. 18. Peccata etiam maxima sunt, quæ opere complentur. Eccl. 10. a. Crimen etiam pessimum dicitur odium fratrum, vel detractio. Vel designatur hypocriſis, quæ accusat & arguit Ioseph. i. discretio. gen. 37. a. Pro peccato quandoq; offertur hircus, turtur, aut pullus columbæ, aut etiam vitulus. Leui. 9. 10. 12. 15. b. 16.

Glo. inter. f. Rom. 4. Glo. inter. f. Leui. 20. Aug. f. ps. 8. Hic. 1. Eccl. 10. Ricar. de. f. vi. do. de 12. patriar. 69.

Peccata carnis Transgrediens legē naturæ

Peccatores terræ interficiendi, sunt peccata per carnem commissa. Peccatores etiam terræ dicuntur transgredientes legem naturæ: peccatores autem cœli dicuntur decedentes à suscepta lege gratiæ. ps. 100. 118.

Ori. f. num. ho. 26. Hila. f. ps. 118. Amb. f. ps. 118. fer. 19

Diabolus

Peccator considerans iustum, est diabolus iusto infidians: & ipsi dæmones sunt peccatores intendente s arcum. Et ab his peccatoribus eruit Deus, in morte, vel in iudicio. ps. 9. 10. 35. 36. 70. 108. 128.

Ori. f. ps. 36. ho. 5. & 1. cant. ho. 3. Arno. f. ps. 9.

Respicens

Peccator constituitur super diabolum, quum conuersus ad Christum erigitur contra diabolum: vt Paulus. ps. 108.

Arno. f. ps. 108.

Hæretici Idola Hæreses. Gentilis

Peccatores aliquando dicuntur hæretici. ps. 10. 124. Et delicta Samariæ sunt idola & errores hæreticorum. A. Mos. 8. d. Peccator etiam dicitur gentilis populus. Zach. 13. a. Peccatores aliquando minus sunt quàm impij: vt auari, procaces, superbi: ad quæ inclinatur natura, & non ad impietatem. ps. 1. Qui non abiit in concilio impiorum, & in via peccatorum non stetit.

Hic. f. Amos. 8. Rip. 2. de glori. tri. ni. 6. Hila. f. ps. 1.

Pectus.

Pectus est anterior pars animalis à gula vsq; ad ventrem: quod in homine latum est: in reliquis vero animalibus in modum carinæ. Estq; costis compactum & alijs ossibus, quæ velut firmamenta pectoris sunt: intra concauum autem, quod est inter pectus & dorsum, continetur cor cum pulmone.

Arif. 2. hist. anima. 19

Secreta diuinæ sapientie

Pectus Christi significare potest diuinæ sapientiæ secretum: & communicationem sensuum spiritualium. Supra hoc pectus recubuit Ioannes. Ioan. 13. c. 21. f.

Aug. f. Ioan. tra. 65. Ori. f. cant. ho. 1.

Apostoli Cura subditorum Memoria patrum Cor Voluntas Sapientia

Pectora in angelis virtutem insuperabilem seruandi; vim, vt est à subiecti cordis viuificatione distribuitio significant. apoc. 15. c.

Dion. cœle. hier. 15.

Pectus Aaron apostolos significare potest, qui sunt velut pectus Christi. Item continuam curam subditorum, quam prelati habere debent; & præterea memoriam patrum. Exo. 28. e.

Glo. or. f. Exo. 28.

Pectus aliquando pro corde aut voluntate sumi solet. Et pectore reptit serpens, quando diabolus prauas suggerit cogitationes. gen. 3. c.

Ori. f. Exo. ho. 9. & f. leui. h. 5. & f. cœ. h. 1. Gre. 2. 1. mor. 2. Ori. f. Leui. ho. 5.

Cogitationes munde Fides Consilia

Pectus potest etiam significare sapientiam. Vnde pectora hostiarum cedunt in partem sacerdotis: quia ei necessaria est sapientia ad instruendum populum. Et dicitur pectusculum eleuationis, seu appositionis: quia debet ei apponi gratia spiritu sancti. Exo. 29. e. Leui. 7. d. 8. f. 10. c. Potest etiam significare mundas cogitationes, consilia, legis notitiam, & dogmatum veritatem. Comedit autem Christus & apostoli pectusculum per scientiam trinitatis. Fascia quoq; pectusculi est doctrina euangelica. Iere. 2. f.

Hic. f. Eze. 16 & de veste sacer. Tho. 1. 3. q. 102. ar. 3. Philo. de charitate. Hic. f. Iere. 2.

Bona conscientia Confidentia

Pectusculum quod est sacerdotum, significat bonam conscientiam, quam sacerdotes habere debent. Vel cor & cogitationes sacerdotibus detegendas in confessione. Vel fidem & confidentiam, quæ fortitudini, coniunctæ sunt. Leui. 7. d. 8. f.

Hic. f. Mala. 2. Geor. vene. cant. 2. ton. 3. cap. 3. Hic. f. Leui. 78. Ricar. de. f. vi. do. de Ioanni Nabuch. 25.

Eloquentia sine charitate. Deliberatio Rectitudo consilij

Pectus argenteum statuæ eloquentiam & doctrinam sine charitate significare potest: Vel deliberationem: vel quia est pectus argenteum, designat rectitudinem recti consilij. Dani. 2. e. Pectus iram quandoq; significare potest, vel concupiscentiam: super quam graditur serpens, hoc est, voluptas. gen. 3. c. Ideo detrahitur ab hostijs: & dicitur superpositionis: quia debet ei superponi ratio.

Philo. 2 allego. & migr. Abia.

Peculium, Peculiaris.

Peculium dicitur, quod alicuius labore & industria partum est: quodq; sibi velut proprium applicatur. Peculiaris autem est, quod ad peculium pertinet.

Glo. inter. f. Exo. 19.

Populus Dei

Peculium Dei dicitur est populus singulariter à Deo dilectus: quos pascit, & defendit, & sicur gregem proprium nutrit: Dicitur etiam populus peculiaris. Exo. 19. a. deute. 7. b. 14. a. 26. d. Malach. 3. d.

Glo. inter. f. Exo. 19.

Pecunia,

Pecunia, Moneta, Numus, Numularius.

Pecunia dicta est à pecore, siue à pecu; quia apud antiquos præcipua pecunia in pecore habebatur. Licet autem sit generale nomen ad omnia, quæ quis possidet, peculiariter tamen pro numo sumitur, siue moneta: quæ consistit in auro, argento, aut ære signato auctoritate publica. Pecunia dicitur verbum Dei: quod est pecunia digna, qua emitur sepulcrum ad quietem eter-

Hic. f. ps. 14. Euch. for. psal. 8. Bas. regu. bre. 25. 54. Arn. d. ps. 14. Ori. f. Leui. ho. 3. Aug. 17. ciui. Dei. 5. Amb. de Ioseph.

Glo. or. f. Exo. 30. Ignat. epist. 6. Cic. f. reg. 2.

Ori. f. ps. 36. ho. 3. Ber. ser. 2. de. f. And.

Glo. or. f. thre. 5.

Amb. de parad. 13.

Gre. 21. mor. 23.

Ori. f. Mat. ho. 33. Timot. ad ecclesiam epist. 3. Ori. f. Mat. ho. 15. Amb. d. Luc. 19.

Verbum Dei

Dono spiritus sancti

Fides Confessio fidei

Preciis sapientie

Eloquentia Sermo propheticus & euangelicus

Bona opera Religiosus homo Irreligiouus.

Iudæi Anima

Affectus animi Opiniones Obediencia

Labor Iudæorum in scripturis Sacra doctrina Temporalia

Prædicatio

Doctores Auditores Pauperes Hæretici Auari

Pecus.

Pecus dicitur omne animal, quod sub hominis imperio est pabulo terræ pascitur: ut boues, asini, oues, &c. Pecora generaliter dicuntur homines subditi prælati: & est pecus bonum & malum: & sunt pecora quædam ruminantia, & diuidentia ungulas: quæ dâ vero contra. Leui. 11. a. Eze. 34. c. ps. 134. Et pecora iuxta puteum sunt simplices ad baptismi gratiam venientes. gen. 29. a. Demum pecora sunt fideles simpliciter viuentes, & innocentes: quæ habebant tertium locum in arca Noe. gen. 1. c. 7. a. 46. d. Leui. 4. g. Isa. 61. b. Iere. 9. c. 31. b. Ioel. 1. d. Mich. 2. d. Zacha. 11. a. Pecora bona sunt, quæ neq; si manducauerint abundant, neq; si non manducauerint egent. Pecora sepe significant peccatores, ut iumenta. Leui. 7. c. Et pecus Cedar sunt simplices gentium in erroribus existentes. Isa. 60. b. Mich. 5. c. Et pecora Aegypti percussa sunt homines cogentes ipsa pecora. Exo. d. 9. a. Et pecora prona in ventrem, sunt gula, libidini, & terrenis seruientes. Eze. 4. 4. g. Sopho. 1. a. 1. cor. 15. c. Et pecora campi sunt peccatores latam viam sequentes: vel laicorum populus. ps. 8. Pecora quæ habebant Ruben & Gad & Manasses, sunt animales homines, qui non possunt transire Iordanem. Nu. 32. a. Pecora etiam significant irracionales Iudæos: qui pascua scripturæ conculcant, quum prauos illi dant sensus. Isa. 7. b. Et pecus in clytium Iudææ erant nobiles illius populi: aut certe ipsius ecclesiæ. Iere. 13. d. Pecus occisionis est populus Iudæorum. Zach. 11. a. Pecora munda quæ offeruntur in holocaustum, significare possunt sensus hominis sapientis. gen. 8. d. 9. b. Possunt etiam designare opera vitæ actiuæ. gen. 34. a. 47. d. Exo. 12. f. Item pœnitentiam corporalem. Leui. 1. a. 5. b. Pecora quæ habebat in possessione sua Abraham, significant sensus irracionales, quos habebat subiectos

Hic. f. Eze. 34. Aug. 13. conse. 21. Beua. f. gen. 5. 29.

Hiero. f. Isa. 60. & f. Mich. 5. & f. Eze. 44. Amb. 6. Exae. 3. Tertu. de resur. rec. Beda. f. Exo. 9. Arn. & Aug. f. ps. 8. Ori. f. gen. 32.

Hic. f. Isa. 7. & f. Iere. 13. Rup. f. Zach. 11.

Amb. de Noe. 22

philo. de agricul.

Homines subditi prælati Simplicis

Innocentes

Peccatores

Laici

Animales, homines.

Iudæi Nobiles Iudæorum uel ecclesiæ Sensus hominis sapientis

Opera vitæ actiuæ: Pœnitentia corporalis Sensus irracionales.

Motus bestiales. subiectos. Gen. 13. a. Et pecora, quæ dantur pro tritico, sunt bestiales motus. Gen. 47. d. Pedica, uide Laqueus. Peierare, Periuurium, uide Iurare. Peior uide Malus. Pelagus, uide Mare. Pellicanus.

Pellicanus est auis Aegyptia, quæ nascitur in solitudinibus, maxime Nili fluminis. A iunt hæc auem velut colaphis rostri occidere paruulos suos, eosq; in nido occisos triduo lugere, Ac demum matrem seipsam grauitate vulnerare, & sanguinem suum super filios fundere, quo illi perfunsi reuiuiscunt. A iunt aliqui ipsum esse onocrotalum. Dicitur autem uesci uenenatis. Pellicanus potest designare Christum, qui occidit eos, quos à peccatis conuertit, & uiuificat per sanguinem suum: uel est pellicanus solitudinis: quia solus natus est de uirgine. ps. 101. Vescitur pellicanus uenenatis: unde designat peccatorem, qui in deserto huius mundi corde habitans, ærumnosus huius vitæ captus illecebris, ueneno delectatur diabolicæ persuasionis. Pellicanus est desolatus amicis, aut cognatis, aliorumq; similibus societate destitutus.

Christus;

Peccator.

Destitut' societate

Seruare uolens vtrâq; legem.

Mortalitas Christi.

Christus.

Seruantes in exterioribus.

Infirmiores. Vel in exterioribus.

Vitium sub virtutis specie.

Fides resurrex. chri. immortalitas. Martyres. Verecūd. Mortificatio. Ornatus gratiæ.

Prælati.

Temporalia.

Patientia.

Fœminæ. Gentiles cum litera legis.

Amb. d. de Abra. 5.

Hic. & Aug. f. ps. 101. Euch. form. psal. 53.

Gre. f. ps. 101.

Iych. f. Leui. 11.

Iych. f. Gen. 15.

Aug. q. in inum. 33. Rup. f. f. Leui. 16.

Geor. yenet. cant. 13. tom. 3. cap. 7.

Cre. 8. mor. 11. & 20. in ora. 30.

Philo. de sacrificiis. bel. & Cam. Ori. f. Leui. ho. 1. Cle. Alex. 5. in rom. d.

Gre. 14. mor. 83. & f. ps. 101.

Greg. 32. mor. 23. & 28. in ora. 40.

Aug. q. in ex. 81. 82. Hic. pro. f. ori. f. Ioh. 1. naue.

Gre. ny. f. d. vit. 4. 6. Glo. in. f. Eze. 37. 1.

Gre. 25. mor. 12. 1.

Iych. f. Leui. 7. 1.

Gre. 3. mor. 2. 1.

Rup. f. Mich. 3.

Iych. f. Leui. 15.

Pelles

Pellex dicitur fœmina, quæ cum eò, cui vxor sit, corpus miscet: & pellicatus est ipse actus pellicis. In pellicatum sumitur soror vxoris, quum quis cum lege euangelica uult etiã Iudaicam legem seruare. Leui. 18. c.

Pellicere, uide Alicere.

Pelles pro tentorijs, uide Tabernaculum.

Pellis, Corium, Cutis, Melota.

Pellis dicitur, quæ carnem tegit: & proprie est pellis, quum est à carne separata: cutis uero, quum est carni cõiuncta. Coriũ autem præcipue est eorũ animalium, quæ crassior ac durior pellem habent. Melota uero est pellis ouina una cũ lana. Hebr. 11. g. Circueiunt in melotis.

Pellis vaccæ comburenda mortalitatem Christi designabat, in resurrectione eius absorbendam. num. 19. a.

Pellicea tunica Adæ designat Christum, qui per mortem suam cooperuit turpitudinem generis humani. Gene. 3. d.

Cutis ecclesiæ dicuntur hi, qui in eius corpore solis exterioribus cutis inseruiunt. Item infirmiores. Tob. 7. b. 30. d.

Pellis hostia uelamen literæ, quod erat detrahendum, significare potest: & etiam munimenta opinionum. Leui. 16. 4. c. 7. a. 8. c. 9. b. Significat etiam affectiones abijciendas: & præterea diuitias, & alia omnia secularia, quibus circuegimur: item nugas, uitiã, falsas opiniones, & carnales cupiditates. Iob. 2. b. Potest quoq; significare conuersationem exteriorem, & peculiari- ter Christi. Leui. 13. f. num. 19. a.

Pellis quæ adhæsit ossibus, hoc est, Chro designat sanctas fœminas, quæ ad preparanda subsidia corporis, exterioribus domino ministerijs seruiebant, cum discipuli fugissent. Iob. 19. c.

Cutis etiam adhærens ossibus est infirmitas uitij, quæ duritia uirtutis reputatur. thren. 4. b. Et pellis hostiæ, quæ detrahitur, est superficies apparentis uirtutis. Leui. 1. b.

Pelles arietum hyacinthinæ in tabernaculo significare possunt fidem resurrectionis Chri: & etiã immortalitatem. Pelles uero rubricatæ, martyres: quorũ meritis teguntur peccata. Exo. 25. a. 26. c. 36. c. Pelles etiã rubricatæ uerecudiã frõtis significat. Designat etiã mortificationem, & pœnitentiã.

Cutis quam superinducit dominus ossibus, est ornatus gratiæ, qua teguntur peccata. Eze. chiel. 37. b.

Pelles tabernaculi tegentes uela, sunt prælati laborantes in temporalibus, ut subditi vacent spiritualibus. Leui. 26. c.

Pellis quam dat homo pro anima sua, designat diuitias & oĩa temporalia relinquenda propter Deum. Iob. 2. b. Pellis uero pro qua oĩa dantur, est patientia, quæ confortat & excrescit in tribulationibus: & sit sicut uer in pruina: & per hanc possidet aĩa. Hæc pellis est sacerdotis offerentis: quia nra patientia est Chri. Leui. 7. a. Pellem aut pro pelle dari contingit: quia sepe dum venire ictum contra faciem cernimus, manum palpebris opponimus, ut ab ictu oculos defendamus: & corpus uulneri obijcimus, ne in corpore teneriori uulneremur. Ideo uoluit Satã de Iob dicere. Idcirco Iob tot extra se flagella æquanimiter patitur, quia patet ne ipse feriat. Pellis quam tollunt principes à subditis, temporalia bona designat. Mich. 3. a.

Pellis quæ polluitur per semen coitus, est fœmina, cù qua quis illicitè concubuit. Leui. 15. b. Designat etiam gentiles suscipientes literam legis.

Pelles

Pellis quia est mortuorum animalium, mortalitatis est symbolum: vt pellicei tunice datæ primis parentibus, indicium fuerunt mortalitatis & fragilitatis humanæ, ac originalis miserie, in quam inciderunt per peccatum. gen. 3. d. Leui. 15. c. Sicut pellem extendit cælum Deus: quia sacram scripturam tradidit per mortales, quæ vt cælum durat. ps. 130.

Pelles quoque mortificatione iræ, aut etiã aliorum affectuum significare pnt. Exo. 35. a. Leui. 13. f. Mortificatio iræ

Pellis etiã significat eum, qui deditus est terrenis: vt Esau erat hispidus in modum pellis. ge. 25. c. Deditus terrenis

Pelles hedorum quibus teçte sunt manus Iacob, designant peccata nostra in manibus Christi. Peccata.

Pellis est exterior cultus Iudæorum: & exterior conuersatio: quæ vetusta sit per peccata ad veterem hominem pertinentia. the. 3. a. 5. b. Exterior cultus Iudæorum. conuersatio exterior Caro

Cutis carnem ipsam designare potest: vt lepra in cute sit peccatum in carne. Leui. 13. a. Et pellicea zona circa lumbos Ioannis Baptistæ, est caro, quæ post aduentum Christi non impedimentum exiit, sed cingulo. Mat. 3. a. Mar. 1. a.

Pellis cum carnibus, qua interior homo vestitur, carnales motus designat, quorum obsidione in eo quoddam ad superna erigitur, vallatur. Iob. 10. b. Carnales motus

Cutis pulchritudo gloriam temporalem significat. Iob. 18. c. Gloria temporalis

Cutis sunt cogitationes: quæ tunc est pulchra, quum cogitationes sunt bonæ: Deformis vero, decolorata & maculata, quum cogitationes sunt prauæ. Cogitationes

Pellis significare potest tribulationes & tentationes, quæ mortificant hominem in hac vita: & ex eis fit vas vile, nepe patientia, quam oportet tribulatio. Leui. 13. f. Iob. 19. c. Rom. 5. Tribulationes Tentationes

Pellis Leuiathan stultus in corpore diaboli significare potest: Vel subditos illi ad extrema ministeria seruitutes: demum omnes qui consensione malitiæ & imitatione illi adhærent: quia indissolubili connexione ei coniuncti sunt: & separari ab eo nunquam aut certe vix possunt. Mali adhærentes diabolo

Pelta, uide Clypeus.

Peluis, Concha.

Peluis est vas aquarium, in quo variæ res pelluntur: quod etiam concha dicitur. Anima

Concha aut peluis dici potest anima: vt concha plena rore, aut aqua, est anima plena gratia. Iud. 6. g. 2. a. 4. d. Ioa. 13. a. Potest etiam litera sacre scripturæ significare: in qua mysteriorum aqua cõtinetur. Litera sacra scripturæ

Pelusium.

Pelusium est ciuitas Aegypti iuxta terminos Palestina: quæ & Sain dicitur: & vocatur robur Aegypti, significans tentatores demones. Eze. 30. d. Demones

Pendere, Dependere, Suspendere.

Pendere dicitur quod in sublimi est, siue suspensum in aliquo sublimiori loco. Suspendere autem est aliquid aliè ligare, vt pendeat.

Pendere dicebat vita ante oculos Iudæorum, quoniam Christus pendeat in cruce coram eis. deut. 28. g. Christus in cruce

Pendens nubes super tabernaculum, est Christus protegens ecclesiam. Exo. 40. d. Christus

Suspendere super Christum omnem gloriam domus patris eius, est pendere ab eo sacramenta ecclesiæ, & dona spiritus sancti, & reliqua spiritualia. Isa. 22. g. Pendens spiritualia à Christo

Pendent è paxillo, qui pendent è Christo. Isa. 22. g. Et suspensus populus in Iesum, est habere verum sensum de eo. Luc. 19. g. Habere verum sensum de Christo

Pendere dicitur populus, quum expectat auxilium Dei: aut quum nescit quid debeat agere. Expectans auxilium Dei

Hose. 11. c. Suspensa & confusa mente expectabit. Pendet etiam populus Israel ad reditum Dei: quia Iudæi adhuc expectant Messiam.

Pendens vesum ante arcam designare potest cælum, quod Christus penetrauit. Exo. 30. a. 38. d. Cælum

Suspendium quod eligit anima, est eleuatio mentis ad alta mysteria. Iob. 7. c. Eleuatio mentis

Pendentes gemmæ in fronte, designant virtutes mentem ornantes. Isa. 3. d. Et pendentes clypei in turri Dauid, sunt eminentes virtutes in prædicatoribus. canti. 4. b. Virtutes in mente

Pendere non posse vas è paxillo vitis. Eze. 15. b. est hominem quidem ad aliquid esse vitilem: sed qui erit vt paxillus vitis, ostenditur nec ad rem quidem minimam esse vitilis. Inutilis homo

Suspendere organa in falicibus super flumina Babylonis. ps. 136. Est cessare à laudibus Dei propter peccata. Vel est exercere corpora ad imitationem sanctorum. Vel prædicare ijs, qui pascuntur voluptatibus seculi, sine fructu. Vel cessare à prædicatione, quum infructuosas ac reprobas (mentes) aspiciunt. Cessare à laudibus Dei propter peccata. Exercere corpora Cessare ab inutili prædicatione.

Suspensus princeps pistorum in cruce. gen. 40. d. designat Iudæos, qui in pane domini lignum miserunt, ideo per lignum pereunt. Considerare in homine, in se per eones

Suspensi principes contra solem, peccante populo. Num. 25. a. designant poenâ publicâ, quæ dabitur Publica poena prisepum.

Victus diabo lus dabitur in iudicio principibus, qui causa fuerunt peccatorum populi, aut non ea represserunt. Philo. de somniis

Suspensus natus contra solem, hoc est in conspectu Dei. Vel suspensus rex Hai designat diabolum in cruce Christi victum. Et etiam alij reges, hoc est demones. Iosu. 8. f. 10. c. Ori. 1. of. ho. 8. r.

Sustinere laborem gentilium Suspendi molam afinariam in collo. Mat. 18. a. est sustinere laborem gentilium. Vel est sine spe damnari. Qui enim ligatur ad trahendam molam, spem habet cessandi: qui vero ad collum ligatur trahitur à mola. Hila. f. Mat. can. 8. Anib. f. Luc. 18.

Ornantes errores Suspendentes Persæ & cæteri clypeum & galeam ad ornamentum Tyri. Eze. 27. b. designant ferentes strepitum verborum & gloriam inanem ad defensionem & ornatum errorum. Hila. f. Eze. 27.

Tumens de potetia patroni. Pendet aruina de lateribus impij. Iob. 15. d. quia quisquis potenti & iniquo adhæret, ipse quoque de eius potentia velut ex pinguedine rerum tumet: vt patroni peruersi iniquitatē sequens, Deum non timeat, quos valet, & quantum valet pauperes affligat, de gloria tpali cor cleuet & c. Gre. 12. mor. 22.

Penetrare, Penetralia.

Penetrare est quasi penitus, hoc est, ad intima alicuius rei intrare. Penetralia autem dicuntur partes interiores domus vel templi, seu omne quod in intimis partibus est.

Penetrare ad dexteram & sinistram, est per omnes partes prædicare: & ex omni gente conuertere. Isa. 54. b. Glo. int. f. 1. a. 54.

Conciliabula hæreticorum. Penetralia Samarie sunt conciliabula hæreticorum. A mos. 3. c. vnde in penetralibus dicitur esse Christum schismatici & hæretici secretos docentes errores. Mat. 24. b. Ori. f. Mat. ho. 29.

Penna, Pennula, uide Ala.

Pensatio.

Pensatio seu pensio est, quæ datur pro re aliqua aut vsu rei: & quæ pedit solet singulis annis velut tributum. Sic dedit pensationes Iosaphat filijs suis super ciuitatibus munitissimis Iuda. 2. par. 21. a.

Pentecoste.

Pentecoste. i. quinquagesima erat festum Iudæorum die quo data est lex, quinquagesima die egressions de Aegypto. Eo die venit spiritus sanctus super apostolos: & designat remissionem peccatorum, ratione septenarij & numeri iubilei. 1. cor. 16. b. acto. 2. a. 20. d. Amb. f. Luc. 17.

Penuria, uide Pauper.

Pepo.

Terrens dulcedines Pones species cucumeris sunt, magnitudine cæteros excedentes, sapore dulces & suaves. Hos concupiscebant filij Israel in deserto. Num. 11. a. designare possunt terrenas dulcedines, seu voluptates: quas aliquando concupiscunt, qui mundo abrenuntiarunt. Phil. 19. natu. hist. 9. Gre. 10. mor. 16.

Pera.

Pera est pellis à collo ad lumbos dependens: vnde dicta est pera sacculi genus.

Pera solet esse aliquando receptaculum lactis: & designat gratiam noui testamenti: in ea posuit Dauid quinque lapides, hoc est, Christus libros legis: vt deinceps spiritualiter intellecti, per gratiam Christi occiderent diabolum. 1. reg. 17. c. Pera etiam est ecclesia, quæ in terra est, multos habens preciosos lapides & selectos. Hila. f. Mat. can. 10. Amb. f. Luc. 10. Gre. ho. 17. Euch. for. spual. 8. Aug. de ciuit. sc. 47.

Pera significare potest curam secularis substantiæ, seu victus sollicitudinem, & onera seculi: quam Christus vult discipulos suos non portare. Mat. 10. b. Mar. 6. b. Luc. 9. a. 10. a. Vel cum sit de mortuis animalibus, designat nihil mortale debere nos ferre, in nostris operibus: sed quod permaneat in vitam æternam. Potest etiam designare occultationem sapientiæ: sicut non portanda à prædicatoribus.

Peragrarè, Lustrare, Perambulare.

Peragrarè est ambulando siue inquirendo circuire: quod & lustrare dicitur & perambulare.

Peragrans Abraham terram Chanaan designauit diligentiam inuestigandis naturis rerum adhibendam, vsque ad eam autorem cognoscendum. gen. 13. d. Philo de mig. Abra.

Lustrantes terram vt mundent eam, sunt doctores laborantes ad reuincendos hæreticos. Eze. 39. d. Et nubes lustrantes cuncta per circuitum, sunt prædicatorum in diuersis partibus prædicantes. Iob. 37. b. Hila. f. Eze. 7. Gre. 27. mor. 22.

Lustrans vniuersa spūs, est sol, qui animat, inspirat, viuificat, & fouet omnia. Eccl. 1. a. Glo. or. f. Eccl. 1. a. Gre. 2. mor. 4. 22.

Diligentia d. aboli. Per ambulasse terram dicitur Satan, quasi omnes homines in ea existentes sibi subiecerit, nec mine illi valente resistere. Iob. 1. b. 2. a. Cum autem non se transuolasse, sed perambulasse insinuat: quanto peccati pondere in imis prematur demonstrat, per corda gentium iniquitatis suæ vestigia imprimens.

f. 2 Percipere

Gre. 3. mor. 12. 14. Percutiens Satan Iob vicere pessimo designat persecutionem, quam ipse & eius membra exercet in Christum eiusque membra. Iob. 2. b.
Geor. vene. canti. 1. ton. 8. cap. 10. Percussus Achab inter pulmonem & stomachum, designat omnem structuram humanam fiducia perire. 3. reg. 22. c.
Ily. f. Leui. 24. Percutiens proximum est Iudaeus peruerteris gentile: aut quilibet alius inducens quempiam in peccatum. Et percuit animal, qui simplicem errare facit. Exo. 2. c. 21. c. Leui. 24. c.
Cyril. dia. 7. Percussor est eps, qui verbis asperis conciscitias aliorum percuit: quem etiam designat percussor furis. Exo. 22. a. 1. Timo. 3. a. Titu. 1. b. Percuit autem hominem, qui operibus scandalizat, & facit peccare. Exo. 21. b. Isa. 58. a. Et percuit mulierem pregnantem, qui infirmum concipientem verbum Dei, & nondum opere explentem scandalizat. Exo. 21. c. Percutere etiam seruum vel ancillam virga est immoderate corrigere discipulum commissum, vel plebem subiectam. Exo. 21. c.
Gre. f. exo. 11. Percutit patrem vel matrem, qui praelatum infamat, vel ecclesiam scandalizat. Exo. 21. b.
Glo. inte. f. Exo. 21. Percutere oculum alicuius est docere errore: & intuitu rectum intellectus perturbare. Exo. 21. c.
Glo. inte. f. Exo. 21. Percutere cornu virum aut mulierem est non gubernare animam & corpus: vel effrenato sermone alicuius discipulum scandalizare. Exo. 21. c.
Gre. f. 1. reg. 15. Percutere foedus cum morte & inferno, est mala audacter perpetrare: & ea semper agenda promittere. Isa. 28. d. Sic feriunt haeretici foedus cum amaritudine, & non cum Deo. Hofe. 10. a.
Gre. 33. mor. 18. Ferit Deus pactum cum Leuiathan. Iob. 40. d. quando per voluntatem suam ille tentat bonos.
Hic. f. Isa. 30. Percussura plage populi Dei, designat mala ex originali peccato prouenientia. Leui. 14. f. Isa. 30. f. De hoc dicitur, ps. 101. Percussus sum & aruit cor meum.
Au. & Gre. f. ps. 101. Percutere dicitur sol aut estus aliquem, cum perit in prosperitate aut e contrario in aduersis.
Glo. or. f. Isa. 49.

Persecutiones Christi & ecclesiae
Humane fiducia in firmitas
Faciens errare
Immoderata correctio.
Scandalizare
Infamare praelatum
Scandalizat ecclesiam
Docere errorem
Non gubernare animam & corpus
Audacter peccare
Mala ex peccata originali.
Perire in prosperis

Percontari, uide Interrogare. Perdere, uide Amittere.
Perdere, Disperdere.

Perdere & disperdere idem est quod perimere aut destruere & consumere. deut. 28. b. Donec coterat te, & perdat velociter. gen. 18. c. Numquid perdes iustum cum impio? Affligere. num. 4. b. Nolite perdere populum Cahat. Danare. ps. 5. Perdes omnes qui loquuntur mendacium. Negligere. num. 24. d. Cuius extrema perdentur. Reprobare. deut. 10. b. Et te perdere noluit. Saluare. Matth. 16. d. Mar. 8. d. Qui autem perdidit animam suam.

Disperdit Deus omnem terram, quam per praedicatorum conuertit peccatores: aut conuincit haereticos Isa. 23. a. Sic disperdit ciuitates terrae. Mich. 5. c. 6. c. Et perdit Christus reliquias ciuitatis conuertens mundanos. num. 24. d. Ita disperdidit superbiam Philistinorum. Zach. 9. b. Disperdere autem pulchra Amalec, est vitare turpes cogitationes. 1. reg. 15. b. Et perdere nomen Babylonis est delere omnes prauas cogitationes. Isa. 14. c. Et disperdere eradicata & destructa, est tollere reliquias & occasiones peccati: & colligere zizania, ut comburantur. Iere. 1. b. Mat. 13. d.
Non disperdit Deus Dauid: quia suscitauit Christum a mortuis. ps. 56.
Disperdit Deus in misericordia inimicos hominis: quia misericordiam eius, quem liberat ab inimicis. ps. 142.
Disperdit Deus malos, quem aufert eos ab hoc mundo, & in infernum detrudit. Exo. 33. a. Et disperdit quadrigas Ephraim & currus Pharaonis & equos: quia cum ipse faciat pacem, omnia bellica disperdit. Tollit etiam haereticos, & peccata varia. Iere. 12. d. 15. b. 18. a. Mich. 5. c. Zach. 9. c. Perdit etiam homicidas condemnans malos in iudicio: & disperdet de terra memoriam malorum. Matt. 22. a. ps. 33. 14. 4. 14. 5. Isa. 26. c. 30. f. thren. 2. c. Disperdit etiam de ciuitate domini omnes operantes iniquitatem ille, qui vincit omnes demonum insidias. ps. 100. Quasi sterquilinum in fine perdetur hypocrita. Iob. 20. a. quia in morte sua quem ad tormenta ducitur, stercoreibus vitiorum plenus, a malignis spiritibus conculcatur. Sopho. 1. a. 2. b. Mala. 2. c. Disperdit etiam Deus excelsam montium, quem superbas mentes humiliat, & castigat. Eze. 6. a. Sic perdidit excelsa idoli. Hofe. 10. b. Perdidit etiam Cherub de medio lapidum ignitorum, quum diabolus separauit ab angelis. Eze. 28. d. Et disperdit habitatores de campo idoli, cum destruit haereticos. Sic de Azoto: & de Moab. Amos. 1. c. 2. a. Et perdit sapientes de Idumaea, quum reuincit haereticos. Abdi. c. Zach. 13. a.
Perdidit Deus malos male, quem destruxit imperium Iudeorum: Perdidit etiam homicidas. Mat. 21. d. 22. c.
Disperdidit Deus inimicos in veritate. ps. 53. quoniam iis, qui falsis testibus damnationem Christo procurant, resurrexisset eum a mortuis audierunt, & in rei veritate gloriam suam eum resumpsisse cognouerunt.
Perdit Deus robur Chanaan, quum tollit prosperitatem mundanam. Isa. 23. c.
Non disperdit Deus in totum Israel: quia quosdam ex eo populo iustos seruauit. Isa. 65. b.
Disperdit dominus ab Israel caput & caudam. Isa. 9. c. quando videlicet punit haereticos, & eis fauentes. Et perdit de terra sunt errantes in infidelitate extra ecclesiam. Isa. 27. d.
Perdere dicitur dominus vocem gaudij. Iere. 25. c. quum non est in ecclesia qui dicat: Gaudete in domino, iterum dico gaudete. Philip. 4. a.
Perdidit Deus veteres Hierusalem. thren. 2. c. quum abstulit doctores a Iudaeis: & sensus eorum perturbauit.

Conuertens Deus peccatores
Conuincens haereticos
Suscitans Christum
Liberans ab inimicis.
Punitio malorum & demonum
Vincere insidias demonum
Destruens Deus imperium Iudeorum
Tollens prosperitatem mundanam
Punitio haereticorum
Ablatio doctorum a Iudaeis

Perdit

Peccata in ecclesia
Deponere voluntates
Inordinatus amor sui
Resistentes veritati.
Poena inferni
Perdens diabolus malos
Haeretici docentes errores.
Haeretici peruerteris scripturis
Motus carnales mentes facientes
Connexio virtutum
Firmitas tituli crucis
Corpus animae peccaticis
Diabolus
Dies iudicij

Perditi filij Sion dici possunt peccantes in ecclesia. thre. 1. f.
Perdit animam suam in hoc mundo, qui voluptates carnales deponit. Perdit autem animam in futuro in hoc seculo inordinat amatae, aut ipsam vitam. Mat. 16. d. Lu. 17. f. Ioan. 12. c.
Perdere volentes Christum sunt, qui veritatem Christi destruere nituntur. Luc. 19. g. ps. 119.
Disperdens plaga est poena aeterna. Exo. 12. b. Perditionis etiam desertum est regio inferni, vbi omnes pereunt. Ioel. 3. d. Iob. 31. a.
Disperdit Lucifer terram suam, quem diabolus ipsos malos perdit. Isa. 14. c. Et perdit fraudulentus mites, quem pharisaeus & haereticus decipit simplices: & etiam ipse diabolus, qui per suam iniquitatem datus est ad disperdendum. Isa. 32. b. 54. d. Et disperdit mors paruulos, hoc est, diabolus. Iere. 9. f. Disperdit autem pastores gregem domini, quum haeretici docent errores. Iere. 23. a. Disperdit terram Aegypti Nabuchodonosor & populus eius, quem daemones perdunt mundanos. Eze. 30. c.
Perdunt muscae morientes suauitatem vnguenti. Eccl. 10. a. Quum haeretici confundunt mysteria & veros sensus sacrae scripturae. Item concupiscentia carnales in nobis decorum naturae faciunt, mentem curis & sollicitudinibus lacerant, socialis gratiae suauitatem exterminant.
Perdit Deus similiter homines, sicut motes, & saxa, & c. Iob. 14. d. quia quaedam diuersis hominibus per tentationes operatur, quae similia sunt per quandam metaphoram his, quae in rebus alijs operatur.
Perdit multa bona qui peccat in vno. Eccl. 10. 9. d. Per quod designatur virtutum connexio sicut qui peccat in vno, factus dicitur omnium reus.
Non disperdenda tituli inscriptio designabat firmitatem tituli crucis Christi: de quo dixit Pilatus: quod scripsi, scripsi. ps. 56. 57. 58. in tituli.
Perditio dicitur potest corpus animae peccaticis. ps. 87. Perditio etiam est ipse diabolus: cui nullum est operimentum coram Deo. Iob. 26. b. 28. d.
Perditio dicitur esse ipsius Israel. Hofe. 13. c. quia vnusquisque sibi perditionis est causa.
Perditionis dies dicitur dies iudicij: ad quem referuntur mali puniendi, qui hic viuunt in prosperitate. Iob. 21. d.

Perdix.

Perdix avis nota a perdeno dicitur: est enim maligna, fraudulenta, & callida, multumque decipiens venatores. Si enim venatorum sistere aduertit, tamdiu illudit, quamdiu soboli fugiendi signum tribuat & potestatem: quam vbi euasisse senserit tunc se & ipsa subtrahit. Fert etiam esse aial impurum: nam exercent libidinem mares in mares. Furatur quoque: vna perdix oua alterius, & fouet.
Perdix dicitur congregasse quae non peperit. Iere. 17. b. Vbi significatur diabolus, & haereticus, & auarus: quibus recte competunt, quae de perdice dicuntur, qui suis fraudulenteris decipiunt simplices, & etiam venatores animarum. Ipse autem haereticus est quasi vox perdicis, per quem diabolus congregat, quos haereticus deceperit.

Peregrinari, Peregrinus. uide Aduena.

Perficere, Perfectus, Imperfectus.

Perficere est absoluere & consummare, seu complere quod inceptum est. Perfectum autem est, quod consummatum est, & cui nihil deest secundum id, quo perfectum est. Imperfectum autem est non consummatum, aut cui aliquid deest.
Perfecit Deus corpus Christo, quando nostram ille assumpsit carnem, quam pro nobis offerret in sacrificium. ps. 39.
Perficere dicitur Deus: quum reparat desolata: & perficiet hereditatem suam, hoc est, ecclesiam in resurrectione. ps. 67. 79. Perficit etiam pedes tanquam ceruorum, cum aptos facit ad calcandas spinas peccatorum, & transiliendas sylvas infidelitatis. ps. 17.
Perfecit Deus laudem ex ore infantium, quando dat simplicibus cognitionem sui, ut ab ipsis laudet, vel quando dat illis fidem, quae abscondita est sapientibus seculi. ps. 8. Mat. 21. b.
Perfecit Christus sanitates, quum a morbis vitiorum homines curat ut secundum virtutem viuunt. Luc. 13. g. Et perficit aures per fidem & obedientiam. ps. 39. Perficit gressus, quum dirigit sensus in bonum. ps. 16. Perficit pedes tanquam ceruorum, quum perficit amorem ad transcendenda spinosa & vmbrosa implicantia huius seculi. ps. 17.
Perfecit Deus hereditatem suam, hoc est, legem, quum ei addidit charitatem. Vel perficit populum suum, qui ex se infirmabatur. ps. 67.
Perfecta columba est ecclesia, extra quam nemo ad perfectionem, nemo ad vitam gratia fouente nutritur. cant. 6. c. Perfectum autem opus tabernaculi est consummatio ecclesiae. Exo. 39. f. 40. Et perfectio templi per Salomonem septem annis absoluti, est perfectio ecclesiae in fine mundi septem gratiis consummata. 3. reg. 6. g.
Perficere dicitur Deus pedes iusti tanquam ceruorum. ps. 17. Ceruus enim cum montium iuga conscendit, quaeque se aspera, quaeque obiciunt sentibus illigata, dato saltu transgreditur: & absque villo cursus sui obstaculo, in superioribus eleuatur. Ita electorum mentes, quaeque sibi in hoc mundo

Glo. inte. f. thre. 1. f.
Ori. f. Mat. ho. 2.
Aug. f. Ioan. tra. 1. f.
Ori. f. Mat. ho. 19.
Hic. f. Ioel. 3.
Hic. f. Isa. 14. & f. 1. 16. 23. & f. 1. 17. 2. 30.
Ephipha. 1. c. 6. haere. 1. c. 10. 1. 1.
Ber. f. canti. ser. 4. 4.
Gre. 12. mor. 12.
Hic. f. Eccl. ten. 9.
Hic. f. ps. 56.
Aug. f. ps. 87.
Gre. 17. mor. 11. & 19. mor. 11.
Glo. or. f. Iob. 21.
Ori. f. Iere. ho. 4.
Pim. 10. nat. lib. 33.
Ori. f. Exo. ho. 1.
Amb. epil. 48. & 6.
Eze. 3.
Hic. f. Iere. 17.
Aug. 13. conf. fauila & de patto. 12.
Arno. f. ps. 67.
Hic. f. ps. 17.
Ori. f. Mat. ho. 15.
Aug. f. ps. 8.
Aug. 2. de conf. eu. 2. ge. 75 & f. ps. 17.
Hic. f. ps. 16.
Aug. f. ps. 67.
Gre. 16. mo. 10.
I 4 do obli-

do obfistere, atq; obuiare conſpiciunt, contemplationis ſaltu tranſcendunt: & more ceruorum deſpectis terrenorum ſentibus in ſuperna ſe euehunt.

Explari eſcripturā
 Perficere turrim eſt explere ſacræ ſcripturæ explanationem. L. uicæ. 14. f. Perficit etiam Chriſtus hanc turrim, quando impleuit ea, quæ prophetata erant: & explicauit myſteria: vnde & ipſe dicitur perfectè loquens. Amos. 5. c.

Anima in gratia
 Perfecti decoris dicitur vrbs Hieruſalem. thre. 2. c. deſignans animam exiſtente in gratia: Dicitur autem perfecta in decore Dei. Eze. 16. c. quia ex Deo habet ipſum decore. L. uicifer etiã ante lapſum erat perfectus decore: quia fuit creatus in gratia. Eze. 27. a. 28. c.

Cogitio ſua
 Perfecta ſciētia nubiu, hoc eſt, apoſtolorū, eſt cū oīa bona ſolicite agūt, & ſe de ſuis meritis nihil eſſe ſciūt. Vnde & ipſe nubes de hac perfecta ſciētia docent: quū eis voce veritatis dicit: Dum ſeceritis oīa quę p̄cepta ſunt vobis, dicite: Serui inuiles ſumus. Perfecta ergo ſciētia eſt ſcire omnia: & tamen iuxta quendam modum ſcientem ſe eſſe nescire. Iob. 37. c. Hanc perfectam ſcientiam ſibi arrogant ſuperbi: vt Elihu. Iob. 36. a.

Patientia
 Perfectio viarum, hoc eſt, operum eſt in eo, qui erga imperfectionem proximi impatiens nō eſt. Nam qui alienam imperfectionem ferre non valens patientiam deſerit, ipſe ſibi teſtis eſt, q̄ perfectè necdum proficit. Iob. 4. b.

Deitas in Chriſto
 Imperfectum Dei dici poteſt deitas in Chriſto: non quod ei aliquid deſit, ſed quia non eſt facta: vt imperfectum ſit idem quod infectum, hoc eſt, non factum. ps. 138. Vel imperfectum Chriſti erant membra corporis eius: vt apoſtoli in paſſione.

Deitas in Chriſto
 Perfectio immatura dicit eſſe in opibus, quæ in hac vita mercedem recipiunt. Iſa. 18. c.

Deitas in Chriſto
 Perfecta tranſmigratione Iudææ fuit: quia in totum à fide deciderunt. Et quia ita eſt deſtructa Hieruſalem, iudæiq; diſperſi: vt nec illa amplius ſit reparanda, nec illi eod̄ redituri. Ieremi. 13. c. Omnes declinauerunt.

Laus ſimulata phariſæorum
 Perficiebāt ſimulationē ſcribæ & phariſæi, quum fraudulenter laudabāt Chriſm. Iſa. 32. b.

Perforare, uide Foramen.
Pergere, uide Ire. Peribolus, uide Circumire.
Periclitari, Periculum.

Tentari
 Periclitari eſt periculum ſubire: Periculum autem eſt ſalutis diſcrimen, aut alicuius alterius rei in precio habitæ.

Periclitari dicitur nauis, quū quis in periculis tentationum huius vitæ verſatur. Ionæ. 1. a. Et quum prædicatio Chriſti multas, atiebatur calumnias & perſecutiones Iudæorum.
 Pericula inferni ſunt peccata, propter quæ obnoxius quis eſt p̄nc̄ inferni. Suggelliones etiam diaboli pericula inferni dici poſſunt. ps. 114.

Perimere, uide Interficere.
Periſema.

Periſemata dicuntur purgamēta, & ramenta, & ſcobs ac ſordes, quæ abijciuntur. Ponitur in hyperbolon rei contemptibilis. 1. cor. 4. c.
Perire, uide Mori.
Periſcelis.

Directio gressuum
 Periſcelis eſt ornamenti genus circa crura, quo mulieres utebantur. Deſignare poteſt directionem gressuum. Iſa. 3. d.

Peritus, uide doctus. Periuurare, uide Iurare.
Perizoma.

Excusationes peccati
 Perizoma dicitur, quod circūcingit corpus: & videtur poni p̄ pudendorū vélamine. gen. 3. b. Deſignare autem pōt excuſationes & tegumēta peccati, quibus utebantur Adam & Eua.

Permanere.

Filius ſemper cum patre
 Permanere eſt, vſq; ad ſinem manere.

Duratio eccleſiæ
 Permanet verbū Dei in cælo: quia filius nunq; à patre diſcedit. Vel permanet in cordib; iuſtorum. Vel permanet in angeliſ: quia hoſes in hac vita mutantur. Vel permanet in cælo: quia cælorū obediētia eſt perpetua. ps. 118. Permanet etiã filius cū ſole, quia ſemper eſt cū p̄re. ps. 71. Permanet etiã cū ſole Chriſtus, vel corpus eius: quia tãdiu durabit eccleſia, quãdiu erit ſol vel tēpus.

Stabilitas iuſtorum & eccleſiæ
 Permanēs terra deſignat ſtabilitatem iuſtorū. ps. 118. Et permanet cætuſ filiorū Iſrael coram Deo, quia perſeuerat eccleſia Deo grata, & i Chriſto fundata. Ier. 30. d. Synagoga nō permanet: quia fundata ſuper arenā terrenarū promiſionū: & quia ſeruus non manet in domo i eternū.

Spiritus Dei nō ſemper in homine.
 Non permanet in homine ſpiritus Dei, quia caro eſt, & mutabilis. Vel licet aliquando maneat per bonas cogitationes: non tamen permanet: quia ſtatim homines eum abijciunt. gen. 6. a. In

Mutabilitas hoīs
 In Chriſto vero dicitur manſiſſe, in quō manet in æternū. Ioā. 1. c.

Cruz Chriſti.
 Nunquam permanet homo in eodem ſtatu. Iob. 14. d. quia dum infantia ad pueritiã, pueritiã ad adoleſcentiam, adoleſcētiã ad iuuentutē, iuuentus ad ſenectutē, ſenectus trãſit ad mortem in curſu vitæ præſentis ipſiſ ſuis augmentis ad detrimenta impellitur. Et inde ſemper deſicit, vnde ſe proficere in ſpatium vitæ credidit. Fixum enim ſtatim hic habere non poſſumus: vbi tranſituri venimus: atq; hoc ipſum noſtrum viuere, quotidie à vita tranſire eſt. Quem vide licet lapſum primus homo ante culpam habere non potuit: quia tempora cōſtanter tranſibant: ſed poſtq; deliquit: in quodam ſe quaſi lubrico temporalitatis poſuit: & quia cibum comedit vetitum, ſtatuſ ſui protinus inuenit defectum.

Permittere, uide Concedere. Pernicies, uide Deſtruere.
Perpendiculum.

Perpendiculum eſt instrumentum fabri materiarij, ſeu cémentarij, quo, plumbo à ſilo & gnomone pendente, reſtitudo ſeu obliquitas operis perpenditur, hoc eſt, examinatur: Perpendiculum extendendum ſuper Hieruſalem, deſignat crucem Chriſti in eccleſia dilatandam. Zachar. 1. c.
 Perpendiculum in deſolationem deſignat ſententiã Dei firmam & immutabilem; qua caſtigare decreuit. Iſa. 34. c.

Perpetrare, uide committere.
Perpetuus, Iugis, Sempiternus, Semper.

Charitas.
 Perpetuum idem eſt q̄ continuū, minimeq; interruptum, quod & Iuge dicitur. Sempiternū autem eſt æternū vel perpetuum.

Inmutabilis dilectio Dei.
 Perpetuus ignis eſt charitas, quæ nunq; excidit. Leui. 6. b.

Lex naturalis.
 Perpetua charitate dilexit Deus Iſrael, vel animam: quia non mutatur in dilectione. Vel dicitur quia non per merita ſaluatur, ſed per gratiam. Iere. 31. a. Sempiterna quoq; miſericordia eius eſt: quia in perpetuum ſaluat. Iſa. 54. c. Et ſalus eius dicitur eſſe in ſempiternum. Iſa. 51. e.

Lex gratiæ.
 Sempiternum p̄ceptum, & ſempiternum fœdus, eſt lex naturalis: & etiam lex noua, in qua eſt perpetuum ius. Exo. 29. c. Leui. 3. d. 7. d. 10. b. 24. a. Iſa. 24. b. 55. a. 61. c. Eze. 16. g. 37. g.

Perpetuitas eccleſiæ
 Perpetuus ritus ſeu cultus, aut perpetua religio Phariſæ, dicitur, vel quia nō erat ſp̄te p̄ter mittendus: vel quia quod ſignificabatur erat perpetuum: vnde perpetuus cultus eſt in eccleſia. Exo. 12. c. 27. d. 28. g. 29. g. Leui. 6. b. 7. d.

Perpetuum ſacerdotium legi nouæ.
 Sempiternum ſacerdotium non erat legis veteris, niſi ſecundum q̄ erat ſignum ſacerdotij legiſ nouæ, quod reuera eſt ſempiternum. Exo. 40. b.

Implens Chriſtus p̄miſiones.
 In ſempiternum dicitur confirmare Chriſtus regnum Dauid, quum implet promiſſiones. (Iſa. 9. d.)

Vita immaculata.
 Perpetua oblatio, & iuge ſacrificium eſt vita immaculata, quæ ſemper eſt grata Deo. Exo. 29. g. Leui. 6. b. num. 28. a. Et ſempiternum thimiama eſt perſeuerantia orationis. Exo. 30. a.

Perſeuerantia orationis
 Semper exiſtens lamina in fronte pontificis, deſignat totum hominem ſubiectum debere eſſe ſe diuino ſeruitio: & continuam habendam memoriã paſſionis Chriſti. Exo. 28. g.

Memoria paſſionis Chriſti.
 Perpetuus dolor eſt, qui ſine intermiſſione affligit: talis erat dolor Chriſti in paſſione: cui non fuit datus respirandi locus. Iere. 15. d.

Dolor Chriſti.
 In perpetuum credere Moſi eſt ſemper obtemperare legi. Exo. 19. a.

Obtemperare legi.
 Sempiterni mortui ſunt, qui non ſperant liberari, hoc eſt, qui ſunt in inferno. thre. 3. a. Dicuntur etiam ſempiternus populus. Eze. 26. d. Qui deſcendunt in lacum ad populum ſempiternum.

Existencia i inferno
 Sempiternus inimicus filiorum Iſrael dicitur mons Seir. Eze. 33. a. deſignãt diabolum aduerſarium fidelium, & poteſtatem mundanam & terrenam.

Diabolus.
 Sempiternus ſeruus Dei dicitur Leuiathan. Iob. 40. d. quia diabolus nunc ſeruit Deo in tentandis iuſtis: & poſtea ſeruiet, quãdo iuſti eius cruciatus conſpiciendo, in Dei laudibus creſcēt.

Potestas mundana.
 Sempiternus ſeruus Dei dicitur Leuiathan. Iob. 40. d. quia diabolus nunc ſeruit Deo in tentandis iuſtis: & poſtea ſeruiet, quãdo iuſti eius cruciatus conſpiciendo, in Dei laudibus creſcēt.

Scruius diaboli.
 Sempiternus ſeruus Dei dicitur Leuiathan. Iob. 40. d. quia diabolus nunc ſeruit Deo in tentandis iuſtis: & poſtea ſeruiet, quãdo iuſti eius cruciatus conſpiciendo, in Dei laudibus creſcēt.

Perplexus.

Perplexitas peccatorum.
 Perplexus eſt intricatus, vel implicitus, & qui explicare ſe nequit.

Perplexi dicuntur nerui teſticulorum Behemoth. Iob. 40. a. Quando ſic nos argumenta hoſtis illigant, vt culparum nodi vnde queruntur ſolui, inde durius atringant: vt quum quis penſare pondus honoris eccleſiaſtici negligens, ad locum regiminis præmijs aſcendit. Sed quia omne quod hic eminet, plus mæroribus afficitur, q̄ honoribus gaudet: dum cor tribulationibus premitur, ad memoriã culpa reuocatur: doletq; ſe ad laborem cum culpa perueniſſe: & q̄ ſit iniquum quod admiferit, ex ipſa fructus difficultate agnoſcit. Reum igitur ſe cum impenſis præmijs agnoſcens, vult adeptę ſublilitatis locum deſerere: ſed timens ne grauius delictum ſit ſuſcepti cuſtodiam reliquiſſe, vult ſuſcepti gregis curam gerere: Sed formidat ne deterior culpa ſit regimina paſtoralis græ emptã poſſidere. Per honoris ergo ambitū ligatū culpã hinc inde ſe cōſpicit. Vel ſunt pplexi, quū graues & penē in extinguibiles voluptates inhōibus excitat.

Perfa, i. frangens, siue diuidens, aut vngula, vel gryphus, vel tentans. Persis autem est regio orientalis, vltra Assyrios & Babylonios: vnde dicuntur Persæ. Perse, i. tentantes sunt dæmones, qui nituntur perdere mundum. vel interpretantur tentati, & designat eos, qui tentationi succumbunt. Isa. 21. a. Iuxta septuaginta. Eze. 27. b.

Hic. f. E. c. 27.

Dæmones. Cadetes tentationis.

Persequi, Persequutor.

Persequi est valde vel perfectè sequi. Est autem interdum afficere. Iob. 19. d. Stipulam siccam persequeris. Et insectari. Iosu. 8. d. Qui persequerentur Iosue. Et insequi fugientem. Gene. 35. a. Non sunt ausi persequi recedentes.

Gre. ii. moral. 24. & 14. mor. 25.

Castigatio Dei.

Persequi dicitur Deus stipulam siccam, quum magna recitidine impetit & castigat hominem, qui viriditatem intimi amoris perdidit. Iob. 13. d. 19. c. Et persequitur detrahentem secreto proximo suo, vt ipsa persequutione emendetur. ps. 100. Persequitur etiam Christus gentes eas conuertendo, persequitur vero dæmones, ipsos confundendo. Isa. 41. a.

Hic. f. Isa. 41. Ori. f. Leui. ho. 16. Aug. epist. 50. Hyc. f. Leui. 26. Gre. f. i. reg. 7. Hic. f. Isa. 30. Gre. f. i. reg. 14.

Prædicando eijcere dæmones. Castigare malos. Conuincere hæreticos. Rediēs prædicator ad se.

Persequi inimicos est ab aliorum mentibus prædicando dæmones eijcere. Leui. 26. a. Et persequi inimicos donec deficiant, est castigare malos, donec emendentur. ps. 17. Persequi autem Philistæos est vincere dæmones per bona opera. i. reg. 7. c. Persequitur etiam veloces alios vt loces fugientes, quum doctores ecclesiæ conuincunt hæreticos. Isa. 30. d.

Basil. f. ps. 33. Hic. f. Isa. 51.

Amor pacis & iustitiæ.

Cessans Saul à persequutione inimicorum, designat prædicatorem post prædicationem redeuntem ad seipsum corrigendum. i. reg. 14. g.

Basil. f. ps. 33. Hic. f. Isa. 51.

Vindicta sanctorum in malos.

Persequi pacem est in omnibus pro scopo illam habere. ps. 33. Et persequi iustitiā est in omnibus eam diligenter seruare. Isa. 51. a.

Hic. f. Eze. 35.

Confusio malorum.

Persequi dicitur sanguis montem Seir. Eze. 35. b. quādo sancti clamant aduersus mundanos: vindica domine sanguinē nostrum.

Hic. f. Isa. 8. & f. na. 1

Labor ecclesiæ: i. correctione malorum.

Persequitur caligo malos, quando confunduntur ab erroribus suis. Isa. 8. d. Et persequuntur tenebræ inimicos Israel, quum mittuntur in tenebras exteriores. i. Nahū. b.

Aug. epist. 48.

Mundus persequens bonos.

Persequens Ismael Isaac, designat ecclesiam magis pati persequutionē superbia & impietate carnalium: quando eos temporalibus terroribus atq; molestis emendare conatur. Gala. 4. g.

Glo. ord. f. gen. 31. Gre. 14. mor. 25.

Persequens Laban Iacob designat mundum persequentem bonos ipsum fugientes. Gene. 31. c. Persequuntur autem mali bonos sicut Deus. Iob. 19. b. Quia tandem persequutionem, quam Deus permittit, ipsi exercent. Sed dum vna causa cum Deo etiam per eos agitur: non tamē vultas vna in eadem causa seruatur: quia cum omnipotens Deus amādo purgationem exhibet, iniustorum prauitas seruiendo maliciam exercet. Et persequuntur sicut Deus, quum ita ex infirmitatibus miserum affligunt, ac si ipsi more Dei de infirmitate nihil haberent.

Basil. f. ps. 7. Amb. f. ps. 118. ser. 11

Persequentes dæmones animam, & mundus & caro.

Persequens Pharaon filios Israel, designat diabolum persequentem fideles. Et fuerunt maiores eius persequutiones, quando voluerunt filij Israel exire de Aegypto: quia diabolus grauius tentat eos, qui ab ipso recedere volunt. Genes. 35. a. Exod. 5. b. 14. b. 15. b. Persequitur autem crudeliter: quia animas ipsas perdere nititur. Isa. 14. b. Persequentes autem animam sunt dæmones, caro, & mundus: à quibus petendum est liberari. ps. 7. 118. 142. Thre. 1. a.

Ori. f. Mat. ho. 26. Hic. f. Mat. 10.

Dare extraneū sensum euangelio.

Persequuntur prophetas de ciuitate in ciuitatē, qui sensum euangelicum à propria ciuitate expellentes, ad extraneam ciuitatem, hoc est, ad extraneum sensum ipsum euangelium transferrunt. Matth. 13. d.

Hila. f. ps. 142. Cre. f. ps. 142. Arno. f. ps. 108. Aug. f. ps. 118.

Persequentes Iudæi Christum & membra eius.

Persequens Absalom Dauid patrem suum, designat persequutionem Iudæ & Iudæorum in Christum. ps. 142. in titu. Et persequentes hominem in opem sunt Iudæi persequentes Christū. ps. 68. 108. 141. Et principes Iudæorum persequuti sunt Christum & corpus eius gratis: quia sine vlla causa. ps. 118.

Persequens dispensator Ioseph fratres ipsius discedentes. Gene. 44. a.

Perseuerare, Persistere.

Perseuerare est cum animi constantia, & quasi quadam seueritate continuare. Perseuerans dies ordinatione Dei, designat durationem iustorum, aut ipsam æternitatem perpetuo durantem. ps. 118.

Hila. f. ps. 118.

Duratio iustorum. Aeternitas.

Perseuerat pulsando, qui assidua orationi instat. Luca. b. Ad hoc facit perseuerare in fide, quod est necessarium ad orationem. Colof. 1. c.

Amb. f. Luc. 11.

Durans peccatum.

Perseuerans lepra, est durans peccatum. Leui. 13. g. 14. f. Non perseuerat substantia superbi. Iob. 15. d. quia hoc quod habere videtur exterius, transit: & illud quod transire non poterat interius non habet: vel non perseuerabit collectio vitiorum superbi, quia vita eius præcidetur: ne possit addere peccata peccatis.

Gre. 12. mor. 23. Hic. f. Iob. 15.

Perseuerantia Iacob in fetu, designauit continuam perfidiam Iudæorum: qui nolunt consolari credendo. Gene. 37. g.

Glo. int. f. gen. 37.

Persona

Persona.

Persona iuxta philosophos est rationalis naturæ indiuidua substantia. Et sæpe sumitur pro facie conficta, quæ naturalem faciem tegit: vnde personati dicuntur. Persona autem dicitur imponi alicui, cui aliquod munus, aut provincia committitur: & accipere ac considerare personam viri, est habito respectu, ad aliquam alicuius qualitatem: vt ad honores, seu potentiam, aut ediuerso paupertatem, aliquod iniustum illius gratia agere, aut iudicare. Leui. 19. c. Non consideres personam pauperis. Deut. 1. c. 10. d. 16. d. Iudic. 11. c. Iob. 32. d. 34. b. Eccl'ici. 20. c. 21. d. Isaie. 42. a. Matth. 22. q. 2. cor. 2. c.

Personæ etiam dicuntur phantasmata. Sapi. 17. a. Personæ tristes illis apparuerunt.

Perpicuum, uide Clarum.

Pertinax, Pertinacia.

Pertinax dicitur, qui nimis est tenax: & sumitur pro obstinato: qui scilicet in re, quam semel animo concepit, nimium firmiter persistit.

Odiū scribarum. Incentiue carnis.

Pertinax furor Simeon & Leui designat perseuerans odiū scribarum & Phariseorum in christum. Designat etiam incentiua carnis, quæ obstinatē perseuerant in homine. gene. 49. a.

Pertinere.

Pertinere est idem quod pertingere, peruenire, & attingere. Item exigi. Gene. 14. b. Vniuersa quæ ad cibum pertinent. Incumbere. nu. 4. b. Ad cuius pertinēt curam. Spectare. Exod. 9. a. Ex his quæ pertinent ad filios.

Christi hostia sacerdos.

Pertinens ad sacerdotem offerentem hostia pro peccato & pro delicto, designat hostiam, quæ est Christus, qui simul fuit hostia & sacerdos. Leui. 7. a. 10. c. 14. b.

Glo. ordi. f. Leui. 7.

Studium sacræ scripture.

Pertinentia ad vscendum sunt, quæ pertinent ad studium sacræ scripture. Exo. 12. c.

Glo. int. f. Exo. 12.

Explere voluptates obstinatē.

Non pertinet ad superbium de domo sua post se. Iob. 21. c. Quia & si nunc pro summo bono concupiscit germen generis habere: domum familia & quibus explere, & diu in hac carnis corruptione viuere, si tamē aliquid forte ad eius desiderium veniat, quod tamē nisi cum offensione conditoris obtinere nequeat: eius animus ad paululum perturbatus cogitat, quia si hoc egerit, vnde offensam sui conditoris incurrat: in domo: in filijs & in vita percutitur. Sed superbia sua protinus infligatur obdurebit, & quālibet in vita, aut in domo percussione sentiat, nequaq; curat: dummodo quæ cogitauerit expleat & quousq; viuat, voluptates suas perficere non desistit.

Gre. 15. mor. 22.

Pertingere, Attingere.

Pertingere est perfectè tangere & consequi.

Potentis sustentantes prædicatores.

Pertingentes vctes tabularum tabernaculi à summo vsq; ad summum, designant potentes in ecclesia sustentantes prædicatores in temporalibus. Exo. 26.

Rup. 4. f. Exo. 12.

Prædicatio Christi ad gentes.

Pertingere terminum Zabulon vsq; ad Sidonem. Gene. 49. b. Est prædicationem Christi extendi ad gentes, & etiam ad peiores gentium. Pertingit etiam ille vsq; ad Sidonem, qui præuenit infidiorum dolosam machinationem, siue malignorum spirituum siue perfidiorum hominum.

Ricar. de. victo. de 1. p. f. ar. 43.

Superbia. Negatio prouidentie. Elatio sensuum.

Pertingens turris quam ædificabant gigantes, vsq; ad cælum. Gene. 11. a. designat superbiam pertingentem vsq; ad contemptum Dei. & negationē prouidentie aut iustitiæ diuine. Designare etiam potest elationem sensuum aut concupiscentiæ vsq; ad mentis suggestionem.

Phi. de. consil. ling.

Perualidus, uide Fortis.

Peruenire.

Peruenire est ad finem venire.

Assequi perfectionē patrum.

Peruenire aut non peruenire ad dies patrum, videtur esse assequi eorum perfectionem, aut non assequi. Gene. 47. b.

Docilitas.

Peruenientes filij Israel vsq; ad montem Sinai, vbi acceperunt legem. Exo. 19. a. designant paratos ad percipiendam doctrinam.

sustentatio prædicatorum.

Perueniens vctis tabularum tabernaculi ab angulo vsq; ad angulum. Exo. 36. d. designat sustentationem prædicatorum per principes seculares.

Rup. 4. f. Exo. 12.

Sacerdotium vetus vsq; ad Christum.

Peruenire domum Eli ad virilem ætatem. i. Reg. 2. g. Est sacerdotium Iudæorum peruenire vsq; ad tempus Christi. Vel est cum ordinandi perueniunt ad tempus, quo recipere debeant ordines.

Gre. f. 1. reg. 2.

Conuersio inutiliū.

Peruenire pugnam vsq; ad Bethauen. i. reg. 14. d. Quando ij qui videbantur inutiles, conuertuntur ad fidem.

Gre. f. 1. reg. 14.

Peruenire

Hic. f. Iſa. 36. Peruenire dicuntur domini gentium vsq; Iazer. Iſa. 16. c. quum apostolici viri veniunt ad diſſipanda fortissima dogmata hæreticorum.

Glo. int. f. Iere. 4. Peruenit gladius vsq; ad animam. Iere. 4. c. quando nil vitale relinquit in anima, siue in bono, siue in malo. In bonum enim penetrat gladius, vt secet & purget vitia.

Hic. f. Eze. 16. Pei uenit Hierusalem ad mundum muliebris, hoc est, ad tempus quo mulieres amari possunt.

Gre. 16. mor. 15. Eze. 16. a. Et designat animam spiritualiter creuisse, & ornata esse virtutibus.

Glo. int. f. Exo. 22. Peruenit ad victoriam iudicium hominis, quum insidiantem aduersarium absolutus per aduentum Christi victor excludit. Iob. 23. b.

Glo. int. f. Exo. 22. Peruenire causam aliquorum litigantium ad Deos, hoc est ad iudices. Exo. 22. b. Est causam fidei decernendam esse per sacerdotes, vel catholicos doctores.

Glo. ordi. f. thre. 4. Perueniunt principes Iudæorum aut hæreticorum vsq; Hanes. Iſa. 30. a. Cum in omnes errores & vitia Aegypti, hoc est, huius mundi se extendunt.

Peruenit calix ad filiam Edom, quando mundani castigantur. Thre. 4. d.

Pes.

Pedes dicuntur, quibus utimur in gradiendo: suntq; infima pars corporis: & aliquando pedes dicuntur ipsi gressus. Pro. 1. b. Pedes illorum ad malum currunt. Per metaphoram pedes sunt sustentantes aliquid, vt pedes mensæ, pedes statuæ. Item pedes, pro cõspectu. deut. 33. a. Qui appropinquant pedibus eius. Pro defectu. ps. 9. Comprehensus est pes eorum. Pro dominio seu imperio. Iudith. 14. a. Dominus conteret eos sub pedibus vestris.

Pedes Dei, aliquando designat diuinam naturam & stabilitatem æternitatis eius: sub quibus pedibus dicitur esse caligo. ps. 17. 98. 1. par. 28. a. Iſa. 66. a. designant etiam vim illam Dei, quæ in oia custodienda & gubernanda, ptenditur: & viam latam & amplã eorum quæ singulis sũt: & profunditatem seu abyssum iudiciorum Dei: & dominiũ eius: & stabilimenta virtutis eius: & etiam præcepta eius: & vltimã partẽ prouidentia eius: & vltima mudi futura. genef. 18. a. 19. a. Exo. 24. c. 2. reg. 22. a. Iſa. 6. a. 66. a.

Pedes etiam dici possunt humanitas Christi, quam etiam significant pedes agni. Exod. 12. d. 24. c. ps. 17. Iſa. 6. c. Zach. 14. a. Pedes etiã sunt oia, quæ ad incarnationem & opera dispensationis spectant. Leui. 4. c. 8. d. 9. c. ps. 8. 67. Luc. 7. f. Idem designant pedes vituli seu arietis: designatur etiam in his humilitas Christi. Pedes eius dicuntur similes aurichalco. Apoca. 1. d. quia sicut aurichalcum multis ignium impendijs ex ære perducitur ad colorem aurii: ita & illa humanitas per multas tribulationes passionis & mortis perducta est ad gloriam diuinitatis.

Pedes Christi quos lauabat, & osculabatur, & vngbat peccatrix, designare possunt misericordiam & iudicium. Luc. 7. f.

Pedes Christi qui currunt ad faciendam pacem & sunt pacifici: & etiam extrema ecclesiæ, hoc est, pauperes & infirmi in ecclesia. Item apostoli & prædicatores. deut. 33. a. ps. 37. 67. 131. Iſa. 52. b. Mat. 15. c. Luc. 7. f. Ioan. 12. a. Et pedes Christi, qui vnguntur vnguento odorifero, sunt apostoli prophetia delibuti, qui suauis olentis vnguenti nempe sancti spiritus participes sunt. Adoramus autem in loco vbi steterunt pedes eius, hoc est, quo pedes eius apostoli perueniunt: per quos prædicatus venit ad fines terræ. Hi pedes lauantur butyro. Iob. 29. a. Pedes etiam eius vt columna ignis sunt apostoli ac prædicatores. Apoc. 10. a. Extrema quoq; Christi vita in mudo, pedes eius dici potest. Nahũ. 1. d. Rom. 10. c. Pedes quoq; eius qui vnguntur vnguento odorifero, diuinam eius doctrinã significant: quæ cum insigni gloria orbem terræ peruadit. Exijt enim sonus eorum in fines terræ. Pedes quoq; igniti sunt ecclesia vltimi temporis, quæ multis tribulationibus velut igne probabitur. Apoca. 1. c. Pedes etiam Iob, hoc est, Christi, quos subuerterunt Iudæi, sunt apostoli & prædicatores, qui portant nomen Christi: qui etiam dicuntur pedes egentis hominis. Iob. 28. a. 30. a. Psal. 30. Zachar. 14. a.

Pedes ecclesiæ dicuntur sancti prædicatores, qui lauantur butyro, quando pinguedine boni operis infunditur atq; mundatur puluis collectus de gloria prædicationis. Iob. 29. a. Et sordes sunt in pedibus, quando vitia sunt in doctoribus. Thren. 1. c. Quod etiam intelligitur in doctoribus Synagoge, qui pedes erant ipsius Synagoge. Pes etiam claudi dicitur esse doctor, qui exemplo & doctrina simplices deducit. Iob. 29. c. Pedes quoq; ecclesiæ dici possunt minores & humiles in ecclesia: & ipse populus: & visitantes infirmos, & exercentes opera misericordiae. Et pedes vnus cuiusq; dici possunt filij, aut serui, per quos operatur. Mat. 18. b. Iſa. 60. a. A plãta pedis vsq; ad verticem percussus Iob, designat persecutiones, quas patitur ecclesia ab infimis, vsq; ad ipsum caput Christum. Iob. 2. b. 30. b.

Pedes in angelis designare possunt mobilitatem, celeritatem, atq; cursum sempiterni motus ad diuina tendentis. Exod. 4. f. Tetigit pedes eius: quod aliqui intelligunt de angelo, aliqui de Mose.

Pedes animæ dici possunt præcipue animæ potentia, hoc est, intellectus & voluntas: & peculiariter voluntas, & eius affectus, quibus ad bona vel mala incedit. gene. 41. f. 47. e. Exod. 3. b. 21. c. 30. c. 40. d. 1. reg. 2. b. ps. 9. 17. 25. 37. 38. 65. 72. 90. 104. 118. 120. 121. Prouer. 3. c. Cantico. 5. b. Iſa. 20. a.

Disſipatio hæreticorum.

Secare vitia animæ.

Augmentum spũale.

Vincere demones.

Iudices fidei sacerdotes.

Multiplicata vitia mundæorum.

Punitio malorum.

Natura diuina.

Acteritas Dei.

Prouidentia Dei.

Dominiũ Dei.

Præcepta Dei.

Iudicia Dei.

Vltima mundi.

Humanitas Christi.

Incarnatio.

Humilitas Christi.

Misericordia & iudicium.

Pacifici.

Infirmi ecclesiæ.

Apostoli & prædicatores.

Doctrina Christi.

Ecclesia vltimi temporis.

Prædicatores.

Minores & humiles in ecclesia.

Exercentes opera misericordiae.

Celeritas angelorũ.

Potentia animæ.

Affectus voluntatis.

Enc. h. form. spũal. 1.

Cyri. contra. Iulij. 5.

Aug. 23. q. 12. & d. c. sent. diuinita.

Ori. f. gen. ho. 1. & f. Iſa. ho. 1. 4.

Hic. epi. et factũ est.

Ber. ser. 5. d. ver. Iſa. Beda. f. gen. 18.

Aug. de essent. diuini. Damasc. li. cap. 1. 7.

Ber. ser. 5. d. ver. Iſa. Beda. f. Exo. 32.

Ori. f. Iſa. ho. 1.

Arn. f. ps. 67.

Aug. 83. q. 62.

Gre. ho. 12. 33.

Euch. form. spũal. 17.

Ber. ser. de Maria Mag. & f. cant. ser. 6.

Ori. f. gen. ho. 17. & f. Mat. cap. 15.

Amb. de Tobia. 22.

Hic. f. Iſa. 52.

Aug. 83. q. 62. & de essent. diuini. 8. f. ps. 60. 131. 8. f. cap. b. 17.

Grego. 19. mor. 11. 12. & ho. 31.

Cle. f. Alex. 2. p. d. 8.

Hier. f. Iob. 30. & f. ps. 30.

Aug. ho. 24.

Rup. f. Zach. 13.

Gre. 19. mor. 11. 10.

Glo. int. f. Thren. 1.

Ori. f. Mat. ho. 1. & f. Roma. 11.

Greg. 3. mora. 14. & 20. mor. 22.

Diony. cõ. est. hier. 17.

Ori. f. Exo. & f. Mat. 10. 1. 20. & f. Iud. ho. 8.

Basil. f. ps. 37.

Actiones. Iſa. 20. a. 23. b. 49. f. 52. b. Iere. 14. b. Luc. 9. a. Matth. 5. f. 18. a. Et pedes lauare est à voluntate terenos affectus amouere, & ad cœlestia euolare. Est etiam actiones mundare: quia ita pedes dicuntur, vt præfens seculum viam appellare propheta consueuerunt. Leuiti. 1. b. Ioann. 13. a. Roman. 10. c. Pedes ligati sunt potentia impedita. Matth. 22. b. Pedestres sequuntur Christum, qui animo & voluntate sequuntur. Matth. 14. b. Pes hominis aut iumentum non transit per Aegyptum, quum affectus non illuc accedunt. Ezech. 29. c. Iob. 18. b. 23. c. 31. a. Pedes etiam animæ sunt ipsi sensus. ps. 24. 39. Pedes item animæ geminam charitatem, Dei videlicet & proximi significare possunt. Pedes Mariæ, sub quibus ponitur luna. Apo. 12. a. sunt affectus, sub quibus habebat ornamenta terrena & mutabilia.

Sensus. Gemina charitas.

Extrema tempora. Pedes Moſis disſalceati designant extrema tempora, quando videlicet dimissa est synagoga à lege, vt acciperet eam Christus. Exo. 3. b.

Mentes simplicium. Pedes bouis & asini mentes simplicium significare possunt. Iſa. 32. d.

Opera. Pedes quandoq; significant opera, & ipsum principium operandi: & pedes calciati sunt bona opera cum debitis circumstantijs. Exod. 12. b. Ideo prohibendi sunt à nuditate, vt opera non sita rectitudinem habeant. Iere. 2. e. Hæc opera sunt pedes sponsæ. Cantico. 5. b. Et pedes Aaron & filiorum eius sunt bona eorum opera. Leui. 8. d. 21. d. Et pedes quatuor animalium recti sunt opera recta. Ezech. 1. b. Pedes vituli offerre, est perseuerare in bonis operibus vsq; ad mortem. Leui. 4. c. Iob. 13. d. 39. b. Pedes autem fordidus sunt opera immunda. thren. 1. c. e.

Fides. Pes stans in directo est fides recte incedens inter prospera & aduersa. ps. 25.

Directio operum. Pes dexter pontificis, qui vngitur, directionem operationum in bonum significat. Et totius vitæ transitum purgatum. Idem designat pes dexter leprosi. Leui. 8. d. 14. e. Et pedes animalium recti, designant velocem accessum à terrenis ad cœlestia. Ezech. 1. b.

Fortitudo & humilitas. Pedes sanctorum, quos seruat dominus, significant fortitudinem & humilitatem: fortitudinem seruamur in aduersis: humilitate in prosperis: Designare etiam possunt fidem & amorem. Pedes etiam sunt meditatio & oratio: Meditatio docet quid desit: oratio ne desit obtinet. 1. Regum. 2. b.

Fides & amor. Meditatio & oratio.

Vltimum præceptũ. Pedes aliquando significare possunt vltimum legis præceptum: vt in leproso, qui tenetur leproumunda. Leui. 13. b.

Vita actiua. Pedes siue pars pedum in monumento Christi, vitam actiuam designare possunt, quæ in operando quasi in gradiendo consistit. Ioan. 20. c.

Conſilium. Pedes quandoq; consilium, quo agimus iter vitæ, significare possunt. Rom. 3. c. ps. 72.

Humilitas. Pede pertransire in flumine. ps. 65. est per humilitatem transire tribulationes.

Fias operandi aut vitæ. Pede statua finem operandi, aut finem vitæ significare possunt. Dani. 2. e. vel designant necessitatem. Et pes ex parte ferreus ex parte testis describitur, quia delicata mens nunc in eorum odium obturatur, per quos forte à suis desiderijs restringitur: nunc vero cum cõcupita suppetunt, in eorum luxu resoluuntur.

Necessitas. Pedes hostiæ lauandi designant fulcra voluptatis, aut fomenta mundanda. Leui. 1. b.

Fometa voluptatis. Pedes mensæ quatuor. Exod. 25. c. 37. b. Quatuor sensus sacre scripturæ significare possunt.

Sensus sacre scripturæ. Pedes autem euangelizantium, ipsam doctrinam euangelicam designare possunt. Et puluis pedum, eius interpretatio. Nahum. 1. d. Pedes autem habet & non ambulat, qui habet profectum scientiam: & nouit quomodo ad anteriora se extendere oporteat: nec tamen ad profectum tendere curat. ps. 113.

Doctrina euangelica. Pedes multi variam doctrinam præter euangelicam ex quibus salutem sibi aliqui promittunt. Designant etiam diuersam spem. Et pedes quatuor in volucris: aut alijs animalibus immundis, significant abufum quatuor euangeliorum. Leui. 11. d. g.

Varia doctrina præter euangelicam. Pes sacerdotis est profunditas inuestigationis: pedem in aqua Iordanis ponere, est profunditas inuestigatione occulta penetrare. Iosue. 3. d.

Abufus euangeliorũ. Pedes tunicæ sacerdotis conuersationem significare possunt. Exo. 28. f. 39. d. Designat etiam finem vitæ mortalis Christi, quando magis ruberunt mala punica & resonarunt tintinnabula: quia in fine maxime dilexit suos.

Profunditas inuestigationis. Pes columbæ non inueniens requiem in terra. Gene. 8. b. sensus sanctorum significat, qui nõ requiescunt in terra.

Conuersatio sacerdotis. Pes est carnale desiderium: vt enim pes in imo iacet: ita carnale desiderium per appetitum in firmis inhaeret. Iſa. 1. a. A planta pedis vsq; ad verticem non est in eo senitas.

Finis vitæ Christi. Pes Iacob claudicans significare potest amorem seculi, & infidelitatem: & peculiariter infidelitatem Iudæorum. Pes autem rectus amorem Dei, & credentes. Genc. 32. e. Pes etiam Balaam attritus ab asina, infidelitatem scribarum & pharisaorum significat. num. 22. c.

Sensus sanctorum. Pedem intingi in sanguine designat carnem cuiusq; tingendam & abluendam in Christi passio ne. Psal. 67.

Carnale desiderij. Pes superbiæ dicit discessum & lapsum in superbiã: & principium apostatandi à Deo. Psal. 35.

Amor seculi. Infidelitas Iudæorũ.

Ablutũ sanguine Christi. Pes superbiæ dicit discessum & lapsum in superbiã: & principium apostatandi à Deo. Psal. 35.

Lapsus in superbiã.

Amb. de virg. & p. lo. de de spu. 11. & d. 11. c. 1. Leui. 1. Philo. de victimis. Hic. 1. ps. 24. Gre. 4. mor. 40.

Aug. f. ps. 13. Glo. ord. f. apo. 12.

Ori. f. Exo. ho. 1. 2.

Hic. f. Iere. 2. Cyril. cõ. Iulia. 9. Ilyc. f. Leui. 8. Gre. 11. mor. 25. & 31. mor. 8. & 1. paulo. 11. & f. cant. 5. & f. Eze. chie. ho. 3. Glo. ord. f. thren. 1. Chry. f. ps. 25.

Ori. f. Leui. ho. 8. Iſa. 3. de vita. Moſis Hic. f. Eze. 1.

Gre. f. 1. reg. 2. Ber. ser. 1. de I. Andr.

Clo. int. f. Leui. 13.

Ori. in diuer. ho. 10.

Ori. f. Rom. 3.

Ori. ord. f. ps. 65.

Ricar. de f. victo. 3. somnio Nabuch. 25.

Philo. 2. allego. 1.

Ber. f. Exo. 15. Ilyc. f. Leui. 14.

Ricar. de f. victo. 3. somnio Nabuch. 34.

Iſych. f. Leui. 11.

Glo. int. f. Leui. 11.

Ricar. de f. victo. 3. exterm. mali. 23.

Beda. f. Exo. 28.

Rup. 4. f. Exo. 23.

Beda. f. gene. 8.

Ricar. de f. victo. de statu interio. ho. 12.

Amb. 2. de Iacob. 7. Chry. f. ps. 93.

Ori. f. nu. ho. 14.

Amb. f. Luc. 7.

Aug. 6. musice. 16. & f. ps. 31.

Pedes aliquid infimum & contemptibile significare solent: vt quum quid pedibus concu- Res vilis. cari dicitur. Isa. 28. a. Pedes quibus Pharao conturbat aquas, haereticos significare possunt: & eoru superbia. Eze. 32. a. ps. 35. Et pedum velocitas est acumē ingenij haereticoru, quo discurrunt per testimonia scripturarū. Designat etiam oratorū eloquentiam: & sophismata dialecticoru, quibus opprimere veritatem nituntur. Amos. 2. d. Hi pedes sunt tanquam vrsi, propter maliciā & vesania. apoc. 13. a. Hi sunt ministri regni Perfarum, & Aman, festinantes ad effundendū sanguinē Iudgorū. Gre. 11. mor. 25. Pes hominis ponitur in neruo, quando prauitatem illius Deus forti distriktionis suae sententia ligauit. Iob. 13. d. Pes scandalizans significare potest filios, aut inferiores: quorum affectus si amorū domini proponatur, nos excludit à regno ccelorum: ideo abscondendus. Mat. 18. b. Potest etiā intelligi pusillanimitas & negligentia retrahens nos, ne proficiamus de virtute in virtutem. Filius. Pusillanimitas. Beda. f. pro. 25. Pedi lasso comparatur, qui sperat in homine in die angustiarū. pro. 25. c.

Pedes, Pedites.

Pedes dicitur, qui pedibus incedit: vt eques dicitur, qui equo vehitur. Peculiariter aut pedites dicuntur milites, qui pedibus stipendia faciunt. Gre. 11. reg. 19. Pedites filiorum Israel ducenta milia, qui pugnabant contra Amalec, sunt praebentes exempla castitatis cum interna luce cordis. 1. reg. 15. a. Et pedites numerati sunt fortes in virtutibus. Pedites inimicorum sunt hostes ecclesiae minus fortes. Iere. 12. b. (EXO. 12. f. Hostes ecclesiae)

Pedica, uide Laqueus.

Pedisequa.

Pedisequa dicitur ancilla, quae dominam sequitur: vt pedisequs est famulus dñm sequens. Pedisequae Abigail. 1. reg. 25. g. designant scientias minores sub sapientia philosophica. Pedisequae Esther. Esther. 2. b. Animae fideles spiritu sancti gratia regeneratae sequentes vestigia sponsae. Pedisequi principum prouinciarum. 3. reg. 20. c. Sunt praedicatorum sub maioribus praelatis, quorum sunt adiutores. Scientiae minores. Animae fideles. Praedicatorum.

Pessulum.

Pessulum seu pessulus est instrumentum, quo ostium subdita illi claue clauditur, aut reseratur. Designare potest voluptates, quibus aditum cordis contra sponsum obseramus. canti. 5. b. Vel designat silentij clausuram: quae tollitur ad aedificationem proximorum. Voluptates. Silentium.

Pessimus, uide Malus.

Pestis, Pestilens.

Pestis est morbus contagiosus, ab aeris corruptione plerunq; initium habens: qui in omnia terere animalia perniciosè grassatur. Pestis quum sit morbus contagiosus, haereticum praecipue designare solet: quia haereticoru sermo vt cancer serpit. Exo. 5. a. 9. d. Mat. 2. 4. a. Hanc pestilentiam immittit Deus in Iudaeos confugientes ad vrbes: quia peruersè intelligunt prophetas: & moriuntur nullo arguente, non valentes cunctis de Christo prophetijs sic apertis repugnare. Leui. 26. d. Pestilentia quoq; seu cathedra pestilentiae est potestas secularis peruersa. ps. 1. Pestis etiam fuerunt ciuilia bella sub Seuero imperatore. Eze. 33. f. Pestilentia est attractio aliorum ad vitia. Qui enim vel singulis, vel pluribus deditus vitijs, ab eis separari non potest, quasi quodam veterno pestilentiae corrui. ps. 1. Corruit etiam peste, qui longe recesserit ab ecclesia. Eze. 6. c. 14. c. 38. g.

Petere, Postulare.

Petere est humiliter & precibus aliquid postulare. Postulare autē est requirere vt fiat, quod aliquis vult: vnde etiam est exigere. gen. 30. c. Si feceris quod postulo, iterum pascam. Et mereri. 1. reg. 1. d. Eò qd à domino postulasset eum. Postulat filius Dei à patre, quando dicit: Pater clarifica filium tuum. ps. 2. Postulat p nobis spu sanctus gemitibus inenarrabilib. Rom. 8. c. Quia postulare nos facit. Petere dicuntur panē, qui quaerūt doctrinā. thre. 4. a. Paruuli petierūt panē: & non erat qui frangeret eis. Petentes etiam filij Israel ab Aegyptijs vasa aurea & argentea & vestes, designant Christianos accipientes vera dogmata à philosophis, & recta instituta humana. Exo. 3. g. 12. c. Petit filius panem à patre, quum quaerit doctrinam à Deo. Mat. 7. b. Postulatum mutuum. Exod. 22. c. est quum pro aeterna remuneratione curam dominici gregis suscipimus. Cura animarum. Postulare precium pro eo, qui occisus est à boue, est iniungere poenitentia pro peccato. Exo. 21. d. Iniungere poenitentia. Petitia.

Conuersio infidelit. Petitio quam dedit dominus Annæ, est conuersio infidelium per spūalem generationē in ecclesia. 1. reg. 1. d. Petitiones autem dicuntur cordis: quia sicut oculus visum: ita cor intellectū requirit: & vt auris suauem sonum cupit: ita cor sapientibus sensibus delectatur. ps. 36. Postulatus à Deo dicitur Samuel: quia postulando promeritus est. 1. Reg. 1. c. Petentes filij Israel regem, neglecto regimine iudicum, designant volentes mutare spiritalem praelationem in secularem dominationem. 1. Reg. 8. b. Perimus à Deo orando. Mat. 7. a. Luc. 11. b. Postulationes autem in sacrificio missae sunt, quae sunt in cōmuniōne, cum benedicit sacerdos populum cōmunicaturum. 1. Timo. 2. a. Petere sibi signum in profundo inferni, siue in excessum supra, est petere vt sibi fiat vtilē signum ascensus & descensus Christi. Isa. 7. b. Petens Adonias Abisac vxorem, designat Iudeos volentes copulari fidem euangelicam operibus legis. 3. Reg. 2. c.

Petra, uide lapis.

Petra urbs.

Petra est vrbs Palestinae & Arabiae, quae inde petrea dicitur. Isa. 42. b. vbi Hieronymus ait accipi pro ciuitate Palestinae, quae Hebraice dicitur סֵלָה Sela, quod est petra aut saxum, & cum sit ibi singulare, bene accipi potest pro aliqua illarum ciuitatum, quae eo nomine appellantur. Designare autem potest gentilitatem. Hiero. f. 1. sa. 42.

Petrus.

Petrus appellatus est Simon, princeps apostolorum: à petra nomen habens: quae Syriacè Cephas dicitur. Sicut autem Christus lumen apostolis donauit, vt lumen mundi appellaretur: ceteraq; ex domino sortiti sunt vocabula. Ita & Simoni, qui credebatur in petram Christum. Petri largitus est nomen: & quicumq; fidem habet Petri, Petrus dici potest. Matth. 4. c. 16. c. Marc. 3. d. Ioan. 1. f. Petrus veniens ad Christum super aquas, designat tendentem ad perfectionem. Matth. 14. c. Typus est etiam ecclesiae calcantis fluctus huius seculi, adiuuante domino inter pericula. Eadem significat secundum quod vidit vas lintheum. Acto. 10. b. Vt autem cucurrit ad monumentum, designat fidem velocem ad credendam mortem & resurrectionem Christi. Ioannis. 20. b. Vt vero venit posteriusq; Ioannes, sed prius introiuit, est gentilitas, quae serius habuit notitiam Christi quam synagoga, sed prius credidit. Secundum quod amabat Christū, quem etiam sequutus est, typus est vitae aeternae, quae semper desiderat à laboribus liberari, & ad Christum peruenire: ideo sequitur eum per labores, imitando. Ioan. 21. d.

Phacee.

Phacee, id est, aperiens: filius Romeliae, rex Israel. 4. Reg. 15. c. 16. a. Isa. 7. a. designare potest haereticum. Hiero. f. 1. sa. 7.

Phalanx, uide Exercitus.

Phaleg.

Phaleg, id est diuisio: filius Eber, in cuius ortu facta est diuisio linguarum. Gen. 10. d.

Phaltias.

Phaltias, id est, liberatio domini, aut expulsio domini, vel ruina declinans: filius Banaiae, hoc est, structoris princeps populi. Eze. 11. b. Typus est eius principis, qui cum à domino declinavit, moritur, aut cadit, prophetante Ezechiele, vt eleuetur à Christo. Hiero. f. Eze. 11.

Phanendor.

Phanendor, id est conuersio: regio quam cepit Iosue, designat conuersionem, qua demon peruerit animas. Vel in bonum conuersionem peccatoris ad Deum. Iosue. 11. a. Ori. f. Iosue hos. 141

Phantasia, Phantasma.

Phantasia est imago rei alicuius residens in anima, quae & phantasma dicitur. Quandoque autem sumitur pro ipsa potentia imaginatiua. Phantasma putantes esse Christum, sunt non plene cognoscetes verbū Dei: aut de fide Christi dubitantes: aut qui falso apparentia timent. Matth. 14. c. Ang. q. in euang. 15. Hiero. f. Mat. cano. 14.

Phanuel.

Phanuel, id est, videns Deum, siue facies Dei, vel euerio Dei: locus vbi Iacob luctatus est cum angelo. Gen. 32. g. Est & turris. Ibidem. quam destruxit Gedeon, Iudi. 8. b. Designat munitiones auerentes à Deo: quas destruit praedicator. Phanum,

SYLVA

Phanum, uide Templum.

Pharan.

Pharan, i. onager eorum, vel ferocitas eorum, aut fructificatio matris, vel taurus, matris: Est eremus magna ad solitudinem Sinai, quam ad occasum relinquit supra Aphalritem lacum ad meridiem occiduam, ubi fixit tentoria multitudo Israel relicto deserto Sinai. num. 10. b. Vn de missi sunt exploratores ad terram Chanaan. num. 13. a. Dicitur mons Pharan, & interpretatur fructifer, significat ecclesiam, in qua apparuit Christus. deut. 33. a. Interpretatur etiam os videns: & significat sermonem viri eruditi, per quem venit nobis dominus. Haba. 3. a. Mons Pharan, hoc est, vmbrosus, vnde venit Deus, significare potest Deum patrem, vnde venit filius incarnatus. Haba. 3. a. Pharan vt interpretatur os visibile, designare potest verbum incarnatum. nume. 13. a. Pharan etiam desertum infidelitatem designare potest. gen. 21. c. Pharan vt interpretatur onager designat Iudæos. Et dominus apparuit de mote Pharan, quado Christus ortus est ex Iudæis. deut. 33. a.

Aug. q. in deut 56. H. e. f. Haba. 3.

Rup. f. Haba. 7.

Ori. f. sou. ho. 7. Glo. in e. f. gen. 11. Rup. f. deut. 9.

Pharao.

Pharao, i. dissipans, vel discooperiens, aut nudans: vel Syriacè vindicans. Rex Aegypti: quos nomine multi reges Aegypti appellati sunt, seu cognominati: vt Cæsares apud Romanos. Pharao quandoq; typum gerit Dei: vt quum exaltavit Ioseph: vt etiam ei ministrabat poculum pincerna, Deus est, cui ministrant sancti. Et vt ignouit pincernæ, & suspendit pistorem, Deus est faciens quædam vasa in honorem, quædam in contumeliam. gen. 40. d. 41. b. 47. a. Pharao rex Aegypti diaboli figuram gerere solet: qui accepit Sarâ: quia nititur sibi copulare animam vel ecclesiam. gen. 12. d. Ipse est dissipator & lacerator in diuersas partes diuidens mentes. Isa. 19. b. Eze. 29. a. Ipse autem Pharao, qui oppressit filios Israel, in quatuor sceleribus imitatur diabolum: Primum quia intendebat opprimendo filios Israel, vt voluptate generandi emortua, filij non procrearentur. Secundum quod obstetricum dolo agere nititur, vt nati paruuli clam interimantur. Tertium quum aperta seuiens persecurione præcepit omni populo suo dicens: Quicquid masculini sexus natum fuerit, in flumen projicite: Quicquid fœminci referuate. Quartum quando superbe respondit: Quis est dominus, vt audiam vocem eius, & dimittam Israel? Nescio dominum, & Israel nõ dimittam. Ita diabolus hoc egit ab initio quantum in ipso fuit, vt nullus Israelita verus verbo prædicationis spirituales Deo filios gigneret; deinde vt nascentes eiusmodi paruulos obstetricante hæretica malignitate occideret, tandemq; castatis artibus aperta persecurione armatus est, vt in flumina inimicorum & tempestatu filios gratiæ projiceret: Denique ipse est princeps super omnes filios superbiæ. Exo. 1. 5. 14. 15. a. 18. b. ps. 134. 135. c. 1. c. Ita, 30. a. Pharao qui cepit Gazer, & dedit eam in dotem filia suæ, designat diabolum, qui capit animam, & dat eam legi peccati, cui facit per obstinationem seruire. 3. reg. 9. c. Pharao occidens infantes filiorum Israel. Exod. 1. b. Typus fuit Herodis pueros Bethlehém occidentis. Pharao vt accepit Saram, quam non permixtus est polluere, designat principes seculares: & regnum terrenum huius seculi: cuius reges non sunt permixti polluere ecclesiam. gen. 12. d. 45. d. Designat etiam intellectum accedentem ad virtutem impuro corde: & mentem superbam, que sibi vsurpare vult sapientiam, quam sustinere non potest. Ideo reddidit eam Abraham: sicut Gerazeni rogabant Iesum, vt de finibus eorum transiret. Matth. 8. d. Significat etiam eum, qui ornator est corporis. Pharao cuius filia suscepit Mosén nutriendum, significare potest gentilem populum: a quo orta est ecclesia, quæ suscepit legem Dei. Exo. 2. a. Pharao est dissipator bonorum: cui seruit princeps coquorum: & idem parcat principi pincernarum. gen. 40. a. 41. f. Vt autem Moses recessit a Pharaone. Exo. 10. c. Designat Pharao impiam opinionem, a qua lex recessit.

Ori. f. gen. ho. 16. Rup. 3. i. gen. 37.

Tenta. de baptismo Ori. f. gen. ho. 11. 16. & f. cant. ho. 2. a. Arno. f. p. 135. Hic. f. Isa. 19. 30. & f. Eze. 29. Cypil. 3. f. Ioan. 3. 4. & de ado. in sp. s. i. Gr. Nyl. d. vi Mo. Rup. f. Exo. 6. Ber. f. cant. ser. 39. Geor. vene. canti. 1. tono. 8. cap. 5.

Ori. f. Ios. ho. 12. Gae. f. reg. 6.

Ber. f. e. o. f. a. f. e.

Ori. f. gen. ho. 6. Philo. de Abrab. Amb. 2. de Abra. 4.

Glo. inter. f. Exo. 2.

Philo. alleg. & de temulent.

Philo. allego.

Phares.

Phares, i. diuisio: filius Iudæ & Thamar: in cuius vtero cum essent gemini Phares & Zara, egressus est prior Phares, retrahente manum fratre, quam prior protulerat. gen. 38. g. Typus esse potest Iudæorum, qui fuerunt medij inter legem naturæ & legem euangelicam. Vel e diuerso significat gentilem populum: propter quæ dicitur sepes seu maceria destructa, & medius partes, qui erat inter Iudæos & gentiles dissipatus: vt fieret vnus grex & vnus pastor: & fierent nouissimi primi. Post quos in fine mundi Iudæi venient ad fidem.

Amb. apolo. David Hier. f. Galat. 3. & f. Mat. 2. Chry. f. gen. ho. 62.

Pharetra.

Pharetra

ALLEGORIARVM.

Humanitas Christi. Pharetra est theca in qua reconduntur sagittæ ad iaculandum paratæ. Pharetra Dei dici potest humanitas Christi, in qua latebat diuinitas. Isa. 69. a. In pharetra sua abscondit me. Pharetra quoq; Dei dicitur consilium Dei, quo decreuit aliquos castigare. Thre. 3. b. Iob. 30. b. Diabolus. Pharetra præterea dei dicit ipse diabolus, per quæ Deus castigat: vel potestas illius. Tob. 30. b. Lex vetus. Pharetra Esau legem veterem significare potest: quam gestabant Iudæi. Gen. 27. a. Cor bonorum. Pharetra in bonum significat cor bonorum: in quo sermonum Dei sagittæ recõditæ sunt & repolitæ. Iob. 39. c. E diuerso in malum pharetra est cor impiorum. psal. 10. Et pharetra Chaldaeorum est, de qua dicitur: sepulcrum patens est os eorum. Iere. 5. d. Et pharetra Elam sunt machinamenta hereticorum, & prauorum hominum: & tentationes diaboli sub specie boni. Isa. 22. b. Iob. 39. c. Eodem referuntur pharetræ Pygæorum. Eze. 27. c.

Diabolus. Lex vetus. Cor bonorum. Cor impiorum. Infideli hereticorum. Tentationes diaboli.

Hiero. f. Isa. 49. & f. Zach. 9. Gre. 19. mo. 19. & 31. mor. 24.

Hiero. f. Iob. 30.

Glo. ord. f. gen. 27.

Ori. f. ps. 16. ho. 3.

Hiero. f. Isa. 22. & f. Iob. 39.

Gre. 31. mor. 24.

Phariseus, Pherefaus.

Judæi. Phariseus, id est, diuisus, est nomen sectæ Iudæorum, qui de religione præsumebant. Phariseus superbus significat Iudæos, de iustitia legis gloriâtes: & de sublimiori doctrina & vita præsumentes, seq; ab alijs separâtes: & eadem ratione hæreticos significare potest: quod generaliter de alijs Phariseis intelligendū est: sicut & Phariseus, in cuius dõmo discubuit Christus, typus erat populi Iudaici de inani iustitia præsumentis. Matt. 16. a. Luc. 7. e. 18. b. Pharisei etiam calumniantes miracula Christi, infidelitatem Iudæorum significant. Matt. 9. d. Pherefaus est nomē populi: qui erat in terra, quando diuisus est Lot ab Abraham: & interpretatur fructificatio expellenda: quæ ideo expellitur quia mala. Gen. 13. b. Exo. 17. a. Ios. 17. d.

Judæi. Hæretici. Infidelitas Iudæorum.

Ori. f. Mat. ho. 24. 25.

Aug. epist. 58. & f. ps. 71.

Hiero. f. Mor. 9.

Greg. ho. 37.

Ori. f. Ios. ho. 22.

Phase, uide Pascha.

Phasga.

Malus sacerdos. Phasga, id est, dolatus: est mons in regione Moab respiciens solitudinem, per quam venerunt filij Israel: est vnus iugum e montibus Abatim, quod videtur idem cum Nabo. Pertinebat autem ad trigessimam nonam mansionem. Nu. 21. e. Ios. 13. c. designat eos illic peruenire, qui nihil informe aut rude habent in sublimitate perfectionis. Respicit solitudinem: quia perfecti respiciunt peccatorum vastitatem.

Malus sacerdos.

Phassur.

Phassur vel Phaschur, id est, oris nigredo, vel extendens seu multiplicans libertatē, vel principatum, aut expandens foramen, vel albedinem: Sacerdos qui percussit Ieremiam & misit in neruum. Iere. 20. a. Typum gerit mali sacerdotis, qui abutitur potestate aduersus veritatem.

Hier. f. Iere. 20.

Phatuel.

Deus pater. Phatuel, id est, latitudo Dei, vel aperiens Deus: fuit pater Ioelis propheta: cuius os aperuit Deus: Ioel. 1. a. designat Deum patrem, cuius latitudo est charitas.

Deus pater.

Hier. f. Ioel. 1.

Rup. f. Ioel. 1.

Phatures.

Ecclesia. Phatures, id est, panis cõculcatus: erat metropolis Aegypti: in ea habitauerunt Aegyptij post penitentiam: vt designet ecclesiam, in qua est Christus panis cõculcatus ab hereticis. Eze. 29. c.

Ecclesia.

Hier. f. Eze. 29.

Phenenna.

Synagoga. Vita actiua. Phenenna: id est, gemma, siue facies nostra: altera vxor Elcana: quæ cum multis genuisset liberos, Anna sterilitatem exprobat. Typus esse solet Synagoga: & vitæ actiua. 1. reg. 1. a. vel interpretatur conuersio: est vxor post Annam, id est, gratiam: sed prius operatur vel parit quàm Anna: sed filij eius non assistunt ante Deum, vt filij Annæ: nec tamen sunt inanes, quia partes accipiunt de sacrificijs.

Synagoga. Vita actiua.

Gre. 1. 1. Reg. 13.

Phiahiroth.

Difficultas fidei. Iamtu cõuersionis. Phiahiroth, id est, os vel labium libertatis, aut os sculptum, vel os nubilum, & ascensio tortuosa: quarta mansio filiorum Israel in deserto. Vel interpretatur os vici, & designat difficultatem fidei, & laborē actionis, vel initium cõuersionis, & medio crē abstinentiam. Exo. 14. a. Nu. 33. a. Vel designat quæ assumpta fortitudine nobilitamur in domino: & contemnimus Beelsephon, hoc est, idoli arcana: illiusq; magnificentiam & turritam superbiam declinamus.

Difficultas fidei. Iamtu cõuersionis.

Ori. f. Exo. ho. 5. & f. Nu. ho. 17.

Hiero. de Mansio.

Piala, uide Calix.

Phicol.

Philosophiamoralis. Phicol, id est, os omnium, aut oris perfectio, siue consummatio: princeps exercitus Abimelech regis Geraræ, cum quo venit ad Isaac. Genes. 21. c. 26. f. designare potest philosophiam moralem.

Ori. f. gene. ho. 1. 26.

Beda. f. Gene. 26.

Philippus.

Philippus.

Philippus, Terrarcha Trachomitidis regionis, maritus Herodiadis, quam accepit Herodes. Matth. 14. a. Typum gerit habentis peruersam doctrinam. Fuit alius Philippus apostolus vocatus à Christo. Ioan. 1. f. 6. a.

Philistin, uide Palestina.

Phinees.

Phinees, id est, aspectus vel facies confidentiæ vel protectionis, Sacerdos filius Eleazari: qui occiso viro Israelita cū scorto, iram Dei placauit. Nu. 25. c. psal. 105. Typus esse potest martyrum, qui carne sua occisa, & sanguine fuso, iram Dei placant. Vel designat Christum, qui patris iram placauit: vel doctores, qui gladio verbi Dei cōfodiunt vitia, & destruunt hæreses: vel interpretatur parcens ori: & designat eum, qui non aperit os ad loquendum malum.

Alius fuit Phinees filius Eli sacerdotis: & interpretatur oris obturatio: designat sacerdotes, qui obturatum habent os ad scientiam, & ad loquendum bonum & confitendum peccata. Idē cum fratre Ophni designat scribas & pharisæos. i. Reg. 4. b. 14. a.

Phinon.

Phinon, id est, gemma, sive aspiciens, aut os æternitatis, vel os filij: aut Phino, id est, oris parsimonia: Trigesima sexta mansio filiorum Israel in deserto: ad quam peruenitur post Selmona. Nu. 33. e. designat perfectos, qui audiunt iam arcana, quæ non licet homini loqui. Vel dicitur Phunon, id est, os dimiuitiue, ab ore: & designat confessionem fidei in tentationibus.

Phison.

Phison, id est, oris mutatio siue multitudo, aut extensio: vnum ē quatuor fluminibus ē paradiso terrestri exeuntibus: circuit terram Euilath. Gen. 2. b. Typus est prudentiæ, quæ mutat verba ad capacitatem auditorum. Ibi nascitur aurum optimum, hoc est, viuendi disciplina. Non vincitur falsitate, quemadmodū carbunculus, qui ibi nascitur, nō vincitur à nocte. Habet virorem spei in lapide prasio, qui ibi nascitur. Circuit terram Euilath, hoc est, placidam, mitētem, propiciamq; constitutionem conseruat. Vel interpretatur oris dentatio: quia dum in terra sumus, dentibus, id est, certis viribus animę premendus conterendus, & ruminandus est omnibus cibis, quem pro anima capimus.

Phiton.

Phiton, id est, buccella eius, aut persuasio vel dilatio eius: vel oris donum: ciuitas quam fecit ædificari Pharao à filijs Israel in Aegypto. Exod. 1. d. Typus est mendacij, aut etiam sermonis persuasibilis: quæ facit ædificari diabolo: vel interpretatur os deficiens, vel os abyssi. Deficit enim, qui loquitur mendacium: & est os abyssi, quia abyssus locus perdicionis est.

Phoenix uide Sidon.

Phogor.

Phogor, id est, delectatio, vel hiatus, vel apertio: nomen idoli, aut puincię, in qua erat idoli libidinis: designat voluptates carnis, ad quas duxit Balach, hoc est, diabolus. Nu. 23. d. 25. d.

Phua.

Phua, id est, rubens, vel verecunda, aut gemens vel viulans, vel apparatus: obstetrix Aegyptia, quæ obstetricabat fœminas Hebræas, quæ non obtemperauit regi Aegypti, qui præcipiebat necari masculos Hebræorum. Exo. 1. c. Typus esse potest euangelij, vel scientiæ moralis, aut humanæ, quæ modestiam & pudorem inducunt.

Phud.

Phud, id est, oris exclusio: designat gentiles ad fidem venientes, & excludētes omnem blasphemiam, & aperientes os ad laudes Dei. Isa. 66. f. uide Libia.

Phurim.

Phurim, id est, sortes: sic dictæ sunt sortes, quas misit Amā, vt Iudeorum genus deleret. Esth. 3. b. 9. f. Qui ad fortē domini pertinent, occiduntur: vt hircus super quē fors mittebatur.

Phylacteria.

Phylacteria dicebantur à custodiendo: quæ ferebāt pharisæi in signum custodiæ legis: erātque membranæ, in quibus scribebant verba decalogi, & eas in fronte ligabant, quasi coronam capiti facientes: vt semper ante oculos mouerentur. Matth. 23. a.

Piculum, uide Peccatum.

Pietas, Pius.

Pietas est virtus, qua Deo exhibemus cultū ipsi debitū, & etiā proximis, præcipuē nobis cōiunctis;

Redemptio iunctis. vnde dicitur pius Pietatis autem sacramentum, est opus incarnationis & redemptionis: qui a demonstrat pietatem seu dilectionem Dei erga genus humanitatem. i. Timo. 3. d. Pietas autem ad omnia utilis est, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & futuri. i. Timo. 4. c.

Piger, uide Ociosus.

Pigmentum, Pigmentarius.

Pigmenta sunt à pingendo dicta: suntq; variæ species, ex quibus cōficiuntur medicamenta, vel colores, vel etiam odoramenta: & qui hæc cōficiunt pigmentarij dicuntur.

Pigmenta dicuntur virtutes: & puluis pigmentarij est, quum per singula nostra opera diligentiū pertractamus, ne quid in operibus nostris incultū remaneat, ne inter virtutes vitii lateat. Cant. 3. c.

Verba hereticorum Pigmenta multiplicata sunt verba, quibus hæretici suos exornant errores. Isa. 57. b.

Prædicatores. Pigmentarij sunt prædicatores, qui ex sacra scriptura & exemplis sanctorum pigmenta cōficiunt. Cant. 5. d.

Pignus.

Pignus est, quod datur alicui in securitatem precij post modum tradendi. Gen. 38. c. Interdū sumitur pro hypotheca. Exo. 22. d. Si pignus à proximo tuo acceperis vestimentum.

Confessio peccati. Pignus quandoq; significat confessionem peccati. Exod. 22. d. Quum debet tibi quippiam frater tuus, & abstuleris pignus ab eo, ante solis occasum restitue. A debitore nostro pignus accipimus, quando ab eo qui in nos peccasse cognoscitur, peccati eius cōfessionem tenemus, per quam relaxare peccatum in nos perpetratum postulamus. Abstulisse autem dicitur Iob pignus fratrum suorum sine causa. Iob. 22. a. Quando ecclesia suscipit confessionem venientium ab hæreticis: quod ipsi hæretici sine causa fieri iudicant: accipit etiam in pignus molam superiorem aut inferiorem, qui à peccatore confitente auferit spem, vel timorem. Deut. 24. b.

Spiritus sanctus. Pignus hereditatis est spiritus sanctus, vel donā eius, per quæ anima nostra ad interioris specitudo certitudine roboratur. Ephe. 1. c. Et abstulisse dicitur Iob pignus fratrum suorum sine causa, quū hæretici iudicant eos, qui ad ecclesiam veniunt, amittere spiritualia dona.

Verbum Dei. Pignus dici potest verbum Dei auditum & non intellectum. Deut. 24. b. Et pignus reddendum est doctrina à Deo accepta, quā debemus reddere docendo ignorantes. Eze. 18. c. Et pignora vestimenta sunt sacræ scripturæ veritates, quas vsurpant hæretici. Amos. 2. c.

Prædicator. Pignus quum tollitur, aliud quidem est quod tenetur: sed tamē adhuc aliud queritur. Bouē ergo viduæ in pignus auferunt, qui de sancta ecclesia etiam prædicatores tollunt: quos ideo hæretici conantur auferre: vt eorum etiam sequaces trahant. Pro pignore ergo bos viduæ tollitur, quando idcirco ipse qui prædicabat rapitur, vt alij sequantur. Iob. 24. a.

Amittere Christum. In pignus dicitur dare molam superiorem, qui Christum peccando amittit. Deut. 24. b.

Pignus quandoq; significat impedimentum sermonis & doctrinæ.

Pila.

Pila est vas concauum, in quo frumenta tunduntur, & medicorum vsui aptum, in quo ptilanæ ferri solent. Cum dicitur Sopho. 1. c. Vlulate habitatores pilæ, Pila sumitur pro Hierusalem. Ioset autem designare animam, vel ecclesiam.

Iudæi dispersi. Pila etiam est instrumentum rotundum, quod iactatum ad lufum deseruit. Quasi pilam autem mittit dominus Sobnam in terram latam & spatiosam, quum Iudæos disperfit, vt per totum orbem in quieti vagentur. Isa. 22. e.

Pilatus.

Pilatus fuit procurator populi Romani in Iudæa: qui instantibus Iudæis, abluens sibi manus condempnauit Christum ad mortem, quem innocentē sciebat. Matth. 27. Luce. 23. Secundū autē q; in morte Christi lauit manus, typus esse potest gētilis populi, qui p fidē Chrī mudat⁹ est.

Pilum.

Pilum est instrumentum, quo quippiam in mortario seu pila teritur.

Cruz Christi. Pilum quandoque significat crucem Christi: vt manna pilo tusum est corpus Christi in cruce. Exo. 17. c.

Represio inanis gloriæ. Pilum interdum significat inanis gloriæ represionem, & etiam sedulam probationē. Exod. 27. d. Oleum pilo tusum.

Pilus, Pilosus, uide Capillus.

Pincerna.

Pincerna est, qui propinandi poculum principi munus habet.

Pincernæ Salomonis doctores Christi designare possunt, qui poculum illi propinant, quando peccatores conuertuntur. 3. Reg. 10. a. 2. Par. 9. a.

Hiero. f. Isa. 22. Piscina vetus ymbram legis significare potest, seu vetus testamentum. Isa. 22. c. Piscina etiam probatica est lex vetus habens quinq; porticus, nempe quinq; libros Moſis. Ioan. 5. a. Lex vetus.

Pistor, Pistrinum, Panifica.

Pistor dicitur, qui frumenta in pilis pinſit: licet nunc pistor sit, qui panem præparat ad coquendum. Pistrinum autem est locus, in quo pinſitur, & panis fit. Pistor regis Aegypti typum gerit Iudæorum, qui dixerant: Mittamus lignum in panem eius. Potest etiam designare latronem malum, qui cum Christo crucifixus est, & perijt. Gene. 40. a. Pistrinum significare potest hunc mundum: aut corpus humanum.

Pitacium.

Pitacium est particula corij, qua aliquid reparatur. Iofu. 9. a.

Pix.

Pix est quæ fit ex arborum resinis ad ignem decoctis, & in nigredinem versis. Pix in fſcella, in qua positus fuit Moſes, designare potest obscuros sensus Iudæorum legem ipsam obſcurantes. Exo. 2. a.

Pix quum sit fomentum ignis, destructionem Hierusalem, & templi combustionem significare potest: & etiam pœnam inferni. Isa. 34. b.

Pix nigredinem delictorum, & carnis delicias interdum significat. Eccl. 1. 13. a. Qui tetigerit piscem, inquinabitur ab ea.

Placare.

Placare est mitem aut placidum facere eum, qui iratus est. Placabilis annus dñi est tempus prædicationis Christi, & tēpus gratiæ. Isa. 61. a. Lc. 4. c.

Placatio data Deo est à solo Christo: qui sufficienter Deo pro nobis satisfecit. psalm. 48. Et ipse est placabile sacrificium. Exo. 29. f. Iob. 33. d.

Placari dicitur dñs manente lamina in fronte pontificis, hoc est, quando pontifex perfectus Deo subiicitur: & subditi eius exemplo se Deo pura mente subiiciunt. Exo. 28. g.

Placatum dominum Aaron super altaris cornua, quum sacerdos sanctorum intercessionem interponit. Exo. 30. b. Sic placatus est dominus orante Moſe & dicente: Recordare Abraham, Isaac, & Israel seruatorum tuorum. Exo. 32. c. Et placatur holocausto vituli. Leui. 1. a. Et oleo, hoc est, operibus misericordiarum. Leui. 14. d. Placans quoq; Phinees dominum, occisus adulteris, designauit orationes martyrum maximè Deum placantes. psalm. 105.

Placabile altare Dei est in ecclesia: vbi offertur eucharistia maximè grata Deo. Isa. 60. b.

Placere, Complacere, Placitum.

Placere est alicui acceptum & gratum esse. Item estimare, aut in estimatione haberi. 1. Reg. 18. c. Ecce places regi. Conſentire. 2. Reg. 3. g. Placuerunt eis cuncta quæ fecit rex. Decerne re. 2. Par. 30. a. Placuit sermo regi, & omni multitudini. Gratum habere. Iudi. 18. d. Videte quid vobis placeat. Præferre. 2. Par. 1. c. Quia hoc magis placuit cordi tuo. Suscipere. 2. Reg. 3. d. Omnia quæ placuerant Israeli. Videri. Gen. 20. d. Vbicunq; tibi placuerit habita.

Placitum Dei dicitur voluntas Dei. Ephe. 1. b. Vbi dicitur beneplacitum eius. Placet Deo super vitulum nouellum, hoc est, super Christum. psalm. 78. In eo dicitur placuisse sibi anima Dei. Isa. 42. a. Super eum facta est vox de cœlis dicens. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. Matt. 3. d. 17. a.

Complacuit domino in ecclesia. Isa. 62. b. Quia non meritis Iudæorū aut gentium eam elegit, sed gratuita voluntate: vnde & dicitur clemens in quem sibi placuerit. Exo. 33. d.

Placens Samuel Deo & hominibus. 1. Reg. 2. c. designat prædicatorem humilem corde coram Deo, & venerabilem coram hominibus: qui potest dicere: Christi bonus odor sumus. 2. Cor. 2. d. Et, Omnia omnibus factus sum, vt omnes facerem saluos. 1. Cor. 9. d. Et, Sine offensione esto te Iudæis & gentibus. 1. Cor. 10. g. Et, Gloria nostra hæc est, testimoniū cōſcientiæ nrę. 2. Cor. 1. c.

Placetes victimæ Deo sunt orationes humilium ipsi gratæ. Isa. 56. c. Placuerūt feruis dei lapides Siō, quū apl' i placuerūt pphetis, q de eis multa pdixerūt. psalm. 101.

Non placere Deo in ceremonijs mente lugubri. Leui. 10. d. est in lege veteri non esse sufficientem placationem. psalm. 48. Non dabit Deo placationem suam.

Placere domino in regione viuorum, hoc est, in cœlesti patria: vbi perfectè est voluntas in omnibus placens Deo. psalm. 114.

Placitū tēpus est tēpus redēptionis humanę per Christū factę, quę accepta fuit deo. Isa. 49. c. Complacere in ore est conſiteri & laudare, & solis labijs honorare deum: quales sunt laudes hypocritarum & hæreticorum, quæ non sunt in corde. psalm. 48. Sic non placent domino libamina hæreticorum. Hofe. 9. a. Iob. 13. a.

Placent hominibus, qui propriam vtilitatem querunt. psalm. 52. Qui & in carne placere dicuntur. Gala.

tur. Gala. 6. c. Et placentia volunt sibi loqui, qui cupiunt in vitijs perseuerare. Isa. 30. b.

Placens saltatio filij Herodiadis Herodi, designat errores, quos amplexi sunt principes Iudæorum. Matth. 14. a.

Tempus iudicij. Non placentes dies designant tempus iudicij & diuinæ vindictæ. Eccl. 7. 12. a. Nunc quid placet hypocritæ ve cordia sua: sed non placebit ei: quia cum tempus retributionis aduenierit, in pœna displicet, quod vçcoris fuit. Iob. 8. c.

Placenta.

Placenta est libum farinaceum, quod fit ex filiginea farina, caſeo & melle: dicta q̄ nobis placet: vel quod ea Deos placare solent. Iere. 7. d. 4. 4. c. Faciebant Iudæi placetas reginæ cœli, hoc est, lunæ: vbi placetæ omne genus sacrificij designant.

Plaga, vide Vlnus, & Regio. Plangere, vide Flere.

Planta pedis.

Planta pedis est tota pars inferior pedis, etiam digitos & vngues includens.

Planta pedis animalium quæ erat vituli, seu rotunda. Eze. 1. b. designat omnibus amputatis angulis in operando rotunditatem esse sequendam, quæ omnium figurarum pulcherrima & capacissima est. Vel designat opera prædicatorū, qui debent maturè incedere, ne leues sint moribus, & fortes esse in operando: & diuidere vngulam per discretionem. Designat etiam finale vtilitatem incarnationis & passionis Christi: quæ est remissio peccatorum totius mundi.

Planta finem operum aut extremum vitę significare potest: vt cum mali planta dicitur teneri laqueo. Iob. 18. b. Et plāte pollutæ designant opera turpia. Iere. 13. d.

Planta pedis Esau, quam tenebat Iacob. Gene. 25. c. designat primatum primogenituræ ab ipſo amissum. Vel nouissimū tempus Israelitici populi, in quo dominus noster aduenire dignatus est, vt eis conferret salutem.

Planta pedis infirmos in populo designare solet. Isa. 1. b. A planta pedis vsque ad verticem Satan Iob vulnerauit: quia prius ab hominibus inchoans vsq; ad ipsū caput ecclesiæ sæuendo peruenit. Iob. 2. c.

Planta pedis concupiscentiam necessariam, vel necessitatem concupiscendi malum significare potest. Isa. 1. b.

Planta, Plantare, Transplantare.

Planta in arboribus dicitur, quæ transferendi gratia aliunde sumitur, vt alibi ponatur. Generale tamen nomē est ad omnes arbores, frutices & herbas. Plantare autē est plantas alium de sumpris alteri solo committere, & serere. Item fundere. Gen. 2. b. Plantauerat autem dominus Deus paradysum. Formare. psalm. 93. Qui plantauit aurem non audiet? Conuertere. Iere. 1. b. vt a diſces, & plantes.

Plantasse dicitur Deus paradysum, quando produxit filium: & locum felicitatis: & etiam quum instituit virtutes. Gen. 2. b. Iere. 1. c. Plantauit quoq; dominus de medulla cedri super montem excelsum, quum incarnari fecit filium in virgine, qui est caput ecclesiæ. Eze. 17. g. Et plantatum lignum iecus decursus aquarū est Christus iuxta populos: vel iustus in legis doctrina, & iuxta fluuenta gratiæ Christi statutus. psalm. 1. Transplantatum est lignum secus decursus aquarum est, qui de infidelitatis ariditate venit ad baptismum. Iere. 17. b. Plantare autem dicitur Deus, quum in bono statuit: Et plantat in veritate, fidei videlicet Christianæ. Iere. 18. b. 24. c. 31. e. 32. g.

Plantauit Deus de ramis cedri, quum produxit apostolos & cæteros de synagoga: & ex eis instituit ecclesiam in monte sublimi. Ezech. 17. g. Plantauit etiam cedros Libani, hoc est, diuites in ecclesia: vel excellentes virtute. psalm. 103. Dicitur etiam plantasse Deus populū suū in monte hæreditatis: quia instituit eum in ecclesia, quæ eius hæreditas dicitur: & postmodum fiet hæreditas cœlestis. Exod. 15. c. Sic dicitur plantasse cœlos. Isa. 51. e. Et iustus dicitur plantatus in domo domini, in attrijs domus Dei nostrj. psalm. 91.

Complantati Christo tanquā ligno vitæ sunt fideles, vt inde virtutem suscipiant. Et tunc deponunt omnia vitia, ne de cætero peccent. Rom. 6. a. Dicuntur etiam complantati similitudini mortis eius: quia suscipientes baptismum, virtute mortis Christi moriuntur vitæ veteri, & efficiuntur membra corporis eius.

Plantasse etiam dicitur Deus paradysum, quando creauit mundum. Gen. 2. b.

Plantans Noc vineam designauit Deum instituentem Iudæam vel animam. Et dicitur plantasse vineam semine verō: quia creauit animam bonam: & ecclesiā tam militantem q̄ triumphantem. Plantauit quoq; Deus vineā, hoc est, Synagogam: vel sacram scripturam. Gen. 9. c. psalm. 79. Isa. 5. a. 60. d. 65. d. Iere. 2. e. Matth. 21. b. Plantare quoq; vineam in montibus Samarię est fundare ecclesiam in apostolis & apostolicis viris. Iere. 31. a. Plantauit etiam Deus vineā in paradiso, hoc est, fideles in Christo. Plantant etiam vineam fideles, qui bene operando in

Redi. f. Prouer. 31.
Ricar d. f. victo. de
f. mario Nabuch. 14
Greg. 12. mo. 4.

Orif. f. reg. ho. 1. &
f. lere. ho. 1.
Philo. de pita Noe.
Ruper. f. gen. 17.

Amb. f. 1. Cor. 3.

Hiero. f. lsa. 17.

Hic. f. Levi. 19.
Hic. f. Eze. 18.

Hic. f. Amos. 5. & f.
Hic. 4. d.

Orif. f. lere. ho. 14.
Philo. allegor.
Gre. ad Leandrum.
Orif. f. lsa. ho. 13. &
Iere. ho. 1. & f. Matt.
cap. 15. Hil. f. Matth.
can. 14. Aug. 1. q. in
euang. 17. Hic. f. p. 143

Hiero. f. lere. 12.
Amb. f. Luc. 17.
Hic. f. adue. Iouinia.
Cor. vs. can. 1. ton.
6. cap. 14.

Orif. f. Luc. ho. 22.
Hiero. f. lsa. 4. o.

Hiero. f. lsa. 4. 9.
Geo. ven. cit. 1. ton.
7. cap. 8.

Amb. 2. de Iacob. 4.

Gre. 3. mo. 14.

Glo. ord. f. Eze. 21.

Aug. f. ps. 46.

Glo. ord. f. Eze. 21.
Lyra. f. lere. 5.
Hic. f. Eze. 15.

f. sem eriguntur. Eze. 29. g. Sic plantauit mulier fortis. Pro. 31. b. Eccl'ra. 2. b. Mich. 2. b. Plan-
tat et etiam vinea, quando bonum propositum in bona intentione figitur. psal. 79.

Prima plantatio ligni est institutio iustorum in prascientia diuina. Vel est prima fides discipu-
lorum Christi, quam habuerunt ante passionem eius, quae in resurrectione reuixit. Iob. 14. d.

Plantans nemus Abraham designauit prelatos exempla virtutum subditis praebetes. Et vt ne-
mus non est vnus speciei arborum, aut fructuum, sed diuersarum: ita prelati diuersarum virtu-
tum exempla praebere debent. Plantauit etiam nemus Abraham, quum Christus multos infli-
tuit in gentilitate insignes viros. Gen. 21. d. Et plantare ligna pomifera est virtutes & scientias
in animam inducere. Leui. 19. d. Plantare autem post auulsionem est extirpatis vitijs virtutes
inducere. Iere. 1. c. psal. 43. Plantat etiam praedicator, quum euangelizat, & ad fidem atrahit,
& infideles conuertit. 1. Cor. 7. b.

Plantat plantationem fidem synagoga, quum credit in Deum patrem, sed seminat alienum
germen, non credens in filium. Isa. 17. c.

Plantare ligna pomifera est tractare sacram scripturam veteris legis. Leui. 19. e.

Transplantata vinea in desertum, quae prius plantata erat super aquas, est Iudaea in Babylo-
nem translata: vel in se destructa: vel est ecclesia frigescente charitate. Ezech. 19. d.

Plantant vineas haeretici, quum mixta mendacis docent mysteria Christi. Amos. 5. c. Sopho.
1. c. Plantat etiam pinum haereticus, quum doctrinam naturalem proponit, vnde suas eliciat,
aut confirmet haereses. Isa. 44. c. Plantare etiam lucum iuxta altare, est haereses in ecclesiam in-
ducere, vel virtutibus vitia miscere, vel inanem eloquentiam sacrae scripturae adiungere. Deut.
16. d. Plantatio autem quam non plantauit pater caelestis, est vitium & carnalis cupiditas: &
etiam traditiones humanae legi diuinae contrariae. Vel sunt intelligentes scripturas solum ad li-
teram. Matth. 15. b. Plantationes quoque nouellae sunt adinventiones haereticorum. psal. 143.

Plantasse dicitur Deus impios, quum eos permittit in haeresi firmari. Iere. 12. a.

Transplantari morum est diabolus exire ab ijs, qui conuertuntur. Luc. 17. b.

Plantandi tempus est in nuptijs. Eccl'ra. 3. b.

Qui nutritioni tantummodo deditur, die noctuque torpet, vixit vt planta.

Planus.

Planum dicitur cuius figura seu superficies aequalis est.

Planæ viae designant vitam sine vitiorum anfractibus: vel corda tractabilia gentiliu. Isa.
40. b. 62. d. Luc. 3. a. Et plana deserti sunt simplices ex gentilitate. Eze. 47. b.

Plana in quibus sunt pascua gregum domini. Isa. 49. c. designant sacram scripturam: & felici-
tatem: ac caelum empyreum: in quo nec tunc factio stellarum, nec gibbosum vel asperu quip-
pian reperitur: sed totum est planum: totum iucundum, atque amoenu. Est etiam in ipso arche-
typo planities: à quo omnia iucunda, lenia, dulcia, amena & delectabilia procedunt.

Plasmare, Plastes, uide Fingere.

Platanus.

Platanus est arbor late se spargentibus ramis, & latis folijs.

Platani virgae dicuntur spiritalis fructus vbertate: quia huic arbori vitis annectitur: vt per
cuius lata confortia partus se vberes fundant. Gen. 30. f. Eccl'ra. 24. b.

Platani etiam designare possunt angelos: & humiles in paradiso. Eze. 31. c.

Platea, uide Forum.

Plaudere, Applaudere, Complodere.

Plaudere est percussione mutua manuum congratulari alicui, laetitiamque ostendere. Com-
plodere vero contrarium indicare solet.

Complodere aut percute manu dicitur Deus, quum iratum se puniendo ostendit.
Eze. 21. b. 22. c.

Plaudunt manu ligna regionis, quum sancti cum gaudio bene operantur. Et omnes gentes
plaudunt, quando bonis operibus laudant Deum. Isa. 55. d. psal. 46. 97.

Plaudere super femur est plangere, & gementis habitum assumere, & demonstrare. Eze. 21. b.

Applaudunt sacerdotes pseudo prophetis, quum fauent haereticis & eorum mendacis. Ier. 5. g.

Plaudere manibus super casu Hierusalem. Thre. 2. c. Eze. 25. b. Est quum daemones gaudent
de animae lapsu: & haeretici de lapsu ecclesiae.

Plastrum, uide Currus. Plebs, uide Populus.

Plecta.

Plecta est aliquid complicatum vt chorda. Et plecta in sculpturis maris fusilis Salomonis,
formam vinculorum, quibus sculptrae intextuntur, significare videtur. 3. Reg. 7. c. Designat
autem,

Prascientia diuina.
Prima fides apostolo-
rum.
Exempla platorum.
Inducere virtutes.

Coersio infidelium.

Fides synagoga.
Tractare veterem le-
gem.
Destitutio iudei.
Refrigescentis chari-
tas ecclesiae.
Doctrina haeretico-
rum erronea.

Vitium.
Carnalis cupiditas.
Traditiones huma-
nae.

Vita sine vitijs.
Corda gentium tra-
ctabilia.
sacra scriptura.
Felicitas.
Caelum empyreum.

Vbertas spiritalis.

Angeli.
Humiles.

Punitio Dei.

Bene operari.

Plangere.
Fauere haereticis.
Gaudentes daemo-
nes & haeretici de la-
psu fidelium.

Vinculū dilectionis autem vinculum fraternae dilectionis in apostolis & praelatis.

Plectere.

Plectere est punire, aut ferire, aut etiam complicare.

Heretici fingentes ra-
tiones.

Plectentes subtilia sunt haeretici dialecticas rationes torquentes ad decipiendos simpli-
ciss. Isa. 19. b.

Pleiaides.

Pleiaides sunt stellae septem in signo Tauri: in cuius fronte ponuntur: nomenque habent à
pluuia. Iob. 38. c.

Sancti.

Pleiaides quae septem sunt, sanctos omnes denuntiant: qui inter praesentis vitae tenebras sep-
tiformis spiritus gratiae nos lumine illustrant: qui ab ipsa mundi origine, vsque ad eius termi-
num diuersis temporibus ad prophetandum missi, & iuxta aliquid sibi coniuncti sunt, & iuxta
aliquid disuncti: sicut pleiades vicinitate sibi coniunctae sunt, tactu disiectae. Designant etiā
nouum testamentum secundum quod ab oriente surgunt, & gratiam afferunt septiformis spūs.

Gre. 19. mo. 28. 29.
Hiero. f. Iob. 38.

Nouum testamētū.

Plicare, Complicare.

Plicare est nequere, & velut rugas facere.

Cessans obsequium
caelorum.

Complicabuntur caeli. Isa. 34. a. quum post detecta hominum peccata in iudicio, non am-
plius obsequium praestabunt malis: nec amplius in eis scribentur peccata.

Hiero. f. Isa. 35.

gens spiritalis in
literali.

Plicari ostia templi est in historia legis contineri sensum spiritualem: & non esse vnum sine
altero. Eze. 41. d.

Hiero. f. Eze. 41.

Coplicare dicitur stultus manus suas, quum non extendit eas ad bene operandu. Eccl'ra. 4. a.

Pluma, Plumescere, Plumarium.

Pluma est in auius mollior & exigua penna. Plumescunt autem aues, quum pennas emit-
tunt, quibus tegantur. Plumarium autem opus dicitur, quod multiplici varietate distinctu
est: vt auis varijs pennas coloribus.

Superbia. Leuitas.
Diuitie. Scientia.
Exercit' regis Baby-
lonis.

Plumae auium superbiam, leuitatem, diuitias, scientiam, & caetera, quibus homo extollitur,
significare possunt. Leui. 1. d. Et plumae aquilae grandis, designant diuitias regis Nabuchodo-
nosor, & exercitum eius, ac varias gentes illi subiectas. Eze. 17. a.

Iy. f. Leui. 1.
Glo. inter. f. Eze. 17.

Bona conuersatio.
Renouari per spiri-
tum sanctum.

Plumae, in bonum significare possunt bonam conuersationem, & dona spiritus sancti: ac vir-
tutes. Plumescit autem accipiter expasis alis ad Austrum. Iob. 39. c. Quum vnusquisque sancto-
rum tactus statu spiritus sancti conalescit, & vnum vetustae conuersationis abiciens, noui ho-
minis formam sumit. Quod Paulus admonet dicens Coloz. 3. b. Expoliantes vos veterem ho-
minem cum actibus suis, & induentes nouum. Et rursum. 2. Cor. 4. d. Licet is qui foris est nos-
ter homo corruptur: tamen is qui intus est, de die in diem renouatur. Vetustam autem pen-
nam projicere est inueterata studia dolose actionis admittere: nouam pennam sumere est mi-
tem ac simplicem bene viuendi sensum tenere.

Greg. 31. mo. 32.
Hiero. f. Iob. 39.

Plumbum.

Plumbum est metalli genus grauis ponderis, coloris obscuri: minimeque sonoru estque molle,
ac facile liquabile.

Podus correctionis.

Plumbum quandoque significat pondus correctionis, tam verborum, quam flagellorum. Ie-
re. 6. g. In conflatione autem auri apponitur plumbum: & si consumatur plumbum, conflatio
nocet auro: ita ad perficiendos bonos additur plumbum correctionis.

Iyra. f. Iere. 7.

Gravitas peccati.
Gravitas condēnatio-
nis.

Plumbum quum sit maximè graue, grauitatem peccati significare solet. Exod. 15. b. Ezech.
28. c. Zach. 5. c. Item grauitatem condemnationis: ideo ponitur super amphoram, hoc est, su-
per iniquitatem.

Orif. f. Exo. ho. 6. &
f. Isa. ho. 6.
Hiero. f. Zach. 5.
Rup. f. Zach. 5.

Graves humines per
peccata.
Auarus.
Auaritia.

Plumbum etiam dicuntur homines, non habentes firmitatem in bono, & graues per pecca-
ta. Eze. 22. d. vnde plumbum tanque feces metallorum non inuenitur in superna ciuitate. Plumbi
autem lamina eos significat, quos avaritia pondus grauat. Iob. 10. d. Quibus per inreprentem
prophetam dicitur. psal. 4. Filij hominum vsque quo graui corde? Per plumbum namque cuius na-
tura grauis est ponderis, peccatum avaritiae specialiter designatur: quod mentem quam in sece-
rit, ita grauem reddit: vt ad petenda sublimia attolli nequaquam possit. Haec est talentu plum-
bi in amphora. Zach. 5. c.

Hic. f. Eze. 22.
Geor. vene. cant. 1.
ton. 7. cap. 6.
Greg. 14. mo. 26.

Populus iudaeorum.

Plumbi lamina etiam Iudaeorum est populus: vt enim in plumbo facile scribitur, & ipsa eius
mollicie facilius deletur: ita Iudaei praecipua Dei, & sine labore pcepit, & cu celeritate perdidit.

Gre. 9. mo. 26.

Pluuia, Pluere, Imber.

Pluuia est iugis & lenta aqua cadens e nubibus, quae cum est vehementior imber dicitur. Est
etiam pluuia quandoque fertilitas. Leui. 26. a. Dabo vobis pluias temporibus suis. Plue-
re autem dicimus, quum aqua sic decidit. Est item pluere abundare. Iob. 20. c. Et pluat
super

super illum bellum. Demittere. Exod. 16. a. Ego pluam vobis panes de caelo. Rigare. 3. Reg. 17. a. Non enim pluerat super terram. Stillare. Exod. 9. c. Pluitq; dominus grandinem. Pluvia dicitur verbum Dei, quod est filius Dei. Deut. 32. a. Amos. 4. b. Et pluvia in vellus est Christus sine virili semine conceptus: qui sine strepitu & humiliter descendit. Qui etiam in Iudaeam descendisse dicitur vt in vellus. psalm. 71. Pluit etiam Deus manna, quum incarnari fecit verbum. psalm. 77. Aug. f. ps. 77.

Pluvia significare solet gratiam, seu gratia infusionem: & dona spiritus sancti, & doctrinam etiam prophetarum: quae fuit vsq; ad Christum: aut etiam ipsos prophetas: & praeterea euangelium. Et pluvia in vellus designat gratiam in Iudaeos collatam. Gen. 2. a. Deut. 28. a. 32. a. 1. Reg. 12. c. 2. Reg. 1. d. psalm. 71. Eccl. 1. a. 12. a. Isa. 5. b. 55. c. Iere. 3. a. 10. c. Et pluvia benedictionis sunt dona gratiarum, & consolationes spiritus sancti. Eze. 3. 4. f. 3. Reg. 18. Iob. 5. b. 36. d. 38. c. psalm. 67. Zach. 14. d. Diuina etiam misericordia pluvia dicitur. psalm. 134. R. po. 11. b. 1. Geo. ve. cat. 1. to. 7. c. 17.

Pluvia quandoq; dicitur baptismus. psalm. 146. Ipse est pluvia fructificare faciens terram. 3. Reg. 18. g.

Imber significat tempus passionis Christi: & etiam persecutionis: Et imber abiit, quando Christus surrexit, & persecutiones cessarunt. Cant. 2. c.

Pluvia temporanea & serotina significat legem & euangelium: vel varias vocationes. Iere. 5. f. 14. a. Hanc pluuiam dat Deus temporibus suis. Leui. 26. a. quum praedicari facit vniciq; tempore oportuno: & secundum quod id ferre potest. psalm. 67. 13. 4. 14. 6. Pluvia etiam praedicationum dicta designant. Iob. 28. 29. Deut. 32. a. Et pluvia hyemis sunt verba praedicationis in hac vita: vbi est hyems, quum nos adhuc nostrae mortalitatis frigidus torpor obringat. Iob. 36. d. Et imber fortitudinis Dei est praedictio diuinitatis eius: sicut imber infirmitatis est praedictio in carnationis. Iob. 37. a. Huius pluuiae pater dicitur Deus. Iob. 37. c. Eccl. 1. b. 3. 4. f. Pluit autem dominus panes, quum dat doctrinam caelestem. Exod. 16. a. Et pluunt nubes imbrem, quum apostoli & doctores praedicant. Et pluunt iustum, quum praedicant Christum. Isa. 5. a. 45. b. Pluit autem dominus super vnam ciuitatem, & non super aliam, quum ecclesiae dat doctrinam euangelicam & dona spiritualia, & non haereticis. Amos. 4. c. 3. Reg. 17. a. Imber quoque matutinus est doctrina Christi & apostolorum. Ioel. 2. c. Et imber vehementissimus, cui dat Deus cursum, est fortis praedictio, & inter graues persecutiones. Iob. 38. c. Imbres quoq; motium sunt verba doctorum. Iob. 2. 4. b. Imbres quoque quos effundit Deus ad instar gurgitum, sunt doctrina noui testamenti: quae tamen profunditatem habet & obscuritatem mysteriorum. Caeterum pluuia ad legem Moysi referri potest propter multitudinem praecceptorum. Stillae vero pluuiae sunt mysteria in lege veteri latentia. Iob. 36. d. Non pluit in Gelboe, hoc est, in Iudaea, quum ablatum est a Iudeis verbum Dei. 2. Reg. 1. d. 3. Reg. 18. g. Pluere autem dicitur dominus super iustos & iniustos: quia omnibus praedicari facit Christum. Matth. 5. g. Nondum pluerat dominus super terram. Gen. 2. a. Quum antequam peccaret anima, nondum nubibus scripturarum pluuia doctrinae dominus ad irrigandam animam concesserat: Nondum etiam propter hominem, qui est terra, dominus noster nubem carnis assumpserat, per quam imbrem sancti euangelij largissimum infudit. Non compluta autem terra est non accipiens verbu Dei. Eze. 22. f. Apo. 11. b.

Pluuia terra Deus tribuit, quum arentia corda gentilium superne gratia praedicationis infudit. Iob. 5. b. Et super terram absq; homine in deserto pluere est verbum Dei gentilitati praedicare. Quae dum nullum cultum diuinitatis tenuit, nullamq; in se speciem boni operis ostendit, quasi desertum fuit. Iob. 38. c. Et pluit dominus super vnam ciuitatem & non super aliam, quum sancta exhortationis verba, alia mens suscipit, alia recipere recusat. Et quum quis ab vno vicio emendatur, & in alio persistit, pars vna ciuitatis compluta est, & pars arida permanet. Amos. 4. c.

Imber matutinus est in autumno: serotinus autem in vere, quum fruges virent & auferuntur. Amos. 7. a. Imber autem matutinus aut temporaneus significare potest fundamenta fidei, & cognitionem, quae nunc habetur ex parte. Hosc. 6. a. Serotinus vero fructus felicitatis, & cognitionem perfectam. Deut. 11. b. Vel imber serotinus & matutinus significat nouum & vetus testamentum. Ioel. 2. f. Imber quoq; serotinus est praedictio in extrema parte seculi, & doctrina & dona spiritus sancti in aduentu Christi. Iob. 29. d. Zach. 10. a. psalm. 77. Quando etiam maturis virtutum frugibus ablati de hac vita in dominico horreo recodimur, imber est serotinus. Pro. 16. b. Imber matutinus, praedictio Iudaeis facta per apostolos: serotinus vero, praedictio eisdem faciendae in fine seculi.

Pluuia voluntaria quam Deus haereditati suae segregauit, fuit quum nato Christo angeli ceciderunt: Et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Gratia quoq; est pluuia voluntaria: quia nullis praecedentibus meritis datur. psalm. 67. 77. Porro Augustinus episcopus, 107. legit: Animam voluntariam.

Pluuia nutriens pinum est lumen naturale, aut Idea sensus nutriens scientiam naturalem. Isa. 44. c.

Verbum Dei

Gratia. Dona spiritus sancti. Doctrina prophetarum. Euangelium. Consolatio diuina. Misa Dei. Baptismus.

Tempus passionis & resurrectionis.

Lex & euangelium. Praedictio.

Praedicare gentibus.

Fundamenta fidei. Fructus felicitatis. Nouum & vetus testamentum. Vltima praedictio.

Praedictio iudaeis facta.

Pax in ortu Christi. Gratia sine meritis.

Lumen naturale. Idea sensus

44. c. Pluuia autem, quae est Idea sensus, non est ipsum sensibile, indiuiduum: & non pluerat dominus super terram, hoc est, super Ideam: quia particularia sensibilia debentur particularibus sensibus, & non Ideae, quae illis non indiget. Gen. 2. a.

Imber quandoq; significat lachrymas poenitentiae, quae abeunt adueniente charitatis aestate: licet veniant imbres amoris. Cant. 2. c.

Pluit dominus laqueos super peccatores. ps. 10. Quum producit scripturas, quae sunt laquei male intelligentibus Iudaeis & haereticis.

Imbres Aegypti qui conuertuntur in sanguinem, designare possunt doctrinam philosophorum. ps. 77.

Pluuia sensum labens significare potest blandae illabentes voluptatis illecebras, & profluuium luxuriae. Cant. 2. c. Matth. 7. d. vbi etiam designare potest diabolium animas perdere conantem.

Imber inundans est vis diuinae punitiois: & etiam pluuia grandinis. Exo. 9. d. Eze. 13. b. 38. g. Et pluuia sulphuris & ignis est plenitudo supplicij. Gen. 19. c. ps. 10. Pluit etiam dominus bellum super hypocritam. Iob. 20. d. Quando iudiciorum suorum gladijs eius opera percutit. Bellum namq; Deo pluere est iniqui vitam districtis sententijs desuper ad interitum virgere. Bellum Deo pluere est superbentia contra se corda percutere: & mentem aridam, quali quibusdam guttis pluuiae descenditibus, iudiciorum suorum iaculis ferire. & c.

Pluuiae impingentes in domum, sunt tentationes, & etiam caliginosae superstitiones. Matth. 7. d. Et pluuiae hyemales sunt tribulationes. Iob. 37. a. Item persecutiones in Christum, & fideles: verba etiam haereticorum & philosophorum, & litera legis iam non seruanda. Cant. 2. c.

Pluuia in messe comparatur dignitas collata stulto & indocto, quia plus nocet ecclesiae, quam pluuia messi. Pro. 26. a.

Non pluunt nubes super vineam Soreth. Isa. 5. b. Quando non descendunt caelestia beneficia in synagogam.

Lachrymae poenitentiae.

Doctrina philosophorum.

Illecebre voluptatis Diabolus.

Vindicta Dei.

Tentationes. Superstitiones. Tribulationes. Verba haereticorum. Litera legis.

Doctrina pro capacitate.

Superfluitas praetorium.

Multitudo filiorum ecclesiae.

Malis.

Non recte sapere.

Afflictio. Desideria iustorum.

Poenae ecclesiae.

Plus, Plurimus,

Plus & plurimus notae sunt significationis, indicantia augmentum in multitudine.

Plus aut minus colligere de manna. Exo. 16. d. est vnumquodq; suscipere doctrinam pro sua capacitate. Glo. ordi. f. Exo. 16.

Plus offerre populum, q; necessarium sit ad opus tabernaculi. Exo. 36. a. dici potest quando superflua dantur praetatis ecclesiae. Iyra. f. Exo. 36.

Pluribus plus terra datur. num. 26. f. Quia plures sunt imperfecti, qui plus de terra possident. In terra vero caelesti plures dicuntur qui sunt perfecti: quia vnus iustus pro pluribus reputatur: mali vero sunt exigui. Ori. f. nu. 20. 21.

Plures filij desertae sunt filij ecclesiae ex gentibus, superates filios synagogae. Isa. 5. 4. a. Gala. 4. d. Plurimos autem dicitur parere steriles, & non omnes. 1. reg. 2. a. Quia non oes saluantur.

Plurimi dicit de malis, quasi sint sine certo numero: & peculiariter de hypocritis. Iob. 11. d.

Plurima sapientia dicitur esse eius, qui non recte sapit: quia dum ultra modum tenditur, in quodlibet latus culpa declinat. Iob. 26. a. Ait autem Paulus ad Roma. 12. a. Non plus sapere q; oportet sapere.

Moris est scripturarum, quamuis plures libros, si inter se non discrepent, & de eadem re scribantur, vnum volumen dicere. Siquidem & euangelium, & lex domini immaculata conuertens animas, singulariter appellantur, cum plura euangelia, & multa sint mandata legis. Sic & volumen in Isaia sermone signatur omnis scriptura diuina est: & vno capitulo libri Ezechiel Ioannesq; vescuntur. Saluator quoq; omnium retro sanctorum voce prophetatus ait: in capite libri scrip: um est de me. Iuxta hunc igitur sensum arbitratur praecceptum. Eccl. 12. d. Ne plures libri fiant. Quicquid enim dixeris, si ad eum referatur, qui in principio erat apud Deum, & Deus erat verbum, vnum volumen est: & innumerabiles libri vna lex, vnum euangelium nominatur. Quia si diuersa & discrepantia disputaueris, & curiositate nimia huc atq; illuc animum deduxeris, etiam in hunc librum multi libri sunt.

Poa herba, uide Borith. Poculum, uide Calix.

Podaris, uide Tunica.

Poenae, Supplicium.

Poenae est supplicium, quod datur alicui ob culpam. Sumitur autem generaliter pro omni afflictione: vt qui Iob. 9. c. dicit de Deo: De poenis innocentium non rideat, vbi poenae innocetum sunt desideria iustorum. Spes autem q; differtur affligit animam. Pro. 13. b. Sic sumitur. Iob. 10. c. Poenae militant in me.

Poenae Iob poenas ecclesiae significant: quibus eius persecutores saturari dicuntur. Iob. 16. b. Et super-

Ber. f. cant. f. 38.

Aug. f. ps. 10.

Hie. f. ps. 77.

Amb. f. ps. 118. f. 7.

Hila. f. Mat. ca. 7.

Hie. f. Mat. 7.

Geor. venet. cant. 1.

rono. 7. cap. 17.

Hiero. f. Eze. 13. & 17.

ps. 10.

Gre. 15. mor. 12.

Chry. f. gen. ho. 2. 6.

Au. 2. ser. dicit in 1. 6. 4.

Hie. f. Iob. 37.

Ber. f. cant. f. 38.

Beda. f. pro. 26.

Tert. aduer. Iudaeos

Glo. ordi. f. Exo. 16.

Iyra. f. Exo. 36.

Ori. f. nu. 20, 21.

Gre. f. 1. reg. 2.

Gre. 17. mor. 10.

Hie. f. Eccl. 12.

Gre. 9. mor. 20.

Gre. 13. mor. 8. & 24.

Et super-

Et supplicia quibus consumpta est caro eius, generis humani tentationes & tormenta significat. Iob. 33. d.

Poenitere, Poenitentia.

POenitere dicitur quis, quum ea quae fecit, ipsi displicent, & molesta sunt. Poenitentia vero est ipse actus poenitendi.

Aug. de essent. diu. ni. & sp. 1. 1. Euch. form. sp. 1. 1.

Poenitere tribuitur Deo per metaphoram: quum opus eius videtur esse poenitentis, & tamen poenitendi affectum habere non potest. Poenitudo enim Dei est mutandarum rerum immutabilis ratio: dicitur autem poenituisse Deum, quod hominem fecisset: quia destruendo genus humanum habebat se per modum poenitentis. Gene. 6. b. Poenitere autem dicitur Deus, quum mutat de malo in bonum: ut mutauit gentes: aut de bono in malum, ut Iudaeos: quae mutatio occulto iustorum Dei iudicio, seu per seueritatem iustitiae, seu per misericordiam eius fit, Quum autem statuta non mutat, dicitur non poenitere. ps. 109. 131. Iere. 4. f.

Mutatio rerum.

Glo. int. f. Hofe. 11.

Poenitudo Dei dicitur conturbata. Hofe. 1. c. quia grauius fuerat comminatus, & tamen grauius punire nolebat: quasi poeniteret cum populum suum delere.

Gre. 1. 1. reg. 15.

Poenituisse Deum quod constituerit regem Saulem. 1. reg. 15. c. Designat ipsum Deum reprobantem praedicatorum in peccatum lapsam, & non respicientem.

Reprobans Deus in poenitentia.

Glo. ord. f. Leui. 5.

Poenitentia pro peccato est varia, secundum exigentiam delicti & vires poenitentis. Leuitic. 5. a. Iob. 21. a. 2. 4. a.

Hila. f. Matr. ca. 12.

Poenitentia Niniuitarum typus fuit conuersionis gentilium. Mat. 12. g.

Conuersionis gentium.

Gre. 31. mor. 2.

Poenitentiam agit in fauilla & cinere, qui contemplata summa essentia nihil aliud quam fauilla se cineremque esse cognoscit. Iob. 42. a.

Cognitio sui.

Glo. ord. f. Exo. 13.

Poenitere filios Israel egressione de Aegypto, est dolere de vitiorum desertione. Exo. 13. d.

Mala poenitentia.

Polenta.

Hych. f. Leui. 17.

Polenta est, quae fit ex ordeo fracto & friso: Potest autem significare mollem praedicationem euangelij. Leui. 23. c. Iosu. 5. c. Ruth. 2. c. 1. reg. 17. b. 25. c. Iudith. 10. b.

Praedicatio euangelij.

Polire, Politus, Impolitus.

POLire est ornare & excolere, & quasi politico more componere: & politus lapides sunt dolati, & in superficie leuigati.

Ori. f. Iosu. 60. 9.

Impoliti lapides altaris, sunt apostoli & sancti, a cultu mundano alieni. Iosu. 8. f.

Apostoli.

Pollex.

Hych. f. Leui. 8.

POLlex dicitur digitus crassior manus dictus quod vi & potestate inter ceteros digitos polleat. Pollices manus dextrae & pedis, vim operatiuam designare possunt. Exod. 29. c. Leuitic. 8. d. 14. d.

Vis operatiua.

Polliceri, uide Promittere.

Pollinctor.

Hic. f. Ezech. 39.

POLLinctor est, qui funera mortuorum curat, quasi pollutorum vnctor, hoc est, cadaverum curator.

Doctores.

Polluere, uide Immundus.

Polymitum, Polymitarium.

Ori. f. Eze. ho. 6.

POLymitum dicitur, quod multis licijs seu filijs constat: dictum a mutorum florum seu liciorum varietate: unde polymitarium dicitur artifex: & ars Polymitaria.

Caro Christi.

Ber. in apologia.

Polymita vestis, quam fecit Iacob filio suo Ioseph, designat carnem Christi diuersis virtutibus ornatam. Gene. 37. a.

Varietas sacrae doctrinae.

Ber. in apologia.

Polymita etiam vestis seu versicolor, varietatem sacrae doctrinae & virtutum significare potest. Gen. 37. a. Exo. 28. b. 36. d. 38. b. 39. b. Ezech. 16. b. 27. c. Potest etiam diuersos ordines & gradus in ecclesia designare.

Gradus ecclesiae.

Polypus.

Bas. exae. ho. 7.

POLypus est piscis multa habens brachia, quibus saxis adharet: quorum colorem sumit, ut pisces capiat. Significat fallaces & hypocritas, qui intrinsecus sunt lupi rapaces sub ouina pelle. Ab eo sumitur prouerbum: ut polypi mentem habere dicatur, qui se nouit omnibus accommodare. Non inuenitur in sacra scriptura.

Pompa.

Ber. in apologia.

POMpa dicitur spectaculum & apparatus solennis, tam in aduersis & tristibus, quam in prosperis & laetis.

Pompa

Damones. Pompa armorum. Iere. 47. a. multitudinem exercitus dicit, designans damones opprimentes detractores. Lyra. f. Iere. 47.

Venantes gloriam. Pompaticae ingredi dicuntur haeretici superbi, inanem gloriam venantes. A. mos. 5. g. Hic. f. Amos. 5.

Pomum, Pomiferum, uide Fructus.

Ponderare, Pondus.

PONDus est, quod graue est: aut ipsa grauitas: & illud quod librando ad stateram ponderatur. Ponderare autem est in statera grauitatem rei examinare: unde & generaliter ponderare est examinare.

Gratuitas diuini iud. Opera Christi. Regulae sacrae scripturae. Pondus Dei dici potest grauitas futuri iudicij: de quo. Iob. 31. c. Pondus eius ferre non potui. Gre. 21. mor. 16. Pondus candelabri sanctuarij designat opera Christi & membrorum eius. Exo. 25. d. Glo. int. f. Exo. 25. Pondus sanctuarij iustam dicit mensuram: designat autem mensuram sacrae scripturae, hoc est, regulas ipsius scripturae, quae rectitudinem habent, quum doctrina philosophorum sit incerta. Exo. 38. c. Leui. 27. d. Glo. ord. f. Leui. 27.

Conuenientia virtutum. Amor. animae. Grauitas animae. Pondus aromatum aequale virtutum concordiam & conuenientiam designat. Exo. 30. d. Glo. int. f. Exo. 30. Pondus animae est amor, quo fertur in locum suum. Et pondus ventorum est grauitas animae, ut ab intentione Dei iam leui motu disiliat: sed in eum fixa constantia grauitate consistat. Aug. 19. confes. 9. Gre. 19. mor. 4. Iob. 28. d.

Rectum iudicium. Peruersum iudicium. Pondus equum est rectum iudicium non declinans per fauorem in alteram partem: quod est gratum Deo. Pro. 11. a. Pondus autem & pondus est diuersum iudicium, quod quis habet de operibus proprijs & proximi. pro. 20. b. d. Item quum quis petit a Deo veniam, nolens ipse remittere proximis iniurias. Et pondera dolosa sunt haereticorum, & eorum qui pro muneribus iudicant aliter diuites quam pauperes. Mich. 6. c. Beda. f. pro. 11. 20. Hic. f. Mich. 6. Gre. f. Eze. ho. 4.

Peccatum. Pondus grauius quodque sumitur pro peccato: ut pondus graue simulacrorum est grauitas peccati colentium idola: & grauis seruitus, qua diabolo subiunguntur. Iob. 46. a. Lyra. f. Isa. 46.

Labores huius vitae. Praemium ultra eodum. Ornare verba errorum. Ornare pauperes. Parcatas poenitentiam. Pondus dici & austeritatis & labores huius vitae significat. Mat. 20. b. Apo. 2. f. Ori. f. Mar. ho. 10. Rup. 2. f. Apoc. Ponderare dicitur Deus caelos palmo: quia dat praemium ultra condignum. Isa. 40. c. Lyra. f. Isa. 46. Ponderare est arguere in statera, est ornare verba ad defendendos errores. Isa. 46. b. dicitur etiam de auaris opprimentibus pauperes: seu de mediatoribus in Simonia, ut pecunia aliena placabilem sibi prelatum reddant. Lyra. f. Isa. 46.

In pondere comedens panem Ezechiel designauit laborem obsidionis Hierusalem. Eze. 4. b. Admonet autem parce debere viuere eos, qui poenitentiam agunt. Lyra. f. Eze. 4.

Ponderosus.

PONderosus seu grauis, vel herniosus est, cui humor viscerum ad virilia labitur: quae cum molestia, de corde intumescunt: unde herniosus sacerdos non admittebatur ad offerendas hostias Deo. Leui. 21. d. Ponderosus est, qui totis cogitationibus ad lasciuiam defluens, pondus turpitudinis gestat in corde: & quauis praua non exerceat opere, ab his tamen non euellitur mente. Gre. i. pasto. 11.

Ponere, Exponere, Postus, Circumponere.

PONere est adhibere. gen. 4. d. Posuit mihi Deus semen aliud pro Abel. Aedificare. Exo. 40. b. Posuit tabulas ac bases. Applicare. Exo. 34. d. Posuit velamen super faciem suam. Apponere. Gen. 31. e. Pone hic coram fratribus meis Collocare. Gene. 1. b. Posuit eas in firmamento. Constituere. Gene. 17. a. Pone te in gentibus. Deponere. Ioan. 13. a. Surgit a cena, & ponit vestimenta sua. Disponere. Gene. 48. b. Posuit Ephraim ad dexteram suam. Exercere. ps. 108. Posuerunt aduersum me mala pro bonis. Exponere. 2. reg. 11. c. Pone Vriam ex aduerso belli. Imponere. Gene. 4. c. Posuit dominus signum in Cain. Parare. 2. Reg. 12. e. Petiuit ut ponerent sibi panem. Permittere. Iob. 7. d. Quare me posuisti contrarium tibi. Proponere. 4. Reg. 10. a. Eum ponite super folium patris sui. Sepelire. 3. Reg. 13. a. Iuxta ossa eius ponite ossa mea. Subijcere. Exo. 17. c. Lapidem posuerunt subter eum. Abscondere. Matt. 5. b. Ponunt eam sub modio. Dare. ps. 20. Pones eos dorsum. Firmare. Thre. 3. f. Posuerunt lapidem super me. Instituire. Ioan. 13. c. Posui vos ut eatis, & fructum afferatis. Exponere autem est quasi abijciendo ponere. Actor. 7. c. ut exponerent infantem suum. Ponere foedus, pacisci. Gene. 6. d. 17. a. Ponere legem, statuere. Iob. 28. d. Ponere tenebras, impedire. Iosu. 22. e. 24. b. Iob. 19. a. Isa. 42. c. Ponuntur opprobrii, qui deridendi traduntur. 1. Reg. 11. a. Ponamque opprobrium vniuerso Israeli. ps. 43. Posuisti nos opprobrium inimicis nostris.

Ponere arcam intra velum. Exo. 26. g. 40. b. Est Christum introduci ad secreta Dei. Et circumponens Pharaon torquem auream Ioseph. Gene. 41. f. Est Deus pater dans caelestem sapientiam Christo homini. Posuit etiam Deus spiritum suum super Christum, quando dedit ei dona spiritus sancti. Isa. 42. a. Poni iuxta Deum orabat Iob designans Christum, qui post resurrectionem ascendens in caelum, sedet a dextris Dei. Iob. 17. a. Posuit etiam Deus Christum sicut sagittam electam

Exaltatio Christi. Glo. int. f. Exod. 29. & f. gene 26. Hic. f. Aglaia. & f. Isa. 45. & f. Agge. 2. Gre. 13. mor. 16.

electam; quia ipse est vnigenitus. Isa. 49. a. Et posuit quasi signaculū Zorobabel, hoc est Christi-
 stum. Agge. 2. d.

Hic. f. Iob. 167
 Gre. 13. mot. 9. Posuit sibi Deus Iob, hoc est, Christum quasi in signum, quia fecit eum mediatorem Dei & hominum. Iob. 16. c. Fidelis quoque; populus ponitur quasi in lignum hosti: quia semper eius ictibus percutitur, eiusque; persecutionibus affligitur. Posuit Deus hominem in paradiso. Gene. 2. b.

Glo. int. f. Exo. 26. Hoc est, Christum assumpta carne in ecclesia, cuius factus est caput. Ponere propiciatorium super arcam. Exo. 26. g. 40. b. Est datum esse Christum a patre, ut sit propiciatio pro peccatis nostris. Ponit Deus de fructu ventris Dauid super sedem. ps. 131. Quando Christus natus est de virgine perpetuo regnaturus. Posuit etiam de fructu ventris Christi super sedem eius: quia dedit iudices in ecclesia eius vicarios. Posuit etiam Deus tabernaculū suum in sole. ps. 18. Hoc est, in vtero sanctæ Mariæ virginis, quæ illustrata est sicut sol: vel soli posuit tabernaculum in cælis, cum Christum posuit in discipulis & in ecclesia. Posuit Deus manum super Christum, quando firmavit in eo naturam humanam. ps. 138. Posuit etiam manum Christi in mari, hoc est, opera eius in mundo: & dexteram eius in fluminibus, hoc est, super principatus & potestates mundi. ps. 88. Posuit etiam Deus in Christo iniquitates omnium nostrum, hoc est, poenam peccatorum nostrorum: quia pro omnibus passus est. Isa. 53. b. Ponens Elisæus os suum super os pueri, & oculos super oculos &c. Designat Christum per omnia factum nobis similem. 4. reg. 4. f.

Glo. ord. f. ps. 131.
 Hic. f. ps. 18 88.
 Arno. f. ps. 18.
 Hila. f. ps. 73. 84.
 Glo. int. f. Isa. 53.
 Gre. 9. mot. 13.
 Ifych. f. Leui. 16.
 Ify. f. Leui. 4.
 Glo. int. f. Isa. 53.
 Glo. ord. f. Leui. 8.
 Hic. f. Isa. 51.
 Cynl. cont. Iulia. 8.
 Aug. f. ps. 68.
 Ori. f. Luc. hoc. 16.
 Rup. 5. de diuini offi. ci. 20. & 11. f. Ioan. 13. a.
 Aug. f. ps. 20.
 Hic. f. Zach. 10.
 Hiero. f. Zach. 3 & f. Hic. 1.
 Aug. f. Ioan. trac. 43.
 Aug. f. ps. 103.
 Hic. f. Isa. 28.
 Philo. allego. & de planta. noc.
 Gre. 2. mor. 39.
 Glo. int. f. Exo. 16.
 Amb. f. Luc. 9.
 Hic. f. Hila. 21.
 Gre. 17. mor. 14.
 Glo. ord. f. Iere. 24.
 Aug. f. ps. 138.
 Ify. f. Leui. 16.
 Gre. 9. mor. 31.
 Rup. 1. f. Ioh. 3. 4.

Christus mediator. Afflicto populi dei
 Dans iudices in ecclesia.
 Incarnatio.
 Enangeliū in Christo
 Passio Christi.
 Dignitas Christi. Memoria passionis Christi.
 Erudiens Deus.
 Tradens se Christus pro nobis.
 Abscondens diuinitatis.
 Dans Christo discipulos.
 Confessio diuinitatis Christi.
 Confessio humanitatis Christi.
 Dans prædicatores.
 Ponere mentē in virtute.
 Conservatio & ministratio eucharistiæ
 Benedicens Christo vtrique; populo. Protegens Deus. Aggravatio Iudæorum.
 Christus sub lege.

num. 27. d. Ponere quoque; librum legis in latere arcæ est Christum impleffe legem in cruce. Deut. 31. g.

Cōuersio infidelit. Posuit Deus ostenta in manu Moysi, quum posuit verba signorum in lege. Exod. 4. c. ps. 104. Et posuit prodigia super terram, quum conuertit infideles. ps. 45.

Diuisio fidelium & infidelium. Posuisse dicitur Deus diuisionem inter populū suum & populū Pharaonis. Exo. 8. f. quia seruat bonos puniendo malos. Ponere messem est parari in iudicio ad recipiendum, vel pro peccatis poenam, vel pro bonis operibus vitam æternam. Hose. 6. d. Positi autem throni designant iudiciariam potestatem sanctis datam cum Christo: quos & angeli comitabuntur. Dan. 7. c.

Non permittēs malis noceri bonis. Posuit Deus languorem in Aegypto, quum abstulit a malis facultatem nocendi bonis. Et cū permittit mundanos diligere que sunt mundi. Exo. 15. d. Dicitur etiam posuisse tenebras, nempe in Christi passione: vel quia diabolus nō potest tentare, nisi quantum permittitur à Deo. ps. 103. Posuit etiam tempus tenebris, quū posuit modū iniquis, quo iniqui esse desistant. Iob. 28. a. De his. Ephes. 5. b. Eratis aliquando tenebræ, nunc autem lux in domino. Rom. 13. d. Nox præcesit. Ponit etiam Deus tenebras in calle alicuius, quum non permittit eum videre, quid agere debeat. Iob. 19. a. Et ponit circulum in naribus regis Assyriorum, & frænum in lingua quum tentandi vires aufert à diabolo. Isa. 37. f.

Excæcatio.
 Dans Deus legē & præcepta. Ponens Deus Moysen in foramine petreæ. Exo. 33. d. Est dans Iudæis legem, per quam veni- rent ad fidem Christi. Posuit etiam Deus signum in Cāin, ne occideretur, cum legem dedit Iudæis, cuius gratia viuunt, ut testes fidei nostræ. Genes. 4. c. Ponere dicitur Deus terminum seu terminos, quum dat præcepta, quibus astringamur. Exo. 19. d. 25. b. ps. 103. Jeremi. 5. f. Et quum non permittit ecclesiam obrui fluctibus persecutionum: vel quia ad frangendam mundi gloriam abiectos & pauperes elegit. Ponit Deus legem viam iustificationum suarum: quia tanquā; dux designat mansiones nobis ut militibus. ps. 118. Posuit autem legem in Israel, tanquā; iugum peccatoribus, qui timore tenendi erant. ps. 77. Quia iusto non est lex posita. Ponens Samuel librum legis coram domino designat legum autoritatem esse à Deo. 1. reg. 10. d.

Pena martyrum. Ponit Deus tribulationem in dorso, quando martyres propter ipsum verberantur. ps. 65.

Eleuās De⁹ bonos. Ponit Deus humiles in sublimi. Iob. 5. b. quando hic eos eleuat ad cōuersationem cœlestem: & postea beatificat. Et ponit pedes quasi ceruorum, quum mentem facit leuem ad conscendendum ad superiora. Haba. 3. d.

Vanitas mūdānorū Ponere dicitur etiam Deus eleuatum super ventum. Iob. 30. c. quia qui est in gloria mundana eleuatus, inani nititur fundamento.

Dans De⁹ gratiam & nouum testamen- tum. Ponere dicitur Deus animam ad vitam per gratiam. ps. 65. Et ponit tabernaculum suum in nobis, quum per gratiam in nobis habitat, & quum dedit testamentum nouum. Leui. 26. b. Ponit etiam in Sion in vngulas æreas, quum dat animæ virtutem ad vincendos dæmones. Mich. 4. d. Dicitur etiam ponere spiritum nouum in medio, cum dat spiritum sanctum in corde. Eze. 36. f. Et dicitur ponere benedictionem eos, quos benedicit. Eze. 34. f. Ponit Deus gressus suos in viā, quum manet in cordibus eorū, qui sunt sine peccato. ps. 84. dicitur etiam ponere in medio eorum spiritum sancti sui. Isa. 63. c. Et ponere lucernam super candelabrum est super ecclesiam gratiam septiformem infundere. Math. 5. b. Luc. 8. c.

Instituere prophetā & prædicatorem. Ponere speculatorem, est instituere prophetam. Isa. 21. b. Dicitur autem Deus ponere in visceribus hominis sapientiam. Iob. 38. d. Exo. 31. a. Ponere etiam pecuniam in marsupijs filiorum Israel, est ponere doctrinam in mentibus prædicatorum. Gene. 43. c. Et ponere scyphum in ore facci Benjamin est infundere cœlestem doctrinam Paulo. Gene. 44. a. Ponens Moyses verba in ore Aaron designauit Christum mediatorem instituentem prædicatores. Exo. 4. c.

Proponere exempla patrum. Ponens Iacob virgas in canalibus. Gene. 30. f. designat Christum ponentem testimonia & exempla sanctorum patrum in libris sacræ doctrinæ, quibus nos intrinsecus infundimur.

Dilatatio prædicationis. Ponens angelus pedem dextrum in mari & sinistram in terra designat prædicationē Christi per totum orbem dilatandam. Apocalyp. 10. a. Ponere mensam est prædicare sacram scripturam. Isa. 21. b. Sic posuit mensam sapientia. Prover. 9. a. Ponere panem & collyridas super adipe[m] & armum est fundare sacram doctrinam in bono desiderio & in bona actione. Leuitic. 8. e. Ponere autem lapidem super os putei est non prædicare quando non oportet. Gen. 29. a. Posita autem mensam dicunt propositam doctrinam. Pro. 23. a.

Excelentia apostolorum. Posita ciuitas supra montem designat apostolos fundatos supra insignem magnamque; iustitiam. Matthæ. 5. b. Posuit etiam Deus fundamenta terræ quum instituit apostolos fortes, & posuit mensuras eius, quum quid, quando, & vbi prædicare debent mandauit. Et posuit visitationem ecclesiæ pacem, & præpositos eius iustitiam, dando Christum & apostolos ac prælatos. Isa. 60. d. Ponit Deus frænum in os prædicatorum ecclesiæ, quum eos vetat aliquibus prædicare. Iob. 30. b. Posuit etiam pluuijs legem, quum ordinauit ut prædicatores id quod verbis prædicarent, opere completerent. Iob. 28. d.

Cōiungēs sibi De⁹ Israel & iustos. Ponens Ieremias lumbare super lumbos suos designauit Deum coniungentem sibi Israel & iustos. Ieremiæ. 13. a. Et ponit Deus claudicantem in reliquias, quum saluat reliquias Israel. Hic. f. Mich. 2. 4. Mich. 4.

Iych. f. Leui. 16.
 Aug. epist. 59.
 Arno. & Au. f. ps. 103.
 Gre. 9. mor. 5.
 Amb. f. ps. 118. ser. 5.
 Aug. f. ps. 77.
 Gre. 1. 1. reg. 10.
 Hila. f. ps. 65.
 Gre. 6. mor. 8.
 Hic. f. Haba. 3.
 Gre. 20. mor. 26.
 Ori. f. Leui. hoc. 16.
 Ify. f. Leui. 26.
 Hic. f. Mich. 4.
 Glo. ord. f. Eze. 36.
 Hic. f. ps. 84.
 Amb. f. Luc. 12.
 Hic. f. Isa. 21.
 Amb. de Ioseph. 106.
 Glo. int. f. Exo. 44.
 Gre. 21. mor. 1.
 Aug. f. Apo. hoc. 7.
 Hic. f. Isa. 21.
 Gre. 17. mor. 14.
 Ifych. f. Leui. 8.
 Rup. 6. f. Apoc.
 Beda. f. pto. 23.
 Aug. 1. ser. domini in monte.
 Gre. 23. mor. 8. 9.
 Hic. f. Iob. 38.
 Gre. 20. mor. 19. & 19. mor. 6.

Michæ. 4. c. Et ponet Deus Iacob quasi gregem, quum Iudæos conuertet in fine mundi Michæ. 2. d.

Arno. f. ps. 113. Hiero. f. Isai. 43. 49. 42. 56. Amb. de voca. gen. 3

Posuit Deus desertum in stagna aquarum, quum instituit baptismum. Item quum in genti- litate dedit doctrinam veritatis: & dona spiritus sancti. ps. 106. 113. Isai. 41. e. Sic posuit desertum quasi delicias. Isai. 51. a. Ponit etiam Deus in deserto viam, quum ij qui ad eius laudes muti erant, ipsum laudant. Vel designatur vocatio gentium: & q̄ toti mundo viam salutis aperuit. Isai. 43. c. Dicitur etiam posuisse flumina in inuio. Posuit quoq; montes in viam quum scripturæ my- steria peruia fecit. Isai. 49. d. Et posuit Deus tenebras gentium in lucem quando eorum igno- rantiam & peccata mutauit in luccm fidei & gratiæ. Isaiæ. 42. c. Ponit quoq; Deus gloriam suam in gentibus, quum glorificatur à fidelibus percussis hæreticis. Ezechie. 29. f. Ponentes an- geli Lot extra ciuitatem Sodomorum. Gene. 19. d. Separationem à vitijs, & progressum ad per- fectionem designarunt.

Institutio baptis- mi. Vocatio gentiũ & directio.

Separatio à vitijs. Proficere in bonum

Hier. f. Eze. 16. & f. Isai. 66. & f. Iob. 38. Aug. f. ps. 65.

Ponit Deus decorem in Hierusalem, ornando animã vel ecclesiam: quia nisi ipse ponat nul- lus est nobis decor. Eze. 16. c. Ipse ponit animam in vitam, quum suscitatur eam à morte peccati. ps. 65. Et ponit signum fidelibus vt liberentur. Isai. 66. f. Et ponit propugnacula ecclesiæ in spi- ritum, quum varijs gratiæ donis ipsam roborat. Isai. 54. c. Ponit autem Deus mensuras terræ, quã do diuersa dona spiritus sancti distribuit fidelibus ecclesię secundum mensurã donationis Chri- sti. Iob. 38. a.

Ornãs, Deus animã vel ecclesiam.

Glo. int. f. Sopho. 7. Hier. & Aug. f. ps. 115.

Ponit Deus fideles in laudem, quum facit eos laudari in gloria cœlesti. Sopho. 3. d. Ponit Deus lachrymas alicuius in conspectu suo, quũ eius miseret liberãt eũ à miseria. ps. 55. Posuit tenebras latibulum suum, quum abscondit mysteria reprobis. ps. 17. Et ponit in thesau- ris abyssos, quum abscondit iudicia sua intra suam sapientiam: & quum reseruat mysteria dig- nitatem legis designauit. Exo. 34. d.

Facilitas sanctorũ. Liberans Deus à mi- seria. Abscondens Deus a- mysteria.

Glo. int. f. reg. 2. Greg. 1. reg. 1. Bañ & Hier. f. ps. 32. Aug. f. ps. 77.

Posuit Deus super cardines terrę orbem, hoc est, multitudinem fidelium super prædicatores: qui debent infirmos sustinere, & omnes ad Deum reducere. Ponit etiam sub orbe peccatores, quum ij, quibus antea mundus ministrabat voluptates, nunc conuersi à mundo persecutiones patiuntur. 1. reg. 2. b.

Charitas prædicato- rum.

Gre. f. 1. reg. 7.

Ponit Deus pacem fines ecclesiæ. ps. 147. quia dum de redemptoris potentia eam in intimã æquitatis consuetudinem erigit, per dolorem cõpansionis perditorum miseria non alligit.

Tranquillitas eccle- siæ.

Ori. f. Fze. ho. 3. Iych. f. Leui. 16. Hier. f. Amos. 9. Aug. f. ps. 89. 138. Gre. 33. mor. 13.

Ponit Deus faciem contra peccantes, eos puniendo. Leuit. 20. a. 26. c. Eze. 14. c. 15. d. Sic etiã dicitur ponere oculos super aliquos, eos puniendo. Amos. 9. b. Et ponit manum castigãdo, vel ad emendationem, vel ad perpetuam pœnam. Et ponit manum super diabolum, quum virtutis sue potestate ipsum superat. Eze. 30. f. Iob. 40. d. Et ponit iniquitates nras in cõspectu suo, quũ eas castigat, nec dissimulat. ps. 89. Item ponit cõtra aliquem abominationes eius, quando secu- dum eas ipsum castigat: qua ratione dicitur etiã ponere vias eius super ipsum. Eze. 7. a. Et ponit calicem indignationis suæ in manu aliquorũ, eos puniendo. Isai. 51. g. Ponens etiam Ezechiel fa- ciem ad montes, iram Dei constantẽ designat. Eze. 6. a. 13. c. Posita aut dicitur Babylon in mira- culum: quando mundus fit castigatioe Dei mirabilis, Isai. 21. b. Posuit etiam Deus hominis pe- dem in neruo, quum prauitatem illius forti districtioe suæ sententia ligauit. Iob. 13. d.

Castigatio Dei.

Ira Dei.

Hiero. f. Eze. 13. & f. Isai. 21. Gre. 11. mor. 15. Hier. f. Isai. 28.

Ponit Deus iudicium in pondere, & iustitiam in mensura: quia reddet vniciq; secundũ o- pera sua. Isai. 28. e. 42. a.

Retributio Dei. Iuxta opera.

Hier. f. Nahum. 3.

Ponit Deus Niniuem in exemplum: vt similitudo formidatæ pœnæ similitudinem prohi- beat delinquendi. Nahum. 3. c.

Exemplum pœnæ.

Hier. f. Eze. 28. & f. Haba. 1.

Posuerat Deus luciferum in monte sancto suo: quia creauerat eum in gratia & societate an- gelorum. Ezech. 28. d. Posuit etiam eum in iudicium: quia fortem ipsum fecit, sed vt postea suis meritis condemnaretur. Haba. 1. c.

Dignitates natura- lis luciferi.

Hier. f. Sopho. 1. & f. Isai. 5. 13. Aug. ps. 106.

Ponit Deus speciosam in solitudinem, quando relinquit synagogam, ecclesiam, vel animã. Sopho. 2. c. Hofe. 2. b. Posuit etiam vineam in conculcationem, quãdo permisit vastari Hierusa- lem: vel animę dominari dæmones. Isai. 5. b. Idem facit Assur ex mandato Dei. Isai. 10. b. Et po- nit Galaad vel Libanum in solitudinem, destruendo Hierusalem, aut aliquam ecclesiam. Iere. 22. b. Idem est ponere montes Edom in solitudinem. Mala. 1. a. Et flumina in desertum. ps. 106. Ponit etiam Deus terram in solitudinem, quum tollit peccatores ex ea, vel conuertendo, vel in infernum mittendo. Isai. 13. b. Et posuit ciuitatem in tumultum, quum destruxit Hierusalem, vel animam. Sic posuit urbem fortem in ruinam. Isai. 25. a. Ponit etiam Hierusalem desolatam, quũ animam separat ab omnibus, quę in vitijs ei fauebant. Thre. 1. c. Et ponit animam in eradicatio- nem, quum relinquit eam dæmonibus. Thre. 3. e.

Destruens Deus sy- nagogã animã, vel ecclesiam.

Hier. f. Eze. 29. 38.

Ponit Deus frenũ in maxillis draconis. Eze. 29. a. quãdo per viros ecclesiasticos, qui in scrip- turis sanctis eruditi sunt, imponit diabolo & hæreticis silentium: & vnuerſa peruersitatis dog- mata dissoluit. Ponit etiam frenum in maxillis Gog. Eze. 38. a. Quum constringit hæreticos & superbos, ne omni vento circũferantur. Ponit Deus Samariam in aceruum lapidũ, quũ dissipat hæreticos.

Constitutio hereti- corum & dæmonũ.

hæreticorum beneficia seu machinamenta errorum. Mich. 1. b. Ponit etiam Deus Sion quasi gladium fortium. Zach. 9. c. Et caminum ignis: quia dat verbum euangelizantibus in ecclesia ad reuincendum hæreticos. Zach. 12. b. Et ponit Deus munimenta contra Ariel, quando vide- licet obfessa est Hierusalem: & quando dat doctores ecclesię contra hæreticos. Isai. 29. a. Ponit etiam eos quasi plaustrum nouum, ad conterendas aduersarias potestates. Isai. 41. b. Ponit etiam Deus circulum in naribus Leuiathan, quum per sacras scripturas diabolus vel hæreticum cõ- uinci facit: vel quum suo iudicio eius insidias circumplectens frenat. Iob. 40. d. Ponit insidias Esau, qui relinquant hæreticos. Abdi. c. Ponunt puluerẽ Tyri in medio aquarũ, & lapides & c. Quum omnis hæreticorum superbia demergitur. Eze. 26. c. Ponere lapides altaris sicut lapi- des cineris, est destruere idololatriam & errores. Isai. 27. c.

Hier. f. Mich. 1. & f. Zach. 9.

Hiero. f. Isai. 41. & f. Iob. 40. & f. Abdi. & f. Eze. 16. Gre. 33. mor. 14.

Dimittere de malos

Ponit Deus malos dorsum: quia dimittit eos, vt semper terrena desiderent. Vel quia retroce- dunt, & retro respiciunt. ps. 20.

Hier. f. ps. 20.

Conuersio infidelium

Posuit Dauid arma Goliath in tabernaculo suo, quando Christus, quos abstulit diabo- lo, po- suit in templo suo. 1. reg. 17. g. Posuit etiam Deus inimicos Christi scabellum pedum eius, quã- do rebelles subiiciuntur Christo per conuersionem. Vel quando omnis superbia secularis incur- nationis eius humilitati subiicitur. ps. 109. Mat. 22. d.

Aug. ser. 97. & 83. q. 69. Ori. f. Mat. ho. 23.

Posuit Deus Hierusalem superliminare crapulæ. Zach. 12. a. Vt qui limen eius attigerit, in- brietur & corruat, siue ipsum superliminare in eum corruat, à quo contingitur.

Hier. f. Zach. 12.

Posuit Deus hominem contrariũ sibi, quando ipse homo peccãdo Deũ dereliquit. Iob. 7. d. Ponit Deus custodiam oriũ, quando seruat nos à prauis verbis & cogitationibus: quia verba sunt à corde. ps. 140.

Gre. 8. mor. 22. Glo. or. f. ps. 140.

Minae Dei ad peni- tentiam.

Ponit Deus arcum in nubibus, sed sine sagitta, quando minatur per tribulationes, sed cum misericordia. gen. 9. b. Ponit etiam additamenta super Dimon, quando addit flagella ad peni- tentiam. Isai. 15. d. Dicitur etiam Deus ponere sacco operimentum cœlorum, quum etiam ostẽ- dit sanctos egere pœnitentia. Isai. 50. b.

Amb. de Noe. 27. Hier. f. Isai. 15. 50.

Difficultas bene o- perandi.

Ponit Deus offendiculũ coram iusto peccante: quia relinquit illi difficultatẽ bene operandi ex peccato. Eze. 3. e. Ponere autem castra super mare. Exo. 14. a. est eos qui egrediuntur ab hui- mundi Aegypto, multas pati tentationes in fide & operibus: in vtriusq; enim est difficultas.

Hier. f. Eze. 3. Glo. or. f. Exo. 14.

Temperans Deus tri- bulationes.

Ponit Deus flumina in siccũ, quãdo tribulationũ aut etiã voluptatũ impetus tollit. Isai. 50. b. Et ponit profundum maris viam, quum tolerabiles reddit tribulationes, & tẽtationes. Isai. 51. d.

Glo. int. f. Isai. 51.

Influentia cœli Collatio donorum spiritus sancti.

Ponit Deus rationem cœli in terra, quando per influentias cœli terra germinat & operatur: vel quando per dispensationem Christi & influentiam donorum spiritus sancti eccle- sia crescit, & roboratur. Vel ille ponit rationem cœli in terra, qui diuinorum secretorum causas aperit. Vel posuit Deus rationes cœli in terra, regenerando filios per baptismum.

Hier. f. Iob. 38. Gre. 29. mor. 32. Rup. 3. de glo. tri. 8.

Exigerationem.

Ponere rationem est exigere. Ponit autem seruis rationem secundum tempus vsq; ad iubi- lectum, quum agit pœnitentiam secundum exigentiam delictorum: vt gulam purget ieiunio, guri- tatem silentio: & c. Leui. 25. g. Ponens autem rex rationem cum seruis suis, est Christus in iudicio exigens rationem ab hominibus. Matth. 18. e. 25. b. Ponit etiam in terra iudicium Chri- stus, quando ipsum referuabit vltimo tempore. Isai. 42. a.

Glo. or. f. Eui. 25. Ori. f. Mat. ho. 7. 33. Gre. ho. 9. Hier. f. Isai. 42. 3.

Recognitio huma- nã miserię.

Ponere dicitur Christus lutum in oculis, quum miseriam nostrã nos recognoscere facit. Ioan. 9. a.

Amb. 3. de sacra. 2.

Ponendus est Christus vt signaculum supra cor: vt semper eum diligamus: & super brachiũ, vt secundum eum semper operemur. canti. 8. b.

Amb. de Isaac. 8. Gre. f. canti. 8.

Ponit Deus vt clibanum ignis malos, in bonum quidem, quum illorum comburit peccata. In malum vero, quia vt clibanus intrinsecus ardet, ita malorum conscientia intrinsecus ardebit eo q̄ bona non fecerunt. ps. 20.

Hier. f. ps. 20.

Ingressum in eccle- siam & in virtutes.

Ponens Noe ostium in latere arcæ, designauit ingressum in ecclesiã per passionẽ Chri- sti. gen. 6. c. Est etiam ingressus in virtutes, per prudentiam, quæ constituit mediũ in ceteris virtutibus.

Glo. or. f. gen. 6.

Tres status fidelium in ecclesia.

Ponens Iacob vtranq; ancillam, & eorum liberos in principio, designauit in eis statum con- iugatorum infimum locũ in ecclesia habentẽ. Ponens aut Liam & filios eius in secundo loco, statum pœnitentium & continentium secundũ locũ habentẽ. Ponens autẽ Rachel cum Ioseph in nouissimo, sanctos Christo adherentes, & statum contemplatiuorum indicauit. gen. 33. a.

Beda. f. gen. 33.

Succesor bonus Excusatio Israel. Reuelatio legis. Conuersio Iudgorũ

Ponens Ioseph super oculos patris manum. gen. 46. a. designat successorem bonum in offi- cio prelaturę prædecessorem illustrantem. Vel designauit Ieroboam de stirpe Ioseph excusan- tem populum Israel per idololatriam. Vel designauit Christum reuelantẽ legẽ. Vel conuersio- nẽ Iudgorum in fine mundi per manum Christi futuram.

Ori. f. gen. ho. 15. 1. Amb. de Ioseph. Beda. f. gen. 46.

Traditiones additæ legi. Erudire filios doctri- na moral.

Ponere infantem Moſen in fiscella, est addere legi traditiones humanas & viles. Exo. 2. a. Et ponere ipsum in arecto fluminis, est dare ipsi legi sensus carnales.

Glo. or. f. Exo. 2.

Ponere vestes Aegyptiorum super filios, est ipsos erudire doctrina philosophica & morũ honestate. Exo. 3. d.

Glo. int. f. Exo. 3.

Humiliari.

Ponere in terra vel in puluere os suum, est humiliari, & se puluerem esse cognoscere. thren. 3. c. 4.

Glo. or. f. thre. 3. c. 4.

Me. f. lere. 31. 3. c. 4. reg. 4. f. lra. 49. a. Ponunt etiam sibi amaritudines, qui antiqua deslet pctā. Iere. 31. d.
Glo. inte. f. Exo. 12. Ponere farinam super humeros est exercere bona opera. Exo. 12. c. Ponere etiam manus sup
Iy. f. Leui. 1. caput hostiæ. Leui. 1. b. est spontaneo motu bonam operationem exercere: vel innocentiam in
Philo. de victimis. operibus profiteri. Ponitur murus & antemurale in ciuitate Dei, quum in ecclesia ponuntur
Glo. inte. f. lra. 26. bona opera & fides. lra. 26. a. Ponit sermones Dei in corde suo, qui non solum verba exterius
Gre. 16. mor. 8. & 32 profert, sed intus ea meditans opere adimplere curat. Iob. 22. d. Ponit manum super os suum,
mor. 1. qui virtute boni operis culpas tegit incaute loquutionis. Iob. 39. d.
Iy. f. Leui. 6. Ponere cineres iuxta altare. Leui. 6. b. est consummatio bonorum operum in corde. Vel tri-
Glo. int. f. Exo. 12. 29 buere perfecta opera nostra Christo, qui iustus iudex nobis præmianda seruabit: si non hæc
Hic. f. Eze. 43. per iniquas actiones præuaricati fuerimus.
Iy. f. Leui. 4. Ponere sanguinem agni super vtrunq; postem. Exo. 12. a. est applicare passionem Christi ad
Glo. int. f. Exo. 17. cor & os. Eze. 45. f. Et ponere sanguinem vituli super cornua altaris, est per passionem Christi
Glo. int. f. Exo. 25. 27 virtutes in animam infundi. Vel fructum ipsius passionis ad quatuor mundi partes dilatari. Exo.
Hila. f. Mat. cano. 4. 29. b. Eze. 43. f. Designatur etiam Christus præstans virtutibus maiorem perfectionemq; virtu-
Gre. f. i. reg. 6. 7. tem: vt anima per eas contra aduersariorum vires præualere possit. Ponere etiam sanguine super
Lyra. f. lra. 42. extremum auriculæ Aaron, est per passionem Christi innouare auditum populi Iudaici:
Au. 1. ser. do. in m. 6. ipsumq; reducere ad obedientiam Christi. Exo. 29. c. Leui. 14. c.
Glo. or. f. Exo. 28. Ponere lapidem sub Mose. Exo. 17. c. est facere requiescere legem veterem in ecclesia.
Glo. int. f. Exo. 25. 27 Ponere circulos in angulis mensæ est prædicare euangelium in quatuor partibus mundi.
Hila. f. Mat. cano. 4. Exo. 25. c. Idem est ponere anulos subter arulam. Exo. 27. a. Et ponere lucernas super candelabrum,
Gre. f. i. reg. 6. 7. est Christum in toto orbe prædicare. Ponere autem lucernam sub modio, est ipsam in so-
Lyra. f. lra. 42. la Iudæa prædicare. Mat. 5. b. Ponere etiam super mensam quæ rite præcepta sunt, hoc est, pa-
Au. 1. ser. do. in m. 6. nes, est Christum prædicare. Exo. 40. c. Idem est posita in canistro offerre. Et ponere canistrum
Glo. or. f. Exo. 28. in conspectu domini. Exo. 29. d. Ponere arcam super plaustrum, est cum prædicatores docent
Glo. int. f. Exo. 25. 27 scripturarum mysteria, vt simplices ad vitam æternam perueniant. 1. reg. 6. b. Ponere quoq; arca su-
Hila. f. Mat. cano. 4. per lapidem, est hortari ad Christi humilitate sectandam: vt quum dicunt illud Philipp. 2. a. Hoc
Au. 1. ser. do. in m. 6. sentite in vobis, quod & in Christo Iesu & c. Et ponens Samuel lapidem inter Masphat & Sen,
Glo. or. f. Exo. 28. designat prædicantem Christi fortitudinem, qui bonos protegit, & reprobos confingit. 1. reg.
Glo. int. f. Exo. 25. 27 7. c. Ponunt domino gloriam, qui Deum glorificant, & Christi gloriam prædicant. lra. 42. b.
Hila. f. Mat. cano. 4. Ponere lucernam sub modio. Mat. 5. b. est commoda corporis superiora facere, quam prædi-
Au. 1. ser. do. in m. 6. cationem veritatis: vt in eo quisq; veritatem non prædicet, dum timet, ne aliquid in rebus tem-
Glo. or. f. Exo. 28. poralibus molestiæ patiatur. Ponere autem super candelabrum, est corpus suum ministerio Dei
Glo. int. f. Exo. 25. 27 subijcere: vt superior sit veritatis prædicatio, & inferior seruitus corporis: per ipsam tamen cor-
Hila. f. Mat. cano. 4. poris seruitutem excellentior luceat doctrina, quæ per officia corporalia. 1. per vocem & lin-
Au. 1. ser. do. in m. 6. guam, & ceteros corporis motus in bonis operibus insinuat discipulis.
Glo. or. f. Exo. 28. Ponere lapides in vtroq; latere superhumeralis est dirigere vitam suam & aliorum ad ex-
Glo. int. f. Exo. 25. 27 pla maiorum. Ideo lapides non inibus patriarcharum inscripti erant. Exo. 28. b.
Hila. f. Mat. cano. 4. Ponere in rationali quatuor ordines lapidum. Exo. 28. c. est diuersas virtutes in ordine qua-
Au. 1. ser. do. in m. 6. tuor virtutum constituere ad ornandum pectus sacerdotis.
Glo. or. f. Exo. 28. Ponere anulos in summitatibus rationalis: & contra faciem iuncturæ inferioris. Exo. 28. d. Memoria celestium
Glo. int. f. Exo. 25. 27 est habere iugem memoriam nunquam finiendæ claritatis in cælis. Ponere autem altare thimiamatis
Hila. f. Mat. cano. 4. contra velum, est intentionem sanctorum dirigi in cælum. Exo. 30. a. Ponere autem in
Au. 1. ser. do. in m. 6. rationali doctrinam & veritatem. Eze. 28. c. Est vt meminerit sacerdos, se studijs doctrinæ &
Glo. or. f. Exo. 28. veritatis inquirendis, non curandis ruminandisq; secularibus negotijs per acceptum sacerdo-
Glo. int. f. Exo. 25. 27 tium fuisse consecratum.
Hila. f. Mat. cano. 4. Ponere thus super simlā est addere orationes, quæ purgant pectus, & sanant oculos. Sic po-
Au. 1. ser. do. in m. 6. nere simlā cū thure & oleo est semper orare, & nunq; ab operib; misericordię deficere. Leui.
Glo. or. f. Exo. 28. 2. a. b. Ponere aut thimiam corā testimonio: & ponere aromata in igne. Exo. 30. d. est oratio-
Glo. int. f. Exo. 25. 27 nem addere doctrinæ. Ponit eloquium suum ad Deum, qui ipsum intente orat. Iob. 5. b.
Hila. f. Mat. cano. 4. Ponit coram Deo iudicium, qui intra mentis secretum per fidei contemplationem ad tremē-
Au. 1. ser. do. in m. 6. dum examen illius maiestatis oculos suæ considerationis aperit: & quid peccator homo me-
Glo. or. f. Exo. 28. reatur attendit: & occultus nunc & tacitus iudex, quàm terribilis post appariturus sit confide-
Glo. int. f. Exo. 25. 27 rat. Iob. 23. a. Ponit etiam verba sua ante Deum, qui dicta fallacia auditu cogitans, & regulam
Hila. f. Mat. cano. 4. veritatis pensans veraciter reprehendit: quia apud se in conspectu veritatis examinat quid foris
Au. 1. ser. do. in m. 6. contra fallaciam decernat. Iob. 24. d.
Glo. or. f. Exo. 28. Ponēs Moses sacrificiū super manus Aarō designat pōtificē dantē sacerdoti facultatē offe-
Glo. int. f. Exo. 25. 27 rendi. Exo. 29. d. Ponens autē coquus armū ante Saulē. 1. reg. 9. d. designat propositā fortitudi-
Hila. f. Mat. cano. 4. nem prædicatori ordinando, quā debet amplecti. Et ponēs Saul ipsum armū ante se, designat
Au. 1. ser. do. in m. 6. prædicatorem debere studiū considerationis adiungere. Ponere autem custodē in vineis, est
Glo. or. f. Exo. 28. ad prælaturæ officium aliquem vocare: vel est tradere volumina veteris ac noui testamenti: vt
Glo. int. f. Exo. 25. 27 in eis exercentur. Vel est defendere præcepta synagogæ. canti. 1. b.
Hila. f. Mat. cano. 4. Ponere

Exercere bona opa

Consummatio opū

Applicatio passiōis Christi.

Lex vetus in ecclesia, Prædicare Christiā in toto orbe.

Non prædicare p̄ ter bona tēporalia.

Propone exemplū maiorum.

Ordinatio virtutū.

Memoria celestium studiū dicendæ veritatis.

Orare.

Consideratio sui.

Ordinare sacerdotē vel prædicatōrē, vel prælaturam Tradere sacra volumina. Defendere præcepta synagogæ.

Duo genera lachrymarum. Ponere labium inter tabernaculum & altare. Exo. 30. c. designat duo genera lachrymarum: nempe pro peccatis, & desiderio cœlestis patriæ. Glo. inte f Exo. 30.

Dignitas prædicationis. Ponere gladium super femur, est anteferre prædicationem voluptatibus carnis. Exo. 32. f. Non ponendum fermentum & mel super altare. Leui. 2. c. quia per eloquentiam & doctrinas seculares non est querenda perfecta noticia diuinorum. Gre. 3. past. ad p. 26. Glo. or. f. Leui. 2.

Pœnitentia sensuū. Ponere quintam partem supra damnum, quod quis intulit. Leui. 5. d. est quemlibet sensum, per quem peccauimus, per pœnitentiam offerre. Ponens Gedeō carnes supra petram, designat castigationem corporis nostri assumptam ad imitationem Christi. Iudi. 6. d. Glo. or. f. Leui. 5. Gre. 3. mōt. 22.

Ioannes Baptista. Ponens in via gressus suos, est Ioannes Baptista præparans viam domini per baptismum & pœnitentiam. ps. 84. Arno f. ps. 84.

Fiducia in Christo. Ponere nidum in petra est fiduciam habere in Christo. Num. 24. d. Posuit aquila de semine Libani in terra, quum Nabuchodonosor instituit regem Sedechiā. Ori. f. lra. ho. 19. Hic. f. Eze. 13.

Exempla bonæ vel mala prælatorum. Ponens rex filios Israel in curribus suis, in malum quidem est prælatus carnalis exemplo suo ducens alios in fastum mundanæ clationis. In bonum vero est prælatus bonus inflammas subditos ad desideria cœlestium. 1. reg. 8. c. Ponens etiam rex seruos & c. in opere suo, in malum est prælatus malus faciens aliquando etiam bonos peccare. In bonum vero est prælatus bonus cōuertens peccatores ad Deum, vt bene operentur: vt quum peccatrix est conuersa. Luc. 7. f. Et telonearius. Mat. 9. a. Luc. 5. f.

Promotio indignorum. Ponit Leuiathan profundum maris, sicut quum vnguent a bulliunt. Iob. 41. b. quia facit vt p̄secutores fidelium arbitrentur se obsequium præstare Deo. Gre. 34. mot. 10.

Gura subditorum. Ponens Samuēl filios suos iudices. 1. reg. 8. a. designat prælatum indignos promouentem ad sacerdotium: qui promittunt se multa facturos bona. Gre. f. i. reg. 8.

Cogitatio turpis. Ponens Ezechiel laterem coram se, est prælatus tota intentione cor terrenum subditi custodiens. Eze. 4. a. Ponit etiam prædicator arictes contra Hierusalem, quando tentationum aculeos in hac vita nos vndiq; circumdantes, & virtutum murum perforantes indicat. Gre. 16. mor. 5. & f. Eze. ho. 12.

Credere. Ponunt cogitationes suas in cordibus suis, qui turpia cogitant. Eze. 14. a. Et ponunt immūdicias in cordibus suis, qui fixi sunt in iniquitate, aut idolorum cultu. Ori. f. Eze. ho. 30. Hic. f. Eze. 14.

Attēte cōsiderate. Ponere cor in aliquid est credere, amare, aut venerari, aut attentē considerare: quod etiam est ponere super cor. lra. 41. f. 47. b. Eze. 4. 4. b. Mala. 2. a. Et ponere corda super vias suas, est nihil abiq; iudicio operari. Agge. 1. a. Ponunt autem corda in virtute Sion, qui non separantur à charitate, quam docet ecclesia: & non solum docent, sed etiam quod prædicant, opere complent. ps. 47.

Inustus in cœlestibus aut cruce Christi. Ponere lapides de medio Iordanis collectos in loco castrorum: & alios vnde cūq; collectos in Iordane: sit quum quis in die malorum inemor est bonorum, & in die bonorum inemor est malorum. Iosu. 4. a. Sunt autem duodecim lapides educti ē Iordane duodecim virtutes per duodecim patriarchas designatæ. Ruben, timor: Simeon, compunctio: Leui, spes: Iudas, charitas, Iachar, iucunditas: Zabulon, seueritas: Gad, abstinentia: Aser, patientia: Dan, circumspectio: Nephtali, speculatio: Ioseph, discretio: Beniamin, inuisibilium contemplatio. Et tunc considerantur lapides, quum est soliditas in timore, grauitas in compunctio, stabilitas in spe, integritas in charitate, maturitas in iucunditate, asperitas in seueritate, austeritas in abstinentia, robur in patientia, sollicitudo in circumspectione, assiduitas in speculatione, certitudo in discretionem, quies in contemplatione.

Diabolus in supbis. Ponit aquila nidum in arduis, hoc est, iustus in cœlestibus, aut in cruce Christi: quia desideria terrena despiciens, spe iam de cœlestibus nutritur. Iob. 39. d. Vel intelligit de diabolo quiescente in superbis. Gre. 31. mor. 34. Hic. f. Iob. 39.

Separatio ab hæreticis. Non ponet Arabs tentoria sua in Babylone, quum status ecclesiæ non erit amplius in hoc mundo, aut cum mundanis & hæreticis. lra. 13. d. Ponere autem vmbra in meridiem est ab errorum obscuritate, ad veritatis lucem venire. lra. 16. a. Hic. f. lra. 13. d.

Inferre errores in ecclesia. Ponere ignem alienum. Leui. 10. a. est hereses inferre in ecclesiam & extraneas doctrinas, & traditiones. Ponere autem thimiam coram idolis: est quum hæretici tali Deo offerunt orationes, qualem sibi ipsi finxerunt. Ita etiam dicendum de oleo, pane, simila, melle & c. Ezech. 16. c. Idem faciunt, qui sacra scriptura & donis Dei abutuntur ad defendendos errores. Sic ponunt aurum & argentum in superbiam, qui superbe vtuntur scriptura ad errores. Eze. 7. f. 27. f. Ponit hæreticus cubile suum in montibus, quum eligit errores superbos, in quibus diabolus quiescat. Et ponit ipsum post ostium, quum latenter docet errores, retroq; respicit. lra. 57. b. Ponunt etiā hæreditatem Dei in abominationem, qui dant peruersos sensus scripturæ sacræ. Iere. 2. b. Ponere volentes filium Tabeel regem super Iudam, sunt hæretici & philosophi inducentes errores in ecclesiam. lra. 7. b. Ponere nidum suum supra sydera dicitur hyperbolicē de superbia hereticorum. Abdi. b. Qui etiam dicuntur ponere signa sua & non Dei in Sion, quando nituntur subijcere suis erroribus ecclesiam Dei. ps. 73.

Glo. inte f Exo. 30.

Gre. 3. past. ad p. 26. Glo. or. f. Leui. 2.

Glo. or. f. Leui. 5. Gre. 3. mōt. 22.

Arno f. ps. 84.

Ori. f. lra. ho. 19. Hic. f. Eze. 13.

Gre. f. i. reg. 8.

Gre. 34. mot. 10.

Gre. f. i. reg. 8.

Gre. 16. mor. 5. & f. Eze. ho. 12.

Ori. f. Eze. ho. 30. Hic. f. Eze. 14.

Hic. f. Agge. 1. & f. ps. 47. Aug. f. p. 17.

Hic. f. de f. victo de exercitu. mali. 37. 40

Gre. 31. mor. 34. Hic. f. Iob. 39.

Hic. f. lra. 13. d.

Glo. or. f. Leui. 10. Ori. f. Eze. ho. 7. Hier. f. Eze. 7. 16. 23.

Hic. f. lra. 7. 57. & f. Abdi.

Hic. f. I. a. 6. & f. ps. 71. **Ab. 4. de interp. 6.** **Glo. inter. f. thre. 3.** **Hic. f. Eze. 16.** **Or. f. Eze. ho. 8.** **Hic. f. Ier. 12. 31. & f. Joel. 3.** **Glo. inter. f. Ier. 1.** **Arno. f. ps. 78. 108.** **Hic. f. Leui. 19.** **Hic. f. Ier. 17. & f. Ila. 18.** **Hic. f. Eze. 31. & f. Ila. 22.** **Hic. f. Eze. 31.** **Glo. ordi. f. Eze. 31.** **L. ysa. f. Ier. 1.** **Hic. f. Ila. 14. & f. Ier. 4.** **Aug. f. ps. 78.** **Hic. f. Mich. 5.** **Hic. f. Eze. 44.** **Hic. f. Zach. 5.** **Rup. f. Mich. 7.**

Ponunt fortunæ mensam, qui diuinam tollunt prouidentiam: & vel stellarum cursu, vel fortunæ varietate aiūt animā gubernari. Ila. 65. b. Ponit etiam in cœlū os suū, qui peccata necessitati cœlorū, aut Deo ascribūt. Vel per superbiam sciētiam, loquūtur cōtra habitatorē cœli. ps. 72. Posuerunt lapidem super Christum, quando Iudæi munierunt sepulcrū. Vel dicitur de peccatore non valente regredi ab inferis. thre. 3. f.

Exponit fornicationem suam omni transeunti, qui omnibus obsequitur vitij. Eze. 16. b. Sic ponit vt terram corpus suam, qui se omnibus subijcit vitij: vt à dæmonibus conculetur. Ila. 51. g. Ponere etiam basim in omni platea, est docere vel sequi viam latam. Eze. 16. c.

Posuerunt Iudæi offendicula in domo Dei, quum intulerunt idola: & quum hæretici inferunt errores in ecclesiam. Ier. 7. g. 32. f. Ponentes etiam laqueos sunt hæretici & dæmones. Ier. 5. f. ps. 118. Et ponunt pastores vineam domini in dissipationem, quum ecclesiam exemplo & doctrina peruersa destruant. Et ponunt mortalia feruorum Dei volatilibus, qui faciunt alios peccare. ps. 78. Et ponunt mala pro bonis, qui docent alios peccare. ps. 108. Ponunt etiam pueros in prostibulum prælati, qui turpis lucri gratia non corripiunt delinquentes. Ioel. 3. a. Ponit etiam offendiculum coram cæco, qui facit opus, per quod ignarus scandalizatur. Leuitic. 19. c. Ponebant etiam scandalum Christo iuxta iter scribæ & pharisei, per captiosas interrogaciones circa præcepta aut alia bona, pretextentes speciem boni. ps. 139.

Ponit carnem brachium suum, qui viribus puri hominis saluari sperat. Ier. 17. a. Sic ponunt mendacium spem suam, qui in diabolo & idolis confidunt. Ila. 28. d.

Ponentes terrorem suum in terra viuentium fuerunt dæmones & hæresarchæ terrentes ecclesiam. Eze. 32. c. Ponunt etiam equites sedes suas in porta Sion, quū nituntur efficere ne quis prodire audeat ad defendendam ecclesiam. Ila. 22. b.

Ponitur cubile Assur in medio interfectorum. Eze. 32. e. Quia diabolus iacet in inferno in medio eorū, quos decepit. Posuerūt gladios suos sub capitibus suis hæretici aut dæmones in inferno, quādo iā alijs nocere nō possunt. Eze. 32. f. Vel dicit de ijs, qui in erroribus suis quiescūt.

Ponit locusta vineam in desertum, quum tollit diabolus dona Dei ab anima & ab ecclesia. Ioel. 1. b. Sic ponunt terram desiderabilem in solitudinem. Zach. 7. d. Posuit etiam diabolus vineam desertam, quum multos abstulit ab ecclesia. Ila. 14. d. Sic posuit terram Iuda in solitudinem. Ier. 2. c. 4. B. 10. d. Et posuerunt gentes Hierusalem in pomorum custodiam, quum penē desertam fecerunt ecclesiam. Pl. 78.

Posuerunt Iudæi obfidionem super Christum in passione. Vel ponit Deus obfidionem animæ, vt cogatur sequi Deum. Mich. 5. a.

Ponunt custodes in sanctuario sibi metipsi: qui non quærunt gloriam Dei, sed proprium commodum. Eze. 44. c.

Posuerunt Iudæi tenebras lucem, & amarum dulce, quum prætulert Barabbam aut diabolum Christo. Ila. 5. c.

Poni amphoram super basim suam, est iniquitatem firmari. Zach. 5. d.

Ponens Abraham partes sacrificij contra se. gen. 15. b.

Ponens seruus Abrahamæ armillas in manibus Rebeccæ. gen. 24. f. Vide simila.

Posuit Deus Hierusalem lapidem oneris, vide Lapis.

Ponere manū super os, est propter cōsulationē aut stuporē nō audere loqui. Mich. 7. d.

Tollere diuinā prouidentiam.

Tradere se omnib⁹ vitij.

scandala errorū & explorum

Fiducia in homine.

Mina: hæreticorum

Dæmones & hæretici in inferno.

Tollens diabol⁹ dona Dei ab anima.

Glo. or. f. 2. Mach. 12. **P**ons à pēdendo dicitur videtur, quod quasi in aëre pendere videatur: estq; illud per quod sit per aquas, aut fossas transimus. 2. Mach. 12. b. Potest in bonum & in malum sumi: Et in ciuitate inimicorum munita pontibus, defensionem seu prohibitionē trāsitus ad vitia designabūt.

Pontifex.

Or. f. Leui. ho. 3. **Gre. f. ps. 10.** **Glo. or. f. Leui. 8.** **Philo de profugis** **Or. f. Leui. ho. 6.**

Pontifex est sacerdos summus, qui alijs supereminet sacerdotibus: quasi eorum princeps. Pontifex peccans designare potest Christum, qui factus est peccatum pro nobis: & peccata nostra super se tulit. Ipse est qui obtulit vaccam rufam, hoc est, carnem suam. Leui. 16. e.

Pontifex veteris legis episcopus & prædicatores significare potest. Exo. 28. f. 29. a. 35. b. 39. c. Leui. 8. a.

Pontifex cuius mortem expectare debet homicida, dici potest verbum Dei. nu. 35. c.

Pontifex vtens duabus tunicis est vtens carnalibus ceremonijs legis, & intelligens spiritua- lia. Potest etiam pontifex designare portionem superiorem rationis.

Christus

Episcopi

Verbum Dei: Porrio superior rationis

Poples, vide Genu.

Populus, Plebs, Vulgus.

Populus est multitudo hominum iuris consensu & concordia cōmuniōne sociata. Plebs autē & vulgus est multitudo ignobilis: licet populus saepe pro vulgo sumatur.

Populus

Angeli vel dæmōes Iusti. **Limbus.** **Apostoli, Christiani** **Indici.** **Virutes.** **Vitia.** **Spirituales.** **Carnales.** **Imperfecti Simples.** **Vulgus ecclesie.** **Genus humanum Credentes.** **Gentiles credentes.** **Iudæi.** **Hæretici & Philosophi.** **Mali.** **Iudæi & gentiles.** **Dæmones Voluptates.** **Vitia.** **Mali.** **Persecutores.** **Exempla peccantium.** **Vetus cōuersatio.**

Populus multus veniens contra Sion erunt angeli, vel dæmones in iudicio. Ioel. 2. a. Populus autem ad quem apponuntur viri iusti, sunt angeli, vel iusti defuncti. Vel limbus sanctorum & Gaia.

Populus etiam dicitur secundum fidem vnitatis, hoc est, Christiani. gen. 35. b. 41. e. 42. a. Exo. 1. b. 3. b. 15. b. 22. d. 23. b. 30. d. 31. d. 33. a. 36. a. 40. d. Leuiti. 7. c. 9. b. 10. a. Et dicitur populus fortis. Ila. 13. c. 17. d. 19. d. 20. a. 25. a. 42. a. Eisdem designat populus Sion, & populus Israel. Ila. 304. d. Ier. 6. e. 11. a. 12. d. 31. c. Dicitur etiam populus Dei: quod de rationalibus dicitur: sicut minus rationales dicitur oues. ps. 7. 13. 28. 52. 59. 67. 78. 93. 101. 104. 115. 134. 148. Mich. 7. c. Et populus terræ dicitur aliquando boni. Exo. 5. a. Reliquæ quoq; Israel credentes dicuntur populus Dei. Ila. 51. a. 52. b. 65. c. Fideles quoq; dicitur populus accensus: vel populus peregrinationis. Haba. 3. c. Populus etiam dicitur fideles, ab infidelium multitudine segregati. nu. 23. b. Et populus sciens iubilationem, sunt fideles concordantes caritate. ps. 88. Et populus quem fecit dominus dicitur fideles in gratia existentes. ps. 21. Qui & in populum Dei esse dicitur Ier. 31. a. Omnis populus sepelet Gog, quia omnes fideles dissipant hereticos. Eze. 39. c. Populus autem minor superans maiorem designat Christianos reuincentes Iudæos: vel virtutes vitia superantes: vel populus minor est spiritualis: maior vero carnalis. gen. 25. c. Et populus pauper sunt Christiani: populus vero diues Iudæi. Sophoni. 3. c. Et populus paruus humiles Christiani. Ila. 6. b.

Populus quandoq; dicitur imperfecti, & minores, & simplices, ac vulgus ecclesie: & plebs promiscuū vulgi: vnde & longe ab arcā stare iubentur. Exo. 17. a. 18. c. 19. d. 20. c. 24. a. 32. a. 33. a. Ios. 3. b. Leui. 4. c. 1. reg. 6. d. 13. a. ps. 44. Ila. 13. a. 14. a. Ier. 1. d. Et vulgus pauper est multitudo ignara. Iob. 2. 4. b. Et vulgus terræ sunt religiosi viri, & simplices: & dicitur terræ, quia in bono opere magni sunt: sed altissima contemplatione magni non sunt. 1. reg. 14. d.

Populi cuncti. Exo. 33. d. videtur pro toto genere humano sumi: sicut populus. Leuitic. 16. c. Ila. 34. a. Mich. 4. a. Ex his populis educit Deus oues suas, quando ex omnibus eligit. Eze. 34. d. Populus etiam sacerdotis dicitur genus humanum: quod est populus Christi: quia humanam assumpsit naturam. Vel peculiariter dicitur credentes & sancti. Ad literam vero, populus sacerdotis dicitur genus eius. Leui. 21. c.

Populi dicuntur aliquando gentiles fidem amplectentes. Exo. 15. b. Et populi Aethiopi sunt gentiles prius nigri: sed per baptismum & fidem dealbati. ps. 73. Et populi cadentes sub Christo sunt gentiles ad fidem venientes. ps. 44. 143. Et populi de longe erant gentiles, qui erant longe, & per fidem facti sunt prope. Ila. 49. a. Et populus profundus firmioribus sunt gentiles, ad quos nō est missus Ezechiel. Christus, vt per semetipsum eis prædicaret: quum illi suscepissent, vt susceperunt postea discipulos. Eze. 3. b. Populus peregrinans est, qui ad sortem electorum currens habere se patriam nouit in cœlestibus: & tanto magis se illuc sperat inuenire propria, quanto hic cuncta quæ prætereunt, esse à se putat aliena. Iob. 28. a.

Populus Dan dicitur Iudæi. gen. 49. c. Leui. 4. a. Ipsi sunt populi, qui meditati sunt inania ps. 2. Idē est populus non sapiens: & populus Gomorra: & populus direptus. Ila. 1. c. 6. c. 27. d. 42. d. ps. 134. Et ipsi sunt populi arguendi, & non iudicandi, sed iam iudicati: quia Christum nō receperunt. Ila. 7. a. Populus Mosi dicitur est Israel post peccatum: quasi iam nō esset Dei: quia etiam populus duræ ceruicis dicitur est. Exo. 32. b. 33. a. 34. b. Et populus exsecratus erant Iudæi tempore Christi. Et populus ambulans in tenebris: & populus non credens. Ila. 6. c. 9. a. 22. b. 65. a. ps. 55. it. titul. Populi etiam dicuntur interdum tam Iudæi quam hæretici, & philosophi. Ila. 2. b. 8. b. Et populus impudens dicitur Iudæi & philosophi. Et populus alti sermonis: & populi quos operit caligo. Ila. 33. c. 60. a. Et generaliter populus interfectionis Dei sunt mali in iudicio puniendi. Ila. 34. b. Et populus in cuius fœdus datus est Christus, sunt Iudæi, & generaliter omnes. Ila. 49. c. Et populi multi quos impleuit Tyrus: sunt de quibus ps. 2. Aliterunt reges terræ & c. Eze. 27. g. Non populus Dei dicitur est Israel, quum electus est à Deo: vbi etiam designantur hæretici. Hose. 1. c. Populi absolute sunt Iudæi: Populi vero omnes, Iudæi & gentiles. ps. 66. Populus fugiens cum Iosue in obfidione Hai, significat Iudæos fugientes à lege: Populus autem in insidijs positus designat gentiles dæmones superantes. Ios. 8. a.

Populi regis Babylonis sunt dæmones. Ezechi. 30. b. Ioel. 2. d. Et populus Pharaonis dicitur angeli apostate sub suo principe Sataña: & interdum voluptates carnis: & etiam homines mali & peccatores. Exo. 1. b. 14. b. 15. b. Ila. 14. c. 33. a. Et populus Amalec sunt dæmones & vitia & quilibet persecutores. Exo. 17. d. Et populus Aegypti cōculcati à Christo. Ila. 30. a. 63. b. Et populus Hai sunt dæmones. Ios. 8. a. Populus etiam obliuiscendus est populus demōnū & peccati opera: & exempla peccantium: & vetus cōuersatio. ps. 44. Vulgus etiā dicitur multitudo vitiōrū. 1. reg. 13. a. Populus autem qui ad prædandum iussu dicitur, designat peccatores, qui quasi violenter peccant: vel dæmones: qui animas captiuas ducere conantur. 1. reg. 14. b. Et populus horribilis sunt dæmones & hæretici, & eorū sectatores: qui etiā sunt populi qui pdesse nō pōt Ila.

Hic. f. Ioc. 2. Philo. de sacri. Abel & Gaia.

Basi. f. ps. 44. Hier. f. Ila. 13. 20. 25. f. & f. Mich. 7. Ori. f. Ier. ho. 6. & f. mu. ho. 15. & f. Ioc. ho. 7. Arno. f. ps. 104. Aug. 18. ciui. Dei. 32.

Hic. f. Eze. 39. Ori. f. gen. ho. 11. Tertu. adu. Iudæos. Amb. de ob. Valēt. Hic. f. Sopho. 3.

Ori. f. Ios. ho. 4. Hic. f. Ila. 13. & f. Ier. 1. Hic. f. Leui. 21. Gre. f. reg. 13. 14. & 18. mor. 24.

Aug. f. ps. 55. Hic. f. Leui. 21. Ori. f. Ioc. ho. 12.

Aug. f. ps. 73. Hier. f. Ila. 49. & ad Princip. & f. Eze. 31.

Gre. 18. mō. 19.

Arno. f. ps. 111. Hic. f. Ila. 2. 17. 18. Ori. f. Ila. ho. 8. Hala. f. ps. 72. Hic. f. Ila. 9.

Hic. f. Ila. 28. 49. 60. & f. Eze. 27.

Hic. f. Hose. 1. Rup. f. Hose. 1. Hala. f. ps. 66. Ori. f. Ios. ho. 8.

Hic. f. Eze. 30. & f. Ila. 14. Ori. f. Ezo. ho. 2. Beda. f. Ezo. 1. Basi. f. Arno. f. ps. 44. Hic. ad Princip. & f. ps. 44. & f. Ila. 18. 30. & f. Ier. 6. Gre. f. 1. reg. 13. 14.

Isa. 18. a. 30. b. Populus etiam stultus est, qui præcepta Dei seruare non curat. Iere. 5. e. Et populus de terra aquilonis sunt demones. Iere. 6. f. thre. 3. c. Populus etiam terræ dicuntur terreni. Leui. 4. d. Isa. 24. a. Et vulgus promiscuum est multitudo imperfectorū & malorū. Exo. 12. f. 19. d. Eze. 30. a. Et populus Syriæ sunt decepti ab hæreticis. Amos. 1. c. Et populus Assur sunt subiecti diabolo. Nahum. 3. d. Et populus alienus sunt gentiles, vel hæretici: quibus non est vendendus fidelis. Exo. 21. a. Eodem designat populus barbarus. ps. 112.

Populus iuuentus in Gabaa designat perfectos virginitate. 1. reg. 13. d. Virgines Penitentes

Populus quem occidit Deus, vt ingrederetur Israel, designat eos, qui prius erant infideles, & postea fiunt fideles. Exo. 23. d. ps. 44. Et populi Aethiopum sunt penitentes, qui prius erant nigri per peccata, & postea respicientes dealbantur. ps. 73.

Populus Dei dici potest multitudo virtutum. ps. 93. quæ etiam est populus, quo plena erat ciuitas, hoc est, anima antequam peccaret. thre. 1. a. Multitudo virtutū;

Populus delinquens per sacerdotem, est abutens misericordia Dei. Leui. 4. a. Abutens misericordia Dei.

Populus quem subdit nobis Deus, sunt proprie cuiusq; cogitationes, & motus animi. ps. 143. Cogitationes & motus animi.

Et populi ascendentes pro robustis, designant multitudinem terrenarum & leuium cogitationum succedentium motibus virilibus virtutum. Iob. 36. c.

Populi populi multitudinem & turbam eorum, qui in ultimo iudicio iudicandi sunt, significant. Iocel. 3. c. Iudicandi;

Populus antiquus erant, qui viuebant in lege naturæ: Vel etiam filij Israel, quando erant in deserto. Isa. 44. b.

Populus sempiternus dicuntur qui sunt in inferno, vbi perpetuo puniuntur. Eze. 26. d.

Populus arbor.

Populus est genus arboris infrugifera, quæ à frondium multitudine sic appellata est: habet folia candida, & corticem: estq; lignum aptum ædificijs, & arcis, ac menis, cæterisq; ligneis suppellectilibus.

Populus virtute & nomine virgultum est castitatis: quia non profert semen, estq; frigida nature. Castitas

Populeæ virgæ, quas ponebat Iacob in canalibus, autoritates sacræ scripturæ significare possunt. gen. 30. f. Autoritates scripturæ

Populus viridis virorem hæreticorum significare potest, qui est sine fructu. Hofe. 4. c. Hæretici

Porcus, uide Sus.

Porphyrio.

Porphyrus est auis, quæ sola mortu bibere dicitur: cuius crura prælonga rubent, & etiam rostrum. A nonnullis pellicanus dicitur: Verū pellicanus potius est onocrotalus. Dicitur porphyrio esse auis pulcherrima: & omnem cibum quem comedit, aqua tingere: qua ratione designat singulariter viuentes: qui in omnibus propriam miscent voluntatem. Leui. 11. b. singulariter viuentes

Porrigere, uide Expandere.

Porrum.

Porrum est genus oleris parum dissimile cepis.

Porri quos desiderabant filij Israel in deserto. num. 11. b. designant difficultatem vitæ præsentis: quæ à dilectoribus suis & non sine luctu agitur: & tamen cum lachrymis amatur. Difficultas vitæ præsentis

Porta, uide Ianua. Portare, uide Ferre.

Portendere, Portentum.

Portentū dicitur à portendendo, quod est porro, seu ante, & procul tendere, seu prædicere. Est autem portentum, quod aliquid futurum portendat, seu prænunciet: solentq; portenta præter solitum naturæ cursum, & rara esse, & quæ in admirationem seu stuporem & terrorem inducant. deut. 7. c. 26. b. 29. a. Iosu. 24. a.

Portendentes viri dici possunt apostoli: qui ex presentibus futura cognoscebāt. Zach. 3. d. Apostoli

Porticus.

Porticus dicitur, quæ propter repentinos imbres, & vmbrarum ac deambulationis gratia cōstructa est.

Porticus atriorum templi, & præcipue porticus triplex mysterium sanctæ trinitatis designat. re pollunt. Eze. 42. a. 46. g. 3. reg. 6. a. 7. b. 1. par. 28. c. 2. par. 15. b. Mysterij trinitatis

Porticus ante ostium templi recipiens prius lumen, designat tempus ante dominicam incarnationem: in quo patriarchæ & prophetæ primi lucem fidei susceperunt. 3. Regum. 6. a. Tempus ante incarnationem.

Designat

Designat etiam conuersationem Christi, ante passionem.

Porticus quinq; in probatica piscina. Ioan. 5. a. quinq; libros legis significare possunt: qui retinebant peccatoressed non curabant. Vel designabant quinque ætates vsq; ad Christum.

Porticus Salomonis dici potest anima sancta. Ioan. 10. c. Acto. 5. c.

Aug. f. psal. 70. & f. Ioan. itac. 17. Rup. f. Ioan. Amb. 3. de spū. 18.

Portio.

Portio est pars, quæ cuiq; datur.

Portio bonorum dicitur Deus. ps. 118. 141. Cui autem portio Deus est, is totius possessor est naturæ, quia possidet autorem totius naturæ.

Portio sacerdotis offerentis est peccus & armus dexter hostiæ. Leui. 7. d. quia sacerdotes eminare debent scientia & operatione.

Portionem suam ponere dicitur cum adultetis, qui eam quam cum Deo & angelis habere debuerat, peccando ponit in inferno. ps. 49.

Amb. f. ps. 118. ser. 8. Hic. ad Nepotianū. Glo. ord. f. Leui. 7. Hic. f. ps. 49.

Portus.

Portus est locus conclusus, quo importantur merces, & inde exportantur: & vbi naues hument à tempestatibus tutæ: estq; velut terminus nauigationis.

Portus dicitur ipsa beatitudo vel securitas vitæ spiritualis. gen. 49. b. Vbi dicitur statio nauis & litus maris.

Portus etiam dicitur ipsa ecclesia. ps. 106.

Arno. f. ps. 106.

Poscere, uide Petere.

Posse, Potens, Potestas, Potentia, Potentior, Potentissimus.

Posse exponitur, quasi potentem esse. Potens autem siue sit nomen, siue participium dicitur qui virtutem habet ad aliquid faciendum: quæ virtus potentia dicitur. Potestas autem vel est facultas aliquid fieri: vel si dicitur de persona, est ipse magistratus, aut princeps potens: Possesse autem interdum est debere. gen. 18. b. Num celare potero Abraham quæ gesturus sum? Licet re. gen. 4. g. Non enim possum redire ad patrem meum. Possibile esse. gen. 15. b. Numera stellas si potes. Præualere. gen. 23. a. Nullus te prohibere potest. Valere. gen. 19. c. Ita vt ostium inuenire non possent. Velle. x. reg. 30. d. Potes me ducere ad cunicum istum.

Potestas autē est autoritas. 1. Esdr. 5. c. Quis dedit vobis potestatem? Dignitas. Dani. 3. a. Qui erāt in potestatibus constituti. Dominium. gen. 3. c. Sub viri potestate eris. Facultas. deut. 22. b. Comedendi ex eis non habet potestatem. Gratia. Matth. 9. a. Qui dedit potestatem talem hominibus. Ordo angelicus. Ephe. 1. d. Super omnem principatū & potestatem. Ordo diabolicus. Luc. 22. f. Hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum. Præfectura. ps. 135. Solem in potestatem dei. Virtus diuina. Dani. 4. a. Potestas tua in terminos terræ. Vis. psalm. 61. Quia potestas Dei est.

Potens Iacob dicitur Deus pater, cui attribuitur potentia. gen. 49. c. prouer. 23. a. ps. 61. 144. Amb. 1. off. 12. Iob. 13. d. 25. a. 36. a. 42. a.

Potentia Dei excitata resurrectionem Christi designat. ps. 79. Ephe. 1. d. Potens aut manus Christi fuit in cruce, vbi superauit demones. ps. 135. Cum autē dicitur potestas Christi à mari vsq; ad mare, non est extenuandum per allegoriam, sed credendum vere esse completum. Zach. 9. c. Potentior autem Isaac quam Palestini designat Christum prævalentem Iudæis. gen. 26. d. Potestas autem data in manu Christi est, quæ erat legis, cuius ipse est dominus. Isa. 22. f. Et potestas eius dicitur æterna. Dani. 7. d. Et potestas prima. Mich. 4. c. Dicitur autem Christus potentissimus. ps. 44. peculiariter propter opus incarnationis, quod est maxime potentia.

Non potest filius ad scientiam patris, ideo dici potest: quia non similiter generare potest vt pater. ps. 138.

Potens aliquando sumitur pro forti. ps. 126. Sicut sagittæ in manu potentis: vbi potens designat potens ipsum Deum. Vel potentis sagittæ designant fortem penitentiam. ps. 119.

Possesse aut non posse offerre agnum. Vel habere omnia ad sacrificium, vel emundationem necessariam, est habere, aut non habere vires ad agendam perfectam penitentiam. Leuitic. 12. d. 14. d.

Potestas regis Ezechiaë indicare potest facultatem liberi arbitrii. Isa. 39. b.

Potentis qui erigendi sunt ad regendum, sunt valentes facultatibus & virtute. Exo. 18. d. Iob 36. a. 22. b.

Non potens pallium breue vtrum operire, designat non posse eundem Deo seruire & manumone. Isa. 28. e.

Non posse videre faciē Dei, est in hac vita non posse habere visionem Dei. Exo. 33. d.

Posse retinere conceptum sermonem est illorum, qui virtutum vsu roborati vsque ad eam celsitudinem prouehuntur, vt ad loquendū ne in corde quidē peruersa concipiāt, quæ silēdo cōpescunt.

compeſcant, & qui licet praua ad loquendum concipiant: tamen à loquutione magno ſe ſilentij vigore reſtringunt: quod minime eſt ſuperborum. Iob. 4. a.

Verba potentia ſunt eorum, qui prolixas ad dominum preces habent, ſed vitam deprecantium non habent: nam promiſſa cœleſtia petitionibus ſequuntur, operibus fugiunt. Iob. 4. a.

Potens bellum aduerſus Philiftæos omnibus diebus Saulis. 1. reg. 14. g. designat q̄ quādo electis plebibus duri filij dominatur, durū eſt aduerſus diabolū pugnare: quia ille pōt alijs vtiliter bona dicere, qui conſuevit verba ipſa magna & forti operatione præire.

Potens, à quo Deus liberat, eſt diabolus. ps. 71. Et potentes ſunt dæmones & diuites terræ. Iſa. 34. b. Dæmonum autem poteſtas & etiam malorum dicitur poteſtas tenebrarum: & ipſi dæmones dicuntur poteſtates tenebrarum. Ephe. 6. b. Colof. 1. b. Et potentior, de cuius manu liberat Deus, eſt diabolus. Iere. 31. b. Potentiſſimi quoq; robuſtorum ſunt dæmones. Eze. 32. d. Iob. 41. d. Et ipſe diabolus dicitur ſpiritus poteſtatem habens. Eccl. 10. a. Potentes etiam dicuntur ſuperbi. ps. 85. Et poteſtas maris ſunt principes infidelium. ps. 88. Potentiæ quas frangit Deus, ſunt vires diabolū. ps. 75. Potens quoq; pro hæretico poni videtur. Amos. 5. c. Potens etiam in malicia & iniquitate, fuit Iudaicus populus aduerſus Chriſtum. ps. 51.

Potentes terræ, quos humiliat Deus, dici poſſunt noxiæ paſſiones dominationē ſibi ac tyrannidem ſauiffimam in noſtro mortali corpore vendicantes. Iſa. 45. a. Et potentes ad bibendum vinum, ſunt audaces ad explendas concupiſcentias. Iſa. 5. e.

Poteſtas data beſtiæ. Dani. 7. b. fuit poteſtas Alexandri magni deſuper illi data.

Non potentes magi educere ſcyniphes designat philoſophos ignorantēs fidem trinitatis. Exo. 8. e. Idem non potuerunt ſtare coram Moſe: quia legis myſteria philoſophi non aſſequuntur. Exo. 9. b.

Non poſſunt manus malignorum implere quod cœperant. Iob. 5. b. quia eorum cogitationes diſſipat Deus: quod eſt miſericordiæ: ne tantum mali faciāt, vt eorum impediatur conuerſio: vel ne indurati grauius puniantur.

Nemo poterat dicere canticum, niſi centum quadraginta quatuor milia: quia non voluntate humana allata eſt prophetia. apoc. 14. b.

Poſidere, Poſſeſſio, Poſſeſſor.

Poſidere eſt alicuius rei compotem eſſe. Poſſeſſio autem eſt ipſa proprietas, & vſus ſiue actus poſſidēdi. Res itē quæ poſſidetur, interdū poſſeſſio dicitur, ſicut cū eſt immobilis.

Poſſeſſor cœli & terræ dicitur Deus: quia ipſe eſt dominus omnium quæ creauit. gen. 19. d. Dicitur autem poſſidere populum ſuum, quando bonis peculiariter bene facit. Exo. 15. c. 34. b. Iſa. 1. a. Et ipſe dicitur poſſidens: quia poſſidet eccleſiam. Iere. 9. c. Poſſeſſio autem Dei dicitur Iſrael, hoc eſt, perfecti. ps. 134. Iſa. 11. c. Et poſſidentur filij mortificatorum à Deo, quando peccatores redeunt in gratiam. ps. 78. Poſſeſſio quoq; regis Aegypti eſt eccleſia, quæ eſt poſſeſſio Dei: & etiam ſanctitas. ps. 104. Et poſſeſſio Iob eſt eccleſia, quam poſſidet Chriſtus. Iob. 1. a. 36. d. Zach. 2. d. Poſſidens Ieremias lumbarē designat Deum poſſidentem filios Iſrael, aut quoſlibet iuſtos. Iere. 14. a. Poſſedit autem Deus congregationem Iudæorum ab initio, à tempore videlicet patrum. ps. 73.

Poſſedit dominus ſapientiam, hoc eſt, filium. pro. 8. c. quia ſemper filius in patre, & pater in filio fuit, vbi non legendum eſt, creauit, quum poſtea dicat, generauit.

Poſſidere dicitur Deus renes ejus, in quo non ſunt incentiua libidinis: vel qui in nullo delectatur, niſi in Deo.

Poſſidet ſemen Abraham, aut etiam Rebecca portas inimicorum, quum Chriſtus præualet dæmonibus: quos ſubegit poſtquam immolatus eſt, vt Iſaac. Dicitur etiā de eccleſia, quæ poſſidet gentes: & de anima, quæ ſibi ſubiecit affectus ſeu paſſiones.

Poſſeſſio terræ, quam dat dñs: & quā nemo auferre poteſt, eſt ipſa beatitudo, quæ poſſeſſio æterna dicitur. gen. 17. b. Vel eſt ipſa gratia, quæ redit ad dominū ſuū tempore iubilei, per poenitentiam: & etiam quoduis bonum opus poſſeſſio noſtra eſt. Leui. 25. b. Et cōfirmata poſſeſſio eſt in vita ſpirituali. gen. 23. d. Poſſident quoq; terram mites, dum acquirunt corpus glorioſum, aur felicitatem. Mat. 5. a. Dicuntur etiam poſſidere montes Dei. Iſa. 65. b. Terram quidem huius mundi immites & ſuperbi poſſident: terram autem cœleſtem mites. Zacha. 8. c. Poſſidebunt etiam duplicia in terra ſua, qui recipient bona animi & corporis: quod & de apoſtolis dici poteſt poſſidentibus fideles ex Iudæis & gentibus. Iſa. 49. c. 61. c.

Poſſident homines terrā, hoc eſt, animā & corpus. gen. 47. e. Poſſident autē animas ſuas, qui perfectē in omnibus viuunt: & cunctis mētis motibus ex virtute dominantur. Luc. 21. d.

Poſſidere etiam terram eſt habere ſacram ſcripturam & in ea eruditum eſſe: quæ etiam poſſeſſio dicitur. Iſa. 30. e. 57. c. Poſſident etiam aurum principes, hoc eſt, apoſtoli & prædicatores ſapientiam: vel philoſophi & ſapientes. Iob. 3. b.

Poſſidere etiam terram, aliquando dicit abundantiam terrenorum: ſicut & poſſeſſio terræ Aegypti

Oratio ſine opibus

Diabolus
Diuites terræ
Superbi
Principes infidelium

Hæretici
Iudaicus populus

Affectus prauus

Ignorantia philoſophorum de trinitate.

Diſſipans Deus cogitationes malorum

Poſſeſſor bonorum
Deus

Eccleſia

Generatio æterna
filij.

Subiciens Chriſtus
dæmones
Eccleſia gentes.
Anima affectus
Beatitudo.

Perfectē viuere.

Habere ſacram ſcripturam.

Abundantia terrenorum.

Gre. 33. mor. 23.

Gre. 1. reg. 14.

Arno. f. ps. 71.
Hie. ad Demet. & f.
Ie. 3. & f. Eccl. 10.
Aug. 1. ps. 71. 85. 88.

Hie. f. Amos. 5.
Hila. ps. 51.

Cafſia. libr. 2. cap. 2.
Hie. f. Iſa. 5.
Gre. 1. reg. 8.

Glo. inte. f. Dani. 7.
Glo. or. f. Exo. 8.

Glo. or. f. Iob. 5.

Rup. 9. capoc.

Hie. f. Iſa. 1. u. & f.
Iere. 9.
Hila. f. ps. 134.
Arno. f. ps. 78. 104.
Gre. 1. mor. 13. & 17.
mor. 11.
Aug. 1. ps. 73.

Hie. f. Cypriano & f.
Iſa. 26.
Hila. & Au. f. ps. 138

Rup. 6. gen. 33.
Amb. de Iſaac. 3.

Baſi. f. ps. 33.
Hila. f. Mat. cano. 4.
Hie. ad Dardan. &
f. Iſa. 61. & f. Matt. 5.
My. f. Leui. 25.

Hie. f. Iſa. 61.

Gre. 5. mor. 14.

Hie. f. Iſa. 30. 57.
Gre. 4. mor. 31.

Poſidere eccleſiā. Aegypti: & terræ Chanaan. gen. 34. b. 47. a. Exo. 25. d. 32. c. Leui. 14. c. Poſſidet vmbilicum terræ, qui poſſidet eccleſiam. Eze. 38. d. Poſſeſſio quoq; eſt aduenſus inter filios Iſrael, hoc eſt, gentibus in eccleſia. Eze. 47. d.

Conuerſio infidelium. Poſſident Iudæi gentiles in ſeruos, quum apoſtoli & prædicatores gubernant gentiles. Iſa. 14. a. Et poſſidet domus Iacob eos qui ſe poſſederunt, quum fideles conuertunt eos, à quibus affligebantur. Abdi. f. Et poſſidet Ephraim etiam regionem Samariæ, qui hereticos ſubijcit. Et poſſidet Benjamin Galaad, hoc eſt, eccleſia Iſraelem carnalem. Abdi. g. Et poſſident terram Amorrhæi, hoc eſt, eos qui ſubiecti erant diabolo. Amos. 2. c. Poſſidebit quoq; Iſrael reliquias Idumæe, quum in fine mundi eccleſia recipiet conuerſos ex Iudæis. Amos. 9. d.

Imperium mentis. Poſſidet intelligens gubernacula, quando mens imperat inferioribus potentijs. pro. 1. a. Poſſeſſio autem ſepiēda ſpinis eſt mens. Eccl. 1. 28. d. 36. d. Poſſidemus autē animas noſtras per patientiā. Luc. 21. d. quia dū nobis ipſis dominari diſcimus, hoc ipſum incipimus poſſidere, quod ſumus. Poſſeſſio etiam vniuſcuiuſq; eſt bona conuerſatio, ſecundum vocationē, ad quā quiſq; vocatus eſt: quum vendit, qui peccat. Leui. 25. d.

Poenitentia. Poſſidere dicuntur aurum in zonis, qui miniſterij ſuū eccleſiaſticū habēt venale. Mat. 10. a. Poſſidet alique anguſtia, quum vehementem habet dolorem poenitentia. Iſa. 21. a. Poſſident autem dies afflictionis, bonos in hac vita, vbi agunt poenitentiam. Iob. 30. c.

Dona ſpūs ſancti in eccleſia. Poſſidentur agri in Iudæa, hoc eſt, dona ſpūs ſancti in eccleſia. Iere. 32. g. Poſſideſſe dicuntur mendacium, qui coluerunt idola. Iere. 16. d.

Tyrannis diabolū. Poſſident peſſimi domos potentium, quum dæmones principum mētēs inhabitāt. Eze. 7. g. Poſſident etiam hoſtes populum Dei quaſi nihilum, quū dæmones eos tenent in peccatis. Sic poſſidebant Iudæos. Iſa. 63. d. Et poſſident domini abſq; Deo, quū dæmones detinēt homines in peccatis, & cultu idolorum. Iſa. 26. c. Et poſſident Onocrotalus & cæterę beſtiæ Sion, quū varia idola & multiplices errores erant in Hieruſalem. Iſa. 34. c. Poſſidebant etiam oues Iudæorum principes & hæretici, detinentes ſimplices in errore. Zach. 11. a. Poſſidet itidem tenebroſus turbo noctem, hoc eſt, diabolus peccatum. Iob. 3. a.

Punitio diabolū. Poſſidet tenebroſus turbo noctem. Iob. 3. a. quum apoſtatam ſpūritum à conſpectu diſtricti iudicis ad æterna ſupplicia, pauēda illi vltima tempeſtas rapit. Vel poſſidet noctem tenebroſus turbo, quum perpetrationem culpæ non blandimenta ſecuræ quietis fouent: ſed piē ſequens amaritudo poenitentia irrumpt.

Eccleſia Chriſti. Poſſeſſio Iob. i. Chriſti, quæ creuit in terra, eſt eccleſia. Iob. i. b. Leui. 14. c. Poſſeſſio autem Chriſti erit Idumæa, quum caro ſubijciatur ſpūritui. num. 24. c. Et poſſidet Chriſtus hæreditates diſſipatas, hoc eſt, gentes. Iſa. 49. c. Et poſſidet Tyrum & Sidonem, hoc eſt, gentilitatē & ſapientes ſeculi. Zach. 9. a. Poſſidens etiam Salomon ſeruos & ancillas, eſt Chriſtus. Eccl. 1. 2. a. Poſſeſſio autem eius ſunt termini terræ, hoc eſt, aut diuitias, aut maietas. ps. 2. Poſſeſſio ſepulcri eſt iuſtis in terra, in qua nihil aliud habent. gen. 23. b. Poſſeſſio Laban dicitur eſſe in manibus Iacob: quia charismatum diſtributio cōpetit Chro. gen. 30. d. Poſſeſſio autem omnis Iacob eſt ducta in Aegyptum. gen. 47. a. quando Chriſtus at tulit cœleſtia dona mundo.

Dominus poſſeſſio bonorum. Poſſeſſio non eſt data Leuitis in terra: ſed dñs eſt poſſeſſio eorū: quia contēnentes oīa terrena, ſoli Deo & ſapientia adhærent. Iofu. 13. b. Poſſeſſio quoq; ſacerdotū eſt Deus: de quo dicunt illud canti. 8. b. Tenui eū, & nō dimittam. Et ps. 72. Pars mea dominus. Eze. 44. g.

Premium bonorum operum. Poſſeſſio data filiabus Salphaad, designat premiū bonorū operū per ſenſus factorū. nu. 27. b. Nō fuit data poſſeſſio filijs Rubē & Gad, donec alie tribus acquirerēt terram promiſſionis. Num. 32. d. vt designaretur antiquum populum non eſſe conſummatum ſine nouo.

Diuerſi gradus in eccleſia. Poſſeſſiones filiorum Iofeph. gen. 48. b. ſunt ſicut aliorum filiorum Iacob: designant gradus diuerſos in eccleſia ad regimen animarum. Ad idem referuntur terra poſſidēda à filijs Iſrael. Exo. 6. b. Poſſeſſiones autem Iſrael & Aegyptiorum ſic ſe habent: vt poſſeſſiones Iſrael ſeruentur: Aegyptiorum vero pereant. Exo. 9. a.

Terrena diuitiæ vita affectus animi. Poſſeſſiones Aegyptiorum venditæ, vt viuere. gen. 47. e. designant omnia terrena vendēda, vt ſeruiatur Chriſto. In poſſeſſionē autem hericij datur Babylon: quia auari poſſident mundana, & diuitias. Iſa. 14. f. Poſſeſſiones quoq; multæ, dici poſſunt multa vitia: aut etiam animi affectus. Mat. 19. c.

Posterius, Poſteritas.

Posterius dicuntur, qui in poſteriori ætate: vel ſeculo fuerunt: & poſteritas eſt poſterum ſeculum, ſiue homines poſterius nati dantur: poſteri bonorum, & poſteri malorum. gen. 21. c. 26. a. Ruth. 4. b. Tob. 8. b.

Posterior.

Hie. f. Eze. 47.

Hiero. f. Iſa. 14. & f. Abdi. & f. Amos. 9. & f. Abdi.

Baſi. in princ. prom. Amb. 1. 8. 9. 3. Gre. ho. 31. Iſy. f. Leui. 25.

Hila. f. Mat. cano. 10. Glo. inter. f. Iſa. 21.

Glo. or. f. Iere. 32. Hie. f. Ezech. 7. & f. Iſa. 26. 34. 63.

Gre. 4. mor. 10. 17.

Hie. f. Iſa. 33.

Gre. 2. mor. 23.

Iſy. f. Leui. 14.

Or. f. num. ho. 18.

Hie. f. Zacha. 9. & f. Eccl. 1. 2. a.

Hila. f. ps. 2.

Glo. inter. f. gene. 30.

Or. f. Iofu. ho. 17. & f. Eze. ho.

Or. f. num. ho. 22.

Or. f. num. ho. 26.

Lyra. f. gen. 48.

Glo. or. f. gen. 47.

Hie. f. Iſa. 14.

Or. f. Mat. ho. 8.

Hie. f. Eze. 33.

Oris. ps. ho. 4. Tert. adu. Marci. 4. Au. 2. de trin. 1.6. & spif. 11. Geor. venet. cant. 3. ron. 2. cap. 10. Euch. for. spual. 1. Gre. nyf. de vi. Mo. Rup. 1. f. gen. 2.6. Ori. f. cant. ho. 4. Arn. & Hil. f. ps. 67. Gre. f. Eze. ho. 13. Ber. de dilige. Deo & l. cant. ser. 61. Euch. q. in pfa. Glo. ord. f. 3. reg. 16.

Gre. si. reg. 7. Aug. p. 77. Rup. 3. f. reg. 19.

Posterior est, qui post alium est in ordine, vel temporis, vel situs. Posteriora Dei dici possunt effectus Dei: & etiam humanitas Christi, & incarnatio cre- dita post eius resurrectione. Et præterea cognitio, quam habebunt Iudæi de Christo posteriori tempore, quando conuertentur. gen. 16. d. Exo. 37. d. Ad hæc referri possunt posteriora taberna culi, & posteriora superhumeralis. Exo. 26. c. 28. d. Posteriora etiam Dei videre, est ipsum Deum ducem sequi: nam qui sequitur, posteriora præcedentis videt.

Posteriora etiam Dei designant temporalia: nam cœlestia & æterna ad faciē pertinet. Hæc posteriora vidit Agar, hoc est, Iudæi: q. semper respiciebat ad t'palia, & ad literā legis. gen. 16. d.

Posteriora dorsi columbæ in pallore auri, designant posteriorem vocationem Israel in preciositate fidei. Vel donum euangelici muneris posteriori tempore datum. Vel designant sanctitatem in exemplum à sanctis demonstratam: vel etiam æternam felicitatem: quæ est vclut dorsum columbæ. i. ecclesiæ: vel designant humanitatem Christi pallidam per mortem. Vel indicant occultiorem intellectum mysteriorum. ps. 67.

Posteriora hominis, quæ Deus demittit, sunt peccata occultata, vel neglecta, quæ puniuntur post hanc vitam. 3. reg. 16. a. 21. f. Iere. 13. d.

Posteriora Philistinorum, seu inimicorum, quæ percutit Deus, sunt finis rerum mundanarū & vitiorum: Vel designant eos, qui retro conuertuntur. ps. 77.

Posteriora bouū latētia sub mari gneo designat nō debere nos respicere, quid fuerint apostoli ante vocationē: sed quid postea: vel quia apostolorū vel oīum p'rum apta quidē nos opa cernimus: sed apud districtū iudicē, quæ illos posteri' maneāt in occulta retributione mescimus.

Posticum.

Posticum est ostium in posteriori parte ædium. Dani. 13. b.

Postis, uide Ianua. Postulare, uide Petere.

Potare, Potus, uide Bibere.

Potiri.

Potiri est aliquid acquisitum tenere, & quasi in potestate habere, & vendicare. Potitus Iacob optatis nuptijs Rachelis. gen. 29. f. designat gratanter amplectentem vitam contemplatiuam.

Præbere, uide Dare. Præcedere, uide Antecedere.

Præcellere.

Præcellere est super alios eminentiam in re quapiam habere. Esther. 13. a. Eccl' 1. 33. c. Rom. 3. c. 1. Petri. 2. c.

Præceps, Præcipitare.

Præceps dicitur homo, qui sine consideratione aut modo quippiam agit, & quasi rem præoccupat. Præceps autem in motu dicitur, quicquid velociter mouetur. 4. reg. 9. c. Iudith. 13. b. Eccl' 1. 30. b. Mich. 2. a. Matth. 8. d.

Præcipitare dicitur dominus in monte Sion faciem vinculi colligati: quum in ecclesia peccati mortem destruit. Isa. 25. c.

Præcipitare dicitur etiam Deus quando flagellat, & multis exponit t'rationibus. Iob. 10. b. Præcipitare rursus dicitur Deus Iudæos in profundū: sicut in diluuiō præcipitauit genus humanū. ps. 54. Et præcipitauit speciosa Iacob, quū destruxit templū: & quum decorem animæ peccatis spreuit. Et præcipitauit mœnia Israel, quum ab eis abstulit dona gratis data, quæ erant ad ornatum: vt prophetiam, & curatum virtutem & c. thre. 2. a. b. Præcipitatio Iezabel de fenestra destructionem Synagogæ designauit. 3. reg. 21. f.

Præcipitati dicuntur, qui in errorem induci sunt: & etiam qui morte sunt puniti. Isaia. 9. e. Iere. 22. b. Præcipitat autem Deus consiliū Aegyptiorum, quum infideles confundit, ne sua valeant infidelitatem defendere. Isa. 19. a. Præcipitatio quoq; gregis porcorum in mare, designat eos, qui secularibus vitijs obrutuntur. Matth. 8. d. Præcipitabitur etiam Leuiathan videntibus cunctis. Iob. 40. d. quia æterno iudice terribiliter apparente, astantibus legionibus angelorum, assistente cuncto ministerio cœlestium potestatum, atq; electis omnibus ad hoc spectaculum deductis, ista belua crudelis & fortis in medium captiua deducetur: & cum suo corpore, hoc est, cum reprobis omnibus, æternis gehennæ incendijs mancipabitur, cum dicitur: Discendite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo & angelis eius. Præcipitabit etiam iniquus consiliū suum. Iob. 18. b. Quia cum iudex iustorum iniustorumq; venerit, per hoc

Hic. f. 15. 15. Glo. or. f. Iob. 10. Hila. f. ps. 54. Gre. 11. mor. 11. Rup. 5. f. reg. 14. Hic. f. 15. 9. Hila. f. Marc. can. 8. Gre. 33. mor. 24. Gre. 14. mor. 4.

Effectus Dei Humanitas Christi Incarnatio. Vltima cognitio iudæorum. Sequi Deum Temporalia. Posteriora vocatio Israel. Munus euangelicum Exempla sanctitatis Felicitas. Humanitas Christi. Occultior intellectus. Peccata occulta. Finis rerum mundanarum. Conuersio à vitijs

hoc quod hic appetere prauis cogitationibus elegit, in æterni supplicij tenebras demergetur. Præcipitationis verba erant, quum Iudæi dixerunt: Non habemus regem, nisi Cæsarem: quibus verbis in profundum seculi se demerferunt. ps. 51. Vnde & in præceps decurrentes aquæ dicuntur. Mich. 1. d.

Præcidere, Præscindere, uide Abscindere.

Præcipere, Præceptum, uide Mandare.

Præcipuus, uide Principalis. Præclarus, uide Inclutus.

Præco.

Ioannes Baptista Apostoli. Prædicatores Prædicatio.

Præco à præcinendo dictus est, qui ante canit, vel annunciat quod est faciendum. Et etiā qui iussu magistratus publicè aliquid ore denunciat.

Præco ante Ioseph designat Ioannem Baptistam præcursorem Christi. Præcones etiā sunt apostoli & prædicatores. Et præconis vox est ipsa prædicatio. gen. 41. c. Exo. 36. a. Ios. 3. a. 2. reg. 22. f. 2. Petri. 2. b.

Præcordia.

Præcordia sunt membranae, quæ extra separant ab inferiore viscerum parte: dicta q. cordi prætenduntur: & à Græcis phrenes dicuntur.

In præcordijs vigilare dicitur, qui pot. dicere. De profundis clamaui ad te domine. Isa. 26. b.

Prædari, Præda, Deprædari, Depopulari, Prædator.

Liberatio p. Chrm. sacrificia. Persecutio Pauli Christi. Regnum cœlorum. Doctrina legis Templum.

Conuersio gentiū.

Destructio errorū.

Violatio castitatis.

Tollere vitia.

Anima Bona opera.

Inanis gloria.

Boni Peccare per vim tentationis. Anima captæ à demonijs, vel hereticis.

Prædari & depopulari, est vi armorum & belli res aliorum rapere: Vnde prædatores dicuntur: & res quæ capitur dicitur præda.

Præda quam facturus erat Iudas, designare potest liberationem populi per Christum factā. Vel designat sacrificia, quæ in tribu Iuda offeriebantur. Vel etiam persecutionē Pauli. gen. 49. b. Et ipse Christus dicitur prædari. Isa. 8. a. 9. a. 31. b.

Præda aliquando dicitur regnum cœlorum, quod vim patitur, & diuiditur fidelibus. nu. 31. d. Præda etiam dici potest doctrina legis. Isa. 33. d. Et in deprædationem sunt dati thesauri iudæorum, quum intelligentia prophetiarum data est gentibus. Iere. 15. c. 2. par. 2. 4. f. Præda etiam erat ipsum templum, quo sacerdotes abutebantur ad avaritiam. Nahum. 2. d. Exterminabo de terra prædam tuam.

Prædari dicuntur apostoli filios orientis, quando conuertunt gentiles ad fidem. Isaia. 11. d. Præda quoq; legnæ sunt gentiles ab ecclesia conuersi. Iob. 38. d. Depopulantur quoq; vrbes Sichem, qui tollunt animas à dæmone possessas. gen. 34. d. Et deprædantur fideles eos, quibus prædæ fuerant, quum reuincunt hæreticos, à quibus opprimebantur. Eze. 39. c. Zach. 2. c. Hanc prædam dat mulier fortis domesticis suis, quando conuersos ex gentibus adiugit fidelibus. pro. 31. c. Præda leonis. i. Dei sunt, qui conuertuntur. Amos. 3. a. Nahum. 2. d.

Depopulatur Deus aras hæreticorum, quando eorum destruit errores. Hose. 10. a. Depopulatio quoq; potentis est destructio rationum hæreticorum. Amos. 5. c.

Ad prædam Amalec versus Saul cum populo. 1. reg. 15. c. designat eos, qui prohibente & quasi si minis armato Deo, ad violandum sacrarium castitatis irrumpunt: & quasi per rapinam prædam, electa Amalec ad terram domini deferunt.

Quando violentia armorum alicuius, proprium aliquid tollitur, præda nominatur. Vitia autem carnis & animæ, quia diabolo suggerente propagantur, eius velut propria possessio sunt. Quisquis ergo in se nuper remissus, nunc autem violentus vitia destruit, prædam facit, quia quæ aliena sunt potenter rapit. In qua tamen præda relinquuntur vitia, non retinentur. 1. Regum. 15. c.

Præda electa pauperis est eius anima: vel bona opera. Amos. 5. c. Et deprædatus dicitur occlusus animam, quum per aspectum fornicæ, quispiam in peccatum incidit: & cum concupiscendo visibilia, inuisibiles virtutes amisit. thre. 3. f.

Præda ad quam versus est populus persequens hostes. 1. reg. 14. e. est quando prædicatores ad proprias laudes conuertuntur, videntes se ab alijs non laudari. Sic præda tigridis est inanis gloria, seu laus, quam violenter hypocritæ à populis extorquent. Præda enim est, quum aliena violenter auferuntur. Omnis autem hypocrita, quia vitam iustitiæ simulans iustorum sibi laudem arripit, alienum profecto est quod tollit. Iob. 4. b.

Prædæ sunt Iudæis recedentes à malo, quos persequuntur Iudæi. 59. c. Prædari interdum est, quasi per violentiam peccare. Prædantur etiam demones animas captiuas per violentas tentationes eas ad se trahentes. Item heretici, quorum præda dicuntur viduæ & pupilli. 1. reg. 14. c. Isa. 9. a. 10. a. b. 33. a. Et deprædatur Assur principes populorum, quum diabolus

Hila. f. ps. 51. Beda. f. gen. 44. Plini. in natu. histo. Hic. f. 15. a. 26. Ori. f. gen. ho. 17. & f. Eze. ho. 4. Hic. f. 15. a. 8. 9. Ori. f. num. ho. 16. Ori. f. Iere. ho. 11. Hic. f. 15. a. 17. Rup. f. Nahum. 2. Gre. 30. mor. 11. Hic. f. Eze. 39. Beua. f. pro. 31. Rup. f. Amos. 3. Hic. f. Hose. 10. Gre. 11. reg. 15. Gre. 11. reg. 15. Hic. f. Amos. 5. Gre. f. 1. reg. 14. & f. mor. 16. Hic. f. 15. a. 59. Hic. f. 15. a. 49. Gre. 11. reg. 14. & 13 mo. 16. 17. & 16. 110. 132. 24. 26. & 19. m. 23 diabolus

diabolus vincit doctores & rectores ecclesie. Isa. 10. c. Præda fortis sunt gentiles captiuati à diabolo. Isa. 49. g. Depredantur autem hæretici pupillos, quum contra infirmas fidelium mentes verborum & operum violentia grassantur. Job. 24. b. Præda quam diabolus pollicetur focijs, sunt errores: vel animæ, quas alijs malignis spiritibus promittit. Job. 17. b. Prædam autem de dæ tibus iniqui abstulit Christus, vel ecclesia, quum ex erroris morfu animam prædicando liberauit. Job. 29. c.

Glo. or. f. Ez. 2. 36.

Depopulata ciuitates ac regiones Israel, sunt ecclesie à persecutoribus dissipata. Ezech. 36. Ecclesia a. Ioel. 1. c.

Hie. f. Iere. 2. 4. & f. Haba. 1. Gre. 19. mor. 2. 4.

Prædones dicuntur dæmones, in quorum prædam dantur mali. Ieremie. 2. c. 4. b. Isa. 21. a. Et dæmones præda leonis sunt mali sub dæmonibus: aut peruersi ab hæreticis. Nahum. 2. d. Et præda luporum sunt victi à dæmonibus. Haba. 1. c. ps. 16. Præda quoq; iniqui sunt mali possessi à diabolo. Job. 29. c.

Gre. 11. mor. 2.

Prædones etiam sunt, qui de donis doctrinæ & alijs à Deo acceptis superbiunt: qui non im merito prædones vocantur: quia dum loquuntur quæ non faciunt, in vsum loquutionis suæ verba iustorum tollunt. Job. 12. a.

Glo. or. f. Iere. 30.

Prædatores Hierusalem dantur in prædam, quando persecutores ecclesie contumuntur: vel mittuntur in infernum. Iere. 30. c.

Prædestinare, Præfinire.

Fulgen. 7. de duplici prædestinatione.

Prædestinare est præordinare, & præmittere, hoc est, aliquid in futurum ordinare: quod & præfinire dicitur. Prædestinationis autem nomine non aliqua voluntatis humanæ coactiua necessitas exprimitur: sed misericors & iusta futuri operis diuini sempiterna dispositio prædicatur. Prædestinasse autem dicitur Deus fideles in adoptionem filiorum. Roman. 8. f. 1. Cor. 2. b. Ephe. 1. a.

Prædicare.

Hie. f. Ioan. 1. 2.

Prædicare est aperte seu publice dicere, celebrare, & laudare. Prædicatio Ionæ ad Nininitas prædicationem Christi & discipulorum ad gentes seu ad mundum designauit. Ion. 1. a. Prædicauit autem iuxta prædicationem priorem: quia eadem est fides veteris & noui testamenti. Et prædicauit egressus à pisce, hoc est, post resurrectionem. Ion. 2. a. 3. a. Matth. 12. d. Prædicauit autem Christus spiritibus qui erant in carcere, hoc est, hominibus existentibus in corpore. Tempore quidem Noë veniens in spiritu: postea vero veniens in carne. 1. Petri. 3. d. Et prædicauit captiuis indulgentiam. Isa. 61. a. Prædicauit etiam pacem & salutem. Isa. 52. b.

Ang. epif. 99.

Gre. 18. mor. 19. Hila. f. Mat. can. 10. Cle. Ale. 6. stromat.

Prædicant super tecta, qui ea, quæ sub velamine acceperunt, aperte prædicant. Et qui audacter aut magna voce veritatem fidei proferunt. Et qui sublimi & excelso dicendi genere tradunt mysteria: & ex veritatis regula scripturam declarant. Matt. 10. c. Luc. 12. a.

Hie. f. Iua. 29. Hie. f. Iua. 3.

Prædicant filij Iacob Deum Israel, hoc est, apostoli & apostolici viri Christum. Isa. 29. Prædicauerunt peccatum suum quasi Sodoma Iudæi: quando clamauerunt, Crucifige, crucifige. Isa. 3. b.

Glo. or. f. Mich. 3.

Prædicant pacem pseudoprophete ijs, à quibus accipiunt munera. Item hæretici promittentes impunitatem à peccatis. Mich. 3. a.

Prædicere.

Glo. or. f. gen. 21.

Prædicere est ante vel prius dicere: & prænunciare quod futurum est. Sic prædixit Deus natiuitatem Christi, in figuram natiuitatis Isaac. gen. 21. a.

Prædium, uide Ager.

Præesse, Præsidere, Præses.

Basil. Exae. ho. 10. An. de dign. face. 4. Glo. int. f. Iua. 32.

Præesse est super alios dominium habere: quod & præsidere dicitur. Præses autem est, qui alijs præsidet.

Præesse hominem piscibus maris, & cæteris animantibus, est proprii corporis affectibus dominari. gen. 1. Et præesse domui suæ est bene gubernare corpus. 1. Timot. 3. b.

Præerunt principes in iudicio, hoc est, apostoli & sancti in ecclesia per eos gubernanda. Ha. 32. a.

Præferre, Præficere, Præponere, Præfectus, Præpositus.

Glo. or. f. gen. 39.

Præferre est super alios ferre, aut ponere, quod & præponere dicitur, & præficere. Vnde præfecti dicuntur, qui alicui rei agenda præpositi sunt.

Præpositus omnibus Ioseph, potestatem Christi designat: qui captus est ecclesie. gene. 39. a. Præfecit autem eum Pharaon terræ Aegypti, hoc est, pater dedit potestatem Christo prædicandi & c. gen. 41. c.

Præpo-

Apostoli & prædicatores.

Præpositi constituti à Ioseph seu Pharaone super triticum Aegypti, sunt apostoli & prædicatores à Christo instituti super verbum Dei. gen. 41. d.

Conditores sacre scripturæ.

Præpositi cæforibus lapidum templi & onera ferentibus dici possunt conditores librorum sacre scripturæ, per quos gubernantur prædicatores: & sunt tria milia sexcenti, propter fidem trinitatis & perfectionem operum, quam docent. 3. reg. 5. b. 2. par. 2. d.

Prælati

Præfecti filiorum Israel sunt prælati in ecclesia: qui flagellantur per præfectos Pharaonis, hoc est, per mundanos. Exo. 5. c.

Glo. or. f. Exo. 5.

Præfertur primogenitus vxoris odioso primogenito dilectæ, hoc est, iustus peccatori, & gentilis Iudæo. deut. 21. b.

Amb. epif. 14.

Præpositus templi Sobna, designat sermonem & rationem legis. Isa. 22. d.

Hie. f. Isa. 22.

Dæmones vitia

Præponens Pharaon magistros operum, designat diabolum instituentem alios dæmones vel præfidentes aut præfectos ad vitia: vel ipsa vitia sunt præfecti seu præpositi. Exodi. 1. b. 3. b. 5. b. Marc. 13. b.

Amb. f. ps. 118. ser. 28

Præfinire, uide Prædestinare.

Prægnans, Grauida.

Prægnans dicitur femina, quæ in vtero prolem gestat, non longe à partu, quæ & grauida dicitur.

Anima cõcipiens verbum Dei. Recentes in fide & charitate.

Prægnans mulier dicitur anima cõcipiens verbum Dei, aut bonum propositum, idq; de nouo. Designat etiam dolorem & grauitatem seu difficultatem operandi. Exo. 21. c. Iere. 31. b. Matth. 24. b. Et prægnantes Galaad sunt animæ, quæ nuper Christi suscipere sermonem. Et habentes initia fidei. Et quæ paruam adhuc & teneram charitatem habent. Amos. 1. d. Prægnantes etiam Galaad sunt animæ, quæ intellectum verbi ex diuino amore concipiunt: et si ad perfectum tempus veniant, conceptam intelligentiam boni operis ostensione pariturae sunt.

Ori. f. Exo. ho. 10. & f. Mat. ho. 29. Hila. f. Mat. cano. 19. Hier. Aglaia. & f. Amos. 1. Ber. epif. 42. Beda. f. Exo. 21. Gre. 3. past. adm. 2. f. Amb. f. Luc. 21. Rup. 3. vict. ve. di. 10

Ecclesia.

Prægnans etiam dicitur ecclesia secundum quod simplices & infirmos habet. Habebat etiã in vtero, quando fides patriarcharum promissione habens, Christum cepit expectare. apoc. 12. a.

Plebs Iudaica

Prægnans nurus Eli designat plebem Iudaicam femina perfidie sacerdotum in ment e habet. 1. reg. 4. d.

Gre. f. 1. reg. 10. Gre. f. 1. reg. 4.

Nondum bene operantes Habentes prauam intentionem.

Prægnantes quibus dicitur vix in die iudicij, sunt qui nondum bona opera pepererunt: & qui intentionem prauam habent. Et qui cupiunt aliena, & sperant habere: & habentes spem in seculo. Item illæ animæ, quæ non in perfectum virum sua genimina perduxerunt, sed initia habent fidei, vt enutritione indigeant magistrorum. Matth. 24. b. Luc. 21. d. 1. thes. 5. a.

Am. 2. de Cain. 1. & f. Luc. 21. Hie. f. Mat. 24. Aug. f. ps. 39. 95. & d. ver. do. ser. 20.

Prægredi, Præire, uide Antecedere. Præliare, Prælium, uide Bellum. Stipendium.

Præmium est, quod in ludis proponitur dandum ei, qui fortiter fecerit: vel qui in aliquo certamine victor euaserit: solumq; dari solet pro recte factis. 2. reg. 5. b. Tobit. 4. b. Esther. 6. a. Dani. 2. a. Stipendium autem est quod militare, seu præmium, quod militibus datur.

Pignus spiritus.

Stipendia quibus contenti esse debent milites Christi, sunt pignus spiritus. Luc. 3. c. 2. par. 1. d. Stipendium peccati dicitur mors. Rom. 6. d. quia datur propter meritum peccati: & nõ sicut vita æterna, quæ quanuis præcedat opera, tamen dicitur dari per gratiam Dei, & esse donum Dei.

Amb. ser. 7

Fulgen. de duplici destinatione

Præoccupare, uide Præuenire. Præponere, uide Præferre.

Præpucium.

Præpucium est pellicula, quæ glandem, hoc est, summam virilis membri partem tegit: quæ in circuncisione præcidi solebat.

Superfluitas carnis Vicia mixta virtutibus

Præpucium significare potest carnis superfluitates, & delicta carnalia. gen. 11. b. Exo. 4. f. Iere. 9. g. Colof. 2. b. Præpucium etiam dici possunt vitia, quæ miscentur virtutibus: vt in deposito reddendo præpucium est, si reddatur quando reddi non deberet: Sic in amicitia & pactis seruandis. Præpucia etiam cordis sunt vitia, vel cogitationes prauæ, aut superflue. Iere. 4. a.

Aug. epif. 19. & 2. c. 63 tra Iulia. Philo. de plã Noe. Hie. f. Iere. 4. Gre. 8. mor. 7.

Arrogantia Prima opa bona.

Præpucia arborum abscindenda. Leui. 19. c. designant arrogantiam abijciendam. Vel sunt prima opera nostra bona: & tunc auferimus præpucia, quum de ipsa inchoationis infirmitate suspecti, primordia nostrorum operum non approbamus.

Philo. allego. Gre. 8. mor. 35

Peccatũ originale

Præpucium peculiariter significat peccatum originale: vnde pater circuncisus generabat filium præpuciatum, sicut pater baptizatus generat filium in originali.

Aug. 6. cõf. Iulian. & f. Ioan. tra. 6. 30

Gentiles

Præpucium dicebantur gentiles: quia non erant circuncisi. Iere. 9. g. Rom. 2. d. Ephe. 2. d.

Præpu-

SYLVA

Præpucium filij Moysi & Sephora, hoc est, philosophiæ sunt errores philosophiæ admixti... Gre. Nyffe. de vita Moysi

Præruptus.

Præruptus est locus quasi diffectus, & auulsus. Prærupti filices sunt fortissimi angelorum chori: qui quanuis non integri, sed tamen in proprio statu fixi, cadente cum suis angelis diabolo, remanserunt. Prærupti enim sunt: quia pars eorum cecidit, pars remansit. Iob. 39. d. Gre. 31. mor. 35. He. 1. reg. 14. He. 1. Zach. 14.

Præfagium.

Præfagium est iudicium aliquod rei futuræ, quod sagacitate quadam percipi posse videatur. gen. 41. b.

Præfens, Præsentia.

Præfens est, quod in tempore quod nunc est, dicitur esse: & quod est in nostro prospectu: unde dicitur præsentia. Præsentibus nobis dicitur spiritus transire, quando inuisibilia cognoscimus: & tamen hæc non solidè, sed raptim videmus. Iob. 4. c. Gre. 5. mor. 23. Elo. or. 1. Exo. 22. Præfens dicitur esse dominus rei, quum ei placet opus: & quum quis strenue gerit opus: quod si negligenter operetur, dicitur non esse præfens dominus: & reddere compellitur usque ad viti-quadrantem. Exe. 22. c.

Præsepe, Præseptum.

Præsepe est stabulum, in quo equi, muli, & cætera iumenta continentur. Præseptum autem locus in quo pabulum animalibus apponitur. Præsepe domini beneficentiam Dei, quam simplices ex gentibus cognouerunt, significat. Ista. 1. a. Præsepe autem ipse Christus natus impleuit. Iob. 6. a. Quia cibum semetipsum mentibus mortalium præbuit dicens. Ioann. 6. f. Qui comedit carnem meam, & bibit sanguinem meum, & c. Gre. 7. mor. 4. & 119. 8. Præsepe Iob, hoc est, ecclesiæ, sacra scriptura non inconuenienter accipitur, in qua verbi pabulo animalia sancta satiantur. Iob. 39. b. Præsepe dici possunt auditores prædicatoris. pro. 14. a. Nec mirandum cur auditores in præsepi significantur, quum bos alatur de præsepi. Doctor autem verbo audientes soleat nutrire. Sed intuendum, quia & de labore bouis præsepe impletur, & ipse bos suo fructu de præsepi reficitur. Quia nimirum prædicator fidelis, & audientes verbo reficit: & eadem refectio apud Deum ipse proficit. Quod in opere figuratur Eliæ: qui Sareptanam viduam pascit, à qua & ipse pascitur. 3. reg. 17. b. Præsepia synagogam significare possunt, quando dicitur. Haba. 3. d. Non erit armentum in præsepibus. Gre. 1. mor. 2. He. 1. Tob. 1. Theop. 1. pasc. Beda. 1. pro. 14. Hic. 1. Haba. 3.

Præsidere, uide Præesse. Præsidium, uide Defendere. Præstare, uide Dare. Præsto, uide Parare. Præstolari, uide Expectare. Præsumere.

Præsumere est ante fumere: & fumitur pro temere audere. Præsumptio autem spiritus est superbia. Eccl. 7. 6. d. Præsterire, uide Transire, & Transgredi. Prætermittere, uide Delinquere. Prætorium, Prætoriolum.

Prætorium est domus, in qua prætor aut dux habitat: Vel locus, in quo iudicia exercet. Prætoriola vel cellaria nauis Tyri de insulis Italiæ significant probatos per tentationes, quibus iam aliorum cura mandatur. Eze. 27. a. Hic. 1. Eze. 17.

Præualere.

Præualere

ALLEGORIARVM.

Præualere est antecellere, & potentior, seu robustior esse. Præualens Iacob in angelum. gen. 32. g. designat Iudæos, quos permittit Deus præualere in Christum, ut eum crucifigerent: unde secuta est benedictio generis humani. Præualens fames in vniuerso orbe, cui tamen succurrit Ioseph; designat non esse qui faciat bona, nisi Christus succurrat. gen. 41. g. Non præualescentes autem funiculi sustentare tabernaculum Hierusalem, designant nullo auxilio humano ipsam posse defendi contra sententiam Dei. Ista. 33. d. Aug. 9. in iud. 49. Glo. in 1. gene. 41. Hic. 1. Ista. 33.

Præualescentes contra Ariel fuerunt Romani destruentes Iudæam & Hierusalem: vel doctores ecclesiæ reuincentes hæreticos. Ista. 29. b. Qui præualebat erat diabolus, qui subiectam habebat gentilitatē. Ista. 29. f. Præualentes quoque aduersum Iob erant demones, qui eum afflixerunt: & iniqui aduersum ecclesiam. Iob. 30. b. Non præualescent portæ inferi aduersum ecclesiam, hoc est, peccata non superant ecclesiam, in qua est penitentia. Mat. 16. c. Non præualeat manus Tyri, quum auferatur prosperitas mundana à malis, ut ita conuertantur. Ista. 23. b. iuxta Septuaginta. Non præualeat Moab obsecratio sua sancta: quia hereticis non proderunt sui errores. Ista. 16. d. Præualent verba iniquorum super fideles, quando non sunt in ecclesia, qui possint eis resistere. ps. 64. Vel dicuntur præualuisse, quando ab infantia nutriti sunt in erroribus iniquorum, donec per Christum liberati sunt. Hic. 1. Ista. 29. Gre. 20. mor. 22. Amb. 1. Luc. 24. Hic. 1. Ista. 23. Hic. 1. Ista. 16. Hic. & Au. 1. ps. 64.

Præuaricari, uide Transire.

Præuenire, Præoccupare.

Præuenire est anteuenire, seu anticipare, quod & præoccupare dicitur. Præuenit misericordia Dei Christum: quando ante resurrectionem etiam in morte eius facta sunt signa. ps. 38. Præuenit etiam alios per gratiam præuenientem, & monendo ad penitentiam. Præuenire dicitur Christus fideles in benedictionibus dulcedinis, quando dedit eis etiam corpus suum in cibum. ps. 20. Præuenit etiam in benedictionibus dulcedinis, per gratiam præuenientem. Vel pater præuenit filium in benedictionibus, quando benedixit patriarchis propter ipsum ex eis nasciturum. Præuenisse dicitur Deus Iudæos. ps. 16. Nempe in resurrectione: quia contra eorum opinionem resurrexit. Dicitur etiam præuenire diabolus, quando seruat suos, ne eius laqueis capiuntur. Præuenit Aethiopia manus eius Deo, quando Iudæis ad fidem venire recusantibus, introducti sunt gentiles: ut Eunuchus Candaces regine. Vel præuenit manus eius: quia conuersi sunt antequam eius incurrerent vindictam. ps. 67. Præuenire etiam dicitur manus suas, qui iustificatur ex fide ante opera. Dicuntur etiam præuenisse gentiles in immaturitate, quia cito crediderunt. ps. 118. Præoccupat etiam faciem Dei, in confessione, qui punit & conficitur peccata sua, antequam à Deo puniantur. ps. 94. Præueniunt principes prophetantes, quando liberati sunt filij Israel in mari rubro. ps. 67. Dicitur autem de apostolis præcedentibus & deducuntibus eos, quos conuerterunt. Præuenire dicitur in maturitate, quando iuuenis senili pondere incentiua comprimit uoluptatum & c. ps. 118. Sed potius legendum est, in immaturitate: ut idem designetur, in tempeste uidelicet noctis hora. Præueniunt etiam oculi diluculo ad Deum, quum quis mane uigilat ad laudes Dei: cui quotidie primicias cordis & oris debemus offerre: Præuenit etiam oratio mane Deum, quum quis in hac uita orando præuenit diem iudicij. ps. 87. Quod etiam est præoccupare faciem Dei. ps. 94. Præueniunt Iob, hoc est, ecclesiam dies afflictionis. Iob. 30. d. quia licet sciat in persecutione uictima se multa passuram, tamen nunc malorum vitam intra se grauius sentiam tempore pacis portat. Hic. 1. ps. 38. Hic. 1. ps. 10. Hic. 1. ps. 118. Hic. 1. ps. 94. Gre. 20. mor. 22.

Prandere, Prandium.

Prandium est refectio seu cibus, qui ante meridiem, aut in meridie sumitur. Prandere autem est cibus illa hora fumere. Prandium paratum designat solidas & rationabiles mysteriorum escas, quas Deus parat ijs qui inuitati sunt. Mat. 22. a. Ori. 1. Mat. ho. 101.

Pasus lapis.

Pasus lapis est viridantium genere, & virore suo spem significat. Nascitur in Phison, hoc est, in prudentia: ut designet virorem animi prudentia uigentis. Vel designat vitam æternam semper uirentem. gen. 2. b. Vbi dicitur lapis onychinus. Amb. de parad. 3. Beda. 1. gen. 2. Pratum

Spe. Prudentia. Vita æterna.

Pratum

Pratum.

Pratum est in quo sine alio cultu herba nascitur & falce duntaxat opus est: unde dictum est pratum quasi paratum: de quo Sapi. 2. b. Nullum pratum sit, quod non pertranseat luxuria nostra.

Beda. f. pro. 27. Prata aperta dici possunt sacramenta tradita ecclesiae, in quibus sunt pasqua spiritualia. pro. 23. d. Sacramenta

Precari, Preces, uide Orare.

Precium, Preciosus, Appreciare.

Precium est, quod datur pro re empta: Preciosum autem, quod est magni precij. Preciosus ergo est charus. pro. 1. b. Omnem preciosam substantiam reperiemus. Honorabilis. 1. reg. 27. f. Eo quod preciosa fuerit anima mea. Meritorius. ps. 115. Preciosa in conspectu domini mors sanctorum eius. Rarus. 1. reg. 3. a. Sermo domini erat preciosus.

Beda. f. pro. 31. Precium mulieris fortis est Christus, qui redemit ecclesiam: qui fuit procul quantum ad tempus expectatum, & quantum ad puritatem vitae: & de ultimis finibus, quia a summo caelo egressio eius. pro. 31. b. Christus

Gen. f. Leui. ho. 15. Gre. 12. mor. 24. Hic. & Aug. f. ps. 48. Precium impositum est poenitentia imposita: ut precium pudicitiae, & precium iumentorum. Exo. 13. c. 2. b. Precium quoque ad redimendum possessiones est poenitentia. Leui. 25. c. Et precium redemptionis animae, dici potest elemosyna, qua redimuntur peccata: quae tamen diuitibus impoententibus non proderit ad redimendum. Iob. 15. d. ps. 48. Poenitentia. Elemosyna

Basil. f. ps. 48. 61. Hila. f. Mat. can. 32. Precium pro animabus, est sedulae scrupulorum obsequium. Exo. 30. b. Precium autem redemptionis animae est a solo Christo. Et proprie precium est sanguis Christi, quo redempti sumus. ps. 48. 61. Mat. 27. a. Luc. 23. a. 1. Corin. 6. d. 7. d. Hebr. 7. d. Dicitur autem Christus redemisse sine pretio: quia non auro vel argento redemit. Isa. 45. c. Obsequium Sanguis Christi

Cic. f. Leui. ho. 4. Precium arietis, & olei, & reliquorum est legendi studium: & vigilię ad audiendum verbum Dei: & obedientia.

Glo. in te. f. thre. 45. Precium lignorum est labor in virtutibus sine fide. threno. 5. a. Vel designatur hoc, precio simoniacae pecunia, quae minores coguntur a maioribus emere dona spiritualia. Labores sine fide. Simoniacae pecunia.

Phil. q. Deo sit imu. Precium pro aqua accipiunt Idumaei, quando gloriantur mundani, quod boni etiam voluptatibus utantur. num. 20. c.

Gre. 8. mor. 14. Precium sapientiae, quod dicitur, dicitur esse, quia nullum est precium, quod comparari possit sapientiae genite, quae est Christus: quia nullum est meritum, quo quis illam percipere mereat. Ad hoc namque precium damus: Ut eius vice rem, quam appetimus, possidere debeamus. Iob. 28. b.

Glo. or. f. Zach. 11. Precium decorum Christi dicuntur triginta argentei. Zach. 11. c. Diciturque decorum per ironiam. Vel dicitur de mandatis legis.

Glo. or. f. Exo. 34. Hic. f. Leui. 27. Precium dare pro primogenito est mutare in melius. Exo. 13. b. 34. c. Precium autem animalis immundi oblatus Deo, est ordo conuersationis datus ei, qui non potest ruminare scripturas, aut diuidere contemplando. Leui. 27. b.

Rup. 7. f. gen. 47. Lya. f. gen. 47. Precium filiarum Laban. gen. 30. c. designare potest prospera mundi: quae quam auferuntur, cogunt relinquere mundum. Precium etiam tritici deficiens designat temporalia: quae deficiunt ad emendam sapientiam, cui omnia temporalia non valent comparari. gen. 47. c. Prospera mundi Temporalia

Gre. f. 1. reg. 3. Preciosus erat sermo domini tempore Samuelis, hoc est, post aduentum Christi: quia magno precio emebatur: quum credentes propter verbum Dei occiderentur. 1. reg. 3. a. Ideo dicebat dominus. Mat. 16. d. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Et Matth. 10. d. Qui amat patrem aut matrem &c. Et Luc. 14. g. Qui non renunciat omnibus, &c.

Gre. 13. mor. 25. Preciosa quae dat populus pro cibo sunt virtutes, quas dant peccantes pro voluptatibus. Virtutes

Oril. f. Mat. cap. 13. Amb. f. 1. cor. 3. Preciosa margaritae sunt prophetae: & vna preciosa margarita est Christus: qui & lapis preciosus dicitur. Mat. 13. f. Isa. 28. d. Preciosae quoque margaritae sunt opera perfecta, quae non corrumuntur igne. 1. Cor. 3. c. Prophetae Christus. Opera perfecta

Gre. 18. mor. 19. 30. Preciosissimus etiam lapis dicitur sardonichus, qui est terrei coloris, non quia in se sit preciosissimus: sed quia designat naturam humanam: vel patres veteris testamenti. Iob. 28. b. Natura humana Patres antiqui

Hic. f. Eze. 27. Preciosae autem margaritae in malum sunt falsa doctrinae: quae & gaza preciosae dicuntur: quae tamen preciositas est apparens. Eze. 27. c. Falsa doctrinae

Basil. f. ps. 115. Preciosa dicitur in conspectu domini mors sanctorum: quia etiam vita illorum est illi preciosa & grata. ps. 115. Preciosa vasa cadentia sunt doctores mali: & diuites, & potentes &c. Iere. 25. g. Doctores mali Raritas fidei

Glo. in te. f. Iere. 25. Hic. f. Isa. 13. Preciosior erit vir auro tempore Antichristi, propter fidei videlicet raritatem. Isa. 13. c. Beneficia Dei Humiles

Hic. f. Iob. 28. Gre. 18. mor. 23. Preciosum omne quod videt Deus, sunt immensa pietatis Dei beneficia, quae contulit ecclesiae. Vel sunt humiles, qui eliguntur a Deo, & in precio habentur. Iob. 28. b. Beneficia Dei Humiles

Premere

Premere, Comprimere, Exprimere, Pressura.

Premere est calcando & innitendo alicui rei cum pondere, quasi vim facere tam stringendo: unde dicta est pressura, quae est quasi angustia. Exprimere autem est premendo elicere.

Desiderium sapientiae. Premimus fortiter verba, quum verba sacri eloquij subtili intellectu pensamus. Qua pressio ne dum lac quærimus, butyrum inuenimus: quia dum nutrire, vel tenui intellectu quærimus, vberitate interna pinguedinis vngimur. Quod nec nimis, nec semper agendum est, ne dum lac quæritur ab vberibus, sanguis sequatur: quia dum verba sacri eloquij plusquam debent discutiuntur, in carnalem intellectum cadunt. Sanguinem enim elicit, qui vehementer emulget, quia carnale efficitur hoc, quod ex nimia spiritus discussione sentitur. pro. 30. d. Gre. 27. mor. 1. Beda. f. pro. 30.

Laudare Deum. Comprimere manus fit quandoque quasi plaudendo: & comprimunt manus super Assur, qui exultant, quia liberati sunt a diabolo. Nahum. 3. d. Hic. f. Nahum. 3. Rup. f. Nahum. 3.

Premi vitijs. Presi filij Israel operibus luti & terræ. Exod. 1. c. Designant eos, qui a diabolo frequentibus vitijs occupantur. Glo. ord. f. Exo. 1.

Mali in ecclesia. Premunt turbæ Christum. Matth. 9. c. Luc. 8. g. Quando multitudo carnalium, quod interiorius admittitur intra ecclesiam, eò grauius toleratur. Premit autem & non tangit, quia & importuna est per presentiam, & absens per vitam. Premunt & longè sunt, qui diuinam notitiam professionibus sequuntur, & moribus fugiunt: qui eidem fidei, quam loquendo astruunt, agendo contradicunt. Amb. de Ioseph. 73.

Opera sine fide. Exprimunt quinquaginta lagenas & sunt viginti, qui sine fide faciunt bona opera, quæ temporalem percipiunt remunerationem. Agge. 2. c. Hic. f. Agge. 4.

Defensio vitiorum. Premunt se squamæ Leviathan, quando hypocrisis suam simulationem aut errorem defendendo contegunt, & mentes suas vehementi defensione culparum comprimunt. Iob. 41. d. Gre. 33. mor. 36.

Prendere, uide Capere. Presbyter, uide Senex.

Priapus.

Priapus Deus hortorum dictus est apud gentes, ac veneris filius. Est idolum, quod etiam turpiter coluerunt Iudaei: quod dicitur Beelphegor.

Primus, Prior, Primatus.

Primus quandoque ad ordinem numeralem refertur: Ut primus, Secundus, Tertius: & est ante quem in ordine non est alius: Quandoque primus est princeps, supra quem non est alius, item precipuus. Datur etiam prius tempore, aut loco.

Deus. Primus & nouissimus dicitur Deus, quia ipse est principium & finis omnium, sine principio & sine fine. Isa. 41. b. 44. b. Dicitur etiam primus aeternitate. Apo. 1. d. 2. b. 22. c. Glo. in te. f. Isa. 47.

Deus. Prior vir animae, dicitur Deus. Hose. 2. b. Cui legitime coniungitur tanquam creatori & bonorum omnium largitori. Hic. f. Hose. 2.

Primatus Christi. Primus ad Sion dicitur adesse Christus: quia ab eo primo est salus ecclesiae. Isaia. 41. g. Prima quoque potestas est principatus Christi. Mich. 4. c. Et primus sedet Christus in mentibus eorum, qui primum quærunt regnum Dei & iustitiam eius: Nouissimus autem in quærantibus primum terrena. Iob. 29. d. Hic. f. Mich. 4. Gre. 10. mor. 46.

Prima predicatio christi Tempus ab Adam usque ad Noe. Pueritia. Prosperitas mundi, Pentecostes. Primum tempus est prima predicatio Christi in Galilæa. Isa. 9. a. Et primum mane est tempus ab Adam usque ad Noe: vel pueritia in vno quoque. Matth. 20. a. Iob. 8. b. Primum etiam mane dici potest huius mundi prosperitas, in qua peruersus quisque erigitur, & illorum vitam deprimunt, qui dum sequentem gloriam sitiunt, quasi satiari in vespere exquirunt: ideo primo mane confurgit homicida. Iob. 24. c. Primum etiam tempus conceptus designare potest pentecostes, vel quadragesimam, vel pascha. Gen. 30. g. Hic. f. Isa. 9. Ori. f. Mat. ho. 10. Gre. 16. mor. 27.

Initium gratiae & gloriae. Prima dies primi mensis initium gratiae significare potest: & initium futurę glorię post renouatum mundum. Exo. 40. a. Eze. 45. f. Glo. ord. f. Eze. 45.

Mortificatio insignis Compasio. Imitatio Christi. Potiores virtutes. Patriarchę & apostoli. Prima myrrha dicitur dignitate, & significare potest precipuam & insignem mortificationem: & etiam compassionem, & imitationem Christi. Cant. 5. d. Sic prima vnguenta dignitate sunt potiores virtutes. Cant. 4. d. Amb. d. inst. virg. 10. Grego. f. can. 5.

Conuersi apostolos. Prima poma ficulneae sunt patriarchae & apostoli. Hose. 9. c. Primum turtur oblatus pro peccato: aut pullus columbae, designat prius mundationem faciendam esse a peccato: ut postea possit offerri in holocaustum. Leui. 5. b. Hic. f. Hose. 9. Glo. in te. f. Leui. 5.

Primus piscis dici potest is, qui conuersus est ad predicationem apostolorum. Mat. 17. d. Primi dicuntur fructus sapientiae: quia ad hanc contemplandam primo creatus est homo, siue quia primum & rude aurum solet esse purissimum: quod sapientiam designare solet. Pro. 3. b. Beda. f. pro. 3.

Prima

Glo. ord. f. timo. 5. Prima fides est, quæ suscipitur in baptismo: vel dicitur votum factum post prius matrimonium. *Timot. 5. b.* Fides baptisimæ

Glo. ord. f. Zach. 8. Priores dies erant dies veteris legis: seu tempus ante aduentum Christi, quâdo non erat pax in mundo. *Zach. 8. c.* Et prima quæ venerunt, sunt quæ ad legem veterem spectant. *Isa. 42. b. 43. c.* Et prior prædicatio Ionæ est veteris testamenti. *Ionæ. 2. a.* Priora autem Iudeorum dicuntur ea, quæ fuerunt ante legem. *Matth. 12. d.* Tempus ante legem

Hic. f. Eze. 27. Primum frumentum dici potest verbum Dei. *Eze. 27. d.* Verbum Dei

Gre. 14. mor. 12. Primi quos inuadet horror tempore Antichristi, dici possunt Elias & Enoch antiqui patres, qui etiam eius persecutionem patientur. *Iob. 18. d.*

Hic. f. Agge. 2. Prima domus Dei, & prima gloria eius: erat synagoga cum cultu & ceremonijs legis. *Agge. 2. a.* Synagoga

Beda. f. gen. 49. Prior in bonis Ruben significat Iudæos, quibus credita sunt eloquia Dei, & legislatio, & pmissio. *Gene. 49. a.* Designat etiam luciferum: qui in sua aestimatione primus est & etiâ quemlibet superbû. Prior etiam in donis Ruben est timor domini: quia bona voluntas incipit à timore domini, qui est fundamentum donorum spiritus sancti. *Iudæi. Lucifer. superbus. Timor domini.*

Ori. f. Mat. ho. 9. Primi facti sunt nouissimi, quando Iudæi, qui primi fidem acceperunt, per incredulitatem vltimum locum tenuerunt: quod & de angelis & hominibus dici potest. *Matth. 19. d.* Iudæi

Amb. f. Luc. 3. Prior exiturus erat Zará, q; Phares: quia priora erant opera naturæ, q; legis, ita tamen, vt fidem haberent passionis Christi. *Gene. 38. g.*

Glo. int. f. Isa. 65. Priora dimittens columna, vt statet post tergum, designat succurrendum esse infirmioribus. *Exod. 14. c.* Succurrere infirmioribus

Glo. int. f. Eze. 40. Priores angustia sunt angustia huius vitæ, quæ in bonis cessabunt. *Isa. 65. c.* Angustia huius vitæ

Glo. ord. f. Leui. 6. Prior porta templi dicitur orientalis, non ordine, sed dignitate. *Eze. 40. c.*

Glo. int. f. Leui. 13. Priores vestimenta. *Leui. 6. b.* Priore cõuersatione veteris hominis designare possunt: vel designat contemplationem secretorum, quæ in templo tractantur: nec sunt efferenda ad populum. *Cõuersatio veteris hominis. Contemplatio secretorum.*

Hic. f. Eze. 27. Priores colores non mutati designant priorem vitæ cõuersationem non mutatam in vitiu. Ad idem referuntur priores termini lepre. *Leui. 13. a. Exo. 39. a.*

Hic. f. Eze. 27. Prima aromata hereticorum sunt illa verisimilia, quæ ipsi proferunt. *Eze. 27. c.* Verisimilia

Primarius, uide principalis. Primates, uide Optimates. Primitiæ, Primitiua.

Primitiæ sunt primi fructus ex agro suscepti, qui Deo offeruntur: suntq; primitiæ sacerdotû illis à Deo traditæ.

Hic. f. Eze. 45. Primitiua quæ de frugibus offerebantur in lege veteri, non erant speciali numero definitæ: sed offerentium arbitrio derelicta. Traditionem autem accepimus Hebræorum, non lege præceptam, sed magistrorum arbitrio inolitam: Qui plurimum, quadragesimam partem dabat sacerdotibus: Qui minimum, sexagesimam: inter quadragesimam & sexagesimam licebat offerri quodcûq; voluisset. Quod igitur in Pentateucho dubium derelictum est, in Ezechiele specialiter definitur propter sacerdotum auaritiam: ne amplius à populo exigant in primitijs deferendis, hoc est, vt sexagesimam partem offerant eorum, quæ gignuntur in terra. Si enim chorus qui Hebraicè appellatur *קומ* & à septuaginta dicitur gomor, triginta habet modios, tam in aridis speciebus, q; in liquetibus: Epha quoq; & batus decima pars est chori, præcipiturq; vt sexta pars tam Ephi, q; bati detur sacerdotibus: quæ de tribus modijs dimidium faciunt modium, perspicuè supputatur sexagesimam partem primitiarum sacerdotes accipere debere. *Ezechiel. 45. d.*

Ori. f. Exo. ho. 13. Primitiæ initia operum, aut bona opera significare possunt: & primitias offerunt Deo, qui bonum opus illi tribuunt. Offeruntur etiam primitiæ sacerdoti, hoc est, Christo. Primitiæ quoq; de victimis sunt pectusculû & armus dexter pertinentes ad sacerdotes: quia opera nostra ad Christum pertinent. *Exodi. 22. d. 23. c. 29. e. 34. c. 35. a. Leuitic. 7. d. Ezechiel. 48. a.* Possunt etiam primitiæ designare bonam voluntatem, quæ initium est operum. Primitias quoq; offerunt, qui initium diei auspicantur ab oratione & laudibus Dei. Non sunt primitiarum agri in Gelboe, quando in Iudæa non sunt primordia fidei & operum: sed in multitudine gentium. *2. Regum. 1. d.*

Ori. f. Roma. 8. Primitiæ spiritus dici potest spiritus adoptionis filiorum: vel insigniora dona spiritus sancti: vt quemadmodum filius dicitur primogenitus omnis creaturæ. *Colos. 1. b.* Ita spiritus sanctus dicitur primitiæ. *Roma. 8. d.* vel sunt, qui ipsum spiritum obtulerunt Deo. Ipse quoq; Christus & apostoli primitiæ spiritus dici possunt.

Ori. f. Leui. ho. 2. Primitiæ de spicis significant primitiuam ecclesiam in apostolis: vel neophytos: vel designant aduentum spiritus sancti. *Leui. 2. d.* Primitiæ quoq; sunt primi credentes, qui offeruntur pñtici Christo. *num. 18. b.* Et credentes ex gentibus. *2. reg. 1. d.* Primitiua

Primitias frumenti offert Deo, qui mystica scripturarum docet hoïes, hoc est, rationale animal. Primitias hordei offert, qui pura historia simplices nutrit. Primitias vero olei, qui est vt oliua fructifera in domo Dei. Primitias vini, qui de torcularibus saluatoris alijs tradit. *Ezechiel. 45. d.* Hic. f. Ezech. 45

F. des. Primitiæ vnius panis. *Leuitic. 7. b.* Designare possunt fidem, quæ omni doctrinæ præponi debet. *Glo. int. f. Leui. 7.*

Verbum Dei. Primitiæ custodiendæ designant verbum Dei custodiendum in corde. *Numer. 18. b.* Et primitiæ de panibus ex simila fermentata, designant doctrinam euangelicam à Christo traditam, cû admittance veteris legis rectè intellectæ. *Leui. 23. c.* *Ori. f. num. ho. 11.* *Mych. f. Leui. 23.*

Doctrina euangelica. Primitiæ dandæ principi de grege, sunt dandæ Christo, qui vere est rex & sacerdos. *Ezechiel. 75. b.* *Hic. f. Eze. 45.*

Eloquentia & scientia secularis. Primitiæ mellis quæ offeruntur Deo. *Leuitic. 2. d.* designant modicum eloquentiæ, & scientiæ secularis, quæ diuinis eloquijs adiungi potest. Item elementa literarum, & alia, quæ à philolophis inuenta sunt. Primitiæ quoq; animæ offerendæ, sunt primatus bonarum disciplinarum. *Glo. int. f. Leui. 2.* *Amb. 1. de Cain. 10.* *Genes. 4. a.*

Boni motus sensuum. Primitiæ de area, dici possunt motus sensuum directi secundum virtutes. *num. 18. d.* *Amb. 2. de Cain. 1.*

Antiqui patres. Primitiæ frugum dicuntur Dei Israel: quia prius vocati sunt ex Israel. *Iere. 2. a.* Sancti ex illo populo & patriarche sunt primitiæ Deo & agno. *Apo. 14. b.* *Hic. f. Iere. 2.* *Rup. 9. f. apoc.*

Collatio spiritus sancti. Primitiuorum mellis collationem spiritus sancti designare potest. Et etiam primitias bonorum operum. *Exod. 23. b.* *Glo. ord. f. Exo. 23.*

Delectationes peccatorû. Primitiæ Ceforum dici possunt delectationes peccaminum. *1. reg. 15. c.* *Gre. f. 1. reg. 15.* Primitiæ ficus, vide ficus.

Primogenitus, Primitiuus.

Primogenitus est, ante quem non est alius genitus, licet postea non sequatur alius, vt Christus est primogenitus. Dicitur etiam primitiuus.

Ter. aduer. Iudæ. Primogenita in primis significant Christum, qui figuratus est per primogenita quæ offerebat Abel. *Gene. 4. a.* Ipse dicitur primogenitus tauri. *Deut. 33. e.* Et dicitur primogenitus omnis creaturæ: quia principatum habet in omnes creaturas: & primogenitus ex mortuis: quia primitiæ dormientium. *Colos. 1. b. Zach. 12. c. ps. 88.*

Glo. ord. f. gen. 38. Primogenitus dici potest aliqua gratia excellens. *Gene. 35. d. 38. a.* Vbi primogenitus Iudæ de signare potest tribum Iudæ, quæ præfuit plebi Israel.

Cle. Alex. adhor. ad gentes. Primogenitus Dei dictus est Ephraim: cui licet minori q; Manasses Iacob imposuit dextram: Est autem typus gentilium, qui primatum in ecclesia acceperunt. *Ierem. 31. b.* Primogeniti autem dici possunt omnes fideles adscripti i cœlis, & à peccatis auulsi: omnis autem sanctus est primogenitus: sed non omnis primogenitus sanctus. *Amb. 1. de Cain. 2.*

Hic. de mansio. & f. Mich. 6. Primogenita aliquando dicuntur optima: & primogenita seu primitiæ, quæ consecrari debent Deo, significant in nostris operibus auspicandum esse à Deo, dicuntur autem Dei, quia ipse dat initium bonorum operum. *Exod. 13. a. 22. d. 34. c.* Primogenita etiam consecramus domino in egressu de Aegypto in Sohot, hoc est, initia virtutû: & quicquid primum est in homine. *Mich. 6. b.* Primogenita etiam sunt sacerdotum, hoc est, Christi. *Eze. 44. c.*

Lyra. f. Isa. 14. Primogeniti pauperum dici possunt discipuli apostolorum. *Isai. 14. g.* Item vires animi, quæ reficiuntur & saluantur in sobrietate. *Lyra. f. Isa. 14.*

Amb. epist. 14. Primogenitus vxoris odiosæ, est vir sanctus: Primogeniti vero dilectæ sunt peccatores. *Deuteronom. 21. c.*

Lyra. f. Gen. 49. Primogenitus Ruben dici potest primus angelus seu lucifer qui ascendit cubile patris, quando voluit vsurpare honorem Dei. *Gene. 49. c.*

Ori. f. gen. ho. 17. Primogenitus etiam Ruben typus est Iudæorum: qui prius susceperunt fidem non tamen ideo sunt hæredes. *Gene. 49. a.* Et primogenitus Iob est populus Iudaicus: qui Deo dudum de legis doctrina fuerat generatus. *Iob. 1. c.* Iudæi quoq; sunt primogeniti pauperum. *Isai. 14. g.* dictus est autem Israel filius primogenitus Dei. *Exo. 4. f.* quia ex ipso erat nasciturus Christus, vt re primogenitus & vnigenitus.

Gre. 14. mor. 8. Typus est etiâ superborum: qui ascendunt cubile patris vsurpates gloriâ Dei. *Gene. 49. a.* Et primogenita mors dicitur peccatum superbiæ. *Iob. 38. c.* Quia scriptum est *Eccl. 1. 10. b.* Iniqui omnis peccati superbia.

R. Icar. de. f. victo. de 13. f. Icar. 64. Primogenitus etiam est Ruben. i. timor: quia à timore omne bonum inchoatur: & initium sapientiæ timor domini. *R. Icar. de. f. victo. de 13. f. Icar. 64.*

Amb. 1. de Cain. 10. Gena. mor. 33.

Primogenita gregis significare possunt fidem & charitatem : quæ sunt meliora, q; terrena, quæ obtulit Cain. Genes. 4. a. 27. f. Exod. 13. a. Primogenitus etiam Iob dici potest fides : quæ si non prima in corde nostro gignitur, reliqua quæq; esse bona non possunt, etiam si bona esse videantur.

Fides. Charitas.

Oris. num. ho. 3. Amb. epist. 14. & 2. de Cain. 2.

Pro primogenitis sumuntur leuita. Nume. 3. b. quia apud Deum non præferuntur secundum ordinem naturæ. Non sanctificantur autem leuita pro primogenitis nisi mortuis prius primogenitis Aegyptiorum.

Ius gratiæ & gloriæ

Beda. f. gen. 25. Philo. 2. allego. Geor. vene. canti. 2. tano. 7. cap. 4.

Primogenita quæ vendit Esau, sunt ius primogenituræ: erat autem iuxta Hebræos vestis sacerdotalis. Possunt autem primogenita vendita dici ius gratiæ & gloriæ: quæ vendit, qui peccat. Gene. 25. b. Primogenita autem sua queritur Esau esse ablata. Gene. 27. f. quia appetitus sensitiuus putat primatum esse suum, non rationis.

Bonæ conuersationis primordia. Adolentes eruditi Obedientes.

Gre. 8. mor. 34. & f. Eze. ho. 11. Iych. f. Leui. 27.

Primogenita bouis, aut etiam ouis, sunt bonæ conuersationis primordia. Item adolescentis iam aliquantum doctrinam adepti. Deut. 15. d. Et primogenita pecorum sunt, qui non tantum ipsi sunt obedientes, sed alij etiam obediendi ducatum præbent. Leui. 27. d.

Dæmones. Inuētores falsarum religionum.

Oris. f. Exo. ho. 4. Arno. f. ps. 135. Hie. de manifesto. & f. ps. 134.

Primogenita Aegypti, quæ delentur: sunt vel principatus & potestates, & mundi huius rectorum tenebrarum harum: quos in aduentu suo Christus deleuit. Vel sunt inuētores falsarum religionum. Vel dogmata philosophorum: quibus homines decepti tenebantur. Ad eadem referuntur primogeniti Pharaonis. Exo. 4. f. 11. b. 12. d. ps. 134. 135. vel designant veterem hominem & animale, qui prior est spirituali, & occidendus est, vt viuificetur spiritualis. Item principalia vitia, & initia vitiorum in mente: & delicta iuuentutis & ignorantia: & peccata originalia, quæ delentur in baptismo. Possunt etiam designare fidem in eis, qui ecclesiam affligunt: in quibus tandem ipsa fides occiditur.

Falsa dogmata philosophorum. Vetus homo. Principalia vitia. Peccata originalia. Fides in malis.

Oris. f. Exo. ho. 4. l. a. Exodi. 11. b. 12. d.

Primogenita etiam dici possunt primi motus in malum: quale etiam est primogenitum ancillæ. Exodi. 11. b. 12. d.

Primi motus.

Amb. 2. de Cain. 2. Philo. de sacrifici. Abel & Cain.

Primogenitum asini dici potest primum opus immunditiæ: seu primordia immundæ vitæ: & etiam opera graui, sed infrugifera: & præterea opera corporis laboriosa. Exod. 11. b. 13. a. 34. c.

Primordia immundæ vitæ. Opera infrugifera & laboriosa.

Gre. 17. mora. 15. Hie. f. Iob. 18. Gre. 14. mor. 18.

Primogenita mors dicitur diabolus, quia per ipsum mors primum intrauit in orbem terrarum: & ipse fuit suæ mortis inuentor. Iob. 18. c. vel dicitur peccatum superbiæ, quæ initium est omnis peccati.

Diabolus. Superbia.

Princeps, Principatus.

Oris. f. Eze. ho. 14. & f. Ioh. ho. 6. & f. Luc. ho. 35. Amb. f. Luc. 12. & 3. de. f. 46. 4. Hier. f. Ila. 3. 9. 32. & f. Ier. 30. & f. Eze. 44. Arno. f. ps. 104.

Princeps dicitur, qui imperium habet super ciuitatem, aut prouinciam aut totum orbem. Princeps in primis dicitur Christus: qui etiam dicitur princeps militum. Et princeps exercitus domini: & princeps Aegypti in typo Ioseph. Et princeps pacis. Gene. 40. a. 42. a. 45. g. Iosue. 5. d. ps. 104. Ila. 32. b. Lucæ. 12. g. Et principatus eius fuit in cruce: & est nunc in gloria. Ila. 9. b. Eius typum gerebat princeps Dauid. Eze. 34. f. 37. f. 45. c. Et princeps super quinquaginta est Christus, qui dat remissionem & iubileum: qui dominus est sabbati & omnium solemnitatum. Ila. 3. a. Et ipse est princeps, qui ingreditur & egreditur per clausam templi portam. Ezechiel. 4. 4. a. Ipse est Iephthæ princeps Israel: quia rex Iudæorum. Iudi. 11. b. Iere. 30. d. Et princeps in medio est Christus. Ezechiel. 4. 6. c. Hoseæ. 3. b. Et princeps fortitudinis contra quem surrexit Antiochus, est Christus, aut Deus. Daniel. 8. c. Iob. 31. d. canti. 7. a.

Christus.

Oris. f. Leui. ho. 2. Hier. f. Ila. 3. 10. & f. Eze. 45.

Princeps Dei dicitur Abraham, designans virum perfectum. Gene. 23. a. 35. b. Sic princeps Moses. Exod. 7. a. Et princeps populi est prælatus & doctor: & ipsa vis rationis. Exod. 22. d. Leuitic. 4. c. Ila. 3. c. 10. c. 32. a. Et principes populi sunt episcopi & prælati: qui accipiunt possessionem ex vtraque parte sanctuarij, hoc est, ex omnibus, qui eis voluntate subiecti sunt: & vrbis habitatores sunt multorumque salutem suam mercedem faciunt. Qui absque vlllo numero recipiunt possessionem: quia profectus vniuersorum redundat ad principem: & discipulorum salus præmiū est magistrorum. Ezechiel. 45. d. Principes quoque domus Iacob sunt prælati ecclesiæ. Mich. 3. d. Sophoni. 1. b. Et dicuntur principes domorum. Exodi. 6. c. Et principes multitudinis. Exodi. 16. c. 18. d. Et principes Iuda Ieremi. 1. d. Threnor. 1. b. 2. a. Iob. 3. c. 31. d. Et principes decernentes iusta. Prouer. 8. c. Princeps quoque militia Saulis Abner designat prædicatorem, & adiutores magni doctoris. I. regum. 14. g. Hi principes offerunt oleum & aromata: quia debent alijs præluere, & esse bonus odor. Exodi. 35. c. Princeps cum quo sedetur ad mensam, est doctor. Prouer. 23. a.

Vir perfectus. Prælatus. Doctor. Vis rationis. Prædicator.

Oris. f. num. ho. 26. & f. Iud. ho. 6. Hier. f. Iere. 17. & f. Ezech. 46.

Principes exercitus sunt, qui fortissimi sunt opere & sermone aduersus diabolium. Numer. 31. f. Principes etiam dicuntur, qui dominantur animo suo & carni. Ieremiæ. 17. d. Principes quoque aut satrapæ, quum sint inferiores regibus, designare possunt eos, qui nondum plenè se regunt. Iudicum. 5. a. His principibus non est fidendum. Psalm. 145. Ezechiel. 46. a.

Fortes opere & sermone. Nondum valentes se regere.

Amb. f. Luc. 8. Hila. f. Mat. cao. 9.

Princeps pater filiæ mortuæ, quam suscitauit Christus, dici potest lex, quæ erat velut pater synagogæ

Lex. synagogæ

Angeli.

synagogæ. Matth. 9. c. Luc. 8. f.

Princeps Persarum dicitur angelus, cui incumbat cura regni Persarum. Danic. 10. b. Principes quoque Israel dicuntur angeli: & principes populorum. Iudi. 5. a. ps. 46. Ila. 3. c. Ephe. 3. b. Principes fodientes puteum fuerunt patriarchæ & prophetae, & viri perfecti. Nume. 21. d. Ipsi sunt principes coniuncti psallentibus. Psalm. 67. Et principes qui cessant loqui in aduentu Christi: fuerunt prophetae & sacerdotes veteris legis, quorum officium cessauit in morte Christi. Iob. 29. b.

Hie. f. Dan. 10. Ori. f. Iust. ho. 6. Arno. f. ps. 46. Ori. f. num. ho. 12. Arno. f. ps. 67. Philo. de temulentiâ Hie. f. Iob. 31.

Apostoli.

Principes Pharaonis, quos erudiuit Ioseph, sunt apostoli eruditi à Christo. ps. 104. Et principes familiarum, qui distribuunt terram promissionis, sunt apostoli instituentes ecclesiam. Iosue. 14. a. ps. 44. 46. Ila. 21. b. 49. c. I. reg. 2. b. Ipsi sunt principes Zabulon & principes Nephtalim: quia ex illa prouincia sunt electi. ps. 67. 86. Ipsi sunt principes, qui possident aurum. Iob. 3. b. Et principes, qui comedunt in tempore suo, sunt apostoli, qui satiantur in felicitate. Eccl. 10. d.

Arno. f. ps. 104. Ori. f. Iosue. ho. 18. Baif. f. ps. 44. Hie. f. Ila. 21. 49. & f. Eccl. 10. Gr. f. I. r. 2. & 4. m. 33 Hila. f. ps. 67. Euch. q. in psalm. Ori. f. Mat. ho. 15. & f. Eze. ho. 11.

Prælati mali.

Principes sacerdotum, qui prohibebant pueros ne laudarent Christum, designant episcopos & presbyteros in ecclesia, non sustinentes pusillos laudare Deum. Matthæ. 21. b. Et principes Iuda abducti in Babylonem, sunt primi ecclesiæ incidentes in peccatū. Eze. 17. d. ps. 44.

Ori. f. Mat. ho. 43. Hila. f. ps. 2. Hie. f. Ila. 1. 17. 29. 30. 32. 34. Gr. f. mor. 10. Rup. f. Hie. g.

Sacerdotes, scribæ & pharisæi.

Principes Synagogæ erant scribæ & pharisæi, & sacerdotes, qui steterunt contra Christum. Exod. 34. d. ps. 2. vbi absolute dicuntur principes, non terræ, nec sacerdotum: quia iam vt leo- nium antrum habebant. Matthæ. 26. a. Et principes Sodomorum dicti sunt pontifices, scribæ & pharisæi: qui insurrexerunt contra Christum: qui & inobedientes dicuntur, & socij surum. Ila. 16. f. Et principes Iuda interfecti sunt sacerdotes & pharisæi in incredulitate relictī: & contaminati à Deo, vel in deserto relictī. Ila. 29. d. 43. d. Ieremiæ. 20. a. Threnor. 2. a. 2. Paralip. 24. f. Hofe. 1. a. Vocant autem in Tanis, hoc est, in mādato humili: quia traditiones viles docebant. Ila. 30. a. Non vocantur autem vltra principes, quia non imperant in ecclesia. Ila. 32. a. 34. c. Principes quoque super quos effudit Deus despectionem, erant Iudæi aut eorum proceres. Iob. 12. d. Et principes peccans per ignorantiam designat principes Iudæorum peccantes in Christum. Leuitic. 4. c.

Ori. f. Mat. ho. 43. Hila. f. ps. 2. Hie. f. Ila. 1. 17. 29. 30. 32. 34. Gr. f. mor. 10. Rup. f. Hie. g.

Iych. f. Leui. 4.

Principes sacerdotum simulantes se honorare Christum, designat eos, qui præstentur se Dei seruos, quum non sint. Mat. 20. c.

Ori. f. Mat. ho. 11.

Gentiles.

Principes aliquando dicuntur gentiles. ps. 106. Effusa est contentio super principes. Vnus d. principibus, qui cecidit, dici potest Adam princeps generis humani: vel Satanæ, qui erat princeps inter angelos: vel Iudas vnus ex apostolis. ps. 81. Et principes infideles & socij surum fuerunt Adam & Eua. Ila. 1. b.

Arno. f. ps. 106. Ori. f. Eze. ho. 1. & f. Mat. ho. 35. Ber. f. 1. a. de adu. tu

Adam. Satanæ. Iudas.

Anima.

Principes prouinciarum Hierusalem designat asam dūtepsis potentij imperantē. Thren. 1. a. Princeps hariolorum dictus Daniel. i. deuotio, designat peruersam scientiam ex deuotionis officio in bonos vsus conuertit. Danic. 4. a.

Glo. int. f. thre. 1. Ricar. de f. victo. de secur. concien. 11.

Principes Iuda, sunt consistentes aut laudantes Deum. Principes Zabulon, fortes in continentia: quia Zabulon interpretatur habitaculum certitudinis. Principes Nephtalim, puri in contē platione: quia Nephtalim interpretatur ceruus emissus: quia nimirum agilitatis eius saltibus ex primitur specularis excessus: sed & opaca nemorum penetrare (sicut ille sensuum) consuevit. Psalm. 67.

Ber. f. cana. ser. 7.

Ecclesiæ.

Principatus amicorum Dei sunt ecclesiæ ab apostolis amicis Dei fundatæ. ps. 138. Principes dicuntur aliquando excelsa dogmata. Ila. 10. c. Et abstuli terminos populorum, & principes eorum deprædatus sum.

Hila. f. ps. 138. Hie. f. Ila. 10.

Excelsa dogmata.

Dæmones.

Hæretici.

Lucifer.

Superbi.

Principes Pharaonis sunt dæmones, vel hæretici, qui volunt sapientiam à doctore, vel ecclesiam, aut animam sanctam à Christo separare, & Satanæ tradere. Gene. 12. d. Princeps quoque terræ dicitur diabolus: & princeps huius mundi. Gene. 3. 4. a. Lucæ. 12. g. ps. 21. 118. Et dæmones dicuntur principes huius seculi: & principes aëris huius. I. Corint. 2. b. Ephe. 2. a. 3. b. Et princeps carceris est diabolus. Genes. 39. d. Principes quoque terræ sunt dæmones minores aut superbi: qui & principes Pharaonis dicuntur. Ila. 14. c. Exod. 15. a. Et principes Edom & Amalec sunt dæmones. Exod. 15. b. Princeps autem Tyri est lucifer. Ezechiel. 28. a. Et princeps cui adhæsit filius prodigus, est diabolus vnus e multis qui sunt inter nos. Luc. 15. c. Et principes Cedar sunt principes tenebrarum & errorum: qui etiam dicuntur principes aquilonis. Ezech. 27. d. 32. g. Et principatus ac potestates exuendi sunt dæmones. Colos. 2. c. Dicitur autem diabolus princeps huius mundi, hoc est, malorum, qui mundi nomine designantur. Ioan. 12. c. 14. b. Eadem ratione principes Persarum, & Græcorum, & prouinciarum infidelium sunt mali angeli. Danic. 10. c. Principes Taneos sunt hæretici: qui quum sint superbi, humilia tamen & ad infernum mergentia docent: dicuntur etiam principes Mēpheos, qui in verbis fiducia ponunt. Ipsi sunt principes, qui fugerūt ab ecclesia. Et principes Chanaan, hoc est, fluctuantes atque cōmoti. Et principes Assur: quod etiā de philosophis dici potest. Ila. 19. b. 22. a. 23. b. 31. d. Et principes Ephraim. Hof. 7. d. Principes quoque sacerdotum prohibentes pueros laudare Deum, sunt hæretici. Matth. 21. b.

Beda. f. gene. 11. Ori. f. Luc. ho. 35. & f. Exod. ho. 6. & f. num. ho. 19. Amb. f. ps. 118. ser. 22 & f. cor. 2. & de paedif. Arno. f. ps. 118. Tertul. aduer. Ined. Ori. f. Eze. ho. 13. Cyri. d. ado. i. spū. f. Hie. epist. beatitudi. nis. & f. Eze. 28. 2. u. epi. 59. & f. ps. 82 & f. Ioan. trac. 52. 79 Ru. 9. vic. ver. di. 4. Hie. f. Ila. 19. 22. 31. 34 & f. Eze. 38. & f. A. mos. 2. & f. Nabū. 30. Ori. f. Mat. ho. 15. Gre. 19. mor. 14.

Hæretici. Philotophi.

Luc. 19. g. Princeps Mofoch & Tubal dicitur Gog, designas hæreticos: qui principes sunt am-
tia huius mundi. Eze. 38. a. Principes item Moab sunt hærefiarchæ. Amos. 2. a. Et principes re-
gis Aflur hærefiarchæ, & duces malorum sub diabolo. Nahum. 3. d. Iob. 29. b. Hi sunt principes
comedentes mane. Eccl. 10. d.

Epiph. 1. contra he-
res. tomo. 7.
Hic. f. Eze. 26.
Gre. 25. mora. 1.
Aug. 4. ps. 75.
Philo. de remulena
& de Ioseph.
Gre. 30. mor. 26.

Princeps huius mundi dicitur superbia: cui multi obtemperant: que nihil habet in Christo,
sed ab ipso eijcienda erat. Ioan. 12. e. Et principes maris sunt superbi in hoc seculo: quod de de
monibus & hæreticis dici potest. Eze. 26. c. Iob. 34. b. Et principes proprium habentes spiritum
sunt superbi, & hæretici. ps. 75. Super hos principes effusa est contentio. ps. 106.

Superbia;

Principes pistorum, pincernarum, & coquorum sunt, qui deseruiunt Pharaoni: magis autem
ipse recordatur principis pincernarum: ut designentur amici ebrietatis cuius minister est princeps
pincernarum. Gen. 40. a. Princeps autem coquorum designare potest vulgus deditum volupta-
tibus gulæ. Vel ipsum ventrem. cui coqui & cæteri ministri deseruiunt.

Vulgus.
Venter.

Ori. Cnu. ho. 20.

Principes populi, qui suspenduntur contra solem peccante populo sunt, qui suo exemplo a-
lios peccare faciunt. num. 25. a.

Facientes alios pec-
cate.

Hic. f. Isa. 3.

Principes pueri dantur, quando ignari regunt populum: ut videlicet cæcus cæcū ducat. Isa. 3. a.

Hic. f. Mich. 1.

Princeps peccati dicitur fuisse filia Sió habitatio Lachis, hoc est, ambulatio pessima gradu iu-
giter fluctuante, qualis erat Israel: quem gradu fluctuante sequuntur sunt filia Sió. Mich. 1. d.

Principalis, Præcipuus.

Principalis dicitur, qui primus & præcipuus est in aliqua re.

Amb. apol. Dau. 15.

Principalis spiritus dicitur spiritus sanctus, qui firmat nos aduersus demones & tentatio-
nes. Psalm. 50.

Spiritus sanctus;

Principium, Exordium, Initium.

Principium & initium est, unde alia videntur exordium sumere: & datur principium nune-
ri: & principium temporis: & principium artis: & principium cuiusque operis. Causa etiam prin-
cipium dicitur. ps. 13. Iob. 28. a. Pro. 1. a. 9. c.

Ori. f. gen. ho. 1.

Principium in primis competit Deo, ut creatori omnium. Et cum dicitur. Gen. 1. a. In princi-
pio creauit Deus cælum & terram: principium ibi sumi potest pro verbo Dei, per quod pater
creauit omnia. Pater autem est principium, de quo. ps. 109. Tecum principium in die virtutis tuæ.

Deus;

Aug. f. ps. 109.

Principium quoque in quo creauit Deus cælum & terram, sumi potest pro initio temporis.
Gen. 1. a. Et ab hoc exordio vocat Deus generationes: quia à principio mundi vocauit homi-
nes ad fidem. Isa. 41. b. Iob. 20. a.

Initium temporis

Amb. epist. 14.

Initium primogenitorum dicitur Christus, qui est primogenitus omnis creaturæ. deut. 21. c.

Christus.

Gre. f. ps. 101.

In hoc initio fundauit Deus terram, hoc est, ecclesiam. ps. 101.

Amb. exae. 4.

Initium mensium dici potest tempus baptismi, vbi inchoatur annus placabilis domino.
Exod. 12. a.

Tempus baptismi;

Hic. f. Isa. 40.

Initium dici potest lex naturæ: ut ab initio annunciatum est nobis de Deo: hoc est, per legem
naturæ etiam ante legem scriptam. Isa. 40. e.

Lex naturæ.

Gre. 35. mor. 16.

Principium Iob dici potest initium ecclesiæ inter Iudæos. Iob. 42. e.

Initium ecclesiæ

Gre. 18. mor. 14.

Principia venarum argenti sacram scripturam significare possunt, à qua omne rectum clo-
quium sumendum est. Iob. 28. a.

Sacra scriptura.

Hic. f. Isa. 63.

Principium lætitiæ Hierusalem est gaudere de cælestibus. ps. 136. Si non proposuero Hieru-
salem in principio lætitiæ meæ.

Gaudium de cælesti-
bus.

Glo. int. f. Iere. 30.

Sicut à principio dicuntur facti filij Israel, quando amiserunt templum, quod à principio non
habebant. Isa. 63. b. Fiunt etiam sicut à principio, quando producentur apostoli similes patriar-
chis. Iere. 30. d. thre. 5. d.

Iudæi sine templo;
Apostoli similes pa-
triarchis.

Glo. ord. f. thre. 2.

Principium vigiliarum dici potest initium bonæ conuersationis. Thren. 2. f. confurge in no-
cte in principio vigiliarum tuarum.

Initium bonæ conuer-
sationis.

Hic. f. Isa. 11.

Initia quatuor vasis linthei, quod vidit Petrus, sunt quatuor partes terræ, unde conuertuntur
gentes. Acto. 11. b.

Aug. de vni. eccle. 8.

Principium doloris Iacob dicitur Ruben, designat Iudæos rebelles Deo: & etiam luciferum
& superbum quemlibet. Gen. 49. a. Principium etiam doloris est timor: quia timorem domi-
ni utilis dolor comitatur.

Iudæi;
Lucifer;
Superbus;

Beja. f. gen. 49.

Principium gentium Amalec dicitur diabolus: qui caput est malorum, & principium idolo-
latriæ. Numer. 24. d. Principium viarum Dei dicitur Behemoth, quia cum Deus cuncta crearet,
hunc primum condidit: quem reliquis angelis eminentiorem fecit. Iob. 40. c. Huius primatus
eminentiam conspicit propheta, quom dicit. Ezechi. 31. c. Cedri non fuerunt altiores illo in pa-
radiso Dei: A bietes non adæquauerunt summitatem eius. Plantani non fuerunt æquæ frondi-
bus illius. Vel dicitur principium viarum Dei: quia primus factus, Dei sui cognitionem, à quo
conditus est, accepit.

Timor.
Diabolus.

Hic. f. Iob. 40.

Initia

Peccatum volunta-
rium.

Initia prædarum Amalec sunt electa de prædis: & designant blandimenta libidinis, quæ am-
plexus est populus. 1. reg. 15. c.

Gre. f. 1. reg. 15.

In principio dicitur descendisse populus Dei in Aegyptum, hoc est, sponte, quia peccat p-
pria voluntate. Isa. 52. b.

Hic. f. Isa. 52.

Principia gentium sunt potentes gentilium. Eze. 16. f.

Hic. f. Eze. 16.

Initium mensis, vide Neomenia.

Pristinus.

Primitiua ecclesia.

Pristinum est, quod superioribus annis, mensibus, aut diebus fuit.
Pristini menses Iob, designant primum tempus ecclesiæ, quando videlicet, ad apostolorum
predicationem multi conuertebantur. Iob. 29. a.

Gre. 19. mor. 8.

Memoria patrum.

Pristina generatio est antiquorum patrum memoria. Iob. 8. b.

Gre. 8. mor. 16.

Status gratiæ.

Pristina facies vestimenti dici potest: status, quo quis erat in gratia. Leui. 13. g.

Glo. int. f. Leui. 13.

Priuare, Priuatus.

Priuare est adime re. Priuatus autem dici solet, qui non est in aliquo constitutus magistratu,
seu munere publico.

Fœlicitas impiorum.

Priuauit Deus strathionem sapientia, quando synagoga, quæ sciens humilitatem perdidit,
etiam veritatis intelligentiam nescienti abstulit. Iob. 39. b. Vel priuauit Deus sapientiam huius mun-
di, quæ stultitia est apud Deum, ipsam ecclesiam.

Gre. 31. mor. 14.

Hic. f. Iob. 39.

Non priuatur fœtuus bos impiorum. Iob. 21. b. Quia temporalis eorum fœlicitas usque ad vlti-
mum progreditur.

Glo. ord. f. Iob. 21.

Priuilegium.

Ducere ecclesiam.

Priuilegium est lex priuatum facta: quæ in eorum fauorem fit, quibus datur.
Priuilegium, quo noluit uti propinquus Booz, est suscitatio nominis filiorum Dei: & du-
cere ecclesiam: quod non competeat legi, sed Christo. Ruth. 4. b.

Glo. ord. f. Ruth. 4.

Probare, Probabilis.

Ostendens Deus p-
batum.

Probare interdum est approbare. Romano. 2. c. Probas vtiliora legis instructus per legem.
Curare. Exodi. 20. c. Ut probaret vos venit Deus. Examinare. Psalm. 25. Proba me domine,
& tenta me. Experiri. Genes. 27. c. Et probem vtrum tu sis filius meus: Laudare. Iob. 36. a. Et
operatore meum probaboli sumi: Ostendere. Genes. 40. d. Ut coniectoris veritas probare-
tur. Purgare. Iob. 23. c. Probauit me quasi aurum. Scire. Ieremie. 11. d. Probas renes & corda.

Hic. f. Iere. 12.

Hic. f. ps. 63.

Gre. 8. moral. 20. &
16. moral. 16.

Perfectio Christi.

Probare dicitur Deus, quando probatum ostendit. Exo. 20. c. Et probat nocte, hoc est, per
tribulationem: & etiam igne tribulationis. ps. 16. Probat autem bonos & per ipsorum afflictio-
nem, & etiam per malorum prosperitatem: qui etiam probare dicitur renes, hæc est, affectus.
Ieremie. 9. b. 12. a. 20. d. Et probati argento sunt, qui igne tribulationis more argenti purificati
splendent. Psalm. 67. 138. Probare autem dicitur Deus subito hominem, quando post concessa
virtutum munera concuti hominem per tentationem sinit: ut quid ex seipso sit recognoscatur.
Iob. 7. d. 23. c. 34. d. Zach. 13. d.

Hic. f. Iere. 12.

Hic. f. ps. 63.

Gre. 8. moral. 20. &
16. moral. 16.

Experiri beneficen-
tiam Dei.

Probare dicitur Deus, quando probatum & perfectum ostendit. ps. 138.
Et Christus dicitur probatus lapis: quem tamen reprobaauerunt ædificantes. Isa. 28. d.

Glo. int. f. ps. 138.

Prælati bonus.

Probati vult Deus suam beneficentiam: experimento videlicet, tam in temporalibus, quæ in do-
ctrina. Mala. 3. c.

Glo. ord. f. Mala. 3.

Fortes contra hære-
ticos.

Probati argento dicuntur fideles probati eloquio: qui fortes sunt aduersus eloquentiam hæ-
reticorum. ps. 67.

Glo. ord. f. ps. 138.

Examinare doctri-
nam.

Probantur ad aquas contradictionis, qui ficto aut recto corde accedunt ad baptismum: & qui
per contradictiones aduersantium probantur. ps. 80.

Lyra. f. Iere. 6.

Applicatio figurarum

Probans Isaac Iacob, designare potest applicationem figurarum veteris legis ad Christum.
Genes. 27. c.

Aug. f. ps. 54. 67.

Hic. f. Au. f. ps. 80.

Examinare seipsum

Probare opus suum est diligenter seipsum examinare: ne in aliquo deficiat à rectitudine.
Gala. 6. a.

Aug. f. ps. 54. 67.

Hic. f. Au. f. ps. 80.

Amb. f. 1. thessa. 5.

Mortificatio carnis.

Probantur fatui & sapientes, quando heretici confunduntur, & etiam philosophi. Iere. 10. b.

Aug. f. ps. 54. 67.

Hic. f. Au. f. ps. 80.

Amb. f. 1. thessa. 5.

Confundi hereticos

Probantur fatui & sapientes, quando heretici confunduntur, & etiam philosophi. Iere. 10. b.

Glo. o. di. f. Gala. 6.

Gre. f. cant. 5.

Hic. f. Iere. 10.

Probatica.

* 4

Probatica

Tert. de baptismo. Chry. f. Ioan. ho. 31. P. Obatica grec ed idem est latine, quod oullis. Et probatica piscina Hierosolymis erat, in qua sacerdos es lauabant oues sacrificandas: quæ quinq; portibus cingebatur: vbi multi iacebant infirmi: vt mouente angelo aquam, vnus qui primus descendisset in piscinam, sanaretur. Ioan. 5. a. Typus esse solet baptismi, ad quem descendit magni consilij angelus Christus: & qui sunt extra baptismum, sunt infirmi & languentes: sanatur autem vnus: quia quotquot baptizantur suscipiuntur in vnitatem fidei & ecclesie: Typus est etiam legis veteris. Vide Piscina.

Problema, uide Quæstio: Procax, uide Confundere.

Procedere.

Procedere est ultra cedere, & progredi: & aliunde p. dire aut egredi. Item manifestari. Mar. 1. c. Et processit rumor eius statim. Mirti. Ioan. 8. e. Ego enim à Deo processi. Spirari. Ioan. 15. d. Spiritum veritatis, qui à patre procedit.

Procedens sonus de ore Dei. Iob. 37. a. Est vis timoris de superna irruens aspiratione: quia quum nos de venturis dominus aspirando replet, proculdubio de male gestis præteritis terret. Vel designatur consubstantialis verbo spiritus, qui ad nos per filium veniens surditatem nostræ insensibilitatis rumpit.

Processit prosperè Christus. ps. 44. Quia carne suscepta animas nostras conuertit: & redempcionis opus exequutus est. Processit autem de thalamo suo, quando prodijt ex vtero virginis. ps. 18. Eundem designabat sacerdos procedens ad instruendum populum. Ezech. 42. c.

Procedentia lilia ex candelabro & c. designat omnem gloriam sanctorum & virtutem esse à Deo. Exo. 25. c. 37. c.

Procedentia cornua ex altari designant virtutes è puro corde prodeutes. Exo. 30. a. 37. d. 38. a. Procedens Iob ad portam ciuitatis designauit ecclesiam, quæ vt aditum cælestis regni percipiat, in sanctis se actionibus exerit. Iob. 29. b.

Procedebat de vulua mare, quum miseriarum secularium fructus, de carnalis cognitionis iniquitate concepti, in sanctæ ecclesie interitum sæuirent. Iob. 38. a. b.

Procedit fumus de natibus Leuiathan. Iob. 41. b. Quia de miraculorum Antichristi insidijs, ad momentum caliginosa dubietas etiam in electorum corde generatur: quia ex eius prodigijs etiam bonarum mentium oculos trepidationis caligo confundit. Et quia noxijs diaboli inspirationibus praua in humanis cordibus cogitatio nascitur: per quam acies mentis obtunditur, ne lux interna videatur. Procedunt etiam de ore draconis & bestiarum & pseudopropheta: tres spiritus immundi, hoc est, artes magicæ, poetica & inanis philosophia. Apo. 16. c.

Procella, uide Tempestas. Proceres, uide Optimates.

Procerus, uide Altus. Procliuus, uide Pronus.

Procreare, uide Generare. Procul, uide Longus.

Procurare, Procurator, Actor.

Procurare est administratione rerum alienarum gerere. Hinc procurator negotiorum gestor. Tutor autem est, qui res pupillorum curat. Actor vero est idem qui causidicus.

Procurator patris familias. Matt. 20. a. dicitur potest aliquis angelus. Vel certè est Christus, qui reddet mercedem operarijs.

Procurator domus Abrahæ, typus est legis veteris: cuius filio, hoc est, operibus legis non datur hæreditas Abrahæ: quia non ex operibus legis est iustitia. Gen. 15. a.

Procuratores & actores gentium erant demones: qui nihil agere in eos poterant, nisi quantum Deus permittebat. Gala. 4. a.

Prodere, Proditor.

Prodere est deferre & patefacere, seu ostendere eum, qui latebat: vnde dicitur proditor, qui consilia aperit hostibus, aut urbem, vel arcem, aut hominem tradit.

Prodere dicitur vagos, qui eos, qui reuersi fuerant ab erroribus ad ecclesiam, rursum in errorem reuocat. Isa. 16. a.

Prodesse.

Prodesse alicui est vtilitatem illi conferre, quasi pro aliquo illi esse. Non prodest Deo quisq; quantunuis iustus fuerit. Iob. 22. a. quia bonorum nostrorum Deus non eget.

Prodesse somnia Ioseph, quum dicerent fratres eius: Videamus si profunt illi somnia sua: designabant Iudæos dicentes Christo: descendat nunc de cruce & credimus ei. Gene. 37. d.

Non prodesse sibi adorare dominum dicunt mali: quia quum Deus in oratione non quaeritur, citius in ipsa animus lassatur. Iob. 21. b.

Non

Non proderit doctribus seminasse triticum, si doctrinae suæ miscent errores, aut malum exemplum. Sic non proderit illis accepisse hæreditatem. Iere. 12. c.

Prodesse non potest populus Aegypti, nec diæorum, hoc est, demones & hæretici: qui non habent nisi noxiam potestatem. Isa. 3. o. a. 44. b. Ita non proderunt ad liberandum opera mala. Isa. 57. c.

Prodigium, uide Admirari. Prodire, uide Egredi.

Producere, Proferre, Productilis.

Producere interdum est in longum ducere: quod & de tempore & de corporeis rebus dicitur. Quandoq; vero est ante seu ultra foras ducere, quod etiam est proferre. Productile autem est, quod malleorum tunfionibus in longum ducitur.

Incarnatio Christi.

Produxit Deus Iuliferum in tempore suo. Iob. 38. d. Quia quum venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum natum ex muliere, factum sub lege: vt eos qui sub lege erant redimeret. Gala. 4. a. Productus autem princeps Israel de medio eius, est Christus natus de semine Iacob. Iere. 30. d.

Gratia de Christo.

Produxit Deus aquam de petra, hoc est, gratiam de Christo. Isa. 48. d.

Dilatatio regni Christi.

Producit Deus cornu Dauid, quum extendit regnum Christi in æternum: & dilatat potestatem ecclesie, & bonorum prælatorum. psal. 131.

Instituens Christus vtrunq; testamentum.

Producens vitulus cornua & vngulas, est Christus instituens testamentum vetus & euangelia. Vel est doctor, qui potest iam ventilare hæreticos, & excitare terrenos. psal. 68.

Missio apostolorum & angelorum.

Producit Deus ventos de thesauris suis, hoc est, apostolos de sensibus suis: vel mittens angelos ad custodiam hominum. psal. 134.

Dans doctrinam in prophetis, in doctoribus.

Producit Deus in montibus scænum, hoc est, in prophetis doctrinam: & in doctoribus virorem bonorum exemplorum. psal. 146.

Exempla diuites temporalis.

Producit terra scænum iumentis, hoc est, scriptura doctrinam simpliciorum rudibus. psal. 103. Et producit Deus abscondita in lucem. Iob. 28. b. Quia dum suis expositioribus intelligentiæ spiritum infudit, antiquas prophetantium obscuritates aperuit. Vel quia in iudicio secreta cordium proferet: vt reddat vnicuique iuxta opera sua. Proferet etiam Christus iudicium gentibus, quando prædicat nouam legem, quam gentes antea nesciebant. Isa. 42. a. Et protulit Samaritanus duos denarios, quum dedit Christus scientiam patris & filij. Luc. 10. f. Proferre autem noua & vetera, est prædicare nouum & vetus testamentum. Matth. 13. g.

Tradere doctrinam. Reuelare mysteria scripturæ. Reuelatio cogitationum in iudicio.

Dubietas ex miraculis Antichristi.

Produxit Deus umbram mortis in lucem, quum asperitatem legis per mansuetudinem temperauit: nec iam pro culpa mortem carnis inferri constituit: sed mors spiritus quam timenda esset indicauit. Vel quum sanctorum mētibus malignam operationem antiqui hostis, vt destrui possit, aperit. Iob. 12. d.

Castigatio Dei.

Proferre dicitur Deus spiritum suum, quando castigat. Pro. 1. c. Et proferet vasa ire, quando eijciat malos in tenebras exteriores. Iere. 50. c.

Collatio gratiæ.

Proferre stolam primam filio prodigo ad patrem reuertenti, est reddere gratiam & innocentiam peccatori respicienti. Luc. 15. e.

Opera misericordie.

Producit terra herbas virentes, quum gentilitas protulit opera misericordie. Tob. 38. c. Proferet etiam terra germen suum, quando Deus in anima aut in ecclesia producit iustitiam & laudem. Isa. 61. d.

Proferre cogitationes. Producti doctores.

Producunt aquæ reptilia vel volatilia, hoc est, cor, bonas vel malas cogitationes: vel baptismus prædicatores & sanctos per omnem terram. Gene. 1. b.

Mitescere dura. Luxurari peccata. Fides iudeorum. Dona spiritus sancti.

Proferre bonum aut malum est de bono vel malo cordis thesauro quicquam efferre; hoc est, ex intentione bona vel mala. Matth. 12. c. Christus quidem proferet bona: diabolus vero mala.

Proferre cogitationes. Producti doctores.

Producit ficulnea fructum, quum dura mitescunt: vel quum peccata luxuriat: vel quum Iudæi in fine credunt. Luc. 21. f. Proferens autem ficus grossos est vel spiritus sanctus sua conferens dona: vel lex sensus spirituales: aut præcepta, quæ deciderunt. Vel est ecclesia proferens fructus fidelium abiecta synagoga. Canti. 2. c.

Producet Rhæmus spinas, quando resurget corpus cum sensu doloris. psal. 57.

Proferens Zara prior manum, designat Iudæos prius credentes quam gentiles. Sed ligatum est illi coccinum: quia inquinauerunt se sanguine Christi & prophetarum. Gene. 38. g.

Proferens autem Moyses manum è sinu leprosam, designauit Iudæos recedentes à Deo. Exod. 4. a.

Parans diabolus hæreticos. Parare. Venere.

Proferre dicitur diabolus vas in opus suum. Isa. 54. d. quando parat hæreticos ad decipiendos simplices.

Productiles Cherubim. Exo. 25. b. designant angelos in gratia creatos, & confirmatos. Profanus,

Orti. f. Mat. ho. 10. f.

Aug. f. Gala. 4.

Hic. f. Isa. 16.

Amb. de Ioseph. 3.

Gre. 15. mor. 20.

Vis timoris. Spiritu sancto.

Christus redemptor.

Gloria sanctorum à Deo.

Virtutes à puro corde. Bene operari.

Persecutiones ecclesie.

Dubietas ex miraculis Antichristi.

Angelus. Christus.

Lex veteris.

Demones.

Reuocans in errorem.

Hiero. f. Iere. 12.

Gre. 29. mor. 30. f. Iere. 30.

Glo. ord. f. Isa. 48.

Glo. ord. f. ps. 131.

Vrn. & Aug. f. ps. 68.

Arn. & Hil. f. ps. 134.

Lyra. f. ps. 146.

Aug. f. ps. 146.

Gre. 29. mor. 18.

Arno. f. ps. 103.

Hiero. f. Iob. 28.

Gre. 18. mor. 23.

Hiero. f. Isa. 48.

Orti. f. Luc. ho. 34.

Hila. f. Mat. cano. 14.

Gre. 11. mor. 11. 22.

Beda. f. Pro. 1.

Orti. f. Iere. ho. 3.

Hie. epist. Beatitudinis.

Gre. 29. mor. 18.

Hiero. f. Iob. 38.

Orti. f. gen. ho. 1.

Aug. 13. cōfessio. 20.

Glo. ord. f. Mar. 12.

Amb. f. Luc. 21. & de Isaac. 4.

Orti. f. cant. ho. 4.

Hie. aduers. Iouiniana.

Hila. f. ps. 17.

Hiero. f. Gala. 3.

Glo. inter. f. Exo. 4.

Hie. f. Isa. 54.

Glo. inter. f. Leui. 5.

Glo. ord. f. Exo. 35.

Profanus, Profanare.

Profanus dicitur irreligiosus, & non sanctus: & qui sacris non est initiatus: qui tantum intrare non potest. Lyra. f. ge. 43. Profanum conuiuium erat Aegyptiorum cum Hebraeis. gen. 43. Quia alia sunt praedicanda rudibus, alia doctioribus. Hier. f. Eze. 47. Arn. & Hic. f. ps. 88. Profana urbis sunt, quae ad sensus pertinent: qui sunt omnibus communes. Eze. 47. b. Profanatum sanctuarium Christi fuit, quando ipse relictus est in manus peccatorum, & traditus morti & sepulturae: psal. 88. Hier. f. Isa. 65. Profanum peculiariter dici potest de erroribus haeretica arte conditis. Isa. 65. a.

Proferre, uide Producere, & Pronunciare.

Proficere.

Proficere est in melius procedere, & perficere. Proficere dici potest Christus aetate & sapientia: quando is, in cuius corde est proficit. Proficiens quoque Samuel designat profectum praedicatorum: & eorum qui vadunt de virtute in virtutem. 1. Reg. 2. c. psal. 83. Proficiens hostia in expiationem, est passio Christi, qua delentur peccata. Leui. 1. a. Proficere in sacerdotium sempiternum dicitur unctio propter sacerdotium nouae legis, & propter gratiam. Exo. 40. b. Proficiens Hierusalem in regnum, est anima, quae per gratiam fit regina: aut ecclesia. Ezechi. 17. c. Proficere dicuntur impij, quando haeretici aduersus fideles multiplicantur & roborantur. Ierem. 12. a.

Proficisci, uide Abire.

Profiteri.

Profiteri est late seu palam fateri, aut polliceri: unde professio est confessio palam facta. Et professor, qui palam fateretur, aut doceret. Professio tempore ortus Christi facta professionem fidei designat. Profitentur aures in coelo, ubi Christus nascitur, qui carnem eius veram continentur. Luc. 2. a.

Profundum, Fundum.

Profundum dictum est quod porro, hoc est, longe habeat fundum ut profundum mare, profundae valles: Fundum autem est ipsum solum profundi. Profundum etiam est imum. Exo. 14. f. Ferebantur in profundum. Profundum quandoque significat secreta opera Dei: & eius inscrutabilia iudicia. psalm. 106. Eph. 3. d. quod designatur per profundum crucis, quod latebat: & ex eo pendebat alia. De his profundis clamabat propheta, quum ignoraret diuina iudicia. psal. 129. Cogitationes quoque Dei profunda dicuntur. psal. 91. Item sacramenta, ut baptismus & eucharistia, quae non videntur pagani: sed ab ijs quae videntur, surgunt ad ea quae non videntur: sicut a profundo crucis quod in terra figitur, surgit tota crux, quae apparet & cernitur. Profundior inferno dicitur Deus. Iob. 11. b. quia transcendendo infima ipse subuehit & sustentat: Vel quia indignorum spirituum astutias longe subtilius, quam ipsi putauerant iudicans damnat. Vel profundior inferno est: quia plus indicat, quam ipse humanus animus in tentationibus inuestigat. Profundum maris graues tribulationes & mortem ac passionem Christi designat. Ionae. 2. a. Isa. 51. d. psal. 67. Amos. 9. a. Iob. 38. b. Et profunda de quibus clamabat propheta dicuntur tribulationes, vel passiones, quas patiebatur. psal. 29. Profundum etiam maris, cordis secreta designare potest. Amos. 9. a. Idem sunt profunda fluminis. Zach. 10. d. Haec profunda scrutatur Deus: quem secreta cordis latere non possunt. Iob. 28. b. 38. b. Sic sunt profunda in corde sapientis. Aqua profunda ex ore viri. Proverb. 18. a. Ecclesiastici. 24. a. Profundum praeterea maris inferos & abyssum designare potest. Matth. 18. a. Et profundum absolute ipsum infernum fere significat. Exo. 14. f. 15. a. psal. 68. Eph. 3. d. Et profundum laci. Et profundum Thophet. Isa. 4. d. 30. g. Iob. 38. b. Dicitur autem profundissimus infernus. Iob. 17. d. comparatus videlicet ad caelum: quia terra ipsa etiam dicitur profunda caelo comparata: qua tamen profundior est infernus. Profundum quoque maris designat profundum vitiorum. psal. 67. Isa. 31. c. Et etiam errorem gentilium. Matth. 18. a. Item voluptates liquidas & fluxas. Exod. 15. a. Et profundum peccare dicitur, qui grauius peccat. Hose. 9. b. De his profundis clamat peccator, quum respicit. ps. 129. Cor etiam impiorum: & alia prauorum cogitationes: & animus obstinatus: & anxius corde profunda

Animus obstinatus, profunda dicuntur. psal. 64. Iob. 41. d. Pro. 18. a. Et profundi corde dicuntur, qui se putant abscondi a Deo. Isa. 29. c. 31. c. Profundum quoque maris sunt, qui in hoc mundo in profundo & obscuritate vitiorum tenentur. Iob. 41. d. Et ipsa huius seculi profunda iactantia profundum maris dici potest. psal. 64. Obluio. Profundum etiam maris obliuionem significare potest: qua ratione proicere dicitur Deus peccata, quae remittit, in profundum maris. Mich. 7. d. Mytheria mentem superantia. Profunda aquae torrentis ea mytheria significare possunt: quae mentem exuperant. Eze. 47. a. Eph. 3. d. Haec profunda reuelat Deus ijs, qui in profundo animae fodiunt puteos. Dani. 2. c. Iob. 12. d. 28. b. Profundum in quo erant myrtheta, profunditatem sacrae scripturae designat. Zach. 1. b. Culpa. Profundum etiam aquae torrentis culpam significare potest: quae omnes demergit. Eze. 47. a. Descensus Christi. Profundum in cruce significare potest descensum Christi ad nos. Eph. 3. d. Humilitas Christi. Profundum inferni, ubi datur signum, humilitatem Christi designare potest. Isa. 7. b. Grauis puniatio Dei. Fuaud calicis irae Dei significat extremum irae Dei, seu grauem eius punitionem: & perpetuam ciuitatis Hierusalem destructionem. Isa. 51. f. Intimum cordis. Profunda de quibus clamabat propheta ad dominum, intimum cordis significare possunt, unde orabat. psal. 129. De profundis quoque clamat, qui scit altitudinem diuitiarum sapientiae Dei: & qui persecutiones patitur: & qui eum misericordiae suspirio deprecatur. Profundum quandoque significat mortem: & etiam daemones. psal. 68. Insiator. Profundum dici potest aliquando insidiator, qui demergit eos, qui non sibi ab ipso cauent. psal. 68. Infixus sum in limo profundi. Profundum. Hose. 5. a. Vide Mergere.

Progenies, uide Generatio. Progredi, uide Ambulare.

Prohibere.

Prohibere est retinere & auertere, ne fiat aliquid. Prohibitio ne Isaac occideretur a patre, designauit impassibilitatem diuinitatis in Christo. Gen. 22. c. Cessatio diuinae vindictae & tentationis. Prohibitae pluuiarum diluuij designant cessationem diuinae vindictae: & etiam tentationum. Gen. 8. a. Retinens Deus sua dona. Prohibitae dicuntur aliter stillae pluuiarum, quando Deus retinet sua dona. Iere. 3. b. Amos. 4. b. Sic prohibiti sunt caeli ne darent rorem. Aggei. 1. c. Prohibent autem bonum a nobis peccata. Iere. 5. f. Praenare malas inclinationes. Ornare potentias. Prohibere pedes a via mala est praenare malas inclinationes. psal. 118. Et prohibere pedes a muditate est virtutum operibus animae potentias exornare. Iere. 2. e. Prohibetur etiam lingua a malo. psal. 33. Non admittens gentes ad fidem. Prohibentes discipuli offerri infantes Christo, designant eos, qui in primitiua ecclesia non admittebant gentes ad fidem: donec Christus dixit: Nolite prohibere. Matt. 19. b. Iudaei autem semper prohibent. 1. Thes. 2. d. Non prohibet auiter congregationem seminis Israel, quum ex illa parte conuertuntur ad fidem. Isa. 43. a. Defectu correctionis. Prohibere dicitur gladium suum a sanguine, qui non corrigit verbo proximum: & qui non curat praedicare, cum possit. Iere. 48. b.

Prolabi, uide Cadere. Prolixus, uide Longus.

Promiscuus.

Promiscuum dicitur, quasi confusum & incertum. Promiscuum vulgus designare potest permutationem bonorum & malorum in hoc mundo. Vel designat multitudinem ineptarum opinionum mentem a veritatis cognitione impedientium. Exod. 12. d. Nu. 11. a.

Promittere, Polliceri, Repromittere.

Promittere est, quasi longe mittere, hoc est, aliquid in futurum dandum offerre. Promittere dicitur Deus solum bona, quae vult dare: creat autem tam bona quam mala: Ang. epist. 120. minatur vero solum mala: quo fit ut filij promissionis ad bona gratiae spectent. Rom. 9. b. Promissio Christi. Promissio Ioseph ad patrem & fratres pacendi eos, designat promissionem Christi ad fideles de conferenda vita aeterna. Gen. 45. c. Spiritu sanctus. Promissionis spiritus dicitur spiritus sanctus. Eph. 1. c. Quia promissus fuerat a Christo: & quia promittit beatam vitam: in cuius promissionis arrabonem datur. Diabolus promittens terrenorum copia. Promittens Sichen multa Dinæ & fratribus eius, designat diabolum promittentem in hoc mundo rerum omnium & voluptatum abundantiam. Gen. 34. b. Pollicetur etiam diabolus praedam

focijs quum alios inuitat ad animas capiendas. Iob. 17. b.

Promouere.

Promouere est, vehementer & vltra mouere. Iudi. 9. b. i. Esdr. 8. f. Præcipue autem est ad honores, seu ad meliorem gradum mouere.

Promptuarium.

Promptuarium à promendo dictum locum significat, vbi seruantur ea præcipue, quæ ad vltimum pertinent, vt inde promantur. Potest autem designare cordis receptaculum. psal. Proutuaria eorum plena.

Promptus, uide Parare. Promulgare, uide Pronuntiare.

Pronuba.

Pronuba est quæ nubentem in domum mariti deducit ac comitatur, ac quæ nuptijs præest celebrandis ex parte vxoris. Pronubi autem dicuntur ipsi focij sponsi. Iudi. 14. c. vbi videtur accipi pro proco. Potest autem ibi designare vnum de patriarchis & prophetis amicis domini. Vt Mosén amicū & pronubum Christi, quia de illo scripsit: Illum accepit vxor Samsonis, hoc est, synagoga, relicto Christo. Imo illum accepisse sibi vifa est, gloriado in legis eius litera, legendo legem eius sine Christi gratia. Verbi gratia: Tu, inquit, discipulus eius sis: nã nos discipuli Moisis sumus.

Pronuntiare, Proferre, Promulgare.

Pronuntiare est verbum aliquod proferre. Promulgare vero est palam nuntiare. Pronuntiat librum scripture sacre per singulos gradus, qui percepisse se eius scientiam non per verba tantummodo, sed etiam per opera demonstrat. Iob. 31. d. Proferunt etiam eloquia de corde suo, qui verba ex corde proferentes, recta docuerunt viuendo. Iob. 8. b.

Pronuntians sacerdos leprosum nigris capillis esse sanatum, est declarans peccatorem absolutum à peccatis per penitentiam. L. eui. 13. c.

Pronuntiare potentiam Dei est ipsum laudare & magnificare. psal. 144. Laudare potentiam Dei.

Pronuntiare dicitur Dauid non omnia iudicia Dei: sed iudicia oris eius, hoc est, quæ Deus ipse manifestauit. psal. 118. Inuocare Deum.

Pronuntiare tribulationem ante Deum, est ipsum inuocare in graui tribulatione, præcipue in corde, vbi ipse audit. psal. 141.

Pronuntiatio Elihu inflationem elationis ostendit: vt verba quæ de alta superbiæ radice veniebant: cum quadam quasi altitudine & distinctione procederent. Iob. 34. a.

Proferunt verba in uentum, qui ociosa loquuntur: & qui sine pondere discretionis verba non solidata proferunt, quæ leuitatis aura portet. Iob. 6. d.

Pronus, uide inclinare.

Propago.

Propago est vitis vetusta & suppressa, vt ex vna plures fiant, capitibus palmitum dispersis & propagatis, seu in diuersas partes terræ extensis.

Propagines vineæ significare possunt nouos in Christo. psal. 79. Et propagines vitis tres designant tres status fidelium in ecclesia, hoc est, coniugatos, continentes, & rectores. Vel designant tres naturas in Christo: vel tria tempora trium legum: vt gemmæ sint sancti in lege naturæ: flores in lege scripta: fructus in lege gratiæ. Gene. 40. b. Propagines autem Hierusalẽ sunt propugnacula ecclesiæ, vel animæ: quæ auferuntur, quum quis Deum contemnit. Iere. 5. c.

Propagines vineæ. Eze. 17. b. augmentum paruum & infimum regni Sedechiæ significant.

Propago fortium est virtus Iudæorum: quæ licet fortis videretur aduersus Christum, facile tamen emarcuit. Vel est status veteris legis, qui cessauit. Isa. 25. b.

Propagines vineæ Sabana sunt renouatores antiquarum hæresum. Isa. 16. c. Nahum. 2. a. Renouatores hæresum.

Propere, uide Accelerare.

Propheta, Prophetissa, Prophetare:

Vaticinari, Prophetia.

Propheta dicitur, qui futura prænuntiat, ab eo primo intellecta. Prophetare autem est futura prædicere: quamquam & de presenti & de præterito potest esse prophetia. Propheta proprie est, qui ex inspiratione diuina loquitur: quales erant sancti prophetae. Gen. 20. b. Quia propheta est & viues. Item legis doctor. Exod. 7. a. Aaron frater tuus erit propheta tuus. Prophetia autem dicitur futurorum diuinitio. 2. Par. 15. b. Et prophetia Azariæ filij Obed prophetæ. Et diuinorum interpretatio. 1. Par. 15. d. Chonenias princeps prophetiæ. Reuelatio. Apo. 1. a. Audis

Audit verba prophetiæ huius. Prophetare autem interdum est aliena loqui. 1. Reg. 10. b. Et prophetabis cum eis. Prophetiam referre. Zach. 13. b. Et erit quum prophetauerit quispiam. Occulta Dei reuelare. 2. Par. 18. b. Non prophetat mihi bonum. Prædicare. Num. 11. f. Vt omnis populus prophetet. Psallere. 1. Par. 25. a. Qui prophetarent in citharis. Falsa dicere. Iere. 2. b. Prophetabant in Baal.

Ieremias, Christus.

Propheta in gentibus. Iere. 1. b. Est vel ipse Ieremias, qui prophetauit de gentibus. Vel est Christus de quo fit mentio. Deut. 18. d. Propheta sicut ab eis de medio fratrum suorum similit tui. Et ipse Christus est propheta non acceptus in patria sua: quia crucifixus est in Iudæa. Mat. 13. g. Prophetauit Christus vltra. Zach. 13. a. quæ vltra mortem, quam Iudæi prophetauerunt, prophetauit etiam suam resurrectionem.

Doctores fidei, Prædicatores.

Prophetae dicuntur fidei doctores. Et prophetantes sunt prædicantes & docentes. Sic fuit propheta Abraham. Gen. 20. b. Et Samuel dictus est propheta domini designans bonum prædicatorem. 1. Reg. 3. d. 9. b. Amos. 2. d. Prophetae quidem dicuntur boni doctores. Pseudoprophetae vero mali doctores. Eze. 13. a. Et prophetae Hierusalẽ sunt doctores ecclesiæ. Iere. 25. a. Sopho. 3. a. Prophetia autem est prædicatio: quia deficiente dissipatur populus. Proverb. 29. c. Apoc. 11. b.

Sacerdotes interpretis legis.

Propheta Moyses dicitur Aaron: vt designetur sacerdos interpretis esse legis. Exod. 7. a. 1. Reg. 10. b. c. 19. d. 1. Cor. 11. d. vbi prophetae dicuntur sacrorum interpretes.

Prædicare.

Prophetare interdum est prophetiam referre. Ita prophetae referunt filij & filiae in principio ecclesiæ: quia viris & foeminis dabatur spiritus prophetiæ. Ioel. 2. g. Acto. 2. c. Mandant prophetis ne prophetent, qui impediunt prædicationem. Amos. 2. d.

Prædicatores mali.

Prophetae seducuntur sunt prædicatores iudicia populi confundentes. Mich. 3. b. Prophetae Iudæorum & non Dei erant prophetae Baal. Iere. 2. f. Et prophetae Samariæ sunt doctores haereticorum. Iere. 23. c. Prophetae autem dicuntur saepe ipsi pseudoprophetae. Iere. 28. a. 29. a. Ipsi sunt prophetae insipientes. Eze. 13. a. Et prophetae coniurantes sunt haeretici. Eze. 22. f. Et propheta stultus dicitur haeticus. Hose. 9. b. Prophetant autem de corde suo, qui dicunt: dicit dominus: quum dominus loquutus non sit. Et qui dant peruersos & haeticos sensus sacrae scripture. Eze. 13. a. Et dicuntur prophetare in Baal, docentes errores. Iere. 2. c. Et haeretici & persecutores Christi sunt prophetae ebrij, videntes visiones, quales ebrij videre solent. Isa. 28. b. Thre. 2. c. Zach. 1. b. 13. a. Prophetae etiam Baal & lucorum. 3. Reg. 18. c. Erant scribae & pharisæi, qui sacrae legis negligentes præcepta, populū, proprijs traditionibus peruerterant. Prophetae mordentes dentibus erant pontifices Iudæorum, peculiariter Annas & Caiphas. Mich. 3. b.

Prophetae Baal, Doctores haereticorum.

Scribae & pharisæi.

Prophetissa ad quam accessit Isaias, dici potest spiritus sanctus reuelans illi mysteria. Vel est beata virgo Maria, quæ concepit & peperit Christum. Isa. 8. a. Eam potest significare Maria soror Moyses prophetissa. Exo. 15. b.

Spiritus sanctus, Virgo Maria.

Prophetissa ad quam accessit Isaias, dici potest spiritus sanctus reuelans illi mysteria. Vel est beata virgo Maria, quæ concepit & peperit Christum. Isa. 8. a. Eam potest significare Maria soror Moyses prophetissa. Exo. 15. b.

Propitiari, Propitius, Clemens, Propitiatorium.

Propitius dicitur, qui placidus est & fauens, & nobis placatus. Propitiari autem est propitiū esse. Propitiatorium vero erat opertorium arcæ foederis de auro mundissimo, vnde Deus propitiari dicebatur.

Mis Dei.

Propitiatorium arcæ typus erat misericordiae Dei: portebatur autem super arcam: quia misericordia Dei est super omnia opera eius. Exod. 25. b. 26. d. 30. a. 35. b. 37. a. Leui. 16. a.

Christus.

Propitiatorium etiam ipsum Christum designat: qui mediator est inter Deum & homines: & patrem reddit nobis propitium. Rogante enim sacerdote, hoc est, Christo, fit Deus propitius. Leui. 4. d. 16. a. Rom. 3. d. 1. Ioan. 2. a. Dicitur etiam ipse Christus propitiatio psal. 129.

Virgo Maria, Sancti.

Propitiatorium præterea dici potest beata virgo Maria, quæ deum nobis propitium reddit. Demum illi qui cum omni fiducia per hostias precum supplicationumque deum hominibus propitiant, & pro delictis populi interueniunt, propitiatorium nominari possunt.

Caelum empyreum.

Propitiatorium ex auro, materia videlicet multum à ligno distante, caelum empyreum significare potest. Vt enim ipsam arcam terminas melioris rei principium præbebat: nam super illud insidebant Cherubim, vnde propitiationes habebantur. Ita & empyreum caelum quamuis nouem caelorum numerum compleat, est tamen rerum spiritualium & diuinarum principium, angelicam diuinamque naturam redolens, vt sit proportionatum locatis illis.

Contemplatio spiritualium.

Propitiatorium præterea significare potest contemplationem rerum spiritualium, vt angelorum, & animarum, quæ semota est ab omni imaginatione.

Clementia Christi.

Clementia Ioseph benignitatem & clementiam Christi significat. Gen. 43. f. 45. a. Et Deus dicitur clemens. Exod. 34. a.

Dies huius vitæ.

Propitiationem apostolorum dedit dominus Aegyptum; & c: quia fecit eos accipere ipsorum prædicationem. Isa. 43. a. Propitiationis dies sunt dies huius vitæ, in quibus propitiatur nobis dominus. Leui. 23. c. Propinat;

Propinare.

Propinare est proprie praebibere alteri, eiq; poculum porrigere. Sed vsus accipit, vt sit iam simpliciter porrigere.

Hiero. f. Isa. 27.

Propinat Deus vinea, quum effundit iram in Synagoga, quae respicere noluit. Isa. 27. a. Castigatio Dei.

Et propinat calix furoris domini omnibus gentibus, quum omnes castigat. Iere. 23. d.

Hiero. f. Amos. 2. Rup. f. Amos. 2.

Propinant vinum Nazaraeis, qui sanctis & contemplationi vacantibus ingerunt curas seculares. Amos. 2. d. Et qui procurant vt nullus sit sanctus.

Propinquus, uide cognatus.

Proponere, Propositio, Propositum.

Proponere interdum est statuere & deliberare: vnde dicitur propositum, quod mente statutum est. Quandoq; vero est coram ponere: vnde propositio veri aut falsi indicatiua, aut quaestio disputationem habens, quae problema dicitur.

Gre. 16. mor. 35.

Proposuisse dicitur Deus aequitatem contra nos, quando fecit incarnari filium suum, qui est Incarnatio.

set propitiatio pro peccatis nostris. Iob. 23. b.

Gre. 10. mor. 22.

Proponitur spes fidelibus inter tribulationes: vt sciant per eas se venturos in regnum caelorum. Iob. 11. d.

Bac. in princ. puerb. & c. ps. 48. Ori. f. Leui. ho. 13.

Proponere dicitur mensam sapientia, quando dat praecipua doctrinae. Pro. 9. a. Propositio- nis panes qui in mensa tabernaculi ponebantur, doctrinam omnibus expositam significare possunt. Exo. 25. c. 35. b. 40. c. Vel significant sublimiorem doctrinam, quae solis communicatur sacerdotibus. Leui. 24. Propositio autem dici potest doctrina sancta. psal. 48. 77.

Proponens etiam Moses iudicia est lex, varia habens praecipua. Exo. 21. a.

Hila. f. ps. 136.

Proponere Hierusalem in principio laetitiae suae dicitur is, qui in primis gaudet de caelestibus. ps. 136.

Hiero. f. Eze. 27.

Proponere dicuntur in mercatu Tyri merces philosophi aut haeretici, qui ea docent, quae similitudinem habent cum virtutibus ecclesiae. Proponit etiam ibi Iuda frumentum & similia, cum fideles dant sanctum canibus. Eze. 27. c. e.

Hila. f. ps. 53.

Non proposuerunt Deum ante conspectum suum Iudaei: quia persequentes Christum, diuinam eius virtutem agnoscere noluerunt. ps. 53.

Proprium.

Proprium dicitur quod est vniuscuiusq; peculiare.

Gre. 14. mor. 22.

Proprium os Iob, quo deprecabatur seruum suum. Iob. 19. c. designat Christum, qui in propria carne apparuit Iudaeis, & proprio ore praedicauit, qui prius per prophetas loquebatur.

Aug. epist. 120.

Propria Christi in qua dicitur venisse, sunt vel omnes homines per creationem: vel Iudaei per specialem electionem. Ioan. 1. a.

Proprie singulorum filiorum Iacob benedictiones significare possunt diuersa dona spiritualia: aut diuersos gloriae gradus. Gen. 49. d.

Propria sponte tribuentes filij Israel, quae necessaria erant ad constitutionem tabernaculi. Exo. 35. c. Inducant dandum esse ecclesiae, non ex tristitia aut ex necessitate.

Propugnare, propugnaculum.

Propugnare est, vehementer & de longe pugnare. Propugnaculum vero est locus munitus, vnde commodius certari possit, & defendi procul.

Hiero. f. Isa. 63.

Propugnator peculiariter est Christus, qui propugnator est ad saluandum. Isa. 49. d. 63. a. Christus defensor.

Amb. f. ps. 118. ser. 22

Propugnacula argentea murorum ecclesiae sunt verbum Dei. Cant. 8. c. Propugnacula vero lapidis eiusdem ecclesiae sunt diuersa dona gratiarum. Isa. 54. c.

Hiero. f. Isa. 54. Rup. f. Cant. 7.

Propugnacula turris Dauid sunt miracula, quae faciunt praedicatorum. Et miracula cum praedicatione sunt propugnacula argentea. Item miracula antiquorum patrum. Cant. 4. b. 8. c. Miracula praedicatorum & antiquorum patrum.

Greg. f. cant. 8. & c. Eze. ho. 15.

Propugnacula à clypeis: quia non mouentur sicut clypei: ita non imitantur miracula sanctorum, sed virtutum opera.

Hiero. f. Isa. 23.

Propugnacula Chaldaea sunt superbia daemonum & haeticorum extollentium se contra scientiam Dei. Isa. 23. c. Superbia demonum & haeticorum.

Prora, Proreta, uide Nauta.

Proscindere.

Proscindere terram est primum ipsam arare.

Hiero. f. Isa. 28.

Proscindere terram est primo castigare aliquem: vt mollescere incipiat ad verbum Dei suscipiendum. Isa. 28. g. Castigare primo.

Proscribere.

Proscribere

Proscribere est aliquid per scripturam venale proponere & publicare. Et Christus dicitur proscriptus in Galatia, quasi iterum condemnatus ad mortem: vel exhaereditatus in ipsis, qui ad eius haereditatem pertinebant. Gala. 3. a. Glo. ord. f. Gala. 3.

Profelytus, uide Aduena.

Prosequi.

Prosequi est ultra siue post sequi: vel cum affectu animi sequi: vt prosequi amore aut odio. Prosequi volens Laban Iacob cum tympanis & gaudiis, & c. Gen. 31. d. designat mundum promittentem iucunda bonis, ne eum deserant. Amb. epist. 44.

Prosper, Prosperari, Prosperitas.

Prosper dicitur felix, aut qui dat felicitatem: & prosperitas est ipsa felicitas, hoc est, quod res alicui eueniunt ex sententia: vt prosperitas contraria sit aduersitati.

Prosperitas Christi. Profectio bonorum. Multiplicatio fidelium. Crux Christi. Felicitas temporalis Felicitas angelorum

Prosperitas Ioseph typus fuit prosperitatis Christi. Gen. 39. a. 40. d. 41. b. Et dicitur Christus prospere procedere. ps. 44. Designatur etiam profectus bonorum in spiritualibus. Dicitur autem prosperari verbum Dei, quando multiplicantur credentes. Isa. 55. d. Glo. ord. f. gen. 39.

Prosperum iter est iter crucis Christi: per quod itur ad felicitatem. ps. 67.

Prospera Israel. Reg. 2. g. designant felicitatem & abundantiam temporalium: & etiam angelorum felicitatem. Arno. f. ps. 67. Gre. f. r. Reg. 2.

Prosternere, Prostratus, Prouoluere.

Visti haeretici & demones. Anima sequens errores.

Prosternere est ante vel procul sternere, & profligare: vt quum hostes in acie sternuntur. Prostrata Philistea designat victos haeticos: & etiam demones. Isa. 14. g. Hiero. f. Isa. 14.

Prostrata meretrix sub omni ligno frondoso. Iere. 2. d. 3. a. designat animam amplectentem omnes errores eloquentiae virorem habentes. Hiero. f. Iere. 2.

Prostituere, Prostibulum, uide Lupanar.

Protegere, Protector, uide Defendere. Protendere, uide Expandere.

Protectari.

Protectari est cauenda, & quae fieri non debent manifeste denunciare. 2. Par. 24. c. Prophetae protestabantur aduersus regem & principes Iuda & populum.

Protrahere, uide Longus. Prouectus, uide Senex.

Prouerbiu.

Prouerbiu est sententia, quae in ore omnium versatur: quae interdum aperta est & simplex: quandoq; vero sensum habet allegoricum.

Prouerbiu factus Iob, designat electorum ecclesiam: quae afflictionis tempore prouerbiu prauis efficitur: quia quum bonos mori per tormenta conspiciunt, ab eis similitudinem malitionis sumunt. Iob. 17. b. 30. b. Gre. 13. mo. 17. & 26. mo. 18.

Prouidere, Prouidentia.

Prouidere est ante vel a longe futurum aliquid videre antequam sit factum: vnde dicta est prouidentia & prudentia.

Ordnatio redemptionis.

Prouidisse dicitur Deus victimam sibi, quando ordinauit passionem Christi ad generis humani redemptionem. Gen. 22. b. Ori. f. gen. ha. 8. Amb. de Abra. 8.

Prospiciens ecclesiae.

Prouidens Iacob domui suae designat Christum prospicientem ecclesiae, vel Iudaeae: peculiariter autem viris ecclesiae seruientibus: quibus prouidet in spiritualibus & temporalibus. Gene. 30. d. Rup. 7. f. gen. 37.

Eligens deus apostolos & presbiteros.

Prouidet Deus regem sibi: quia eius iudicio non eligitur praelatus nisi bonus. 1. Reg. 16. a. Et prouidet Pharaon virum sapientem, quum dat Deus apostolos & praedicatorum. Gen. 41. d. Idem significat prouidens Moses viros sapientes. Exo. 18. d. Gre. f. r. Reg. 46.

Prouidere tenetur pater nuptias puellae humiliatae à filio. Exo. 21. b.

Prouincia.

Prouincia est regio dicta quae procul vinci videatur. Sic enim dicebantur prouinciae regiones longae ab Italia bello à Romanis acquisitae.

Potentiae animae.

Prouinciae dici possunt diuersae animae potentiae: quando princeps prouinciarum facta dicitur esse sub tributo peccando. Thre. 1. a. Glo. ord. f. Thre. 1.

Status naturalium necessitatum.

Prouincia Babyloniae significare potest statum naturalium necessitatum, in quas incurrimus per peccatum: super cuius prouinciae opera constituuntur Sidrac, Misac, & Abdenago. Daniel. 2. g. Ricar. de f. victo. de somnio Nabuch. 12.

Prouocare,

Prouocare, Iritare, Concitare.

Prouocare est velut à longè vocare, & tam in bonum quam in malum inuitare, incitare, hortari: & in malum lacessere.

Hiero. f. Eze. 33.

Prouocat Deus cor populorum multorum, quado couertit ad se, & auertit à diabolo, quos ille subiectos habebat. Eze. 32. b.

Conuertens Deus.

Hiero. f. Sopho. 3. Ori. f. Iudi. ho. 3.

Prouocant oculos maifestatis Dei, qui eius prouocant iram. Isa. 3. b. 63. c. Prouocantes autè iram Dei colendo idola, confusionem sibi potius parant, quam Deum ad iracundiam prouocant. Iere. 7. d. Prouocant autem os domini ad iracundiam, qui duram contra se faciunt eum proferre sententiam. Thre. 1. f. Concitant etiam Deum ad iracundiam, qui opera faciunt iracundiæ digna. Iudi. 2. c. Et iritabres sunt, qui prouocant Deum ad puniendum. Ezech. 2. c. Et prouocatrix ciuitas est Hierusalem: & ecclesia malorum. Sopho. 3. a. Prouocant autem mali audacter Deum: quia pferunq; eo magis contra Deum superbiunt, quo ab eius largitate & contra meritum ditantur: & qui prouocari bonis ad meliora debuerant, donis peiores sunt. Iob. 12. b. Prouocare etiam iram dei est mandatis illius scienter contraire: scire bonum, sed despicere: facere posse, nec velle. Iob. 36. b.

Gre. 11. mo. 11. & 26. mor. 18.

Prouocare deum ad iudicium est velle ostendere se iniuste affligi ab eo. Iob. 34. d. Prouocant manus Tyri reges, quum mundana prosperitas etiam sanctos de statu suo mouere nititur. Isa. 23. c.

Hiero. f. Isa. 23.

Prouoluere, uide Prostertere.

Proximus.

Proximus dicitur, quasi valde propinquus: & omnis homo dicitur proximus alteri, secundum sunt eiusdem naturæ, & debent inuicè benefacere: vnde proximus dicitur beneficus, vt sumitur. Luc. 10. e. Item vicinus. Deut. 23. d. Ingressus vineam proximi tui. Datur etiam proximum tempore. Tob. 5. b. In proximo est vt à Deo cureris.

Glo. ord. f. Eze. 33. Gre. 10. mo. 9. Aug. 20. ciui. dei. 19.

Proximus interdum dicitur Christus: cuius vxorem polluit, qui fideles ab eo separat. Eze. 33. f. Et proximus occisi est Christus iudex: qui non vindicat in fugientem ad ciuitatem refugij: quia parceret penitenti. Deut. 19. b. quum enim sit in forma dei deus noster, formam serui accipiens, esse dignatus est etiam proximus noster.

Christus.

Arn. & Hila. f. ps. 121. Aug. f. ps. 37.

Proximi Christi erant apostoli: etiam sunt omnes fideles. Hi proximi de longè steterunt in passione. psalm. 37. 121. Proximus etiam Christi est vicarius eius in terra. Exo. 22. Leui. 6. a.

Apostoli. Fideles.

Ori. f. cant. ho. 4. Bas. f. p. 1. 4. Hier. ad principiam post virgines.

Proxima sponsa est anima, quæ adhærens Christo vnus spiritus fit. Cant. 2. c. Et proximæ ecclesiæ sunt virgines, propter caltatis mundiciam: vel sunt viduæ & continentes, quæ sunt post virgines.

Anima. Virgines. Continentes.

Bas. & Arn. f. ps. 37. Aug. f. ps. 37.

Proximi qui stare dicuntur aduersus peccatorem, sunt angeli. psalm. 37. Proximi verò qui appropinquauerunt & steterunt aduersus Christum, fuerunt Iudæi in passione.

Angeli. Iudæi.

Glo. ord. f. Exo. 2.

Proximi aliquando dicuntur Iudæi & gentiles: quos pacificauit Christus in Mose figuratus. Proximus quidem, qui faciebat iniuriam, erat Iudæus, qui vero patiebatur, gentilis. Vnde Iudæi dicebant. Ioan. 9. f. Tu discipulus eius sis. Exo. 2. c. 20. b. 21. b.

Iudæi & gentiles.

Ori. f. Nu. ho. 22.

Proximus aliquando est cognatus: & proximi sanguinis succedentes quinto loco in hæreditate sunt, qui quacunq; occasione bene operantur. Num. 27. b.

Bene operantes.

Græ. f. Reg. 14. Amb. epif. 56.

Proximi etiam dici possunt, qui apti sunt conuerti ad fidem. 1. Reg. 14. c. Proximum occidere est nemini parcere. Vel proximus occidendus est, caro affligenda: vel sermo falsus reprimendus. Exo. 32. f.

Caro. sermo falsus.

Philo. de temulètia. Hier. f. Zach. 14.

Vsq; ad proximum coniunguntur valles montium, hoc est, duo testamenta, & non vt faciant vnum: quia multa sunt in veteri testamento, quæ ad literam non seruantur. Zach. 14. a.

Prudens, Prudentia.

Prudens est, qui rerum agendarum scientiam habet. Et prudentia est appetendarum & vitandarum rerum scientia.

Hiero. f. Iere. 10. Gre. 17. mo. 16.

Prudentia dei dici potest ipse filius Dei, qui & sapiètia patris dicitur. Ite. 10. b. Prudentia autem Dei percussit superbum. Iob. 26. d. quia antiquus hostis per excessum præsumptionis suæ eum etiam perdidit, quem iniquæ persuasionis lege possedit: & dum audacter eum, in quo nihil sibi competebar appetijt: iure illum, quem quasi iuste tenebat, amisit. Prudentia itaq; non virtute percussus est, qui dum ad tentandum Deum soluitur, ab homine possidendo religatur: vt inde eum, qui sub ipso erat perderet: vnde cum illo, qui super ipsam est, congregari præsumpsisset. Ipse est prudens, qui tacuit. Amos. 5. d.

Filius Dei.

Rup. f. Amos. 5.

Prudentia dici potest fides in corde: & sapientia in mysterio abscondita. psal. 78. 10. 4.

Fideles.

Bas. f. ps. 48. Arno. f. ps. 104.

Prudentes vt serpentes sunt, qui custodiunt caput suum Christum: à quibus etiam diabolus spoliatur capite suo, qui alios exuere voluit. Matt. 10. b.

Custodientes Christum.

Prudens

Vincis dæmones. Habes rectâ fidè.

Prudens super inimicos est, qui vincit dæmones: & qui habens rectam fidem prudentior est Iudæis & hæreticis. psalm. 118. Prudentiores filij lucis filij huius seculi sunt, qualis fuit Paulus, qui prudentior fuit alijs Iudæis: qui cum luce scripturarum remanserunt in tenebris. Luc. 16. c.

Arn. & Hila. f. ps. 118. Hiero. Aglatia.

Bene operantes in hac vita ad gloriam Dei.

Prudentes virgines sunt, qui procurant habere oleum doctrinæ necessariæ ad salutem. Et qui opportunum operandi tempus in corporibus amplexi sunt. Item qui in gloriam Dei opera sua faciunt, nec inanem gloriam quærunt. Matth. 25. a.

Ori. f. Mat. ho. 25. Hila. f. Mat. cano. 27. Aug. 83. q. 19.

Predicator.

Prudens eloquij mystici est, qui nouit verus & nouum testamentum: qui & prudens in cantor dicitur. Et prudens auditor est, qui scit discernere vera à falsis. Isa. 3. a. Et prudens qui tacet in tempore malo, est ecclesiasticus predicator. Amos. 5. d.

Hiero. f. Isa. 3. & f. Amos. 5.

Scribæ doctores Iudæorum.

Prudentes à quibus absconduntur mysteria, sunt scribæ superbi: ideo opponuntur illis à Christo parati: vt probet se tumorem damnare, non acumen. Matth. 23. d. Ipsi sunt prudentes Iudæorum, qui excæcati sunt. Isa. 29. c.

Glo. ord. f. Mat. 23. Hiero. f. Isa. 29.

Pruina, uide Gelu. Pruina, uide Carbo.

Prurire, Pruritus.

Ira.

Prurire est libidine scalpenti ardere. Et pruritus est excursus humoris spiritalis in clusi cõtra naturam: qui & prurigo dicitur. Deut. 28. c. Potest autem designare iram & furoris insaniam.

Glo. ord. f. Deut. 28.

Detractiones. Doctrina heretica.

Pruritus aurium aut linguæ dicitur esse in auditoribus detractionum, & in detractoribus. Et prurientes auribus sunt, qui placencia loquuntur. 2. Timo. 4. a. Peculiariter autem dicitur hoc de hæreticis: qui occultè docentes suauiter audiuntur: iuxta illud. Pro. 9. d. Aquæ furtiuæ dulciores sunt: & panis absconditus suauior.

Glo. ord. f. 2. Timo. 4.

Pfallere, Psalmus, Psalterium, Psalter, uide Canere.

Pseudo.

Hæretici. Philosophia. Coetus pharisaicus.

Pseudo idem est quod falsus: vnde pseudo propheta est falsus propheta. Pseudopropheta est qui aliter scripturarum verba accipit quàm à spiritu sancto sunt instituta: vnde hæretici dicuntur pseudoprophetae. Iere. 29. b. Apoca. 20. d. Pseudo propheta est etiam inanis philosophia eorum: qui circa Deum errant. Apocaly. 16. c. Item coetus pharisaicus, & omnes deceptores, qui vnum corpus faciunt, sunt pseudoprophetae. Apo. 9. d.

Hier. f. Iere. 29. Aug. f. Apo. ho. 17. Rup. 9. f. Apo. & 11.

Ptifana.

Carnis lasciuia.

Ptifana est hordeum decorticatum, vel hordei succus, siue aqua, vel pulvis genus ex farina hordeacea. 2. Reg. 17. c. Prouerb. 27. d. Ptifana siccantur, cum carnis lasciuia per continentiam rigorem stringitur.

Pubertas.

Ætas patriarcharum.

Pubertas est ætas, in qua pubes nascitur in maribus aut fœminis. Pubertas Israel erat in Abraham & patriarchis: quos accepit Deus puros & immunes ab idololatria. Ioc. 1. b.

Publicare, Publicus.

Euagatio sapienti.

Publicare est manifestare: & publicum est, quod est manifestum & commune. Est etiam publicare proscribere, seu publicè venale proponere. Publicantur domus sapientum, quando studiosa illa quietis suæ otia ad omnem dissolutionem euagationem exponuntur: doctrinæq; secreta penetralia ad omnem curam vel curiositatè prostituuntur. Dani. 2. a.

Ricar. de. f. vi. de somno Nabucho. 4.

Publicanus.

Gentilis populus.

Publicani erant, qui vectigalia & alios populi Romani redditus exigendos certo constituto precio redimebant. Publicanus itans à longè in oratione, approbatus à Deo gentilem populum significat prælatum Iudæis. Luc. 18. c.

Aug. f. ps. 74.

Pudenda, Verenda, Veretrum.

Christi crux. Humilitas carnis Christi.

Pudenda sunt membra pudoris in maribus & fœminis: quæ verenda etiam dicuntur. Verenda Noe nudata. Gen. 9. d. designant crucem Christi & humilitatem carnis eius: quæ Sem & Iaphet, hoc est, gentiles operuerunt: quia cognolcunt in cruce & carne Christi, & laudant Dei virtutem.

Amb. de Tobia. 20.

Castitas.

Verenda tegere fœminilibus est castitatem seruare: quod vnusquisq; debet in se facere. Est etiam causas generationis rerum occultas nobis esse. Leui. 16. a.

Glo. ord. f. Leui. 16.

y

Verenda

Hiero. f. Iere. 13.

Verenda quæ reuelat Deus, sunt peccata, quibus peccator confundetur. Et verecundiora reuelata dicunt manifestatam turpitudinem peccatorum. Iere. 13. d. Nahum. 3. b.

Turpitudō peccatorum.

Philo. de speciali legibus.

Verenda viri quæ apprehendit mulier, designant sensibilia generationi, & corruptioni obnoxia. Deut. 25. c.

Sensibilia corruptibilia.

Pudere, Pudor, uide Confundere. Pudicus, Pudicitia, uide Castitas.

Puer, Puella, Pueritia.

Puer significare solet eū, qui in tenera etate est, quæ pueritia dicitur: quæ à septimo anno vsq; ad quartūdecimū numerari solet. Quādoq; autē significat seruum, & interdum filium: & nōnunq; ponitur ad distinctionem sexus: quia puer est mas, puella vero femina.

Amb. epist. 17. & ser. 53. & f. Luc. 18.

Hic. Aglat. & f. Iust.

Origen. f. ps. 36. ho. 4. & f. Iere. ho. 1.

Origen. f. Mat. ho. 5.]

Hiero. f. Isa. 8.

Cle. Alex. 1. p. p. g. da. go. 5.

Origen. f. Isa. ho. 7. & f. Mat. ho. 5.

Hila. f. Mat. cano. 11.

Hier. f. Isa. 8. 11.

Amb. f. Luc. 18.

Gre. f. Reg. 1. 2.

Puer quandoq; dicitur Christus: quem etiam significat puer Isaac: & puer Iosue. Ipsiq; est puer imitandus. Gen. 21. a. 37. f. 41. b. Exo. 33. c. psal. 17. In titu. 68. Isa. 9. b. 10. e. 42. a. Hofe. 11. a. Matth. 12. b. 18. a. Mar. 9. e. Luc. 2. f. 9. f. Et pueritia in Ioseph, puritatem vitæ Christi designare potest. Et puer Ieremias etate, non sensu, nec spiritu pphetico, typus est Christi. Iere. 1. a.

Christus;

Puer etiam aut paruulus significare potest spiritum sanctum. Mat. 18. a. Mar. 9. e. Luc. 9. f.

Spiritus sanctus.

Puer natus de prophetissa dici potest sermo Dei per spiritum sanctū natus in anima. Isa. 8. a.

Sermo Dei.

Pueri dicuntur fideles, & precipue discipuli Christi, quos vsu & consuetudine habebat familiares. psal. 8. 68. 112. Isa. 8. a. 11. b. 65. d. Mat. 11. b. 19. b. 21. b. Mar. 10. b. Ioan. 21. b. Et datur puer Deo & etiam mundo: huic quidē tanquā seductus & errabūsus illi vero tanq̄ dilectus: & dī

Discipuli Christi.

uicior, quasi tener ac mollis. Dicant autē pueri, tum ob malitiæ simplicitatem, tum quia quantumcunq; sublimati, tamē pueri sunt, si cōparent ad ea, quæ nō assequuntur. Sed nō omnes pueri æquales. Heb. 2. c. Pueri Iob eosdē designant. Iob. 29. a. Pueri etiā passim dicuntur innocentes & simplices, præcipue autē malitia simplices: & etiam humiles, aut ipsa humilitas. Gen. 43. b.

Innocens.

Simplex.

Humilis.

Humilitas.

Luc. 18. c. Et puer infantulus Samuel designat eū, qui adhuc regi debet, & duci ab alio. 1. Reg. 1. d. Puer etiam Samuel magnificatus, designat humilem exaltatum: vel perfectū factum. 1. Reg. 2. c. Vt sit iuxta illud Mat. 18. a. Nisi conuerſi fueritis & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum cœlorum. Sicut ē diuerso dicitur de superbo. Luc. 10. c. Videbam Satanam sicut fulgur de cœlo cadentem.

Origen. f. Mat. ho. 7. 15.

Amb. f. Luc. 1. 9.

Hiero. f. Ioel. 3. & f. Hofe. 10.

Gre. 2. mo. 25.

Pueri etiam qui offeruntur Christo, sunt aut carnales & sensuales, & lacte opus habentes: & rudes in fide: & etiam imitatores Christi. Mat. 19. b. 21. b. Sic erat puer Ephraim. Iere. 31. d. Et puer & puella sunt infirmiores in fide. Ioel. 3. a. Pueri autem Israel dicebantur heretici, quando tenebant simplicitatem fidei ecclesiæ. Hofe. 11. a. Pueros percutiunt hostes gladio: quia eos tērationis suæ iaculis grauius vulnerant, quos nec dum iuuenilis cōstantia liberos, vel robustos seruat. Iob. 1. c.

Carnales;

Rudes aut infirmi in fide.

Imitatores Christi.

Beda. f. gen. 26.

Rup. 1. f. Iust. 1.

Origen. f. gen. ho. 13.

Amb. de Abra. 5.

Puer Abraham missus ad quærendam vxorem Isaac designat ordinem prophetarum, & apostolorum, omniumq; doctorū, qui dū verbum prædicationis bonis mētibus faciunt ad vnam: quanq; animā vnigenito filio coniugendam quasi prouisoires sunt. Gen. 24. a. Et pueri Abraham, qui foderunt puteos, sunt Moſes & prophete. Gene. 26. d. Puer paruulus minans lupum & pardum designat apostolos regentes persecutores suos, & diuites & reges conuerſos. Isa. 11. b. Et puer Abraham coquens vitulum significare potest prophetas simplicitatem vitæ habentes, & prædicantes Christū. Gen. 18. a. Iidem sunt pueri Isaac fodiētes puteos: qui etiam designant euāgelistas. Gen. 26. g. Et puer Elię vidēs nubeculā, pphetę expectātes Christū. 3. Reg. 18. g. Et puer. sedētes in foro erāt, pphetę prædicātes ī Synagoga: vel etiā apostoli. Mat. 11. b. If. 8. d. pl. 18.

Prophete;

Apostoli.

Doctores.

Hila. & Hier. f. Mat. 11.

Rup. 6. f. gen. 31.

Pueri duo Abraham, qui nō peruenerunt ad locum sacrificij. Gen. 22. a. designant Iudæos, qui cum seruiliter viuerent, & carnaliter saperent, non intelligebant humilitatem Christi, nec passionem, qui & diuidendi erant in duas partes. Ipsi expectant cum asino, qui adhuc expectant Messiam. Eosdē designat puer, qui coxit vitulum: quia ipsi coxerunt Christum in passione. Gen. 18. a. Puer quoq; Imael sunt Iudæi. Gen. 21. b. Et puer sacerdotis. 1. Reg. 2. e. erat populus synagogę perfidis pastoribus obsequēs. Et rectē puer: quia infirma litere tenēs, in virū perfectū per euāgeliiū crescere recusauit. Idem designat ministrantes gulę sacerdotū. Et pueri insultantes Eliseo, & dicentes: Ascende calue: sunt Iudæi crucifigentes Christum in Caluarie loco. 4. Reg. 2. d. Et puer habens quinq; panes hordeaceos, est populus Israel, habens libros Moſis: quos integros seruabat: quia non penetrabat myſteria. Ioan. 6. a. Iob. 1. c.

Euangelistæ,

Iudæi.

Beda. f. gen. 18.

Hier. f. ps. 84.

Gre. f. 1. Reg. 2. & 2. mo. 16.

Aug. 12. contra Fau. stū. 35. & f. ps. 44. & f. Ioan. nac. 4.

Pueri etiam duo Abraham designare possunt vtrunq; testamentum. Gen. 22. a. In vtroq; enim prædicatur passio Christi.

Ministri gulæ.

Hiero. f. Isa. 65.

Glo. ord. f. Isa. 65.

Gre. f. 1. Reg. 2.

Et Iust. f. Mat. cano. 7.

Puer centum annorum erit, qui habebit perfectam etatem in foelicitate. Isa. 65. d. Vel puer centum annorum est, qui hic diu pueriliter vixit, seruicūs vitij: quod exponit addēdo: Et peccator centum annorum maledictus erit.

Vtrunq; testamētū

Beatus.

Diu peccans.

Gentiles;

Puer Eliæ

Sacerdotale ministerium.

Puerilis sensus.

Genus humanum.

Moses cum lege.

Bona ratio.

Christus.

Sensus spūalis.

Cōfidentes in propria virtute.

Maligni.

Principes insipientes.

Diabolus.

Cōtēnentes pcepta maiorum.

Anima.

Ecclesiæ.

Aia peccatrix.

Prophetiā.

Particula, sacre scripturæ doctrinæ.

Fama legis.

Ecclesia Romana.

Litera legis.

Libido.

Potentia Dei.

Punitio citra cōditionem.

Fides.

Scientiā iuxta capacitatem.

pmisio Christi.

Summa scientiā in Christo.

Brutalis voluptas.

Lædere proximum.

Lex;

Puer Eliæ dimissus in Bersabec. 3. Reg. 19. a. est sacerdotale ministerium, quod tēplo domini in Hierusalē exhibebatur. Vel est puerilis sensus relictus Iudæis.

Ber. ser. paruo. 64

Puer quem fuscitauit Elisæus, typus est generis humani à Christo liberati. 4. Regū. 4. e. Vel populi Iudæici mortui per idololatriam.

Glo. ord. f. 4. Reg. 4.

Puer Elisæi cum baculo, Moſes cum lege: qui non valuit fuscitare genus humanum. 4. Regū. 4. d.

Aug. ser. 207.

Gre. 9. mo. 23.

Puer pauper & sapiens est bona ratio, vel bonus intellectus: qui incipit in homine ab anno tertio decimo. Dicitur pauper, quia non omnis populus obtemperat ei. Dicitur sapiens quia creaturam dirigit in bonam viam. Eccl'æ. 4. c. Puer etiam pauper & sapiens est Christus, qui melior est rege sene & stulto in hoc mundo, &c.

Hiero. f. Eccl'æ. 4.

Puer vnus est sensus spūalis: & Saul cum puero est auditor cum spiritu. 1. Reg. 9. d.

Gre. f. 1. Reg. 9.

Pueri dicuntur aliquando in propria virtute cōfidentes, & maligni. Isa. 40. g. 1. Reg. 2. c. Sap. 12. d. Et pueri principes sunt principes insipientes & mali. Isa. 3. a. Eosdē designant pueri Pharaonis. Gen. 40. Et pueri iacentes in terra, sunt qui innocentiam puerilem simulabant: qui cum terrenis desiderijs inhæssissent, ei terræ traduntur. Thre. 2. g. Et ad hos pertinent pueri Sodomorum. Gen. 19. b. In horum puerorum corde est ligata stultitia. Pro. 22. c.

Hiero. f. Eccl'æ. 10.

Puer rex dicitur diabolus, qui à patris præceptis descit. Eccl'æ. 10. c. Generaliter autem iuuenes dicuntur in scriptura, qui à veteri autoritate deciscunt, & cana præcepta parentum contemnunt: qui neglecto Dei mandato, cupiunt statuere traditiones hominum.

Beda. f. prouer. 22.

Puella dicitur anima nondum vitij corrupta: & puella Rebecca sunt animæ imperfectiores adherētes perfectioribus. gen. 24. g. Exo. 21. b. Puellę etiam filiæ Pharaonis dici possunt animæ. Exo. 2. a. Puellę quoq; sunt mentes electorum integræ per innocentiam, & decoræ per virtutum claritatem. Leui. 22. b. 1. Reg. 9. b. Zach. 8. a.

Gre. f. 1. Reg. 9.

Hiero. f. Zach. 8.

Ilyc. f. Leui. 22.

Puella filiæ Pharaonis ecclesiæ significare possunt. Exo. 2. a. Et puella Nahaman dici potest ecclesiæ exgentibus. 4. Reg. 5. a.

Amb. de initia my. ste. 3.

Puella dici potest anima in peccatum lapsa, qualis fuit Dina corrupta à Sichen, vt huiusmodi anima corrupta est à diabolo. Gen. 34. a. Designat etiam puella in malum ipsam voluptatem allicentem ad peccatum. 14. b.

Hila. f. Mat. cano. 14.

Puella Hebræa quæ erat apud Nahaman, typus est prophetiæ: cuius aliquis notitia peruenit ad gentes, cui etiam crediderunt. Vel est particula sacre doctrinæ, quā rapuerunt latrones, hoc est, philosophi, eam sibi vsurpantes. Est etiam fama legis paruula: quia lex nullum ad perfectum ducere valuit. 4. Reg. 5. a.

Aug. sermo. 208.

Aug. 5. f. Reg. 29.

Puella saltans ecclesiā Romanam significare potest, quæ accipit in disco caput Ioannis, quando venerat Christum, vel sensum spiritualem: & tradit matri, hoc est, Synagogæ in fine mundi. Marc. 6. c.

Hiero. f. Marc. 6.

Puella ad quam ingrediuntur pater & filius. Amos. 2. c. dici potest litera legis: ad quam Iudæi & aliqui Christiani ingrediuntur. Vel est libido, quam sacerdos & clericus amplectuntur.

Glo. ord. f. Amos. 2.

Puerpera, uide Parere.

Pugillus, Pugnis.

Pugillus dicitur quasi paruus pugnis. Pugnis autem est manus contracta, siue complicata, quasi ad pugnam parata.

Potentia Dei.

Punitio citra cōditionem.

Fides.

Scientiā iuxta capacitatem.

pmisio Christi.

Summa scientiā in Christo.

Brutalis voluptas.

Lædere proximum.

Pugillus, quo aquas metitur Deus, designare potest potentiam Dei, qua potest comprehendere omnes gentes, & ad fidem deducere. Isa. 40. c. Designat etiam punitiōem, qua Deus citra cōdignum punire dicitur malos.

Hierō. f. Isa. 4.

Pugillus plenus similia. Leui. 2. a. 5. c. 6. b. designat fidem: & ipsum sapere iuxta capacitatem suam. Vt enim qui pugillo plus vult comprehendere, nihil proficit: totū quippe defluit. Sic mensura sciētiae de Deo est fides. Credere enim oportet accedentē ad Deū. Rom. 1. 4. d. Heb. 11. b.

Ilyc. f. Leui. 2.

Pugillus etiam plenus simile in manu sacerdotis, designat verbum promissionis Christi, quo pollicitus est, non rapiendos de manu sua, quos ipse suscepit. Vel designat summam scientiæ apud Christum permanere. Leui. 5. c. 6. c.

Ilyc. f. Leui. 5.

Pugillus hordei brutalem voluptatem significare potest, sed modicam. Eze. 13. d.

Hiero. f. Eze. 13.

Pugno percutere est parcitate, hoc est, spernendo, vel non consulendo proximum exasperare: Vel etiam opere ipsum lædere. Exo. 21. b. Isa. 58. b.

Glo. ord. f. Exo. 23.

Pugillaris.

Pugillares sunt tabellæ cęrę vellignę, siue alterius materię, in quibus Stylo scribitur: dicta quod pugno comprehendantur: vel à pungendo, quod stylo in his pungendo scribat. Luc. 1. f. Potest significare legem, in qua erant myſteria de Christo, quæ nunc cōfirmantur.

Glo. ord. f. Luc. 1.

Pugio.

y 2 Pugio est

Pugio est teli genus a pugno dictum, quo facile apprehenditur. Vel dicitur quod eo presens pugnetur. Pugio Phinees, quo confodit peccantes. Num. 25. b. gladium spiritus designat, hoc est, verbum Dei: quo peccatores confodiuntur.

Pugnare, Pugnator, Pugna, vide Bellum. Pugnus, vide Pugillus.

Pulcher, Pulchritudo, vide Decor.

Pulex.

Pulex est animalculum hominibus infestum, quod saliendo confugit: dictum est quod ex pulvere generetur. Quo nomine dictus est etiam vermiculus, qui in herbis & praecipue brassicis nascitur, eisq; nocet. Ponitur in hyperbole rei parvae, ac minimi momenti. 1. Reg. 16. d.

Pullulare.

Pullulare dicuntur arbores, quum a radice novae plantae surgunt. Pullulantes spicae novae virtutes orientes designant: quae pullulant in culmo vno, hoc est, in vna charitate. Gen. 41. a.

Pullulans cornu Israel destructa Aegypto. Eze. 29. d. ad literam dicitur de Zorobabele: Designat autem multiplicationem Christi, & foetificantem ecclesiam, destructa gentilitate. Pullulat etiam rami praeficiis truci, quum fideles resurrectione Christi multiplicati, longaeq; crescant. Iob. 14. b.

Pullus.

Pullus est parvus foetus quorumcunq; animalium, tam volatillum, quam & terrestrium.

Pulli sunt, qui vitij iugum non subierunt: qui ab improbitate minime domiti sunt: sed simplices, & ad ipsum solum patrem exilientes, non equi subiugales, qui ad propinquorum vxores hinniunt, & foeminarum infano amore tenentur: sed liberi, & recenter geniti: qui propter fidem exultant, celeriter ad veritatem currentes, veloces ad salutem, mundana proterentes, & conculcantes. Et pulvis asini ad vitem alligatus, est simplex & infans populus sermoni alligatus: qui vitis est ferens sanguinem, ut vitis vinum. Ut enim vinum est corpori poculum, ita sanguis Christi. Gen. 49. b. Pullus etiam asinae, cui infedit Christus, significare potest pueros baptizatos. Mat. 21. c.

Pullus novus humanitatis, quae in Christo est unita, novitatem, & senij expertem, & cum simplicitate aeternitatem ostendit. Zach. 9. b. Matth. 21. a.

Pulli gallinae sunt fideles sub Christo. Mat. 23. d. Et pulli turturis sunt filij ecclesiae. psalm. 83. Pulli quoq; coruorum sunt Christiani ex gentibus infidelibus orti. psalm. 146. Et pulli aquilae sunt, qui nondum divinitatis contemplatione apti sunt pasce: ideo lambunt sanguinem contemplatione humanitatem & passionem Christi. Iob. 39. d.

Pulli columbae significare possunt contemplativos. Et duo pulli significant mundiciam & simplicitatem: vel duplicem actum charitatis: vel duplicem gemitum: vel legis meditationem & scientiam. Leui. 1. d. 5. b. 12. c. 14. d. 15. b. Num. 6. b.

Pullus asinae significare potest gentilem populum: & eos, qui non sunt assuefacti portare iugum domini. Sic pulli camelorum & asinorum decem. Gen. 32. d. 49. b. Isa. 30. e. 32. d. Matth. 21. a. Luc. 19. c. Zach. 9. c. Et pulli coruorum sunt filij gentilium peccatis nigri: quibus Deus praeparavit escam, convertendo eos ad fidem. Iob. 39. d. psalm. 146. Gre. 30. mo. 12. Euch. 9. in ps. Hier. 1. Zac. 9. & 1. ps. 146.

Pulli turturis dici possunt opera bona per carnem acta. psalm. 83. Pullus onagri significat omne agrestium genus: quod naturae dimissum motibus, loris dominantium non tenetur. Et qui in pulvere cuncta, quae desiderat, per effrenatam libertatem querit, quid aliud quam pullo onagri esse similis concupiscit? ut disciplinae hunc lora non teneant; sed audenter vagus per sylvam desideriorum currat. Iob. 11. c.

Pulli auolantes de nido sunt discipuli haereticorum eos deferentes. Isa. 16. a. Pulli aquilae in malum sunt sectatores diaboli, eius rapacitatem imitantes. Iob. 39. d. Pulli hirundinis, vide Hirundo.

Pulmentum, Pulmentarium, Pultes.

Pulmentum est cibarium ad modum pulvis factum: & sumitur pro coctis cibis, qui cum pane eduntur, & pro omni molli edulio. Pultes autem fiunt ex farina, aqua & melle, seu caseo. Pulmentum ex hoedis, quod obtulit Iacob patri, significat simplices, quos Christus offert Deo patri: vel bona opera. Gen. 27. a.

Pulmentum quod coxit Iacob. Gen. 25. d. res temporales modice sumptas significare potest: & etiam infidelitatem & vanitatem venditam propter primogenita, hoc est, propter caeleste regnum.

Pulmentum dici possunt apostolicae epistolae: quae quasi veteris legis carnes condiunt, & decoquant, & conditas praebent esui. Agge. 2. a.

Pulmentum

Condire humana diuinis. Pulmentum preparare est humana diuinis condire. Exo. 12. f. Quod pulmentum non licuit Hebraeis excuntibus de Aegypto preparare: quia vrgent Aegyptij, hoc est, mundani, ne euangelij sapore austeritatem legis, vel mundani dogmatis condiamus. Pulmentum de venatione Esau, quod pererat Isaac designat ceremonias legis, quas ad tempus Deus acceptabat. Gen. 27. a.

Pulmo.

Pulmo est ex visceribus, natura spongiosus, & ideo spiritus capax: diuiditur in similitudinem vngulae bouis: ipso respiramus: quia respiratione cor refrigeratur. Solet designare superbiam tumidam & inflatam, quae hyssopi humilitate purgatur. 3. Reg. 22. e.

Pulsare.

Pulsare est saepe percutere: & pulsatur ostium: & pulsantur instrumenta musica. Pulsare ostium est perseuerare in oratione. Pulsam etiam bene operatio. Luc. 11. b. Mat. 7. a. Pulsare etiam dicitur sponsum, quando inspirat aliquid faciendum. Cant. 5. a.

Pulces, vide Pulmentum. Puluillus, vide Cernical.

Puluis.

Puluis est minutissima terra, quae leui vento facile spargitur, more cineris. Pulvis pedum Dei dicitur nebula. Nahum. 1. a. Et designat sanctos & terra cleuatos: Vel certe malos sua caligine veritatem obtenebrantes.

Puluis alius, quo linenda est domus. Leui. 14. f. Rectam interpretationem scripturae significat. Et pulvis pedum est interpretatio euangeliorum. Mar. 6. b.

Puluis tenuissimus aromatum est, quum virtutes recogitando teruntur, & vsq; ad subtilitatem occultis examinibus reuocantur: intelligitur autem vniuersa multitudo virtutum. Exo. 30. d. Eadem designat pulvis pigmentarij. Cant. 3. c.

Puluis aliquando significat progeniem. Gen. 13. d. 28. e. Faciam seminem tuum sicut puluerem terrae. Pulueri enim terrae copiarum multitudo, quando numerari non potest. Num. 23. b. Isa. 29. a.

Puluis dictus est homo: quia ex pulvere quantum ad corpus copatus est. Et quum dicitur pulvis, humana vilitas & abieccio designatur: quia & ex pulvere est, & in puluerem redigitur. In puluerem autem reuerti dicuntur, qui suam agnoscent vilisatem. Hunc puluerem comedit serpens. Gen. 3. d. 18. d. Iob. 10. b. 39. b. psalm. 103. Eccl. 12. c. Isa. 40. d. 47. a. Sopho. 2. a.

Puluis etiam est humiliatio, seu humilitas poenitentiae: & pulvis vituli datur in potu, in poenitentiam videlicet & contemptum superstitionis, & diaboli: ut dicitur homo contempnere, quod in secessum proijci videat. Exo. 32. e. Mich. 1. c. Et pulvere conspersum caput est humiliatio per cognitionem propriae vilisatis: & per poenitentiam pro terrenis operibus. Gen. 18. d. 1. Reg. 4. c. psalm. 102. Thre. 3. d. Eze. 27. f. Designatur etiam in condemnatis poenitentia inutilis: quando in iudicio mittent puluerem super capita sua. Apoc. 18. b.

Puluis aliquando est desiderium: & etiam laudes ad inanem gloriam spectantes: & honores: & demum terrena omnia. 1. Reg. 2. b. ps. 7. 1. ere. 50. b. Et pulvis excutiendus sunt diuitiae, & cetera temporalia, & vana omnia: & etiam leuia peccata. Mat. 10. b. Luc. 9. a. Mar. 6. b. Isa. 52. a. Supbia abieccio duntaxat puluerem, quado terrenis negotijs opprimunt, ut in iudicio non cognoscantur notitia apparatiua. Iob. 40. a.

Puluis designat mentem terrenis infixam: quae puluerem comedit serpens. gen. 3. c. ps. 29. Isa. 56. d. In puluerem reducit Deus, quando homo dimissus sibi cuiuslibet tentationis aura raptus. Iob. 10. b.

Puluis praeterea significat malos: & ipsam impietatem, & tam peccatum mortale quam veniale: & sunt puluis, quem proijcit ventus: quia inconstantes & aridi. psalm. 129. 34. 43. Isa. 41. d. Hose. 13. b. Puluis quoq; erant minora peccata gentilium: & peccatum in deliberatione: & etiam in opere. 1. Reg. 2. b. Isa. 5. f. Et pulvis pedum sunt terrena opera. Isa. 49. f. Amos. 2. c. Mich. 7. d. Et pulvis fundatur in terram, quando peccatores prius inconstantes & leues, fide & gratia solidantur. Iob. 7. b. 12. b. 38. d. 39. b.

Puluis dicitur potentia diaboli, quae rapitur a vertice diuinae virtutis: & detrahitur in terram vsq; ad puluerem. Isa. 16. a. 17. d. 25. d. 41. a. Haec est pulvis Tyri. Eze. 26. c. Huc referri potest puluis terrae percussus a Mose: & pulvis sparsus. Exo. 8. d. 9. B.

Puluis mortis dicitur, quia mortui rediguntur in puluerem: vel sunt Iudaei, a quibus traditus est Christus in mortem. Vel sunt impij morti destinati: quos tanquam puluerem proijcit ventus. Ps. 21.

Puluis interdum est cogitatio: & puluis in oculis sunt phantasmatum rerum terrenarum: quae impediunt contemplationem caelestium. Vnde prius purgandus est oculus a pulvere: dein de foveis adus assidua contemplatione. Et fordes pulueris, leuitas cogitationum improbarum. Iob. 7. b. Isa. 47. a.

Puluis proijciendus est terrena intelligentia: & dogmata haeretica. Leuiti. 14. f. Et pulvis equorum Nabuchodonosor, sunt haereticorum cauillationes: & suggestiones daemonum. Eze. 26. b. Iob. 2. d.

y 3 In puluere

Gre. 15. mo. 4. 24. 26 & 8. mo. 23. In pulvere dormiunt ossa vel vitia cum malo. Iob. 20. b. quia vsq; ad puluerem, hoc est, ad mortem prauæ consuetudinis eum non deserunt. In pulvere simul dormiunt diues & pauper: quia quantum ad corpus similiter corrumpuntur boni & mali. Vel quia diues & pauper qui esunt in desiderijs terrenis. Iob. 7. d. 21. c. Gen. 3. d.

Punctus.

Punctus est initium magnitudinis in diuisibile secundum omnem dimensionem. Interdum autem sumitur pro momento temporis.

Hiero. f. Isa. 54. Gre. 15. mo. 1. 19. Punctum quo derelicta dicitur esse gentilitas. Isa. 54. c. designat breue esse totum illud tempus cõparatũ æternitati. Sic puncto comparatur gaudium hypocritæ in hac vita: quia breue: & quia tota hæc vita velut punctus est, quantumuis sit longa. Iob. 20. a. Et dicuntur i puncto ad inferna descendere: quia sæpe subito moriuntur: & quia mors illos occupat insperata.

Pungere.

Pungere est aliqua re acuta, & quasi in punctum terminata corpus percutere. Pungere dicitur per metaphorã gladius cõsciẽtię, quãdo ipsa animũ remordet. Pro. 12. c. Pupugisse dicuntur Iudæi christum. apo. 1. b. quia grauiter eum & tormentis & verbis blasphemis afflixerunt.

Punire, uide Castigare.

Pupilla.

Pupilla est pars oculi parua, in qua velut in speculo species seu forma rei visẽ formatur & exprimitur.

Glo. ord. f. Zac. 2. Hiero. f. ps. 16. Glo. ord. 1. Thre. 2. f. Pupilla oculi dei ponitur in hyperbole pro re maxime dilecta à deo. Zach. 2. c. Pupilla oculi ecclesie dici potest sensus spũalis in doctoribus: q. sunt velut oculi ecclesie. ps. 16. Pupilla dicitur non tacere, quando dolemus & lachrymas fundimus pro peccatis. Thre. 2. f.

Pupillus, Orphanus.

Pupillus dicitur impubes, q. desijt esse in prĩs potãte: vel morte, vel emãcipatione. Et proprie pupillus est, qui non habet prẽm: Orphanus autem, qui nec patrem habet, nec matrem.

Hila. f. ps. 67. Gre. 8. mor. 1. & 16. mo. 22. 29. & 19. mo. 16. Hiero. f. ps. 9. Aug. f. ps. 45. Pupillus est, cui mortuus est mũdus pater, & Babylonia mater. Exo. 27. d. Pl. 9. 67. 145. Pupilli etiã sunt electi teneri in fide, qui grã pascunt, & prẽm iã pro se mortuũ nõdum videt. Iob. 24. a. Iere. 7. a. Populus enim ecclesie pupillus nõ incõgruẽ dicitur: quia mortuũ prĩs est filius. Super hũc pupillũ irruũt hæretici. Iob. 6. d. Pupillus itidẽ est, qui diabolũ patrẽ nõ habet, nec gentilitatem matrem. Pupillum autem, cui non est adiutor, liberat Christus: dum vnũquisq; mortuũ antiquo patre diabolo, ad sanctã ecclesie sinum currens exhortationis adiutorium inuenit: qui iam desideria mundi persequens fugit. Iob. 3. b. c. 29. b. Zach. 1. c.

Arn. & Aug. f. ps. 108. Orphani sunt filij peccatoris, quando deserunt diabolũ. psal. 18. Orphani autem facti sunt filij Iudæorum, quando amiserunt regnum quãsi patrem.

Arn. f. ps. 93. Aug. f. 102. trac. 71. Orphani sunt, qui deum se patrem posse habere sanctẽ viuendo non credunt: & qui eos ab hoc errore abduxerit, orphanum occidere dicitur: quia fecit vt habeat patrem deum. psal. 93. Hac ratione nõ reliquit Deus suos orphanos, quibus ipse est pater: & dat eis spiritum sanctũ in priuilegium adoptionis. 14. b.

Hiero. f. Isa. 9. Gre. 16. mo. 2. Pupilli quorum Deus nõ miseretur, sunt, qui deum patrẽ peccando amiserunt. Isa. 9. c. 10. a. Thre. 5. a. Discipulietiam hæreticorum sine magistris remanentes pupilli dicuntur. Iob. 22. b.

Puppis, uide Navis. Purgare, uide Mundus.

Purgamentum.

Purgamenta sunt fordes, quę ex aliqua re immunda & lurida teruntur & purgantur: Gręcẽ periphemata dicuntur. 1. Cor. 4. c.

Purificare, uide Mundus.

Purpura, Purpureus.

Purpura est piscis ex concharum genere, ẽ qua succus elicitor ad tingendas vestes, qui etiã purpura dicitur, seu purpureus color: qui nigrantis rosę splendore subluet aspectui gratissimus.

Amb. de Tobia. 20. Gre. 30. mo. 10. & 1. cãt. 7. & f. Eze. ho. 15 Beda. f. prouer. 31. Purpura quia ex conchis eliciebatur sanguinem Christi & passionem designare potest: & etiã passiones martyrum: & tolerantiam passionum amore regni perpetui exhibitam. Exo. 25. a. 27. c. 28. a. Prou. 31. c. Mar. 15. b. Et purpureus ascensus feruli Salomonis, est crux Christi, & passiones martyrum, per quas ascenderunt ad ferulum. Cãti. 3. d. 7. c.

Cytila 1. f. Ioan. 15. Purpurea vestis Christi, regnum totius mundi Christo datum designare potest: quia est insigne regie potestatis. Matth. 27. c. Ioan. 19. a. Potest etiam significare honore patriarcharum. Purpurea

Represio vitiõrũ. Spes regni cœlestis. Fulgor charitatis. Fideles. Elementum aque. Dignitas sacerdotis. Purpurea etiam vestis regia represionem vitiõrũ significare potest: & spem regni cœlestis: & fulgorem castitatis, seu potius charitatis. Item fideles martyrium affectantes, qui sunt in dumentum christi regis. Exo. 28. a. 35. a. Cãti. 7. c.

Tyrannica potentia. Exterior cultus. hæreticorum. Purpureus color in velo sanctuarij, & in veste pontificis, elementi aque figuram gerere potest. Exo. 25. a. 26. a. f. 35. a. 36. a. 38. c. 39. a. Eze. 27. B. potest etiam regiam dignitatem sacerdotum exprimeret: de quibus Psal. 138. Mihi autẽ nimis honorati sunt amici tui deus, nimis cõfortatus est principatus eorum.

Purpura cum sit regie dignitatis insigne, in Tyro tyrannicam potentiam designare potest. Eze. 27. c. Idem designat in meretrice magna. Apoc. 17. a.

Purpura in indumento idolorum exteriorem ornatum hæreticorum, quo charitatem, quã non habent, ostentare gestiunt, designare potest. Iere. 10. B.

Purus, uide Mundus. Pusillus, uide Paruus.

Pusillanimitas.

Abiectionis christi. Infirmi in fide. Pusillanimitas est, qui imbecilli est animo in aduersis. Pusillanimitas spiritus christi, ipsius abiectionem in passione nobis indicat. Pl. 54. Pusillanimitas dicuntur infirmi in fide. Isa. 35. b.

Pustula. Papula.

Hereticus voluptas carnis. Pustula est species occultæ vomicæ, siue tuberculum in summitate cutis nascens, quę & papula dicitur. Pustula in cute, seu papula erumpens, heresim significare potest, aut etiam carnis voluptates. Leui. 13. a. 18. f.

Putare, Putatio. Existimare.

Putare est falce superflua & infrugifera ex vite aut quacunq; alia planta à veris & fertilibus refecare, & purgare. Et putari ratio dicitur, in qua sententia pura sit. Vnde putare sumitur pro cogitare, seu excogitare. Gen. 40. c. Portare me putabã omnes cibos. Expectare. Luc. 1. f. Quis putas puer iste erit? Existimare. Gen. 42. f. Putauit nos exploratores esse: & reputare. Iob. 13. a. Vt putaremini esse sapientes. Existimare autem, comparare. ps. 49. Existimati inique quod erõ tui similis. Iudicare. Tob. 9. a. Quem quidem hominem existimabãt. Sperare. Pl. 72. Existimabam: vt cognoscerem.

Putatio remissionem significare potest: vel refecationem inutilium in sensibus, vel intellectu bus. Item passionem christi & baptismum, in quo refecant omnia peccata, precipue originale: de mũ ipsam futurũ iudiciũ. Cãti. 2. c. Isa. 5. B. Est etiã putatio pãdicatoris officiu in refecandis vitijs. Putare vincam est colere doctrinam euãgelicã. Leui. 25. a.

Putare dicitur deus, quando aliquid faciendum ordinat. Isa. 14. f. Iurauit dominus exercituum Si non vt putauit, ita erit.

Putamus Christum quasi leprosum, quãdo pro nostra lepra ipsum percussum esse cõlydera mus. Isa. 53. a. Et putant contemnendum angelum, qui contemnunt, aut non honorificant Christum, & qui non honorant prelatum. Exo. 23. c.

Putat se consumptum, qui tot tentationibus obfidetur: vt ipsa eorum numerositas eum penẽ ad lapsum desperationis inclinet. Iob. 11. d.

Putat hæretici se habere vasa cãtici David, hoc est, sacra scripturã. Amos. 6. B. Putatũ autẽ ipsi vita indigni, quia ad signa, quę exhibet, nulla humilitate cõcordant. Vel ecclesia fatetur hereticos vita indignos: quia sub nomine Christi militant cõtra nomen Christi. Iob. 30. a.

Putat aurum robur suum, qui fiduciam habet in rebus temporalibus & caducis. Iob. 31. c. Putantes se mũdos in hortis, sunt vacantes voluptatibus, & cum hoc se mundos esse reputantes. Isa. 66. a. Iob. 22. a.

Putat se liberũ quasi pullũ onagri, qui cum fã, quã desiderat, per effrãnatã libertatẽ querit: Vt disciplinã hũc lora nõ teneat: sed audenter vagus per superflua desideriorũ errat. Tob. 11. c.

Puteus.

Puteus est, qui intra terrã defossus, perpetuã ibique nascentes, & non a diuentis habet aquas: sed a viuõ fonte manãntes. Aliquando autem sumitur pro fonte.

Puteus aqua viua profunditatẽ & altitudinẽ sacre scripturę significare solet: Vt puteus viuetis. gene. 16. d. 24. B. Exod. 2. c. Et puteus quem vi abstulerant serui Abimelech, sunt mysteria obscura. gen. 21. c. Et puteus quẽ foderunt principes. Nu. 21. d. Profundã sapientiam mysteriorũ dei significat. Et puteus Elim. 1. arietum vel fortiu est doctrinã ecclesie. Isa. 15. d. Puteus etiã notus legem euãgelicã designat, quã est fons aquę salientis in vitam æternã. gen. 26. e. Ad puteũ inuenit Rebecca, & Rachel, & Saphora, quia virtutes in aquis viuẽtib; verbi dei nutriunt.

Et qui iungit dño, in puteis iungit: hoc est, in diuitorũ librorũ meditationẽ. Puteus viuẽtis & viuentis est sacre scripturę profunditas, quam nobis ad mētis irrigationẽ præbuit omnipotẽs deus.

Orti. f. Gen. h. 7.
Amb. plog. f. Luc.
Chryl. f. ps. 93.

Puteus quem vidit Agar, gratiam novi testamenti significat : & legem spiritualiter intel-
lam: & scientiam rationalem visum mentis acuentem, & animi obtatum purgantem. Gen. 21.
c. Et puteus fossus est altitudo legis : quam fodiunt doctores sarculo lingua : purgant terrenas
cogitationes: veniunt ad spirituales, & perueniunt ad illam altitudinem sapientia & scientia
Dei, qua oculus non vidit, &c. Venientes autem ad puteum in altitudine legis ecclesia agnoscunt.

Gfa noui testamēti
Lex spūaliter intel-
lecta.
Scientia rationalis.

Rup. f. cant. 4.

Puteus aquarum viuientium est beata virgo Maria, in qua erat abundantia doctrinae coele-
stis. Cant. 4. d.

Virgo Maria.

Eeda. f. gen. 29.
Ori. f. gen. ho. 13.
Amb. de Isaac. 4.
Beda. f. gen. 26.

Puteus ad quem venit Iacob, qui erat operus. Gen. 29. a. legem Moysi significat. Et etiam
spiritum sanctum, qui operus erat ante aduentum Christi. Significat etiam puteus clausus ba-
ptismum, qui clausus erat ante aduentum Christi. Et putei fossi & obruti doctrinam legis si-
gnificant carnaliter intellectam. Gen. 26. d. Eisdem puteos fodit Isaac, quando Christus ape-
ruit mysteria legis & prophetarum: quae diabolus operire conabatur.

Lex vetus.
Spū sanctus.
Baptismus.

Aug. ser. 79.
Beda. f. gen. 29.

Puteus iuramenti ubi inuenitur Isaac, est baptismus, ubi inuenitur Christus. Gen. 24. g. Eun-
dem significat puteus operus lapide, vt diximus. Gen. 29. a.

Baptismus.

Amb. plog. f. Luc.
Philo. de iomnijs.

Putei quatuor, quos fodit Isaac, sic se habere possunt: vt tres significant scientiam elemento-
rum: quartus autem scientiam caelorum. Vel in homine tres putei sunt corpus, sensus & ora-
tio; qui cognoscuntur: quartus autem est mens, quae non ita cognoscitur. Puteus quoque iura-
menti scientiam naturalem, seu disciplinam de naturalibus significare potest: cuius dominus ad-
ducitur testis. Gen. 26. d. 46. a. Super hunc puteum sedit Christus, quando omnem scientiam
mundanam subegit. Ioan. 4. a.

Scientia naturalis.

Amb. prolog. f. Luc.

Puteus qui dicitur est abundantia, scientiam moralem designare potest: inuentus est ceden-
tibus allophyliis: quia bonitas moralis abundat alijs, sibi restrictior. Gen. 26. e.

Scientia moralis.

Glo. ord. f. cant. 4.

Puteus aquarum viuientium dici potest ecclesia: vel eius doctrina. Cant. 4. d.

Ecclesia.

Ori. f. gen. ho. 13. & f.
Nu. ho. 12.
Beda. f. gen. 26.

Puteus tertius est confessio trinitatis per vniuersum orbem dilatata: vnde & hic puteus di-
citur latitudo. Et putei tres, dicunt scientiam trium personarum. Gen. 26. e. Et puteus est fides
Christi: ad quam venitur per Moysen, hoc est, per legem. Nu. 21. d. Denique cuiusque rei scientia
obscura puteus dici potest: quum vero fit clara, fons aut fluuius.

Confessio trinitatis.
Fides.
Scientia obscura.

Basi. f. ps. 7.
Ori. f. gen. ho. 3.

Puteus quum habeat aquam propriam, animam cum virtutibus designare potest. psal. 7. Et
puteus in anima dici potest coelestis sensus, & imago Dei. Puteus etiam dicitur cor: quod fodi-
tur, quum examinatur: obruitur autem a demonibus bonas cogitationes auferentibus, & pra-
uias inducentibus. Gen. 26. b. Et puteus abyssi est cor profundum in iniquitate. Apo. 9. a. 20. c.

Anima seu cor.
Coelestis sensus.
Imago Dei.

Aug. f. Apo. 9.
Aug. 83. q. 64. & f.
Ioan. trac. 35.

Puteus profundus & obscurus, super quem sedebat Christus. Ioan. 4. b. profunditatem hu-
manae miseriae, quam Christus assumpsit significare potest.

Profunditas huma-
nae miseriae.

Ori. f. Nu. ho. 12.
Hier. f. ps. 54.
Aug. f. ps. 68.
Gre. 18 mo. 27.
Rup. f. Apo.

Putei bituminis haereses significare possunt: & etiam infernum. Gene. 14. b. Dicitur etiam in-
fernus puteus interitus. psalm. 54. 1. Mach. 7. c. Et putei Seon dici possunt haereses, & artes
magicæ. Num. 21. e. Potest etiam puteus significare diabolum: & haereticum. Est etiam pu-
teus profundum iniquitatis. Et puteus abyssi. psalm. 68. Apoc. 9. a. 20. c. Item obstinatio.
Prouerb. 23. c. Puteus etiam abyssi dicitur mendacium obscurum: & sine fundo: cuius clauem
dicitur habere diabolus.

Haereses. Infernus.
Artes magicae.
Diabolus. Haereticus.
Profundum iniquitatis.
Obstinatio.
Mendacium.

Putiphar.

Philo. allego.
Beda. f. gen. 39.

Putiphar eunuchus, cui venditus est Ioseph, cuius vxor fecit ipsum Ioseph mitti in carcerem;
Designat mentem sub simplicibus & superfluis voluptatibus seruientem. Gen. 39. a. Vt autem
erat eunuchus, & emit Ioseph designat castos suscipientes Christum.

Mens seruens volu-
ptatibus.
Castus suscipiens
Christum.

Putidus, Putor, uide Fœtere.

Putrescere, Putredo, Computrescere.

Putrefieri, Imputribile.

Hiero. f. Isa. 10.
Ori. f. ps. 37. ho. 1. &
f. cant. ho. 1.

Putrescere est putridum fieri. Putridum autem est corruptum & resolutum: vt sterces.
Computrescere dicitur iugum a facie olei, quando peccata delentur per misericordiam
Dei. Isa. 10. f. Putrescunt etiam cicatrices peccatorum, quando peccator ad se reuertitur. psal. 37.
Vel cicatrices putrescere est sanata iam peccatorum vulnera rursus in tentationem serpere: atque
ex eorum suggestionibus post superinductam cutem poenitentiae factorum culpe dolorumque sentire.

Deleri peccata.

reg. f. epist. 53. & f. ps.
37.
Hiero. f. Hose. 5.

Quasi putredo dicitur fuisse Deus domui Iuda. Hose. 5. d. Quia vt lignum putrescens non
statim consumitur: sed diu durat, donec consumatur: ira Deus non statim perdit peccatores: sed
expectat ad poenitentiam.

Relabi in peccatum.

Non cito puniens
Deus.

Gre. 13. mo. 21. & 17
mor. 9.

Putredo dicitur pater hominis: quia omnis homo ab origine iam vitata descendit. Iob. 17.
d. Dicitur autem primus homo putredo, & non vermis: quia ipse licet sit corruptus: non ta-
men est natus ex corruptione.

Tribulationes.
Corruptio peccati.

Aug. f. ps. 45.
Gre. f. Reg. 1. & 8.
mor. 11. & ho. 10.

Putredo ligni exterior quidem tribulationes significare potest: interior vero corruptionem
peccati, quae coram Deo fatida est: vnde dicitur cadaver putridum. Isa. 14. e. Iob. 2. e. Et putredo
castrorum

castrorum est corruptio & foetor peccatorum. Amos. 4. d. Computrescunt ex tales quum pec-
cati meatus ab effusione consueti factoris penitus interit, intus permanente corruptione. 1. reg.
5. c. Ad haec referuntur putrefactio aquarum, & fluuij, & terrae, propter ranas. Exodi. 7. d. 8. d.
Computruerunt iumeta in stercore suo, hoc est, quorum Deus venter est in voluptatibus suis.
Iob. 1. d. Caro Iob induitur putredine, quum multi sunt in ecclesia, qui victi desiderijs turpibus,
ad corruptionis putredinem desunt. Iob. 7. a. 4. 1. c. Sic dicuntur putruisse cicatrices. ps. 37. Pu-
tredo in ossibus mulieris prauae, est corruptio in virtutibus haereticorum. Pro. 12. a.

Israël.
Corruptus per pec-
catum.

Putrefactum lumbarum est Israel infectus vitijs & erroribus: vel is qui prius erat iustus, & po-
stea corruptus est per peccatum. Iere. 13. a. Et quasi putredo consumitur homo, dum carnis suae
corruptione conteritur. Iob. 13. d. 25. d. Vbi primus homo dicitur putredo, & filius eius vermis:
quia ex putredine nascitur vermis.

Hie. f. Isa. 14. & f. A
mos. 4. & f. Iob. 1.
Beda. f. pro. 12.

Pœna inferni.
Dānati carētes vo-
luptatibus.

Putredo in diabolo est poena inferni. Et computrescentes pisces sine aqua sunt damnati ca-
rentes voluptatibus, quas hic habebant. Isa. 50. b. Et computrescens manna designat poenam non
hic laborantium: & poenam auarorum. Exo. 16. e. Putredo diaboli erit in inferno: vbi omnibus
erit abominabilis. Iob. 2. f.

Hie. f. Iere. 17.
Gre. 11. mor. 15. & 17
mor. 9.

Inuidia.

Putredo ossium dicitur inuidia. Pro. 14. d. quia corrumpit quicquid robustum virtutis est
in homine. Prouer. 14. d.

Glo. int. f. Isa. 40.
Gre. Nyssen. de vita
Moisi.
Rup. f. Iob. 1.

Imputribile lignum dicunt haeretici rationes suas esse, quas perpetuas & insolubiles reputant.
Isa. 40. e.

Hie. f. Isa. 40.

Pygargus.

Pygargus est capra quaedam syluestris non dissimilis damae. Aliquibus videtur aquilarum ge-
nus: aliquibus herodiorum. Ponitur inter animalia munda. Deur. 14. a. Vnde non erit ex ge-
nere aquilarum aut herodiorum, quae inter immunda computantur.

Pygmaeus.

Pygmaei Hebraice Gamadim dicuntur, hoc est, nani, sunt homines cubitales & sagittarij.
Ezechie. 27. c.

Pyra, Pyramis.

Pyra est lignorum congeries igni comburenda. Pyramis autem est moles maxima quadra-
ta, ita constructa, vt a solo lato in acutum tendat in moem flammae: quales erant in Aegypto.
Pyra gradis quae fecit Deus, typus est ignis iudicij, vel inferni, qui parat est malis. Eze. 24. c.

Pyrata.

Pyrata est latro marinus: non tamen inuenitur in sacra scriptura. Sed solent pyratae dici dae-
mones, qui in mari huius seculi fideles infestant.

Python.

Python est genus serpentis. Et python spiritus est diabolus, qui dabat responsa per foeminas,
aut viros, qui dicebantur pythonem spiritum habere.
Pythones sunt, qui non Christo seruiunt, sed suo ventri, & per dulces sermones & benedi-
ctiones seducunt corda innocentium. I. eui. 20. d. Roma. 16. c.

Seducitores simpli-
cium.
Vox Iudaeorum &
haereticorum.

Quasi pythonis vox erat vox Iudaeorum, & haereticorum: quia fallax & deceptoria. Isa. 29. a. Re-
prehenduntur autem, qui non auditi a Deo ad pythones confugiunt, sicut Saul. 1. reg. 28. a.

Amb. ser. 42.
Hie. f. Iob. 16.

I. y. f. Leui. 20.

Hie. f. Isa. 29. & f. Ie.
rem. 31.

Quadrans.

QUADRANS est monetae genus, quarta videlicet pars assis.
Et quadrantaria permutatio est velut quaedam compensatio,
quum aliud redditur, aliud significatur solutum. In balneis olim
lauandi soluebant quadrantem.

Amb. f. Luc. 12.

Quadrans nouissimus solvendus, est compensatio peccati p-
charitate. Vel peccata terrena etiam perpetuo soluenda. Matt.
5. d. Marc. 12. d.

Aug. f. ser. dominij
in monte.

Quadrare, Quadrum, Quadrangulum,
Quadratum.

QUADRARE est in quadrum aliquid redigere. Quadrum autem
seu quadratum est, quod quatuor aequalibus lineis constat, ad rectos angulos terminatis. Qua-
drata autem figura est stabilis, nec facile mobilis.

Quadrata

Aug. 17. c. 17. Dei. 16. & f. ps. 86. Beda. 1. gene. 5. Quadrata ligna dici possunt sancti vndiqueq; stabiles, ex quibus constituitur arca diluuij, Sancti hoc est ecclesia. Gene. 6. c. 11. Idem sunt quadrati lapides, ex quibus constituitur altare. Eze. 40. f. Et templum Salomonis. 3. reg. 5. d.

Geor. ven. cap. 3. 16. 88. mod. 1. c. 6. 3. Gre. f. Eze. ho. 21. Rup. 11. f. Apo. Gre. Nyssen. de vita Moysi. Quadratum altare perfectionem sanctorum significat: & etiam quadrangulum rationale. Et quadratum atrium centum cubitorum sunt perfecti in virtutibus. Exo. 27. a. 28. c. 30. a. 39. b. Hierusalem quoq; celestis in quadratum edificatur. Apo. 21. c. vt respondeat nomini quadrilatero: & quia in illam non ingrediunt, nisi perfecti, seu ab omni vitio purgati. Item vt designetur summa pax & concordia. Quadrangulum autem rationale stabilitatem virtutis indicat. Nam quadrata figura non facile de loco mouetur.

Quadrangulati postes in ostio templi designant quatuor euangelia, & virtutes; per quæ ingredimur in ecclesiam. 3. reg. 6. d.

Quadrangulum limen templi. Eze. 41. c. firmitatem fidei designat, per quam etiam ingredimur in ecclesiam.

Quadrilapides, quibus cõcludit Deus vias animæ. thre. 3. b. validas tribulationes significat: & antiqui hostis persequutiones: & quatuor affectus animi, quibus nos impugnat diabolus: de quibus Virgil. Hinc metuunt, cupiunt, gaudentq; dolentq;.

Quadratos lapides vocant hæretici suas rationes, quas fortes esse putant: & etiam suos grauiores doctores. Isai. 9. b. Amos. 5. c.

Quadriga, uide Currus.

Quadrupes.

Quadrupes est animal quatuor habens pedes. Quadrupedia dici possunt homines terrenis rebus, varijsq; cõcupiscentijs dediti. A sto. 10. b. Et quadrupedes in deserto, sunt dæmones, Iudæi, & peccatores in hoc mundo sine Deo. Hic. 6. ita. 30.

Quadruplum.

Quadruplum est quater tantum. Quadruplum autem redditur pro oue, quando corpus ex quatuor elementis constans suscitatur cum quatuor dotibus. 2. reg. 12. b.

Quærere, Inuestigare, Requiere, Inquirere, Perquirere.

Quærere est quæ sit res aliqua inuestigare: aut alio modo rem ipsam absentem aut ignotã exquirere. Inuestigare aut est quasi per vestigia quærere. Interdũ quærere est acquirere. ps. 118. Madata tua quæsiui. Conari. 1. reg. 19. a. Quærit pater meus Saul occidere te. Cupere. Exo. 2. c. Quærebat occidere Moysen. Imitari. ps. 68. Quærite dominum, & uiuet anima uestra. Interrogare. Deut. 18. 9. Quærat à mortuis ueritatẽ. Prætendere. 2. reg. 20. f. Tu quæris subuertere ciuitatem. Requiere. gen. 37. c. Interrogauit quid quæreret. Studere. Eccl. 1. 7. a. Noli quærere fieri iudex. Requiere autem præter hoc quod est diligenter quærere, est etiam desiderare. 1. Reg. 20. d. Requiritur sessio tua. Exigere. Gene. 9. a. Sanguinem animarum uestrarum requiram. Vlciisci. 2. Par. 24. f. Videat dominus & requirat.

Quærens Deus uirum iuxta cor suum. 1. reg. 13. c. Aduentum Christi designat. Ostendit etiam bene discutiendum esse eum, qui in prælatum eligendus est.

Inuestigauit Deus semitam & funiculum Christi, secundum quod per prophetas prædixit, quæ futura erant de Christo. ps. 138.

Inuestigat lucerna domini omnia secreta ventris: quia occulta mentis penetrat: vt ea quæ in seipsa & de seipsa latebant animam, ante eius oculos flendo reducat. Pro. 20. d.

Exquiri sanguinem Ioseph, est mortem Christi vindicari. Gene. 42. d. Requiere autem dicitur Deus ea, quæ iudicando discutit: non requiere uero, quæ ignoscendo in suo iam iudicio impunita derelinquit. Iob. 3. a. Et quærit mane eum, quem examinat in iudicio. Iob. 7. d. 10. b. 31. b. Requirit etiam Deus sanguinem animarum de manu omnium bestiarum, quum vindicat martyres. Gene. 9. a. ps. 9. Et requirit sanguinem peccatoris de manu speculatoris non annunciantis malum, quando castigat prælatum, cuius negligentia perit populus. Eze. 3. c. Et requirit gregem de manu pastorum, quum exigit ab eis gregem, quem scandalizando perdidit: vt suspendatur eorum collo asinaria mola. Eze. 34. c.

Quæsiisse dicitur Christus auxiliatorem: vt ostendatur in passione relictus fuisse solus. Isai. 63. b. Ita dicebat ipse. ps. 141. Non est qui requirat animam meam.

Quærens Saul asinas est Christus, qui venit quærere oues perditas. 1. reg. 9. a. ps. 118. designat etiam prædicatorem quærentem animas peccatrices, quas ad Christum conuertat. Vnde reprehenduntur mali pastores non quærentes oues errantes. Eze. 34. a. Zach. 11. d. quia pastores, qui proprias expetunt delicias, aut commoditates, dominici gregis damna non curant: neq; aliquo afficiuntur zelo, aut desiderio ad salutem animarum suorum subditorum. Nec quærunt quod perierat

perierat quando desperatione auersos à Deo, non restituit ad spem salutis, promittendo ex Dei misericordia ueniam. Quæsitã aut ciuitas est ecclesia, quam quæsiuit Christus vt ueni perditam. Isai. 62. d. Qui uenit quærere & saluum facere quod perierat. Luc. 19. b.

Quærens Christus opera. Christus iustè iudicans. Quærens Christus fructum in sicu, non contentus folijs. Luc. 13. b. Est quærens opera in synagoga, non cõtentus ceremonijs & traditionibus. Aut certè quærit opera in genere humano. Quæret Christus iudicium: quia iustè iudicabit. Isai. 16. d. Quod ad vltimum iudicium referri potest, quum dicet malis: Itè maledicti.

Non quærere dicitur Deus sacrificium à Iudæis, ostendens ideo se sacrificia illa offerri iussisse, ne idolis offerrentur: ita docet legem spiritualiter intelligendam. Isai. 1. d.

Requiens, quem non habebat Sion propter peccata sua, est Deus vel Christus. Ierem. 30. c. Non quærentes etiam Sion erant sacerdotes eius; vel principes, qui non curabant salutem animarum: Vel etiam angeli relinquentes obstinatos.

Quærere Deum. Quærere absolute est quærere Deum & diuinã: quia ratione dicitur. Mat. 7. a. Qui quærit inuenit. Puniuntur autem qui non requisierunt dominum. Isai. 21. c. 31. a. Quærent in angustia domini: qui in prosperitate ipsum quærere nolent. Isai. 26. c. ps. 17. 119. Quærere autem dominum dum inueniri potest, est agere penitentiam in hac uita. Isai. 55. b. 65. b. Quæruit Iesum dolentes, qui sollicitè laborant & penitentiam agunt. Non est autem quærendus in foro & plateis: sed in templo, vt inueniatur. Luc. 2. f. cant. 5. b. Quærebãt ipsum sponsa in lectulo, hoc est, in quiete. cant. 3. a. Hoc etiam est quærere quæ sursum sunt. Colos. 3. a. Exquirat Deum in toto corde, qui non facit opus Dei negligenter: ne repellatur à Deo. Et exquirat uiam iustificationum Dei, qui legem inuestigat, aut Christum, qui finis est legis. ps. 118. Requies Deum est, qui per creaturas uenit in notitiam & amorem creatoris. ps. 92. Quærimus etiam ipsum legendo: & quærit Deum manibus, qui bene operatur. Hose. 5. b.

Quærebãt Iudæi dominum de die in diem: quum faciebant quotidie legis iustitias. & corde ipsum non colebant. Isai. 58. a. Quærent autem melius dominum in fine seculi, quando reliquæ conuertentur. Hose. 3. b. Dicuntur autem quærere dominum in gregibus & armentis, quum offerunt sacrificia de gregibus non grata Deo. Hose. 5. b.

Quærent frustra dominum, qui præmiũ aeternum non expectarent. Isai. 45. d. Non dixi semini Iacob, frustra quærite me.

Quærens Rebecca à seruo Abraham de Isaac ueniente, quis esset: designat seruitutem esse scripturas, ubi de Christo instruimur. Gene. 24. g. Est etiam ecclesia, quæ per prophetarum & apostolorum dicta, quid de Christo credere debeat, intelligit. Quærere etiam pretiosas margaritas, est in lege veteri mysteria inuestigare: & doctrinã sacrã simul cum operibus uacare. Mat. 13. f.

Requirunt legem ex ore sacerdotis subditi. Mala. 2. b. quia ad ipsum spectat docere legem. Quærens autem populus sententiam Dei designat habentes curam & sollicitudinem ac cupiditatem salutis suæ. Exo. 18. c.

Quærit sponsa dilectum in lectulo per noctem. Cant. 3. a. quum intra secreta cordis cubilia in tribulatione spiritus ipsum desiderat. Quærit & non inuenit: quia à Deo inspirata mens a seipsa sua uitate illa intima per seipsum concupiscit: sed corruptio prohibet. Cant. 5. b. Quæsiuit autem paululum inter errantes: & tunc non inuenit.

Quærentes Iesum inter cognatos & notos, sunt uolentes seruari ritus ceremoniarum Iudæarum: ubi tamen non inuenitur. Luc. 2. f.

Quærens Iacob nomen Dei. Gene. 32. d. designat uolentem comprehendere Deum. Requærentes autem turbæ Christum facta die, designant per fidem esse quærendum. Ioan. 6. c.

Quærens Moses ab Aaron hircum pro peccato. Leui. 10. d. designat legem exigentem penitentiam à peccatoribus: quam sacerdotes admittere debent.

Non quærit panem semen iusti. ps. 36. quia habet abundantiam doctrinæ: vel semen est ipsa doctrina continens in se Christum panem uitæ: ideo non opus est vt quærat panem: quia iam habet Christum.

Quærere bona Hierusalem propter domum domini est, vt qui sunt ciuitas, fiant domus Dei. Vel est optare vt ecclesia proficiat ad æternam felicitatem. ps. 121.

Quærere adolescentulam ad calcificandã David senem, est tradere sapientiam senibus, in quibus maxime uiget. 3. Reg. 1. a.

Non quærentes Medj aurum nec argentum, sunt prædicatores de eloquentia & sapientia seculari minime curantes. Isai. 13. d. Quærent autem aquas egerius & pauper, quum gentiles quærent ueram doctrinã in philosophis, & mentis quietem, & refrigerium gratiæ, quæ non sunt in eis. Isai. 47. d.

Quærentes pauperes spicas in ualle Raphaim, sunt apostoli credentes inter Iudæos. Isai. 17. d. Quæstierat Ezechias residuum annorum suorum, quasi optans adhuc uiuere: uel considerans quantum posset uiuere secundum naturam. Isai. 38. b.

Nullum quæri ex numero gregis domini est ocs prædestinatos saluos fieri. Iere. 23. a.

Quærit

Glo. ord. f. thre. 3. Virgil. 6. Aeneid.

Lyr. f. ita. 9.

Amb. 2. de spirit. sancto. 11. Hic. 6. ita. 30.

Amb. apol. Dauid. 1.

Hila. f. ps. 138.

Gre. 4. mor. 17. & 8. mora. 13.

Arno. f. ps. 9.

Hic. f. Eze. 34. Gre. f. Eze. ho. 11.

Glo. ord. f. ita. 63.

Gre. f. 1. reg. 9. Aug. de pasto. 7. Cyril. 7. Ioan. 5.

Perfectio sanctorum.

Euangelia.

Firmitas fidei.

Tribulationes. Quatuor affectus animi.

Rationes & doctores hæreticorum.

Homines terreni. Dæmones. Iudæi. Peccatores.

Dotis corporis.

Aduentus Christi. Discutere eligendũ.

Cognoscens Deus omnia secreta.

Vindicta Dei. Iudicium Dei.

Solitudo Christi in passione.

Chæ quærens peccatores.

Raama.

Raama videtur prouincia iuxta Saba. Eze. 27. c.

Rabbath, siue Rabba.

Rabbath. i. multa siue grandis, aut iurgium, siue impugnatio: ciuitas metropolis, filioru Ammon, sic dicta ob magnitudinem, quae postmodum a Ptolemæo Philadelpho, Philadelpha est dicta: quam expugnauit Dauid ob iniuriam nutijs suis illatam. 2. reg. 12. f. Typus est ecclesiae haereticorum. Eze. 25. a. Vel peculiariter, vt interpretatur multitudo, designans chismaticos, qui ecclesiam, quae vna est, in multas diuidunt. A. mos. 1. d.

Rabbi, Rabboni.

Rabbi interpretatur magister, & etiam Rabboni: est vocabulum Syrum vide magister.

Rabfices.

Rabfices. i. magister, vel praepositus hibetium, aut magistri osculum, vel sacculus, siue multu bibens, aut oculans, vel magnus factus: princeps in exercitu Sennacherib, quem ipse misit Hierusalem, vt auerteret populum ab Ezechia, & adduceret in seruitutem regis Assyriorum. Typus est haereticorum aut satellitum diaboli, qui blasphemant Deum, vt inducant populum ad seruiendum diabolo: eiq; temporalia bona promittunt. 4. reg. 18. d.

Racemus, uide Botrus.

Racha.

Racha interpretatur vacuus aut vanus, & absq; cerebro: est vox, quae dicitur ab iratis, quasi inarticulate prolata. Matt. 5.

Rachel.

Rachel. i. ouis, filia Laban vxor Iacob, ducta post Liam sororem suam: quae quia pulchrior, magis dilecta est ab Iacob, quam Lia: cumq; prius esset sterilis, postea genuit Ioseph, & de mum Benjamin, in cuius partu mortua est. Permisit vt dormiret Iacob cum Lia, pro ma drago ris ab ea acceptis. Eadem abscondit idola patris sui. Interpretatur etiam videns principium.

Rachel typus esse solet ecclesiae ex gentibus, quae prius erat sterilis: sed veniens ad fidem for mosa facta est, & dilecta a Christo, a quo ducta est post synagogam. Gene. 29. b. Sepulta est in via: vt designet ecclesiam paratam esse ad suscipiendos omnes, qui in hac vita sunt viatores. Gene. 35. c. Rachel plorans filios suos, ecclesia ingemiscens in hac vita vsq; ad resurrectionem corporum. Iere. 31. c. Mat. 2. c.

Rachel coniungens Balam cum Iacob. Typus est synagogae Iudaeorum, quae ex parte apostolorum ecclesiam ex gentibus Christo coniunxit. Gen. 30. a. Significat etiam eam partem electo rum, quae ex Iudaeis est, vel certe ipsam synagogam, pro qua supposita est Lia, hoc est, gentilitas. Vt etiam mortua est in partu Benjamin Typus est synagogae, quae mortua est in partu Pauli ad fidem venientis. Gen. 35. c. designat etiam rationem, quae moritur, cum mens supra se ipsam rapitur, & omnes humanae ratiocinationis angustias supergreditur. Mens enim ad contemplationem rasta, quantus sit humanae rationis defectus experitur. Vt etiam generauit Ioseph, typus est eiusdem rationis, quae est mater discretionis. Potest etiam significare doctrinam veritatis.

Rachel etiam typus est vitae contemplatiuae: quae pulchrior est quam actiua: & debet duci posterior: estq; magis dilecta a Christo: paucioresq; generat filios quam actiua: quia non vacat actioni, sed quieti. Vt autem permisit, vt Iacob dormiret cum Lia pro Mandragoris, designat transitum viri sapientis ad vitam actiuam, pro bona fama contemplatiuae. Gen. 30. b. Interpretatur autem videns principium, vel videns Deum. Quia contemplatiua non per enigmata, neq; per creaturas: sed ipsummet Deum, & principium, in quo reuolunt omnia conuertitur. Generauit vltimc post Liam: quia posteriores sunt actus contemplatiuae, quam actiuae.

Vt etiam ducta est Rachel post Liam, typus est vitae caelestis & futurae: quam terrestri vita praecedat. Gen. 29. c. vnde apostolus: Primus homo de terra terrestri: secundus homo de caelo caelestis, & prius quod carnale: deinde quod spirituale.

Rachel abscondens idola patris sui significat sapientiam, fidem, contemptum huius seculi, gratiam: quae abscondunt a nobis vanitates, & insanas falsas. Gen. 31. c. Designat etiam aspirationem fortem, & colluctationem cum affectibus, & pugnam cum sensibilibus, & exercitacionem ad temperantiam. Designat praeterea ecclesiam vel animam per penitentiam abscondentem auaritiam.

Rachel plorans filios suos. Iere. 31. c. Mat. 2. c. Sumitur ibi pro loco, vbi sepulta est Rachel, qui est Bethlehem, & designat matres innocentum eos plorantes, quasi resurrecturi non essent. Designat etiam ecclesiam deplorantem infideles Iudeos. Vel ecclesia mater martyru desit, sicut Iacob

Amb. d. virg. 3. & d. tuga seculi, & epi. 18. Aug. ter. 80. Beda. 1. gen. 30. Rup. 2. 1. Mat. Beda. 1. gen. 30. Rup. 7. 1. 3. 1. 27. 29. Amb. epist. 18. Ricar. de. l. victo. de. 12. p. 1. ar. 73. 1. 4. 67. Hic. aduer. Iovin. 1. Gre. 1. 1. reg. 10. & 6. moral. 18. & 1. Eze. ho. 14. Geor. venet. cant. 2. ton. 7. cap. 5. 6. & c. 2. 1. 3. ton. 6. cap. 16. Au. 12. ed. faul. 52. 33. Beda. 1. gen. 29. Hic. aduer. Iou. 1. Arno. 1. c. hie. 49. & epist. 3. 4. Philo. de congr. & c. G. e. 30. mora. 31. Beda. 1. gen. 31. Hila. c. Mat. cano. 1.

Ecclesia ex gentibus Synagoga Ratio Doctrina veritatis Vita coelestis aut futura. Sapientia. Fides. Conreptus mundi. Gratia. Aspiratio fortis. Pugna cu affectibus. Ecclesia. Anima. Matres innocentum ecclesia desens Iudeos.

Iacob plorabat Ioseph tanquam non esset, & tamen erat, ita ecclesia non consolatur, quia non sunt, sed consolatur, quia sunt.

Radere, Erradere.

Radere est complanare, extirpare, & mundare. Radens Iob testa sanie designat Christum, qui per corporis sui passionem peccatorum nostrorum sanie emundauit. Tob. 2. c. Vel testa sanies raditur, quum culpa non solum ab opere sed etiam a cogitatione refecatur. Est etiam mortalitatis cursum, fragilitatemq; pensare, & putredinem misere delectationis abstergere.

Radere crines Samson. Iudi. 16. c. designauit in Christo tempore passionis, diuinitatis virtute occultata & consopitam fuisse. Radunt etiam caput Christi, qui negant diuinitatem eius. Eradere volebant Iudaei Christum de terra viuentium: quia nomen eius, & memoriam penitus delere conabantur. Iere. 11. d.

Radere dicuntur barbani, qui sibi de proprijs viribus fiduciam subtrahunt. Iere. 41. 3. Radere capillos mulieris capte, & vngulas, est refecare superflua ex doctrina gentiliu. deut. 21. b. Et radere barbam virorum Moab, est conuincere secularem scientiam non habere virilitatem, quam ostentabat. Isa. 15. a.

Radere caput, & barbam in malum, est mentis ornatum amittere, & Chri gloria conculcare: & virtutes falso & ficto habitu corrumpere: & sapientiam amittere. Leu. 19. f. 21. a. Ief. 48. f. Eze. 4. 4. f. Radere domum est scripturas sacras diligenter examinare, & intelligere cuncto rasore puluere, hoc est, ineptis, & superfluis sensibus. Itē nullas impietatis reliquias in aut oribus relinquere. Leu. 14. c.

Rasit dominus in nouacula conducta pilos & barbam virorum Iuda: cuius per Assyrios abstulit omnem virum fortem a Iuda, & soli effeminati sunt relictii. Isa. 7. d. Radere leprosum absq; loco maculae, est considerare verba errantis in quibus non sibi videtur errare: vt sic appareat, an ex malitia haerese dixit. Leu. 13. c.

Radere omnes pilos est refecare oes haerese circumstantias: vel tollere cogitationes terrenas, & immundas: & veterem hominem penitus exuere. Leu. 14. a. Nu. 8. b. Radendum est autem caput, vt recte credat: & barba, vt meminerit se virtutum: & supercilia, vt arrogantiam deponat.

Radere caput, est ignorantiae comas, quae vmbrae rationi offundunt, amouere, & abscondere. Radere caluitium est dolere grauitate eo tempore, quo magnitudo doloris omnem excludit. (serit letitia. Eze. 27. g.)

Radius.

Radius est splendor a sole missus, aut ab alio luminoso corpore. Est etiam radius virga, quae geometrae lineas indicant. Poniuntur & radij rotarum. 3. reg. 7. c.

Radius solis interdum significare possunt acuminata sapientia: & dicitur esse sub Leuiathā, quando nonnulli docti sapientiae suae acumina non libere agendo subleuāt: sed ad vestigia Leuiathā, & peruersitate operis, & blandimento adulationis inclinantur: ut intelligētia, si illis sicut sol desuper fuit ex caelesti munere, antiqui hostis pedibus subternatur ex terrena cupiditate. Iob. 41. d. Vel radij solis sunt sancti filij lucis, qui in praeparacione Adae peccato illius detinentur obnoxij: dum iam redemptos per Christum capitalibus criminibus suos facit: sibiq; velut captiuos, & seruos subdit, & subiugat. Vel sunt angeli: quos secum diabolus traxit, de quibus dicitur. apoc. 12. a. Traxit secum tertiam partem stellarum.

Radix, Radicare, Eradicare.

Radix est, quae plantae in terra figuntur, eiq; adherent, & per eam nutrimentum accipiunt. Interdum autē radix est firmitas. pro. 10. b. Radix iustorum proficiet. Infimū. Exo. 19. c. Stererunt ad radices montis. Origo & principium. Eccl. 1. c. Radix sapientiae est timere Deum. Radix autem arborem ipsam portare dicitur. Rom. 11. c. Radicare autem est radices mittere. Eradicare vero quandoq; est auferre. Iob. 21. a. Progenies mea eradicetur. Euellere. Sapi. 4. a. Animieta ventorum eradicabuntur. Prae d. 1. Mach. 5. f. Et eradicauit eam.

Radix aliquando dicitur Christus: in quo omnes fideles fundatur: & a quo nutrimentum vitae suscipiunt. Rom. 11. b. Colo. 2. b. Et radix de terra sitienti, est Christus de virgine: Isa. 53. 3. Ipsa quoq; eius incarnatio radix dici potest. Iob. 29. c. Radix mea multiplicata est sicut aquas. Eze. 31. b. Erat enim radix illius iuxta aquas: quia est hominibus demonstrata.

Radices vineae domini sunt charitas cum fide. ps. 79. Quae etiam dicantur radices seminis. Matt. 13. a. Luc. 8. c. Ephē. 3. d. Possunt etiam radices seminis perseverantia significare, quae desiccante arescunt, quae viuere videbantur, opera. Radicatur autē fides in charitate per agriculturam Dei. Charitas autē est radix de terra viuentium. ps. 51.

Radix autem iustorum proficiens est fides & charitas. pro. 12. b. Radices etiam bonorum dicuntur spes, & fiducia in Deo. Iere. 17. b. Et radix aperta fecit aquas, est spes fundata in diuinis eloquijs: vel fides & charitas extensa ad gentes: vel cogitatio parata ad infusionem gratiae. Iob. 29. c.

Radix Iesse familiae Iudeorum significat, vel stirpem Iesse. Isa. 11. a. Sic radices Iacob sunt propago Iudeorum: & etiam patriarchae. Isa. 27. b. Et generaliter radix est stirps. deuter. 29. c.

Acumina sapientum Sancti Angeli lapsi Christus Incarnatio Fides Charitas spes Familia iudeorum

Rup. 3. de victorijs verbi Heb. 7. Gre. 3. mo. 14. 12. Ori. f. Mat. ho. 35. Rup. f. Iudi. 13. Hic. f. Iere. 11. Gre. 1. mo. 33. Ori. f. Leu. ho. 7. Hic. epist. sanato vulnere. & f. 11a. 15. Hic. f. Eze. 7. 4. 4. Hic. f. Leu. 19. 21. Hic. f. Isa. 7. Hic. f. Leu. 13. Ori. f. Leu. ho. 84. Gre. 5. mor. 23. Hic. f. Leu. 14. Cle Alex. 1. p. 2. 3. Hic. f. Eze. 37. Gre. 34. d. d. 7. Hic. f. Iob. 41. Ori. f. Rom. 11. Gre. 19. mo. 27. Arno. f. ps. 79. Augu. epist. 118. & f. ps. 11. Gre. ho. 15. Beda. f. pro. 12. Hic. f. Iob. 29. 31. Gre. 19. mo. 27. Hic. f. Isa. 11. 27. Sit in.

Aug. f. ps. 72. Sit inter vos radix germinans. ps. 51. Et radicem tuam de terra viuentium.
Gre. 3. mor. 35. & 14. Radix interdum significat cogitationes siue bonas siue malas: ex quibus procedunt opa. Et in bonū radix erumpit, quum ē bonis cogitationibus bona procedunt opera. Hosc. 14. c. Radices ergo sunt latentes cogitationes: quæ in occulto prodeunt: sed in ostensione operum per apertum surgunt. Iob. 8. c. 18. d. Isa. 37. f. Radix autem malorum sunt prauæ eorum cogitationes. Isa. 5. f. Eze. 16. a. ps. 51. Et radices montium sunt cogitationes intimæ superborum. Et à radicibus montes cadunt, quum ad colendum Deum, potestates seculi ab imis cogitationibus prosternuntur. Iob. 28. b.
Gre. 15. mor. 13. Radix præterea dicitur voluntas, quæ principium est honorū & malorum operū. Iob. 14. b. Vel ipse amor, qui si est bonus, est charitas, in qua boni radicantur: si est malus, est cupiditas, quæ radix est omnium malorum. Et radices Cedri magnæ voluntatem diaboli significat. Eze. 31. b. Amos. 2. c. Iob. 15. d. Et ipsa intentio radix est. Dani. 4. b. Attamen germē radicū eius in terra. Mala. 4. a. Mat. 3. b. Luc. 3. b.
Gre. 11. mor. 13. Radix ligni iusti est sancta prædicatio: quia ab ipsa oritur iustus; & in ipsa subsistit. Iob. 14. b. Vel est ipse prædicator. Eccl. 7. 2. 4. a. In electis mitte radices.
 Radix aliquando est origo, & principium: & radices montis designant initium bonæ operationis. gen. 35. b. Exo. 19. c. 24. a. Radices autem montis, vbi fractæ sunt tabulæ legis à Mose, mortem Christi, aut corpus eius significare possunt: aut etiam ipsam crucem, in qua corpus eius fractum est. Exo. 32. c.
Gre. 14. mo. 33. Radix verbi est occasio, quam ex verbis à iusto prolatis mali querunt, vt eum prauæ loquacitatis arguere valeant. Iob. 19. d.
Gre. 6. mo. 3. & 20. mor. 10. Radix aliquando significat diuitias. Eccl. 1. 10. c. 23. d. Eze. 17. a. 31. a. Et radix omnium malorum dicitur esse auaritia, seu cupiditas. 1. Timo. 6. b. Et stultus dicitur firma radice, cum totis desiderijs in terreno amore solidatur. Iob. 5. a. Et radix iuniperorum est auaritia: ex qua peccatorum omnium spinæ producantur. Iob. 30. a. Radices etiam iuniperorum sunt leues & pueriles sensus, quos Iudæi dant legi.
Hic. f. Iere. 17. Radices impiorum significant multiplicationem & roborationem hæreticorū. Iere. 17. a.
Gre. ho. 20. Radices arborū, ed quas ponit securis, est tota progenies malorum, quæ deletur. Luc. 3. b.
Hic. f. Eze. 16. Radix Hierusalē, hoc est, aīæ, dicitur de terra Chanaan, quia anima nascit in pccis. Eze. 16. a.
Gre. 6. mor. 2. 3. Radice firma cōualuit populus Iudæorū: quia electorū vitā tēporaliter extinguendo supera uit. Et quasi radice firma stultus in terra figitur, q. totis desiderijs in terreno amore solidatur. Iob. 5. a. 19. d. Hosc. 9. d. 14. c. In his radix pro opinione accipi potest.
Orif. f. Iere. ho. 1. & 1. Mat. cap. 15. Eradicare plantationes malas, est vitia, & prauos affectus, vel etiam traditiones humanas tollere. Iere. Mat. 15. b.
Hila. f. Mat. cano. 14. Eradicari dicitur anima, cum de terra viuentium, & à diuina gratia tanquam indigna tollit & dæmonibus traditur. thre. 3. e. Sopho. 2. a.
Glo. inte. f. thre. 3. Eradicari morum est, diabolū expulsum exire à malis. Luc. 17. b.
Amb. f. Luc. 17. Eradicari dicitur progenies Iob, hoc est, doctoris, quando is, qui per verbū nascitur, per exēplum necatur: Quia quem lingua vigilans gignit vitæ negligentia occidit. Iob. 31. a.
Gre. 21. mo. 3.

Rages.
Glo. or. f. Tob. 1. **R**ages. i. tempestas, vel commotio: ciuitas Medorum. Tob. 1. c. Typus esse potest gentilitatis: ad quam venit Christus cum pecunia doctrinæ.
Raguel.
Glo. or. f. Tob. 7. **R**aguel. i. pastor Dei, amicus Dei, vel contractio Dei: sacerdos Madian focer Mosis, de quo vide Iethro. Fuit alius Raguel Tobie cōsobrinus: q. typus est gentilitatis. Tob. 7. a. 10. c.
Ram.
Gre. 13. mor. 5. **R**am. i. excelsus: de cuius stirpe erat Elihu. Iob. 32. a. Typus est populi fidelium: qui huius vitæ infimæ, & abiecta cōtemnit. Excelsi enim sunt, qui dicere cum Paulo nouerunt. Nostra conuersatio in cœlis est.
Rama.
Orif. f. Iudi. ho. 5. **R**ama. i. excelsa vel sublimis, aut proiecta: ciuitas in tribu Beniamin: vbi residebat Debbo-
Hic. f. Hosc. 5. ra. i. propheta. Quia prophetae docent quæ sursum sunt querere. Iosu. 18. d. Iudi. 4. a. 19. d. 3. reg. 15. c. Hosc. 5. c. Sic dicebat apostolus Colos. 3. a. Si confurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt querite. Fuerunt autem multæ ciuitates huius nominis.
Hic. f. Mat. 21. Rama. Iere. 3. 8. 31. c. thre. 1. a. Mat. 2. c. Non est nomen loci: sed idem est quod excelsus: Significat autem quandoq. superbiam hæreticorum, qui excelsa quærunt.
Ramatha.
 Ramatha

Cogitationes
 Voluntas, amor.
 Intentio.
 Prædicatio. Prædicator
 Initium bonæ operationis.
 Corpus Christi, Cruz Christi.
 Occasio malorum contra iustum.
 Diuitiæ Auaritia.
 sensus pueriles Iudæorum.
 Multiplicatio hæreticorum.
 Progenies malorū.
 Desideria terrena. Opinio.
 Tollere vitia
 Tradit animam dæmonibus.
 Expulsio dæmonū.
 Gentilitas.
 Gentilitas
 Populus fidelium.
 Sublimitas. Prophetæ.
 Superbia hæreticorum.

Perfecta cognitio Dei.
 Impletio prophetiarū Ecclesia militans & triumphans
 Auaritia
 Sensus
 Diabolus
 Immites, Improbi.
 Præmium honorū. Vitio malorum.
 Iniquitas indurata.
 Corpus malorum.
 Filius Dei
 Laus nre Dei.
 Baptizari extra ecclesiam.
 Cōfessio trinitatis. Iudæi gentiles
 Reprobi
 Fideles in ecclesia.
 Ecclesia
 Apostoli. Miracula & sapiētia Christi.
 Martyres. Prædicatores. Dogmata sacre scripturæ.
 Proles. Successio.
 Dominum.
 Subditi
 Opera virtutis
 Exempla honestatis
 Fructus gentium
 Sententiæ patrum.

R Amatha. i. excelsa, vel sublimis, aut proiecta: ciuitas in tribu Ephraim: quæ et Armathaim & Arimathæa dicitur: de qua erat Elcana pater Samuelis. 1. reg. 1. c. 15. g. Vel interpretatur visio consummata: & designat perfectā Dei cognitionem: de qua Ioan. 10. c. dicebat ipse Chrs: Sicut nouit me pater, & ego agnosco patre. Vt autem secundo loco nominatur Ramatha, significat impletionē prophetiarū in vocatione gentium. Designare etiam potest ecclesiam in religionis culmine erectam: & paritate cœlestem patriam. 1. reg. 2. b. 1. cor. 13. c.
Rameses.
Rameses. i. commotio tinea, vel tonitruum gaudij: ciuitas in terra Aegypti, quam edificauerunt filij Israel in terra Gessen: quæ videtur esse prouincia quā aliqui Thebas, alij Arfinoen arbitrantur. Nam fuit prima mansio filiorū Israel exeuntium de Aegypto.
 Rameses secundum quod interpretatur commotio tinea. Typus est auaritiæ quā facit edificare Pharaon, hoc est, diabolus. gen. 47. c. Exo. 1. b. Num. 33. a. Designat etiam ipsos sensus, qui more tinea ministrantes voluptates corrodunt animam.
 Designat præterea mundum corruptibilem: qui est commotio turbulenta & amaritudo, & commotio tinea, vel tonitruum gaudij: derelinqentes tumultum seculi in principio conuersionis hanc relinquunt: sed commouentur à vitijs pristinis: vt vocem tonantis, & tumultuantis mundi audiant. Exo. 12. f. Num. 33. a.
Rannus.
Rannus est spinosus frutex, & arbuscula sentibus, vncinisq. cōtexta, quæ tenet quicquid at tegerit, & retentū vulneret, & vulneratorū sanguine delectetur: insuper & ignē eritat à se & regnata ligna cōsumat. Iudi. 9. b. Referimus aut rannū ad diabolū: & secundum virgulti naturam, illius naturam interpretabimur. Rannus etiam sunt immites, superbi, dolosi, & omnes improbi: quos nullus bonorum, & mansuetorum potest contingere, & castigare sine doloris compunctione: à quibus egreditur ignis. Cum autem rannus est herba tenera, habet spinas virute. Ita sunt mali in hac vita, qui nondum sentiunt dolorem spinarum.
 Rannus est aculeis asperimus, & flore gratissimus. Vnde intelligitur duplam habere virtutem, vltionis, & bonorū retributionis: nempe iustis floret ad ornatum: peccatoribus præbet spinas ad configendum. ps. 57.
 Rannus præterea duras spinas habens, iniquitatem induratā significare potest. ps. 57. Priusquam producant spinæ vestræ rannū: i. priusquam peccata vestra cōsummentur. (ps. 57.)
 Potest etiā significare in malis corpus, quod resurget pāsibile, cuius dolorē grauitè sentiāt.
Ramus.
Ramus est arboris pars cum folijs: vnde & rami dicuntur frondes. Mat. 21. a. Alij cędebant ramos de arboribus. Rami autem quidam sunt naturales, quidam insititij, qui videlicet pccis à truncō ramis naturalibus, in ipso truncō inseruntur.
 Ramus oliuæ allatus à columba. gen. 8. b. filiū Dei designat, qui per misericordiā Dei allatus est in mundum. Et vt erat in ore columbæ, designare potest laudem misericordiæ Dei.
 Designat etiam aliquos extra ecclesiam baptizatos: qui saluari possunt si per columbam reducantur ad vnitatem ecclesie.
 Ramus præterea oliuæ in ore colūbæ est cōfessio trinitatis in ore vniuscuiusq. fidelis.
 Rami oliuæ erant Iudæi ex bona radice patriarcharū. Rom. 11. c. Rami autem oleastri gentiles. Sed rami oliuæ excisi sunt. Rami vero oleastri insiti in ecclesia. Rami autē abscissi generaliter reprobos significare possunt. Et ramusculi præcidendi sunt mali de ecclesia eijslendi. Isa. 18. c.
 Rami vitis significare possunt fideles in ecclesia, aut in synagoga. Eze. 19. d. Rami autem ecclesie pullantur: quia plerunq. ex passione iusti fideles quiq. ad amorem cœlestis patriæ multiplicantur: & etiam per resurrectionem Christi. Iob. 14. b. Isa. 6. d. 17. b. Hosc. 14. c. Roma. 11. b. Et ramus ficus tener significat ecclesiam, & homines in spiritualibus proficientes. Mat. 24. c.
 Rami sinapis apostolos in Chro designare possunt: & etiā miracula, & sapiētia Chri. Itē martyres & pccatores. Mat. 13. d. Itē diuersitates dogmatū, quæ in sacra scriptura habentur.
 Ramus quq. significat prole, aut successionē. Iob. 14. b. Rursum virefcit, & rami ei pullulat. 15. d. Ramos eius arefaciet flāma. Eccl. 1. 23. d. Rami eius non dabunt fructum: Roma. 11. c. Si radix sancta & rami.
 Ramus aliquādo significat dñitum. Eze. 31. b. e. Mat. 13. d. Et rami arboris pccere, sunt gradus sublimioris dignitatis. Dan. 4. b. Possūt etiā rami significare subditos. Eze. 17. b. Humili statura re-
 Designat etiā opa & exercitia virtutis: & ex ramis fructus colligitur, quæ (spiciētibus ramis) ex multo virtutū exercitio sciētia multiplicat. L. vii. 23. g. Isa. 17. b. Eze. 8. g. Ioel. 1. b. 2. Mach. 10. b. Et ramus ficus tener bonorum operum manifestationem significare pot. Mat. 24. c.
 Rami de arboribus, q. sternebant in via, exēpla honestatis significare possunt: & etiā fructus gentiū infidelium. Mat. 21. a. L. vii. 23. f. Designat etiā sententiā scōrū psum: & documēta. Eccl. 1. i. c. (ps. 57.)
 Rama

Gre. f. reg. 1.
 Ori. f. Exo. ho. 1.
 Philo. de somnijs.
 Ori. f. Exo. ho. 1. & Num. ho. 17.
 Hic. de mansio.
 Hic. f. Habac. 3. & f. Agge. 2.
 Euch. for. spūal. 4.
 Aug. f. ps. 57.
 Hic. f. ps. 57.
 Arno. f. ps. 17.
 Euch. in ps.
 Hila. f. ps. 17.
 Beda. f. gen. 8.
 Beda. f. gen. 5.
 Aug. f. ps. 72.
 Hic. f. Isa. 18.
 Hic. f. Eze. 19.
 Gre. 12. mor. 3. 4.
 Au. 11. q. in euan. 39.
 Hila. f. Mat. can. 13.
 Amb. f. Luc. 13.
 Hic. f. Mat. 13.
 Aug. de sancti. se. 33.
 Euch. for. spūal. 1.
 Lira. f. Iob. 15.
 Rica. de f. victo. de secur. consci. 17. 18.
 Glo. or. f. Eze. 17.
 Ori. f. Mat. ho. 30.
 Hila. f. Mat. can. 13.
 Ber. f. de B. Berede.
 Euch. for. spūal. 4.
 Rama

SYLVA

Am. f. Luc. 19. Amb. f. Luc. 19. Hie. f. Zach. 14. Aug. f. Ioan. trac. 51. Hila. f. Mat. can. 26. Hie. f. Eze. 31. Gre. 12. mor. 24. Glo. in e. f. cap. 4. Hie. f. Tob. 15. Glo. or. f. Eze. 17. Glo. or. f. Eze. 36. Lyr. f. Sapi. 4.

Rami sapiētię lōgeui. Designare etiā pnt inanē gloriā gentiū calcādā: ideo sternebant in via. Rami palmarū insignia sunt iustitię, & triūphi seu victorię cōtra vitia. Leui. 23. g. Ioā. 12. b. Ramus ficus tener ante aduentū filij hominis, Antichrīm significare potest defendentē legē. Mat. 24. c. Rami autē Cedri magnę, socios luciferi, vel Antichrii designare possunt: vel potentiam & dona Dei, quę lucifer habuit. Eze. 31. a. Et rami hypocritarū, vel hęresiarcharū sunt, quę eis adhęrent: quos arefacit flamma: quia terrenis desiderijs æstuant, & demum in gehennam ignis detrudunt. Iob. 15. b. Rami etiam illorū sunt sententię errorū, quas proferunt, & extendere conantur, ceu ramos. Sapien. 4. a. Rami quoq; quos arefacit flamma, sunt malorum operum fructus, quos ipsi peruersi producant. Iob. 15. b. Rami vineę. Eze. 17. b. g. Potentiam regis Sedechię significare possunt: & genus regium, vñ Rami mōtiū Israel dilatationē fidei designāt. Eze. 36. b. Ad idē referunt rami Libani. Hofe. Ramus aliquādo dici possunt diuitię. Sapi. 4. a. Et si in ramis in tpe germinarint. (14. c.

Inanis glia gen tifi. Insignia iustitię & victorię. Antichristus. Socij luciferi, vel Antichristi. Dona Dei i lucifero. Errores hereticorū. Fructus malorū operum. Potentia sedechię. Genus regium. Dilatatio fidei.

Rana.

Gre. Nyf. d. vi. Mos. Philo. de facti. Abel & Cain. Ori. f. Exo. 10. 4. Aug. f. ps. 77. & f. apoc. ho. 13. Ezech. for. spūa. 5. Beda. f. exo. 8. Rup. 1. f. Exo. 32.

Rana est animal palustre specie deforme, loquax, cui dubia vita, aquatica & terrestris, cuius saltus repens, cuius aspectus turpissimus, cuius ē corpore intolerabilis fetor emittitur. Po- test designare illum qui est homo natura, sed electione pecus, corruptus, & fetidus limo passionum: Vel designat ipsas prauas cupiditates. Exo. 8. a. ps. 77. Sapi. 19. d. Ranaę Aegypti significare possunt poetas loquaces, & eorū carmina: & aduocatos falsa lo- quentes: & hereticos, & philosophos, & magos: & ipsam loquacitatē: & inanes opiniones nihil nisi inanē sonū habentes. Demū designāt persecutionē ecclesię factā sub Domiciano. Exo. 8. a. Ranaę quoq; sunt demones, & hypocritę: qui vident viuere in aqua: & viuūt in sordibus & luto. apoc. 16. c. Plaga autē ranarū data fuit propter peccatū contra præceptū, Non assumes nomen Dei tui in vanū. Nam omnes illi vana ascribunt Deo.

Homo corruptus af fetibus. Prauę cupiditates. Poetę. Aduocati. Loquacitas. Heretici. Philosophi. Inanes opiniones. Persecutio ecclesię. Demones. Hypocrite. Magi.

Rapere, Rapax, Rapina, Raptor, Arripere, Raptare, Subripere.

Glo. or. f. ps. 68. Ori. f. Nu. 10. 20. Lyr. f. 1. sa. 21. Glo. or. f. exo. 10. Glo. or. f. Exo. 32. Gre. 15. mo. 1. Beda. f. pro. 17. Hie. f. Amos. 4. Hie. Minerio. & A- lex. epist. Aug. f. Ioan. tra. 45. Hila. f. Mat. cano. 11. Hie. f. Eze. 18.

Rapere est per vim, aut cum festinantia, siue cum furore capere, euellere, auferre. Item inua- dere. Num. 31. g. Quod in præda rapuerat, suū erat. Mereri. ps. 68. Quę non rapui, tunc ex- soluebam. Seducere. gen. 34. a. Adamauit eam, & rapuit. Trahere. deut. 28. d. A finis tuus rapiat in conspectu tuo. Rapina autem est furtum vi factum. Quę non rapuerat soluit Chrīs, quia pro peccatis nostris mortuus est. Fuit autē raptor Adā, qui voluit sibi vsurpare diuinitatem, cuius rapinam soluit Christus, ps. 68. Arripiens Abrahā gladiū, vt immolaret filiū suū. gen. 22. d. signū fuit diuinę iustitię: quę pro prio filio suo non pepercit, vt illi satisfaceret pro nobis. Idem designat arripiens gladium Phinees. Num. 25. b. Arripere clypeū est fumere scutū fidei, & orōnis deuotę ad resistendū aduersarijs. Isa. 21. b. Sumere fidē et ofo- nē. Liberare ab adu- latoribus. Arripiens ventus locustam, vt eijceret eam a finibus Aegypti. Exo. 10. e. designat Deum li- berantem a molestis adulatoribus. Arripiens Moyses vitulum aureum, vt eum comminueret. Exo. 32. e. designat Christum rapiē- tem corpus diaboli, & ipsum conterentem conuertendo ad pœnitentiam. Rapi dicit mēs in diuersa. Iob. 20. a. quādo modo mala, q̄ egit, modo bona, q̄ agere neglexit modo rephēlibilia, i q̄bus est, modo recta, q̄ sibi adhuc deesse cōspicit, sollicito pauore ppēdit. Rapere dicitur fœtus vrsę, qui cōuertit aliquos a pctō, vel ab infidelitate. pro. 17. b. Et rapt' torris de incendio est hereticus, aut peccator, per verbera cōuersus, & emēdatus. Amos. 4. d. Rapi simul obuam Christo est proficere ad meliora. 1. Thef. 4. d. Rapere volentes turbę Iesum, vt facerent regem. Ioan. 6. b. designant volentes Chrm regna- re in primo aduentu, sicut regnatus est in secūdo. In quo errore erant discipuli, cum dicerēt: Domine si in tempore hoc restitues regnum Israel. Item filij Zebedei. Rapere dicitur regnū cœlorum violenti: cum gentiles veniūt ad fidem, reiectis Iudęis: & hi sunt raptores boni. Rapi aut armatus. Mat. 11. b. Rapina autem est doctrina legis, quam acce- perunt gentiles credentes a Iudęis in infidelitate remanentibus. Isa. 33. d. Rapax lupus dicit' Bēiamin typus erat Pauli apostoli ate cōuersionē: q̄ postea diuisit spolia. Rapi in tertiu cœlū est deuenire ad hominē spūalē. 2. Cor. 12. a. Ille etiā est raptus i tertiu cœ- lū, q̄ nō solū vt peregrinus est in mūdo & vt mortuus: sed etiā est illi mūdus, crucifixus, & ipse raptus. Raptus Dine per Sichen factus, designat vim tērationis subijciētē sibi animā. (mūdo. Raptor aut est Sichen, hoc est, diabolus trahens eā ad cōsensum pcti mortalis. gē. 34. a. Arripiūt aut hostes sagittā, & clypeum, cum demones variē tētant, & cum mali reddunt mala. Iere. 6. f. Rapiūt catuli leonum, quū heretici peruertunt animas: et etiam demones. ps. 103. Dicuntur autē heretici vel demones eos rapere, quos separant ab ecclesia. Eze. 18. b. Et lupi rapaces sunt sacerdotes Iudęorū, & heretici modū nō habētes in rapinis. Mat. 7. b. In rapinā aut bestiarū di- cit' fieri grex dñi, quando demones, & heretici deuorant, & perdunt simplices. Ezech. 34. b. Sic rapinā eorū dicunt, quādo aliquos a veritate subuertūt. Amos. 3. c. Nahū. 2. d. 3. a. ps. 9. Ioā. 10. b. Arripien-

Christus passus pro peccatis nostris. Diuina iustitia. Sumere fidē et ofo- nē. Liberare ab adu- latoribus. Rapiens chrs cor- pus diaboli. Inquietudo mētis. Cōuertere aliquos. Perficere. Volentes Christū hoc mundo regnare. Gentiles venientes ad fidem. Paulus apostolus crucifixū esse mun- do. Diabolus tentans. Reddere mala. Demones & heretici peruertētes aias sacerdotes Iudęorū.

Præuē vites lingua Irrumpentes in in- steria. Caiphās. Vel vindicta dei Malorum profectio Agitari tērationib' sacrificare ex aliō. Vsurpare bona pau- perū non dando e- leemosynam. Perditio Iudęorum Gloria hypocrite Pœna auari Heretici vsurpātes sententias alienas Christus. Scribe & pharisei. Vis conditiua Heresarcha, sapientia secularis. Vir' diuina viuifi- catrix. Influentia cœli. Prædestinatio Doctrina sana.

Arripiētes Nadab & Abihu thuribula cū igne alieno. Leui 10. a. sunt præuē abutētes lingua ad docēdas doctrinas falsas. Sic rapaces lupi sunt mali, q̄ illotis manibus pedibusq; irrūpūt in diui- Rapiens, & rugiens leo fuit Caiphās aduersus Christum in passione. ps. 21. (na mysteria: Rapidus fluiuis ignis significat velocem, ac vehementem diuinę iustitię executionem in iudicio futuram. Dani. 7. c. Raptata stipula vento sunt mali proiecti a facie Dei. Ier. 13. d. Et raptus puluis a turbine sunt mali ab ira Dei correpti. Sic diabolus rapietur vt puluis, & vt stipula. Isa. 17. d. 41. a. Raptum folium vento est homo, qui tērationis vento rapitur, & desideriorum flatibus le- uatur & agitur. Iob. 13. d. 27. d. Rapina in holocaustum est, quum quis ex aliēno sacrificium offert. Isa. 61. c. Rapina pauperū dicitur esse in domo prælatorū. Isa. 3. c. quando ipsi bonis ecclesię ditant, & suos ditāt: quę tamē pauperibus erogare debebāt. Vel quādo quis nō dat elemosynā, cū possit. In rapinā factus est populus Iudęorū vel demonibus vel Romanis. Isa. 42. d. Et ipsum popu- lū Iudæicū rapuit armatus: quia antiquus hostis in eo vitam fidei fraudulentę suggestiois iacu- lis extinxit: vt vnde se inhærere Deo crederet, inde eius ordinationi repugnaret. Iob. 5. a. Rapete dicitur auarē hypocrita: quia dum iniquę agens desiderat de sanctitate venerari, laudem vitę rapit alienę. Iob. 27. b. Rapere dicitur semitę auari animas possidentium, quando per suas cogitationes & cupidi- tates ipsi auari rapiuntur in infernum. pro. 1. b. Rapiunt heretici herbas & radices de conuallibus. Iob. 30. a. quando de humilibus patrum dictis superbo spiritu colligunt sententias, de quibus apud vulgus glorientur.

Glo. or. f. Leui. 10. Ori. f. Leui. ho. 4. Arno. f. ps. 21. Glo. in e. f. Dani. 7. Hie. f. Isa. 17. Gre. 11. mor. 13. & 118 mor. 11. Hie. f. 1. sa. 21. Chry. de diui. & Lg. 21. ho. 1. Gre. 6. mor. 2. Gre. 18. mor. 4. Beda. f. pro. 1. Gre. 20. mo. 10. Glo. or. f. Tob. 3.

Raphael.

Christus.

Raphael. i. medicina Dei: nomen angeli, qui comitatus est filium Tobię: & curauit ipsum patrem a cęcitate. Typus esse potest Christi, qui missus est in mūdum, ad sanandōs nostros languores. Tob. 3. d. 8. a. 12. c.

Raphaim.

Scribe & pharisei. Vis conditiua.

Raphaim. i. gigantes, vel medici, aut relaxati: populi, quos Moabitę Emim vocant: quos etiā ipsi Moabitę expulerunt, & eorum sedes occuparunt. deut. 2. c. Iosu. 15. b. Raphaim vt erant gigantes, designare possunt scribas & phariseos, qui principes erant inter Iudæos: & vallis Raphaim erat Iudæa, in qua ipsi imperabant. Isa. 17. b. Iuxta Origenem interpretatur, resolutę matres: & designant vim conditiuam producentem sensus inutiles, qui purgandi sunt. Iosu. 17. d.

Raphidim.

Heresarcha, sapientia secularis.

Raphidim. i. reclinatoria, siue stramenta, aut remissa manus, vel medicina manuū: vñ decima mansio filiorū Israel in deserto Sin, iuxta mōtem Dei Oreb, ad occasum: vbi filij Israel fi- tientes ob penuriā aquę iurgati sunt cōtra Moysen, qui diuino monitu aquā eduxit de silice vir ga percussa. Exo. 17. a. Nu. 33. b. Vel interpretatur sanitas iudicij, vel laus iudicij: & designat eū venire in Raphidim, qui bene disposuit sermones suos in iudicio. Peruenitur in Raphidim ex Aius, hoc est, ex labore vt designetur ex labore perueniri ad laudem. Veliuxta Hieronymū, interpretat' dissolutio fortitū, vel sanitas fortitū: quia ibi victus, & dis- sipatus est Amalec, hoc est, diabolus: & fideles sanātur: & ibi tētat' popul' per aquę defectū.

Rasin.

Heresarcha, sapientia secularis.

Rasin. i. volūtas, vel voluntarius, aut cursōr, siue veredarius: rex Syrię aduersarius tribus Iu- da: typus est heresarchę: & etiam sapientię secularis, aut ipsorum sapientum, qui catholi- cę veritati aduersantur. 4. reg. 16. a. Isa. 7. a. 9. b.

Ratio, Rationabilis.

Vir' diuina viuifi- catrix. Influentia cœli. Prædestinatio Doctrina sana.

Ratio est vis illa animi, qua homo ceteris aiantibus supereminet, quę & intellectus. Interdū autem ratio est equitas. Leui. 25. c. Ratione mercenarij supputata. Argumentum. Dani. 6. a. Vt satrapę illis redderent rationem. Causa. Iob. 38. d. Quis enarrabit cœlorum rationem? Com- putum. Luc. 16. a. Redde rationem villicationis tuę. Rationale autem est, quod ratione vitur: & rationabile, quod rationi est consentaneum. Ratio cœli est vis superna secretorū: vel ipsa viuificatrix virtus, q̄ spūs format angelorum: & ratio cœli est in terra, hoc est, influētia eius: vel executio diuinę p̄destinatiōis in ecclesia. Iob. Rationale, vel rationabile lac, doctrinā sanā & ab omni errore purgatā significare (38. d. potest. I. Petri. 2. a.

Rationale.

Rationale dicebatur genus vestis, aut operimenti, quo pectus tantū tegebat pontificis, su- perhumerali cōiunctum: eratq; duplex, auro connectū, duodecim habes lapides preciosos, quibus

Ori. f. Exo. ho. 11. & f. Nu. ho. 27. Hie. de mansio. Hie. f. Isa. 9. Gre. 30. mor. 7. Hie. f. Iob. 38. Hie. f. Ioel. 2.

quibus duodecim patriarcharum nomina insculpta erant.
 Dicebatur rationale iudicij positum in pectore pontificis, designans in Christo potentiam iudicandi, qui iudicabit vnumquemq; secundum opera sua: quod designatur per nomina singulorum in singulis lapidibus sculpta. Exo. 25. a. Erat rationale quadrangulum designans in concussam naturam & mentis ipsam dirigentis rationem.
 Rationale in pectore pontificis potestatem, & scientiam iudicandi, & sapientiam, quae in sacerdote esse debent, significare potest. Exo. 25. a. 28. c. 35. a. In rationali autem ponitur manifestatio, & veritas, quia per visibilia cognoscitur ordo Dei, & invisibilia eius. Potest etiam significare sermonem: qui debet in sacerdote doctrinam & veritatem continere: quia sacerdotis os debet meditari, & explicare sapientiam, & semper vera loqui. Potest etiam rationem cuncta dispensantem significare.
 Rationale etiam puritatem cogitationum designat: & ponitur ornatu lapidibus in pectore sacerdotis: ut patrum exempla contempletur, & ut oia iudicia sua in Deum dirigat. Exo. 28. a. 39. b.
 Rationale praeterea sermonem euangelicum, & sensum rationale significat: eratq; duplex apertum, & absconditum, ut designet sensum simplicem seu literalem apertum, & mysticum latentem: vel scientiam vtriusq; testamenti: ut interius vetus, exterius nouum indicet. Vel designat sensibilia & intelligibilia: vel mentem, ac verba.
 Est etiam rationale typus prophetiae, quae per verbum clamat & praedicat, & futurum iudicium significat.
 Rationale coniunctum superhumerali, admonet verba operibus debere esse coniuncta. Designat etiam in Christo coniunctionem misericordiae, & veritatis.
 Rationale in ecclesia significare potest praeratum virtutibus fulgentem. Et nomina in rationali admonent praeratum aequaliter debere subditos amare. Leui. 8. a.
 Rationale imago est coeli, quod ratione seu verbo factum est, & subijcitur omnium capiti Christo. Ipsum autem cum duodecim lapidibus, zodiacum cum duodecim signis exprimit. Potest etiam ornatum ecclesiae duodecim gemis apostolorum illustratum designare.
 Rationale in medio positum terram designare potest, floribus, & herbis & fructibus vestita & ornatam: quae medullium tenens huius mundani corporis, suscipit virtutes duodecim signorum, quae duodecim lapides in ipso rationali fixi representant.

Ratis, uide Nautis.
Ratus.
 Ratum dicitur, quod est firmatum; ut contractus habens iam vires ex consensu partium, ut iam neutri parti liceat retrocedere. Iere. 32. b.
Raucus.
 Raucus dicitur, qui ex nimio clamore, vel alia causa vocem obtusam habet. Fauces Christi dicuntur factae raucae in passione, quia videbatur non audiri a patre: vel quia praedicando non audiebatur a Iudeis incredulis dicentibus: Quid est, quod dicit? ps. 68.
Reaedificare, uide Aedificare.
Rebecca.
 Rebecca, i. signata siue impinguata, aut contentio obtusa, vel contentio impedita. filia Bathuelis, soror Laban, vxor Isaac, cui genuit Iacob & Esau geminos.
 Rebecca ut erat virgo & incognita, Typus esse potest gloriae Dei, quae est incorruptio. ge. 24. b.
 Rebecca consulens Iacob, ut acciperet benedictionem patris, & postmodum ut cederet iure fratri, typus est spiritus sancti.
 Rebecca virgo pulchra, ut dedit potum seruo Abraham, & etiam camelis, typus est beatae virginis Mariae, quae sua virginitate & puritate quasi dedit potum angelo: & sua humilitate dar potum nobis.
 Rebecca etiam significare potest ecclesiam: quae venit supra camelum, dum adhuc vitijus esset immixta, & nondum spiritualibus, sed animalibus motibus inhereret: Quae coniuncta est Isaac, hoc est Christo, cum quo iustitiae: quia in ea laudes Dei celebrantur. gen. 24. b. 26. b. Eadem impediens benedictionem Esau, & procurans illi Iacob, est ecclesia impediens indignorum promotionem, ut digni admittantur. gen. 27. a. Tunc autem cognouit Abimelech eam esse coniugem Isaac, quando illum vidit cum ea ludente: ita cum quis, ne aliquid errando in ecclesia peccet, secretum viri eius in scripturis sanctis diligenter intuetur: inuenit eum maiestatem suam, qua in forma Dei equalis est patri paulisper abscondisse in forma serui: ut eius capax esse humana infirmitas posset, eoque modo se coniungi congruenter aptaret. Eadem ecclesia dat potum praedicatori.
 Rebecca praeterea est anima fidelis, quae dat potum seruo Abraham, hoc est praedicatori, eius dictis obtemperando. Peculiariter autem anima philosophi eloquentia erudita. gen. 24. b.
 Ut autem Rebecca diligebat Iacob, typus est gratiae populo Christiano traditae & etiam praesentiae Dei. Unde supposuit Iacob pro Esau, hoc est, populum gentilem pro Iudaico. gen. 25. d. 27. a.

Iudicandi potentia
 Christi.
 Firmitas naturae
 Potestas & scientia iudicandi.
 Sapientia.
 Ratio.
 Sermo.
 Puritas cogitationis
 Sermo euangelicus.
 Sensus simplex ac mysticus.
 Vtriusq; testamenti.
 Sensibilia & intelligibilia.
 Mens & verba prophetiae.
 Coniunctio verborum & operum.
 Praeratum
 Coelum.
 Zodiacus.
 Ecclesia.
 Terra.
 Gloria Dei.
 Spiritus sanctus
 Virgo Maria
 Ecclesia
 Anima fidelis
 Gratia praesentiae Dei
 Rebecca

Rup. 1. f. Exo. 23.
 Philo. 3. de vi. Mos.
 Ori. f. Leui. ho. 6.
 Phil. 2. allego. & 3. de vita Moysi.
 He. de veste. sacer.
 Gre. 2. past. 2.
 Gre. 2. past. 2.
 Ori. f. Exo. ho. 9. & 13.
 He. de veste sacer.
 Philo. de vita Mo. 3.
 Cle. Ale. 5. froma.
 Philo. 3. de vit. Mo.
 Tatu. adue. Mar. 4.
 He. de veste. sacer.
 Geor. vene. canti. 2.
 tono. 3. cap. 5.
 Aug. f. ps. 68.
 Cle. Ale. 4. froma.
 He. ad Dam. q. 3.
 Beda. f. gen. 27.
 Ber. ser. de bea. vir.
 Cle. Ale. 1. p. dag. 5.
 Geor. vene. cant. 2.
 ton. 7. cap. 4.
 Aug. 22. cont. Fau. 48. & ser. 75.
 Beda. f. gen. 24.
 Rup. 7. f. gen. 13.
 Gre. 31. in or. 17.
 Ori. f. gen. ho. 10.
 Gre. f. Eze. ho. 6.
 Rup. 1. de glori. trinit. 6.

Rebecca ut est dicta soror Isaac, typus est doctrinae sacrae, & sapientiae absconditae, quae habenda est ut soror. gen. 26. b. Significat etiam discipulos Christi occultos: qualis erat Nicodemus.
 Rebecca coniuncta Isaac designat patientiam coniunctam cum spe. Unde consuluit Iacob, ut cederet fratri suo Esau. gen. 24. b. 27. g. In hac coniunctione fit illud apostoli. Roma. 12. c. Spe gaudentes. Rebecca etiam, hoc est, tolerantia est, cum qua ludit Isaac. i. rifus, qui designat eum, qui se exercet in disciplinis: cui necessaria est tolerantia.
Rebellare, Rebellis, Rebellio.
 Rebellare est repugnare, quod praecipue est inferioris erga superiorem. Unde rebelles dicitur, qui iussis imperantis repugnant. Rebellio autem est ipsa repugnantia.
 Rebelles Israel sunt aduersarii ecclesiae: qui non inueniuntur: quia pereunt. Isa. 41. c.
 Rebelles luminis sunt, qui sua desideria sequendo bonum despiciunt, quod nouerunt, quia non perignorantiam, sed per superbiam delinquant. Iob. 24. b.
Reblatha.
 Rebla seu Reblatha. i. rixa, vel multa haec, vel magnitudo illi, aut iurgium inueteratum, vel conturbatum, siue iurgium deluens: ciuitas Syriae, quae postea dicta est Antiochia: sita est supra Orontem fluum per medium eius transeuntem; cuius plateam antea lutosam Herodes magnus rex Iudae lapide strauit, magnitudinis animi, & liberalitatis famam apud externam urbem mercatus: Est terminus Aquilonaris terrae promissionis. In hac mirae floruit Christianismus: in ea occidit rex Babylonis filios Sedechiae, eiusque eruit oculos. Ei enim quandoque & lumen rationis clauditur, qui prauo usu esse iniquitatis suae multitudine grauat. nu. 34. c. 4. reg. 22. g. 25. b. Ier. 39. b.
Reboare, uide Sonus. Recalcitrare, uide Calcanens.
Recaluafter, uide Caluus. Recedere, uide Abire.
Recem.
 Recem. i. vacuus, aut vanus, seu inanitas, vel pictura variis, aut salua eorum: ciuitas in tribu Benjamin. Iosu. 18. d. Item rex Madian occisus a filiis Israel. Num. 31. a. qui typus est vanitatis mundi, quae vincenda est a fidelibus.
Recens, uide Nouus. Recensere, uide Numerare.
Rechab.
 Rechab. i. quadriga, aut equitatus, vel equitans, filius Remom, qui occidit Isoboth. Typus est diaboli. 2. reg. 4. a.
Recidere, uide Cadere. Recipere, uide Accipere.
Receptaculum.
 Receptaculum est locus, in quo aliquid tuto recipitur.
 Receptacula ignium, quibus ab altari holocausti ad altare thymiamatis ignis deferretur, designant doctores accedentes sua praedicatione fideles, & eos de virtute in virtute perhentes. exo. 27. a. 38. a.
Recitare, uide Narrare.
Reclinare, Reclinatorium.
 Reclinare est quasi inclinatio aliquid collocare. Reclinatorium autem est locus ubi fit reclinatio.
 Non habet filius hominis ubi caput suum reclinat, in mentibus videlicet prauorum. Nam in bonorum pectoribus vim suae maiestatis reclinat. Non habet etiam ubi caput suum reclinat, quando non est, cui tradat cognitionem Dei. Math. 8. c. Luc. 9. c.
 Reclinatorium aureum feruli Salomonis, designat animam Christi. cant. 3. d. Vel designat requiem caelestis contemplationis: quae aurea est propter sapientiam, quae preciosior est cunctis opibus. Vel fulgoris charitatis intimae, in qua fideles reclinantur. Item doctores, vel speculatores plenos diuina sapientia. Item spem perpetuae quietis, quae aurea est quia diuinae visionis requiem parat.
Recolere, uide Cogitare & Meminisse.
Reconciliare.
 Reconciliare est in gratiam restituere post offensam in amicitiam commissam.
 Reconciliauit Christus duos populos Deo, hoc est, Iudaeos & gentiles. Ephes. 2. d. qua reconciliatione omnia reconciliatae dicitur. Colo. 1. c.

Doctrina sacra.
 Sapientia
 Discipuli occulti
 Christi.
 Patientia.
 Tolerantia
 Aduersarij ecclesiae.
 Contemptores boni cogniti.
 Vanitas mundi.
 Diabolus
 Doctores
 Anima Christi
 Contemplatio
 Fulgor charitatis.
 Doctores.
 Spes aeternae quietis.
 Lyra. f. gen. 16.
 Rup. 6. f. gen. 4.
 Cle. Ale. 1. p. dag. 1.
 Amb. de fug. 1. c. 4.
 Glo. inte. f. Isa. 41.
 Ge. 16. mo. 26.
 Ori. f. Nu. ho. 25.
 Ori. f. Luc. ho. 45.
 Hila. Mat. can. 7.
 Amb. f. Luc. 9.
 Gre. Cantic. 3. & 6.
 Ez. ho. 11.
 Gre. Cantic. 3. & 6.
 Ez. ho. 11.
 z 4 Recon-

Hic. f. f. 60. Reconciliator dicitur Deus ecclesie in gentilitate, quae conuersa est ad fidem. Isa. 60. b. Au. f. ser. do. in m. Reconciliari dicitur fratri suo ante oblationem muneris, quae intedit ei satisfacere, cum primum poterit. Mat. 5. d.

Recondere.

Recondere est reponere, contegere, seruare: & recondere praecipua sapientiae est, in mente ea figere, ut opere compleantur. Tob. 12. b. pro. 7. a. 1. cor. 16. a.

Recordari, uide Meminisse. Recreare, uide Reficere.

Rectus.

Rectum dicitur id, quod in nulla parte flectitur: cuius contrarium est obliquum: & is dicitur rectus qui iustitiae medium seruat in neutra declinatione parte. Vnde rectitudo est bonorum, & beatorum: & uerbum domini dicitur rectum, quia dirigit nos. ps. 32. 139. 142. Et rectus deficit in hominibus, quoniam refri-

gescit charitas in ecclesia. Mich. 7. a. Tob. 1. a. 4. a. Et rectus incedit, quae recta habet opera. Tob. 8. d.

Rectus spiritus, quem innouari petebat Dauid in uisceribus suis. ps. 50. dicitur potest spiritus sanctus, uel bona conscientia.

Recta semita iusti est, rectitudo operum Christi, & rectus callis eius est ad ambulandum: quia qui Christum imitabitur, recte ambulabit. Isa. 26. b.

Rectas facere uias domini in solitudine, est tortuosa gentium corda ad ueritatem formare. Isa. 40. a. & uisissimus dicitur Iacob secundum nomen Israelis. Isa. 44. a.

Recti corde sunt, qui non elouantur per excessum, nec deprimuntur per defectum: sed sunt ut linea recta. Nam tortuosa, uel supra uel infra, uel ad latera deflectitur. ps. 7.

Recti pedes animalium & recte pennae designant uolatum ad caelestia, & opera recta, nec retrorsum redeuntia. Eze. 1. b. f. Recte quoque pennae alterius ad alterum, sunt quando gratiam, quam quis accipit, in proximi utilitate administrat. Nam si suam quaerit utilitatem, non recte, sed tortuosa sunt.

Recumbere, uide Accumbere.

Recuperare.

Recuperare est rem amissam rursus acquirere, uel instaurare, quod destructum erat. Recuperat Deus a tribali afflictione ad aeternam consolationem deducens. Eccl. 1. 2. b. Crede Deo, & recuperabit te. 1. 1. b. 13. d. 2. Mach. 2. c.

Reddere, Restituere, Retribuere.

Reddere est acceptum uel ablatum restituere, & quandoque retribuere, seu uicem pro merito dare, & par referre: & quandoque efficere. Item emittere. Sopho. 3. b. Reddam populis labium electum. Et soluere. Mat. 22. b. Reddite quae sunt Caesaris, Caesaris.

Reddidit Deus consolationes, Christo uidelicet & apostolis lugentibus per resurrectionem, & dando spiritum sanctum. Isa. 57. d. Et reddidit laetitiam salutaris resuscitato Christo, quia reddidit Christum ecclesiae. ps. 50. Reddens etiam ouem diues, est Christus suscitans carnem suam: & reddidit quadruplum, propter quatuor dotes corporis. 2. reg. 12. b.

Retribuit pater Christo, quando dedit illi nomen, quod est super omne nomen. psalm. 141. Et restituta dicitur terra Dauid, quando corpus Christi suscitatum est. psalm. 96. Reddidit Deus duplicia Christo. Zachariae. 9. c. quando per hoc, quod fuit obediens usque ad mortem crucis, dedit ei omnem potestatem in caelo & in terra in diuina simul & humana natura: quam prius habebat tantum in diuina. Item quia praeter sanctos, qui descenderant ad inferos, & praeter semen Abraham, dedit illi gentes in hereditatem.

Restituit Deus hereditatem Christo, uel quum conuertet Iudaeos in futuro, uel quum reddet immortalitatem corpori sanctae ecclesiae. ps. 17.

Restituta dicitur terra Dauid, hoc est, Christo, quando corpora nostra eius obsequio mancipantur, uel qui mundus relictis idolis Christi fide amplectitur, aut cum Iudei sunt conuersi. ps. 96.

Retribuit Christus pro nobis, quando pro nobis passus est satisfaciens patri, & exolues, quae non rapuit. ps. 137. Sic reddidit Ionas, hoc est, Christus uota sua, quum saluat nos. Ion. 2. d. Restituti autem sunt per Christum liberati. Eze. 38. d.

Reddit Deus laetitiam salutaris, quam dat remissionem & liberationem a peccatis: quam magnam inferunt laetitiam. ps. 50. Et reddidit annos, quos comedit locusta, quam ad pristinum gratiam & iustitiam statum reducit animam. Ioel. 2. f. Restituit Deus aliquem, cum post peccatum reducit eum in statum gratiae, seu innocentiae: quod est restitui in gradum pristinum. gc. 40. c. Sic restituitur Tyrus in antiquum, hoc est, a peccatrix reuocatur ad statum gratiae. Isa. 23. d. Et Sodoma, hoc est, gentilis populus: & Samaria, hoc est, haeretici conuersi: & Hierusalem, hoc est, ecclesia uel anima. Eze. 16. b. Sic gentes subuersas in integrum restituit. Tob. 12. d. Et restituetur uel lutum signaculum, quando anima & corpus reparabuntur in resurrectione. Tob. 38. b.

Reddit dominus semet aliud, quando multiplicat fideles. 1. reg. 2. d. Et reddidit labium electum: quum dat

dat confessionem fidei. Soph. 3. b. Reddit quoque sementem Deo, qui audito eius uerbo bene operantur. Tob. 39. b.

Reddit Deus duplicia, cum beatificat animam & corpus: & quum pro temporalibus dat aeterna. Zach. 9. c. Reddet etiam stabulario, quando illi dicit: Euge serue bone. Luc. 10. f.

Reddit Deus unicuique iuxta opera sua. ps. 61. 78. Et reddidit iniquitatem in sinu, quado animam castigat in affectibus: uel quia non unum pro alio castigat, sed unumquodque pro suo delicto. Isa. 35. b. 63. b. 65. a. 66. e. Et reddidit uias alicuius in caput suum, quum eum castigat secundum peccata. Eze. 9. d. Sic reddidit iuxta adiuuantes cuiusque. Hose. 12. a. d. Et reddidit uicissitudinem persecutoribus fidelium. Ioel. 3. a. Tob. 3. 4. b. Mat. 20. a. Et reddunt malo dolore suum manus eius: quia damnationem iustam ex iniqua recipiunt operatione. Tob. 20. b. Et retributio manus est retributio operum. Isa. 3. b.

Reddit Deus duplices iniquitates, quum prius castigat, & postea poenitentibus peccata condonat, bona retribuens. Iere. 16. d. Vel reddidit duplices iniustitias: quia seruus sciens uoluntatem domini sui, & non faciens plagis uapulabit multis.

Reddit Deus iniquitatem patrum filijs, quum propter peccatum originale puniuntur filij: quod in primis parentibus fuit aequale. Vel quando filij imitantur parentes, puniuntur propter eadem peccata, propter quae puniuntur patres, & poena filiorum est poena patrum: ut ipsi patres in filijs quodammodo puniant. Exo. 20. a. 34. a. Tob. 21. d. Vel pater est diabolus: peccantes autem ministros peccati adiutoresque; requirimus quos tertium, uel quartum progeniem habet diabolus: quos in presenti Deus uerberat, ut in futuro leuius sustineant. Diabolus genuit Iudam, quum in illu intrauit: Iudas abiit ad principes sacerdotum: illi persuaserunt populo: & sic facta est quarta generatio.

Reddidit Deus retributionem Iudaeis, quum destruxit Hierusalem. Isa. 66. c. In retributionem quoque fiet mensura Iudaeis: quae per legem, quam acceperunt, iudicabunt & condempnabunt. ps. 68. Ioan. 5. c. Ro. 2. 11. b. Reddidit dominus sicut superbiam Iacob, ita superbiam Israel: quia sicut defendit luctatorem Iacob, ita contemplatorem Israel. Nahum. 2. a. Et licet vastati fuerint ab Assyrijs: liberati sunt tamen a destructione Assyrijs, & angeli singulorum fidelium quicquid in Iacob, & Israel adhaesit pulueris excusserunt.

Reddidit Deus mercedem Nabuchodonosor spolia Aegypti: quia seruiuit Deo in euerfione Tyri. Eze. 29. d. Designatur autem remuneratio malorum in hac uita: & quod si gentes seruent legem naturalem non peribit illis praemium in iudicio.

Reddit Deus aquas Aegypti purissimas: cum aufert errores a doctrina. Eze. 31. c.

Reddit uelociter Christum, quod iustum est, quia non differt iudicium, cum tempus est iudicandi: nec quisquam potest iudicij eius executionem remorari. Isa. 16. b.

Non reddidit Deus quasi aliquid acceperit. Tob. 41. a. quia bonum, quod agimus, est Dei praeuentem gratiam, nostrum uero per obsequentem liberam uoluntatem, quam a Deo habemus: & bona operatio non in Deo, sed in nostra credit utilitatem. Vnde. ps. 115. Quid retribuam domino pro omnibus, quae retribuit mihi.

Restituit Deus iudices & consiliarios sicut antiquitus, cum pro Moise, & Iosue & ceteris ueteris legis dedit apostolos, & doctores nouae legis. Isa. 1. g.

Retribuere dicitur dominus aliquando: quum praestat auxilium. ps. 54. 137.

Reddit mulier fortis bonum & non malum uiro suo. pro. 31. b. quado ecclesia uel anima reddit bona opera Christo ob gratitudinem. Reddit autem Deo uirtutes laborum, qui offert orationes, & confessionem peccatorum. Hose. 14. b. hoc est, uota reddere. Nahum. 1. d. Reddit autem uota coram populo, qui recta praebet exempla, & qui seruat promissa in baptismo, & qui offert eucharistiam: qui offert seipsum; & reddit uota de die in die, qui in caelesti patria Deum laudat: ita reddetur uotum Deo in Hierusalem, hoc est, in patria caelesti, quia hic licet uoueamus, tamen quadiu sumus in Babylone non possumus perfecte reddere, sed in resurrectione offeret holocaustum corporis & aequae. ps. 21. 60. 64. 65. 75. 115.

Reddit Deus annos, quos comederat locusta, & bruchus, & c. quado consolatur sanctos, qui in hac uita multas passi sunt tribulationes. Ioel. 2. f.

Reddere rationem est reddere computum. Reddidit autem rationem uillicationis suae uillicus, sicut Paulus, quando illi dictum est: Saule, Saule quid me persequeris. Luc. 16. a.

Reddere animam pro anima est dare uitam corporis, pro uita animae, uel reformare scandalum datum. Reddere etiam oculum pro oculo fit, quum ab eo, qui sensum turbauit alterius, aufertur proprius sensus. Ad idem refertur reddere dentem pro dente. Exo. 21. b.

Reddere etiam pignus ante solis occasum, est satisfacere scandalizato, ut exeat a peccato: uel reddere uisum sermonis. Exo. 22. d. deut. 24. Reddere bouem pro boue, & restituere quinque boues pro uno, aut quatuor oues pro una. Exo. 21. d. 22. a. est transferre in se poenitentiam eius, quae errare fecit, & Iudaeus agit poenitentiam per quinque libros Moysi: Christianus per quatuor euangelia Reddere damnum ignis, & pecuniam. Exo. 22. a. Leui. 5. d. est agere poenitentiam, propter in discretam correctionem, aut scandalum. Restituere operas & impensas in medicos est adducere ad poenitentiam per doctores, & admonitores eum, quem peccare fecit. Exo. 21. c. Reddere pretium iumen-

Confusio fidei. Bene operari. Beatitudo. Retributio Dei. Castigans Deus emendationem. Poena maior scienter peccantis.

Reddit Deus duplicia, cum beatificat animam & corpus: & quum pro temporalibus dat aeterna. Zach. 9. c. Reddet etiam stabulario, quando illi dicit: Euge serue bone. Luc. 10. f.

Reddit Deus unicuique iuxta opera sua. ps. 61. 78. Et reddidit iniquitatem in sinu, quado animam castigat in affectibus: uel quia non unum pro alio castigat, sed unumquodque pro suo delicto. Isa. 35. b. 63. b. 65. a. 66. e. Et reddidit uias alicuius in caput suum, quum eum castigat secundum peccata. Eze. 9. d. Sic reddidit iuxta adiuuantes cuiusque. Hose. 12. a. d. Et reddidit uicissitudinem persecutoribus fidelium. Ioel. 3. a. Tob. 3. 4. b. Mat. 20. a. Et reddunt malo dolore suum manus eius: quia damnationem iustam ex iniqua recipiunt operatione. Tob. 20. b. Et retributio manus est retributio operum. Isa. 3. b.

Reddit Deus duplices iniquitates, quum prius castigat, & postea poenitentibus peccata condonat, bona retribuens. Iere. 16. d. Vel reddidit duplices iniustitias: quia seruus sciens uoluntatem domini sui, & non faciens plagis uapulabit multis.

Reddit Deus iniquitatem patrum filijs, quum propter peccatum originale puniuntur filij: quod in primis parentibus fuit aequale. Vel quando filij imitantur parentes, puniuntur propter eadem peccata, propter quae puniuntur patres, & poena filiorum est poena patrum: ut ipsi patres in filijs quodammodo puniant. Exo. 20. a. 34. a. Tob. 21. d. Vel pater est diabolus: peccantes autem ministros peccati adiutoresque; requirimus quos tertium, uel quartum progeniem habet diabolus: quos in presenti Deus uerberat, ut in futuro leuius sustineant. Diabolus genuit Iudam, quum in illu intrauit: Iudas abiit ad principes sacerdotum: illi persuaserunt populo: & sic facta est quarta generatio.

Reddidit Deus retributionem Iudaeis, quum destruxit Hierusalem. Isa. 66. c. In retributionem quoque fiet mensura Iudaeis: quae per legem, quam acceperunt, iudicabunt & condempnabunt. ps. 68. Ioan. 5. c. Ro. 2. 11. b. Reddidit dominus sicut superbiam Iacob, ita superbiam Israel: quia sicut defendit luctatorem Iacob, ita contemplatorem Israel. Nahum. 2. a. Et licet vastati fuerint ab Assyrijs: liberati sunt tamen a destructione Assyrijs, & angeli singulorum fidelium quicquid in Iacob, & Israel adhaesit pulueris excusserunt.

Reddidit Deus mercedem Nabuchodonosor spolia Aegypti: quia seruiuit Deo in euerfione Tyri. Eze. 29. d. Designatur autem remuneratio malorum in hac uita: & quod si gentes seruent legem naturalem non peribit illis praemium in iudicio.

Reddit Deus aquas Aegypti purissimas: cum aufert errores a doctrina. Eze. 31. c.

Reddit uelociter Christum, quod iustum est, quia non differt iudicium, cum tempus est iudicandi: nec quisquam potest iudicij eius executionem remorari. Isa. 16. b.

Non reddidit Deus quasi aliquid acceperit. Tob. 41. a. quia bonum, quod agimus, est Dei praeuentem gratiam, nostrum uero per obsequentem liberam uoluntatem, quam a Deo habemus: & bona operatio non in Deo, sed in nostra credit utilitatem. Vnde. ps. 115. Quid retribuam domino pro omnibus, quae retribuit mihi.

Restituit Deus iudices & consiliarios sicut antiquitus, cum pro Moise, & Iosue & ceteris ueteris legis dedit apostolos, & doctores nouae legis. Isa. 1. g.

Retribuere dicitur dominus aliquando: quum praestat auxilium. ps. 54. 137.

Reddit mulier fortis bonum & non malum uiro suo. pro. 31. b. quado ecclesia uel anima reddit bona opera Christo ob gratitudinem. Reddit autem Deo uirtutes laborum, qui offert orationes, & confessionem peccatorum. Hose. 14. b. hoc est, uota reddere. Nahum. 1. d. Reddit autem uota coram populo, qui recta praebet exempla, & qui seruat promissa in baptismo, & qui offert eucharistiam: qui offert seipsum; & reddit uota de die in die, qui in caelesti patria Deum laudat: ita reddetur uotum Deo in Hierusalem, hoc est, in patria caelesti, quia hic licet uoueamus, tamen quadiu sumus in Babylone non possumus perfecte reddere, sed in resurrectione offeret holocaustum corporis & aequae. ps. 21. 60. 64. 65. 75. 115.

Reddit Deus annos, quos comederat locusta, & bruchus, & c. quado consolatur sanctos, qui in hac uita multas passi sunt tribulationes. Ioel. 2. f.

Reddere rationem est reddere computum. Reddidit autem rationem uillicationis suae uillicus, sicut Paulus, quando illi dictum est: Saule, Saule quid me persequeris. Luc. 16. a.

Reddere animam pro anima est dare uitam corporis, pro uita animae, uel reformare scandalum datum. Reddere etiam oculum pro oculo fit, quum ab eo, qui sensum turbauit alterius, aufertur proprius sensus. Ad idem refertur reddere dentem pro dente. Exo. 21. b.

Reddere etiam pignus ante solis occasum, est satisfacere scandalizato, ut exeat a peccato: uel reddere uisum sermonis. Exo. 22. d. deut. 24. Reddere bouem pro boue, & restituere quinque boues pro uno, aut quatuor oues pro una. Exo. 21. d. 22. a. est transferre in se poenitentiam eius, quae errare fecit, & Iudaeus agit poenitentiam per quinque libros Moysi: Christianus per quatuor euangelia Reddere damnum ignis, & pecuniam. Exo. 22. a. Leui. 5. d. est agere poenitentiam, propter in discretam correctionem, aut scandalum. Restituere operas & impensas in medicos est adducere ad poenitentiam per doctores, & admonitores eum, quem peccare fecit. Exo. 21. c. Reddere pretium iumen-

Reddit dominus semet aliud, quando multiplicat fideles. 1. reg. 2. d. Et reddidit labium electum: quum dat

dat confessionem fidei. Soph. 3. b. Reddit quoque sementem Deo, qui audito eius uerbo bene operantur. Tob. 39. b.

Reddit Deus duplicia, cum beatificat animam & corpus: & quum pro temporalibus dat aeterna. Zach. 9. c. Reddet etiam stabulario, quando illi dicit: Euge serue bone. Luc. 10. f.

Reddit Deus unicuique iuxta opera sua. ps. 61. 78. Et reddidit iniquitatem in sinu, quado animam castigat in affectibus: uel quia non unum pro alio castigat, sed unumquodque pro suo delicto. Isa. 35. b. 63. b. 65. a. 66. e. Et reddidit uias alicuius in caput suum, quum eum castigat secundum peccata. Eze. 9. d. Sic reddidit iuxta adiuuantes cuiusque. Hose. 12. a. d. Et reddidit uicissitudinem persecutoribus fidelium. Ioel. 3. a. Tob. 3. 4. b. Mat. 20. a. Et reddunt malo dolore suum manus eius: quia damnationem iustam ex iniqua recipiunt operatione. Tob. 20. b. Et retributio manus est retributio operum. Isa. 3. b.

Reddit Deus duplices iniquitates, quum prius castigat, & postea poenitentibus peccata condonat, bona retribuens. Iere. 16. d. Vel reddidit duplices iniustitias: quia seruus sciens uoluntatem domini sui, & non faciens plagis uapulabit multis.

Reddit Deus iniquitatem patrum filijs, quum propter peccatum originale puniuntur filij: quod in primis parentibus fuit aequale. Vel quando filij imitantur parentes, puniuntur propter eadem peccata, propter quae puniuntur patres, & poena filiorum est poena patrum: ut ipsi patres in filijs quodammodo puniant. Exo. 20. a. 34. a. Tob. 21. d. Vel pater est diabolus: peccantes autem ministros peccati adiutoresque; requirimus quos tertium, uel quartum progeniem habet diabolus: quos in presenti Deus uerberat, ut in futuro leuius sustineant. Diabolus genuit Iudam, quum in illu intrauit: Iudas abiit ad principes sacerdotum: illi persuaserunt populo: & sic facta est quarta generatio.

Reddidit Deus retributionem Iudaeis, quum destruxit Hierusalem. Isa. 66. c. In retributionem quoque fiet mensura Iudaeis: quae per legem, quam acceperunt, iudicabunt & condempnabunt. ps. 68. Ioan. 5. c. Ro. 2. 11. b. Reddidit dominus sicut superbiam Iacob, ita superbiam Israel: quia sicut defendit luctatorem Iacob, ita contemplatorem Israel. Nahum. 2. a. Et licet vastati fuerint ab Assyrijs: liberati sunt tamen a destructione Assyrijs, & angeli singulorum fidelium quicquid in Iacob, & Israel adhaesit pulueris excusserunt.

Reddidit Deus mercedem Nabuchodonosor spolia Aegypti: quia seruiuit Deo in euerfione Tyri. Eze. 29. d. Designatur autem remuneratio malorum in hac uita: & quod si gentes seruent legem naturalem non peribit illis praemium in iudicio.

Reddit Deus aquas Aegypti purissimas: cum aufert errores a doctrina. Eze. 31. c.

Reddit uelociter Christum, quod iustum est, quia non differt iudicium, cum tempus est iudicandi: nec quisquam potest iudicij eius executionem remorari. Isa. 16. b.

Non reddidit Deus quasi aliquid acceperit. Tob. 41. a. quia bonum, quod agimus, est Dei praeuentem gratiam, nostrum uero per obsequentem liberam uoluntatem, quam a Deo habemus: & bona operatio non in Deo, sed in nostra credit utilitatem. Vnde. ps. 115. Quid retribuam domino pro omnibus, quae retribuit mihi.

Restituit Deus iudices & consiliarios sicut antiquitus, cum pro Moise, & Iosue & ceteris ueteris legis dedit apostolos, & doctores nouae legis. Isa. 1. g.

Retribuere dicitur dominus aliquando: quum praestat auxilium. ps. 54. 137.

Reddit mulier fortis bonum & non malum uiro suo. pro. 31. b. quado ecclesia uel anima reddit bona opera Christo ob gratitudinem. Reddit autem Deo uirtutes laborum, qui offert orationes, & confessionem peccatorum. Hose. 14. b. hoc est, uota reddere. Nahum. 1. d. Reddit autem uota coram populo, qui recta praebet exempla, & qui seruat promissa in baptismo, & qui offert eucharistiam: qui offert seipsum; & reddit uota de die in die, qui in caelesti patria Deum laudat: ita reddetur uotum Deo in Hierusalem, hoc est, in patria caelesti, quia hic licet uoueamus, tamen quadiu sumus in Babylone non possumus perfecte reddere, sed in resurrectione offeret holocaustum corporis & aequae. ps. 21. 60. 64. 65. 75. 115.

Reddit Deus annos, quos comederat locusta, & bruchus, & c. quado consolatur sanctos, qui in hac uita multas passi sunt tribulationes. Ioel. 2. f.

Reddere rationem est reddere computum. Reddidit autem rationem uillicationis suae uillicus, sicut Paulus, quando illi dictum est: Saule, Saule quid me persequeris. Luc. 16. a.

Reddere animam pro anima est dare uitam corporis, pro uita animae, uel reformare scandalum datum. Reddere etiam oculum pro oculo fit, quum ab eo, qui sensum turbauit alterius, aufertur proprius sensus. Ad idem refertur reddere dentem pro dente. Exo. 21. b.

Reddere etiam pignus ante solis occasum, est satisfacere scandalizato, ut exeat a peccato: uel reddere uisum sermonis. Exo. 22. d. deut. 24. Reddere bouem pro boue, & restituere quinque boues pro uno, aut quatuor oues pro una. Exo. 21. d. 22. a. est transferre in se poenitentiam eius, quae errare fecit, & Iudaeus agit poenitentiam per quinque libros Moysi: Christianus per quatuor euangelia Reddere damnum ignis, & pecuniam. Exo. 22. a. Leui. 5. d. est agere poenitentiam, propter in discretam correctionem, aut scandalum. Restituere operas & impensas in medicos est adducere ad poenitentiam per doctores, & admonitores eum, quem peccare fecit. Exo. 21. c. Reddere pretium iumen-

Reddit dominus semet aliud, quando multiplicat fideles. 1. reg. 2. d. Et reddidit labium electum: quum dat

dat confessionem fidei. Soph. 3. b. Reddit quoque sementem Deo, qui audito eius uerbo bene operantur. Tob. 39. b.

Reddit Deus duplicia, cum beatificat animam & corpus: & quum pro temporalibus dat aeterna. Zach. 9. c. Reddet etiam stabulario, quando illi dicit: Euge serue bone. Luc. 10. f.

Reddit Deus unicuique iuxta opera sua. ps. 61. 78. Et reddidit iniquitatem in sinu, quado animam castigat in affectibus: uel quia non unum pro alio castigat, sed unumquodque pro suo delicto. Isa. 35. b. 63. b. 65. a. 66. e. Et reddidit uias alicuius in caput suum, quum eum castigat secundum peccata. Eze. 9. d. Sic reddidit iuxta adiuuantes cuiusque. Hose. 12. a. d. Et reddidit uicissitudinem persecutoribus fidelium. Ioel. 3. a. Tob. 3. 4. b. Mat. 20. a. Et reddunt malo dolore suum manus eius: quia damnationem iustam ex iniqua recipiunt operatione. Tob. 20. b. Et retributio manus est retributio operum. Isa. 3. b.

Reddit Deus duplices iniquitates, quum prius castigat, & postea poenitentibus peccata condonat, bona retribuens. Iere. 16. d. Vel reddidit duplices iniustitias: quia seruus sciens uoluntatem domini sui, & non faciens plagis uapulabit multis.

Reddit Deus iniquitatem patrum filijs, quum propter peccatum originale puniuntur filij: quod in primis parentibus fuit aequale. Vel quando filij imitantur parentes, puniuntur propter eadem peccata, propter quae puniuntur patres, & poena filiorum est poena patrum: ut ipsi patres in filijs quodammodo puniant. Exo. 20. a. 34. a. Tob. 21. d. Vel pater est diabolus: peccantes autem ministros peccati adiutoresque; requirimus quos tertium, uel quartum progeniem habet diabolus: quos in presenti Deus uerberat, ut in futuro leuius sustineant. Diabolus genuit Iudam, quum in illu intrauit: Iudas abiit ad principes sacerdotum: illi persuaserunt populo: & sic facta est quarta generatio.

Reddidit Deus retributionem Iudaeis, quum destruxit Hierusalem. Isa. 66. c. In retributionem quoque fiet mensura Iudaeis: quae per legem, quam acceperunt, iudicabunt & condempnabunt. ps. 68. Ioan. 5. c. Ro. 2. 11. b. Reddidit dominus sicut superbiam Iacob, ita superbiam Israel: quia sicut defendit luctatorem Iacob, ita contemplatorem Israel. Nahum. 2. a. Et licet vastati fuerint ab Assyrijs: liberati sunt tamen a destructione Assyrijs, & angeli singulorum fidelium quicquid in Iacob, & Israel adhaesit pulueris excusserunt.

Reddidit Deus mercedem Nabuchodonosor spolia Aegypti: quia seruiuit Deo in euerfione Tyri. Eze. 29. d. Designatur autem remuneratio malorum in hac uita: & quod si gentes seruent legem naturalem non peribit illis praemium in iudicio.

Reddit Deus aquas Aegypti purissimas: cum aufert errores a doctrina. Eze. 31. c.

Reddit uelociter Christum, quod iustum est, quia non differt iudicium, cum tempus est iudicandi: nec quisquam potest iudicij eius executionem remorari. Isa. 16. b.

Non reddidit Deus quasi aliquid acceperit. Tob. 41. a. quia bonum, quod agimus, est Dei praeuentem gratiam, nostrum uero per obsequentem liberam uoluntatem, quam a Deo habemus: & bona operatio non in Deo, sed in nostra credit utilitatem. Vnde. ps. 115. Quid retribuam domino pro omnibus, quae retribuit mihi.

Restituit Deus iudices & consiliarios sicut antiquitus, cum pro Moise, & Iosue & ceteris ueteris legis dedit apostolos, & doctores nouae legis. Isa. 1. g.

Retribuere dicitur dominus aliquando: quum praestat auxilium. ps. 54. 137.

Reddit mulier fortis bonum & non malum uiro suo. pro. 31. b. quado ecclesia uel anima reddit bona opera Christo ob gratitudinem. Reddit autem Deo uirtutes laborum, qui offert orationes, & confessionem peccatorum. Hose. 14. b. hoc est, uota reddere. Nahum. 1. d. Reddit autem uota coram populo, qui recta praebet exempla, & qui seruat promissa in baptismo, & qui offert eucharistiam: qui offert seipsum; & reddit uota de die in die, qui in caelesti patria Deum laudat: ita reddetur uotum Deo in Hierusalem, hoc est, in patria caelesti, quia hic licet uoueamus, tamen quadiu sumus in Babylone non possumus perfecte reddere, sed in resurrectione offeret holocaustum corporis & aequae. ps. 21. 60. 64. 65. 75. 115.

Basil. f. ps. 31. Hila. f. ps. 139. & 142. Gre. 8. mor. 26.

Amb. apo. Dauid. 14

Hic. f. f. 26.

umentorum est teneri reum doctorem, qui indiscretè aperuit sensum: unde simplices incidunt in errorem. Ideo tenetur agere poenitentiam & conari reducere errantes.

Table with 3 columns: Reference (e.g., Icy. f. Leui. 26.), Text (e.g., Reddentes decem mulieres panes ad podus, sunt decem precepta simpliciter tradita. Leui. 26. d.), and Marginalia (e.g., Proponi precepta, Poenitentia).

Redigere.

Redigere est vi quadam aut industria in aliquid reducere.

Table with 3 columns: Reference (e.g., Amb. 4. de interp. 9.), Text (e.g., Redigit Deus in nihilum, cum perpetuo condemat, aut cum in perpetuum destruit: quia ratione redacta est Hierusalem in nihilum. Isa. 34. c. Iere. 10. b. Eze. 26. d.), and Marginalia (e.g., Condemnans Deus, Scandalum infirmorum).

Redimere, uide Emere.

Redire, Regredi, Reuerti, Remeare.

Redire est quasi retro ire, hoc est, ad locum, unde prius quispiam venerat: quod & regredi, & reuerti dicitur. Reuerti etiam est reuocari. Exo. 14. g. Vt reuertantur aq̄e ad Aegyptios. Et reuersus, conuersus. Exo. 32. g. Reuersusq; ad dominum. Iterans. gen. 8. c. Quae non est reuersa ultra ad eum. Regressus. gen. 8. b. Reuersa est ad eum in arca. Respicies. 3. reg. 8. e. Et reuersi fuerint ad te in toto corde. Restitutus. Leui. 13. g. Facie pristinam non reuersam. Retrocedens. 4. reg. 19. b. Reuersus est ergo Rapsaces.

Reuerti

Table with 3 columns: Reference (e.g., reg. 19. b.), Text (e.g., Reuersus est ergo Rapsaces. Reuerti tribuitur Deo per metaphoram, sicut & ire. Dicitur autem reuerti Deus gratificando. gen. 18. b. Reuertar ad te hoc eodem tempore. Item quando parit, & quando in tribulatio), and Marginalia (e.g., Gratificans Deus, Parsens & succurres, Flagellans Deus ad poenitentiam).

ad ipsum reuertitur, vt canis ad vomitum. Eze. 7. d. pro. 26. d. Et reuerfa lepra est relapsus in heresim, aut peccatu. Leu. 14. f. Redire mensam mulieris dicit recedationem turpitudinis. Leu. 15. c. Et reuertens Israel in castra, sunt Iudaei ad pristinum errorem redeuntes. 1. reg. 4. a. Reuersus etiam Laban dimisso Iacob, typus est apostatarum a Christo recedentium, nec sequentium baptismum, quem acceperant. gen. 31. g. Reuersi autem a praelio antequam venirent ad aquas. Iudi. 7. a. designant Catechumenos, qui discedunt a fide antequam ad baptismum veniant. Reuerti de agro in domum est respicere retro. Mat. 24. b. Marc. 13. c. Sic reuerti ad tollendam tunicam est redire ad hominem veterem. Luc. 17. g.

Beda Gen. 31. Ori. f. Iudi. ho. 9. Aug. epi. 80.

Ori. f. Mat. ho. 29

Rup. f. Hofe. 7. Glo. or. f. Hofe 7.

Hic. f. Mich. 1.

Amb. f. Luc. 11. Hic. f. Mat. 12.

Ricar. de. f. victo. de doct. a. mysti. 6. 7.

Reuersi vt essent absq; iugo. Hofe. 7. d. dictum est de decem tribubus, quae recesserunt a lege: & dicitur de haereticis nolentibus obedire ecclesiae.

Reuertuntur errores haereticorum in mercedem meretricis, quia ipsi haeretici non habent diuitias de paterna haereditate. Mich. 1. b.

Reuertens immundus spiritus in domum suam est diabolus rediens ad Iudaeos, quos reliquit, quando illis data fuit lex. Mat. 12. d. Luc. 11. d.

Redit in memoriam iniquitas patrum, quae recitant martyria, vbi etiam est memoria tyrannorum.

Reuertitur sol ad locum suum, quando intelligentia veritatis redit ad mentem. Eccl. 1. 1. a.

Reuersi filij Israel in Phiairoth. Exo. 14. a.

Reuertentes aquae super Aegyptios. Exo. 14. g.

Reducere.

Reducere est retro ducere, & retrahere. Reduxit Deus Christum de abyssis terrae, quando eum resuscitauit a mortuis. ps. 70. Reducit etiam Deus nos iterum de abyssis terrae per mortem ipsius, a morte animae liberando: & reducit nos iterum, quando post baptismum peccantes ad poenitentiam reuocat: & quia resuscitatos in spe suscitabit in resurrectione. Isa. 57. d.

Hic. f. ps. 70. Arno. f. Au. f. ps. 70.

Hic. f. Iere. 29. & 6. Zach. 10.

Amb. 2. de Abra. 7.

Gre. 2. pasto. 6.

Glo. int. f. gen. 18.

Hic. f. Isa. 1. Gre. f. 1. reg. 2.

Cyrl. 7. f. Ioan. 5.

Gre. 19. mor. 37.

Gre. 17. mor. 13.

Glo. or. f. Isa. 37.

Rup. 6. f. gen. 39.

Reducit Deus captiuitatem, quando liberat a potestate diaboli. Et de terra Aegypti, & ab Assyrijs. Iere. 29. c. 31. b. Eze. 39. f. Zach. 10. d. Et reducens Abraham Lot, & omnem substantiam Sodomorum, est reuocans ad virtutem eos, qui in vitia ceciderant. gen. 14. c. Idem est reducere bouem errantem. Exo. 23. a. Et reducere abiectum de grege est eum, qui in culpam lapsus est ad statum iustitiae ex pastoralis sollicitudinis vigore reuocare: & errantem ad veritatem reducere. Eze. 34. a.

Resurrectio Christi Liberatio a morte animae & corporis

Liberans Deus a potestate diaboli. Reuocare ad virtutem.

Conuersio Iudaeorum in sine mundi

Conuersio gentium

Reducere ad fidem

Cognitio pristinae infirmitatis

Moderata praedicatio.

Punitio diaboli.

Observatio legis carnalis.

Reducens Deus Iacob in terram suam designat conuersionem Iudeorum in sine mundi futuram. gen. 28. c. 48. d. Formatus est autem Christus seruus vt reduceret Iacob ad Deum. Isa. 49. b. Reducere quoq; Sion in iustitia est aliquos ex Iudaeis iustificari. Isa. 1. g.

Reducit dominus ab inferis. 1. reg. 2. b. quia gentile populum ad filij sui fidem deuote accedentem suscipit: cui velut altus abyssi carcer extitit immanitas obscuritas erroris.

Reducere gregem ad caulas, & etiam ad pastum. gen. 29. b. est liberare simplices ab erroribus haereticorum, & dare illis pastum syncerę doctrinae. Non reducant autem mali pastores, quod abiectum fuerat, quando graui errore aut haeretica peste a veritate fidei abductos ad sinceritatem fidei non rursus conuertunt.

Reducit Deus hominem in puluerem. Iob. 10. b. quando per subtractionem spiritus mens aliquantum in tentatione deserit, & quasi ab humore pristino terra siccatur, vt infirmitate suam derelictus sentiat, & sine infusione gratiae, quantum homo aruit, agnoscat.

Reduci nauiculam, in qua praedicabat Christus paululum a terra. Luc. 5. a. designat praedicatorum rudibus debere populis, nec alta nimis de caelestibus, nec tamen terrena praedicare.

Reducit Deus regem Assyriorum per viam, qua venit, quando punit diabolum iuxta merita: & quando facit, vt non possit implere voluntatem suam aduersus bonos. Isa. 37. f.

Reducere Isaac in terram natiuitatis Abraham. gen. 24. a. esse velle seruare carnalem Iudaismum post legem euangelicam.

Redundare.

Redundare est superabundare, & etiam restituere, seu recidere.

Redundant torcularia vino. Ioc. 2. f. quando abundat doctrina in doctoribus ad docendos alios.

Glo. int. f. Ioc. 2.

Ricar. de. f. victo. de sat. uinc. hois. 10.

Non redudat mare, intransibus fluminibus: quia Deus punit citra condignum. Eccl. 1. 1. a.

Redundantes fluctus maris significant voces & iram Iudaeorum in Christum. Isa. 57. d.

Abundantia doctrinae.

Punit Deus citra condignum Iudaei in Christum.

Rasferre, uide Narrare.

Reficere, Recreare, Refocillare.

Reficere est recreare & restaurare, quasiq; renouare. Refocillare autem est eum, qui deficit, aliquo alimento restaurare.

Reficere lassum est adiuuare eum, qui in via domini fatigatur: ne penitus deficiat. Isa. 28. g.

Adiuuare fatigatum in via domini

Patriarchae. Stirps seruient desiderijs suis.

propago Iudaeorum: & etiam patriarchae. Isa. 27. b. Et generaliter radix est stirps. deut. 29. c. Sic refocillatus est Aegyptius, qui in mundo defecerat: vt deinceps diuina sequeretur. 1. reg. 30. c. Refocillare animam nititur, qui peruersis suis desiderijs satisfacere contendit. thre. 1. d. g.

Hila. f. ps. 116. Gre. 23. mor. 26.

Refocillare, uide Reficere. Reformare, uide Figura.

Regere, Regnare, Rex, Regina, Regulus, Regnum.

Regere est gubernare & quasi rem populi agere. Vnde dicitur Rex a regedo: & regnu est ipsa regio, quae a rege possidet & etiam ipsa potestas. Iudi. 9. b. Veni; & super nos regnu accipe. Regnare autem est regnu possidere seu regno praesse. Est etiam dominari. deut. 17. d. Vt longo tempore regnet, Gloriar. Exo. 15. d. Dominus regnabit in aeternu. Praualere. Iudi. 9. d. Regnauit itaq; Abimelech super Israel. Est item excellere ac virtute praestare, & strenue rem gerere. 1. cor. 15. Oporet eum regnare, donec posuerit inimicos suos subter pedes suos.

Deus

Rex in primis dicitur Deus, qui ipsum vniuersum regit. Et rex Aegypti est Deus rex huius mundi. gen. 40. 41. 47. ps. 104. Ipse est rex omnis terrae: qui prius notus in Iudaea dicebatur. ps. 46. Et rex virtutum. ps. 67. Et rex homo dicitur Deus pater. Matth. 22. a. Rex Isa. 57. b. ponitur pro Deo: aut e diuerso pro idolo Moloch.

Gre. nys. de subieq. filij.

Amb. f. ps. 104.

Ori. f. Mat. ho. 20.

Hila. f. ps. 67.

Au. f. ps. 46. 67. 71.

Hic. f. Isa. 57.

Basi. de. spu. s. 8.

Arno. f. ps. 129.

Hic. ad Princip. & f. Hila. 3. 4. 6. f. Soph. 1. & f. Zach. 9.

Ori. f. can. ho. 1. 2. & f. Mat. ho. 7.

Aug. 17. ciu. Del. 7. & f. ps. 71.

Hic. f. Eccl. 8. 8.

Gre. 20. mor. 4.

Ber. f. can. 4. 2.

Beda. f. pro. 20. & 29.

Au. 17. ciu. Del. 8.

Christus

Rex etiam dicitur Christus, qui est rex regum, & dominus dominantium, & rex fratrum suorum dicitur Ioseph designat Christum regem Iudaeorum. gen. 37. b. Ipse dicitur rex Dei, qui constitutus est rex a Deo patre. Et dicitur regere in virga ferrea ob constantem equitatem. Dicitur autem Iudas rex Dei: quia Christus erat de tribu Iuda. 1. reg. 2. b. ps. 2. 5. 9. 10. 44. 59. 67. 70. 71. 149. cant. 1. a. d. 2. a. 3. c. 7. e. Isa. 34. c. Iere. 8. g. 10. b. Mat. 18. c. 21. a. Regit autem Christus pacendo, & dirigendo. ps. 28. 62. 145. Sopho. 1. b. 3. c. Zach. 9. b. 11. b. 14. b. Ipse est rex regnas cum iustitia, & in decore suo, & rex in Sion, & rex Hierusalem. i. ecclesia. Eccl. 1. 1. a. Isa. 32. a. 33. c. d. 52. b. Ipse est rex, cuius os custodit Deus. Eccl. 1. 1. a. Dicitur sedere quasi rex. Iob. 29. d. Et rex sedens in solio iudicij. pro. 20. a. 29. c. Non autem ob aliud viuente adhuc Dauid regnare cepit Salomo filius eius: nisi vt hinc quoq; satis eluceat non esse ipsum, quem propheta praesignat: quae ad eum patre loquitur. 2. reg. 7. b. dicens: Et erit cum impleti fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis, suscitabo semen tuum post te, qui erit de ventre tuo, & preparabo regnum illius.

Angeli

Beati

Apostoli

Praelati

Doctores

Praedicatores

Sancti

Reges interdum dicuntur angeli: qui quo auctori omnium familiarium seruiunt, eo subiecta potius regit. Iob. 3. b. Beati etiam dicitur reges, quibus praebet delicias panis Aser. gen. 49. c.

Reges gentium dicitur apostoli. Isa. 13. 2. 14. d. 23. b. 49. c. f. 60. a. c. Et reges Iuda sunt episcopi & praelati in ecclesia. Ier. 1. d. 4. c. 17. d. Soph. 3. b. Et rex Damasci significat principes, & doctores ecclesiae ex gentibus. 2. par. 24. f. Et rex Hierusalem adductus in Babylonem, est praelatus peccati. Eze. 17. b. Reges de femine Dauid sunt episcopi & praelati. Iere. 21. a. Rex, cuius cor est in manu domini, est sanctus, in cuius mortali corpore non regnat mortale peccatum. pro. 21. a. Et reges terrae sunt apostoli & viri perfecti, qui dominatur corpori suo, quibus est terribilis Deus: quia eum colunt & adorant: qui egrediuntur ex Abraham. i. ex fide, & Sara. i. ex gratia. gen. 17. c. 35. b. 49. c. ps. 20. 44. 47. 67. 75. 118. 135. 137. 143. apoc. 1. b. Peculiariter autem rex dicitur praedicator: quia summum tenet celsitudinis, & vigore autoritatis; sunt autem reges ex eo dicti, quod peccati regnum ex corpore suo depulerint, & iustitia regnum in membris suis parauerint. ps. 60. Et reges, qui conubant ad audiendum sunt, in quibus regnat Christus, & sciunt regere seipsos, & ipse animus in carnem sibi subiectam habens imperium. Iudi. 5. a. Iob. 3. c. 12. c. 29. d. 36. a. Rex Saul est praedicator, aut praelatus, & quia regnauit etiam abiectus a Deo, designat sacerdotem, qui in peccato tractat sacra. 1. reg. 15. f. Reges Tharsis sunt, qui regnant in corpore suo. Et reges Arabum & Saba, qui moribus barbaris dominantur. ps. 71. Reges regnantes per sapientiam, sunt apostoli per Christum. pro. 8. b. Reges quorum voluntas sunt labia iusta, sunt sancti. pro. 16. b. 21. a. Aliquos ex his regibus interdum vincit diabolus. Haba. 1. c. Regunt autem gentes in virga ferrea, qui omnibus affectibus se uera iustitia imperant. ps. 2. apoc. 2. f.

Gre. 4. mor. 13.

Rich. de. i. victo. de 12. patriar. 35.

Hic. f. Isa. 14. 17. & f. Iere. 1. 4. 21. & f. Dani. 5. & f. Abac. 1.

Ori. f. Eze. ho. 11. & f. Num. ho. 11. & f. Iudi. ho. 6.

Arno. f. ps. 10. 71. 137. 143.

Hila. f. ps. 60. 67. 137.

Amb. 2. de Abra. 10.

Gre. 1. reg. 14. 15. & 4. mor. 23. & 11. me. 9. & 26. mor. 26.

Aug. f. ps. 67. 75.

Hic. ad Principi.

Rup. 5. f. gen. 29.

Beda. f. gen. 16. 49. & f. pro. 8. 16.

Imperium seculare.

Virtus

Diabolus

Rex interdum significat secularem dominationem in ecclesia, aut etiam carnalem praelatum, & praeterea virtutem. 1. reg. 8. a.

Rex sepe dicitur diabolus, qui dicitur rex Aegypti; & regnum eius est regnum peccati, & te nebrarum. Hic est rex nouus in Aegypto, qui nesciebat Ioseph. gen. 39. d. Exo. 1. b. 14. a. Ios. 11. a. Roma. 6. b. Ephe. 6. b. Et rex Hierico est idem princeps huius mundi. Ios. 6. a. Idem est rex Amorrhorum, hoc est, extraneorum: & rex Babilon, hoc est, profundus. ps. 134. 135.

Gre. f. n. reg. 8.

Ori. f. Ios. ho. 8. 16. & f. Ios. ho. 1. 8. & f. Exo. ho. 1. & f. Eze. ho. 11.

Arno. f. ps. 135.

Hic. f. Isa. 8. 14. & f. Nahum. 1. & f. Eze. 26. 19. & f. Ier. 21. & f. Hofe. 37.

Tertu. aduc. Iuda.

Cyrl. de adorat. & spu. s. ho. 30.

Mat.

Regnū aliquādo dicitur regimē praelatorū. I. reg. 10. c. de sermone autē regni non indicauit ei. **Regimē praelatorū.**
Regnum Iuda aliquando dicitur imperium animæ in inferiora. thren. 2. a. **Anima.**
Regna Chanaan dici possunt peccata quæ etiā reges dicuntur, quū regnant in nobis. ps. 134. **Peccata.**
Et regnum, quod cessabit de Damasco, est imperium diaboli in gentilitate. I. isa. 17. a. & regna **Imperium diaboli.**
Aquilonis sunt subiecti diabolo. Ierem. 1. c. & regna super quæ constituit Ieremias, hoc est, **Mali.**
Christus, sunt gentium aut peccatorum. I. isa. 1. b. ps. 45. Et regna mundi, quæ ostendit diabo-
lus, sunt varia vitiorum genera. Luc. 4. a. & eius regnum est, regnum mortis, & peccati. Roma. **Regnum mundanū**
5. c. & regnum humile, vel infirmum est in Babylone, quia nihil magnum & forte potest esse **Regnum mundanū**
in Babylone, hoc est, in hoc mundo. Ezechie. 17. b. Regnum bestiarū sunt omnes, in quibus lo- **Regnum mundanū**
cum habet mendacium. Apoca. 16. c. **Regnum mundanū**
Regnorum differentiæ, quas subsequitur est regnum perpetuum, diuersos status animæ & de **Regnum mundanū**
fectus significant: post quæ resurgit perfectius. Dani. 2. f. possunt autē sic ordinari, vt regnū au- **Regnum mundanū**
reum sit regnum charitatis, argenteum, veritatis, aut consilij, æreum simulationis, ferreum, cru- **Regnum mundanū**
delitatis: vel aureum est arrogantia, argentum iactantia, æreum pertinacia, ferreum, crudelita- **Regnum mundanū**
tis & avaritiæ, & est ex parte testium, quum simul amat voluptates. **Regnum mundanū**
Regnum Abimelech est regnum mundanum, aut principatus Iudeorum. gen. 20. c. **Regnum mundanū**
Regnum aliquando dicitur ipsa miseria. Sapi. 1. d. Nec inferiorum regnum in terra. **Regnum mundanū**
Regnum aureum erat Babylonium, argenteum, Medorum, & Persarum, æneum, Græcorū, **Regnum mundanū**
regnum vero ferreum, Romanorum. Dani. 2. f. **Regnum mundanū**
In regnū humile sit Aegyptus post pœnitentiā, quādo iam nō eleuat per superbiā. Eze. 29. b. **Regnum mundanū**
Regna, quæ transfert Deus, & constituit, sunt vitiorum, & virtutum. Dani. 2. c. **Regnum mundanū**
Regnum aduersus regnum pugnat, cum fideles separantur ab infidelibus: & qui crediderunt, **Regnum mundanū**
alios ad fidem pertrahere conantur. I. isa. 19. a. **Regnum mundanū**
Regnum Saulis typus fuit regni Iudæorum: quod abiectum est, adueniente regno Dauid, **Regnum mundanū**
hoc est, Christi. I. reg. 15. f. **Regnum mundanū**
Regia via per quam incendendum est, est Christus, & etiam medium virtutum. ntm. 21. c. **Regnum mundanū**
Christus,
Medium virtutum.
Regio, Plaga.
Regio est prouincia, quæ sub rege erat, ab eoq; regebat. Sunt etiam regiones partes, in quas **Regio, Plaga.**
diuiditur cœlum, & etiam terra, quæ sunt quatuor præcipuè oriētalis, occidentalis, austra **Regio, Plaga.**
lis, aquilonaris, quæ & plagæ dicuntur. **Regio, Plaga.**
Plaga orientalis significare potest ipsum Deum, qui principium & origo est omnium. Itē sta **Regio, Plaga.**
tum primi hominis, & etiam tempus natiuitatis hominis. Gen. 25. a. **Regio, Plaga.**
Plaga Meridiana, gratiam spiritus sancti designare potest, aut etiam prosperitatem. Exod. 36. **Regio, Plaga.**
c. 38. d. Vide Meridies. **Regio, Plaga.**
Regio viuorum est gloria cœlestis: Nam hic est regio mortuorum: vbi viuēdo morimur. ps. **Regio, Plaga.**
114. Illa autem est regio propria, ad quam reditūm est, vt Magi reuersi sunt in regionē suam. **Regio, Plaga.**
Mat. 2. b. & ibi sunt regiones, quas dat Deus, diuersæ videlicet māsiones. gen. 26. a. Regio autē **Regio, Plaga.**
longinqua, ad quam abiit homo nobilis, dici potest cœlum, aut etiam totus mūdus. Luc. 19. b. **Regio, Plaga.**
Regio campestris Iordanis, vbi fusa sunt vasa templi. 3. reg. 7. g. Designat ecclesiam ex genti- **Regio, Plaga.**
bus, vnde educti sunt prædicatores, & doctores, qui sunt vasa apta templo Dei. Et regio Amor **Regio, Plaga.**
rhæorum eandem ecclesiam ex gentibus designat seu gentilitatem. Exod. 34. b. & etiam regio **Regio, Plaga.**
Philistinorum. I. reg. 6. a. & regiones sunt ecclesiæ gentium. Iob. 5. d. Regio quoq; cuius ligna **Regio, Plaga.**
confracta sunt, dici potest gentilitas. Exo. 9. f. Eze. 39. c. **Regio, Plaga.**
Regio deserti, Iudæorum corda, & hæreticorum, & quorumlibet peruersorū significare po- **Regio, Plaga.**
test. Iob. 1. f. & regio, quam deuorant alieni, est Iudæa. I. isa. 1. b. Ipsa est regio Gerafenorū. Matt. **Regio, Plaga.**
8. e. Erat regio desiderabilis ante mortem Christi. I. isa. 32. c. I. isa. 1. c. potest etiam in his locis ani- **Regio, Plaga.**
mam significare. **Regio, Plaga.**
Regiones Aegypti, quas circuibat Ioseph. Gen. 41. f. Designare possunt episcopatus, & dig **Regio, Plaga.**
nitates in ecclesia. **Regio, Plaga.**
Plagæ quatuor vnde colligit Deus dispersos Israel designat ex omni parte aliquos conuer- **Regio, Plaga.**
tendos. I. isa. 11. c. **Regio, Plaga.**
Regio circa Iordanē, quæ irrigat, delicias huius seculi significare potest: & hæc elegit Loth. **Regio, Plaga.**
Gen. 13. c. Regio autē circa Sodomā, quæ est eadē, designat etiam alia vitia, vel periculū vitiorū: **Regio, Plaga.**
& ignauā vitā, q̄ ideo fugiēda est: & tandē est subuersa. gen. 19. Regio quoq; lōginqua ad quā **Regio, Plaga.**
abiit filius pdigus. Luc. 15. c. Significat regionē vmbre mortis, q̄ est status peccati in hac vita. Di- **Regio, Plaga.**
citur autē lōginqua, eo q̄ a p̄ris sui beneplacito volūtatis deprauatiōe lōge erat alienat. I. isa. 9. a. **Regio, Plaga.**
Plaga aquilonaris tentationes & aduersitatem significare potest. Exo. 26. c. 38. b. **Regio, Plaga.**
Plaga occidentalis finis mundi, & etiam mortis typum generare potest. Exo. 26. c. 38. b. **Regio, Plaga.**
Regiones Israel dici possunt scripturæ sacræ, quæ erant apud Iudæos, quas dicuntur diuide **Regio, Plaga.**
re fideles ecclesiæ: spiritualiter eas explicantes. Mich. 2. b. de hoc. I. isa. 1. b. Regionem vestrā **Regio, Plaga.**
coram

coram vobis alieni deuorant. **Regio mortis** in Hierusalem. Ier. 31. g. Designat multos in ecclesia esse in peccato. **Regiones impij** diti possunt ij, quos Antichristus peruertit. Iob. 18. d. **Regio pro campo,** & loco non tuto ab hostibus sumitur. Mich. 4. c. **Regredi, uide Redire.**
Regula, Norma.
Regula est norma, qua lineæ diriguntur: dicitur quasi mensuram regens. Per trāslationem re- **Regula, Norma.**
gulæ dicuntur præcepta. Regula pro vna sumitur. Leui. 19. g. 3. reg. 6. d. **Regula, Norma.**
Regula seu lamina aurea, quam tulit Achan de Ierico, designat falsa dogmata philosopho- **Regula, Norma.**
rum, eloquentiæ decorē ostiata. Iosue. 7. c. Norma etiam fabri designat dialecticam hæretico- **Regula, Norma.**
rum. I. isa. 44. b. **Regula, Norma.**
Norma mensuræ Hierusalem. Ier. 31. g. designat præcepta, quibus regitur ecclesia. Ipsum quo **Regula, Norma.**
q̄ euangelium regula dicitur. I. Cor. 10. c. d. Gala. 6. d. Philip. 3. a. **Regula, Norma.**
Ad normam dolati lapides pretiosi domus filij Pharaonis. 3. reg. 7. b. **Regula, Norma.**
Regulus serpens, uide Basiliscus. **Regulus serpens, uide Basiliscus.**
Reinuitare, uide Inuitare.
Releuare.
Releuare est rursus leuare, & id quod aggravatum est, exonerare. **Releuare.**
Releuat Deus manum, quum miseretur pœnitentium, & à flagellando cessat. I. reg. 6. a. **Releuare.**
& releuat oppressos, quū liberat gentiles ad fidem venientes, ab oppressione diaboli. Iob. 12. d. **Releuare.**
Religare, uide Ligare.
Religio.
Religio est Dei cultus cum aliquibus ceremonijs exhibitus. **Religio.**
Religio phasæ cultum phasionis Christi significat. Exo. 12. d. **Religio.**
Religio perpetua est religio christiana, quæ non mutabitur. Exo. 29. b. Leui. 7. d. 16. g. **Religio.**
Reliquiæ, Reliquum, Residuum.
Cæteri, Re manere, Superesse.
Reliquiæ dicuntur pauca, quæ relicta sunt: & reliquum, id quod superest, & remanet; **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
vel residuum est. **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
Reliquiæ Dei dici possunt Elias, & Henoch. ps. 20. **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
Remanens solus Iesus in absolutione adulteræ. Ioann. 8. d. Designauit ipsum solum esse, qui **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
peccata remittit. **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
Reliquum corpus vituli extra castra comburendum, designat corpus Christi, quod extra vi- **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
bem crucifixum est. Leui. 4. b. **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
Reliqua pars similæ oblatæ, vel reliquum de sacrificio. Leuit. 2. a. 5. b. 6. b. est illa perfectæ, & **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
in cœlis abscondita, atq; reposita in Christo scientia: siue nptitia. In ipso enim sunt thesauri sa- **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
pientia, & scientiæ absconditi. Vel ediuerso dici potest scientiā, quæ nobis comunicatur: **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
quam comedunt filij Aaron. **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
Reliquiæ Israel sunt apostoli & cæteri credentes ex Iudæis: qui etiam dicuntur reliquiæ gre- **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
gis domini: & reliquiæ fratrum Christi: & remanens populus sunt, qui crediderunt ex Iudæis. **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
4. reg. 19. f. ps. 20. I. isa. 10. e. 11. c. 17. a. Iere. 23. a. 31. b. Mich. 4. c. 5. a. 7. d. Sopho. 2. b. 3. c. Zacha. 8. b. **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
Roma. 9. f. Reliquiæ etiam Israel erunt, qui congregabuntur ex Israel in fine mundi. Michæ. **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
2. b. Et reliquiæ Idumææ erunt reliquiæ Iudæorum in fine mundi. Amos. 9. d. Remanentes itē **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
dem de domo Eli erunt reliquiæ Israel in fine mundi: quæ conuertentur à peccatis commissis **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
cum malis p̄glatis. I. Regum. 2. g. & residuum eruc̄, aut locustæ sunt reliquiæ Israel. Vel sunt re- **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
liquiæ virtutis animi. I. isa. 1. a. Residui quoq; filiorum Aaron, Eleazar, & Ithamar. Leuitic. 10. c. **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
Sunt reliquiæ saluandæ. **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
Reliquiæ ciuitatis sunt venientes ad fidem ex infidelibus. Num. 24. d. Ipsi pertinent ad reli- **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
quias Christi. Ier. 15. c. Et reliquiæ Syriæ sunt fideles ex gentibus. I. isa. 7. a. & residuū populi Dei **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
dicuntur, qui remanserunt in fide, relicti Iudæis, & hæreticis. I. isa. 28. b. **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
Reliqui de populis sunt ecclesiastici viri non decepti. Haba. 2. b. Sic erunt residui Eleazar, **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
& Ithamar. Leui. 12. c. Et reliqui à mundanis sunt, quos mundus despicit, qui conuertuntur ad **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
Deum. Iob. 4. d. generaliter reliqui dici possunt iusti. **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
Reliquum de sacrificio datum Aaron designat altiorem cognitionem secretorum datam sa- **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
cerdotibus. Vel designat perfectam, & in cœlis absconditam atq; repositam in Christo scientiā **Reliquiæ, Reliquum, Residuum.**
Leui. 2.

Leuitic. 2. a. Reliquia autem sacrificij comburēda, & etiam quod remanet de agno, sunt indiscussa mysteria, & non intellecta. Exod. 12. b. 29. f. Leui. 7. b. 8. c. 10. c. Non remanet autē quicquam vsq; manē: quia omnia creduntur, & implentur ante diem iudicij. Remanentes quoq; spicae sunt doctrinae legis reliquae christianis: Vel quod relinquitur cognoscendū post hanc vitam, quod dimittitur Christo, Leuitic. 19. b. 23. d. & reliquiae pascuarum sunt aliqua de scripturis. Ezechie. 34. e. Superfuit autem de panibus, quos diuisit Christus: quia sermo Christi cum diuiditur augetur. Lucae. 9. c.

Remanentes paucae oliuae in ramis, sunt pauci electi, qui residui erunt ex persecutione Antichristi. Isaia. 24. c.

Reliquum de manna reponendum vsq; mane in die sexto, Exod. 16. f. Designat opera facienda in hac vita: quae ad futura debent reservari. Rursum non debet remanere de sacrificio pacificorum vsq; mane, Leui. 7. a. Quia debem⁹ hic instanter operari, ne in iudicio vacui inueniamur.

Reliquus populus, quē remisit Saul, designat imperfectos. 1. reg. 13. a. Et reliquum vulgus potest dici multitudo vitiorum, quae sequuntur demones.

Reliquus sanguis hostiae. Exod. 24. b. 29. b. Leui. 4. b. 5. c. 8. e. 9. b. Designat fidem passionis Christi: vel est sanguis Christi dilatatus ad redemptionem futurorum, vel sanguis martyrum effusus ad honorem Christi. Remanens autem armus de sacrificio. 1. reg. 9. d. Designat fortitudinem martyrum in passionibus. Quia licet Christus per crucem omnes redemerit, remansit tamen, vt qui redimj, & regnare cū eo nititur, crucifigatur. Ideo. 2. Timot. 2. c. si compatimur, & conregnabimus, & 1. Petr. 2. d. Christus passus est pro nobis vobis relinquens exemplum, vt sequamini vestigia eius. & Colossē. 1. d. Ad impleo, quae desunt passionum Christi in corpore meo.

Reliqua superficies domus leprose. Leui. 14. e. Designat eos, qui sanam habent opinionem in ecclesia. Ad idem referri potest, reliqua caro leprosi. 13. c.

Superesse solum sepulchrum. Iob. 17. a. est considerare omnia huius seculi esse defluētia, & ita viuere quasi mox sit moriturus, omnibus vitae praesentis desiderijs contradicendo.

Reliquus dictus David. 1. reg. 16. b. designat eū, qui intus abiectus est per humilitatem, & foris despectus tanq; vilis.

Reliquiae hominis pacifici. ps. 36. designant corpus iusti in iudicio resurrectionum in gloria. Vel dicitur quia etiam post mortem viuunt iusti. Sic non erunt reliquiae impij. Iob. 18. d. Reliquiae verò impiorum sunt corpus perituum in gehenna.

Reliquiae cogitationis, quae confitentur Deo. ps. 75. designant odium & detestationem peccati: vel cogitatio est prima conuersio, quae confitetur: reliquiae verò cogitationis, memoria, & gratiarum actio, quae agit diem festum. Sumitur autem pro memoria. 1. E. dr. 9. c. Vt dimitteren tur nobis reliquiae. ps. 36. Sunt reliquiae homini pacifico. Sapi. 13. c. Sopho. 2. a.

Reliquiae Babylonis sunt prauae cogitationes, vel prauis affectus. Isa. 14. g. & reliquiae Philistae. Isa. 14. g. & reliquiae Baalim. Sopho. 1. a.

Reliquiae aliquando dicuntur heredes. deut. 28. b. Benedictae reliquiae tuae. Designant autem bonae intentionis praemium.

Remanens solus Benjamin apud patrem. Gen. 42. g. designat Paulum nō dum credentem in Christum, sed adhuc manentem in synagoga.

Remanēs solus Noe in arca cum suis. Gen. 7. d. designat hominem viuentem, prauis affectibus refecatis.

Non remanere vna m locustam in sinibus Aegypti. Exod. 10. c. Indicat beneficentiam Dei, etiam erga malos.

Remanent ciuitates absq; habitatore. Iere. 4. b. Quando recedunt aliqui ab ecclesia.

Remanere ranas in flumine. Exo. 8. b. est in fluxu, & ceno mundi non deesse loquaces, & aduocatos. & c.

Remanere oues, & armenta in Aegypto est relinqui simplices in tenebris vitiorū: quod procurat Pharaon, hoc est diabolus: & tamen non remanet vngula filiorum Israel. Exo. 10. g.

Reliquiae Iudaeorum, quas diuiserunt paruulis suis. ps. 16. sunt hereditas crudelitatis transfusa in filios, quando ipsi dixerunt: Sanguis eius super nos & super filios nostros. Haeretici quoq; reliquias discipulorum relinquunt alijs.

Non erunt reliquiae domus Esau, quando in fine mundi omne genu flectetur Christo. Abdiā. f.

Reliquiae peccatorū sūt extrema peccaminū in inferno puniēda, quia nō hic plene puniunt Iob. 22. c. 27. c. ps. 36. Residuū quoq; grandini est poena inferni: vel id, quod relinquitur ad maiorem poenam. Exo. 10. a.

Non esse reliquias Chaldaeorum est nihil superstitionis reservari. Ier. 50. e. Superesse autem nullum ex Aegyptijs, est omnia peccata in baptismo deleri. Exo. 14. g.

Non

Mysteria nō intellecta.

Doctrina legis restā christianis.

Paucielecti.

Operandum in hac vita.

Imperfecti. Multitudo vitiorū.

Fides passionis Christi. Sanguis Christi. Sanguis martyrum. Fortitudo martyrum.

Recedē sententēs.

Viuere vt moriturus.

Humilis.

Corpus suscitandū.

Detestatio peccati. Memoria & gratiarum actio.

Prauae cogitationes vel affectus.

Heredes. Praemium.

Paulus nondum credens.

Beneficentia Dei in malis.

Recedere ab eccles.

Loquaces in mōdo.

Remanere simplices in tenebris.

Crudelitas Iudaeorum.

Peccata in inferno puniēda.

Abolitio superstitionis & peccatorum.

ALLEGORIARVM. 557

Non remanet de cibo hypōcritae quicquam. Iob. 20. c. Quia cum ipse ad aeterna supplicia rapitur, a cunctis bonis, quae possederat, alienatur.

Residuū annorū Ezechie. Isa. 38. b. Est illud, quod considerabat se posse viuere per naturā. Lyrā. f. Isa. 38. Superesse multum dici ad pastum ouium. Gene. 29. b. Dicitur quando adhuc est tempus ad docendum, vel operandum.

Reliquiae ligni salis sunt residui, haereticorum sectatores. Isa. 10. e. Idē sunt reliquiae terrae Moab. Gre. 18. mor. 7. Isa. 15. d. 21. d. Et reliquiae de gētibus. Zac. 14. c. & reliquiae hoīs impij. Iob. 27. c. Designat etiam posteritas malorū. Iob. 22. c. Remanēs quoq; d Gog, sūt reliquiae haereticorū. Ez. 39. d. Am. 4. a.

Reliquum de pinu sunt superflua, & falsa addita scientiae, & doctrinae naturali. Isa. 44. c. Residuū domus Israel dicitur, quasi non remanserint ex eis, nisi faeces. Isa. 46. a. Hic. f. Isa. 44. c. f. Isa. 46. a.

Remeare, uide Redire.

Rememorari, uide Meminisse.

Remittere, Remissio, Venia.

Remittere est retro mittere: aut mittere ad eum locum, vnde aliquis prius missus est: interdum est rursus mittere: & condonare. ps. 31. Remissio impicitate peccati mei. Reducere. 1. reg. 6. a. Quomodo remittamus eam. Relaxare. Exo. 17. c. Sin autem paululum remisisset.

Remittere manus est ab operibus cessare, ac otiosum esse: & ad terrena cōuertī. Exo. 17. c. Remittens Moses vxorem ad focerum. Exo. 18. a. Designat praetatum aut praedcatorem omnia impedimenta temporalia soluere debere, vt verbi ministerio vacet.

Remittere arcam in locum suum. 1. reg. 6. a. est ex parua cognitione mysteriorum in hoc seculo ad paruum futuri seculi reuelationem venire. Remittere autem arcam vacuam est habere notitiam mysteriorum sine bonis operibus.

Remittēs Saul reliquum populum in tabernacula sua. 1. reg. 13. a. Designat praedcatorem docentem eos, qui perfectionem attingere nequeunt, in suo statu innocentia seruare. Sic dicebat apostolus. 1. Cor. 7. a. Propter fornicationem autem vnusquisq; vxorem suam habeat.

Remon.

Remon. i. malum renatum siue astitudo: nomen aliquarū ciuitatū. Iosū. 15. c. 19. a. Iudi. 20. g. Et nomen idoli. 4. reg. 5. c. Et excelsus collis in Hierusalem: qui designat ordinem ecclesiasticum. Zach. 14. b. Est etiam nomen patris Baana & Rechab seruatorum Isoboseth, quem ipsi occiderunt. 2. reg. 4. a. Typus esse potest diaboli.

Remon Phares.

Remon Phares. i. excelsa intercisio: decima sexta mansio filiorum Israel in deserto Pharan: quo peruenitur ē Rethamim: quia post excelsam contemplationem separaf homo ab omnibus terrenis. nume. 33. c. Vel interpretatur mali pūnici diuisio, aut malum punicum diuisio nis: & designat vnitatem ecclesiae cum ordinum diuisione consistere. Ad eam peruenitur ē Rethma.

Remouere, uide Auferre.

Remunerare, uide Donum.

Remus, Remigare, Remiges.

Remus est, quo remiges naues agunt. Remiges autem sunt remigandi ministerio mancipati.

Remigare vero est remis nauem agere.

Remiges in malum sunt demones, aut haeretici, qui alios ad inferos ducunt. Isaia. 33. d. Ezechie. 27. b.

Remi ex quercu de Basan designant conuersos ab ignominia peccatorum, & cum apostolis nauigantes, ab eisq; deducti. Eze. 27. a.

Remigantes discipuli sunt laborantes, & semper progredientes, ac vsq; in finem perseverantes inter fluctus huius seculi. Ioan. 6. c.

Remigantes nauē vt reducerent Ionam in terrā. Ionā. 1. d. designant discipulos volentes defendere Christum, ne caperetur: vt cum dixerunt: Dñe si percutimus in gladio.

Renasci, uide Nasci.

Reues, Renunculi.

Reues sunt, qui lumbis adherent, suntq; vasa libidinosi humōris. Aliquando autem sumuntur pro lumbis. Exo. 1. b. Reues vestros accingetis.

Reues Christi dici possunt apostoli: & ad reues est atramentariū. Eze. 9. a. Quia cū reues sint

aa 3 in po-

SYLVA

In posteriori parte corporis, designat, quod postquam ipse dominus mortuus est, & resurrexit, & ascendit in caelum, tunc testamentum nouum per apostolos scripsit.

Renes etiam Christi dici possunt Iudaei. ps. 15. b. increperunt me renes mei. *Iudaei*

Renes vt sunt lateantes, concitiam significare possunt, quam scrutatur Deus. ps. 7. Iere. 12. a. 20. b. Threno. 3. b. *Conscientia.*

Renes vt sunt vasa libidinosi humoris, delectationes carnis, ac libidinem significare solent. Exo. 12. c. 28. g. 29. b. Leui. 3. a. 4. 7. 8. 9. ps. 7. 15. 75. 72. Nahu. 2. c. & possidet Deus renes, quum quis caste viuit. ps. 138. & vsq; ad renes est aqua, quum est profectus vsq; ad mitigandos carnis appetitus. Eze. 47. a. & precingit Deus fune renes regum; quum dissoluto castitatis cingulo, in membris delectationem peccati dominari permittit; vt quos in occulto superbia inquinat, qua sunt detestabiles etiam in publico ostendat. Iob. 12. c.

Renes praeterea designant ipsam partem concupiscibilem, & generaliter affectus aut opera. ps. 7. 25. 39. 138. Pro. 23. b. Iere. 11. d. 12. a. & renes, quos scrutatur Deus, referri possunt ad opera, sicut corda ad cogitationes. *Concupiscibilis affectus.*

Renes viri accincti auro castitatem puram designant in praetato. Dani. 10. a.

Renes oblatis in sacrificio designare possunt matrimonium propter prole habendam in honorem Dei contractum. Leui. 3. a. *Opera.*

Renuculi etiam traditi ignibus, designant nullum motum carnalem fuisse in Christo. Leui. 3. a. *Castitas.*

Renouare, uide Nouus.

Renuere.

Renuens est signo capitis aliquid negare, quod etiam abnuere dicitur. *Matrimonium.*

Renuens Iacob permutare manus, quas posuerat super capita Ephraim & Manasse, designat firmitatem prophetiae; & etiam constantiam in fide, vt dignitates spirituales praeponeantur temporalibus. Gen. 48. d. *Firmitas prophetiae.*

Renuens Pharaon dimittere populum Dei. Exo. 9. a. designat diabolum; qui obstinate nititur retinere homines in peccatis. *Eminentia dignitatis spiritualis.*

Renuit curari plaga, cum peccatum emendationem non admittit. Ier. 17. b. *Obstinatio diaboli.*

Renuitiare, uide Nuntiare.

Repandus.

Repandum dicitur, quod est recuruum, & sinuum; & retrosum patet; vt repandum liliū. 3. reg. 7. d. 2. Par. 4. b. designat autem repandum liliū Christū resuscitatum. Nam ante passionem quasi adhuc clausum liliū fuit: quum in miraculis clarus homo resulsit. Post resurrectionem verò & ascensionem, repandum se liliū a iudibus caeli exhibuit: quibus in assumpta humanitate potentiam diuinæ claritatis, quam habuit anteq; mundus esset, ostendit. *Incurabile peccatū.*

Repellere, uide Eijcere. Repente, Repentinus, uide Subitus.

Reperire, uide inuenire.

Repetere, uide Iterare.

Repetere quandoq; est id, quod commodatum, aut mutatum est, petere: & repetere à proximo quod debet, est corripere eum peccantem inter se, & ipsum solum. Deut. 24. b.

Replicare, uide Iterare. Reponere, uide Collocare.

Reportare, uide Ferre. Reprehendere, uide Arguere.

Reprobare.

Reprobare est damnare, & prauum ac inutile iudicare. *Resurrectio Christi.*

Reprobauit dominus cogitationes populorum, & consilia principum, quando post passionem, & mortem resurrexit, remanentibus consulis principibus Iudaeorum. ps. 32.

Reprobauerunt adificantes lapidem, quando sacerdotes, & scribae condemnarunt Christū. ps. 127. Matth. 21. d. *Condemnantes Iudaei Christum.*

Reprobantes verbum sunt haeretici reiicientes veritatem ecclesiae. Isa. 30. c.

Reprobat increpatione Dei, qui percussus pro culpa in quaerela suae passionis contra Deum eleuatur. Iob. 5. c. *Haeretici reiicientes veritatem.*

Reprobus, uide Malus. Repromittere, uide Promittere.

Reptare, Reperere, Reptile, Serpere.

Reperere dicitur de animalibus, quae pedibus, & ventre gradiuntur. Vnde reptilia dicuntur. *Murmurans contra Deum.*

Reptare autem est frequenter reperere. Serpere autem est reperere, & quasi in modum serpētis circuire

circuire, paulatimq; decurrere.

Reptans manibus Ionathas, designat praedicatorē humiliantē se ad conuersionē peccatorū per affectum cōpationis, vt eos conuertat. 1. reg. 14. b. Sic dicebat Chrs. Matt. 9. b. Non habent opus sani medico, sed male habentes. & Non veni vocare iustos, sed peccatores. Et Paulus oīa factus erat oībus; vt oīs Chrsō lucrificeret. 1. cor. 9. d. Vel reptare manibus est prius operibus ostēdere quid debeat praedicare: Iuxta illud. Mat. 5. b. Sic luceat lux vra corā hoīb; vt videant opera vestra bona. Et reptans manibus stellio, est simplex benē cum labore operans. Pro. 30. d.

Reperere pectore dicit, q. est pollūt' i cogitatione. Reperere verò vētre est libidini vacare. ge. 3. c. *Reptilia sunt homines rebus terrenis innixi: vel homines difficile credentes: vel baptizati, sed imperfecti per terrena quarentes caelestia. Gen. 1. e. Leui. 5. a. 11. g. Reptilia etiam sunt apostoli, & praedicatores, cum labore ferentes mysteria per omnem terram.*

Reptilia, quibus dominatur homo sunt gentiles. Gen. 1. d. Hose. 2. d. *Reptilia animae viuētis dici possunt opera, quae profunt animis viuis per gratiam. Gen. 1. c.*

Reptilia etiam dici possunt opera legis. Leui. 5. a. *Reptilia in mari sunt Iudaei in lege, & haeretici, & tētorēs in mūdo. Reptilia quoq; sunt, qui sunt in inferno. ps. 67. 103.*

Quasi reptile non habens principem reputantur homines in hoc mūdo, quando mali persequuntur, & perdunt bonos, quasi non sit prouidentia. Habac. 1. d. *Quasi reptile non habens principem reputantur homines in hoc mūdo, quando mali persequuntur, & perdunt bonos, quasi non sit prouidentia. Habac. 1. d.*

Reptilia, quae producit terra, & reptilia in templo, sunt vitia in anima, & praua cogitationes & omnino terrenae, & opera carnis. Gen. 1. c. Eze. 8. c. 38. f. Mich. 7. d. Et reptilia sunt intra papicem, quando cogitationes voluuntur in mēte, quae à terrenis desiderijs nunq; leuantur. *Reptilia, quae producit terra, & reptilia in templo, sunt vitia in anima, & praua cogitationes & omnino terrenae, & opera carnis. Gen. 1. c. Eze. 8. c. 38. f. Mich. 7. d. Et reptilia sunt intra papicem, quando cogitationes voluuntur in mēte, quae à terrenis desiderijs nunq; leuantur.*

Serpit homo vegetatiua virtute cum reptilibus, quae super terrā reptat, cui virtuti inferuit homo prima etate: cui ante diluuiū data sunt olera, plātā, & caetera vegetatiua solummodo in cibū. *Serpit homo vegetatiua virtute cum reptilibus, quae super terrā reptat, cui virtuti inferuit homo prima etate: cui ante diluuiū data sunt olera, plātā, & caetera vegetatiua solummodo in cibū.*

Serpere dicitur vt caeter sermo haereticus. 2. Timot. 2. c.

Repudiare, Repudium.

Repudiare est non accipere, & reculare, & peculiariter matrimonium dirimere, quasiq; ob rem pudendam coniugem repellere. *Repudiata mulier est anima per peccatum à Deo abiecta, & peculiariter synagoga: & etiam doctrina haeretica. Leui. 21. b. Eze. 44. f.*

Repudiata mulier est anima per peccatum à Deo abiecta, & peculiariter synagoga: & etiam doctrina haeretica. Leui. 21. b. Eze. 44. f. *Repudiata filia sacerdotis, quae nupserat alienigenae, est anima respiciens ab errore doctoris haeretici, Iudaei, vel gentilis. Leui. 22. b.*

Repudiata filia sacerdotis, quae nupserat alienigenae, est anima respiciens ab errore doctoris haeretici, Iudaei, vel gentilis. Leui. 22. b. *Repudij liber non est datus à Deo synagoge, nisi quia ipsa prius recessit à Deo per peccatū. Eadem est ratio de haereticis. Isa. 50. a. Iere. 3. c.*

Repugnare, Resistere.

Repugnare est pugnando resistere, & contradicere, & refragari. *Resistit Deus superbis, hoc est, haereticis. Iaco. 4. b. Resistere quoq; in die malo, est resistere diabolo. Eph. 6. c. 1. Pet. 5. d.*

Resistit Deus superbis, hoc est, haereticis. Iaco. 4. b. Resistere quoq; in die malo, est resistere diabolo. Eph. 6. c. 1. Pet. 5. d. *Resistens princeps Persarum angelo Danielis. Dani. 10. b. Erat faciens pro commissa sibi p uincia, ne captiuus populus Iudaeorum dimitteretur. Potest etiam intelligi resistere enumeratione peccata Iudaeorum: propter quae nondum debent dimitti.*

Resistere Deo dicitur, qui eius dispositionibus repugnare conatur. Iob. 9. a. 41. a. Resistētes aut dexterā Dei, sunt daemones resistentes Deo: & Iudaei Chrsō: & haeretici ecclesiae. ps. 16. *Resistere Deo dicitur, qui eius dispositionibus repugnare conatur. Iob. 9. a. 41. a. Resistētes aut dexterā Dei, sunt daemones resistentes Deo: & Iudaei Chrsō: & haeretici ecclesiae. ps. 16.*

Repugnat etiam veritati responsio haeticorum. Iob. 21. d. & resistit lingua haeticorum & philosophorum ipsi ecclesiae. Isa. 54. d. *Repugnat etiam veritati responsio haeticorum. Iob. 21. d. & resistit lingua haeticorum & philosophorum ipsi ecclesiae. Isa. 54. d.*

Resistere iri Dei nemo pot: quādo implacabiliter excitat. Iob. 9. a. licet ei resistat p sctōs, quādo ipse ordinat sibi oīonibus resisti, vt eū placauit Moses, & Aarō, Phinees, & David, & c. *Resistere iri Dei nemo pot: quādo implacabiliter excitat. Iob. 9. a. licet ei resistat p sctōs, quādo ipse ordinat sibi oīonibus resisti, vt eū placauit Moses, & Aarō, Phinees, & David, & c.*

Resistens Amalce Israeli ascendenti de Aegypto. 1. reg. 15. a. designat fortes carnis impugnationes: quae vexant eos, qui mundum relinquunt, iuxta illud apostoli ad Romanos 7. d. Vi deo aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meae. *Resistens Amalce Israeli ascendenti de Aegypto. 1. reg. 15. a. designat fortes carnis impugnationes: quae vexant eos, qui mundum relinquunt, iuxta illud apostoli ad Romanos 7. d. Vi deo aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meae.*

Reputare.

Reputare est multum & saepe putare & retractare, & etiam computare. *Reputat Deus hominem, cum dat ei sui cognitionem, & multis ornat donis. ps. 145.*

Reputat Deus hominem, cum dat ei sui cognitionem, & multis ornat donis. ps. 145. *Reputatus homo excelsus, est Christus, cui conuenit celsitudo. Isa. 2. d. Idem autem non est reputatus in passione. Isa. 53. a. & reputatus est eum sceleratis: quia crucifixus est inter latrones, vel quia descendit etiam ad inferos. Isa. 53. d.*

Reputatae sunt gentes Deo quasi momētum statē, quod facillimē in vtrālibet partem inclinatur. Isa. 40. d. *Reputatae sunt gentes Deo quasi momētum statē, quod facillimē in vtrālibet partem inclinatur. Isa. 40. d.*

Reputat Deo omnes annos suos in amaritudine animae suae, qui dolet de peccatis, nec praeteritam approbat prosperitatem. Isa. 38. c. *Reputat Deo omnes annos suos in amaritudine animae suae, qui dolet de peccatis, nec praeteritam approbat prosperitatem. Isa. 38. c.*

Glo. int. f. ps. 15.
Glo. int. f. Ier. 12.
Hic. f. Nahum. 2.
Amb. ex hor. ad vir.
Gre. 11. mor. 9. & 12.
170. 2. 22.
Aug. f. ps. 7. 72. 138.
Ilych. f. Leui. 7.
Beda. f. Exo. 12. 4.
Baf. f. ps. 7. 1.
Hila. f. ps. 138.
Glo. ord. f. ps. 7.
Lyra. f. Danic. 10.
Ilych. f. Leui. 3.
Ori. f. ho. 3.
Lyra. f. gen. 48.
Rup. 1. f. deut. 35.
Ori. f. Matt. ho. 19.
Hic. f. Isa. 21.
Hic. f. Isa. 30.
Gre. 6. mor. 5.

Iudaei
Conscientia
Delectatio carnis
Concupiscibilis affectus
Opera
Castitas
Matrimonium
Firmitas prophetiae
Eminentia dignitatis spiritualis
Obstinatio diaboli
Incurabile peccatū
Christus
Glorificatus
Resurrectio Christi
Condemnantes Iudaei Christum
Haeretici reiicientes veritatem
Murmurans contra Deum

Greg. 11. reg. 34. & 6. mor. 4.
Gre. 2. mor. 2.
Aug. 13. donk. 103
Ilych. f. Leui. 11.
Beda. f. gen. 1.
De f. ge. 1. Ru. f. ho. 2
Aug. 1. de gen. cont.
Maniche.
Arno. & Aufp. 103
Hic. f. Haba. 1.
Ori. f. gen. ho. 1.
Hic. f. Eze. 8.
Gre. 26. mor. 4. & 24.
paf. 10. Be. f. ge. 1.
Geor. veter. cant. 1.
tono. 6. cap. 15.
Ori. f. Leui. ho. 11.
Ilych. f. Leui. 22.
Ilych. f. Leui. 22.
Hic. f. Iere. 34.
Hic. f. Amos. 1.
Glo. ord. f. Dan. 10.
Gre. 9. mor. 2.
Hic. f. ps. 16.
Glo. int. f. Isa. 14.
Gre. 9. mo. 12. 13.
Gre. 1. reg. 15.
Hila. f. ps. 143.
Hic. f. Isa. 2.
Glo. ord. f. Isa. 40.
Hic. f. Isa. 38.

Orl. Num. ho. 15. Non reputari inter gentes, est reputari inter fideles. Num. 23. b.
Hic. 6. 15a. 33. No reputat Deus hoies, eos videlicet, qui tanq̄ iumeta in stercore suo copuruerut. Isa. 33. b.
Ori. 1. Iudi. ho. 7. Reputari dicebantur filij Ioseph sicut Ruben, & Simeon: quia sic condumerati sunt inter filios Iacob, vt acciperent hereditatem, sicut dua tribus. Gen. 48. a.
Glo. ord. f. Hofe. 8. Non reputata victoria ipsi Barach, designat receptionem Christi, & victoriam eius contra diabolum non esse ascriptam Iudais. Iudi. 4. b.
Hic. 6. 15a. 39. Reputata dicuntur leges Dei, velut aliena a contemnentibus eas, precipue ab Israel, qui colentes idola legem Dei contempserunt. Hofe. 8. d.
Glo. int. f. Leui. 11. Reputatur Charmel in saltum. Isa. 29. f. 32. d. Cum Iudai Christum suscipere nolentes, rema ferunt cum virore literæ sine fructu spiritus.
Gre. 14. mor. 2. Reputari inter polluta quæ ruminat, nec diuidit vngula. Leui. 11. a. est damnari vitâ informem & criminibus tortuosum. Ad hæc referri potest reputari immudâ vestē lepra infectâ. Le. 13. c. f.
Gre. 34. mor. 5. Reputari sicut iumenta se putant hæretici ab ecclesia. Iob. 18. a. Cum doctores catholici ratione conuincunt hereticos ostendentes q̄, irrationabiliter suos astruant errores.
Reputat Leuiathan ferrum, vt paleas & æs quasi lignum putridum. Iob. 41. c. Quia tempore Antichristi, nisi diuina gratia protegat, & prædicantiu vires, velut paleas nequitia suæ igne cofumet: & patientium constantiam quasi lignum putridum in puluerem rediget.

Res.

Res generalem habet significationem ad omnia, est enim, vt aiunt dialectici, transcendens: nec allegoriam recipit, nisi secundum, illi adiecta.

Gre. 1. 1. reg. 14. Res quam dicebant Philistæi, se ostensuros Ionathæ & armigero, est conuersio a peccatis. i. Regum. 14. b.
Gre. 1. 1. reg. 2. Res facta & pessima generaliter peccata designare pot. gen. 34. a. 38. b. 44. b. & res pessima filioru Eli, sunt hereses Iudeoru. i. reg. 2. e. hæc sunt res, quæ polluere possunt. Leui. 7. c.
Glo. ord. f. Leui. 6. Res perdita dici potest sensus extraneus sacræ scripturæ datus. Leui. 6. a.
Rem considerans Iacob. Gen. 36. c. Vide considerare.

Rescindere.

Rescindere est cadere, tollere, auferre, & destruere. vt Pharisæi rescindebant verbu Dei ppter suas traditiones. Marc. 7. b.

Reseruare.

Reseruare est quasi retrò seruare: vel præ alijs, seu ab alijs seruare.
Glo. ord. f. gen. 45. Reseruari filios Iacob super terram. Gen. 45. b. est reliquias Israel saluas fieri.
Gre. 1. 1. reg. 9. Reseruatus armus de industria Sauli. i. reg. 9. c. designat electionem prædicatoris cum magna deliberatione faciendam.
Glo. int. f. exo. ho. 16. Reseruare Man. Exo. 16. g. designat continuam beneficiorum Dei memoriam habendam.
Ori. f. Exo. ho. 2. Reseruare pingua sibi ex his, quæ danda erant in decimis: quod non debebant facere leuitæ, dando decimas sacerdotibus. Num. 18. d.

Residuuum, uide Reliquia. Reslire, uide Fugere.

Resina.

Resina est humor ex arboribus defluens, in eisdem coagulatus: & est præcipua quæ est ex Therebintho.

Amb. de Ioseph. 3. Resina, qua marmora fracta sociantur, vinculum spirituale designare potest: & fidem synce ram: fertur ad Ioseph a fratribus eius in munus, quando fides offertur Christo. Gen. 37. e. 43. c. Potest etiam designare legem Moysi.
Beda. f. gen. 43. Resina quæ est medicamentu, designare potest verba correctionis ex sacra scriptura desupta.
Orig. f. Iere. ho. 2. Resina Galaad designare potest poenitentiam in ecclesia. Ier. 8. g. Vt enim resina lenis est, & apta corporibus, & pro medicina sumitur: ita poenitentia se habet ad animam. Deserunt autem resinam in Tyrum, qui sanctum dant canibus. Exo. 27. d.

Resistere, uide Repugnare.

Respirare.

Respirare est spiritum capere, & a lassitudine quiescere.
Ori. f. Iosue. 11. Non dimittere qui respiret, est nullum inordinatum motum quantumuis paruum in anima permittere. Iosue. 11. b.
Gre. 23. mora. 11. Respirare se dicēs Elihu. Iob. 32. d. designat q̄ sicut labor iustoru est videre praua, nec corrigere ita.

Copulari ter fidei. Negligens Deo ma lo. Iudeos non habere pte i victoria chri. Contemptus legis di. Litera sine spiritu. Vita vitiosa. Potentia diaboli. Couersio a peccatis. Peccata. Hæreses. Saluari reliq̄s Isra. Matura electio præ dicatoris. Memoria bñfici dei. Seruare vitia. Dare sensus carnales legis. Fides. Charitas. Lex Moysi. Verba correctionis. Poenitentia. Myteria. Loquacitas arrogatium.

gere: ita gratis est labor arrogantium, si quod sapiunt, non ostendant. Vim quippe intrinsecus affluentem ferre vix possunt, si omne quod sentiunt, paulo tardius patefaciant.

Resplendere, uide Fulgere.

Respondere.

Respondere est posteriori loco dicere, vnde responsum, & responsio. Est item respondere consentire. Exod. 2. b. Respondit: vade, & perrexit puella. Dicere. Gen. 14. d. Qui respondit ei, leuo manum meam. Exaudire. Gene. 24. c. Quæ respondit. Bibe domine mi. Nega re. Isa. 9. b. Respondebitq; in die illa dicens. Referre. Mich. 6. a. Quid responderit ei Balaam, Reprehendere. Iob. 20. a. Spiritus intelligentiæ respondebit mihi. Satisfacere. Gene. 29. c. Auditis causis itineris respondit. Testari. Gene. 21. d. Respondit Abimelech. Nesciui quis fecerit. Responsum autem est æquipollens. 2. Cor. 1. b. Responsum mortis habuimus. Consilium. Eccl. 1. 32. b. Habeat caput responsum tuum. Instructio. i. Reg. 19. c. Responsum est, quod agro taret. Inspiratio. Luc. 2. d. Responsum acceperat Symeon.

Inspiratio Dei. Exaudiens Deus.

Respondere Dei est, eum, qui se bene humiliter nescientem cognouerit, occultis inspirationibus erudire. Iob. 42. a. Et respondet loquentibus, quum nobis se amantibus apparet. Iob. 5. a. 13. d. Et respondet alicui, vel pro aliquo, quum facit id, quod rogitur. Gen. 41. b. Isa. 30. a. c. Sic respondit Mosi loquenti. Exo. 19. d. 32. g. 34. b.

Gre. 5. mor. 30. & 11. mo. 21. & 35. mo. 25.

Defendens Deus iustum. Arguens Deus.

Respondet dominus pro aliquo, quum eius iustitiam ostendit. Isa. 38. c. Respondere interdum est arguere: Et respondet Deus impio in multitudine immundicia rum suarum, vt iuxta quod vult, & credit, ita audiat. Eze. 14. b. Non enim meretur correctio nē, qui nō discendi studio, sed tentandi animo interrogat: sed suo corde capiendus est: vt Scribæ & Pharisæi: & Achab. Sic respondet vnicuiq; secundum ea, quæ habet in mente, curans vnumquemq; iuxta exigentiam morbi. Iob. 23. a.

Hiero. f. Isa. 38. Hiero. f. Eze. 14. Ori. f. Eze. ho. 35. Gre. 15. mor. 14.

Non dissimulans Deus peccatum.

Non respondit dominus consultus a Saule. i. Reg. 14. f. Quia in simulata cogitationis luce non cernitur, qui in claritate veritatis inuenitur. Vel non respondet, quum non concedit omnes hostes periri: vt semper habeamus pugnas, & non respondit patri propter peccatum filij, vt designetur peccatum subditi nocere prælato, & alijs secum viuentibus, vt fractio ieiunij nobis nocet, & alijs.

Gre. 1. 1. Reg. 14. Amb. 1. 2. 55.

Nō esse felicitatē in hac vita.

Non respondet sponsus sponsæ inuocanti. Cant. 5. b. quando non ad votum in hac vita habere potest sponsa, id quod de sponso appetit.

Gre. f. Cant. 5.

Orans Christus pro persecutoribus.

Respondere dicitur Christus exprobanibus sibi verbum: quando pro persecutoribus orauit. psalm. 118.

Amb. f. ps. 118. ser. 63.

Obedire Deo.

Respondere Deo est donis eius præcedentibus obsequia reddere. Isa. 65. b. 66. b. Exo. 19. b. Sic respōdet Christo canēti, q̄ ipsum imitant. ps. 87. 1. Pet. 2. a. Chrs passus est p̄ nobis, vobis reliquē exēplū. Nō tamē potest quis metuēs respondere. Iob. 9. d. Quia vera obsequia deo nō redimunt, si ex timore madatis illius & nō potius ex amore seruimus, Vocanti etiā Deo veraciter respōdemus, quando ad summæ incorruptionis iustum in corruptibiles surgimus. Iob. 13. d. 14. d.

Hiero. f. Isa. 65. Aug. f. ps. 87. Greg. 9. mor. 23. 11. moral. 22. Gre. 12. mo. 9.

Contēnere Chrm.

Respondere nolentes Iudæi Deo, aut prophetæ vocanti, sunt contemnentes Christum prædicantem. Iere. 7. f.

Hiero. f. Iere. 7.

Contendere.

Respondere est interdum contendere, vnde quid respondendum ad arguentem Deum est diligenter considerandum. Haba. 2. a. Iob. 9. a. 29. d. 31. b. Repete enim interroganti, hoc est, nos ad distractionem sui examinis inopinatos vocanti homo respondere non sufficit: quia si remota tunc pietate discutitur in illo examine, etiam iustorum vita succumbit. Vel certe interrogat, quum duris nos percussioibus pulsat, vt cum mens nostra magna de se in tranquillitate astat, semetipsam veraciter qualis sit in perturbatione deprehēdat, & plerunq; quum percipitur gemit: sed respondere non sufficit, quia & ipsa ei percussiois suæ aduersitas displicet, sed tamen semetipsum homo considerans tacet, & diuina iudicia discutere metuit, qui esse se puluerem agnoscit: vnde & per Paulum dicitur. Roma. 9. e. O homo tu quis es, qui respondes Deo? Respondere Deo non posse conuincitur, qui homo nominatur, quia per hoc quod de humo sumptus est, iudicia superna discutere dignus non est.

Gre. 9. mo. 13.

Cognoscere Deum ex creaturis.

Respondere dicitur terra interroganti, quado per ipsam cognoscitur ipse creator. Iob. 12. b. Respondere dicitur Hierusalem Deo in via virtutis suæ. psal. 101. quando ecclesia consistit Christum resurrexisse a mortuis.

Gre. 11. mo. 31. & Gre. f. ps. 101.

Poenitētia & oratio.

Responso mollis, quæ frangit iram, designat verba poenitentia, & orationis, quæ placant iram Dei. Pro. 15. a.

Cōsultatio Iudæoru de Messia.

Respondere non valentes fratres Ioseph ipsi Ioseph, sunt Iudæi conuicti de aduentu Messia. Gen. 45. a.

Premium Christi. Manifestatio Christi iustitia.

Respondit alicui iustitia, quando secundū præmium quod a Deo accipit, ostenditur iustus. Gen. 30. e. Vel respondebit Christo iustitia sua in iudicio, quando iuste iudicare ab omnibus cognoscetur.

Respondens

Hier. f. Isa. 33. & f. Jer. 14. & f. Hof. 5. & f. Hof. 5. Respondent nobis iniquitates nostras, quando secundum eas punimur. Iere. 14. a. Isa. 59. c. Sic respondet arrogancia in facie, cum per eam quis confunditur. Hofe. 5. b. Et respondit agnitio vultus Iudaeis, quia merito confusi sunt. Isa. 3. d.

Gre. f. 1. Reg. 4. Non respondens nurus Eli super partu filij. 1. Reg. 4. d. designat inchoantem iam doloris aeterni amaritudinem: cuius gratia iam in praesenti gloria non delectatur.

Gre. f. 1. Reg. 14. Respondens vnus de populo ad Ionathan transgredientem patris praecipitum. 1. Reg. 14. d. designat inferiorem aliquando zelo Dei recte reprehendere superiorem.

Glo. ord. f. Isa. 14. & f. Isa. 13. & f. Hiero. f. Isa. 41. Respondere nuntijs gentis est respondere angelis, qui sunt cultus dei ciuitatum. Isa. 14. g. Respondent vltura in domibus Babylonis, cum demones dant responsa in idolis, & haereticis in conciliabulis. Isa. 13. d. Non esse qui responderet de idolis dicitur ideo, quia adueniente Christo, idolorum, seu demonum responsa cessarunt. Isa. 41. g. Non respondens populus Rabsaci. Isa. 36. d. Indicat tentanti diabolo locum minime dandum esse.

Gre. 3. mor. 2. Respondentes amici Iob, cum contentione. Iob. 6. d. designant haereticos: qui inquisitionibus suis veritatem minime assequi conantes, sed victores videri, & sapientes ostendi cupientes, intus per stultitiam elationis suae vinculis ligantur: vnde fit, vt contentionum certamina exquirant, & de Deo, qui pax nostra est, loqui pacifice nesciant, atque ex pacis negotio rixae inuentiones fiant.

Respuere, uide Contemnere.

Respa.

Ori. f. Num. 10. 17. & Hiero. de mansionib. Respa, id est, irrigatio, vel stillicidium, vel laudabilis tentatio: decima octaua mansio filiorum Israel in deserto Pharan: quo peruenerunt a Lebna: & designat quod viro quantuncunq; perfecto veniunt tentationes, ne extollatur: vt Paulo. Vel interpretatur frantum, aut stadium: & designat eos: qui rursus ad luti opera descendunt, infrenandos esse: & cursus vagos, atque praecipites scripturarum retinaculis dirigendos: vt recte stadium curramus. Num. 33. c.

Restare, uide Reliquia. Restis, uide Fumis.

Restituere, uide Reddere.

Resurgere, Resurrectio, Resuscitare.

Aug. f. ps. 64. Resurgere est rursus surgere: vnde qui reuixerunt, resurrexisse dicuntur, & suscitare est in vitam reuocare. Sciendum autem psalmum sexagesimum quartum habere titulum in finem canticum psalmi resurrectionis: vbi intelligitur tam resurrectio capitis quam membrorum.

Hil. & Aug. f. ps. 138. Resurrectio Christi aliquando significat operationes eius: qua ratione Deus dicitur resurrectionem eius nosse. psal. 138. vbi etiam ipsius exaltatio intelligi potest.

Ori. f. Luc. ho. 14. & Aug. 10. ciuit. dei 9. Resurrectio est hominis noui, quum resurgit a statu peccati ad gratiam. Isa. 24. d. Iere. 8. b. Luc. 21. e. in qua resurrectione mortuus peccato roboratur in vita gratiae. 3. Reg. 17. d. Pro. 24. b. Colof. 2. b. Haec autem dicitur resurrectio prima. Apo. 20. b. Datur etiam resurrectio secundae, quia resurgent interfecti Dei, hoc est, martyres in iudicio recipientes corpora gloriosa: resurgent etiam interfecti Dei, hoc est, qui nunc respicientes moriuntur peccato. Isa. 26. d.

Hiero. f. Isa. 26. & Rup. f. Amos. 5. Non resurgunt gigantes, hoc est demones, qui non cessant a peccato. Isa. 26. c. 43. c. Non adjicit vt resurgat virgo Israel. Amos. 5. a. hoc est naturales rami, qui percisi sunt ex populo Israel propter incredulitatem, non iterum inferentur: non enim est, qui proiectos in terram resuscitare possit. Dicit etiam potest de virgine peccante: quae non suscitatur, vt sit sicut erat ante peccatum: licet possit aequari meritis virginum.

Hier. f. Amos. 5. & Glo. ord. f. Thre. 3. Resurrectio Iudeorum est elatio principum Iudeorum: & executio necis Christi, qua prius tractarant. Thre. 3. c.

G. e. 12. mor. 6. Non resurget homo, cum dormierit, donec atteratur caelum, hoc est, vsque ad diem iudicij. Iob. 14. b.

Aug. f. ps. 2. Non resurgent impij in iudicio, ad gloriam videlicet: & qui iam iudicati sunt: neq; peccatores in concilio iustorum: hoc est, vt iudicent cum iustis: sed vt iudicentur. psal. 1.

Aug. f. ps. 87. Non suscitant medici, seu gigantes. psalm. 87. quia nec fortes, nec philosophi, nec quantumcunq; sancti possunt liberare animam a peccato, sed solus Deus: licet possint esse ministrandi praecipua sanitatis.

Rete, Reticulum, Retiaculum. Sagenae. Irretire.

Rete est, quod fit ex funiculis contextis ad capiendos pisces aut etiam aues: quod & Sagenae dicuntur. Reticulum autem & Retiaculum est paruam rete. Irretire vero est reti inuoluere.

Rete aliquando

Christus, Verbum Dei, Praedicatio. Rete aliquando significat Christum, & verbum Dei, & praedicationem, & complexionesque verborum. Matth. 4. c. 13. f. Luc. 5. d. Sagenae autem praedicationis Christi, veteris testamenti figuris, & multis significationum imaginibus, ac testimonijs, vlti nodis illigatis est solidè roborata: quam caeti multi, & dracones fauissimi istius mundi, impij & peccatores scindere & rumpere tentauerunt: idq; non potuerunt efficere: quia summum fundamentum eius est Deus: & conuelli nequaquam potest. Iob. 40. d. Ioan. 21. d.

Ecclesia. Rete, vel sagenae significare solet ecclesiam: quae varijs nodis scripturarum perplexa, & in-texta, continet intra se homines tanquam pisces. Exod. 27. a. 38. a. 39. g. Mat. 13. f. Rete quidem, quod rumpebatur, ecclesiam huius temporis significat. Rete vero quod non rumpebatur, ecclesiam in fine saeculi, quae solos complectetur bonos. Luc. 5. b. Ioan. 21. d.

Diuersitas virtutum, Iudicia Dei. Retiacula in columnis, 3. Reg. 7. c. designare possunt diuersitatem virtutum & donorum in sanctis. Vel designant iudicia Dei: quibus aliqui retinentur in bono: aliqui vero proprijs peccatis vincuntur.

Voluntas, Furor. Reticulum iecoris vituli, aut arietis, quod & pinna iecoris dicitur, significare potest voluntatem: & etiam concitiam vim furoris. Exo. 29. b. Leui. 3. b. 4. b. 7. a. 8. c. 9. b.

Corruptio, Dei, & c. Rete quod expandit Deus, est flagellum & corruptio, ac constructio, ne quis in vitia laxetur. Designat etiam legem, seu vetus & nouum testamentum. Threnor. 1. c. Ezech. 32. 12. d.

Peccata. Sagenae etiam Dei sunt peccata nostra, quibus captus est Christus, quando pro peccatis nostris mortuus est. Ezech. 12. d. Quae ratione dicitur Deus omnia sub peccato conclusisse. Gala. 3. d. Et rete, in quod mittit pedes malus, sunt peccata, in quibus sic oblituitur, & implicatur, vt in maculis retis, vt cum expediri ad ambulandum nititur, magis ne ambulet obligatur. Iob. 18. b.

Captiones haereticorum, Insidia diaboli. Sagenae Tyri sunt argumenta, & captiones haereticorum: & praedicatio latior, quae multos capiat. Item laquei diaboli seu eius insidia. psalm. 140. Isa. 19. b. Ezech. 26. a. Hofe. 5. a. Habac. 1. d. Sagenae etiam haereticorum est sermo affabilis, blandum eloquium, simulata, aut coacta ieiunia, vestis humilis, virtutum imitatio. Eccle. 9. c. Iob. 19. b. Hoc rete frustra iacitur ante oculos pennatorum. Pro. 1. b. Sagenae etiam est aurum, & argentum, per quae principes imperant, & homines capiunt, & sibi subijciunt. Haba. 1. d.

Diuitiae. Irretiri dicuntur multi de Hierusalem, illi videlicet, qui non crediderunt in Christum. Isa. 8. c.

Non credere in Christum, Ineuocabile malum. Rete & maculae eius ineuocabile malum significare solent: quod volens quisq; exuere, ipso conamine impeditur, atq; implicatur, vt corruat. Iob. 18. b.

Rethma.

Rethma siue Rithma, id est, iuniperus, siue sonitus aut strepitus: vel dicitur Rethamim, id est, visio consummata: decima quinta mansio filiorum Israel in deserto Pharan: quo peruenerunt de Asseroth: & designat eum, qui acquirit iam perfectam cognitionem, & causas mysteriorum. Vel designat eos, qui ingressi sunt vestibulum virtutum, debere perseverare in seruire charitatis: sicut ignis perseverat in iuniperis. Num. 33. c.

Retinere.

Retinere est remorari, & cohibere. Retinens innocentiam Iob, designat Christum: qui vt agnus innocens mortuus est. Iob. 2. a. Innocentiam autem retinet is, qui etiam post lapsum scintilla rationis excitatus fideliter poenitet. Retinens compago vna omnes tabulas tabernaculi. Exod. 26. c. designat vinculum charitatis in ecclesia. Retentio Benjamin domi per Iacob. Gen. 42. a. designat Paulum adhuc persistentem in lege iudaica. Retinens Pharaon populum in Aegypto, ne iret ad sacrificandum domino. Exo. 9. a. est diabolus cohibens peccatores, ne conuertantur: sed in tenebris peccatorum persistant.

Retorquere.

Retorquere est retro torquere, & retro mittere. Retorquere caput auiculae, ad collum. Leui. 1. d. 5. b. designat Christum non esse auulsum ab ecclesia, sed ad ipsam conuersum. Retorquet etiam caput, ad collum, vel ad pennulas, qui considerat seipsum: & qui conuertit mentes ad virtutes, & qui moderate carnem affligit. Leui. 15. b. Designatur etiam non esse separandum os ab opere. Retorta byssus carnis resurrectionem, & macerationem significat. Exo. 26. a. 27. b. 28. c. 36. a. 38. b. 39. a.

Retractare.

Retractare est rursus trahere, & reuocare:

Retractare

Retrahere dicitur, qui, ne seculum acriter pungat corripiendo, obsequia ab eo sibi impetra aut consanguinitatis affectum cogitat. Sic dixit Saul moriturum Ionathan filium suum absq; retractatione. Reg. 14. f.

Retrahere.

Retrahere est retro trahere. Retrahens manum Zara in ipso ortu. Gen. 38. g. designauit cessatione sacrificiorum veteris legis, & fidei Iudaeorum.

Retrahens Moses manum in sinum, vnde postea sanata protulit. Exo. 4. b. designauit conuersionem Iudaeorum ad Deum in fine mundi futuram.

Retrahent stellae splendorem suum tempore iudicij. Ioe. 3. c. non quod clementiores sunt, quam Dei iudicia, sed quod rationalis creatura in aliorum tormentis, & de suo iudicio pertimescat.

Retribuere, uide Reddere.

Retro, Retrorsum.

Retro dicitur esse, quod ad nostram posteriorem parte, est & retrorsum est retrouersum. Retrosus conuertit Deus eos, quos a voluptatibus separat, & castigat, ut respiciant. Thren. 1. e. psalm. 34. 39. 55. 69. Et retro longiora crura habentes volucres sunt respicientes: & qui cum sint in carne, non secundum carnem ambulant. Leui. 11. c.

Retrorsum etiam conuertit Deus sapientes, quando eos confundit. Isa. 44. d.

Retro saepe in malum sumitur, ut cum angeli dixerunt Loth. ne respiceret retrò. Gene. 19. d. 49. c. 1. Reg. 4. c. psal. 9. 69. 128. Isa. 1. a. 28. c. 42. c. Iere. 15. a. Luc. 9. g. Ita dicitur Christus non abiisse retrorsum. Isa. 50. c. Sic retrorsum fiunt, qui non audiunt vocem Dei, nec eius praecipis obtemperant. Iere. 7. c. Thre. 1. c. Et dicuntur retrorsum abire non post Christum, ut Petrus, sed post Satanam. Ioan. 6. g.

Retrorsum incedere in bonum interdum sumitur, ut quum Sem & Iaphet incedentes retrorsum operuerunt verenda patris: & designarunt Christianos, qui ignominiam Iudaeorum in Christum in honorem sibi conuertunt. Gene. 9. d. Et Iordanis conuertitur retrorsum, cum peccator respicit. psalm. 113. Retrorsum etiam incedunt sapientes, quando recordantur praeteritorum.

Retrò dicitur cadere ascensor equi, quando fugit homo vitia, & appetitus, quibus infidebat. Gen. 49. c.

Retro etiam, ubi quis non videt, cadere, est ex hac vita repente decedere: & in qua supplicia ducatur ignorare.

Retro dicuntur esse temporalia, quae apostolus obliuioni tradebat. Philip. 3. c.

Retrudere.

Retrudere est retro, vel intus trudere, quasi inuitum. Retrudens Pharao magistrum pistorum & principem Pincernarum in carcerem. Gene. 40. d. designat tam Iudaeos, quam gentiles in miserias huius vitae detrusos esse.

Retundere.

Retundere est repercutere, & hebetem facere, & redarguere. Retusae acies vomerum, & ligonum, designat ignara, & simplicia corda, vel ignorantiam praelatorum. 1. Reg. 13. d.

Retusum ferrum dici possunt ingenia, quae prius fuerant in scripturis sacris instructa: sed per negligentiam amiserunt etiam acumen ingenij. Eccl. 12. 10. b.

Reuelare, uide Discooperire.

Reuereri.

Reuereri est honorare: vnde reuerentia, quam tam verbis, quam factis alicui exhibemus. Dicens Deus: Reuerentur forte filium meum. Matt. 21. d. designauit se scire aliquos esse Iudaeos secundum spiritum: quia non omnes Christum occiderunt.

Reuert, uide Redire.

Reuocare.

Reuocare est retrò vocare, reducere, & retrahere. Reuocat Deus animas a corruptione, quando liberat eas a peccatis. Iob. 33. d. Reuocat Deus in dimidio dierum eum, quem, antequam ad perfectionem deueniat, hinc aufert. psal. 101. Vel si ecclesiam cessare faceret, ante praesinitum tempus, diceretur, eam reuocare in dimidio dierum.

Reuocantes

Timor mundanus. Reuocantes Aegyptij Moyses, & Aaron, sunt respicientes non virtutis amore, sed timore poenae temporalis. Exo. 20. b.

Reus, Reatus.

Reus dicitur quicumq; in litem adducitur, etiam si nihil admiserit: hoc est, contra quem quispiam agit. Item qui ad aliquid obligatur: ut reus voti.

Reus dicitur omnis peccator, qui iulle subiacet accusationi: & dicitur reus peccati, & criminis, & sanguinis. Exo. 21. c. 22. a. Leui. 5. a. 7. b. Reus autem omnium est, qui offenderit in vno: quia contra charitatem agit, vnde tota lex pendet. Iaco. 2. b.

Reus peccati in patrem futurus erat Iudas, si non rediisset Benjamin. Gen. 43. b. vbi plus dixit, quam Ruben, qui dixerat: duos filios meos interfice, &c.

Rei erant sacerdotes sine foeminalibus ministrantes. Exo. 28. g. hoc est, non seruantes castitatem, rei sunt libidinis.

Reus est qui non edificat murum in circuitu tecti: hoc est, qui exponendo scripturas sacras, errandi occasionem praebet. 22. b.

Rheda, uide Currus. Rhinoceros, uide Unicornis.

Rhomphea, uide Gladius.

Ridere, Risus, Arridere, Subridere, Ridiculus.

Ridere est vultu legitimum animi ostendere quadam incondita voce adiuncta. Aliquando est irridere. Iob. 9. c. Non de poenis innocentum rideat.

Ridere Dei est humanae afflictionis nolle misereri. Prouer. 1. c. Ego quoq; in interitu vestro ridebo, hoc est, afflictioni vestrae nulla pietate compatiar. Dicitur etiam Iob. 9. c. non de poenis innocentum rideat. Poenae autem innocentum sunt desideria iustorum, & quousq; electorum suorum vota dominus non compatiens distulit, quodammodo de innocentum poenis refit. Itaq; Iob venturi redemptoris dona considerans, & votorum suorum dilationem patienter tolerans, dicit, si flagellat, occidat semel, & non de poenis innocentum rideat: Ac si aperte oret dicens. Quia vita nostra quotidie flagello vindictae pro culpa arteritur: ille iam veniat, qui pro nobis semel sine culpa moriatur: ut de innocentum poenis Deus vltra non rideat: si ipse carne passibilis appareat, in cuius se desiderijs mens nostra castigat. Vel risus Dei est eius laetitia: & de innocentum poenis ridere dominus, dicitur: quia quo a nobis ardentius quaeritur, eo de nobis suauius laetatur.

Subridere dicitur Deus super robustum: quando minatur haeretico destructionem. Amos. 5. c. Item quando destruxit Iudaeos superbos: quae subrisso grauem eius iram indicat.

Ridere dicuntur iusti super malo, quando gaudent de sui liberatione. psal. 51. Ridebit autem iustus in vastitate, & fame: quia cum iniquos extrema vltio percutit, ipse de gloria dignae retributionis hilarescit. Iob. 5. d. Non est autem risus iustorum in hac vita, quibus dicitur, Beati, qui lugent.

Risus aliquando designat spem: ut cum Sara in ortu Isaac dixit: Risum fecit mihi dominus: quia dedit spem per natiuitatem Christi. Gen. 21. a. Designat etiam gaudium, quod fuit in natiuitate Christi. Risus etiam Abraham in corde designauit gaudium, quo exultauit, ut videret diem Christi. Gen. 17. c.

Risus interdum dicit laetitiam mentis, & peculiariter gaudium vitae futurae: ut quum os dicitur impleri risu in bonis. Iob. 8. b. Et mulier fortis ridebit in die nouissimo. Pro. 31. d. Et beati qui lugent: quia ridebunt. Luc. 6. b. Ioan. 16. b.

Risus Sarae fuisse videtur incredulitatis signum: & designat incredulitate synagogae in Christum. Gene. 18. b. Negauit autem Sara se risisse: ne videretur ridendo de promissorum fide dubitare. Designat etiam Sara prophetiam: quae risisse dicitur, siue quod risus futurus erat incredulus Christus: siue quod omnes inimicos suos in iudicio erit risurus.

Risus Iob, quem eius subditi non credebant, docet sic praelatos lenes esse debere in subditos, ut tamen disciplinae metus non resoluaatur. Iob. 29. d. Vel erat Christus praedicans laeta, hoc est, regnum caelorum: cui tamen Iudaei non credebant. Vel ridere dominus dicitur, quum bona opera nostra fauor supernae gratiae comitatur.

Ridere dicuntur amici Iob eius verba. Iob. 21. a. quando haeretici superbi humilem ecclesiae doctrinam contempnunt. Risus autem, qui reputatur error, est haeticorum: qui falsis dogmatibus acquiescentes, laeta sibi & prospera repromittunt. Eccl. 12. 2.

In risu faciunt panem suum praedicatorum: qui ea docent, quae populum audire delectet: quod peccatores palpent in vicio, & strepitus concitent audientium. Vel in bonum vir sanctus in risu & laetitia panem suum facit, & vini pocula ministrat in gaudio, quum docet praesentiam sponfi. Eccl. 12. 10. d.

Ridiculi sunt tyranni verbo Dei, hoc est, demones, quando vincuntur a sanctis, vel ipsi sancti sunt.

Ei sunt ridiculi diabolo, a quo contemnuntur. Habacuc. xxi.

Rigare, Irrigare, Irriguus.

Rigare est aqua effusa madefacere, & humorem terrae aut plantis ministrare. Rigare dicitur Deus montes, hoc est, sublimes, dans illis abundantiam donorum spiritualium. Et sapientia rigat ecclesiam vel Christus animam praecipue in gloria. ps. 103. Et irrigat fons torrentem spinarum, hoc est, doctrina ecclesiae peccatores. Ioel. 3. d. Et rigantia flumina terram sunt virtutes animam vegetantes, vt bonis operibus fructificet: vel sunt sacrae scripturae & doctores. Gen. 2. b. Et rigant aliquos imbres montium, cum sanctorum patrum fluentia satiant. Iob. 5. b. 24. a.

Rigare etiam est baptizare solemnibus verbis. 1. Cor. 3. b. Apollo rigauit. Rigatur Aegyptus, hoc est, hic mundus, ductis aquis hortorum more, quum Deus per causas secundarias prosequitur ordinem, quem eis dedit ille, qui solem suum oriri facit super bonos & malos: Et pluit super iustos & iniustos: sed terra Israel & eius hospites a superioribus rigantur: quia suscipit incrementum immediatum ab ipso omnium bonorum fonte: qui vltra quam ordo secundarum causarum exigit, aperit venas, & canales suae bonitatis diffundens & immittens quando & quo lubet. Gen. 13. c.

Irrigatio osium est, quum virtutes accipiunt a Deo, vnde magis ad operandum roborentur. Prouer. 3. b. Rigans mulier lachrymis pedes Christi. Luc. 7. f. designat eos, qui quibus libet vltimis membris domini per compassionis affectum inclinatur, & sanctis eius in tribulatione compatiuntur, & eorum tristitiam suam putant.

Rigat lachrymis stratum suum, qui poenitendo affligit carnem suam. psal. 6. Rigare autem amplius est quam lauare: quoniam potest aliquid in superficie lauare: rigatio vero ad interiora pertinet: vnde rigare stratum lachrymis, est fletum vsq; ad intima cordis penetrare.

Rigabatur regio Sodomorum circa Iordanem. Gen. 13. b. Et comparatur paradiso terrestri: vbi designatur rerum terrenarum abundantia.

Irrigans aquila vineam est Pharaon fauens regi Sedechiam. Eze. 17. b. Irrigantur ossa prauorum medullis. Iob. 21. c. quum suas dignitates & honores fouent diuitijs & voluptatibus.

Irriguus hortus est anima donis caelestibus aut spiritualibus affluens. Isa. 58. d. Iere. 31. c. Irriguus superius & inferius designare potest promissionem vitae, quae nunc est, & futurae.

Irriguum superius & inferius designare potest promissionem vitae, quae nunc est, & futurae. Iofuc. 15. d. Iudi. 1. c. Vel irriguum superius est vetus testamentum: irriguum vero inferius, nouum. Vel irriguum superius accipit anima, quum sese in lachrymis caelestis regni desiderio affligit. Irriguum vero inferius accipit, quum inferni supplicia flendo pertimescit.

Irrigua sementis haereticorum est doctrina eorum erronea: aut etiam philosophorum. Isa. 19. b.

Rigere, Rigidus, Obrigescere.

Rigere est frigore contrahi, durumque fieri: quod & obrigescere dicitur. Rigidum autem est frigore contractum & induratum: & generaliter, quod flexi non potest.

Obrigentes habitatores Chanaan sunt daemones dolentes, & stupentes de liberatione solum. Exod. 15. b.

Ripa, uide Aueus.

Ritus.

Ritus est mos & approbata consuetudo, quam omnes ratam habent: & rite fieri dicitur id, quod ratum & rectum est.

Ritus sacrificij perpetuus: & ritus colendi & celebrandi, eultus & ritum sacrificij Christi futurum designabant. Exo. 12. a. 18. c. 29. g. Leui 16. b.

Ritus consecrandi sacerdotes. Exo. 29. a. Leui. 8. g. ritum in ecclesia seruandum in ordinatione sacerdotum indicat.

Ritus gentis filiorum Israel erat circuncisio. Gen. 34. c. quem ritum imitari volebant gentes ex gentibus in primitiua ecclesia.

Ritus mundationis leprosi. Leui. 14. a. formam quam Christus instituit in ecclesia ad emendationem peccatorum, figurabat.

Ritus menstrui fluxus. Leui. 12. b. afflictionem & miseriam, & dolorem huius vitae designare potest.

Riuus, uide Flumen.

Rixari, Rixari, Contendere, Iurgari, Litigare, Iurgium.

Rixari est contendere, dictum a ringendo, quod est canum, quando iritantur: idem est iurgari, &

Iusta. Deipunitio. Contendit dominus iudicio cum populo suo, quum ostendit eos meritis condemnari. Iere. 2. c. Et dicitur contendere multa fortitudine: quia nemo potest eius sententia iustae resistere. Iob. 23. b.

Iurgium Iacob aduersus Laban est, quum arguitur diabolus a Christo. Gen. 31. e. Dicitur autem non contendere Christus. Isa. 42. a. quia sicut agnus ductus est ad victimam. Dicitur praeterea vir rixae suae iudicij: quia positus est in ruinam & resurrectionem multorum: & quia de eo multi contendunt.

Litigare dicitur Deus non in sempiternum. Isa. 57. b. quando castigat vt emendet & parcat.

Rixa inter pastores Abraham & Lot. Gen. 13. b. est contentio inter catholicos & haereticos: aut inter apostolos & Scribas & Pharisaeos. Haec erat contentio amicorum Iob cum ipso: ideo petebat vt responderent absque contentione. Iob. 6. d. Iurgium etiam pastorum Gerarum cum pastoribus Isaac, est contentio Iudaeorum cum Christianis: & rixantes super puteis erant Pharisaei contra Christum & apostolos: vt quum dicebant: Non est hic a Deo, &c. Vel designantur philosophi contra Christianos litigantes. Gene. 26. b. Rixantur etiam haeretici super puteis, hoc est, sacris scripturis: & dicunt suam esse aquam, hoc est, vera sacramenta esse apud se, & veros sensus scripturae: sed super tertio puteo non contendunt, id est, in resurrectione: quia tunc cessabit contentio. Iurgantes etiam in Ioseph, fuerunt Iudaei in Christum. Gene. 49. c.

Rixa etiam pastorum Abraham & Lot designare potest pugnam, quae est inter legem carnalis & legem mentis. Iurgans filius Aegyptiae cum Israelita. Leui. 24. c. est sensus carnalis insurgens contra spirituales: vel habens sapientiam mundanam disputans cum catholico.

Rixantes duo Hebraei sunt gentiles & Iudaei: & qui facit iniuriam, designat Iudaeos. Exo. 2. b. Possunt etiam significare fideles contententes in ecclesia. Rixantes etiam Hebraeus & Aegyptius sunt pietas & impietas: occidit autem Moses impietatem, & defendit pietatem.

Iurgans populus contra Mosem, est murmurans aduersus legem. Exo. 17. b. Thre. 4. c. Rixantes viri sunt contententes vel altercantes sapientes. Exo. 21. b. Vel sunt Christus & diabolus. Deut. 25. c.

Contendere cum Deo dicitur, qui non ei attribuit bona: sed sibi gloriam suae virtutis arrogat. Iob. 9. a. 33. b. 39. d.

Contentio super principes. psalm. 106. est inter principes huius mundi: vel inter haereticos, qui inter se contraria sentiunt: vt Sabellius contra Arium: & Iovinianus contra Manicheum.

Dicit Christus. Luc. 13. c. Contendite intrare per angustam portam: quia nisi mentis contentio ferueat, vnde mundi non vincitur, per quam anima semper ad ima reuocatur.

Contentiosa auersio est eorum, qui flagellati a Deo minime respiscunt. Iere. 8. b.

Roboam.

Roboam, id est, dilatans populum, aut latitudo vel platea populi: sicut odor, vel odorans cum populo: sicut Salomonis, qui regnavit post ipsum, & relicto consilio senum secutus est consilium iuuenum: cuius rei gratia amisit imperium in decem tribus: & solum regnavit super Iuda & Benjamin. Vnde datur exemplum principibus, ne sequantur consilia iuuenum, & adulatorum. 3. Reg. 10. g. 12. a. 14. g. 2. Par. 10. a. 13. b.

Roborare, Robur, Robustus, uide Fortis.

Rodere, Corrodere.

Rodere proprie est murium, & similiarum: quae dentibus aliquid demoluntur: & per metaphoram est detrahere, sicut obrectare.

Corrodens locusta ligna & fegetes. Exo. 10. a. designat adulantes corrumpentes mentes terrenorum immoderatius laudando.

Rodi autem solet, quod comedi non potest. Haeretici autem, quia scripturam sacram intelligere sua virtute moluntur, eam proculdubio apprehendere nequaquam possunt: quam dum non intelligunt, quasi non edunt. Et quia per supernam gratiam non adiuti, hanc comedere nequeunt, quasi quibusdam illam nisibus rodunt. Exterius quippe illam contrectant, quum quidem conantur, sed non ad eius interiora perueniunt. Qui quia ab vniuersalis ecclesiae societate disuncti sunt, non quolibet rodere, sed in solitudine memorantur. Iob. 30. a. Illi etiam, qui in hoc mundo potestate valent implere, quod volunt: hic hoc, quod appetunt, non lambunt: sed rodunt: quoniam propinquorum vitam fortitudine virium, velut ad nisu dentium demoliuntur.

Rogare, uide Orare.

Roma;

Roma, Romanus.

Roma ciuitas insignis à Romulo constructa: cuius imperium late diffusum fuit per orbem. Gentiles; Ab ea dicti sunt Romani: typum gerere potest gentilium. Dani. 11. c.

Roma foemina.

Roma, id est, excelsa, siue sublimis, aut rhinoceros, vel intuens timis: concubina Nachor fratris Abrahæ. Gen. 22. d. vt interpretatur intuens seu videns aliquid, designat eos, qui tantum circa sophismata tempus cauillando terunt. sophia.

Ros.

Ros est humor, qui sereno tempore nocte fluit, non gelu, neq; ardoribus, neq; ventis existentibus: fitq; ex modica vaporatione non multum cleuata: quum pluuia ex largo uapore generetur. Est purus, foecundus, foelix, atq; semper beneficus.

Ros de alto descendit, eiusq; descensus aspectibus nostris est occultus: nocte nanq; descendit, & praesertim uerno tempore: terramque reficit, & foecundat. Ita uirtus diuina beatissimam virginem foecundauit: & vt ros per herbarum superficiem se suauiter diffundens, herbis & plantis, virorem vigoremque tribuit: & quod aestus diurnus desiccando & consumendo declinauerat, ros nocturnus humectat, fouet & erigit. Sic Christus in se credentibus ac in bono perseverantibus, virorem atq; vigorem tribuit, eosq; regit, atque ad vitam aeternam erigit. Et vt ros in herbarum summitatibus se colligit, suamq; originem repetit: ita Christus sese in altitudinem crucis erexit, & inde ad gloriam suam remeauit. Et vt ros caeli nocturnas amouet siccitates: ita Christus nocturnis & secularibus tepebris aeternæ uitæ stillauit humorem. Ros autem in uellere est Christus in uirgine. Iudi. 6. g. psal. 71. Hosc. 14. c. Rorant autem caeli cum Christus factus est homo. Isa. 45. b.

Ros interdum est diuina consolatio, & misericordia. Isa. 18. b. Et dicitur rosluminum. Isa. 26. d. Er quasi ros est Deus, quando aestuantes in uitijs refrigeat, & irrigat gratia sua. Hosc. 14. c. Hoc rore nubes concrefcunt. Pro. 3. c.

Ros caeli designat pluuiam diuini uerbi, & sacram scripturam Iudæis commissam: & doctrinam caelestem sensim stillatam. Gen. 27. d. Isa. 45. b. Hosc. 14. c. Zach. 8. c. Agge. 1. c. Et ros per circuitum castrorum, est manna uerbi Dei omnia mundana frigere faciens. Exo. 16. c. Et ros hermon est doctrina euangelica. psal. 132. Iob. 38. c. Hic ros est beneficus irrorans audientes, leniens & refrigerans, & foecunditatem praestans. Ros referri potest ad doctrinam per inspirationem habitam: pluuia uero ad doctrinam studio & labore acquisitam. Deut. 32. a. Et rorant caeli, quum apostoli Christum praedicant. Isa. 45. b. Rup. 1. d. Deut. 7. Hiero. f. Isa. 45.

Ros prius in uellere, postea uero in area, designat gratiam & doctrinam prius Iudæis, postea gentibus collatam. Iudi. 6. g. Et ros Hermo est diuina gratia collata ijs, qui prius erant impij. psal. 132. Iob. 29. c. Dicitur autem ros caeli: quia est irroratio diuinæ gratiæ, aut spiritus sancti, uel quodcumq; bonum fluens à patria illa supercaelesti. Gen. 27. d. 2. Reg. 1. d. Rup. 7. f. Gen. 27.

Quasi ros à domino sunt reliquiae Israel. Mich. 5. c. Apostoli uidelicet propter praedicationem, qua irrigant auditores.

Ros descendens ante manna. Exo. 16. c. est rudis & pruinosa mandatorum legis obseruatio: quæ tunc iacuit & cessauit, quum uerum descendit manna & sol iustitiæ Christus. Ros cum manna est spiritus sanctus in consecratione corporis Christi: cuius sanctificatione conficitur corpus Christi, ad inuocationem sacerdotis. Ros etiam cum manna est spiritus sanctus ueniens in uirginem in incarnatione.

Ros aliquando est discretio: & nubes rore concrefcunt, quando apostoli & praedicatores subtilissima discretione uirtutes suas, quibus proficiant, quibus alta petant, quæq; minoribus in exemplum monstrant, examinant. Pro. 3. c.

Ros mane pertransiens dicitur de re cito deficiente: nam ros facile consumitur à sole. Sic Diuitia potest significare diuitias. Hosc. 6. b. 13. a. Gen. 27. f. 2. Reg. 17. c. Cant. 5. a. Isa. 26. d.

Ros frigidus nocte cadens in capite sponsi designare potest frigidum per peccatum: & defectum charitatis. Cant. 5. b. Designat etiam opprobria Iudæorum in Christum. Item tentationes seculares seu mundanas: quæ mentem grauare ac frigidam reddere solent.

Ros caeli, quo tingitur arbor succisa, subtiles & uix intelligibiles suggestiones diaboli exprimit: per quas inducitur mens peccato excæcata, vt dicat malum bonum, & bonum malum. Dani. 4. c.

Rosa.

Rosa est flos odoriferus, & pulchritudine coloris rubicundi & etiam albi oculos delectas, & frutice spinoso nascens. Rosarum autem & violarum, qui emittuntur odores, quum sint modice frigidi, grauedines capitis comprimunt, atq; coercent.

Rosa rubens

Pudor uirginitatis: Martyres. Vita humana. Rosa rubens sacra uirginitatis pudorem significare potest: Eccl. 1. 24. b. 39. b. Potest etiam propter eundem ruborem martyres designare, proprio sanguine rubricatos. Rosa cum spinis uitam humanam cum laboribus & tentationibus significare potest.

Rostrum.

Rostrum est, quo aues cibum capiunt: à cuius similitudine rostrum dicitur in nauibus pars illa exporrecta & acuta, quæ è prora producit. Et in plaustris rostra interdum ponuntur.

Rostra plaustris ferrantia diuini uerbi uirtutem in praedicatoribus significare possunt, quæ triticum à paleis separat. Isa. 41. d.

Rostra aurea. Zach. 4. d. Hebraice dicuntur מַרְחָשׁ סַנְתְרוֹת: quod aliqui stultas interpretantur. Nec inuenitur hoc uocabulum, nisi in hoc loco: Possunt autem designare adorandam passionis Christi humilitatem, & praedicandam exaltationis eius gloriam.

Rota, Rotundus.

Rota est, quæ uoluitur, & circumagitur in curru, à rotunditate dicta. Rotundum autem est globus, qui uicæ superficie clauditur: à qua ductæ lineæ ad eius centrum, sunt æquales. Rota Hebraice dicitur ophan: secundum aliquos ophanim sunt cunei, uel circuli ferrei, quibus lignorum radij arctantur, & stringuntur: & non rotæ.

Rota ignis interdum significat uim diuinæ punitionis. Dani. 7. c. Et rota plaustris in tectura grauior castigatio. Isa. 28. g.

Rotæ, quæ altæ quidem sunt, cæterum in anteriora semper absq; uilla conuersione, in nullam partem declinando incedunt, uim actionis angelicæ, quæ rectam semper uiam atq; arduam pergunt, insinuant. Quippe omnis illorum cursus, spiritualisque rotatus ad uiam illam erectam atque arduam caelesti intentione dirigitur. Vel aliter, est eis (vt propheta ait): cognomen inditum, Gel gel, quod Hebræorum uoce reuelationes ac reuolutiones significat. Igneq; namque atque diuinæ rotæ regyrationes quidem habent, quod sempiterno motu circa summum idem uersentur bonum: reuelationes autem, quod occulta sacramenta reuelent, & humiliores quoq; promouant: sublimesq; diuini fulgoris radios in inferiora agmina descendendo transfundant.

Rota dicitur sacra scriptura, quæ ex omni parte ad auditorum mentes uoluitur: & nullo erroris angulo à praedicationis suæ uia retinetur: ex omni parte uoluitur: quia in tota aduersa & prospera, & recte, & humiliter incedit: & modo sursum, modo deorsum est: quia quæ perfectioribus spiritualiter dicuntur, infirmis iuxta literam congruunt. Et rota uia super terram est uertis testamentum. Rota quoq; in medio rotæ est uetus testamentum in nouo: uel uerum euangelium in alio. Eze. 1. d. Rota etiam, in qua uox tonitruus Dei auditur, est Moses, uel ipsa lex: uel uerumq; testamentum psal. 76. Et quatuor rotæ sub basibus, sunt quatuor euangelia. 3. Reg. 7. c. psal. 82. Eze. 3. c. 10. c. Dani. 7. c. Rota etiam in medio rotæ est Iudæa: intra ecclesiam: uel annus in anno: & tempus in tempore. Rota etiam, in qua uox tonitruus Dei auditur, est mundus seu orbis: in quem exiit sonus praedicatorum.

Rota, quæ parum attingit terram, & ad anteriora tendit, uitam perfectam, habentes significare potest: ex quibus sunt praedicatores. Vel sunt, qui terrena pertranseunt, & uix summis uertigibus terram contingunt. psal. 76. 82. Eze. 1. d. Hi sunt lapides sancti, qui uoluuntur super terram, minimeq; in ea figuntur. Zach. 9. d. Rotæ etiam Dei, quæ sunt ignis ascensus, designant praedicatores: qui cum ex Dei desiderio per uaria discurrent, unde ipsi ardent, alios accendunt. Dani. 7. c.

Rota, quæ confringitur super cisternam, hominem, aut corpus humanum designare potest. Eccl. 12. c. Et rota super terram est uita corporis ad animæ uirtutem aptata. Et rota in medio rotæ est, uel uita intra uitam: quod sanctorum sibi uita non dissonet, sed qualis fuerit superioris ætatis, talis sit & sequentis: uel quod in hac uita corporis, uita uoluatur usus aeternæ. Eze. 1. Cant. 6. d.

Rotæ quatuor designant composita ex quatuor elementis: ideo ponuntur quatuor. Ezech. 1. d. Vel designant solem: qui diuiditur in quatuor rotas, propter quatuor anni tempora. Rotunda quoque platea templi typus esse potest elementorum: & etiam corporum caelestium. Eze. 41. b.

Rota ex posteriori parte atollitur, & in anterioribus cadit. Posteriora autem nobis sunt bona praesentis mundi, quæ relinquimus. Anteriora uero sunt aeterna & permanentia, ad quæ uocamur, Paulo attestante. Philip. 3. c. Quæ retro sunt oblitus, in ea, quæ sunt priora me extendens. Peccator ergo quum in praesenti uita profecerit, ut rota ponitur: quia in anterioribus

esse dicitur: vt cum infremuerint & rugierint, omnia animalia contremiseant, & fixo gradu se mouere non possint. Itaq; & dominus cum inlat leonis rugierit, & intonuerit, ac delectit vocem suam, cunctae aues & vniuersa volatilia perhorrescent: hoc est, diabolus & dogmata peruersa haereticorum contrescent. Hofs. 11. d. Apoca. 10. a.

Gre. 30. mo. 25.
Hierof. Job. 37.
Basil. ps. 37.
Gre. 7. mor. 4. & 27.
mor. 15.
Ori. scant. ho. 3.

Rugire dicuntur ceruae in partu, quum praedicator es per incuruationem suam in conuersatione lucis auditorum animas gignunt: quia ab aeternis nos supplicij remouere, nisi flendo & dolendo non possunt. Iob. 39. a.

Rugitus datur interior, quum quis vere dolet de peccatis. psal. 37. Iob. 3. d. Post eum rugiet sonitus: quia quum mentem Deus ingreditur, constat proculdubio, quod mox poenitentis gemitus sequatur: vt etiam salubriter flere libeat, quae prius de iniquitatibus flenda iucunditate gaudebat. Iob. 37. a. Et rugitus ceruarum. Iob. 39. a. designat eos, de quibus dicitur. psalm. 125. Euntes ibant, & flebant, mittentes femina sua. Rugitus onagri est gemitus populi gentilis expectantis praesentiam Christi vt herbam. Iob. 6. a.

Gemitus poenitentis & desiderij.

Geor. veno. canti. 1. tono. 7. cap. 4.

Irrugies Esau pro benedictione data Iacob minori. Gen. 27. designabat animalem hominem, seu appetitum sensitiuum, qui contristatur, cu subijcitur spiritui: quousq; veluti nouellus equus sub domitore mansuescat.

Remurmurans appetitus.

Arno. f. ps. 21.
Hierof. Eze. 22. & f. Iere. 2.
Gre. 5. mo. 16. 17. & 27. mor. 19.
Hierof. Isa. 59.

Rugiens leo erat Caiphas in passione aduersus Christum. psal. 21. Et rugientes catuli leonum sunt daemones, & haeretici praedicantes: vel nequissimarum, sed tamen eminentium potestatum ministri spiritus, importunis tetationibus insurgentes: & etiam ipsi impetus tentationum. Iob. 4. b. psal. 103. Iere. 2. c. Ezech. 22. f. Amos. 3. a. Petri. 5. c. Iob. 4. b. Clima. grad. 25.

Caiphas. Daemones. Haeretici. Impetus tentationis.

Rugiunt Iudaei quasi visi aduersus Christianos. Isa. 59. c.

Ruminare.

Ruminare dicuntur animalia, quae cibum iam deuoratum e stomacho ad os reuocant, ac remandunt, rursumq; deglutunt.

Tert. de cibis iudat.
Cle. Alex. 5. Strom.
Ori. f. Leui. ho. 7.
Hier. f. ps. 95.
Iyc. f. Leui. 11.
Aug. ho. 45.
Gre. scant. 7.

Ruminare ad prudentiam refertur, vel ad sapientiam iuxta illud. Pro. 21. c. Thesaurus desiderabilis requiescit in ore sapientis: vir autem stultus deglutiet illum. Ruminat autem, qui verbum, quod est iustitiae nutrimentum, in cogitationem tanquam in ventrem introductum, inde ipsum ad rationalem remissentiam reuocat. Cant. 7. d. Et animalia ruminantia sunt, qui in lege Dei meditantur die ac nocte, eamq; non solum secundum litteram, sed spiritaliter intelligunt. Leui. 11. a. Deut. 14. a.

Meditari in lege dei.

Cle. Alex. 7. Strom.

Qui ruminant & non diuidunt vngulam, sunt vulgus Iudaeorum: qui eloquia Dei habent quidem in ore: fidem autem & basim non habent, quae transmittit ad patrem per filium: & inuitur veritati.

Vulgus Iudaeorum.

Hierof. Hofs. 7. 1.
Rup. f. Hofs. 7.

Ruminant haeretici super tritico & vino, quum tractant de eucharistia. Hofs. 7. d. vel sunt Iudaei orantes solum pro temporalibus.

Haeretici Iudaei.

Rumpere, vide Abrumpere.

Runcina.

Runcina est maior ferra, qua fabri materiam fecant arborum moles in cantherijs. Runcina fabri, qua formatur idolum. Isa. 44. b. designare potest rationes dialecticas haereticorum: quibus suos formant errores.

Hierof. Isa. 44.

Rationes Haereticorum.

Rupis, vide Lapis. Rursum, vide Iterare.

Ruca

Ruca est herba odorem grauem habens, sed vtilis in medicaminibus, maxime contra venenum. Luc. 11. g. Ponitur pro re vili, quando pharisaei decimabant mentham & rutam.

Glo. ord. f. Luc. 11.

Ruth.

Ruth, id est, saturata, vel inebriata: mulier Moabitiss, vxor Mahalon, qua postea duxit Booz, soluto calcamento propinquois, genuit autem Obed.

Ambr. 3. de fide. 5. & f. Luc. 3.
Hier. prolo. in Hof.

Ruth ducta a Booz, soluto propinquois calcamento, typus est ecclesiae ex gentibus, quae facta est sponsa Christi: quae a pedibus ascendit ad caput, sicut Ruth, quae antequam duceretur a Booz, ad pedes lecti eius iacuit. Ruth. 1. c. 2. 3. Erat autem Moabitiss, ex ijs videlicet, qui non intrabant in ecclesiam Dei.

Ecclesia ex gentibus.

Rutilare, vide Fulgere.

Saba,

Saba, Sabaei.

Aba, id est, conuersio sine captiuitate, aut canities, vel sefsio: filius Regma, a quo ciuitas regalis Aethiopiae, cuius incolae dicuntur Sabaei. Scribitur autem Hebraice per *W*. Saba autem per *N* est filius Chus. Gen. 10. a. a quo Saba Metropolis Arabiae felicitis, cuius incolae etiam dicuntur Sabaei. Regina autem Saba venit ab illa Saba, quae est in Aethiopia, quae dicitur Meroc. Sunt tamen, qui dicant ipsam venisse a metropoli Arabiae: vt diximus in Arabia.

Gentilitas. Anima conuersa.

Saba vt interpretatur conuersio, in bonum significat gentilitatem venientem ad fidem. Et regina Saba est anima ad Deum conuersa. 3. Reg. 10. a. Isa. 43. a. 60. b. Eze. 38. d. Mat. 12. d. Luc. 11. d. Et Sabaim, hoc est, circuitiones aut ebrijs, sunt viri Sabaei, designantes gentiles ad fidem transcentes. Isa. 45. c.

Hierof. Isa. 60. & ad Aglaam.

Hypocritae. Haeretici.

Saba etiam, vt interpretatur conuersio, in malum sumitur, vt sit auersio, & designat hypocritas, aut haeticos qui ferunt in Tyrum aromata fallax. Eze. 27. c. Et vt interpretatur captiuitas, seu captiuantes, Sabaei sunt haeretici persecutores ecclesiae. Iob. 1. c.

Hierof. Aglaam. & Iob. 2.

Implicatio temporaliu.

Saba iuxta Gregorium interpretatur rete, & designat implicationem, qua quis rebus temporalibus aut cognatorum, quas iam reliquerat, rursum se implicat. Iob. 6. c.

Gre. 7. mor. 17.

Doctores ecclesiae. Daemones.

Sabaei in bonu dici possunt doctores ecclesiae: conuertentes peccatores aut infideles. Ioel. 3. b. Sabaei vt interpretantur captiuantes, immundos spiritus designant: qui cunctos, quos sibi subijciunt in infidelitatem & in infernum captiuos ducunt. Iob. 1. d. Ioel. 3. b.

Hierof. Ioel. 3. Gre. 2. mor. 25. Rup. f. Ioel. 3.

Sabaa.

Natura humana.

Sabaa, id est, captiua, interpretatur naturam humanam, in huius seculi arumnis ligatam: Reg. 13. d. non tamen est in Hebraeo.

Gre. 1. Reg. 29.

Sabama.

Superbia haeretico- rum.

Sabama, id est, attollens altitudinem, siue captiuitas nimia, aut canities, vel sefsio multa: ciuitas Moab, quam aedificauerunt filij Ruben: typus est superbiae haeticorum. Num. 32. g. Ios. 13. c. Isa. 16. c.

Hierof. Isa. 16.

Sabaoth.

Sabaoth, id est, exercitus, siue militiae, aut fortitudines. Iere. 11. d. Sumi solet pro multitudine angelorum, quae dicitur exercitus domini, & militia caelestis.

Sabarim.

Angeli vel sancti.

Sabarim, id est, circuitus montium siue altitudinis: scribitur per *N*, ponitur terminus aquilonaris terrae promissionis. Eze. 47. c. Designat eos montes, de quibus dicitur. psal. 124. Mentes in circuitu eius.

Hierof. Eze. 47.

Sabat.

Rigor correctionis.

Sabat, id est, sceptrum, vel virga, aut tribus: est mensis Februarius: & designat rigorem correctionis. Zach. 1. b.

Hierof. Zach. 1.

Sabbatum.

Requies aeternae felicitatis.

Sabbatum. i. requies, siue cessatio: sic dicebat septima dies, in qua Deus cessauit, ab omni opere, quod patrarat: & ex precepto Dei obseruabat a Iudeis, ab omni seruili opere cessantibus, varia autem sabbata decreuit lex. Aliud quod secundum septenarium dierum numerum reuoluitur, natura sabbati: aliud vero propter subiacentes nouilunio secundum lunam, & consequentes festiuitates: velut dies fixorum tentorium: & dies paschatis, quando agni macant, & azyma comedunt. Sumitur autem sabbatum aliquando pro ipsa hebdomada. Luc. 18. b. Ieiuno bis in sabbato. Inter precepta autem decalogi solum sabbatum seruari praecipitur figurate, iuxta Augustinum.

Epiphanius contra haereses. tomo. 22.

Aug. epist. 19.

Sabbatum aeternae gloriae quietem designare solet, qua Deitas sanctos in se requiescere facit. Gen. 2. a. Exo. 16. c. f. 20. b. 31. c. 35. a. Num. 28. b. Deut. 5. b. Isa. 58. d. Eze. 46. d. Matth. 11. b. Designat etiam requiem sanctorum sine corporibus: vt die dominica, quae est octaua, sit resurrectio corporum. Et sabbatum ex sabbato dicit perpetuam requiem succedentem operibus. Isa. 66. g. Leui. 23. a. ps. 36. Io. 7. c. Solus autem deus est in sabbato & festo perpetuo: quia semp etiam operando quiescit, & latatur. In sabbato autem Dei neque mane, neque vespera est: quia nec initium, nec finis perfectionis. In perfectis autem est mane, sed non vespera: quia initium, sed non finis perfectionis. Iudaei celebrabant sabbatum: quia iam erat requies mortuorum: sed dies dominicus, non nisi post resurrectionem Christi celebratur: quia tunc essetiam requies corporum. Sabbatum, quod est medium in Phase, cui succedit prima sabbati, quae est octaua, designat requiem, ad quam transitur

Ort. f. Num. 110. 230. & f. ps. 36. ho. 3.

Hier. f. Isa. 58. 66. & f. 1. 2e. 46.

Iyc. f. Leui. 23. Cyril. 4. f. Ioan. 51. Philo de Cherubim.

Gre. Nyffe. de vita Moysis.

Aug. epist. 19.

bb 3 transitur

Rup. 2. Gen. 19.

ranitur ex hac vita: sed succedit ei octava, quæ est prima sabbati, vt designetur operatio sclicitatis, quæ non perturbet requiem, sed perficiat: ideo septima dies sine vesperâ nominatur. Gen. 2. a. Sanctificatur autem hæc requies per spiritum sanctum: nec in alio est tanquam in obiecto, nisi in Deo: quia omnis creatura est mutabilis.

Epiph. 1. contra Ebonitas tomo. 2. Geo. ven. cat. 1. tom. 7 cap. 12. Gre. f. Eze. ho. 6.

Sabbatum etiam vere est Christus, quia veram & perfectam præstat quietem. Ipse enim est, in quo Deus quiescit: quem dedit nobis finem, in quo quiescamus. Et est sabbatum ex sabbato: quia qui cessant à peruerso opere, illi quiescunt in celesti retributione. Isa. 66. g.

Christus

Ori. f. Num. ho. 23. Hiero. f. Eze. 22. 44. & f. Isa. 58. 58. Ifyc. f. Leui. 19. Rup. 2. f. Gen. 19.

Sabbatum quoque Dei est, quando cessatur à peccato: & perpetuum obseruat sabbatum, qui spe futuri omnia bona operatur. Eze. 44. f. Num. 28. b. Leui. 19. a. Et sabbatum agit, quicumque spiritualibus vacat, & à malis operibus abstinet. Quia ratione sabbatum est requies vitæ contemplatiuæ, quæ optima pars est: & requies, quæ in notitia scripturarum habetur: & hoc est sabbatum delicatum. Isa. 56. a. 58. d. Iere. 17. c. Eze. 22. f.

Cessatio à peccato. Vita contemplatiua. Notitia scripturarum

Ori. f. Leui. ho. 13.

Sabbata singulari, in quibus offerendum est sacrificium, designant memoriam continuâ Dei habendam. Luc. 24. b.

Memoria Dei

Ori. f. Matt. ho. 29. Amb. f. Luc. 21. Hiero. Agla. f. & f. Mar. 24. Aug. q. in euang. 31. & 2. de ciuit. euang.

Sabbatum interdum dicitur ocium & quietem ab agendo: & sabbato fit fuga, quum quis torpet in opere virtutum. Matth. 12. a. 24. b. Et sabbata derisa dicunt quietem malam & ociositatem. Thre. 1. c. Sabbatum etiam, in quo non debet fieri fuga, designare potest læticiam de temporalibus, & quietem in eis: & crapulam & ebrietatem: quæ omnia impedimenta sunt fugæ. ge. 77. Gre. 1. mor. 22. Euch. q. in Matth.

Ociositas. Lætitia de temporalibus.

Amb. f. Luc. 6. 17. Ifyc. f. Leui. 26.

Sabbatum secundo primum designabat quietem à lege veteri: sed quod maneat in noua per bona opera, quibus ad secundam quietem gloriæ veniatur. Luc. 6. a. Et sabbatum, quod dedit Deus terræ Iudæorum, expulsi Iudæis, est vacatio literæ legis, quæ nunc non seruatur. Leui. 26. c.

Quies à lege veteri.

Hic. & Aug. f. ps. 47

Secunda sabbati significare potest firmitatem ecclesiæ in fide post Christi resurrectionem: quæ est velut prima sabbati. psal. 47. in titulo.

Firmitas ecclesiæ in fide.

Lyr. f. Isa. 1.

Sabbata Iudæorum & non Dei dicebantur. Isa. 1. b. quia non ea secundum voluntatem Dei, sed secundum suas traditiones colebant: nec vacabant à peccatis.

Peruersa quies iudaorum.

Sabec.

Ifyc. f. Leui. 16.

Sabec, id est venia: erat virgulum, aut vepres, in quibus aries oblatus pro Isaac hærebat cornibus. Gen. 22. c. designat crucem Christi.

Crux Christi.

Sabulum, uide Arena. Saccus, uide Cilicium.

Saccus, Sacculus, Sitarchia.

Saccus est, qui fit à grossiori tela, ad continendum & portandum frumentum, aut alia grana. Sacculus autem est paruus saccus, & fumitur pro marsupio. Sitarchia vero est saccus vel pergamina, in qua cibus poni consuevit in viaticum.

Gloria Christi. Occultatio sapientie.

Beda. f. Pro. 7. Aug. de ciuit. ser. 42. Gre. ho. 17.

Sacculus pecuniæ gloriæ resurrectionis & immortalitatis Christi designare potest. Pro. 7. c. Potest etiam designare occultationem sapientiæ, quæ eroganda est: ideo non portandus sacculus. Luc. 10. a. 12. d. 22. d. Isa. 46. b.

Anima sapiens. Litera legis.

Glo. ord. f. Gen. 42.

Sacci impleti tritico. Gen. 42. c. animam sapientiæ plenam significare possunt: & etiam literam legis mysterijs plenam.

Corpus Pauli. Velamen legis.

Amb. de Ioseph. 11.

Saccus iunioris, hoc est, Benjamin. Gene. 44. a. corpus apostoli Pauli designare potest: & etiam velamen legis.

Memoria.

Gre. f. 1. Reg. 9.

Sitarchia memoriâ significare potest: in qua non habent quod offerant, qui eam non excoluerunt. 1. Reg. 9. b.

Amisio bonorum operum.

Hier. f. Agge. 1. Gic. f. Eze. ho. 4.

Sacculus pertusus. Agge. 1. b. inanitatē operum significat: quum videlicet quis facit aliquod bonum opus, & illud amittit per opus malum.

Sacer, Consecrare, Dedicare, Initiare.

Sacrum est id, quod est venerabile & consecratum: vt vestes dicuntur sacra. Et sacrum interdum dicitur sacrificium. Exo. 31. b. quum sacerdotes funguntur officio suo in sacris, hoc est, in sacrificando. Consecrare autem est sacrum facere, vt videlicet res non amplius in vsu humanos assumatur, sed in obsequium Dei consignetur. Dedicare est per verba consecrare, aut honoris gratia deputare, aut dicendo deferre. Initiare vero est consecrare, offerre, & dedicare.

Basil. & Arn. f. ps. 29. Hier. & Aug. f. ps. 28.

Dedicatio domus Dauid. psalm. 29. in titulo, incarnationem significabat: & etiam resurrectionem, in qua omnia vitæ corpora dedicantur. Vel renouationem ecclesiæ per Christum: quæ etiam dedicabitur in resurrectione, quando immortalitatem acceptura est: quæ nunc vsque ad illud tempus ædificatur. Dedicatum templum octauo anno, 3. Reg. 7. g. est ecclesiæ tradita Deo patri in resurrectione.

Incarnatio Christi. Resurrectio. Renouatio ecclesiæ.

Consecrationes

Bona opera sacerdotum. Manu Christi in cruce.

Consecrationes sacerdotum figura erant consecrationum huius legis. Exod. 28. g. 29. a. Lyr. f. Exo. 19. c. Leui. 8. b. Consecrabant autem manus, vt sacra essent opera: idque septem diebus, vt omnium operum mundicia monstraretur. Consecratæ quoque manus pontificis, manus Christi in cruce designabant. Leui. 21. b.

Lyr. f. Exo. 19. c. Leui. 21. b.

Perfectio operum.

Consecrata primogenita masculina domino. Exod. 13. b. sunt opera perfecta recognoscenda & reddenda autori Deo. Et consecratum, quod non redimitur. Leui. 27. d. est habens integram perfectionem.

Glo. ord. f. Exo. 13. Ifyc. f. Leui. 27.

Adscribere Deo bona opera.

Consecrare omnia oleo. Exo. 40. b. est quicquid agimus, gratiæ spiritus sancti tribuere. Et consecrare domino adipem & pectusculum. Leui. 7. d. est adscribere illi bonum desiderium, & fidem. Consecrat etiam agrum domino. Leui. 27. b. qui doctrinam suam dedicat in obsequium dei.

Glo. ord. f. Exo. 40. Glo. inter. f. Leui. 7. Ifyc. f. Leui. 27.

Ofo voluntaria.

Dedicanda sunt domino voluntaria. Exo. 35. d. quia in tabernaculo ecclesiæ non suscipitur oratio coacta.

Glo. inter. f. Exo. 35. Philo. de temulen.

Castigatio corporis

Consecrabant leuitæ manus domino per occisionem fratrum. Exod. 32. f. castigando videlicet corpora, vt munda essent opera.

Arno. f. ps. 109.

Consecrationis aries dicebatur. Leui. 8. d. quia immolabatur in consecratione sacerdotum. Initiari Beelphegor est seruire libidini, aut colere eos, qui ventri nostro seruiunt. psal. 105.

Sacerdos, Sacerdotum.

Sacerdos est, qui Deo dicatus est ad sacrificia offerenda, à sacris dictus, qui & sacrificus. Sacerdotum autem est munus & dignitas sacerdotis. Sunt autem sacerdotis munera: primo orare pro populo, vt mediator, secundo offerre sacrificia, tertio docere populum, quarto est dux populi in bello, quinto deductor ad delinatum finem, sexto est iudex, septimo pastor & minister sacramentorum.

Ori. f. Ios. ho. 17. e. f. Leui. ho. 5. 11.

Christus.

Sacerdos Dei altissimi Melchisedec typus est Christi veri sacerdotis secundum naturam humanam. Gen. 14. d. qui dictus est sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedec. psal. 109. Heb. 7. c. Ipse est sacerdos magnus rogans pro populo: ad quem pertinet hostia pro peccato. Leui. 2. b. 4. a. 5. c. 6. c. 7. a. 21. b. Num. 35. d. Eze. 45. f. Eundem designabat sacerdos Zacharias. Luc. 1. a. Sacerdos comedens sacrificium pro peccato, est Christus, qui est ignis consumens peccata nostra. Leui. 6. c. Et sacerdos fidelis suscitatus pro Eli. 1. Reg. 2. g. Ipse est sacerdos magnus Iesus, cuius typum gessit Iesus filius Iosedec. Zach. 3. a. 6. c. Agge. 1. a. Christus autem optime impleuit omnia sacerdotis munera superius posita. Euch. form. sp. a. t. Rup. 1. f. Reg. 10.

Amb. de fuga. sec. 2. & f. Luc. 1. f. Agge. 1. & f. Zach. 3. Aug. 12. ciuit. del. 17. & f. ps. 26. Ged. v. c. cant. 2. ton. 3. cap. 3. Ifyc. f. Leui. 2. 4. 21. Philo. 3. deus sit immutabilis. Ori. f. Ios. ho. 18. f. Leui. ho. 1. 15. Ifyc. f. Leui. 1. Philo. de somnis. Amb. 4. 8. sacram. Hiero. epist. Quis dicitur capiti.

Verbum diuinum.

Sacerdos scrutans lepram est diuinum verbum, per quod discernuntur peccata. Leui. 13. a. 14. a. 15. b. Et sacerdos Eleazar significat arcanum & mysticum sermonem. Ios. 14. 4.

Offerentes sua Deo Mens.

Sacerdos est, qui offert se & opera sua Deo in sacrificium: & peculiariter ipsa mens, quæ dominatur in homine. Et debet nutrire ignem, vt habeat lucernas ardentes in manibus. Vnus autem sacerdos offert sacrificium volucrum, quia non est contemplatiua vita plurimorum, sed paucorum, qui tota mente se offerunt Deo, nil humanum ultra cogitantes. Leui. 1. c. 2. a. 12. c. Et sacerdos Helio polcos est cultor mentis. Gen. 41. f. 47. e. Sacerdotes autem gementes sunt partes animæ superiores, quæ diuinum cultum exercere debent. Thre. 1. b. Et omnes fideles sunt sacerdotes, si custodierint dignitatem vocationis, de qua Ioannes dicebat. Et vos vocationem habetis à sancto. 1. Ioan. 2. d. 1. Petr. 2. a. Et quia sunt membra summi sacerdotis. Et sacerdos, qui offert sacrificium, est animus sanctus: qui autem non sic offerunt, sunt virgines fatuæ. Et sacerdotes Christi sunt eius ministri ex gentibus: qui sunt sacerdotes religionis perpetua. Exod. 29. b. psalm. 131. Isa. 66. g. Sacerdos, qui holocaustum offert, est vnusquisque perfectus sapiens: quia sacerdotium perfectionis exemplum est. Leui. 6. b. Sacerdotale quoque regnum est in ecclesia. Exod. 19. a. Et sacerdos fidelis est sacerdos noui testamenti: & etiam quilibet bonus. 1. Reg. 2. g.

Ori. f. Leui. ho. 1. 15. Ifyc. f. Leui. 1. Philo. de somnis. Amb. 4. 8. sacram. Hiero. epist. Quis dicitur capiti.

gideles.

Sacerdos est, qui offert se & opera sua Deo in sacrificium: & peculiariter ipsa mens, quæ dominatur in homine. Et debet nutrire ignem, vt habeat lucernas ardentes in manibus. Vnus autem sacerdos offert sacrificium volucrum, quia non est contemplatiua vita plurimorum, sed paucorum, qui tota mente se offerunt Deo, nil humanum ultra cogitantes. Leui. 1. c. 2. a. 12. c. Et sacerdos Helio polcos est cultor mentis. Gen. 41. f. 47. e. Sacerdotes autem gementes sunt partes animæ superiores, quæ diuinum cultum exercere debent. Thre. 1. b. Et omnes fideles sunt sacerdotes, si custodierint dignitatem vocationis, de qua Ioannes dicebat. Et vos vocationem habetis à sancto. 1. Ioan. 2. d. 1. Petr. 2. a. Et quia sunt membra summi sacerdotis. Et sacerdos, qui offert sacrificium, est animus sanctus: qui autem non sic offerunt, sunt virgines fatuæ. Et sacerdotes Christi sunt eius ministri ex gentibus: qui sunt sacerdotes religionis perpetua. Exod. 29. b. psalm. 131. Isa. 66. g. Sacerdos, qui holocaustum offert, est vnusquisque perfectus sapiens: quia sacerdotium perfectionis exemplum est. Leui. 6. b. Sacerdotale quoque regnum est in ecclesia. Exod. 19. a. Et sacerdos fidelis est sacerdos noui testamenti: & etiam quilibet bonus. 1. Reg. 2. g.

Gre. 15. no. 7.

perfecti sapiens. sacerdotes noui testamenti.

Sacerdos, qui holocaustum offert, est vnusquisque perfectus sapiens: quia sacerdotium perfectionis exemplum est. Leui. 6. b. Sacerdotale quoque regnum est in ecclesia. Exod. 19. a. Et sacerdos fidelis est sacerdos noui testamenti: & etiam quilibet bonus. 1. Reg. 2. g.

Ifyc. f. Leui. 6.

Apostoli. Prælati. Doctores.

Sacerdotes peculiariter dicuntur apostoli, & eorum successores, ac doctores: sicut filij Dauid erant sacerdotes. 2. Reg. 8. d. Isa. 61. c. Et sacerdotes, qui accedunt ad dominum, sunt perfecti, & participes mysteriorum. Exod. 19. d. Ipsi præcedunt populum in transitu Iordanis, exemplo videlicet & doctrina. Iosue. 3. c. 4. b. Ipsi accendunt lucernam verbi Dei. Ezechiel. 40. f. Ipsi canunt tubis. Iosue. 6. a. Ipsi sunt custodes templi. Num. 3. f. Horum etiam officium est, dare consilium accedendi ad Deum: quia sacra debent semper consulere: ideo qui hæc consulit, sacerdos est. 1. Reg. 14. c. f. Iob. 12. c. Sacerdotes quoque Philistinorum dici possunt prædicatores, & sacerdotes ecclesiæ, qui pollere debent sanctitate. 1. Reg. 6. a.

Hiero. f. Isa. 61. & f. Eze. 40.

Prædicatores.

Sacerdotes interdu dicuntur angeli: qui offerunt pro nobis orationes. Eze. 46. 3.

Ori. f. Ios. ho. 4. 7. Gre. f. Eze. ho. 12. 8. f. 1. Reg. 6. 14.

Angeli.

Sacerdotes minores paucioribus indumentis vtuntur: quia non ita perfecti vt maiores. Hi sunt, qui excubant ad ministerium altaris: quia intendunt inuestigandis & corrigendis peccatis populi, vt eos ad penitentiam lamenta perducant, & quasi incendant carnem in sacrificio.

Hiero. f. Eze. 46. Ori. f. Leui. ho. 6. Gre. f. Eze. ho. 12. 8.

quam prius viuere permissit in peccato. Eze. 40. g.
 Beda. c. Exod. 2. Sacerdos Madian, apud quem mansit Moyses, significare potest Deum patrem, & etiam Christum patrem animarum eruditarum; & diuerso diabolus, & principem secularem. Exod. 2. c. 3. a. 18. a.
 Ilyc. l. Leni. 4. Sacerdos peccans intelligi potest Christus in membris suis: qui etiam est sacerdos offerens pro peccato. Vel fuit Adam, qui peccauit, & peccare fecit totum genus humanum. Vel est pontifex alios ad peccatum trahens: vel sensus pietatis & religionis. Leui. 4. a.
 Rup. i. l. Leni. 14. Sacerdotes ad literam dicuntur aliquando primates. Gen. 41. f. Filium Putipharis sacerdotis Heliopoleos. Exod. 2. c. Erant autem sacerdoti Madian. Et filij Dauid erant sacerdotes 2. Reg. 8. id.
 Ricar. de. f. vi. & de extremi mali. 21. Sacerdotes portantes arcam. Ios. 3. d. sunt ignotorum inuestigatio, & cognitorum retractatio: qui portant arcam contemplationis in Iordanis fluente, quum per inuestigationis & retractationis studiū, ad desideriorum nostrorum considerationem, nostrae contemplationis oculū reflectimus. Possunt etiam designare corpus & animam. psal. 73.
 Atn. l. ps. 73. Sacerdos qui transiit relicto vulnerato, est lex: quae non sufficiebat saluare. Matth. 8. a.
 Ori. f. l. ue. ho. 34. Luc. 10. e.
 Hil. f. Marcano. 7. Sacerdotes pollutes sanctum, sunt mali sacerdotes Ecclesie: & etiam mali doctores. Soph. 3. a. Mala. 1. b.
 Gre. l. Reg. 1. 2. Sacerdotes domini Ophni & Phinees, Scribas & Phariseos designant: qui habebant fidem, & non opera: ideo erant vt sepulcra dealbata. Qui ideo dicuntur esse in Silo: quia occidendo Christum inuenerunt redemptione generis humani: licet malo animo ipsi occiderint. 1. Reg. 1. a. 4. b. Et sacerdos Eli est populus Iudaicus cum sacerdotio: vel etiam patriarcha. Et sacerdotes impij sunt principes Iudaeorum. 1. Reg. 2. g. Ipsi dicebant: vbi est Deus: quia non quaesierunt Christum. Iere. 2. d. Et sacerdotes Baal sacrificantes, & clamantes, & incidentes se, fuerunt principes & sacerdotes Iudaeorum: qui coluerunt latronem Barabbam, & clamauerunt: Crucifige: & perfuderunt se sanguine dicentes: Sanguis eius super nos. Oculi sunt autem, cum destructa est Hierusalem. 3. Reg. 18. f.
 Ori. f. Gen. ho. 16. Sacerdotes Pharaonis sunt seruientes diabolo: qui liberam habet possessionem: quia diabolus eos pascit terrenis. Contra sacerdotes Christi nihil habent, sed sunt pars domini. Gene. 47. e.
 Gre. l. 1. Reg. 5. Et sacerdotes Dagon seu Iudaeorum sunt, qui adhuc seruunt diabolo per praua desideria. Iudi. 17. d. 18. a. 1. Reg. 5. b. 3. Reg. 13. a. Et sacerdotes Israel erant sacerdotes haereticorum & idololorum: qui sunt sacerdotes in terribiles. Hose. 5. a. 6. d. 7. c. Et sacerdotes ebrij sunt sacerdotes haereticorum & Iudaeorum prauē intelligentes scripturas. Isa. 28. b. Sacerdotes etiam Baalim sunt principia operationis aduersae seu prauae. 3. Reg. 18. e.
 Anton. epil. 2. Sacerdotalis pars vna, ad quam admitti petent Iudaei, est societas fidei. 1. Reg. 2. f. Vel est beatitudo, de qua dicitur. Apo. 5. c. Fecisti nos Deo nostro regnum & sacerdotes.
 Gre. l. Reg. 2.

Sacramentum.

Sacramentum à sacro dictum, est quod iurifurandi sacratione interposita geritur: & interdum ponitur pro arcano & mysterio, quasi sacrum secretum, vt Tob. 12. b. Sacramentum regis abscondere honorificum est. Sapi. 2. d. Nescierunt sacramenta Dei. Ephe. 1. b. Notum faceret nobis sacramentum voluntatis suae. Dani. 2. c. Vt quaerent misericordiam à facie Dei caeli super sacramento isto. Apoc. 17. d. Ego dicam tibi sacramentum mulieris & bestiae.

Sacrarium.

Sacrarium est locus sacer in templo, in quo sacra reponuntur: de quo. 1. Cor. 9. b. Qui in sacro operantur, de sacro viuunt.
 Sacrarium, in quo non est plantandus lucus, est anima, in qua reponuntur sacrae virtutes: & ipse Deus requiescit.

Sacrificare, Immolare, Libare, Delibatio, Sacrificium, Hostia, Holocaustum, Libamen, Victimam.

Sacrificare generale nomen est: vt sit idem quod sacrum facere: & sacrificium res diuina. Immolare autem est quasi mola, id est, farre molito & sale hostiam fufam sacrificare. Libare autem est leuiter degustare, & quasi summis labris attingere: quod quia fiebat in sacrificijs, sumitur pro sacrificare. Porro hostia erat animal, quod immolabatur & mactabatur: quae etiam victima dicitur. Holocaustum autem erat hostia, quae tota igne comburebatur; & absumebatur. Libamen vero & libamentum est: quicquid in sacris libatur: & peculiariter quae adiunguntur hostiae: vt similia, oleum, thus, &c. Oblatio etiam similia & olei: quae additur holocausto, dicitur sacrificium. Eze. 46. b. Sacrificium quoque dicitur fieri de similia: libatio vero de vino, & generaliter de liquidis. Ioel. 1. b.

Sacrificium

Christus.
 Eucharistia.
 Caro Christi.
 Christ* in vtero virginis.
 Doctrina ex charitate.
 Mors Christi.
 Patientia.

Fides passionis.
 Presentatio humanitatis christi in caelo.
 Praedicatio.
 Contemplatio aeternitatis.
 Solidus doctrinae cibus.
 Oblatio sanguinis christi.
 Martyrium.
 Peruor dilectionis.
 Perfectio.

Confessio fidei.
 Fides.
 Corpus Christi.
 Corpus & anima.

Ecclesia.
 Homo consecratus Deo.
 Corpus & anima.

Lex cum sensu spirituali.

Inferior cognitio.
 Sapientia.

Deuotio fidelium.

Sacrificium salutare, quod & hostia pacifica dicitur, significare solet in primis Christum, & eucharistiam. Leui. 1. 3. 7. 9. Ipse est hostia, quam Deus preparauit. Sopho. 1. b. Exo. 10. f. 18. b. 3. 4. c. Et hostia expiationis. Exo. 29. c. Et hostia, quae est sancta sanctorum. Leuiti. 14. b. Ipse etiam Christus, vel eius caro est holocaustum tam de arietē, q̄; de agno anniculo. Gen. 22. a. Leuit. 9. b. 16. a. ps. 19. Ipse est delibatio sancta. Roma. 11. b. Et sacrificium vespertinum: quia ad vespere passus est. ps. 140. Ad immolandum autem ascendens Elcana, designat Christum, qui obtulit semetipsum pro nobis. 1. reg. 1. a. Et immolatio eius est ipsa passio: quum tangit; omnis ad occisionem ductus est. Isa. 53. c. Immolauit quoque victimas sapientia, quando Christus suis passionibus ecclesiam consecrauit: vel vitam praedicantium mactari in persecutione permisit. Pro. 9. a. Sacrificium autem coctum in libano est Christus in vtero virginis formatus. Designare etiam potest doctrina, quae ex charitate procedit. Leui. 2. b. Et sacrificium de craticula mortē Christi designat: & etiam patientiam in multiplici passione. Leui. 2. c. Sacrificium quoque voluntarium fuit passio Christi. ps. 53. Immolatio etiam vaccae extra castra, designabat Christum extra portam Hierusalem passurum: & immolabatur coram omnibus, ex quorum genere fuerunt, qui ipsum publice immolari erant. num. 19. a. Decima autem die agnus tollebatur & non immolabatur vique; ad quartam decimam diem. Exo. 12. a. quia per legem quidem Christi passio praefigurabatur: & tamen per euangelij quadrigam narratur passus. Denarius enim numerus ad legem pertinet, propter decem verba legis. Quaternus vero ad nouum testamentum propter euangelia. Hostia multiplicatur iuxta multitudinem peccatorum. Et sancti diuersi diuersae sunt hostiae: Sed in his omnibus vnus est agnus, qui totius mundi potuit auferre peccata: & ideo cessauerunt terribilia hostiae: quia talis haec fuit hostia, vt vna sola sufficeret pro totius mundi salute. Ceteri enim precibus peccata, hic solus potestate dimisit. Immolare passerem in vase fictili designabat passionem Christi: vel fidem passionis eius. Leui. 14. a.
 Hostia solennis Elcana. 1. reg. 1. c. designauit presentationem humanitatis Christi in caelo: & etiam ineffabilem amorē eruditionis. Immolat etiam hostiam solemnem, qui per eloquia praedicationis auditorum corda in amorem conditoris accendit: & qui sublimia aeternitatis gaudia contemplatur.
 Victimae quas mactauit sapientia. Pro. 9. a. sunt solidus doctrinae cibus: vel ipse Christus. Et liba vini designant oblationem sanguinis Christi: & virtutem gratiae spiritualis: & poculum doctrinae, vel passionis & martyrij: & ferorem dilectionis: & perfectionem quam infert spiritus sanctus. Exo. 29. g. Leui. 6. 7. 23. c. Non libant autem domino vinum haeretici: quia eorum nec doctrina nec opera placet domino. Hose. 9. a. Holocaustum quoque dicitur ipsum martyrium, quo totus homo offertur Deo. ps. 65. Et immolare arietem alterum est offerre Deo martyres, & peculiariter Petrum. Exo. 29. e.
 Sacrificium domini est confessio humanitatis & diuinitatis Christi. 1. reg. 2. d. Et immolare victimas est offerre Deo veram fidei confessionem. Exo. 24. b. Sacrificium autem sacerdotum crematur totum, quando totam fidem passionis & incarnationis Christi offerimus, nec quicquam pretermittimus. Leui. 6. c. Holocausta quoque medullata significat fidem: vel interiora cum charitate: vel corpus Christi: vel corpus & animam. ps. 65.
 Holocaustum, quod obtulit Iephthae, offerens filiam suam virginem, est ecclesia: quam offert Christus patri, sine macula & ruga. Iudi. 11. g.
 Sacrificium est homo Dei homini consecratus, & Deo deuotus, quatenus mundo moritur, vt Deo viuat. Ipsum quoque corpus, quum pertemperantiam castigatur: & multo magis anima, quum se refert ad Deum, vt igne eius amoris accensa, formam concupiscentiae secularis amittat. Exo. 29. 40. Leui. 6. d. 8. 9. 10. c. 14. ps. 4. 50. Rom. 12. a. Et mali sunt victima quando conuertuntur. 1. cor. 11. a. Mar. 9. d. Hostia autem offertur sine macula, quando non vna sola virtus offertur, vt virginitas sine humilitate: sed omnes simul. Hostia quoque, pro peccato est homo in baptismo, & poenitentia. Leui. 4. 7. Tob. 4. 2. b. Sacrificium autem pro peccato diuidebatur in duas partes: vna comburebatur: altera debebat in vsum sacerdotum, ad significandum expiationem peccatorum fieri ministerio sacerdotum: nisi quando offerebatur sacrificium pro peccato totius populi.
 Sacrificia domini sempiterna, duplicem sensum sacrae scripturae significare possunt: sed principalis sacrificium sempiternum est lex spiritualis. Leui. 6. c. Hostia quoque dici potest litera legis: cui detrabitur pellis, hoc est, velamen literae. Leui. 1. b.
 Sacrificium de similia est inferior cognitio. Leui. 2. a. b. 6. c. 7. 14. b. Vel quum similia sit delictissima farina, poterit designare ipsam sapientiam: & sacrificium de similia erit oblatio sapientiae, quae est praecipua inter dona spiritus sancti. Sacrificium perpetuum, quod die ac nocte crematur, offerunt sacerdotes: vt à perfecta sapientia incipiens, in eadem finiatur: & tota vita componatur ad perfectionem. Leui. 6. b.
 Sacrificium populi in excelsis, & hostia, quam benedicebat Samuel. 1. reg. 9. b. est deuotio electae plebis, ad audienda excelsa verba Dei. Sed antequam benedicatur à Samuele, & audiatur verbum Dei,

Ori. f. Leuit. ho. 1. f.
 & l. gen. ho. 8.
 Aug. l. ps. 19.
 Chry. in ps. 95.
 Ori. f. Rom. 1. f.
 Gre. l. reg. 1. f.
 Aug. l. ps. 140.
 Beda. l. Pro. 9.
 Glo. int. f. Leui. 2.
 Hila. f. ps. 53.
 Aug. q. in num. 33.
 Beda. f. Exo. 11.
 Ori. f. num ho. 14.
 Ori. f. Leui. ho. 8.
 Gre. l. reg. 1.
 Beda. ho. in princ.
 Gre. l. 17. mor. 14.
 Ily. f. Leui. 13.
 Hila. f. Hila. 9.
 Aug. l. ps. 65.
 Lyra. l. Exo. 29.
 Gre. l. 1. reg. 2.
 Ilyc. Leui. 6.
 Hila. & Aug. l. ps. 65.
 Aug. q. in iudi. 49.
 Aug. 10. ciui. Dei. 6.
 Ori. f. Leuit. ho. 4. &
 f. Rom. 12.
 Hier. f. Iere. 12. 8. f.
 Mar. 9.
 Chryl. in ps. 95.
 Amb. 3. off. 14.
 Tho. 1. 2. q. 10. ar. 3.
 Ori. f. Leui. ho. 4.
 Glo. int. f. Leui. 1.
 Glo. int. f. Leui. 2.
 Ily. f. Leui. 6.
 Gre. l. 1. reg. 9.

Oratio.
 bum Dei, est quidem munda, sed post benedictionem, est etiam mundans: quia augetur charitas, quae operit multitudinem peccatorum. Iaco. 5. d. Hostia quoque gratiarum est oratio. Leui. 7. b.
Laudes Dei.
 Hostia pacifica sunt victimae labiorum consentientium nomini Dei: ut ad ipsum pacem habeamus. Gen. 28. d. Holocausta etiam erunt laudes, quae offerentur in patria, sine alicuius defectus admisione. ps. 50. In hac autem vita est sacrificium laudis honorificans Deum. ps. 49. Ad haec etiam referri potest holocaustum ad ipsas. Leui. 3. 4. 5. 8. 9. Hostia quoque vociferationis est sacrificium laudis. ps. 26. Sacrificat autem voluntarie Deo, qui eum laudat, non propter aliquod creatum, sed solum quia bonus est. ps. 53. Sacrificium quoque iustitiae est hostia laudis, quae reditur Deo, quod suum est. ps. 4. 1. reg. 2. d.
Opera misericordiae.
 Sacrificium sunt etiam opera misericordiae: & sacrificium vespertinum, quod fit per eleuationem manuum, sunt opera misericordiae cum oratione: & etiam quae sunt proxima iam morte. ps. 49. 140. Et sacrificium iustitiae est, quale obtulit Abel: quum quis exercet opera iustitiae. Sacrificium etiam iustitiae, est sacrificium passionis Christi. ps. 4. 50. 113. Offeruntur quoque sacrificia in iustitia, hoc est, per opera iustitiae. Mala. 3. a. Isa. 19. d. Ion. 2. d. Holocaustum etiam est opus omnino perfectum: ideo in holocausto offerrebatur masculus, & non foemina. Exo. 20. d. Leui. 1. c. Hostia etiam pro gratiarum actione est euangelica conuersatio: quae comedi debet eodem die: quia nunc est implenda: & non est expectandum futurum seculum. Leui. 22. d. Libamina quoque ex liquidis, sunt vota bonorum operum. Gene. 35. b. Exo. 25. c. 37. Leui. 14. d. Sunt etiam victimae eorum, qui se à communi publico, nequaquam separant, sed singulari virtute agunt, ut virtutes aliorum districtius transcendant. 1. reg. 15. c.
Facilitas.
 Holocausta proprie erunt in facilitate, quando nihil restabit offerendum, quod non offeratur. Exo. 20. d. Leui. 1. c.
Innocentia cum fide.
 Sacrificium de omnibus, quod obtulit Abel, innocentiam cum fide noui testamenti Deo gratam significat. Sacrificium vero Cain de fructibus terrae, terrena opera veteris testamenti, quae non erant accepta Deo. Gen. 4. a.
Obedientia.
 Victimae pacificae obedientiam Deo gratam significare possunt. Exo. 24. b. Leui. 4. g. 7. b. 1. Regum. 10. b.
Actus potentiarum.
 Victimae holocausti, quam sibi prouidet Deus, dici possunt actus potentiarum ordinati à Deo. Gen. 22. b.
Puritas vitae.
 Holocaustum de volucris & pecoribus mundis, puritatem vitae, & contemplationem celestium significare potest. Gen. 8. d. Exo. 10. f. 35. 38. a. Leui. 1. c. 6. b. 7. b. 14. b. 15. c. Holocaustum autem est omnimoda seculi renunciatio, & voluptatum plenissima abnegatio: totum se enim quis Deo intelligibilem ignem spiritus offert, non iam terrenus, sed spiritualis, & quodammodo celestis effectus. In holocaustum etiam offertur corpus proprium, quum per poenitentiam castigatur. Exo. 24. b. In holocaustum quoque offeruntur interiora. Holocausta enim sunt eorum qui se omnino subtrahere volunt à publico operis, ut Deo se totos per amorem inflammati offerant in secreto contemplationis. 1. reg. 15. c. Ier. 17. d. Michae. 6. b. ps. 49. Holocaustum etiam offert, qui coelibem agit vitam. num. 28. a. Holocaustum autem iuge sunt orationes continuæ cum vita immaculata, & non interruptæ per peccatum. Et holocausta Salomonis sunt orationes in ecclesia. 3. Reg. 10. a. Et holocausta medullata sunt orationes cordis & oris. ps. 65. Oblatio autem munda sacrificatur Deo in omni loco in ecclesia, hoc est, orationes & eucharistia. Malac. 1. c. Eze. 40. e. Holocaustum quoque offerre est totam mentem igne compunctionis incendere: ut in ara amoris cor ardeat, & quasi delicta propriae sobolis, inquinamenta cogitationis exurat. Offert etiam holocausta per singulos filios, ut Iob, qui pro vnaquaque virtute, ut pura esse debeat, preces domino fundit. Iob. 1. a. Fiebat autem holocaustum de turture & columba, ob excellentiam volatus: & etiam offerrebantur pro peccato, ob gemitum.
Vita celebs.
 Hostia pacifica significat perfectos: & communia vota fidelium: & spiritualem conuersationem. Hoc sacrificium erat proficientium: & ex eo fiebant tres partes: vna incendebatur: altera erat sacerdotum: tertia offerentium: quia salus est à Deo, dirigentibus ministris, cooperantibus hominibus, qui saluantur. Huius hostiae pectusculum & armus dexter erant sacerdotis: ut designaretur ad ipsum pertinere sapientiam & fortitudinem. Leui. 1. 3. 7. 9.
Eucharistia.
 Holocaustum de vaccis offert doctor, quum nihil de scripturis intelligit, quod non amoris flamma comburat. Eodem referuntur holocausta Bethsamarum. 1. Reg. 6. d. Sacrificium etiam est ipsa predicatio. Immolatio autem Iacob cum Laban. Gen. 31. g. Designauit communicacionem doctrinae & sacramentorum gentilibus factam. Vnde victimae dici possunt ipsa sacramenta. Gen. 43. d. 46. a.
Prædicatio ex charitate.
 Immolare primogenita est offerre Deo primordia bonorum operum. Exo. 13. c.
Communicare doctrinam & sacramenta gentilibus.
 Holocaustum de armento offerre, est coniugatorum, ut Iob: qui sub iugo coniugij domui suae bene praefuit: & filios suos in omni pietate subditos erudiuit, holocausta per singulos offerens, & Deo gratias agens totum bonum illi tribuendo. Leui. 1. a. Iob. 1. a. Victimae quoque, quae non penitus comburebantur, pertinent ad coniugatos. Isa. 36. c.
Offerre Deo principia operum.
Oblatio coniugatorum.

Victima

Iudicium Dei.
 Victimae domini in Bofra, designat iudicium vindictae Dei in terra faciendum. Isa. 34. b. Immolauit quoque Deus victimam auiibus & bestijs: quando tradidit haereticos & Iudaeos demonibus. Et eisdem immolauit victimam de Gog. Eze. 39. c.
Immolatio.
 Sacrificium pro delicto est sacerdotis: quia conuertit peccatorem. Leui. 7. a. Eze. 44. g. Sacrificia mortuorum sunt munera Simoniaca malorum: & etiam hostia pacifica, & holocaustum, quod offertur idolo: quae sunt, quum quis pactum habet cum demonibus. Exo. 32. b. 4. Reg. 10. d. ps. 105. Ecclesi. 35. b. 2. Mach. 4. c. Victimae quoque meretricis sunt haereticorum opera, quibus arbitrantur se obsequium praestare Deo, etiam persequendo fideles. Prou. 7. c. Ad haec pertinet holocaustum de rapina, quod odit Deus. Isa. 61. c. Et sacrificium & holocaustum, quod non vult dominus, sunt eleemosynae & alia opera cum errore fidei. Hofe. 6. c.
Immolatio.
 Quum dicit Deus, se non precepisse sacrificiorum & holocaustorum legis veteris oblationem, ostendit se potius eam permisisse: ne videlicet offerretur idolis. Item quia intentionem legum huius, qui acceperunt, transgressi sunt. Cum enim subtilis esset, & valde sublimis lex: & propterea absconsa esset in superficie literae, quatenus perscrutantes eam discerent, oportebat prius, ut suos sensus emendarent: quod si non agerent, non poterant ad veros sensus peruenire: sed ipsi fingebant sensus & traditiones, quas Deus non preceperat. Isa. 1. c. Ier. 7. c. Hofe. 5. f. ps. 49.
Immolatio.
 Libans David aqua dominum, quam prius concupuerat. 2. reg. 23. c. Typus est rationis praecedentem concupiscentiam frangentis. Vel significauit se sitire sanguinem Christi: quam sitim nulla temporalis consolatio sedare valebat.
Immolatio.
 Sacrificare petebat Moses in deserto & non in Aegypto: quia in tenebris secularibus, & negotiorum obscuritate non potest seruire domino: sed in ociofa mente, & longe secedente à mundanis moribus. Sacrificat autem in Aegypto, qui sola fide seruiunt Deo: sacrificat in deserto, qui fidei addunt puritatem vitae. Exo. 5. a. Immolare autem super montem est in sublimitate vitae & perfectionis offerre. Exo. 3. b. Immolare quoque abominationes Aegyptiorum, est virtutes operari: & simplicitatem offerre, quam reprobi abominantur: vel maclare concupiscentias & vitia, quae Aegyptij colunt. Exo. 7. c. 8. f. Immolare quoque vitulum est mortificare carnem: idque coram domino, non ad inferiorem gloriam, sed ad superna intendendo. Leui. 1. 4. 8. 16.
Immolatio.
 Immolant domino greges & armenta Amalec, quando lubrici & incontinentes ad confessionem veniunt: & quod nequiter egerunt, poenitendo delere satagunt. Primitias autem caesorum referunt ad immolandum, qui peccata deserunt, nec plangunt. 1. reg. 15. e. Sic victimas offerre est carnis concupiscentias domare. Exo. 8. f. 30. a. Quasi autem vitia, sed bruta caro macla tur, quando quilibet irrationabilis appetitus vel affectus in nobis, carnis contritione mortificatur. Dani. 2. g. Immolat etiam passerem in vase fictili, qui carnem suam mortificat. Leui. 14. a. Immolare agnum ad latus altaris est à malo cessare: vel passionis Christi memoriam pro gregibus offerre. Leui. 1. c. Immolare autem hostiam pacificam in introitu tabernaculi, erat imperfectorum & à malo cessare incipientium. Leui. 3. a.
Immolatio.
 Immolatur hostia pro peccato ubi offertur holocaustum: ut nouerit homo se sanctificatum esse per peccati remissionem. Leui. 4. c. 6. d. 14. b.
Immolatio.
 Immolant vitulum Anna & Elcana: quia quod praedicator docet, Christus infundit in corde bene proficientis. 1. reg. 1. d. Tunc quoque immolat praedicator, quando electa corda per amorem suscipiunt hoc, quod in verbo & exemplo doctoris radiat de imitatione redemptoris. 1. Regum. 16. a.
Immolatio.
 Immolare hircum pro peccato principis. Leui. 4. c. est per emendationem tollere infamiam: quia hircus ductor est gregis.
Immolatio.
 Immolare victimas est interuicium iucunditatis bonum Deo offerre: & obsequium obedientiae, quo demones superantur, praestare. 1. reg. 6. c. 10. b.
Immolatio.
 Non immolandum eodem die foetus cum matre. Leui. 22. d. Designat non debere seruare simul legem euangelicam cum lege veteri: sed utraq; suo tempore. Item quod Christus non eodem die erat occidendus, quo immolabatur agnus, sed postero.
Immolatio.
 Immolantes Philistin hostias magnificas Dagon, capto Samson. Iudic. 16. f. Designant Iudaeos, qui post mortem Christi iam non Deo sed demonijs immolabant.
Immolatio.
 Libant dijs frustra, qui colunt errores. Isa. 11. c. 18. c. Et immolant frustra bobus in Galgala haeretici: qui in errorum voluptatibus instar bouum pro terrenis laborant. Hofe. 12. d. Exo. 22. c. 32. b. 34. b. Et sacrificat homines vitulis, qui ipsos in errorem inducunt. Hofe. 13. a. Et sacrificat filios & filias sculptilibus Chanaan, qui tradunt simplices discipulos legis Dei. ps. 105. Et sacrificant autem super lateres haeretici: qui errores suos dialectica nituntur arte firmare. Isa. 65. a. Et sacrificant super montes, aut super capita montium, quando superbe colunt suos errores. Isa. 65. b. Hofe. 4. c. Et etiam in agro. Ier. 17. a. Hofe. 11. a. Item in hortis, quando erroribus suis addunt voluptates, quasi Deo gratias. Isa. 65. a. Victimae quoque declinant haeretici in profundum, qui decepti

Rap. 7. f. gen. 25. Chry. in ps. 95. Aug. f. ps. 49.

Hic. f. ps. 26. Aub. f. ps. 26. 13. Gre. f. 1. reg. 2.

Aug. 10. ciui. Dei. 6. & f. ps. 49. Ori. f. 1. reg. ho. 1. ps. 49. 140. Arn. & Hil. f. ps. 140. Chry. in ps. 95. Amb. apol. Daut. 17. Bas. f. ps. 115. Hic. f. ionam. 2. Ori. f. Leui. ho. 9. Hila. f. ps. 65. Ifyc. f. Leui. 22. Glo. int. f. Exo. 25. Gre. f. 1. reg. 14. 15. Chry. in ps. 95.

Gre. f. 1. reg. 10. Philo. de profugis.

Ifyc. f. Leui. 1. Ori. f. Leui. ho. 3. Gre. f. 1. reg. 15. & f. Eze. ho. 10. Hiero. f. Iere. 17. & f. Mich. 6. Aug. f. ps. 49.

Ori. Genes. ho. 23. & f. cant. ho. 2. Arno. f. ps. 65. Hiero. f. Mala. 1. & f. Eze. 40. Chry. in ps. 95. Gre. f. mor. 35.

Ori. f. Leui. ho. 2. Ifych. f. Leui. 1. Tho. 1. 1. q. 102. ar. 3. Rup. f. Leui. 12.

Gre. f. 1. reg. 6. Chry. in ps. 95. Glo. int. f. gen. 31.

Glo. int. f. Exo. 13.

Hic. f. Isa. 56.

Hiero. f. Isa. 34. & f. Eze. 39.

Ori. f. Leui. ho. 5. Arno. f. ps. 105.

Beda. f. pro. 7. Hic. f. Hofe. 6.

Hic. f. Iere. 7. Ifyc. f. Leui. 1.

Amb. de Iaco. 1. & apolo. David. 7.

Ori. f. Exo. ho. 3. Cyril. de adorati. in spiritu sancto. Glo. int. f. Exo. 31. Amb. epist. 4.

Gre. 10. mor. 27. Ori. f. Leui. ho. 1. Ifych. f. Leui. 1.

Gre. f. 1. reg. 15.

Ricar. de f. vi. de. & somnio Nabuch. 37.

Ori. f. Leui. ho. 8. Glo. ord. f. Leui. 1.

Ori. f. Leui. ho. 5.

Gre. f. 1. reg. 16.

Lyra. f. Leui. 4.

Gre. f. 1. reg. 6.

Ifyc. f. Leui. 22.

Rup. f. Iudic. 25.

Hic. f. Isa. 65. Hic. f. Hofe. 11.

Arno. f. ps. 105.

Hier. f. Eze. 16. & f. Isa. 65. & f. Hofe. 5.

Ori. f. Eze. ho. 7.

qui deceptos à se dæmonibus tradunt. Hofs. 5. a. Item qui opera pœnitentiæ & laboriosa faciunt ob aliquem terrenum finem. Immolat quoq; filios Hierusalem, qui fideles in errorem inducit. Ifa. 57. b. Eze. 16. c. Et immolant filios & filias dæmonij, qui sensus & cogitationes illis offerunt. Psalm. 105.

Hie. f. Hofs. 4.
Rup. f. Haba. 1.

Sacrificat cum effeminatis, qui colunt libidinē: & qui errorū magistros sequuntur. Hof. 4. d. Colere libidinem; Sacrificat diabolus aut hæreticus reti suo, quum fraudes & sermonē suum quasi Deum adorant. Haba. 1. d. Item qui aurum & argentum colunt, tanq; per illa imperantes.

Glo. int. f. Exo. 23.

Immolare sanguinem super fermento. Exo. 23. c. 34. c. est offerre hostiam impuram, nec Deo placentem: ideo prohibetur. Hostia impura; Hostia gratiarum est secularis scientia. Leui. 7. b. Immolare cæcum & claudum, vide cæcus & claudus.

Sacrilegium, Sacrilegius.

Sacrilegium est sacrorum furtum, aut sacrorum violatio. Et sacrilegius, qui sacra, aut de loco sacro legit, hoc est, furatur aut violat.

Ori. f. Roma. 2.
Amb. f. Roma. 2.

Sacrilegium commisit Iudæus, quando tēplum corporis Christi violavit, aut ipsum Christum negavit. Roma. 2. d. Iudæus persequens & negans Christum.

Sacrilegium etiam committit, qui occultat verbum Dei, quando publicandum est. Et etiam hæretici, qui preciosas scripturarum margaritas furantur, & illis ad peruersos sensus abutuntur.

Sadducæus.

Sadducæus, i. iustus, aut iustificatus: erat secta inter Iudæos eorum, qui resurrectionem negabant: & tamen sibi iustitiam arrogabant. Matt. 22. c. Mar. 12. e. Luc. 20. e. act. 5. c. 23. b.

Ori. f. Mat. cap. 16.

Typum gerunt Sadducæi populi Iudaici: qui negant resurrectionem Christi: & iustitiam legis sibi arrogant. Matth. 16. a. Iudæi.

Sadoc.

Sadoc, i. iustus, aut iustificans, siue iustificatus: pontifex filius Achitob. 2. reg. 8. d. 1. Para. 6. a. Typus esse potest Dei, vel ipsius Christi: de cuius semine sunt sacerdotes & leuitæ noui testamenti. Eze. 40. g. 43. f. 48. b.

Gre. f. Eze. ho. 22.

Sadoc sacerdos succedens cum Dauid post extinctos Eli & Saulē, designat nouum sacerdotium cum nouo imperio succedens. Nonium sacerdotij.

Seculum, Secularis.

SAeculum, aut iuxta aliquos seculum sine diphthōgo, est tempus, quod solent homines vitæ re. vt Tyrus non erit vsq; in seculum, hoc est, per septuaginta annos. Eze. 27. g. Seculū etiā, tota vita. Exo. 21. a. Erit ei seruus in seculum. Spatium temporis. ps. 17. Dauid, & femini eius vsq; in seculum. Principium. Gen. 6. a. potentes à seculo viri famosi.

Hie. f. Eze. 17.

Seculum interdum dicere potest durationem æternam: sicut dicuntur secula æterna. Ifa. 26. a. Et seculi dies. Mala. 3. b. Seculum quoq; dici potest vita præsens: seculum seculi vita futura. ps. 9. 71. 118. 142. 144.

Hila. f. ps. 118.
Aug. f. ps. 9. 71.

Seculum futurum dicit tempus post aduentum Christi: aut etiam post iudicium. Ifa. 9. b. Secula, quorum sunt generationes. Ifa. 51. d. Designare possunt tempus, quo liberauit Deus populum de Aegypto.

Hie. f. Ifa. 9.
Glo. int. f. Ifa. 51.

Seculum interdum dicitur mundus: qui consummatur in perfectis, quibus est crucifixus. Mat. 24. a. Inde dicuntur seculares, qui rebus mundanis vacant. Et secularia negotia sunt, quum animus occupat cura colligendæ pecuniæ, sine corporis labore: vt fit à negociatoribus. 2. Tim. 2. a.

Ori. f. Mat. ho. 24.
Glo. or. f. 1. Tim. 2.

Seculum pro ignorantijs, transfulerunt septuaginta. ps. 89. Seculum nostrum in illuminatione ne vultus tui.

Hie. Cypriano;

Sæuis, Sæuire, uide Crudelis. Sagena, uide Rete.

Saginat, uide Adeps.

Sagitta, Sagittarius, Iaculum, Spiculum, Spiculator.

Sagitta est iaculi genus, quod arcu iacitur à sagittario. Iaculum autem generalius est ad oia, quæ iaciuntur. Porro spiculum est lancea breuis seu telum missile: à quo dicuntur spiculator res satellites ferentes spicula. Et aliquando carnifices.

Hila. f. ps. 119.
Ori. f. ps. 36. ho. 2.

Sagitta Dei interdum dicitur Christus à patre missus vnde & sagitta potentis dicitur. ps. 119. Et ipse dicitur sagitta electa. Ifa. 49. a.

Aug. f. ps. 44.
Ber. f. cant. ser. 29.

Sagittæ acutæ Christi, vim charitatis eius designant. ps. 44. quibus sagittis vulnerata erat sp̄sa, quum diceret. Cant. 2. a. 4. c. Vulnerata charitate ego sum. Charitas Christi.

Ori. f. ps. 36. ho. 2. 3.
Hila. f. ps. 126.

Sagittæ Dei sunt homines ad omne præceptum implendum parati, pennis virtutum recta itinera

Apostoll.
Prædicatores.
Euangelistæ.

itinerata transuolantes: quos Deus ponit sicut sagittæ electam. Ifa. 49. a. Et generaliter omnes boni, & obtemperantes Deo sunt sagittæ in manu potentis. ps. 126. Peculiariter autē sagittæ sunt apostoli, & prædicatores, & etiam euangelistæ. ps. 7. 17. 119.

Arno f. ps. 119.
Aug. f. ps. 7. 17. 126.
Euch. q. in psal.

Castigatio Dei.

Sagittæ quoq; Dei est animaduersio & punitio Dei, & castigatio ad emendationem. ps. 7. 37. 119. Ifa. 5. g. 49. a. Iere. 4. g. Haba. 3. c. Et sagittæ domini dicuntur ebibere spiritum. Iob. 6. a. quando indignatio & castigatio Dei electos, quos in peccatis inueniunt, dum vulnerant immutant: vt duriciam suam transfixa mens deserat: atq; ex saluifero vulnere sanguis confessionis decurrat. 4. Reg. 13. c.

Basi. f. ps. 7.
Hila. f. ps. 119.
Hier. f. Haba. 3. & f. Iob. 6.
Gre. 7. mor. 2. 3.
Aug. f. ps. 37.

Verba Dei.
Præcepta Dei.
Verba iusti.
Prædicatio.
Oratio.

Sagittæ præterea Dei sunt verba Dei animam penetrantia. ps. 17. 44. 37. 63. 76. numc. 24. b. Iob. 6. a. Et sagittæ in manu potentis dicuntur ipsa sacra verba. ps. 126. Sagittæ quoq; acutæ Christi sunt præcepta Dei peruolantia. ps. 119. 143. Sagittæ rursus sunt verba iusti: quæ penetrant peccatoris, vt conuertatur ad pœnitentiam. Ipsa quoq; prædicatio & etiam oratio sagittæ dici possunt. Hæc sunt iaculum quasi fulgur. Zach. 9. d.

Ori. f. nu. ho. 7. & c. f. ps. 36. ho. 2.
Gila. f. ps. 126. 143.
Basi. f. ps. 37.
Ter. aduer. Iudæos
Aug. f. ps. 7. 6. 119. 143.
Gre. 7. m. 2. 8. 3. 11. 5.
Hie. f. Haba. 3. & ad principian.
Arno. f. ps. 119.
Arno. & Hila. f. ps. 63.
Aug. f. ps. 63.

Virtutes.

Sagittæ in luce splendentes sunt virtutes in anima iusti fulgentes. Haba. 3. c. Sic erant virtutes in Iob. Sagittæ quoq; acutæ sunt stimuli amoris. ps. 44.

Stimuli amoris.

Pœnitentia.

Sagittæ præterea sunt pœnitentia, & carnis afflictio. ps. 119.

Desideria sancta.

Sagittæ paruulorum dici possunt sancta desideria de nouo habita: vel defensio fidei. ps. 63.

Defensio fidei.

Sagittæ etiam paruulorum cum sint debiles, seu à debili manu prodeutes sunt plagæ Iudæorum in Christu: quæ licet graues fuerint, tamen debiles fuerunt in eum, qui postea resurrexit.

Plagæ Iudæorum in Christum.

Sagittæ Ionathæ, quæ non abiit retrorsum, si dem Ionathæ, quam erga Dauid seruauit, designare potest. 2. Reg. 1. d.

Fides Ionathæ.

Sagittæ potest etiam aliquando timorem significare: qui pungit mentem.

Timor.

Sagittæ mala sunt verba peccatorum, vel quibus detrahit proximo, & eius vulnerat famam: vel quibus incitat iustum ad peccatum, eumq; morti tradit spiritali. Item illa, quæ sunt concupiscentiarum, aut alterius nequitia organa: & hereses: & fallacia malorum: tentationes demonum. ps. 10. 63. Iere. 6. f. Thre. 3. b. Eze. 39. a. Sagittæ quoq; acutæ dicitur, qui loquitur contra proximum falsum testimonium. Pro. 25. c. Et sagittæ volans per diem. ps. 90. est concupiscentia manifesta: vel tentatio leuis in sciente, vel cognoscente. Vel sunt verba hæreticorum, quibus promittunt lucem veritatis, & occidunt animam: & verba maledicæ, & conuicia, & inanis gloria.

Detraçtio.

Sagittæ quoq; impiorum sunt consilia & cogitationes pessimæ: & peccata. ps. 10. Et sagittæ vulnerans est lingua hæreticorum. Iere. 9. b. Et dentes eorum dicuntur sagittæ. ps. 56. Demum sagittæ sunt Antichristus & omnes mali.

Incitatio ad peccatum.

Sagittæ dicuntur mortalitas & miseria huius vitæ. ps. 57.

Hæresis.

Sagittæ famis mortifera sunt ablatio verbi Dei. Eze. 5. d.

Fallacia malorum.

Sagittarius vir in bonum est, qui per sanctæ intentionis arcum audientium cordibus verba rectæ exhortationis infigit. ps. 41.

Tentationes demonum.

Sagittarius Ismael designat Iudæos insurgentes aduersus christianos: vel iugulantes hostias legis. Gene. 21. c.

Falsus testis.

Sagittarij Cedar sunt hæretici. Ifa. 21. d. Amos. 2. d. Hi sagittant in obscuro rectos corde, quâdo fraudulenter inducunt in errores. ps. 10.

Concupiscentia manifesta.

Sagittæ dicuntur mortalitas & miseria huius vitæ. ps. 57.

Verba maledicæ.

Sagittæ quoq; impiorum sunt consilia & cogitationes pessimæ: & peccata. ps. 10. Et sagittæ vulnerans est lingua hæreticorum. Iere. 9. b. Et dentes eorum dicuntur sagittæ. ps. 56. Demum sagittæ sunt Antichristus & omnes mali.

Inanis gloria.

Sagittæ dicuntur mortalitas & miseria huius vitæ. ps. 57.

Consilia & cogitationes pessimæ.

Sagittæ famis mortifera sunt ablatio verbi Dei. Eze. 5. d.

Mortalitas. Miseria.

Sagittarius vir in bonum est, qui per sanctæ intentionis arcum audientium cordibus verba rectæ exhortationis infigit. ps. 41.

Ablatio verbi Dei.

Sagittarius Ismael designat Iudæos insurgentes aduersus christianos: vel iugulantes hostias legis. Gene. 21. c.

Prædicator.

Sagittarij Cedar sunt hæretici. Ifa. 21. d. Amos. 2. d. Hi sagittant in obscuro rectos corde, quâdo fraudulenter inducunt in errores. ps. 10.

Iudæi.

Sagittarij Cedar sunt hæretici. Ifa. 21. d. Amos. 2. d. Hi sagittant in obscuro rectos corde, quâdo fraudulenter inducunt in errores. ps. 10.

Hæretici.

Sagittarij Cedar sunt hæretici. Ifa. 21. d. Amos. 2. d. Hi sagittant in obscuro rectos corde, quâdo fraudulenter inducunt in errores. ps. 10.

Sagittæ, uide Lectus. Sagum, uide Cilicium.

Sain.

Habitatio demonum.

Sain. i. tentatio: ciuitas Aegypti, eadem quæ Pelusium: significat habitationem demonum, qui sunt tentatores. Eze. 30. d.

Hie. f. Eze. 30.

Sal, Salire, Salina, Salsugo, Insulsum.

SAL est ex mineralibus illud, quo vitur in condiendis cibis: quod seruat carnes à corruptione. Aliquando sumitur pro cibo condito 1. Efd. 4. c. Memores salis quod in palatio comeditus. Et salire est condire. Salsugo autem est in salibus tota liquida: & aqua maris salior: & humor cum sapore salis. Salina vero sunt vbi sal fieri, aut congelari solet.

Christus.

Sal missum in aquam, potest Christum significare: qui est Dei sapientia: & missus est in tribulationes, quâs reddit dulces. Vel dicitur sal, quando assumpsit naturam humanam prius sterilem, quam etiam dulcem reddidit, & fructiferam. 4. Reg. 2. d. Ipse autem non solum est sal terræ, sed etiam cœli: & dicitur sal missum in fictile vas, quia sapientia Dei missa est in carnem.

Hie. f. Eze. 16.
Aug. cont. Fulgent.

Apostoll.
Prædicatores.

Sal etiam missum in aquam sunt apostoli & prædicatores missi ad gentes. Vt enim sal est vtilis alijs, sic sancti doctores. Infatuatur autem sal, quando per peccatum prædicatores pereunt à regno cœlorum. 4. reg. 2. d. Mat. 5. b. ps. 59. In titulo. Sal autem præstat incorruptionem, & condit saporem: sic apostoli prædicando ad immortalitatem conferunt discipulos. Continet autē sal in se aquæ & ignis elementum: & licet non possit suam mutare naturam: tamen qui comparantur illi, possunt mutare mores.

Hie. f. Mat. 5. & epist. ignota vultu.
Amb. ser. 37.
Au. 1. ser. d. i. m. 6.
Hila. f. Mat. cano. 4.
Chry. f. Ioan. ho. 51.
Rup. 4. f. Mar.

Sal in

Hic. f. Eze. 43. & f. Mar. 9. Tho. 1. 2. q. 102. ar. 3. Gre. 7. mor. 4. & 6. regis. epist. 39. Iy. c. f. L. eui. 2.

Sal in sacrificijs significare potest doctrinam euangelicam additam legi: & dicitur sal fœderis domini. L. eui. 2. d. Eze. 43. g. Vnde insulsum est ipsa litera legis, sine sale spiritualis intelligentiæ. Iob. 6. a. Et etiam verba carnalia, & ad malum trahentia, quæ sunt fabulationes. ps. 118. Et quia sal impedit corruptionem, potest discretionem sapientiæ significare: & ipsam sapientiam: & etiam carnis mortificationem. Mar. 9. g. Colosse. 4. a. Ut autem omnis cibus ad nutriendum aptus omni modo sale conditur: ita & omnis sermo utilis, vt profit animabus, necessarium habet sapientiæ condimentum.

Doctrina euangelica Litera legis. Verba carnalia. Discretio. Sapientia.

Ori. f. Eze. ho. 6. Hic. f. Eze. 16. Bas. regu. breui. 2. 66

Sal interdum dicitur gratia Dei: & qui gratiam habent sunt sale saliti, quasi gratiosi. Ezechi. 16. a. Vnde prouerbio dicitur falsus gratiolus: & insulfus, qui non habet gratiam. Hic sal humorem peccati noxium deficcit. Significare etiam potest gratiam sermonis & conuersationis: & quandoq; amicitiam designat. Mar. 9. c. Colof. 4. a.

Gratia Dei. Gratia sermonis. Amicitia.

Ori. f. gen. ho. 5. Hic. f. Sopho. Cyril. de adorati. spiritu sancto. Rup. f. gen. 12.

Sal in quem conuersa est vxor Loth facta statua, designare potest prudentiam, quæ defuit ei. Gen. 19. f. Potest etiam significare hæreticorum doctrinam, quæ habet similitudinem veri: & tamen est sal infatuatum: quale sal est Sodomis, vbi est mare salis. Gen. 14. a. Sopho. 2. b. Est etiam condimentum peccatorum, vt eius pœna conpsecta respiciant: nec retro conuertantur: quæ ad modum petram salis lingentibus aialibus, palatum sapidum redditur, & edēdi auditas reparat.

Prudentia. Doctrina hereticorum. Condimentum peccatorum. Correctio.

Hic. f. Mar. 9. Gre. 30. mor. 30.

Sal etiam est mordicans correctio, quæ amore proximi temperanda est. Mar. 9. d. Sal aliquando pro sterilitate sumitur. Gen. 14. a. Et saluginis terra erat gentilitas, quæ nullâ viriditatem boni intellectus proferens peruersa sapiebat. Iob. 39. a.

Sterilitas. Gentilitas. Perpetuitas. Sapientia seculi. Ambitiosus.

Philo. de victimis. Geor. venet. can. 1. 10. uo. 7. cap. 7. Hic. f. Mar. 9.

Sal cum panibus propositionis significare potest perpetuitatem. Salsedo autem maris huius mundi sapientiam designat.

Aug. f. ps. 59. Hic. f. Mar. 9.

Sal insulsum est, qui amat principatum: qui increpare non audet neq; confiteri: ne de synagoga eijciatur: diligens magis gloriam hominum q; Dei. Mar. 9. c. Salinarum vallis saporem humilitatis designat: nam humilitas sine sale fatua est. ps. 59. i. titulo. Saliri igne est tentationibus exerceri. Mar. 9. g.

Humilitas.

Hic. f. Eze. 47. & f. Ier. c. 17. Aug. f. ps. 106.

Saline sunt, vbi terra est inutilis, & sine fructu: & designant eos, qui sunt sine fructu operum. Eze. 47. c. Salsugo etiam cum sit humor falsus, reddit terram, in qua est, sterilem: hic humor est in synagogis Iudæorum & hæreticorum. Iere. 17. a. ps. 106.

Steriles operum. Synagoga Iudæorum & hæreticorum.

Gre. 30. mor. 25.

Salsugo accendere fitim solet. Et quia sancti viri, quando in huius vitæ tabernaculis degunt, ad supernam patriam desiderij sui quotidianis æstibus accenduntur, in terra saluginis habere tabernacula peribentur. Iob. 39. a.

Peregrinatio in æstibus.

Salathiel.

Hic. f. Agge. 1.

Salathiel. i. læticia Dei: pater Zorobabel: qui typus est patris Christi: & designatur non posse nos venire ad Christum, nisi petamus à patre: sicut ad Zorobabelis generationem vetum est p Salathielem. Agge. 1. a.

Pater Christi.

Salem.

Hic. epist. ad Euag.

Salem. i. pax: ciuitas quæ postea dicta est Hierusalem: cuius rex fuit Melchisedec, iuxta communem Hebræorum opinionem. Gene. 14. d. Verum iuxta Hieronymum ea est iuxta Scythopolim: quæ vsq; hodie appellatur Salem: vbi ostenditur palatium Melchisedec. Ad hanc venit Iacob in regione Sichen. Gen. 33. d. Hæc est etiam Salim, iuxta quam baptizabat Ioannes: Potest esse typus ecclesiæ, cuius rex est Christus.

Ecclesiæ.

Salire, Subsilire.

Ori. f. cant. ho. 1. 3. Anbr. de Isaac. 4. & f. ps. 118. ser. 6. Gre. f. cant. 1. Ber. f. cant. ser. 33. 34.

Salire est saltu iactari, seu moueri: quod etiam est subsilire. Salire dicitur verbum Dei in montibus, quum delectat perfectos: vel cum Christus prædicatur in prophetis & apostolis: vel quum per incarnationem omnes ordines angelorum descendendo transiit: & à celo venit in virginem, à virgine in præsepe, vsq; ad passionem & ascensionem: & inter homines mira operatus est, ad quæ nemo valet ascendere. Vel salit in montibus, quum diuersa declarat scripturarum mysteria. Cant. 2. b.

Christus prædicatus à prophetis & apostolis. Incarnatio & alia opera Christi. Declarans Chrs mysteria. Cõtempus mundi.

Gre. f. i. reg. 10.

Salientes magnas foueas. 1. Regu. 10. a. sunt contemnentis honores, & cætera huius mundi. Verum in Hebræo non habetur: nec in emendationibus libris. A pud septuaginta vero legitur ἀλλογενους μεγάλα. i. salientes grandia.

Glo. ordi. f. L. eui. 11.

Salientes super crura longiora. L. eui. 11. c. sunt resiliens à peccato, & à sordidibus & terrenis actionibus.

Resilire à peccato.

Glo. ordi. f. 1. reg. 6.

Subsilens Daud coram arca. 2. Regu. 6. c. designat diligentiam operandi cum letitia opera domini, simul cum laudibus.

Diligenter bene operari.

Ori. f. Matt. cap. 15. Hic. f. 16. 35.

Salientis claudus sicut ceruus. I. Ier. 35. b. designat gentiles: qui imitantur apostolos & doctores.

Gentiles imitantes apostolos.

Hic. f. Mal. 4.

Salient sicut vituli liberati à vinculo. Malac. 4. a. quum iusti in iudicio resurgent in corpore glorioso.

Resurrectio iustorum.

Salina,

Salua, Sputum, Expuere, Conspuere.

Salua dicitur sputum, quod fere salis saporem habet: vel dicitur à saliendo, q; in ore saliat & crescat. Sputum autem dicitur salua, quum ex ore emittitur. Expuere autem seu spuere est saluam emittere. Conspuere vero est aliquem sputo inspergere.

Gratia spiritus sancti. Verbum Christi. Verbum patris. Sapientia.

Sputum Christi, quo linitur cæcum. Ioan. 9. a. Designare potest gratiam spiritus sancti: & verba Christi, quibus illuminat mentem. Vel pertinet ad ipsum verbum, quod mixtum est pulueri, quando verbum caro factum est: de quo Eccl. 1. 2. 4. a. Ex ore altissimi prodij. Designat etiam sapientiam, quæ tangit linguam ad rectè loquendum. Mar. 7. d.

Ori. f. 11a ho. 6. Amb. epist. 5. 7. Cyril. f. 1. Ioan. 11. Aug. f. 10a. trac. 44. & ho. 43. Hic. f. ps. 33. Aug. f. ps. 33. Gre. 8. mor. 22.

Infirmas carnis in Christo. Infantilia verba Christi. Sapor contemplationis.

Salua defluens in barbam Daud. 1. Reg. 21. d. est infirmitas carnis, quam dignatus est suscipere filius Dei. Vel sunt infantilia eius verba, quæ eius virtutem tegebant.

Verbum malum.

Salua in os ex capite labitur: ab ore vero ad vîetrem ducitur, quum glutitur. Salua ergo nomine sapor intimæ contemplationis accipitur: quæ ad os à capite defluit: quia de claritate conditoris adhuc in hac vita nos positos, vix gutta reuelationis tangit. Ideo dicitur. Iob. 7. d. Nec dimittis me, vt glutiam saluam meam: vnde & redemptor noster veniens saluam luto misit: & cæcitate oculos reparauit: quia superna gratia carnalem cogitationem nostram per admissionem suæ contemplationis irradiat: & ab originali cecitate hominem ad intellectum reformat. Ioan. 9. a.

Abrenuntiatio errori.

Salua feminisui significare potest verbum malum, quod audientes inscit. Deui. 15. b. Expuere mulier in faciem nolentis suscitare semen fratris. Deut. 23. ei designat abrenuntiationem omni dogmati peruerso: vel est ecclesia exprobrans ei, qui curam proximorum suscipere renuit, quum possit.

Isc. f. Leui. 15. Ori. f. Matt. ho. 12. Gre. 1. past. 5.

Repudiatio synagogæ.

Expuere in faciem Mariæ sororis Moysi. Numer. 12. d. designabat Deum repudiaturum synagogam.

Ori. f. nume. ho. 7. Rup. f. num. 31.

Conspuentes in Christum fuerunt principes Iudæorum. Isai. 50. c. Expuunt etiam in faciem Iesu, qui iniuria afficiunt aliquem de ecclesia: & qui non solum in absentia detrahunt, sed etiam vnumquæq; iustum in presentia confutant. Matt. 26. g. Iob. 30. b.

Ori. f. Matt. ho. 25. Gre. 20. mor. 18.

Saluicula.

Existentes in peccato. Terrena cogitatio.

Saluicula, quam Græci σαρδανη vocant, est arbor senticosa vt rubus, & designat existentes in peccato. I. Ier. 55. d. Vel significat terrenas cogitationes, pro quibus in cordibus sanctorum ascendit abies.

Hic. f. 11a. 35. Gre. 18. mor. 11.

Salix.

Iusti. Credentes ex gentibus. Lex & mysteria. Castitas.

Salix arbor semper virens: cuius seminis hanc aiunt esse naturam: vt qui illud in poculo haterit, liberis careat: vnde sancti, qui propter peccata in confusione huius mundi esse ceperunt, in salicibus Babyloniorum fluminum, suspenderunt organa sua. ps. 136. I. Ier. 44. a. Et vt salix abscissa & arida reuiuiscit: ita quæ à vita veteri in nouum hominem transmutantur. ps. 136.

Hic. f. 11a. 15. Hic. f. 11a. 44. Hic. f. ps. 136. Gre. 33. mor. 6.

Oratio. Lachrymæ. Corpora humana.

Salix præterea legem & mysteria significare potest. Leui. 23. g. I. Ier. 44. a. Salix etiam virtute & nomine virgultum est castitatis. Aiunt medici: & hi, qui de arboribus & herbis scribere naturis, q; si quis florẽ salicis mixtum aqua biberit, omnis in eo frigeat: eadem salicis vena siccetur, vltraq; filios generare non possit. Et ipsum ligni nomẽ, quod Græcè dicitur ἄγρος indicat castitatem. Leui. 23. g.

Ori. f. Exo. ho. 31. Ori. f. Exo. ho. 39. Hic. f. Zach. 14. Iy. c. f. Leui. 23.

Mali. Amatores vitæ mortalis.

Salices etiam designant orationem & lachrymas: in quibus suspenduntur organa: quia vt vatemus orationi, cessandum est à carnali concubitu & actione. ps. 136. I. Ier. 15. d. Salices torrentis indicant corpora nostra, quæ infructuosa sunt: imo & nosmetipsi infœcundi sumus, nisi irrigati ab aquis superioribus, & plantati limus secus decursus aquarum, vt possimus fructum dare in tempore suo. Nec absq; mysterio festa celebrantes nunc per salices, aiunt per arbores frugiferas describuntur: quia vnusquisq; infœcundus est sibi ipsi dimissus, fœcundus autem, irrigatus ab illa supra mundana aqua, quæ ait: Sine me nihil potestis facere.

Isc. f. Leui. 23. Geor. venet. cant. 1. con. 7. cap. 17.

Verba hæreticorum.

Salix sterilis significat malos, & in salicibus in medio Babylonis suspēdimus organa nostra. ps. 136. Babylonis quippe medio inesse salices describuntur: quia nimirum infructuosi quique, atq; ab amore patriæ cœlestis alieni, totis visceribus cordis in hac seculi confusione radicantur. Er salices torrentis sunt amatores vitæ mortalis, à bonis actibus quasi à fructibus alieni. Iob. 40. c. Qui more salicis fructus non ferunt, sed in folijs viridescunt: quia ea, quæ grauius ad dicendum non sunt, aliquādo honestatis verba proferunt: sed nullum vitæ pondus ex operibus ostendunt.

Gre. 33. mor. 6. Aug. f. ps. 136. Cyril. de adorari. 10. spiritu sancto.

Salix viridis & sterilis significare potest verba hæreticorum nitorem eloquentiæ sine fructu veritatis habentia. I. Ier. 44. a.

Hic. f. 11a. 44.

Salmana.

Salmana

Hic. Hofe. 10. Salmana. i. umbra prohibita, aut umbra vel imago commotionis: princeps Madian: typus est se potest heresiarcharum. Iudi. 8. b. ps. 82. Hofe. 10. d.

Salmanaasar.

Lysa. f. 4. reg. 17. Salmanaasar. i. pax ligata, siue perfectio, vel retributio ligata: rex Assyriorum, qui captiuum duxit Hofee regem Israe, & populum transtulit in Medos. 4. Regum. 17. a. Typus esse potest diaboli.

Salmon.

Glo. ord. f. Mat. 1. Salmon. i. pacificus, siue perfectus, aut retribuens: filius Naason, pater Booz: fuit princeps tribus Iuda, qui duxit Rahab uxorem designans Christum, qui adiunxit sibi ecclesiam ex gentibus. Ruth. 4. d. Matth. 1. a.

Salmona, uide Selmona.

Salomon.

Hic. f. Eze. 43. Salomō. i. pacificus: filius Dauid & Bethsabe, rex ditissimus & sapientissimus: qui tamen amore mulierum, etiam in idololatriam lapsus est: de quo sic ait Hieronymus: Salomon offendit Deum: licet postea egerit penitentiam scribens pro uerbis: in quibus ait. Nouissime ego egi penitentiam: & respexi ut eligerem disciplinam. Pro. 24. d.

Ori. f. Iosue. ho. 3. & f. cant. 3. Salomon iudicans inter meretrices, typus est Christi inter ecclesiam & synagogam iudicans. 3. Reg. 3. c. In multis autem locis Christum refert: ut. Cantic. 1. b. 3. c. Matth. 12. d. Luc. 11. d. Idem felicissime regnans typus fuit Christi resurgentis & felicissime post resurrectione regnantis. ps. 61. Item edificando templum. ps. 126. Et scribendo parabolas. Prouerbi. 1. a. Tria quoque eius nomina competunt Christo: Salomon. i. pacificus: Idida. i. dilectus: Coeleth. i. Ecclesiastes seu concionator.

Amb. f. Luc. 4. Salomon natus est Dauid & Bethsabe, typum tenet christiani populi ex gentili populo procedentis. Matth. 1. a.

Salphaad.

Ori. f. num. ho. 17. Anb. ex hor. ad vi. gi. & epist. 16. Salphaad. i. umbra in ore eius: uir de tribu Iuda, qui solum filias genuit: typus est eorum, qui operum ualent intellectu, sed operantur bona per sensum. Num. 27. a. Vel interpretatur oris obumbratio: & designat eos, in quorum ore non est uerbum, nec in sermone ueritas. Vel designat umbram futuræ hereditatis in Christo.

Salsugo, uide Sal.

Saltare, Tripudium.

Ori. f. Mat. cap. 14. Ba. f. ps. 29. Hila. f. Mat. cap. 11. Amb. 1. de penit. 6. Saltare est tripudare, quasi frequenter saltu exillire. Est bona quædam saltatio: qualis fuit Dauid ante arcam. 2. reg. 6. c. Et saltare ad cantum uerbis est apte operari ad uerba & exhortationes prophetarum: & ad anteriora se extendere. Esther. 8. d. Matth. 11. b. Luc. 7. c. Philip. 3. c.

Ori. f. Mat. cap. 14. Amb. ser. 65. Hila. f. Mat. cap. 14. Saltatio filiarum Herodiadis significat motus ad peruersa dogmata, habentes speciem ueritatis. His motibus saltant Iudæi: unde & saltatrix illa typus est synagogæ, quæ Christum occidit, ut illa Ioannem. Mat. 14. a. Designat etiam illa saltatio præsumptionem ad illecebras. Saltant pilosi in domibus Babylonis, hoc est demones in obstinatis, aut hæreticis. Isa. 13. d.

Saluus, uide Nemus.

Saluare, Saluator, Salus, Salutaris, Sospes.

Saluare est à periculo liberare, aut incolumem reddere: & salus est incolumitas: & saluus est sanus. Salutare autem est, quod est salubre: quod uidelicet salutem affert: & saluator qui saluat. Saluare quoque est adiuuare. 1. Reg. 10. d. Num saluare nos poterit iste? Protegere. Deute. 29. c. Populus qui in ea est saluabitur. Exaudire. 2. Reg. 22. d. Clamabunt, & non erit qui saluet. Glorificare. Iob. 36. a. Sed non saluat impios. Vincere. 1. Reg. 17. g. Nec in hasta saluat dominus. Salus autem est auxilium. 1. Reg. 11. c. Cras erit uobis salus, quum incaluerit sol. Felicitas. 2. Macha. 1. a. Salutem dicunt fratres, qui sunt Hierusalem. Gloria. ps. 36. Salus autem iustorum à domino. Lex noua. ps. 73. Operatus est salutem in medio terræ: Pax animi. ps. 68. Exaudi me in ueritate salutis tuæ: Prosperitas. Ester. 2. b. curam agens salutis Ester. Refugiū. Exo. 13. a. Et factus est mihi in salutem. Victoria. Iudic. 14. d. Dedisti in manus serui tui salutem. Vita. Gene. 45. b. Pro salute uestra misit me dominus.

Gic. 14. mor. 19. Salus bonorum dicitur Deus. Exod. 15. a. ps. 3. Michæ. 6. c. Ipse enim est salus nostra, contra malum uidelicet infirmitatis. Psalm. 26. Et saluat Deus Sion, hoc est, ecclesiam, uel animam. Sophonia. 3. d.

Salus

Christus. Salus Dei dicitur Chrs, & saluator Dei: quia per ipsum nos saluat Deus. Et idē dicitur salutare Dei: & salutare nrm. gē. 49. c. 1. reg. 2. a. ps. 7. 29. 30. 39. 50. 52. 68. 96. 118. 131. Isa. 12. 19. d. 33. a. 45. b. 46. d. 49. b. 51. d. 62. c. 63. c. Haba. 3. d. Zac. 9. b. Luc. 2. c. Et est saluator Israe, salute æterna. Isa. 45. c. Et saluat Deus non in arcu & c: sed in dño Deo: quia per Christum saluauit genus humanum. Hofe. 1. c. Saluat Deus de ore angusto latissime eum, qui post iniquitatum iugum ad libertatem boni operis reducit. Iob. 13. c. 19. c. 36. b. 39. b. Salus autem ex Iudæis est Christus ex Iudæis. Ioan. 4. c. Saluator mundi dicitur est Ioseph, in figuram Christi. Gen. 41. f. Et saluati sunt multi populi per Ioseph, hoc est, per Christum. Gen. 50. d. Et salus Aegyptiorum erat in manu Ioseph, hoc est, Christi. Gen. 47. f. Vir pauper saluans ciuitatem est Christus. Eccl. 1. d.

Apostoli. Saluatores dicuntur apostoli, qui nomen Christi assumunt: sicut etiam dicuntur lux mundi: quod proprie cōpetit Chro. Abdi. g. dicuntur autē saluatores propter eos, quos cōuerterunt. Salutaris calix, est calix passionis Christi & laborum. ps. 113. quia operatus est salutem generi humano: & est salutaris Christum imitantibus.

Redemptio Iudæorum & gentium. Salus in anima est liberatio & emundatio à peccatis: & salutis dies sunt dies redemptionis per Christum factæ. Isa. 49. c. Et hæc salus est promissa in nouo testamento. ps. 21. Luc. 17. g. Resaluare animam est eam, quæ post salutem lapsa est ad salutem reuocare. Ierem. 50. b. 51. a. c. Et salui sunt per gratiam & fidem. Ephe. 2. a. In salutem lauatur, qui accipit gratiam in baptismo. Ezech. 16. a. Iob. 5. a. Salus filiorum Iacob, pro qua missus erat Ioseph, designat salutem populi Iudæorum. Gen. 45. b. Et hanc salutem prædicauit Christus. Isa. 52. b. Et saluati ex Iudæis fuerunt discipuli Christi. Isa. 66. f. Saluat dominus Israel in die gratiæ, hoc est, tempore passionis. 1. Regum. 14. a. Et saluat de ore leonis. Et saluat timētes se. Psalm. 21. 13. 14. 4. Saluari unam turmam Iacob, est saluari unam partem Iudæorum. Gene. 32. b. Et saluati de domo Iacob, sunt credentes ex Iudæis: ad quos non legatus, nec angelus est missus: sed Deus factus homo. Isa. 40. c. 63. c. Iere. 31. b.

Liberatio Iudæorum & gentium. Salutes dicuntur opera digna misericordia Dei. Isa. 26. d. Saluat Deus homines & iumenta, hoc est, Iudæos & gentes. ps. 35. Et saluatur captum à fortibus, quum gentiles, qui à diabolo tenebantur, saluantur per Christum. Isa. 49. g. Iob. 5. b. Et saluare dicitur Deus dextera sua, quos saluat in aia ad uitam æternam: saluat autem sinistra, quos temporaliter saluat. ps. 137. Saluauit autē Deus regem, quum suscitauit Christum. ps. 19. Et saluauit egenum de gladio oris Iudæorum, & de manu uolenti pauperem. Iob. 5. c.

Saluus Deus sine meritis. Saluat Deus in nihil, uel pro nihilo, quos suscit ad pœnā. ps. 55. Vel saluat pro nihilo, quos quantumuis malos, sine labore mutat in bonum: uel nullis præcedentibus meritis. Salus, quæ pertransit ut nubes, est peruerforum gloriā: quæ quō sublimior est, eō minus habet firmitatis. Iob. 30. c.

Resurrectio Christi. Saluauit Christum dextera eius in resurrectione: quia propria uirtute surrexit. ps. 59. 97. Et ipse saluauit liberando bonos, & puniendo malos. Isa. 63. b. Et saluauit pater filium à pusillanimitate spiritus, & tempestate: quia liberatum à passionis laboribus suscitauit. Dicitur etiam pater uirtus salutis eius. ps. 54. 139.

Saluat dominus Sion, quum resuscitat corpora sanctorum. ps. 68. Et saluatio est in Sion & in Hierusalem: quia multi saluati sunt, & saluabuntur ex Iudæis: uel est saluatio in ecclesiā: extrinsecus quam non est salus. Iob. 1. g. Saluus quasi per ignem, dicitur malus. 1. Cor. 3. c. quia non consumitur per ignem: uel salutis nomen in malum accipitur: quia in supplicio perpetuo manebit. Sicut & nomen captiuitatis aliquando sumitur in bonum.

Saluari in mōte est saluari in ecclesia. Gen. 19. d. Est etiam saluari in sublimitate perfectionis. Saluari uero in Segor, est saluari in uita coniugali, siue in uita mediocri. Saluans Saul populum. 1. reg. 9. c. designat prædicatorem: qui licet sit malus, tamen aliquando prodest populo, meritis ipsius populi.

Non saluantur rex neque gigas, nec equus in uirtute sua. ps. 32. quia salus hominis dicitur uirtus: quum homo inutilis sit ad saluandum. ps. 59. Et non saluat Assur Israel, hoc est, diabolus. Hofe. 14. b. Et non saluat apprehendens hæreticus: quia non inuenit salutem in suis erroribus. Mich. 6. c. Et non est salus in filiis hominum. ps. 145. Et non saluat rex neque princeps, relinquente Deo. Hofe. 13. c. Non saluat animā suam robustus, quum non potest effugere iram Dei. Sic neque uelox pedibus, nec ascensor equi. Amos. 2. d. Sed nec Deus saluat impios. Iob. 36. c.

Salutaris hostia, uide Sacrificium.

Salutare, Salutatio.

Charitas uirtusque populi. Salutatio est alicui salutem dicere, uisitare, ac colloqui: unde salutatio. Saluantes se mutuo Moyses & Iethro, designarunt mutuam charitatem uirtutis: populi firmam amplectentis. Exo. 18. b.

cc Salutate

Salutates tres viri Saulc. i. reg. 10. a. designat viros magnos, q. minoribus bona salutis eternae annuntiant: quae salutatio fit inclinatio capite, hoc est, a sublimi contemplatione descendendo. Annunciantes salutem eternam.

Neminem salutare in via, est impedienda deuotionis obstaculo aboleri: vt quado diuina mandant, sequestrentur humana. Mat. 10. b. Luc. 10. a. 4. reg. 4. e. Vel salutare i via est per occasionem salutem annuntiare. Salutem autem annuntiare est euangelium predicare. Debet ergo praedicator per dilectionem, non per occasionem: vt non querant quae sua sunt, sed quae Iesu Christi. Qui ergo non amore aeternae patriae sed praemiorum ambitu salutem audientibus praedicant, quasi in itinere salutant: quia ex occasione, non ex intentione salutem audientibus exoptant. Salutant etiam per viam, qui verbum Dei, quod ore decantant, auditoribus proficere non desiderant.

Sama.

Sama. i. audiens: frater Dauid: qui non fuit electus in regem. i. reg. 16. b. Typus est humiliu & obedienu sed imperitoriu. Non eligit in regem: quia humiles imperiti non debent fieri plati.

Samaria, Samaritanus.

Samaria. i. custodia, vel adamas, aut vepres, vel spina seu, fax eius: Nomen motis in tribu Ephraim: vbi constructa est ciuitas eiusdem nominis: quae fuit metropolis decem tribuum. Ibi reges Israel fuerunt idololatri. Post translationem autem Israel in captiuitate, culta fuit a gentilibus, qui simul legem Moysi amplectebant. Inde Samaritanus, qui interpretatur cultos.

Samaritanus, hoc est, custos proprie dicitur Christus: qui curauit genus humanu, quod inciderat in latrones. Luc. 10. f. ps. 114. Ideo non negauit se Samaritanum, quando Iudaei illud obicerunt ei conuicium. Ioan. 8. c.

Samaria etiam, hoc est, custodia: & Samaritani custodes dicuntur apostoli & apostolici viri. Ieremia. 31. a.

Samaria praeterea gentilitatis typus esse potest: & etiam idololatrie: & Samaritana mulier designat ipsos idololatrias. Isa. 8. a. Ioan. 4. a. Samaritana etiam mulier dici potest ecclesia ex gentibus. Nam & Samaritani alienigenae erant. vnde & de leproso Samaritano curato dixit dñs. Luc. 17. d. Non est inuentus qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena.

Samaria in typu haereticoru poni solet: q. promittit verba diuina q. non habet. Eius principiu fuit diuisio & schisma populis: quia separauit se decem tribus a tribu Iuda: vt haeretici separantur ab ecclesia. Et vt ostendat grauitas iniquitatis Hierusalem: dicitur Samaria esse soror eius, & soror maior, q. a prius peccauit. Isa. 8. a. 9. b. 10. b. Eze. 16. f. Hose. 8. b. 10. b. 14. a. Amos. 3. c. 6. a. 8. d. Abdi. g. Mich. 1. a. Mat. 10. a. Luc. 14. c. Et rex Samariae typus est haereticus. 2. Par. 20. g. Sumit etiam p. populo Iudaeoru: & p. principibus: & reuelata dicit esse malitia eoru, quado occiderunt Christum volente eos sanare. Hose. 7. a. Sumit etiam pro ipso vulgo decepto a principibus. Abdi. g.

Sambuca.

Sambuca est instrumenti musici genus, quod erat triangulu: quod ex inaequalibus longitudinibus sicut & crassitudine neruis constat. Dani. 3. b. Aliqui vero volunt esse fistula carneam.

Samgar.

Samgar. i. aduena: fuit iudex Israel, qui percussit hostes vomere. Iudi. 3. d. Typus est iudicum qui in hac peregrinatione percipiunt errantes moderata correptione.

Samium.

Samium est vasis genus, a Samo insula dictum. Erat vas terreu & fragile. Testa de Samijs terra. Isa. 45. b. designat hominem fragilem & terreum: quales sunt caeteri homines.

Samson.

Samson. i. sol eius vel eorum, aut nominis iteratio vel secundatio, siue mutatio, vel nomen dormientis, aut ibi dormiens: filius Manue. Fuit iudex Israel, qui persecutus est Philistaeos, a quibus, insidijs Dalila concubine, quae eum totondit, captus, & exoculatus est, & irrisus: quorum maximam multitudinem secum interfecit in templo Dagon. Iudi. 14. 15. 16.

Samson solet esse typus Christi. Et vt occidit leone, est Christus couertens gentiles. Et vt ingressus est ad meretricem, est Christus veniens ad gentes. Idem ligatus & illusus & c. est Christus a Iudeis illusus. Et vt Samson multo plures occidit in morte, q. viuens, manifeste ostendit excellentiam victoriae Christi in morte habitae de demonibus & caeteris hostibus. Et vt obsessus in ciuitate Gazae surrexit media nocte, & tulit portas ciuitatis, est Christus resurgens ex mortuis. Et vt Samson fuit fortis & infirmus, ita Christus apparuit fortis & infirmus. Vel ipsa ecclesia, quae est corpus Christi, habet fortes & infirmos. In Samson etiam, qui leone tenuit & occidit, & in ore mortui leonis fauim mellis inuenit, significatur est, q. in superbis, in quorum ore putor fuerat blasphemie, esset postmodum dulce do laudis, & gratiae Dei. Et vt ille Samson sitiens de molari dente asini, inuocato Deo, aqua eduxit, vt biberet: ita & Christus de immundo & duro gentium populo fide cre-

fide credentium, tanq. refrigerij poculo saturatus est. Maxilla quoq. eiusdem asini, de cuius molari aqua copiose effluerat: occidit mille viros. In maxillis & dentibus, oris eloquiū intelligit. Doctrina igitur eoru, qui ex gentibus crediderunt, perfecto quoda numero finit. Sason vero hostes suos atq. aduersarios tribus modis interfecit, & occidit: du alij non crededo perierunt: alij vero crededo fidei moriunt p. pcto. Opus hoc maxillae eleuatio appellat. Ita enim doctrina & predicatio euangelij magnificata super est omnem terram, vt eam oēs gentes vbiq. eleuata mirentur. In illis ergo vulpibus figuratū est, vt p. dolosus & sanae fidei inimicos, quoru principatus in caudis est, pars post tergum relicta, pars circa fructus Christo aduersantium vastaretur.

Sason capies vulpes significare potest bonu doctore reuincente haereticos. Iudi. 15. b. Samuel.

Samuel. i. postulatus a Deo, aut nomen eius a Deo, vel vbi ipse Deus: leuites filius Elcana & Annae prius sterilis. Fuit dedicatus Deo, & Nazareus, & propheta insignis: qui post mortem Eli iudicauit filios Israel.

Samuel offerens sacrificia agnoru, & superas hostes sine praelio typus est Christi. i. reg. 7. c. Samuel veniens ad vngendum Dauid regem, typus esse potest Ioannis Baptistae Christum praenunciantis. i. Reg. 16. a.

Samuel iudicis Israel typus esse potest boni prelati seculari fastu carentis. i. reg. 7. c. 8. a. Samuel vt interpretat nomen eius a Deo, designat nouu ordinē praedicatoru & prophetaru ex gentibus, quoru veneratio dat illis nome Dei. i. reg. 1. c. 2. c. 16. a. Sic dixit Deus Moysi. Exo. 7. a. Posuit Deu Pharaonis. Et. Exo. 22. d. Dijs non detrahes. Erat prius puer: quia principia conuersionis semper sunt parua. Vt autem ostendit se innocentem anteq. reprehenderet populum, designat praedicatorē prius debere lucere per bonam famam, q. praedict. i. reg. 12. a. Vt autem fuit ordinatus a Deo, nec bibit vinum, typus est perfecti non vacantis affectibus.

Samuel veniens postq. sacrificauit Saul, figura est sermonis propheticus peccatum reprehendens: qui etiam venit, ne peccemus. i. reg. 13. b. Ipse abiicit Saulis regnum, & instituit Dauid, designans verbum Dei, quo mediante tollitur regnum peccati, & firmatur regnum iustitiae.

Samuel filius Annae, hoc est, gratiae, typus est perfectorum operum contemplationis: vnde genitrus est post filios Phenenne: quia opera perfecta gratiae & contemplationis non gignuntur, nisi si praecedentibus actiuae vitae & conuersionis operibus. i. reg. 1. c.

Samuel etiam leuitici ordinis typus gerit. ps. 98. Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius.

Sanaballat.

Sanaballat. i. rubus in abscondito, vel in inuolutione: princeps eorum, qui impediabant reconstructionem templi & Hierusalem. Nehe. 2. d. 4. a. Manifeste typus est diaboli spirituale adificium ecclesiae impediens. Designare etiam potest haereticos.

Sanare, Curare, Sanus, Sanitas, Insanabilis.

Sanus dicitur integer, & incorruptus, ac bene se habens, incolumis, & salubris. Sanare autem est sanum facere, redintegrare, & incolumitati restituere: quod & curare dicitur. Constitit autem sanitas corporis in quatuor principalium humorum debita proportione.

Sanitas in anima est bona mentis dispositio, & integritas a peccato: quam sanitatem infert Deus, qui sanator dicitur. Exo. 15. d. ps. 6. 29. 59. Eccel. 2. 3. a. Isa. 6. c. Iere. 3. g. 17. b. Et sanatum vlcus est peccatum ab anima deletum. Leui. 13. c. Haec sanitas non erat in Iudaeis. Isa. 1. b. Sanata vero filia Chanaan, designat liberationem animae a peccato. Matthae. 15. c. Sanat autem Deus contritos corde, hoc est, poenitentes: qui & omnes infirmitates sanare dicitur: quia aut omnia peccata remittit, aut nullum. ps. 103. 146. Isa. 19. d. Ioann. 5. a. 7. c. Non sanata Babylon, designat peccatorem corrigenti non obtemperantem, in eisdem permanere peccatis. Iere. 51. a. Eze. 34. a. Sanatus Ezechias a vulnere, designat curationem a peccato. Isa. 38. d. 39. a. Curari reddendo debitum pro peccato, est a vitijs mundari: & tunc quasi quis sanatur, quum persusa indigentiae gratiam, magnitudo doloris de poenitentis afflicta mente remouetur. i. reg. 6. a. Sanat autem Deus contritiones, quum liberat a peccatis. Hose. 7. a. 14. c. Iob. 34. b. Sani quoq. dicitur, qui integram habent fidem, nulla haerese maculata. Tit. 1. c. Sanitas autem cordis est, vbi non est inuidia. Pro. 14. d. Constitit sanitas cordis in debita proportione quatuor affectuum, nempe amoris & odij, gaudij & tristitia.

Sanitas carnis est, quum caro est fortis aduersus spiritum: & tunc non est sanitas in carne, quum affligitur, vt obtemperet spiritui. Vel non est sanitas in carne, quum diu dolores & mortis pati potest. ps. 37.

Sanitas vmbilici, est roboratio infirmiae virtutis ad bene operandum. Pro. 3. b. Sanitas requiescere faciens peccata maxima est mundities cogitationum, quae non progreditur ad prauam operationem. Eccel. 2. 10. a.

Sanitas dicitur status bonus plebis. Apo. 22. a. Et folia ligni ad sanitatem gentium. Sanata est

enim multitudo gentium verbis Christi.
 Hic. f. Isa. 57. Aug. f. ps. 28. Sanasse dicitur Deus Christum, quando ipsum a mortuis suscitavit. Isa. 57. d. ps. 28.
 Ori. f. Matt. ho. 7. Sanavit Christus turbas trans Iordanem: vt designetur oia peccata in baptismo deleri. Prius autem sanatus est, det cibum spiritualem: qui cibis debet dari habetibus salutem, vt reficiat. Matth. 14. b. Luc. 9. a. Luiose autem Christi sanati sumus. Isa. 53. b. Sanabatur autem vnus in piscina, hoc est, in sacramentis & baptismo: quia per vnitatem fidei ecclesie. Ioann. 5. a. Et sanantur aque maris adueniente torrente. Eze. 47. b. quando peccatores per baptismum & doctrina eua gelicam mundantur.
 Hic. f. Isa. 30. Sanabit Deus percussione plagae populi sui, in resurrectione videlicet, quando mortui resurgunt incorrupti. Isa. 30. f. 57. d. Tunc etiam sanabit contritos corde. ps. 146. quia vera sanitas erit in patria. Nam hic alligatio tantum est cōtitionum.
 Gre. 6. mor. 18. Sanare dicitur Deus percutiendo: quia corda nra que prius male sana sunt, quū nullo Dei amore societur: quū peregrinationis suae aerumam non sentiūt, quū erga infirmitate proximi, nec quā libet minimo affectu laqueant. Sed vulneratur vt sanent: quia amoris sui spiculis insensibiles mētes Deus percutit: moxq; eas sensibiles per ardore charitatis reddit. Deut. 32. f. Iob. 5. c. Curatio aut in medicaminibus consistit in triplici cōminatione. Cōminatio correptionis, de qua dicitur. Quem diligit Deus castigat. Cōminatio reprobationis, de qua dicitur. Cui vult misereri, & quem vult indurat. Cōminatio dānationis, de qua scribitur. Tunc dicit ihs, qui a sinistris erūt. Ite maledicti in ignem aeternum. De his. Isa. 1. b. Non est sanata medicamine.
 Ricar. de. f. vito de statu. mte. hois. 47. Sanavit Deus Abimelech, orate Abraham. Gen. 20. d. quia orate filio prem, sanat infocūditas mundanorū principum, & subditorum populorū. Designatur etiam sanata sterilitas gētilitatis.
 Olo. ordi. f. gen. 20. Curavit Iesus languidos, hoc est, gentiles ad se venientes: & etiam infideles ex Iudaeis. Matt. 14. b. Idem curas dāmoniacum cæcum, designavit curationē gentiliū. Matt. 12. b. Dicuntur aut aliquando sanari etiam inanimata. Vt sanavit Deus aquas steriles Hierico, quādo reddidit gentiles bonorum operum foecundos. 4. Reg. 2. d. Curabat etiam Deus Ephraim, portans eum in brachijs, quādo Christus peccata nostra portavit in cruce. Hōse. 11. b. Vnde & sanitas dicitur esse in pennis Christi: quia portavit in humeris timentes se. Malach. 4. b.
 Hila. f. Mat. 20. 2. Sanari puerum verbo, est fide salutem acquirere. Mat. 8. a. Et sanari domū leprosam, & etiā feminisuum, est hæreticos ad integritate fidei restitui. Leui. 14. g. 15. b. Vnde & sana verba sunt verba syncerae fidei. 2. Timot. 1. c.
 Ori. f. Iosu. ho. 6. Sanari post circumcisionem, est prauos vitiorum habitus penitus aboleri. Iosu. 5. c. Vnde qui sic sanati sunt, merito faciunt pascha.
 Cyril. 2. f. Ioan. 125. Sanata mulier Aemorrhousa priusq; filia principis. Matt. 9. c. Designat gentiles & publicanos in regno fidei & ecclesie præcedere Iudæos.
 Hic. f. Hōse. 1. Sanare egrotos ab infirmitatibus animi nō potest rex vltor, hoc est, diabolus. Hōse. 5. d. Eze. 34. a. Sic non sanat quod contritum est pastor stultus. Zach. 11. d. quia lapsos in egritudinem animæ ad sanitatem per penitentiam nec diabolus, nec mali pastores reuocant.
 Hic. f. Titum. 1. Curare dicitur cum ignominia, q̄ fouent vitia: & qui leui penitētia vitā promittūt. Ier. 6. d. Sana doctrina dicitur salubris, que videlicet salutem animæ affert: dicitur etiam sana doctrina, quæ nullo errore maculata est: & etiam sani sermones. 1. Titum. 1.
 Hic. f. Isa. 14. Infanabilis plaga dicitur, quā infert diabolus: quia ipse non emendare vult, sed occidere. Isa. 14. b. Ierem. 15. d. Dicitur quoq; infanabilis plaga Hierusalem: quia nemo potest curare plagam peccati, nisi ipse Deus. Iere. 30. b.
 Rup. 13. vito. verbi Dei. 10. Sanata dicitur plaga mortis bestiar. Apoca. 13. a. quia diabolus eiectus adhuc superbit, & se adorari contendit.

Sanctus, Sanctus, Sanctitas,

Sanctus est aliquid sanctum, vel consecratum facere, & firmum ac ratum constituere. Sanctū autem dicitur, quod omni obseruatione inuiolatum est: & mundum, & purificatum, atq; expiatū. Sāctus item cœlestis. ps. 23. Quis stabit in loco sancto eius. Excelsus. Leuiti. 20. a. Poluerit nomen sanctum meum. Consecratus. Exodi. 3. a. Locus in quo stas, terra sancta est. Fidelis. 1. reg. 21. b. Fuerunt vasa puerorum sancta. Mundus. Leui. 20. b. Sanctificamini, & estote sancti. Sanctificatus. Leuiti. 21. a. Sancti erunt Deo suo. Selectus. Deut. 7. a. Populus sanctus es domino Deo tuo. Solemnis. Exo. 12. c. Dies prima erit sancta & solemnis.
 Glo. int. f. Isa. 40. Sanctitas principaliter attribuitur Deo, a quo est omnis sanctitas: de quo dicitur. 1. reg. 2. a. Non est sanctus, vt est dominus. ps. 29. 14. 4. Et quū dicitur sanctus absolute, sumit p̄ Deo, q̄ est singulariter sanctus. Isa. 40. f. Iob. 6. a. In sancto aut suo iurat dñs: quādo iurat s̄ semetipso, vel in filio: vel in tēplo, vel in omni, qui sanctus est, & appellatur templum Dei. Amos. 4. a.
 Hic. f. Amos. 4. Sāctus quoq; dicitur Chrs: & s̄ct̄ Israel: & sanctus Iacob. Isa. 5. f. 10. d. 29. g. 30. c. 54. b. Et dicitur sanctū brachium Dei. Isa. 52. c. Et sanctus, in quo loquutus est dñs, est p̄prie ipse Christus: licet etiam dici possit de Mose, & de Iacob. ps. 59. 62. 67. 76. Interdum autem sanctus Israel dicitur de patre
 Resurrectio Christi
 Mupdatio per baptisum.
 Resurrectio scōrū.
 Percutit Deus vt sanet.
 Curatio principum mundi & gentilitatis orate Christo.
 Curans Christus gentes & Iudæos.
 Integritas fidei.
 Deleri habitus vitiorum.
 Ex vet. vni po. coll. Gētilis precedetes fide Iudæos.
 Diabolus non sanas animas.
 Fouere vitia.
 Doctrina salubris & sine errore.
 Deus s̄ct̄ curat peccata.
 Deus sanctus.
 Christus sanctus.

de patre. Isa. 43. c. 47. b. 49. c. 52. a. Hōse. 11. b. Et sanctum dño, & sanctus Dei dicitur de Christo. Luc. 1. d. 2. d. Isa. 63. c. Habaz. a. Sancta quoq; via est Chrs. Isa. 35. c. Et ipse dicit sanctus sanctorum. Dani. 9. g. Sanctificauit autē Deus Ieremiam in typum Chri. Ier. 1. a. Sanctum quoq; nōmē Dei peculiariter dicitur Chrs: & demū quicquid de Deo recte intelligimus. ps. 32. Isa. 27. c.
 Sanctū tēplum & sanctus locus interdū dicitur humanitas Chri, & etiā corpus hominis: & anima pura: & ecclesia. ps. 23. 64. 67. Exo. 29. e. Leui. 6. 7. a. 10. b. 14. b. 24. c. Iosue. 5. d. Mat. 24. b. Sāctus mons de eisdem dicitur. Isa. 27. d. 57. c. 65. b. Iosue. 3. d. Sopho. 3. c. Et sanctū habitaculū Dei dicitur: quia Deus nō habitat, nisi in sanctis. Isa. 63. d. Sanctū quoq; in quo habitat Deus, est cœlum, & paradysus. Eze. 28. d. Iosue. 2. a. Abdi. f. Sanctū etiā aliquādo sumit pro sacramento eucharistie: quod sanctum pollunt mali sacerdotes: qui etiam pollunt templū. Soph. 3. a.
 Sanctus mons quandoq; significat dogmata veritatis, & trinitatis confessionem: & etiā ipse sum dominum. Isa. 56. b. Zach. 8. a. Sanctum quoq; dicitur vetus testamētum, intra quod est sanctum sanctorum, hoc est, nouum testamētum.
 Sanctum sanctorū videbatur esse, quod pertinebat ad ius sacerdotū: vt sanctum solum sit ius leuitarū. Eze. 48. b. Sāctum quoq; sanctorum erat panes propositionis, designans corpus Christi, & verbum Dei, & ipsum Christū. Potest etiā sanctum sanctorum aeterna gloria, & ipsum cœlum significare. Exo. 26. g. 29. f. 30. b. 40. c. Leui. 6. d. 7. a. 10. c. 14. b. 24. b. Sancta etiā requies est, que ad aeternā gloriam pertinet. Exo. 31. d. In descriptione tabernaculi dicuntur sancta sanctorum, plurali numero. In Ezech. 41. a. sanctum sanctorū numero singulari: vt post sancta veniamus ad sanctum: quomodo post multa cantica peruenimus ad canticum caritatorum: quod omnium carminum carmen est: & quod canentes, ipsi copulamur amplexibus. Eze. 43. d.
 Sanctitatem petens Saul pro culpa populi. 1. Reg. 14. f. designat prætorum subditorum culpās ad hoc tantum appetere scire: vt pro ijs, quos inueniunt praua agere, orātes, eos ad veniam per lamenta perducant.
 Sanctus vir est segregatus ab omnibus mundanis, & Deo cōsecratus: vt sunt, qui se vouerūt Deo, & hoc est psallere Deo. ps. 29. 115. 131. Isa. 41. a. Exo. 22. d. Leui. 11. g. Et sancti lapides sunt fideles. Zac. 9. d. Et sanctificatum vas est existens sine peccato. 2. Timot. 2.
 Sancti etiam dicuntur peculiariter apostoli, & doctores, prædicatores, & prælati. 1. Reg. 2. b. ps. 49. Sancti etiam montes dicuntur apostoli. ps. 86.
 Sācti sepe dicuntur angeli: quibus est syncera sanctitas. Iob. 15. b. Tbb. 3. d. Isa. 10. d. Dani. 4. b. Sanctum domini in fronte portare, est imaginem cœlestis in mente habere. Exo. 28. f.
 Sancta vestimenta sacerdotum & etiam aliorum, designare possunt opera iustitiæ & sanctitatis. Exo. 28. a. Leui. 16. b. Sācta quōq; merces Tyri dño, est per bona opera. Isa. 23. d.
 Sancta dies prima in festo azymorum. Exod. 12. c. designat initium fidei: ex passione Christi in qua sanctificatur fides.
 Sancta dicitur vntio sacerdotum. Exo. 37. d. Leui. 10. b. quia est signum sanctitatis illis infusa. Sic dicitur sanctum oleum. Exo. 30. d.
 Sanctum non dandum canibus. Mat. 7. a. sunt præcepta, & promissa Dei, & sacramenta, & eucharistia: quæ non debet dari non plenē penitentibus. Designat etiam id quod integrū est, nō dandum corruptoribus.
 Sancta gazophylacia sunt ea, quæ continent sacramenta scripturæ sacræ. Eze. 42. c. Sanctum quoq; frænum domino est sacra scriptura. Zach. 14. d.
 Sancta significant aliquando sanctificationem, quæ fit in ecclesia. ps. 55. in titulo.
 Sancti in terra Dei dicuntur Iudæi, qui ex sanctis descendunt. ps. 15. Sanctificare autem voluit Deus Iudæos, quum eis Christus prædicauit. Isa. 42. d.
 Sancta Moab sunt errores hæreticorum, quos sanctos ipsi putāt. Isa. 16. d. Et sanctificationes Israel sunt cultus verborū & errores. Et dicitur sanctificatio regis, & non Dei, quia Deo sunt abominatio, & quia rex Ieroboam sanctificauerat vitulos. Amos. 7. b.
 Non sancta gens dici possunt malæ cogitationes. ps. 42.
 Aug. f. ps. 59.
 Glo. ordi. f. ps. 32.
 Arn. & Hila. f. ps. 64.
 Ori. f. Leui. ho. 13. & f. Eze. 41.
 Iych. f. Leui. 4.
 Ori. f. Leui. ho. 13.
 Hier. de vest. sacer. & f. Eze. 41.
 Gre. f. reg. 14.
 Ori. f. Leui. ho. 11. & (num. ho. 24.
 Hic. f. Zach. 9.
 Gre. f. reg. 2.
 Arn. f. ps. 49.
 Hic. f. ps. 86.
 Glo. ordi. f. isa. 10.
 Glo. ordi. f. Exo. 28.
 Glo. hnt. f. Exo. 28.
 Hic. f. isa. 23.
 Glo. int. f. Exo. 12.
 Arn. f. ps. 42.
 Arn. 2. de penit. 9.
 Aug. 2. ser. dñi i mō.
 Hila. f. Mat. cō. 6.
 Hic. f. Zach. 14.
 Hila. f. ps. 55.
 Aug. epist. 58.
 Hic. f. isa. 16.
 Arn. f. ps. 42.
 Cyril. 7. f. Ioan. 22.

Sanctificare.

Sanctificare interdum est confirmare: Sopho. 1. b. Sanctificauit vocatos suos. Innotescere; Mar. 6. a. I. uc. 11. a. Sāctificetur nomen tuum. Sāctum habere. Exo. 29. b. Sanctificabis eos, ele uas coram domino. Sanctum ostendere. Eze. 36. e. Sanctificabo nomen meū magnū. Mundare. Leui. 6. a. Qui tetigerit illa sanctificabitur. Preparare. Iosu. 7. c. Surge sanctifica populum.
 Sanctificauit pater filium, non quod vnq; ille sanctus non fuerit: sed quia sanctū illū genuit atq; vt sanctus esset, gignendo ei dedit. Sicut enim Deus Deū immēsus, immēsum, sic sanctus sanctū parer filium genuit: & misit in mundū, quia eum incarnari constituit pro salute hoium. Aut sanctificauit secundū hōsem, & humanam in eo naturā. i. cum sanctitate immunitateq; & syncera puritate eum incarnari constituit pro salute mundi: quemadmodum angelus dixit ad sacrosanctam virginem. Luca. 2. d. Et quod nascetur ex te sanctum vocabitur filius Dei. Et beatus Paulus
 cc 3 Paulus

Paulus. Roma. 1. a. Qui prædestinatus est filius Dei in virtute secundum spiritum sanctificatio- nis. Aut demum sanctificauit eum. i. sanxit, & constituit ipsum sacrificari, & oblationem offer- ri pro mundi salute. Nam id sanctificari in scriptura plerūq; dicitur, quod tēpli vsui designatū Deo offerur, & consecratur; quemadmodum ibi. Sanctifica mihi omne primogenitum. Sancti ficare quoq; altare & tabernaculum ad sanctificationē carnis Christi refertur. Et ipse Christus sanctificat per Moſen significatus. Exo. 19. g. 40. d. ps. 45.

Sanctificare Deum est bene operādo illi gloriā dare, ipsumq; laudare & timere: & per bona opera facere, vt Deus ab infidelibus non blaphemetur, sed potius glorificetur. Et sanctificare nomen Dei, vel sanctum Iacob, est dare gloriam Christo. Isa. 8. c. 29. g. Matth. 6. b. Luc. 11. a. Et sanctificat Deus nomen suum, quando sanctificando populum suum, est occasio vt ab ipsis be nedicatur: & quando conuertuntur gentes, & remissionem accipiunt per nomen eius. Eze. 36. c. Sanctificatus etiam dicitur Deus ad aquas cōtradictionis: quia sanctificatur in eis, qui bap tismi gratiam percipiunt. Num. 20. d. Et sanctificatur in ijs, qui appropinquant ei. Leui. 10. a. Et sanctificatur in iustitia, quum ostendit se iuste castigasse. Isa. 5. d. Et sanctificatio Dei est pœna peccantium: quia ratione in malis sanctificari dicitur. Ezechi. 28. f. 38. e. Nam in bonis sanctifica tur, quando eorum miseretur. Ezechie. 29. g.

Sanctificare interdum est sanctum facere: vt sanctificans Moſes populum, designauit Christū per suum sanguinem sanctificantem credentes: vnde per asperſionē sanguinis sanctificabat Mo ſes populum. Exo. 19. b. Leui. 8. f. Et sanctificat Deus filios Israel, hoc est, fideles: quibus dicitur esse in sanctificationem. Exo. d. 31. c. Isa. 8. c. Sanctificare autem pectusculum arietis est mentem mundare. Exo. 29. e. Sanctificari etiam ad immolādum est odium de corde proijcere: & ad au diendum prædicationis verbum intentionis puritatem preparare. 1. reg. 16. b.

Sanctificare interdum est consecrare: vt sanctificatio primogenitorum, quę typus erat sancti- ficationis & consecrationis sacerdotum. Sanctificauit autem Deus primogenita in die, quo oc cidit primogenita Aegypti: quia quū renunciat improbitati, asciscit virtus. Exo. 13. a. 19. d. 28. f. 29. d. Leui. 8. b. nu. 3. c. Sanctificatio quoq; Eleazar. 1. reg. 7. a. cōsecrationē sacerdotū designauit. Sanctificans Iob filios suos. Iob. 1. a. designauit Christum sanctificantem apostolos: Et tam ipsi q; prædicatores dicuntur sanctificati Dei: quos misit Deus ad prædicandum. Isa. 13. a. Et di citur Deus sanctificasse vocatos suos, hoc est, apostolos. Sopho. 1. b.

Sanctificat Deus in die interfectionis. Iere. 12. a. quia quos diligit castigat, & castigando cō- uertit, & pctō mori facit. Sanctificare quoq; dicitur Deus malos in die occisionis: quia tūc scā, quę debuerāt agere, sentiunt, quum digna prauitatis suę supplicia iam declinare non possunt. Sanctificatum de terra, dicitur ecclesia ex hominibus assumpta. Eze. 45. a.

Sanctificare dicitur Deus eum, qui interficiebat virum de Hierusalem. Iere. 22. b. quia secun- dum eius voluntatem Iudæi occidebantur.

In sanctificationem modicam dicitur fuisse Deus dispersis Israel. Eze. 11. c. vel quia seruauit aliquos ab idololatria: vel quia ad breue tempus erant in proprio loco mansuri.

Sanctificatio regis Tyri, quam ipse dicitur polluisse. Eze. 28. e. est status luciferi ante pctūm.

Sanctificatio Dei interdum dicitur sanctuarium, seu tēplum: quod etiam appellatur sanctum Dei: & ipsa ecclesia dicitur sanctificatio Dei, in templo figurata. Isa. 63. d. 64. d. Thre. 2. e. Eze. 37. g. Mala. 2. c.

Sanctificat domum Deo, qui familiam suam, & cognationem, & intelligibile domum in san ctimonia conseruare curat: vt ecclesia fit, & appellatur: sicut multi fidelium sanctificabant do- mos suas. Leui. 27. b. vbi intelligi potest sanctificatio omnium potentiarum.

Sanctificata non comedenda per ignorātiā, designant corpus & sanguinem Christi: quod non est comedendum, nisi diligenti præmisso examine. Leui. 2. b.

Sanctificauit David aurum, argentum, & vasa in thesauris domini. 3. Reg. 7. g. quum Deus eloquentes & sapientes, & cæteros fideles illuminauit, ad consideranda mirabilia de lege dñi.

Sanctificare quandoq; est celebrare, & dedicare: vt sanctificatio sabbati est applicatio eius ad diuina obsequia. Gen. 2. a. Exo. 20. b. 35. a. Sanctificatum autem est in pāſione Christi & mor te, in qua omnes recipimus sanctificationem. Sanctificauit autem Deus diem quietis, non ope- ris: vt ostendat se ita beatum esse post opus, vt erat antea. Sanctificat etiam sabbatum Dei, qui non portat onus peccati. Eze. 44. g. Iere. 17. d. Sanctificata autem solēnitās erit in gloria: vbi verum est sabbatum, verum pascha, & sanctus dies domini. Isa. 30. f. 58. d.

Sanctificatio interdū est præparatio: vt sanctificatio mōtis, in quo apparuit dominus: quod etiam erat ostendere illum sanctificatum. Exo. 19. d.

Sanctificantes filij Israel dona domino. Exo. 28. f. Leui. 5. d. sunt poenitentiam agentes: sancti ficabantur autem omnia ad tabernaculum, seu cultum Dei spectantia vnguento, seu oleo, hoc est, per gratiam spiritus sancti. Exo. 30. c. 40.

Sanctificatur tangens sacrificium, aut hostiā pro pctō. Leui. 6. c. vt designetur per tactū Chri ſti veram haberi sanctificationem. Sic etiam sanctificatur tāgens altare. Exo. d. 29. f. 30. c. vbi etiam designatur

Bas. f. ps. 45.
Cyril. 4. l. Ioan. 40.
Gre. Nyssen. de ora-
tione.
Glo. int. f. Isa. 8.
Aug. q. in nam. 36.
Hic. f. Isa. 13. & f. Eze-
chie. 28.
Iych. f. Leui. 10.
Iych. f. Leui. 8.
Gre. 1. reg. 16.
Amb. 2. de Cain. 4.
Gre. 1. reg. 7.
Gre. 1. mor. 22.
Hic. f. Isa. 13. & f. So-
pho. 1.
Ori. f. Iere. ho. 3.
Hic. f. Iere. 12.
Gre. 17. mor. 18.
Hic. f. Iere. 22.
Hic. f. Eze. 16.
Hic. f. Eze. 8.
Glo. int. f. Isa. 63.
Iych. f. Leui. 27.
Iych. f. Leui. 22.
Aug. 4. de gene. ad
lite. 17.
Hic. f. Eze. 44. & f.
Isa. 30.
Glo. int. f. Exo. 19.
Glo. int. f. Exo. 28.
Hic. f. Leui. ho. 4.
Iych. f. Leui. 6.

Dare gloriā Deo.
Sanctificatio in bap-
tismo.
Castigatio maiorū.
Misericordia Dei in
bonos.
Sanctū faciens Deo
populum.
Cōsecratio sacerdo-
tum.
Apostoll & prædica-
tores.
Castigatio Dei.
Ecclesia.
Primus stat⁹ luciferi
Templū Ecclesia.
Sanctificatio poten-
tiarum anime.
Eucharistia.
Illuminans Deus.
Dedicare sabbatum
Deo.
Non portare onera
peccati.
Solēnitās glorię
cælestis.
Præparatio.
Poenitentia.
Vera sanctificatio
Christum.

designatur, tractātes theologica ipsa cognitione sanctificari. Sanctificat et. ā templū autū, quod in ipso est: & altare donū: hic est, Christus laudes & preces, quæ per ipsum offerunt. Mar. 23. b.

Pugna contra vitia. Sanctificare bellum est contra vitia pugnare. Ioel. 3. b. Sanctificat etiam bellum, quum quis baptizatur: quia tunc ascribitur in militiam contra serpentem.

Impij contra iustos. Sanctificant mali prælium contra bonos, qui non dant quippiā in ore eorū. Ioel. 3. b. Mich. 3. b. quando iudices districtis sententijs terrent iustos, qui non dant eis manera. Sanctificauerunt etiam bellum contra Hierusalem: qui eam ex imperio domini vastauerunt. Iere. 6. a.

Destitutio Hierusa- lem. Sanctificatæ reliquæ sacrificij designant sanctificationem Iudæorum in fine mundi, quan- do reliquæ conuertentur. Exo. 29. f. Isa. 6. d.

Cōuersio Iudæorū in fine mundi. Sanctificari ad immolandum, quum rex deberet eligi. 1. Reg. 16. b. Designauit ad eligendum antistitem, siue ad eum vngendum, plures sapiētes atq; religiosōs viros debere vocari: qui tunc sanctificantur & veniunt, quum proponunt in electione illa, nihil carnale sequi.

Examen ad eucharis- tiam. Sanctificari ad immolandum, quum rex deberet eligi. 1. Reg. 16. b. Designauit ad eligendum antistitem, siue ad eum vngendum, plures sapiētes atq; religiosōs viros debere vocari: qui tunc sanctificantur & veniunt, quum proponunt in electione illa, nihil carnale sequi.

Gratiarum actio. Sanctificari ad immolandum, quum rex deberet eligi. 1. Reg. 16. b. Designauit ad eligendum antistitem, siue ad eum vngendum, plures sapiētes atq; religiosōs viros debere vocari: qui tunc sanctificantur & veniunt, quum proponunt in electione illa, nihil carnale sequi.

Reuelare mysteria indignis. Sanctificari ad immolandum, quum rex deberet eligi. 1. Reg. 16. b. Designauit ad eligendum antistitem, siue ad eum vngendum, plures sapiētes atq; religiosōs viros debere vocari: qui tunc sanctificantur & veniunt, quum proponunt in electione illa, nihil carnale sequi.

Sanctū ieiunare. Sanctificata caro significare potest doctrinam noui & veteris testamenti. Agge. 3. c. Caro au- tem, quæ non sanctificat tāgentes, est corpus Christi, quod non sanctificat indignē iumentes.

Doctrina veterisq; testamenti. Sanctificata dicuntur thuribula in mortibus & pœna peccatorū: quia per eos exemplū da- tum est cæteris, vt timerent dominum. num. 16. e.

Nemo sanctificat primogenita pecorum: quia iam sunt sanctificata à Deo, nec alterius egent sanctificatione. Leui. 27. d.

Sanctificari dicuntur in hortis: qui voluptatibus vacantes, mundos se putant. Isa. 66. e.

Aug. 1. q. in eua. 37.
Ori. f. Ios. ho. 8.
Rup. f. Ios. 3.
Gre. f. 1. reg. 1.
Hic. f. Ios. 3. & f. Ios.
1. eua. 37.
Gre. 1. reg. 16.
Ori. f. Iob. 1.
Gre. 1. 4. mor. 12.
Phil. de plā. Noe.
Hic. f. Eze. 46.
Glo. int. 1. Eze. 44.
Hic. f. Zac. 7.
Hic. f. Agge. 3.
Aug. q. in num. 30.
Iych. f. Leui. 17.
Glo. ord. f. Isa. 66.

Sanctuarium.

Sanctuarium est sacer locus, vt templum & sacrarium.

Sanctuarium Dei dici potest humanitas Christi. Exo. 15. e. 25. a. Leui. 4. b. 5. d. 6. c. 16. e. Iere. 21. c.

Sanctuarium quoq; dici potest ecclesia tam militans, q; triumphans: sed sanctuarium dicitur ecclesia militans: sanctuarium vero sanctuarij, ecclesia triumphans. Exo. 15. c. 26. g. Diuidebantur autem hæc sanctuaria velo ac tabulis, hoc est, celo, 3. reg. 6. c. Sanctuarium autem expiandum, est ipsa ecclesia militans: vel etiam anima. ps. 77. Eze. 45. f. Sanctuario autem exteriori sumebat sacerdos ignem, thuribula, & reliqua, quæ mittebat interiori: vt designetur hic esse locū bono- rum operum, quæ ferantur in celum. Exo. 28. c. 29. e. 35. b. 36. a. 38. d. 39. g. Leuitic. 10. ps. 73. 82.

Sanctuarium præterea Dei dici potest ipse mundus, & etiā tota massa generis humani: quod sanctuarium expiauit Christus summus pontifex per sanguinem suum. Leui. 16. b.

Sanctuarium interdum sumi videtur pro statu ministrorum ecclesiæ: vt à sanctuario incipit vindicta, hoc est, à sacerdotibus & ministris ecclesiæ. Eze. 9. c.

Sanctuarium exteriori dici potest sublimior cognitio diuinorū: ad quæ solus Christus attrin- git: deo porta eius dicitur clausa, & soli principi peruia. Eze. 44. b. est etiam sublimior cōtem- platio diuina, ad quam non quicūq; nec semper debet ingredi. Leui. 16. a.

Mulier post partum, non intrat statim in sanctuarium. Leui. 12. b.

Humanitas Christi.
Spiritus sanctus.
Ecclesia militans & triumphans.
Anima.
Corpus humanum.
Mundus.
Genus humanum.
Status ministrorum ecclesiæ.
sublimior cognitio & contemplatio di- uinorum.

Ori. f. Exo. ho. 6.
Iych. f. Leui. 21.
O. f. Exo. ho. 9.
Leui. ho. 9.
Arto. f. ps. 77. 82.
Iere. f. Eze. 25. 41.
Aug. f. ps. 77.
Iych. f. Leui. 16.
Phil. de plā. Noe.
Iych. f. Leui. 16.
Hic. f. Eze. 9.
Ori. f. Eze. ho. 14.
Iych. f. Leui. 16.
Pē. 10. de plā. Noe.
Iych. f. Leui. 16.
Hic. f. Eze. 9.

Sandalia.

Sandalia erant calcæorum genus plantam pedis muricis, non autem totā partem superiore;

Sandalia quibus pes neq; rectus est, neq; nudus ad terram: quibus vti debebat apostoli, de signabat neq; occultādum esse euāgelium, neq; terreni cōmodi gratia prædicādum. Mar. 6. b.

Sandalia, q̄ induit Iudith, euāgelica præcepta, & meditationes sacrās significare p̄t. Iudith. 10. a.

Prædicatio euāgelij
extra lucrū terrenū.
Euāgelica præcepta

Aug. 2. de conſen-
euange. 30.
Glo. int. f. Iudith. 10.

Sanguis, Cruor.

Sanguis est humor rubēs, per venas atalis diffusus, quo totū corpus nutrit. Cruor autē est san- guis effusus, aut sanies. Sanguis autē interdū pro cognatione sumitur. Leui. 10. a. Ad pximiā san- guinis nō accedet. Sanguis vsus prohibebat in lege: primo ad excludēdā idololatriā: quia gē- tiles bibebāt de sanguine victimarū: vt dicit. deut. 32. e. De quorū victimis comedebant adipēs, & bibebant vinum libaminum: Secundo vt horrerent humani sanguinis effusionē. Tertio quia

Vera sanctificatio
Christum.

Iych. f. Leui. 30.
et 4 sanguis

fanguis est maxime necessarius ad vitam: ratione cuius dicitur anima esse in sanguine, Ideo vt ostenderetur à Deo nobis esse collata vita, in honorem Dei effundebatur sanguis. Quarto quia per hoc sanguinis Christi effusio figurabatur.

Sanguis Abel, typus fuit sanguinis Christi: unde & habebat vim verbi, & clamare ad Deum dicebatur: sicut & sanguis Christi semper clamat ad Deum, in aliquorum remissionem, & aliorum vindictam. Gen. 4. b. Idem significat sanguis Ioseph: qui exquiri dicebatur. Gene. 42. d. Et sanguis Iob non operiendus, est sanguis de latere Christi, & mysteriū sacrificij eius manifestandum, vt fructificet. Iob. 16. d. Et sanguis vuae est sanguis Christi. Gen. 49. b. Et sanguis qui offerbatur pro peccato, sanguine Christi designabat, qui pro peccatis nostris effusus est: vt sanguis vituli, arietis, agni, hirci, & passeris, & etiam vaccae rufae. In his enim omnibus passio Christi exprimebatur, Exo. 23. c. 2. 4. b. 30. b. 34. b. Leui. 1. b. 3. a. 4. a. 5. b. 7. a. 8. c. 9. b. 10. d. 14. a. c. 16. c. 17. c. Et dicebatur sanguis foederis: quia ipsum factum est foedus inter Deum & hoies. Sanguis autē vaccae cōburebatur: vt designaretur mortalitatem Christi absorbendam fuisse in resurrectione. nu. 19. a. Potest autem sanguis vaccae conuersationem interiorē Christi designare. Sanguis autē ad basim altaris effusus, designauit passionē Christi in fine mūdi Iudaeis profuturā. Et sanguis, quo pollutae sunt manus Iudaeorum, est sanguis Christi, quem ipsi effuderunt. Ista. 59. a. Sanguis autē Christi dictus est quasi inutilis: quia multi sunt, quibus ob proprias culpas non prodest. ps. 29. Sanguis, quo intingitur pes, est passio Christi. ps. 67. Eze. 43. f. 45. f. Colo. 1. c. 1. Pet. 1. c. Hunc sanguinem dedit Deus in prodigium. Ioe. 2. g. dicitur etiā sanguis testamēti, per cuius pactū liberamur. Zac. 9. c. Sanguis, in quem mutata est aqua, passionem Christi designat: & sanguis in tota terra Aegypti, est passio Christi in toto mūdo. Exo. 4. b. 7. c. Sanguis agni ponebatur in limine: vt designaretur Christum esse ianuam vitae. Exo. 12. a. Sanguis occisorum, quem bibit Israel, est sanguis Christi. Num. 23. d. Hunc sanguinem lambunt pulli aquilae, quum infirmi auditores doctrinam crucis Christi suscipiunt. Iob. 39. d. Est autem sanguis Christi fons recreans.

Sanguis Abel quandoq; significat veritatem, quae semper clamat, & emergit. Matt. 23. d. Idē designat sanguis Ioseph: & effundere sanguinem Ioseph, est negare veritatem. gen. 37. f. Est etiā sapientia: & sanguis in cratere est sapientia moralis. Sanguis vero in altari sunt mysteria diuini munere infusa. Quum dicitur Moyses sponfus sanguinum. Exo. 4. d. Per duplicem sanguinē vetus & nouum testamentum significari potest. Sanguis occisorum diei potest doctrina Christi & apostolorum: quem sanguinem bibit Israel, hoc est, fideles in ecclesia. nu. 23. d. Et sanguis vuae est eadem doctrina: & etiam sacramenta. Gen. 49. b. Deut. 32. b.

Sanguis nonnunq; ponitur pro diuina vindicta, & punitione. ps. 57. 77. Eze. 14. e. Et sanguis aspersus est super vestimēta Christi, quando in malos vindictam exercuit. Ista. 63. a. Huic sanguini traditur mons Seir. Et sanguis persequens est sanguis sanctorum, qui clamant: vindica domine sanguinem nostrum. Eze. 35. b. Apo. 8. b. 14. d. 19. a. Sic mare fit sanguis quum diuina vindicta venit in malos. Apo. 16. a.

Sanguis innocens est vita simplicis: quem effundit, qui simplicem scādalizat, aut in errorem inducit. Iere. 7. a. 19. a. Qui sic scandalizant dicuntur aedificare Sion in sanguinibus. Mich. 3. d. Et sanguis, quem odit mons Seir, est vita fidelium & simplicium. Eze. 35. b.

Sanguis Christi significare potest spem, quae est sanguis fidei: qua videlicet fides cōtinetur, vt caro ab aīa: & qui spes expirauerit, perinde ac si sanguis effluerit, vitalis fidei facultas dissoluit. Ioā. 6. g. Duplex est autē sanguis dñi: alter carnalis, quo redēpti sumus ab interitu: Alter spiritalis, quo scilicet vñcti sumus. Et hoc est bibere sanguinē Iesu, esse participē in corruptionis domini. Sanguis etiam agni, quo tingitur superliminare, hoc est, ratio, est fides Christi. Exo. 12. a. Sanguis, ecclesiae vnio dici potest. Matt. 26. c. Mar. 14. c. Zach. 9. c. In sanguine testamēti tui emisisti vinctos tuos.

Sanguis vuae dicitur vinum. Deut. 32. b. Potest autem sanguis vuae seu vinee, vel flos malorū granatorum significare decorem synagogae, vel animae. Eze. 19. c.

Sanguis aliquando sumitur pro similitudine sanguinis: vt quum luna conuersa dicitur in sanguinem. Ioe. 2. g. quod factum est, quando Iudei dixerunt: Sanguis eius super nos, & super filios nostros. Ita in sanguinem conuersa sunt flumina. Exod. 4. c. 7. c.

Sanguis, à quo non est prohibendus gladius, est correctio peccatorum. Iere. 48. b. Sanguis dans testimonium, est martyrium, quod dat testimonium veritati fidei Christi. Ioā. 5. a. Et sanguis animarū, quē requirit deus de manu bestiarum, est sanguis martyriū, quē requirit de manu persecutorum. Gen. 9. a. 49. b. Exo. 4. ps. 9. Eze. 3. e. Et sumitur sanguis pro vita. Dat autem Deus sanguinem, quum dat martyres fortes vsq; ad sanguinem. Ioe. 2. f. Leui. 1. b.

Sanguis hostiae pro peccato, est baptisimus, quo aspergitur uestis, quādo caro baptizati aqua perfunditur. Leui. 6. d.

Sanguis interdum sumitur pro periculo. 2. Regū. 23. b. Num sanguinem illorum hominū, qui profecti sunt, bibam? Et etiam pro ipso homine. Ephe. 6. b. Deut. 27. d. Vt percutiam animā sanguinis innocentis.

Sanguis Christi, Passio Christi.

Conuersatio Chri

Veritas, Sapientia, Vt utiq; testamentū.

Sacramenta, Diuina vindicta.

Vita simplicium.

Spes.

Fides, Vnio ecclesiae.

Decor synagogae vel animae.

Correctio, Martyrium, Vita.

Baptisimus.

Periculum, Homo.

Sanguis

Anima sensitiua, Sensibilia, Vita corporis, Anima carnalis, Inordinati motus, Appetitus, Carnalis generatio, Alimenta.

Sensus carnalis legis

Castitas mentis.

Curae seculi.

Merces mercenarij.

Effusio sanguinis.

Falsa testimonia Iudaeorum.

Inanis gloria.

Oblatio derapinis.

Peccatum, Homicidium, Grauiora peccata.

Inuidia.

Menstruum.

Vtilitas.

Diabolus.

Voluntas.

Sanguis quandoq; significat animam sensitiuam, & etiam sensibilia ipsa. Et ponitur quandoq; pro vita corporis: vt anima, hoc est, vita corporis dicitur esse in sanguine. Leui. 1. b. 17. d. Sic sumitur pro anima carnali: cui sanguini non est parcendum. Sanguinem autem comedit cum carne, qui appetitui rationem subiecit: quod prohibetur. Gen. 9. a. Leui. 3. Et sanguines à quibus petit liberari propheta, sunt inordinati motus appetitus. psal. 50. Sanguis etiam dicitur carnalis generatio: quae non docet mysteria fidei. Matth. 16. c. Sanguis etiam dicitur alimentum vitae corruptibilis. psal. 29.

Sanguinem dicitur comedere, qui sectatur Israel secundum carnem. Vnde & sanguis est sensus carnalis datus scripturae: quem elicit, qui vehementer emungit. Pro. 30. d.

Sanguis vituli castitatem mentis Deo offerendam significare potest. Leui. 1. 3.

Sanguis auis, curas seculi significare potest. Leui. 1. d.

Sanguis dicitur merces mercenarij: quam qui fraudat, dicitur effundere sanguinem: quia mercenarius mercede viuut vt sanguine. Eccl. 1. 34. d.

Sanguis aliquando dicitur ipsa sanguinis effusio. 2. Reg. 16. b. Reddidit tibi dominus vniuersum sanguinem.

Sanguis haedi, in quo fratres Ioseph eius tunicam tinxerunt. Gen. 37. f. Falsa testimonia Iudaeorum aduersus Christum significare potest: quibus eius famam maculare conati sunt.

Sanguis cum quo comedebat populus carnem, designat intentionē vanitatis, quam addunt aliqui bonis operibus. 1. Reg. 14. e.

Sanguis quem non vult Deus, sunt dona eorum, qui Dei praeccepta non faciunt: aut qui offerunt & dant elemosynam de rapinis. Ista. 1. b.

Sanguis interdum significat peccatum: & peculiariter homicidium: Et comedit carnem cum sanguine, qui peccat, & qui homicidium perpetrat. Et requirit Deus sanguinem, hoc est, mortem animae de manu omnium bestiarum, hoc est, eorum qui alios peccare fecerunt, aut scādalizauerunt. Gen. 9. a. Eze. 3. 7. g. 9. d. 16. a. Et sanguis comparatus foribus, significat grauiora peccata, quae igne purgantur. Ista. 4. b. 9. c. 15. b. 33. c. 34. d. 59. a. Mich. 7. a. Et sanguinis reus dicitur committens peccatum. Et sanguis sanguinem tangit, quum peccatum additur peccato. Hose. 4. a. Sanguis purificationis mulieris, peccatum Adae significare potest. Et sanguis menstruae est turpis cogitatio: & voluptates carnis. Leui. 12. a. 15. c. 20. b. Et sanguines sunt peccata carnalia. psalm. 50. Thre. 4. c. 1. Cor. 15. f. Ad haec refertur ager sanguinis. Matth. 27. a. Sanguinum viri sunt generaliter peccatores: & peculiariter Iudaei in Christum, & homicidiae, & haeretici, & adulatorie docentes. psalm. 5. 54. 58. 138. Sanguis etiam dicitur odium fraternum: ideo prohibita est eius effusio. Leui. 17. c. Sanguinem etiam effundere, est in peccatum inducere, aut in errorem per scandala siue verbo, siue exemplo. Deut. 22. b. psalm. 105. Ista. 26. d. Roma. 3. c. Sanguinem autem effundere in bonum est consistere peccatum: alioqui est suffocatum. Sanguis etiam dicitur interiores sordes: qua rationē mulier sanguinis fluxum patiebatur. Matth. 9. c. Ciuitas sanguinum dicitur Hierusalem, propter homicidia: & etiam hic mundus. Ezech. 24. b. Nahum. 3. a. In sanguine comedunt haeretici, qui alios scandalizant. Et sanguinem fundunt, dum non viuificant eos, quos deceperunt. Eze. 33. f. Ista. 2. b. In sanguinem conuertitur aqua apud Aegyptios, quando diuinus cultus vertitur in idololatriam. Exod. 7. c. Sanguis quoq; in tota terra Aegypti, significare potest persecutionem ecclesiae sub Nerone factam.

Sanguis victimae Gog, qui datur bestijs in potum, est is, qui regnum Dei possidere non potest. Eze. 39. e.

Sanguis interdum est liuor inuidiae, & lambunt sanguinem, qui inuidiae liuore tenentur. Iob. 39. d.

Sanguis aliquando pro menstruo. Leui. 12. a. b. Manebit in sanguine purificationis suae. Sanguis, vttilitas. Eccl. 1. 33. d. Quoniam in sanguine animae comparasti serum, hoc est, ad necessitatem, vel vtilitatem.

Sanguis fuga.

Sanguis fuga est vermis in aqua degens, qui hircus dicitur: solet sanguinē fugere: vnde nomen accepit.

Sanguis fuga diabolus significare potest: qui verbum Dei & spiritalia bona ab anima conatur auferre: qui siti peccandi, ac peccata suadendi incensanter accenditur. Cuius filiae sunt luxuria & philargyria. Nam & luxuria quō liberius frāna laxantur, eō noxius delectatur. De auaritia vero ait poeta. Crescit amor nummi, quantū ipsa pecunia crescit. Pro. 30. b.

Sanguis fuga designat etiam voluntatem: cuius filij sunt vanitas & voluptas: quae semper clamant: Affer, affer.

Sanies.

Sanies idem est, quod sanguis corruptus.

Philo. 3. dicitur peccatorum inuidiae. Aug. q. in Leui. 57. Ite. l. Leui. 1. Amb. f. Luc. 17. Ori. f. Leui. ho. 1. & 2. Mar. ho. 1. Basil. ps. 29.

Ori. f. Leui. ho. 5. Gre. 21. mo. 1. Beda. f. Pro. 30. Ori. f. Leui. ho. 1. G. 10. inter. f. Leui. 1. Aug. q. in Leui. 17.

Amb. de Ioseph. 3. Beda. f. Gen. 37. Gre. f. 1. Reg. 14.

Hiero. f. Ista. 1.

Ori. f. ps. 116. ho. 3. & f. Ier. ho. 15. & f. mat. ho. 35. & f. Eze. ho. 6. f. Iste. f. Ista. 9. 15. & f. Hose. 4. Amb. de Ista. 1. & apolo. David. 17. Aug. 11. ps. 50. Gre. 13. mo. 10. & f. Eze. ho. 11. & f. ps. 110. Hila. f. ps. 138. & f. 1. Mic. c. 110. 9. Ori. f. Mat. ho. 19. & f. Rom. 3. Hila. f. Ista. 26. 33. & f. Mich. 7.

Atno. f. ps. 105. Aug. 1. ps. 54. 58. Gre. 7. mo. 24. Ite. f. Leui. 17. Beda. f. Gen. 5. Hila. f. Eze. 33. Aug. de plagis Aegypti. 1. 7. regis. epist. 12. 8.

Hiero. f. Eze. 39.

Hiero. f. Iob. 39.

Lyra. f. Eccl. 33.

Hila. 1. aduer. Ioniū. Beda. f. Pro. 30.

Ber. ser. de verbis. In istum de luxit. & f. Ecce nos reliquim⁹ omnia.

Sanies Iob

Gre. 3. mo. 1. 4. Sanies Iob peccata nostra significare potest: & precipue carnis ex longa vetustate facta peccata: peiora. Iob. 2. c. Vulneris enim in sanem vertitur, quum neglecta culpa vsu ipso deterius gra- Illicite cogitationes. uatur. Est etiam sanies fluxus illicitae cogitationis: quae tunc raditur, quum post pollutionem cogitationis illicitae nosmetipsos asperè dijudicando mundamus. Turpitud op dñi. Sanies proijcienda est ipsa turpitud peccati. Isa. 14. c. vbi ad litteram dicitur esse virgultum, quod ad radices arborum nascitur. Sanies quoq; draconis est turpitud luciferi. Eze. 32. b.

Sanir.

Hier. f. Eze. 27. Gre. f. cant. 4. Sanir, id est, via lucernae, aut dens vigiliarum: est mons, qui & Hermon & Sanior dicitur: de- Potentes seculi. signat omnem nauis prosperitatem & illustrationem ex vero lumine venire. Eze. 27. a. Po- test etiam designare potentes huius seculi. Canti. 4. c.

Saphan.

Hier. f. Eze. 8. Saphan, id est, iudicium, pater Iezoniae. Ezech. 8. e. Designat ipsum filium eius merito iudi- candum propter scelus idololatriae: quod & ad hereticos refertur, suas sententias adorantes.

Saphat.

Saphat, id est, iudicans: pater Elisei prophetae. 3. Reg. 19. d. typus est Dei patris, qui omne Deus pater. iudicium dedit filio.

Saphir.

Hier. f. Mich. 1. Saphir, id est, pulchra. Mich. 1. c. Secundum quod est in vulgata editione. Sumitur ibi pro Samaria, cuius habitatio erat pulchra.

Sapiens, Sapere, Sapientia, Insipiens.

Sapere proprie quidem ad sensum gustus pertinet: ita tamen vt res ipsa, quae in se saporem aliquem habet, sapere dicatur. Transfertur tamen ad animam: vt sapere sit sapientem esse. Porro sapere interdum est comprehendere. Matth. 16. d. Non sapis, quae Dei sunt. Discernere. Deut. 32. d. Vinam sapere, & intelligere. Inuestigare. Roma. 11. c. Noli altum sapere. Superbire. 1. Timo. 6. d. Praecipue non sublime sapere. Sapiens autem dicitur, qui scientiam aliquam optime tenet: & qui per longam aetatem multarum rerum cognitionem est adeptus: & qui circa praecipua bene viuendi, & cognitionem versatur. Sapientia vero est rerum diuinarum atq; humanarum scientia, cognitioq; quae cuiusq; rei causa sit. Interdum autem sumitur pro industria, & etiam versutia. Sapientia quoq; aliquando sumitur pro dono spiritus sancti. Deut. 34. c. Sap. 1. b. Sapientia autem & insipientia datur bona & mala.

Oris. Iere. ho. 3.

Aug. epist. 119. & 17. eum Dei. 10. Ori. f. cant. ho. 2. Hil. f. Mat. cano. 11. Hier. f. Iere. 10. Gre. 13. mo. 14. Ber. ser. paruo. 9. Ori. f. Exo. ho. 13. Hiero. f. Isa. 19. & f. Eccl. 12.

Basil. f. ps. 48. Gre. 3. mor. 17. Arno. f. ps. 106.

Hiero. f. Iob. 19.

Hiero. f. Eccl. 1. 4.

Basil. f. ps. 48. Hil. f. Mat. cano. 11. Hier. f. Isa. 19. & f. Iere. 10. & f. Amos. 2. & f. Abdi. & f. Zac. 9. & f. Iob. 39. Aug. epist. 59. 120.

Sapiens absolute pro Deo sumitur, aut Christo. Isa. 31. a. Eccl. 1. 27. b. Et Christus est sapiens qui ascendit ciuitatem fortium. Pro. 21. c. Et sapienter incantans est Christus praedicando. psal. 57. Iere. 16. b. Matt. 11. c. 12. d. Sapientia Salomonis typus est sapientiae Christi. 3. Reg. 10. a. Iob. 9. a. Et sapientia aedificans sibi domum est verbum patri coeternum, in vtero virginali carnem assumens. Pro. 1. c. 9. a. Ipse Christus est sapientia, cuius homo precium nescit. Iob. 28. b. Qui & Dei virtus & Dei sapientia dicitur. 1. Cor. 1. d.

Sapientes corde sunt prophetae, & apostoli, & doctores: quorum typum gerebat sapiens Beseleel. Exo. 28. b. 31. a. 35. b. 36. a. Horum sapientum filios se dicunt haeretici. Isa. 19. b. Eisdem designat sapiens architectus: qui est ille, qui scit aedificare ecclesiam Dei. Isa. 3. a. 1. Cor. 3. b. Hi sunt sapientes, qui aedificant supra petram: & qui sapiunt, quae sursum sunt, non quae super terram: quorum verba sunt quasi stimuli. Iob. 17. c. Eccl. 1. 12. d. Mat. 7. d. Colos. 3. a.

Sapientia interdum dicitur fides. Psal. 48. Hac sapientia priuat Deus struthionem. Iob. 39. c. Et sapientia est deuorata, aut etiam nulla, quando quis a recta deuia fide, aut a recta ratione. psal. 106. Iere. 8. d.

Sapientes, qui non abscondunt patres suos, sunt, qui consentunt peccata & errores, autores eorum manifestando. Iob. 15. b.

Sapiens puer dicitur homo interior, quando iam peruenit ad decimum tertium annum. Vel dicitur de Christo, Eccl. 1. 4. d.

Sapientes Aegypti dicuntur philosophi, & haeretici, & superbi: qui sunt sapientes huius seculi. Gene. 41. b. Exod. 7. b. psalm. 48. Isa. 19. b. 40. c. 47. c. Hi sapientes sunt confusi, & capti. Iere. 8. d. 10. a. His sapientibus absconduntur mytheria fidei. Matth. 11. d. Luc. 10. a. 16. b. Horum sapientia dicitur sapientia huius mundi. 1. Cor. 1. c. Colos. 2. d. Horum est altum sapere, hoc est, superbire. Rom. 11. c. Hi sunt sapientes ad faciendum malum: qua ratione seipens erat callidior caeteris animantibus. Gen. 3. a. Iere. 4. f. Eisdem designant sapientes Tyri, & sapientes Idumaeae. Ezech. 21. b. Abdi. c. Et sapientia quam sibi assumpserunt Tyrus & Sidon, est inanis sapientia philosophorum. Zach. 9. a. Hos sapientes comprehendit Deus in ipsorum astutia. Iob. 5. b. Hac sapientia mundana priuauit Deus struthionem, id est ecclesiam. Iob. 39. b.

Sapientes

scrutinia mundanae Sapiens Babylonis dici possunt peracuta scrutinia mundanae philosophiae: & peracuta consilia carnalis prudentiae, & acerrima acumina, ac peracuti sensus cordis humani. Dani. 4. a.

Scribae & Pharisei. Sapientes in oculis suis & prudentes erant scribae & pharisaei: qui habentes clauem scientiae, nec ipsi ad Christum introierunt, nec alios intrare permiserunt: quorum sapientia perijt. Isa. 5. c. 29. e.

Insipiens dicitur diabolus: qui in nouissimo erit insipiens: quia non proderit ei tunc sapientia sua. Peccator etiam quilibet, & pharisaeus, & haereticus insipiens est. psal. 38. Isa. 32. a. Iere. 17. b. Insipiens quoq; consilium est sapientum Pharaonis: quia haeretici & philosophi sua doctrina discipulos ad inferos detrahunt. Isa. 19. b. Demum insipientes corde sunt nolentes credere in Christum. psal. 75.

Insipiens est carens prudentia ad agibilia salutaria: qua ratione gentilis insipiens erat: & insipientia iumenta dicuntur, qui ratione non vtuntur. psal. 48. Insipientia autem est peccatum, & id quod per insipientiam fit.

Insipiens gens dicitur Christiani, propter stultitiam praedicationis. Deut. 32. c. Rom. 10. d. Insipientia Christi dici potest crux eius, quae gentibus est stultitia. psal. 68.

Sapienter opprimere volens Pharae populum Israel. Exo. 1. b. typus est astutiarum diaboli, & sapientiae carnis, quae nititur spiritum opprimere. Haec sapientia est versutia, de qua. psal. 106. Omnis sapientia eorum deuorata est.

Sapor.

Sapor est qualitas illa, quam gustu dignoscimus: quae dicitur obiectum ipsius gustus. Sapor quae iudicant fauces comedentis. Iob. 12. b. designat gustum sapientiae, qui est apud electos: nam verba sapientiae, quae reprobi audiunt, electi non solum audiunt, sed etiam gustant: vt eis in corde sapiat, quod reproborum non mentibus, sed solummodo auribus sonat.

Omnis sapor erat in manna. Sap. 6. d. quia in ore spiritualium diuinus sermo, & omnibus congruens, & a semetipso non discrepans, qualitati audientium condescendit: quem dum electus quisq; vtiliter iuxta modum suum intelligit, quasi acceptum manna in voluntarium saporem vertit. Habet etiam omnem saporum: quia ad omnia mala tribulationum & vitiatorum habet remedium.

Sapphirus.

Sapphirus est lapis preciosus coloris aerei aureis punctis collucens. Sapphirus super firmamentum, in quo erat thronus Dei, designare potest abscondita & incomprehensibilia secreta Dei. Eze. 1. g. Exod. 24. c. 28. c. Canti. 5. d. Apo. 21. f. Ideo dicitur psal. 17. Posuit tenebras latibulum suum. Designat etiam celsitudinem superiorum ordinum angelorum: vt thronorum. Item firmitatem caelestium. Generaliter autem sapphirus significat angelos, & creaturas caelestes. Iob. 28. c.

Sapphiri, quibus distinctus erat venter sponsi. Canti. 5. d. designare possunt miracula Christi, quae etiam inter passiones operabatur: ea precipue, quae eius excellentiam demonstrabant, vt apparitio stellae.

Sapphirus secundum quod caeli refert colorem, vitam caelestem significare potest, & conuersionem eorum, qui dicere possunt: Conuersatio nostra in caelis est: & ipsos, qui ad superna per caelestem conuersionem tendunt. Exod. 24. c. 28. c. Isa. 54. c. Thre. 4. b. Iob. 28. a.

Sapphirus quandoq; significat praedicatores noui testamenti: qui carnalis propagnis desideria postponentes, caelestia sola sectati sunt. Iob. 28. c. De his dicitur. Isa. 60. b. Qui sunt hi, qui vt nubes volant? Significat etiam gentiles ad fidem venientes.

Sapphirus in secundo ordine rationalis in pectore pontificis, iustitiam significare potest, praecipue commutatiuam. Exod. 29. b. Eze. 28. c. Potest etiam sapphirus in pectore pontificis, mundum sensibilem significare. Sapphirus autem in secundo fundamento ciuitatis caelestis comparari potest Paulo, qui raptus est, vsq; in tertium caelum.

Sara, Sarai.

Sara, id est, domina vel princeps: vxor Abraham, quae prius Sarai, id est, domina mea, vel princeps mea dicebatur. Genuit Isaac iam nonagenaria, quum prius fuisset sterilis: & iam natus esset Ismael ex Agar ancilla. Dixit autem Abraham eam esse sororem suam, causa vitandae mortis, quum esset filia fratris sui. Fecit autem vt Abraham eijceret Agar ancilla suam cum filio suo.

Sara, siue Sarai, id est, princeps mea, typum gerit sapientiae & virtutis, quae sterilis est malorum operum, secunda vero bonorum. Quae non tan cito parit: ideo prius est accessus ad Agar, hoc est, ad disciplinas: & postea parit Deo, & parit Isaac, hoc est, iucunditatem bonorum operum. Gen. 12. b. 16. a. 17. c. Eadem dicta est soror Abraham, vt sit illud Prout. 7. a. Dic sapientiae

Ricar. de. f. vieto. de. f. c. 4. 31.

Hier. f. Isa. 5. 29.

Ori. f. ps. 38. ho. 2. & f. Iere. ho. 4. Hiero. f. Isa. 19. 32. Aug. f. ps. 75.

Basil. f. ps. 37. 48. Ori. f. ps. 37. ho. 2.

Ori. f. Rom. 10. Hila. f. ps. 68.

Oris. o. d. f. Exo. 3.

Gre. 11. mor. 4.

Gre. 6. mor. 7. Beda. f. Exod. 16.

Plin. 37. natu. hist. 9.

Gier. f. Eze. 1. Gre. f. Eze. ho. 8. Rup. f. Eze. 16. Aug. de ciuit. diu. Gre. 18. mo. 30.

Gre. f. Canti. 5. Rup. f. Canti. 5.

Hier. f. Isa. 54. Aug. q. in Exo. 102. Gre. 18. mor. 10. Geor. vene. canti. 3. touo. 8. cap. 3.

Gre. 18. mor. 39. Hiero. f. Iob. 28.

Oris. ord. f. Exo. 39. Philo. de cons. ling. Aretas. f. Apo. 21.

Philo. allego. & de Abr. & de cōgr. & c. Cle. ale. i. strona. Ori. f. gen. ho. 6. 7. Amb. 2. de Abra. 4. Beda. f. gen. 12. 35.

SYLV A

Die sapientia foror mea es. Eadem communicata est Aegyptijs, quia sapientia & virtus communicatur à Deo his, qui sunt in mundo: ne quis sibi eam arroget. Generat in Abraham, hoc est, in intellectu bono: non in Pharaone. Concepit contra spem, hoc est, contra diffidentiam carnis. Vt autem mandavit ei eam ancillam & filium eius, virtus est carnis repellens blanditias. *Sacra scriptura; fides.* gen. 21. b. vel est sacra scriptura docens apostolos transitu ad gentes, eiecit synagoga. Designat etiam fidem: ideo interpretatur princeps, quia fidei magnus est principatus apud Deum.

Sarai, hoc est, princeps mea est ecclesia: quae dicta est foror Abraham, hoc est, Christi. *Ecclesia;* mutatur illi nomen, ut dicatur Sara: quia ecclesia est uniuersalis princeps. Isa. 51. a. Est autem ecclesia domino Iesu Christo in occulto vxor. Occulte quippe atq; intus in abscondito secreto spiritali anima humana inharet verbo Dei. Eadem generat Isaac, hoc est, laetitiam bonorum operum. Gala. 4. c. Quum dicitur de parte esse fororem Christi ecclesiam, non de matre, gratia caelestis, quae in aeternum manebit, cognatio commendatur: secundum quam genus mortale non erimus, accepta potestate, ut filij Dei vocemur & simus. Neq; enim hanc gratiam de Synagoga matre Christi secundum carnem, sed de Deo patre percipimus. Occultatur autem cuius vxor sit a lenigenis, cuius autem foror non taceatur: quia occultum & difficile ad intelligendum est, quomodo anima humana, verbo Dei copuletur, siue miscatur: qua vero cognatione sint fratres Christus & omnes sancti, gratia diuina non consanguinitate terrena, hoc est, de patre, non de matre, & effabilius dicitur, & capacius auditur.

Sara, cuius amore transtulit Isaac in Rebecca. Gen. 24. g. typus est synagoga, cui praetulit *Synagoga;* Christus ecclesiam. Designat etiam synagogam in hoc, quod erat sterilis: quia pauci ex Iudaeis crediderunt: ideo Christus per apostolos transiit ad Agar, id est, ad gentes. Vt etiam fuit capta ab Abimelech, captiuitatem Babylonicam synagoga designauit. Gen. 20. a.

Sara praeterea significat rectam rationem: quae est princeps, & princeps mea: quae condescendit carni, quando dicit: Ingrederere ad ancillam meam. Gen. 16. a. *Recta ratio;*

Sara pariens Isaac, hoc est, gaudium, est bona voluntas, quae, ablati humanis cupiditatibus, *Bona voluntas;* fecundatur sobole virtutum, quae gaudium afferunt. Gen. 21. a.

Sara etiam typus est gratiae noui testamenti, unde prius sterilis, non per naturam genuit, sed *Gratioum testamenti;* ex promissione: quia gratia noui testamenti non est ex meritis: alioqui iam non esset gratia. Gen. 16. a. Gala. 4. c.

Sara post ostium manens. Gen. 17. b. typus esse potest carnis rationi subiectae, & ad exteriora minime vagantis. Vel est cura carnis, quae non foris apparet, & videri iactanter erubescit: ut quasi post tergum viri sub discretionis spiritus, solis necessarijs intenta, nequaquam sciat pro-caciter detegi, sed verecunde moderari. Indicat etiam mulierum honestatem: & quod infirmi in publicum prodire non debeant. *Caro rationi subiecta;*

Saraballum, uide Induere. Sarcina, uide Onus.

Sarcire, Sartatecta.

Sarcire est integrum facere: & Sartatecta erant opera publica, quae locabantur, ut integra praestarentur: qualia erant sartatecta templi, quae sarciebantur, seu restaurabantur. 4. Reg. 12. a. *scissurae errorum;* 22. b. 2. Par. 24. a. 3. c. Et sartatecta ecclesiae sunt scissurae errorum & vitiorum: quae sarcienda sunt per praedicatorum & sacerdotes.

Sarculum, Sarrire.

Arculum est genus rastri, hoc est, crates illa dentata, qua segetes ab herbis purgantur: Sarrire autem est sarculo segetes purgare, & scalpere. *Meditari in sacra scriptura;*

Sarrire montes sarculo est meditari in sacra scriptura, ad eius mysticos sensus eliciendos. *Meditari in sacra scriptura;*

Isa. 7. d. Sarrire terram est digna castigatione corpus affligere, & preparare ad verbum Dei suscipiendum. Isa. 28. g. *Castigare corpus;*

Sarculum virtutem discretionis significare potest, qua separare debemus vitia à virtutibus. *Discretio;* 1. Reg. 13. d.

Sardius, Sardonyx.

Sardius siue sardonix est lapis coloris rubei, ad vnguis colorem tendens: & rubrae terrae similis, qui vulgo corneolus dicitur. Acuit ingenia, mitemq; reddit, & animum accendit ad gaudium, castumq; efficit. Hunc non solum timori esse ferunt beluis atq; monstris: sed etiam vim habere curandi dolores ac molestias, quae nostris corporibus innascuntur. Caeterum sardius & sardonix diuersi lapides ponuntur apud Plinium, licet non multum dissimiles: & etiam in fundamentis ciuitatis caelestis. Apoc. 21. c.

Sardius in iudice Christo similitudinem habens ignis, iudiciura uniuersale futurum per ignem designat. Apoc. 4. a. Et in Deo est argumentum iusti iudicij: quia terret, & ignis praefert speciem.

Sardius

Rup. 6. l. 21. 3. 6. & 7. 5. de glorifi. trinit.

Amb. 2. d. Abra. 17. Hic. f. Isa. 51. & f. Ga. 12. 4. Bed. f. gen. 18. 20. Aug. 22. c. 6. tr. Fault. 33. 39. 40.

Aug. ser. 75. Led. f. gen. 15. Rup. f. gen. 15.

Lyra. f. gen. 16.

Philo. 2. allego.

Glo. ord. f. gen. 16. Rup. f. gen. 8.

Gre. 9. mor. 33. Beda. f. gen. 18.

Glo. ord. l. 2. Par. 24. 22. b. 2. Par. 24. a. 3. c.

Hiero. f. Isa. 7.

Hiero. f. Isa. 8.

Gre. f. 1. Reg. 13.

Plin. 37. natu. histo. 67. Geor. vene. canti. 3. ton 8. cap. 3. Aretas. f. Apoc. 4.

Aug. Apoc. 21.

Memoria. Sardius in primo ordine rationalis pontificis, memoriam significare potest. Exo. 28. c. 39. b. *Glo. ord. f. gen. 39.*

Vnus ordo angelorum. Sardius in ornatu regis Tyri, vnum ordinem angelorum significare potest. Eze. 28. c. Vt autem *Glo. inter. f. Eze. 28.*

Crux christi. tem est rubeus, crucis cruorem indicat.

Homo. Sardonyx, lapis tetræ rubrae similitudinem tenens, homines designare potest: quia & A- *Gre. 17. mo. 19. 30. Geo. vene. canti. 16. no. 8. cap. 3.*

Antiqui patres. dam primus homo à terra rubra nomen habet. Vel designat patres veteris testamenti: qui quā- *no. 8. cap. 3.*

Jacobus Zebedaei. uis magnam iustitiae vitam tenerent, carnali tamen propagini seruibant. Iob. 28. c. Sardonyx *Aretas. f. Apoc. 21.*

Philippus, autem in quinto fundamento ciuitatis caelestis: Iacobum Zebedaei designat, primum omnium apostolorum sanguine rubricatum. Sardius vero in sexto fundamento Philippum indicat habentem ignium affectum erga Christum. Apo. 21. c.

Sarepta.

Gentilitas. Sarepta, si sint duae dictiones, interpretatur angustia buccellae seu panis: si vna, interpretatur incendium: est ciuitas inter Tyrum & Sydonem, vbi vidua paut Eliam. Typus esse solet gentilis populi. 3. Reg. 17. a. Abdig. Luc. 8. d. *Ori. f. Luc. ho. 33. Hiero. f. Abdi. Rup. f. Reg. 7.*

Diabolus. Sargon, id est princeps horti, vel auferens protectionem, siue hortum: rex Assyriorum. Typus est diaboli, qui princeps est voluptatum. Isa. 20. a. *Hiero. f. Isa. 10.*

Hierusalem. Saron, id est planities, aut canticum eius: est regio fertilis inter Itaburium montem, & lacum Tiberiadis, & inter Caesarem & Ioppem. Typus est Hierusalem, quae facta est ut desertum, nullos habens homines fructum facientes. Isa. 33. b. 35. a. *Hiero. f. Isa. 33.*

Sarrire uide Sarculus.

Sartago.

Ira Dei. Sartago est patella ferrea frigidis carnibus, piscibus, aut alijs pulmentis deseruiens. *Hiero. f. Eze. 4. Gre. 1. mo. 1. & 2. 1. pass. 30. & f. Eze. ho. 12.*

Zelus praedicatoris. Sartago ferrea fortem iram Dei contra Hierusalem significare potest. Eze. 4. a. Leui. 2. b. 6. c. Per hoc autem, quod est sartago, est ibi fixura: per hoc vero, quod ferrea, fortitudo: qua ratione potest etiam designare fortem zelum praedicatoris aduersus peccantes: qui dicit fixuram patiens cum Paulo. Quis infirmatur, & ego non infirmor? Quis scandalizatur & ego non vror?

Crux Christi. Sartago crucem Christi designare potest, in qua ipso amoris igne fixus est. Leui. 2. b. 6. c. 7. *Ori. f. Leui. ho. 45. Hic. f. Leui. 2. 6. 7.*

Anxietas Christi. a. Potest etiam significare anxietatem Christi, quam habuit in oratione. Sartago autem intantum est fortis, ut superposita igni, ipsa quidem non consumatur, nec aliquam corruptionem sustineat, aut imminutionem: superpositos autem cibos esui aptos reddat. Sic crux Christi fortis, omnem creaturam subiecit crucifixo, & carnem Christi elui aptam reddidit. Fuit posita sartago contra Hierusalem: quia Iudaei in crucem offenderunt. Eze. 4. a. Potest etiam significare solitudinem publice docentium: constantiam & robur animi: solum & carnis macerationem, zelum: item ea, quae intelligi possunt, si frequenter versentur: & sensum moralem.

Aemulatio. Sartago in malum significare potest fratrum aemulationis incedatum, interius personante ac perserpente falsorum fratrum iniuria. Leui. 2. b. *Rup. f. Leui. 9.*

Sartatecta, uide Sarcire.

Sarthan.

Tribulationes. Sarthan, id est, tribulatio eorum: locus iuxta Iordanem, vsque ad quem intumuerunt aquae Iordanis. Iosu. 3. d. Designat voluntarias tribulationes: vsque ad quas crescit meritum tribulatum. *Ricar. de. f. vi. ho. de extremi mali. 16.*

Sasai.

Sermo falsus. Sasai, id est, extra me: filius Enach, id est, inanis humilitatis. typus est sermonis extra veritatem exultantis. Ios. 15. c. *Ori. f. Ios. ho. 20.*

Sata, Satum.

Tres filij Noe. Sata sunt seminata: de quo vide seminare. Satum autem est generis mensurae iuxta morem provinciae Palaestinae, vnum & dimidium modium continens. *Hiero. f. Mat. 4. 13.*

Genus humanum. Sata similia tria significare possunt tres filios Noe, à quibus genus humanum est propagatum: qua ratione significant etiam multitudinem gentium, seu genus humanum. Possunt etiam significare mysterium trinitatis. Gen. 18. a. *Amb. 1. de Amb. 5.*

Mysterium trinitatis. Sata farinae tria Matth. 13. e. significare possunt legem, prophetas, & euangelium. Vel significanc confessionem trinitatis: vel dilectionem Dei, quae est ex toto corde, tota anima, & totis *Hila. f. Mat. cano. 13. Hier. ad Furiā. & f. Mat. 13.*

Aug. 1. q. in eu. g. 12. & f. Ioan. tr. 6. 9. & ser. 70. Iyc. f. Leui. 20. Beda. f. gen. 18. Ber. ser. 2. nati. dñi. & totis viribus. Vel designant fructum tricesimum, sexagesimum, & centesimum. Vel tres viros insignes, Noe, Daniel, & Iob. Vel spiritum, animam, & corpus: in quibus lex Dei absconditur, vt in bona operatione vniantur. Vel fidem, spem, & charitatem: vel cogitationem, verbum, & opus: quæ commiscetur in fide. Vel designant in Christo deitatem, animam, & carnem.

Satagere.

Hier. Mich. 4. Satagere est anxium esse, & distorti difficultate alicuius rei conficiendæ. Satagere in dolore est viriliter sustinere poenam ad poenitentiam. Mich. 4. c. Satagens Martha circa frequens mynisterium. Luc. 10. g. designat nimiam sollicitudinem vitæ actiuæ.

Patientia. sollicitudo vitæ actiuæ

Satan, Satanas.

Hiero. f. Isa. 27. & f. Zach. 3. Ang. f. apo. ho. 2. Satan, id est aduersarius, pro diabolo sumi solet, & pro eius corpore, quod est multitudo malorum. Iob. 1. b. 2. b. Zach. 3. a. Apo. 2. c. Vide Aduersarius.

Diabolus.

Satelles.

Sumi potest pro ministris ad vitia. r. Reg. 19. b. Iudith. 7. b. 10. d. Atelles idem est, quod miles mercede cõductus: qui lateri principis, aut imperatoris assistit. Ministri ad vitia.

Satiare, Satietas, Saturare.

Satiare est explere aliquem appetitum: quod ad omnes sensus refertur, & etiam ad animam. Satietas autem plerumq; pro fastidio sumitur.

Glo. ord. f. Isa. 53. Hiero. f. ps. 16. Saturari attribuitur Christo: quia laborauit: qui etiam saturari dicitur fide gentium. Isa. 53. d. Idem est saturatus opprobrijs. Thre. 3. d. Iob. 10. c. Dicitur etiam saturari in membris, quando manifestatur gloria patris. psal. 16.

Ori. f. Leui. ho. 16. & f. ps. 36. ho. 3. Gre. f. i. Reg. 2. & 18. mor. 7. Hila. f. Matt. cano. 15. Amb. f. Luc. 9. Hiero. f. ps. 147. Saturitas panum, quam dat dominus, est abundantia verbi Dei. Exo. 16. c. Leui. 26. a. Isaia. 55. a. Et saturati famelici, sunt gentiles, quibus data est mysteriorum fidei plena cognitio. r. Reg. 2. a. Saturantur etiam famelici, quando humiles virtutum munera recipiunt. Saturantur præterea iusti in diebus famis: quia non deest illis verbum Dei. psal. 36. Et satiatur turba à Christo, per doctrinam & dona spiritus sancti. Matth. 15. d. Luc. 6. d. Ioel. 2. f. Iob. 27. c. Satiatur Deus adipe frumenti, quum dat mysteriorum cognitionem. psal. 147. Et melle de petra, hoc est, diuina sapientia. psal. 80.

Abundantia verbi Dei.

Aug. 17. ciui. Dei. 4. & epist. 110. Arno. f. ps. 21. 103. Saturantur famelici, quando mundi à peccatis eucharistia sacramentum suscipiunt. r. Reg. 2. a. Qui etiam adipe frumenti satiari dicuntur. psal. 147. Sic saturantur pauperes corpore Christi. psal. 21. 103. 121. Diuites autem, hoc est, superbi manducant, & adorant, sed non saturantur. Iob. 31.

Sûperio Eucharistia.

Aug. f. ps. 147. Beda. f. pro. 3. Satiabit dominus adipe frumenti, visione videlicet diuina in cœlesti Hierusalem. Nam hic solum est gustus. psal. 147. Ibi implentur horrea saturitate. Pro. 3. b.

Fœlicitas.

Ori. f. ps. 36. ho. 3. Aug. f. ps. 36. Saturantur iusti in diebus famis. psal. 36. quia veniunt cum operibus ad iudicium, quibus saturantur, malis remanentibus in fame. Vel saturantur, quando gloriantur in tribulationibus. Saturati erant hæretici in ecclesia; quando participes erant doctrinæ eius & sacramentorum: quæ postea suis meritis tribuentes, eleuati sunt, & inanes dimissi. Hose. 13. b. Et dicuntur non satiari, quando non toto corde ad ecclesiam reuertuntur. Amos. 4. c.

Merces honoris operum. Gloriarum in tribulatione. Participatio doctrinæ & sacramentorum ecclesie.

Glo. ord. f. Iere. 5. Aug. epist. 59. Gre. 13. mor. 7. Euch. q. in psal. Hila. f. ps. 58. Hiero. f. Isa. 56. Saturauit Deus Iudæos, quando dedit eis temporalium abundantiam. Iere. 5. b. Dicuntur Iudæi etiam saturati filijs, hoc est, malis operibus: vel saturati porcina, id est, dogmatum immundicia. psal. 16. Saturati quoq; dicuntur poenis Christi. Iob. 16. c. E diuerso dicuntur Iudæi non saturati: quia non habent templum & sacrificia. psal. 58. Et nesciunt saturitatem: quia suis non saturantur erroribus. Isa. 56. d.

Abundantes Iudæi temporalibus & malis operibus.

Hiero. epist. beatitudinis. & f. Hoie. 4. Cle. alex. 1. pada. 11. Saturitas carniū dicit abundantiam voluptatum. Exod. 16. b. Et etiam saturari pane est frui voluptatibus temporalibus. Thre. 5. b. Hæc saturitas panis fuit iniquitas Sodomæ. Ezech. 16. g. Non saturabatur autem filius prodigus filiquis: quia nec vitia, nec inanis philosophia, nec res temporales satiare mentem possunt. Luc. 15. d. Saturati autem surrexerunt Iudæi filij Israel, quod Græcè dicitur χορτασθητες, quasi dicas feno repleti, nempe qui à ratione alienam alimenti plenitudinem χορτασθητες, hoc est, fœni repletionem, non autem cibum dixerit. Exod. 32. b. Non satiari dicitur Hierusalem fornicationibus, quando semper anima peccare appetit. Ezech. 16. d. Et non saturantur comedentes: quia peccata sunt vana. Hose. 4. c. Saturati e diuerso dicuntur diuites, & qui consolationem suam habent in hoc mundo, qui calcant fauam diuinæ consolationis. Pro. 27. a.

Abundantia voluptatum.

Beda. f. Pro. 27. Non saturatur hæreticus erroribus tanquam inanibus. Isaia. 9. d. Nec saturatur, quando sacram scripturam legendo nullum percipit fructum. Michæ. 6. c. Nec saturatur pane visionis Dei: nec sacræ doctrinæ, quam ad quæstionem quærun, non ad refectorem. Iob. 27. c. Insaturabilis

Insatiabilis hæreticorum in erroribus.

Hie. f. Isa. 9. & f. Michæ. 6. & f. Iob. 27. Gre. 13. mor. 7. Insaturabilis hæreticorum in erroribus.

Insaturabilis etiam dicitur venter impiorum, id est hæreticorum. Pro. 13. d. quia semper sunt discennes, & nunquam ad scientiam veritatis peruenientes. 2. Timo. 3. b.

Inutiliter operari.

Non saturantur, qui comedunt, hoc est, qui pauca aut leuia bona opera faciunt, & quæ eis non sufficiant ad salutem. Agge. 1. b.

Visio malorum molesta.

Satietas erit visionis malorum: quia eorum visio potius erit molesta, quam iucunda. Isa. 66. Beda. f. Pro. 1. g. Saturantur autem mali consilij suis, quum propter praua consilia puniuntur. Pro. 1. b.

Pœna malorum.

Fames ex diuitiis.

Non saturant animum aurum & argentum: quia eorum amatores in æternam inducunt famem. Hiero. f. Eze. 7. mem. Eze. 7. f. Non satiatur etiam venter iniqui: quia auaritia ignis more nunquam extinguitur. Iob. 20. c.

Gaudentes demones de lapsu magni viri.

Saturat Deus volatilia & bestias terræ de dracone, & etiam de carnibus & sanguine Gog, quando demones gaudent de lapsu magni viri: & etiam hæretici. Eze. 32. a. 39. e.

Detractio.

Molitia iudeorum in Christum.

Sûperio eucharistia.

Saturantur carnibus Iob, aut aliorum, qui alienæ vitæ detractioe pascuntur. Iob. 19. c. Proueb. 23. a. Saturari etiam cupientes carnibus Christi, fuerunt vel Iudæi persecutores, vel gentiles credentes: quia & illi moliti sunt corpus eius, quasi consumendo extinguere: & isti esurientem mentem suam desiderant quotidianæ immolationis sacrificio, de eius carnibus satiari. Iob. 31. d.

Satisfacere, Satisfactio.

Satisfacere est tantum facere, quantum satis sit irato ad vindictam: & satisfacit, qui se verbis purgat.

Custodia præceptorum.

Custodia ecclesie.

Satisfactio Aaron erga Moysen. Leui. 10. d. custodiam præceptorum designare potest, quæ satisfit legi. Vel custodiam ecclesie, quam Christus accepit. Glo. inter. f. Ier. 10.

Satrapa.

Prædicatores.

Satrapa idem est apud Persas, qui præfectus. Satrapæ Philistinorum. r. Reg. 5. c. significare possunt prædicatores ecclesie: de quibus dicitur psal. 46. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham.

Principes demonum.

Satrapæ etiam Philistinorum congregati contra Israel. r. Reg. 7. b. designant principes demonum ascendentes contra fideles ad tentandum.

Principes Iudæorum.

Satrapæ regi Darij quærentes perdere Danielem; sunt principes Iudæorum contra Christum. Dani. 6. a. Rug. f. Dani. 11.

Saucius, vide Vlcus.

Saul.

Saul, id est, postulat, siue commodatus, aut fouea, siue sepulcrum, vel infernus: filius Cisse tribu Benjamin, qui fuit primus rex Israel: cui successit Dauid, quem ipse persequeretur. Vel interpretatur petitio: quia contra voluntatem Dei expetierunt eum regem.

Christus.

Saul vnctus in regem, & altior cæteris ab humero sursum, Christi fuit typus, qui est caput nostrum. r. Reg. 10. a.

Perfectus imitator sanctorum.

Saul filius Cisse eligendus in regem, designauit perfectum imitorem sanctorum patrum eligendum esse in prælatum. r. Reg. 9. a. 13. a. Interpretatur autem petitio; designans prædicatorem veritatis tantæ esse debere charitatis, vt propter instantis desiderium, non petitor, sed petitio esse censetur: vt omnem motum cordis in affectum ducat supplicationis.

Malus prædicator.

Saul transgrediens præceptum domini. r. Reg. 15. d. typus est malorum prædicatorum: de quibus dicitur. Mat. 5. Si sal euauerit in quo salietur?

Prælati male operans.

Saul vt ingressus est speluncam ad purgandum ventrem. r. Reg. 24. a. Typus est mali prælati: qui conceptam corde malitiam, vsq; ad opera miseri odoris extendit.

Regnum peccati.

Saul, vt datus est rex à Deo irato peccanti populo. r. Reg. 9. designat regnum peccati & mortis: vnde abiectus est: sicut & Christus destruet regnum peccati & mortis.

Iudæi.

Saul inter prophetas, dicebatur admirando. r. Reg. 10. c. vt designetur, quæ stulta sunt mundi, deum elegisse, vt confunderet fortia. Dicitur etiam de Paulo inter apostolos, quasi de lupo inter oues. Acto. 9.

Diabolus.

Mors.

Tëporale, regnum.

Saul persequens Dauid typus erat Iudæorum persequentium Christum: & etiam diaboli. r. Reg. 26. psal. 17. 51. 56. 58. in titu. Designat etiam mortem persequentem vitam: aut mortem peccati, & inferni. Item temporale regnum persequens regnum Christi. Saul mortuus designauit cessationem imperij legis veteris. r. Reg. 31. b. Arno. f. ps. 17. Hila. f. ps. 58. Amb. f. fuga. secu. 5. Hie. f. ps. 17. 51. Hie. prolog. Fr. Am bro. Aug. 17. ciui. del. 7.

Saulus, vide Paulus. Saxum, vide Lapis. Scabellum.

Scabellum

Scabellum est paruum scamnum, quod sub pedibus ponitur. Scabellum pedum Dei dici potest humanitas Christi, aut eius caro. psal. 98. Eandem potest significare scabellum aureum solij Salomonis. 2. Par. 9. c. Aug. 6. ps. 98. Euch. form. spua. 8. Scabellum pedum Dei dicitur terra: vt intelligatur Deum omnia concludere. Isa. 66. a. A nima quoq; dicitur scabellum Dei, in qua sunt vestigia Dei, hoc est, praecepta. Thre. 2. a. Scabellum quoq; Dei sunt homines peccatores, quos deserit Deus. Scabellum pedum Christi sunt, qui prius erant inimici, & conuertuntur, & fiunt ei subiecti. psal. 109. Isa. 66. a. Mat. 22. g. Hebrae. 1. d. 10. c.

Scabies, uide impetigo.

Scala.

Scala à scandendo dicta est, continens in se plures gradus, quibus ad altiora ascendimus. Scala quam vidit Iacob. Gen. 38. c. Christum designare potest: per quem in Deum ascenderet ipse Iacob videns electa posteritas. Huius enim scale inferius extremum figebatur in terra: quia mediatoris anima fixa fuit, sicut & cetera animae in terrea carne: quam comitabatur ipsa diuinitas, vt alterum extremum scale, penetrans vsq; ad Deum patrem, qui illi cacumini innitebatur, quasi in ipso quiescens, & eundem ipsum suscipiens, iuxta illa eiusdem filij Dei sententiam: Ego in patre, & pater in me est. Designat etiam seriem generationum Christi vsq; ad Ioseph: & dominus innitebatur scale: quia Ioseph curam infantiae eius habuit. Lita autem ipsius scale dici possunt patriarchae Abraham & Dauid.

Designare etiam potest crucem Christi: in qua angeli ascendeabant, & descendebant, & per eam descendunt Iudaei & ascendunt gentiles. Item apostoli & praedicatores praedicando. Significat etiam sacram doctrinam: per quam in cognitionem Dei & caelestium ascendimus. Gradus autem eius sunt ordo mandatorum. Ascendunt autem per eam doctores, quum loquantur sapientiam inter perfectos: descendunt vero quum praebent lac minus capacibus. Potest etiam ipsa scala fidem & charitatem significare. Designat praeterea altitudinem religionis: cuius gradus sunt poenitentiae opera, latera vero lectio & oratio. Item gradus humilitatis, quibus in caelum ascenditur: latera vero eius sunt corpus & anima. Est in his scala, progressus ab imperfecto ad perfectum. Et vt in scala prius est recessus à terra, vt fiat accessus ad caelum, ita prior est recessus à vitijs. Vnde & gradus virtutum sunt gradus scale. Sunt etiam gradus creaturarum per quas ascenditur in Dei cognitionem. Geo. uen. cant. 2. ton. 7. cap. 5. Chryl. 1. ad. ho. 82. Ricar. d. f. vi. de extemi. mali. 50. Scala etiam significare potest aere: res naturales, animam, & vitam, seu conuersationem.

Scalpellum.

Scalpellum est ferrum, quod aptatur corium, & raditur. Est etiam gladiolus vel cultellus scriptoris. Iere. 36. e.

Scandalum, Scandalizare.

Scandalum est offendiculum, in quod quis impingens periclitatur de lapsu. Interdum autem est damnum. Exod. 10. b. Vsq; quo patiemur hoc scandalum? Lapsus. Exod. 23. g. Quod tibi certe erit in scandalum. Impedimentum. psalm. 139. Iuxta iter scandalum posuerunt mihi. Scandalizare autem est scandalum seu offendiculum praebere. Item laedere charitatem. Matth. 17. d. Vt autem non scandalizemus eos. Inferre iniuriam. Ecclesiastici. 32. c. Qui insidiosè agit scandalizabitur ab eo. Quando legimus: quicumque de minimis istis scandalizauerit quempiam, hoc intelligimus, qui dicto factoue occasione ruinae cuiquam dederit.

Scandalum est Christo, quicumq; peccat: & qui alium scandalizat. Matth. 16. d. Scandalizans oculus est dans occasionem, vt recedamus à Christo: vel docens aliquam haeresim. Matth. 5. c. Sic sunt sacerdotes scandalizantes plurimos in lege. Mala. 2. b. Et scandala operantium iniquitatem sunt in ecclesia omnis frater contumeliosus, aut auarus, aut ebriosus, aut turpis. psalm. 140. Et via est scandalum, quum quis sequitur errores. psalm. 48. Et scandalum iuxta iter est, quum haeretici de scripturis proferunt testimonia, quae videntur quasi rationem aliquam habere, vt ita decipiant: vel scandalum iuxta iter est iuxta praecepta. psalm. 139. Ipse quoque haeticus scandalum est, & generaliter mali. Matth. 13. f. Scandalizat etiam oculus dexter, quum quis labitur in vita contemplatiua, cui ineptus erat. Et scandalizat oculus sinister, quum quis labitur in vita actiua, cui etiam ineptus erat. Vnde dicitur scandalizare vnum de pusillis, qui ultra intelligentiam se contemplationi tradit: & non solum se; sed infirmos quosque in errorem inducit, & à gremio vnitatis diuidit. Matth. 18. Ezech. 7. e.

In scandalum

Incredulitas Iudaeorum In scandalum sit mensa Iudaeis, quando quae videbant in Christo, credebant esse scripturae contraria: & de cruce Christi scandalizabantur. ps. 68. Rom. 11. b. Isa. 8. c. Iudaei persequentes apostolos Scandalizans vnum de pusillis, dicitur de Iudaeis persequentibus apostolos, hac intentione, vt eos alienarent à Christo. Mat. 18. a. Idololatria. Scandalum est aurum & argentum, hoc est, idola. Et dicitur scandalum iniquitatis idololatriae. Eze. 7. f. 14. a. Et scandalum filiorum Israel. Exo. 23. d. Scandala quoque venientia sunt angeli Satanæ. Mat. 18. a. Passio & crux Christi Scandalum dicebant se pati Aegyptij, quum affligebantur. Exo. 10. d. Scandalum autem mundi seu Aegypti erat passio & crux Christi. Quod scandalum non est diligentibus legem Dei. ps. 118. Nam illi non scandalizantur: quia non sunt pusilli. Offendiculum non ponendum coram caeco. Leui. 19. c. est non faciendum opus, per quod igno rans incidat in peccatu. Non habet autem offendiculum, qui sequitur sapientiam. pro. 4. b.

Scandere, uide Ascendere.

Scapha.

Scapha est nauicula ex ligno cauata, vnde paruae naues ad piscandum deseruientes scaphae dicuntur: & ille quae sunt velut ministræ amanuenses magnarum nauium. Scapha Ioppitarum, quibus submerferunt Iudaeos. 2. Mach. 12. a. sunt dogmata haeretico rum, quibus subuertunt simplices.

Scapulae, uide Humerus.

Scarabeus.

Scarabeus animal paruum volatile ex insectorum genere, habes alas veluti testaceas: soletq; pedibus auersis pilas è simo volutare. Scarabeus apud Aegyptios signum erat solis: quoniam quum rotundam ex bubulo stercore effingit figuram, eam vultu auerso conuoluit. Aiunt autem hoc quoque animal sex quidem mensibus sub terra, alteram vero partem anni vitam degere super terram: & semen in globum mittere: & non nasci feminam scarabeum. Scarabeus loquens seu clamans de ligno, est haeticus habens dogmata stercorei comparanda. Habacuc. 2. c. Iuxta septuaginta. Scarabeus etiam clamans domino de ligno dici potest propheta.

Scatere, Scaturire.

Scatere est emanare, erumpere, & ebullire, & ita plenum esse, vt exiliat quod continetur. Scatens vermibus manna. Exo. 16. a. designat poenam aeternam indigne manducantiu corpus Christi. Designat etiam conscientiam gulosi quasi vermibus vrgeri. Scatens putredo subter hominem. Haba. 3. c. designat poenitentiam libenter acceptandam pro peccatis.

Scelus, Scelestus, Sceleratus.

Scelus est flagitium & facinus, seu graue crimen: vnde scelestus, qui scelus committit, qui & sceleratus. Et scelus quidem in opere videtur esse: delictum vero plerumq; in sola cogitatione. Iob. 13. d. 35. d. 36. b. Scelus appellatur peccatum ciuitatis Sodomorum: quia grauissimum. Et generaliter grauiora peccata dicuntur scelera. gen. 19. d. Exo. 32. g. 34. a. Isa. 50. a. Et scelerata via Hierusalem dicitur propter grauia peccata. Eze. 6. c. Scelus fratrum Ioseph significat scelus Iudaeorum occidendo Christum commissum. gen. 40. e. Et scelus populi Delij propter quod percussit pater filium, sunt grauia peccata Iudaeorum. Isa. 53. c. Scelera tria & quatuor Damasci. Amos. 1. a. designant, primum quidem cogitationem malam: secundum consensum: tertium ipsum opus: quartum complacentiam in scelere: & haec sunt in haeticis: qui etiam doctrina sua simplices decipiunt. Vel tria scelera sunt voluntas, opus, consuetudo: quatuor vero sunt, quando additur defensio, seu obstinatio. Scelerati, cum quibus reputatus est Christus, erant latrones, cum quibus crucifixus est. Vel generaliter sunt mali, inter quos computatus est à Iudaeis, ac si esset vnus eorum. Isa. 53. d.

Scenofactoria.

Scenofactoria ars, erat ars, qua fiebant vmbracula vel tabernacula, & quacunq; re fierent. Vel faciendi funes, cuius artis erat Paulus. Acto. 18. a.

Scenopegia.

ad Sceno-

Sci. f. nu. ho. 23. Aug. f. Ioan. tra. 2. 8. Gre. Nyssen. ser. de Natiuitate. Cynl. f. Ioan. 11. Scenopegia erat festum tabernaculorum, in quo filij Israel in vmbraclis, aut tabernaculis habitabant, in memoriam habitationis, qua morati sunt quadraginta annis in tabernaculis in deserto. Hanc solemnitatem celebramus, quum nos reputamus tanquam aduenas & peregrinos super terram. Num. 29. 1. Mach. 10. b. 2. Macha. 1. a. Ioan. 7. a. Est etiam scenopegia, quando Christus carnem induit, vt peregrinaretur in terra. Designat etiam solemnitatem futuram in resurrectione, quando sancti sua recuperabunt corpora, in quibus perpetuo gaudebunt.

Sceptrum, uide Baculus. Schisma, uide Abscindere. Scinipbes, uide Culex. Scintilla.

Scintilla est fauilla ardens: vt quæ exilire solet de filice. Scintillæ græ candidis in animalibus, quæ vidit Ezechiel, designant in diuinis cuncta esse plena luminis. Eze. 1. b. Vel sunt verba prædicantium, quæ audientium corda penetrant, & inflammant: & quia non possunt diuina sufficienter explicare, scintillæ dicuntur. Vel sunt dona spiritus sancti, quæ cum feruore charitatis igne longe audibilem reddiderunt tinnitum euangelicæ prædicationis.

Scire, Scientia.

Scientia est certa & euidens cognitio. Interdum autem cogitatio. Iob. 13. a. Secundum scientiam vestram, & ego noui. Cultus, pro. 15. 2. Lingua sapientum ornat scientiam. Doctrina. Leui. 10. b. Vt habeatis scientiam discernendi. Scire autem, scientiam habere. Item approbare. Nu. 16. d. In hoc scietis, quod dominus miserit me. Natura cognoscere. gen. 3. a. Scit enim Deus quod in quacunq; die. Compertum habere. gen. 18. c. Scio quod præcepturus sit filijs suis. Credere. deut. 4. e. Vt scires, quoniam dominus ipse est Deus. Discere. gen. 15. d. Scito prænosens quod peregrinum. Experiri. gen. 2. 4. c. Scire volens, vtrum prosperum iter. Intelligere. Exo. 23. b. Scitis enim aduenarum animas.

Scire dicitur Deus, non vt accipiat cognitionem à rebus: sed potius res sunt, quia Deus cas scit. Et quum dicit Deus scire, quasi de nouo, intelligitur quod faciat nos scire. gen. 18. c. Exo. 3. b. 33. Iob. 31. a. Scientia autem Dei dicitur mirabilis, quia extenditur ad infinita. ps. 138. Scit Deus insipientiam Christi, hoc est, passionem eius. ps. 68. Conscius autem filij dicitur pater: quia vna voluntate, vno consilio pater cum filio semper operatur. Iob. 16. d. Scire tempus partus ceruarum dicitur competere Deo: qui dum occulta cordis conspiciat, futurum foris effectum operis, intus in pondere cogitationis pensat. Iob. 39. a. Sciens infirmitatem est Christus, qui pro nobis expertus est infirma, & passus est grauias. Sed idem scit iustificare. Ista. 53. a. d. Ipse quoq; dicitur conscius noster. Iob. 16. d. quia naturam nostram non solum creando nouit, sed etiam assumendo. Qui etiam dicitur nosse figmentum nostrum. ps. 102. quia ipsum corpus in seipso ex pietate suscepit, & miserias nostras expertus est. Scientia Dei, quam vult Deus plusquam holocausta, est fides. Iose. 6. c. Iob. 9. d. 19. d. 42. a. Et scientia & doctrina, quæ pascunt iuxta cor Dei, designant doctrinam noui testamenti. Ier. 3. c. Dicitur autem Deus scientiarum dominus, hoc est, secretorum sacræ scripturæ. 1. reg. 2. a. Ista. 32. a. Sciunt autem iustum, qui habent legem Dei in corde. Ista. 51. c. Scientia etiam domini est humilitas. Ista. 11. a. quam scientiam docuit dominus, quando dixit: Discite à me, quia mitis sum & humilis corde. Scientia autem Dei, aut nominis Dei est in mundo post Christum incarnatum, sicut & scire diuina promissa. gen. 15. b. Exo. 33. c. Ista. 52. d. Et scientes Deum in Babylone sunt fideles ex gentibus in seculo. ps. 86. Scire autem quod Deus sit dominus dicitur tertio. Eze. 29. Vt prima cognitio sit in corde: secunda in anima: tertia in spiritu. Primo super terram: secundo mundi huius conuersatione finit: tertio post resurrectionem. Scire autem vesper, quod Deus eduxerit de terra Aegypti, est cognoscere redemptionem in fine seculorum factam. Exo. 16. b. Scientia boni & mali dicta est esse in ligno: quia ex illo intrauit scientia & erubescencia, transgressione facta: & cognouit homo bonum, quo careret, & malum, quo afficeretur, per experientiam. gen. 2. b. Ita dicitur tunc scire malus, quando punitur. Iob. 21. c. Et Aegyptij & Pharaon sciuerunt quod sit dominus, per experientiam flagellorum. Exo. 7. a. 29. g. 31. a. Scientia obstetricandi est scientia doctorum, animas ad bona opera instruendum. Exo. 1. d. Et scientia Beseleel construendi tabernaculum, est doctorum construendum ecclesiam Dei. Exo. 31. a. 35. d. 36. a. Scientia quoq; discernendi quid comedendum, & c. est sacerdotum & prælatorum. Leui. 10. b. 11. g. Qui etiam scire debent, quo tempore mundum quid, vel immundum sit, hoc est, cognoscere an peccauerit quis ignoranter, an scienter. Leui. 14. f.

Scire

Sci. f. nu. ho. 23. Aug. f. Ioan. tra. 2. 8. Gre. Nyssen. ser. de Natiuitate. Cynl. f. Ioan. 11. Scire vias domini est cognoscere præcepta eius: vel occulta iudicia & voluntates, & actiones. Ista. 58. a. Hanc scientiam nolunt impij. Iob. 21. b. Scire errantes spiritu intellectum, quando Iudæi venient ad fidem. Ista. 29. g. Scientiæ perfectæ & magnæ sunt, quæ post hanc vitam habentur: aut quum hic doctores ad alta se eleuantes, deorsum se humiliter per cognitionem suæ ignorantia inclinant. Iob. 37. c. Scientia indicata nocti est reuelatio facta Ioanni Baptista adhuc in vtero existenti. psalm. 18. Scire quare non recedat manus domini à puniendo, est tunc intelligere vtilitatem compunctionis, & afflictæ carnis bonum, quando de fiducia diuinæ indulgentiæ ineffabiliter lætantur. 1. reg. 6. b. Scire dominum datur pro premio. Iose. 2. d. Vnde Ioan. 17. a. Hæc est vita æterna, vt cognoscant te, & c. Scit vocare patrem cœlestem & matrem, qui videt Deum: nondum autem scit, qui ex parte cognoscit. Ista. 8. a. Scire iubilationem est scire vincere demones, & exultare de victoria. psalm. 88. Vel est scire vnde debet iubilare, hoc est, gaudium habere, quod explicare non possit: vt non de se, sed de Deo gaudeat. Scientes literas erant principes Iudæorum. Ista. 29. d. qui ideo magis culpantur, quod non intelligerent scripturas, quæ de Christo erant. Scientia philosophorum & hæreticorum Scientia Babylonis est scientia philosophorum, & hæreticorum, & diuinatio, & astrorum inspectio. Ista. 47. c. Est etiam scientia arrogantium, quæ sine charitate inflat: qualis erat scientia Elihu. Iob. 36. a. Scientes bellum sunt demones, qui superbia sua erecti sunt contra Deum. Baruch. 13. e. Abiq; scientia celat consilium Leuiathan. Iob. 42. a. quia quamuis contra infirmitatem nostram multis fraudibus occultetur, protectoris tamen nostri sancta nobis inspiratione detegitur. Abiq; scientia celat consilium: quia licet tentatos lateat, latere tamen tentatorum protectorem minime potest.

Scirpus, uide Iuncus. Sciscitari, uide Interrogare.

Scopæ, Scopare.

Scopæ sunt instrumentum, quo pauimenta verruntur. Scopæ significare possunt præcepta legis: & etiam confessionem: quibus animæ ab omnium vitiorum sordibus mundantur. Matth. 23. d. Luc. 11. c. ps. 76. Scopæ etiam sunt curæ superstitionis per vanam gloriam exercitæ. Scopat Deus terendo, quum puniendo mundat sordes ab anima. Ista. 14. f.

Scoria.

Scoria est purgamentum & sæx metallorum: sicut spuma, quæ ex feruescente materia tollitur. Scoria significare potest falsas & ineptas traditiones Iudæorum: vel hominem peccatorum sordibus inquinatum. Ista. 1. f. Eze. 22. d.

Scorpius, Scorpio.

Scorpius est animal venenosum brachijs amplectens, & cauda feriens. Scorpiones erant scribæ & pharisæi aduersus Christum: qui verbis fallacibus & blanditijs eum capere in sermone nitentur. Scorpio enim eadem plaga cutem aperit, & venenum infundit. Qua ratione Ezechieli dictum est. Eze. 2. c. Fili hominis, in medio scorpionum tu habitas. Generaliter autem scorpiones sunt omnes blandi & malitiosi: qui bonis quidem in facie non resistunt: sed mox vt recesserint, derogant: alios quos valuerint inflammant: quæq; possunt noxia immittunt: mortifera inferre occulte non desunt. Hostes etiam Israel erant scorpiones, quando blanditijs eos inducebant in errores, & idololatriam: & postea occidebant: Apocalyp. 9. 1. Scorpiones quandoq; dicuntur demones: vt quum dicit Christus. Luc. 10. d. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes & scorpiones. Scorpiones etiam dici possunt violenti in proximorum iniurias. Scorpio cauda nocens desperationis est typus: & qui in desperationem inducit, scorpionem porrigere dicitur. Luc. 11. b. Vbi etiam hæreses significare potest, sub blandis verbis venenum inferentes.

Scortari, Scortum, uide Meretrix.

Scrabo.

dd a Scrabo

Aug. q. in Exo. 93. Rūp. 3. f. Exo. 39.

Scrabro, quem crabronem dicunt, vespis est similis: & vbi communis, translatio habet scra- Aculei timoris. Cōtēptibiles mūdi. brones, septuaginta dicunt vespas. Aiunt eos de equino stercore nasci. Designant autem aculeos timoris. Item contemptibiles mundi, qui se omnium perisema reputabant: per quos fugavit Deus principem mundi. Exo. 23. d. deut. 7. c. Iosu. 24. c.

Scribere, Scriptor, Scriba, Describere, Excarare.

Scribere notæ significationis est. Est autem eorum proprie, qui aliquid condunt, vel aliquid opus faciunt: vnde scriptores. Scribit autem, qui exarat, seu format characteres: & qui dat literas, aut mandat & ordinat: & qui memoriæ mandat: & qui sculpsit. Exod. 34. d. Scripsit in tabulis verba fœderis. Scribæ autem apud Hebræos erant literati.

Aug. f. ps. 44.

Scriba scribens velociter, dici potest Deus pater producens verbum. ps. 44. Et dicitur scribere producendo filium: quia quod lingua loquitur, sonat & transit: quod vero scribitur, manet. Cum ergo dicat Deus verbum, quod non sonat & transit, sed dicitur & manet, scriptis hoc maluit Deus comparare, quam sonis. Velociter autem Dei tale est, vt velocius nihil sit. In scripturis enim scribitur litera post literam, syllaba post syllabam, verbum post verbum: nec ad secundum transitur, nisi primo prescripto. Ibi autem nihil velocius: vbi nō multa sunt verba: nec tamen aliquid pretermisum est: quum in vno sint omnia.

Euch. q. in ps.

Scribantur omnes in libro Dei. ps. 138. quia omnes homines non absq; voluntate Dei nascuntur: vel omnes voluntates nostræ apud Deum plenissime describuntur.

Aug. f. ps. 119.

Scripsisse dicitur Deus legem: quia eam tradidit Mosi describendam. Exod. 24. c. Leui. 11. a. Scribit autem in corde. Iere. 31. f. quia nōq; qui plantat, est aliquid, neq; qui rigat, sed qui incrementum dat Deus.

Ele. Ale. 6. Strom. Hic. f. Haba. 2.

Scripsit Deus tabulas, quando formavit mundum. Scriptæ quoq; tabulæ digito Dei, & ex vtraq; parte scripturam habentes, designant primum hominem à Deo formatum, & gratia ac virtutibus ornatum. Exo. 31. d. 32. b. Sic & homines dicebantur epistola scripta in tabulis cordis. 2. Corinth. 3. a. Scripsit quoq; Deus testamentum nouum in cordibus: quia dat gratiam spiritus sancti. Iere. 31. f. Et scribit visum prophetæ: sed quod explanari debeat in tabulis cordis. Habacuc. 2. a.

Ori. f. Eze. ho. 2. Hic. f. Iere. 31.

Scripsit Deus librum prædestinatorum. Exo. 32. g. Scriptura quoq; domus Israel est liber prædestinationis: in quo non scribuntur mali prophetæ. Eze. 13. b. Huc reuerri videntur scripturæ populorum. ps. 87. Et scribuntur agri in libro, hoc est, fideles in libro viuentium. Iere. 31. b. Scribit autem in libro Dei, aut in vita, est esse de beatorum numero: vbi mali non scribuntur cum iustis. ps. 68. 138. Isa. 4. a. apoc. 13. c.

Ori. f. Iosu. ho. 9. Gre. 12. mor. 19. Aug. f. ps. 101. Beda. 1. pro. 7. Hic. f. Isa. 8. Gre. 12. mor. 29. & f. Eze. ho. 9. Hila. prolo. f. ps. Aug. f. apoc. ho. 4. Hic. f. Ezech. 1. & f. ps. 86.

Scribens Moles eadem verba in secundis tabulis, quæ erant in prioribus, designauit renouationem legis per Christum faciendam. Exo. 34. d. Idem designauit Iosue scribens super lapides Deuteronomium, hoc est, nouam legem. Iosu. 8. g. De hoc dicitur ps. 101. Scribantur hæc in generatione altera. Scribenda est autem lex Dei in tabulis cordis: vt latissime & semper in memoria habeatur. pro. 3. a. 7. a. Scribens Iaias stylo hominis, designat scripturam intelligendam ab hominibus. Isa. 8. a. Scribit autem librum ipse, qui iudicat, hoc est, Christus nouum testamentum, per quod iudicaturus est. Iob. 31. b. Ipse est vir habens atramentarium ad renes. Ezech. 9. a. Scriptus liber intus & foris est sacra scriptura continens præterita & futura, vel literam & spiritum: vbi pascit historia simplices, mysterijs vero eruditores. Eze. 2. d. apoc. 5. a. Scripturæ populorum designant sacram doctrinam: quæ omnibus est expōita. ps. 86.

Atno. f. ps. 39.

Scriptum est in capite libri de Christo, hoc est, in initio psalterij: vel in tota sacra scriptura, quæ est caput, vel capitulum. ps. 39.

Hic. f. Eze. 16.

Scribitur tripliciter scriptura. pro. 22. c. hoc est, secundum literam, secundum tropologiam, quando recedimus à litera, & paululum ad altiora conscendimus, dicente apostolo: Scriptum est: Non alligabis os boni trituranti: statimq; sequitur: Nunquid de bobus cura est Deo? An propter nos vtiq; loquutus est? Extrema. i. tertia est sublimis sacra; intelligentia, iuxta illud eiusdem apostoli: Propterea relinquet homo patrem suum & matrem; & adheret uxori suæ. Sacramentum hoc magnum est: Ego autem dico in Christo & ecclesia.

Aug. f. ps. 119.

Scripsit Moles ob monumentum pugnam Amalec contra Israel, & victoriam aduersus eos. Exod. 17. d. Vt videlicet admoneamur pugnam nobis esse contra diabolum, mundum & carnem: & reportandam victoriam per orationes.

Gre. 12. mor. 26

Descripsisse dicitur Deus Sion in manibus suis: vt perpetuam & peculiarem ecclesiæ curam se ostendat habere. Isa. 49. d. Scripti sunt sermones Iob in plūbi lamina. Iob. 19. c. quando data sunt præcepta Iudeis: q. ea & sine labore perceperūt, & celeriter transgrediēdo pdiderunt. Exarati vero sunt in filice, quādo gentili-

gentilitati præcepta sunt tradita, quæ vix ea custodienda suscipere potuit, sed tamen fortiter suscepta seruauit.

Scriptæ lamentationes, & carmen, & vā. Eze. 2. d. designant illum saluum esse in futurum: qui in hoc seculo fuerit de numero lugentium. Vel lamentationes sunt poenitentium, carmen laudantium: Vā autem est comminatio æternæ poenæ: quæ omnia in sacra scriptura continentur.

Condemnatio hæreticorum

Scribit puer paruulus residuos Assyriorum, quando Christus discernit à suis hæreticos condemnandos. Isa. 10. c.

Chfianorū nomen.

Scribit Christus nomen suum super fideles. apoc. 3. c. quando facit vt à Christo dicantur Christiani. Aug. f. apoc. ho. 3.

Flagella generis humani

Scribere dicitur Deus amaritudines contra genus humanum. Iob. 13. d. quia diu super nos eius flagella perdurant. Et quia sententia de mortalitate nostræ carnis aduersus Adam lara, vique ad vltimum mutari non valebit. Quod enim loquimur transit: quod vero scribimus manet.

Reformare imaginem Dei. Prædicator

Scribere sanctum domini in lamina. Exo. 39. c. est reformare imaginem Dei in corde. Scribens Samuel legem regni. 1. reg. 10. d. designat prædicatorem admonentem subditos, vt obediant prælati. Sic dicebat Christus. Ioan. 15. c. Memento te sermōnis mei, & c. Et Paulus Hebr. 13. b. Memento te præpositorum & c. Etn. Corinth. 9. b. Qui euangelio seruit, de euangelio viuat. Scriba est prædicator: & scribit velociter, quam adest virtus spiritus sancti. psalm. 44. Et scriba doctus est habens literam legis, qua transit ad spiritum. Matthæi. 13. g. Et scribæ, quos mittit Christus, sunt qui sequuntur literam euangelij, quæ non occidit. Mat. 23. d.

Firmitas fidei Aeternitas Firmitas regni chfii Insigne animæ

Scribere quinquaginta batos olei, est accipere remissionem. Scribere autem octoginta coros tritici, est confiteri resurrectionem. Luc. 16. b. In scripto tituli designabat firmitatem fidei: vel æternitatem, quæ habetur ex morte Christi. Item firmitatem regni Christi: vnde non potuit corrumpi. ps. 55. 56. 59. in titulo. Super scriptio numismatis est insigne in anima, quo luget in ea: Vel nomen Dei, vel principis huius mundi. Mat. 22. c.

Condemnatio maliorum

Scribi in terra est preponendo terrena celestibus condemnari, & deleri de libro viuentium. Iere. 17. b. Sic scribebat Iesus in terra condemnans peccatores. Iterum autem scribens designat se eos tam veteri quam noua lege condemnare. Scribens autem digito in terra, indicat se esse, qui prius scripsit legem in petra: sed nunc scribit in terra: quia fructum querit. Ioan. 8. a.

Scribe & pharisæi. Hæretici

Scriba sumitur pro scribis & pharisæis. Isa. 33. c. Scribæ autem Iudæorum sunt, qui non recedunt à litera legis: & qui diuinas literas se scire arbitrantur. Matth. 23. c. 23. a. 26. a. Et scribentes iniustitias erant scribæ & pharisæi, & hæretici. Isa. 10. a.

Peccata puniēda in iudicio.

Scriptus liber monumenti coram domino erat blasphemiarum, quas ipse puniurus est in iudicio. Malach. 3. d. Qua ratione scriptæ sunt iniquitates coram Deo. Isa. 65. a. Secundum autem scripta in volumine volante iudicabitur vnusquisq;. Zachar. 5. a. Scriptum peccatum Iuda stilo ferreo est peccatum Iudæorum in nece Christi. Vel Christianorum impoentium: quorum peccata non debentur, nec abscondentur in iudicio. Iere. 17. a.

Certitudo prophetiæ.

Scribere super buxum est prophetare certum & futurum esse, quod dicitur. Isa. 30. b. Sic scribere iubetur Iuda & Israel in lignis, ob maiorem certitudinem. Eze. 37. d.

Gloriari in fide.

Scribit manu sua domino, qui de nouo fidei tyrocinio gloriatur. Isa. 44. a.

Scrupulus.

Scrupulus proprie est lapillus asper, qui in calceo latens plerumque nos lædit: pressusq; dolorem infert. Vnde pro solitudine & difficultate ponitur: & pro eo quod cōscientiam remordet, nec quietam esse finit. Ita dixit Abigail ad Dauid. 1. reg. 25. c. Non erit tibi hoc in singultum, & in scrupulum cordis.

Scrutari.

Examians Deus animam

Scrutari est inquirere inuestigando, vt ea quæ latent inueniantur. Scrutabitur Deus Hierusalem lucernis, quum animam etiā iusti examinet: & quum de sermone & cogitationibus exigit rationem. A mos. 9. a. Sophonia. 1. c. Iob. 10. b. Scrutatus est etiā Hierusalem lucernis, quando segregauit ex Iudæis fideles, antequam Hierusalem destrueretur. Scrutatur etiā corda & renes, hoc est, cogitationes & delectationes. ps. 7.

Detegens Deus fallacias.

Scrutatur Deus murum hæreticorum, quum eorum fallacias & munimenta detegit. Isa. 22. b. Quum autem scrutari sit tortura veritatem elicere, Deus scrutari dicitur, quum, quæ cognoscit, in lucem profert.

Scrutatur Deus per doctores profunda fluuiorum, quum dicta legis, quæ caligosa nimis historia obfcurat, spiritali interpretatione illuminat, & patefacit. *Iob. 28. b.* Scrutatur etiam profunda fluuiorum, quum secreta conscientiarum examinat.

Scrutatur generator substantiam peccatorum. *ps. 108.* Quum Christus exigit vsuras verborum prudentiarum, quibus male vtuntur hæretici: vel quum omnia debita exiguntur à Iudæis, qui non expectant remissionem peccatorum per Christum, per quem solum remittuntur peccata: Scrutantur fures abscondita Esau, hoc est, gentiles fruuntur mysterijs Iudæorum, quæ ipsi neglexerunt. *Abdi. b.*

Scrutantur testimonia Dei, qui considerant Deum, angelos & demones testes esse suorum operum. Beatificantur autem, qui scrutantur testimonia Dei: non qui alia. *ps. 118.* Scrutari autem vias Dei, videtur esse eius consilia & iudicia inquirere. *Iob. 36. c.*

Scrutans dispensator Ioseph saccos fratrum eius, est minister Christi inquirens & examinans fideles. *gene. 44. a.*

Scrutans Laban tabernacula Iacob. *gen. 31. e.* est diabolus quærens vitia in homine: qui etiã circuit quærens, quem deuoret.

Scrutatores terræ sunt principes & philosophi. *Isa. 40. f.* Et scrutantes iniquitates, qui defecerunt, sunt philosophi & hæretici aduersus Deum. *ps. 63.* Scrutantur autem hæretici iniquitates, quum scripturas sacras ad peruersos sensus trahere conantur. Scrutantes etiam scrutinia fuerunt Iudæi, quærentes calumnias aduersus Christum.

Dans Deus sensum spiritalē legis.
Examinās cōscīam

Gentiles fruētes mysterijs.

Inquirere consilia Dei.

Examinās minister Christi fideles

Philosophi: Hæretici Iudæi quærentes calumnias in Christo.

Sculpere, Sculptile, Sculptor, Cælare, Anaglyphon.

Sculpere est cædendo imaginem aliquam efficere: & proprie in marmore & alijs lapidibus ac etiam in lignis sculptura fieri dicitur. Conflatura vero in metallis, quæ igne solui possunt atq; conflare: vt in auro, argento, ære, & ceteris.

Sculpere sanctum domini in lamina, est in corde reformare imaginem cœlestis. *Exo. 28. f.* Sculpta scriptura Dei in tabulis lapideis. *Exo. 32. d.* est data lex in cordibus hominum.

Sculptura lapidis, quem cælat Deus, est passio Christi. *Zach. 3. d.*

Sculpturæ portarum templi descriptionem mysteriorum significare possunt: & etiam cælata Cherubim, & palmæ: quæ etiam designant memoriam victoriæ Christi, & martyrum. *Ezech. 40. c. 41. e.*

Sculpere nomina filiorum Israel in lapidibus, est ornare virtutibus mentes. *Exo. 28. b. 35. d. 39. b. Isa. 54. c.* Cælaturæ quoq; capitum colūnarum, sunt varia virtutum opera. *Exo. 27. b. 38. c.* Cælaturæ etiam tabularum templi sunt eminentia sanctorum opera, quæ alijs in exempli proponuntur. *3. reg. 6. c.* Sculptuntur autē tornis, quū in tantū virtutibus operā impendunt, vt ab harum tramite nullis circumstantium rerum cōtrarietatibus, nullis possint blandimentis auerti.

Sculpturæ quoq; in mari æneo sunt exempla tam bonorum, quam malorum: bonorum ad imitandum: malorum ad vitandum. *3. reg. 7. d.*

Anaglypha prominentia in portis templi interioris. *3. reg. 6. d.* sunt in prælatis certissima bonorum operum documenta: & quæ nemo in sinistram partem interpretari valeat.

Sculpuntur verba Iob in silice, quum sacra eloquia gentilitati traduntur. *Iob. 19. d.*

Sculpti lapides in ecclesiæ structura, sunt sancti doctores: qui id, quod loquentes asserunt, operibus ostendunt. *Isa. 54. c.*

Vt sculptura fit in lapidibus & marmoribus, & conflatura in metallis, quæ solui possunt, & conflare: Ita sculptura dicitur esse in his dogmatibus, quæ stultitiam prima fronte demonstrant: Conflatio vero est, vbi videtur esse aliqua ratio sapientiæ secularis, & veluti quodam auro disciplinis philosophorum & splendore eloquentiæ, idolum conflatum est. *Haba. 2. d.*

Sculptile, quod gentiles pro Deo habebant, significare potest adinventiones proprias, & peccata, & hæreses: quæ sunt sculptilia non dantia pluuiam. *Exo. 20. a. Isa. 10. c. 21. c. 30. e. 40. e. 42. c. 44. b. Iere. 10. c. 14. d. Mich. 1. b. 5. c. Nahum. 1. d.* Dicuntur autem ponere sculptilia in abscondito, qui prauas de Deo in corde habent opiniones: Cogitationes etiam prauæ dici possunt sculptilia.

Sculptilia Chanaan dici possunt irrisores legis Dei. *ps. 105.*

Gentiles fruētes mysterijs.

Inquirere consilia Dei.

Examinās minister Christi fideles

Philosophi: Hæretici Iudæi quærentes calumnias in Christo.

Reformatio imaginis. Lex in corde Passio Christi

Mysteria. Memoria victoriæ Christi.

Ornare mentes virtutibus

Exempla

Perfecta opera prælatorum.

Sacra eloquia gentilitati tradita Doctores sancti.

Dogmata falsa

Adinventiones proprias. Peccata Hæreses Cogitationes prauæ.

Irrisores legis Dei

Scurra, Scurrilis.

Scurra est, qui risum ab audientibus captat, non habita ratione verecundiæ, aut dignitatis. *Synagoga Michol* reputauit David scurram. *2. reg. 6. d.* Designauit autem synagogam contemptentem humilitatem Christi. Prohibetur scurrilitas. *Eph. 5. a.*

Synagoga

Scutum, uide Clypeus.

Scutulata.

Scutu-

Scutulata vestis dicitur, quæ habet quosdam orbis vel circulos, quasi scutulis distincta. Et hic ad Principiam vbi nostra translatio, *psalm. 44.* dicit: Circumamicta varietatibus: Alia translatio habet, scutulatis.

Scutulata significare possunt orationes hæreticorum & philosophorum, arte dialectica cō- *Hic. f. Eze. 17. fectas. Eze. 27. c.*

Orationes hæreticorum

Scyphus, uide Calix. Scytropodes, uide Olla.

Seboim.

Seboim. i. caprea, nomen vallis. *1. reg. 13. d.* designat sanctos, qui per magna merita, quasi per magnos saltus cœlum ascendunt. *Gre. f. 1. reg. 13.*

Sebolet.

Sebolet. i. spina. *Iudi. 12. c.* Sic dicitur punctus in litera Hebraica Sin ad dexteram, qui facit ipsam proferri, vt. S. nostra. Punctus vero Cibolet ponitur ad sinistram eiusdem literæ, & facit eam proferri, vt Samach. *Lyra. f. Iudi. 12.*

Secare, uide Abscindere.

Secedere.

Secedere est seorsum ire, & ab hominum frequentia recedere.

Secedens Christus in desertum locum. *Mat. 14. b.* designauit transitum suum ad gentes. *Or. f. Mat. cap. 14. 13*

Idem designauit secessus eius in partes Tyri & Sidonis. *Mat. 15. b.* Secedēs etiam Ioseph in partes Galilææ, transitum apostolorum ad gentes adumbravit. *Mat. 2. c.*

Transitus Christi & apostolorū ad gentes

Secretum, uide Arcanum.

secta, Factio.

Secta est inter philosophos, aut philosophis similes, qui eadem dogmata & opiniones sequuntur: secta Epicureorum, aut Academicorum: & inter Iudæos secta Phariseorum, & Sadducæorum. *Esthe. 8. b. Gala. 5. d.* Factio etiam ad sectam refertur: & est veluti coniuratio malorum in aliquod finis: vt factio lasciuientium fuit coniuratio principum Iudæorum aduersus Christum. *Amos. 6. b.*

Cōiuratio principū Iudæorū in Christum

Sectari, uide Sequi.

Securis.

Securis est instrumentum ad secanda ligna idoneum: unde & a secando nomen habet.

Securis ad radices arborum posita, designabat abscondendos esse Iudæos per infidelitatem: aut iudicium de infidelitate Iudæorum, cæterorumq; peruersorum. *Mat. 3. c. Luc. 3. b. De. Gre. ho. 9.*

signatur etiam ipse Christus, qui secuit omnes malos: qui velut ex manubrio & ferro tenetur ex humanitate, sed incidit ex diuinitate.

Iudicium de infidelitate Iudæorum. Christus

Sermo euangelicus. Ira Dei

Mors. Vis discretiua angelorum.

Adam & genus humanum.

Increpatio.

Diabolus. Hæreticus. Concupiscentia.

Potest etiam designare sermonem euangelicum, quo secantur hæreses. *Iere. 46. f. Mat. 3. c. Hic. aduc. Heluid. 18 & f. Mat. 3. Gre. f. 1. reg. 13.*

Securis etiam est ira Dei, qua abscedunt mali: & etiam zelus eius. *Iere. 46. f. 1. reg. 13. d.*

Securis quoq; ad radices arborum posita, dici potest mors.

Secures in angelis significant vim dissimilia diuidendi, discernentiumq; virtutum habilitatē & efficientiam, atq; strenuitatem.

Securis, quæ cecidit in aquam. *4. reg. 6. a.* Adam & ipsum genus humanum significare potest: quod in abyssum peccatorum lapsum est.

Securis interdum est increpatio. *deuteronomi. 19. d.* Quæ fugere dicitur de manu, quando excedit modum. *Gre. 10. mor. 9.*

Securis etiam significare potest diabolū, aut hæreticum: & etiã concupiscentiã. *Isa. 10. d. ps. 73. Hic. f. 1. a. 10.*

Securus, Securitas.

Securus dicitur, qui sine cura est, quasi seorsum à cura, & tranquillus.

Securitas in tabernaculo est tranquillitas in ecclesia: & habitant securi, qui sunt in ecclesia. *Isa. 4. b. 32. d. Eze. 28. g. 38. d. Zach. 14. c. Hic. f. Iere. 23. & f. Eze. 18.*

Tranquillitas in ecclesia.

Secus, uide Iuxta.

Sedada.

Sedada. i. latus eius, siue cibarium aut venatio eius, vel infidiū eius: terminus terræ Iuda, aut promissionis à parte aquilonari: designat cauendam esse iram Dei à parte aquilonari venientem. *Num. 34. b. Eze. 47. c. Hic. f. Eze. 47.*

Cauenda ira Dei

Sedare.

Sedare est mitigare, placare, lenire, & tranquillum reddere: Maxime autem refertur ad motus animi. 2. Mach. 4. c. 13. g. Eze. 16. b. acto. 14. c. 19. g.

Sedechias.

Sedechias. i. iustus domini, vel iustitia domini: filius Iosif regis Iuda: qui quum rebellasset contra regem Babylonis, a quo rex fuerat institutus, ab eodem captus, & occisus prius filijs coram se, oculis orbatus ductus est in Babylonem. 4. reg. 25. b. 2. par. 36. b. Iere. 22. c. Volunt alii quod ipsum typum esse Christi, qui in hunc mundum ductus est. Sed ait Hieronymus allegoriam esse incongruam.

Designare potest eum, qui per peccatum captus est a diabolo: cuius filij. i. opera bona virtutum, quos diu nutrit, suffolluntur: quibus amissis lumen oculorum eruitur: quia saepe ex depravatione voluntatis acumen intelligentie obducitur, & obnubilatur.

Sedere.

Sedere dicitur, qui sic in aliquo loco quiescit, vt tamen nec stare dicatur, nec iacere: sed cu quadam autoritate. Sedere autem indicare solet quietudinem mentis. Lucæ. 14. f. Nonne prius sedens computat sumptus? &c. Est etiam insidere. Num. 22. c. Balaam sedebat asina. Manere. Lucæ. 1. g. In umbra mortis sedent. Placere. Exod. 16. a. Quando sedebamus super ollas carniū.

Sedere in Deo stabilitatem & firmitatem diuinæ naturæ indicat: & etiam imperium & iudiciariam potestatem: Vnde sedebat ad iudicandum dominus. Ioel. 3. c. Dani. 7. c. apoc. 4. a. Et sedet super Cherubim, hoc est, habitat in plenitudine scientiæ, & præsidet mentibus spirituum. 1. reg. 4. b. ps. 46. 79. 98. Et sedet super solium excelsum, quum regnat super virtutes angelicas. Isa. 6. a. Et sedebit confans & emundans argentum. Mala. 3. a. pro. 31. c. Dicitur Deus sedere super gyrum terræ: quia totum vniuersum comprehendit. Isa. 46. f.

Sessio Christi doctrinam eius aliquando significat: quia doctorum est sedere in cathedra. ps. 138. Sessio etiam eius est imperium eius, secundum quod dicitur sessurus super solium Dauid. Isa. 9. b. 16. b. Seder etiam Christus ad dexteram patris: quia victori post laborem datur quies. ps. 109. c. Colof. 3. a. Seder autem vt iudex, qui stat vt aduocatus. Zach. 6. d. 9. b. Et sedebit super solium in veritate: quia iuste iudicabit. ps. 9. Isa. 16. b. Sedere autem dicitur Christus in sede gloriæ: quia destructo peccato, & omni principatu & potestate alienarum virtutum, omnium habet imperium: & sedent a dextris, & a sinistris, qui appropriant eminentiæ Christi: ad dexteram quidem intelligibilia dici possunt: ad sinistram vero sensibilia. Mat. 20. c. Sessio etiam a dextris foundationem & firmitatem regalem eius indicat. Mat. 26. f. Isa. 6. a. Ioan. 6. a. 12. f. Seder autem super sedem sanctam suam, hoc est, ad dexteram patris. ps. 46. Sessio etiam Christi passio eius dici potest. ps. 121. Sedent etiam sedes in iudicio: quia qui sunt sedes Dei, sedebunt ad iudicandum cum Christo. Ipse sedebit cum senatoribus terræ. pro. 31. c. Sessio autem illa quietem imperturbatam designat. Mat. 19. d.

Sedere etiam cum principibus, est prædicatores ex gentibus locum apostolorum in ecclesia habere. 1. reg. 2. a. Est item cum beatis in æterna gloria quiescere. Sic dicuntur filij filiorum Christi sessuri super sedem eius in felicitate. ps. 131. Sedent in umbra oliuæ, qui quiescunt in Christo, & in felicitate. Hofe. 14. c. Et sedet Hierusalem secunda in felicitate. Zach. 14. c.

Sedens princeps in porta clausa, est Christus seruans mysteria, quæ alijs suo tempore referat. Eze. 4. 4. a. Vel est Christus quiescens in virgine. Qui etiam quiescere dicitur in sublimiori diuinorum cognitione.

Sedens dominus super asinam & pullum. Matth. 21. a. Luc. 19. c. Ioan. 12. b. est verbū Dei quiescens in animabus, & regens mentis vestigia. Sedens etiam super pullum erat Christus in gentibus. Nemo autem federat super pullum: quia nullus eis infederat sensus rationalis: vel quia nullus ante Christum nationum populos ad ecclesie fidem vocauerat. Seder iustitia in Charnel, quum Christus quiescit in gentibus. Isa. 32. d. Seder etiam Christus in monte Oliueti, hoc est, in ecclesia ex gentibus. Mat. 24. a. ps. 28. Sedere dicitur Christus in hortis, hoc est, in animabus in hoc mundo clausis. canti. 8. d.

Sedens Christus ad puteum, designauit suam humiliationem ad nostras miseras. Ioan. 4. a. Sedit autem vt magister: & vt qui sedet, contractus manet, ita Christus contraxit se factus homo: quia non poterant homines eum intelligere in sua maiestate fulgentem. Matth. 5. a. Ad hoc referri potest, quum sedit Moyses iuxta puteum. Exo. 2. c. Sedit etiam Iesus supra puteum: quia subiecit sibi omnem scientiam humanam.

Sedere saepe humilitatem designat: vt ps. 126. 138. Hofe. 14. c. Matth. 12. d. Et sedere in puluere est humiliari & abiectum esse. Isa. 47. a. Et sedent humiliati, qui dolentes cessant a peccato. Iere. 13. c. 15. d.

Captus a peccato

Stabilitas natura diuinæ. Imperium Dei. Iudiciaria potestas.

Doctrina Christi. Imperium Christi. Requitus Christi

Iudiciaria potestas Christi.

Passio Christi

Habere locum apostolorum in ecclesia. Quies in felicitate.

Christus seruans mysteria. Christus quiescens in virgine.

Quiescens Christus in animabus & in ecclesia ex gentibus.

Humiliatio Christi

Humiliari

Sedite

Quiescens virtus Christi in Deo. Firmitas in fide. Expectatio mortis. Quies in ecclesia. Quies in continentatione.

Sedit in forti arcus Ioseph, quando virtus Christi quiescit in Deo. gen. 49. c. Sedens Abraham in ostio tabernaculi. gen. 18. a. designat firmitatem & soliditatem, quam habebat in fide. Est etiam expectans patienter egressione ab hac vita. Sedit etiam in tabernaculis, qui est in ecclesia desiderans atria domini. Hofe. 12. c. Sedens item Abraham ad quercum Mambræ, quietem in contemplatione designat. Et sedens Iacob super lectum. gen. 48. a. est contemplationi vacans, aut conscientie mundanda. Sedere etiam sub umbra sponis est in eius contemplatione quiescere: & in protectione spiritus sancti: & in fide. canti. 2. a. 1. reg. 14. Sedet etiam in domo, qui in hoc corpore positus est in ecclesia.

Quies in Christo

Sedere in forti dicitur, qui habet firmitatem in Christo. gen. 49. c. Et sedet populus in pulchritudine pacis, quum quiescit in Christo. Isa. 32. d. 52. a. Sedens Lor ad fores ciuitatis Sodomorum. gen. 19. a. designat volentem seruare proximos a periculo peccati.

Seruans proximum a peccato.

Percipere doctrinam Christi.

Sedere coram Ioseph est percipere doctrinam Christi. gen. 43. g. Sedent autem iuxta fluenta plenissima vt columbæ, qui tractantes sacram scripturam cognoscunt insidias demonum. canti. 5. d.

Veniens ecclesia ad baptismum.

Lex quiescens in ecclesia.

Docere legem Moyli.

Honor Iudæi facerdotij.

Dare sensus falsos legi.

Humilitas penitentis.

Sedens Thamar in biuio itineris. gen. 38. c. designat ecclesiam ex gentibus venientem ad fontes baptismi. Vel est proficiens in dilectione proximi, & velut ambulando ad perfectionem tendens.

Sedere super cathedram Moyli est docere legem Moyli. Matth. 23. a. Et sedens Eli in sella. 1. reg. 1. b. honorem Iudæi facerdotij & populi designabat. Sedebat autem ante fores templi, & non intus: vt indicet carnale ministerium, quod non intrat ad spirituale. Et sedens Agar puel & contra puteum, est lex accipiens sensus falsos a Iudæis. gen. 21. b.

Sedens Rachel super fragmenta camæli, & operiens idola. gene. 31. e. designat humilitatem penitentis, per quam teguntur peccata. Sedere etiam super flumina Babylonis. ps. 136. est virtutum recognitionem habere, & dolere de rebus huius mundi separantibus a cælesti patria, quasiq; priori fluxui resistere. Et sedens mulier in domo diebus triginta est anima agens penitentiam. deut. 21. c. Et sedere in tabernaculis sicut in diebus festiuitatis, est penitentiam agere, sicut quando filij Israel habitabant in deserto. Hofe. 12. c. Sedere etiam in cinere est penitentiam agere. Ionæ. 3. c.

Quies sanctorum in tribulationibus.

Quies iudicantis.

Angeli vel sancti. P. ophete.

Apostoli.

Christus eligens infirma mundi, & mansens in peccatis.

Penitentes.

Cognoscere propriam infirmitatem.

Amare mundana.

Mori.

Ignorantia Dei.

Separari a vitis.

Magna operari.

Tranquillitate mentis.

Considerare.

Meditatio mortis.

Recipere Dei beneficia vel eucharistiam.

Audire sacram doctrinam.

Erinnam. Iudæis.

Acceptio psonarum.

Sedentes aues in spina sunt sancti omnes quiescentes in hoc mundo in tribulationibus cum Christo. Baruch. 6. g.

Sedens Moyses ad iudicandum. Exo. 18. b. designat tranquillitatem animi habendam ab eo, qui iudicaturus est. Sedebat autem solus: vt designetur paucorum esse quere iudicare.

Sedentes secus litus ad eligendos pisces. Mat. 13. f. erunt angeli, vel sancti in iudicio.

Sedentes pueri in foro erant prophetae prædicantes in synagoga: vel etiam apostoli ipsi Iudæis prædicantes. Mat. 11. b.

Sedens Iob in sterquilinio. Iob. 2. c. designare potest Christum, qui ad carnem veniens, infirma mundi elegit, vt confunderet fortia: qui etiam relictis Iudæis superbientibus, in ea, quam dudum abiecerat gentilitate quiescit: & qui post perpetratas culpas libenter corda penitentium possidet. In sterquilinio etiam sedere, est de se vilia quæpiam & abiecta sentire. In sterquilinio nobis sedere est, ad ea, quæ illicite gessimus, mentis oculos penitendo reducere: vt quum ante nos peccatorum sterora cernimus, omne quod in animo de elatione surgit, inclinemus. In sterquilinio sedet, qui infirmitatem suam sollicitus respicit, & sese de bonis, quæ per gratiam percipit, non extollit. Sic sedebat Abraham, quum dicebat: Loquar ad dominum meum, quum sum puluis & cinis. gen. 18. d. Seder etiam in sterquilinio, qui rebus huius seculi afficitur.

Sedere dicuntur, qui mortui sunt, qui surgent in resurrectione. ps. 126. Surgite postquam sederitis.

Sedebant in umbra mortis, qui a diuini amoris notitia in obliuione latebant. Luc. 1. g.

Seder solitarius, aut solus, qui multorum vitij non communicat. Iere. 15. d. Seder etiam solitarius, qui opera facit, ad quæ alij non attingunt. thre. 3. d. Designat etiam quietem iuuenis, qui vult fieri sapiens, anima enim quiescendo fit sapiens. Seder etiam in angulo domus, qui est in tranquillitate religionis, & in altitudine virtutum. pro. 21. b. 25. d. Sedere etiam in his est considerare. Isa. 47. a. Et sedere in puluere est meditari mortem. Et sedere in tenebris, & in umbra mortis. Luc. 1. g.

Sedere interdum est accumbere: & sedere ad mensam potentis est recipere beneficia Dei, & etiam eucharistiam sumere: & audire sacram doctrinam a doctore. pro. 23. a.

Sedentes in porta erant iudices, qui in portis ciuitatum sedere solebant: & hi aduersus Christum loquebantur. ps. 68. Sunt etiam sedentes in porta existentes in loco publico.

Sedere facere diuitem est tradere dignitatem ecclesiasticam digniori, aut meliori, ex hoc quod est diues. Iacob. 2. a.

Ori. scant. ho. 2. Ricar. de. l. vito. 4. de arc. myti. 10. 11. Gre. 1. reg. 14. 8. 1. cant. 2. Ber. scant. ser. 48.

Lira f. gen. 49.

Lira f. gen. 9.

Gre. f. canti. 5.

Beda. f. gen. 38.

Gre. ho. 23.

Ori. f. Mat. ho. 24.

Gre. 1. reg. 1.

Glo. date. 1. gen. 21.

Beda. f. gen. 31.

Hila. f. ps. 136.

Hic. & 1. ps. 136.

Gre. 30. mor. 31.

Amb. ep. 13.

Ori. f. ps. 36. ho. 5.

Hic. f. Hofe. 12.

Philo. de gigantib.

Cyrr. f. Mat. 17.

Hila. f. Mat. cano. 11.

Gre. 3. mor. 14. 23.

Hila. f. ps. 126.

Gre. 4. mo. 20.

Ori. f. Iere. ho. 11.

Amb. de obit. Vals.

8. f. ps. 18. ser. 1. & f. Luc. 10.

Beda. f. pro. 21. 25.

Lira. f. Isa. 47.

Amb. 1. ofi. 33.

Chry. f. ps. 27.

Aug. f. Ioan. tra. 74.

Beda. f. pro. 23.

Aug. f. ps. 68.

Aug. epist. 29.

Sedere

Seir terra significare potest sacrificia veteris legis. gen. 14. a. 32. a. Seir pilosus & hispidus significare potest antiquum errorem gentilium. Isa. 21. c. Eze. 25. d. Seir hispidus typus esse potest cōtrariē fortitudinis: quæ præfidebat gēti Iudęorū. Eze. 45. a.

Sela.

Ela. i. dissoluens, siue disalcians, vel dimissio eius: filius Iudæ, cui debebat tradi Thamar ad suscitandum semen fratris: sed differente patre non est tradita. gene. 38. a. significare potest tempus, quo defecerunt principes de Iuda. Ideo erat ille quidem filius Iudę, sed eum maritum Thamar non accipiebat: quia erat eadem tribus Iuda, sed iam populo inde nemo regnabat. Vnde & nomen eius interpretatur dimissio eius.

Sella, uide Cathedra.

Sellum, aut Salum.

Sellum. i. pacificus, siue perfectus, aut retribuens: filius Iabes: qui coniurauit cōtra Zachariam regem Israel: quo occiso, ipse regnavit vno tantum mense, occisus à Manahen. 4. reg. 15. c.

Selmon.

Selmon. i. obscuritas, aut imago eius, siue vmbra muneris, aut tinnitus numeratiōis, vel muneris: Mons imminens Sichimis. Iudi. 9. f. Significare potest locum purificationis, & pacem cœlestem, vel diuinæ vmbrae protectionem. ps. 67.

Vel interpretatur vmbra offendiculi, vel imago fortitudinis: significatq; Christum, qui non creditibus lapis offensiois, creditibus autem imago est fortissimi Dei patris.

Selmona, Hasmona.

Selmona. i. vmbrae munus, vel numerus, siue tinnitus numeri, vel muneris, aut imago nostra, seu imaguncula: trigesima quinta mansio filiorum Israel in deserto: quo peruenerunt è morte Hor, ubi serpentes vexarunt filios Israel. Designat q; , qui in vmbra Christi & spiritus sancti viuit & protegitur, perfectus est, & ab estu tentationum munitus. Ibi serpens gneus erectus est, qui passionis Christi expresit imaginem. Num. 33. c. Hebraicè iuxta Hieronymū dicitur Hasmona: & interpretatur festinatio.

Sem.

Sem. i. nomen vel fama, vel nominatus, seu ponens, aut positus, aut ibi: filius Noe, qui secundum suum nomen typus est Christi, cui datum est nomen super omne nomen. gen. 8. d. De signat etiam quod fructus operum nostrorum debent esse expressi & nominati cognitiq; Deo qui omnibus nomina vocat, & capillos capitis enumerat.

Sem figura potest esse gentilium, & etiam è diuerso Iudęorum: Peculiariter autem typus est fidelium ex Iudæis, in quibus primo fundata est ecclesia.

Sem vt auerfa facie cum Iaphet operuit patrem, typus esse potest solis auertentis lucem cum luna in passione Christi ad ipsum operiendum.

Semeber.

Semeber. i. nomen, vel fama robusti, aut nomen anime, vel pennati, seu destruens fortitudinem, vel pennam: rex Seboim. gen. 14. a. Vel interpretatur perditio: & est rex Seboim, hoc est, cinguli me roris, designas eos, q; vacant iracundię, & inuidię: Ideo capitur à quatuor regib;.

Semei.

Semei. i. nomen meum, aut desolatio siue perditio mea, vel stupefactio, aut cœli. Fuerūt mul- ti huius nominis: Fuit autem quidam Semei filius Gera de tribu Beniamin, qui maledicebat David fugienti filium suum: qui typus est Iudęorum Christo maledicentium: & etiam hereticorum: & malorum Christianorum, per quos nomen Dei blasphematur. 2. reg. 16. b.

Semei familię. Zach. 12. d. doctores significare possunt.

Semias.

Semias. i. audiens dominum, vel obediens domino. Fuit quidam Semias Neelamites pseudo propheta: qui typus est hæresiarcharum. Iere. 29. f.

Seminare, Semen, Seminatore, Serere, Satum, Seminarium, Disseminare, Sementis.

Seminare est semen in terram spargere, vt germinet. Semen autem est, quod est principium generationis animalis, vel plantæ, quod Græcè sperma dicitur. Aliquando autem semen dicitur filius, aut hæres.

Semen

Christus. Semen Abraham, in quo benedicendæ erant gentes, est Christus: qui etiam dicitur semen Iacob. gen. 22. a. Nu. 24. a. ps. 21. Isa. 1. c. 53. b. Rom. 9. b. Et semen longeuum, quod vident credentes, est Christus: cuius semen est in seculum seculi: & regni eius non erit finis. Luc. 1. c. Ipse etiam est semen David. ps. 88. Et semen mulieris habens inimicitias cum serpente. gen. 3. d. Diciturq; semen mulieris: quia sine semine viri natus est de virgine, cum solo eius semine.

Fideles Ecclesia. Semen Abraham etiam dicuntur fideles imitantes fidem Abraham. gen. 14. d. 15. c. 26. Exodi. 32. c. 33. Isa. 27. b. 41. b. Dicitur semen Abraham multiplicandum sicut puluis terræ; & sicut arena maris in Iudæis: sicut stellas cœli vero in fidelibus: quæ multiplicatio non tam ad multitudinem refertur, quantum ad splendorem, ornatum, & perseverantiam. Semen etiam Iacob & Israel sunt ipsa ecclesia, & imitatores Iacob, & credentes per prædicationem apostolorum. gen. 28. c. 35. b. 48. b. Isa. 43. a. 44. a. 45. d. 48. d. 66. g. Et semen longeuum, quod vidit Christus, est multitudo fidelium in ecclesia perseverantium. Isa. 53. d. Ipsi sunt semen, cui benedixit dominus. Isa. 61. d. Semen etiam Aaron sunt credentes in eum, in quem ipse credidit. Exod. 28. f. 30. c. ps. 21. 36. 68. Isa. 59. d. Et semen aliud Annę est multiplicatio fidelium in ecclesia. 1. reg. 2. d. Et omne semen verum vineę est anima tota bona. Iere. 2. c. Et semen regni Hierusalem sunt existentes in gratia: qui etiam sunt semen bonum. Eze. 17. a. Mat. 13. f. Dicuntur etiam semen David. ps. 88. Et semen mulieris. gen. 3. d. apoc. 12. d. Seminatur eos Deus in populis, quando multiplicantur. Zach. 10. c. Semen etiam hæreditans gentes dici possunt apostoli: & reliquę Iudęorum credentes. Isa. 54. b. Et semen Iacob & Abraham sunt credentes ex Iudæis: semen quidem nondum formatum in filios sunt, qui sunt ex genere Iacob, sed non ipsum imitantes: formatum vero sunt imitantes. Isa. 65. d. Iere. 23. b. Et semen quod reliquit Deus, sunt credentes ex Iudæis. Isa. 1. b. Dicuntur etiam semen Ephraim. gen. 48. d.

Apostoli Credentes ex Iudęis. Semen hæreditans gentes dici potest verbum Dei traditum gentibus. Isaia. 1. c. 27. b. 36. e. 54. b. 55. c. Leuit. 15. a. Mat. 13. b. Luc. 8. a. Generaliter autem semen est doctrina vera, & sacra scriptura: & semen in terram projicere est doctrinam abscondere. gen. 38. b. 47. c. Eccl. 12. d. Rom. 9. b. Et semen iusti est verbum Dei. ps. 36. Et semen verum est vera doctrina in Iudæa. Iere. 2. e. Dicitur semen pacis. Zach. 8. c. Et semen domus Israel est doctrina ecclesiæ. Eze. 44. f. Et semen multiplex est fecunditas verbi prædicationis. Iob. 5. d. 39. b. Leui. 27. c. Semen autē coriandri sunt inferiora præcepta. Exo. 16. g.

Verbum Dei Sacra doctrina. Semen dici potest aptitudo ad bene operandum: & principium operandi: & cuiusque rei exordium: & seminis non requiescens est tempus nunc operandi vsq; ad mortem. gen. 1. b. 8. d. Semen etiam sunt ipsa opera: & semen mulieris. i. mentis, inter quod & semen serpentis sunt inimicitie, est fructus boni operis, qui peruerse suggestioni renititur. gen. 3. c. Et seminis Agar multiplicatio est bonorum operum carnis multiplicatio. gen. 16. c. 27. b. Et semen fratris succidendum sunt opera, quæ dicuntur facta secundum legem Dei. deut. 25. c. Mat. 22. c. Sementis & messis sunt simul: dum contendit homo inchoatum opus ad finem perducere: & illo finito, aliud inchoare. gen. 8. d. Semen etiam montium Israel sunt virtutes. Eze. 36. c. Et semen iusti est in benedictione, quum multiplicantur virtutes. ps. 36. Et semen hæreditat terram, quum quis per vana opera adipiscitur vitam æternam. ps. 24. Et est potens in terra: quia per opera misericordię acquiritur regnum cœlorum. ps. 101. 111.

Principiū operandi, Opera. Semen interdum dici potest fides antiquorum pattum de Messia. Isa. 17. c. Mala. 2. d. Semen dicuntur aliquando verba: & fluxum seminis patitur, qui nimium & imprudenter loquitur, qui & feminifluus dicitur. Leui. 15. a.

Virtutes. Sementis dici possunt baptizandi, qui sunt semen non perfusum aqua: semē vero perfusum aqua sunt baptizati. Leui. 11. f.

Fides Christi, Verba. Semen non dandum idolo Moloch, est non dare actiones & doctrinam ad seruendum cum cupiditate, quæ est idolorum seruitus. Leui. 18. c. 20. a. Semen autem fundit in terram, qui non vult prodesse alijs. gen. 38. b.

Catechumeni. Semen diaboli est praua eius suggestio: inter quam & semen mulieris, hoc est, fructum boni operis sunt inimicitia. gen. 3. c. Leuitic. 12. a. Semen quoque seu extrema Amalec sunt persuasiones diaboli. Numer. 24. d. Et semen colubri sunt prauæ cogitationes. Isa. 14. e.

Non operari, seu inutiliter operari. Semen coitus est doctrina Iudæorum: & verba inhonesta. Leui. 15. c. 19. d. Et semen negociatorum est doctrina hæreticorum: aut decepti ab eis. Isa. 23. a. Et semen impiorum sunt mala verba. ps. 36. Sementis irrigua dicuntur errores. Isa. 19. b. Serunt autem Iudæi & hæretici semen suum frustra, quando sine fructu laborant in scripturis legis & prophetarum. Leui. 26. c.

Suggestiões diaboli, Cogitationes prauę. Semen Chanaan est, qui vincitur à carnis illecebris. gen. 13. e. Et semen pessimorum sunt discipuli diaboli: & semen impiorum sunt ipsorum imitatores. Isa. 14. c. ps. 20. 36. Et semen nequam sunt Iudæi à vero patre decidentes. Item qui malum dat exemplum. Et semen Semei pseudoprophete, sunt auditores hæreticorum. Iere. 29. g. Iob. 18. d. Semen etiam serpentis sunt imita-

Mali. Semen Chanaan est, qui vincitur à carnis illecebris. gen. 13. e. Et semen pessimorum sunt discipuli diaboli: & semen impiorum sunt ipsorum imitatores. Isa. 14. c. ps. 20. 36. Et semen nequam sunt Iudæi à vero patre decidentes. Item qui malum dat exemplum. Et semen Semei pseudoprophete, sunt auditores hæreticorum. Iere. 29. g. Iob. 18. d. Semen etiam serpentis sunt imita-

Orti. nu. ho. 17. & f. Rom. 9. Hic. f. Isa. 53. Amb. f. Rom. 9. Aug. f. ps. 88. Beda. f. gen. 3. Rip. 3. f. gen. 19. Philo. quis rerū dī. ut. hæres. Hic. f. Isa. 47. Aug. epist. 120. Beda. f. gen. 15.

Hier. f. Isa. 53. 19. 61. & f. Zach. 10. Orig. f. ps. 36. ho. 4. & f. Iere. ho. 13. & f. Eze. ho. 11.

Ru. 2. vid. ver. d. 17. Hic. f. Isa. 54. 65.

Hiero. f. Isa. 54. & f. Zac. 8. & f. Eze. 44. Ori. f. Leui. ho. 12. & f. ps. 36. ho. 4. & f. eā ho. 2. & f. Mar. cap. 3. Ter. c. de prescriptio. Amb. f. Rom. 9. Gre. 6. mor. 24. & 31. mor. 5.

Iy. f. Leui. 15. 27. Ori. f. gen. ho. 6. & f. Mat. ho. 22. Aug. de gene. cont. Mani. 18. Beda. f. gen. 3. Gre. f. Eze. ho. 15.

Amb. de Noe. 23. Hic. f. ps. 24. 36. Aug. f. ps. 36. 111. Gre. f. ps. 101.

Rup. f. Mala. 2. Gre. 13. mor. 15. Iy. f. Leui. 15.

Iy. f. Leui. 11.

Iy. f. Leui. 18. 20. Beda. f. gen. 38.

Hic. f. Isa. 14. Aug. 2. de gen. con. Mani. 18. Ori. f. num. ho. 16. Beda. f. gen. 3. Ori. f. ps. 36. ho. 4. Iy. f. Leui. 15. 19. 26.

Ori. f. Ios. ho. 22. & f. ps. 36. ho. 4. Hic. f. Isa. 1. 14. & f. Iere. 29. Amb. f. Ephe. 2.

imitatores diaboli, qui ex patre diabolo dicuntur esse. gen. 3. g.
 Semen adulteri & fornicariæ sunt Iudæi, ex patre diabolo & Hierusalem idololatrante. Isa. 57. a. Iidem sunt semen mendax: quod etiam de hæreticis dicitur.
 Semen impiorum sunt mala ipsorum opera. ps. 20. 36. Et semen eorum dicitur permanere coram eis, quando vident sua prava opera. Iob. 21. a.
 Semen terræ Libani. Eze. 17. a. sumitur pro rege Sedechia.
 Seminator dicitur Christus: qui dicitur feminare quando prædicat. Matthæ. 13. d. Luc. 8. a. Isa. 30. c. r. Cor. 9. b. Et feminans Isaac est Christus, aut prædicator. gen. 26. c. Quum autem taceretur seminis genus, varia virtutum genera intelliguntur. Diversa quoque semina diversi sunt gradus perfectionis. Isa. 28. g. Seminatur autem super omnes aquas, qui prædicat Iudæis & gentibus: & qui vitur verbis & doctrina veteris & novi testamenti. Isa. 32. d. 55. c. Serere quoque agros est prædicare. gen. 47. c. Exo. 23. b. Hofe. 12. d. Serit autem quod alius comedit, qui prædicat, & non operatur. Iob. 31. a. Seminatur in iustitia, qui docent per legem veterem, & eius intelligentiam. Hofe. 10. d. Vel seminandum est prius in iustitia per bona opera: ut deinceps illuminemus docendo. Sationem autem occupat vindemia, quum quis docet, quæ didicit. Leu. 26. a.
 Seminavit Deus domum Israel, & domum Iuda semine hominum, & semine iumentorum, quando produxit in ecclesia fideles doctos & simplices. Iere. 31. c. Seminatur autem Deus terram sibi, quando facit homines bene operari. Hofe. 2. d.
 Serens Isaac, & inveniens centuplum, est lex producens martyres qui sunt fructus centesimus. gen. 26. c.
 Seminare interdum est bene operari, & largiri, & dare elemosynam: & seminatur est operator: & feminare parce, aut in benedictionibus, est parvas aut magnas elemosynas dare. 2. Cor. 9. b. Mat. 13. b. Luc. 8. a. Gala. 6. b. Et seminatur in lachrymis, qui opera penitentia exercet. ps. 125. Et seminatur terram sex annis, qui tempore huius vitæ bene operatur. Exo. 23. a. Non seminatur, qui ventum observat, hoc est, qui tentationes metuit, cor ad bona opera non disponit.
 Seminantes Israelitæ, quæ vastant Madianitæ & c. Iudi. 6. a. designant, quod qui seminatur in carne, de carne metet corruptionem: qui vero in spiritu, de spiritu metet vitam æternam. Galat. 6. b. Vel designantur, qui seminant bona opera, quæ postea perdunt in peccatum incidentes.
 Seminarunt Iudæi multum, & intulerunt parum. Agge. 1. b. quia patres multam habuerunt fidem de Christo, quem posteri presentem non susceperunt. Seminatur etiam multum, & inserunt parum, qui inter multa peccatorum opera, nonnulla faciunt bona, quæ non percunt, nec tamé satisfiant. Item seminatur multum, & parum infert cordi suo, qui de mandatis cælestibus, vel legendo, vel audiendo multa cognoscit: sed parum operando fructificat.
 Seminatur triticum, & metunt spinas. Iere. 12. c. Qui bona præcipiunt, & mala faciunt. Vel qui ex sacra scriptura erroneos proferunt sensus, eam destruentes, & quantum in ipsis est, iniuriam reddentes.
 Seminans homo sinapi in agro suo, fuit Ioseph ab Arimathea sepellens Christum in sepulcro suo. Mat. 13. d.
 Serere agrum sex annis, est colere legem veterem vsq; ad adventum Christi. Leui. 25. a.
 Serit terram vel vineam diverso semine, qui simul vult colere Deum & diabolum: vel qui vult servare legem & evangelium. Item qui inducit hæreses in ecclesiam: & religiosus implicans se negocijs secularibus. Leui. 19. d. deut. 22. b.
 Disseminat Deus malos sicut stipulam. Iere. 13. d. quia ipsi sunt sicut pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.
 Seminare interdum est generare. Nahum. 1. d. Non feminabitur ex nomine tuo. Quod dicitur de Sennacherib, qui occisus est à filijs suis.
 Non serere sponte nascencia, est initia naturalia non esse à nobis, sed à Deo. Leui. 25. b.
 Seminare terram interdum est indulgere cibis & potibus. Leui. 25. a. qua ratione terra, quæ non seminatur, hoc est, quæ delicijs caret, est monasterium. Iere. 2. a.
 Seminatur super spinas, qui non mundat cor à vitijs & peccatis. Iere. 4. a. Item qui super vitia incultosq; mores, prædicat verbum Dei. Mat. 13. a. Luc. 8. a.
 Seminare dolores est fraudulenta dicere. Dolores autem metere est dicendo prævalere. Vel certe dolores seminatur, qui perverfa agunt: dolores metunt, quum de eadem perverfitate puniuntur. Vel dolores seminatur, quum perverfa agit: dolores metit, quum ex eisdem perverfationibus temporaliter excrescit. Iob. 4. a. Seminatur etiam ventum, qui opera faciunt inutilia. Hof. 8. b.
 Superfeminans zizania est diabolus intermiscens vitia virtutibus, & praus sermones, & cogitationes, & hæreses, vbi prius seminatum fuerat à Deo semen bonum. Matthæi. 13. d. Seminatur etiam ventum, qui docent inania. Hofe. 8. b. Seminatur hereticus, & non metit: quia docet sine fructu. Mich. 6. c. Non seminatur autem amplius ex nomine hereticorum, quando non amplius docent errores. Nahum. 1. d. Seminatur etiam synagoga alienum germen, quum nõ creditur in filium Dei. Isa. 17. c.

Sata

Multitudo sanctorum
 Nouum testamentum
 Sata significare possunt fecunditatem numerosam sanctorum: & etiam doctrinam noui testamenti. Vnde per sata ducit Christus discipulos, idq; sabbato: Moses vero per desertum. Lu. 6. a. Non satis dicitur esse in terra truncus iudicum. Isa. 40. f. quia nihil firmum in terra. Seminariunt est principium alicuius rei. gen. 37. b. Ve autem fomina Ioseph seminariunt fuerunt odij fratrum: ita doctrina Christi inuidia Iudæorum. Vtrobique autem fuit scandalum acceptum, non datum, quum ex bono opere scandalizarentur.
 Semita, vide Via. Semiuuus, vide Viuere.
 Semper Sempiternus, vide Perpetuus.
 Sen.
 Mali cæsti: Sen. i. excussio, seu dens, aut ebrius, vel mutatio, aut dormiens: nomen loci, vbi percussit filij Israel Philistæos. i. reg. 7. c. est figura malorum, qui eiciuntur, & excutuntur in iudicio: vel demonum & celo proiectorum.
 Apostoli: Senatores erant senes, qui in concilio dicere sententiam poterant. Senatores autem terræ, cum quibus sedebit Christus in iudicio, sunt apostoli. pro. 31. c. 2. Mach. 11. f.
 Delectatio
 Vtunq; testamentum. Senex. i. rubus, aut sol, siue auditio: nomen alterius è duobus scopulis, iuxta quos erant castra Philistinorum. i. reg. 14. a. est typus peccati, seu eius delectationis, vbi aperti sunt oculi primorum parentum. gen. 3. b. Vel designat cum altero scopulo vtunq; testamentum: Inter quæ aggrediendi sunt hostes, inter prospera & aduersa.
 Senex, Senectus, Senescere, Senior.
 Senex est, qui iam maiori ætatis sue parte peracta, morti propinquior est. Senectus autem est ipsa ætas senilis, quæ sexta computari solet. Senior autem interdum est antiquior. gen. 24. a. Dixit ad seruum seniore domus sue. Sapientior. i. Mach. 11. a. Eliget de senioribus Israel. Senator. deut. 19. c. Mittit seniores ciuitatis illius.
 Senectus Iacob, in qua genuit Ioseph. gen. 37. a. designat æternitatem Dei patris, in qua genuit filium.
 Senex Danid non valens calefieri vestibus. 3. reg. 1. a. est Deus pater antiquus dierum æternitatis, non placatus sacrificijs & operibus legis.
 Senex Iosue typus est Christi, qui est æternus, & princeps seniorum. Iosue. 13. a. Senectus est Isaac designat Christum senio nostræ naturæ indutum in fine seculorum. gen. 27. a. Semen etiam longeuum est Christus, aut fideles. Isa. 53. d.
 Seniores viginti quatuor. apoc. 4. a. sunt prælati ecclesie cum apostolis. Vel sunt duodecim iudices legis veteris, qui ponuntur in libro iudicum: & duodecim apostoli legis nouæ. Seniores etiam domus Pharaonis apostolos significare possunt. gen. 50. b. ps. 104. Et senes presbyteri sunt principes & episcopi cum ipsis apostolis. Isa. 3. c. Et seniores, cum quibus itur ad sacrificandum, sunt apostoli, & primitiua ecclesia. Exo. 3. e. 4. g. 10. c. 17. b. 18. b. ps. 118. Et seniores, qui fuerunt cum Iosue, sunt apostoli & doctores cum Christo. Iudi. 2. a. Hos senes dicunt hæretici esse apud se, quasi senserint idem, quod ipsi sentiunt. Iob. 15. b.
 Seniores Bethlehem. i. reg. 16. a. sunt viri eruditi: & qui in Iudæa ad maturitatis sensum perueniunt. Senes sunt etiam valentes prudentia: vt Daniel senex erat, licet esset puer: vnde ipsi senes vel senectus, typum gerunt prudentie. Eze. 9. b. Et senes, qui iacent in terra, sunt illi, qui videbantur consilio plebem regere, terrenis desiderijs incumbentes: qui propter facinorosam vitam de ciuitate domini cæsti terræ cui inhæserant, coequantur. thre. 2. g.
 Senectus Abraham, quæ dicitur bona & non longa, designat perfectionem virtutum; quæ etiam erat in Sara: vnde boni etiam iuuenes senes dicuntur. gen. 15. c. 18. b. 25. a. Senectus quoque Lot est rigor virtutis. gen. 19. f. Et senex Iosue: & etiam Dauid designant viros perfectos. Iosue. 13. a. 3. reg. 1. a. ps. 36. 91. Hos senes secundum virtutem abstulit Deus ab Israel. Isa. 3. a. Senes septuaginta designant perfectos donis spūs sancti per obseruationem decalogi. Exo. 24. c. Isa. 24. b. Ier. 31. c. Ea vero bona est a se senectus, quæ nulla p̄sidie inquinameta macularit. Senectus quoque quæ est corona glorie, est eorum, quæ destruxerunt ea, quæ sunt parutlori: & post etate viri perfecti venerunt ad senectutem & patrum nomina. pro. 17. a. Senes quoque sunt morum & iudicij maturitatem habentes. Ioc. 1. a. 2. g. Hi sunt senes assurgentes ecclesie. Iob. 29. b. 42. d.
 Seniores cum quibus itur ad sacrificandum, dici possunt patriarche & prophetæ, & primitiui populi. Exo. 3. c. 4. g. Et seniores Israel, qui erant cum Mose in eductione aquæ de petra, sunt prophetæ legi coniuucti. Exo. 17. b. Horum senum corona sunt filij filiorum quædã à successoribus apostolorum, ipsi digna laude celebrantur. pro. 17. a.
 Amb. de Isaac. 2. c. Luc. 5. Ebra f. Isa. 46. Glo. or. f. gen. 17.

Senio

Seniores populi sunt principes Iudæorum: & vetustatem literæ sequentes. Leui. 4. c. Matth. 23. a. Super hos fenēs intellexit Christianus. ps. 118. Horum senum doctrinā abstulit Deus, qui relictī sunt in incredulitate, propter suam perfidiam. Iob. 12. d. Et fenex valde Eli. i. reg. 2. c. designat doctrinam antiquorum patrum, quæ fenecerat in Iudæis, quum Iudæa deuotionem obseruandæ promissionis amisit: vt desideratum a patribus suis redemptorem coram se miraculis se probantem cerneret, & omnino cæca, in tanta eius luce, de veritatis presentia dubitaret. Vnde Ioan. 7. b. Alij dicebant, quia bonus est, alij non, sed seducit turbas. Et Ioan. 10. c. dicebant: Vsq̄quo animas nostras tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Et Matth. 12. c. Voluimus a te signum videre. Senior quoq; frater typus est Iudæorum inuidientium conuersioni gentium. Et dicitur senior: quia inuidia fenescere facit. Luc. 15. f.

Senectus Abraham & etiam Sare sextam mundi ætatem, in qua natus est Christus, significare potest. gen. 21. a. 2. 4. a. Senectus etiam Isaac & Iacob consummationem & finē mundi significare potest. gen. 27. a. 37. a. 48. b. Isa. 46. b. Sic fenecta & senium designant vltima tempora ecclesiæ. ps. 70. 91.

Senex Eli designat sacerdotem, in quo debet esse senilis grauitas: & non esse senem in domo Eli, dicit euacuationem veteris sacerdotij. i. reg. 2. c. g.

Senex Samuel typus est sacerdotum, qui iam fenescente mundo male viuunt. Sunt autem fenēs & prophetant, qui male agunt, & recta docent. i. reg. 8. 2. Senex, qui non erit in felicitate est deficiens a perfectione. Isa. 65. c.

Senex mortuus Eli vetustatem literæ legis indicat: quæ cessatura erat, adueniente nouitate euangelij. i. reg. 4. d.

Non esse senem in domo Eli. i. reg. 2. g. designat non esse consilium in inferno. Qui enim in infernum ierunt non sumplerunt consilium bonum, vt operarentur, dum tempus habebant: nec seruarunt, quod admonet sapiens Eccl. 7. 9. c. Quodcumq; potest manus tua, instanter operare, & c. Et. 2. Cor. 6. a. Ecce nunc tempus acceptabile. Et fenēs Hierusalem consumpti sunt, quum maturitas consilij deserit animam. thre. 1. g. 2. d.

Longeuus super terram est, vel in vita præsentī diu viuens: vel verius in terra viuentium perpetuo beatus. Exo. 20. b. Ephe. 6. a.

Senescere dicitur radix iusti in terra, quando apud corda prauorum eius prædicatio despecta, cunctiq; viribus effæta creditur. Iob. 14. a.

Senectus interdum pro finis propinquitate ponitur. Vnde apostolus. Hebr. 8. d. Quod antiquatur, & fenescit, prone interitum est. L. cuiathan autem estimat abyssum quasi fenescentem: quia reproborum corda sic infatuat, vt suspicionem eis de venturo iudicio, quasi finiatum infundat. Abyssum nempe fenescere estimat, qui terminari quandoq; in supplicij supernam animaduersionem putat. Iob. 41. d.

Senectus ad veterem hominem pertinet, qui deficit & corrumpitur. ps. 70. Et fenectus mala Sodomorum, & etiam Aegyptiorum inueterationem in vitijs designat. gen. 19. b. Isa. 20. b. Et fenēs Biblij sunt prudentes ad malum. Eze. 27. b.

Senex stultus est diabolus, vel fomes peccati: qui inest homini ab infantia vsq; ad fenectutem. Eccl. 7. 4. c.

Seniores domus Israel colentes idola, sunt principes ecclesiæ sacrilegia cõmittentes. Eze. 8. d.

Sennaab.
Sennaab. i. dormitio patris: aut dens patris: Rex Adamæ, hoc est, terrenæ: designat cum, qui terrenis delicijs incubat: vnde captus est a quatuor regibus. gen. 14. a.

Sennaar.
Sennaar. i. excusio, vel dormientis vigilia, aut suscitatio: campus Babylonis, vbi constructa fuit turris Babel. Designat eum statum mundi, aut mundanorum, vbi excutiunt a se non solum virtutem, sed etiam imaginem eius. gen. 10. b. Isa. 11. c. Zach. 5. d.

Vel interpretatur fœtor, vbi ponitur anphora auaritiæ: quia fœtor auaritiæ est grauis coram Deo: & ibi est turris Babel, hoc est, confusio. Potest etiam designare infernum, vbi est domus iniquitatis.

Sennacherib.
Sennacherib. i. rubus destructionis, aut rubus gladij, siue rubus solitudinis, vel siccitatis: rex Assyriorum, qui voluit debellare Hierusalem. Typus est diaboli, qui conatur sibi subijcere terram Dei, hoc est, ecclesiam. 4. reg. 18. d. Isa. 36. a.

Sennan.
Sennan. i. exitus, vel abundantia: videtur sumi pro Samaria. Mich. 1. c.

Sentes, uide Spina.

Principes Iudæorum

De doctrina antiquorum patrum

Iudæi inuidi

Sexta mundi ætas

Finis mundi

Sacerdos

sacerdos male viuens

Vetustas literæ legis

Consilium

Aeternitas felicitatis

Propinquitas finis

Vetus homo

Diabolus. Fomes peccati

Principes ecclesiæ sacrilegi

Status mundanorum

Fœtor auaritiæ Infernus

Diabolus

Sentire

Sentire, Sensus.

Sentire est sensu aliquid percipere: quod præcipue refertur ad sensus exteriores: extenditur tamen etiam ad interiores. Et interdum sentire est intelligere. Sapi. 1. a. Sentite de domino in bonitate. Cognoscere. psalm. 130. Si non humiliter sentiebam. Olfacere, seu deprehendere. Gen. 27. b. Si attraxerit me pater meus, & fenferit. Pati. Num. 25. b. Hostes vos sentiant Madianitæ. Velle. Philipp. 1. a. Sicut est mihi iustum hoc sentire. Sensus autem interdum est auditus. Iudith. 14. d. Sed quum nullum motum iacentis sensu aurium caperet. Conscientia. Rom. 14. a. Vnusquisq; in suo sensu abundet. Discretio. Iere. 4. c. Sensus cordis mei turbati sunt Industria. Sapi. 8. a. Si autem sensus operatur. Intellectus. Gene. 8. d. Sensus & cogitatio humani cordis. Iudicium. Rom. 1. d. Tradidit illos in reprobum sensum. Sapiencia. Sapi. 7. a. Datus est mihi sensus. Secretum. Eccl. 1. 19. c. Noli narrare sensum tuum. Significatio. Iudith. 11. d. In pulchritudine, & in sensu verborum.

Sentens Isaac vestimentorum Iacob fragrantiam, designat recognoscentem Deum in populo Christiano veteris legis mysteria. Gen. 27. d.

Sentire in se, quod est in Christo, est portare onera proximorum, sicut ipse portauit nostra: & humiliari sicut ipse. Philip. 2. a. Et hoc est sentire humiliter. psalm. 130.

Sentire interdum est aduertere: vt non sensit Lot, quando accubuerunt filia. Gen. 19. g. Designat autem ignorantiam mali operis: & etiam legem non cognoscentem, nec approbantem sensus carnales, quos dabant Iudæi.

Sensus exercitati sunt sensus interiores, aut ipsa mens. Heb. 5. d.

Sensus carnis dicitur litera legis. Colof. 2. d.

Sensus magnus dicitur diabolus astutissimus: qui facit sapientes huius seculi. Isa. 10. c. Iuxta septuaginta. Vbi nos legimus, fructum magnifici cordis.

Sententia.

Sententia interdum dicit iudicium, hoc est, id quod animus sentit: quod & credulitas, & opinio vocari solet. Item id quod animo statuitur: & etiam iudicatum, hoc est, quum lege, vel ex æquo & bono aliquid decernitur.

Sententia Dei dicuntur præcepta Dei: & lex æterna. Exo. 18. c.

Sententia quædoq; est dictum in igne veritatis, aut sapientiæ: quas sententias dicebat se Elihu puras loquutum. Iob. 33. a. Sed reprehenditur a Deo, quod inuolueret sententias sermonibus imperitijs. Imperitiæ quippe vitium est, rectum non recte sapere, hoc est, cælestē donum ad appetitum terrenæ laudis inclinare. Iob. 38. a.

Sententia iniqua amicorum Iob contra ipsam, sunt blasphemie hæreticorum contra ecclesiam. Iob. 21. b.

Seon.

Seon, id est, eradicatio, siue conculcatio, vel arbor infructuosa, seu elatus: rex Amorrhæorum occisus a filijs Israel. Num. 21. c. psalm. 134. Typus est diaboli, qui occiditur a fidelibus, quos ipse peruertere cõnatur. Iuxta Augustinū interpretatur tentatio oculorum, eundē designas. Seon etiam, vt est rex Amorrhæorum, typus est sophistæ, qui princeps est loquentium.

Seorsum.

Seorsum dicitur esse, quod loco separatum est ab alijs.

Seorsum exiens Christus. Marth. 14. b. singularitatem doctrinæ suæ significauit. Hoc etiam designauit Ioseph quando seorsum yescubatur. Gen. 43. g.

Seorsum fecit poni Ioseph cibos sibi & fratribus & Aegyptijs. Gen. 43. g. vt designetur seorsum auditorum diuersitatem diuersa esse prædicanda.

Seorsum offerre sextarium olei. Leui. 14. b. est recognoscere pinguem Dei misericordiam & gratiam, per quam lepra peccati curatur, & non ex nostris meritis.

Seorsum posita pars, quæ danda erat Sauli, quæ erat armus, designat singularem fortitudinē debere esse in prædicatore. i. Reg. 9. d.

Seorsum plangentes familia, & seorsum vxores. Zach. 12. d. admonent tempore penitentia abstinentum esse ab actu coniugali, sicut in arca seorsum erant viri & femina. Gen. 6. 7. Et in oratione monet apostolus ita faciendum. i. Cor. 7. 2.

Separare, Segregare.

Separare est vnum ab altero seu alijs diuidere, & amouere. Segregare autem est ab aliorum numero, vel societate seu grege separare.

Separauit Deus populum suum a cæteris gentibus. Leui. 20. d. quia vult baptizatos subliorem sectari cõuersionem: nec ea quærere, quæ gentes inquirunt.

Segregauit Deus pluuiam voluntariam hæreditati suæ. psalm. 67. Quando angeli ceciderunt: ce

Portare onera proximi.
Humiliari.
Ignorantia mali operis.
Lex non probans sensus carnales.
Sensus interiores.
Litera legis.
Diabolus.

Præcepta Dei.
Veretas insignis.

Blasphemie hæreticorum.

Diabolus.

singularitas doctrinæ Christi.

Curari p gratiã dei.

Singularis fortitudo pã dicatoris.
Continencia.

Elevas deus ad aliam cõuersionem.
Deus dans filium &

Amb. 2. de Iacob. 22

Aug. 83. q. 71.

Ori. f. gen. ho. 5.

Ori. f. cauti. ho. 1.

Ori. f. Rom. 3.

Ori. f. Isa. ho. 8.

Glo. ord. f. Exo. 18.

Ori. f. mor. 7. 1

Gre. 15. mor. 26.

Ori. f. Nu. ho. 12. 1
Hil. & Aug. f. ps. 134.

Philo. 2. allego.

Hiero. f. Abos. 2.

Ori. f. Mat. cap. 14.

Lyra. f. gen. 43.

Glo. ord. f. Leui. 14.

Gre. f. i. Reg. 9.

Glo. ord. f. Zach. 12.

Isyc. f. Leui. 20.

Arno. & Hil. f. ps. 67.

Sepulcra concupiscentiæ: vbi populus concupivit carnes est decimatertia mansio filiorum Israel in deserto: quo venit ad Sina: quia post consolationes diuinas & profectus extinguitur omnis concupiscentia carnis. Vel in malum designat lapsum multorum postquam saturati sunt carnis. Num. 33. b. A septuaginta dicitur memoria desiderij. Ipsa quoque concupiscentia sepulcrum dici potest. psal. 77. Isa. 65. a.

Sepulcrum patens est guttur eorum, qui proferunt verba mortis: & qui manifestè peccata de promunt absque villo pudore: & etiam machinamenta & dogmata hæreticorum. psal. 5. Iere. 5. d. Rom. 3. b. Vel refertur ad voracitatis significationem, propter quam plerumque homines adulatione mentiuntur. Et mirabiliter dixit: Patens sepulcrum, quoniam semper inhiat illa voracitas, non ut sepulcra, quæ receptis cadaueribus muniuntur. Dicitur etiam de his, qui blanda adulatione trahunt ad se, quos ad peccata illectant, & eos quasi deuorant, quum in suam vitam conuertunt, & exanimis sunt, non habendo vitam veritatis.

Sepulcrum etiam patens in bonum, dici possunt apostoli, qui habebant Christum in corde & in ore.

Sepulcra dealbata dicuntur habentes opera mortua, quæ videntur viua, quum non sint. Ita ipsa corpora bene exulta, existente anima mortua. Mat. 23. c. psal. 48. 67. Ezech. form. sp. 4. 5.

Sepulcra interdum significare possunt magicas artes. psal. 67. Qui habitant in sepulcris. Tumulus mortuorum interdum significat ipsam statum peccati: quo quis tenetur, quasi sine spe vite æternæ. 2. Reg. 3. d. 18. d. g. 7. Par. 3. 4. a. Ioan. 11. a. Iob. 10. d. Ab his sepulcris educit Deus. Eze. 37. c. dicuntur Sepulcra etiam diuitiæ. psal. 87.

Monumentum pessimorum dicitur desiderium impij. Pro. 12. b. quia desiderat præcedentes malos imitari: & de illorum vita, atque actibus loqui: vel quia cum prioribus iniustus æternæ mortis carcere claudetur.

Monumentum Lazari designare potest occultationem Adæ & peccatorum ad Deo. Ioan. 11. c. Sepulcro conditus dicitur peccator, quando ingenti mole & pondere consuetudinis obrutus est, & faciendo quod malum est, etiam se mala consuetudine implicat, vt nec ipsum malum intelligat, quin etiam defendat.

Monumenta dici possunt corpora mortuarum animarum: quæ tunc aperiuntur, quum animæ resurgunt à peccatis: & quasi de ipsis exeunt animæ, quum monumentis mortuarum animarum, sunt corpora sanctarum. Mat. 27. f. Luc. 8. d. Sepulcra etiam dicuntur corda reproborum: in quibus extincta à vita beatitudinis animæ, vel in sepulcris latent. Et iniquus ad sepulcra ducitur, quando in prauorum cordibus diabolus recipitur. Iob. 21. d. psal. 67. 87. Et sepulcra Assur sunt corda prauorum: in quibus mortuus iacet diabolus. Eze. 32. d.

Sepulcra vnde proiectus est Nabuchodonosor. Isa. 14. e. significant quietem, quæ non conceditur malis in inferno. Vnde non sepeliuntur, qui in infernum proijciuntur. Iere. 25. g. Quandoque tamè sepultura dicitur pœna inferni. Et sepulcra interfectorum Assur dicuntur esse in circuitu eius: quia decepti à diabolo vel hæretico erunt ei focij in inferno: qui & sepeliri dicuntur in nouissimis lacis. Eze. 32. e. Vnde & diues sepultus est in inferno. Luc. 16. f. Sepelit autem Memphis hæreticos: quia iuxta suas blasphemias hæretici puniuntur. Hose. 9. b. Dicuntur autem hæretici sepeliri in interitu: quia dum ad lucem veritatis non redeunt, in pœna perpetua intelligentiæ terrenæ deprimuntur. Iob. 27. c. Sepulcra malorum dicuntur domus eorum in æternum. psal. 48. Quia non resurgent vt habeant perpetuam vitam: sed vt damnentur in inferno.

Sepulcra vbi habitant hæretici, sunt hæresiarum, vel errores eorum. Isa. 65. a. Sepulcrum autem hæretici fit ipsum constabile, quando erroribus suis ipse moritur, conuersus ad veritatem. Nahum. 1. d.

Sepes, Sepire.

Sepes est, quæ obiecta prohibet introitum in agrum, aut in hortum. Sepire autem est sepibus munire.

Sepes vineæ dici potest custodia Dei, vel etiam angelorum: & sanctitas patriarcharum: & præterea apostoli, prophetæ, & doctores ecclesiam munientes. Matth. 21. e. Isa. 5. a.

Sepes etiam vineæ dici possunt diuina præcepta mentes fidelium munientia. Et præterea littera sacre scripturæ spirituales intus continens sensus. Item dogmata ecclesiastica. psal. 88. Ecclesiast. 10. d.

Sepes quoque, quam ædificat Christus, aut sancti: sunt orationes, quibus nos ab ira Dei protegunt. Isa. 58. d.

Sepes vineæ, hoc est, Hierusalem dicitur murus ipsius vrbis. Mat. 21. d.

Sepes pudorem virginalem quandoque significare potest. Eccl. 10. b. Qui dissipat sepem, mordebit eum coluber. In sepibus autem dicuntur esse, qui diuidunt & separant virtutes à vitijs. Luc. 14. c.

Sepes ex spinis doctrinam hæreticorum significare possunt, & spineta philosophorum: vbi confident

Extinctio concupiscentiæ.
Lapsus in malum.
Concupiscentia.
Loquentes verba mortifera.
Predicantes sua peccata.
Dogmata hæreticorum.
Adulatio.
Apostoli.
Habentes opera mortua.
Corpora exulta.
Magice artes.
Status peccati.
Diuitiæ.
Occultatio peccati ad Deo.
Grauis consuetudo.
Corpora peccatorum.
Corda reproborum.
Requies nulla in inferno.
Infernus.
Hæresiarum.
Mori erroribus.
Custodia dei & angelorum.
Apostoli, prophetæ & doctores.
Præcepta.
Littera legis.
Orationes.
Muri Hierusalem.
Pudor virginialis.
Doctrina hæreticorum.

Schismata. confident locustæ. Nahum. 3. c. Designant etiam schismata, quæ diuidunt ecclesiam diuersis opinionibus. Luc. 14. c.

Munire mentem. Sepire possessionem spinis est mentem bonis sollicitudinibus munire. Et sepire aures spinis est contritione cordis & timore iudicij mentem munire. Eccl. 1. 28. d.

Flagella Dei. Circunsepit Deus semitam, quando quis transire ad securitatem cupiens, euadere flagella non valuit. Iob. 19. a. Thre. 3. a. Sepit etiam Deus vias meretricis spinis. Hose. 2. b. quando dat animæ tribulationes, ne ultra sequatur peccata: & sepit maceriam; ne possit appetitus implere.

Accinctus ad bellum. Sepher, id est, rubicatio seu tuba: vigesima mansio filiorum Israel in deserto Pharan, vbi est mons, quo peruenitur post Ceelatha. Designat accinctum esse ad bellum, & tubam prædicationis exercere. Vel Sepher interpretatur pulchritudo: & designat Christum, ad quem peruenitur per frænos & ecclesiam. Num. 33. e.

Diuina sapientia. Sephora, id est, passer, obstetrix Aegyptiæ. Exo. 1. d. designare potest diuinam sapientiam, quæ sublimia parit: vel legem spiritualiter intellectam: vel euangelium, vel etiam scientiam rationalem, quæ mentes obstetricantur.

Lex. Sephora, id est, pulchritudo, vel placans: fuit vxor moysi. Exo. 2. d. 18. a. designat ecclesiam: & quia reliquit Moysen eumtem in Aegyptum, designat impedimenta temporalia relinquenda à tractantibus res diuinas. Designat etiam philosophiam mundanam coniunctam Moysi.

Septentrio; iude Aquilo. Sequester, Sequestrare.

Lex. Sequester est, apud quem plures eandem rem, de qua controuersia est, deposuerunt, vt ipse discernat: vnde aliqui deducunt sequestrare.

Lex. Sequester fuit Moyses inter Deum & populum. Deut. 5. a. Quando videlicet ipse referebat verba Dei ad populum, & e diuerso: ipsa lex est velut sequeiter inter Deum & homines.

Sequi, Sectari, Subsequi. Sequi est post alium ire: aut alium imitari. Sectari autem est frequenter, aut continue sequi: vt sit, quum quempiam in sermonibus, in sententijs, in disciplinis, & cæteris factis sedulo perpetuoque sequimur, ac imitamur: vnde dicitur sunt sectari philosophorum.

Obedientia Christi. Sequitur iustus Deum, hoc est, Christus obtemperans patri. Isa. 41. a.

Imitari Christum. Sequentes discipuli Christum erant secundum omnes virtutes ipsum pro viribus imitantes: qui sequebantur, & vt ferent discipuli, & vt ad altiora mysteria admitterentur. Ioan. 1. f. Matth. 9. a. 19. c. Sequebantur autem turbæ Christum, sed non sicut discipuli: vnde sequuntur sunt cum descendente de monte, quem in montem sequuti non valebant: Sequentes autem turbæ sunt fideles ex gentibus, vel simplices ex Iudæis. Matth. 8. a. Sequentes autem Christum non laborant. Iere. 17. c. Hose. 6. a. Philip. 3. c. Sequentes ipsum exeunt de Hierico, sunt præcedentis exemplum imitantes: vel postquam ille mundum reliquit, ad fidem venientes. Matth. 20. d. Sequuntur autem oves pastorem imitando: non sequuntur vero alienum, hoc est, hæreticum aut diabolum. Ioan. 10. b. Sequitur pes vestigia Dei, quum voluntas sequitur præcepta Dei. Iob. 23. c.

Accessus ad fidem. Sequens Rebecca cum puellis seruum Abraham, designat accessum ad fidem & charitatem. Gene. 24. g. Vel designatur gentilitas sequens Christum, aut sermonem propheticum: & etiam minores animæ.

Relinquere mundum. Sequentes mulieres Iesum à Galilæa. Matth. 27. f. designant eos, qui deserto mundo adherent Christo. Sequuta est etiam Hierusalem Deum in deserto. Iere. 2. Quia eius præcepto populus Israel egressus est de Aegypto in desertum. Sic sequitur Deum in desertum, qui ingreditur religionem.

Cura prælatorum. Sequentes satrapæ Philistinorum arcam vsque ad terminos Bethsames. 1. Regum. 6. c. designat prælatos curam subitorum habentes, donec doctrina & operibus perficiantur. Et sequens boues Saul. 1. Reg. 11. b. designat prædicatorem habentem charitatem Dei & proximi.

Intelligere legem spiritualiter. Sequi portantem amphoram aquæ, est sequi Moysen spiritualiter intellectum. Marc. 14. b. Sequuntur etiam rotæ animalia, & spiritum. Ezech. 1. c. 3. c. quia verba sacri eloquij iuxta sensum legentium per intellectum crescunt. In vna enim eademque sententia alius sola historia patitur, alius typica, alius verò intelligentiam per typum contemplatiuam quarit.

Aug. 2. c. 61. Gaud. 17.
Amb. 1. officio. 3. & f. ps. 118. ser. 2. 2.
Gre. 14. mo. 18.
Hier. 2. a. f. 2. 2.
Gre. 34. mo. 1. & ho. 3. 6.

Ori. f. Num. ho. 17.
Hier. de mansio.

Ori. f. Exo. ho. 2.

Beda. f. Exo. 5.
Gre. Nyss. de vita Moysi.
Rup. 1. f. Exo. 10.

Glo. ord. f. Deut. 5.

Ori. f. Rom. 9.

Hier. 1. f. 11. 41.

Ori. f. Mat. cap. 19. & ho. 7. 9. 13. 14. & in diuers. ho. 5.
Hil. f. Mat. cano. 14.
Amb. de virgi. 3.
Aug. 5. q. in euan. 28.
Rup. 1. f. Ioan.

Cyrl. 7. f. Ioan. 2.

Glo. ord. f. Gen. 24.

Ori. f. Mat. ho. 35.
Lyr. f. Iere. 2.

Gre. f. 1. Reg. 6. 11.

Ori. f. Mat. ho. 35.
Gre. f. Eze. ho. 7. 1.

Ori. f. Iud. ho. 5. Sequens Barach Sifaram, sed non assequens. Iudi. 4. designat Israel, qui sectando legem iustitiae, in legem iustitiae non peruenit. Rom. 9. g.

Aug. epist. 109. Sublequi dicitur misericordia aliquem, per gratiam subsequentem. psal. 22.

Lyra. f. Eccl. 10. Sequi dicitur sapientia post industriam. Eccl. 10. b. Quia magna opus est diligentia ad acquirendam, vel recuperandam virtutem.

Ori. f. Rom. 14. Sectari dicitur pacem, qui ea, quibus pax colere potest, etiam cum labore suo, cum damno, cum opprobrio quoque, & si ita necesse sit etiam cum periculo vitae famaeque custodit. Rom. 14.

Ricar. de f. vict. 5. ad area mysti. 13. Sequens Petrus angelum. Acto. 12. b. designat mentem sequentem diuinam inspirationem, ad accessum contemplationis, etiam extra carcerem corporis.

Gre. 5. mo. 29. Sequi non valens Aegyptius Amalecitarum. Reg. 30. d. est peccator non valens sequi mundum: qui conuersus sit dux Christi.

Glo. ord. f. Exo. 21. Sublequuta mors alicuius pregnantis esse dicitur, per scandalum alterius. Exo. 21. c. Hoc est sequi turbam ad faciendum malum: quod est perseverare in errore. Exo. 23. a.

Gre. ho. 31. Sequi dicitur meretrix amatores suos. Hose. 2. d. Quando anima sequitur diabolum aut haereticos. Et sequitur alienum, qui audit diabolum, aut haereticum. Ioan. 10. a. Et sequitur aeternum haereticos.

Hiero. f. Hose. 12. Rup. f. Hose. 12. Ephraim, dum sequitur diabolum omnia bona & virtutis virorem exurentem: & etiam quum libidine quispiam corrumpitur. Hose. 12. a. Sequi autem idola est sequi errores. Iere. 2. b.

Glo. ord. f. Eze. 13. Hiero. f. Isa. 1. Sequi dicuntur spiritum suum, qui prophetant de corde suo: & etiam haeretici. Eze. 13. a.

Hiero. f. Isa. 5. Gre. 26. mo. 38. Sequi dicuntur retributiones, qui non dant, nisi vt accipiant: vel qui se vindicant. Isa. 1. f. Sectari ebrietatem est sequi vitia, & affectus inordinatos. Isa. 5. c. Sequitur iniquitatem post miseriam, qui post mala, quae pro correctione sustinet, feruenti corde impatentia se facibus inflammat. Iob. 36. c.

Gre. 21. mo. 7. Sequitur oculus cor, quum tentatio concepta intrinsecus, compellit sibi extrinsecus oculos deferuire. Iob. 31. a.

Glo. ord. f. Thre. 1. Aug. f. Apo. ho. 6. Sublequens dicitur diabolus adigens aliquem ad vitia & errores. Thre. 1. b. Sequi dicitur infernus equum pallidum. Apo. 6. b. quia expectat deuotionem multarum animarum.

Sera, Valua.

Sera est instrumentum, quo clauduntur ostia. Valuae autem dicuntur geminae portae, quae seris & repagulis retinentur, a voluendo dictae.

Arno. f. ps. 147. Hiero. f. ps. 147. Euch. form. spua. 8. Serae portarum Hierusalem, quas confortat dominus. psal. 147. significare possunt virtutes theologicas, quas Deus confortat in anima. Item repagula diuinorum praceptorum aduersus impios munientia. Vel designant viros cruditos & praedicatorum, quos instituit dominus ad defensionem prophetarum aduersus haereticos. Vel quod in caelesti Hierusalem non admittentur, nisi qui erunt de prudentibus virginibus.

virtutes theologice
Pracepta.
Doctores.

Seraphim.

Seraphim, id est ardentes, aut igniti: solet esse nomen supremi ordinis angelorum: qui ab ardore charitatis sic appellati sunt.

Ori. f. Isa. ho. 1. 4. Hiero. ad Panachium & Oceanum. & epist. Et factum est. Aug. epist. 119. Seraphim duo. Isa. 6. a. designant iuxta Origenem filium & spiritum sanctum. Verum hoc est periculosum, vt ait Hieronymus: ne videamur eos ponere minores patre. Sed melius est, vt dicantur duo testamenta: quae incendunt in amorem Dei: & sunt principium oris, quia in prima lingua sunt tradita: vt videlicet Seraphim interpretetur ardor, aut incendium, aut principium oris eorum.

Rup. 1. f. Isa. 28. Ber. ser. 3. de verbis Isaie. Seraphim etiam iuxta dominum, sunt apostoli iuxta Christum, qui erant ardentes, & incendentes, & clamantes, hoc est, praedicantes Christum. Vel designant duplicem creaturam rationalem, angelicam videlicet & humanam.

Ori. v. periar. 3. Diony. caelest. hierar. 4. Rup. 9. de glorificatione trinitatis. Seraphim vnus accedens, & mundans labia Isaiae, designat filium Dei in humanitate apparentem, iuxta Origenem. Isa. 6. b. Vel est euangelicum testamentum: vel est angelus faciens officium Seraphim, qui dicuntur incendentes: qui etiam purgare dicuntur inferiores: vel fuit Petrus apostolus praedicans Iudaeis.

Duo testamenta.
Apostoli.
Duplex creatura rationalis.
Euangelium.

Serenus.

Serenus significat tranquillum, & sine nubibus & imbre existentem aerem, quasi sationi aptum. Solet autem serenitas tempus pacis, liberumque a turbine tribulationum significare.

Aug. de essent. diuini. Serenum caelum significat ecclesiam electorum hominum, sine nubibus ignorantiae & peccatorum. Exo. 26. c.

Aug. 1. q. in euang. 20. Serenum, quod fit apparente caelo rubicundo vespere, significat remissionem peccatorum per sanguinem Christi dandam. Mat. 16. a.

Ecclesia electorum.
Remissio peccatorum.

Serere, uide Seminare.

sericum

Sericum.

Opera terrena.

Sericum Hebraice dicitur מוֹשָׁרָם Ramoth, quod visio mortis interpretatur. Est autem sericum genus vestis delicatae, apud Seres populos inuenta: cuius fila ex arboribus colliguntur: diciturque Hispanice, Algodon. Sumitur autem aliquando pro veste bombycina, quae fit ex filis, a bombyce verme confectis. Aliqui autem dicunt Ramoth esse lapidem preciosum, nempe coralium, Sericum autem in mercatu Tyri designat opera terrena, quae ad interitum proferant. Eze. 27. c.

Hiero. f. Eze. 27.

Sermo, Sermocinari, Eloquium, Verbum.

Sermo loquelam ipsam ex multis simul contextis verbis significare solet: vt fit consertio orationis, & confabulatio duorum vel plurium. Verbum autem pro singulis orationis partibus sumi solet: peculiariter vero pro ea parte orationis, quae dicitur verbum. Saepem tamen sermo & verbum pro eodem accipiuntur. Sermo autem interdum dicitur, quod est certum. 1. Reg. 9. b. Optimus sermo tuus: veni eamus. Sententia. Gen. 42. d. Vt possim vestros probare sermones. Somnium. Dani. 2. a. Sermo recessit a me. Verbum autem, carmen. Iudi. 15. d. Quum haec verba canens compleset. Clamor. Iob. 6. a. Vnde & verba mea dolore sunt plena. Contumelia. 2. Reg. 19. d. Nunquid pro his verbis non occidetur Semei? Imperium. 1. Esdr. 9. a. Omnes qui timebant verbum Dei. Iudicium. Exo. 23. a. Et subuertunt verba iustorum. Querela. 1. Reg. 11. b. Narrauerunt ei verba virorem Iabes. Relatio. 2. Reg. 13. d. Cum audisset rex Dauid verba haec. Responso. 3. Reg. 21. a. Indignans & frendens super verbo.

Christus.

Verbum dicitur Christus, qui est verbum non transiens: quia semper manet in patre: & dicitur verbum, quod misit Deus in Iacob. Isa. 9. b. Et dicitur verbum oris Dei: quia a patre genitus: & verbum bonum e corde bono patris prolatum. ps. 44. 137. Matth. 17. c. Luc. 6. g. Ipsum est verbum rectum, quo caeli firmati sunt. psal. 32. 106. In hoc verbo dedit Deus nobis spem. ps. 118. Verbum domini factum ad Ezechielem est, quum verbum caro factum est. Eze. 1. a. Ioan. 1. a. Ipsum est verbum absconditum, Iob. 4. c. Idem, sermo. Deut. 30. a. Iuxta te est sermo valde. Sapi. 18. c. Omnipotens sermo tuus domine. Qui vnum verbum cognouerit, multa verba cognosceret. In vno multa sunt, & in multis vnum est. Probandum est igitur quomodo vnum verbum multa sint, & multa verba vnum verbum sit. Nec difficile doceri, cum dixerit apostolus: Quia ipse est imago Dei inuisibilis, primogenitus omnis creaturae, in quo creata sunt omnia in caelestibus & in terra, siue visibilia & inuisibilia, siue sedes, siue dominationes, siue principatus, siue potestates, omnia per ipsum & in ipso creata sunt. Vnum est igitur verbum, quod operatur in singulis: & cum in singulis operatur, operatur omnia, & in omnibus. Hoc verbum vnicum apud patrem, se diffundit in plurima: quia de plenitudine eius omnes accepimus. Itaque si videas singula omnium, quae creata sunt in ipso, videbis in singulis vnum verbum esse omnium: cuius pro capto nostro participes sumus. In me verbum est humanum: in alio verbum caeleste, verbum angelorum: plerumque sunt, qui habent verbum dominationum & potestatum. Verbum est iustitiae, verbum castitatis, verbum prudentiae, verbum pietatis, verbum etiam virtutis: sic vnum verbum multa sunt, & multa verba vnum sunt.

Hiero. f. Isa. 9. & ad Principiam. Basil. f. ps. 32. Arno. f. ps. 118. Ori. f. Eze. 1. Aug. de essent. diuini. & 1. ps. 44. Gre. 5. mo. 20. Amb. f. ps. 118. ser. 23.

Praedestinatio.

Verbum domini implendum est praedestinatio. 1. Reg. 1. d. Et etiam promissio. 1. Esdr. 1. a. Vt completeretur verbum domini.

Gre. f. 1. Reg. 1.

Promissio.

Verba decem foederis sunt lex & praeccepta. Exod. 34. d. quae dicuntur verba labiorum Dei. psal. 16. Et verbum permanens in caelo. psal. 118. Et verbum, quod misit dominus in Iacob. Isa. 9. b. Haec verba dat Deus in ore praedicatorum. Iere. 1. b. Sermo quoque domini dicuntur, quae reuelata aut praeccepta sunt a domino. Gen. 15. d. Exod. 19. b. 24. f. 31. d. 35. a. Sic dicitur sermo, quem iussit dominus. Leui. 8. a. 9. a. Et sermones Dei sunt veteris testamenti per nouum declarati. psal. 118. Hi sunt sermones veritatis, quibus detrahunt haeretici. Iob. 6. d. Et sermones sancti. Et sermones, quos scribi optabat Iob, sunt doctrina noui testamenti. Iob. 19. c. 22. d. 26. d. Dicuntur etiam verba oris Dei. psal. 138. Verba eadem erant in secundis tabulis, quas scripsit Moyses. Exod. 34. d. vt designetur idem contineri in lege noua, quod sub veteris litera latebat.

Ori. f. Iere. ho. 1. Hiero. f. ps. 16. Hila. f. ps. 118. Gre. 14. mo. 26.

Lex Dei.

Praeccepta.

Doctrina noui testamenti.

Sermo sancti Israel est praedictio Christi. Isa. 5. f. Et est sermo velociter currens. psal. 147. Verbum etiam sumendo pro facto, significat praedicationem Christi. Exod. 2. c. 9. a. Verba autem eius non transiunt: quia implentur. Matth. 24. c. Iob. 29. d. Verba eius dicitur eloquia pulchritudinis. Gen. 49. c.

Glo. ord. f. Exo. 24.

Praedictio Christi.

Sermo dñi nondum reuelatus. 1. Reg. 3. designat nondum habitam doctrinam ad alios instruendos. Sermo Samuelis veniens vniuerso Israeli significat sermonem veritatis praedicatoris: vel promissio nes eterne gloriae in nouo testamento factas, cum abiectioe synagoga. 1. Reg. 3. a. d.

Ori. f. Mat. ho. 39.

Promissio gloriae.

Verba quae diiudicat auris, sunt verba sapientiae & doctrinae. Iob. 12. b. 34. Verba quoque apostolorum sunt eruditior doctrina. psal. 18. Rom. 10. d.

Gre. f. 1. Reg. 3.

Gre. f. 1. Reg. 3.

Gre. 11. mo. 24.

Sermo Mosis est sermo legis veteris. Exo. 32. f. 33. d. Verba etiam significant aliquando 'prophetiam. Isa. 9. Verbum misit dominus in Iacob. Sermo domini dicitur pretiosus, hoc est, rarus. 1. Reg. 3. a. Quia dum mali pastores superbiunt, auferuntur ab eis verba sublimia, quæ etiam per superbiam vellent dicere: sed non possunt. Efficiuntur enim canes muti, non valentes latrare. Isa. 56. d. Vel dicitur pretiosus: quia auditores boni quanto rarius habent, qui eis sublimia prædicent: tanto sollicitius ea recondunt, ceu pretiosas margaritas.

Sermo pessimus domini comminationes diuinas & vindictam significat. Exo. 33. a. Et verbum asperum erit sententia iudicij, quia Christus dicit malis. Ite maledicti in ignem æternum: & similia spectantia ad punitionem malorum. psal. 90.

Verba cantionum dici possunt laudes Dei in statu gratiæ decantata. psal. 135.

Verbum breuiatum est fides, quæ in lege & ceremonijs fultus tendebatur. Rom. 9. f. Et verbum, quo sanatur puer, est eadem fides. Matt. 8. b.

Verba bona & consolatoria sunt, quæ quum dent nunc cognitionem Dei ex parte, promittunt in futurum quod perfectum est. Zach. 1. c.

Verbum aliquando pro falso, aut mendacio. Matth. 28. c. Diuulgatum est verbum. Et verba mendacia sunt, quæ Dei fauorem sine penitentia promittunt. Iere. 7. a. Verba autem mendacia videntur diabolo & membris eius verba bona & sancta. Exo. 5. b. Atque ita verbum, quod reprobant hæretici, est veritas ecclesiæ. Isa. 39. c. Iob. 15. b.

Verbum absconditum est alloquutio intimæ aspirationis. Iob. 4. c. de qua dicitur. 1. Ioan. 2. d. Vnctio docet vos de omnibus. Dicitur autem verbum absconditum: quia sentiri potest, sed strepitu loquutionis exprimi non potest. Sermocinatio autem Dei dicitur esse cum simplicibus. Pro. 3. d. quia illos cœlestis sapientiæ secretis illustrat, quos terreni fastus, ac duplicitatis nihil habere considerat.

Sermo regni ad dignitatem pastorem referri potest. 1. Reg. 10. c.

Verbum sæpe pro re ponitur: & pro facto, gesto aut opere: vt verbum, quod non absconditur à Deo, est res vel opus. Iere. 32. c. 3. Reg. 3. b. Placuit sermo coram domino. 4. Reg. 20. c. Non fuit verbum, quod non ostenderit eis Ezechias.

Verba Abimelech designant verba philosophorum. Gen. 20. b. Idem designant verba Iethro. Exo. 18. c.

Verba pacifica, quibus se mutuo salutauerunt Moses & Iethro. Exo. 19. a. Designant cõiunctionem gentium & Iudæorum in vnitatem fidei.

Verbum est in corde, ore & manibus: quum est in consilio, verbo & actione. Roma. 10. b.

Verba autem oris dicuntur verba mentis. psal. 137.

Verba quæ in ventum proferuntur, sunt verba ociosa. Iob. 6. d. 16. a. Verba quoque potentia, & ad deprecandum composita, inanitate orationis ostendunt. Iob. 41. a. Veraciter namque ora re est amarus in compunctione gemitus; & non composita verba resonare.

Sermo displicens in oculis Samuelis est sermo alienus à spiritu. 1. Reg. 8. a.

Eluquium Iudæorum & hæreticorum est peruersa doctrina, & sermo mendacij. Isa. 29. a. 32. b. Hic est sermo non loquendus in Sabbato. Isa. 58. a. Sermo autem Iudæorum & philosophorum dicitur altus: quando falsa dogmata eorum non percipiuntur. Isa. 33. c. Hi sunt sermones molliti: qui sunt iacula, quando decipiunt. psal. 54. Non esse sermonem in lingua, est non esse dolum. psal. 138. Verba autem iniquorum, & sermo nequam, fuit Iudæorum in Christum, quando dixerunt: Crucifige, crucifige. psal. 63. 64. Dicunt hæretici verbum absconditum: vt videantur docti apud imperitos. Iob. 4. c. Verbum etiam asperum sunt suggestiones dæmonij, & doctrina hæreticorum. Hofe. 10. a. Item verba increpantia. Iob. 6. d. Verbum quoque malum est verbum hæreticos, & opus peccati & infidelitatis. Sermo etiam nequam sunt insultationes infidelium & malorum Christianorum in bonos psal. 63.

Sermonibus imperitis inuoluit sententias, qui & de Deo rectum, quod dicat nouit, & tamē de semetipso dicta illius elatio stulta infatuat. Iob. 38. a.

Verba præcipitationis sunt verba, quæ dixerunt Iudæi: Non habemus regem, nisi Cæsarem. Sunt etiam verba, quibus peccantes semetipsos præcipitant. psal. 51.

Verba delictorum sunt cupiditas huius vitæ, & humani diei seu prosperitatis: & verba carnalium desideriorum. psal. 21.

Sero, Serotinus.

Sero significat tempus vespertinum & tardum. Vnde serotinus. Sero etiam fieri dicitur, quod fit transacto tempore opportuno.

Serotinus imber dicitur, qui est in vere, quum omnia virent, & fructus apparere incipiunt. Designare potest tempus doctrinæ euangelicæ: & prædicationem vltimi tēporis: & dona spiritus sancti: & fruges beatitudinis, & perfectam cognitionem. Iob. 29. d. Iere. 3. b. 5. f. Hofe. 6. a. Amos. 7. a. Zach. 10. a.

Sero seu

Terminus laboris. Sero seu vespera, est diei finis terminus laboris, hora quietis, tempus retributionis. Ad vesperam denarius accipitur: quia post consummatum laborem, retributionisq; tempore, omnis sensus hominis ad perfectionis integritatem sublimatur.

Tempus iuuentutis. Sero quandoque iuuentutis tempus significat. Mar. 13. d. Sero an media nocte &c.

Mens inculta. Serotina terra est mens, quæ non recipit imbres doctrinarum, nec euāgelij disciplinam: quæ plena erat sentium: quia exculta non fuerat. Iere. 2. f.

Serotinum triticum & far non est læsum à grandine. Exo. 9. g. Potest autem significare eos, qui non temere se exponunt periculis & tentationibus; vnde fit, vt minus lædantur, illis aduenientibus.

Seron.

Seron, id est, princeps mœroris, vel cantans tristitiam, aut planities: fuit princeps exercitus Syria. 1. Mach. 3. b. Potest esse typus diaboli: & principis mundani: & superbiæ.

Serpere, uide Reptare, Serpens, Coluber.

Serpens generale nomen est ad omnia, quæ serpunt citra pedum vsum: vel quæ tam exiguos habent pedes, vt repere potius quàm incedere videantur. Coluber autem est serpens, qui vmbra memori incolit, sicut anguis & hydrus, qui in aqua degunt: sed confundunt hæc vocabula.

Serpens aliquando sumitur pro imagine serpentis: vt serpens æneus: qui typus fuit Christi: & vt non verus serpens, sed æneus suspensus est: ita Christus in veritate quidem corporis: sed sine veritate peccati suscepit speciem peccatoris. Sicut autem aspicientes serpentem æneum curabantur: ita credentes in Christum. nu. 21. b. Ioan. 3. b. Serpens etiam ex virga Mosis, est verbum caro factum: rursus autem facta conuersio serpentis in virgam designat Christum resurgentem. Exo. 4. a. Coluber in via erit Christus in iudicio, comprehendens malos in nequitia sua. Gene. 49. c. Qua ratione coluber erit etiam in morte vniuersi: mali.

Coluber etiam ex virga Mosis factus, cruce Christi significare potest, in qua apparuit sapientia Dei. Exo. 4. a. 7. b. Vel designat sapientiam, vel prudentiam, sicut admonet Christus discipulos, vt sint prudentes sicut serpentes. Matthæ. 10. b. Ipsa quoque veritas & spiritualis intelligentia serpens dici potest.

Serpens vt est animal agilitate varium, & cum primis callidum, paratumque ad vim, quæ se facile possit tueri à lacessentibus, temperantiam, & partem animæ iudiciuam significare potest, & fortitudinem vitam præstantem. Gen. 49. c. Exo. 4. a.

Serpentes dicuntur prudentiam habentes, ad discernendum bonum à malo: qui non sunt perniciosi ad nocendum, sed astuti ad cauendum: & tantum explorantes tēporalem naturam, quantum sufficit, vt per ea, quæ facta sunt, intellecta conspiciatur æternitas. Matth. 10. b. Dicitur serpens caput occultare, & pro eo corpus exponere: ita nobis faciendum pro Christo: & vt serpens mutat vetus exuium per angusta transiens: ita nos veterem hominem per viam arctam ambulantes. Gen. 49. c. Exo. 4. a.

Serpens dicitur ipsa voluptas: primū, quia pedibus carens pronus ventri nititur: deinde, quia terræ glebis pro cibo vititur: tertio, quia venenum gestat in dentibus, quo solet morsos tollere. Sic homo voluptati deditus ægrè caput atollit, grauatus depressusque, subuertente supplantanteque ipsum intemperantia. Vescitur quoque non cibis cœlestibus, quos sapientia viris contemplatiuis per sermones & opiniones porrigit: sed his, qui quotannis à terra proueniunt: vnde ortæ ebrietates, cupidinarij gulosique appetitus ventris. Postquam autem totum hominem dederint huiusmodi studio, ea quoque, quæ sub ventre sunt, excitant, & in furores quosdam erumpere faciunt. Vnde venenum in dentibus circūfert: quia congestio ciborum, læthifera. Vocem humanam serpens emisisse dicitur: quia plurimos sui studiosos, pugnatoreque voluptas habet. Est etiam serpens ipsa gula: quæ respectu iustæ necessitatis repit: & virus impiæ delectationis spargit. Serpens itidem suadens Euæ peccatum, suggestiones diaboli significat. Gen. 3. a. Mar. 16. b.

Serpens decipiens Euam diabolus indicabat: qui veneno inuidiæ genus humanum occidit. Et generaliter dæmones sunt serpentes pennati & tortuosi. Gen. 3. a. 49. c. num. 21. b. Prou. 30. c. Ecclesi. 10. b. Isa. 14. g. 27. a. 65. d. Ier. 8. f. Amos. 5. f. 9. a. Mich. 7. d. Luc. 19. c. 1. Cor. 19. d. Serpens autem non solum tortuosus est, sed etiam lubricus. Qui ergo in rectitudine veritatis non stetit, merito tortuosus & lubricus animal intrauit. Iob. 26. c. Sicut autem clementissimus pater puniēs eum qui filium suum occiderit, & gladium & ensē, per quem filius suus occisus est, destruit; & in multas partes diuidit: eodem modo & Deus egit. Quippe serpens quasi gladius diabolice seruiuit malitiæ: vnde & perpetua illi pœna intentata est. Quo per visibile & sensibile hoc ratiocinemur, & expendamus in quāta ignominia sit diabolus. Serpentem autem scriptura vocat diabolū, non quod

non quod

Hila. f. Mat. c. 6. non q̄ omnino talis sit formæ, sed propter apparentem, fraudis structuram. Apo. 12. c. Serpentes etiam magorū, quos deuorauit serpens Moſis, ſunt dēmones deuorati, aut victi à Chriſto. Exo. 7. d. Designant etiam doctores erroris impediētes conuerſionem fidelium. Demum ſerpētes peſtiferō veneno inficientes, ſunt hæretici prætextu veritatis decipientes: & etiam Iudæi Chriſtum occidentes: qui fuerunt velut viperæ, latens venenum & malitiam diffundentes. Gen. 3. a. Iob. 26. d. ps. 57. Mat. 3. b. 7. b. Coluber in via fit Dan. 1. Antichriſtus, aut hæreticus: quia in præſentis vitæ latitudine eos ambulare prouocat, quibus quaſi paſcendo blanditur. Sed in via mor det: quia eos, quibus libertatem tribuit, erroris ſui veneno conſumit. Gen. 49. c. Amos. 5. f.

Aug. epiſt. 111. & de verbis dñi. ſer. 29. Serpens vt ſuaſit non credere Deo, typus eſt infidelitatis. Gene. 3. a. designat etiam ipſos decetpores retrahētes à fide: ideo opponitur piſci fidem designanti. Luc. 11. b. demum ſerpentes ſunt decetpores & fraudulētī: & etiam indurati: & furioſi: & iracūdi: hi autem exquunt ſenium, quando conuertuntur. ps. 57. Mat. 3. b. Luc. 3. b.

Hie. f. Eze. 3. Serpēs eſt peccatum, quod genus humanum depaſcebatur: quodq; varijs modis venenū hominibus inſundit. num. 21. b.

Cyrl. f. Ioan. 50. Serpētes magorum deuorati à colubro Moſis, ſunt mortui ſeculi, ſeu mundani: qui deuorantur, quando per diuinam ſententiam in infernum detruduntur. Exo. 7. b.

Aug. 3. de trinit. 10. Serpēs interdum eſt typus mortis, quia p̄ ſerpētem homini mors eſt illata. Gen. 3. a.

Beda. f. Exo. 4. *Serra, Serrare.*

Serra eſt instrumentum dentatum, quo ligna & lapides ſecātur. Sumitur etiam pro instrumento, quo triticum ſeu palea trituranur.

Hie. f. Iſa. 28. Serra interdū dicitur grauior Dei caſtigatio. Iſa. 28. g. Vbi gith non ferris trituranur, hoc eſt, leuiter peccantes non grauius puniuntur.

Hie. f. Iſa. 47. Serrantia roſtra plaultri. Iſa. 47. d. Designant prædicationem corda dura diuidentem, & triticum à paleis ſeparantem.

Glo. ord. f. Iſa. 10. Serra etiam dicitur diabolus, aut hæreticus: qui ſeparare nituntur fideles ab eccleſia: qui eluantur contra Deum ſecantem. Iſa. 10. d.

Sertum, uide Corona.

Seruare, Conſeruare.

Seruare eſt liberare, cuſtodire, & diligenter obſeruare. Item cauere, implere, præſtare, repone, & retinere.

Hiero. f. Iſa. 42. & f. ps. 11. Seruauit pater filium ſecundum humanitatem: qui tamen cum patre cuncta conſeruauit. Iſa. 42. a. 49. c. Conſeruari autem petēs Dauid, Pſalm. 15. Designauit Chriſtum in cruce ad patrem clamantem.

Gre. f. reg. 2. Seruat Deus pedes ſanctorum ſuorum. 1. Regū. 2. b. quia niſi ipſe ſeruet, facile cadunt. Seruat etiam vineam Meri, hoc eſt, ſynagogam dic ac nocte. Iſa. 27. a. Seruat quoq; depositum, & pacem fidelibus ſuis. 2. Timo. 1. c. Iſa. 26. a. Quia dat illis quietem animæ & corporis in felicitate.

Hie. f. Iſa. 27. Seruat ſponſa noua & vetera poma. Cant. 7. d. Hoc eſt, eccleſia cōtinet myſteria noui & veteris teſtamenti. Sic enim nouum teſtamentum eccleſia recipit, vt vetus non abijciat: ſic vetus ueneratur, vt nouum ſemper in ipſis ſacrificijs carnalibus per ſpiritū intelligat. Huc pertinet, quū Ioseph ſeruabat frumentum in vr̄ibus. Gen. 47. d.

Gre. f. reg. 2. Conſeruare mares eſt cuſtodire virtutes: vel occulta Dei myſteria ſeruari. Exo. 1. c. Conſeruare agnum, vel hœdum immolandum in phaſe vſq; ad quartam decimam diem. Exodi. 12. a. aduentum Chriſti Hieroſolymam, & paſionem eius designauit. Vel q̄ is, qui fuit propheta tus in lege & prophetis, tanq̄; in decimo die, occiſus eſt tēpore euangelij quadruplicis.

Glo. ord. f. Exo. 12. Seruare māna in generationibus. Exo. 16. g. eſt ſeruare eucharistiā & myſteria in eccleſia.

Amb. epiſt. 65. Seruare autem in die alterum, aut vſq; ad ſolis ortum, & non amplius, eſt adueniente Chriſto ſi guras veteris teſtamenti ceſſare.

Gre. 15. mor. 22. Seruat Deus filijs dolorem patris. Iob. 21. c. Vt pater acrius vratur, & dolor patris carni filiorum reddatur: quatenus per filiorum pœnas mens patris iniqua puniatur.

Aug. f. Ioan. traç. 75. Seruat mandata Chriſti, qui in eis faciendis perſeuerat. Ioann. 14. c. & dicitur ſeruare ficum, qui cuſtodit legem Dei. Pro. 27. c. Reprehenduntur autem ſacerdotes, qui non ſeruauerunt vias domini. Mala. 2. b.

Beda. f. pro. 27. Seruare manus innoxias. Gen. 37. e. eſt cauere ab homicidio, & effuſione ſanguinis fratris: de mum cauere ab omni nocumento proximi.

Lyra. f. gen. 19. Seruantes filia Lot ſemen ex patre ſuo. Gen. 19. g. Designant abundantiam temporalium & carnem: quæ ſeuant carnale ſemen in eis, quos inebriant.

Gre. 3. mora. 13. Seruare dicitur Satan animam, quando in eam irrumpere non audeat, aut tentando eam ſuprare cohibetur. Iob. 2. b. Seruare quoq; dicitur animā Chriſti, quaſi ei dicatur: Licetiam contra corpus eius accipe: & ab electis illius, quos apud ſe ante ſecula præſciens poſſidet, ius prauæ dominationis

minationis perde.

Pœna reſeruata malis. Seruari dicitur malus in diem perditionis. Iob. 21. d. Quando non punitur in hac vita, ſed imminet illi pœna æterna.

Seruire, Seruus, Famulus, Mancipium.

Seruire pro priè ad ſeruos pertinet, dum heri præceptis obſequuntur. Eſt item ſeruire miniſtrare. Gen. 25. c. Maior ſeruiet minori. Obſequi. deut. 15. d. Per ſex annos ſeruiuit tibi. Sacrificare. Exo. 4. f. Dimitte filium meum, vt ſeruiat mihi. Subijci. Deut. 20. c. Seruiet tibi ſub tributo. Serui autem erant, qui in bello ſeruabantur, ne occiderentur: & fiebant ipſius ſeruantis. Iudē dicuntur famuli. Seruus etiam eſt ſeruilis. Nehe. 9. g. Ecce nos ipſi hodie ſerui ſumus. Et ſubditus. gen. 26. e. Propter ſeruum meum Abraham. Seruus autē eſt latria, ſubiectio, obſequium, vinculum, vſus.

Patentia Dei. Seruire fecit Iſrael Deum in peccatis ſuis: quia Deus ea patienter ſuſtinebat. Vel ideo, quia filius Dei propter ſalutem Iſrael & generis humani formam ſerui ſuſcepit. Iſa. 43. b.

Incaratio. Seruientes Deo ſunt angeli. Iob. 4. d. Ipſi ſunt ſerui patris familias, qui colligere volunt zizania. Matth. 13. c.

Angeli. Seruire interdum eſt colere: & ſeruire domino in diebus Ioſue indicat non poſſe quempiam cum lumine gratiæ ſeruire diabolo. Iudic. 2. a. Sic dicitur. 2. Corint. 6. c. Quæ ſocietas lucis ad tenebras?

Colere Deum. Seruire dicitur maior populus minori quando Iudæi ſeruiunt chriſtianis: vel cum caro ſeruit ſpiritui, aut vitia virtutibus. Gene. 25. c. Galat. 5. a. Et ſeruiunt Hebræi Philitiſij, hoc eſt, Iudæi chriſtianis. 1. Reg. 4. b.

Seruit Iudæi chriſtianis, caro ſeruit ſpiritui, vitia virtutibus. Seruire Naas eſt miniſtrare corpori neceſſaria. 1. Reg. 11. a.

Chriſtus ſeruus p ſynagoga. Seruiens Iacob Laban. Genef. 29. d. 30. 31. Designat Chriſtum, qui factus eſt ſeruus aſſumpta forma ſerui pro ſynagoga. Seruit etiam Labani. i. gratiæ Dei pro Rachel ſeptem annis: ſed datur illi Lia: deinde ſeruit pro Rachel alijs ſeptem annis: vt intelligatur obſeruatio ſeptem beatitudinum. Seruiens præterea Iacob Laban designare poteſt partem Iudæorum reprobam ſeruientem diabolo, aut mundo.

Fidelis ſeruiens gratiæ Dei. Seruire ad oculum eſt ſeruire in præſentia dominorum, vt illis placeant: & non ex bona voluntate. Ephe. 6. b.

Seruiens Iudæi re probi diabolo aut mundo. Seruire dicitur carne legi peccati, qui motus concupiſcentiæ in carne habet, quos nollet habere. Romanor. 7. d.

Conuerſi à prædicatione. Seruientes hæreditario iure in æternum, ſunt hi, quos prædicator conuertit ad fidem: quos commendare poteſt diſcipulis: vt Paulus Timotheo & Tito. L. eui. 35. g.

Conuerſio ſuperborum. Seruit rhinoceros Deo, quum ſuperbi & elati, & per prauæ voluptatis campum vagantes, ab ipſo Deo conuertuntur: & religantur, vt pabulum vitæ accipiant. Et eum populus gentilis obtemperat fidei. Iob. 39. b. Seruus etiam centurionis ſanatus à Chriſto ſignificat gentiles. Luc. 7. a. Et ſerui Iacob ſunt gentiles ſubiecti doctores eccleſiæ. Iſa. 14. a. Gen. 30. g. Sic ſeruiunt Aegyptij Aſſyrijs: vt prædicatores ſubditis. Iſa. 19. d. Famulæ quoq; filia Pharaonis ſunt animæ credentium ex gentibus. Exo. 2. a.

Gentiles obtemperantes fidei. Seruiens non vt ſeruus, ſed vt mercenarius, aut colonus, eſt, qui licet fuerit in peccato, tamē per conuerſionem priſtinam recuperauit libertatem. L. eui. 25. f.

Reſpiciens à p̄ctō. Non dicitur ſeruiſſe Iſrael Deo in ſacrificijs. Iſa. 43. d. quia illa non erant p̄ ſe accepta Deo.

Peccare. Seruire Baalim eſt peccare. Iud. 2. b. Et ſerui dominorum ſunt peccatis ſeruiētes. ps. 122. Seruiunt quoq; dijs alienis in terra non ſua, qui docent errores in eccleſia: vnde expelluntur, vt ſeruiant eis in terra non ſua. Ier. 5. d. Iob. 3. d. Seruitus quoq; idolorū dicitur auaritia: quia vt idolatria auferit deo gloriā, ita auaritia res dei. Coloſ. 3. a. Seruire Chodorlahomor, eſt ſeruire diabolo: & quinq; reges ſeruire quatuor regibus eſt per quinq; ſenſus miniſtrare quatuor præcipuis affectibus animæ. Eſt autem verè ſeruus, qui ſeruit peccatis & affectibus. Gen. 14. a. Serui Abimelech traditi Abraham erant, qui prius ſeruiēbant concupiſcētjs. Gen. 20. b. Seruiunt etiā tributis, qui obtemperant affectibus. Gen. 49. c. Seruitus autem dura ſeruitus Aegypti dicitur. Iſa. 14. a. Gen. 47. f. Exo. 1. c. 6. a. 14. b. 20. a. L. eui. 26. b. Ioan. 8. d. Et ſeruitus regia in malum eſt ſeruitus diaboli. Gen. 47. d. Iob. 3. e. Serui etiam Pharaonis ſunt miniſtri diaboli. Exod. 7. d. ps. 134. Dicētes autem filij Iſrael, ſe ſeruos eſſe Pharaonis, designant eos, qui reuertuntur ad vitia. Exo. 5. c. Seruit inimicis ſuis, qui ſubijcitur dæmonibus. Ier. 17. a. Seruire quoq; Nabuchodonofor eſt ſeruire diabolo. Ier. 25. c. 27. b. Item ſeruire populo aquilonis. Zacha. 2. c. Seruientes filij Iſrael Aegyptijs, qui prius erant liberi ſunt ſponte ſe ſubijcētes diabolo & peccatis. Qui etiā ſi violenter opprimantur, non tamen libertatem ſuam in perpetuum perdunt: ſicut Aegyptijs, q̄ perpetuo ſe ſubdiderunt Pharaoni. gen. 47. d. Exo. 6. a. Serui in equis, ſunt peccatores in dignitatibus. Eccl. 10. b.

Docere errores. Serui regis ſunt, qui per abundantē iniquitatē, ſic ſe tyrānorum voluntatibus obligant, vt ab eis vterius

eis ulterius non recedant: Item imitatores malorum, i. Reg. 8. c. Serui quoq; regis sunt ipsi bo-
 ni, quando sub malo praelato male agunt. In bonum vero serui regis sunt, qui in omnibus bo-
 no obtemperant praelato. Serui quoq; regis sunt, qui praelati vitij obsequuntur.
 Seruit domino non in veritate, qui de bono opere temporale mercedē à Deo expetit: quē
 falso proposito in sua operatione non diligit. Seruit autem in veritate, qui non pro temporali-
 bus cum diligit: qui etiam spiritu seruire dicitur. i. Reg. 12. c. Ioan. 4. d. Roma. 1. c.
 Seruitus Ioseph designauit Christum, qui formā serui accepit. gen. 39. a. 41. b. ps. 80. 88. 104.
 Eundē designat seruitus Eliacim. Isa. 22. f. 42. a. 43. b. 49. a. 52. d. Et seruus Dei dicitur Zoroba-
 bel designat Christum secundum humanitatem. Agge. 2. d. Zacha. 3. d. Iob quoq; dicitur est ser-
 uus Dei in typum Christi. Iob. 1. b. Seruiens etiam Iacob pro Rachel est Christus factus seruus
 pro ecclesia. Seruiuit autem non pro Lia, sed pro Rachel: quia non pro vita actiua, sed pro cō
 templatiua. Idem seruisse dicitur pro vxoribus & liberis. Gen. 29. d. 30.
 Serui Dei dicti sunt Abraham, Isaac, Iacob, David & Iob propter creationem & redēptio-
 nem: & designant fideles in ecclesia. gen. 26. c. Exo. 32. c. Iob. 2. a. 42. b. ps. 116. 134. Isa. 41. b. 44.
 a. 53. d. 65. c. Et serui Dei, in quibus Deus consolatur, sunt Christiani. ps. 142. Seruiuit autē Deo
 humero vno, qui Christi iugum suscipiūt: & qui in gloria cœlesti laudant Deum cōcordi cha-
 ritate absq; vlla diuisione. Soph. 3. b. Seruus quoq; emptitius dicitur Christianus, qui per baptis-
 mum suscipit redemptionis Christi sacramentum. Exo. 12. g. Seruitus regia in bonum est serui-
 tus Christi. Gen. 47. d. Et serui iustitiæ sunt serui Christi, qui est iustitia. Roma. 6. c. Notandū
 autē non paruam esse distantiam, cum relatiue dicitur seruus domini: vel absolute seruus. Mag-
 num quippe est ibi vocari seruum meum, ait dominus. Idem cum dicit seruus non manet in do-
 mo in æternum, non vtiq; dicit seruus meus. Ita cum dicit, Iam non dico vos seruos, profecto
 idē est ac si dixisset: Iam non dico vos inimicos. Addit enim ex opposito: vos autē dixi amicos.
 Serui Abraham significare possunt apostolos & prædicatores. Itē serui Isaac: & etiam serui Sa-
 lomonis. Gen. 12. d. 26. c. 3. reg. 10. a. Seruire etiam Ioseph est seruire Christo. Gene. 43. d. 44. d.
 Et seruit semen Christi Deo, quum apostoli & discipuli illi seruiunt. ps. 21. 133. Serui autē, quos
 misit pater familias ad agricolas, sunt propheta: qui dicebantur recipere fructus, quando per o-
 rationes suas offerēbant opera populi domino. Matth. 21. c. Iidem sunt qui mittuntur ad vocan-
 dos inuitatos ad nuptias. Matth. 22. a. Vel serui primo loco missi sunt apostoli: secundo vero lo-
 co successores eorum. Vel si seruus primo missus est vnus, est Moyses: serui vero secundo missi,
 sunt propheta: seruus etiam, quem misit dominus ad vocandos inuitatos, est ordo prædicato-
 rum. Luc. 14. d. Serui querentes puellam David, sunt propheta: querentes idēdem. 3. Reg. 1. a. Ser-
 ui Salomonis sunt apostoli, & discipuli Christi ex Iudæis. Serui Hiram sunt doctores ex genti-
 bus: q. sunt cum seruis Salomonis: quia eidē operi, conuertendorū populorū insunt. 3. Reg. 5. b.
 Conferui accusantes seruum crudelem & ingratum apud dominum suum, designant eccle-
 siam, condemnantem malos. Matt. 18. g.
 Serui regis de domo David, sunt fideles sub episcopo degentes. Ier. 21. a. Famuli etiam regis
 sunt, qui adhuc actiua vitæ studijs sub aliena cura inseruiunt. i. Reg. 8. c. Et seruientes ciuitati
 sunt ministrantes in ecclesia. Eze. 48. c.
 Serui Abraham, qui remanserunt cum asina, typum gerunt populū Iudæorū: qui pro eo qd nō
 erant in Christum credituri: ideo ad locum, vbi immolāndus erat ascendere vel peruenire non
 poterant. Gen. 22. a. Secundum autē quod erant duo, designat populum Israel diuisum in duas
 partes, Salomone peccante.
 Seruitus Chanaan designat misciam Iudæorum: & etiam seruitutem Aegyptiorum & ma-
 loru: vt nequitiam arguat conditio seruitutis. Gene. 9. d. Sic Esau constitutus est seruus Iacob:
 vt designetur malos & imprudentes naturaliter seruos esse bonorum & eruditorum. Gen. 25. c.
 27. d. Vbi etiam designatur appetitus, vel animalis homo: qui est maior, vel prior: qui seruus est
 rationis, seu spiritualis hominis. Seruit etiā maior minori, hoc est, superbus humili: & quia ma-
 ior est numerus malorum q; bonorum. Seruiunt autē mali bonis: vt tyrāni martyribus, & mal-
 lei auro, & clybanus pani coquendo. Seruus dominorū dicitur populus Iudæicus, seruiēti chri-
 stianis baiulando legē & prophetas. Isa. 49. b.
 Seruus pontificis, cui abscessa est auricula, est populus Iudæorum veteri seruiens sacerdotio.
 Matth. 26. c. Ioan. 18. b. Ideo pertinet ad illam vtilitatē, quæ in seruitutē generat, quæ est Agar.
 Sed quum auricula est ei restituta, designatur renouatio per Christum facta.
 Seruus Dei dicitur est populus Israel: quia Deo seruire debebat. Isa. 42. d. Exo. 4. f. 13. c. De-
 bebāt autē seruire soli Deo: ne admiscerēt praua opera. i. Reg. 7. a. Seruire se dicēs filius senior
 patri, designat Iudæos allegantes iustitiam legis: quum tamen iustitiæ Dei non essent subiecti.
 Luc. 15. g. Non seruituram se dicēs Hierusalem. Ier. 2. d. Designat synagogam non velle subijci
 præceptis Dei, vt viri. Iob. 19. c. 21. b. 32. b. ps. 135.
 Seruus Hebræus, qui non perpetuo seruit, est discipulus doctorei cōmissus: vel peccator poeni-
 tens. Perpetuo autē seruiens propter amorē vxoris est, qui diligit carnē suam: cuius gratia est in
 perpetua

Gre. f. i. reg. 12.
 Arno. f. ps. 104.
 Hier. f. Isa. 42. 49. &
 f. Agge. 2.
 Gre. 2. f. mor. 22.
 Beda. f. gene. 30.
 Bas. f. ps. 116.
 Hila. f. ps. 134.
 Rup. 2. f. Sopho. 3. &
 2. f. Exod. 12. & 11. f.
 Ioan.
 Aug. epist. 120.
 Amb. l. Roma. 6.
 Ori. f. Mat. ho. 19. 10.
 Hila. f. Mat. c. 22.
 Hic. f. Mat. 21. 22.
 Aug. d. verbis domi-
 ni. sermo. 33.
 Gre. ho. 36.
 Rup. f. Reg. 2.
 Aug. 1. q. in euan. 25.
 Hier. 1. Iere. 21. & f.
 Eze. 48.
 Gre. f. i. reg. 8.
 Aug. ser. 71.
 Beda. f. gen. 22.
 Orig. f. gen. 16. 16. &
 f. Iob. ho. 3.
 Philo. de i. e. p. Noe
 Amb. de Iacob. 3.
 Aug. f. ps. 46. 78.
 Geor. venet. cant. 2.
 ton. 7. cap. 4.
 Beda. f. gen. 9. 25. 27.
 Hila. f. Mat. can. 31.
 Aug. f. Ioan. trac. 112.
 Hic. f. Isa. 42. & epi-
 sto. Beatitudinis, &
 f. Iere. 2.
 Gre. f. i. reg. 7. & 14.
 nota. 21.
 Ori. f. gene. ho. 16. &
 f. Iose. ho. 10.
 Amb. epist. 1.

Imitatores malorū.
 Obtemperantes bo-
 no praelato.
 Diligere Deum p
 temporalibus.
 Christ' fact' homo
 Christianus.
 Apostoli & prædica-
 tores.
 Propheta.
 Ecclesia condēnans
 malos.
 Fideles sub epō.
 Ministri ecclesiæ.
 Iudæi.
 Iudæi serui christia-
 norum.
 Mali serui bonorū.
 Iudæi seruientes, vt
 serui sacerdotio.
 Iudæus cum iustitia
 legis.
 Discipulus.
 Peccator poenitens.
 perpetua

perpetua seruitute peccati. Exo. 21. a. Deut. 15. c. Seruus quoq; sempiternus est, qui perseuerat in
 vita actiua. Item qui in infernum detruditur. Appetitus quoq; debet esse seruus rationis in se-
 culum. Seruit etiam sex annis, qui laborat in vita actiua: & qui in hac vita perseuerat in statu
 peccati. Serui & ancillæ sunt, qui nobis ad discipulatum seipfos subdiderunt: vel à nobis empti
 sunt de exteriori seruitio. Leui. 25. b.
 Serui dicuntur, qui adhuc timore bene operantur. Gen. 32. a. Exodi. 10. a. 20. b. 21. a. Ioel. 2. g.
 Item qui per opera misericordiae robusti sunt in ministerium bonorum. i. Reg. 8. c. Item qui va-
 pulant ab eo, & oculos habent in manibus percutientis domini. ps. 122.
 Seruus Abraham, qui deduxit Rebeccam ad Isaac. gen. 24. a. Typus est sermonis prophetici,
 & chori apostolorū, & prædicatorum: qui ducunt animas ad Christum. Designat etiam legem,
 per quam ecclesia sponsa Christi despondebatur: quæ propter antiquitatem seruus senior nun-
 cupatur. Alij autem serui, qui serant cum seruo præcipuo Abraham, designat eos, qui pro tempo-
 ralibus seruiunt Deo. Gene. 24. c.
 Seruus debens decem milia talentorū designat praelatos & doctores malos in ecclesia. Matt.
 18. c. Praelati etiam sunt serui, quibus committit pater familias bona sua. Mat. 25. a. Vel seruus ac-
 cipiens quinque talenta, designat Iudæos venientes ad fidem: accipiens autem duo, gentiles: acci-
 piens vero vnum, Iudæos in infidelitate remanentes.
 Seruitus peregrinorū humilitatem indicat: qualis erat in Abraham. Gene. 15. c. 18. a. Fulgen. episto. 3.
 Famulus domini dicitur Moyses designat legem, quæ est velut Dei ministra. Iosuf. 8. f. Ori. f. Iosuf. ho. 15.
 Seruus Centurionis, cui præcepit, fac hoc, & facit, est corpus bene institutum m obtemperans
 animæ. Luc. 7. a. Hunc seruum si quis delicatē nutriat, sentiet contumacem. Pro. 29. c. Cassia. coll. 7. cap. 5.
 Serui Abimelech, qui abstulerunt puteum aquæ ab Abraham. Gene. 25. c. sunt infideles, aut
 hæretici repudiantes mysteria. Iidem sunt mancipia Tyri. Eze. 37. c.
 Serui hominum dicuntur. i. Cor. 7. d. qui humanis se subiiciunt superstitionibus. Amb. f. i. cor. 7.
 Serui ambulantes in equis sunt, qui seruiunt peccatis: aut qui ita sunt humiles, vt serui repu-
 tentur. Ecc. 12. 10. d. Hic. f. Ecc. 12. 10.
 Seruus Dei dicitur est Nabuchodonosor. Iere. 25. b. 27. a. Non quia bonus: sed quia exequu-
 tus est voluntatem Dei in euertenda Hierusalem. Sic seruus sempiternus accipitur Leuiathan à
 Deo, quando & in hac vita vsibus electorum diabolus seruit, & postea æternis gehennæ igni-
 bus ante eorū oculos mancipatur. Iob. 40. d. Inuitus tamen seruit voluntati Dei: nec vnq; tran-
 sit in adoptionem filij.
 Famula est anima operans spe mercedis æternæ: vel ipsa operatio. Exo. 21. a. Lyr. f. Exo. 21.
 Famula Rachelis est Bala. Gene. 30. a. quia phantasmata seruiunt contemplationi. Beda. f. gen. 30.
 Seruile opus est opus peccati. Leui. 23. a. De quo saluator ait. Ioan. 8. d. Qui facit peccatum,
 seruus est peccati. Et seruiunt manus in cophino, quando quis exercet opera peccati: cuius effi-
 citur seruus. ps. 80.

Sefac.

Sefac. i. linum, vel byssus tua, aut gaudium tuum, siue senarius tuus: rex Babylonis. Iere. 25. e. Hic. f. Iere. 6.
 51. c. Et sumitur pro Babylone, & pro hoc mundo, cuius rex est diabolus.

Seth.

Seth, id est, positus, vel posuit, aut, iuxta Augustinū, resurrectio: filius Adam natus post mor-
 tem Abel. Typus est resurrectionis Christi: sicut Abel mortis eiusdem. Gen. 4. a. Num. 24. c. Aug. 15. ciui. Dei. 18.
 Luc. 3. g. Beda. f. gen. 4.

Sethim.

Sethim. i. spina: est genus arboris in cremo spinæ albæ simile, colore & folijs, non magnitu-
 dine. Alioqui tam grandes arbores sunt, vt latissima ex illis tabulata cædantur: lignumq; for-
 tissimum est, & incredibilis leuitatis ac pulchritudinis: ita vt ex his etiam vasa torcularium, quæ
 ἀρωμα καὶ ἄλυστρος vocant, ditissimi quiq; & studiosissimi faciant: quæ ligna in locis cultis, & in
 Romano solo absq; Arabiæ solitudine non inueniuntur. Dicitur etiam Sitta, ex qua ligna ar-
 cæ, & tabernaculi facta sunt instrumenta. Aliqui aiunt Sethim esse cedrum, & esse lignum illud,
 quod nos laticem dicimus: quantum pro laticē interpretatio nostra habeat cedros.
 Sethim vt sunt ligna incremabilia & imputribilia, significare possunt incorruptibilitatem vi-
 tæ, & fidei firmitatem: & vt ex illis constituitur tabernaculum, significant Christi membra, ex
 quibus constituitur ecclesia. Exo. 25. a. 27. 30. 36. 37. a. 38. a.
 Columnæ de lignis Sethim, & veteres significare possunt angelos: & doctores. Exodi. 25. b.
 26. f. 30. a.
 Sethim vt interpretatur spina, curas huius seculi significare potest. Mich. 6. b. Vbi est nomē
 loci montis Sinai: vbi erant multæ arbores spinæ albæ. Significat etiam spinas peccatorū, & vo-
 luptatum, à quibus exuuntur sancti. Exo. 26. a. f. Glo. ord. f. Mich. 6.
 Sextarius.

Perseuerans in vita
 actiua.
 Perseuerans in pec-
 cato.
 Seruientes timore.
 Sermo propheticus
 Chorus apostolorū
 Lex.
 Seruientes pro tem-
 poralibus.
 Praelati
 Iudæi.
 Gentiles.
 Humilitas.
 Lex.
 Corpus.
 Infideles.
 Hæretici.
 Seruientes peccatis.
 Humiles.
 Diabolus inuitus fa-
 ciens voluntatē dei
 Bona operatio.
 Phantasmata.
 Peccatum.
 Mundus.
 Resurrectio Christi
 Vita incorrupta.
 Fides.
 Membra Christi.
 Angeli.
 Doctores.
 Curæ seculi,
 Peccata.
 Voluptates.

Philo. 2. allego.
 Hic. adge. Iou. 2.
 Gre. f. i. reg. 8. & f.
 Eze. ho. 3.
 Beda. f. Exo. 23.
 15. f. Leui. 25.
 Gre. f. i. reg. 8.
 Hic. f. Ioel. 2.
 Aug. f. ps. 122.
 Ori. f. gen. ho. 10.
 Aug. ser. 75.
 Beda. f. gen. 24.
 Rup. 6. f. gen. 40.
 Ori. f. Mat. ho. 7. 33.
 Hila. f. Mat. cano. 17.
 Fulgen. episto. 3.
 Ori. f. Iosuf. ho. 15.
 Cassia. coll. 7. cap. 5.
 Amb. f. i. cor. 7.
 Hic. f. Ecc. 12. 10.
 Hiero. f. Iere. 25. & f.
 Iob. 40.
 Gre. 33. mor. 19.
 Rup. 6. f. victo. ver-
 bi Dei.
 Lyr. f. Exo. 21.
 Beda. f. gen. 30.
 Hic. f. Leui. 23.
 Aug. de spū & litera
 15. & 1. ps. 80.
 Hic. f. Iere. 6.
 Aug. 15. ciui. Dei. 18.
 Beda. f. gen. 4.
 Hiero. f. isa. 41. & f.
 Ioel. 3.
 Geor. vene. canti. 1.
 ton. 4. cap. 32. & to-
 no. 7. cap. 23.
 Geor. ven. can. 1. to-
 no. 7. cap. 27.
 Glo. ord. f. Exo. 25
 Glo. ord. f. Mich. 6.

Sextarius est mensura, & dicitur eo quod sit sexta pars congi: seruebatque hæc mensura tam liquidis, quam aridis rebus. Continet autem sextarius duas heminas. Aliquibus videtur tantum esse mensuram liquidorum.

Ifych. l. Leui. 14.

Sextarius olei mensuram fidei significare potest: quæ nec plus nec minus capit, quam credendum est: quia excessus & defectus pertinet ad infidelitatem. Leui. 14. b. 19. g.

Mensura fidel.

Sexus, uide Genus.

Siba.

Zyta. l. 1. reg. 16.

Siba. i. exercitus vel militia, aut fortitudo, vel ceruus, siue nauis veniens: seruus Saulis & Me- phiboseth: qui detraxit domino suo coram Dauid: qua ratione typus est detractorum. 2. Reg. 9. a. 16. a.

Detractores.

Sibilare, Sibilus.

Sibilare est sibilum edere. Sibilus autem est, qui fit ore, compressis dentibus & parum ductis atque contractis labris: quod solent facere, qui equos, boues, & huiusmodi ad bibendum ducunt, ut libentius bibant: & solent pastores sibilum oues vocare.

Hic. l. 1. sa. 7.

Sibilasse dicitur Deus, quando mouit & impulit Aegyptios, & Assyrios, & etiam exercitum Romanorum aduersus Iudæos. Isa. 5. g. 7. c.

Puniens Deos.

Gre. 3. mor. 26.

Sibilus aure tenuis, in quo auditur Deus, est quum saporem incircumscriptæ veritatis contemplatione subita subtiliter degustamus. 3. reg. 19. c. Potest etiam designare primū aduentū Christi, quando latuit sub carnis infirmitate. Sibilus etiam pastoris boni est Christi, & prædicatoris vocantis oues, & Dei interius inspirantis. Mich. 6. d. Zach. 10. c.

Inspiratio. Primus aduentus Christi.

Rup. 5. f. reg. 11. & f. Zach. 10.

Sibilare dicuntur boni angeli, plangentes animas peccatricum. Sopho. 2. d. Ediuerso dæmones sibilant, quando animam peccatricem irrident. Thre. 2. c.

Hic. l. Sopho. 2.

Sibilant homines vulgi, quum alicui insultant: ita sibilabant Iudæi in Christum crucifixum. Et ut sibilus est vox incondita: ita Iudæi non loquebantur, quia verbum Dei amiserant: sed sibilabant. Thren. 2. e.

Iudæi insultantes Christo.

Hic. l. Mich. 6.

Sibilus draconis est in interitum carnis: ut spiritus saluus sit in die domini. Mich. 6. d.

Hic. l. Iere. 18.

In sibilum redacta est Iudæa, hoc est, in contemptum & in stupor. Iere. 18. c. 19. b. 25. b. Eze. 27. g. Sibilat autem super peccatorem, aut super populum Iudæorum intuens locum eius, qui admiratur eius interitum. Iob. 27. d. Et stringit os in sibilum, qui ad ea, quæ contempserat, verba spiritualia conuertitur: ut iam credere & prædicare incipiat, quæ prius, dum iniquum florere cerneret non credebatur. Nam sit plerumque, ut infirmorum animus de auditu veritatis trepidet, quando florere contemptores veritatis videt. Sed dum iusta ultio iniustos subtrahit, alios ad prauitatem compescit. Vnde per Salomonem dicitur. Pro. 21. b. Multato pestilente, Sapietior erit paruulus.

Admiratio de interitum malorum.

Gre. 18. mor. 13.

Sibilant homines vulgi, quum alicui insultant: ita sibilabant Iudæi in Christum crucifixum. Et ut sibilus est vox incondita: ita Iudæi non loquebantur, quia verbum Dei amiserant: sed sibilabant. Thren. 2. e.

Sica, Sicarius.

Glo. int. l. Iudi. 3.

Sica est genus gladii breuioris. Sicarius autem, qui sica. i. gladio hominem interfecit: vel sicā maleficij alicuius gratia gerit. Sica, qua Ehud occidit Eglon, sermonem euangelicum designat, quo occiditur diabolus, aut peccator. Iudi. 3. d. Iere. 50. f. Acto. 21. g.

Sermo euangelicus.

Siccari, Siccus, uide Arere.

Siceleg.

Siceleg. i. effusio sextarij, vel mensuræ, aut coangustans sextarium vel mensuram: ciuitas Palestinorum, in qua habitauit Dauid profugus à Saule: quæ postea facta est tribus Iuda. Iosu. 15. c. 19. a. 1. Reg. 27. b. Typus esse potest gentilitatis, ad quam venit Christus per suos discipulosque coniuncta est ecclesie per fidem susceptam.

Gentilitas.

Sicera.

Hic. ad Nepotia.

Sicera est apud Hebræos omnis potio, quæ inebriare potest: siue illa quæ frumento conficitur, siue pomorum succo, aut aliquo alio genere.

Beda. l. pro. 31.

Sicera danda merentibus. Pro. 31. a. est consolatio spiritualis: & doctrina tristibus & poenitentibus proponenda, ne abundantiori tristitia absorbeantur.

Consolatio spiritualis.

Hic. l. 1. sa. 5.

Sicera est ebrietas omnium vitiorum, omnes continens passionem. Isa. 5. e.

Hic. l. 1. sa. 28.

Sicera inebriantur hæretici, quando abutuntur doctrina philosophorum. Est autem illis sicera confectio malitiæ & nequitia. Isa. 28. b.

Pasiones inordinate Abusus philosophi.

Each form. sp. 1. a. 8.

Sichar, Sichæ, Sichima.

Sichar. i. conclusio, vel clausura, aut inebriatio, vel merces. Sichen autem interpretatur humerus, siue pars, vel labor, aut matutina vitia: Filius Emor, qui oppressit Dinam filiam Iacob. Ab eo

Ab eo dicta est ciuitas Sichen, quæ postea corrupto vocabulo, iuxta Hieronymum, dicta est Sichar. Videtur autem appellari Sichen per anticipationem, quando ait Moses Abraham venisse in Sichen.

Iugum obedientiæ.

Sichen, ad quam venit Abraham egressus de terra sua, ut interpretatur humerus, significat iugum obedientiæ religionum: & diligentem executionem, & labores. Gene. 12. b. 33. d. Designat etiam bona opera, quæ dat Iacob Iosepho in hæreditatem. Gen. 48. d. Item opera Christi, quæ ipse diuidit fidelibus. ps. 106.

Phil. de migr. Abrah. Amb. 1. de Abrah. 2. & de bñe pñar. 3. Hic. l. ps. 106. Amb. de Ioseph. Aug. ser. 31.

Labores.

Opera Christi.

Lex vetus.

Infidelitas Iudæorum.

Sichen ut interpretatur humerus, ubi pascebant fratres Ioseph oues, designat legem veterem, quæ erat iugum graue. Gene. 37. c. Potest etiam typus esse infidelitatis Iudæorum: qui dorsum verterunt Deo.

Hic. l. Hofe. 6. Aug. l. ps. 59.

Opera.

Sichen præterea ut interpretatur humerus, generaliter designat opera, siue bona siue mala: & in Sichen sacerdotes interficiunt alios, quando prauis operibus illos scandalizandò occidunt. Hofe. 6. d. Et diuiditur Sichima, quum bona opera separantur à malis. ps. 59.

Beda. l. ps. 59.

Ablatio prauorum affectuum.

Sichen data à patre Iosepho in hæreditatem, designat testamentum Iudæorum: cuius participes fiunt gentes & Samaritani. Vel designatur, quod ubi siccant stupa & vitia, traditum est Christo, ut illi deinceps seruiretur: ideo dicitur diuidi Sichima. ps. 59.

Phil. 2. allego.

Sichen etiam interpretatur succollatio, & designat corruptionem, seu ablationem prauorum affectuum. Hanc dat Iacob Ioseph exercitum se circa sensibilia. Cepit eam Iacob arcu & gladio suo, hoc est, verbis vim secandi repugnandi que habentibus.

Aug. l. ps. 59.

Gentilitas.

Sichen, ubi abscondit Iacob idola, designat gentilitatem: Et diuiditur Sichima, quum credentes ex gentibus separantur à non credentibus. Gen. 35. a. ps. 59.

Phil. de migr. Abrah. Gra. 1. reg. l. epi. 62 Beda. l. gen. 34. Ricar. de. l. vi. q. de 12. pñar. 50.

Diabolus.

Hæreticus.

Temerarius.

Hypocrita.

Sichen ut interpretatur ebrius, typus est diaboli opprimentis animam vagam: vel hæretici. Est filius Emor, hoc est, asini, & designat temerarium volentem corrumpere iudicium mentis. Perit autem Sichen uxorem Dinam, quam corruerat: quia malignus spiritus festinat, ut licenter possideat animam, quam prius occulta seductione corruerat. Designat etiam hypocritam, qui laborat pro pudore & honore, non pro Deo: vnde & circumcisus est, sed non pro Deo. Ideo filius asini: & competit illi interpretatio humeri vel laboris. Gen. 34.

Siclus, Stater.

Siclus idem est, qui stater, habet drachmas quatuor: drachmæ autem octo latinam vnciam faciunt: Ita ut vnus panis decem vncias habere dicatur. Estque siclus pondus & moneta: & habet viginti obolos: & sexaginta sicli faciunt minam, quæ continet obolos ducentos. Exo. 30. b. Leui. 27. c. Num. 3. g. Ezech. 4. c. 45. d.

Hic. l. Eze. 4. 4. f.

Fides.

Siclus sanctus, quo emendus est aries. Leui. 27. c. synceram fidem significare potest. Sicli etiam dimidium fidem & obseruantiam præceptorum designat: quia valet decem obolos. Exo. 30. b.

Or. l. Leui. ho. 3. Glo. int. l. Exo. 30.

Præcepta charitatis.

Opera excellentia legem.

Sicli duo dici possunt duo præcepta charitatis: sicli vero decem sunt operatio decem præceptorum. Gene. 24. c. Exo. 21. d. Leui. 5. d. Stater etiam significare potest opera maiora, quæ sunt opera legis. Matth. 17. d.

Rup. 6. f. gen. 42. Amb. epist. 1.

Prædicatio.

Stater argenti prædicationem verbi Dei significare potest, propter sonoritatem argenti. 1. Regum. 9. b.

G. e. l. reg. 9.

Sapientia.

Sacra doctrina.

Quatuor euangelia.

Siclus Ambrosio dicitur didrachmum: & est typus sapientiæ: & stater in ore piscis designat sacram doctrinam, seu vtrūque testamentum: quod per confessionem fidei in ore habetur. Matth. 17. d. Leui. 27. d. Peculiariter etiam designat quatuor euangelia propter quatuor drachmas: quæ euangelia fuerunt in ore Christi.

Amb. epist. 1. Hila. l. Mat. c. 80. 17. Hic. epi. Et factus est Itych. l. Leui. 27. Aug. l. ps. 137.

Confessio.

Stater etiam in ore piscis designat confessionem, quam obtulit Christus pro nobis: & habet duo didrachma: ut ostenderetur similitudo carnis: dum eodē & seruus & dñs pretio liberatur.

Hic. l. Mat. 17.

Auaritia.

Stater præterea in ore piscis typus esse potest auaritiæ: & ut stater habebat imaginem Cæsaris, ita auaritia habet imaginem diaboli: non Dei. Matth. 17. d.

Or. l. Eze. ho. 13. & l. Mat. 4.

Sicli aromati quingenti: & ducenti quinquaginta. Exo. 30. c. Vide appendicē, de numeris.

Sidon.

Sidon. i. venatio, aut insidiatio, siue viaticum, aut nauis iudicij: ciuitas Phœnicæ à Sidone filio Chanaan condita.

Existentes sub lege.

Sidon aliquando significat existentes sub lege. Isa. 23. a. Vel designat eos, qui securiorem vitam, & à peccatis liberam agunt: qui tamen à bonis operibus torpescunt, innocentiam sibi sufficere putantes.

Gre. prolo. mor. 3. & 3. p. admo. 19.

Gentiles.

Apostoli.

Sidon saepe significare solet gentiles. Gene. 49. c. 3. reg. 17. b. Zach. 9. a. Mat. 15. b. Luc. 4. c. Sidonij ut dicuntur venatores, significare possunt apostolos & prædicatores, qui sunt venatores peccatorum, conuertendo eos ad poenitentiam. Gen. 49. c.

Or. l. Luc. 11. 33. Hic. l. Zach. 9. Beda. l. gen. 49.

Mercatores.

Sidonij quandoque dicuntur mercatores propter multam negotiationem, quam Sidonij exercebant. Isa. 23. a.

Amb. de Elia. 19.

Ori. f. Pae. ho. 14.
Hie. f. Ila. 8. 29.
Euchim. plo. in ps.
Aug. f. apo. ho. 4.

Signare legem est abscondere mysteria Iudæis. Iſai. 8. c. Et signatus liber erat ſacra ſcriptura. Abſcondere myſteria Iudæis.
Iſa. 29. d. Apo. 5. a. 10. b. Erat autem ſignata ſcriptura Iudæis, præcipue vocatio gentium, & ipſorum Iudæorum diſſipatio: ne cam igni traderent, & vt Chriſti opus redemptionis impleretur. Alijs autem erat ſignata propter diuerſitatem idiomatis Hebraici à Græco & Latino. Vnde in aliam linguam tranſlatus, non plene exprimitur. Signata etiam erat ſcriptura, propter varios & figuratos loquendi modos: ne porcis traderentur margaritæ.

Clauſa ſcriptura Iudæis & gentibus.

Greg. 11. mor. 11. & 27. mora. 18.

Signantur quaſi in ſacculo delicta noſtra. Iob. 14. d. quia hoc, quod nos exterius agimus, niſi poenitentia interueniente diluamus, in ſecreto iudiciorum Dei ſub quadam occultatione ſeruat: vt quandoq; etiam de ſigillo ſecreti exeat in publicum iudicij. Vnde etiam per Moſen dicitur. Deut. 32. e. Nonne hæc condita ſunt apud me: & ſignata in theſauris meis? In die ultionis reddam illis. Quum vero pro malis, quæ fecimus, diſciplinæ flagello atterimur, & hæc per poenitentiam deſemus: iniquitatem noſtram ſignat & curat: quia nec inulta hic deſerit: neq; in iudicio punienda reſeruat. Vel certè peccata noſtra ſignantur in ſacculo, quum mala, quæ fecimus, ſollicito ſemper corde penſamus. Sic dicebat Dauid. pſalm. 50. Iniquitatem meam ego cognoſco, & delictum meum coram me eſt ſemper. Signat etiam in manu omnium hominum opera Deus: quia dum virtus incomprehenſibilis maiestatis agnoſcitur, ab vno quoq; ſubtilius ſua vita penſatur. Vel quia ſic Deus rationabilem creaturam condidit, vt quod egerit, ignorare non poſſit, ſiue prauum id ſit, ſiue rectum. Iob. 37. b.

Seruans Deus peccata puniendâ.

Memoria peccatorum

Cognitio ſui

Diabolus imprimens ſuam imaginem.

Perſectio imago Dei in lucifero.

Ori. f. Eze. ho. 13.
Gre. 31. mor. 24.

Signaculum ſimilitudinis dicitur diabolus: quia ſuam conatur diabolus imaginem imprimere. Chriſtus autem etiam eſt ſignaculum ſimilitudinis, ſecundum qd̄ imprimi imaginem Dei. Ezech. 28. c. Vel dicitur Lucifer ſignaculum ſimilitudinis, ob expreſſionem. De ſigillo quippe anuli talis ſimilitudo imaginaliter exprimitur, qualis in ſigillo eodem eſſentialiter habetur. Angelo maius aliquid tribuitur, quum non ad ſimilitudinem Dei conditum, ſed ipſum ſignaculum ſimilitudinis dicit: vt quo ſubtilior eſt in natura, eo in illo ſimilitudo Dei pleniſ credatur expreſſa.

Sigm.

Hie. f. Iſa. 25.

Simfundantes Chaldæam, designant peſſimos dæmones inſtituentes proſpera mundi cum multitudine vitiorum. Iſa. 23. c. Hebraicè ſcribitur *דַּיָּוָן* Cijm: quod. ps. 71. ponitur pro Aethiopicibus deſerta incolentibus. Dæmones.

Silere, Tacere, Silentium.

Silere eſt non loqui: quod & tacere dicitur: differunt tamè, qd̄ ſilere dicitur, qui nondum cepit loqui: tacere vero, qui iã cepit. Cõfunduntur tamen hæc inter ſe. Silere autem interdum eſt ceſſare à bello. 1. Macha. 9. f. Siluit terra annis duobus. Expauere. Haba. 2. b. Sileat à facie eius omnis terra. Expectare. Iob. 3. d. Nonne diſſimulaui, nonne ſilui? Negligere. Eſthe. 4. d. Si enim nunc ſilueris. Quieſcere. ps. 106. Siluerunt fluctus eius. Idem etiam eſt tacere. Item vita carere. Iob. 3. b. Nunc dormiens ſilerem. Repudiare. ps. 27. Deus meus ne ſileas à me. Tacere etiã eſt differre. 2. Reg. 13. d. Nunc ſoror mea tace, frater tuus eſt. Obluiſci. Iſai. 62. a. Propter Sion non tacebo.

Dæmones.

Hie. f. Sopho. 3. & f. Iſa. 4.
Aug. f. ps. 34. 49. 82. & de ouibus. 3.

Silere quandoq; eſt diſſimulare: & ſilens Iacob iniuriam Sichen, designat Deum diſſimulantes peccata ad poenitentiam. Gen. 44. a. Silet etiam Deus in dilectione Sion, quum non caſtigat, ſed ignoſcit, & expectat ad poenitentiam. Sopho. 3. d. ps. 49. Iſa. 42. c. 57. e. 65. a. Demum ſilere dicitur, quia non ſtatim vindicat in proteruos, & quia nondum venit ad iudicium. ps. 34. 82. Non autem ſilet nunc à præceptis: per quæ ſemper loquitur nobis. Tacere ediuerſo dicitur Deus aliquando, dum non miſeretur. Iſa. 64. d. Nunquid ſuper his continebis te domine, tacebis, & affliges nos vehementer?

Diſſimulans Deus. Expectans ad poenitentiam. Dans præcepta. Non miſereri.

Gre. 11. mor. 17.

Tacens Iob ad deſpectionem propinquorum. Iob. 31. d. Designat Chriſtum tacentem tanq; ſilentium Chriſti, ouem in paſſione. Silentium Zachariæ vsq; ad ortum Ioannis filij ſui. Luc. 1. designauit ceſſationem prophetarum in populo Iſrael. Vel taciturnitatem ænigmatum prophetarum vsq; ad ortum Ioannis & Chriſti, quando ceperunt manifeſtari. Silebant autem in populo Iudæorum, qui verbum Dei amiſerant.

Silentium Chriſti.

Ceſſatio prophetarum in Iſrael.

Glo. ord. f. Sopho. 1.

Silentium populi Hieruſalẽ, ne reſponderent Rapſaci, designauit non contendendũ cũ diabolus in tentationibus: nec altercandũ cum hæreticis: ne fallantur ſimplices. 4. reg. 18. g. Iſa. 36. d. Silere dicitur terra à facie Dei: quia nemo coram ipſo gloriari debet. Habac. 2. d. Sopho. 1. b. Ita ſilet omnis caro à facie domini. Zach. 2. d.

Fugiendæ tentationes.

Amb. 1. officia. 5.

Silet à bonis, qui bene ſibi conſcius falſis conuitijs non mouetur: non æſtimans plus ponderis in alieno eſſe conuicio, q̄ in ſuo teſtimonio. ps. 38.

Non moueri conuicijs.

Glo. int. f. Iſa. 47.

Tacet, qui ſe reũ agnoſcit, & compungitur. Leui. 10. a. Sic tacuit Babylon. Iſa. 47. b.

Compunctio.

Hie. & Gre. f. ps. 31.

Silentium nõ dandũ deo, eſt nõ ceſſandũ eſſe ab eius laudibus & oronibus. Sic nõ tacet cuſtodia deſtota

Laudare Deum.

Orare. Conſideri.

Iſtes tota die & nocte. Iſa. 62. c. Et non tacent oculi, quũ non ceſſant à ſtetu. Ier. 14. c. Thren. 2. f. 3. e. E diuerſo tacere dicitur, qui non conietur peccata ſua, nec laudat Deum. ps. 31.

Amb. de õbit. val. t. Gre. 1. moral. 6. 7 & 30. mor. 2. 4. 1. Ezechie. ho. 14.

Tranquillitas à terrenis deſiderijs. Ceſſare à peccatis.

Silere eſt mentem à terrenorum deſideriorũ voce reſtringere. Iob. 3. d. Silebit ſolitarius, reuoluit ſibi gaudens myſteria: vel non opus habens excuſatione peccati, quod matura cõfeſſione præuenit. Vel ſilebit, quia non miſcebit ſe iuuenibus tumultuãibus: & quia facile ſuſtinebit iniurias. Thre. 3. d. Silet etiam, quia nullis prauæ actionis clamoribus perſtrepunt. Omnis namq; iniquitas apud ſecreta Dei iudicia habet voces ſuas: vnde ſcriptum eſt. Gen. 18. c. Clamor Sodomitũ & Gomorrhæorum multiplicatus eſt. Designatur etiam tranquillitas contemperationis. Silentium autem media hora, designat breue tempus huius vitæ. Apo. 8. a.

Tranquillitas contemperationis. Breuitas vitæ.

Incredulitas Iudæorum.

Silentium quietum in natiuitate Chriſti incredulitatẽ incarnationis eius apud Iudæos deſignabat. Sap. 18. c. Et conticeſcentes in tenebris impij, ſunt Iudæi non conſitententes Chriſti, ſed perſiſtentes in errore. 1. Reg. 2. b. Sic conticuit Moab nõ te. Iſa. 15. a. Vbi etiam designantur dæmones ceſſantes à tentationibus, in cordibus vero peccatorum manentes. Silet etiam fluctus, cum ceſſant tentationes. ps. 106. Et ſilens terra eſt quies à tentationibus. 1. Mach. 7. g.

Gre. 1. reg. 2. Hie. f. Iſa. 15. 4. no. f. ps. 106. Ricar. de. f. victo. de vitio mutabilitat. 1.

Ceſſantes dæmones à tentando.

Tacere pugnantem Deo. Exo. 14. d. Indicat tranquillitatẽ, quẽ habetur in tẽtationis fine: Et ſilens terra mortuo rege Babylonis, designat quietẽ ſanctorum eiẽ cõ diabolõ. Iſa. 14. b.

Glo. int. f. Exo. 14. Hie. f. Iſa. 14.

Quies cõtra poſt tentationes.

Sileret homo, & dormiens ſuo ſomno requieſceret. Iob. 3. b. Dum ad æternẽ requiem patriẽ ductus, quaſi ſe ceſſum quandam à clamore humanæ infirmitatis inueniret. Poſt peccatum nãq; quaſi clamans vigilat, qui contentionem carnis propriæ repugnans portat.

Glo. int. f. Exo. 14. Hie. f. Iſa. 14.

Gloria celeſtis.

Cum ſilentio vadunt aquæ Siloe. Iſa. 8. b. Quia doctrina Chriſti eſt pacifica. Silentium quoq; eſt cultus iuſtitie. Iſa. 32. b. quia fides eſt in ſilentio. Silentium autem, in quo eſt fortitudo, eſt obedientia præceptorum Dei. Iſa. 30. d.

Gre. 4. mor. 30.

Doctrina Chriſti pacifica.

Silentium Iudææ deſolationem eius indicat. Silentium autem habent Iudæi in ſcripturis, quando dant eis varias interpretationes, nec ad ipſius veritatẽ attingentes. Amos. 8. a. Hoſe. 4. b. Tacere dicuntur iuſti, non obmuteſcere. Contra mali obmuteſcunt vt Sadducæi: ſed non tacent. Matth. 22. d.

Hie. f. Amos. 8. & f. Hoſe. 4.

Obediencia præceptorum.

Tacet prudens prædicator tempore malo: ne mittat margaritas ante porcos. Tacuit etiã prudens, quando Chriſtus coram perſecutoribus non aperuit os ſuum. Amos. 5. c. Iob. 16. a. Tacens adoleſcens eſt prius diſcens q̄; loquatur. Tacere enim eorum eſt, qui diſcere debent. Thre. 3. d. Iob. 6. d. 11. a. 13. a. 29. d. 33. d. Sic tacent in ſulcẽ ad Deum, quum, relictiſ idolorum ſermonibus, audiunt verbum Dei. Iſa. 42. a.

Hie. f. Amos. 8. & f. Hoſe. 4.

Deſolatio Iudææ.

Tacere debent de Deo peccatores: quia non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris. Amos. 6. d. Vel dicit, tace, ne videlicet dicat aliquid verbum, vnde peccator conuertatur. Conticuerunt ſenes, quum recta animi conſilia perierunt. Et qui debebãt docere populum, ob prauam vitam ſiluerunt. Thre. 2. d.

Ori. f. Mat. ho. 23.

Vanæ interpretationes Iudæorum.

Silere in ciuitate munita eſt non inuocare Deum, confiſſendo in terrenis auxilijs. Iere. 8. c. Conticeſcet dulcedo citharæ, quando voluptates in fine mundi ceſſabunt. Iſa. 24. b.

Lyrã. f. Amos. 6.

Glo. ord. f. thre. 2.

Glo. int. f. Iere. 8.

Hie. f. Iſa. 24.

Silex, uide Lapis.

Siliqua.

Siliqua eſt folliculus, ſiue integumentum leguminum grana includens: & ſi quid leguminibus eſt ſimile.

Verba inania. Caſmina poetarum. Ebrietas & luxuria.

Siliqua intus inanis, foris mollis, ſignificare poteſt exilem virtutem inanium hominũ, verborumq; iactantiam, qui niſi prodeſſe poſſunt: ſed inani quadam philoſophiæ ſeductione animos audientium vanis phantaſijs implent: ſicut ſiliquis corpus non reſicitur, ſed impletur. Taliã ſunt carmina poetarum. Siliquæ etiam ſunt ebrietas & luxuria, quibus ſaturari cupiebat fili? prodigus. Luca. 15. c.

Amb. f. Luc. 15. Hie. epif. Beaticud.

Silo.

Silo, id eſt, diſſoluens, vel diſcalceus, ſeu pax, aut abundãtia: ciuitas in tribu Ephraim ad ſeptẽ trionem Bethel: in qua primo poſt tranſitum Iordanis poſita eſt arca cum tabernaculo teſtimonij: ibiq; manſit, donec capta eſt arca à Philiftæis. Viderur eadem cum Galgala, ſeu parſ eius. Iofu. 20. a. 22. b. Iudi. 21. b.

Sacra ſcriptura.

Silo vt ibi erat arca domini typus eſt ſacræ ſcripturæ. 1. regum. 1. a. Secundum aliquos autem interpretatur miſſus: & eſt typus legis Moſis, qui miſſus fuit ad Pharaonem. Exo. 3. b. Venire autem dicitur in Silo, qui mittitur ad prædicandum. 1. reg. 4. a. Et deſtructio Silo eſt diſſolutio cultus legis veteris. Iere. 7. c. ps. 77. Repulit tabernaculum Silo. Poteſt etiam ſignificare populum Iudaicum, vbi prius erat arca domini: ſed inde tranſlata, non eſt illuc reducta: ſed tranſijt ad gẽtes: qua ratione interpretatur abruptio, ſeu auulſio.

Gre. 1. reg. 4.

Rup. 1. reg. 17.

Auelli à terrenis.

In Silo, hoc eſt, in auulſione, vel ex calceatione offerri ſacrificiũ dño: quia tunc offerimus ſacrificiũ acceptũ Deo, quũ auellimur à terrenis, & ſoluimus calceamenta mortalitatis. 1. reg. 1. a. ff 2 In Silo

Ori. f. reg. ho. 1.

Glo. ordi. f. 1. reg. 1. In Silo vt interpretatur missus, aut missio, adorauit & immolauit Elcana, designas Christu, qui tam viuendo, q; moriendo patri obediens fuit. 1. reg. 1. a. De quo. Philip. 2. a. Factus est obediens patri vsq; ad mortem.

Siloe.

Hoc. i. missus, vel mittens, aut ramus, siue telum: nomen fontis, aut potius torrentis intra ciuium statē Hierusalē ad radices mōtis Siō: cui, q; non aquis iugib; sed diebus certis tantū ebulliat, piscinā aut natatoriz nomē datū est. Designat doctrinā Chri, quæ vadit cū silentio. Isa. 8. b. Siloe. i. missus designat ipsum Christum, qui missus est ad tollendam nostram cæcitatē: ideo ibi illuminauit cæcū. Ioan. 9. b. Item crucem Christi: per quam illuminatur oculi nostri. Potest etiam significare apostolos, & ministros ecclesiæ: qui mittuntur ad baptizandum.

Simeon.

Simeon. i. audiens, vel exauditio: secundus filius Iacob & Liæ, qui cum fratre Leui inuasit Sichimitas, ob stuprum Dinæ: qui postmodum ligatus fuit à Ioseph coram fratribus suis: gen. 29. g. 3. d. 4. 2. f. De eius tribu erant scribæ & Pharisei. Simeon vt interpretatur exauditio, in bonum sumi potest, quum quis audit Deum: & in malum, quum quis audit diabolum, qui dicit: Hæc omnia tibi dabo & c. Generatur post Ruben, hoc est, post rectam intentionem: quia habitare recta intentione, per obedientiā exequenda sunt opere mandata Dei: qua ratione designat populum christianum in ecclesia, qui audit legem tēpore noui testamenti. Gene. 29. g. Iosue. 19. a. Potest etiam designare dolorem pœnitentiæ, qui sequitur timorem: vnde meretur exaudiri à Deo.

Simeon, qui cum Leui inuasit Sichimitas, typus est scribarū & Phariseorū aduersus Chrm eiusq; discipulos. Vel designat galam cum luxuria, quæ inuadit hōes & socios. Gen. 3. 4. d. 4. 9. a. Fuit alius Simeon senex iustus & timoratus, qui gestauit Iesum in vlnis, designans exercentes opera misericordiæ. Luc. 2. d. Typus est etiam præsentis æui carnali senio iam defessi: qui p nouum hominem renouatur vt aquila.

Simia.

Simia est animal figura proximè ad hominem accedens: quæ cauda caret: & humana opera exteriora & gestus plurimum imitatur. Simia vt imitatur hominem, falsas hæreticorum rationes significare potest, quæ veri similitudinem præ se ferunt: & etiam ipsos hæreticos, qui exterius sanctos imitantur, vt decipiant: & præterea philosophos. 3. reg. 10. d.

Simila.

Simila est farina alba, & flos, seu delicia farina triticæ, vnde delicatus conficitur cibus. Simila cocta diuinam sapientiam significare potest & meliorem sortem diuinitatis, quam in Dei seruitio puro, mundo, atq; fidei, diuina præstante gratia, comparamus. Leui. 7. 2. 9. a. Simila cum melle est persona filij Dei, qui est granum frumenti factus homo: vt simila est pinguedo tritici. Simila refertur ad humanitatē, mel ad diuinitatem. Eze. 16. c. Et simila fruxa oleo est caro Christi à peccati labe mūdissima: sed ob humane salutis amorē, cruxis sartagine rosta. 2. reg. 6. d. Leui. 6. c.

Simila in sacrificio domini misceri solita, puritatem, cognitionem Dei, sapientiam, & mysteria Christi, ac etiam theologiam significare potest. Gene. 18. a. Exo. 29. a. Leui. 2. a. 5. c. 6. b. 7. a. 2. 4. a. Et simila cum melle designat delicatos sensus sacræ scripturæ: vel literam cum sensu mystico. Exo. 16. g. Eze. 16. c. Abraham offert panes ex simila: quia magis spiritualis. Lot vero ex farina: quia non ita penetravit secreta. Vel simila est crasior cognitio: farina vero subtilior: qualis in euangelio. Miscetur cum oleo, nempe misericordiā.

Tres decimæ similæ significant confessionem trinitatis, & etiam humanitatis Christi. Leuitic. 14. b. Duæ vero decimæ similæ, confessionem diuinitatis & humanitatis in Christo. Leuitic. 23. b. 2. 4. b.

Simila fruxa in sartagine est munda mens iusti zelo sancti amoris cremata. Leui. 6. c. Simila præterea ipsam ecclesiam, & cōmunem vitam significare potest. Gen. 18. a. Leuit. 2. a. Simila quæ offertur à non valente offerre turtures vel columbas, est adeo leuis pœnitentiā, vt dubiū sit an sufficiat: vnde nō illi superfunditur oleum, cum dubitetur, an misericordiā & cōpensione dignus sit: nec ponitur thus, quum nesciatur vtrum boni odoris sit eius oratio, quam frequenter præuaricatus est. Leui. 5. c.

Similis, Similitudo, Assimilari, Dissimilis.

Similia dicuntur, quæ eadem affecta sunt qualitate: & vnum assimilatur alteri, quando similes acquirunt qualitatem, seu affectum. Dissimilia vero contrario se habent modo.

Assimilatus

Hic. f. 1. 8. Epiph. 1. contra hæresiar. tom. 3. Aug. ho. 43. Cyril. 6. f. Ioan. 15. Chry. f. Ioan. ho. 56. Ori. f. 1. 1. ho. 6. Amb. 3. de sacra. 2.

Ori. f. Iosue. ho. 14. Geor. venet. cant. 2. tom. 7. cap. 6. Beda. f. gen. 30. Ricar. de. f. victo. de 12. p. 1. 9.

Ori. f. gen. ho. 17. Amb. de bne p. 1. 3. Ber. ser. part. 8. Fulg. ad Trasim. 1.

Hic. f. 1. 1. 4.

Geor. venet. cant. 1. tom. 3. v. cap. 10. Hic. f. Eze. 16. Rup. 1. f. Matth.

Ori. f. Leuit. ho. 1. 13. & f. Eze. ho. 6. Amb. 1. de Abra. 5. Iyc. f. Leui. 3. 6. 7. Beda. f. Exo. 16. Rup. 1. f. Leui. 8.

Iyc. f. Leui. 23. 2. 4.

Gre. f. Eze. ho. 12. Glo. int. f. gen. 18. Iych. f. Leui. 5.

Obedientia Christi

Doctrina Christi

Christus. Crux Christi. Apostoli.

Obedientia.

Populus christianus. Dolor pœnitentiæ.

Scribæ & Pharisei. Gula.

Exercetes operum. Exercitia. Aetas vetusta.

Rationes hæreticorum. Heretici. Philosophi.

Diuina sapientia.

Christus. Caro Christi.

Puritas. Sapientia.

Litera cum spiritu.

Confessio trinitatis. Confessio diuinitatis & humanitatis.

Mens iusti. Ecclesia. Cōs vita. Cōs pœnitentiā.

Verbum incarnatū. Antor mundi.

Imitatio Christi. Fides.

Imitatio cœlestium.

Cōuersio Iudeorū in fine mundi.

Similitudo virtutū.

Figure veteris testamenti. Ministeria angelorum. Cōcordia veritatis. Testamēti.

Peccator respicēt.

Quatuor generacō aurarum.

Memoria peccatorū.

Simulatio demonū & hæreticorum.

superbia.

Vitia in anima.

Prædicator.

Princeps huius mundi.

Assimilatus est deus in manibus prophetarū. Hof. 12. c. q. a. p. multas similitudines se manifestauit. Hic. f. Hofe. 12. Similis Moysi dicitur propheta suscitandus, hoc est, Christus: nempe secundum carnem, non secundum maiestatem. deut. 18. d.

Assimilauit Deus Cyru. Isa. 45. a. quia fecit ipsum pcedere in figura Christi & prædicatorū. Hic. f. 1. 1. 4. 1. Similitudo manus hominis in visione Cherubim, designat verbum humanatū autōrē. & oporatorē esse mūdi. Eze. 1. b. Similis Iob: hoc est, Christo non fuit in terra: Iob. 1. b. quia ipse Deus & homo: & filius Dei per naturam, quum alij sint per gratiam: & solus sine peccato. & c.

Similitudo Dei in homine est secundum mores & charitatem: erit autem principaliter in gloria. Gene. 1. c. 1. Ioan. 3. a.

Similitudo hominis in animalibus designat imitationem Christi, quam habebant euāgelistæ: & alij sancti. Eze. 1. b. Assimilari etiā dicitur in nomine Israel, qui vere est Israelita per fidē. Isa. 4. 4. a.

Similitudo tabernaculi, vel sanctuarij, quam ostendit Deus Moysi. Exo. 25. a. est imitatio cœlestium ciuium in charitate Dei & proximi.

Similis facta caro manus Moysi carni reliquæ, quum prius esset leprosa. Exo. 4. b. Designat Israel prius infideliter affectū, in fine mūdi ad fidem conuersum, cū vniuersa ecclesia saluandū.

Similitudo pruinæ in manna. Exo. 16. c. Ad Christum refertur, quem significat pruinā. Similitudo virtutū

Similis iuncturæ tabularum tabernaculi, similes virtutes fidelium, præcipue autem fidem, spēs & charitatem, designat. Exo. 26. e.

Similitudines auri, sunt figuræ veteris testamenti: & etiam parabole: & exemplā, quæ proponuntur incipientibus. Item ministeria angelorū in ecclesia. Cant. 1. c. Similitudo autem vna rotarum. Eze. 1. d. Designat concordiam veteris ac noui testamenti, & partium eorum.

Similitudo carnis peccati dicitur fuisse in Christo, & non carnis peccati. Rom. 8. a. quia cum eadem sit caro Christi, quæ & nostra, non tamē ita facta est in vtero, & nata, sicut caro nostra: ideo non fuit caro peccati. Vnum autem de similibus dicitur loqui Christus. Iob. 33. c. quia per hoc, q; factus est similis nobis, interpellat pro nobis.

Similis est descendens in lacum, qui peccauit, sed respicēt. Vel est similis ijs, qui sunt in periculo descendendi in infernum. ps. 142.

Similitudo quatuor animalium, designat quatuor genera creaturarū: cœlestium, terrestriū, infernorum, & super cœlestium. Et horum vna est similitudo hominis: vt omnia in mundo rationabilia demonstrentur. Eze. 1. a.

Similitudo gloriæ domini erat, quam vidit Ezechiel: vt declaratur ipsum non vidisse gloriā domini in propria specie. Eze. 1. g.

Similitudo anorum, 1. reg. 6. a. est memoria turpitudinis peccatorum in respicientibus: q; iam est sine fetore, quādo dolorē habent de peccatis. Idē designabant similitudines murium.

Similis dicitur esse penā stultionis penās herodij & accipitris. Iob. 39. b. quia ecclesia eandem naturam habet, quā mali & rapaces: sed non vitur ad malum.

Similiter facientes malefici signa, vt fecerat Moyses, Exo. 7. b. Designant demones aut hæreticos transfigurantes se in angelos lucis. Ita similes auro dicuntur coronæ hæreticorum & demōnū. Apo. 9. b. quia imitant ecclesiam, in qua sunt coronæ autē. Vt similitudo tēpli dieunt ornata filia hæreticorū. ps. 143. quia non habent veram ecclesiam, sed similitudinem ecclesiæ.

Similitudo in cœlo vel in terra, vel in aquis, designat superbiam, auaritiā, & libidinem. Exo. 20. a. Similis cōpositionē tacete ei, quod offert Deo, est allumere sibi honorē diuinū. Exod. 30. d.

Similis fit homo iumentis peccādo: quia videtur carere ratione. ps. 48. Similis etiam est homo vanitati: quia præterit ex parte corporis. ps. 143.

Similis altissimo dicitur Lucifer. Isa. 14. d. quia vt Deus habet apostolos & prophetas: ita ipse pseudopostolos & pseudoprophetas. Idem dicebatur signaculum similitudinis Dei ante peccatum. Ezechie. 28. c. Similis autem dicitur effectus Lucifer alijs: quia similiter cōdemnatus est à Deo. Isa. 14. c.

Similem terram terræ promissionis promittebat Rapaces Iudæis, si & assentirentur: quū tamen similis inueniri non possit: designans diabolum, quando dixit: Eritis sicut dii. Isa. 36. d.

Similitudo reptilium & animalium in parietibus templi. Eze. 8. d. designat vitia in anima. Non est assimilatum lignum paradisi cēdro: quia angeli non se per superbiam extulerunt, vt Lucifer. Ezech. 38. c.

Dissimilis dicitur fortitudo malorum prophetarum, patribus videlicet antiquis: qui confidebant in domino, non in mendacijs. Iere. 23. c.

Simon.

Simon. i. audiens, vel obediens: nomen est multorum. Simon frater Iudæ Machabæ, qui institutus est à patre princeps consilij: typus est prædicatoris, qui debet ea consulere, quæ sunt ad Deum. 1. Macha. 2. g. 5. b.

Simon leprosus, cuius domus impleta est odore vnguenti, typus est principis huius mundi: in cuius

Ori. f. cant. ho. 1. & Mach. cap. 16.

Hic. f. Mar. 14. a. Ioan. 12. a. Vel designat ipsum mundum prius infidelem, postea vero fidelem. Potest etiam significare populum Iudaicum: & legem.
Amb. f. Luc. 7.
Amb. f. epist. 29.
Ori. f. Mar. ho. 35.
Hila. f. Mat. cao. 35.
Hic. f. Agla. f.
Hic. f. Mar. 15.
Greg. 8. mora. 30. & ho. 32.
In cuius domum ingressus Christus, eam odore doctrinae & gratiae repleuit. Mat. 26. a. Mar. 14. a. Ioan. 12. a. Vel designat ipsum mundum prius infidelem, postea vero fidelem. Potest etiam significare populum Iudaicum: & legem.
Simon qui iudicavit Magdalenam, & etiam ipsum Christum, typus est synagogae iudicantis & condemnantis Christum & ecclesiam. Luc. 7. f.
Simon Cyrenaeus, qui portauit crucem post Christum, designare potest gentilem populum, qui Christi crucem amplexus est. Designat etiam obedientes. Mat. 27. b. Mar. 15. b.
Vt autem portauit crucem in angaria, designat eum, qui laborat pro laude humana. Cogunt enim homines laudantes ad hunc laborem, ad quem non cogit timor & dilectio Dei. Crucem enim in angaria portat, qui quasi ad preceptum domini carnem domat, sed tamen spirituale patriam non amat. Vnde & Simon idem crucem portat, sed nequaquam; moritur, quia omnis hypocrita corpus quidem per abstinentiam afficit: sed tamen per amorem gloriae mundo viuunt.

Simplex.

Simplex dicitur, quod non habet multipliciter, seu multarum rerum compositionem: & simplex homo, qui verus est & sincerus: & simplex cibus, qui purus est, & non affectatus.
Simplicitas Iacob unitatem hominis spiritualis nequaquam; in diuersa diffusi: & bonam ac sinceram voluntatem significat: & etiam populum gentium. Gene. 25. d. Et simplices vt columbae, sunt minime fallaces. Matt. 10. 6. Iob. 8. d. 9. c. 12. a. 21. a. 33. a.
Simplex Iob designat eum, qui simpliciter se habet in operibus, quae agit. Designat etiam ipsum Christum vere mansuetum. Iob. 1. a.
Simplex oculus rectam intentionem significare solet: per quam totum corpus operum illustratur. Matthae. 6. c.

Simulacrum, uide Imago. Simulare, uide Fingere.

Sin, Sinai.

In i. rubus, vel odium, vel tetatio: octaua mansio filiorum Israel in deserto: quo peruenit de Elim, vel de mari. Inde autem venit in Raphidim: quia qui resistit tentationi, venit ad consolationes. Vnde ibi videtur Deus, & loquitur: sed est ibi tentatio: quia Satanas transfiguratus se in angelum lucis. Exod. 17. a. Num. 33. b. Scribitur autem per camach.
Sin, hoc est, rubus, vel odium signum esse potest passionis & resurrectionis Christi: ideo est octaua mansio: & ibi patimur odium, & inimicitias infidelium. Exo. 16. a.
Sina, hoc est, tentatio, est vnde venit dominus: quia per passionem & tentationem venit ad nos. Deutero. 33. a. Similis est autem rubo tentatio: asperum quippe virgultum est, & quod difficile manu comprehenditur: significatur autem per hunc, quia quemadmodum eorum, qui in agone contendunt, corona in sudore & labore est: Sic & corona vitae in tentationibus & tribulationibus consummatur. Leui. 7. d.
Sinai, hoc est, rubi est mons ubi data est lex: & designat ipsam legem & remissionem, & etiam multitudinem fidelium: & vt dicitur tentatio, designat sanctos tetatos, in quibus habitat Deus. ps. 67. Designat etiam carnales & terrenos, & synagogam. Exo. 19. a. 24. d. Leui. 7. d.
Moses existens in vertice Sina, designat perfectum superare tetationes, quibus populus subijcit. Sin per quodam trigesima tertia mansio filiorum Israel: & interpretatur mandatum: dicitur etiam Cades, hoc est mutata, quia ibi notatur veteris legis in nouam mutatio. Estque terminus Iudaeae: Sic accipit Augustinus sup. ps. 67. & secundum eum interpretatur mensura: & designat mensuram, qua Deus dat unicuique; secundum mensuram donationis Christi. Sina quoque, est finis Iudaeae: quia per tentationes venit ad perfectionem. Iosue. 15. d.
E Raphidim quoque; peruenitur in Sina, ubi data est lex: quia quum anima est laudabilis iudicij, capax est secretorum caelestium. Rursum quoque; post Aiongaber venit ad Sin: vt sit trigesima tertia mansio: quia semper fit reuersio ad tentationes. Nume. 33. d.
Sina in qua data est lex dicitur coniuncta esse ei, quae nunc est Hierusalem. Galat. 4. d. Non loco, sed quia lex seruitutis signata per Sina seruata fuit in Hierusalem inferiori: vnde eodem iugo seruitutis uterque; locus premebatur: quousque; descenderet illa noua Hierusalem de sursum libera, quae est mater nostra.

Sinapis.

Sinapis est herba, seu semen, condimentum praestans epulis. Ipsum autem semen tritum & cotinum tanta est acrimonia, vt lachrymas excitet coedenti: habet vim incisiuam bilis, & etiam phlegmatis, & contra venena.
Granum sinapis significare solet Christum, qui contritus per passionem exeruit virtutem in se latentem. Mat. 13. c. Marc. 4. c. Luc. 13. d.
Sinapis significat etiam martyres & sanctos viros. Vt enim sinapis nisi conteratur, nequaquam; vis virtutis

vis virtutis eius agnoscitur: nam non contrita lenis est, si vero conteratur inardescit, & quod in se acerrimum latebat ostendit: Ita vir sanctus tribulatione contritus clarescit.
Granum sinapis non vnam similitudinem tenet, regni caelorum & habitatiois animum in ramis suis: sed habet etiam similitudinem vel imaginem perfectionis fidei: & vltimus eius vsus est iste; qui habetur apud homines in ministerio corporali. Mat. 17. c. Vt autem sinapis expellit venena; sic humilitas fidei vitia. Et vt sinapis facit plorare, sed purgat, sic feruens fides, de qua Ioan. 16. d. Plorabit & flebitis vos. Diminuit autem sinapis bilem, hoc est iram: & incidit phlegma, hoc est, fastum & superbia. Alias autem teritur fides. Alias premitur. Alias seminatur: sed trita spargit odorem, vt in martyribus. Fides autem vt granum sinapis transfert montes. Luc. 17. b.
Sinapis granum praedicationem euangelij significare potest: quae minima est omnium disciplinarum. Ad primam enim doctrinam fidem non habet veritatis, hominem Deum mortuum, scandalum crucis praedicans. Confer huicmodi doctrinam dogmatibus philosophorum, & libris eorum, & splendori eloquentiae, & compositioni sermonum: & videbis quanto minor sit ceteris seminibus seminis euangelij. Sed ille cum creuerit, nihil mordax, nihil viuendum, nihil vitale demonstrat: sed totum flaccidum, marcidumque; ebullit in olera & herbas, quae cito arefcunt & corrunt. Haec autem praedictio parua in principio; cum facta fuerit in anima credentis, vel in toto mundo, crescit in arborem. Matth. 13. b. d.

Sindon.

Sindon est velum subtilissimum ex lino confectum.
Sindon munda, qua inuolutus est Christus, significare potest ecclesiam gentium in fide Christi per apostolos collectam. Mat. 27. g.
Sindon, quam fecit mulier fortis, est subtilis sanctae praedicationis textura, quae est in ecclesia. Proverbio. 31. d.
Sindon, qua vestitus erat adolescens, qui Christum sequebatur, bonam conuersationem significare potest. Mar. 14. e. Ita sindone munda inuoluitur Christus: vt designetur nil immunditiae debere afferre eum, qui Christo conspeliatur. Mat. 27. g. Mar. 15. d.

Sinere, uide Permittere.

Singuli, Singularis.

Singuli dicuntur vnusquisque; per se, hoc est, separatim, ab alijs: vnde singulare dicitur, quod est vnicum.
Singulis diebus colligentes singuli Man. Exo. 16. e. designant frequentationem in diuina doctrinae perceptione faciendam. Debet autem vnusquisque; colligere, quod sibi sufficiat.
Singulis diebus offerre sacrificium, est frequentare orationes & laudes Dei. Exo. 29. g. Leui. 6. b. ps. 144. Per singulos autem datur aequa mensura sacrificij. Leuit. 7. b. quia similiter accipit Deus orationem & bonam deuotionem pauperis & diuitis, simplicis & sapientis.
Singuli dare iubentur pretium. Exo. 30. b. quia singuli electi sedulo seruire debent in operibus bonis. Ad haec pertinere potest singulorum sacrificium. Leui. 9. d.
Per singulos filios offerrebat Iob holocausta. Iob. 1. a. Vt designetur pro vnaquaque; virtute hostiam precis immolandum: ne sapientia eleuet: ne intellectus dum subtiliter currit, aberret in consilium, dum se multiplicat, confundat: ne fortitudo, dum fiduciam prebet, precipitet: ne scietia, dum nouit, & non diligit, inflat: ne pietas dum se extra rectitudinem inclinat, intorqueat: ne timor dum plus iusto trepidat, in desperationis focum mergat.
Singulariter existere dicitur, qui separatur a malis, vt poenitentiam agat. ps. 140. Singulariter etiam fuit Christus in tribulationibus, donec transfret ex hoc mundo ad patrem: post quem transitum secuti sunt eum martyres.
Singulorum filiorum Israel nomina inscripta erant singulis lapidibus. Exo. 28. d. vt designarent singulos apostolos peculiare gratias habentes.
Singularis ferus, qui depastus est vineam domini. ps. 79. Est superbus: aut diabolus: aut Titus imperator, qui exterminauit Hierusalem.

Singultus, uide Flere.

Sinistra, Laeva.

Sinistra manus, quae & laeva dicitur, est velut contraria dexterae: & infirmior ac ignobilior habetur. Sinistra quoque; dicitur ea pars, quae versus manum sinistram vergit: & fere sinistram in malum sumitur.
Sinistra quandoque; significat minor bona: vt quum Laeva sponsi dicitur esse sub capite. Cantico. 4. o. ium factum est sub capite, nempe sub fide.
In sinistra quoque; eius sunt diuitiae & gloria. Pro. 3. c. Diuitiae quidem, hoc est, merita passionis Christi

Beda f. pro. 3.

Ber. f. cant. fer. 31. Ori. Roma. 1.

Gre. f. reg. 14. & 3. nato. admo. 27. Amb. f. ps. 118. fer. 14. Ori. f. Mar. ho. 17. Aug. f. ps. 130. & 2. fer. dñi in mont. Cyril. 12. f. Ioan. 62.

Hic. f. Eze. 1. Gre. f. Eze. ho. 4.

Arno. f. ps. 9.

Gre. f. 1. reg. 6. & 16. mora. 16. Hic. f. Isa. 30. Ori. f. Eze. ho. 9.

Glo. int. f. gen. 13. Ori. f. Mar. ho. 34. Geor. venet. cant. 1. tono. cap. 6. Hic. f. Isa. 9.

Hic. f. Iere. 22.

Cyrl. 1. f. Ioan. 12. Chry. 1. Ioan. ho. 14. Rup. 2. f. Ioan. Victo. adue. Ari. 4. Gre. Nyll. de vita Moysi. Cyril. de incar. vni. genit. 25. Hic. f. ps. 73. Aug. f. ps. 73. Aug. f. ps. 144.

Hic. f. Isa. 61. Cyril. 1. f. Ioan. 22. Glo. ordi. f. gen. 16. Hic. f. Isa. 61. Gre. 14. moral. 33. & 16. moral. 17. & 22. mora. 14. Aug. f. ps. 78. 88. Iyra. f. Eze. 43.

Hic. f. Isa. 23. 49. Arno. f. ps. 47. Aug. f. ps. 9. 77. Gre. f. ps. 50. Rup. 9. f. apoca.

Christi gloria vero, de qua ipse Christus dixit; Pater clarifica filium tuum. Ad sinistram quoque pertinet recordatio illius charitatis: quia nulla maior est, quam animam suam posuit pro amicis suis. In sinistra quoque sapientia sunt diuitia & gloria: ut diuitia accipiantur illa, quae in presenti scientia sunt: & gloria sit ea; quam accipit is, per cuius opera Deus glorificatur in gentibus. Laeva etiam significat comminationes diuinis peccatori timorem inferetes: quae tunc est supra caput, quum quis timore operatur: tunc vero sub capite, quum non timore, sed amore bene agit. Eadem ratione sinistra Dei dicitur virtus eius punitiua.

Sinistra quoque dici potest vita praesens. Mat. 6. a. Et leua sub capite est quies huius vitae. Cant. 2. a. 8. a. Potest etiam significare sensibilia & temporalia bona. Mat. 20. c. Sunt autem sub capite, quando despiciuntur, & solum necessitate sumuntur. Vbi etiam potest sinistra significare appetitum laudis, & commodi temporalis.

Sinistra erat in lege, in qua non capiebantur pisces: ideo Christus iussit mitti rete ad dexteram in noua lege. Ioan. 21. b.

A sinistris animalium erat facies vituli. Eze. 1. c. Quia signabatur cessaturum esse sacerdotium vetus, & in nouum transitorium. Vel quia in sinistra sunt trinita, ponitur vitulus indicans passionem Christi in sinistra.

Sinistra quoad significare potest liberum arbitrium. ps. 90. vbi non nominatur sinistra: sed solum latus. Cadent a latere tuo mille.

Sinistra praeterea dici potest carnis indulgentia. 1. Reg. 6. c. Item peccata per defectum commissa. Isa. 30. e. Vnde in sinistra dicitur esse cor stulti. Eccl. 7. 10. a. Et ad sinistram ire est peccatorum delectationibus consentire. Iob. 23. b. Sinistrum latus Ezechielis, designabat iniquitates Israel. Eze. 4. a. Vnde a sinistris Hierusalem dicitur esse Samaria, quasi non sint ita opere perpetrata peccata Hierusalem, vt Samariae. Eze. 16. f.

Sinistra saepe aduersitates & incōmoda significat. Gen. 13. b. 2. 4. f. 48. c. Exo. 14. c. Leui. 14. c. Sinistra quoque est locus malorum, qui a sinistris statuendi sunt. Matth. 25. c. In hac sinistra, quae est sinistra nauigij, est timor, terror, comminatio, iustitia seuera, punitio, & similia. Sinistra praeterea designat errores haereticorum: nam veritas ad dexteram pertinet. Isa. 9. d. Eze. 39. a.

Sinopsis.

Sinopsis est rubricae genus excellentissimum: potest esse typus passionis Christi. Iere. 22. d.

Sinus.

Sinus dicitur illa pars, quae est intra pectoris brachiorumque complexum: vnde & sinus vestitum est laxitas illa in tunicis supra cincturam. Hinc etiam sinus dicuntur littora curua, ad similitudinem sinus, & quasi brachij mare amplectentia.

Sinus Dei patris, in quo erat vnigenitus. Ioan. 1. b. dicitur essentiam patris: & dilectionem, quae est in patre. Est etiam Christus in sinu patris. in summa diligentia, cura & custodia diligentissima Dei patris. Victorinus ait: *ὁ ἀπὸ τοῦ* melius transferri gremij, quae sinus. Sinus Moysi, vbi abscondit manum significat etiam ipsum Deum patrem, seu eius essentiam, & etiam conuersationem nemini qua est manus, hoc est, filius. Exo. 4. a. Sinus etiam Dei dici potest sanctuarium eius vbi Deus fouet suos. Sicut enim pastor gregem suum fouet, & foetus in sinu portat: sic dominus plebem suam vegetat. Isa. 40. c. Et tunc ab hoc sinu inspectionem vel potentiam suam auertit, quum peccauerimus ei sicut abiecit populum Israel tanquam manum leprosam. ps. 73.

Sinus Christi, in quo eius oratio conuertebatur, est eius diuinitas, ad quam intra se orabat humanitas. Psalm. 34.

Sinus in quo portauit Christus agnos, passionem eius, vel affectum amoris significare potest. Isa. 40. c. Sinus Abraham, in quo erat Lazarus. Luc. 16. f. significat futuram requiem: dicitur autem fuisse in sinu Abraham: quia collocatus est cum filiis Abraham, qui pater multarum gentium est a Deo constitutus.

Sinus Abraham, cui tradita est ancilla. gen. 16. b. est honor datum populo Iudeorum, vnde subiuit.

Sinus interdum significat conscientiam, aut mentem, siue cor, aut principale animae. ps. 34. 78. 88. 128. Pro. 5. d. 6. d. Et sinus, vbi quiescit vxor, est affectus amoris. Deut. 28. f. Eccl. 1. 9. a. Et sinus altaris cubiti vnus est ipsa mens. Exo. 43. d. Iob. 19. d. 23. c. 31. d. In sinu redditur retributio, quando nondum est manifesta.

Sinus terrae in circuitu altaris. Eze. 43. d. erat fundamentum altaris proxime adhaerens terrae.

Sinus viri pauperis, in quo quiescebat ouis. 2. Reg. 12. a. Delicias diaboli significare potest.

Sion.

Sion in specula, aut siccitas, vel acervus, aut tumulus. Mons in Hierusalem, vbi erat arx a Davide constructa: quae & ciuitas David dicta est.

Sion saepe significare solet ecclesiam militantem. ps. 2. 9. 47. 50. 64. 67. 73. 77. 83. 86. 96. 98. 109. 124. 125. 127. 131. 132. Isa. 12. 14. 28. d. 23. d. 29. c. 30. d. 31. c. 33. a. 41. g. 49. d. 51. a. 52. b. 60. d. 62. a. Ie. 3. c. 4. b. 8. g. 30. c. 31. a. Amos. 1. a. 6. a. Ioel. 2. a. g. Mic. 3. d. Soph. 3. c. Zac. 1. c. 2. b. Hebr. 12. f. Refert autem

Cominationes diuinæ. Vis punitiua Dei.

Vita praesens. Temporalia bona. Appetitus laudis.

Lex vetus.

Cessatio veteris sacerdotij. Passio Christi.

Liberum arbitrium

Nimiam carnis indulgentiam. Peccata per defectum.

Aduersitates.

Locus malorum.

Haereticorum errores

Passio Christi.

Essentia patris. Dilectio. Cura seu conseruatio Dei.

Sanctuarium Dei.

Diuinitas Christi.

Passio Christi. Amor Christi. Futura requies.

Honor Iudeorum.

Conscientia.

Mens. Affectus amoris.

Deliciae diaboli.

Ecclesia militans.

autem Sion ad ecclesiam militantem, in qua est speculario: Hierusalem vero ad triumphante, in qua est visio pacis. Apo. 14. a.

Ecclesia triumphans

Sion etiam frequenter significat ecclesiam caelestem & triumphantem. psalm. 2. 9. 47. 50. 69. 74. 82. 86. 87. 123. 131. 101. 127. 132. 133. 136. 136. 145. 147. Isa. 8. d. 24. d. 33. d. 35. d. Iere. 50. a. Mich. 4. c. Zach. 9. c. Matth. 21. a. Ioan. 12. b. Ioel. 3. d. Ibi enim est vera speculario, vbi Deus videtur facie ad faciem: in quo etiam beati vident & contemplantur omnia, tanquam in nitidissimo speculo. Geor. vene. cantu. 1. 30. 7. cap. 9. 33. Aug. f. ps. 64. 86.

Ori. f. gen. ho. 3 & f. Eze. ho. 9. & f. Mat. ho. 4. Arno. f. ps. 11. Hila. f. ps. 9. Hiero. Dardano, & f. Isa. 8.

Caro Christi.

Virgo Maria. Spūales vires. Anima.

Perfectio virtutum.

Synagoga. Lex Dei.

Sion quandoque carnem Christi significare potest. psalm. 52. Quis dabit ex Sion salutare Israel? psalm. 68. Quoniam Deus saluam faciet Sion.

Hila. f. ps. 52.

Sion praeterea in multis locis beatam virginem Mariam significare potest. Item spirituales viros, & diuina contemplantes. Item ipsam animam, cuius est vis specularia. psalm. 64. 75. 98. 135. Isa. 62. a. 64. d. Thre. 1. b. 4. b. Zach. 2. b. 8. a.

Arno. f. ps. 64. Chryl. de verb. Gan. & stare Sion. Hiero. f. Zach. 2. Hiero. f. Isa. 51. Hiero. f. Isa. 1. Ori. f. Nan. ho. 13.

Designat etiam Sion culmen seu perfectionem virtutum. Isa. 51. d. Venient in Sion laudantes. Sion quandoque sumitur pro Iudaeis, & pro synagoga. psalm. 125. In conuertendo dominus conuertit Sion. Isa. 1. g. 33. b. 40. b. Potest etiam quandoque significare legem Dei.

Siren.

Siren est monstrum marinum, dictum a retinendo, vel catena Graece: eo quod libidinis vinculum sirenas fuerint.

Dæmones. Haeretici.

Sirenes. Isa. 13. d. significare possunt dæmones, aut haereticos blandientes simplicibus, vt eos in errorem inducant, ac deuorent.

Hiero. f. Isa. 13.

Sifara.

Animalis homo. Dæmones.

Sifara, id est, hirundinem videns, aut tineam vel equum videns, vel visio equi: fuit dux regis Iabin aduersus filios Israel. Typus esse potest animalis hominis, qui dux est Iabin, hoc est, diaboli. Iudi. 3. a. psalm. 82. Vel designat aduersarias potestates Luciferi seruientes: vel ipsum Luciferum, qui est equi visio: quia omne sublime videt: & est dux Iabin, hoc est, intelligentia: quia videtur sibi esse Cherub, id est, plenitudo scientiae.

Ori. f. Iudi. ho. Amb. de viduis. Rup. f. Iudi. 6.

Sistere.

Sistere est stare facere, seu retinere: & quandoque presentare, & quasi presentiam corporis exhibere.

Sistere Christum domino. Luc. 2. d. est offerre, & consecrare, ipsum domino. Sicitur Lyra. f. Luc. 2. autem circuncisus: vt designetur nomen offerendum coram domino, qui non circuncisus sit ab omni vitio.

Sistrum.

Sistrum est musicum instrumentum, hoc est, cornu recuruum. 1. Reg. 18. b. 2. Reg. 6. a.

Sitarchia, uide Saccus.

Sitre, Sitis.

Sitre est potum appetere, aut siti laborare. Sitis autem est vehemens appetitus potus. Sitire etiam est vehementer desiderare: & sitis est ipse appetitus. Sitis etiam est egestas. Nehe. 9. d. aquam dedisti eis in siti.

Cupiens Christus saltem hominum. Desiderium Dei. Errores charitatis. Errores opū iustitiae.

Sitis Christi erat appetitus salutis generis humani: cuius gratia omnes patiebatur dolores. psalm. 61. 68.

Aug. f. ps. 61. 68.

Sitiunt Deum, qui eius praesentiam desiderant, & seruent charitate: sicut etiam caro ad Deum, dum disciplinis imbuitur. Et sitit in Deo, qui solum habet desiderium Dei. Sitis autem est in peregrinatione, sitis in cursu. psalm. 40. 62. Sitis quoque iustitiae est vehemens voluntas ad opera iustitiae. Matth. 5. a. psalm. 61.

Hila. f. ps. 61. 62. Aug. f. ps. 40. 62.

Defectus gratiae & mysteriorum.

Sitis interdum est carentia gratiae: & sitiens populus, defectum gratiae in Iudaeis designabat. Exo. 17. a. Et sitis aquae est sitis mysteriorum legis. Hosc. 2. a. Sitis quoque Ismael erat sitis Iudeorum sub lege. Gen. 21. b. Sitiunt Iudaei & haeretici in erroribus, nullam habentes spiritualis purificationem. Isa. 29. c. 65. c. psalm. 16. Non sitiunt autem in deserto, qui in hac vita habuerunt fluentiam gratiae. Isa. 48. d.

Ori. f. Exo. ho. 11. Aug. f. ps. 106.

Ori. f. Isa. 48.

Fatigatio laborum. Lugere.

Sitis interdum est fatigatio laborum in tentationibus, & tribulationibus: vnde lugentes sitire dicuntur. Isa. 32. a. 49. c. Iere. 2. c. Hi sitiennes venire debent ad Christum: ne deficiant a preceptis Dei. Ioan. 7. f. Vbi etiam sitis est appetitus cognoscendi & amandi Deum.

Hiero. f. Iere. 2. Aug. f. Ioan. trac. 22.

Virgo Maria. Gentiles.

Sitiens terra dicitur beata virgo Maria, secundum quod erat sine vitiorum humore. Isa. 53. a. Sitiennes erant gentiles, antequam venirent ad vitales aquas baptismi. Isa. 35. a. 44. a. Ipsi sunt sitiennes, qui bibunt diuitias stulti. Iob. 5. b. quibus venientibus ad fidem collata sunt mysteria Iudeorum.

Hiero. f. Isa. 53.

Hiero. f. Isa. 35. Gre. 6. mo. 4.

Sitientes

Gre. 6. mo. 4. Sicut etiam, qui bibunt diuitias stulti. Iob. 5. b. sunt rudes ingenio, qui per laborem intel- Rudes ingenio. ligunt diuinæ legis mysteria, quæ ingeniosus per negligentiam non assequitur. Defectus prædica- Arno. f. ps. 106. Sitis audiendi verbum Dei, dicit defectum prædicatorum: est etiam sitis bonorum ope- tori & operum. Hiero. f. Is. 5. 21. rum, quando non est, qui bene operetur. psalm. 61. 106. Is. 5. d. 21. d. 32. b. 41. d. Thre. 4. a. Amos. 8. d. Sitis aquæ est appetitus voluptatum. Et sitiunt mali eiekti in infernum, dum carent volu- ptatibus, quas appetebant. Is. 50. b. 63. c. Iob. 18. b. 24. b. In animo enim mali, sitis exardescit: quia quo agere peruersa consuevit, eo ad bibenda mala vehementius accenditur. Impio quippe sitire est, huius mundi bona concupiscere. Appetitus volupta- Gre. 16. mo. 25. Sitiunt calcatis torcularibus. Iob. 24. b. qui agendo crudelia ferociore sunt: & impietatis suæ meritis cæcatis, eo ambiunt grauiora facere, quo iam graui fecerunt. Appetit' male agend' Hiero. f. Iob. 18. Sitis dicitur ipse diabolus. Iob. 18. c. eo quod velut in aliquo bono & fidelit' æstiuans homi- nis fitiat mortem. Diabolus;

Situla.

Lyra. f. Nu. 14. Situla est vas ad hauriendam aquam de puteis accommodum. Num. 24. a. Is. 40. d. Designa- Primitiua ecclesia; Studium legis, Rup. 2. f. Nu. 22. lem: quo hauriebantur aquæ doctrinæ legis, & effundebantur docendo populum. Designat etiam Christum, à quo fuit doctrinæ & mysteriorum aqua. Christus.

Situs sita situm, quare Ponere.

Smaragdus.

Geo. vene. canti. 3. Smaragdus gemma coloris viridis, qua oculorum acies recreatur: confert cognitioni futuro- rum, auget substantiam, motus lasciuix compescit: tempestate eliminat, & in causis vim elo- quentiæ præstat. Prouidentia;

Glo. ord. f. Exo. 39. Smaragdus coloris viridis in primo ordine rationalis positus prouidentiam designare potest: quæ ad futura extenditur: vt virentes plantæ. Exo. 28. c. 39. b. Prouidentia;

Geor. vene. canti. 3. Smaragdus potest crucem Christi designare: qua qui delectatur, omnia sibi commoda co- gnoscit, substantiam spiritualem & merita auget: lasciuiam compescit, dæmones & aduersas po- testates fugat, fandi; copiam accipit. Crux Christi;

Philo. 3. d. vit. Moysi Smaragdi duo in humeris pontificis, duo hemisphæria designare possunt, singula senu signa complectentia: sicut in singulis lapidibus erant senu nomina filiorum Israel. Exo. 28. b. vbi di- cuntur lapides Onychini. Hemisphæria.

Glo. ord. Eze. 2. Smaragdus in ornatu regis Tyri. Eze. 28. c. vnum ordinem angelorum designat. Significat etiam fideles: qui ad hæreditatem immarcescibilem spe ascendant: & in proximos verbis & ex- celis splendorem spargunt. Vn' ordo angelorū Fideles.

Rup. 1. f. Apo. Arcius. f. Apo. 21. Smaragdus visio in circuitu Dei, virorem æternæ felicitatis significat in beatis. Apoc. 4. 2. Aeterna felicitas; Ioannes euangelista. Smaragdus erat quartum fundamentum cælestis ciuitatis, & designat Ioannem euangelistam, qui diuino oleo exhilarat exortam in nobis peccati tristitiam. Apoc. 21. c.

Smigma.

Smigma, seu Smegma dicitur omne illud, quod purgat: & peculiariter quod valet ad emacu- landam faciem, & ad tergendam corporum dehonestamenta. Dani. 13. b.

Soba.

Soba, id est, exercitus, siue militans, aut præceptum in ea, vel inflatio aut tumor, vel incensæ, siue conuertens: prouincia Syria aduersaria Israelis. designat ardentem in peccato, & con- temnentes Deum: & ipsam vastationem & exustionem virtutum. 1. Reg. 14. g. 2. Reg. 8. a. Pro. 18. a. Impius, cum in profundum peccatorum venerit, contemnit. Cōtēnentes Deum;

Sobal.

Aug. f. ps. 59. Sobal, id est, femita, vel spica, aut crura, vel femur, seu vana vetustas. psal. 59. in titulo: vbi po- nitur pro Syria Soba: designat autem veterem hominem, qui comburitur, vt reuifcatur. Vetus homo;

Sobna.

Hiero. f. Is. 22. Sobna, id est, sede nunc, aut conuertere nunc, siue captiua nunc, vel ædificans, aut quæ in telligit. Præpositus templi, cui minabatur Deus per Isaiam, ipsum eiectendum de statione sua. Is. 22. b. Typus est sacerdotij veteris à Deo eiecti: & etiam sermonis & rationis lite- ralis legis. sacerdotij veteris; L. ita legis.

Soboles, uide Generare.

Sobrius.

Sobrius dicitur homo sanæ mentis, quasi sine ebrietate: vix recipit allegoriã. Sobrium autem oportet

oportet eum esse, qui vigilare debet. 1. Thes. 5. b.

Socer, Socrus.

Socer dicitur pater vxoris alicuius, aut è diuerso mariti. Socrus vero mater. Socrus dicitur potest interdum spiritus sanctus: cuius filius quodammodo est Christus secun- dum carnem: & anima sponsa Christi erit nurus. Mich. 7. b. Hiero. f. Mich. 7. Socrus etiam est synagoga, cuius nurus est ecclesia ex gentibus, sponsa Christi filij synago- gæ. Mat. 10. d. Ita socer Thamar erat Iudas, à quo descendit Christus. Gen. 38. c. Aug. f. ps. 44. Socer Iacob erat Laban. Gen. 30. d. Et designat bonum prælatum volentem retinere præ- dicatorem, qui vult redire ad clauitrum. Lyra. f. gen. 30. Socrus Simonis Petri febricitans, affectionem infidelitatis significare potest: & etiam carnem. Mat. 8. b. Luc. 4. f. Socrus autem generaliter infidelitatem potest designare, quæ tenet animam cum libero arbitrio in errore. Mat. 10. d. Luc. 12. g. Socrus etiam Simonis est anima Christi- ana aliquo vitio periclitans. Hila. f. Mat. cano. 7. 10. Amb. f. Luc. 4. Sup. 7. Mat.

Sochoth.

Sochoth, id est, tabernacula, vel tentoria: secunda mansio filiorum Israel in egressu de Aegypto: vbi primo fixere tentoria, relicta Ramesse: est recto itinere Palestinam versus. De- signat relictiis omnibus debere nos habitare in terra tanquam peregrinos: & expeditos de- bere sequi Christum: in quo firmari debemus, & semper ad viteriora pergere. Exo. 13. d. Num. 33. a. Est item Sochoth locus trans Iordanem ad torrentem Iaboc: vbi Iacob à Melopotamia re- rediens, fratri Esau reconciliatus, fixit tentoria: vbi postea eiusdem nominis oppidum conditum est, & tribul Gad assignatum. Gen. 33. d. Ori. f. Exo. ho. 5. & f. Nu. ho. 27. Amb. f. ps. 118. ser. 5. Hiero. de mansio.

Sociare, Socius, Societas, Consort,

Consortium, Sodalis, Collega.

Sociare est iungere, & quasi socium socio apponere. Socius autem est, qui est eiusdem sortis: qui & Collega dicitur: vt socij dicantur: qui pari consilio & autoritate rem eandem gerunt: & qui in re seria & laboriosa pares sunt. Sodales vero dicuntur, qui in rebus leuioribus, & fe- re in conuiujs socij sunt.

Christus inter In- deos. Socius struthionum fuit Christus, hoc est, Iudæorum. Iob. 30. d. quod etiam de quolibet cle- to dici potest: qui in hac vitâ inter malos versatur. Hiero. f. Iob. 30. Gre. 20. mo. 30. Bon' inter malos. Societas quæ non debet violari, est societas sanctorum, & Christianorum: qui sunt confor- ties Christi. psal. 44. Socius Beseleeli datus Ooljab designat Paulum socium Petri. Exo. 31. a. Ori. f. Leui. ho. 4. Hiero. ad Principiam. Lyra. f. Exo. 31. Doctrina spiritualis. Consortium sermonis domini, dici potest doctrina spiritualis legis. Exo. 34. d. Glo. ord. f. Exo. 34. Prædicatio pfectiōis. Sociantes se Israelitæ, qui prius latebant, cum suis, designat eos, qui vitam solitariam ducunt: qui exeunt ad prædicandum vitam perfectionem, quando Philistæi fugiunt: quia perfectio vitæ non est prædicanda, nisi fugatis Philistæis. 1. Reg. 14. d. Gre. f. 1. Reg. 14. Electio p'dicatorū. Sociatus omnis vir Israelita Sauli, innuit non nisi viros adiungi prædicatoribus. Sic socians sibi Saul fortes & aptos ad prælium, designat eligendos ad prædicationem, qui doctrina pollent, & exemplis. 1. Reg. 14. g. Gre. f. 1. Reg. 14. Cogitationes bonæ. Socij Danielis, id est, deuotionis sunt circumspectæ, discretæ & prouidæ cogitationes: sine quibus nostra deuotio non nouit, nec valet orare quomodo oportet. Dani. 2. c. Ricar. de. f. vi. de. de somnio Nabucho. 7. Spūalis iudicans se- cularis sapiens. Collega sapientum seculi dicitur Daniel. Dani. 4. a. qui cum sit spiritualis, cui competit om- nia iudicare, iudicat etiam ea, quæ seculi sapientes tractant. Ricar. de. f. victo. de securi cōscien. 7. Accedens ad perfe- ctionem. Sodales sponsi sunt, qui iam accedunt ad perfectionem. Vel sunt angeli regimē populorum habentes. Canti. 1. b. Ori. f. canti. ho. 1. Angeli. Sodales etiam sponsi dici possunt hæretici & philosophi speciem habentes veritatis, quam reuera nō habent: & peculiariter sodales Sâsonis, & is, qui eius duxit vxorem, sunt hæretici vsur- pantes sibi ecclesiam. Iudi. 14. c. Ori. f. canti. ho. 2. Aug. epist. 48. & de pastor. 1. 5. Gre. f. canti. 1. Heretici. Socij quibus iniquus, hoc est, diabolus prædam pollicetur. Iob. 17. b. sunt alij angeli apo- stata: vel etiam crudelissimi quicq; & omni malitia iam repleti. Et socij eius, qui non est, sunt perfdi cum Antichristo: & etiam ipsi angeli apostata socij Luciferi: & qui iam sunt in extre- ma nequitia. Iob. 18. c. Et socij furum sunt principes participantes cum Iuda: & adiutores dæ- monum. Item Adam & Eua. Is. 1. f. Consortium sepulturæ malorum est societas peccatorum in inferno. Is. 14. c. Gre. 13. mo. 57. & 14. mo. 9. & f. 1. Reg. 2. Hiero. f. Is. 14. Ber. ser. 1. de aduent.

Dæmones. Inprij. Adam & Eua. Societas peccatorum in inferno. Consortium sepulturæ malorum est societas peccatorum in inferno. Is. 14. c. Gre. 13. mo. 57. & 14. mo. 9. & f. 1. Reg. 2. Hiero. f. Is. 14. Ber. ser. 1. de aduent.

Ratio dominas sen- tui dñio politico. Socij Iuda aut Israel. Eze. 37. b. Potest ad literam intelligi de tribu Benjamin & Leui: qui re- manserunt cum tribu Iuda in regno filiorum David. Lyra. f. Eze. 37. In sociam data Eua, & non in ancillam Adæ, designat mentem non dominari sensui domi- nio despotico, sed politico. Gen. 3. c. Philo. allego.

Societas malorum. Societas Elau, quam declinauit Iacob, est societas malorum, quam boni vitare debent. Lyra. f. gen. 33. Gene. 33. c. Lyra. f. gen. 33.

Sodoma.

Sodomia.

SODOMA, id est secretum eorum, siue calx, aut cemetum eorum, ciuitas in qua habitabat Lot: quæ propter habitantium vitia, præcipue libidinum subuersa est: Eratq; eius regio prius fertillissima: vt diceretur esse sicut paradysus Dei: nunc vero est ibi lacus Asphaltites.

Ori. f. gen. ho. 5.

Sodomia dicta sicut paradysus Dei, & sicut terra Aegypti. Gen. 13. c. designare potest animam, quæ est sicut paradysus Dei, quando est in gratia, & sicut terra Aegypti, quando est in peccato. Sodomia quandoque est typus huius mundi, & ciuitatis Cain, quæ est ciuitas malorum.

Animam. Mundum.

Hiero. epif. Mensuram charitatis.

Deut. 29. d. 32. c. Sodomia dicta foror minor Hierusalem, typus est gentilitatis: cuius leuiora videntur peccata, quam Iudæorum. Eze. 16. f. Sopho. 1. b.

Gentilitas.

Ori. f. Eze. ho. 9.

Sodomia typus est libidinis, & incendij concupiscentiæ: quam elegit Lot, qui typus est iuuenum, qui concupiscentias sectari solent. Gen. 13. c. 19. e.

Libido.

Hiero. f. Eze. 16.

Sodomia iuxta Philonem interpretatur orbitas, siue cecitas: cuius vites sunt homines violentia, gula, turpissimisq; voluptatibus perdit: quorum fructus est amarus, sicut fructus, qui nunc Sodomis oritur. Deut. 29. d. 32. e. Et quasi Sodomia fructur, qui vt Sodomia puniendi sunt. Iere. 23. d.

Homines perditij.

Amb. de Abra. 3.

Sodomitæ vallantes domum Lot designant multitudinem tentationum carnalium, & eos, qui prauis affectibus seruiunt. gen. 19. a. Sodomitæ autem igne consumpti sunt: quia eorū peccatum erat contra naturam.

Tentationes carnales. Seruientes prauis affectibus.

Gre. f. 1. Reg. 2.

Sodomia etiam & Sodomitæ vallantes domum Lot, typum gerunt Hierusalem, & Iudæorum, qui oppreserunt Christum.

Iudæi.

Clima. grad. 1.

Philo. de temulen. Hiero. f. lere. 23.

Philo. d. cōsul. ling.

Sodomitæ vallantes domum Lot designant multitudinem tentationum carnalium, & eos, qui prauis affectibus seruiunt. gen. 19. a. Sodomitæ autem igne consumpti sunt: quia eorū peccatum erat contra naturam.

Tentationes carnales. Seruientes prauis affectibus.

Rup. 6. f. gen. 8.

Sodomia etiam & Sodomitæ vallantes domum Lot, typum gerunt Hierusalem, & Iudæorum, qui oppreserunt Christum.

Iudæi.

Sol.

SOL est planeta notissimus, illustrator orbis: cuius præsentia constituit diem, absentia noctem: eius effectus est illuminare, calefacere, & fouere omnia, & per accessum in æstate adurere, hyemem vero per discessum eius & distantiam frigus vigere. Sumitur aliquando Sol pro die, seu splendore diei. ps. 57. Supercecidit ignis, & non viderunt solem.

Ori. f. Canti. ho. 2.

Sol est perspicua imago diuinæ intelligentiæ: aut perspicua statua in hoc mūdano tempore: vnicus est in essentia & luce: multiplex tamen in radijs: sicuti ipsum primū esse, vniciū est in se: & illud diuinum, æternum, & immutabile: multiplex tamen in creaturis diffusum. Et sicut sole contrahente radios: omnia contenebescunt: ita auertente faciem suam diuino sole, omnia turbantur: & in puluerem suū, aut in nihilum reducuntur. Deus autem est sol, cui manifesta sunt crimina. Exo. 22. d. Apo. 12. a.

Deus.

Geor. vene. canti. 1. tomo. 1. cap. 12.

Sol aliquando peculiariter designat Deum patrem: & filius permanet cum sole: quia permanet cum patre in æternitate. psal. 71.

Deus pater.

Aug. 18. ciu. Dei. 3. & f. ps. 142.

Sol interdum significat diuinitatem Christi: aut ipsum Christum, qui est luminare maius præsidens diei, hoc est, clara visioni Dei. Gen. 1. b. 32. g. Job. 8. c. 9. a. psalm. 18. 57. 73. 103. 130. Eccl. 1. a. 2. c. Canti. 1. b. 2. b. d. Ier. 15. Sapi. 5. a. Ion. 4. c. Mich. 3. b. Mala. 4. a. Eccl. 1. 27. b. Mat. 5. g. 17. a. Luc. 21. c. Ipse est sol stans, vt tempore Iosue. Iosu. 10. c. Et sol stans in habitaculo suo, est Chrs in gloria, & in ecclesia. Habac. 3. c. Ipse enim dixit. Matth. 28. d. Vobiscum sum vsq; ad consummationem seculi. Et sol conuersus est in tenebras, quando Christus, qui est lux mundi, reliquit Iudæos in tenebris. Ioel. 2. g. Ecclesiast. 12. a. 1. Cor. 15. e. Sol in ciuitate Iudæ, & in fonte, & in ciuitate Aegypti, est ipse Christus, vel Deus, qui est sol cōmunis. Iosu. 15. b. Ista. 60. d. Vt autem sol indurat lorum, & liquefacit caram: sic Christus positus est in ruinam & resurrectionē multorū. Luc. 2. c. Ephe. 4. f. Gre. 8. mo. 23. Rup. 5. 1. Mat. Cyril. 4. f. Ioā. 28. Geo. ve. cat. 1. to. 6. c. 26.

Christus.

Hie. & Aug. f. ps. 71.

Sol adorans Ioseph. Gen. 37. c. significare potest beatam virginem Mariam adorantē Christum: vel ipsam ecclesiam eundem adorantem: vel excellentiam sanctorum. In hoc sole posuit tabernaculum suum Christus. psal. 18. Apo. 16. b.

Virgo Maria. Ecclesia. Excellentia sanctorū.

Ori. f. Iosu. ho. 1. 9. & f. Iud. ho. 1. & f. Matth. ho. 3.

Potest etiam sol significare intentionem mentis: quæ adorat Ioseph, hoc est, discretionem, per quam dirigitur.

Intentio mentis.

Arno. f. ps. 18.

Sol est charitas omnes illustrans virtutes: vt sol omnia astra. Item gratia: & iustitia. Canti. 6. d. Electa vt sol. Apo. 12. a. Mulier amicta sole. Hoc enim ad charitatem & gratiam & iustitiam applicari potest.

Charitas. Gratia. Iustitia.

Hila. f. ps. 57.

Sol etiam significat sapientiam, seu doctrinam, vel intelligentiam veritatis: & peculiariter nouum testamentum. Iob. 41. d. psalm. 57. 135. Nahum. 3. d. Ecclesiast. 1. a. Sol præterea est lux prædicationis cum amore cordis. 1. Reg. 11. c. Iob. 9. a. Intelligentia oritur per conuersionem: reuertitur ad locum suum, quum ad sui circumspectionem oculus cordis reuocatur.

Sapientia. Doctrina veritatis. Nouū testamentū. Prædicatio.

Amb. 2. d. Iacob. 7.

Sol quo fulgebunt omnes iusti. Matth. 13. f. designat vnitatem gloriæ, quæ erit in beatis in fine mundi.

Gloria.

& epif. 62. & ser. 16.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Hiero. f. Iere. 15. & f. Iob. 9. & f. Ista. 60.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Aug. 1. ser. diu. mō. te. & epif. 119. & f. ps. 120. Phil. d. 16. njs.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Amb. de Ioseph. 2.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Aug. epif. 80.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Hie. f. ps. 18. Beda. f. gen. 37. Ru. 9. f. apo.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Ricar. de s. victo. de 12. p. iur. 69.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Ber. ser. paruo 60. & f. canti. ser. 17.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Arno. f. ps. 135.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Hier. f. Nahum. 3.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Aug. f. ps. 57.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Ricar. de s. vict. 3. d. arca myst. 7. & secuti. cōficien. 18.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Ori. f. Mat. cap. 3.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Philo. de somnijs.

Sol quandoque significat mentem: cuius ciuitatem ædificant, qui creaturā creatori præferunt. Mens. Exod. 1.

Mens. Exod. 1.

Ratio.

Exo. 1. b. Et solis radij sunt sub ipso Leuiathan. 10b. 41. b. quum nonnulli etiam docti viri sapientia suæ ac umina non libere agendo subleuant: sed ad vestigia Leuiathan illius, & peruersitate operis, & blandimento adulationis inclinant: vt intelligentia, quæ illis sicut sol desuper fuit ex cœlesti munere, antiqui hostis pedibus subternatur ex terrena cupiditate. Eccl. 1. 27. b. Apo. 16. b. Electa vt sol est mens, quæ ex claritate cognitionis & contemplationis accenditur in feruorem deuotionis. Canti. 6. d. Hic sol occidit super iracundiam, cum ratio per iram extinguitur. Ephe. 4. f. psalm. 88.

Gre. 34. mor. 6. 7. Celsia. lib. 8. cap. 9. Ricar. de s. vict. 5. de arca myst. 10. Aug. f. ps. 88.

sensus.

Sol etiam dicitur ipse sensus: qui oritur, quando cessamus à contemplatione, & ad sensibilia reuertimur: atq; cum hic sol oritur, celantur cœlestia: cum occidit, celantur terrestria, & aperiantur cœlestia. Gen. 32. g. Leui. 11. d.

Philo. de somnijs

Splendor regni. Populus iudæorum

Sol quandoque significat splendorem regni. Gen. 1. b. 32. g. 37. c. Exo. 22. d. Leui. 11. d. Ephe. 4. f. Et sol factus est niger, quando Hierusalem subuersa est: & perijt regnum Iudæorum. Apoc. 6. d. Et sol, cuius tertia pars percussa est, est populus Iudæorum, ex quo nascitur erat Christus. Apo. 8. d.

Lyra. f. gen. 1. Rup. 4. 1. apo. 6. 5.

prosperitas.

Sol quandoque est ipsa prosperitas: seu tempus prosperitatis. psal. 120. Ista. 49. c. Solis egressio super terram. Gen. 19. e. est manifestatio diuini iudicij: & etiam aduentus diuini verbi, præbens bonis auxilium: malis perniciem. Sole autem manifestæ visionis ostentio designatur. psalm. 18. In sole posuit tabernaculum suum. Ac si diceret: Humanitatis assumptæ sacramentum, in lumine manifestæ visionis ostendit. Et. 2. Reg. 12. c. Tu fecisti in abscondito: ego vero faciam verbum istud in conspectu omnis Israel, & in conspectu solis. Sol etiam est manifesta in iudicio correptio. Num. 25. a. Suspende eos contra solem.

Hiero. f. ps. 120. & f. Ista. 49.

Manifestatio diuini iudicij.

Sol quandoque significat claritatem operis: & sol in fulgore est bonum opus in manifestatione. Iob. 31. d. Scriptum namq; est. Matth. 5. b. Luceat lux vestra coram hominibus: vt videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in cœlis est. Et in sole, hoc est, in tempore vel manifestatione posuit Christus tanquam militatæ habitaculum suum: hoc est, dispensationem incarnationis suæ. psal. 18.

Philo. de somnijs. Ori. f. Nu. ho. 25. Gre. 34. mor. 6.

Manifestæ visionis ostentio.

Sol quandoque significat claritatem operis: & sol in fulgore est bonum opus in manifestatione. Iob. 31. d. Scriptum namq; est. Matth. 5. b. Luceat lux vestra coram hominibus: vt videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in cœlis est. Et in sole, hoc est, in tempore vel manifestatione posuit Christus tanquam militatæ habitaculum suum: hoc est, dispensationem incarnationis suæ. psal. 18.

Philo. de somnijs. Ori. f. Nu. ho. 25. Gre. 34. mor. 6.

Correptio manifesta.

Sol quandoque significat claritatem operis: & sol in fulgore est bonum opus in manifestatione. Iob. 31. d. Scriptum namq; est. Matth. 5. b. Luceat lux vestra coram hominibus: vt videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in cœlis est. Et in sole, hoc est, in tempore vel manifestatione posuit Christus tanquam militatæ habitaculum suum: hoc est, dispensationem incarnationis suæ. psal. 18.

Philo. de somnijs. Ori. f. Nu. ho. 25. Gre. 34. mor. 6.

Spirituales. Prædicatores.

Sol quandoque spirituales designat: & prædicatorum claritatem: quem solem dicitur fecisse Deus. psal. 73. Iob. 9. a. Et in extremo tempore sol fiet quasi succus cilicinus: quia fulgens vita prædicantium, ante reproborum oculos aspera & despecta monstrabitur. Apo. 6. c.

Aug. f. ps. 73. Gre. 9. mor. 3.

Angeli.

Sol fugans tenebras designat angelicas potestates fugantes demones, & omnia spiritalia nequitia, & c.

Geor. vene. Canti. 1. ton. 4. cap. 10.

Bona opera manifestata.

Sol quandoque significat claritatem operis: & sol in fulgore est bonum opus in manifestatione. Iob. 31. d. Scriptum namq; est. Matth. 5. b. Luceat lux vestra coram hominibus: vt videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in cœlis est. Et in sole, hoc est, in tempore vel manifestatione posuit Christus tanquam militatæ habitaculum suum: hoc est, dispensationem incarnationis suæ. psal. 18.

Gre. 22. mor. 6. & 34. mor. 6. Aug. f. ps. 18. Ber. f. Canti. 52.

Tempus.

Sol quandoque significat tempus, seu mundi durationem: vt occasus solis sit vltimum tempus. Gen. 15. d. Et permanet Christus cum sole. psal. 71. quia durabit cum corpore suo, quandiu durabit sol. Et sol stans est tempus gratiæ prolongatum. Iosu. 10. c.

Glo. inter. f. Gen. 15. Aug. f. ps. 71. Ori. f. Iosu. ho. 12.

Ardor concupiscentiæ. Feruor tentationis. Iniquitas.

Sol feruens ardorem concupiscentiæ significare potest: Ea enim velut luce candet, & mentem, cui lucet, exurit. Mat. 13. a. Item ardore seu feruorem tentationis. Deut. 23. b. Hic sol decorat sponfam. Canti. 1. b. Et sol, qui tegitur nube, est ipsa iniquitas. Eze. 32. b.

Gre. f. 1. Reg. 14. & 9. mo. 4. 0. Ber. f. Canti. ser. 28. Hier. f. Eze. 32.

Satanas. Antichristus. Tyrannus.

Sol adurens est Satan transfigurans se in angelum lucis. psal. 120. Mar. 4. a. Hic obscurabitur. Mat. 24. c. Item Antichristus. Apo. 10. b. Quartus angelus effudit phialam suam in solem. Et tyrannus. Ista. 13. b. Obtenebratus est sol in ortu suo, id est Balthasar.

Ori. f. canti. 6. 3. & f. Mar. ho. 3. Glo. int. f. apo. 16. & f. Ista. 13. Gre. 34. mo. 6. & f. Ezech. ho. 19.

Persecutio. Tribulatio.

Sol quandoque persecutionem designat, vel tribulationem. Mat. 13. a. Quum nata sine radice femina orto sole aruerunt: quia videlicet verba vitæ in corde terrenorum hominum temporalis momento virentia, superueniente persecutionis ardore siccantur. Mar. 4. a. Ita Iob. 9. c. Humectus videtur antequam veniat sol.

Solarium.

Cōuersatio prædicatorum.

Solarium est locus superior in domo, & planum tectum, vbi ad solem manere quis potest. Solarium est alta conuersatio prædicatorum: quæ tamen adhuc est inter infirmos. 1. Reg. 9. d. Sic in solario abscondit Rahab exploratores. Ios. 2. b.

Gre. f. 1. Reg. 9. Hiero. f. ps. 86.

Solemnis, Solemnitas, uide Festum. Solere, Solitum, uide Cōsuetudo. Sollicitus, Sollicitudo, Sollicitare.

Cura Christi erga prædicatores.

Sollicitus dicitur inquietus & curis affectus: & sollicitudo est ipsa mentis inquietudo. Sollicitare autem est inquietare, & curam iniicere, seu contristare.

Gre. f. 1. Reg. 10.

Vigilantia huius vitæ.

Sollicitus ambulat coram domino, qui nulla hora dormit, nullo tempore securus est: sed semper expectat patrem familias venientem: & diem formidat iudicij. Mich. 6. c. Iob. 23. d. Sollicitudo Marthæ designat sollicitudinem prælatorum, & exercentium vitam actiuam. Luc. 10. g.

Hiero. f. Mich. 6. Gre. 16. mo. 19. Ber. ser. 3. de alsup.

Non erit

SYLVA

Non erit sollicitus iustus in tempore siccitatis : quia secum habet verbi Dei flumina.

Ierc. 17. b. Sollicitum esse de crastino est non habere fidem futuræ gloriæ. Mat. 6. d. Sic sollicitus timet Infidelitas futurorū diues: quia dum Deum non timet, multos timet. Isa. 57. c. Sollicitantes populum ab operibus laterum, sunt docentes cessare à malo, & renuntiare secu- Inscitare ad bonum. lo. Sollicitant autem Moses & Aaron, hoc est, lex & sacerdotium.

Solidare, Solidus.

Solidum est corpus, quod cōstat trina dimēsiōne, nihil concavū aut vacuū habens: & quod est firmum. Vnde solidare est roborare & firmare. Solidus etiam est species monetæ. 1. Par. 29. b. Solidos decem milia.

Hiero. f. Iob. 37. 67c. 27. mo. 25. Solidissimi cœli quasi ære, sacræ scripturæ indicant firmitatem. Iob. 37. c. Vel designant angelos, qui in diuino amore fixi perliterunt: vnde hoc in munere retributionis acceperunt: vt nulla iam rubigine furripientis culpæ mordeantur: vt in contemplatione conditoris sine siccitatis sine permaneant: & in hoc, quod sunt conditi, æterna stabilitate subsistant. Vel sunt mentes electorum à cunctis terrenis contagijs intimo amore suspensæ. Qui solidissimi vt ære fusi sunt quia ab integritate cæptæ fortitudinis nulla mutabilitatis rubigine consumuntur.

Hiero. f. Iob. 38. Gre. 28. mo. 9. 13. Solidatæ bases terræ. Iob. 38. a. sunt sancti in virtute & gratia firmati: doctores, & etiam prophætæ: qui superimpositas tabulas ipsi firmi ac firmes sustinent: quia apostolorum vitæ, diu corum prædicatione instruitur, eorum & autoritate solidatur. Designant etiam intentiones rectas in Christo firmatas.

Glo. inter. f. Isa. 54. Consolidare clauos tentoriæ ecclesiæ. Isa. 54. a. est firmare ratione dogmata ecclesiæ: vel etiam doctrinam sacram docere: vel firmare ipsam rationem & intellectum, quibus præcepta consistunt.

Hier. f. Eze. 34. Cyril. 7. f. Ioan. 5. Solidare infirmum est debilem in fide corroborare. Ezechiel. 34. a. Non consolidant autem infirmum mali pastores, quando propensos ad vitia verbo exhortationis non corroborant.

Glo. inter. f. Leui. 13. Hiero. f. Eze. 19. Solidum vestimentum dici potest virtus solida, & vndiq; integra. Leui. 13. g. Regnum Iudæorū. Solida virga vineæ designat firmum regnum Iudæorum: & etiam fortes fideles in ecclesiâ. Eze. 19. d.

Glo. inter. f. Exo. 17. Solidum altare designat animam terrenis curis plenam. Ideo Deus volebat sibi fieri altare solidum. Exod. 27. b. 38. a. Anima terrenis curis plena.

Solum, vide Cathedra.

Soluere, Absoluere.

Soluere est, quod ligatum erat, non ligatum facere: & interdum satisfacere. Item destruerē. Ioan. 2. c. Soluite templum hoc. Explicare. Iud. 14. c. Quod si solueritis mihi. Negare. 1. Ioan. 4. a. Omnis spiritus qui soluit Iesum. Remittere. Eccl. 1. 28. a. De præcanti tibi peccata soluetur. Rumpere. Eze. 17. c. Soluit pactum, quod habebat cum eo. Violare. Mat. 5. b. Non veni soluere legem, sed adimplere.

Arno. f. ps. 104. Beda. f. gen. 49. Soluens rex Ioseph est Deus pater fuscitans Christum. psal. 104. Soluta sunt vincula brachiorum eius. Gen. 49. c. fuscitatio Christi.

Gre. 7. mo. 8. Soluere dicitur Deus manum suam, quando castigat: quasi enim ligatam videtur habere manum, quando sustinet peccantes, & non statim castigat. Iob. 6. b. Castigat Deus.

Ori. Mat. ho. 14. & f. Luc. ho. 37. Amb. f. Luc. 19. Chima. grad. 1. Aug. 83. q. 65. & f. ps. 145. & f. Ioan. trac. 49. Hiero. f. Isa. 52. & f. Hofe 5. Cyril. f. Ioan. 23. Gre. ho. 26. Soluere interdum est liberare: vt soluit Deus à vinculis peccatorum. Mat. 16. c. Et soluit cōpeditos, cum ex mortalibus immortales facit. psal. 101. 145. Et soluiunt discipuli Lazarum, sed venientem foras, hoc est, fuscitatum à Christo: nullus quippe peccator absoluendus est, antequam per dignam penitentiam correptus, & intrinsecus appareat viuificatus. Soluitur autem anima à vitijs & passionibus, vel etiam à vinculis carnis, vt libera sit in gloria. Ioan. 11. f. Soluiunt quoq; discipuli asinam, quum absoluunt à vinculis peccatorum, quod tamen non possunt, nisi iubente domino. Matth. 21. a. Luc. 19. c. Et soluit vincula colli sui, qui liberatur à seruitute peccati. Isa. 52. a. Soluere autem non potest vinculum peccati diabolus, qui semper ligare fatagit. Hofe. 5. d.

Hiero. f. Iob. 39. Gre. 30. mo. 23. Soluit Deus vincula onagri, quando liberauit populum Iudaicum à præceptis & ceremonijs legis. Et etiam virum contemplatiuum ab affectibus terrenorum. Iob. 39. a. Liberari Iudæos ab onere legis.

Amb. de Iacob. 3. Gre. f. Eze. ho. 6. Soluet Esau iugum Iacob, quando Iudæi in fine mundi venient ad fidem. Gene. 27. f. Cōuersio Iudæorū.

Rap. 4. f. apoc. Soluit Christus medium parietem, quando reconciliauit genus humanum cum Deo: & ex Iudæis & gentibus fecit vnā ecclesiam. Eph. 2. c. Impletus Christus scripturas, Soluit Christus signacula libri clausi. Apo. 5. a. quia ipse impleuit, quæ prophetata erant in sacra scriptura.

Soluisse

Soluisse dicitur Christus dolores inferni. Acto. 2. d. Vt solui possunt laquei veriantium: non quia iam tenuerint: sed ne teneant. Vel eos dolores soluit, quibus ipse teneri non poterat: sed quibus alij tenebantur, quos illenouerat liberandos.

Passus Christus pro nobis. Exoluebat Christus, quæ non rapuerat. psal. 68. quia pro peccatis alienis patiebatur. Sic soluit didragma, quod non tenebatur. Mat. 17. d. Amb. epist. 4. Aug. f. ps. 68. Hiero. f. Isa. 19. Amb. iustit. virg. 14. Gre. ho. 7.

Exequi bonū propositum. Explicare Christi incarnationem. Soluere dicuntur vota, qui opere exequuntur bonum propositum. Isa. 19. d. Soluere corrigiam calcamenti Christi, est incarnationem eius intellectam verbis explicare. Ioan. 1. d.

Dimisso populi iudæorum. Soluens mulier calceamenta nolentis fuscitare semen fratris: dici potest lex dimittens populum Iudæorum, vt duceret eam Christus nouissimis temporibus. Deut. 25. c. Ruth. 4. d. Soluit etiam calceamenta, qui non est sponsus ecclesiæ. Ideo vt ostendatur Moses non esse sponsus iubetur soluere calceamenta. Exo. 3. b.

Auferre peccata. Relinquere mortalitatem. Pellere timorem humanum. Destruere hæreses. Mollita, duricies cordis. Soluere calceamenta est auferre peccata: & etiam relinquere mortalitatem. Exo. 3. b. Iosu. 5. d. Soluere autem debes calceamenta, vt transeas. Soluere etiam calceamenta est auferre timorem humanum, qui non finit liberam esse prædicationem.

Diffoluit colligationes impietatis, qui doctrinam hæreticorum dissipat. Isa. 58. b. Soluitur calore lapis. Iob. 28. a. quum duricies cordis seruore fidei tollitur, & diuini amoris igne tangitur, & in seruore spiritus liquatur: vt ad sequentem vitam desideriorum æstu ardeat, quam prius audiens insensibilis manebat.

Non reddere opera verbo Dei. Nō agere gratias. Soluere pro reddere. Leui. 21. c. Votum ex his solui nō potest. Sic non soluit peccator, quod mutuo accepit. psal. 36. quum non reddit opera verbo Dei, à se audito respondentia: & quum non agit gratias de donis acceptis.

Potestas diaboli & membrorum eius aduersus ecclesiam. Solui quatuor angeli. Apo. 9. c. designant facultatem datam dæmonibus, & eorum membris ad extremam persecutionem ecclesiæ. Vel sunt solui principes quatuor regnorum aduersus filios Israel: vel contra ecclesiam. Sic soluetur diabolus ad modicum tempus tempore Antichristi. Apo. 20. c.

Mitti in infernum. perdes salutem fratris. Solui dicuntur mali de loco suo, quando ex hac vita mittuntur in infernum. Iob. 6. c. Soluere dicitur Dei opus, qui fratris salutem perdit. Rom. 14. d.

Solitudo, vide Desertum.

Solus, Solitarius.

Solus aut solitarius est, qui seorsum est ab alijs: aut sine socio vel comite. Solus Deus facit mirabilia: psal. 135. quia omnes alij, si quid faciunt, virtute ipsius faciunt: & quædā facit ipse solus. Ipse quoq; dicitur esse solus. Iob. 23. c. quia ipse reuera est: alia vero sunt, quasi non sint, in conspectu eius à quo habent ipsum esse.

Siugula veritas Dei. Solus Christus fuit vespere relictus. Matth. 14. c. vt designetur solitudo eius in passione. Et solus calcavit torcular: quia solus factus est homo: & solus est retributor. Isa. 63. a. Solus etiam remanet Iesus: quia solus peccata remittit. Ioan. 8. b. Idem non est solus: quia est cum patre. Ioan. 8. d.

Mittens Deus prædicatores ad gentes. Cultus soli Deo datus. Solus Deus extendit cœlos, qui secreti mira dispensatione consilij prædicatores suos, vnde permittit in vna gente opprimi, fecit in mundi cardines inde dilatari. Iob. 9. b.

Sermo propheticus remanens verax. Solus Deo seruire est non simul vitijs operam dare. Deut. 6. b. 1. Reg. 7. a. Mat. 4. b. 6. c. Nemo potest duobus dominis seruire. 2. Cor. 6. c. Quæ participatio iustitiæ cum iniquitate? designatur autem cultus latræ soli Deo dandus.

Auferri malos à terra. Solus euadens nuncius Iob cæteris pereuntibus, est sermo propheticus, qui dum sunt mala omnia, quæ prædixit, quasi sanus ad dominum solus redit. Dum enim vera dixit de perditorum casu cognoscitur, quasi inter mortuos vixisse monstratur. Iob. 1. c.

Status et contemplatio nis nō enunum. Separari à vitijs, & mundani cogitationibus. Solitudo vrbs erit solitudo terræ, quando mali auferentur ex ea. Isa. 24. e. Sumitur autē singularare pro plurali.

Solus Moses ascendens in montem, statum contemplationis designat non omnibus aptum. Exo. 24. a. Idem designat solus remanens Iacob. Gen. 32. f. Solus sedet, qui non est particeps vitiorum vitæ communis: & qui se à multitudine peccantium separari: & qui alios bonis operibus excellit: & qui se à tumultu cogitationum mundanarum, & affectuum terrenorum separari. Iere. 15. a. Thre. 3. d. Hiero. f. Iere. 15. Gre. 4. mo. 35.

Solum esse hominem, quod non est bonum. Gen. 2. c. est vel Christum esse sine ecclesiâ: vel animam sine vnione ad corpus, quæ est illi naturalis.

Solum sedere Moysen ad iudicandum populum, & solum sustinere negotium populi, inepte fieri ostendit Iethro. Exo. 18. c. Solum sedere Moysen ad iudicandum populum, & solum sustinere negotium populi, inepte fieri ostendit Iethro. Exo. 18. c.

Carens verbo Dei. Solus, cui est verbum, est, qui non habet socium verbum Dei. Eccl. 12. 4. c. Sic fuit solus Saul, qui proiecit sermonem domini: ideo cadens non est subleuatus. 1. Reg. 15. f. Dauid vero non erat solus: ideo cadens habuit subleuantem. 2. Reg. 12. Et sola sedens ciuitas Hierusalem destruetur, & est

Sta, est anima existens in peccato a gratia Dei destituta, & existens sine Christo. Thre. 1. a. Solus habitans Leprosus designat separatos a societate ecclesie. Leui. 13. f. Et solitarius onager est haereticus separans se, vel eiectus ab ecclesia. Hose. 8. c. Soli homines dicuntur, qui se praere omnibus ratione existimant, tumore videlicet mentis. Superbi. Iob. 12. a. Solus comedit buccellam suam, qui non facit eleemosynam: & etiam qui facit: sed non habet secum pauperes. Iob. 31. b. Solis patribus suis dicunt haeretici datam esse terram. Iob. 15. c. quia solos errorum suorum magistros rexisse veraciter ecclesiam putant. Solitaria est nox. Iob. 3. b. quum culpa, quam quis fecit, sola remanet: ne dum laudatur, & defenditur, in conspectu nos iudicis multiplicius astringat. Et quum diabolus distinctione per petua a frequentia supernae patriae separatur. Vel ut hominem, quem sibi socium ad perditionem fecerat, amittat: & solus cum suo corpore hostis pereat: dum multos, quos destruxerat, redemptoris gratia reformat. Soli in saltu dicuntur esse, qui se odio hominum separant. Soli autem sed non in saltu, sunt boni a consortio malorum separati. Mich. 7. c.

Somnus, uide Dormire.

Somniare, Somnium.

Somniare est per quietem formi aliquid quasi vigilando in phantasia videre. Somnium autem est ipsa visio somniantis. Somnia Ioseph typus erant eorum, quae futura erant in Christo. Et somnator Ioseph est Christus, cui peculiare est praevidere futura. Somnia vero dicuntur inuidiae causa, hoc est, applicatio scripturarum ad Christum: quam Iudaei ferre non poterant. Gen. 37. a. Somnia quoque Ioseph typum gerunt parabolarum Christi, propter quas illi inuidebant principes Iudaeorum. Somnium aliquando significat tranquillitatem contemplationis: & inspirationem: & in his somnijs apparet Deus: vel potius in somnis. Gen. 20. a. 28. c. Per somnium quoque loquitur deus. Iob. 33. b. quando tranquilla mente ab huius seculi actione quiescitur: & in ipso mentis silentio diuina praeccepta pensantur. Somnium Nabuchodonosor, cuius oblitus est, sed postmodum etiam eius interpretationem accepit, designat contemplationem aliquando auferri a contemplatiuis, ac postea multo plenius reddi. Designatur etiam gratiam contemplatiuae vitae facilius elabi, & difficilius reparari: ut fuit difficile Nabuchodonosor recuperare somnij notionem. Dani. 2. a. Somnia seniu designant cognitionem mysteriorum. Ioel. 2. g. Et somnia eunuchorum Pharaonis erant praevisiones prophetarum: qui ostendunt omnem poenitentiam huius seculi esse somnium: sicut & somnium Pharaonis. Gen. 40. a. Somnium Iacob. Gen. 28. a. designare potest fidem, per quam nunc videmus per speculum in enigmate. Somnia per que terret Deus. Iob. 7. c. sunt imaginationes ultimi districtiq; examinis: quod iam utcunq; per timorem cernimus: sed tamen ut est veraciter non videmus. Somnium etiam quandoque est voluntas propria. Isa. 56. d. Dormientes & amantes somnia. Somnium surgentis est vita malorum: quae velut somnium praeterit. Iob. 20. a. psal. 72. Somnium nocturnum dici potest occlusa tentatio. Deut. 23. b. Somnia pseudoprophetarum designant errores capituli haereticorum: quos ipsi ascribunt Deo, tanquam ab eo reuelatos. Iere. 23. e. Et somniores sunt cultores idolorum: & haeretici cultores errorum. Zach. 10. a. Et sicut somnium erunt diuitiae militantium contra Hierusalem. Isa. 29. b. Vel quia non proderunt destructoribus Hierusalem: vel quia argumenta & strophae haereticorum erunt velut visa somniantium, & sicut somniat esuriens se comedere.

Sonare, Sonus, Sonitus, Resonare.

Sonus est obiectum auditus: unde quicquid primo & per se ab auribus percipitur, sonus dicitur. Sonare autem est sonum efficere. Sonus aliquando est inspiratio: & sonus ex ore Dei est vis timoris de superna irruens inspiratione: quia quum nos de venturis dominus aspirando replet, proculdubio de male gestis praeteritis terret. Et sonitus rugit post Deum: quia cum mentem Deus ingreditur, mox poenitentiae gemitus sequitur: ut ei iam salubriter flere libeat: qui prius de iniquitatibus desenda iucunditate gaudebat. Iob. 37. a. Sonat etiam inspiratio. Iere. 46. f. Vox eius quasi aeris sonabit. Quod si os Dei est filius, sonus procedens ex ore Dei erit spiritus sanctus: de quo Act. 2. a. Factus est repente de caelo sonus tanquam aduenientis spiritus vehementis.

Sonitus.

Vindicta Dei. Sonitus rugitus Dei est grauis Dei vindicta. Iob. 25. f. Et sonitus quadrigarum in iudicio erit angelorum vel demonum. Ioel. 2. b. Amos. 2. a. Praedicatio. Sonat vox sponsae in auribus sponsi, quum praedicat Christum proximis, eos hortando ad amorem Christi. cant. 2. d. Et sonitus buccinae praedicationem significat. Exo. 19. c. 20. c. Et laudatur Deus in sono tubae, quando, que in aure audiuntur, praedicantur in tectis ad gloriam Dei. ps. 150. Et sonitus tintinabulorum est praedicatio. Exo. 28. f. Et etiam sonitus alarum: & sonus aquarum sunt laudes populorum: sonus vero castrotrum, est maior laus sublimis Dei: qui omnem superat intellectum. Dicitur autem sonus sublimis Dei: quia a Deo habent ut laudent: & quia in felicitate laudabunt vniti Deo. Eze. 1. f. 33. a. Sonus apostolorum est simplex praedicatio. ps. 18. Roma. 10. d. Resonant montes laudem, quum apostoli praedicant. Isa. 44. d. Sonat autem venter quasi cithara. Isa. 16. d. quando mens praedicanis omnibus virtutibus, est ornata: & sic foris gratum dat sonum. Et sonans tonitruum est praedicatio apostolorum cum virtute spiritus sancti. Iob. 38. c. Ideo sonus factus est, adueniente spiritu sancto. act. 2. a. Cum hoc sonitu perit memoria malorum. ps. 9. Tuba iudicij. Sonitus factus prophetae Ezechiele, designat vel sonum tube futurum in iudicio: Vel foretem inspirationem: Vel aduentum spiritus sancti in Pentecoste. Eze. 37. b. Fortis inspiratio. Aduentus spiritus sancti. Minus contra praedicationem. Sonare dicitur pharetra super equum. Iob. 39. c. quando contra praedicationem sancti deculta praueorum machinatio consilium suum, quod fraudulenter operit, fraudulenter patefacit: ut permisis minis, quasi ex sonitu pharetrae terrorem incutiant. Item quando fortiter agenti aliqua occurrit tentatio: ut a forti operatione cesset. Tentatio. Sonitus aquarum sunt iusionis sublimitatum seculi: & commotiones ac persecutiones infidelium & demonum. ps. 9. 45. 64. 82. Isa. 17. d. Et sonat quasi mare vox inimicorum: quando graues sunt tentationes & persecutiones. Iere. 6. f. Et sonans terra designat clamorem Iudeorum in Christianos. 1. reg. 4. c. Sonitus etiam populi Iudaeorum fuit, quum clamauerunt: Crucifige, Crucifige. Eze. 7. c. Et sonitus equorum sunt terrores demonum & haereticorum. Eze. 26. b. Et sonat pharetra super equum, vel contra equum, quando persecutiones oriuntur aduersus praedicationes. Vel sonat in diabolo persequente. Iob. 39. c. 28. d. Resonare dicitur vox gregum in auribus Samuelis. 1. reg. 15. d. quando venit fama turpitudinis inferioris praelati ad superiorem. Sonitus folij volantis terret Iudaeos. Leuit. 26. e. quia terrentur a praedicatione legis per fideles facta. Infamia voluptatibus. Sonitus latantium est infamia vacantium voluptatibus. Isa. 24. b. Ad idem sonitus organi. Iob. 21. b. Fama lapsi in peccatum. Sonitus ruinae Tyri est fama eius, qui lapsus est in peccatum. Eze. 26. c. 12. 7. f. Et sonitus ruinae cedri est fama Luciferi lapsi. Eze. 31. f. Inquietudo impij. Sonitus terroris dicitur esse semper in auribus impij. Iob. 35. c. quia semper malum suspicatur: nec in vlla est securitatis tranquillitate.

Sophar.

Sophar. i. speculator, vel buccina: vel dispatio speculans, vel matutinus, aut corona, seu circulus: Vnus ex amicis Iob. Iob. 2. a. Typus est haereticorum: qui cum aliqua per naturae bonum sapienter praedicant: sunt tamen assertores mendacij, falsa de Christo praedicantes, & mentes contemplantium subuertentes.

Sophim.

Sophim. i. speculans, vel speculantes, siue cooperati, aut natantes, vel expectantes, aut fauus: mos est in tribu Ephraim, unde erat Elcana pater Samuelis. 1. reg. 1. a. designare potest angelos cognoscentes Christum: vel contemplationem Dei.

Sophonias.

Sophonias. i. absconditio domini, siue secretum domini, aut speculator noster dominus: vel aquilo domini: Vnus e duodecim prophetis, filius Chusi, hoc est, humilitatis: quia prophetae & apostoli dicunt: Non sum dignus vocari apostolus. Sopho. 1. a. Alius Sophonias ponitur. Zachar. 6. c.

Sopire, Sopor, uide Dormire.

Sorbere, uide Absorbere.

Sordes, SorDESCERE, uide Immundus.

Sorec.

Sorec

Hic. f. 11a. 5. & epif. Ignota vulcu.

S Orec. i. vinea, vel vitis, aut sibilus, vel sibilans: vel interpretatur electa. Est genus vitis opti- me: quæ vberes fructus facit, atq; perpetuos. Isa. 5. a. typus est Iudææ, vel animæ virtutibus ornate.

Soror, uide Frater.

Sors, Sortiri.

S Ores est fortuitus aliquis euentus: & interdum accipitur pro munere vel officio, & conditione. Sapi. 3. c. Sors in templo Dei acceptissima. Quædoq; pro patrimonio seu hereditate. Datur etiam fors diuinaria. Esthe. 3. b. Missa est fors in vnam coram Haman. Sortiri autem est sortes facere, vel per sortes aliquid accipere.

Aug. f. ps. 30.

Sors est res in dubitatione humana diuinam iudicans voluntatem: & potest significare statum gratiæ, seu gratiam Dei, qua saluati fumus: quæ non est in electione humana, sed in voluntate diuina: vnde sortes iustorum dicuntur esse in manibus Dei. ps. 30. 12. 4.

Gratia Dei

Ori. f. Leui. ho. 9. Hy. f. Leui. 16.

Sortem mittere inter duos hircos. Leui. 16. b. quæ dici potest fors consultoria, est diuidere iustos à peccatoribus. Item recognoscere in Christo naturam diuinam & humanam: vt cuique tribuatur, quod suum est.

Diuidere iustos à peccatoribus. Cognoscere duplicem naturam in Christo.

Ori. f. nu. ho. 11. & f. Ios. ho. 13. 25.

Sorte diuisoria datur terra promissionis: sed aliqui accipiunt sine sorte: quia sicut in bello egregij duces accipiunt aliqua spolia sine sorte: ita in gloria vt apostoli accipiunt duodecim sedes. Nu. 26. f. 33. g. 36. b. Leui. 16. c. Ios. 9. b. 13. a. 17. a. 18. b. 21. a. ps. 141. Col. 1. b. Illorū aut est fors seu portio in terra viuentium, quorum conuersatio in cælis est. Philip. 3. Ad hæc pertinet sortes sacerdotum & Leuitarum. 1. par. 24. b. Omnes fors equaliter diuidat.

Gre. f. 1. reg. 14.

Sors etiam est propria cuiusq; conuersatio: & sortes spirituales ponimus, quando per exteriora signa operamur, ad oculorum notitiam peruenimus. 1. reg. 14. f. ps. 30. Sapi. 2. b.

Conuersatio vniu. cuiusq;.

Rup. f. Ionam. 1.

Sors cadens super Ionam est, quando apostoli & martyres patiuntur, non propter peccata sua, sed propter Christum. Ion. 1. b.

Pati propter Christi.

Gre. f. 1. reg. 10. Amb. de Tob. 10. Au. f. ps. 11. & f. 102. tra. 118.

Sortes eligendi regis designant electionem faciendam de prædicatoribus. 1. reg. 10. d. Sortes millæ super vestem Christi. ps. 21. designare possunt distributionem gestorum Christi inter euangelistas & scribentes. Vel mittitur fors super charitate, quæ non diuiditur: sed forte datur de supernempe per diuinum iudicium, non per meritum. Mat. 27. d. Mar. 15. b. Luc. 23. a. Ioan. 19. d.

Electio prædicatorum. Distributio gestorum Christi inter euang. Collatio, charitatis à Deo.

Amb. f. Luc. 1.

Sorte Zacharias offert incensum. Luc. 1. a. designans mittendum & dirigendum esse à domino sacerdotem Christum.

Missa Christi facta dotis.

Hic. f. 11a. 17. 17.

Sors idololatæ est in torrentibus, hoc est fors sacerdotis diaboli est in inferno. Isa. 57. b. Ita fors vasantium fideles est infernus. Isa. 17. d. Iere. 13. d.

Gehenna.

Lyra. f. loc. 3.

Sortem mittunt super populum Dei, aut alterius ciuitatis, qui eum in varios inducunt errores. Ioel. 3. a. Nahum. 3. b.

Inducere in errores.

Sospes, uide Saluare. Spathula, uide Palma.

Spacium, Spaciosus.

Spacium est intercapedo loci seu temporis, quæ inter aliquos terminos includitur. Spaciosum autem est, quod multum habet spatij.

Glo. or. f. Exo. 3. Glo. inter. f. 11a. 49.

Spacium itineris trium dierum inter oues Labæ, & oues Iacob, designat fidem trinitatis, quæ fideles ab infidelibus separantur. gen. 30. f.

Fides trinitatis.

Hic. f. ps. 30.

Spaciosa terra dici potest gloria cælestis, quæ totum animi desiderium vndiquaq; replet. Exo. 3. b. Spacium factum Sion designat latitudinem ecclesiæ, quam inter gentes accepit. Isa. 49. c. Et spaciosus locus in domo Laban est proptitudo gentilitatis in suscipienda fide. gen. 24. c. Spaciosus etiam locus est ipsa ecclesia, in qua statuuntur prædicatorum, tanquam pedes Christi. ps. 30.

Gloria cælestis. Latitudo ecclesiæ in gentibus.

Gre. 26. mor. 31.

Spaciosus locus dici potest dilectio, quæ extenditur ad amicos & inimicos. In loco etiã spacioso pedes stabili sunt, quoniam & ad congruentia bona tendimus, & nulla difficultate impedimur. ps. 30.

Dilectio amicorum & inimicorum. Promptitudo bene operandi.

Bas. regu. breu. 240. Glo. or. f. Exo. 3.

Spaciosa terra est huius mundi prosperitas, in qua mali per latam viam merguntur in infernum. gen. 34. c. Dicitur etiam spaciosa via: quia in ea variè contingit errare. Marth. 7. b. Spaciosa autem terra apta est inundationi: vnde designat eos, qui multum merentur castigari à Deo. Isa. 28. a.

Mūdāna prosperitas. Graues peccatorum.

Hic. f. 11a. 30.

Spaciosè pacis dicuntur, qui sine vlllo impedimento studio sacræ doctrinæ vacant. Isa. 30. c. Spaciosum mare designare potest leges, multa hominum genera continentes. Vel latitudinè mundiducentem ad inferos. ps. 103.

Vacare sacræ doctrinæ. Leges. Latitudo mundi.

Aug. f. ps. 103.

Spaciosa cænacula edificare vult hæreticus: sed angusta ædificat. Iere. 22. d.

Hic. f. Iere. 22.

Spaciosa cænacula edificare vult hæreticus: sed angusta ædificat. Iere. 22. d.

Species, Speciosus, uide Decor.

Spectare, Spectaculum, Spectabilis.

Spectare

Spectare est sapere, seu fixè intueri: Spectaculum autem dicitur id, quod spectatur: vt ludus: aut etiam ipsa spectatio.

Contradictes scri. bz Christo.

Spectans Eli contra viam. 1. reg. 4. c. designat scribas: qui dum superbe scripturas accipiebant, ei, qui est via, per quam ire ad æternam patriam debuerant, contradicebant. Ipse enim Christus dicit. Ioan. 14. Ego sum via, veritas & vita.

Glo. f. 1. reg. 4.

Spectaculum fuit passio & resurrectio Christi. Isa. 27. c. Iuxta septuaginta.

Hic. f. 11a. 27.

Specula, Speculari, Speculator.

Specula est locus editus & eminens: vnde aliquid videri & speculari potest: siue sit mons, siue turre, siue lapis, siue arbor, aut aliquid aliud eminens. Speculari autem est quasi è specula prospicere, vel ad videndum intendere. Per translationem autem ponitur pro scriuari, & exacte considerare.

Ecclesia. Cōtemplatio. Penitentia. Prudentia. Prophetia. Apostoli. Prælati. Doctores.

Specula dici potest ecclesia: & etiam cōtemplatio. Isa. 21. c. Super speculam domini ego sum flās. Item penitentia. Iere. 31. d. Stetit tibi speculam. Speculam autem sibi statuere est vitiorum certamina ex alta consideratione p̄gnoscere.

Glo. or. f. 11a. 26. Gre. 31. mor. 31.

Speculator interdum dicitur propheta. Isa. 21. b. Eze. 3. d. Et specula est ipsa prophetia, per quam procul intuentur futura. Isa. 21. b.

Hic. f. 11a. 21.

Speculatores qui erant in Gabaâ Behiamin. 1. reg. 14. c. designant apostolos, episcopos, & doctores in sublimi statu vitæ positos: qui non solum subditorum facta considerant, sed etiam conuicatorum prædicationem. Isa. 52. c. Iere. 6. d. 31. d. Eze. 3. d. 33. a. Quisquis autem populi speculatur ponitur, in altum debet stare per vitam: vt prodesse possit per prouidentiam. Ideo Isa. 40. Super montem excelsum ascendit u, qui euangelizās Sion.

Gre. f. 1. reg. 14. & f. Eze. ho. 17. Hiero. f. 11a. 52. & f. Iere. 6. C. yril. in apolo.

Speculatores cæci sunt sacerdotes Iudæorū & pharisæi, & etiã heretici. Isa. 56. d. Hof. 5. a. 9. b.

Hiero. f. 11a. 56. & f. Hof. 9.

Speculum.

Speculum est illud tersum & politum, in quod aspicientes imaginem nostram, aut alterius rei illi obiectæ, quam refert, contemplamur.

Christus. Sacra scriptura.

Speculum dicitur ipse Christus, & sapientia, & sacra scriptura: ad quorum aspectum debemus nosmetipsos contemplari, & maculas tergere. Sapi. 7. d. Iacob. 1. d.

Diuina præcepta. Exempla sanctorum. Corpora virginum.

Specula mulierum, de quibus fiebat labrum eneuim ad lauandum sacerdotes. Exod. 38. a. designare possunt diuina præcepta: quæ debemus contemplari, vt sordes mentis nostræ abluamus. Significant etiam exempla sanctorum patrum, qui ob animarum pulchritudinem mulieres dicuntur. Specula etiam mulierum dici possunt corpora sancta virginum.

Gre. ho. 7. Rup. f. f. Leui. 37. Hic. f. adus. Iob. 11. 11.

Speculum aliquando dicitur cognitio rerum diuinarum obscura: & dicitur speculum sine macula. Sapi. 7. d. Isa. 3. d. Vnde. 1. Cor. 13. d. ait apostolus: Videmus nunc per speculum in enigmate.

Hic. f. 11a. 37.

Specus, Spelunca, Antrum, Cauerna.

Specus & spelunca est locus excavatus intra rupem, aut montem obscuritatem quãdam habens: qui etiam antrum & cauerna dicitur.

Diuina protectio. Caro Christi.

Spelunca, in quam confugit Dauid, cum fugeret Saulem. 1. reg. 21. a. 24. a. ps. 56. 141. in titulo. diuinam protectionem significare potest. Designat etiam carnem Christi: vel eius sepulcrum, vbi absconditus est à Iudæis persecutibus.

Arno. f. ps. 56. Aug. f. ps. 56.

Sinus Dei patris. Vultus lateris Christi. Custodia angelorum. Latus Christi.

Cauerna maceræ dicitur sinus Dei patris: vbi filius nota facit omnia sp̄se. cantic. 2. d. Vbi Origenes legit promurale. Vel designat vultus lateris Christi. Vel protectionem angelicæ custodiæ: Vel loca vacua in choris angelorum, relicta à dæmonibus. Vel contemplationem chororum cælestium. Cauerna etiam laci, quæ videtur Saram significare. Isa. 51. a. dici potest latus Christi.

Ori. f. cant. 2. d. 42. Gra. leant. 2. Ber. leant. ser. 62. Hic. f. 11a. 51.

Humanitas christi. Mundus.

Spelunca etiam dicitur humanitas vel caro Christi. ps. 56. 141. in titulo. Iere. 16. d. Potest etiam designare hunc mundum, in quem venit Christus pugnaturus contra diabolum, ipsumq; victur: sicut Dauid fugiendo vicit Saulem.

Hila. f. ps. 463. Ori. f. Iere. ho. 12. Hic. & Au. f. ps. 141.

Firmitas in virtutibus. Ecclesia.

Spelunca, in qua habitauit Lot relicta terra Sodomorum, firmitatem & soliditatem in virtutibus significare potest. gen. 19. f. Designat etiam ecclesiam, quæ sanctorum est diuersorium, pie viuentium regmen: quam inhabitant iusti, & quicunq; ignis supplicium euaserint.

C. yril. de ad. 1. n. 11.

Templum. Lex. Synagoga.

Spelunca etiam in qua habitauit Lot, templum significare potest: & etiam legem: vel synagogam. Speluncæ enim dicuntur synagoge Iudæorum. Isa. 32. c. Et spelunca hyemæ plena ossibus mortuorum est synagoga Iudæorum. Iere. 12. b.

Ori. f. gen. h. 3. & f. Iere. ho. 8. Hic. f. 11a. 32.

Sacra scriptura.

Spelunca rursum est munimentum veritatis: quod confugiendum est fidelibus: & scripturæ legis & prophetarum. Et cauernæ petrarum sunt doctrina apostolorum, & apostolicorum virorum. Iere. 16. d. apoc. 6. d.

Hic. f. 11a. 2. & f. Iere. 16. Aug. cap. h. 3.

Apostoli. Angeli.

Cauernæ petrarum dici possunt apostoli, & prædicatorum: & etiam angeli. Iere. 16. d.

Ori. f. Iere. ho. 16.

gg 2 Spelū-

Rup. 6. f. gen. 37. Beda. f. gen. 23. Gre. f. reg. 13. 14. & 15 mo. 25. & 30. m. 11.

Spelunca duplex, ubi sepelitur Sara, operationem bonam contemplationi coniunctam significare potest: ubi est gemina vitæ requies. Designat etiam conscientiam vtriusque populi, ubi quiescit scriptura. Vel duas leges intercessu literæ. gen. 23. b. 25. a. 49. d. 50. c. Et cauernæ, vnde exire dicuntur Hebræi sunt studium remotioris vitæ prædicatorum. 1. reg. 14. b. Speluncas autem ingredimur, quando ad mentium secreta recurrimus: ne vagantibus oculis concupiscenda videamus: & quando olfactum ab obscenitatibus mundi custodimus. 1. reg. 13. b. In antris etiam cubant catuli leonæ, quando prædicatores quiescunt sub silentio, opportunum, tempus expectantes. Iob. 38. d.

Amb de fug. secu. 3. Gre. 5. mor. 16. Hic. 1. adu. Iouini. & f. Iob. 30.

Spelunca in cuius ostio stetit Elias, est hæc corruptionis habitatio, in qua adhuc ex vetustate retinemur. 3. reg. 19. c. Hæc est spelunca, in qua absconduntur quinque reges. Iosue. 10. c. Cauernæ etiam terræ sunt sensus hominis. Iob. 30. b.

Gre. 10. mor. 14.

Cauernæ terræ dici possunt cogitationes prauæ: in quibus se heretici, aut prauis ab humanis oculis abscondunt. Pravi quippe vt sunt, videri ab hominibus refugiunt: dumque aliud quam sunt simulant, sese in conscientia suæ latibulis, quasi in cauernis occultant. Iob. 30. a.

Hier. f. Iob. 30. & f. Eze. 33. Gre. 10. mo. 11. Hic. 1. Iob. 38. & f. Isa. 11. 65. Gre. h. o. 39. Ori. f. Mat. ho. 15

Cauernæ præterea dici possunt sensus carnales legis. Item occultæ prædicationes hereticorum, & conciliabula: quæ sunt penetralia, ubi dicunt esse Christum. Iob. 30. b. Ezechielis. 33. f. Nahum. 2. d.

Antrum in quo moratur bestia, mentem peccatoris significat. Iob. 37. b. 38. d. Et cauerna reguli est obsessus à dæmone, vel in peccato existens. Isa. 11. b. Spelunca etiam latronum est anima malis cogitationibus, peccatis, rapinis & c. plena: hærefes item spelunca latronum dici possunt. Speluncam quoque latronum faciunt ecclesiam, qui in ea male viuunt. Matth. 21. b. Iere. 7. b. Haba. 2. b.

Spernere, uide Contemnere. Sphæra, Spherula, uide Globus. Spica.

Rup. 1. f. Euei. 11. & f. deut. 27. Hic. 1. Isa. 17. Gre. 12. mora. 10. & f. Eze. ho. 15. Hila. f. Mat. can. 12.

Spica est, quæ in extremo culmi frumenti aut alterius grani semina continet, aristis vestita. Spicæ virentes erant exempla patrum ante legem, quos nondum legis estus terruerat: torrentur autem igne spiritus sancti, quum additur intelligentia spiritualis. deut. 23. d. Spicæ etiam virentes erant apostoli adhuc rudes: & alij neophyti. Leuitic. 2. d. Spicæ quoque Iacob dicuntur apostoli, & reliqui fideles ex Iudæis. Isa. 17. a. Item aliquando spicæ sunt teneri adhuc & recentiores in virtute. Exodi. 22. a. Matthæ. 12. a. Aliquando vero proficientes iam & solidiores. Marc. 4. c.

Philo. de sacri. Abel & Cain. Aug. de gen. ad li. 20. Hier. f. Iob. 24. & f. Zach. 4. Gre. 16. mor. 21. Hy. f. Leui. 19. 23.

Spicæ etiam virentes, & tostæ igne sermonem doctrinæ probatum significare possunt. Leui. 2. d. Et spicæ quas vellebant apostoli, designant doctrinam sacræ scripture. Lucæ. 6. a. Et spicæ duæ oliuarum seu rami vtrunq; testamentum designant. Zach. 4. d. Spicæ quoque, quas impij tulerunt ab esurientibus. Iob. 24. b. sunt sanctorum patrum sententiæ, & occulta obscuraque; notitia diuinorum: quia sæpe dum per figurata eloquia proferuntur, ab eistegmen literæ quasi aristarum palcas subtrahimus, vt medulla spiritus reficiamur. Spicæ etiam remanentes in agro, sunt doctrinæ legis ad legem nouam facientes: & quod relinquunt cognoscendum post hanc vitæ. Leui. 19. b. 23. d.

Amb f. Luc. 6. Gre. 17. mor. 6.

Spicæ præterea quas vellebant apostoli, fructus ecclesiæ designare possunt. Luc. 6. a. Spica multa similia & paria continens grana, genus humanum significare potest: cuius aristæ sunt superbi, qui rigiditate tumoris superbie, amissa charitatis vnione se ab alijs separant. Iob. 24. d.

Gre. 1. mor. 36. Hic. f. Mar. 4.

Spicæ tritici bonas cogitationes aliquando significare possunt. 2. reg. 4. b. Spica, vt profert plenum fructum, designat pœnitentiam lachrymosam, quæ introducit charitatem. Mar. 4. c.

Rup. 8. f. gen. 41.

Spicæ septem plene in culmo vno. gen. 41. a. designant virtutes in anima, vel charitate vnitas. Item abundantiam gratiæ: & fideles abundantes doctrina spirituali.

Rup. 8. f. gen. 41

Spicæ vero aliæ tenues & arentes, pulchritudinem priorum tollentes, vitia significant virtutibus cõtraria: & tẽpus Antichri: Item Iudæos aridos & esurientes, sine vero sensu scripturarũ.

Spiculum, Spiculator, uide Sagitta. Spina, Spinosus, Tribulus, Vepres, Sentes.

Hic. 1. f. 27

Spina est aculeus sentis vel rubi, aut alterius, quo pungimur, est etiam arbor spinæ nomine. Spina quoque dicitur in animali contextu vertebrarum inter se, qui est à collo vsq; ad extremum os ipsius spinæ seu dorfi. Spinæ interdum significant duritiam iræ Dei: quæ malos grauiter affligit. Isa. 27. b. Iere. 12. c.

Opera bona cõ contemplatione. Conscientia vtriusque populi, studium vitæ remotioris

Corpus hominis Sensus hominis

Cogitationes prauæ Conscientia

Sensus carnales legis Conciliabula hereticorum

Mens peccatoria Hærefes Ecclesia

Exempla patrum Apostoli. Recentiores in virtute Proficientes

Doctrina probata Sacra scriptura

Fructus ecclesiæ Genus humanum

Bonæ cogitationes Pœnitentia

Virtutes. Abundantia gratiæ Fideles Vitia. Tempus Antichri Iudæi

Ira Dei Spine

Carnes martyrum

Spinæ super caput Christi. Mat. 28. c. significare possunt carnes martyrum laceratas: quibus tamen Christus coronatur.

Aug. f. Iob. 20

Doctores facti

Spina iũ bonum significare potest doctrinæ spiritualis viros, qui dum de peccatis ac virtutibus differunt, & modo æterna supplicia minantur, modo cœlestis regni gaudia promittunt, corda audientium pungunt, sicque mentem dolore compunctionis perforant, vt ab eorum oculis, quasi quidam sanguis animæ lachrymæ decurrant. Isa. 41. c.

Gre. ho. 20

Stimulus conscientia Compunctio

Spina etiam significat stimulum conscientie, & compunctionem: & tunc configitur spina, quum per omnipotentis Dei dispensationem ad lachrymas pœnitentiæ anima criminũ recodatione inflammatur. p. 31. Et sepiuntur aures spinis, quum cor est contritum, & habet in festiorem diuini iudicij. Eccl. 7. 28. d.

Aug. 9. in Exo. 17. 47 Gre. f. reg. 6. Amb. f. ps. 118. fe. 28

Sollicitudo seculi Diuitiæ

Spina fere in malum sumitur: quia pungit, & dolorem infert: solet significare sollicitudines seculi animum affligentes: & diuitias sollicitudinem ingerentes. Mat. 13. a. Luc. 8. a. gen. 3. d. cant. 2. a. Sicut enim spinæ non sicut semen emicant, sed densitate sua seminatum supprimunt: Ita & curæ temporales spirituale semen, quod in anima seminatur, non sicut fructum afferre: sed adurunt, & suffocant sicut spinæ profectum eius retardantes. Spinæ quoque sunt quæstiones animum pungentes, & excitantes.

Amb. 1. offi. 3. Ori. f. cant. ho. 3. Chr. f. Mat. ho. 4. 7. & f. gen. ho. 59. Ba. f. ps. 45. Aug. 2. de gen. cõtr. Manich. 20.

Voluptates Inordinata concupiscentiæ

Spinæ præterea significant voluptates, & prauas inclinationes: & etiam tribuli sunt inordinatæ concupiscentiæ. gen. 3. d. Matth. 13. a. Luc. 8. a. Significant itidem spinæ dolorem corporis. ps. 57. Spinæ autem non producant fructum: sicut ediuersio ficus non producit aliquid noxium. Luc. 6. d.

Chry. f. Mat. ho. 4. 5. Aug. 2. de gen. cõtr. Manich. 20. Philo. 2. allegor. Am. f. Lu. 6. & f. 3. Ori. f. ps. 36. ho. 1. & f. Mat. ho. 3. 4. Hic. f. ps. 57. & f. Isa. 33. & f. Iob. 17. Gre. 20. mor. 17. Hic. f. Leui. 18.

Peccata Prauæ cogitationes

Spinæ præterea sunt vitia incultiq; mores, & iniquitas nondum firmata: quum spina sit fragilis: & etiam peruersæ cogitationes. ps. 57. pro. 24. d. Isa. 5. b. io. 33. b. 34. c. Iere. 4. a. Hæ sunt spinæ super caput Christi. Matth. 27. c. Ioel. 3. d. Et vepres, inter quas hærebat aries. gen. 22. c. sunt peccata nostra, quorum dolorem pertulit Christus. Et vepres vineæ sunt peccata. Isa. 5. b. 9. d. io. d. Iob. 30. a.

Chry. f. Mat. ho. 4. 5. Aug. 2. de gen. cõtr. Manich. 20. Philo. 2. allegor. Am. f. Lu. 6. & f. 3. Ori. f. ps. 36. ho. 1. & f. Mat. ho. 3. 4. Hic. f. ps. 57. & f. Isa. 33. & f. Iob. 17. Gre. 20. mor. 17. Hic. f. Leui. 18.

Animæ comparatæ sponsæ Gentiles Heretici Animæ peccatrices Error hereticorum

Spinæ sunt omnes animæ comparatæ sponsæ. canti. 2. a. Vbi etiam designari possunt gentiles & heretici: sicut Matth. 7. c. Et spinæ super caput Christi: sunt animæ peccatrices: & gentes prius inutiles. Matth. 27. c. Marc. 13. b. Ioan. 19. a. Et spinæ in rosa sunt sensus heretici in sacra scriptura. Vel ipsi heretici ab ecclesia prodeutes: qui & vepres dicuntur. Iere. 12. c. 34. c. Isa. 9. d. io. d. Et spinæ se mutuo complectentes, sunt heretici in conuiuijs doctrinarum suarum. Nahum. 1. c. Et tribulus super aras hereticorum est fructus errorũ ipsorum. Hose. 10. c. Spinæ quoque sunt, qui solis verbis Christum consentunt: operibus verò nihil, nisi humanas sollicitudines fecerunt. Spinæ sunt etiam exempla mala. Iere. 12. c.

Ori. f. cant. ho. 2. 3. & f. Iob. 7. Amb. f. ps. 118. f. 17. Aug. epit. 43. Hic. f. Nahum. 1. & f. 1. 10. Cyril. 2. f. Ioan. 15. Gre. f. cant. 2. Hic. f. Iob. 15.

Exempla mala Tentationes & tribulationes

Spinæ sunt tentationes & tribulationes animum affligentes. Baruch. 6. g. Hose. 2. b. Et spinis electorum via sepiuntur, dum dolorem punctio inueniunt, in hoc, quod temporaliter concupiscunt. Inter has spinas est lilium sponse: quia inter tribulationes candidior & odratior prodit. Cant. 2. a.

Amb. 3. Exa. 11. Hic. f. Isa. 23. Gre. 34. 176. f. Ber. f. 2. f. 1. 4. 8.

Præua verba & opa Iudæorum

Spinæ etiam erant præua verba Iudæorum in Christum: & etiam eorum opera peruersa. Isa. 57. d. 9. d.

Amb. ser. 73. Hic. f. Isa. 7. Gre. 12. mor. 24

Dolor vbi speratur remunciatio

Pro frumento oritur tribulus: & pro hordeo spina. Iob. 32. d. quando in vltima retributione ex ea re, de qua remuneratio laboris queritur, punctio doloris inuenitur. Vt autem hordeum à frumento distat, quamuis vtrunq; reficiat: sic à tribulo spina, quamuis sit vtrunq; quod pungat quia tribulus mollior, & ad pungendum semper durior est spina. Spina quoque de sepe est dolor vbi sperabatur auxilium. Mich. 7. a.

Hic. f. Mich. 7.

Demones Corona Christi Iniqui Peccata Temeritas

Spina doloris sunt populo Dei Sidonij, hoc est, demones affligentes populum Dei. Eze. 28. g. Vepres inter quas hærebat aries. gen. 22. c. coronam Christi significare possunt. Vel sunt iniqui, qui suspenderunt Christum: & etiam peccata, propter quæ crucifixus est. Spina aliquando dicitur temeritas. pro. 24. d. O peruerunt super faciem eius spinæ. Et. 26. b. Quomodo si spina nascatur in manu temulentis. Eccl. 7. a. Sicut sonitus spinarum ardentium sub ollis: sic risus stulti. Spinosã planta est rubus: postquam verbum legem ferre, & cum hominibus conuersari desinit, corona coronatur: vt quod primum per verbum visum fuerat, per spinam rursum assumptum ostenderet omnia vnus potentis.

Hic. f. Eze. 28.

Cle. Al. 2. p. 2. 2. 2.

Spina arbor, uide Sethim. Spiritus, Spiritualis, Spirare, Aspirare, Spiraculum.

Spiritus halitum significare solet: vnde spirare dicitur, qui halitum emittit: Ideo spiritus sumit pro vento. Spiritus autem aliquando est aspiratio. 3. reg. 10. a. Nō habebat vltra spum. A paritio. Mich. 2. c. Vtinam non essem vir habens spiritum. Cogitatio. pro. 15. a. Quæ immoderata est

conteret spiritum. Cura. Num. 11. d. Auferam de spiritu tuo, & tradam eis. Donum spiritus sancti. Exo. 28. a. Quos repleui spiritu prudentiae. Intentio spiritualis. ps. 77. Non est creditus cum Deo spiritus eius. Ira. Iudi. 8. a. Requieuit spiritus eorum, quo tuebant. Robur. i. regum. 30. c. Reuerfus est spiritus eius. Sol. Ecc. 1. a. In circuitu pergit spiritus. Vita. Iob. 17. a. Spiritus meus attenuabitur. Voluntas. 2. para. 36. d. Suscitauit dominus spiritum Cyri. Ponitur spiritus diuinus, spiritus angelicus, spiritus humanus, spiritus carnis, spiritus mundi, spiritus nequitiae, & ipse angelus malus.

Spiritus in vitro; testamento, iuxta Hieronymum, vbicunq; sine additamento ponitur, in bonam partem intelligitur. Vt Galat. 5. d. Fructus autem spiritus charitas, gaudium, pax, & c. Et 6. a. Si spiritu viuimus, spiritu & ambulemus. Et Rom. 8. c. Si autem spiritu facta carnis mortificaueritis, uiuetis. Et in veteri. Dans flatum populo, qui est in ea: & spiritum calcantibus eam. E contrario malus spiritus semper legitur cum additamento. Vt Matth. 12. d. Cum immundus spiritus exierit ab homine. Et Luc. 9. e. i. reg. 16. c. Mich. 2. d. Haba. 1. c. 2. d. Sed in bonum aliquando ponitur cum additamento: aliquando sine eo. Pro malo vero nunquam sine additamento.

Spiritus principaliter dicitur Deus, secundum quod maxime separatus est à conditionibus, seu proprietatibus corporis. Ioan. 4. d. 2. Cor. 3. d.

Spiritus domini, qui ferebatur super aquas, dici potest uoluntas Dei, quae ferebatur super uoluntates angelorum. gen. 1. a. Zach. 6. b.

Spiritus domini passim accipitur pro spiritu sancto. gen. 1. a. 6. a. ps. 32. 105. 142. 147. Isa. 42. a. 48. c. Iere. 10. c. Ioel. 2. g. Ipse est spiritus rectus, hoc est, director: quem sequens anima in ueritate quaerenda deuiare atq; errare non potest. Item spiritus principalis, potens ad operandum. ps. 50. Et est effusus de excelso per sua dona in Pentecoste. Et dicitur egressus à facie Dei: quia missus à patre. Dicitur etiam spiritus Christi. Isa. 32. d. 57. d. 63. c. Spiritus sanctus in baptismo dicitur pignus uitae: ut per uirtutem spiritus renouemur à morte & ueritate peccati: qui etiam est spiritus adoptionis. Rom. 8. c. Vt enim spiritus seruitutis est, qui potestate habet mortis: ita spiritus adoptionis est spiritus sanctus. Et spiritus impetus est impulsus spiritus sancti: & spiritus inductus in ossa. Ezech. 1. c. 37. d. Iob. 26. d. 32. b. ps. 47. Et spiritus septem in conspectu throni. apoc. 1. b. est spiritus septiformis, quo firmantur angeli. Spiritus autem non extinguendus est feruor spiritus sancti. i. The. 5. d. i. reg. 11. b.

Spiritus quoq; domini, qui ferebatur super aquas, aerem significare potest: qui superfertur elemento aquae. gen. 1. a. Amos. 4. d.

Spiritus rectus intelligi potest filius: spiritus uero principalis ipse pater, à nullo est. ps. 50. Spūs etiam auferens est Chrs tollens peccata. Eze. 1. a. Et spūs oris nostri est Chrs dominus. thre. 4. d.

Spiritus Dei aliquando dicitur ira Dei, uel uindicta: & dicitur spiritus Dei durus. gen. 6. a. Exo. 15. b. Isa. 27. b. 30. f. 40. b. Iob. 4. b. pro. 1. c. Et spiritus in naribus Christi, dicitur ira eius. Isa. 2. d. Quiescere autem dicitur spiritus Dei, quando cessat ira Dei. Zach. 6. b.

Spiritus oris Dei est diuina sententia, qua uel absoluit, uel condemnat. Iob. 15. d. Et spūs oris Christi est sententia, quam proferet in malos. Isa. 11. a.

Spiritus procellarum seu tempestatis, poenam aeterni iudicij, & uerba indicat peccatorū: ut quos ignis concupiscentiae exurit, tempestas examinet. ps. 10.

Spiritus Dei, qui non permanet in homine, est uis Dei, qua curam nostri agit: quae hominū interitum ante diluuium praenunciauit. gen. 6. a.

In spiritu iudicij lauat dominus in hac uita: in spiritu uero ardoris in alia. Isa. 4. b. 28. b. Spūs iudicij abluit minora delicta. Spiritus uero cōbustionis grauiora, quae igne purgari debent.

Spiritus domini potest etiam significare gratiā, quae nō permanet in malis: & dona spiritus sancti: & gratias gratis datas: qui spiritus est multiplex secundum diuersa dona. Et spiritus inductus super terram, est consolatio & uirtus spiritus sancti. gen. 6. a. 8. a. Exo. 28. a. 31. a. Isa. 11. a. Haba. 2. d. Zach. 12. c. Hic spiritus statuit supra pedes. Eze. 2. a. 39. g. Spiritus adoptionis est grā, per quam adoptamur in filios Dei. Rom. 8. Et spiritus in naribus est gratia in anima. Iob. 27. a. Et in spū adorare est in gratia spiritali Deum colere. Ioan. 4. d.

Spiritus dicitur angelus ratione suae naturae: quia est incorporeus. ps. 103. Qui facis angelos tuos spiritus. Eze. 8. a. Eleuauit me spiritus inter caelum & terram.

Spiritus aliquando dicuntur inspirationes & reuelationes diuinae. Iob. 4. c. Ezechielis. 3. g. Luc. 2. d.

Spiritus aliquando dicuntur apostoli spiritum sanctum habentes: & etiam spirituales uiri. ps. 103. 150. Isa. 11. d.

Spiritus domini interdum dicitur anima rationalis, quae est domini per creationem: & mēs & cor: & spiritus uitae est anima uiuificans corpus. gen. 6. d. 7. d. Exod. 6. b. Ioan. 19. c. Et spiritus rectus est anima cum recta conscientia. ps. 50. Interdum etiam spiritus sumitur pro aīa Chri. A mos. 4. d. Spūs hominis in scripturis dicitur ipseus animae potētia rationalis, qua distat à peccato.

Ber. ser. de septem spiritibus. Hic. f. Mich. 2. & f. Haba. 2.

Aug. 13. confes. 4.

Basil. ps. 32. Arno. f. ps. 103. Aug. de quantitate. & f. ps. 50. Hic. f. Isa. 32. 57. 59. & f. Iere. 10. & f. Eze. 1. 37. Am. 1. de spūctō. 6. Aug. f. Rom. 8. Gre. f. ps. 103. Rup. 1. apoc. Hic. epist. igno. uult.

Philo. de gigantib. Amb. 2. de. 11. 7.

Ber. ser. 3. pentecost. Ori. f. Eze. ho 1. Hic. f. Isa. 17. 40. Be. la f. gen. 1. & f. p. 10. Lya. f. Isa. 2. Rup. f. Zach. 6. Hic. f. Iob. 15.

Hic. & Aug. f. ps. 103.

Chry. f. gen. ho. 22.

Ori. f. tere. ho. 13. Hic. f. Isa. 4.

Philo. de gigantib. Am. de Noe. 16. & f. Rom. 8. & f. 2. de spūctō. 9. 12. Hic. f. Eze. 2. 39. & f. Haba. 2. Fulg. 2. ad Monimā. Glo. inte. f. ps. 103.

Gre. 3. mor. 23.

Arno. f. ps. 103. Gre. 11. mor. 3.

Am. apol. David. 14. & f. 2. d. spūctō. 7. Aug. 1. de gen. cōt. Manic. 8. & f. ps. 50.

Spiritus in bonum;

Deus

Voluntas Dei

Spiritus sanctus

Feruor spūctō

Aer

Christus; Deus pater;

Ira & uindicta Dei

sententia Dei

Poenā malorum;

Cura Dei.

Gratia; Dona spiritus sancti; consolatio spūctō;

Angeli

Inspirationes

Apostoli; Spūales uiri; Anima;

Animā sensitiua pecoribus, & eis naturae lege dominatur. In spiritu autem humilium habitat Deus. Isa. 57. c. Zach. 12. a. Iob. 6. a. 8. a. 9. b. 10. c. 12. b. 15. b. 17. a. 34. b. Spiritus in naribus dicitur habere qui uiuit uita simili ceteris hominibus. Isa. 2. d. 38. c. ps. 134. Eccl. 7. 3. d.

Opera bona Spiritus etiam dicuntur opera bona, & spiritus sancto digna. Isa. 26. d. Et quum dicitur Deus dare spiritum non ad mensuram, sumitur pro operatione. Ioan. 3. d.

Lex fidei. Spiritus uiuificans est lex fidei; quae animo continetur. Viuificat autem reos mortis conuertentes se, ut iustificati de cetero non peccent. 2. Cor. 3. b. Item intelligentia spiritualis. ps. 118. Attraxi spiritum. Hic sensus spiritualis est spiritus uitae, qui erat in rotis. Eze. 1. c. Spiritus autem uitae erat in rotis: quia per sacra eloquia dono spiritus uiuificamur; ut mortifera à nobis operi repellamus.

Lex gratia. Spiritus seruitutis in timore est lex: quia homines peccati causa in timore constituit. Spiritus autem adoptionis est gratia. Rom. 8. c. Vel spiritus seruitutis est, qui potestatem habet mortis: spiritus uero adoptionis, spiritus sanctus.

Cognitio peccati. Spiritus compunctionis est cognitio peccati. Isa. 29. d. Iuxta septuaginta: ubi nos habemus, spiritus soporis, Spiritus etiam uehemens conterens naues Tharhis, est grauis uis compunctionis. ps. 47. Contritio autem spiritus est etiam in ijs, qui sunt in inferno: licet non uere poenitentia. Isa. 65. c.

Spiritus duplex Eliae fuit in Eliseo secundum historiam: quia plures uirtutes fecit Eliseus quam Elias. Moraliter uero: quia post ascensionem Christi, adueniente spiritu sancto, duplex intelligentie donum apostoli acceperunt, noui ac ueteris testamenti. Et quum Christus ostenderit spūm māfuetudinis, apostoli in uirga & māfuetudine uenerūt: & quia fecerūt opera Chri & maiora. Spūs etiā duplex est illuminatio intellectus, & purgatio affectus. 4. reg. 2. b.

Spiritus grandis & fortis fuit, quando decem tribus ducte sunt in captiuitatem. 3. reg. 19. b. Spiritum saluari, etiam si anima damnetur, tenet Origenes per illud Eccl. 7. 12. c. de omni spiritu: quoniam conuertitur ad Deum qui dequit illam. Videtur tamen periculosum.

Spiritus uadens & non rediens est peccans, sed non ualens per se refurgere. ps. 77.

Spiritus domini aliquando dicitur diabolus, qui domini est per creationem & ministeriū. Sed solet ad diabolū: ut i. reg. 16. c. 18. c. Spiritus domini malus exagitabat Saul. Dicitur domini per licentiam potestatis iustae: Malus autem per desiderium uoluntatis iniustae. Et spiritus potestatis habentis est diabolus: cui data est tentandi facultas. Vel sunt demonis suggestiones. Eccl. 7. 10. a. Et spiritus quem dedit dominus regi Assyriorum, est aduersaria potestas. Isa. 37. b. Et spiritus fornicationis est diabolus ad fornicandū inducens, qui ligauit Ephraim, hoc est, haereticos. Hose. 4. b. d. Spiritus in alijs mullerum est potestas diaboli. Zach. 5. d. Hic est spiritus huius mundi. 1. Cor. 2. c. Nos autem non spiritum huius mundi accepimus. Idem est spiritus immundus. Zach. 13. a. Math. 8. c. 10. a. 12. d. Mar. 1. c. 3. b. 9. b. Luc. 6. c. 8. a. 9. c. 10. c. 11. c. Spiritus alia nequitie sunt daemones. Eph. 6. b.

Spiritus mœoris statū peccati aut poenitentiae significare potest: & etiā ipsum peccatū. Isa. 61. a. Ad peccatū pertinet spūs blasphemie, & septem spiritus nequam. Mat. 12. d. Luc. 11. d.

Spiritus Aegypti dirumpi dicitur in uisceribus suis, quum aliqui infideles ueniunt ad fidem ceteris in infidelitate remanentibus. Isa. 19. a. (apoc. 16. c.)

Spiritus immundi tres, designant magicas artes, poetiam gentilium, & inanem philosophiam: Spiritus soporis est grauis ignorantia, & cecitas Iudaeorum. Isa. 29. d. Et spiritus robustiorū sunt clamores & blasphemie Iudaeorum in Christum. Isa. 25. b. 33. b.

Spiritus uertiginis est reprobis sensus hereticorum. Isa. 19. c. Dicuntur autem haeretici sequi spiritum suum, qui est erroneus. Eze. 13. a.

Spiritus sumitur pro superbia, quum dicuntur: Beati pauperes spiritu. Matt. 5. a. Eccl. 7. 6. d. Et spūs hominis, quē aufert Deus, est superbia. Iob. 32. d. Hic est spiritus deficiens paulatim in exercitantibus & proficiētib. ps. 73. 142. 3. reg. 10. a. Spūs etiā principū est superbia & audacia superbiorū. ps. 75. 76. 74. 1. Et spiritus hominis, quem ebibit indignatio sagittarum domini. Iob. 6. a. Et spūs oris hominis sunt uerba supba, aut maledicā, & c. Iob. 15. d.

Spiritualis esca & potus dicitur manna: quia spiritualement cibum praefigurabat, 1. Cor. 10. a. Spiritualis uir. Hose. 9. b. sumitur pro infano: & eo qui maligno spiritu arreptus est.

Sicut spiritus carni seruens non incongrue dicitur carnalis: Ita caro spiritui seruens recte appellatur spiritalis: non quod in spiritum conuertetur: sed quia spiritui summa & mirabili obtemperandi facilitate subdetur. 1. Cor. 15. f.

Spiritualement qui omnia iudicet, & ipse à nemine iudicetur, eum uirum dicimus, qui ueriter in scripturarum sacramenta cognoscens, sublimiter ea intelligat, & Christum in diuinis libris uidentis, nihil in eis Iudaice traditionis admittat.

Spiraculum uitae significare potest inspirationes animam spiritualiter uiuificantes: uel robur, tenorem, aut uim anime. Iob. 33. a. Et spiraculum quod non incedit inter squamas Leuiathan, sunt sanctae exhortationes. Iob. 41. b.

Hic f. Zach. 11. Gre. 11. mor. 3. Glō. or. f. 114. 2.

Hic. f. Isa. 26. Chry. 1. Ioan. ho. 29.

Amb. 1. 2. cor. 3. Rup. 1. f. 2. 132. Gre. 1. Eze. ho. 7.

Amb. 1. Rom. 8. Aug. 1. Rom. 8.

Hic. f. Isa. 29. 65. Gre. 4. mor. 22.

Rup. 5. f. reg. 18.

Ber. ser. 3. ascens.

Rup. 5. f. 192. Ori. 1. Mat. ho. 30.

Glo. inte. f. ps. 77. Gre. 1. reg. 1. & 12. mo. 10. 8. 14. mo. 28. Iob. f. Isa. 37. & ad Demetriū.

Rup. f. Zach. 5.

Hic. f. Isa. 19.

Rup. 5. f. 192.

Hic. f. Isa. 19.

Hic. f. Isa. 19.

Aug. 1. de. in mō. & f. ps. 75. Gre. 7. mor. 3. & 12. mor. 20. & f. ps. 142. Amb. 1. 1. cor. 10. Lya. f. Hose. 9.

Aug. 13. cini. Dei. 40.

Hic. f. Gala. 4.

Gre. 33. mor. 38.

Rup. f. canti. 7.
Ber. f. cant. ser. 72.

Aspirare dicitur dies in resurrectione Christi: & quā manifestat eterna felicitas. cā. 2. d. 4. b.
*Spissus, uide Densus. Splendere, Splendor, uide Fulgere.
Spoliare, Exuere, Spolium.*

Arno. f. ps. 67.
Hila. f. ps. 118.
Hic. f. lla. 8. 9.
Am. f. ps. 118 ser. 21.
Tert. adue. Iudæos.
Aug. f. ps. 67. & Epi-
phania. ser. 4.
Beda. f. pro. 31.
Ori. f. Eze. ho. 4.
Gre. 1. 8. mor. 8.

Spoliare est vestibus exuere, præcipue hostes: unde dicuntur spolia, quæcunq; hostibus de-
trahuntur. Exuere autem est simpliciter vestibus priuare corpus, ac detegere.

Spolia, quæ diuidit Christus, sunt dona spiritus sancti: & etiam conuersi ad fidem. ps. 67. lla. 9. a. 33. d. 53. d. Et spolia Samariæ, quæ accepit Christus, fuerunt magi: & gentiles qui uenerunt ad fidem: & etiam potentia, quæ seruebant aduersarijs. lla. 8. a. Et spolia, quibus non indigebit mulier fortis, sunt multitudo conuersorum, qui auferuntur à diabolo. pro. 31. b. Et spolia, quæ inuenit Christianus, sunt doctrina Iudæorum à fidelibus recepta. ps. 118. Eloquia etiam Dei sunt spolia mulieris fortis, hoc est, fidei. Rup. 7. de glorif. trinit. 6.

Spolia quæ diuidit Benjamin, gene. 49. d. significant munera, quæ sacerdotibus dabantur: quæ inter se diuidebant. Vel prædicationem Pauli post eius conuersionem: qui spolia multa inuenisse dicitur. ps. 118.

Spolia quæ diuidit inimicus, sunt qui prius erant boni, quos diabolus malos facit. Exo. 15. b. Et spolia quæ diripit Assur, sunt hæretici: & item Iudæi: quos rapit diabolus. lla. 10. b. 33. a. His spolijs implere uolebant principes Iudæorum domos suas: ut auferrent à Christo credentes. pro. 1. b. Quasi spolijs est anima transfugienti de Hierusalem ad Chaldeos, hoc est, ab hæreticis ad philosophos: quia ab utroq; diripitur. lere. 21. c.

Spolia Samariæ designant doctrinam hæreticorum: quæ diripit Christus, quando confundit hæreticos. lla. 8. a.

Exiit Chrs vestimenta sua, quando deposuit mortalitatem. Ioan. 13. a. Hanc enim indutā habuit usq; ad mortē: postquam surrexit immortalitate uestitus.

Spoliavit Deus fornicariam nudam. Hose. 2. a. a. quia plebem Israeliticam nudatam gratia Dei etiam spoliavit gloria temporalis, hoc est, regno & diuitijs, quando ducti sunt in captiuitatem.

Spoliare Aegyptum est auferre veritates à scriptoribus mendacibus: ad quos non pertinet veritas. Item omnes scientias & eloquentiam subijcere in obsequium uerbi Dei. Exo. 3. g. 12. f.

Eruiſſe dicitur Christus principatus & potestates, quum principes huius mundi demones eiecit foras, & abstulit eos, qui erant in limbo. Colof. 2. c.

Spoliatus Aaron uestibus suis quando mori debebat. Numer. 20. d. designat templum & omne sanctuarium Iudæorum destructum: ne Iudæi de vitali uirtute sacerdotij sui, saltem falso gloriantur.

Spoliare prioribus uelimentis, est mutare conuersationem: uel diuersam accipere doctrinā. Mutare conuersationem. Leui. 6. b. Non pro linea in dui lanea, sed quæ prius acta atq; correpta sunt, non imputari, quādo tempus est alia peragendi. Expoliare etiam se tunica, est ueterem hominem, & corruptelam & passionem adæ, & terrenos mores abijcere. Vel est excutere omnia exteriora & temporalia, quæ ornant, & onerant. cant. 5. b. Hæc est spoliatio corporis carnis. Colof. 2. b. 3. b.

Spoliare dicitur nudos uestibus, qui deceptos ab hæreticis ad ueritatem reducit. Iob. 22. a. a.

Spoliatus uadens Michæas dolorem pœnitentiæ designabat. Mich. 1. c. Sic exuere se uestibus iucunditatis est pœnitentiam agere. lsa. 32. c.

Spolians Aaron populum, designat prælatum permittentem peccatum in subditis. Exo. 32. f. Spoliauerunt etiam exactores populum, quando sacerdotes & pharisæi quæstum quærebant à populo, nihil de animarum salute curantes. lsa. 3. b.

Spoliavit multos superbus, hoc est, diabolus, uel Antichrs, uel hæreticus: ideo ipsi spoliabuntur. Haba. 2. b. Spoliantes etiam latrones hominē, sunt demones ipsum uirtute & gratia nudantes: qui tamen prius eū spoliauerunt, quam plagas imposuerint. Luc. 10. c. Hose. 7. a. Et spoliavit ficum locusta, hoc est, diabolus synagogam, uel animam uirtutibus. Ioel. 1. c. Zach. 2. b. Et spoliabit inimicus gloria, quum priuat aliquem iustitia. Iob. 19. b. 24. b. Exuere autem principū sunt uirtutes. Eze. 26. c. 38. d.

*Spondere, Sponsus, Sponsa, Despondere,
Desponsare, Sponsio.*

Spondere est sponte promittere: unde sponsio promissio. Sponsare autem est contractum de futuris nuptijs efficere. Unde dicuntur sponsus, & sponsa.

Sponsauit sibi Deus in sempiternum synagogam in Abraham: ut eā perpetuo haberet. Desponsauit autem eam in iudicio & misericordia, in deserto in monte Sinai, quando de dit legem, in qua est iustitia & misericordia: unde & ipsa synagoga dicitur sponsa. Desponsauit uero eam in fide, in aduentu filij sui, & in lege noua. Hose. 2. d. lere. 2. a. a.

Hic. f. Hose. 2.
Amb. epif. 13.

Dona spiritus sancti
Magi & gentiles conuersi.

Doctrina Iudæorum.
Eloquia Dei

Munera sacerdotum.
Prædicatione Pauli

Mali hæretici Iudæi.

Doctrina hæreticorum.

Deponens Christum mortalitatem

Captiuitas Iudæorum

Auferre ueritatem ab infidelibus

Eiciens Christus demones

Destructio templi.

Mutare conuersationem.
Exuere ueterem hominem.

Abijcere temporalia.

Reducere ad ueritatem. Pœnitentiæ.

Permittens prælati peccatum

Prius diabolus uirtute & gratia

Coniunctio sponsæ cum Deo.

Sponsus

Christus
Sponsa ecclesiam.

Anima

Ecclesia triumphans.

Perfecti & imperfecti

Litera exposita

Cura animarum

Adhæretes hæretici

Expellere perturbatores

Autoritates collectæ

Cor & infidelitas Iudæorum.

Sacrificium Christi.
Cõsilia euangelica.

Subita conuersio
Libenter offerre.

Reuelatio diuina
Principia naturalia

Heresiarchæ

Ponens multos deos.

Sponsus dici solet Christus: cuius typum gessit Moses: qui dicitur esse sponsus sanguinū. Exo. 4. f. ps. 18. lla. 62. lere. 16. b. 25. c. Mat. 9. b. 25. a. Desponsauit autem sibi ecclesiam, quando uerbum caro factum est. Sponsauit autem sibi eam in æternum, per ipsam assumptionem naturæ humanæ: In iudicio uero, moriendo, eiecto principe mundi: In iustitia, resurgendo: in misericordia, remittendo peccata: in miserationibus, per dona spiritus sancti: in fide, quia non per opera legis. Hose. 2. d. Sponsa autem dicitur ecclesia, & peculiariter ecclesia ex gentibus: & fides: & etiam anima. canti. 2. b. 3. c. 4. b. 5. a. Matth. 25. a. lsa. 49. c. Ioan. 3. d. 2. Cor. 11. a. Item ecclesia triumphans. apoc. 21. a.

Perfecti quoq; in ecclesia sponsi nomine insigniuntur. Imperfecti uero sponsæ. lsa. 61. d. Despondere ancillæ filio. Exo. 21. a. est subiectionem deuotam tradere docto discipulo erudiendam.

Desponsata uirgo. Exo. 22. c. dici potest litera sacræ scripturæ ab altero exposita: non desponsata uero nondum exposita.

Spondere pro amico, est alienam animam in periculo suæ conuersationis accipere. pro. 6. a. Sponsæ hæreticorum sunt animæ adhærentes eorum erroribus, & subijcientes se ipsis hæreticis. Hose. 4. d.

Sponsio ranarum delendarum, quam fecit Moses Pharaoni. Exo. 8. b. designat curam amouendi & expellendi loquaces, & perturbatores reipublicæ.

Spongia.

Spongia est uelut media inter animalia & plantas: quæ nascitur in saxis marinis, apta ad imbibendam aquam, & ad tergendas sordes.

Spongia quæ imbibit humorem, in quem mittitur, & postmodum expressa eundem reddit, significare potest autoritates diuersas in unum collectas, ad sensum aliquem eliciendum. Matt. 27. f. Mar. 15. c. Ioan. 19. f.

Designat etiam cor Iudæorum cauernosis quodammodo atq; tortuosis latibulis fraudulentum: & etiam cauam eorum infidelitatem.

Sponde, Spontaneus, Vitronicus.

Sponde dicitur fieri, quod fit sine requisitione, sed propria uoluntate, & sine hominis labore. Unde spontaneum, quod est uoluntarium, aut naturale: quod & vitroneum dicitur.

Spontaneum sacrificium principis est sacrificium Christi. Spontaneum etiam sacrificium est uirginitas, & cætera, quæ ad consilia pertinent. Eze. 46. d. Leui. 7. b. Sponte obtulerunt animas suas, qui non solum ad præcepta, sed etiam ad consilia se astrinxerunt. Iudi. 5. a.

Sponte propria offerre necessaria ad tabernaculum construendum. Exo. 25. a. 35. d. 36. a. est quando quis subito conuertitur, & diuinitus inspiratus compungitur. Vitronicus etiam offert Deo, qui libenter offert. Hilarem enim datorem diligit Deus. Origenes pro vitroneo legit: A uobis ipsis: ut designetur, quod cum lex spiritalis sit, non uult à nobis offerri, nisi quæ sunt intra nos.

Spontaneæ diligit nos Deus: quia sine nostris meritis. Hose. 14. c.

Sponte nascuntur sunt, quæ à solo Deo præceptore & instructore discuntur. 4. reg. 19. f. Item principia naturalia omnibus indita. Leui. 25. a.

Sportia, Sportula, uide Canistrum.

Spuere, Sputum, uide Salina.

Spuma.

Spuma est uelut sordes earum rerum, à quibus eicitur: ut quum per ebullitionem, uel maximam agitationem sex quædam supernatant: ut musto, æri, sali, &c.

Spuma super faciem aquæ dicitur rex Samariæ, designans heresiarchas breui tempore durantes. Hose. 10. d. Dicebatur autem de ipsis regibus facile uel cito transeuntibus, quum alij alios occiderent.

Spurcus, Spurcitia, uide Immundus.

Spurius, Manser.

Spurcius est incerto patre natus, qui manser dicitur Hebraicè.

Spurius qui arctur ab ecclesia, est ponens multos Deos, quasi multos patres: qui manser dicitur. deut. 23. a. 1. reg. 17. a.

Squalere, Squalidus, Squalor.

Squalere est asperum & durum & immundum in modum squamarum esse: unde squalidus est sordidus & incultus.

Ori. f. canti. ho. 1. & f. Mat. ho. 31.
Basi. de spiss. 6. 8.
Hic. f. lla. 62. & f. lere. 16. & f. Mat. 9.
Aug. 83. q. 19. & epl. 110. cap. 32.
Fulgen. epif. 3.
Ber. f. cant. ser. 62.
Rup. f. Hose. 2.

Hic. f. lsa. 61.
Glo. or. f. Exo. 21.

Gre. 3. pasto. ad m. 5.
Beda. f. pro. 6.
Hic. f. Hose. 4.

Ori. f. Mat. ho. 31.

Aug. f. Ioan. tra. 119.
Euch. for. sp. 8. 3.

Hic. f. Eze. 46.
Glo. inte. f. Leui. 7.
Rup. f. Iudi. 8.

Glo. or. 25.

Glo. inte. f. Hose. 14.
Philo. de profugis
Hy. f. Leui. 25.

Glo. or. f. Hose. 10.
Rup. f. Hose. 10.

Philo. de migr. Abr. & de uicti offerent.

oquali-

Glo. Ine. f. thre. 1.
Gre. 2. mor. 9. 12

Squalidæ virgines dicuntur vires animæ amiffa continentia virtute deturpatæ. thre. 1. b. Squalentes calamitate & miseria. Iob. 30. a. sunt hæretici: quia & morum pernicie, & sensu præuicacitate sunt despecti. Item qui miseris & calamitatibus huius vitæ aburuntur, ad voluptates capiendas prætextu necessitatis.

Vires animæ sine continentia.
Hæretici

Squama.

Tert. de cibis Iuda.
Ori. f. Lem. ho. 7.
Hy. f. Leut. 11.
Ber. fer. 1. do. f. Andr.

Quamæ sunt, quibus corium piscis aut serpentis tegitur & munitur. Squamæ piscium significare possunt vitam asperam, poenitentiam, & protectionem à vitæ carnali: & secundum quod facile amouentur, ignorantiam vincibilem. Leui. 11. b. Squamæ sunt multæ: sed vna quodammodo ex eis lorica contextitur: designant patientiam, quæ vna est virtus, licet singulis tribulationibus exhibere singulas videamur. Squamæ draconis sunt defensiones vitiorum. Eze. 29. a. Et corpus omne diaboli, hoc est, multitudo reproborum, cum de iniquitate sua corripitur, quibus valet terguerfationibus, se excusare conatur: & quasi quasdam defensiones squamas obijcit: ne trāsfigi sagitta veritatis possit. Quisquis enim dum corripitur, peccatum suum magis excusare appetit, quam deslere, quasi squamis tegitur, dum à sanctis prædicatoribus gladio verbi iaculatur. Iob. 41. a. Hoc designant squamæ, quæ ceciderunt ab oculis Pauli. acto. 9. e.

Vita aspera
Protectio à vitæ carnali.
Ignorantia vincibilis
Patientia.
Defensiones vitiorum.

Stabilire, Stabilis, uide Firmare.

Stabulum, Stabularius.

Ori. f. Luc. ho. 34.

Stabulum est locus, in quem longo itinere fessi diuertere solent: quod diuerforium & hospitium dici solet. Inde stabularius, qui curam stabuli habet.

Ecclesia.

Amb. f. Luc. 10.
Folgea. 2. ad Monim.

Stabulum ecclesiam significare solet, in qua recreantur peregrinantes, & vulnerati curantur. Luc. 10. f. Stabularius est quilibet prælatus ecclesiæ: qui curam habet subditorum, qui in hac vita peregrinantur. Item prædicator, vt Paulus. Luc. 10. f.

Prælatus
Prædicator

Stacte, uide Gutta.

Stadium.

Geor. vene. cant. 3.
ton. 8. modu. 3. c. 3.

Stadium est curriculum, siue locus, in quo equi hominesue currunt, & athletæ certant: eratque mensura centum viginti quinque passuum, quos hercules vna respiratione currebat.

Vita præsens
Affectus

Aug. f. Ioan. tra. 25.

Stadium, in quo curritur, vitæ præsentis solet esse typus. 1. Corint. 9. d. Designatur etiam stadium omnibus nobis possibilis affectus: quo tanquam pedibus feramur in Deum. Et isti debent esse fortis, magni, & strenui animi: & vnico flatu, hoc est, vnica intentione delati. Hæc mensura pertinet ad cœlestem Hierusalem: vbi etiam affectus cum operibus proportionem geometricam mensurantur.

Impletio legis

Stagnum, uide Lacus. Stamen, uide Filum.

Stannum.

Plin. 34. nat. hist. 16

Stannum est metalli genus, quod in fodinis inuenitur cum argento: & in fornace primum liquefit, parum distans à plumbo: vnde & appellari solet plumbum album.

Christus
Caro Christi

Hic. f. Zach. 4.

Stanneus lapis est Christus, aut eius caro: quia fortis: vel quia separabit malos à bonis, vt stanno separantur metalla. Zach. 4. c.

Peccata
Iudæi.
Hæretici
Peccatores.

Hic. f. Isa. 1.
Hic. f. Ez. 22. 27.
Geor. vene. cant. 1. ton. 7. cap. 6.

Stannum peccata, erroresque, & traditiones humanas significare potest. Isa. 1. f. Stannum degenerat ab argento, cuius gerit similitudinem: designat Iudæos & hæreticos, qui sanorum verborum similitudinem assument: cum longe absint à rectitudine. Eze. 22. d. 27. c. Generaliter autem designat peccatores, secundum quod stannum degenerat ab argento.

Stare.

Stare dicitur, qui in se & sua mole consistit: vt animal stat, quum supra pedes consistit. Etiam inanimata stare dicuntur, quum non iacent, sed sunt erecta: vt arbor stat: Columna stat, currus stat: & similia: Stant etiam quæ firma sunt. Stare item, accedere. 1. reg. 10. d. Nunc ergo state coram domino. Adesse. 1. reg. 10. d. Stetitque in medio populi. Assistere. 4. reg. 5. d. Viuit dominus, ante quem sto. Collocari. Exo. 26. g. Mensa stabit in parte aquilonis. Consistere. Exo. 33. d. Stabis supra petram. Considerare. Exo. 14. d. State & videte magnalia Dei. Conuersari. Ier. 14. a. Onagri steterunt in rupibus. Expectare. Num. 16. c. State scorsum coram domino. Fauere. Matth. 20. d. Stetit Iesus, & vocauit eos. Ministrare. 1. par. 6. a. Stabant autem iuxta ordinem suum. Occurrere. Exo. 7. c. Stabis in occursum eius super ripam. Parcere. deuter. 4. b. Diebus in quo

Immunitas Dei.
Expectans Deus ad poenitentiam.
Sustentans in contemplatione.
Manens cum ecclesia.

quo steti coram domino. Permanere. Exo. 40. c. Candelabrum stabit cum lucernis. Perseuerare. Leui. 13. d. Si autem steterit in loco suo. Præsentari. Iob. 20. b. Donec stet ante iudicium. Sic stabunt iudicandi. Isa. 4. b. Stabunt & pauebunt. Immorari. genes. 19. d. Ne stes in omni circa regione. Vigilare. Eze. 33. f. Stetistis in gladijs vestris.

Gre. 1. mota. 2. & 1. reg. 3.
Euch. for. sp. 1. 1.
Aug. de esen diu. 1. 1.
Amb. 1. Luc. 6.

Sollicitudo Dei

Stare solius est creatoris, secundum quod est firmus, & immutabilis: per quem non transeunt cuncta transeunt: & in quo aliqua ne transeant retinentur. Sic stetit quidam, hoc est, Deus. Iob. 4. c. Stat etiam Deus, quum nos infirmos expectat ad poenitentiam. Hab. 3. a. Stare rursus dicitur dominus, postquam venit, quum quis in suscepta gratia perseuerat. Et stat in contemplantate, quum eum in interna dulcedine sustentat. Sed quum sic stat, monstratur ad tempus, recessurus, vt magis desiderium accendat. 1. reg. 3. b. Stat præterea cum prædicatoribus ecclesiæ, & non synagoge: quia de synagoga dicit. Matth. 23. d. Relinquetur vobis domus vestra deserta. Et. 21. d. Auferetur à vobis regnum Dei. De ecclesia vero. Matth. 28. d. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, vsque ad consummationem seculi. Stare etiam in Deo dicit promptitudinem sollicitudinis eius. Zach. 2. a.

Christus manifestatus mundo.
Præbens auxilium.
Manens cum ecclesia.
Prolongatio temporis gratiæ.
Compatiens laborantibus.
Christus aduocatus.

Stans Ioseph coram Pharaone, typum gerit Christi, qui se manifestauit mundo. genes. 41. f. Et stare dicitur Christus, quum præbet auxilium. Exo. 17. b. Sic stetit columna inter castra Israel & Aegyptiorum, & post tergum defendendo: & ad ostium tabernaculi. Exo. 14. d. 33. d. Et stans sol vsque ad victoriam. Iosu. 10. c. Designat Christum manentem nobiscum vsque ad consummationem seculi. Designat etiam prolongationem temporis gratiæ. Et stat Christus à dextris Dei, compatiens laborantibus. acto. 7. g. Stat autem vt aduocatus, qui sedet vt iudex. Sed & vt iudex stetit in synagoga Deorum, psalm. 81. Stetit sol in habitaculo suo, quando Christus illustrauit fideles. Habacuc. 3. c. Et stetit in loco campestri, ad docendos videlicet imperfectos verbo & exemplo. Luc. 6. c. Et ipse est stans super speculam domini. Isaia. 21. c. Et super murum litum, siue adamantinum. Amos. 7. b. Et super montem Sion. Apocalypf. 14. a. quando regit ecclesiam, stat etiam in monte Oliueti. Zachari. 13. a. quum illustrat, & miseretur. Stare autem dicitur bonis, qui mouetur malis. Ipse est princeps stans super duces, hoc est, super apostolos. Isaia. 32. b. Stans angelus in sole, est Christus manifestatus Iudæis. Apocalypf. 19. d.

Ori. f. Iosu. ho. 1.
Amb. 3. de fide. 7.
Hic. f. ps. 81.
Gre. 2. mor. 21.
Ber. f. cant. 1. 1. 1.
Aug. 18. ciuit. Dei. 22.

Christus mediator

Stans Moses in confectione, est Christus in passione. psalm. 107. Et stans Aaron inter mortuos & viuentes, designat Christum in cruce, vel in iudicio: Item verbum Dei dirimens sanctos à profanis. Numer. 16. Stetit etiam super altare, hoc est, in cruce. Amos. 9. a. Apocalypf. 8. a. Et stat Christus in signum populorum: quia per ipsum omnes sunt saluandi. Isaia. 11. c. Zacharia. 3. a. Stetit etiam Christus, quando pugnavit contra diabolum. Habacuc. 3. b. Idem dicitur stare in porta: quia per eum est nobis aditus ad patrem. Ezech. 40. a. Mich. 5. a. Stans Salomon coram altari. 3. reg. 8. b. est Christus in cruce orans pro populo. Stetit Iesus vt curaret cæcos, designauit se expectare, vt nostram operaretur salutem. Stat autem, quum instanter vocatur. Matthæi. 20. d. Luca. 18. g. Stans autem illuminat cæcos in ijs, quæ ad diuinitatem spectant. Stetit etiam, quando peruenit ad dexteram patris, ne amplius transiret.

Rup. 9. f. apoc.
Hic. f. Isa. 32.
Rup. 11. f. apoc.

Christus inter angelos

Stans vir inter myrtheta, est Christus inter angelicas potestates: Vel inter iustos. Zachari. 1. b. Stat etiam inter myrtheta. i. in sacra scriptura.

Ori. f. num. ho. 9.
Hic. f. Isa. 11.
Phil. 4. re. diu. h. 1. 1.
Aug. 1. 1. 1. 1.
Cyril. de trinit.
Rup. f. Amos. 9. 3. f. 1.
Hic. f. Hab. 3.
Rup. 3. f. reg. 3. 1.
Ori. f. Mat. ho. 13.
Aug. 1. q. m. euan. 2. 8.
& de verbo. de. 1. 1. 1.
Gre. 19. mo. 3. & 1. 1. 1.

Occultatio Christi.

Stabat sponsus post parietem. canti. 2. c. quando Christus erat occultatus in veteri testamento. Designat etiam mysteria, quæ neque penitus latent, neque omnino sunt in promptu. Item diuinitatem intra parietem humanitatis latentem. Sic stetit in porta, quum paritum se manifestauit, partim abscondit. Eze. 40. a. Stetit etiam post parietem: quia propter peccata detinebatur, ne veniret. Item cum adest nobis, vt nil nobis impediatur eius aspectum, nisi corpus nostrum. Nam si adsint peccata, tot parietes eum separant à nobis, quot sunt peccata.

Hic. f. Zach. 1.
Rup. f. Zach. 1.
Ori. f. cant. ho. 3.
Aug. 1. de visit. inf. 1.
Gre. f. cant. 1. 2. & 1. 1.
Eze. ho. 13.
Rup. f. cant. 1. 2.
Ber. f. cant. 1. 1. 1. 1.

Firmitas diuini decreti.

Stare dicitur verbum domini in æternum. Isa. 40. b. quia quod ab eo decretum est, non potest per aliquem aboleri. Ita etiam stant, qui verbo Dei adherent. Sic etiam dicitur stare coram filium Dei. Isa. 46. c. quia firmum & immutabile.

Hic. f. Isa. 40. 4. 1.

Altitudo Christi & mysteriorum.

Stans super terram scala Iacob. gen. 28. c. designat firmitatem & altitudinem Christi, & mysteriorum, & religionis.

Glo. ordi. f. gen. 28.

Christus aduersus Iudæos.

Stetit dicitur dominus super altare. Amos. 9. a. quando volebat destruere templum. Stetit de longe iustitia apud Iudæos. Isa. 59. c. quando Christus eis relictis, ad gentes transiit.

Hic. f. Amos. 9. & 1. 1. 1.

Judicium Christi

Stare simul in iudicio cum alijs vult Christus. Isa. 50. c. Vt eius ostendatur iustitia, & aliorum iniustitia: & vincat quod iudicatur. Et stare dicitur ad iudicandum dominus: quia etiam de se reddet rationem Iudæis. Isa. 3. c. Et stabit sicut in monte diuisionum: quia in iudicio separabit malos à bonis. Isa. 28. f.

Hic. f. Isa. 3.

Obsequium angelorum & immutabilitas

Stantia Seraphim dicuntur. Isaia. 6. a. quia manent cum Deo ipsum venerantia. Eadem dicuntur volare, quantum ad manifestationem Dei. Non sedent autem: quia domini est sedere: sed stant immutabilia.

Ori. f. Isa. ho. 1.
Ber. f. e. 4. 1. 1. 1. 1.

stant

6. f. Te. 15. 2. & f. Isa. 6. f. p. ps. 3. Stant ante faciem domini, & in loco sancto Dei, qui sunt in felicitate. psalm. 23. Ieremiae. 13. d. Stans autem terra in aeternum: & etiam caelum & terra: & fomen Israel, stabilitatem indicant iustorum, in felicitate. Eccl. 10. psalm. 118. f. Isa. 66. Et stantes pedes in atrijs Hierusalem, firmitatem in beatitudine designant. psalm. 121. 133. 134. Stant sol & luna in habitaculo suo. Habacuc. 3. c. quando cognitio, quae hic habetur de angelis & de Deo, perficitur in felicitate.

Ch. Ale. 2. p. da. 10. Gre. ho. 29. Astant regina à dextris Christi est ecclesia sponsa Christi. ps. 44. Stetit luna in ordine suo, eleuato sole: quia postquam Christus ascendit in caelum, sancta eius ecclesia in autoritate praedicationis excreuit. Haba. 3. c.

Hier. f. Iere. 15. & f. Eze. 13. Stare pro occurrere: vt stare coram domino est irae eius placandae se opponere: sic steterunt Moyses & Samuel. Ieremiae. 15. a. Idem stare contra dominum: sicut stetit Christus in passione: Ieremi. 18. d. Eze. 22. g. Et stant in praelio domini, qui se opponunt orando diuinam vindictam. Eze. 13. a.

Glo. inte. f. Iere. 23. Hier. f. Eze. 1. Gre. f. Eze. ho. 8. Rup. f. I. Ioan. 8. f. Stare in consilio Dei, est cognoscere, quae praecipit Deus, eaque facere, illique acquiescere. Ieremi. 23. e. Stantia autem animalia sunt recognoscencia & admiranantia virtutem & potentiam Dei. Ezechielis. 1. f. Stare in veritate est diligere veritatem: sic non stetit diabolus in veritate. Ioan. 8. f.

Chry. f. ps. 25. Aug. f. ps. 25. Rup. f. Zach. 14. Gre. f. reg. 6. & 10. mor. 15. Stare interdum est firmum esse: vt stat fundamentum fidei: quia à nullo persecutore potest labefactari. 2. Timoth. 2. c. Et stat pes in directo, quum fides recte incedit inter prospera & aduersa. ps. 25. Vel cum voluntas non recedit à iustitia Dei. Stant pedes Christi in monte Oliuarum, hoc est, apostoli in fide patriarcharum. Zach. 14. a. Stare etiam in conspectu domini est non incidere in errorem: & eius mysteria sancte tractare: & fortem esse in ordine diuini ministerij. 1. reg. 6. d. Stat ecclesia in fide fortis. Iob. 30. c.

Lyra. f. ps. 121. Aug. f. ps. 131. Hier. f. Eccl. 1. & f. Zach. 14. Gre. 17. mor. 13. Rup. f. Hofe. 13. Philo. de gigantib. Amb. epif. 82. Aug. 2. de trinita. 17. Ori. l. num. ho. 16. & f. Eze. ho. 2. Gre. 31. mor. 6. Rup. 4. de glori. tri. Stantes pedes, hoc est, affectus in atrijs Hierusalem, certam spem designant, & firmitatem in amplitudine spei & charitatis. ps. 121. 133. Et stant pedes Christi, hoc est, apostoli in euangelio fixi: & fideles in ecclesia. ps. 131. Et stat terra in aeternum, hoc est, ecclesia firmata in Christo. Eccl. 1. a. Stant etiam alieni, quum gentiles prius in infidelitate iacentes efficiuntur fortes in fide. Isa. 61. b. Sic stant persecutores Hierusalem super pedes suos, quum conuertuntur. Zach. 14. c. Et stant, qui rectam habent fidem, licet moribus non concordent. Vnde Iob. 24. d. quum steterit, non credet vitæ suae. Stant in contritione filiorum, qui castigati à Deo tanquam patre, conuertuntur & conuertuntur: sic non stetit Ephraim. Hofe. 13. d. Stans Moyses supra petram, designat firmum in fide Christi, & in resurrectionis spe: & in ecclesia: & in quietâ contemplatione. Exod. 33. d. deuteronomi. 5. d. Non stare autem in firmamento, est non esse fixum in Christo. Ezech. 13. a. Stans Abraham sub arbore, est firmus in fide crucis Christi. gen. 18. a.

Basi. & Arno. f. ps. 37. Stantes de longe sunt angeli, qui separantur à peccatore: quem tamen non penitus derelinquunt. Qui etiam aduersus peccatorem stare dicuntur. Eadem dicuntur de sermone diuino. psalm. 37.

Arno. f. ps. 35. Hier. f. Eze. 2. Philo. de Cherub. Stare interdum est in gratia esse: Vnde stare dicuntur boni, qui non sunt in peccatis. psalm. 35. 133. Et stant, qui ex merito magnae actionis de superna conditoris gratia sunt securi. 3. regum. 17. a. Stans autem Ezechiel audit sermonem domini, non iacens. Ezech. 2. a. Stare etiam coram domino est mentem eleuatam in contemplatione habere: & stabilem esse in virtute Deo placente. gene. 18. c. Item praeparare cor ad eius praeparationem. Stant etiam, qui à maioribus an sint digni ad regimen considerantur. 1. reg. 10. c. Et hirici stant coram domino. Leui. 16. b. Stantes autem apud Christum sunt varij: & perfecti sunt, qui non gustant mortem. Matth. 16. g. Luc. 9. d. Et stat super custodiam suam, qui per solertiam disciplinae terrenis desiderijs non succumbit, sed supereminet: vt dum semper astantem appetit aeternitatem, infra se sibi omne quod transit Haba. 2. d. Stare etiam est rite agere. Iob. 37. c. Et stant coram domino, qui eius imperio faciendo parati sunt. Zach. 6. b. Stantes segetes sunt, qui surrexerunt à peccato. Exodi. 22. a. Et stantia ossa sunt à peccato resurgentes. Eze. 37. c.

Gre. f. 1. reg. 6. & f. Eze. ho. 9. 13. Rup. 4. f. Exo. 34. Ricar. de f. victo. 4. de arca m. f. 11. Stetit dicitur Moyses, nempe in contemplatione: & etiam Iosue. Exo. 3. b. 17. b. 32. f. 33. d. 34. a. Iosue. 5. d. Et stantes & adorantes per fores tabernaculorum. Exo. 33. b. sunt contemplantes spiritualia: & conantes iam habitacula carnis relinquere, & ad superna gaudia, quae audiunt, progredi. Sic stat multitudo ad ostium tabernaculi. Leui. 9. a. Et stans arca in agro Iosue. 1. reg. 6. c. est manens in contemplatione: ita, vt in praelio. Idem designat stans Elias in ostio speluncae, quasi paratus ad pugnam. 3. reg. 19. c. Stant super vias, qui considerant doctrinam legis & prophetarum. Iere. 6. d.

Hier. f. Ier. 6. Cle. Ale. 1. p. da. 5. Amb. f. Rom. 5. Hier. f. Gala. 1. Gre. 12. mor. 21. Stantes pueri sunt, qui humi non amplius voluntur: neque vt antea serpentum more serpunt, roto corpore in stultis cupiditatibus prouoluti: sed mente sursum erecti, mundoque & peccatis renunciantes, suspenso pede caetenus terram tangentes, quatenus in mundo esse videantur, sanctam persequentes sapientiam. Roma. 5. a. 1. Corint. 10. c. Gala. 5. a. Stat Daniel, sed tremens: quia iusti

Promptitudo audientiae & obediendi Iusti perfecti semper in hac vita timent. Dan. 10. b. Stare supra flumen est supra temporalia existere. gen. 41. a. Stans populus ad radices montis. Exo. 19. c. designat simplices habere initium sapientiae in timore domini. Stare autem auditoribus, est intentionem mentis ad verbum praedicatoris erigere. 1. reg. 12. b. Et stantes simul caeli vocante Deo, designant paratos ad obediendum. Isa. 48. c. Stantes coram Ioseph, designant paratos ad obediendum Christo. gen. 43. d. Item coram Iob. Iob. 29. b. 30. c. 35. c. Ad idem referri possunt stantes tabulae tabernaculi: & stans candelabrum. Exo. 36. 40. a.

Fortitudo aduersus diabolum Stantes Moyses & Aaron ex aduerso contra Pharaonem, designant fortes in tentatione, resistentes diabolo, ipsamque vincentes. Exo. 5. 7. 8. e. 14. d. Stare autem ad laborem pertinet, & ad pugnam necessitatem. Ephe. 6. c. Stare succincti lumbos in veritate. Stant duo aduersus vnū, hoc est, Christus cum eo, quem defendit, aduersus diabolum. Eccl. 7. 4. c.

Lex iuxta baptismum Stans seruus Abraham prope fontem, est lex iuxta baptismum. gen. 24. b. Stans etiam seruus Abraham prope fontem, designat praedcatorem considerantem doctrinam praedcandam, & promptum ad operandum & praedcandum. gen. 24. b. Et stans Abraham sub arbore, est praedicator sub cruce. gen. 18. a. Stans Saul in medio populi. 1. reg. 10. d. designat fortitudinis opera, & rectam intentionem praedcatorum esse subditis in exemplum exposita. Et stans Ionathas in loco suo. 1. reg. 14. b. designat praedcatorem: qui quum non est locus praedcacioni, in sua bona conuersatione praesens: vel in domino perseuerat: vt nulla prauorum exempla ad se perueniant. Stare autem praestatur vt speculator prouidus, explorator impiger & c.

Diligentia praedicatorum & praedicatorum Stetitisse Annam coram Eli. 1. reg. 1. d. est non conruisse ecclesiam ad minas principum synagogae. Stare dicitur pauper coram sacerdote. Leuiti. 27. a. quando peccator confitetur peccata sua sacerdoti, & expectat ab eo poenitentiam. Et stant Maria retro ad pedes domini. Luc. 7. f. quum poenitendo eius vestigia sequitur, quem prius impugnabat. Stans eadem extra monumentum plebanae. Iob. 20. c. designat peccatorem desentem ob amillum Christum. Stans in loco suo cicitrix. d. signat eum, qui peccauit: sed sanatus est, nec amplius peccat. Leui. 13. c. Stans Phinees aduersus adulteros, designat zelum martyrum pro gloria Dei. ps. 107. Stare dicuntur in domo domini baptizati: catechumeni vero in atrijs domus domini. ps. 133. Apo. 1. apoc. 15. a. Stant aquae super montes, hoc est, baptismus & fides in perfectis corde. ps. 103. Stare dicitur sanguis quando cessat idololatria. Leui. 15. d. Sic stetit vnda fluens. Exodi. 15. a. Et generaliter stare est cessare à peccato. Nahum. 2. d. Et stetit mare à feruore suo, misso in ipsam Iona: quia post Christi passionem cessarunt errores in mundo: nec amplius nauicula humani generis periclitata est. Ion. 1. d. Stat autem spiritus procellae, quum cessant mundanae tentationes. ps. 106.

Fortitudo ecclesiae & poenitentia Stantes procul à monte. Exo. 20. d. sunt imperfecti & carnales, & allegoriam non penetrantes. Sic stetit pro. ul foror Moyses, quando filia Pharaonis inuenit Moysen in flumine. Exod. 2. a. Et stans turba in litore, designat sine fructu existentes: & indignos cognitione mysteriorum Christi. Matth. 13. a. Stans Ioannes super arenam maris. apoc. 12. d. Vacillantes tempore Antichristi. Stans princeps in limine portae templi. Eze. 46. a. designat nos nunc ex parte videre, & ex parte cognoscere. Stare super custodiam suam, qui diligenter custodit cor suum: & firmam tenet humilitatem. Haba. 2. a. Stat statua contra Nabuchodonosor, seu in prospectu eius. Dani. 2. e. qui quis propriam recogitat vitam. Stantes sacerdotes cum arca in alueo Iordanis, donec tranfieret populus. Iosue. 3. d. designant tandem nos in nostri consideratione debere morari, & indignari: donec interiorum amor intumescat: Inferiorum autem omnino deficiat: totaque desideriorum nostrorum turba pertranseat, terramque promissionis spei suae certitudine tangat, & teneat. Stare debent sacerdotes in iudicijs Dei. Eze. 44. f. quia debent iudicare sine personarum acceptione. Stantes rotae designant tempora praeterita, vel futura. Ezech. 1. e. Stant autem cum stantibus designantes sacram scripturam, per quam fideles confirmantur in fide, & contra omnia diaboli tentamenta a roborantur.

Zelus martyrum Baptismus Stare dicitur supra mare vitreum sunt baptizati, qui omnia vitia reliquerunt in baptismum. Apo. 1. apoc. 15. a. Stant aquae super montes, hoc est, baptismus & fides in perfectis corde. ps. 103. Stare dicitur sanguis quando cessat idololatria. Leui. 15. d. Sic stetit vnda fluens. Exodi. 15. a. Et generaliter stare est cessare à peccato. Nahum. 2. d. Et stetit mare à feruore suo, misso in ipsam Iona: quia post Christi passionem cessarunt errores in mundo: nec amplius nauicula humani generis periclitata est. Ion. 1. d. Stat autem spiritus procellae, quum cessant mundanae tentationes. ps. 106.

Cessatio idololatriae & peccatorum. Stantes procul à monte. Exo. 20. d. sunt imperfecti & carnales, & allegoriam non penetrantes. Sic stetit pro. ul foror Moyses, quando filia Pharaonis inuenit Moysen in flumine. Exod. 2. a. Et stans turba in litore, designat sine fructu existentes: & indignos cognitione mysteriorum Christi. Matth. 13. a. Stans Ioannes super arenam maris. apoc. 12. d. Vacillantes tempore Antichristi. Stans princeps in limine portae templi. Eze. 46. a. designat nos nunc ex parte videre, & ex parte cognoscere. Stare super custodiam suam, qui diligenter custodit cor suum: & firmam tenet humilitatem. Haba. 2. a. Stat statua contra Nabuchodonosor, seu in prospectu eius. Dani. 2. e. qui quis propriam recogitat vitam. Stantes sacerdotes cum arca in alueo Iordanis, donec tranfieret populus. Iosue. 3. d. designant tandem nos in nostri consideratione debere morari, & indignari: donec interiorum amor intumescat: Inferiorum autem omnino deficiat: totaque desideriorum nostrorum turba pertranseat, terramque promissionis spei suae certitudine tangat, & teneat. Stare debent sacerdotes in iudicijs Dei. Eze. 44. f. quia debent iudicare sine personarum acceptione. Stantes rotae designant tempora praeterita, vel futura. Ezech. 1. e. Stant autem cum stantibus designantes sacram scripturam, per quam fideles confirmantur in fide, & contra omnia diaboli tentamenta a roborantur.

Impfecta cognitio. Stantes procul à monte. Exo. 20. d. sunt imperfecti & carnales, & allegoriam non penetrantes. Sic stetit pro. ul foror Moyses, quando filia Pharaonis inuenit Moysen in flumine. Exod. 2. a. Et stans turba in litore, designat sine fructu existentes: & indignos cognitione mysteriorum Christi. Matth. 13. a. Stans Ioannes super arenam maris. apoc. 12. d. Vacillantes tempore Antichristi. Stans princeps in limine portae templi. Eze. 46. a. designat nos nunc ex parte videre, & ex parte cognoscere. Stare super custodiam suam, qui diligenter custodit cor suum: & firmam tenet humilitatem. Haba. 2. a. Stat statua contra Nabuchodonosor, seu in prospectu eius. Dani. 2. e. qui quis propriam recogitat vitam. Stantes sacerdotes cum arca in alueo Iordanis, donec tranfieret populus. Iosue. 3. d. designant tandem nos in nostri consideratione debere morari, & indignari: donec interiorum amor intumescat: Inferiorum autem omnino deficiat: totaque desideriorum nostrorum turba pertranseat, terramque promissionis spei suae certitudine tangat, & teneat. Stare debent sacerdotes in iudicijs Dei. Eze. 44. f. quia debent iudicare sine personarum acceptione. Stantes rotae designant tempora praeterita, vel futura. Ezech. 1. e. Stant autem cum stantibus designantes sacram scripturam, per quam fideles confirmantur in fide, & contra omnia diaboli tentamenta a roborantur.

Custodia cordis Stare dicitur supra mare vitreum sunt baptizati, qui omnia vitia reliquerunt in baptismum. Apo. 1. apoc. 15. a. Stant aquae super montes, hoc est, baptismus & fides in perfectis corde. ps. 103. Stare dicitur sanguis quando cessat idololatria. Leui. 15. d. Sic stetit vnda fluens. Exodi. 15. a. Et generaliter stare est cessare à peccato. Nahum. 2. d. Et stetit mare à feruore suo, misso in ipsam Iona: quia post Christi passionem cessarunt errores in mundo: nec amplius nauicula humani generis periclitata est. Ion. 1. d. Stat autem spiritus procellae, quum cessant mundanae tentationes. ps. 106.

Iudicium rectum Stare debent sacerdotes in iudicijs Dei. Eze. 44. f. quia debent iudicare sine personarum acceptione. Stantes rotae designant tempora praeterita, vel futura. Ezech. 1. e. Stant autem cum stantibus designantes sacram scripturam, per quam fideles confirmantur in fide, & contra omnia diaboli tentamenta a roborantur.

Firmitas & sacra scriptura. Stantes rotae designant tempora praeterita, vel futura. Ezech. 1. e. Stant autem cum stantibus designantes sacram scripturam, per quam fideles confirmantur in fide, & contra omnia diaboli tentamenta a roborantur.

Solicitudo vitae aeternae. Stare dicitur supra mare vitreum sunt baptizati, qui omnia vitia reliquerunt in baptismum. Apo. 1. apoc. 15. a. Stant aquae super montes, hoc est, baptismus & fides in perfectis corde. ps. 103. Stare dicitur sanguis quando cessat idololatria. Leui. 15. d. Sic stetit vnda fluens. Exodi. 15. a. Et generaliter stare est cessare à peccato. Nahum. 2. d. Et stetit mare à feruore suo, misso in ipsam Iona: quia post Christi passionem cessarunt errores in mundo: nec amplius nauicula humani generis periclitata est. Ion. 1. d. Stat autem spiritus procellae, quum cessant mundanae tentationes. ps. 106.

Virtutes in mente Stantes rotae designant tempora praeterita, vel futura. Ezech. 1. e. Stant autem cum stantibus designantes sacram scripturam, per quam fideles confirmantur in fide, & contra omnia diaboli tentamenta a roborantur.

Meditatio mortis Stare dicitur supra mare vitreum sunt baptizati, qui omnia vitia reliquerunt in baptismum. Apo. 1. apoc. 15. a. Stant aquae super montes, hoc est, baptismus & fides in perfectis corde. ps. 103. Stare dicitur sanguis quando cessat idololatria. Leui. 15. d. Sic stetit vnda fluens. Exodi. 15. a. Et generaliter stare est cessare à peccato. Nahum. 2. d. Et stetit mare à feruore suo, misso in ipsam Iona: quia post Christi passionem cessarunt errores in mundo: nec amplius nauicula humani generis periclitata est. Ion. 1. d. Stat autem spiritus procellae, quum cessant mundanae tentationes. ps. 106.

Inherere vitijs voluptatibus. Stare dicitur supra mare vitreum sunt baptizati, qui omnia vitia reliquerunt in baptismum. Apo. 1. apoc. 15. a. Stant aquae super montes, hoc est, baptismus & fides in perfectis corde. ps. 103. Stare dicitur sanguis quando cessat idololatria. Leui. 15. d. Sic stetit vnda fluens. Exodi. 15. a. Et generaliter stare est cessare à peccato. Nahum. 2. d. Et stetit mare à feruore suo, misso in ipsam Iona: quia post Christi passionem cessarunt errores in mundo: nec amplius nauicula humani generis periclitata est. Ion. 1. d. Stat autem spiritus procellae, quum cessant mundanae tentationes. ps. 106.

Hic. f. Mala. 3. Stare ad videndum Christum in iudicio non poterit, qui lippientibus est oculis mentis. Mala. 3. a. Iob. 29. b.

Tertu. de car. Chri. Hila. f. Mat. can. 11. Gre. f. 1. reg. 4. & 29 mor. 18. Hic. f. Abdi. Aug. f. ps. 103. 106. & Capoc. ho. 9. 10. Stantes foris mater & fratres Iesu, designant synagogam & Iudæos, qui non ingrediuntur in ecclesiam Christi. Matth. 12. d. Luc. 8. c. Et stantes mulieres iuxta nuru Eli. 1. reg. 4. d. sunt æquales perfidia & societate mentes plebis Iudaicæ: quæ stant non veritate fidei, sed præsumptione & instantia religionis. Steterunt onagri in rupibus. Iere. 14. a. quum Iudæi confisi sunt in summis potestatibus seculi: aduersus Christum. Stant aduersus populum Dei Iudæi & hæretici in persecutionibus ecclesiæ per infideles factis: vt E dom aduersus Iudam. Abdi. d. Et stant in exitibus E dom hæretici, ad occidendos, quos potuerint ab ecclesia separare. Abdi. c. Stant aqua super montes, quum persecutiones infidelium comprehendunt sublimes ecclesiæ. ps. 103. Et stant spiritus procellæ. ps. 106. Stat etiam diabolus super arenam, hoc est, super hæreticos aduersus fideles. apocalyp. 12. d. Stare autem non valentes resistere fidelibus. Steterunt proximi, hoc est, Iudæi aduersus Christum in passione. Sed proximi, qui steterunt à longe, fuerunt eius discipuli: qui relicto eo fugerunt. ps. 37.

Aug. & Gre. f. ps. 37. Stare in via peccatorum est adhærere vitij in cõnatiõnem naturæ sequentibus: vt superbia, auaritia, libidini & c. Vel figere pedem in mala suggestione. Vel stat, qui delectatur iam in peccato: vel qui peccatum opere perpetravit. ps. 1.

Hila. & Arn. f. ps. 1. Aug. f. ps. 1. Rup. f. 1. Eze. 29. Stant in gradibus suis hæretici: qui perseverant decipere animas. Eze. 33. f. Et stantes Iezonias & seniores coram idolis, sunt confirmati in defendendis erroribus. Ezech. 8. c. Stantes in foro ociosi, sunt in infidelitate persistentes. Mat. 20. 2. Sed per hoc quod stant, videntur parati ad operandum. Et steterunt in Gabaa, qui perseverant in errore. Hosa. 10. c. Et stat in verbo malo, qui perseverat in errore, detractioe, turpiloquio. Eccl. 7. 8. a.

Gre. 8. mor. 32. Non stare dicitur consilium hæreticorum aduersus ecclesiam. Isa. 7. b. quia non habet effectum aut firmitatem. Et non stat domus hypocritæ. Iob. 8. c. quia in terrore districti examinis omnis ante actæ vitæ fiducia sanctitatis cadit.

Aug. ep. 19. Stare facere pauperem in loco inferiori, est censere ipsum indignum, & minus bonum ad dignitatem ecclesiasticam, ex hoc quod est pauper. Iacob. 2. 2. Steterat quercus inter ligna saltus, hoc est, dogma hæreticum inter dogmata philosophorum. Stat Babylon cum incantatoribus suis, quando in illis habet fiduciam. Isa. 47. d.

Hic. f. Eze. 27. Gre. 29. mor. 2. Stantes in terra nauis Tyri, sunt quiescentes aliquando, qui erant in motu. Eze. 27. c. Stare sicut vestimentum dicitur aliquis. Iob. 38. b. vt per hoc non posse stare mōstretur: quia sicut induta vestis in visionis suæ specie per corpus tenditur, exuta autem fracta complicatur: Ita vnusquisq; qui à sanctæ ecclesiæ statu recesserit, tenens prius ac decorus quasi dum indueretur fuit: sed exutus postmodum confectus atq; abiectus iacebit. Si vero stare intelligimus perdurare: sicut vestimentum stat quisq; reprobis, quia in hac vita, quam diligit, breuiter durat: Iuxta illud. ps. 101. Omnes sicut vestimentum veterascent.

Rup. f. Zach. 3. & 7. Capoc. Stans Satan aduersus Iesum. Zach. 3. a. est diabolus aduersus Christum, quando erat in veste fordida, hoc est, mortalis. Stat autem à dextris, vt dextram impugnet: & quia nihil sinistrum in Christo. ps. 37. Et stans draco aduersus mulierem, est diabolus aduersus ecclesiam. apoca. 12. b. Stat etiam diabolus aduersus eum, qui fuerat in peccato, quum vincitur ab eo: vt à Paulo. Stat autem accusans: & à dextris: quia dexteram vincit. ps. 108.

Arno. eps. 108. Stans abominatio desolationis in loco sancto, designat hæreses, quas hæretici ponunt in sacra scriptura. Vel Antichristus in mentibus fidelium, quos perterit: aut in ecclesia. Matth. 24. b. Luc. 21. d.

Ori. f. Mat. ho. 29. Amb. f. Luc. 21. Hier. Aglabæ. & f. Mat. 24. Hic. f. Mat. can. 12. Hic. f. Hosa. 8. Non stans ciuitas est Hierusalem destructa. Matth. 12. b. Et non stat culmus sementis hæreticorum: quia nihil firmum docent hæretici: nec stat Ephraim. Hosa. 8. b. 13. d. Nec stat tenens arcum. Amos. 2. d.

Ricar. de. f. vif. de vitio mutabi 7. Hic. f. Dani. 7. Aug. ser. 106. Stans bestia super pedes suos quasi homo. Dani. 7. b. designat erectionem in superbiam cum murmuratione inuidiæ de profectibus aliorum. Stetit in porta vsus. Dani. 7. b. quia Perfarsus populus non nocuit filijs Israel. Stetit oleum, quum non oblata sunt vasa. 4. reg. 4. a. quia non augetur charitas, quando cessatur à prædicatione. Stabilis dicitur sapientia. Sapi. 7. c. quia in mente iustorum quantum ad virtutes theologicas & morales ad vitam animæ necessarias, permānet licet quantum ad gratias gratis datas, aliquando adsit, aliquando absit.

Gre. f. Eze. ho. 5. Statio.

Statio est locus, in quo naues aut milites tuto ad tempus stant: vel in quo frequenter constituntur: & etiam locus ad custodiam assignatus, in quo milites stantes vigulant.

Statio

Securitas ecclesiæ. Habens perfectum zelum. Statio nauium. gen. 49. b. designat securitatem ecclesiæ recipientis & seruantis eos, qui enit se periculo, vt alij in tuto recipiantur.

Cultus sacerdotalis. Litera legis. Tentationes contra virgines. Statio Sobne. Isa. 22. f. designat cultum sacerdotalem, & literam veteris legis: Statio Philistinorum in Gabaa. 1. reg. 13. a. designat tentationes dæmonum contra virgines: Et dicitur statio: quia stare malignis spiritibus est in electorum pugna magnas vires exercere: Nam stando validius vnusquisq; quam sedendo conari ad aliquid faciendum potest.

Dæmones & hæretici. Statio Philistinorum in colle. 1. reg. 10. a. designat dæmones, qui per sacram scripturam Iudæos & hæreticos decipiunt: Designat etiam hæreticos contra Christum consistentes: qui positus est in signum, cui contradicetur. Luc. 2. c.

Stater, vide Siclus.

Statera.

Deus. Iustitia Dei. Iudicium. Statera à stando dicta est, qua aliquid pensatur, aut ponderatur, vt ad æquilibriū ducatur: Statera equa in sacculo, est Deus verus: qui mensura & numerus est omnium in animo: Item iustitia Dei, qua dependuntur bona & mala: & etiam iudicium, secundum quod omnia disponit Deus in numero pondere & mensura. Isa. 40. c. Iob. 31. a.

Christus. Statera etiam dicitur mediator Dei & hominum Christus Iesus: qui ad pensandum vitæ nostræ meritum venit: ac secum iustitiam simul & misericordiam detulit: sed misericordiam lance preponderans, vt culpas nostras parcendo leuaret. Iob. 6. a. 30. a. In ipso etiam equa lance omnia merita nostra pensantur: & in eius præceptis agnoscimus, quid in nostra vita minus habeamus. Crux etiam Christi statera est: in qua appensa sunt peccata nostra cum Christo.

Cruce Christi. Statera est species iustitiæ: & interdum est ipsa ratio, qua iudicamus bonum & malum: & etiam ipsa verba, vel mensura verborum iustitiæ: vt lingua sit subdita menti. Item voluntas in vtraque partem libera: aut ipsū liberum arbitrium. Mendaces sunt filij hominum in stateris: qui non seruant iustitiam. ps. 61. pro. 11. a. Eccl. 1. 28. d. Eze. 45. d.

Ratio Verba iustitiæ Voluntas. Statera dolosa est in omni iudicio non recto: & quum quis aliorum facta iudicat mala, & non videt trabem in oculo suo: & qui imponunt alijs onera grauiora, quæ digito suo nolunt contingere. pro. 11. a. Et statera in manu equitatis equi nigri. apoc. 6. b. designat prauitatem Iudeorum, quando dederunt pecuniam custodibus, vt mentirentur in Christi resurrectione. Designat etiam simulationem iustitiæ: quia diabolus & eius membra transfigurant se in angelum lucis, dicentes bonum malum, & malum bonum. Statera etiam dolosa sunt hæreticorum dogmata, & falsæ rationes. Hosa. 12. b. Mich. 6. c. Hæc est statera, qua ponderatur argentum idolorum. Isa. 46: b. Et statera iniusta in sacculo est idolum & deus falsus in anima. In his stateris sunt mendaces filij hominum. ps. 61.

Iudicialperuersa. Prauitas Iudeorum. Statera dolosa est in omni iudicio non recto: & quum quis aliorum facta iudicat mala, & non videt trabem in oculo suo: & qui imponunt alijs onera grauiora, quæ digito suo nolunt contingere. pro. 11. a. Et statera in manu equitatis equi nigri. apoc. 6. b. designat prauitatem Iudeorum, quando dederunt pecuniam custodibus, vt mentirentur in Christi resurrectione. Designat etiam simulationem iustitiæ: quia diabolus & eius membra transfigurant se in angelum lucis, dicentes bonum malum, & malum bonum. Statera etiam dolosa sunt hæreticorum dogmata, & falsæ rationes. Hosa. 12. b. Mich. 6. c. Hæc est statera, qua ponderatur argentum idolorum. Isa. 46: b. Et statera iniusta in sacculo est idolum & deus falsus in anima. In his stateris sunt mendaces filij hominum. ps. 61.

Dogmata hæreticorum. Statera dolosa est in omni iudicio non recto: & quum quis aliorum facta iudicat mala, & non videt trabem in oculo suo: & qui imponunt alijs onera grauiora, quæ digito suo nolunt contingere. pro. 11. a. Et statera in manu equitatis equi nigri. apoc. 6. b. designat prauitatem Iudeorum, quando dederunt pecuniam custodibus, vt mentirentur in Christi resurrectione. Designat etiam simulationem iustitiæ: quia diabolus & eius membra transfigurant se in angelum lucis, dicentes bonum malum, & malum bonum. Statera etiam dolosa sunt hæreticorum dogmata, & falsæ rationes. Hosa. 12. b. Mich. 6. c. Hæc est statera, qua ponderatur argentum idolorum. Isa. 46: b. Et statera iniusta in sacculo est idolum & deus falsus in anima. In his stateris sunt mendaces filij hominum. ps. 61.

Statua, Statuarius.

Statua est imago, ex lapide, vel luto, seu ligno, aut aliquo metallo alicubi statuta, quæ fieri solebat in alicuius rei ab aliquo bene gestæ memoriam. Statuarius autem est, qui statuas fingit.

Luce. 12. 22. Statua salis facta est vxor Lot, in monumentum & condimentum peccatorum: vt videlicet eius insipientia, & cuiusuis peccantis designetur. Insensatus enim inutilis sibi efficitur: sed alijs utilis, qui eius finem attendentes corriguntur. gen. 19. c. Statua etiam salis est anima temporalibus dedita, & in seipsa tabescens.

Prolabentes in vitia. Statua quam vidit Nabuchodonosor. Dani. 2. c. eòs designat, qui à virtute ad vitia prolabantur: qui paulatim in deterius deficiunt. Designat etiam conditionem naturæ humanæ. Dicitur grandis ex ea parte, qua subiacet corruptioni sublimis ex ea parte, qua reseruat reparatiõ: terribilis ex ea parte, qua patet perditioni. Magnitudo in consideratione culpæ: Altitudo in consideratione gratiæ: terror in consideratione poenæ. Cum autem statua sit humana figura sine humana vita: designat actionem congruam sine intentione recta.

Statua Deorum, imagines & falsitatis & erroris significanti: & etiam statua Tyri. Exo. 23. c. 34. b. Eze. 26. b. Mich. 5. d. Et statua aurea, quam fecit Nabuchodonosor, est dogma hæreticū seculari ornatu eloquentia. Dani. 3. a.

Statuarius est figulus, à quo emptus est ager triginta argenteis in sepulturam peregrinorum. Zach. 11. c. Potest etiam designare Deum, qui examinabit opera crucifixorum Christi.

Statuere.

Statuere est deliberare, ordinare, dedicare, cõstituere, decernere. Itē cõponere. gen. 9. b. Statuam pactū meū. Imponere. gen. 21. d. Statuit Abraham septem agnas. Instituire. Numer. 8. b. Statuetiq; Leuitas in conspectu Aaron. Iudicare. gen. 34. b. Quæcunq; statueritis dabo. Ponere. ps. 30. 30.

Beda. Gen. 18. Ricar. de. f. victo. 118. 12. p. 14. 43.

Glo. in. f. f. 11. 12. Gre. 1. 1. reg. 13.

Gre. 1. 1. reg. 10.

Cle. Ale. ad. h. c. ad gentes. Lya. f. 1. 1. 48.

Gre. 7. mor. 1. & 2. 1. mor. 6. Rup. 2. de op. 1. 1. 8.

Amb. 1. 0. f. 1. 3. & 0. 1. 44. Hila. & Bas. f. ps. 61.

Beda. f. ps. 11. Rup. 4. Capoc. Ricar. de. f. victo. 118. 12. p. 14. 43. Aug. f. apoc. 6. ho. 6. Hic. f. Hosa. 12. & f. Mich. 6. Cle. Ale. ad. h. c. ad gentes.

Ori. f. gen. 19. Philo. de somn. 1. 1. Ricar. de. f. victo. 118. 12. p. 14. 43. Ricar. de. f. victo. 118. 12. p. 14. 43.

Hic. f. Eze. 18.

Glo. or. f. Zach. 11. 3. Rup. f. Zach. 11. 3.

Arno f. ps. 102. ps. 90. Statuisti in loco spatiofo, pedes meos.
 Statuit Deus procellam in auram, quando liberat a peccato, seu tentatione, aut tribulatione. ps. 106. Liberas Deo a peccato

Hic f. ps. 17. 30. 32. Statuit Deus pedes alicuius in loco spatiofo, ps. 30. quando precipit diligere amicos & inimicos; vel quando firmat in ecclesia. Et statuit supra petram, quando firmat in Christo. ps. 39. Et statuit super excelsa. ps. 17. hoc est, vel Christum super ecclesiam, vel ecclesiam in spe celestium. Vel figit intentionem in supercoelestem habitationem. Firmat in ecclesia vel Christo.

Aug. f. ps. 17. 39. Statuere interdum est erigere. Et statuit spiritus Ezechielem super pedes: quia nisi ipse statuat, solum liberum arbitrium se in bono statuere non potest. Eze. 2. a. 3. g. Designat autem erectionem & confirmationem apostolorum factam in pentecoste. Ad idem referri potest statue re columnas templi. Exo. 40. b. Erigere. Confirmatio apostolorum

Amb. f. ser. 26. My. f. Leui. 16. Statuere Christus supra pinnaculum templi, quando manet in anima viri studiosi. Martha. Manens Christus in anima. Statuere caprum emissarium viuum coram domino, est conserui diuinitatem impassibilem in Christo. Leui. 16. b. Conserui diuinitatis in Christo

Aug. f. ps. 77. Statuere pro continere. Et statuit Deus aquas quasi in vtre. ps. 77. quum per gratiam suam, cohibet fluxus concupiscentiarum carnalium. Continerere. Cohibens Deo concupiscentias

Rup. f. f. Hofe. 2. Glo. f. f. Hofe. 2. Statuit Deus secundum diem natiuitatis. Hofe. 2. a. quando reduxit Israel in captiuitatem: & priuauit regno, sicut quando erant in Aegypto. Vel quando relinquit in erroribus Ethnicorum: vel hereticos in nihilum redigit. Captiuitas Israel

Gre. f. r. reg. 1. Statuit dies. r. reg. 1. a. sunt testimonia prophetarum de Christo, quibus Christus ea implendo ascendebat, & cognoscebatur. Sunt etiam miraculorum fulgor. Item illustrationes in contemplatione, quas dat Deus, quando vult. Ideo dicuntur dies statui: quia non sunt in nostra facultate. Quum autem eas quis habet, dicit cum Petro: Bonum est nos hic esse. Matth. 17. a. Ad idem pertinere potest statutum tempus. Exo. 13. b. Et statutum tempus est dies iudicij. Iob. 12. a. Illustratio mentis. Dies iudicij

Gre. 10. mor. 30. 31. Statuere sibi dicitur speculum. Iere. 31. d. qui ventura victorum certamina ex alta consideratione praenoscit. Praenoscere certamina victorum.

Gre. 31. mor. 31. Statuit precium animalis immundi sacerdos. Leui. 27. b. quando dat formam viuendi ei, q non valet sacras scripturas meditari. Dans sacerdos formam viuendi

16. f. Leui. 27. Statuit sacerdos leprosum coram domino. Leui. 14. b. quia sacerdotis est officium conuersos a peccato stabilire, ne fluctent. Sic statuit caprum viuum coram domino. Leui. 16. b. Prudencia in sermone

Amb. f. ps. 118. ser. 5. B. da. f. p. 10. 23. Statuit eloquium Dei in eius timore, qui fundat sapientiam in timore. ps. 118. Et statuit cultum in gutture. pro. 23. a. qui diuina sedulo meditans eloquia, discreti ex ore verba depromit: nec alia sepius in lingua, quam celestis oraculi dicta reuoluit. Prudencia in sermone

Philo. de Cherubim. Statuere mulierem coram domino est animae arcanum, vt iudicetur, aperire. Statuit sibi Ephraim speculatores. Iere. 31. d. quum ex gentibus eliguntur praelati & doctores, qui annuncient futura bona. Statuere quoq; coram rege est ad altiora promouere. gen. 47. b. Vel est quum praelatus praedecessorem suum veneratur, & pro eo orat, vt digne presentetur regi caelesti. Institutio praetorum

Hic. f. r. 13. Statuere dicuntur Sijm propugnacula Chaldecorum. Isa. 23. c. quando daemones fundant superbiam in defensione errorum. Desperatio

Hic. f. Eze. 14. Statuere dicuntur scandalum iniquitatis contra faciem suam. Eze. 14. a. qui meliora desperant, & parati sunt ad supplicium. Detegere

Hic. f. Eze. 39. Statuunt titulum doctores iuxta os alicuius heretici, qui ipsius haeretici notant & produnt errores. Eze. 39. d.

Hic. f. Isa. 40. Statuere dicitur artifex simulacrum. Isa. 40. e. quando firmat haereticus sua dogmata. Et statuentes laqueum sunt haeretici, q sub veritatis specie inducere nituntur simplices in errores. ps. 140. Firmantes haereticum sua dogmata

Statura.

Statura corporis quantitate significat secundum longitudinem seu altitudinem. Directio euangelij ad caelestia

Hic. f. Eze. 1. Statura rotarum. Eze. 1. e. progressum euangelij in caelum designat: vel statura facie scripturae est secundum quod mores ad standum dirigit: vt auditorum mentes ad terrenam concupiscentiam non curuentur.

Amb. f. Luc. 19. Statura pusillus Zachaeus gentiles abiectos significat. Luc. 19. 2. Humilitas gentium

Hic. f. Eze. 17. Statura humilis vinee significat humile regnum. Iudaeorum sub rege Sedechia. Eze. 17. b.

Gre. f. r. reg. 16. & f. cant. 7. Statura Eliab multitudinem scientiae, per quam ad superiora quis sublimatur, significat. r. reg. 16. b. Statura autem sponsae est affectus tendens ad superiora. cant. 7. c. Altitudo scientiae & affectus

Status.

Status conditionem & habitum significat. Mutabilitas huius

Gre. 11. mor. 17. In eodem statu nunquam permanet homo. Iob. 14. a. quia per momenta quotidie ad mortem impellit, transiens ab infantia ad pueritiam, a pueritia ad adolescentiam, & c. Mēs quoq; mutabilitatis suę

suę pondere ad aliud semper impellitur: & interdum ad meliora trahitur: saepe autem in deteriora dilabitur.

Stella, Astrum, Sidus.

STELLAE dicuntur, quae in caelo lucent singulariter sumptae, & non alijs connumeratae. Sidera vero, siue astra sunt, quae ad aliquod signum complurium stellarum composita sunt: vt Aries, Taurus. Sed confunduntur haec vocabula. Influunt autem stellae in haec inferiora simul cum luce vires agendi & generandi.

Stella ex Iacob. Nu. 24. c. diuinitatem in Christo significare potest. Vel significat eius humanitatem, quae videbatur item lucem Christi ortam gentibus. Idem designat stella, quae apparuit Magis. Mat. 2. 2. Et dicitur stetit supra vbi erat puer: quia semper est in Christo diuinitas. Ipse quoq; Christus est stella matutina, quae datur vincens. Apo. 2. g. Ori. f. Nu. ho. 18. Hila f. Mat. cano. 2. Amb. f. Luc. 2. Rup. 2. f. Apo. Aretas. f. apoc. 2. 1. Rup. 5. f. apoc.

Ira Dei. Stella quae dicitur Absynthium, est ira Dei malis amara, sed purgat poenitentes. Apo. 8. c. Ori. f. gen. ho. 1. 9. & f. Eze. ho. 13. & f. Mat. cap. 13. Aretas. f. apoc. 2. 1. Rup. 5. f. apoc.

Sancti, Praelati, Doctores, Angeli. Stellae passim sanctos & praelatos & doctores ecclesiae significare solent: qui dum secta peccatoribus praedicat, tenebras nostrae noctis illustrant. Gene. 1. b. 15. b. 22. c. 26. a. Iob. 3. b. 9. a. 25. b. psalm. 8. 135. 146. Dani. 8. d. 12. b. Luc. 21. e. 1. Cor. 15. c. Et astra matutina sunt angeli: quia saepe ad exhortandos homines missi sunt: & dum venturum mane nuntiant, ab humanis cordibus praesentis vitae tenebras fugant. Item filij ecclesiae, qui per baptismum renascuntur Christo. Iob. 38. a. Isa. 14. d. Ecclesiaste. 12. a. Sunt etiam sancti stellae pleiades. Iob. 38. d. Et stellae septem in dextera Christi, ecclesiam & praelatos, vel vniuersitatem saluandorum designare possunt. Apoca. 1. d. 6. d. Peculiariter autem stella matutina dici possunt Ioannes Baptista & Elias praecedentes vtrunque aduentum Christi. Apoca. 2. g. Ori. f. Iob. 9. & f. Eze. ho. 13. & f. Mat. cap. 13. Aretas. f. apoc. 2. 1. Rup. 5. f. apoc.

Apostoli, Multitudo populorum, Virtutes morales, Praerogatiuae beatae Mariae. Stellae vndecim adorantes Ioseph, designant apostolos adorantes Christum: & etiam multitudinem populorum: & virtutes morales. Gen. 37. c. Exod. 32. c. Isa. 14. d. Et stellae duodecim in corona mulieris. Apo. 12. a. sunt apostoli: & virtutes subiectae discretioni, per quam gubernantur, vt sint vere virtutes. Designant etiam duodecim praerogatiuas in beata Maria: quatuor caeli scilicet in Mariae generatione, in angelica visitatione, in spiritu sancti superuentione, in filij Dei inenarrabili conceptione. Quatuor carnis: quia virginis primiceria, sine corruptione fecunda, sine grauiamine grauida, sine dolore puerpera. Quatuor cordis scilicet mansuetudo pudoris, deuotio humilitatis, magnanimitas credulitatis, martyrium cordis. Amb. de Ioseph. 2. Hiero. f. 11a. 14. Aug. f. apoc. ho. 9. Beda. f. gen. 37. Ricar. de. f. victo. de. 12. p. 14. Ber. ser. Signum magnum.

Resurrectio prima. Stella matutina primam resurrectionem designare potest, quae fit per gratiam baptismi. Apoca. 2. g. Aug. f. apoc. ho. 2.

Dona spiritus sancti. Stella producta in caelo, designare possunt minora dona spiritus sancti. Gen. 1. b. Aug. 3. confes. 18. Hiero. f. Abdi.

Altitudo. Sidera in hyperbolem altitudinis ponuntur. Abdi. b. Iob. 22. b. Exaltatur autem supra sidera, qui sanctos decipit, siue sit haereticus, siue caro. Ori. f. Iob. 3. Hiero. f. Iob. 3. Gre. 4. mo. 13. Rup. 4. f. apoc.

Sacerdotes & pharisaei, Peccatores, Hypocritae. Stellae quae obscurantur. Iob. 3. b. sunt sacerdotes, Scribae, & Pharisaei, & etiam reliquus populus Iudaeorum. Item peccatores, qui in nocte huius seculi diuitijs & honore lucere se putant. Item hypocritae, qui ante humanos oculos quasi bonis operibus splendere videntur. Apoca. 6. d. 12. a. Gre. 4. mo. 13. Rup. 4. f. apoc.

Lucifer. Stellae cadentes sunt a veritate decedentes. Matth. 24. c. Et stellae quas trahit draco, sunt qui prius erant boni: & etiam daemones: & stellae percussae sunt, qui perierunt de populo Israel. Apo. 8. d. 12. a. Stella quoq; quae cecidit de caelo, est Lucifer. Apo. 9. a. Ori. f. Mat. ho. 30. Hiero. f. Eze. 32. Aug. Soldo. 16. Gre. 12. mor. 14. Rup. 5. f. apoc.

Stellio.

STELLIO est reptile simile lacerte, tergo depictum, quasi quibusdam stellis inspersis. Computatur inter animalia immunda, & habet non nihil veneni. Leui. 11. d. Ifyc. f. Leui. 11.

Stellio vt reptat manibus, & in domibus regum moratur. Pro. 30. d. Illorum significat humilitatem, qui quum non sint iuxta naturam ingeniosi, solertia tamen industrię suę, vel ad diuinarum notitiam scripturarum, vel ad virtutum gratiam, quibus ingressum regni caelestis mereantur, attingunt. Plerumq; etenim aues, quas ad volandum penna subleuat, in vepribus resident: & stellio, qui ad volatum pennas non habet, nitens manibus regum edificium tenet: quia nimirum saepe ingeniosi quique dum per negligentiam torpent, in prauis actibus remanent. Et simplices, quos ingenij penna non adiuuat, ad obtinenda aeterni regni moenia, virtus operationis leuat. Gre. 6. mo. 4. Beda. Pro. 30.

Stellio vt computatur inter animalia immunda significare potest eos, qui in aliena morte praedam quaerunt. Tertul. de cibus iudicis.

Stercus, uide Fumus.

Sterilis, Sterilitas.

hh Sterilis

Sterilis est infœcundus & fructum non ferens: sterilitas, infertilitas.
 Sterilis non est Deus, qui cæteris generationem tribuit. Isa. 66. c. quia præter hoc, quod Forcunditas Dei, pater generat filium sibi æqualem, etiam in ecclesia filios adoptiuos multiplicat.
 Sterilis pariens plurimos, est ecclesia, vel anima conuersa, quæ parit septem per septem do- Ecclesia.
 Ecclia. spiritus sancti: & parit plurimos, hoc est, vsq; ad consummationem seculi. Anima vero Anima conuersa.
 Producing bona opera parit septem, propter perfectionem numeri. 1. Reg. 2. a. 4. Reg. 4. c. Hierusalẽ celestis;
 psal. 112. Est etiam Hierusalem celestis, quæ est mater nostra: quæ facta fuerat sterilis, per pec-
 catum Adæ: pariet autem plurimos in iudicio: de qua Isa. 54. a. Latere sterilis, quæ non parit.
 Gala. 4. d.
 Sterilis Sara typus erat gentilitatis, quæ genuit in senectute Isaac, hoc est, fideles in fine se- Gentilitas;
 culorum. Eodem refertur potest sterilitas Rebecca, & Rachelis. Gen. 11. d. 16. a. 18. a. 25. c. 26. b. 30. a. Et hæc steriles genuerunt sanctos. Steriles etiam aquæ in Hierico, significant gentiles sine bonorum operum foecunditate: qui conuersi fructificauerunt. 4. Reg. 2. d.
 Sterilis dici potest anima, quæ non producit bona opera. Et sterilitas terræ est defectus bo- Anima sine bonis operibus.
 norũ operũ. Gen. 41. d. Exo. 23. d. Job. 15. d. 24. 30. a. psal. 34. The. 4. b. Nõ est autẽ sterilis in gre-
 gibus tonfarũ, hoc est, in apostolis multos conuertentibus, & eos in fide generantibus. Cant. 4. a.
 Sterilitas Sion fuit sterilitas ecclesiæ in Iudæa in qua pauci conuertebantur. Isa. 49. c.
 Sterilis quæ non parit, est caro, quæ dum sola præsentia appetit, bonas gignere cogitationes nescit. Job. 24. b.
 Sterilis facta est Babilõ, quædo mundus nõ perinde fert mūdanos, sicut solebat. Isa. 47. b.
 Steriles egestate & fame sunt heretici: quia ea perscrutari desiderant, ex quibus bonæ vitæ germina non producant. Job. 30. a. Sterilis quoq; est congregatio hypocritarum: quia per hoc, quod agunt, fructum recipere in æterna retributione non appetunt. Job. 15. b.

Sternere, Substernere, Consternere, Stratum, Stramentum, Stramen.

Sternere est humi deicere, quasiq; in terra extendere: interdum ornare, seu componere.
 Sternit Deus per ordinem lapides Hierusalem, quem ordinat diuersos gradus & virtutes Diuersi gradus & virtutes.
 in ecclesia. Isa. 54. c. Et stratum ligno templum designat sapientiam in ecclesia. Ezech. 41. c. Ornatus animæ.
 Idem est stratum cœnaculum: quod etiam designat animam virtutibus ornatam. Mar. 14. b.
 Sternens animum Abraham. Gen. 22. a. designat Deum pascentem populũ Iudaicum, ipsum Ornatus deus iudgos.
 que lege & prophetis ornantem. Designat etiam sacerdotem subiugantem motus irrationa- Sacerdos motus irrationales.
 les, vt offerat eucharistiã.
 Sternere dicitur sibi, qui mercedis causas, in quibus requiescere debeat, operatur. Acto. 9. f. Bene operari.
 Sternens autem sibi Saul in solario. 1. Reg. 9. d. designat prædicatorem proponentem sibi do-
 ctrinam & exempla maiorum sanctorum.
 Sternentes vestimenta sua in via, sunt præbentes exempla honestatis: ita sternentes ramos. Præbentes exempla.
 Designant etiam tradentes corpora sua martyrio, aut ea castigantes. Mat. 21. b. Mar. 11. a. Martyres.
 Stratum lapide pavementum templi, designat doctrinam veram de Christo in ecclesia. Vel Cuiusdam corpora.
 ornamentum fidelium humilium in ecclesia. Eze. 40. c. 42. a. Dicitur in ecclesia.
 Constrauit Salomon media ferculi charitate. Canti. 3. d. quia infirmioribus concessit Chri- Ornatus humilium.
 stus, vt saltem haberent charitatem, si maiora opera exercere non valerent: vel quia medium & Excellentia charita-
 præcipuum, quod est in sacra scriptura, sunt duo præcepta charitatis. tis.
 Strauit homo in tenebris lectulum suum. Iob. 17. d. quando lucẽ iustitiæ persuasori callido Requies sanctorum
 consentiendo deseruit. Item quia in ipsis inferni locis iustorum animæ quæ tormento te- in limbo.
 nebantur: vt & pro originali culpa adhuc illuc descenderent, & tamen ex proprijs actibus sup-
 plicium non haberent: quasi enim in tenebris lectulum strauisse est, in inferno sibi requiem præparasse.
 Stramenta cameli. Gen. 31. e. designare possunt asperitatem poenitentia. Item excusationes Asperitas poenitentia.
 auaritiæ, quam exercent multi ecclesiastici. Excusatio auaritiæ.
 Sterni dicitur tinea diabolo. Isa. 14. c. quia vt tinea rodit vestimentum, in quo nascitur: ita poe- Poena conscientie
 na affligit conscientiam, quæ peccauit. peccatis.
 Sternit meretrix lectum tapetibus Aegypti. Pro. 7. c. quando heretici ornant suos errores Eloquentia hereti-
 eloquentia seculari. corum.
 Sternit sibi Leuiathan aurum quasi lutum. Job. 41. d. quando in quibusdam vitæ mundiciam Boni in peccatis
 per illicita desideria conculcat: vt ij etiam sordidus eius vestigijs seruiant, qui contra illum prius lapsi.
 virtutum splendore rutilabant.

Sternutare, Sternutatio.

Sternutare seu sternutatio est, quum ex pectore insurgens inflatio totum caput concutit.
 In sternutatione enim inflatio à pectore exurgit: quæ cum apertos ad emanandum poros non inuenit,

Trã figurans se dia-
 bolus in angelum lu-
 cis.
 Persecutio & mira-
 cula Antichristi.

non inuenit, cerebrum tangit: & congesta per nares exiens totum caput profertur concutit: & fordes cerebri egerit: & vitia interius concepta depurgat.
 Sternutatio Leuiathan vt splendor ignis. Iob. 41. b. designat ipsum diabolum se transfigura-
 re in angelum lucis: & malitiæ suæ fordes in perniciem hominum cum delectatione operari & effundere. In Leuiathan etiam, hoc est, in corpore diaboli, seu prauis hominibus, quasi inflatio surgit à pectore, dum elatio se erigit ex præsentis seculi potestate: e: quæ quasi ad emanandum poros non inuenit: quia in hoc, quò contra iustos extollitur: disponente Deo quantum appetit præualere prohibetur. Exurgens autem cerebrum tangit, & concutit: quia collecta clario Satanae, sensum in fine mundi arctius percudit: & caput turbat: dum ipsum autorem malignorum spirituum per eum, qui Antichristus dicitur, in persecutione fidelium vehementius excitat. Tunc congesta inflatio per eius nares egreditur: quia tota superbiæ eius iniquitas apertis malitiæ flatibus demonstratur. Et quia commotum caput illius miraculis clarescere nititur, recte eius sternutatio splendor ignis vocatur.

Sterquilinum, uide Fimus.

Stertere.

Non operari. **S**tertere dicitur, qui dormiendo nonchonus emittit. Stertere autem dicitur in ætate. Pro. 10. a. Beda. 1. pro. 10. qui in hac vita non operatur: vnde & filius confusionis dicitur.

Stibium.

studium circa mys-
 terna.
 illecebræ vitiorum.
 Ornatus curiosus. **S**tibium est, quo ad venustandum oculos peculiariè olim utebantur, præcipuè mulieres. Hiero. 1. Iere. 4. b. Stibium in bonũ significare potest studiũ cognoscendi mysteria & secreta Dei. Iere. 4. b. Lyra. 1. 4. Reg. 9. Stibium in malum illecebras vitiorum, quas diabolus offert, designat: & ornatum curiosum carnis. 4. Reg. 3. f. Ezech. 29. f.

Stigma.

praua dogmata. **S**tigma est nota, siue signum, quod inuritur in facie, aut in alia corporis parte. Stigmata Christi in corpore Pauli designabãt ipsum pati pro Christo: quia verberatus est, Aug. 1. Gala. 6. & reliqua passus est pro ipso. Gala. 6. g. Stigmata, quæ non debent facere in corpore filij Israel, sunt signa erroris peccati, & prauæ doctrinæ dogmata: quæ infiguntur animæ per quædam blandimenta, aut syllogismis, aut alio docendi modo. Leui. 19. f.

Stillare, Stilla, uide Gutta.

Stimulus, Stimulare.

crepatio. **S**timulus proprie dicitur sustis acutæ cuspidis, quo rustici boues excitant ad ambulandum: vnde stimulare est pungere & incitare. Stimuli dicuntur verba sapientum. Eccl. 12. d. quia non adulantur, sed corrigunt. Stimulus autẽ retusus est increpatio ineruditi prelati, quæ non sufficit corrigere. 1. Reg. 13. c. Stimulus carnis videtur esse concupiscentia carnis. 2. Cor. 12. b. vel secundum aliquos fuit in- firmitas quædam iliaca. Lyra. 1. 2. Cor. 12.

Stipare.

Ecclesia abundas in
 suis, & anima bonis
 operibus. **S**tipare est obturare, & condensare, & claudendo coartare. Stipari dicitur malis sponsa. Canti. 2. a. quum ecclesia abundat iustis & perfectis: & quum anima per fidem abundat bonis operibus.

Stipendium, uide Præmium.

Stipes.

Christus. **S**tipes est sustis terræ defixus, qui etiam hastile dicitur: & dicitur de alijs rebus in modũ sti-
 pitis stantibus: vt stipes candelabri, qui & vectis dicitur. Exo. 37. c. Nu. 8. a. Potest autẽ stipes candelabri designare Christum, de quo procedunt calami: quia ab ipso accipiunt iusti quic-
 quid habent boni. Glo. ord. d. Nu. 8.

Stipula, uide Palea. Stips, uide Generatio.

Scola.

Caro Christi.
 Sapientia.
 immortalitas
 Ecclesia. **S**tola est genus vestis oblonga: quamuis apud grecos generale nomen sit ad omne indumẽ-
 um. Dicitur etiam esse indumentum honorificum. Stola bysina carnem Christi maceratam, sed mundam significare potest. Gen. 41. c. 49. b. Amb de Ioseph 32. Carne autem suã Christus, quasi stola, operuit peccata nostra. Isa. 63. a. Significat etiam orna-
 mentum sapientiæ Christi: & etiam eius immortalitatem. Ezech. 16. a. Beda. 1. gen. 41. Hiero. 1. Isa. 63. Stola etiam Christi, quam lauit in vino, est ecclesia, quam lauit sanguine suo. Gen. 49. b. Ori. 1. gen. ho. 17.

Aug. sapot. ho. 6.
Aug. ser. de scis. 11.
Gre. f. ps. 50.
Rup. 9. f. gen. 13.
Amb. f. Luc. 11.
Hiero. f. Iob. 8. &.
epif. Beatiudi.
Gre. 13. mo. 5.
Ise. f. Leui. 4. 16.
Amb. de Ioseph. 13.
Beda. f. gen. 4. 5.
Amb. de Ioseph. 13.
Beda. f. gen. 4. 5.

Stolæ albæ sanctorum spiritum sanctū designare possunt. cuius gratia amiciuntur. Apo. 7. c. Spiritus sanctus.
Stolæ singulæ datæ sanctis, foelicitatem animæ designant. Apo. 6. c. Ila. 61. d. Stolæ vero du-
plices, quæ dabantur in resurrectione, sunt foelicitas animæ & corporis. Hoc designarunt sto-
læ binæ datæ à Ioseph fratribus suis. Gen. 45. f.
Stola seruanda munda est gloria conscientie. Ber. ser. vigil. Sæti Andreæ.
Stola prima reddita filio prodigo. Luc. 15. e. significare potest iustitiam originale, & gra-
tiam, & vestem innocentie, quam homo bene conditus accepit, male à serpente persuasus per-
didit: vel sapientiam: vel immortalitatem. Vel est ipsum baptisma: seu gratia quæ recipitur in ba-
ptismo, quæ redditur respicienti à peccatis.
Stolæ binæ fratrum Ioseph. Gen. 45. f. confessionem diuinitatis & humanitatis Christi signi-
ficare possunt: vel intelligentiam mysticam, & moralem sacræ scripturæ: quas dedit Christus
apostolis & successoribus, quum aperuit illis sensum, vt intelligerent scripturas.
Stolæ quinq; beniamin sapientiam omnium sensuum significare possunt: vel victoriam eo-
rum contra vitia. Gen. 45. f.

Stomachus.

Glo. ord. f. Iob. 15.
Stomachus est fistula, per quam cibus descendit, & postremum gulæ, ac principium intesti-
norum. Sumitur autem passim pro ipso ventriculo, vbi cibus concoquitur. Ponitur interdum
per metaphoram pro ira, odio, ac fastidio. Iob. 15. a.

Storax.

Plin. 13. natu. hist. 25.
Torax seu styrax arbor est cotoneo malo similis, fructu maiore quàm auellana, specie can-
didi pruni. Manat ex eo liquor eiusdem nominis, coloris flauo, fordidi, resinosi, albicanti-
bus fragmentis, odoris perseverantis & acris, qui fusu maxime proditur.
Storax in incenso oblatum sacrificium vespertinum significare potest: & populum Deo gra-
tum. Gen. 43. c.

Stragulum, Stragulum.

Beda. f. Pro. 31.
Stragulum est vestis, quæ sternitur, & peculiariter in lectis. Stragulatæ autem vestes, seu fra-
gulæ dicuntur aulea & tapetia, quæ appenduntur parietibus. 4. Reg. 7. d. Pro. 31. c. designat
autem stragulata vestis, quam fecit mulier fortis, fortia virtutum opera.

Stramen, uide Sternare. Stratum, uide Sternere, & Lectus.

Strenuus, uide Fortis.

Streperere, Strepitus, Perstreperere.

Cyril. 3. f. Ioan. 3.
Streperere est pedibus, aut alio quocunq; modo strepitum aut sonitum facere. Et peculiari-
ter strepitus fit pedibus aut manibus.
Perstreperere clangor buccinæ. Exo. 19. c. fortem & perseverantem prædicationem signi-
ficat, & crescentem in lege noua: in qua in omnem terram exiit sonus apostolorum.

Stridere, Stridor.

Glo. ord. f. Amos. 2.
Rup. f. Amos. 2. 8.
Hic. f. Amos. 8.
Ori. f. Mat. cap. 13 &
ho. 10.
Amb. f. Luc. 14. 1

Stridere, seu stridor propriè dicitur, quum funes sonum faciunt: sed ad alia etiam refertur: vt
dicitur stridor dentium, & rotarum.
Stridere dicitur Deus sicut plaustrum. Amos. 2. b. quando grauitè calligat, idq; lōge sen-
tiri facit: vt cum destruxit Hierusalem: vnde stridor cardinum templi. Amos. 8. a. destructionē
ipsius templi præsignabat: quæ fuit famosa, & à longe audita.
Stridor dentium prodit indignantis affectum: & dicit indignationem in se aut in alium. Et
stridor dentium apud inferos erit in eis, qui comederunt vnam acerbam malitiæ & peccati.
Matth. 8. b. 13. f. 22. b. 24. b. 25. c. Luc. 13. f. 36.

Stringere, Astringere, Constringere.

Hic. & Gre. f. ps. 31.
Glo. inter. f. Exo. 19.
Gre. 2. pasto. 2.
Beda. f. Exo. 18.

Stringere est arctare, vt quum manu aliquid fortiter tenetur. Astringere autè est iuxta strin-
gere. Constringere vero quasi simul totum stringere, & cogere.
Cōstringit Deus maxillas in camo & fræno. psal. 31. quando per prædicationē & cōtitionē
multos ex Iudæis & gentibus ad se conuertit: & quum vocem iactantię comprimit.
Stringi rationale cum superhumerali cingulo vel balteo. Exod. 28. c. 29. a. 39. f. Est omnem
domare concupiscentiam. Stricta quoq; tunica de bysso est continentia firma, & omnium
membrorum correctio. Exod. 28. g. Lineam autem habent strictam, qui dicunt: concupiscit
& deficit anima mea in atria domini.
Stringi etiam rationale cū superhumerali vittis iubetur. Exo. 28. e. vt sacerdotale cor nequa-
quam cogitationes fluxæ possideant, sed ratio sola constringat: ne indiscretum quid, vel inuti-
le cogitet, qui est ad exemplum alijs constitutus. Vel vitta hyacinthina stringitur rationale cū
superhumerali,

superhumerali, quum cognita luce perennis patriæ, in illam gloriam suspiratus: & vt in eā in-
trare mereamur, concordia fide, & vita, & opere, & professione in tabernaculo præsentis ec-
clesiæ seruire studeamus.

Corrigere opa sua. Stringere dicitur manus, qui vitæ suæ opera in rectitudine confirmat. Et stringit super ini-
quum manus suas, qui conspicit in alicuius pœna quid timeat: & dum delinquentem percussum
conspicit, dissoluta sua opera iustitiæ vigore constringit. Iob. 27. d.
Cōstringit vincta malorum dicuntur, quando aliquis fit magis reus peccando. Ila. 28. f. Et
altriçæ funibus gazę Tyri designant constitutionem peccatorum. Ezech. 27. c.
Cōstringit dicitur superficies abyssi. Iob. 38. c. quādo iudicia Dei occultant: & quū mēs in vitio-
rū errore induratur: & quum diabolus sub specie boni fraudulentam malitiam occultat.
Induratio. Stringit caudā Behemoth, quasi cedrum. Iob. 40. b. quum diabolus nec in fine mollior: &
Simulatio diaboli. posterioribus peccatis arctius ligat, ne iam discerni possint: vel cum sibi coniungit ministros.
Durities diaboli & Antichristi. Item quum Antichristus altus erit in veneratione prodigiorum, & durus crudelitate tormento-
rum. Stringitur etiam Leuiathan quasi malleatoris incus. Iob. 41. c. quia inferni viticulis coar-
ctabitur: vt æterni supplicij continua percussione tundatur: & quia cor eius durum, & inflexi-
bile fit, quantumuis pœna percussatur, & à sanctis vincatur.

Struere, Structura, uide Aedificare.

Strues.

Crux Christi.
Meditatio scriptura-
rum.
Dicta prophetarum.

Strues propriè est cælorum lignorum ordinata congeries.
Strues lignorum crucem Christi significare potest: & sanctarum scripturarum meditatio-
nem atq; doctrinam: prophetarum dicta: per quæ nutritur spiritus Dei in mente, & continud
accenditur. Gen. 22. b. Leui. 1. b. 4. c.

Struthio.

Ecclesia.
Hypocrita.
Religiosus implicat
se negotijs.
Dæmones & hereti-
ci.
Gentiles,
Synagoga.

Struthio dicitur esse maxima auis, quæ tamè à terra non extollitur, collum habens prælon-
gum, ac etiam crura, formam habens anseris. Concoquit quæcunq; deuorat sine delectu.
Qua eius in pretio sunt, propter magnitudinem. Inter immundas aues computatur.
Struthio in bonum significat ecclesiam, quæ similis est in penis accipitri, hoc est, hereti-
cis: sed non in rapacitate. Iob. 39. b.
Struthio in malum designat hypocritam, qui videtur habere quædam opera iustorū operibus
similia: quæ tamen non valent eum à terra subleuare, graui peccatorū pondere depressum. Pa-
rit struthio oua: sed non nutrit: ita hypocrita qui quamuis rectè prædicet, tamen per exemplū
bonæ vitæ nullos filios generat. Iob. 39. b. Ila. 43. c.
Struthio habet alas, sed pedibus gradiens, designat religiosum implicatē se negotijs seculā-
ribus: qui habet statum contemplationis, sed non eleuatur à terra: ideo cōputatur inter immun-
das aues. Leui. 11. b. Designat etiā dæmones & hereticos. Ila. 13. d. 34. c. Mich. 1. c. Iob. 30. d. 39. b.
Potest etiam struthio designare gentiles ad fidem venientes. Ila. 43. c. Iob. 39. b.
Struthio quoq; significat synagogā psequentē apostolos filios suos. Iob. 39. b. 30. d. Thr. 4. a.

Studere, Studium.

Affectus animi.
Insidię sacerdotum
in Christum.

Studere est alicui rei operam dare, animumque ad aliquid applicare: quæ animi applicatio
studium appellatur.
Studia dicuntur animi affectus, aut occupationes. Iere. 7. a. 18. b. Ezech. 36. e. Malignas etiā
adinventiones & fabulas solet diuina scriptura appellare malorum studia.
Studia Iudæorum aduersus Ieremiam, designabant studia & insidias sacerdotum & phari-
sæorum aduersus Christum. Iere. 11. d.

Stultus, Stultitia, Insanus, Insania, Fatuus,

Amens, Væsanus, Furiosus.

Crux Christi.
Apostoli & fideles.
serui peccati.
Simplicitas.
Excedētia naturam

Stultus est imprudens, & improvidus: nam & multi non insipientes aliquando stultè quip-
pam vel agunt, vel loquuntur. Fatuus autem est planè insipiens. Insanus vero est, qui nō est
sani consilij, & qui non est sanæ mentis. Furiosus quoq; est qui graui insania tenetur. Furor
autem est insania, quæ ex aliquo graui affectu, vel morbo concitatur: vnde & grauis ira furor
dicitur. Væsanus quoq; dicitur furiosus & crudelis.
Stultitia de qua reprehēditur Iacob à Labā, est crux Christi, quæ est gētibus stultitia. Gene. 31.
d. Et stulti, qui non errant per viā Christi, sunt apostoli & fideles. Ila. 35. c. Ad hæc pertinet stul-
ta mundi. 1. Cor. 1. d. Et stulti nobiles sunt, qui stultitiā Christi imitantur: quæ vera sapiētia est:
de quibus apostolus. 1. Cor. 2. d. si quis videtur inter vos sapiens, stultus fiat, vt sit sapiens. Stulti
ignobiles sunt, quos ab æternæ hæreditatis consortio repellit seruitus mentis. Iob. 30. b.
Stultitia parua, quæ est melior q̄ gloria, est simplicitas, quā cōtemnunt superbi. Eccl. 10. d.
Stulta mundi, quæ Deus elegit, dici possunt ea, quæ naturæ cursum excedunt: vt virginē pe-
perisse

perisse. 1. Cor. 1. d.
 Ori. Iere. ho. 5. Stultus factus dicitur homo à scientia sua. Iere. 10. c. Quia omnia quæ scimus, ad Dei sapiē- Ignorātia humana.
 Hiero. f. Iere. 10. tiam comparata, potius habent rationem stultitiæ. Quod enim stultum est Dei, sapientius est hominibus. 1. Cor. 1. d.
 Hiero. f. Ecclē. 10. Stultus positus in dignitate sublimi. Ecclē. 10. b. vel dicitur de malo: vel de iusto, qui stultus reputatur à malis: & introducit in regnum cœlorum.
 Aug. epist. 119. Stultus, qui mutatur vt Luna, fuit Adam: qui mutatus fuit à statu innocentie in statum miserie: in quo omnes peccauerunt. Ecclē. 1. 27. b. Adam.
 Ori. Mat. ho. 33. Fatuæ virgines designant eos, qui doctrinam ad salutem necessariam suscipere non curarūt: Ignauī.
 Aug. 33. q. 59. & epist. 119. & eos, qui inani gloria sunt inflati. Matth. 25. a. Superbi.
 Bas. f. ps. 48. Stultus est cœrens diuinorum cognitione: & Iudæi, gentiles & heretici stulti dicuntur. psal. 48. Iudæi.
 Hiero. f. Is. 9. 19. & f. Hofe. 7. & Amos. 3. & 1. Ecclē. 2. 10. Ipsi sunt stulti principes Taneos. Is. 19. b. Et stulti despicientes Iob, desig- Gentiles.
 Gre. 6. ano. 2. 3. & 14. gnāt turbā populi Iudæorum: qui sequentes consilium pharisæorū, despexerunt prædicationē Heretici.
 mor. 22. Christi, quem hominem videbant. Iob. 19. c. vnde dicuntur stultus populus. Iere. 5. e. Hofe. 2. Philosophi.
 b. Et stultus firma radice est populus Iudæorum. Iob. 5. a. stulti etiam dicuntur philosophi & heretici: qui verba multiplicanti: & quorum labor eos affligit. Ecclē. 10. c. Et stultus hæres est hæreticus: qui abutitur libris doctorum. Ecclē. 2. c. Et fatuus confidens in stultitia sua, est hæreticus: qui abutitur libris doctorum. Prouerb. 17. b. Et vafani prophetæ dicuntur, qui superbè impia docent, & agunt: vel qui fidem, quam astruunt, factis destruant. Sopho. 3. a. Stultitia vero dicitur doctrina hæreticorum, & gentilium philosophorum. Is. 9. d. 4. d. Iere. 23. c. Et stulta mulier est hæresis. Prouerb. 9. d. Et infania Samariæ sunt signa hæreticorum. Amos. 3. c. Furere autem à vino est insanire per erroneam doctrinam. Hofe. 7. b. Infania quoq; falsæ sunt hæreses. psal. 39.
 Beda f. pro. 17. Stultus rex est princeps huius mundi diabolus: & etiam fomes peccati. Ecclē. 4. d. Et infania seu stultitia Assur, vel regis Assyriorum est superbia, seu infania diaboli contra Deum. Is. 37. f. Et infania Hierusalem in Assyrios, designat insaniam eorum, qui dæmones & hæreticos assestantur. Eze. 23. a. Idem designat infania Ephraim. Hofe. 9. b. Diabolus.
 Hier. f. Ecclē. 4. Stultus pastor erit Antichristus: qui alios perdet, & ipse peribit. Zach. 11. d. Idē est stultus, qui Fomes peccati.
 Rup. 2. f. 11. 8. incedit feliciter. Pro. 30. d. Qui non dicitur gradi bene, sed feliciter, quantum ad mundanam Superbia diaboli.
 Hiero f. Zach. 11. prosperitatem.
 Gre. 30. mo. 5. Stultus dicitur, quem interficit iracundia. Iob. 5. quia voluntariē sibi mortem iræ stimulus in Antichristus.
 Beda f. pro. 30. incitatus inducit.
 Casia. lib. 5. cap. 22. Stultus dicitur, quem interficit iracundia. Iob. 5. quia voluntariē sibi mortem iræ stimulus in incitatus inducit. Amor temporalium.
 Amb. f. ps. 118. fer. 5. Infania falsæ designant furiosum amorem temporalium. psal. 39. circa quæ in fine mundi insanient cultores terræ. Is. 24. b. Temporalia munera.
 Gre. 11. mor. 8. Stultus finis, in quem adducit Deus consiliarios. Iob. 12. c. sunt temporalia munera, propter quæ aliqui non bona intentione bona opera exercent.
 Gre. 2. mor. 19. Stultē contra Deum loquitur, qui inter diuinæ animaduersionis flagella positus, iustificare semetipsum conatur. Sic dicuntur stultæ mulieres, qui impatienter contra Deum loquuntur. Impatientia contra Deum.
 Iob. 1. b. 2. c. 6. d. 34. d. 42. b.
 Stultus labor dicitur est labor Moyfi in regendo populo: quia solus eum regebat. Exo. 18. c.
 Euch. form. spua. 8. **Stupa.**
 Stupa est vilis lintum, quasi eius purgamentum. Iudi. 16. d. Ecclē. 1. 21. c. Is. 1. g. Dani. 3. e. Stupa collectæ designare possunt cœtum malignantium, seu synagogam peccantium: qui propter vitia & peccata ad perpetuum incendium parati sunt.
Stupere, Obstupere, Stupefacere.
 Stupere est quodammodo sensum rerum nō habere: & stupor est alienatio quædā sensuum, & etiam admirationis species ex magnitudine miraculi proueniens: ita vt etiam impediatur sensus ab inuestigatione causæ miraculi. Iob. 17. b. 21. a. Admiratio de opte redemptionis.
 Glo. ord. f. Haba. Obstupescere dicitur Deus gentes in furore. Haba. 3. c. quando facit eos admirari de opere redemptionis.
 Gre. 11. mor. 9. In stupore adducere dicitur Deus iudices. Iob. 12. c. quando is, qui præest, subiectorū vitam nequaquā sollicitè discutit: nec quem qualiter corrigat, agnoscit, nec agnoscere curat. Ignauia platorum.
 Hier. f. Iere. 31. & f. Eze. 18. Obstupescere dicuntur dentes, quum non potest mens sentire suauitatem eius, de quo dicitur: Gustate & videte, quoniam suavis est dominus. Item quum sensus interiores ad contemplanda spiritalia hebetantur. Iere. 31. c. Amos. 4. b. Obstupescere etiam dentes est pœnam exoluere. Eze. 18. a. Dentes filiorum obstupescunt. Hebetudo mentis, ad spiritalia. Pœnam pati.
 Hiero. f. Mar. 16. Obstupescere mulieres, viso angelo in monumento. Mar. 16. a. designarunt stuporem mentis in consideratione æternæ gloriæ: quia oculus non vidit, nec auris audiuit, neq; in cor hominis ascendit, quæ præparauit Deus diligentibus se. 1. Cor. 2. b. Consideratio supernæ gloriæ.
 Hiero. f. Is. 32. Obstupescere interdū est pœnitēdo dolere grauitatē culpæ cōsiderando. Is. 32. c. Eze. 39. c. Penitere.
 Stupere

punitio Dei. Stupere dicitur Aegyptus à facie commotionis manus domini. Is. 19. c. quando videt mundus, & sentit grauem Dei punitioem. Stupor autem eorum, qui puniuntur, quum non sperant, in graui punitioe censetur. Iere. 25. f. Eze. 32. c. Iob. 18. d. Stupet etiam vnusquisq; ad proximum suum, quum videt eum in eadem esse pœnā, quæ ipse affligitur. Is. 13. b. Hiero. f. Is. 13.
 Execratio Iudæorū. Stupendum miraculum fecit Deus in Iudæis: quum eorum doctores reddidit ignorantes per excæcationem. Is. 29. c. Iere. 4. c. Hiero. f. Is. 29.
 Cōsternatio mētis. Obstupescere dicuntur tenebræ. Is. 21. b. quando quis præ magnitudine rei mente cōsternatur. Glo. iate. f. Is. 25.
 Stupor dicitur esse in tumultu hæreticorum aduersus fideles. Mich. 1. c.
Stuprum, Constuprare.
 Dissentiens Christi à Pharisæis. Stuprum est coitus lege vetitus, siue sit cum nupta, siue cum virgine. Stuprum, quod recusat Ioseph. Gen. 39. b. designat recusatōem Christi, qua nolēbat consentire Pharisæis, aut eorum vitijs. Glo. ord. f. gen. 39.
 Indacere in erorem. Constuprantes filij Memphæos Iudæam, erant trahentes fideles ad idololatriam & ad errorem: vel polluentes animam vsque ad infidelitatē. Idem est de Chaldæis. Iere. 2. d. Eze. 23. c. Hiero. f. Iere. 2. Gre. 25. mo. 15.
Stylus.
 Sententia Dei. Stylus est instrumentum acutum, quo scribitur in tabulis: & sumitur pro ipsa forma dicendi seu scribendi, quæ cuiq; propria est. Stylus autem Græcè dicitur columna: & quicquid ligneum vel ferreum, aut alterius materiæ acuminatum est ad colūnæ similitudinem. Gre. 14. mo. 26.
 Stylus ferreus est fortis Dei sententia, quæ in iudicio dabitur, & durabit sine fine. Iob. 19. c. Et stylo ferreo scriptum dicitur esse peccatum. Iere. 17. a. quando non deletur, nec absconditur in iudicio. Ori. f. Iere. ho. 11. Edich. form. spua. 10.
 Præuocatio Pharisæorum. Stylus hominis. Is. 38. a. modum consuetum loquendi inter homines significare potest. Stylus mendax erat stylus scribarum & Pharisæorum, qui legem præuē interpretabantur. Hiero. f. Is. 8. Lira. f. Iere. 8.
 Incitare ad lachrymas. Est etiam hæreticorum. Iere. 8. b.
Suadere.
 Suadere est accommodatis & suauibus verbis aliquem in suam opinionem conari inducere. Suadens Othoniel vxori suæ, vt peteret irriguum à patre. Iosu. 15. d. est literatus incitans animas ad lachrymas. Eyrā. f. Ios. 15.
Suaui, uide Dulcis. Subcnericius, uide Cims.
Subdere, Subditus, uide Subijcere.
Subesse, Subiacere.
 Docere falsa & inutilia. Subesse est sub alio esse: & subiacere subtus iacere: Subiacere dicitur passio fluxus seminis. Leuit. 15. a. qui docet falsa, & quæ noxia sunt & inutilia. Glo. ord. f. Leui. 15.
 Subiacere pœnæ, aut damno, aut sententiæ, aut delicto nota sunt. Exo. 21. c. d. Leui. 5. a.
Subigere.
 Castigare corpus. Subigere est cogere, ac domare, & interdum atrectare, & agitare. Subigere latertm est castigare corpus. Nahum. 3. c. Hiero. f. Nahum. 3.
 Cultus idolorum. Subacta vbera Samariæ & Hierusalem fuerunt, quando fidei simplicitatē amiserunt, & Deos Aegypti coluerunt. Eze. 23. a. Glo. ord. f. Eze. 23.
Subijcere, Subdere, Subingere.
 Indigi subiecti Christo. Subijcere est supponere, & subiugare, & subiungere. Subdere etiā idem est quod subijcere. Ponitur autem multiplex subiectio apud Gregorium Nyssenum tractatu de subiectioe filij. Subijci fratres Ioseph ipsi Ioseph. Gene. 37. b. est Iudæos etiam inuitos subijci Christo. Glo. iate. f. gen. 37.
 Subiecta autem sunt omnia sub pedibus Christi: quia etiam vt homo Christus est super omnia. psalm. 8. Ephe. 1. d.
 Cōuersio infidelium. Subijcit Deus gentes ante faciē Tyri. Is. 45. a. quando subijcit Christo vel prædicatōribus infideles fidē amplectentes. Et subijciens Ioseph terrā Aegypti regi, est Christus subijciens mundum Deo patri. Gene. 47. c. Subijcitur quoq; anima Deo, reiecto videlicet peccati dominio. psalm. 61. Hiero. f. Is. 45. Bas. f. ps. 61.
 Obedire mandatis Dei. Subiectus erit Christus patri, quando corpus eius totū erit beatū, & ordinatum, vt nil à fidelitate remoueat: quia dū aliqua mēbra nō sunt subiecta, nō videtur esse subiectus. 1. Cor. 15. d. Subiecta mulier viro est ecclesia subiecta Christo. Ephe. 5. d. Subditū autem esse Deo est mā- Ori. f. ps. 35 ho. 23. Aug. 3. q. 69. Ori. f. ps. 36. ho. 7.
 h. 4 dātis eius

Ori. f. Leui. ho. 1.
Iyc. f. Leui. 1. 6.
Gre. 15. mo. 7.
Rup. 1. f. Leui. 6.
Arno. f. ps. 143.
Gre. 26. mo. 38.
Rup. 2. f. gen. 9.

datis eius obedire. psal. 36.
 Subijcere ignem altari est miscere sermonem diuinitatis: & accendere mentem: & administrationem spiritus plenissime excitare. Leui. 1. d. Ipse enim spiritus ignis dicitur. Sic subijcit sacerdos ligna. Leui. 6. b. quando cordi suo & auditorum ministrat exempla & doctrinam.
 Subdere dicitur Deus populum sub aliquo, quando ita subiecit cordi eius cogitationes malas: vt non valeant ipsum occupare. psal. 143.
 Subijcere terram, quod dictum est in benedictione hominis. Gen. 1. d. Proprie est eorum, quorum etiam est terra viuentium. Ipsi enim hanc terram, qua corporibus repleuerunt, libertate animorum sibi subijciunt: quippe qui solum Deum preponentes, terrena omnia fortiter contemnunt. Subijciunt etiam terram reprobis, dum illam aratro vertunt, aut etiam armis capiunt: sed hic vel ille modus subijciendi de benedictione Dei non est: quum e contra per peccatum dictum sit homini: In sudore vultus tui vesceris pane tuo. Et arma non benedictionis gratia, sed cupiditatis inuenit immanitas.
 Subijcere dicuntur apostoli exactores suos, quando conuertunt philosophos ad fidem. Isa. 14. a. Et subduntur alienigenae, quum infideles ex gentibus veniunt ad fidem. Et subdit Deus populum, quum infideles subijcit fidei. psal. 46. 107. 143. Subijciuntur etiam infideles sub pedibus fidelium.
 Subijcere bases tabulis tabernaculi. Exo. 26. d. Est fundare fidem in verbis legis & prophetarum, aut in vtroque testamento.
 Subiecta dicitur vanitati creatura non volens: quia producit corruptibilia propter hominem. Rom. 8. d. Et homo ipse subiectus est passibilitati, morti, & incinerationi, in pena peccati.

Subire.

Glo. ord. f. Job. 31.
Cyrl. 3. f. Ioan. 12.

Vbire est ingredi & suscipere, aut pati & ascendere.
 Subsiciens Iob iudicium cum seruo suo & ancilla sua. Iob. 31. b. Demonstrat humilitatem suam: & etiam Christi.
 Subsiciens Iesus in montem cum discipulis suis. Ioan. 6. a. Ascensum suum in caelum, & etiam saluandorum praesignauit.

Subitus, Subito, Repente, Repentinus.

Gre. 17. mo. 15.
Gre. 16. mo. 29.
Gre. 8. mo. 20. & 9. mo. 11. & 13. mo. 8.
Ori. f. Ie. e. ho. 2.
Gre. 16. mo. 4. & 25. mo. 1.
Hiero. f. Haba. 2.
Hila. f. ps. 63. 1.

Subitum dicitur, quod fit repente, & quasi sine medio tempore.
 Repente congregata dicuntur maria in fortitudine Dei. Iob. 26. d. quando gentes sine mora amplexae sunt fidem.
 Subito apparere dicitur aurora. Iob. 2. 4. c. quando lux veritatis apparet ad haereticorum confusionem. Et quando iusti ad aliquam seculi potestatem eriguntur, quod peruersi vmbrae mortis arbitrantur.
 Subito probat Deus, quem diluculo visitat. Iob. 7. d. quia & accedendo, corda nostra ad virtutes prouehit: & recedendo, concuti tentatione permittit. Repente etiam Deus interrogat, quum nos ad distractionem sui examinis inopinatos vocat: vel quum duris nos persecutionibus pulsat: vt quum mens nostra magna de se in tranquillitate existimat, semetipsam veraciter qualis sit, in perturbatione deprehendat. Iob. 9. b. 16. c.
 Subito cadens Babylon designat repentinum aduentum iudicij: vel repentinam conuersionem peccatorum. Iere. 51. a. Illum autem formido subita conturbat, qui considerare negligit, quid ex distractione iudicis vehementis imminet. Iob. 22. b. 34. c. Isa. 27. a. 29. b. 17. Thes. 5. a.
 Repente surgent fideles contra diabolum, aut haereticum, quasi euigilantes, qui prius dormiebant. Haba. 2. b.
 Subito sagittare dicuntur, qui improvisum & simplicem decipiunt. psal. 63. Et repente venit ventus vehemens, quum apprehendit subita tentatio. Iob. 1. d.
 Subiti dolores nurus Eli. 1. 4. d. Vide dolor.

Subiugare, uide Subijcere. Sublimare, Sublimis, uide Altus.

Submergere, uide Mergere.

Submittere.

Gre. 35. mo. 2.

Submittere est clanculum & furtim mittere, & interdum flectere: & etiam deponere. 3. Reg. 22. Animalia submittebant alas, facta voce in firmamento. Ezech. 1. d. quia cognita potentia Dei, virtutes proprias humiliant: & consideratione creatoris, nihil de se aliud, quam abiecta sentiunt.

Subsannare, uide illudere.

Subsistere.

Subsistere est

Obedientia ordinum.
Fraetio virtutis praedicatorum & patientia.
Perditio malorum.

Subsistere est contra sistere, & per se existere, & gradum sistere. Item viuere. Iob. 32. d. Nescio quamdiu subsistam.
 Subsistens Saul ad praecipuum Samuelis. 1. reg. 9. g. Designat obedientiam, quam debent habere ordinandi ad suos praelatos.
 Non subsistit hasta, neq; thorax, apprehendente Leuiathan gladium. Iob. 41. c. quia nisi iustorum vitam superna gratia solidet, non subsistit hasta: quia praedicatorum virtus frangitur: non subsistit thorax: quia constantium patientia dirupta penetratur.
 Non subsistit peccator, quum respicitur a Deo: quia quando districtus iudex merita subtiliter inquirat, reus ad tormenta non sufficit. Iob. 7. b. d. Nectabernaculum impij subsistit. Iob. 8. d. 2. 4. d. Quia vita effugiens amatores, dum studiose se in praesentibus construunt, repente ad aeternam penam rapiuntur. Ita non subsistunt peccatores in miserijs inferni. ps. 139. Et non subsistit diabolus in matutino: quia in resurrectione trahetur in infernum. 17. d.

Substantia.

Fideles.
Ecclesia.
Exinanitio Christi.
Doctrina philosophorum.
Verbum Dei. Fides. Bona opera. Virtutes. Scientia. Bonanatura. Ornamenta misericordiae. Dona Dei. Vita.
Peccata. Virtutes neglectae.
Prudentia carnis. Peccata. Sapientia carnalis. Regnum Dei.

Substantia est, quae per se subsistit, & subsistat accidentibus. Quandoque autem substantia sumitur pro materia & soliditate, ac neruis cuiusque rei. Item substantia, diuinitatis. Gen. 13. b. Erat quippe substantia eorum multa. Stabilitas. ps. 68. Infixus sum in limo profundis, & non est substantia. Subsistentia. ps. 38. Substantia mea tanquam nihilum ante te.
 Substantia diuinitatis, & substantia Iob sunt fideles, qui sunt possessio Christi. Iob. 1. b. Eze. 38. d. Luc. 16. a. Eodem designat substantia Laban, quam tulit Iacob. Gen. 31. a. Ipsi quoque ecclesia substantia Christi est. Hanc substantiam volebant principes Iudaeorum auferre a Christo. Pro. 1. b. Substantia dicebatur non esse in Christo in passione. ps. 68. quia licet esset in forma Dei, tamen seipsum exinanituit usque ad mortem crucis. Non erat substantia in limo profundis, hoc est, in peccatis, in quibus insigi voluit, vt nos ab eis eriperet.
 Substantiae regum, quas possedit Salomon, hoc est, Christus, sunt doctrinae philosophorum. Eccles. 2. b. Eodem referri potest substantia Aegyptiorum. Gen. 15. c.
 Substantia diuinitatis, quae est fortis in bonum, est verbum Dei, & cetera eius auxilia, & fides, & bona opera, & virtutes, & scientia: quae substantia aliquando auferuntur ab hostibus: & aliquando multiplicatur. Gen. 14. b. 15. c. 39. a. Pro. 10. b. 18. b. Hebrae. 3. c. 11. a. Et substantia consumpta sunt ornamenta misericordiae, & dona naturae. Et substantia consumpta a muliere in medicos, a prodigo, sunt fides & opera, & bona naturae. Et substantia consumpta a muliere in medicos, sunt ornamenta misericordiae, & dona naturae, & patrimonium vitale, & generaliter omnia dona Dei. Luc. 8. f. Designat etiam vitam, quam quis infidelis expendit in philosophis sine fructu.
 Substantia domus Laban sunt peccata: & etiam virtutes ab ignauis neglectae. Genes. 31. a. Et peccata sunt substantia, quae non perferunt. Iob. 15. c.
 Substantia peccatoris est prudentia carnis: & verba prudentiae, quibus vtuntur haeretici: & etiam ipsa peccata. ps. 108. Et substantia amicorum. Iob. hoc est, haereticorum est carnalis sapientia: quae dum peruersae fulciuntur, quasi in verbis se diuites ostendunt: quam e contra sancta ecclesia non quaerit, quod hanc spirituali intellectu transcendit. Iob. 6. c. Substantia autem peccatoris, quae cum ito dicitur iusto, est regnum Dei ablatum a Iudaeis, & datum genti facienti fructum. Pro. 13. d.

Subtegmen.

Diuina gratia. Corpus humanum. Intentio.

Subtegmen est filium, quod sub stamine texitur.
 Subtegmen quandoque significare potest diuinam gratiam: quandoque corpus humanum: & interdum ipsam intentionem. Gen. 14. d. Exo. 39. a. Leui. 13. f.

Subtilis.

Dona spiritus sancti. Fides immunita. Errores haereticorum.

Subtile dicitur, quod est tenue, & crasso aut denso oppositum: & sumitur pro acuto.
 Subtilia quibus induit dominus animam, sunt dona spiritus sancti. Eze. 16. b.
 Subtilior solito capillus in leproso est fides immunita. Leui. 13. d.
 Subtilia idola sunt errores haereticorum: & dialecticae rationes eorum. Isa. 19. a. Eze. 16. b.

Subtrahere, uide Auferre.

Subucula.

Mortalitas. Ratio sublimium. Corpus terrenum.

Subucula est genus vestis, quae ex lino fere fit, quae sub alijs vestibus iuxta carnem induitur.
 Subucula, quae induitur pontifex. Leui. 8. a. Mortalitate significare potest, & peculiariter in Christo: & etiam rationem sublimium. Item corpus ipsum terrenum: ideo linea, hoc est, a terra orta.

Subuenire, uide Adiuuare.

Subula.

Subula est instrumentum cerdorum, quo in perforandis corijs vtuntur ipsi sutores.

Subula

Gre. f. Eze. ho. 3.
Beda. f. Exo. 21.

Subula qua perforatur aures. Exo. 21. d. Deut. 25. c. Acumē verbi Dei significare potest: vel ipsam prædicationem: Vel timorē Dei, & inferni: vt per omne, quod agit, nouerit ingressum regni cœlestis semper attendere, & pœnas inferni formidare.

Suburbanum.

Iych. f. Leui. 25.

Suburbanum dicitur prædium seu villa sub vrbe. Suburbana leuitarum, quæ vendi non poterant. Leuit. 25. c. designant dona data apostolis, & eorum discipulis: quæ vt gratis acceperant, ita gratis dare debebant: quæ tamen semper remanebant illis.

Hic. f. Eze. 48.
Hic. f. Isa. 6.

Suburbana ciuitatis Dei dicuntur, quæ ad sensus pertinent. Eze. 48. b. Suburbana Elebon significare possunt ineptas & erroneas hæreticorum cogitationes: quæ non sunt ciuitatis Dei. Isa. 16. b.

Succedere, Successus.

Iych. f. Leui. 6.

Succedere est in alterius locum venire, aut post alium venire. Succedens sacerdos patri designat Christum succedentem veteri sacerdotio. Leuitic. 6. c. Successiones autem sacerdotum erant vsq; ad nouam ecclesiam, in qua vnus est verè sacerdos. Exo. 27. d. 30. c. Succedit etiam sacerdos patri iure: qui esse se omnipotentis Dei filium demonstrat moribus: atq; à nobilitate intima, operum suorum ignobilitate non discrepat.

Gre. f. Eze. ho. 12.
Ori. f. nu. ho. 22.

Succedens sacerdos patri designat Christum succedentem veteri sacerdotio. Imitatio Christi.

Gre. 11. mor. 1.

Succedens sacerdos patri designat Christum succedentem veteri sacerdotio. Imitatio Christi. Successiones hæreditatis diuersæ. Nume. 27. b. designant diuersos gradus operum: quibus datur præmium. Succedere dicuntur variæ cogitationes. Iob. 20. a. quâdo mens in diuersa rapitur: modo mala, quæ egit: modo bona, quæ agere neglexit: modo reprehensibilia, in quibus est: modo recta, quæ sibi adhuc deesse conspicit, sollicito pauore perpendens.

Succumbere.

Lyr. f. Leui. 17.

Succumbere est subijci & subiugari, vel vinci. Succumbens mulier iumento. Leui. 18. d. 28. b. est discipulus effeminatus subijciens se doctori pestifero.

Sudare, Sudor.

Amb. prolo. f. Luc.

Sudare est per poros corporis vi caloris humorem emittere: qui humor sudor appellatur. Sudor vultus, in quo homo vescitur pane suo. gen. 3. d. Laborem intelligendi sacram scripturam, & alias doctrinas significat.

Hic. f. Eze. 44.

In sudore accingi dicitur, qui non sponte seruat continentiam. Eze. 44. c.

Sudarium.

Gre. ho. 12.
Rup. 14. d. Ioan.

Sudarium est linteam, quo sudor faciei detergitur, & nares purgantur. Dicebatur etiam sudarium, quo caput mortui inuoluebatur. Sudarium capitis Christi in monumento seorsum positum, & inuolutum. Ioan. 20. b. Est diuinitas Christi, cuius non cognoscitur initium aut finis. Vel sunt labores Christi sine culpa.

Amb. 2. de peeni. 7.
Aug. 83. q. 65.
Cyril. f. Ioan. 23.

Sudarium Lazari. Ioan. 11. f. impedimentum cognoscendæ veritatis significare potest: ne videlicet periculum videat peccator, in quo versatur. Designat etiam erubescientiam peccati: & quod in hac vita non cognoscimus, nisi per speculum in ænigmate.

Hic. f. Mat. 25.

In sudario repositum habere dicitur seruus neq; talentum. Luc. 19. b. quum doctrinâ patris familias molliter & delicatè viuendo eneruat.

Sudes.

Hic. f. Job. 40.
Gre. 33. mor. 11.

Sudes est genus teli militaris: nempe palus igne torridus. Sudes quibus perforat Deus nares Behemoth. Iob. 40. c. Sunt sancti vincētes diabolum, propter lignum crucis. Vel sunt acuta sanctorum consilia, quæ nares Behemoth perforat, dum sagacissimas eius insidias & vigilando circumspectant, & superando transfigunt. Vel sunt acuta ipsius per carnem manifestatæ sapientiæ verba. Vt cum eius diuinitatem explorati dicebat: Non in solo pane viuunt homo. Et: Non tentabis dominum Deum tuum.

Sue.

Glo. ord. f. gen. 38.

Sue vel sua. i. clamans, vel saluans, aut potens, seu magnificus: vir Chanaanus pater vxoris Iudæ filij Iacob. Gene. 38. a. Vt fuit pater vxoris Iudæ, quæ est synagoga, designat terrena bona data synagoga.

Sufferre, uide Sustinere.

Sufficere.

Sufficere est satis esse.

Sufficiens

Verbum Dei.
Prædicatio.
Timor Dei & inferni.

Dona data apostolis.

Pertinetiæ ad sensus
Cogitationes hæreticorum.

Christus succedens
veteri sacerdotio.
Imitatio Christi.

Diuersi gradus operum.

Sollicitudo mentis

Subijcere se prauo doctori.

Labor intelligendi scripturas.

Continentia contra

Diuinitas Christi
Labores Christi.

Impedimentum cognoscendæ veritatis.

Pudor peccati.
Cognitio oblectata.
Ignauia doctoris.

sancti.
Consilia sanctorum.

Verba Christi.

Terrena bona.

Dignitas ad sumendam eucharistiam.

Sufficiens doctrina salutaris.

Moderata ex actio.

Inutilitas sacrificiorum legis.

Doctrina & opera necessaria ad salutem.

Diuitiæ mentem distrahentes.

Martyrium.

Crucifigentes christum.
Tollentes pudorem.

Dissipans ecclesiã.

peccata ex timore.

Christus similibus hominibus.

Acipere simplicem doctrinam.

Admittere suggestiones.

Prædicare Christi.

Loquacitas hæreticorum.

Sufficiens numerus ad vescendum agnum. Exo. 12. a. Est eorum qui digni sunt ad suscipiendam eucharistiam. Non posse autem sufficere dicit indignitatem.

Sufficiens panem colligere. Exo. 16. d. Est de verbo Dei sumere, quod sufficiat ad salutem: nec alias curiosum esse.

Sufficere oblata ad constructionem tabernaculi. Exo. 36. a. Admonet ad templorum opera esse suscipienda, quæ sufficiunt: & non superflua.

Non sufficit Libanus ad succendendum: nec animalia eius ad holocaustum. Isai. 40. d. quia non illis colitur Deus: nec omnia illa sufficiunt ad placandam diuinam maiestatem: sed solum sacrificium Christi.

Non sufficere oleum ad vtrâsq; virgines. Matth. 25. a. Designat non omnes habere sufficientem doctrinam ad alios instruendos: Licet sibi sufficiat. Vel designat in iudicio vix vnumquemque sufficientem esse ad reddendam de seipso rationem. Vnusquisq; enim pro se rationem reddet: nec alieno testimonio quicq; adiuuatur apud Deum, cui secreta cordis apparent: & vix sibi quisq; sufficit, vt ei testimonium perhibeat conscientia sua. Vnde & sufficiens sibi dicit. Pro. 12. b. qui habet bona opera, quibus saluari possit: nec similis est fatuis virginibus.

Sufficere dicitur diei malitia sua. Matth. 6. d. Vt designetur tempus huius vitæ necessarium esse ad pœnitentiam: vt non in vanis aut superfluis expendatur.

Suffocare.

Suffocare est spiritum animalis respirantis recludere: vt fit obstructis faucibus. Suffocant diuitiæ & voluptates verbum Dei: quia importunis cogitationibus suis guttur mentis strangulant: & dum bonum desiderium intrare ad cor non sinunt, quasi aditum flatus vitalis necant. Matth. 13. c. Marc. 4. a. Luc. 8. a.

Suffocare gentem suam dicebatur ecclesia. Eze. 36. c. quia fideles filij ecclesiæ in defensionē fidei & ecclesiæ à tyrannis occidebantur.

Suffocata quæ non comeduntur, dicuntur illi, qui pereunt sine confessione. Acto. 15. b.

Suffodere.

Suffodere est subitus fodere, & excauare: Suffodientes Simeon & Leui murum. Gen. 49. a. Designat sacerdotes & Phariseos contra Christi crucifigentes. Suffodiunt etiam murum, qui tollunt pudorem.

Suffodiens fur murum. Exo. 22. a. Est hæreticus clanculum dissipans ecclesiam: vel diabolus aiam. Suffodiunt etiam corui oculi. Pro. 30. c. quid demones erroris tenebras in aiam suffundunt.

Suffossa dicuntur peccata, quæ ex timore committuntur. ps. 79.

Suffulcire, uide Munire.

Sugere.

Sugere est succum labijs extrahere: vt lac elicitor ab infantibus ex vberibus matrum. Sugere dicitur sponsus vbera matris sponsæ. canti. 8. a. secundum quod assumpta humana carne eisdem Christo vtebatur, quibus alij homines.

Sugere mel de petra est gustare quod suauis est dominus. Deute. 32. b. Suxerunt etiam mel de petra, qui redemptoris nostri facta & miracula viderunt: Oleum vero de firma petra suxerunt, quando effusione sancti spiritus post resurrectionem eius vngi meruerunt.

Sugentes lac sunt simpliciores doctrinam accipientes, quod est paruulorum: & sugunt lac gentium, hoc est, vbera doctorum. Isai. 60. a. c. 66. d. Ioel. 2. d. Sugentes etiam lac fuerunt apostoli fruētes conuersione gentium. Deute. 33. c.

Sugere dicitur caput aspidi. Iob. 20. c. qui initium suggestionis occultæ primo quidem paruum, in corde libenter suscipit.

Suggerere.

Suggerere est subministrare, suppeditare, aut in memoriam reducere. Suggerere Pharaoni de incarceratione Ioseph. Gene. 40. c. Est prædicare principibus mundi Christum crucifixum.

Suggerit mens non carnalia, sed spiritualia. Ideo loquens Iob, quæ mens suggererit, ostendit se non carnaliter, sed spiritualiter loqui: quia per sensum spiritus audit, quæ per ministerium corporis profert. Iob. 13. b.

Suggerens Iethro Moysi ordinem gubernandi populi. Exo. 18. d. Designat seculares aut philosophos quandoque rectè consulere.

Sui.

Sui, id est, loquens: est locus vnde venit Baldad amicus Iob: & designat loquacitatem hæreticorum. Iob. 2. d.

Sulamitis

Gre. 2. mor. 17.

Glo. ord. f. Exo. 18.

Gre. 11. mor. 17.

Gre. 2. mor. 17.

Glo. ord. f. Exo. 18.

Gre. 2. mor. 17.

Glo. ord. f. Exo. 18.

Gre. 2. mor. 17.

Glo. ord. f. Exo. 18.

Gre. 2. mor. 17.

Glo. ord. f. Exo. 18.

Gre. 2. mor. 17.

Glo. ord. f. Exo. 18.

Gre. 2. mor. 17.

Glo. ord. f. Exo. 18.

Sulcus.

Sulcus est profectio terræ, vel ipsa fossa, quæ fit aratro. Sulci dici possunt corda sanctorum. Sulci enim ex terra sunt, & tamen à terræ vocabulo distinguntur: ita ipsi, qui in sancta ecclesia mentem suam labore sanctæ meditationis excolunt, ceteris fidelibus tanto meliores sunt, quanto per accepta semina fecundiores operum fruges reddunt. Iob. 31. d.

Sulci quos confringere dicitur Iacob. Hosee. 10. d. designant literam legis circa quam versatur Iudæi.

Sulci agri hæreticorum dicuntur discipuli eorum. Hosee. 10. a. 12. d.

Sulphur.

Sulphur est materia quædam ex ardore ignis in venis terræ detecta: cuius suffitus foetidus est, & grauis olfactui. Neque alia res facilius accenditur: quo apparet igneam vim magnam ei inesse. Sulphur fetorem libidinis & reliquorum vitiorum significare potest. Gene. 19. d. Apoc. 9. d.

Et quia Sodomitæ amore illicito corruptibilis carnis excefferant, simul incendio & fetore perierunt: quatenus in pena sua cognoscerent, quia æternæ mortis fetori sua se delectatione tradidissent. Peccatum enim carnis dum peruersis cogitationibus, quasi quibusdam fetoribus mentem replet, æterna ei incendia præparat: & dum fetoris sui nebulam in mente reprobam dilatat, contra eam flammis subsequens quasi nutrimenta subministrat. Iob. 18. c. ps. 10.

Sulphur materia ignis, penam inferni perpetuam adumbrat: & etiam ignem iudicij ad punitos malos. Gene. 19. d. Isa. 30. g. 34. b. Eze. 38. g.

Sulphur egrediens ex ore equitum. Apocalyp. 9. c. blasphemie sunt hæreticorum, & persecutorum ecclesiæ.

Sumere, uide Accipere.

Summa.

Summa est rerum de quibus verba fiunt, aut etiam numerantur collectio. Summa filiorum Israel numerum electorum designat: quorum nomina scripta sunt in libro vitæ. Exodi. 30. b. Nume. 1. a. 2. a. 4. a. 26. a.

Summus, uide Altus. Summitas, uide Extremus.

Sumptus, uide Expendere.

Sunam, Sunamitis.

Sunam, id est, captiuitas, vel mortificatio iuxta Rupertum: ciuitas vnde erat Sunamitis puella, quæ tradita est David: & etiam mulier, quæ hospitio suscepit Elisæum. Designat autem fidem peregrinantium, quæ accepta est Deo.

Sunamitis autem interpretatur dormiens, vel mutata, aut vana dormitio, vel iteratio, aut secundatio dormitionis. Vel interpretatur cocinea. Puella autem Sunamitis tradita regi David senio frigescenti, vt cum calefaceret, typus esse solet sapientiæ, quæ calet, & feruet. 3. reg. 1. a. Sunamitis vero, quæ suscepit Elisæum hospitio. 4. Reg. 4. b. est ecclesia prius sterilis, quæ genuit vnicum filium populum fidelem: & tempore famis reliquit Samariam, hoc est, Iudæam, & transternit ad gentes. 4. Regum. 6. f.

Sunamitis, aut potius Sulamitis. Canti. 6. d. 7. a. Interpretatur pacifica, siue perfecta, aut retribuens: & designat animam piam. Iuxta Gregorium interpretatur captiua: & designat synagogam, quæ sub infidelitatis iugo captiua tenetur à demonibus: quæ reuertetur ad fidem in fine seculi. Designat etiam fidem patriarcharum, quam reuerti petebat Iponus.

Supellex.

Supellex est domesticum patris familias instrumentum: & res, quæ dicuntur mobiles, in obsequium domus deseruientes: vt mensa, lectus, & similia.

Supellex Iacob. Gene. 31. e. 45. f. Designare potest vetus testamentum. Et etiam opera. Et supellex non dimittenda est bonum inceptum non dimittendum venientibus ad Christum. Et supellex regis Ezechie. Isaia. 39. a. Designat mysteria, vel merita: quæ pereunt, quando inaniter ostentantur.

Supellectilia tabernaculi, dici possunt fideles. Exo. 30. c. Leui. 8. b. Eze. 38. d.

Supellex nauis Tyri designare potest sustentacula hæreticorum: seu rationes & auctoritates, quibus ipsi innituntur. Eze. 27. b.

Supellex pellicea. Leui. 13. g. vide pellis.

Super,

Super, Supra, Desuper, Sursum, Supernus, Superior, Supremus.

Super & supra, quantum hic attinet, locum superiorem significant: & superior dicitur, qui est in altiori loco.

Superior mola Christum designare potest. Deut. 24. b. Desuper autem contexta tunica Christi, sapientiam diuinam in Christo designat. Ioan. 19. d.

Desuper exiit aquila. Eze. 1. c. propter diuini verbi sublimem natiuitatem. Et quia Ioannes supra ceteros euangelistas in cognitione diuinitatis volauit: & etiam supra seipsum: Ideo dicitur: Desuper ipsorum quatuor.

Desuper extentæ pennæ animalium designant prædicationem celestium. Eze. 1. c. Superiora cæli regi dicunt aquis. ps. 103. quia ibi recipiunt baptizati: & quia superiora secreta angelis sunt nota, qui ea seruant. Vel superiora cæli sunt ipsa præcepta charitatis supereminentis scripturæ: quæ etiam supereminentiorem viam appellat Paulus. 1. Corint. 12. d. Ad idem referuntur superiora montium.

Superiora templi designare possunt spiritualia, & perfectiores, qui habent latitudinem cordis: sunt aut superiora humiliora, quia quanto quis maior est, tanto magis se humiliat. Eze. 41. b. 42. a. Superiorem in porta se videt, qui se melioris partis esse in iudicio æquitatis merito cõspicit. Iob. 31. c.

Superior pars tunicæ habens capitium. Exodi. 28. e. 39. d. Designat prima opera, seu primordia boni operis.

Superiora domus. A. & o. 18. b. altitudinem contemplationis significare possunt.

Superior porta templi, in qua opprimitur Ieremias, est iniusta potestas pontificis. Iere. 20. a. Quæ sursum sunt querenda esse monet apostolus. Coloss. 3. a. sursum enim sunt cælestia, & quæ ad felicitatem pertinent.

Superare, require Vincere.

Superbia, Superbus, Superbire.

Superbia est supergrediens elatio mentis: vnde superbus, elatus & arrogans: & superbire elatione super alios ire. Superbia quoque ambitio. Danie. 5. e. Spiritus illius obfirmatus est in superbiâ. Apostasia. Isa. 9. b. Habitantes Samariam in superbia. Auctoritas ps. 35. Non veniat mihi pes superbiæ. Contemptus. Deute. 17. d. Nec eleuetur cor tuum in superbiâ. Contumelia. 2. Para. 25. c. Erigitur cor tuum in superbiâ. Diuitiæ. Isa. 28. a. Væ coronæ superbiæ. Elatio. Deut. 1. g. Tumentes superbia ascendistis in montem. Iactantia. psalm. 16. Os eorum loquutum est superbiâ.

Superbia seculorum in bonum æternæ gloriæ gaudium designat. Isa. 60. c. Vnde & sanctis dicitur. Isaia. 61. a. In gloria eorum superbiētis.

Superbus dicitur diabolus, qui voluit esse vt Deus, & à filio Dei adorari tentauit. Superbus etiam dicitur Antichristus: & hæreticus. Iob. 15. c. 26. d. 35. c. 40. a. 41. d. ps. 88. 118. 122. 139. 141. Isa. 2. c. 14. c. 51. d. Haba. 2. a. Mat. 4. a. Et superbia regis Assyriorum est superbia diaboli. Isa. 37. f. Zach. 10. d. Et superbi agentes contra filios Israel, sunt demones contra fideles. Exod. 18. d. Ioc. 2. e. Et superbi, quibus Deus resistit, sunt hæretici. Iacob. 4. b. Et superbia Moab, & infidelium est superbia hæreticorum, aut diaboli. Isa. 13. c. 16. b. Superbus etiam dicitur dolosus. Pro. 22. a. Arma & gladius in via superbi. Et legis contemptor. Iob. 40. a. Respice cunctos superbos. Et opulentus. ps. 93. Redde retributionem superbis. Et qui de terrenis gloriantur. Et pharisæi. ps. 122. 139. 141.

Superbia imperij Aegypti designat fastum mundanum eorum, qui omnia per arrogantiam loquuntur: & ecclesiasticam simplicitatem pro nihilo ducunt. Eze. 30. b.

Superbia Iordanis est impetus grauiorum hostium. Iere. 12. b. Vel templum Iudæorum: vel fiducia ipsorum. Zacha. 11. a.

Supercilium.

Supercilia sunt in hominibus, quæ super oculos eminent, quasi geminis aggeribus, munimentum oculis præstantia, pilis breuioribus ornata. Poniunt sæpe superciliū pro superbia & grauitate, & etiam accipitur pro rei alicuius summitate & loco eminentiori: vt superciliū motis. Supercilia rerum sublimium contemplationem significare possunt. Leui. 14. a. Supercilia in angelis, statum illum significare possunt, quo diuinæ speculationis sensus atque intelligentias cautissime seruant.

Supererogare.

Supererogare est ultra debitum aliquid dare: vt supererogat, qui cõsilia seruat, & Paulus qui manibus laborabat supererogabat sic ponitur. Luc. 10. f.

Supereffe

Christus. sapientia Christi. Sublimitas Ioannis euangelistæ.

Prædicatione celestium. Præcepta charitatis.

Spiritualia. Perfectiores.

Primordia boni operis. Altitudo cõtēplati. Iniusta potestas pō. Cælestia.

Diabolus. Antichristus. Hæreticus. Dolosus. Contēptor legis. Opulentus. Pharisæus.

Fastus mundanus.

Templū & fiducia Iudæorum.

Contemplatio sublimium.

Seruare consilia.

Corda sanctorum.

Litera legis.

Fetor libidinalis.

Pœna inferni. Ignis iudicij. Blasphemie.

Numerus electorū.

Fides.

Sapientia. Ecclesia.

Anima pia. Synagoga. Fides patriarcharū.

Vetus testamentum. Opera. Mysteria.

Fideles.

Rationes hereticorū.

Amb. de. Tob. 21. & sermo. 3.

Hie. f. Eze. 1. Gre. f. Eze. ho. 4.

Hie. f. Eze. 1. Gre. prolo. f. 1. reg. & f. Eze. ho. 9. 17. Aug. f. ps. 103.

Hie. f. Eze. 41. 42.

Gre. 21. mor. 14.

Glo. ord. f. Eze. 28.

Ori. f. Leui. ho. 7.

Hie. f. Iere. 20.

Hie. f. Isa. 60. 61. Gre. 13. mo. 3. Rup. 2. f. Isa. 25. Arno. f. ps. 88. 118. Hier. f. Isa. 1. 13. & f. Iob. 26. & f. Haba. 2. & f. Amos. 2. Gre. 17. mo. 1. 15. Ber. ser. 1. de aduētū.

Hie. f. Eze. 30.

Hie. f. Zach. 11. Rup. 1. Zach. 11.

Ori. f. Leui. ho. 8.

Glo. ord. f. Leui. 14. Dionys. coele. Hier. 11. 15.

Fulg. 2. ad Monimū

Superesse, uide Reliquia. Superextollere, uide Altum.

Superexultare.

Aug. epist. 29. Superexultare est super aliud exultare. Et superexultat misericordia iudicio: quia plures per misericordiam corriguntur. Iacob. 2.

Superficies.

Gre. 29. mor. 2. Superficies dicitur à Mathematicis longitudo & latitudo sine profunditate: & dicitur superficies superior cuiusq; rei facies. Superficies abyssi, quæ constringitur, designat diuina iudicia, quæ occultantur. Iob. 38. c. Po rest etiam significare transfigurationem diaboli in angelum lucis, sub qua occultat nequitiam suarum fraudum.

Diuina iudicia. Fallacia diaboli.

Hic. f. Iob. 38. Superficies terræ voluntatem hominis aut intellectum, qui inspirationibus irrigatur significare potest. Gen. 2. a. Et superficies abyssi est conscientia vel mens. Iob. 38. c. Superficies etiam terræ initium operis significare potest. Exo. 10. a. 16. c.

Voluntas. Intellectus. Conscientia.

Glo. ord. f. Leui. 13. Superficies vestimenti, in quo est lepra virtutes apparentes significare potest. Leui. 13. g. Glo. ord. f. Leui. 14. Superficies reliqua domus leprose. Leui. 14. e. doctrinam syncerâ doctoris significare potest. In superficie dicitur posuisse semen aquila. Ezechie. 17. b. Vt designaretur non multum firmum esse regnum Iudæorum.

Virtutes apparentes. Doctrina syncera.

Superfluum, Superuacuum.

Superfluum & superuacuum est, quod minime est necessarium: & superflui de vulgo transferri dicuntur in Babylonem. Iere. 39. c.

Supergredi.

Supergredi est superambulare, & superare. Supergressa est mulier fortis vniuersas filias in congregadis diuitijs. Pro. 31. d. quia ecclesia catholica in bonis operibus superat ecclesias hæreticorum.

Supergressæ dicuntur iniquitates caput. ps. 37. quando mens confunditur de peccato: vel quæ do iniquitates tollunt à nobis Christum.

Beda. f. pro. 31.

Ori. f. ps. 37. ho. 1. Arnold. ps. 37.

Superhumeralis, Ephod.

Superhumeralis erat vestis genus tangens humeros pontificis: quæ Hebraicè dicitur חֲמִשָּׁה ephod: Græcè autem ἑφῶδ: Et ephod bad erat vestis linea inferiorum etiam sacerdotum. Ephod lineum, quo accinctus erat Dauid. 2. Reg. 6. c. humanitatè Christi designat, cum omnibus laboribus, quos pro nobis suscepit.

Humanitas Christi

Superhumeralis in pontifice Christo, obedientia charitatis est, qua idem Christus filius Dei portandis, imo tollendis peccatis nostris, humeros suos supposuit: & cum illis in crucè ascèdit.

Obedientia Christi

Superhumeralis significare potest onus euangelicum laborum & bonorū operum. Fit prius superhumeralis q; rationale: quia prius debent cognosci bona opera sacerdotis: & quia per operatione facta. Exo. 25. a. 28. b. Leui. 8. a. Hofe. 3. b.

Onus euangelicum. Bona opera sacerdotis.

Superhumeralis præterea designat puriorem vitam sacerdotum noui testamēti: in quibus luctu cetera castitas, quæ in veteribus non erat. 1. Reg. 2. f. 14. a. Erat quatuor coloribus contextum: vt iam elementis istis alterabilibus cum suis elementatis ad animalem partem dimissis, ad meliora elementa cælestia atq; diuina erigat animum.

Puritas noui sacerdotij.

Superhumeralis etiam designat supportationem infirmitatum subditorum: & virtutē vtriusq; fortunæ querendam: vt inter prospera & aduersa sacerdos sit fortis: Ideo vtrumq; humerum protegebat. Exo. 35. a. 39. a. Leui. 8. a.

Tolerantia prelatorum.

Superhumeralis cum duobus lapidibus, significat duo mundi hemisphæria: & ipsum cælum: Aut designat hemisphærium superius, cum duobus magnis luminaribus.

Hemisphæria mundi.

Superliminare, uide Lamen.

Superponere.

Superponere est super aliud ponere. Superponebant principes digitum ori suo. Iob. 29. b. quando in aduentu Christi philosophi cesserunt veritati.

Glo. f. Iob. 29.

Superponunt etiam principes digitum ori suo. Iob. 21. a. quando hæretici falsis quærelis non ratione vocis se reprimi: sed virtutis manu ab ecclesia mentiuntur. Sed ijdem rectè digitum ori superponunt, quando per discretionem linguam refrenant: ne per hoc, quod loquuntur, in stultitiæ culpam dilabantur.

Discreta fræuentio linguæ.

Superstes,

Superstes.

Christus viuens. Superstes dicitur, qui reliquis mortuis, quasi solus viuus superstat. Superstes Ioseph. Gen. 46. d. Designat Christum viuentem & regnantem, cessante synagoga. Glo. ord. f. Gen. 46. Superuacuum, uide Superfluum.

Superuenire.

Lex noua. Philosophi. Superuenire est, quasi inopinatò venire, aut super vel post alios venire. Superuenientia noua. Leui. 26. b. Designant legem euangelicam venientem supra veterem. Superuenientes pastores ad impediendam aquam, sunt philosophi gentilium impediētes veritatis communicationem. Exo. 2. c. Superueniens dicitur, qui additur hæreticis. Ista. 13. c. Superueniet malis meritis: quia inopinatò illis eueniet. 1. Thessa. 5. a. Et superuenit impijs inuidai. Iob. 21. b. quando dolorum fructus ex aliqua aduersitate patiuntur.

Ori. f. Leu. ho. 16. Iych. f. Leui. 26. Glo. ord. f. Exo. 2.

Hic. f. Ista. 13. Gre. 15. mor. 21.

Supinus.

Gentes. Supinus est, qui iacet, ventre in cælum verso. Supini colles, vbi aperit Deus flumina. Ista. 41. a. dici possunt gentes superbe, quibus conuersis tradita sunt flucta doctrinæ & gratiæ.

Glo. int. f. Ista. 41.

Supplere, Supplementum.

Noua vita. Supplere est æquare, seu addere, vbi quippiam deerat: & supplementum est, quod additur, vt supplementum nouum additum vestimento veteri, est noua vita. Marc. 2. c.

Glo. ord. f. Mar. 2.

Supplex, Supplicare.

Credentes ex gentibus. Supplex est, qui flexis genibus aliquid precatur. Supplicare autem est humiliter precari. Supplices Dei, qui erant ultra flumina Aethiopiæ, sunt credentes ex gentibus. Sopho. 3. b.

Hic. f. Sopho. 3.

Supplicium, uide Poena.

Supponere.

Seruans Deum. Applicatio mentis ad Deum. Subijci laboribus. Tradi spiritum sanctum. Supponere est sub alio ponere. Supponere dicitur dominus manum. ps. 36. quando defendit, & à graui lapsu seruat. Supponens Iacob lapidem capiti suo. Gen. 28. c. Designat applicationem mētis ad verbum Dei. Vel applicationem Christi ad sustentandum principatum Christianum. Vel designat reclinationem conscientiæ in Christum, in quo requiescat. Supponere humerum ad portandum. Gen. 49. c. est subijcere se mandatis Dei: & exponere se laboribus, propter vitam æternam. Supposuit etiam Christus humerum, quando obediens patri crucem baiulauit, in qua crucifixus est. Supponere ignem lignis. Leui. 1. d. 3. b. Est tradi spiritum sanctum ad doctrinam. Supponere dicuntur stateras dolosæ auari, & hæretici. Amos. 8. b.

Philo. de somnijs. Beda. f. gen. 28. Rup. 7. f. gen. 24.

Amb. de bñe pñar. 6. Gre. 1. mor. 17. Beda. f. gen. 49. R. d. f. v. d. 12. pa. 39. Glo. int. f. Leui. 1.

Supportare, uide Ferre. Supputare, uide Numerare.

Sur.

Peregrinatio huius vitæ. Via virtutis. Populus Iudaicus. Sur, id est, murus, aut bos, vel aspiciens, seu angustia. Sic dicitur Syria: & etiam solitudo inter Aegyptum & Arabiam, & pars Arabiæ iuxta mare rubrum: & videtur idem cum Ethari, inter Rhinocoruram & Hieropoliten, inter quod desertum & cades peregrinatus est Abraham. Gen. 20. a. 1. Reg. 15. b. Vt autem interpretatur angustia, figura est huius peregrinationis. Sur vt interpretatur murus, vel directio, designat viam virtutis munitâ & rectam. Gen. 20. a. Vt etiam interpretatur murus, designat vanam spem populi Iudaici: qui cōmiscendo se gentibus, euasisse manum domini, & à lege eius tutum se esse arbitrabatur. Gen. 20. a. Sur vt interpretatur angustia, vsq; ad quam percutitur Amalec. 1. reg. 15. b. Designat eos, qui cum dolore trahuntur ad amorem pudicitiae: quia in fetore libidinis vitam finire proposuerat. In angustia enim sunt, qui capti iam malæ consuetudinis laqueo cōstringuntur. Est autem e regione Aegypti: quia ab his tenebris venit ad exteriores.

Philo. de profogis. Gre. f. gen. 35.

Gre. f. 1. reg. 15.

Sura.

Opera extrema. Sura est posterior pars cruris carnosâ: quæ tantum inest homini. Sura designare possunt extrema opera, sicut & genua, quum dicitur. Deut. 28. d. Percutiat te dominus vlcere pessimo in genibus & in furis. Suram femori imponere signum stuporis esse solebat. Iudi. 15. b. Ita vt stupentes suram femori imponerent.

Glo. ord. f. deut. 28.

Lyra. f. Iudi. 15.

Surdus,

Surdus est, qui sensu auditus priuatus est. Surdus quem fabricauit Deus. Exo. 4. c. est populus Iudaicus, qui legem habens non audiuit. Surdus etiam erat populus Israel: qui Christum eiusque nuncios audire noluit. Et dicitur surdus habens aures. Isa. 35. b. 42. d. 43. b. ps. 57. Surdi sunt, qui ad salutarium verborum susceptionem non sunt parati: nec ad ea, quae promittuntur suscipienda: & qui scripturarum verba audire non possunt: qui etiam surdæ aspidem dicuntur. ps. 37. 57. Matthæ. 23. c. Surdi etiam erant gentiles: & sunt non intelligentes. Exodi. 4. c. Iseia. 29. f. 35. b. Surdi etiam sunt, qui licet intelligant, non tamen obtemperant imperantibus. Matthæ. 23. c. Ideo surdi sunt inobedientes. Leui. 19. c. Surdus interdum dicitur fingens non audire. ps. 37. Ego autem tanquam surdus non audiebam.

Surgere, Exurgere, Consurgere, Assurgere, Insurgere, Resurgere.

Surgere est iacentem aut sedentem erigi: aut in inferioribus existentem in superiora ascendere. Est etiam discedere. Gene. 13. d. Surge, & perambula terram. Disponere. Gene. 31. c. Surrexit itaque Iacob. Excitari. Exo. 12. c. Surrexit itaque Pharaon nocte. Insurgere. Nume. 16. a. 26. b. Surrexerunt contra Moysen. Nasci. Matth. 11. b. Non surrexit inter natos mulierum. Resurgere. 4. Reg. 4. c. Non surrexit puer. Succedere. Exo. 1. b. Surrexit interea rex nouus. Exurgere autem est erigi. Acto. 26. d. Exurge, & sta supra pedes. Euigilare. Baru. 5. b. Exurge Hierusalem, & sta. Institui. ps. 77. Filij qui nascuntur & exurgunt. Insurgere. ps. 123. Cum exurgerent hoies in nos. Iuuare. ps. 58. Exurge in occursum meum. Resurgere. ps. 11. Nunc exurgam dicit dominus. Vindicare. ps. 7. Exurge domine in ira tua. Resurgere autem est erigi quod lapsum erat: quod præcipit dicitur, quando mortui reducuntur ad vitam. Datur autem resurgere ad gloriam. ps. 1. Non resurgunt impij in iudicio. Ad gratiam. Pro. 24. b. Septies in die cadet iustus, & resurget. Ad statum. Iob. 14. b. Sic homo, quum dormierit, non resurget. Surgere attribuitur Deo metaphorice: & exurgit Deus pater in occursum filij, quum ei fauere in tribulationibus: & æqualem sibi ostendit. ps. 58. Surgit etiam in occursum Christi, quando respondit: Et clarificauit & iterum clarificabo.

Exurgit etiam Deus, quum nos excitatur: & quum innotescit, & apparet, aut eius sentitur auxilium. ps. 34. Isaie. 2. d. Et exurgit in ira, ad puniendum: & in præcepto, quod mandauit, hoc est, ad vindictam præceptorum contra transgressores. ps. 7. Et consurgit in gladio, quum castigat. Amos. 7. b. Et consurgit contra domum pessimorum, hoc est, contra Iudæos, & hereticos. Isa. 31. a. 33. b. Surgit etiam ad beneficiendum. Zacha. 2. d. Et consurgit mane ad nos admonendos, quia tunc melius possumus audire. Iere. 7. c. n. b. Et dicitur consurgere de nocte: ut eius erga nos ostendatur sollicitudo. Iere. 29. d. Iob. 31. b. Surgere etiam dicitur Deus ad delendas a-las cogitationes. Isa. 14. e. Surgit lumen Dei super aliquem. Iob. 25. a. quando gratia præueniens venit in mentem alicuius, ad eius tenebras expellendas.

Surgere dicitur ab Oriente iustitia, secundum quod Christus oritur à luce æterna. Isa. 46. d. Vbi in nostra translatione dicitur vocans ab oriente iustum. Exurgere dicitur Deus in ira, quando in passione Christi vindicauit peccata nostra: vel etiam in resurrectione, quum præualuit Christus in principes huius mundi. ps. 3. 7. 12. 68. 138. Isa. 51. d. Et dicitur Christus surrexisse diluculo, ob spem nostræ resurrectionis. ps. 56. Consurgens etiam manipulus Ioseph, resurrectionem Christi indicauit. Gen. 37. b. Idem designat surgens aurora. Iob. 3. b. Surgens etiam Moyses designauit Christum resurgentem à mortuis. Exo. 2. c. 24. c. Cōsurgens adolescens secundus pro rege stulto, est Christus regnans expulso diabolo. Eccl. 1. 4. d. Surrexit Christus in requiem suam, & arca sanctificationis eius, quado post resurrectionem cum corpore glorioso ascendit in cælum: cum quo etiam resurrectura est ecclesia. ps. 131. Surrexit etiam in Christo psalterium & cithara, quando surrexit caro eius, quæ psalterium fuit, vt operabatur miracula, & cithara, vt patiebatur humana. ps. 56.

Surgens Iob post mortem filiorum Iob. 1. d. Designat Christum in vltima resurrectione venientem ad districte iudicandum.

Surgit mane sponsus ad vineas. Cant. 7. d. quia post resurrectionem suam in gloria patris sedens, ecclesias, quas construit, etiam defendit.

Exurgit Deus in præcepto, quod mandauit. ps. 7. quado humilitatem præcipiens humilis apparuit: & prior impleuit, quod præcepit. Surgens quoque Iob, ad tolerantiam videlicet patientie. Iob. 1. d. Designauit Christum surgentem ad dandam pacem ecclesiæ per humilitatem, & patientiam: & ad vindicandum in persecutores. Consurgens etiam Iob diluculo ad offerenda holocausta pro filijs. Iob. 1. b. Est Christus, qui per hoc, quod pro nobis intercessionis suæ petitionem obtulit,

Surgens Iob post mortem filiorum Iob. 1. d. Designat Christum in vltima resurrectione venientem ad districte iudicandum.

Surgit mane sponsus ad vineas. Cant. 7. d. quia post resurrectionem suam in gloria patris sedens, ecclesias, quas construit, etiam defendit.

Exurgit Deus in præcepto, quod mandauit. ps. 7. quado humilitatem præcipiens humilis apparuit: & prior impleuit, quod præcepit. Surgens quoque Iob, ad tolerantiam videlicet patientie. Iob. 1. d. Designauit Christum surgentem ad dandam pacem ecclesiæ per humilitatem, & patientiam: & ad vindicandum in persecutores. Consurgens etiam Iob diluculo ad offerenda holocausta pro filijs. Iob. 1. b. Est Christus, qui per hoc, quod pro nobis intercessionis suæ petitionem obtulit,

Surgens Iob post mortem filiorum Iob. 1. d. Designat Christum in vltima resurrectione venientem ad districte iudicandum.

Surgit mane sponsus ad vineas. Cant. 7. d. quia post resurrectionem suam in gloria patris sedens, ecclesias, quas construit, etiam defendit.

Exurgit Deus in præcepto, quod mandauit. ps. 7. quado humilitatem præcipiens humilis apparuit: & prior impleuit, quod præcepit. Surgens quoque Iob, ad tolerantiam videlicet patientie. Iob. 1. d. Designauit Christum surgentem ad dandam pacem ecclesiæ per humilitatem, & patientiam: & ad vindicandum in persecutores. Consurgens etiam Iob diluculo ad offerenda holocausta pro filijs. Iob. 1. b. Est Christus, qui per hoc, quod pro nobis intercessionis suæ petitionem obtulit,

Surgens Iob post mortem filiorum Iob. 1. d. Designat Christum in vltima resurrectione venientem ad districte iudicandum.

Surgit mane sponsus ad vineas. Cant. 7. d. quia post resurrectionem suam in gloria patris sedens, ecclesias, quas construit, etiam defendit.

Exurgit Deus in præcepto, quod mandauit. ps. 7. quado humilitatem præcipiens humilis apparuit: & prior impleuit, quod præcepit. Surgens quoque Iob, ad tolerantiam videlicet patientie. Iob. 1. d. Designauit Christum surgentem ad dandam pacem ecclesiæ per humilitatem, & patientiam: & ad vindicandum in persecutores. Consurgens etiam Iob diluculo ad offerenda holocausta pro filijs. Iob. 1. b. Est Christus, qui per hoc, quod pro nobis intercessionis suæ petitionem obtulit,

obtulit, discussa erroris nocte, humanæ mentis tenebras illustrauit. Surgens Moyses de nocte. Exo. 34. a. Designauit discipulum à legis obscuritate. Et surgens Aggar est lex discens à carnali sensu. Gen. 21. c. Exod. 2. c. 24. c. Surgens etiam Abraham de nocte designauit Deum derelinquentem legem in tenebris apud Iudæos. Gen. 22. a.

Consurgit vesper super filios terræ. Iob. 38. d. quado passio Christi & resurrectio creditur à gentibus. Vel è diuerso, quando Antichristus suscipit imperium in malos.

Surgere iubetur, vel qui sedet, vel qui iacet, vel qui dormit, vel qui mortuus est. Michæ. 6. a. Cōsurgimus, & ad veri luminis radios mentis oculos aperimus. Iob. 1. a. Surgit autem, qui prius iacebat in peccato, quando transit ad penitentiam. Exo. 21. b. Sic surrexit prodigus, qui iacebat in vitijs. Luc. 15. d. Isa. 32. c. Sic etiam surrexit paralyticus post remissum peccatum: nempe ad bene operandum: & socrus simonis. Matth. 8. b. 9. a. Ioan. 5. b. Surgere autem à peccato ad bene operandum non valet quisquam per seipsum. Isa. 14. e. Consurgere ab ebrietate hortatur Deus Hierusalem, hoc est, vt respiciat, & cognoscat castigationem Dei. Non consurgunt ab ea, qui castigati perseverant in malo. Isa. 51. f. 2. a. Iere. 25. e. Consurgere autem in nocte est respicere à peccato in tribulatione. Thre. 2. f. Acto. 9. a. Exurgit etiam à mortuis, qui recedit ab alienatione à vero. Ephæ. 5. d. Dicuntur etiam hi consurgere cum Christo. Coloss. 3. a.

Surgere mane aut diluculo, est à tempore iuuentutis ad bene operandum erigi. Gene. 28. d. Exo. 8. e. 9. c. 24. d. 1. Reg. 5. a. ps. 56. Isa. 5. c. Hose. 6. a.

Surgens Iob post nuntium mortis filiorum. Iob. 1. d. designat parantem se ad pugnam contra diabolum. Sic datur surgere ad pugnam contra vitia, aut infideles. Isa. 21. b. Et surgent reptes contra superbum: Haba. 2. b. nempe fideles contra diabolum, hæreticum, aut Antichristum. Et aduersus Edom surgit presulum, hoc est, fidelium contra hæreticos & carnem. Abdi. a.

Surgens mane seruus Abraham, vt rediret ad dominum suum. Gene. 24. f. Est predicator post prædicationem rediens ad contemplationem. Et surgere est ad nouam contemplationem tendere: vt cum surrexit Iacob, vt iret in Bethel. Gen. 35. a. Et surgens Anna designat ecclesiam confortatam ad prædicationem: & preparantem se ad prædicandum gentibus. Surrexerunt autem iterum mane Anna & Elcana. 1. Reg. 1. i. Vt designetur Christum semper esse cum ecclesia. Est item erectio ad statum supernæ intentionis, & contemplationis. Et surgentes mane Samuel & Saul. 1. Reg. 9. d. sunt predicatorum erigentes se ad ea peragenda, quæ per considerationem ordinantur. Et surgens Ieremias est predicator parans se ad prædicandum, & ad reprehendendum vitia. Iere. 1. d. Surgens etiam Samuel post reprehensum Saulem. 1. Reg. 13. c. Designat prædicatorem, qui quum sit in infimis, reprehendendo peccata subditorum, postea reuertitur ad sublimitatem contemplationis. Et surgens idem Samuel de nocte est predicator erigens se post luctum peccati alicuius subditi. 1. Reg. 15. c.

Surrexisset sacra Samuel, vt vngeret Dauid. 1. Reg. 16. c. 26. a. quia tunc per ministerium digne tribuuntur sacramenta vnctionis: quum vngedus in alta conspicitur sublimitate virtutis. Designatur etiam eum, qui prædicat Christum, debere sublimè esse contemplatione & conuersatione: vt possit vngere prædicando.

Surgere sp̄sam est ecclesiam post Christi resurrectionem ad ipsum eleuari: & à litera ad spiritum transire: & ad ipsum quærendum intentionem erigere. Cant. 2. c. 3. a. Surgit etiam vt aperiat sponso. Cant. 5. b. quando predicator à quiete contemplationis transit ad actionem prædicationis. Gen. 19. a. 20. b. Exo. 21. b. Iob. 7. a. Et surgens aurora est ecclesia, quæ prauitatis pristinae tenebras deserit: & sese in noui luminis fulgorem per fidem conuertit. Iob. 3. b. Cant. 6. c. Surrexit autem, quando in primitiua ecclesia inuita relictis tenebris habuit: Et surget in iudicio, quum ad felicitatem preparabitur. Surgit etiam Hierusalem, hoc est, ecclesia, vt illuminetur in gentibus, quæ ceciderat in Iudæis. Isa. 60. a.

Consurgere quasi leonem est tendere ad perfectionem. Nume. 23. d. Sic surgens sequitur Christum, qui relictis omnibus illi adhæret. Mat. 9. a. Ioan. 14. d. Et assurgentes senes Iob, sunt perfecti ad sublimia se eleuantes. Iob. 29. b.

Surgere de somno est excutere negligentiam. Roma. 13. c. Et surgere dicitur, qui humilia & terrena, in quibus iacebant, relinquunt: & à terrenis & corporalibus ad spiritualia & cœlestia eleuantur. Gen. 13. d. Iob. 7. b. Cant. 2. b. Isa. 64. c. Iere. 31. a.

Surgere interdu est assurgere: & surgentes omnes virgines. Matthæ. 25. a. sunt preparantes se ad recipiendum verbum Dei. Est etiam excitari à somno mortis in iudicio: quando surgent filij mulieris fortis. Proue. 31. d. Consurgent etiam tunc principes, hoc est, apostoli & omnes sancti ad adorandum Christum. Isa. 49. c.

Surgere dicitur media nocte ad cōstendum Deo, qui in tribulatione illi gratias agit. ps. 118. Et consurgit quasi fulgor meridianus ad vesperum, quum in tentatione feruor charitatis in mente excitatur. Iob. 11. d.

Consurgens meditari dicitur, qui resurrectionem Christi contempletur. Deut. 6. b.

Consurgens meditari dicitur, qui resurrectionem Christi contempletur. Deut. 6. b.

Consurgens meditari dicitur, qui resurrectionem Christi contempletur. Deut. 6. b.

Consurgens meditari dicitur, qui resurrectionem Christi contempletur. Deut. 6. b.

Consurgens meditari dicitur, qui resurrectionem Christi contempletur. Deut. 6. b.

Consurgens meditari dicitur, qui resurrectionem Christi contempletur. Deut. 6. b.

Consurgens meditari dicitur, qui resurrectionem Christi contempletur. Deut. 6. b.

Consurgens meditari dicitur, qui resurrectionem Christi contempletur. Deut. 6. b.

Consurgens meditari dicitur, qui resurrectionem Christi contempletur. Deut. 6. b.

Consurgens meditari dicitur, qui resurrectionem Christi contempletur. Deut. 6. b.

Beda. Exo. 5. Hie. 1. 11. 43.

Ori. f. Mar. ho. 4. Hie. f. 11. 29. 35. Bas. f. ps. 37.

Aug. 1. q. in euang. 19. 16. ch. f. Leui. 19.

Glo. ord. f. ps. 58. Hie. f. ps. 58.

Aug. f. ps. 34. Hie. f. 11. 33. & f. 1. re. 7. 29. & f. ps. 58.

Glo. inte. f. 16. 14. Gre. 17. mora. 8.

Ori. f. 11. a. ho. 5.

Bas. f. ps. 7. Arno. f. ps. 16. 67. Hila. f. ps. 56.

Hier. f. Eccl. 1. 4. & f. ps. 131. Aug. f. ps. 131. 56.

Gre. 2. mor. 29.

Gre. f. ca. 7.

Aug. f. ps. 7. Hie. f. Iob. 1.

Gre. 1. mora. 21.

Populus Iudaicus.

Inepti ad doctrinā, Gentiles.

Inobedientes.

Fingens non audire

Fauens Deus pater filio.

Innotescens Deus. Fauens vel puniens.

Natiuitas æterna Christi.

Passio Christi. Resurrectio. Ascensio.

Iudicium Christi.

Defendens Christi ecclesias.

Humilitas Christi. Patientia Christi.

Intercessio Christi. obtulit.

Glo. int. f. Exo. 2. Lya. 1. gene. 22.

Gre. 29. mor. 30.

Hie. f. Michæ. 6. Gre. 1. mora. 35.

Hie. epist. beati iudi. & f. 11. 14. 51. Hila. Mat. ca. 8. Amb. de viduis. Aug. f. Ioan. tra. 17. Grego. 23. mor. 23.

Hie. f. 11. a.

Ori. f. Iob. 1. Hie. f. 11. 1. & f. Hila. 2. & f. Abdi.

Gre. f. 1. reg. 11.

Hie. f. Iere. 1. Gre. f. 1. reg. 13. 15.

Gre. f. 1. reg. 16.

Ori. f. cant. ho. 2. 34. Amb. de Isaac. 5. Rup. scaut. 2.

Gre. f. cant. 3. 5. & 14. mora. 15. 16. Ber. f. cant. ser. 57. Hie. f. 11. a. 60.

Ori. f. num. ho. 1. 6. & f. Mat. ho. 7. Hie. f. Iob. 29.

Ori. f. Roma. 13. Hier. f. Iere. 31. & f. 11. a. 64.

Amb. 1. de Abra. 7. Ori. f. Mat. ho. 37. Gre. ho. 12. Beda. f. pro. 31. Hie. f. 11. a. 49.

Amb. f. ps. 118. ser. 8. Aug. f. ps. 118. Gre. 10. mora. 20.

Ori. f. ps. 36. ho. 5.

Rup. f. Ion. 3. Surgens rex Niniue de solo suo. Ionæ. 3. c. fuit imperator Constantinus subiciens se fidei.
 Glo. int. f. gen. 21. Non assurgens Rachel Labani. Gen. 31. e. Designat animam non cedentem diabolo: nec ho Nō cedere diabolo norantem sectatorem auaritiæ.
 Gre. 19. mor. 14. Assurgunt senes Iob, hoc est, ecclesiæ prædicanti. Iob. 29. b. quādo graues moribus atq; per Honor ecclesiæ. facti hanc vitæ suæ meritis assurgendo venerantur.
 Gre. f. cant. 4. Surgere iubetur aquilo. Canticor. 4. d. nempe diabolus: vt videlicet discedat ab ecclesiā, vel ab anima, ne ipsam à bene operando impediatur. Surgit etiam, hoc est, permittitur vt faciat, quic quid potest, aduersus Christum & matrē eius: quia non preualebit, sed capita eius conterentur.
 Hila. f. Matt. c. 10. 12. Surgere interdum, artefari sic surgent Niniuitæ aduersus Iudæos, tanq; fidem suscipientes ad uersus incredulos. Idem est de regina Saba. Matt. 12. f. Lucæ. 11. d. Consurget etiam terra aduersus impium, aut hypocritam. Iob. 20. d.
 Hila. f. ps. 126. Surgere dicuntur ante lucem, qui operantur ante auxilium, aut sine auxilio Christi: quod est sine gratia operari. ps. 126. Sic surgebant philosophi. Surgit etiam ante lucem, qui vult precedere Christum, & non sequi. Item qui priuq; claritas æternæ retributionis appareat, in præsentis vitæ nocte gaudere cupit: & gloriam inanem ex operibus querit. Surgere autem postq; sederint, est post somnum mortis resurgere.
 Hic. f. Eccl. 10. 12. Consurget ad vocem volucris, qui resurget in iudicio ad vocem tubæ. Vel dicitur hoc de se ne, qui leui strepitu à somno excitatur. Eccl. 12. b. Iob. 19. d.
 Lyr. f. Exo. 31. Surgere male ad immolandum & ludendum. Exo. 32. b. Est exercere peruersas operationes: & defendere hæreses.
 Glo. ord. f. Exo. 1. Surgens rex nouus in Aegypto. Exo. 1. b. Est diabolus, vel sapientia carnis in mundo. Et sur gens Pharaō nocte est diabolus in tenebris errorum. Exo. 12. c. Surgent autem principes terræ de solijs suis, quando in iudicio confundentur de superbia. Isa. 14. c.
 Glo. int. f. Exo. 13. & 14. ps. 123. Consurgere bella est oriri tentationes. Exo. 13. d. Sic exurgentes homines in nos, sunt inducentes nos ad peccata: & etiam persequentes. ps. 123. Insurgentes autem aduersus Christum, fuerunt Iudæi ipsum persequentes in passione. ps. 3. 53. Thre. 3. g. Insurgunt etiam cōtra Deum ore suo, qui ipsum blasphemant. Eze. 35. d.
 Hic. f. Iob. 24. Surgere diluculo in malum ponitur. Sopho. 3. b. Et surgit homicida mane primo, quum iudices audent non occulte, sed iam manifeste minores opprimere. Iob. 24. c.
 Ori. f. Mat. ho. 28. Surgit gens contra gentē, & regnum aduersus regnum, hoc est, hæretici contra hæreticos. Matthæ. 24. a. Et conurget filia aduersus matrem. Mich. 7. b. quum quis scripturas sacras à spiritu sancto æditas transfert ad nouas hæreticasq; doctrinas aduersus ecclesiam. Consurgens autem vapor nebula thuris idolis oblatis. Ezechiel. 8. e. designat crescentem iniquitatem hæreticorum.
 Glo. int. f. Eze. 7. Surrexisset dicitur iniquitas. Ezechiel. 7. c. In via videlicet impietatis, quando Iudæi crucifixe runt Christum: & quando mali prælati cædunt subiectos impiē. Vel potest dici surgere iniquitas, quando vindicatur & punitur à Deo.
 Lyr. f. Thre. 1. Surgere non posse de manu, in quam dat Deus, est non liberari à pœnis inferni. Thre. 1. e.
 Hic. f. Nabum. 1. Non conurget duplex tribulatio, hoc est, non vindicat Deus bis idem peccatū. nabum. 1. c. Deus autem vt omnium rerum, ita & suppliciorum scit mensuras: & non preuenitur sententia iudicis: nec illi peccatorem exercendæ dehinc vindictæ aufertur potestas: & magnum peccatū magnis aut diuturnis eluitur cruciatibus. Si quis autem punitus sit, vt ille in lege, qui Israeliticis maledixerat: & qui in sabbato ligna collegerat: ita postea non puniuntur: quia culpa leuis præ senti supplicio compensata sit.
 Gre. 10. mor. 20. Surgunt calamitates ad dexteram orientis. Iob. 30. b. quando quis ab aliquibus quasi fidelibus tentationem cruciamentorum patitur: quia ij, qui sub Christi nomine militant, Christi in ecclesia nomen impugnant.
 Gre. 8. mor. 32. Non conurget domus hypocritæ, quādo eam fulcit. Iob. 8. c. quia per omne, quod iuxta præ cepta cœlestia agere potuit, à terra nunq; animā leuauit. Iure igitur in iudicio nequaq; ad præ mium retributionis erigit, qui per hoc, quod nunc exhibet, in appetitu tēporalis gloriæ iacet.
 Gre. 13. mor. 17. Consurget terra aduersus hypocritam. Iob. 20. d. quia etiam peccatores ipsum accusabunt in iudicio.

Sus, Porcus.

VS seu porcus est animal notum: estq; quidam domesticus, quidam syluestris: soletq; in luto voluari, & rostro terram fodere. Cōputatur in lege inter immunda animalia: vnde eius: esus interdicitus erat Iudæis: quia diuidit vngulam, sed non ruminat. Leui. 11. a.
 Sus diuidens vngulam, sed non ruminans, & in luto se inuoluens, libidinis vitia significat cō tra temperantiā: & hoīes voluptatibus deditos: q; vt suis cœno delectatur potiusq; aqua mūda. Et generaliter pōtōes non sentiētes factorē peccatorū, & porcinos mores habentes. Non ruminant: quia non opere complent legem, quam distinguunt. Matthæ. 7. a. Luc. 8. e. 15. c. Interdixit autem

Chry. f. Gen. ho. 16. Ori. f. ps. 27. h. 1. Cle. Alex. ad hor. ad gentes. Amb. f. Luc. 8. 15.

Vitia libidinis. Libidinosi. Peccatores.

autem lex, ne porcina carne vterentur: hoc est, ne vitam porcorum imitentur: qui ad solam mortem & interitum pinguescunt: ne ventri ac voluptatibus seruiētes, ad faciendam iustitiā inuiles essent: ac morte aticerentur. Item ne se sœdis libidinibus immergerent, sicut sus, quæ se ingurgitat cœno: vel terrenis seruiant simulacris, ac se luto inquinent, & c. Isa. 65. a. 66. e.
 Grex porcorum, in quos ingressi sunt demones. Mat. 8. d. Sunt iudæi post passionem Christi: qui se præcipitarunt in mare seditionum, & perierunt.
 Porci sunt etiam, qui necdum euangelio crediderunt: sed in luto incredulitatis vitijq; vēr santur. Mat. 7. a. Et hæretici diuidentes vngulam cognitionis Dei, non tamen ruminando eam disponentes. Pro. 11. c.
 Porci præterea sunt demones, qui vitiōrū turpitudinibus pascuntur. Luc. 15. c. Ideo in sacrificijs prohibetur hoc animal offerri, q; spiritus immundos spurcosq; designet.
 Porci etiam designant ipsos sensus: qui volutabro luti & spurcitij oblectantur. Matth. 8. d. Mar. 5. b. Luc. 8. c. 15. c.

Susanna.

SUSANNA, id est, liliū, vel rosa, aut lætitia: vxor Ioachim in captiuitate Babylonica: in quam senes dixerunt falsū testimoniū: quæ nutu Dei liberata est per Danielem, dans mirum castitatis & fidei exemplum. Dani. 13. a. Est & alia, quæ Christum sequebatur. Luc. 8. a.

Suscitare, uide Euigilare, & Resurgere.

Suspiciari, Suspicio.

SUSPICARI est, quum quis timore quodam videtur id aspiciere, de quo dubitat, quasiq; leuiter opinari: vnde suspicio, quæ est suspicandi actus.
 Suspiciari montes coagulatos est pluricatem deorum esse putare: vel hæreticos admirari. psalm. 67.
 Suspiciatur opprobrium, qui adhuc erubescit de peccato. psalm. 118.
 Suspiciari insidias est impiorum: quia qui semper dolos agit, simpliciter erga se agi non existimat. Iob. 15. c.

Suspirare.

SUSPIRARE est spiritum ab imo pectore trahere: quod sollicitudinis aut doloris est argumentū. Suspirat antequam comedat, qui prius genitibus tribulationis afficitur: & postmodū cōtemplationis refectioe satiatur. Suspirat autem qui comedit: quia quos veritatis amor afficit, etiam refectio contemplationis pascit. Iob. 3. d. Sic suspirans comedebat propheta, quum diceret. psalm. 41. Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes.

Sustentare, Sustinere, Tolerare, Sufferre.

SUSTENTARE est saepe aut continue sustinere & manu tenere, & alere, & reficere. Sustinere autem interdum est audire. Iob. 21. a. Sustinete me, & ego loquar. Capere. Gen. 36. a. Nec sustinebat eos terra peregrinationis. Consistere. Dani. 11. c. Brachia aultri non sustinebunt. Expectare. Tobi. 11. c. Sustinuit quasi dimidiam horam. Ferre. Exo. 18. c. Solus illud non poteris sustinere. Pati. Leui. 15. b. qui huiusmodi sustinet passionem. Regere. Deut. 1. b. Non possum solus sustinere vos. Separare. Mar. 8. a. Iam triduo sustinent me. Tolerare. Isa. 51. d. Et brachium meum sustinebunt.
 Sustinuit Deus peccata Iudæorum, vsque ad necem filij sui, expectans eorum conuersionem. Isa. 1. d.
 Sustinuit Christus opprobrium propter patrem. psalm. 68. Hoc est, vt obediret patri. Et sustinuit qui simul contristaretur, quia expectauit credituros.
 Sustinent dominum, qui eius obtemperant præceptis: & qui patientes sunt in aduersis. psalm. 36. Isa. 25. d. Dicuntur etiam sustinere præcepta Dei. Exo. 18. c. Sustinent etiam dominū, qui portant onera proximorum propter legem charitatis. psalm. 129. Sustinere etiam dominum in sermita iudiciorum eius. Isa. 26. b. est sustinere patienter labores præceptorum eius, & tribulationum. Sustinet insula brachium domini. Isa. 51. b. quando gentes suscipiunt legem Christi. Non sustinuerunt autem Iudæi Christum facientem mirabilia: vel per timorē, vel per odium. Isa. 64. a.

Patentia Dei.

Expectans Christus credituros.

Obtemperare præceptis. Patientem esse.

Cōsilio gestilium. Patientia.

Ifyc. f. Leui. 11. Laeta. lib. 4. cap. 17. Tertul. de cibis iudaicis.

Rup. 7. f. Mat.

Hiero. f. Mat. 7. Hic. f. Mat. cano. 8. Gre. 31. mor. 1.

Hic. epif. Beatitudi. Ber. ser. 3. S. Benedi.

Arno. & Hila. f. ps.

Amb. f. ps. 118. ser. 9. Gre. 12. mo. 19.

Gre. 5. mor. 4.

Glossiter. f. Isa.

Hila. f. ps. 68. Ly. a. f. ps. 68.

Ori. f. ps. 36. ho. 1. Aug. & Gre. f. ps. 139.

Hier. f. Isa. 64.

Hila. f. Mat. cano. 15. Gre. f. Eze. ho. 11.

Beda. f. Exo. 17. Philo. 2. de allego. Gre. Nyssa. de vita Moysi.

fapientis. Designat etiam sacerdotium nouæ legis cum gratia spiritus sancti eleuans legem ad sensus spirituales.

Hiero. f. Isa. 5.

Sustentans Ioseph Aegyptios vno anno pro commutatione pecorum. Gen. 47. d. designat Christum sustentantem eos, qui subiiciunt aut relinquunt appetitus. Sustentans etiam candellabrum luminaria, est Christus sustentans fideles. Exo. 35. a. Sustentare autem verbo lassum in via dñi est Christi, qui sustentat docendo, & intus roborando. Isa. 50. b. Lassitudo autem corporis, vt aiunt medici, morbi imminetis: animæ vero lassitudo defectiois præfagium est.

Christus sustentans fideles.

Hiero. f. Isa. 51.

Sustentantes Hierusalem erant prophetae & apostoli: vnde post vltimam destructionem nõ est, qui sustentet eam: quia relicta est ab apostolis & prophetis. Isa. 51. f.

Prophetae & apostoli.

Hiero. f. Eze. 36.

Sustinens solus Moses negotium regiminis populi. Exo. 18. c. designat conantem vltra vires. Sustineret dicuntur confusionem gentium fideles: quando ab eis persecutionem patiuntur. Ezech. 36. b.

Conatus vltra vires. Pati persecutionem.

Glo. inte. f. Iere. 49.

Hier. f. Ioel. 2.

Glo. inter. f. ps. 147.

Non posse sustinere Deum, aut iniquitates dicitur, qui opprimitur à Deo puniente. Iere. 49. d. 50. g. Quis sustinebit me? nemo potest mihi resistere. Nemo etiam poterit sustinere diem domini: quia nemo est, qui non Deo præbeat in se materiam læuendi. Ioel. 2. c. Sustinere quoque ante faciem frigoris dicitur, qui sustinet vim tribulationis, & vitiorum, & obstinationis. psal. 147. Iob. 2. c. 6. d.

Pudor de peccatis. Zelus prædicatoris.

Hiero. f. Iere. 31.

Sustinere dicitur opprobrium adolescentiæ: qui erubescit de peccatis adolescentiæ. Iere. 31. d. Non sustinens ferre Ieremias silentium prædicationis verbi Dei. Iere. 20. c. zelum boni prædicatoris indicat.

Loquacitas. Superbi doctores.

Glo. ord. f. Leui. 15.

Gre. 17. mor. 10.

Sustinere passionem feminis. Leui. 15. b. est habere vitium loquacitatis: & docendi errores. Sustentare brachium Dei dicuntur, qui de sensu suo alta sapientes, esse humiliter Dei adiutores nolunt: quia dum se Deo vtiles esse æstimant, à fructu se vtilitatis alienant: vnde ex hac sustentatione reprehenduntur. Iob. 26. a.

Sustollere, uide Auferre.

Susurrare, Susurro, uide Murmurare.

Sycomorus.

Hiero. f. Amos. 7.

Sycomorus est arbor mediam inter morum & ficum similitudinem habens, quæ & sycaminus dicitur: de qua Hieronymus. Quidam ita edisserunt, vt sycamina velint appellari genus arborum, quæ Palestinæ nascunt in cæpstribus: & agrestes afferunt ficus, quæ si nõ vellitetur, amarissimas cariculas faciunt, & à culcibus corrumpuntur. Nobis autem (quia solitudo, in qua morabatur Amos, nullam huiusmodi gignit arborem) magis videtur rubos dicere, qui afferunt mora, ac pastorum famem & penuriam consolantur. Amos. 7. d. Verum illa, in quâ ascendit Zachæus, arbor erat non rubus.

Amb. f. Luc. 9. Hiero. epis. Si cuncta corporis membra. Aug. d. ver. apostol. ser. 8.

Gre. 22. mor. 26.

Euch. form. psal. 14.

Sycomorus, in quam ascendit Zachæus. Luc. 19. a. vanitatem Iudæorum calcatam à fidelibus significare potest: & peccata: quæ calcavit Zachæus ad Christum cõuersus. Designat etiam legem veterem: supra quam ascendit Zachæus, vt videret Christum. Nathanael vero sub arbore erat, in qua non videbat ipse Christum, sed visus est à Christo. Ioan. 1. f. Designat etiam Christi crucem, quæ à mundanis stultitia reputatur: & tamen ascendentes in eam humiles videt Christum. Admonet etiam quod qui vult videre diuinam sapientiam, debet despecta turba mundana ascendere ad hoc, vt stultus fiat mundo.

Vanitas Iudæorum peccata. Lex veteris.

Crux Christi.

Hiero. f. Isa. 9.

Sycomoros, hoc est, leuem & fragilem appellant hæretici doctrinam ecclesiæ. Isa. 9. b.

Sylua uide Nemus.

Symbolum.

Glo. ord. f. Pro. 27.

Symbolum signum dici potest, & collatio: vnde & symbolum pro cœna accipitur, in qua comparanda plures aliquid contulerunt. Pro. 23. c. Dantes Symbola consumentur: vbi potest sumi pro multorum colloquio detractorio.

Detraçtio.

Symphonia.

Amb. f. Luc. 13.

Hiero. epis. Beatiudinis.

Symphonia est vocum consonantia, & musicus concentus, qui & harmonia dicitur. Symphonia, quam audiuit frater senior. Luc. 15. f. concordiam charitatis & virtutum significare potest: & etiam eos, qui in laudibus Dei sunt concordantes.

Concordia virtutum & fidelium.

Synagoga.

Aug. f. ps. 81.

Basil. f. ps. 7.

Synagoga est coadunatio & congregatio: & quandoque ponitur pro loco vbi congregantur: interdum pro ipsis congregatis.

Synagoga sæpe ponitur pro populo Iudaico. Exo. 34. g. psal. 81. 85. Nam ecclesia potius est conuocatio, quæ est hominum, quam congregatio, quæ etiam est pecorum.

Populus Iudaicus.

Synagoga populorum circundans, Christum, est vnitas fidelium in ecclesia. ps. 7. Itæ Synagoga

Vnitas fidelium deorum.

deorum. psalm. 81.

Syncernis, uide Integer.

Syria, Syrus.

Syria Hebraicè dicitur Aram: & interpretatur excelsa, vel sublimis, aut decipiens, vel maledictio eorum. Est prouincia latissima, multas continens prouincias: sed peculiariter Aram est Armenia & Mesopotamia.

Gentilitas. Sublimes virtute.

Superbia hæreticorum. Scientia secularis. Mundus.

Syria gentilitatem significare solet. 4. Reg. 5. a. psal. 59. Isa. 17. a. Hose. 12. d. Luc. 2. a. Syria etiam & Syrus secundum quod interpretatur sublimis significare potest excelsos & sublimes virtutibus, qui prius erant infirmi. Amos. 9. c. Syria vt interpretatur sublimis superbiam hæreticorum, & scientiam secularem, & sapientiam philosophorum, qui opprobrio habent ecclesiam, significare potest. Isa. 7. a. 9. b. Ezech. 16. g. Amos. 1. c. Et Syrus est negotiator Tyri: quia ibi superbi habent locum. Ezech. 27. c. Et Syrus persequens Iacob est mundus persequens bonos. Deut. 26. b.

Ori. f. Luc. ho. 33.

Hiero. f. Isa. 17.

Hiero. f. Amos. 9.

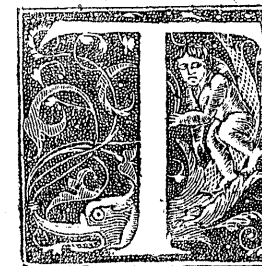
Philo. 2. allego.

Hiero. f. Isa. 7. 9. & f.

Ezech. 16. 27. & f. Amos. 1.

Aug. f. Deut. 2.

Tabeel.

Tabeel, id est, bonus Deus: nomen viri. Isa. 7. b. r. Elidr. 4. Potest sumi apud Isaiam pro idolo, aut Deo, cuius idolum colebatur.

Tabernaculum, Tentorium, Pelles, Papilio.

Tabernaculum est tectum castræ, quod huc illucq; transferitur: quod & tentorium dicitur: & interdum pelles: quia ex pellibus fiebant. Dicitur etiam papilio. Porro tabernaculum interdum dicitur ciuitas. 3. Reg. 12. d. Vade in tabernacula tua Israel. Domus. Gen. 18. a. Festinauit Abraham in tabernaculum. Familia. Ios. 22. a. Ite in tabernacula vestra. Proteçtio. psal. 17. In circuitu eius tabernaculum eius. Sepulcrum. Iob. 18. c. Habitent in tabernaculo illius focij eius, qui non est.

Christus. Sapientia diuina. Humanitas Christi. Corpus Christi.

Tabernaculum Dei, quandoque dicitur Christus: aut sapientia diuina: aut humanitas Christi: seu corpus eius. psalm. 18. 45. Et tabernaculum fœderis in medio tribuum Israel, & in medio terræ erectum, designat Christum: qui nascens, docens, apprensus, moriensq; medium tenet: & etiam regnans in media domo Iacob, verus Israel, id est, hæres, aut princeps Dei sedet. Ad hunc igitur verum Dei hæredem & principem, qui mundi principatum crucis trophæo in medio mundi erecto expugnauit, respiciunt tribus & familiae omnes Deo militantes deducte in illum sacrum duodenarium, tres pro qualibet parte cœli, quarum quibuslibet (vt Ioannes perhibet) tres patent portæ ad cœlestem regnum. Perquam pulchrè autem & mysteriosissimè tabernaculum illud typicum bipartitum describitur: vt verum tabernaculum significaret biforme: vbi primum reperitur natura humana, & ipsa sancta nuncupata: quia linita est oleo sancto diuinitatis præ omnibus participibus suis, & illustrata lumine illius candelabri, quod ait: Ego sum lux mundi. Ibi etiam reperuntur panes facierum, hoc perhibente Christo, qui ait: Ingrederetur, & egredietur, & vtrubiq; pascua inueniet. Ipse enim Christus homo est verus princeps facierum, per quem introducitur ad faciem diuinitatis. In hæc igitur sancta omnes sanctificantes & meditates intrant ad libitum: quia facilis est hominis & operis eius meditatio. In sancta autem sanctorum (quæ diuina natura est in humana reclusa, vnde proprie expectatur propiciatio & salus) sacerdos magnus, & non vulgaris ingreditur: quia non nisi perfectus, & qui optime se Deo consecrauerit, ad diuina intrat penetralia. Ingrederetur vero semel in anno, quando scilicet renouatus & transmutatus in melius, nouos & annuales fructus veluti alter mundus bene cultus decerpit: & hos vtiq; semper tanto meliores, quanto magis à domata carne, & pene extincto sanguine segregatur: ideo non sine sanguine intrare dicitur, in quo proficiens semper expurgatur.

Arno. f. ps. 18.

Basil. f. ps. 43.

Philo. de cõgreg. & c.

Ber. scanti. ser. 13.

Cyrl. 4. f. Ioan. 28.

Geor. vene. canti. 2.

tono 7. cap. 22.

Gre. Nyffe, de vita

Mosis.

Mundus intelligibilis.

Gloria cœlestis.

Cœlum.

Ecclesia triumphans.

Tabernaculum interius, quod sanctum sanctorum dicebatur, mundum intelligibilem & gloriam cœlestem significat: & hoc est tabernaculum, quod transferri non potest. Isa. 33. d. In hoc semel introibat pontifex: vt designaret vnicum ingressum Christi in gloriam suam. Hebr. 9. 6. Et tabernaculum factum ab hominibus, est ecclesia cœlestis, vel cœlum: seu Hierusalem cœlestis, quæ & tabernaculum testimonij dicitur. Exod. 35. 36. 38. 40. Leui. 1. 3. 4. 6. 8. 9. 12. 14. b. 15. b. psal. 14.

Hiero. f. Isa. 33.

Tho. 1. 2. q. 102. ar. 4.

Ori. f. Leui. ho. 1. &

f. Nu. ho. 17.

Aug. f. ps. 83.

Ityc. f. Leui. 1. 4. 2.

SYLVA

Hila. f. ps. 131. Amb. de Isaac. 4.

Geo. vene. canti. 1. ton. 4. cap. 32.

Berna. f. cat. ser. 27. Geo. vene. canti. 1. ton. 4. cap. 32.

Beda. f. gen. 12. 1. Chryl. f. gen. ho. 29. Hiero. f. Amos. 9. & f. isa. 16. Amb. f. ps. 118. ser. 2. Aug. 16. ciui. Dei. 2. & f. ps. 30. 41. Ilyc. f. Leui. 8. Gr. Nyl. f. vita Mof. Aug. f. ps. 131. & ser. 197. Hiero. f. Isa. 13.

Gre. 27. mo. 7. Cyril. 3. f. Ioan. 1. & epif. 39. Ber. ser. paruo. 42.

Gre. f. canti. 1. Ori. f. Nu. ho. 5 & f. Exo. ho. 9.

Tho. 1. 2. q. 102. ar. 4. Philo. de gigat. & allegor. Hila. f. ps. 51. Amb. 4. f. sacramt. 1. Ricar. de. f. vieto. 4. de arca myfti. 23.

Aug. 16. ciui. Dei. 1. & f. ps. 77. Gre. 27. mo. 8.

Hiero. f. Iere. 10. & f. Iob. 39. Aug. f. ps. 86.

Ori. f. Leui. ho. 16. Hila. f. ps. 131. Gre. 10. mo. 16. & 16. mor. 8. & 19. mo. 10.

psal. 14. 41. 60. 83. 2. Cor. 5. a. Et dicitur tabernaculum Dei cum hominibus, id est, ex hominibus. Apo. 21. a. Et tabernacula, que fixit dominus, sunt exemplaria virtutum & gloria celestis. Nu. 24. a. Hæc tabernacula faciebat Paulus prædicando: & vnusquisq; sibi tabernaculum facit. Et tabernaculum domus David est cælum, in quo Deus habitat. psal. 131. Leui. 1. a. 8. b. Et tabernacula pastorum sunt loca sanctorum. Canti. 1. c. Tentoria tabernaculi ad quatuor mundi partes sita, omnes cælestes & supercælestes mansiones representant: Et quamuis multe sint in vtraq; domo, ad quatuor tamen plagas omnis partitio eorum consummatur. Sed orientalis & occidentalis per quinquagenarium: australis vero & aquilonaris per centenarium numerum partitur: hinc retributio per centuplum, numerum quidem perfectum, & inde remissio per quinquaginta, numerum remissiuum, fit in supercælesti tentorio. Tabernaculum autem Dei vnum est, de quo dicebat propheta. psal. 14. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? Et iterum. psal. 41. Ingrediar in locum tabernaculi admirabilis. Quod quia in multas partitum est mansiones, Christus plura esse dicit, dum ait Luc. 16. b. Facite vobis amicos de mammona iniquitatis: vt quum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula. Quod tamen vnum est omnia complectendo.

Tabernaculum quoq; interius legem nouam significare potest: quæ est inchoatio celestis gloriæ. Pelles etiam Salomonis designare possunt ecclesiam celestem diuersis virtutibus decoratam. Canti. 1. b. Sicut hæc pellis extenditur cælum. psal. 30. Tabernaculum quoq; exterius mundum celestem designare potest, nec iniuriæ, nec contumeliæ capacem.

Tabernaculum Abraham inter Bethel & Hai, Gen. 12. c. Ecclesiam militantem significare potest. Exo. 16. 18. 26. 27. 30. 33. b. 35. 40. Leui. 8. a. 9. g. Eadem significat tabernaculum David: & tabernaculum Iuda, & tabernaculum Dei. psal. 14. 18. 26. 28. 30. 41. 45. 73. Isa. 4. b. 16. b. Eze. 40. 37. g. Iere. 30. c. Hofe. 12. c. Amos. 9. d. Zach. 12. c. Apo. 15. b. Et tabernacula Sem, vel tabernacula, sunt ecclesia & fides Iudeorum: vel multæ ecclesiæ. Gen. 9. d. 25. d. Num. 19. c. Et tabernacula pastorum sunt regna ecclesiæ. Canti. 1. c. Hæc sunt tabernacula dilatanda. Isa. 54. a. Tentorium quoq; in introitu tabernaculi erat primitiua ecclesia. Exod. 27. c. 36. d. Tabernaculum Dei Iacob est ecclesia militans. psal. 131. Eadem est tabernaculum, in quo David posuit arma Goliath. 1. Reg. 17. g. Tentoria quæ non ponit Arabs in Babylone, sunt ecclesiæ, aut protectio Christi. Isa. 13. d.

Tentorium, quod in itinere poni solet, designat prædicatores sanctos, qui iter faciunt Deo. Ideo Iob. 36. d. Dicitur Deus extendere nubes quasi tentorium suum. In hoc enim itinere sanctorum corda sunt tentoria Dei, quibus quasi in via quiescendo tegitur, dum per hæc ad mentes hominum veniens agit, & que disposuit, & non videtur. Tabernaculum habet tectum, sed fundamento caret, & portabile est: quia iusti in præsentibus non sunt fundati: sed inquirunt ciuitatem de sursum fundamenta habentem. Fides etiam eorum quæ est fundamentum, non est in terrenis, sed in domino. Tectum habent, id est munimentum gratiæ & protectionem. Tentoria etiam atrij sunt prædicatores carnem affigentes. Exod. 27. b. 35. Et pelles Salomonis sunt sancti, qui ad imitationem Christi se mortificant. Canti. 1. b. Num. 4. a.

Tabernaculum in lege veteri erat locus determinatus ad orandum: vt homines magis reuerentur Deum, & maiorem perciperent Dei & humanitatis Christi notitiam. Tabernaculum etiam, in quo audiebat Moses diuina responsa. Exod. 33. b. contemplationis & orationis secretum designat: ideo erat extra castra, hoc est, in contemplatione supra sensibilia. Et dicitur tabernaculum testimonij, designans sapientiam, quæ testimonium habet à Deo. Et tabernaculum fœderis: quia ibi est fœdus cum Deo. De hoc tabernaculo euellit Deus peccatorem. psal. 51. Tabernaculum etiam interius dici potest monasterium: & secretior ac sublimior contemplatio diuinorum, quæ reuelat Deus: sicut exterius est communis contemplatio: ideo sacerdos in interius intrat ornatus, & cum odore aromatatum. Et tabernaculum Saræ, in quod in trodixit Isaac Rebecam, est quies contemplationis. Gen. 24. g.

Tabernaculum in quo nudatus est Noe, synagogam significat, in qua nudatus est Christus. Genes. 9. c. 33. d. Exod. 25. a. 26. psal. 68. Et tabernaculum Saræ, in quod introdusta est Rebecca, est cultus synagogæ. Gene. 24. g. Et tabernaculum, quod fecit Moses, designat synagogam: vt templum Salomonis ecclesiam. In vnus enim populi cultu tunc dominus inter homines latuit, quasi in tentorio. Tabernaculum etiam Ioseph, & Silo, quod re-pulit Deus, est populus vetus, seu synagoga. psal. 77. Tabernaculum etiam Hierusalem vastatum, est templum: vel domus eius destructa, perinde ac si essent tabernacula. Iere. 10. d. Thre. 2. d. Tabernacula onagri, significant Iudæam desertam. Iob. 39. a. Et tabernacula Iacob sunt ipse populus Iudæorum. psal. 86.

Tabernacula interdum significant mentes electorum: & tabernaculum est mens aut cor: sicut tabernaculum Abraham. Genes. 18. a. Exod. 26. a. Iob. 11. c. 18. c. 19. b. 22. d. 29. a. 36. d. 39. a. Leuitic. 14. a. 15. d. 16. c. 26. psal. 77. 105. 138. Thre. 2. b. Hebræ. 9. a. Et tabernacula fiducia

Noua lex.

Ecclesia militans.

Prædicatores sancti

Secretum cõtemplatio.

Monasterium.

Synagoga.

Templum.

Mentes electorũ.

stabilum Chri. Natura humana. Corpus humanum.

Tempus huius vite

Intelligentia naturalis. Hierusalem. Secreta spiritualia. Præcepta. Scientia. Cogitatio.

Virgo Maria.

Lex vetus.

Mysteria.

Cognitio mysteriorum.

Mundus sensibilis. Dedicatio ecclesiarũ.

Gentilitas.

Statº imperfectorũ

Pœnitentia.

Ioannes Baptista. Initia virtutum. Vnitatis charitatis.

Priuilegia iudæorũ

Corda iudæorum.

fiduciæ sunt mentes in Christo fiduciam habentes. Isa. 32. d. Tentoria etiam atrij sunt in choro: antes vitam in Christo: qui debent incipere à carnis maceratione, quæ per byssum retortam de signatur. Exodi. 27. b. 35. a.

Tabernaculum Dei dicitur esse in circuitu eius. ps. 17. quia quos per sublimia dona eleuat, eis suæ maiestatis gloriam etiam manifestat.

Tabernaculum quod inuenit David dño. ps. 131. dici potest stabilũ, in quo natus est Chri. Tabernaculum David, quod cecidit, dici potest natura humana: quod tabernaculum suscitauit Christus, quando naturam humanam assumpsit. Amos. 9. c. Significat etiam tabernaculum corpus humanum. ps. 14. 90. 2. Cor. 5. a. Et tabernaculum iusti habet pacem. Iob. 5. d. quia eius corpus, quod à mente inhabitatur, à peruersis desideriorum motibus prius inquietatum, postea sub iustitiæ dispositione refrænatur. Et iniquus affligetur in tabernaculo suo, quãdo punierur in corpore. Iob. 10. b. 15. d. 20. d. 22. d. Exo. 33. b. Et tabernacula cedar sunt corpora humana. Cantorũ. 1. b. Tabernacula in progeniem. & progeniẽ sunt in malis corpora in hac vita & futura. Psal. 48.

Tabernaculum quandoq; significat tempus huius vitæ: ideo erat mutabile. Gen. 12. 13. 16. d. 18. a. Et tabernaculum Isaac temporalem habitationem significat. Gene. 26. e. Et tabernaculum pastorum parum durans est vita præsens: quæ & tabernaculum vnus noctis dicitur. Isa. 24. d. 38. c. Iob. 39. a. Ad hæc pertinet solemnitas tabernaculorum. Zach. 14. c.

Tabernaculum, in cuius ostio apparet dominus, est intelligentia naturalis. Gene. 18. a. Item Hierusalem, vbi pro tempore apostoli fuerunt: vbi primo dominus à credentibus exceptus est. Tentoria etiam sunt secreta spiritualia. Exo. 33. b. 35. b. Tabernaculum itidem sunt ipsa præcepta: & tabernaculum in monte est voluntas in præceptis. Gene. 31. d. Ibi Laban. i. diabolus persequens Christum, figit tabernaculum, qui ait: Sedebo in monte testamenti: nepe vt impediatur præceptorum obseruationem. Tabernaculum etiam testimonij dici potest: scientia, in qua cogitationes habitant, quæ testimonium pro nobis, aut contra nos sunt reddituræ. Leui. 1. a. Tabernaculum quoq; dicitur ipsa cogitatio, in qua mens habitat, sicut corpus in tabernaculo. Sed ignis tabernacula deuorat, quum æstus auaritiæ cogitationes deuolat. Iob. 15. d. In tabernaculis habitabant Abraham, Isaac, & Iacob: quia scientiæ per eos designatæ docent contemnere inferiora, vt ad superiora conscendamus.

Tabernaculum, quod sanctificauit altissimus. ps. 35. est beata virgo Maria. In hoc tabernaculo latuit Christus. ps. 17.

Tabernaculum testimonij erat lex, imagines continens sequentium mysteriorum: ideo erat mutabile: quia lex vetus translata est in nouam. Leui. 1. a. Et tabernacula Iacob sunt vmbra legis: & ipsa legis lectio. ps. 86. Isa. 22. d. Et sub pellibus est arca. 2. Regum. 17. a. quum Iudæi carnaliter intelligunt & obseruant legem.

Tabernaculum, quod ostendet Deus, mysteria noui testamenti significare potest. Exo. 25. a. Hebræ. 8. a. Et tabernaculum leprosi est adeptio mysteriorũ. Leui. 14. a. Et Iacob habitans in tabernaculis est vacas spũalibus. Gen. 25. d. Et tabernaculum interius sunt res intelligibiles. Hoc tabernaculum posuit Deus in medio nri. Leui. 26. b. Tabernacula etiã filiorũ Israel cognitione mysteriorum significant: ita vt ex ipsis ad alia potiora deueniamus. Exo. 33. b. num. 24. a. Iere. 9. f.

Tabernaculum testimonij mundũ hunc significare potest: qui est tabernaculum ambulatoriũ, & peregrinis aptum. Peculiaris aut ipsam designat tabernaculum exterius, quod sanctam dicitur: in ipsum ingrediuntur sacerdotes: quia penetrat rationes naturales. Exo. 35. 36. 38. Tabernaculorũ festiuitas celebratur ab his, qui celebrant dedicationes ecclesiarũ. Zach. 14. d.

Tabernacula quandoq; significare possunt gentilitatem. Psal. 59. Conuallem tabernaculorum metibor.

Tabernaculum vnus cuiusq; itatum imperfectorum designare potest. 1. Regũ. 13. a. Remisit vnusquemq; in tabernacula sua.

Tabernacula interdum significant pœnitentiam: & sedet in tabernaculis, qui pœnitentiam agit. Hofe. 12. c.

Tentorium in introitu tabernaculi. Exodi. 26. g. 27. c. 31. b. 40. d. Designare potest Ioannem Baptistam in initio ecclesiæ: vel initia virtutum: vel decus primitiæ ecclesiæ: vel proficientes in varijs coloribus ipsius tentorij designatos. Tentoria quoq; tabernaculi vnus mensuræ. Exo. 26. a. Iudicant vnitatem charitatis in omnibus virtutibus.

Tabernacula Sem, in quibus habitat Iaphet. Gene. 9. d. Sunt priuilegia Iudæorũ, quæ apostolus his verbis enumerat: Quorum est, inquit, adoptio filiorũ, & gloria, & testamentũ, & legislatio, & obsequium, & promissa: quorũ patres, ex quibus Christus secundũ carnem, qui est super omnia Deus benedictus in secula. In hæc tabernacula admittuntur gentes, quæ prius foris erant.

Tabernaculum eius, qui non est, est amor perfidiæ Antichristi. Iob. 18. c. Et tabernaculum vnus cuiusq; Iudæorum, erat cor eorum perfidia plenum. 1. Reg. 4. b. Horum corda seu animæ sunt tentoria Aethiopiæ: & pelles terræ Madian. Haba. 3. b.

Ilych. f. Leui. 15. 16. Ricar. de. f. vieto. 5. de arca myfti. 8.

Gre. f. reg. 1.

Arno. f. ps. 131.

Chryl. f. Ioan. ho. 10. Bañ. f. ps. 14. 28.

Amb. f. ps. 118. ser. 14. Gre. 5. mor. 26. & 6.

mor. 23. & 15. mo. 14. Bañ. ser. 10. l. q. habit.

& f. cant. ser. 26. Bañ. f. ps. 48.

Tho. 1. 2. q. 102. ar. 4. Ori. f. gen. ho. 14.

Hic. f. Isa. 38. Gre. 30. mor. 25.

Beda. f. gen. 18.

Glo. int. f. gen. 31.

Ilych. f. Leui. 1.

Gre. 14. mor. 27. Ori. prolo. f. cant.

Bañ. f. ps. 48.

Hic. f. ps. 17.

Ilych. f. Leui. 1. Hic. f. isa. 22.

Gre. 3. mor. 11.

Phil. 3. de vit. Mosis Ilych. f. Leui. 14. 26.

Ori. f. Mat. ho. 17.

Phil. 3. f. vita Mosis Hic. de veste sacer. Tho. 1. 2. q. 102. ar. 4.

Ilych. f. Leui. 21. Rup. 1. Zach. 14.

Bañ. f. ps. 39.

Gre. f. reg. 13.

Hic. f. Hofe. 12.

Glo. or. f. Exp. 16. 27. Glo. int. f. Exo. 26.

Rup. 4. f. gen. 39.

Gre. f. reg. 2. Rup. f. Haba. 3.

Orti. Cant. ho. 11. Aug. doct. chris. 32. Gre. Cant. 11. Ori. Cant. ho. 2. Aug. epist. 48. Hic. f. Amos. 5. Gre. f. Cant. 11. Ber. f. Cant. fer. 35. Hic. f. Haba. 3. Aug. 18. cui. Dei 32. Gre. 8. moral. 40. & 14. mor. 9. Gre. 14. mor. 12. Ori. f. Mat. ho. 3. Hic. f. Dani. 11.

Tabernacula cedrar. Cant. 1. b. sunt nigredo peccatorum: tenebræ mortalitatis, scilicet nigredo corruptionis.

Tabernacula pastorum. Cant. 1. c. significare possunt varia & incerta dogmata doctorum: & etiam hæreses, in quibus quiescunt hæretici. Item bona sensibilia huius mundi: circa quæ mentes sæpe euagantur, ipsos sensus sequentes. Et tabernaculum Moloch sunt errores hæreticorum. Amos. 5. g.

Tentoria Aethiopia. Haba. 3. b. Designare possunt gentilitatem. Item eos, qui in hoc seculo propter honores & diuitias laborarunt: in quibus habitant dæmones. Idem sunt pelles terræ Madian. Tentoria quoque Madian & Amalec sunt habitatio dæmonum. Iud. 6. a. 7. c.

Tabernaculum impiorum, quod non subsistit, est ædificatio terrenæ felicitatis: per quam super se reprobi casura multiplicant: ut se à præsentis vitæ necessitatibus, quasi ab æstu & imbribus defendant. Et tamen non subsistit: quia vitæ præsentis amatores, dum studiose se in presentibus constringunt, repente ad æternam penam rapiuntur. Iob. 8. d. 18. c. ps. 82. Designant etiam ipsam congregationem impiorum. Iob. 12. a. Abundant tabernacula prædonum.

Tabernacula iniqui post hanc vitam, sunt loca penarum in inferno. Iob. 18. d.

Tabernacula tria petens fieri Petrus, insinuauit volentem separare legem & prophetas à Christo. Matth. 17. a. Mar. 9. a. Luc. 9. d.

Tabernaculum figet Antichristus in monte in clyto, hoc est, in monte Oliueti. Dani. 11. g.

Tentoria fixa è regione montis. Exo. 19. a. vide figure.

Peccata, Mortalia.

Varia dogmata, Hæreses, Bona sensibilia.

Gentilitas, Malæ.

Felicitas malorum.

Congregatio impiorum.

Infernus.

Tabes, Tabescere, Contabescere, Extabescere.

Tabes est corruptio & morbus, quo homo ex corruptis humoribus macie conficitur. Solet poni pro inuidia & liuore. Tabescere autem est tabe affici, aut longo merore.

Tabescere zelo Dei est dolere, quum offenditur Deus. Psal. 118. 138. Est autem idem cum eo quod alibi dicitur: Zelus domus tuæ comedit me.

Tabescere sicut araneam est extenuari per penitentiam. ps. 38. & tabescit caro flagellis Dei. Iob. 33. c. quum delectatio carnalis extenuatur: & omne, quod fluxum in firmumque est, flagellis atteritur. Et tabescens cor, seu confractum est, quum relicta duricie fit carneum. Nahum. 2. c. Et tabescit caro persecutorum Hierusalem, quum deficiunt carnalia per conuersationem. Sic tabescunt oculi, & lingua. Zacha. 14. c.

Tabescere etiam sicut araneam, est vacuum relinquere: ut enim aranea nihil habet destructa tela: ita peccatores post peccata. Est etiam esse debilem ad tentationes post lapsum primi hominis: sicut aranea facile premitur. Extabescere item dicuntur, qui à bene operando cessant. Threnor. 4. b.

Tabescens anima Eli. 1. Reg. 2. g. designat sacerdotes veteres à gratia spiritus sancti desertos. Tabuerunt etiam carnes pingues Iacob, quum Iudæi amiserunt templum, & legem, prophetas & auxilium Dei. Isa. 17. a. Eze. 4. d. Tabescere quoque dicitur anima Eli, quando Iudæi, aut mali prædicatores in inferno existentes vident alios beatos, sua prædicatione conuersos. Tabescunt etiam, qui sunt sibi peccati conscij. Isa. 13. b. ps. 111. Et tabescit militia cælorum, quum confunduntur dæmones. Isa. 34. c. Amos. 9. b.

Contabuit cor Aegypti in medio sui: quum aliqui ex Aegyptijs caperent detestari idololatriciam, alijs eam defendentibus. Isa. 19. d. Amos. 9. b. Contabuerunt quoque idola, quando relicta sunt. Isa. 46. a.

Tabescere dicuntur montes sanguine. Isa. 34. a. quando fastigium terrenæ dignitatis repletur iniustitia. Vel quando religiosi dolent de perditione peccatorum.

Dolere de offensa Dei.

Penitentia.

Debilis hominis.

Desertio sacerdotum veteris & Iudæorum.

Desertio idololatricæ.

Iniustitia principum.

Tabula, Tabulatum.

Tabula est, quæ fit ex ligno serrato, vel etiam ex alia materia, longè minorem habens profunditatem, quam longitudinem & latitudinem. Tabulata autem dicuntur planæ in ædibus super superficies tabulis, vel etiam lapidibus constructæ.

Tabulæ in arca designant sapientiam in Deo, vel in Christo: aut legem in corde, seu meditationem legis. Exo. 35. b. 3. reg. 8. b. 2. Par. 5. c.

Tabulæ lapideæ, in quibus data est lex: priores quidem, quæ confractæ fuerunt, legem veterem significabant, quæ cellatura erat: & erant lapideæ ad designandam diuitiam Iudæorum.

Tabulæ vero posteriores non confractæ, legem nouam adumbrabant: & hæ scriptæ fuerunt per manum Moysi: quia in noua lege est veteris impletio, cuius litera legitur. Exodi. 24. c. 31. d. 32. d. 34. a. 2. Cor. 3. a. Cum posterioribus tabulis splenduit facies Moysi: quia mysteria legis veteris resurgunt in noua. Tabulæ etiã priores designant cor humanum cum lege naturali: quæ fractæ sunt peccate Adam. Sed fecit nouas Moyses, hoc est, filius Dei factus homo: quæ etiam scriptæ sunt digito Dei, id est, opere spiritus sancti.

Tabulæ quoque priores designant gratiam Dei: quæ franguntur in eis, qui gratiam amittunt. Tabulæ

Sapientia in Deo Lex in corde.

Lex vetus, Lex noua.

Cor humanum, Christus.

Gratia Dei.

Ori. Genum. ho. 10. Tho. 1. 2. q. 102. ar. 4. Ori. f. Roma. 3. & f. gene. ho. 9. Aug. q. in exo. 116. Gre. Nyssc. de vita Moysi. Aug. q. in exo. 116.

Operâ legis.

Cælum & terra. Prophetæ.

Latitudo cordis.

Prælati.

Concordia testamentorum.

Elementa.

Perfectio operum. Octo beatitudines. Requiæ æternæ glorie. Puritas sanctorum.

Quinq; sensus. Cælum.

Sancti eminentes. Fideles simplices. Virgines. Continentes. Coniugati.

Diuina protectio. Securitas.

Bona naturalia.

Prædicatores Antichristi.

Tabulæ verò posteriores sunt opera, in quibus gloriabantur Iudæi: ideo manu Moysi scribuntur.

Tabulæ rursus duæ scriptæ digito Dei, cælum & terram significare possunt: & etiam prophetiam duorum testamentorum: quæ sunt renouatæ, ut tollerentur ignorantia & peccatum, quæ simul abundabant.

Tabulæ cordis designant latitudinem cordis: ubi scribenda sunt diuina. Pro. 3. a. 7. a. Habac. 2. a. 2. Cor. 3. d.

Tabulæ tabernaculi. Exo. 27. d. prælatos significare possunt: qui neque curam subditorum negligunt propter amorem cælestium, neque contemplationem propter subditos.

Tabulæ tabernaculi viginti in latere meridiano, designant concordiam veteris ac noui testamenti. Sunt autem totidem tabulæ in latere aquilonari: quia Iudæi & gentiles in eadem fide saluantur. Exo. 26. d. 36. c. c.

Tabulæ etiam tabernaculi elementa significabant: quæ erant vicenæ, & octonæ, & senæ: qui numeri sua proportione elementis conueniunt. Aqua enim describitur à Timæo in figura icosaedra, hoc est, ex viginti basibus: & aer octaedrus, hoc est, octo superficieum: terra vero constat ex sex: & ignis ex quatuor. Quæ denotabant tabulæ vicenæ, octonæ, senæ, collocatæ ad quatuor mundi plagas: in quibus est proportio sesquialtera, dupla sesquitertia, quintupla, tripla, sesquitertia, dupla sequialtera: qualis est proportio elementorum.

Tabulæ sex in occidente perfectionem operum designant: quæ cum duabus tabulis angulorum complent octo beatitudines. Vnde duabus extremis datur idem præmium regni cælorum: ideo tabulæ illæ duæ designant requiem æternæ gloriæ vtrique populo communem. Exo. 26. c. 36. c. Tabulæ etiam octo dæcant puritatem sanctorum indicant: & sunt ad occidentalem plagam, propter requiem futuræ vitæ.

Tabulæ quinq; in vestibulo tabernaculi, quinq; sensus significare possunt. Exo. 26. e. 36. c.

Tabulatum diuidens sanctuarium interius ab exteriori. 3. Reg. 6. b. dici potest ipsum cælum, diuidens inter ecclesiam militantem & triumphantem.

Tabulatum tabernaculi designat sanctos stantes in ecclesia exemplo & doctrina eminentes: ut Ioannes Baptista & Elias. Exo. 26. e. 34. c. 40. 2. 3. Reg. 6. a. Possunt etiam designare fideles simplices. Et tabulata tria templi sunt tres gradus in ecclesia: supremum virginum quinq; cubitorum: medium continentium sex cubitorum: infimum coniugatorum septem cubitorum. Ad sanctos etiam referri potest tabulatum altaris. Exo. 38. a.

Tabulatum etiam supra templum quinq; cubitorum, in ecclesia militanti diuinam protectionem designat, ne labamur. In ecclesia vero triumphanti securitatem, quæ habetur etiam in quinq; sensibus nihil inordinatum affectantibus. 3. Reg. 6. a.

Tabulata naus Tyri. Eze. 27. a. dici possunt bona naturalia, de quibus aliqui gloriantur. Lyræ. f. Eze. 17. Tabulæ cedrinæ, Vide Cedrus.

Clealex. d. Bromd.

Hiero. f. Haba. 2. Beda. f. pro. 7.

Rup. 4. f. Exo. 12.

Glo. ord. f. Exo. 26.

Geo. venet. cant. 1. ton. 4. cap. 33.

Glo. inter. f. Exo. 26. Rup. 4. f. Exo. 12. Glo. ord. f. Exo. 26.

Philo. 3. d. vita Mos.

Glo. inter. f. Exo. 26. Rup. 3. f. Reg. 10.

Lyræ. f. Eze. 17.

Tacere, Conticescere, uide Silere, Tæda.

Tæda est arbor è Iaricum genere, quæ liquorem ceu picem stillat, abundans succo liquidiore: vnde pro facibus deseruire solet. Tæda autem quum accenditur, odorè quidem suauem habet, sed lumen obscurum. Vnde designat prædicatores Antichristi: qui erunt sicut tædæ ignis accensæ: quia sanctitatis sibi speciem arroganti: sed tamen opera iniquitatis exercent. Quia si blandum quidem est, quod redolent, sed nigrum quod lucent. Olent enim per simulationem iustitiæ, sed obscure ardent per nequitiam perpetrationem. Iob. 41. b.

Gre. 33. mor. 36.

Tædere, Tædium.

Tædium est angor mentis & animi, quasi fastidium: vnde tædere tædio affici.

Tædium dici potest mortalitas huius vitæ. psal. 118.

Tædet iustum viuere: quia & operando vitam non desinit querere: & tamen eiusdem vitæ suæ meritum non valet inuenire. Iob. 9. c. 10. a.

Hila. f. ps. 118. Gre. 9. mor. 19.

Talentum.

Talentum est pondus centum, aut octoginta, aut sexaginta minarum, secundum varias prouincias.

Talentum auri in candelabro tabernaculi, designare potest perfectionem operum in Christo & in ecclesia: & perfectam redemptionem à Christo factam. Exo. 24. d. 37. c.

Talentum etiam preciosum est præceptum Christi, quo salus comparatur, quo vita redimitur: & magna est redemptio, quum & precium datur, & pecunia non videtur.

Talenta varia diuersos gradus verbi Dei significare possunt: ut primus sit perfectus sensus spiritualis: secundus aliquantum exiens à litera: tertius non transgrediens literam. Mat. 25. b.

Talenta quinq; populum sub lege significare possunt: duo vero gentiles: & tunc duplicatur, quum

Glo. inter. f. Exo. 26. Rup. 4. f. Exo. 8. Amb. fer. 78. Ori. f. Mat. ho. 36.

Perfectio operum. Perfectio electio. Preceptum Christi.

Gradus verbi Dei.

Populi sub lege. Gentiles.

Gre. ho. 9. Hiero. f. Mat. 13. & epi. Beatitudinis.

quum fidei additur operatio. Habens vero vnum talentum designat Iudæos infideles. Mat. 25. b. Vel talenta, quinq; sunt sensus examinati: duo vero intellectus & operatio: vnum autem solus intellectus, seu ratio, qua homines à bestiis separamur. Talentum etiam vnum quodlibet donum à Deo acceptum significare potest: & habet talentum in sudario, qui dona Dei delicate & ociose tractat. Est autem desolatum in terra, quum est terrenis cogitationibus obsecratum.

Orl. f. Ma. ho. 6. & f. Mat. ho. 7. Gre. 14. mor. 27. Ber. ser. de f. Marti.

Talanta auri oblata ad vasa tabernaculi viginti nouem: & talenta argenti centum: & talenta aëris septuaginta duo milia. Exod. 38. d. ad diuersos gradus fidelium in ecclesia referri possunt. Talentum plumbi grauitatem peccati significat: & peculiariter auaritiæ. Zach. 5. c. Matth. 18. c. Designat etiam corpus, quod aggrauat animam, propter iniquitatem in ipso sedentem.

Talpa.

Hiero. f. Isa. 2. Euch. form. spua. 5. Ilyc. f. Leui. 11. e.

Talpa est animal muri simile, oculis captum: quod aiunt de terra simul & pluuia creari, corrupto luto ex pluuia suscepta: quod Græci ἀσπαλαγία vocant. Fodit terram: estq; radicibus herbarum infestum: Sumi solet pro idolis inutilibus: & numeratur inter immunda animalia. Leui. 11. e.

Talus, Talaris.

Gre. ho. 15. Glo. ord. f. gen. 37.

Talus est prope calcaneum, quod extuberat: vnde dicitur talaris vestis, quæ ad talos pertingit. Talus operis consummationem significat: & talaris tunica Ioseph dicit in Christo consummationem sine superfluitate peccati, & sine alicuius virtutis defectu: vel actionem consummatam.

Hiero. f. Eze. 47. Gre. 12. mor. 22. Rup. 2. f. Eze. 35.

Vsq; ad talos aqua. Ezech. 47. a. designat pertingentem vsque ad remissionem culpæ: sed non dum cum securitate. Vel designant tali prima operis nostri vestigia, dono spiritualis sapientiæ infusa. Vel significant apostolos primum gratiam Christi recipientes.

Gre. Myffe. de vita Moysi.

Talaris vestis effusa, voluptuosam & vitiosam viuendi rationem, quæ latissimè patet, designare potest.

Tangere, Attingere, Contingere, Attractare.

Orl. f. Iere. ho. 1. Arno. f. ps. 103. Amb. f. ps. 118. Ier. 12. Hila. 1. ps. 143. Aug. f. p. 103. 143. Gre. 1. reg. 6. Rup. f. Amos. 9.

Tangere & contingere dicitur vna res aliam, quando simul habent superficies. Tactus autem præcipue fit manibus: quod attractare dicitur. Est etiam tactus vnus è quinq; sensibus omnibus animalibus communis. Tangere autem quandoq; est afficere. Exo. 11. a. Adhuc vna plaga tangam Aegyptum. Peruenire. Iob. 20. a. Et caput eius nubes tetigerit. Tractare. Exo. 30. d. Qui tetigerit ea sanctificabitur. Vexare. psal. 104. Nolite tangere Christos meos.

Amb. f. ps. 118. Ier. 3. & f. Luc. 7. Hila. f. Mat. cano. 7. Gre. f. Eze. ho. 4. Beda. f. gen. 32. Rup. 1. & 7. f. Mat.

Tangere dicitur Deus quando inspirat, & tangit corda per gratiam: & tangit manus eius per inspirationem mouendo & inducendo ad compunctionem. 1. reg. 6. b. 10. d. ps. 103. 134. Canti. 5. b. Iere. 1. b. Mar. 8. c. Tangit etiam præstando auxilium. Dani. 10. d. Tangit præterea castigando & puniendo: vt tetigit terram: & montes, hoc est, demones: quos etiam tetigit Christus, quum eos vicit in carne. Et tangit montes, hoc est, sanctos tactu probatiu: superbos vero, vt emendentur, aut puniantur. Eze. 11. a. 1. Reg. 6. c. psal. 103. 143. Iob. 1. b. 2. b. 19. c.

Gre. f. Mat. ho. 13. Rup. 7. f. Mat. Orl. f. Ma. ho. 4. Hiero. epi. Et factus è.

Tangens Christus leprosum designauit visitationem generis humani, quam fecit assumpto corpore. Matth. 8. a. Et tetigit loculum, quando carnem assumpsit. Luc. 7. c. Et tetigit Deus os Ieremiæ, quando verbum caro factum est: & quando constituit prædicatores. Iere. 1. b. Et tangens angelus neruum femoris Iacob. Gen. 32. f. præfigurauit verbum Dei ex femine Iacob incarnandum: vt tactus ille fit incarnatio.

Glo. ord. f. Leui. 4. Rup. 1. f. Leui. 18. Amb. prolo. de sp. sancto. Rup. f. Iudi. 9.

Tangere dicitur oculos Christus quando illuminat mentem. Mat. 20. d. Et tangit manum, quando sanat opera: & adiuuat volentem violentiæ peccati resistere. Mat. 8. b. Illos autem tangit, quorum fide tangitur. Tangit vnus de Seraphim labia calculo. Isa. 6. b. Quum mordet nos sermo diuinus, atq; exurit, aut quum mentem instruit.

Glo. ord. f. gen. 28.

Tangere cornua altaris holocausti. Leuiti. 4. c. 8. g. designat Christum tangentem crucem, in qua pro nobis oblatus est in holocaustum. Tangit etiam cornua altaris, qui per crucem & passionem Christi sacrificium offert: & qui, pristina dignitate recuperata, docet iniquos vias Dei. Tangens angelus sacrificium virga. Iudi. 6. d. designauit tactum Christi in passione: vnde prodijt ignis ad exurenda peccata. Vel designatur potestas diuini adiutorij, quæ intentionem nostram nequaquam deserit.

Dionys. coelest. hierat. 15.

Amb. 1. de Iacob. 7.

Tangens cælum scala, quam vidit Iacob. Gen. 28. c. est Christus pertingens cælum: quia sursum est: & corpore suo, quod est ecclesia, deorsum tangit terram. Tangit etiam religionis status & prædicatorum cælum per merita & contemplationem.

Tactus in angelis dicit constantiam illam, & discretionem, qua quod vile, quod noxium fit, perite discernunt. Tangens angelus neruum femoris Iacob. Gen. 32. f. designauit duritiam Iudæorum, & ablationem

Infideles ex Iudæis. Quinq; sensus. Intellectus & operatio. Ratio. Dona Dei.

Grauitas peccati. Corpus humanum.

Idola.

Consummatio operis. Consummatio Christi.

Remissio culpæ. Prima opera bona. Apostoli.

Vita vitiosa.

Inspiratio diuina. Auxilium Dei. Castigatio & punitio Dei.

Incarnatio.

Illuminatio mentis. Sanare opera.

Passio Christi.

Auxilium Dei.

Christus in cælo. Merita & contemplatio religiosorum & prædicatorum. Cõstantia discernendi.

Duritia Iudæorum. Ablatio concupiscentiæ.

Obedientia Christi & aliorum.

Acquisitio gloriæ celestis.

Circuncisio.

Baptismus.

Recipere gratiam spiritus sancti. Bene operari. Seruare minora præcepta. Credere incarnationem. Crede; diuinitatem Christi.

Credere in Christum. Discutere mysteria. Imitari bene operantes. Exercere opera penitentia.

Angeli fauentes hominibus. Concordia vtriusq; testamenti.

Peccare. Cõsentire peccanti. Amplecti hæreses.

Varietas peccatorum.

Documenta hæreticorum.

Promotio indigni.

Verbare litera legis.

tionem concupiscentiæ.

Tangens sacerdos extremum auriculæ mundandi. Leui. 8. c. 14. c. designat perfectam obedientiam Christi: & quam debent habere mundandi, aut consecrandi.

Tangere fines terræ Chanaan. Exo. 16. g. est peruenire ad gloriam celestem: ideo filij Israel passi sunt manna, quousq; tangerent fines terræ illius.

Tangens Sephora pedes Moysi: vel tangens sanguis pedes pueri circuncisi. Exo. 4. f. significat circuncisionem hominis intus & foris.

Tangens mortuus ossa Elisæi. 4. Reg. 13. d. Est peccator, qui baptizatur, & cõsepelit Christo. Tangens mulier fimbriam vestimenti Christi. Mat. 14. d. Luc. 8. f. Est recipiens gratiam spiritus sancti. Tetigit etiam mulier Christum, quem turbæ premebant, & non tangebatur: quia multi etiam in sancta ecclesia reprobi veritatem cognoscendo premerunt, quam bene viuendo tangere negligunt. Tangit etiam fimbriam vestimenti Christi, qui eius præcepta minora seruat: & qui pauperibus benefacit: & qui eius incarnationem credit. Porro si quæ digna & cõgrua sunt credamus de Christo, tunc tangimus Christum: quisquis autem Dei filium secundum diuinam naturam æquale patri non credit, nondum illi ad patrem Christus ascendit. Ideo non tangebatur Maria. Ioan. 20. d. quia non plene Christum Deum credebat: non tangebatur quia Christum querebat in terra. Noli autem Christus tangi quia in eius corpore videbatur illa sine constituta.

Tangere sacrificia est credere & sperare in Christum, ipsumq; amare. Leui. 6. c. Est etiam discutere mysteria, sed leuiter, & non curiosè: ideo ipso tactu sanctificantur. Est præterea imitari bene operantes.

Tangere autem hostiam pro peccato est exercere opera penitentia. Leui. 6. d. Quod prius tangere nolebat, hoc præ angustia comedit, qui desideria sua vix capiens, & ipsas quas dudum timuerat, iam pro amore celestis patriæ pœnas amat.

Tangit caro sanctificata aut summitas vestimenti, in quo est, panem. Agge. 2. c. quando mysterijs Christi applicatur sacra doctrina.

Non tangunt parietem templi ea, quæ eminebant in templo. Eze. 41. b. vt designent sanctos, qui nunc contenti sunt à longe videre mysteria, ad quæ postea peruenient.

Tangere dicuntur Cherubim parietes templi. 3. Reg. 6. d. quado angeli hominibus fauēt: & tangunt se inuicem: quia se mutuo diligunt. Duo quoq; testamenta se tangunt: quia mutua affectione consentiunt: & tangunt duos parietes, id est vtrunq; populum instruunt.

Tactus Isaac, quo voluit agnoscere Iacob. Gen. 27. d. designat experimentum Iudæorum, quod voluerunt sumere de Christo.

Tangere mortuum, Num. 19. c. fuit Iudæorum persequentium Christum: quos contactu facti sunt immundi.

Non tangit mulier sanctum quippiam diebus aliquot post partum. Leui. 12. b. quia non debet comedere de sanctificatis.

Tangere dicitur inmundum, vel occisum à bestia, qui peccat, aut peccatorem imitatur, vel cõsentit peccanti: vel amplectitur hæreses. Leui. 5. a. 7. b. 11. e. Et contingere cadauera inmundorum est exercere prauas actiones, & studio peccare. Leui. 11. a. Tangit etiam caro inmundum, quando virtutis opus fit ob aliquod vitium. Tangere quoq; morticinum est alliciari malis, aut viuere in mortali corpore. Tangere autem morticinum licebat ad curandum. Num. 19. c. Tangit etiam morticinum, qui ex industria peccat. Et tangit lectum menstruatæ, qui cõsentit idolatriæ. Leui. 15. d. Tangit præterea pollutum, qui legem veterem seruat, prædicato euangelio: aut conuersatur cum Iudæis. Isa. 52. d.

Tangit cor malitia, quum recipitur in corde, sicut venenum, vt occidat. Iere. 4. d.

Tangere mulierem est cum ea concubere: & peccatum opere perpetrare. Gen. 20. a. Et tangere picem est carnalia contingere: vel cum superbis aut alijs peruersis conuersari. Eccl. 1. 13. a. Tangit ferrum lapides, hoc est, ferit quando vitia contingunt mentes. Ios. 8. f. Tangit sanguis sanguinem, quum peccatum impellit ad peccatum, vel accumulatur peccato: vel quum quis accedit ad proximam sanguinis. Tangit lectum seminifluis, aut etiam carnem, qui fouet alterum in malo: & qui particeps est iniquorum verborum discipulorum hæretici. Leui. 15. a. Idem est tangere menstruatam, vel vestimentum eius. Leui. 15.

Tangit seminifluus alique aut aliquod vas. Leui. 15. b. quum inmundus se immiscet mundis: aut communicat suam doctrinam & conuersationem alijs. Et tangit inmundus sacrificiū, quum hæreticus miscet hæreses veritati. Et tangunt vicini hæreditatem domini. Iere. 12. d. quado hæretici affligunt ecclesiam. Tangit plaga Samaritæ portas Hierusalem. Mic. 1. c. quando fideles audiunt doctrinam hæreticorum.

Tangit montem aut fines eius, qui indignus ad sacerdotium promouetur. Exod. 19. b. Item quando mens irrationabilibus desiderijs subdita, ad contemplationis se alta erigit. Item quum hæreticus tractat diuina.

Attractant Iudæi parietem, quando versant literam legis, non intellectis mysterijs. Isa. 59. c. Tangere

Glo. ord. f. Leui. 8.

Glo. ord. f. Exo. 16.

Beda. f. Exod. 4.

Rup. 5. f. Reg. 36.

Hil. 1. Mat. cano. 9. 13. Amb. ser. 58. & f. Luc. 24.

Aug. epi. 19. & 1. de tri. 9 & ser. 12.

Hiero. 1. Mat. 14. Gre. 20. mo. 18. Falgè. ad Trinitat. 2.

Ber. ser. de 4. modis orandi.

Orl. f. Leui. ho. 4. Ilyc. f. Leui. 30. Rup. 1. f. Leui. 30.

Ilyc. f. Leui. 6. Gre. 7. mo. 7.

Hiero. f. Agge. 2.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Eze. 41.

Hiero. f. Zach. 2. Tangere pro molestare : & qui tangit Israel, tangit pupillam oculi Dei: vt designetur fideles maxime coniunctos esse Deo. Zach. 2. c. 10b. 5. c.
Gre. 15. mo. 2. Tangit nubes caput hypocrite, quando pars principalis, videlicet intellectus illius, sancto- rum præcedentium coaquari meritis creditur. Iob. 20. a.
Gre. 5. mor. 10. Tangens Oza arcam domini, est inferior reprehendens superiorem. 2. Reg. 6. b.

Tanis.

Hiero. f. Iſa. 19. & f. Eze. 30. Tanis, id est, mādātum humile: ciuitas Aegypti, vbi regia sedes erat. Hebraicè dicitur Soam, & interpretatur mouens vel motio: & designat doctrinam hæreticorum mergentē ad in- feros. Iſa. 19. b. 30. a. Eze. 30.
Aug. f. ps. 77. Campus Taneos designat planitiem mandati humilis: vbi facit Deus mirabilia in his, qui in hac vita exercentur. psal. 77.

Tapes.

Hiero. f. Eze. 27. Beda f. Pro. 7. Tapes est tegmen varijs coloribus depictum, quo parietes & pauimenta sternuntur. Tapetia Dadan, quæ feruntur ad Tyrum, sermonum pulchritudinem designant. Eze. 27. d. Hæc sunt tapetia ex Aegypto, quibus meretrix, hoc est, hæretici ornant lectum. Pro. 7. c.

Taphnes.

Hiero. f. Eze. 30. Taphnes, id est, occulta tentatio, vel fuga, aut coopertum vexillum: vxor Pharaonis regis Aegypti. 3. Reg. 11. d. Est & ciuitas Aegypti, designans hæreticorum, aut dæmonum locū. Iere. 2. d. Datur & Taphne, id est, sedentes ori. Eze. 30. c. vbi legendum aiunt aliqui, Tanis.

Tardare, Tardus, Mora, Morari.

Or. f. Mat. 10. 32. Hila. f. Mat. cano. 27. Aug. 3. q. 59. & epil. 120. cap. 14. Gre. ho. 12. Glo. int. f. Exo. 12. Mora in Aegypto facere est cōdire mūdāna dogmata sapore euāgelicę doctrinę. Exo. 12. f. Mora Mosis in monte. Exo. 32. a. designat longam vacationem prælati in contemplatione: quæ aliquando nocet subditis.
Glo. ord. f. Exo. 4. Tarda lingua Mosis. Exo. 4. c. designat nos balbos esse ad diuina: item tarditatem & rudita- tem legis veteris comparatę doctrinę Christi.
Glo. inter. f. Exo. 22. Tardare reddere primitias. Exo. 22. d. est non esse hilarem datorem elemosynarum.
Iyc. f. Leui. 19. 1. Morari dicitur opus mercenarij apud aliquę vsq; mane, Leui. 19. c. quando audiens verbum Dei non reddit prædicatori fructum operis: sed sine fructu venit ad iudicium.
Mora Esau in venatione, propterquam perdidit benedictionem. Gen. 27. a. designat perti- naciam Iudæorum in infidelitate.

Taurus, uide Bos.

Tectum, Tegula.

Glo. ord. f. Exo. 26. Tectum est fastigium ædificij, quod domum tegit. Tegulæ autē sunt, quibus excipitur aqua in tecto, ne in domum defluat.
Gre. f. Eze. ho. 17. Tectum tabernaculi dici potest Deus, qui tegit ecclesiam, vel designat ecclesiam, intrā quam Deus: protegimur. Itē secreta scripturarū. Exo. 26. d. 36. b. 39. f. 40. b. Solum autem tectum erat oper- tum pellibus rubricatis & hyacinthinis: vt designetur, ppter Deum omnia mundana esse cōtē- nēda. Tectū etiā portę tēpli. Eze. 40. b. designat ea, quæ nodū intelligimus de sacra scriptura.
Or. f. Nu. ho. 17. & f. Ios. ho. 3. Tectū dici potest sublimē mētis officium, anīq; fastigiū: quo nuda corporis operitur in- firmitas. In hoc tecto latuerunt exploratores in domo Rahab. Ios. 2. a. Per hoc tectū demissus est Paralyticus. Mar. 2. a. Potest sumi, p statu perfectionis: vbi apparet gloria domini. Nu. 14. b. est Paralyticus. Mar. 2. a. Potest sumi, p statu perfectionis: vbi apparet gloria domini. Nu. 14. b. Veritas.
Aug. epil. 80. Mat. 24. b. Luc. 17. f. Tectum etiam, à quo non est descendendū, est cælum, vt sit in tecto qui habet cōuersationem cœlestē. Mat. 24. b. Mar. 13. b. Tectum præterea dici potest fastigiū veri- tatis. Eze. 40. b. Ab hoc tecto non est descendendum: quia non est recedendum à veritate.
Glo. ord. f. Iero. 30. Tecta tabernaculorum Iacob, dici possunt apostoli, qui tenent fastigiū ecclesię, eamque Apostoli. protegunt. Iere. 30. c.
Or. in diuer. ho. 5. Tectum centurionis. Matth. 8. b. significare potest corpus humanum. Sunt autem sub tecto, Corpus humanum. Aug. ps. 101. qui seruiunt carni: supra tectum vero, qui dominantur carni: vt passer solitarius in tecto, est præ- dicator imperans carni. psal. 101.
Amb. f. Luc. 5. Tectum vel tegulæ designare possunt subleuationem peccatoris. Luc. 5. d.
Amb. de Noë. 10. Tectum arcæ apertum Gen. 28. c. finē mundi designare potest: & etiā voluptatē, quę abijcit. Finis mundi. Voluptas.
Gre. 1. Eze. ho. 17. Tectū thalami, Eze. 40. b. dicit, quia nescimus cor pximi: nec quātū pxim? amat à pximo. Super tectis.

Manifestatio. Super tecta prædicare. Matth. 10. b. est audacter prædicare. Vbi tectum dicit manifesta- tionem. Hil. f. Mat. cano. 10.
Hæretici. Tecta iugiter perstillantia. Pro. 19. b. sunt hæretici. Tecta enim mundas quidem pluuias accipiunt: sed sub tectis in domo fordidis reddunt: & hæreticos limpidiſſima cœlestis ora- culi verba auditu corporis haurit: at vbi hæc corde polluto attingit, auditoribus suis sorde mixta ministrat. Beda. f. pro. 19.
Defensores hæreti- corum. Tecta malorum sunt potentatus defendentes hæreticos: & etiam arrogancia, & altitudo su- perbia. Hærefes. Fœnum tectorum sunt superbi: & varia tecta sunt diuersæ hærefes superborum. ps. 128. Iſa. 15. a. 22. a. Arno. f. ps. 128. Hiero. f. Iſa. 15. 22. Aug. f. ps. 128.

Tegere, uide Operire.

Tela.

Condemnatio ge- neris humani. Intentio Dei. Doctrina hæretico- rum. Vita, præfens. Tela est, quæ textitur ex filo lini, seu cännabis, vel alterius materiæ. Tela quam orditus est dominus super omnes nationes. Iſa. 25. c. est condemnatio gene- ris humani in Adam facta. Item processus & intentio ipsius Dei erga ea, quæ facturus est. Tela quam ordiuntur sine spiritu Dei. Iſa. 30. a. Est doctrina falsa hæreticorum, eorum in- genio adinuenta.
Tela comparatur tempus huius carnis. Iob. 7. b. quia sicut tela filis, sic vita mortalis diebus singulis proficit: sed quo ad augmentum proficit, eo ad incisionem tendit: quia cum tempo- ra percepta prætereunt, ventura breuiantur: & de vniuerso vitæ spatio eò sunt pauciora, quæ veniunt, quò plura sunt, quæ transferunt. Tela quippe infra supraq; ligata duobus lignis inne- ditur, vt textatur: sed quo inferius texta inuoluitur, eo superius texenda deplicatur: & vnde se ad augmentū multiplicat, inde fit minus, quod restat. Sed quia nec tela ad expressionem no- stri temporis sufficit (nam eius quoq; festinationem vitæ nostræ velocitas tranſit) recte dici- tur: Dies mei velocius transferunt, quam à textente tela succiditur. Tela quippe tarditatem p- fectus habet: vita autem præfens moram defectus non habet.
Tela aranearum, Vide Aranea.

Telonium.

Cura temporalium. Telonium mensa publicanorum, vbi vectigal exigitur: vnde Mattheus vocatus est à Chri- ſto. Mat. 9. a. Mar. 2. b. Luc. 5. f. designare potest curā rerum temporalium & mundanarū. Glo. ord. f. Luc. 5.

Telum, uide Tacere.

Temerarius, Temeritas, Temere.

Emerarius, dicitur, qui nullo adhibito consilio credit, aut aliquid aggreditur. 2. Reg. 6. b. Eccl. 10. 5. a. Eccl. 1. 9. d. Acto. 19. g.

Temo.

Crux Christi. Temo naus est instrumentum in puppi ipsius naus, quo naus regitur & gubernatur in suo motu. Potest designare crucem Christi. Non tamen inuenitur in sacra scriptura. Chryf. de verb. Iſa. ho. 4.

Temperare, Temperamentum, Temperatura.

Temperare est rem suo ordine ac mensura administrare. Temperamentum autem & tem- peratura dici solet mixtura, quæ fit ad colligandos lapides in ædificio.
Temperat dominus potum cum fletu. psal. 101. quum alios ab exterioribus introrsum tra- hitur: fletus vero ab interioribus in exteriora reprobatur. Potus enim ab exterioribus interius tra- hitur: fletus autem ab interioribus exterius emanat.
Temperavit Isaac dolorem ex morte matris dilectione Rebeccæ: quia amorem synagogæ mutauit Christus in amorem ecclesię. Gen. 24. g.
Temperatura luti. Eze. 13. b. designat firmitatem veritatis, sine qua ruit ædificium humanæ mentis.
Temperat Nabuchodonosor vineas & Arjetes in muros Tyri: quum diabolus varias disponit tentationes. Eze. 26. b. Glo. inter. f. Eze. 26.

Tempeſtas, Procella.

Tempeſtas est aliquando quidem ipsum tempus: sed peculiariter tempeſtates sunt, quibus grandines, procellæ, magnaq; vis ventorum, & cætera similia feruntur impetu.
Tempeſtas aliquando dicitur iudicium, & vis Dei contra diabolū: & diuina vindicta: vn- de tempeſtas rutilante cœlo erit in iudicio. Mat. 16. a. Iob. 27. d. 36. b. psal. 49. 82. Pro. 1. c. Iſa. 7. d. 29. b. 66. e. Iere. 23. e. 30. d. Thre. 5. b. Eze. 13. b. Nahum. 1. a. Procellæ etiam sonantes. Iob. 28. d. designant prædicationem futuri iudicij.
Tempeſtas quandoq; significat impetum tentationis. Mat. 8. Luc. 8. d. Iſa. 32. a. 38. c. Ion. 1. a. Et perſecutiones fidelium, quæ fiunt per infideles & potentes seculi: item ſeditiones. Iob. 37. b. psal. 54. Hiero. f. Iſa. 66. Aug. 1. q. in euāg. 20 Gre. 18. mo. 11. & 19. mor. 6. Ruy f. ps. 82. Ori. in diuer. ho. 6. Hiero. f. Ion. 1. Gre. 27. mor. 20. psal. 54.

Arno f. ps. 106. Aug. f. ps. 80. Geor. vene. canti. 2. ton. 6. cap. 9. Aug. f. ps. 64. Arno. f. ps. 16.

psal. 54. 106. Et tempestas in abscondito est tribulatio cordis. psal. 80. Tempestas etiam fuit persecutio Iudæorum in Christum, & ipsa passio. psal. 54. 68. Et propter Ionam, hoc est propter Christum orta dicitur esse tempestas. Ion. 1. d. Hoc est, voces & tumultus Iudæorum: & persecutiones ante passionem.

Procella interdum significare potest statum peccati. psal. 106. Statuit procellam eius in aurâ.

Templum.

Templum est domus Deo consecrata, & ad eius cultum dedicata: quod & ædes dicitur. Aliquando autem tabernaculum appellatur templum. Fuit autem in Iudæa successiue triplex templum. Primum templum Salomonis: deinde templum Esdræ: tertium templum Herodis magni, qui iuxta Iosephum erexit templum novum à fundamentis: cuius structuram ostendebat apostoli Christo dicentes. Mar. 13. a. Magister aspice quales lapides, & quales structura.

Templum Dei in primis dicitur Christus, aut eius humanitas, seu caro. 3. Reg. 6. a. psal. 11. 17. 64. 67. 138. Ionæ. 2. c. Mat. 12. a. Ioan. 2. d. Et templum sanctificans aurum, est Christus sanctificans laudes & orationes, quæ per ipsum offeruntur. Mat. 23. b. Geo. ven. cæti. 1. ton. 7. cap. 33.

Templum Dei aliquando dicitur ecclesia. psal. 10. 17. 44. 47. 64. 67. 7. 8. Isa. 6. a. Iere. 30. d. Eze. 40. g. 43. a. Haba. 2. d. Zach. 6. c. 8. c. Nat. 21. b. 2. Thes. 2. d. In hoc templo inuenitur Christus. Luc. 2. g. Hoc est templum, in cuius ædificatione non auditur malleus: in cuius etiam constructione concurrunt gentiles ad fidem venientes. 3. Reg. 5. a. 6. c. 9. b. Erat autem templum vni: ut vnitas ecclesiæ designaretur. Templum etiam est totus ordo ecclesiæ: quando videlicet temporalia etiam ad contemplationem æternitatis ordinantur. 1. Reg. 2. g. Vt autem tabernaculum synagogam, ita templum ecclesiæ significat.

Templum præterea dicitur cælestis patria. 1. Reg. 2. g. Ion. 2. d. Haba. 2. d. Mala. 3. a. Hoc est templum in quo non auditur malleus. 3. Reg. 6. a. De hoc dicitur: Dominus in templo sancto suo: dominus in cælo sedes eius. psal. 10. 4. 4. 64. 67.

Templum Dei sæpe dicitur sancti: & quælibet anima fidelis, in qua Deus per gratiâ suam & amorem habitare dignatur. 1. Reg. 2. g. psal. 64. 78. 137. Isa. 6. a. Eze. 40. g. Haba. 2. d. Mach. 7. c. Marth. 21. b. 2. 4. a. Ioan. 14. c. 1. Cor. 3. d. 6. d. 2. Cor. 6. d. Templum autem dans apostolus spiritui sancto, ostendit ipsum esse Deum: quia solius Dei est habere templum.

Templum præterea Dei est sacra scriptura, & spiritalis intelligentia scripturarum. 1. Reg. 1. d. 2. g. 3. a. Mat. 23. b. Et etiam lectio legis veteris. Isa. 22. d. Tepli autem mensura est legis dispositio. Exo. 30. b. Templum quoque interius sunt secretiora mysteria. Eze. 41. c.

Templum apertum est fides manifestata in mundo: Is etiam, qui confitetur fidem, templum apertum est. Apo. 12. a.

Templum desertum à Christo est synagoga: in qua prius habitabat, antequam in infidelitatem incidere. Luc. 20. a.

Templa etiam dicebantur idolorum: & templum Dagon est anima infidelis idololatriæ superstitutione polluta. 1. Reg. 5. a. Et delubra voluptatis sunt demonum, aut hæreticorum habitacula. Isa. 13. b. 2. 7. c. 35. a. Delubra autem montium sunt, quæ erigunt hæretici contra Dei templum: quæ & phana dicuntur. Eze. 6. Hofe. 8. d. Ioel. 3. b.

Templum domini, templum domini, templum domini, dicentes. Iere. 7. a. sunt, qui de exteriori Dei cultu gloriantur: de interiori minime curam habentes. Et dicunt illud triplicato mendacio, qui fidere volebant in templo absque opere. Templum autem domini triplicatum dicitur ipse Deus, propter tres personas. Ipse enim dominus Deus omnipotens est templum illius ciuitatis supernæ Hierusalem. Apo. 21. g.

Tempus, Temporalis, Temporaneus.

Tempus est interuallum motus cælorum, quod à nobis dignoscitur, præcipue per solis & lunæ cursum, ac per suas partes diuiditur. Tempus autem aliquando dicitur ætas. Deut. 22. a. Lægo viuas tempore. Afflictio. psal. 36. In tempore malo. Hora. Gen. 24. g. Eo tempore deambulabat Isaac. Dies. Leui. 15. c. Tempore sanguinis menstrualis. Annus. Nu. 24. a. 34. c. Ipse erat eo tempore rex Moab. Curfus. psal. 103. Fecit lunam in tempora. Tempus definitum. Gen. 21. a. Tempore quo prædixerat Deus. Impletio. Gen. 25. c. Iam tempus pariendi aduenerat. Interuallum. Exo. 9. a. Constituitque dominus tempus. Mora. 40. a. Gen. Aliquantulum temporis fluxerat. Opportunum. Gen. 29. b. Nec est tempus ut reducatur. Status. Deut. 32. f. Longo tempore perseueratis. Terminus. 3. Reg. 18. e. Illis prophetantibus uenerat tempus.

Tempora diuersa. Gen. 1. b. iuxta variam acceptionem luminarium accipiuntur: sed in primis designant annum placabilem Dei: quod tempus dicitur tempus beneplaciti Dei: quod est tempus incarnationis & passionis Christi. psal. 68. quod dicitur tempus acceptabile. 2. Cor. 6. a. Secundum hoc tempus descendeat angelus in piscinâ. Ioan. 5. a. quia cum venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum. Gala. 4. a. Isa. 49. c. Et tempus tribulationis Christi est tempus passionis eius. Iere. 15. c. Tempus multum, post quod mortuus est rex Aegypti. Exo. 2. d. Est temporis plenitudo, quando Christus

Arno. f. ps. 106. Hil. f. Mat. cano. 12. Hier. f. Zach. 1. Aug. 1. q. i. euang. 34. Ori. f. Mat. ho. 15. & f. Luc. ho. 15. 18. Hiero. epist. Quis dicitur & ad Læra. & f. Haba. 2. & f. Zach. 1. Aug. f. ps. 44. Gre. f. l. Reg. 2. Geor. vene. canti. 1. ton. 7. cap. 33. Tho. 1. 2. q. 102. ar. 4. Gre. f. l. Reg. 2. Hier. f. Ionæ. 2. Hil. f. ps. 64. 137. Philo. de nobilitate Arno f. ps. 78. Aug. epist. 17. 66. Gre. l. Reg. 2. Ori. f. Mat. ho. 25. Hier. f. Isa. 22. Rup. 7. f. apoc. Amb. f. Luc. 20. Gre. l. l. Reg. 5. Hiero. f. Isa. 13. & f. Eze. 6. Glo. ord. f. Iere.

Ori. gen. ho. 1. Hil. f. ps. 68. Amb. de sacramentis. Hier. & Aug. f. ps. 68. Glo. ord. f. Exo. 2. Aug. f. ps. 101.

Persecutio iudeorum in Christum.

Status peccati.

Christus. Humanitas Christi. Caro Christi.

Ecclesia militans.

Ecclesia triumphans.

Sancti. Animæ fideles.

Sacra scriptura. Lectio legis, veteris mysteria.

Fides.

Synagoga.

Templa idolorum. Animæ infideles. Habitacula hæreticorum.

Deus.

Tempus incarnatio nis & passionis Christi.

Christus vicit diabolum. Et tempus opportunum, & tempus miseræ est tempus gratiæ, & tempore incarnationis Christi. psal. 31. ior. 144. Tempus etiam in quo Deus recordat generis humani, est tempus redemptionis per Christum factæ. Iob. 14. d. Et tempus, quo parturiens peperit, erat tempus natiuitatis Christi. Mich. 5. a. Tempus etiam serotinum est tempus aduentus Christi. Zach. 10. a. In tempore suo produxit Deus Luciferum. Iob. 38. d. Quando misit filium suum in plenitudine temporis.

Tempus nouæ legis & conuersionis gentium.

Tempus conuersionis.

Tempus prædicationis.

Tempus remissionis. Tempus abscondendi se per se. ab intellectu & à lege.

Tempus contemplationis.

Tempus iudicij. Aduentus spiritus sancti. Contemplatio post actionem.

Tempus iudicij & punitionis Dei.

Perfecta penitentia.

Tempus operandi.

Tempus remissionis.

Tempus vite prædicationis.

Comminatio Dei.

Tempus prosperitatis & aduentus & aduersitatis.

Tempus requirendi dominum est tempus nouæ legis. Hofe. 10. d. Et tempus in quo parturiens peperit, est initium ecclesiæ ex gentibus. Mich. 5. a. Et tempora Christi sunt tempora conuersionis gentium. Isa. 33. a.

Tempus domus dñi ædificandæ est, quum primum conuerti ad Deum possumus. Agge. 1. a. Qui tamen negligunt conuerti, dicunt: Non idem venit tempus domus Dei ædificandæ.

Tempus primum, primam Christi prædicationem designare potest. Isa. 9. a. Et tempus partus ibicum est tempus prædicationis. Iob. 39. a. Temporibus autem suis dat Deus pluuia, quum facit prædicari sic, ut proficit auditoribus. Leui. 26. a. Et dicitur temporanea pluuia. Iere. 5. f. Et temporanea imber sunt fundamenta fidei, & cognitio ex parte. Hofe. 6. a.

Tempus putationis est tempus remissionis: & tempus abscondendi, si quid superfluum & minus vtile fuerit in sensibus vel intellectibus. Cantic. 2. c. est tempus, quo iam securis ad radices arborum posita est: ut mali abscondantur, & in ignem mittantur. Tempus etiam putationis fuit in aduentu Christi, quando amputata sunt à lege omnia, quæ non amplius erant ad literam obseruanda. Tempus etiam opportunum est tempus emendationis. psal. 31. Tempus ingrediendi sanctuariu. Leui. 1. 6. a. Est tempus vacandi contemplationi: Ad idem referri potest tempus consecrationis sacerdotum. Leui. 8. g. Tempus etiam ridendi dici potest tempus contemplandi diuina: tempus autem flendi, tempus considerandi seipsum. Eccl. 1. 3. a.

Tempore suo dat lignum fructum suum. psal. 1. Hoc est tempore iudicij: vel postquam clarificatus est Christus, misit spiritum sanctum, & instituit ecclesiâ. Et tempore suo infertur aceruus tritici. Iob. 5. b. Quum quis post opera vitæ actiua, se tradit contemplationi.

Tempus Babylonis est tempus iudicij, & punitionis malorum. Isa. 4. a. Dicitur etiam tempus malum. psal. 36. Est tempus visitationis. Iere. 8. e. 10. c. Et tempus vultus Dei: quando Christus apparebit, ut iudex. psal. 20. Hoc est tempus, quod Christus dicitur accipere. psal. 74. Et tempus statutum. Iob. 12. a. Tempus etiam furoris Dei est tempus iudicij, aut vindictæ in malos. Iere. 18. d. Hoc tempus vocauit Deus aduersus animam. Thre. 1. e. Ezech. 7. b. Et tempus Nabuchodonosor & terræ eius est tempus destructionis Babylonis, aut potestatis diaboli. Iere. 27. b. Et tempus gentium est dies iudicij: qui ad oes spectat gentes. Eze. 30. a. Et dicitur tempus afflictionis. Eccl. 1. 12. a.

Tempus regis vnus, & tempus hominis dicuntur esse septuaginta anni. Isa. 23. d. Et designat perfectam penitentiam.

Tempus amandi est, ut post Deum amemus liberos, uxorem & propinquos. Et tempus odiendi eos est in martyrio: quum pro Christi confessione rigidus pietas oppugnat inimica. Vel certe tempus amandi legem & legalia erat ante aduentum Christi: & tempus odiendi ea est, enangelij gratia succedente. Eccl. 1. 3. d.

Tempus belli est in hac vita, quæ militiâ est super terram: tempus pacis in futura. Eccl. 1. 3. d. 3. b. Iob. 38. c.

Tempus fructuum vineæ est transacta pueritia, adolescentia, & iuuentute, quando iam adest virilitas: vel quum quis iam debuit profectum habere in verbo Dei. Mat. 21. d. Vel est tempus pphetarum: quo tempore vinea Israel expectata est ut faceret vinas, & fecit spinas. Isa. 5. a. Et tempus ficum est tempus operandi in pace. Mar. 11. b. Ille autem est perfectus, qui etiam tempore tribulationis operatur. Tempus quoque mensis nouorum est tempus laboris. Exo. 34. c. Et tempus faciendi est tempus operandi: & tempus aduentus Christi: quod non est præcipiendi: ut tempus legis veteris: sed operandi. psal. 118. Isa. 49. 2. Cor. 6. a. Tempus partus Hebræarum. Exo. 1. c. est tempus conuersionis animarum, & bene operandi.

Tempore omni iudicantes iudices instituti à Mose. Exo. 18. d. sunt facientes iusticiam in omni tempore.

Tempora tria anni, quibus apparere debebat omne masculinum in conspectu domini. Exo. 34. c. Erant Ver, Aestas & Autumnus.

Tempus plantatus, quod fuit septuaginta dierum. Gen. 50. a. designat tempus remissionis in septenario.

Tempus multum seruatorum patris familias. Matth. 25. b. designat longam vitam concessam prædicatoribus.

Tempus constitutum ad plagam. Exo. 9. a. 13. b. est comminatio facta à Deo ad peccatores, ut excitentur ad penitentiam.

Tempus vtrunq; est tempus aduersitatis & prosperitatis. Exo. 13. d. Idem designatur, quando dicitur psal. 33. Benedicam dominum in omni tempore. Tempora etiam lunæ sunt tempora persecutionis & pacis ecclesiæ. psal. 103.

Tempus

Gre. f. ps. 31. & 128. mor. 8. Hiero. f. Mic. 5. & f. Zach. 10. & f. Iob. 38.

Hiero. f. Mich. 5.

Glo. ord. f. Agge. 1.

Hiero. f. Isa. 9. Gre. 30. mo. 19. Ori. f. Leui. ho. 16. Ily. c. f. Leui. 26.

Ori. f. canti. ho. 2. 4. Gre. f. canti. 2. Ber. f. canti. ser. 58. Ru. f. canti. 2.

Arno. f. ps. 31. Glo. inter. f. Leui. 16. Ricar. de f. victo. de secur. cõscientiæ. 35.

Hila. f. psal. 1. Aug. f. ps. 11. Gre. 6. mor. 28.

Hiero. f. Isa. 14. & f. Iere. 8. Ori. f. ps. 36. ho. 3.

Hiero. f. Eze. 30.

Glo. ord. f. Isa. 23.

Hiero. f. Eccl. 3.

Hiero. f. Eccl. 3.

Ori. f. Mat. ho. 16. 19. Hiero. f. Isa. 18. Amb. f. ps. 118. ser. 16.

Glo. inter. f. Exo. 18.

Glo. inter. f. Exo. 34.

Glo. ord. f. gen. 50.

Ori. f. Mat. ho. 33.

Basil. f. ps. 33. Amb. 4. Exac. 2.

Hic f. Amos. 4. Tempus malum est tempus, quo mali praevalent aduersus bonos. Amos. 5. c. Mich. 2. b. Et tempus tribulationis est, in quo iusti affliguntur a malis, & confunduntur. psal. 36. Tempora quoq; quae non sunt abscondita a Deo, sunt tempora huius seculi. Iob. 2. 4. a. Posuit etiam Deus tempus tenebris, hoc est, modum iniquis, quo iniqui esse desistant. Iob. 28. a. Temporaneum est fructus praecox: & designat Iudaeos, aut haereticos: qui deuorati sunt a diabolo antequam resipiscerent, cum superbirent. Isa. 28. a. Tempus siccitatis est tempus, in quo est defectus verbi Dei. Iere. 17. b. Tempora priora erant tempora legis Moysi: quae dicit meliora, qui legem praefert euangelio. Eccl. 7. b. Tempus plangendi, hoc est, afflictionis est in hac vita: tempus saltandi, hoc est, gaudendi in futura, quantum ad bonos. Tempus amplexandi erat in lege veteri: tempus abstinenti in noua. Tempus etiam amplexandi sapientiam in contemplatione: & tempus abstinenti ab amplexibus est in cura corporis occupari. Eccl. 7. 3. a. Tempus & tempora & dimidium temporis. Dani. 7. g. tres anni cum dimidio sunt, quibus Antichristus affliget sanctos. Tempus etiam modicum, quo soluetur diabolus, est tempus Antichristi. Apo. 20. a. Tempus quo struthio erigit alas in altum. Iob. 39. c. Est opportunitas hypocritae, qua suas cogitationes superbiendo manifestat. Tempus senectutis est tempus veteris hominis. psal. 70. Et tempus immunditiae leprosi est tempus, quo quis in turpitudine peccati existit. Leui. 13. f. Tempus etiam malorum est tempus peccati. Iere. 15. c. Et tempus diuertentium daemonum. Et tempus Hierusalem est tempus iuuetutis & peccati. Et dicitur tempus amantium: quia daemones & haeretici animam cupiunt peruerrere. Eze. 16. a. Tempus etiam iniquitatis extremae erit, quando refrigescet caritas. Eze. 35. b. Et tempus menstruale est tempus idololatriae. Leui. 15. d. Tempora vitae constituta bestijs erant vsq; ad tempus & tempus. Dani. 7. d. Tempus vernum. Exo. 34. Vide Ver.

Temulentus, uide Ebrius. Tendere, uide Expandere. Tendere, Tentorium, uide Tabernaculum. Tenebrae, uide Caligo. Tener.

Galati. lib. 2. cap. 7. Tenerum dicitur, quod est molle ac recens. Tenellus dicitur Christus. Pro. 4. a. Quia molles carne bene apti sunt mente: & ipse doctus est a patre. Teneritudo agni aut vituli ad munditiam vite refertur: & designare potest implentem legem: & eum, qui totus cedit in sinum Dei. Designat etiam quicquid in terris amabile est, quod est Deo offerendum. Gen. 18. a. Tenerrimi haedi innocentiam significare possunt: & etiam imperfectos: & peccatores ex duobus populis, sed dociles. Gen. 27. a. 33. c. Teneritudo ramorum ficus. Mat. 24. c. designat profectum bonorum operum, qui prius erat absconditus: vel ipsos homines in spiritualibus proficientes. Tenuera filia Babylonis. Isa. 47. a. deliciarum affluentiam designat. Vel tenera filia Deus vocat. quando dilecta vnuscuusq; animam a laboriosis huius mundi seruitijs reuocat: ne dum exterioribus actionibus afficitur, ab internis desiderijs obduretur. Sed Chaldaeorum filia mollis & tenera non vocatur: quia mens prauis desiderijs dedita in eo, quem anxie appetit, huius seculi labore relinquitur: vt foris mundo velut ancilla seruiat, quae intus Deum vt filiam nequaquam amat.

Tenere.

Tenere est apprehendere, capere, detinere & possidere. Item custodire. Prouer. 18. d. Qui autem tenuerit adulteram, stultus est. Delectare. Isa. 51. d. Gaudium & laetitiam tenebunt. Impedire. psal. 118. Defectio tenuit me. Intellegere & scire. Prouer. 3. c. qui tenuerint eam beati. Obtinere. Iudith. 9. b. Tenuit pedes eorum abyssus. Occupare. Exod. 25. b. Tenebit longitudo eius cubitum ac femissem. Recordari. Apo. 2. g. Quod habetis, tenete donec veniam. Rege. 2. Reg. 6. a. Tenuit eam, quoniam calcitrabant boues. Teneri, Obligari. Nu. 3. b. Nec obnoxia tenebitur sponsoni. Tenere dicitur Deus: quando aliquid graue operatur: & tenet cervicem alicuius, quando elationem, quam in infimis habuit, distractione suae percussione inclinatur. Iob. 16. c. 38. b. Tener Deus vultum solij sui. Iob. 26. b. quando secreta iudicia celat. Et quia nobis in hac vita regni eius gloria, non quanta intrinsecus habetur, agnoscitur. Tenebat Deus fortitudinem suam. Isa. 27. b. quando non mittebat filium per incarnationem: quem tamen se missurum promiserat.

Tenere

Scruians Deus Tenere interdum, custodire vt tenebat dextera Dei Christum. ps. 138. hoc est, diuinitas humanitatem: vel Christum quem libet fidelem, ne decidat. Ita dicitur tenere septem stellas, cetero uando praelatos a lapsu. Apoc. 2. a. Tenet etiam manum dexteram nostram, quando constanter facit nos bene operari. ps. 72. Luc. 8. g. Expulso synagoga electis humilibus Tenuit dominus extrema terrae. Iob. 38. b. qui in fine seculorum ad desinituram iam, & alienigenis regibus subdita synagoga venit: atq; ex illa impios excusit: quia spualia fidei praedicamenta reuocantes, etiam a carnalis sacrificij gloria repulit. Vel certe extrema terrae tenuit: quia ex Iudaea paucos abiecit & humiles elegit. Extrema terrae tenuit: quia legis doctores deseres, piscatores sumpfit. Potest diuinitatis Christi. Tenens seu habens Moses in manu virga. Exo. 4. a. est Christus habens potentiam diuinitatis. Est etiam habere pastoralis custodia. Ad haec referri potest tenere baculum in manibus. Exo. 12. b. Pastoralis cura Collatio legis nouae Tenens Moses tabulas legis, quae non sunt fractae. Exo. 34. d. designat collationem legis nouae per Christum, quae vsq; in finem seculi est duratura. Exequi desiderium Tenere in manibus adipe. Leui. 7. d. est in opere seu executione habere desiderium: vel carnalis luxuriam refragare. Operari verbum Dei Tenere gladium plus est quam habere: vt tenent gladios, qui habent verbum Dei, & secutum ipsum viuunt. cant. 3. c. Tenet autem Christum, hoc est, verbum Dei, aliter quidem spualia, quae dicit. cant. 3. b. Tenui eum, & non dimittam. Et Isa. 64. c. Non est qui teneat te, per amorem videlicet, & vinculis charitatis, & mentis affectu. Sic tenuerunt mulieres pedes eius post resurrectionem. Mat. h. 28. b. Tenet autem eum sponsa fidei firmitate, & deuotionis affectu: nec teneret, nisi teneretur. Eius caput non tenent mali: nec haeretici. Colos. 2. d. Alter uoluerunt tenere verbum Dei scribae & pharisaei, volentes opprimere ipsum verbum, & reuincere: sed non potuerunt. Mat. 21. d. Tennerunt autem Dauid Allophyli in Geth, designantes capturam Christi. ps. 55. in titulo. Tenere dicitur fœdus Dei, qui legem eius obseruant. Isa. 56. b. Et tenet iustus viam suam, quum ad amorem coelestium robustius stringitur, sciens quia bonis desiderijs praemia aeterna non deerunt. Iob. 17. b. Adhaerere exemplis. Tenere dicuntur lacinias, qui aliorum adhaerent exemplis. thre. 4. c. Et tenet populi Iudaeos, quum gentiles adhaerent apostolis. Isa. 14. a. Iudaei credituri Tenens Moses caudam colubri. Exo. 4. a. designat populum Iudaicum crediturum in fine seculi. Extremo tempore. Tenentes adolescentem discipulum Christi sindone. Marc. 14. c. sunt laudantes initia bonae conuersationis. Timor contemptus Tenet pauor contemptum. Iob. 4. c. quia cum subtilitatis intimae arcaha percipit, unde se apud seipsum fortem credit, inde ante conspectum iudicis titubauit. Distractionem quippe diuinæ iustitiae contemptantes, etiam de ipsis operibus iure pertimescimus, quae nos fortia egisse putabamus. Tenere paruulos Babylonis, qui refragant paruas cogitationes. ps. 135. Tenens Iacob plantam Esau manum. Gen. 25. d. designat legem astringentem populum Iudaicum, ne deflueret. Tenens etiam Agar manum Imaelis filij sui. Gen. 21. a. c. est lex sustentans Iudaeos: vel ecclesia cooperans nostris actibus. Minores corrigentes maiores Tenere volens Oza arcam sapientem. 2. reg. 6. b. designat minores volentes corrigere benefacta maiorum, quae ipsi non intelligunt. Transgredi totam legem. Teneri mundissima lepra. Leui. 13. b. est totam transgredi legem: vt populus gentilis: qui non expellitur, sed mundus iudicatur: quia legis iugo subiectus non erat. Tenentes seruos Dei missos a rege. Mat. 22. a. sunt contentionibus verborum irretientes simplices nuncios veritatis. Mali doctores. Tenentes legem Dei, qui nescierunt dominum. Ier. 2. b. sunt scribae ignorantibus Christum, & mali doctores, qui deuorant plebem Dei. Laudare Dei vocem. Tenent psalterium & citharam, qui voce, non corde laudant Deum. Iob. 21. b. Cupiditates. Teneri febribus focum Simonis Petri. Luc. 4. g. est carnem cupiditatibus occupari. Praes peccatoris Tenent torfiones peccatorem. Isa. 13. b. quia non potest effugere poenam, quam in propria conscientia sentit. Teneri etiam dicitur laqueo, qui Dei vindictam euadere nequit. Isa. 24. c. Tenetur etiam planta impij laqueo, quando non potest se a peccatis explicare. Iob. 18. b. Imperium diaboli. Tenens sceptrum in domo voluptatis est haereticus: vel diabolus: & etiam tenens sceptrum in Alcalon. Amos. 1. a. Defensio malorum Tenentes se sicut Leuiathan. Iob. 41. b. sunt iniqui, qui ad defensionem iniquitatis pari culpa eo magis constructi sunt, quo se sibi per omnia similes esse meminerunt. Infidiatores Tenens Ioaab dextera manu metum Amase, & mittens manum sinistra ad gladium. 2. reg. 20. c. designat eum, qui quasi ex benignitate blanditur, & latenter ex malitia percutit. Impedientes praedicationem. Tenentes vetos ne flaret super terram. apoc. 7. a. sunt impedientes praedicationes, ne praedicent. A scribere bona opera Christo Tenentes fratres Ioseph munera in manibus. gen. 43. f. sunt offerentes bona opera Christo, caq; illi adscribentes.

kk Tenere

Tenere folium gloriae, vide Cathedra.
Tenere remum, vide Remiges.
Tenere arcum, vide Sagittarius.

Tentare.

Tentare est, quasi manu extensa aliquid experiri, & exquirere ac probare: & rem non intellectam atq; incertam aggredi. Item de ihere. i. Cor. 10. c. Non patietur vos tentari.
Tentare dicitur Deus Abraham, vel alium non ut eius virtus Deo, sed sibi & alijs manifestetur: & tentat ut sciat, hoc est, ut scire nos faciat. Et tentat te Deus, ut nota fierent, quae erant in animo tuo: unde hoc tentare est manifestare. gen. 22. a. Exo. 15. d. 16. a. deut. 8. a.
Tentatio, qua Christus tentavit Philippum. Ioan. 6. b. ignorantiam illius, & populi Iudeorum circa mysteria declarabat.
Tentare interdum est insidiari: & tentare dicitur Deus ille, qui quanta potest parte periculi se non expedit, & illic poscit miraculum Dei, ubi non nihil proficere potest humanae rationis ope; quae in promptu sit. Tentant etiam Deum, qui prouocant ipsum ad iram. ps. 77. C. Ouerfi sunt, & tentauerunt Deum. Et qui suggerunt. Num. 14. d. Tentauerunt me iam per decem vices.
Tentare Christum est detrahere Christo. i. Cor. 10. b. Tentabant autem Pharisei Christum insidiantes: Tentabant etiam ipsum potius de diuinitate quam de carne. Matth. 16. a.
Tentatur Christus statim post baptismum. Matth. 4. a. ut tentatione sua indicet in sanctificationis nobis maxime diaboli tentamenta grassari: quia victoria ei magis est exoptata de sanctis.
Tentat etiam Deus post transitum maris rubri in Mara. Exo. 17. a. Ut baptizati probati fiant in virtutibus.
Tentatio dicitur locus petrae Oreb, ubi erant aquae amarae. Exo. 17. a. quia certissimum experimentum est animae in labore atq; amaritudine.
Tentatio humana est confidendo in Deo diffidere homini. i. Cor. 10. c.
Tentator dicitur diabolus. Matth. 4. a. Accedens tentator.

Tenuis, Attenuare, Extenuare.

Tenuis est exiguum, & paruum, ac subtile: ut tenuis filum. Attenuare autem est tenuem reddere.
Tenuissimus puluis aromatatum. Exo. 30. d. designat subtilem examinationem virtutum.
Tenuis etiam aura subtilitatem indicat spiritualium. 3. reg. 19. c.
Attenuari dicitur spiritus. Job. 17. a. nempe timore iudicij: quia electorum mentes, quo amplius extremo iudicio propinquare se sentiunt, eo ad discutiendas semetipsas terribilius contremiscunt: & si quas in se carnales vnquam cogitationes inueniunt, poenitentiae ardore consumunt: nec cogitationes suas dilatarum carnali voluptate permittunt: quia eo semetipsos diiudicantes subtilius feriunt, quo districtum iudicem praestolantur vicinum.
Attenuati oculi suspicientes in excelsum. Isa. 38. c. dicuntur, vel deficientes in contemplatione, quasi reuerberati: Vel etiam subtiles facti.
Attenuata dicitur gloria Iacob. Isa. 17. a. quando Iudaei perdiderunt Deum & templum & prophetas. Sic dicitur attenuari robur eius. Sopho. 2. d. Non attenuatur vero gloria Iacob, quando crescit in ecclesia. Iere. 30. d.
Tenuitas, quam mittit dominus in pinguibus est, quum daemones aut haeretici relinquunt a suis. Isa. 10. a.
Attenuari dicuntur flumina Aegypti, quum confunduntur errores philosophorum. Isa. 19. b.
Tenuis specie famem verbi Dei significant. Exo. 41. a. Attenuari autem fame dicitur robur iniqui. Job. 18. c. quando eius anima nulla interni cibi refectioe pascitur. Attenuatur etiam frater, quum per desidiam perdit spiritalis diuitias. Leui. 25. d. e.

Tepidus.

Tepidum dicitur, quod est medium inter calidum & frigidum. In spiritualibus autem tepidus est, qui fidem suscepit, sed malus est moribus: estq; peior frigidus infidelis. apoc. 3. c.

Terebinthus.

Terebinthus est arbor nigrum lignum cum splendore proferens, habensq; in buxi speciem soliditatem: unde fit terebinthina, seu gummi genus & lachryma. Ab aliquibus autem dicitur esse lentiscus. Est arbor infrugifera, quamquam habeat minutum semen.
Terebinthus, ut habet lachrymam salubrem, crucem Christi designare potest. Iosu. 2. f. Iuxta septuaginta. Sub hac infodit Iacob idola, hoc est, Christus peccata. Hanc attulerunt filij Iacob in Aegyptum, hoc est, apostoli in mundum. gen. 43. c.
Terebinthus aut lentiscus, ut est arbor infrugifera, typus est auarorum, & idololatrarum: qui nullum proferunt vtilem fructum. gen. 35. a. Terebinthus etiam defluentibus folijs significat Iudaeos.

Iudaei haeretici Iudaeos sine recta doctrina, literae legis adhaerentes. Vel designat haeticos: vel habentes diuitias. Isa. 1. g. Hosc. 4. c. Ceterum Isa. 1. pro terebintho legitur quercus, quod ait Hieronymus esse iuxta interpretationem Symmachi.

Terecere, Tritura, Triturare.

Terecere est fricare, & tundere, ac frangere: unde tritura, quum franguntur spicae ad colligendum triticum, quod est triturare.
Terecere dicitur Deus scopa. Isa. 14. f. quando acri castigatione omnes eluit sordes. Et triturat ferris, aut rota plaustris, quum grauius castigat. Triturat vero baculo, quando leuius animaduertit. Isa. 28. g.
Tritura Christi dici possunt fideles tribulationibus purgati. Isa. 21. e.
Teri paleas est conteri malos. Isa. 25. d. Et triturai Moab est conteri diabolum. Et triturai montes est conteri superbos. Isa. 41. d. Mich. 4. d.
Triturans bos est praedicans praedicator: cuius non est alligandum os. deut. 25. 2. i. Cor. 9. b.
Tritura quoque messium est examinatio doctrinae. Leui. 25. a.
Tritura quam diligit vitula Ephraim. Hosc. 10. c. sunt labores & cura mundanorum propter vitia.
Triturant Damasceni Galaad plaustris ferreis. Amos. 1. 4. quando haeretici deceptos confirmant in erroribus.
Non tritum iter dicitur iter peccatorum: quia non est via regia, sed anfractibus & erroribus plena. Iere. 18. c.

Tergum, uide Dorsum. Terminus, uide Finis.

Terra, Humus, Terrigena.

Terra est infimum quatuor elementorum, grauis & densa, frigida & sicca, mediam mundi tenens sedem, ornata varijs plantis, & animalibus, fluminibus ac fontibus. Quandoque autem terra dici potest vsq; ad regionem aëris subtilem, in qua non sunt nubes. Terra autem interdum dicitur haereditas. Exo. 29. a. Sex annis seminabis terram tuam. Litus. Mar. 4. a. Omnis turba circa mare super terram. Mons. Amos. 4. d. Gradient super excelsa terrae. Puluis. 2. reg. 15. a. Scissa caute, & terra pleno capite. Regio. Exo. 18. a. Aduena fui in terra aliena. Sepulcrum. Job. 19. d. De terra surrecturus sum. Superficies. Exo. 16. b. In similitudinem pruinæ super terram. Verba. ps. 48. Vocauerunt nomina sua in terris suis.

Terra quandoque sumi potest pro Deo patre. Est quippe paterna mens omnium fecundissima: ut germina illa bona produceret, filium videlicet & spiritum sanctum: quibus cetera omnia huius vniuersi produxit, & totum ipsum globum. Quod filiale germen perfectio a se decretis temporum curriculo in salutem gentium dedit. Pro quo Isaïas horum sacramentorum conscius deprecabatur dicens. 45. b. Aperiat terra, & germinet saluatorem. Hoc theologi nostri de beata virgine: Hebrej de vltima archetypi mensura (quam Sachinam. i. habitationem meditam Dei in nobis, & domesticam vocant) interpretantur. Sed (ni fallor) de paterna mente merito intelligi potest: quae est filij in primis, & consequenter omnium aliarum rerum prima pululatrix. Nam de filio, qui verbum & veritas Dei dicitur, canit propheta. ps. 84. Veritas de terra orta est. Qui etiam dicitur aqua salutatis ex eadem terra scaturiens. Est itaq; haec receptiuâ omnium fecunditatum, & consequenter veluti prima parens etiam omnium pullulatiua. Et sicut haec terrae arbores, nisi plantatae sint in terra elemento, minime viuunt: sic de meliori & rationali arbore dicitur summa veritas, quod nisi sit plantata a patre summo agricola, in terra videlicet illa superna, eradicabitur. Est etiam terra haec in eternum stans a suo nunquam centro diuisa, nec ad locum alium destinata, omnibus alijs elementis & elementarijs rebus successione quadam agitata, & diuersa perentibus spatia. Est & paterna illa mens semper in se stabilis, neq; mista, neq; a centro suo dimota: etsi filius, spiritus sanctus, intelligentiq; omnes ad diuersa exequenda mitti dicuntur. Est iterum terra centrum vniuersi: est & pater centrum sphaerae intellectualis, ubiq; per suam essentiam & potentiam existens, sed in caelesti palatio aperta praesentia apparens, tanquam terra & habitatio illorum ciuium. Ad quam suspirando propheta dicebat. ps. 26. Credo videre bona domini in terra viuentium.

Terra quandoque dicitur materia prima. gen. 1. a. Exo. 20. b. 31. d. Hanc rigat fons de paradiso voluptatis: quia essentia perfundit materiam. gen. 2. b.
Terra itidem pro mundo sensibili sumi potest, ad differentiam caeli, quando sumitur pro mundo intelligibili. gen. 1. a. Sumitur etiam pro mundo, quando terra omnis dicitur esse domini. Exo. 19. a. Sumitur ite terra pro creatura, quando Deus dicitur esse logior terra. Job. 11. b. Quia creaturae modum perennitatis suae aeternitatis excedit. Et terra deserta, inuisa & inaquosa dicitur mundus sine Christo & eius doctrina. ps. 62. Terra etiam tribulationis & angustiae dicitur hic mundus. Isa. 30. b. 32. a. Iere. 4. b. Eundem designat terra aquilonis. Zach. 6. b.

Oris ps. 36. ho. 2. 3. & f. lo. ho. 2. & f. num. ho. 3. Terra quam dat dominus possidendam, est aeterna felicitas. gen. 12. a. 15. d. 26. a. 49. c. Exo. 3. b. 6. a. 12. 13. 20. b. 32. 33. Iosu. 1. b. Hæc dicitur terra Dei, & terra viuientium. ps. 11. 15. 24. 26. 33. 36. 51. 101. 141. Iere. 3. f. 11. a. Isa. 49. b. 58. d. Hanc terram possident mites. Matth. 5. a. Hæc est terra Chanaan, quam explorauerunt exploratores. Nume. 13. b. Ipsa est terra fluens lacte & melle. Leui. 20. d. Et terra Israel, in quam non ingrediuntur mali, est cœlestis patria: in quam inducit Deus otes suas. Eze. 13. b. 26. d. 34. d. In hac terra iniquus non mittet radicem suam. Iob. 15. c. In hac terra non parent filij stultorum & ignobilium. Iob. 30. b. Super hanc terram erit longeuus, qui honorat patrem & matrem. Exod. 20. b. Ephes. 6. a. ps. 71. In hac terra apparuerunt flores, hoc est animæ iustorum: vbi etiam audita est vox turturis, hoc est, requies, quam promittit Deus. Canti. 2. c. Hæc est terra sanctificata. Zachar. 2. d. Terra quoque Chanaan data in possessionem semini Abraham, est cœlestis patria: de qua eiectus est Chanaan. i. diabolus. gen. 17. a. Terra etiam habitabilis, vbi deficit man, hoc est, viaticum huius vitæ; est terra viuientium. Exod. 16. g. Terra quandoq; designare potest incarnationem Christi: vt quum proiectus est serpens in terram. Exo. 4. a. Et sex diebus fecit Deus terram, quum in sexta ætate ordinauit verbum suum in carnandam. Exo. 20. b. Et terra adiuuans mulierem est Christus adiuuans ecclesiam. apoc. 12. d. Terra etiam, quam operati sunt Iudæi sine fructu, est caro Christi, quam crucifixerunt, & ipsi perierunt. gen. 4. b. Et terra restituta David, est corpus Christi resuscitatum. ps. 96. in titul. Terra quoque Hus humanitatem Christi designare potest. Iob. 1. a. Et terra data in manus impij, est corpus Christi traditum in manus Iudæorum: vel corpus iusti in manus persecutorum vel diaboli. Iob. 9. c. Altare quoq; de terra domino faciunt, qui in incarnationem mediatoris sperant. Et in altari de terra oblatum munus ponimus, si actus nostros dominicæ incarnationis fide solidamus. Exo. 20. d. Et amici Iob sedent cum illo in terra. Iob. 2. d. quando incarnationem Christi cum fidelibus consistunt. Et terra fluens lacte & melle, est caro & corpus Christi, a quo fluxit sanguis & aqua in lauacrum peccatorum, & lac & mel in verum cibum vitæ & spiritus.

Terra benedicta dans fructum suum, est beata virgo Maria generans Christum. ps. 66. 84. 103. Hæc est terra promissionis, quæ protulit bœtrum Christum. num. 13. c. Hæc est terra germigans saluatorem. Isa. 45. b. Et terra quam rigat fons paradisi. gen. 2. b. Et terra sitiens aut inuia, vnde ascendit virgultum, est beata virgo Maria, quæ sicut ad Deum fontem viuum: & non fuit peruia serpenti. Isa. 53. a.

Terra dicitur ecclesia militans: quæ pacit verbo & protegit vmbraculo: quæ aperuit os suum & suscipit per confessionem sanguinem Christi. gen. 1. a. 4. b. Et hæc est terra labij vnus. gene. 11. a. Ab hac terra erigitur scala, quam vidit Iacob in cœlum. gen. 28. c. Hæc est terra sancta. Exod. 3. b. Iob. 17. c. 16. d. 38. b. ps. 15. 23. 36. 44. 71. 84. 92. 101. 134. In hac terra apparent flores. Canti. 2. c. Hæc est terra Emanuel. Isa. 8. b. 42. a. Et terra, ad quam est veniendum, est ecclesia ex gentibus. gen. 12. a. 13. d. ps. 32. 33. 45. 46. 77. 96. 142. pro. 12. b. Isa. 13. c. 14. a. 44. d. 57. c. 60. d. Matth. 5. a. Terra etiam Aegypti interdum dicitur ecclesia: in qua creuit Ioseph, hoc est, Chrs. gen. 41. g. 47. b. Eadem dicitur terra Dei, super quam adducit Deus Gog. Ezech. 38. e. Hæc est terra fluens lacte & melle. Exo. 13. a. 33. a. Iere. 11. a. Dicitur terra desiderabilis. Malac. 3. c. Terra quoq; Benjamin est ecclesia. i. reg. 9. a. Iere. 17. d. Et terra Israel desolata est ecclesia deficientibus bonis. Eze. 25. a. 27. d. 33. a. c. Hæc est terra sanctorum à qua diuiduntur increduli Iudæorum: & quam derelinquunt hæretici & peccantes. ps. 16. Isa. 26. b. 38. b. 61. c. 62. c. Iere. 9. f. 14. a. Eze. 36. d. Ioel. 2. d. 3. a. Hanc terram fundat Deus. Isa. 51. c. In hac terra fit voluntas Dei. Matth. 6. b. Et ecclesia est terra parturiens & pariens vna die. Isa. 66. c. Hæc est terra, quam nescit diabolus; in quam inducit Deus captiuos à dæmone liberatos. Eze. 32. b. Et terra, à qua eijcit Deus, & ad quam reducit, est ecclesia. Iere. 16. c. Hæc est terra absq; nube, quum caret sapientia & eloquentia mundana. Eze. 38. c. 43. a. pro. 2. d. Terra sacerdotum relicta libera à Ioseph. gen. 47. e. est terra ecclesiæ libera à censu diaboli. Terra, quam Deus appendit super nihili, est ecclesia, quam Deus fundauit in gentilitate. Iob. 26. b. Et terra clamans aduersus rectores, sunt fideles neglecti ab ipsis doctoribus, præcipue rudēs & infimi ordinis, qui contra rectoris iniustitiã in murmurariõis voces erumpunt. Iob. 31. d. Hæc terra producit fœnum iumentis, quando minores dant temporalia prædicatoribus. ps. 103. Et terra perfatur Austro, quum fideles ecclesiæ feruentibus charitatis studijs inardescunt. Iob. 37. c. 38. a. b.

Terra inanis & vacua est corpus humanum priusquam doctrinæ acciperet formam: quæ & terra replenda dicitur. gen. 1. a. Hæc terra dedit fructum suum in Christo. psalm. 60. 66. 79. 139. Profert autem difficulter fructum. Quam etiam terram inimici linguunt. Gene. 2. c. 4. 9. a. 12. a. 47. b. e. Exodi. 16. c. 19. a. 20. b. 23. a. 32. c. 33. d. psalm. 4. 7. 8. 36. 45. 59. 67. 71. 101. 103. 109. 112. 135. 140. 142. Leuitic. 11. g. 25. a. Isaia. 14. a. 18. c. 23. b. 30. c. 65. c. prouerbio. 12. b. Et terra cum germine suo est caro cum concupiscentijs: & producit bestias, quan-

Cœlestis patria;
 Incarnatio Christi
 Ghristus
 Caro Christi.
 Virgo Maria;
 Ecclesia militans.
 Corpus humanum;

Opera carnis.
 Inferi.
 Anima.
 Cor.
 Mors.
 Homo.
 Simpliciter.
 Familia.
 Homo terrenis.

bestias, quando profert prauas concupiscentias. Iob. 22. d. deuter. 27. c. Matthæ. 6. b. Hæc terra quiescit à bellis tempore Iosue, quando caro subditur spiritui post aduentum Christi. Iosu. 11. d. 14. a. Et terra viuientium designat corpora viuientium Deo. ps. 26. 51. Et terra aliena est corpus captiuæ animæ per peccatum, seu caro rebellis spiritui. gen. 15. c. ps. 136. Et terra, quam possident mites, est corpus gloriosum. Matth. 5. a. Isa. 16. Et terra gigantum designat corpora maiorum. Isa. 26. d. Terra traditur in manus impij, quum corpus permittitur persecutoribus. Iob. 9. c. Terra exultans est caro sanctorum. Et terra mota est caro profanorum, & corpus terrenum. ps. 96. Et terra interdum dicitur ipsa caro cum desiderijs suis: & etiam opera carnis. thire. 2. d. Iob. 28. a. Haba. 3. b. Ipsa est terra dans fructum suum. Leui. 26. a. Terra obliuionis est corpus peccatoris: qui Dei obliuiscitur: & à domino derelinquitur. ps. 87. Designat etiam inferos: qui sunt terra miseriæ & tenebrarum. Iob. 10. b.

Terra interdum est anima: quæ non est iam arida, sed terra, quando bonorum operu fructu producit. gen. 1. a. 9. a. 43. a. 44. c. Isa. 1. b. 55. c. Iere. 10. b. ps. 36. 66. 96. 142. Matthæ. 13. a. Et terra dans germen suum est homo vel anima bene operans. Leui. 26. a. Eze. 14. c. Hanc terram fundat Deus, vt permaneat. ps. 118. In terra habitat absque pauore, qui habet tranquillitatem animæ. Nume. 32. a. deut. 28. b. Isa. 26. d. Agge. 1. c. Et terra Saulis est cor boni discipuli: in quo fructificat semen prædicatoris. i. reg. 13. d. Quod semen cecidit in terram bonam, hoc est, in eos, qui in corde bono & optimo suscipiunt verbum. Lucæ. 8. a. ps. 59. Et anima est terra desiderabilis: quæ fit in desertum. Zach. 7. d. Et terra vbi apparent flores, est mens fortis, & firma lingua doctoris. cant. 2. c. Eccl. 12. a. Iob. 31. d. Terra suauius viuentiũ, in qua nõ inuenitur sapientia, est anima eorum, qui huius vitæ voluptatibus pascuntur. Iob. 28. b. 38. d. Hanc terram fodit equus vngula, quum prædicator de audientium corde operum suorum exemplo terrenas cogitationes excutit: & quum quicquid in mente sua terrenum versari conspicit, superductæ penitentia duris percussionibus rumpit. Iob. 39. c. Terra, quam inebriat Deus, ps. 64. est mens firma & stabilis: quæ non agitur vt mare. Vel est ipsa stabilitas, quam possidendam promittit Christus. ps. 36. Inhabita terram, & pasceris in diuitijs eius. Hanc terram vidit Isachar quod esset optima. gen. 49. c. Terra, in quam proiectur virga Moysis, designat corda credentium. Exod. 4. a. Et terra non capiens Abraham & Lot similes, est anima non potes simul habere virtutes & passionibus. Isa. 2. b. Terra vero Australis, sed arens est anima cum seruore spiritus sancti, sed sine lachrymis. Iosu. 15. d. Zach. 6. a. ps. 67. 103. 142.

Terra etiam dicitur ipse homo. gen. 6. ps. 18. 32. 65. 76. 89. 146. Matth. 13. a. Luc. 8. a. quæ terra debet timere dominum: & super hanc terram effundunt nubes imbrem. Eccl. 7. 11. b. Et simplices dicuntur terra, quando suscepto verbo vt semine fructificant. i. reg. 6. Roma. 16. d. Et interdum terra dicitur mala generis humani. Iob. 11. b. 24. b. Et terra, quam exaudit cœlum, sunt homines in ecclesia, qui doctrina irrigantur: & ipsa exaudit triticum bene operando. Hofe. 2. d. Zach. 8. c. Super hanc terram apparuit rota, quando data est lex vetus. Eze. 1. d. Et terra orientalis, ad quam abiit Iacob. gen. 29. a. sunt, qui vitiorum tenebras relinquentes, opera lucis quærebant: quam dominus noster profectus est. Terra etiam sunt simplices & minus perfecti, comparati perfectis, qui sunt cœlum. ps. 13. Terra autem domini, vbi conterit Deus Allyrium, sunt sancti calcantes dæmones. Isa. 14. f. Et sunt terra stabilis, quæ non agitur ventis, vt mare. Et siluit terra Iuda dies paucos, quum iusti quiescunt à tentationibus. i. Machi. 7. g. Terra autem iustorum, pro ipso homine sæpe sumitur, seu hominibus habitantibus in terra. gen. 3. d. Leui. 18. d. deut. 32. a. Isa. 1. a. 30. c. 34. a. Iob. 9. a. 16. d. 37. c. 38. b. Iere. 22. d. Eze. 30. c. 33. a. Eccl. 7. 11. b. Ioel. 1. b. 2. c. Matth. 5. a. Terra quoq; dicitur ipsa familia. Iob. 31. d. Si aduersum me terra clamat. Terra etiam interdum dicuntur hi, qui terrenis actibus occupati, elemosynarum & lachrymarum ope ad æternam vitam perueniunt: de quibus ps. 49. Aduocauit cœlũ de sursum, & terram discernere populum suum: quia & hi de sursum vocabuntur, qui plus cœlestia quam terrena quæserunt. Et hæc terra consistet cum cœlestibus, vt testis aduersus hypocritam. Iob. 20. d. In terra nimis imbris inundata semen abstrahitur: propter humoris autem siccitatem deficcatur: qui autem est viscosus succus semen continet & producit.

Terra propria, à qua est egrediendum, dicitur homo terrenus & carnalis, & terrena sapiens. gen. 1. a. 3. c. 12. a. 41. g. Exod. 33. a. ps. 17. 43. 45. 62. 95. 103. 146. 147. i. regum. 14. d. Iob. 11. 14. b. Iere. 8. f. 10. b. 15. f. Matth. 5. b. 10. d. 24. c. Hæc terra est scabellum pedum Dei. Isaia. 66. a. Et terra Nabucho donosor, aut Luciferi sunt mali & terreni. Isaia. 14. e. 60. a. Et terra quæ consumitur alluione, sunt, qui pericula non ferentes se labefactari dimitunt. Iob. 14. d. 16. d. 20. d. Et ferrum de terra tollitur, quando terrenis & infirmis actiones habentibus, sunt fortes defensores ecclesiæ. Filij quoque terræ dicuntur, terrena & non cœlestia requirentes. Iob. 38. a. d. Hanc terram sorbet equus, quum peccatores in suo corpore prædicator exhortado

Aug. 2. de ser. mont. in monte. Phil. 4. re. di. her. Hic. 1. 1. 1. 2. 3. Bed. 1. 1. 1. 1. 2. 3. Aug. 1. 1. 1. 1. 2. 3. Tert. de. re. iure. c. Plato 9. deut. 1. p. o. in. 1. d. m. Abr. 1. 1. 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Virtus. Terra, quam perambulauit Abraham, dicitur virtus, in qua exercentur boni in hac vita. Amb. 2. de Abra. 7. gen. 13. d.

Sensus. Terra quandoq; significat ipsos sensus: quia constitutionem corpori similem, & ferme terrenam sensus fortitus est. Item ideam ipsius sensus. Ornant autem sensum corporea & sensibilia. gen. 1. a. Ab hac terra sensum educit Deus oues suas. Eze. 34. d.

Actio terrenā. Terra quandoq; dicitur actio terrena. Iob. 8. d. vt rursum de terra alij germinetur. Quatioq; vero infirmitas actionis. Et dat Deus ad se conuersis pro terra silicem: quia pro infirma actione fortitudinem tribuit robusti operis. Gre. 16. mo. 9.

Terra extra ecclesiam. Terra non propria dici potest terra extra ecclesiam: vt terra propria sit ipsa ecclesia. gen. 15. c. Exo. 12. c. 18. a. Iere. 5. d. Et terra deuorans malos est vita & conuersatio terrena. Exo. 15. b. In terra scribi, est in poenam peccati, ad terrena condemnari. Iere. 17. b.

Humana vilitas. Terra quandoq; designat humanam vilitatem, & inutilitatem. gen. 19. c. 38. b. ps. 145. Ponitur autem saepe terra pro re vilis: vt quum argum comparatur humo. Zach. 9. a. Et confident in terra amici Iob, quando haeretici aliquid de imagine humilitatis & vilitatis ostendunt: vt dum humilia exhibent, persuadent superba, quae docent. Gre. 3. mo. 19.

Peccatum Operatio terrena. Res terrenae. Terra, quam comedit serpens, designat peccata: & curiositatem. gen. 3. c. Item possessiones & res terrenae: & cogitationes terrenae: & conuersatio corporis sunt terra, a qua est egrediendum. gen. 12. a. 26. a. Exo. 1. c. 15. b. 20. a. Isa. 42. a. Et terra Chanaan quandoq; designat ipsa vitia. Exo. 13. a. 34. b. Eze. 16. a. 17. a. Et terra aliena, est status peccati. ps. 136. Matth. 15. d. Et terra Citionum est frigiditas peccatorum. Isa. 23. a. Et terra aquilonis est status peccati, aut idololatriae: & etiam terra captiuitatis. Iere. 3. f. 16. c. Zach. 2. b. Et terra, in qua sedet filia Babylon, est operatio terrena. Isa. 47. a. Et terra est visq; ad fenestras, quando occupationes terrenae tenent prelatos ecclesiae. Eze. 41. c. Terra Sichen est in potestate, quando quis habet libertatem peccandi. gen. 34. b. In hac terra vocant nomina sua stulti. ps. 48. Significat etiam terra ipsa terrestria, seu bona terrena. ps. 68. Iob. 15. b. Quibus solis data est terra. Eadem designat terra Edom, per quam transeundum est filijs Israel: non tamen in ea immorandum. Num. 20. c.

Infertus. Terra, quae conuertitur in picem & sulphur, est infernus: qui & terra vltima dicitur. Isa. 34. b. Eze. 32. d. In hac terram proijciuntur mali: quam ignorant: quae & terra tenebrosa, & operata mortis caligine dicitur. Iob. 10. d. Iere. 16. c. Haec enim terra in qua habitamus, est terra miseriarum, sed non tenebrarum: quia multa hic corruptionis mala patimur: sed tamen adhuc in ea per conuersionis gratiam ad lucem redimus. Illa vero simul miseria & tenebrarum est: quia quisquis ad toleranda eius mala descendit, nequaquam vltius ad lucem redit. Dicitur etiam terra aquilonis. Iere. 3. c. Venient simul de terra aquilonis.

Limbus. Mors. Terra inimici, vnde reuertuntur innocentes, limbum significare potest: vel mottem. Iere. 31. c. Dicitur terra inimici, hoc est, diaboli, vel Herodis. Glo. 1. f. Ier. 31.

Haeretici Conciliabula haereticorum & philosophorum. Prosperitas mundi. Terra interdum dicuntur haeretici, & decepti ab eis. Isa. 9. d. 18. d. Et terra procul sunt conciliabula haereticorum & philosophorum: quae etiam dicitur terra falsuginis. Isa. 8. b. Iere. 17. a. De terra autem audiri dicitur vox Iudaeorum & haereticorum quasi pythonis. Isa. 29. d. Mich. 5. b. Terra etiam Chaldeorum designat eos, qui sunt superstitionibus & augurijs dediti. Ier. 50. a. Eze. 1. a. Designat etiam prosperitatem huius mundi, & abundantiam. Isa. 23. c.

Tentationes. Terra Philistijm quandoq; designat tentationes demonum: vnde non deduxit dominus populum Israel recenter egressum de Aegypto per terram Philistijm. Exo. 13. d. Eadem dicitur terra hostilis. Leui. 26. c.

In terram cadere dicitur verbum, quando contemptibilis est vita praedicatorum. Sic non debebat in terram verbum Samuelis. 1. reg. 3. d.

Terra turbata subditorum humilitatem designare potest. 1. reg. 14. d.

In terra abscondere pecuniam est gloriam nouae praedicationis obtrectatione corporee passionis occultare. Sic infodit seruus malus pecuniam in terra. Mat. 25. e.

Terram similem promittebat Raphaelis Iudeis, quam non poterat dare. Isa. 36. d. qua ratione diabolum significat, qui dixit primis parentibus. Eritis sicut Dij: quod ipse praestare non poterat.

Ananus Antichristus Insistens terrenis. Terra quae non satiatur aqua, dicitur auarus, qui non satiatur diuitijs. pro. 30. c.

Terra quae est cymbalum alarum, erit Antichristus. Isa. 18. a.

Terrigena, hoc est, filius terrae, dicitur quicunq; terrenis rebus insistit: & qui terrenas haereditates requirit: & hic pertinet ad Adam. ps. 48.

Terra Gessen. gen. 45. c. 46. 47. vide Gessen.

conuertit. Iob. 39. c. Dicuntur etiam terrigenae, qui terrena sapiunt, & primum Adam terrenum sequuntur. ps. 48. prouer. 6. b. De hac terra oritur veritas, quum peccator confitetur peccata sua. ps. 84. In hanc terram proiectus est diabolus, ne habitet in iustis, sed in terrenis. apocal. 12. c. Terra etiam calcanda est sapientia carnis. Isa. 42. a. Item voluptates terrenae. ps. 58. Et terra seon sunt mundani: & omnia, quae ad mundi voluptates pertinent. Numer. 21. 32. a. Isa. 11. a. Et terra, qua implentur putei, designant sensus terrenos & carnales: & etiam cogitationes terrenas. gen. 26. 34. c.

Terra, in qua laborandum, vt habeatur cibus, est veritas, quae non facile inuenitur. gen. 3. c. 4. b. Et terra, quam dat dominus, & in qua inuenitur cadaver, est sacra scriptura. deuter. 21. a. Quae etiam est terra fluens lacte & melle, quae potest designare peculiariter epistolas Pauli. Exo. 13. a. 33. a. Et terra cuius medullam comedunt fideles, est litera legis continens medullam spiritalis intelligentiae. gen. 45. b. Et terra possidenda est sacra scriptura intelligenda. Isa. 57. c. Eadem est terra Carmeli. Ieremi. 2. b. Haec Iudaeis est terra aenea: quia non ab eis intelligitur. Leui. 19. c. 26. d. Et terra, quam dat Moses trans Iordanem, est lex in antiquis patribus. Terra vero, quam dat Iosue citra Iordanem, est lex euangelica & beatitudo perfecta a Christo data. Iosu. 13. a. Et terra hostilis consumens Iudaeos, est euangelium eorum confundens errores. Leuitic. 26. f. Alia terra seu lutum, qualinenda est domus leprosa, est doctrina vera tradita errantibus. Leui. 14. e. Terra quoq; promissionis est via sapientiae. Et terra Iuda est doctrina veteris & noui testamenti. Isa. 19. c. Et terra, quam dat dominus possidendam, est doctrina & conuersatio euangelica. Leui. 23. b. Sicut terram comportat argentum haereticus: quia de scriptura sacra vt ipsi aliquid sciant, ex appetitu terrenae laudis laborant. Iob. 27. c.

Terra interdum significat terrenos sensus: & humilitatem literae. Hose. 1. d. Sic erat terra in templo visq; ad fenestras. Eze. 41. c.

Terra ad quam est veniendum, dici potest religio: ad quam venitur, relictis omnibus terrenis, ac etiam propria voluntate. gen. 12. a. 13. d. Et terra Iacob est monasterium. gen. 30. d. Quod etiam dicitur terra, quae non seminatur, quia caret delicijs. Iere. 22. a.

Terra, a qua est egrediendum Iudaeorum sacrificia designare potest: quae erant deserenda, vt ad terram ecclesiae veniretur. gen. 12. a. Haec est terra fructifera, verfa in falsuginem. psal. 106. Et terra Chanaan quandoque dicitur ipsa Iudaea. gen. 17. b. 26. 42. 44. 45. 47. Isa. 1. b. 1. Corinth. 15. f. Et terra, ad quam reducitur Iacob, erit Iudaea in fine mundi. gen. 28. c. Et terra falsuginis est Iudaea derelicta a Deo. Iob. 39. a. 1. reg. 4. Et terra ruinae ecclesiae erat Iudaea. Isa. 49. e. Facta est autem Iudaea terra falsuginis post aduentum Christi. Iere. 17. a. Et terra comota de loco suo, est plebs Israelitica de Iudaea finibus euulsa. Iob. 9. a. 37. b. 38. b. Et terra Dauid illi restituta, est Iudaea ad fidem veniens: & etiam gentilitas. psalm. 96. in titulo. Et terra seu puluis Sion. ps. 101. Haec est terra Hebraeorum, vnde furtim sublatu est Ioseph. gen. 40. c.

Terra, quam dedit Deus patribus Iudaeorum, est Iudaea, hoc est, confessio fidei. Ezech. 36. f. Haec est terra, de qua oriebatur panis. Iob. 28. a. Et terra firmata super aquas, est fides fumior opinionibus. ps. 137.

Terra Chanaan quandoq; significat gentilitatem. Leuitic. 14. c. Et terra, super quam stillant stillicidia, est gentilitas, cui praedicatur. ps. 64. 71. Haec fundatur in Christo, quando suscipit fidem. ps. 103. Et terra absque homine est gentilitas sine prophetis. Iob. 4. b. 38. c. Ipsa erat terra deserta, & inuis ante fidei susceptionem. Isa. 41. e. De terra cognationis Abrahae accipitur vxor Isaac. gen. 24. a. Hoc est, ex gentibus datus Christo in hereditatem. Terra coram Abraham est apertio populorum ad euangelij susceptionem. gen. 20. d. Terra item, quam implet vinea, est gentilitas. psal. 79. Terra Madian, ad quam venit Moses, typus est gentilitatis, ad quam venit Christus per praedicatores. Exod. 2. c. Terram omnem capiens Iesus, designauit ex omni gente venturos ad fidem. Iosu. 11. d. Terra etiam latissima relicta a Iosue, praefigurauit, multos conuertendos, praecipue ex gentibus post Christi passionem. Iosu. 13. a. Terra, in quam cecidit Iob est gentilitas, ad quam inopinato venit Christus. Iob. 1. d. Terra scilla est fluuijs, quando Iudaea manente arida, in gentilitate fluxerunt flumina aquae viuae, venientibus praedicatoribus tanquam fluuijs. Haba. 3. b. Zach. 11. b.

Terra visionis est contemplatio, aut contemplationis status. gen. 22. a. Et terra patrum est contemplatio spiritualium, & sacer sermo. gen. 31. a. 48.

Cum dicitur terra lugere, intelligi potest de angelo praeposito terrae, iuxta Origenem. Quod sane intelligendum est. Iere. 12. a.

Terra viuentium interdum dicitur vita praesens: vnde abscissus dicitur esse Christus. Isa. 53. c. Inde Iudaei delere volebant nomen Christi. Iere. 11. d. Dicitur etiam terra falsuginis. Iob. 39. a. quia sancti viri quandiu in huius vitae tabernaculis degunt, ad supernam patriam desiderij sui quotidianis aestibus accenduntur. Et terra Sabaa, i. captiue est peregrinatio vitae praesentis. 1. reg. 13. d.

Terra

conuersio infidelium.

Terramotus:

Terramotus dicitur, quum terra, incluso spiritu, ac exitum quarente contremiscit, magno saepe habitantium damno ac terrore.

Terramotus in passione Christi, designauit perturbationem & mutationem hominum ad Christi fidem venientium.

Aug. f. apoc. ho. 2. venientium. Matth. 27. f. Designat etiam motus seu mutationes terrenarum rerum: scilicet vt eas deseramus: & ipsam prædicationem ab eis nos auertentem. apoc. 8. b. Amb. c. Luc. 24. Terræmotus in resurrectione, designauit eleuationem fidelium futuram: & depressionem ac metum infidelium. Mat. 28. a. Hic. f. Zach. 14. Rup. f. Amos. 1. Ori. f. Mat. ho. 25. Amb. f. Luc. 21. Hic. f. Mar. 13. a. Luc. 21. c. Terræmotus in diebus Ozia, futurum iudicium præfigurauit. Zach. 14. a. Designauit etiam terræmotum factum in passione Christi. Amos. 1. a. Terræmotus quandoq; significat perturbationem hominum, propter contrarias opiniones: & etiam tentationes. Et terræmotus per loca fict, quando multi separabuntur à fide. Matth. 24. a. Luc. 21. c. Terræmotus magnus nouissimam persecutionem ecclesiæ, iuxta finem mundi designare potest: & secundum qd est terræmotus in apertione sexti sigilli, designat perturbationem factam in vltima euerfione Hierusalem. apoc. 6. c. n. c. Vel designat translationem rerum à corruptibilitate in incorruptibilitatem. apoc. 16. a.

Terrere, Terror, Exterrere, Conterrere. Consternare, Terribilis.

TERRERE est timorem alicui incutere. Terribile autem est, quod est formidabile. Terribilis dicitur Deus, secundum qd operatur mirabilia, quibus homines terrentur. Exo. 15. b. Et dicitur terribilis in consilijs super filios hominum, ps. 65, quia per eos facit mirabilia, & etiam propter iudicia, quæ exercet erga homines: vt quantum ad reprobationem Iudæorum, & electionem gentium. Terror domini dicitur inuadere ciuitates. gen. 35. a. quando non permittit quempiam tentari supra id, quod potest. Et exterrit dominus Philistinim, quum infundit fidelibus gratiã, & bona desideria, quibus terrentur dæmones. i. reg. 7. c. Sic terruit dominus Sisaram per Barach, hoc est, dæmones per apostolos. Iudi. 4. c. Terror brachij Dei est sententia condensationis, quã proferet dominus in iudicio. Isa. 30. g. Et terribilia Dei significant ipsam iudiciũ. ps. 14. 4. Et dies domini terribilis est ipse dies iudicij. Ioel. 2. c. Terrores quoq; domini cõturbantes, sunt cogitationes diuini iudicij, & mortis æternæ. ps. 87. Et hi terrores militant contra nos. Job. 6. a. Terret autem Deus per somnũ, hoc est, per imaginatione vltimi districtiq; iudicij. Job. 7. b. 25. a. 37. a. Terrores domini dicuntur aliquando dæmones. Job. 6. a. Et terror equi dicitur gloria nariũ eius. Job. 39. c. Et terrentes Hierusalem sunt dæmones terrentes animam. thre. 2. g. Terribilis mons maiestatem Christi designare potest. Exo. 19. c. Non terruit autẽ Job, hoc est, Christum despectio propinquorum. Job. 31. d. quia ab ipsis Iudæis, vt nos ab æternis supplicij liberaret, palmas in facie æquamiter accepit: quibus tamen post resurrectionem terribilis factus est. Terribiliter autem magnificatus est Christus, quando mortuus est cum tot signis & portentis. ps. 138. Terribilia quoq; Dei, & terribilia opera Dei mortem Christi, & opera redemptionis significare possunt, quæ terrent contemplantes ea. Exo. 34. ps. 65. 144. Vnde & terror dicitur esse tempore passionis Christi. Isa. 10. f. Terror filiorum Noe dicitur esse super animalia terræ. gen. 9. a. quando prædicatores terrẽt gentes irrationabiles. Et dicitur terror gloria narium equi, hoc est, iusti prædicatores. Job. 39. a. quia gloriatur de aduentu iusti iudicis, quem prædicat: de cuius aduentu iniquus terretur. Dicitur etiam de quolibet fidele inter spem & timorem incedente. In terrore dicitur audiri vox Dei. Job. 37. a. quia peccator quisq; dum sola, quæ terrena sunt cogitat, dum cor oppressum infimis cogitationibus gestat: si repente diuinæ gratiæ aspiratione tangitur, hoc ante omnia intelligit, quod cuncta quæ agit, districta æterni iudicis animaduersione puniantur. Territi dicuntur angeli in lapsu Luciferi. Job. 41. c. quia videntes eius lapsum, cauerunt sibi, ne conditorem suum superbe despicerent. Territa ossa in visione aut contẽplatione Dei. Job. 4. c. designat, quod sæpe homines ea quæ agunt, alicuius momenti esse putant: quia districtiõnis intime quã sit subtile iudicium ignorant: sed quum per contemperationem rapti superna conspiciunt, ab ipsa quodãmodo præsumptionis suæ securitate liquefunt. Sic perterritus fuit Pharaõ, viso somnio. gen. 41. a. Ita etiam perterritus fuit spiritus Nabuchodonosor. Dani. 2. a. Terribilis vt castrorum acies ordinata, est ecclesia, quando fideles sunt in pace & charitate vniti: in quã nõ valẽt dæmones irrupere. cat. 6. a. Sic beata virgo Maria est terribilis dæmonib; Terribilis locus dicitur esse mundus. gen. 28. d. quando quis videlicet per ipsum, magnitudinem Dei creatoris considerat. Terror fratrum Ioseph timentium ipsum Ioseph, designat ipsos Iudæos timentes credere in Christum, nec veniam sperantes. gen. 43. d. 45. a. Et perterriti filij Israel, pusillanimitatem Iudæorum, vt crederent in Christum, designare possunt. Exodi. 20. c. Et conterriti peccatores in Sion

Desertio rerum terrenarum. Eleuatio fidelium. Depressio infidelium. Futurum iudicium. Passio Christi. Perturbatio hominum. Tentationes. Persecutio ecclesiæ. Euerfio Hierusalem. Mutatio mundi.

Hila. f. ps. 57. Hic. f. ps. 65. Aug. f. ps. 65.

Gre. f. i. reg. 7. Rup. f. Iudi. 7.

Gre. 7. mora. 3. & 8. mor. 17.

Hic. f. Job. 6.

Gre. 12. mor. 17. Hila. f. ps. 65. 138. Hic. f. Isa. 10. & f. ps. 65.

Gre. 31. mor. 21. 28.

Gre. 27. mor. 13.

Gre. 34. mo. 4.

Gre. 5. mor. 22. Ricar. de. victo. de. somni. Nabuch. 2.

Gre. f. cant. 6. Rup. f. cant. 6.

Philo. de. somni.

Amb. de. Ioseph. 4. Hic. f. Isa. 33. Ify. f. Leui. 26.

sententia iudicij. Iudicij vniuersalis. Meditatio iudicij.

Dæmones.

Maiestas Christi.

Opera redemptionis.

Prædicator terrores audientes.

Timor peccatoris ex meditatione iudicij.

Terribilis ecclesia dæmonibus, & etiã virgo Maria. Mundus.

Incredulitas Iudæorum.

Sion sunt Iudæi in destructione Hierusalem. Isa. 33. b. Ad eosdem refertur consternatio Esau. gen. 27. f. Terret autem Iudæos sonitus folij volantis, quando terrentur prædicatione legis per fideles facta. Leui. 26. c. securitas seruorum Dei. Non est, qui exterreat, quando datur fidelibus virtus aduersus dæmones: per quod etiam significatur securitas seruorum Dei. Leui. 26. a. Isa. 17. a. Ephe. 3. c. Terroris sonitus dicitur esse in auribus iniqui & impij. Job. 15. b. 18. c. quia aut molitur mala quæ inferat: aut metuit, ne hæc sibi ab alijs inferantur: & quicquid contra proximos cogitat, hoc contra se excogitari à proximis formidat. Nequitia diaboli. Terribilibus oculis intuetur hostis. Job. 16. b. quando diabolus prauorum consilij non cessat mala exquirere, quibus bonorum vitam semper deterius affligat. Regnũ Romanorũ. Terribilis bestia. Dani. 7. b. regnum Romanorum significat.

Testa.

Testa est frustum vasis fictilis, & cuiusq; lateris, seu rei ex luto cocto factæ. Testa arfacta censetur melior, quam nondum cocta: vnde virtus Christi comparatur testæ arfactæ: quia aruit igne tribulationis. ps. 21. Et testa, qua Iob saniem radebat, carnẽ Christi, & mortem eius ac crucem designare potest, quibus ipse peccatorum nostrorum saniem rasi, atq; deluit. Job. 2. c. Testa etiam, qua Iob saniem radebat, designare potest vigorem districtiõnis, quo fluxus illicite cogitationis, nos metipsos asperẽ dijudicando mundamus. Vel designat fragilitatem mortalitatis: cuius cursum cum pensamus, putredinem miserẽ delectationis abstergimus. Testa de Samijs terre. Isa. 45. b. hominem designat. Et dicitur similis alijs: quia ex eadẽ materia omnes. Et testa. vasa sunt peccatores & fragiles. thre. 4. a. Testa in digitis statuat mixta ferro. Dani. 2. e. designabat seditiones futuras in regno Romanorum, & etiam fragilitatem impatientiæ. Teste enim plantis innitur, qui terrenorũ amorĩ immoderatus incumbens ad impatientiam effrenatur. Designat etiam dissolutionẽ. Pes enim necessitatem: testa voluptatem. Pes testeus, quum quis in voluptatibus effrenatur. Testa lagenę prauum dogma hereticorum designare potest. Isa. 30. c.

Testari, Testamentum.

TESTARI dicitur, qui testamentum facit. Testamentum autem est voluntatis nostrę iustę sententia, de eo, quod post mortem fieri voluerimus. Dicitur autem, quod sit voluntatis nostrę quasi testimonium. In scripturis autem non solum illud dicitur testamentum, quod nõ valet, nisi testatoribus mortuis: sed omne placitum & pactum testamentum vocatur: vt ps. 82. Simul aduersum te testamentum disposuerunt tabernacula Idumeorum, & Ismaelitar. Testamentum Dei dicitur confirmatio voluntatis diuinæ. Et testamentum Dei dicitur esse in Christo: quia per Christum testificata est nobis & manifestata diuina voluntas: & per ipsum confirmatum est pactum Dei cum hominibus: & testamentum vetus, & pactum vetus fuit lex vetus: quod pactum irritum factum dicitur. Iere. 31. f. Et factum est testamentum nouum, quod morte Christi confirmatum est & apertum. gen. 6. d. ps. 54. 73. 77. 88. 131. Zach. 9. c. Mat. h. 26. b. Ioan. 3. Rom. 8. Gala. 4. c. 1. Cor. 11. Ephe. 2. Testamentum autem dicitur, quo defertur bonorum hereditas. Merito ergo & hoc testamentum dicitur, & diuinum, quia ea quæ verẽ bona sunt attestatiõne mandatorum cœlestium conferuntur. Et testamentum dicitur, quoniam sanguine dedicatum est: vetus quidem typo: nouum autem veritate. Ponitur & testamẽtum Dei. ps. 49. Vbi significat promissa Dei. Testamenti angelus dicitur Christus. Mala. 3. a. Testamentum aliquando dicitur mandatum. Eccl. i. 10. c. Sta in testamento tuo. Testamentum sanctuarij dicitur Hierusalem. Dani. 11. e. Testamenta multiplicata in terra Chanaan. Ezec. 16. designant diuersa pacta inita cum dæmonibus, vero Deo relicto.

Confirmatio & manifestatio diuinę voluntatis.

Promissa Dei.

Christus.

Pactum dæmonibus.

Ori. f. Leui. ho. 18. Hic. f. Isa. 17.

Gre. 12. mor. 19.

Gre. 13. mor. 6.

Hic. f. Dani. 7.

Arno. f. ps. 21. Aug. epist. 120. Ori. f. Job. lib. 2. Gre. 3. mo. 14.

Gre. 3. mor. 22.

Hic. f. Isa. 45.

Hic. f. Dani. 2. Ricar. de. victo. de. somni. Nabuch. 23. 25. 26.

Hic. f. Isa. 30.

Aug. f. ps. 82.

Laban. lib. 4. ca. 29. Amb. de. Noe. 11. & de. Cain. 7. Arno. f. ps. 77. Hila. f. ps. 4. Hic. f. Iere. 31. & f. Zachar. 9. Geor. vne. canti. 2. ton. 5. cap. 15. 16. 17. Euh. for. spua. 10. Aug. f. ps. 49.

Ori. f. Eze. ho. 7.

Testis, Testimonium, Testificari, Attestari, Contestari.

TESTIS est, qui testimonium dicit: & qui assertor est. Testimonia autem sunt testium dicta ad alicuius rei probationem: & ipsa attestatio. Est etiam testimonium condemnatio. Mat. 10. b. In testimonium illis. Fama. 1. Timoth. 3. b. Oportet illum testimonium habere bonum. Promissio. ps. 18. Testimonium domini fidele. Attestari autem est testimonium adducere, seu confirmare. Contestari vero est testem facere, seu testem inuocare, vel testificando certificare. Testis etiã pro testimonio sumit, & è diuerso. gen. 31. f. Quem vocauit Laban, tumultus testis. Testis Christi de cœlo est Deus pater. Job. 16. d. De quo ipse Christus. Ioan. 5. e. Et qui misit me pater, ipse testimonium perhibebit de me. Ipse quoq; Christus est testis fidelium, & testis in cœlo, eorum videlicet, qui actibus suis omnipotenti Deo placere festinant. ps. 88. Ipse est datus

Gre. 13. mor. 12. 13. Aug. 9. in Ioan. 30.

datus a patre in testem. Isa. 55. b. Et ipse est lapis positus in testimonium. Iosu. 24. d. Et ipse erit testis velox, etiam peccatis occultis. Mala. 3. b.

Hier. f. Iere. 32. & 6. Hosa. 11. Gre. 9. mor. 43. & 13. mor. 13.

Testes Dei dicuntur apostoli, prædicatores, & demum fideles. Isa. 43. b. Et filij Israel testes Dei fuerunt in deserto. Isa. 44. b. Et testes emptiois agri, quem emit Ieremias, sunt martyres in ecclesia. Iere. 32. g. Et testis dicitur Iudas significans fideles ecclesie. Hosa. 11. b. Demum testes Dei sunt, qui per exercitium sancti operis testantur, quæ electos sequutura sunt premia veritatis. Iob. 10. c. Deus quoq; in celo dicitur testis fidelium. Iob. 16. d. Testimonium Israel est eorum, qui non superbiunt, sed Deo tribuunt, quod suum est, & etiam sibi & proximo. ps. 121.

Apostoll. Prædicatores & fideles Martyres. Deus

Aug. f. ps. 121. Augu. epist. 109. & 1. ps. 88. Gre. 13. mor. 19.

Testis fidelis in celo est luna. ps. 88. Et designat ecclesiam, quæ parit nuntios fideles. Vel ipse Christus est testis fidelis. Vel testis fidelis erit caro nostra resuscitata: nempe aduersus eos, qui negant resurrectionem.

Ecclesia Caro resuscitata

Hie. f. Isa. 8.

Testes fideles, quos sibi adhibuit Isaïas, designant sacerdotes & prophetas, qui adhibiti sunt ad mysterium incarnationis explicandum. Isa. 8. a.

Sacerdotes & prophetæ.

Hisa. f. Mat. can. 18. Aug. f. apoc. ho. 8. Rup. 6. f. apoc. Lyræ. f. Exo. 21.

Testes adhibendi ad correctionem peccantis, sunt lex & prophetæ, & Ioannes Baptista. Mat. 18. b. Et in testimonium erit scriptura, ad confundendos incredulos. Isa. 30. b. Testes etiam duo Dei. apoc. 11. a. sunt duo testimonia. Vel duo sicut Elias & Enoch: quidam vt Enoc in pace docentes: quidam vt Elias persecutionem patientes, etiam vsq; ad mortem. Contestari dominum bouis, est fraternè peccantem admonere. Exo. 21. c.

Lex & prophetæ Sacra scriptura. Correctio fraternæ

Glo. or. f. Leui. 5.

Testis iurantis falsum, cõscius videlicet iurata rei, tenetur non tacere indicãdo his, qui possunt iuranti prodesse, monendo vel orando. Leui. 5. a.

Heresiarchæ

Glo. or. f. Isa. 44. Beda. f. pro. 12.

Testes idolorum, quod non videant nec audiant, sunt heresiarchæ, qui suos cognoscunt errores: & tamen eos pertinaciter defendere conantur. Isa. 44. b. Testis etiam repentinus, prouoc. 12. c. est doctor hæreticorum, qui ab eorum dictis aberrans, dum ea, quæ rectè non sentit, repente pronuntiare cupit, mendacium potius, quam veritatis loquutionem cogitatione sua componit.

Iudæi

Hic. f. ps. 34.

Testes iniqui dicuntur Iudæi contra Christum. ps. 34. quia falsa testimonia aduersus eum dixerunt. Hos designant testes aduersus Naboth. 3. reg. 21. c.

Dona spūs sancti

Glo. inte. f. gen. 21.

Testimonium aliquando dicitur memoriale: vt testimonium septem agnarum. gen. 21. d. 3. g. Et designat fiduciam donorum spiritus sancti.

Glo. or. f. Exo. 25.

Testimonij arca dicebatur arca fœderis. Exodi. 25. b. 26. 27. 30. 35. 40. Et testificatio in arca erant tabule, & vrna manna, & virga: quæ designabant confitentem esse nobis in Christo veritatem carnis & animæ & verbi.

Lex. Doctrina sacræ scripturæ. Miracula

Arno. f. ps. 92. 132.

Testimonij tabulæ dicebantur propter legem: & ipsa lex est testimonium fœderis inter Deum & homines. Exo. 31. 32. 34. Isa. 18. c. Sic etiam dicebatur tabernaculum testimonij. Exo. 40. Leui. 1. 12. 14. b. 15. b. Et testimonia multa sunt in sacra scriptura: sed quæ sunt Dei, sunt scrutanda. ps. 118. 131. Et testimonia credibilia, sunt miracula doctrinam Dei confirmantia. ps. 92. Testificatio etiam, quam dat Deus, dicitur ipsa lex. Exo. 25. Lex autem dicitur testimonium, quantum aliquid probat: quia per illam conuincuntur peccatores puniendi. ps. 77. Testimonium etiam in arca, est euangelium præbens testimonium Christo. Leui. 16. b. 1. Timo. 2. b.

Euangelium.

Aug. f. ps. 77. Ily. f. Leui. 6.

Testimonia dicunt quidam testes nrorum operum. ps. 118. Et testimonij Israel sunt fideles. ps. 121. Contestari dicitur Deus, cum aperte admonet, & comminatur. Iere. 11. b. Sic contestatus est Moses populo. Exo. 19. d.

Admonitio Dei

Hie. f. Mala. 2.

Testificatus est dominus inter virum & vxorem. Mala. 2. d. quia ipse est testis in matrimonio: & quia masculum & feminam fecit eos.

Certitudo diuinæ promissionis.

Gre. 13. mor. 5.

Contestans angelus Iesum. Zach. 3. b. indicauit certitudinem diuinæ promissionis. Testimonium dicunt contra ecclesiam rugæ eius: quando ipsi eam insequendo increpant, qui nunc in eius corpore positi duplicitatis suæ in se malitiam non emendant. Iob. 16. b.

Testiculus.

Testiculi seu testes sunt in animalibus velut vasa seminis ad generandum.

Ily. f. Leui. 22.

Testiculi contriti, aut contusi. Leui. 22. d. designant virilitatem per tentationes & tribulationes ablatam, aut immunitam. Abscisis autem testiculis est, quod spote oem virtutem amittit.

Amisio virilitatis & virtutis Voluptates carnis. Suggestiones prauæ Prædicatores diaboli.

Gre. 32. mor. 15. 18.

Testiculi Behemoth. Iob. 40. c. voluptates carnis significare possunt: & etiam suggestiones prauas, quibus in mentis corruptione feruescit, atq; in constuprata anima iniqui operis prodè gignit. Tot etiam testes habet Behemoth, quot iniquitatis suæ prædicatores possidet: qui prauis persuasionibus corda hominum virulenta erroris sui semina fundendo corrumpunt.

Texere, Contexere, Intexere, Textile, Textura.

Texere est proprie telam struere, seu conficere: & secundum opera, quæ quis facit, in bonum & malum texere sumitur. Textile autem opus est, quod fit texendo.

Lyræ. f. Isa. 38.

Texere dicitur Deus, quando dat vitam: qui etiam telam vite præcidit. Isa. 38. c. Iob. 7. b.

Dans Deus vitam. Cõtexta

Sapientia Christi. Connexio virtutis.

Contexta tunica Christi, diuinã sapientiam in Christo designat. Ioan. 19. d. Textura superhumeralis virtutum colligationem exprimit. Exo. 28. b. Eodem refertur veli pulchra varietate contextum. Exo. 26. f.

Amb. f. Gen. 1. Glo. or. f. Exo. 28.

Concordia operum cum cogitatione & fide.

Textura rationalis similis texturæ superhumeralis. Exo. 28. c. designat conuenientiam operum cum cogitatione. Textile quoq; opus dicitur, quando fidei facta concordant. Ad quod refertur etiam textilis ora capitij. Exo. 28. c. 39. d.

Glo. or. f. Exo. 28. Amb. 2. de fide pro.

Doña Dei.

Texta byssus in velum nauis Tyri. Eze. 27. b. doña Dei significat, de quibus dicitur: Quid habes, quod non accepisti?

Glo. or. f. Eze. 17

Incitatio voluptatis Blanda verba hæreticorum. Opera inania.

Intexens lectum funibus meretrix. pro. 7. c. est dans gustum voluptatis. Vel sunt heretici, qui blandis verbis, quasi molli lecto excipiunt simplices, quos funibus peccatorum ligant. Texunt etiam subtilia hæretici, fabricantes rationes dialecticas. Isa. 19. b. Dicuntur etiam Iudæi & heretici texere telas aranæ. Isa. 59. a. quum doceant falsa. Et peccatores texunt telam aranæ: quia ipsorum opera sunt inania: & quia pro huius mundi concupiscentia, seu voluptate temporalia quælibet operantur.

Amb. de Cain. Beda. f. pro. 7. Hie. f. Isa. 19. Ori. f. ps. 36. ho. 23. Gre. 15. mor. 8.

Seruire Deo & mamonæ.

Contextum vestimentum ex lino & lana. Leui. 19. d. deut. 22. b. designat matrimonium fidelis cum infidelis: aut quum quis vult simul seruire Deo & mammonæ: aut seruare legem & euangelium.

Hie. ad Gerontianum. Ily. f. Leui. 19.

Thabor.

Thabor. i. electio, siue puritas, aut veniens lumen, vel veniat lux: mons est Galileæ in medio campi magni, quem Esdreton vocant, haud longe à Nazareth contra ortum, in confinio Zabulon, Isachar, & Nephthaim, arduus quidem & mire rotunditatis: atq; ea parte, qua aquilonem respicit, inaccessus: sublimitas ex omni parte finitur æqualiter, triginta stadiorum: vertex est campestris viginti stadiorum, planus ac varijs arborum generibus cõstitus. In eo Chrs transfiguratus creditur. Est etiam Thabor ciuitas in tribu Zabulon, data Leuitis cum suburbanis eius. 1. par. 8. g. De monte autem fit mentio. Iosu. 19. b. ps. 88. Ierem. 46. c. Hosa. 5. a. Iudi. 4. b. designare potest vetus testamentum: in quo optabatur, aut prophetabatur ventura lux. Chrs designat etiam ipsum Christum, qui est oriens, qui visitauit nos ex alto. Est & locus quidam dictus quercus Thabor: vbi occurrerunt Sauli tres viri ascendentes in Bethel. 1. reg. 10. a.

Amb. de Cain. Beda. f. pro. 7. Hie. f. Isa. 19. Ori. f. ps. 36. ho. 23. Gre. 15. mor. 8. Hie. ad Gerontianum. Ily. f. Leui. 19.

Vetus testamentum Christus.

Thadal.

Thadal. i. sciens iugum, vel continens iugum, seu scientia eleuationis, vel ascensionis: rex gentium, qui venerat cum alijs regibus aduersus reges Sodomorum. gen. 14. a. designat auaritiam, quæ plurimum regnat in omnibus gentibus.

Glo. or. f. gen. 14.

Auaritia

Thabath.

Thahath. i. subter, vel subtus, aut pauor siue formido: vel Syriacè, descensio: vigesima terra mansio filiorum Israel in deserto. Num. 33. d. Iuxta Origenem interpretatur confirmatio vel patientia: quo peruenitur è Macelloth: Necessè est enim eum, qui vult etiam alijs prodesse, multa pati: sicut Paulus.

Ori. l. in. ho. 37.

Thalamus, nide Cubiculum.

Thamar.

Thamar. i. palma, vel dactylus, siue commutatio vel permutatio, aut amaritudo: nurus Iudæ prius vxor Her, deinde Onam: ex quibus non genuit liberos: vnde quia nõ tradebatur tertio filio Sela, ipsa assumpto habitu meretricio concepit ex focero, & genuit Phares & Zaram, accepto prius à focero arrabone: per quem liberata est, ne lapidaretur.

Ecclesia ex gentibus.

Thamar proferens munera Iudæ, quibus liberata est, ne lapidaretur. gen. 38. f. typtis est ecclesie proferentis testimonia legis & prophetarum ad salutem suam. Vt autem cõiuncta est Iudæ, mutato habitu in habitum meretricium, est ecclesia ex gentibus: quæ venit ad Christum per amaritudinem penitentię, & confessionem peccatorum.

Hie. prolo. in Iose. Au. 22. cõ. faul. 36. Beda. f. gen. 38.

Anima Scientia indifferens.

Thamar vt interpretatur palma, typtis est anime cõiunctę corpori: vel etiam scientię indifferentis: Ideo opertam se obtulit Iudæ, hoc est, discipulo: & sedebat in truiuo, & visa est esse meretrix: quam studiosus Iudas, qui exponitur potens, qui nihil relinquit, quod non consideret, ac scrutetur, considerauit, & ad eam declinauit, seruans eam, quam in Deum habuit, confessionem.

Philo. 2. allego. & cõ. congress. & cõ. Cle. Ale. 1. Strom.

Penitentia

Thamar vt interpretatur amaritudo, typtis est penitentia: cui iuncti sunt Her & Onam. i. populus ante legem & sub lege: qui, quia non protulerunt fructus penitentię dignos, perierunt. Et ingressus est ad eam Iudas. i. Christus: qui genuit duos populos per eam saluandos. Generat etiam Thamar ex Iuda: quia amaritudo penitentię iuncta confessioni proferit bona opera.

Rup. 8. f. gen. 29. Au. 22. cõ. faul. 34.

Plebs Iudaica

Thamar, vt fuit nurus Iudæ, designat plebem Iudaicam: cui dabantur reges de tribu Iudæ, tanquam

Au. 22. cõ. faul. 34. tanquam

Beda. f. gen. 38.
Hic. f. Eze. 47

tanquam mariti: & ipsa interpretatur amaritudo: quia domino fellis poculum dedit. gen. 38. a.
Thamar etiam est vrbs meridianæ terræ promissionis, quam construxit Salomō: quæ postea dicta est Palmyra: designat victoriam contra vitia. Eze. 47. d.

Victoria contra vitia.

Thamma.

Thamma. i. vetita, siue prohibita, aut perfecta, vel consummata commotio, vel defectus fluctuans: sicut concubina. Eliphaz filij Esau: typū gerit voluptatis, quæ generat Amalec, hoc est, brutum affectum. gen. 36. b. 1. par. 2. c.

Voluptas

Thammata.

Beda. f. gen. 38.
Rup. f. gen. 19.

Thammata. i. imago vel figura, aut numeratio vel numerans, vel defectus: Ciuitas aut locus, vbi Iudas filius Iacob tondebat oues. gen. 38. c. Videtur eadem, quæ Thamma ciuitas in tribu Iuda. Ios. 15. c. Eadem Thammata. Iudi. 14. a. designat tempus, in quo defecit rex Iuda: quo tempore venit Christus. Vel interpretatur vetans, vel deficiens: & designat Iudæos vetates baptisiam, & deficientes: ad quos venit Christus.

Iudæi

Thare.

Oris. f. num. ho. 27
Hic. de mansio.

Thare. i. adorans vel spirans, aut abigens: filius Nachor, pater Abrahamæ, qui mortuus est in Aram, quo venerat relicta Chaldea. gen. 11. c. designat rationem, quæ relicta curiositate astrologiæ, venit ad sensum & sui considerationem.

Ratiō

Thare etiam iuxta Origenem interpretatur contemplatio stuporis, seu extasis: estq; vice prima quarta mansio filiorum Israel in deserto: quo peruenitur & Thahath: quia proficiens eleuatur ad contemplationem, ita vt extasim patiat. num. 33. d. Et vt interpretatur abigens, est figura corum, qui proficiendo coruos & leones abigunt.

Tharsis.

Hic. f. Isa. 2.
Aug. f. ps. 47.

Tharsis. i. contemplatio gaudij, siue ethyrolithus lapis, aut mare absolutè: Est insula in diæ orientalis. 3. reg. 10. d. 2. par. 9. c. 20. g. secundum aliquos Tharsis sumitur interdū pro Charagine: & etiam pro Tarso Ciliciæ.

Libri hereticorum
Gentilitas
Superbia gentium
Vacantes curis seculi
Cogitantes futurū seculum.

Tharsis designare potest libros philosophorum, aut hereticorum, erroribus scatentes. Isa. 2. c. 23. a. Iere. 10. b. Designat etiam gentilitatem, aut eius superbiam. ps. 47.

Tharsis vt interpretatur contemplatio, siue exploratio gaudij, designat eos, qui dediti sunt cogitationibus & curis seculi. Isa. 23. a. Vel è diuerso significat eos, qui non cogitant, quæ in presenti sunt, sed quæ in futuro, vbi verum est gaudium. Isa. 66. f. Eze. 38. d.

Hic. f. Dan. 10. & f. Iohann. 1.
Rup. f. Ion. 1.

Cum Ionas dicitur fugisse in Tharsis: non in Tarsum Ciliciæ intelligitur fugisse, vel in indie regionem: sed absolutè in pelagus, seu mare. Ion. 1. a. ps. 47. Gerit autem Tharsis typum mundi, in quem venit Christus: vel inundationum & turbationum seculi, in quas merfus est Christus.

Mundus
Turbationes seculi

Thartan.

Hic. f. Isa. 10.

Thartan. i. explorans, vel contemplans donum, aut turturis donum, vel lex ipsarum, vel turturum dedit, vel superflus, siue elongans: Dux regis Assyriorum, qui cepit Azotum. Isa. 37. 20. a. designat diabolum, qui per voluptates superfluas inducit ignem libidinis.

Diabolus

Thau.

Cyril. f. Ioan. 17

Thau, vltima litera alphabeti Hebraici: & interpretatur signum. Eze. 9. b. Vt autem imprimetur in frontibus seruandorum, crucem Christi designat.

Crux Christi

Thecua.

Hic. prol. f. Amos.

Thecua. i. tuba, vel clangor, aut fixa: oppidum distans sex milibus à Bethlehem ad meridianam plagam: & vltra non est viculus, ne agrestes quidem casæ, & furnorum similes, quas Aphri appellant Mapalia: tanta est eremi vastitas: quæ vsq; ad mare rubrum, Persarūq; & Aethiopum, atq; in dorum terminos dilatatur. Iere. 6. a. Amos. 1. a. designat tubam prophetalem, & tubam prædicationis diuinarum comminationum.

Comminationes diuinae.

Theman.

Hic. f. Amos. 1.
Gre. 3. mor. 13. & 7.
mor. 17.

Theman. i. deficiens: dux Idumæ: & prouinciæ, quæ etiam Daron & Nages dicitur: & est typus Iudææ. Iere. 25. c. Amos. 1. d. Vel Thema interpretatur Aufter: & designat feruorem hereticorum, quo appetunt sapere plusquam oportet. Vel quia Aufter membra afflata teporibus dissoluit, fluxam viuendi remissionem indicat. Iob. 2. d.

Iudæa
Feruor hereticorū
Remissa vita.

Theraphim.

Hic. f. Hosc. 3.

Theraphim proprie sunt simulacra: & possunt significare Cherubim & Seraphim, quæ erant in templo: & etiam rationale, quod erat in pectore sacerdotis, in quo erat doctrina & veritas, quæ debent esse in pectore sacerdotis, ita vt possit ea proferre. Et nunc sunt Iudæi sine Theraphim: quia non habent doctrinam & veritatem. Hosc. 3. b.

Theraphim

Theristrum.

Theristrum est velamen, vel vestis tenuis, qua vtuntur mulieres tempore æstatis. designare. Hic. f. Isa. 3. p. ostet protectionem ab æstibus vitiorum. gen. 38. c. Isa. 3. d.

Thesaurus, Thesaurizare, uide Dimitia.

Thicon.

Thicon. i. medius, vel intermedius: & atrium. Thicon. i. atrium medium est terminus terræ promissionis à parte aquilonari. Eze. 47. c.

Hic. f. Eze. 47.

Thimiana, uide Incensum.

Thogorma.

Thogorma. i. peregrinus & aduenâ, vel offeus, aut robustus, siue incolatus nimius, vel timēs valde, aut anxiosa celsitudo: filius Gomer, à quo dicti sunt Phryges. Designat eos, qui sunt extra ecclesiam: vnde afferuntur equi & muli in Tyrum. gen. 10. a. Eze. 27. c. 38. a.

Tholmai.

Tholmai. i. precipitium, aut sulcus qui fit cum aratro, aut suspendens aquas, vel coadunatio aquarum: tertius filius Enach, designat, quod nouissima inanis humilitatis ad inferni precipitium tendunt. Ios. 15. c. Iudi. 1. b. Num. 13. c. Puit & rex Gessur. 2. reg. 3. a. 1. par. 3. a.

Oris. f. Ios. 15. d. 20

Thomas.

Iudæi

Thomas. i. abyssus, vel geminus: qui Græcè didymus appellatur: vnus è duodecim apostolis: qui ex hoc qd non creditur resurrectionem Christi, nisi videndo & palpando, typus est Iudæorum, qui credent in fine mundi. Ioan. 20. f.

Rup. f. f. Ios. 14.

Thopheth.

Infernus.

Thopheth. i. tympanum, vel seductio, aut dilatatio: locus est in valle filij Ennon in suburba nis Hierosolymæ, quæ rigat fontibus Siloe, & hortorū delicias præbet: vbi parētes filios igni exultos deuocēbat, & immolabāt demōio Moloch. Isa. 30. g. Ier. 7. g. 19. d. sumi solet p inferno.

Hic. f. Isa. 30. & f. Isa. 7.

Thorax.

Patentia

Thorax Latine pectus dicitur: vnde & munimentum, siue laneum, siue ferreum, siue plumbeum, aut alterius materiæ, quo pectus protegatur, thorax appellatur.
Thorax fortitudinē patientiæ significare potest: qui thorax nō subsistit coram Leuiathan: quia constantium patientia, nisi à Deo adiuuetur, dirupta à diabolo penetratur. Iob. 41. c.

Gre. 34. mor. 5.

Thorus, uide Lectus. Thronus, uide Cathedra.

Thubal.

Penitentes ex gentibus
Auerſio à bona.
Mundus.

Thubal. i. orbis, vel mundanus, aut confusio vel ignominia, seu portatus vel aduectus: filius Iaphet: à quo Iberes orientales: vel occidentales, qui sunt Hispani. gen. 10. a. Eze. 27. c. Vel interpretatur ductus ad luctum, vel conuersio ad vniuersa: designat lugentes peccata, qui uenerunt ex gentibus. Isa. 66. f. Vel designat conuersionem, non à malo in bonum: sed è diuerso. Ezechiel. 32. f. Vel interpretat tota vel omnia: & est typus huius mundi, cuius princeps est Gog. Eze. 38. a.

Hiero f. Isa. 66. & f. Eze. 27. 31. 38.

Thus, Thuribulum.

Thus Græcè libanus dicitur, & apud nos incensum: quod in Dei uenerationem incēdatur, Nascitur velut gūmi in arborib; felicis Arabiæ thuriferis, in cisco cortice: valet contra inferiores passiones: & oculorum egritudines curat: & si quis incēdens fumum eius suscipiat, restringit accidentes ex infirmitate lacrymas.

Icy. f. Leui. 2.

Diuinitas Christi.
Resurrectio Christi
Confessio deitatis in Christo.

Thus, quod obtulerunt magi Christo, eius diuinitatem inſinabat: & per consequens etiam resurrectionem humanitatis eius, quæ virtute diuinitatis facienda erat. Significat etiam ipsius deitatis confessionem. Matth. 2. b. Iere. 17. d. Inducatur etiam per thus oblatum à magis, facies aquilæ in Christo ascendente, & sedente à dextris Dei.

Basi. ho. de natuit.
Hila. f. Mat. cano. 6.
Amb. de viduis. & de
Iaac. 5. & f. Luc. 2.
Gre. ho. 10.
Rup. f. Matth.

Oratio.

Thus sæpe designat orationem, quæ maxime affectus animæ sanat: & intelligibilem oculorum curat vulnera, absoluens ab ignorantia: atq; ex ea, quæ verè est egritudo. i. ex peccato lacrymas accidentes expurgat. Leui. 2. a. 6. b. 24. b. Iere. 41. a. Totum autè thus dicitur esse fumum: quia semper est orandum. i. Thesla. 5. d. Iacobi. 5. c. Et thus lucidissimū offertur Deo, hoc est, oratio ex puro corde, & mentis deuotio, & confessio deitatis. Nihil enim obscurum vult Deus. Exod. 25. a. 30. d. Isa. 60. b. Non ponere autem thus in similia: est non considerare in proprijs

Pulg. ser. de Epiph.
Oris. f. Leui. hō. 24.
9. 13.
Hic. f. Isa. 60.
Gre. 1. mor. 38. & f.
cant. 3. & f. b. 10.
Ber. ser. paruo. 19.
Gre. Nyct. d. vi. 100.

Ify 7. Leui. 2. 6.
Geor. vene. cant. 2.
Glo. iate. 3. reg. 7.
Hila. f. ps. 140.
Phi. quis re. di. hēres
Tho. 1. 2. q. 101. ar. 3.
Theop. Ale. 1. Paſc.
Rap. 1. f. Leui. 8.
Philo. de victimis.
Ori. f. Leui. ho. 5.
Hie. f. Eze. 6.
Rap. 1. f. Eze. 29.
Ori. f. num. ho. 9.
Aug. f. apoc. ho. 6. &
fer. 9. 8.
Rap. 5. de diu. offi.
17. & 5. f. apoc.
Ify. f. Leui. 16.
Am. 3. de ſacram. 1.
Ori. f. num. ho. 9.
Cle. Ale. 5. ſtrom.
Rap. 5. f. apoc.
Ori. f. num. ho. 9.
Hie. f. Eze. 8.
Aug. ſer. 9. 8.

proprijis orationibus. Leui. 5. c. Thus etiam offerimus, vt ſimus bonus odor Deo. cantic. 3. c. 4.
b. c. Matth. 2. b. Thure vi ſolent medici, contra interiores paſſiones, & oculorum vulnera: &
ſi quis fumum eius ſuſcipiat, reſtringit accidentes ex infirmitate lachrymas: ſic oratio paſſiones
animæ ſanat & c. Thuribulum etiam eſt vas oratiōis in Chriſto perfecta charitate ditatę. Ideo
aureum. Hebrę. 9. a. Thuribula quoq; aurea ſunt virtutes operum, & orationes ſanctorum, qui-
bus odor ſuauitatis aſcendit ad Deum ex conſcientia pura, & fide non ficta. 3. reg. 7. g.
Thus interdum ſignificare poteſt elementum aëris. Et thus perlucidum aliquando adum-
brat elementum ignis.
Thus pingue & odoriferum odorem bonę ſamę nonnunquam exprimit: & fragrantiam be-
ne olentem bonę conuerſationis; & etiam mentis deuotionem. Eſt offerendum cum ſimila.
Leui. 2. a.
Thus cum panibus propoſitionis deſignat nullum condimentum frugalitate ſuauis eſſe.
Thus non ponitur in ſacrificio pro peccato: quia non habet odorem ſuauitatis: vt ſacrificia
gratiarum.
Thura redolentia, quę offerbantur idolis. Eze. 6. d. e. deſignat fetorem peccatorum. Thu-
ribula autem ſunt in manu, quando peccatum eſt opere perpetratum.
Thuribulum eſt instrumentum, in quo ponuntur prunę ad accendendum thus: quod etiam
aliquando batillum dicitur.
Thuribulum dici poteſt anima, aut caro Chriſti, ſeu corpus Chriſti in cruce. Item corpus
Chriſti myſticum, quod eſt eccleſia. Num. 16. g. Apoc. 8. a. Eſt lingua Chriſti thuribulum, quę
ſumit carbones verborum. Leui. 16. b.
Thuribula dicuntur, qui alios excitant ad orationem: & etiam ipſa lingua, quę eſt instru-
mentum ad hoc. Baptizatus etiam quilibet, cuius eſt bonus odor Deo, thuribulum dici poteſt.
Exo. 25. c. 27. b. Leui. 10. a. 16. b.
Batillum, cui ignis apponitur ad offerendum incenſum coram domino, ſignificare poteſt
ſacram ſcripturam, in qua poſitus eſt ignis charitatis. Num. 4. b.
Thuribulum in medio operimeti veli dici pot terra, e qua exhalationes prodeunt. Hebrę. 9. a.
Thuribulum aureum dicitur fides pura & probata ſanctorum patrum. apoc. 8. a.
Thuribula affixa altari deſignant veritates miſtas erroribus hæreticorum; quę ſunt ſeruan-
dę, & non abijciendę cum erroribus. Vel deſignant errores collatos cum veritate, vt conſutē-
tur. Num. 16. c. Thuribula quoq; ſeniorum Iſrael deſignant errores hæreticorum. Eze. 8. e.

Tiara, uide Corona.
Tibia, Tibicen.

Baſi. f. ps. 29.
Gre. f. 1. reg. 10.
Hie. f. Iſa. 30.
Gre. f. 1. reg. 10.
Cle. Ale. 2. p. da. 4.
Arno. f. ps. 146.
Aug. 1. p. 1. 6.
Ricar. de 1. vict. de
ſomn. Nabuch. 2. 5.
Hila. f. Mat. cano. 9.
Amb. f. Luc. 8.

Tibia proprię eſt os cruris ſurę oppoſitum: & etiam instrumentum muſicũ: quo tibicines canūt:
Tibię dici poſſunt verba prophetarum: aut potius ipſi prophete. Matth. 9. c.
Tibiam ſonat, qui mortuum redemptorem pro ſalute mundi denuntiat. 1. reg. 10. a. Mat. 9. c.
Tibia in gloria cęleſti, erit cor letum ſanctorum. Iſa. 30. g.
Tibię, quę in mortuorum exequijs haberi ſolet, ſanctorum luſtrum ſignificat: qui dum ſe
ab illa vita æterna, quam appetunt, proiectos aſpiciunt, ſemetipſos quaſi mortuos plangunt. 1.
reg. 10. a. Mat. 9. c. Luc. 7. e.
Tibię quoq; deſignant voluptates aurium. Iſa. 5. c. vnde & ceruas fiſtulis demulceri aiunt,
& in laqueos inter venandum duci à venatoribus. Equis autem coęuitibus, veluti quidã Hy-
menęus tibia carmen canitur.
Tibię viri libertatem arbitrij deſignare poſſunt. ps. 146. Vbi legit Auguſtinus: Nō in taber-
naculis viri bene ſentiet: intelligens tabernacula malorum.
Tibię ferreę ſtatue, quã vidit Nabuchodonosor. Dani. 2. e. maledicentiã ſignificare poſſunt.
Vel tibię deſignat ſeueritatē, propter magna oſſa: & tibię ferreę ſeueritatem crudelem.
Tibicines lugentes filiam principis ſynagoge. Mat. 9. c. deſignant lugentes in cantu ſyna-
gogę: vel literam legis ſine ſpiritu tenentes.

Ticio, Torris.

Laſt. 1. lb. 4. cap. 14.
Hie. f. Zach. 3.
Rap. 1. Zach. 3.
Cle. Alex. ad hor. ad
gen. 8. ap. da. 3.
Hie. f. Amos 4.
Rap. f. Amos 4.

Ticio lignum teres, qui & torris dicitur: qui cum ardet dicitur torris: cum extinguitur, dicit̄
ticio, ſecundum aliquos.
Ticio dicitur Chriſtus cruciatus: & torris partim ignis, partim lignum, eſt Chriſtus Deus
& homo: qui cum fuerit in Babylonia, non eſt Babylonio igne euſtus: nec potuit anima eius
detineri in inferno, nec corpus in ſepulcro. Zach. 3. a.
Torris etiam auullus ab igne dicitur diabolus ab angelorum eiectus cōſortio. Amos. 4. d. Itē
ij in quibus deſeruebat diuina vindicta. Et etiam peccator aut hæreticus per flagella conuer-
ſus. Item reliquę Iudęorum, quę euaserunt ab incendio Hieruſalem.

Oratio Chriſti
Virtutes operum
Aer
Ignis
Bona fama
Mentis deuotio
Frugalitas
Factor peccatorum
Anima ſeu caro Chriſti
Eccleſia
Lingua Chriſti
Excitantes ad orationē
Lingua
Baptizatus
Sacra ſcriptura
Terra
Fides patrum
Veritates inter erro-
res
Errores hæreticorum
Prophetę
Cor ſanctorum
Luſtrum ſanctorum
Voluptates aurium
Libertas arbitrij
Maledicentia
Crudelitas
Tenentes literę legis
Chriſtus
P & c: conuerſus
Reliquę Iudęorū
Ticio

Sermo hæreticus

Ticiones fumigantes deſignant ſapientiam ſecularem, & ſermonem hæreticum, qui pro lu-
ce veritatis, fumum erroris & ignorantię inducit. Iſa. 7. a.

Tignum.

Prębyteri.
Principes eccleſię
Dilectio Dei
Sacra doctrina
Virtutes ſcipue.

Tignum dicitur trabs, cui teſtum ſuperponitur.
Tigna domorum cedrina. Cant. 1. d. deſignare poſſunt præbyteros in eccleſia, prote-
gentes eam opere & doctrina. Vel principes vtriuſq; ordinis, legibus parietes eccleſię ligantes.
Deſignant etiam dilectionem Dei, & ſacram doctrinam, quibus eccleſia Dei protegitur: & p-
cipuas virtutes, ſine quibus domus animę ſtare non poteſt.

Tigris.

Aer

Tigris eſt animal velox & crudele. Tigris etiã dicitur vnũ e quatuor fluminibus, quę egre-
diuntur à loco voluptatis, tranſiens per Babylone: habet nomen à velocitate animalis:
quia rapide currit. Hebræicę dicitur hiecel. i. acumen velocitatis, aut leſta velocitas.

Fortitudo
Temperantia

Tigris fluuius acutus & leuis, denotat aërem, vel ſpiritum aëreum, qui leuis eſt, & penetra-
tius magis quàm ignis: quia facilius poteſt excludi ignis ne intret, quam aër. Et hic præuenit
Aſſur. i. diuitem, qui vento & aëre inflatur: vel vadit contra Aſſur. i. contra ſpeculantem per ſe.
Qui enim vult per ſeipſum diuina ſpeculari, remanet vento plenus. Tandem autem ille aëreus
ſpiritus adeo acuet corpus per dotem iam effectum leue, vt penetrare poſſit cęlos, & quod-
cunq; ipſi obijciatur, melius quàm aer hic craſſus.

Hypocrite
Arrogantes
Diabolus

Tigris acumen velocitatis habens, fortitudinem ſignificare poteſt: Vadit contra Aſſyrios. i.
inſidiantes. gen. 2. c. Vel deſignat temperantiam: & vadit contra Aſſyrios. i. corrigentes: quia
corrigit impetum concupiſcentiæ. Vel vadit contra dæmones, quos Aſſyrij deſignant.

Tigris dicitur Iob ab amico ſuo reprehendente. Iob. 4. c. Et deſignat hypocritas, ob colo-
ris varietatem: quia hypocritę, dum mundus color de ſimulatione ducitur, vitiorum nigredine
interrumpente variatur. Sæpe enim, dum de caſtitatis munditia extollitur, ſorde auaritię ſe-
datur & c. Deſignat etiam arrogantes. Et ipſe diabolus dicitur tigris, propter multiformis aſtu-
tię varietatem.

Timere, Timor, Timidus, Formidare, Formidoloſus,
Metuere, Metus, Vereri, Expauere.

Cultus Dei

Timor dicitur metus mali futuri appropinquantis: & timere dicitur, qui timore afficitur. Eſt
autem timere magis proprium ſeruorum: vereri vero liberorum, qui non eſtatis gratia mo-
uentur. Timere etiam eſt horrere. Exo. 14. c. Et timuerunt valde, clamaueruntq;.

Deus

Timor domini aliquando dicitur cultus Dei: qui timor pertinet ad perfectos, & manet etiã
cũ ipſa ſapientia: de quo dicitur ps. 127. Beati omnes qui timent dominum. Hunc timorem dat
Deus fidelibus. Iere. 32. g. Et timent, qui colunt Deum. Iong. 1. c. Timent etiam fideles in tribu-
latione deſeri à Deo, quamuis de correptione gaudeant. Sic timebat Iob. cap. 3. b. Et iuſtus vt
Iob metuit Deum, quaſi tumentes ſuper ſe fluctus: quia dum veram vitam deſiderat, omnia de-
lebat Iſaac. gen. 31. f.

Cominationes di-
uinę

Formido Dei dicuntur aliquando cominationes diuinę formidandę, præcipue quę erāt
in lege. Iob. 13. c.

Timor Iudęorum
erga Chriſtum

Timor fratrum Ioseph. gen. 43. d. deſignare poteſt timorem Iudęorum erga Chriſtum. Pa-
uebunt autem ad dominum Iudęi in fine ſeculi, quando mirabuntur veritatem cognitam, quã
antea negabant. Hoſe. 3. b.

Imbecillitas fidei

Timor Petri in mari. Matth. 14. d. imbecillitatem fidei ſignificauit. Deſignauit etiam turba-
tiones humanas ex fluctibus huius ſeculi. Nemo enim ſuit, quem non ſeculi huius vnde turba-
rint. Admonet tamen ps. 48. Ne timueris, quum diues factus fuerit homo & c. Timere quoque
dicuntur, qui non credunt, aut qui hæſitant. Ioel. 2. f.

Timor malus

Formidoloſa laudatio venire dicitur à Deo, veniente auro ab aquilone. Iob. 37. d. quia dum
claritatem ſuę fidei gentilitas obtulit, multitudo Hebręorum fidelium diuina iudicia pertime-
ſcendo laudauit. Hoc fuit factum, quando conuerſus eſt Cornelius centurio. Acto. 10. a.

subiectio carnis

Timor inordinatus eſt, quum quis timet, vbi non eſt timor: vt quando Adam timuit preſen-
tiã Dei. gen. 3. b. Vbi etiam timor erat erubeſcentia peccati. Timent etiam timore, vbi non eſt
timor, qui temporalia timent ea præponentes æternis, ps. 52. Et timent pruinam, qui aduerſita-
tes temporales formidant. Iob. 6. c. Vnde contingit, vt incidant in pœnam æternam.

Fuga diſcipulorum.

Timor vxoris in virum eſt non timor ſeruilis, ſed reuerentialis, qui Græcę dicitur *εὐλαβία*: &
timet vxor virum. hoc eſt, caro animum. Ephe. 5. da
Timor factus dicit eſſe notis Chriſti, quãdo apoſtoli in paſſione propter metum, relicto eo fuge-
runt. ps. 30. Timor etiam diſcipulorum viſo Chriſto in mari, deſignat timorem fidelium, quum
vident malos puniri. Ioan. 6. c.

Timor

Hie. f. Iſa. 7.
Ori. f. cant. ho. 9.
Gre. f. cant. 1.
Ber. f. cant. ſer. 4. 7.
Geor. vtae. canth. 7.
ton. 7. cap. 22.
Amb. de para. 3.
Philo. allego.
Aug. 2. de gen. cõti.
Mani. 10.
Reda. f. gen. 2.
Gre. 6. mor. 15. 17.
Euch. ſer. (p. 1. 5. 5.)
Hie. f. Iona. 13.
Gre. 2. mor. 14.
Glo. ordi. f. Iob. 13.
Hie. f. Hoſe. 3.
Ori. f. Mat. cap. 14.
Amb. de interp. 9.
Rap. f. Ioc. 2.
Gre. 27. mor. 26.
Hila. f. ps. 52.
Amb. f. ps. 113. ſer. 2.
Gre. 7. mor. 12.
Hie. f. Ephe. 5.
Hie. f. ps. 30.
Aug. f. Ioan. traſe. 1.

Aug. 1. ps. 90.
Gre. 1. cant. 3.
Ber. 1. ser. 1. de. f. 1. d.
& f. qui habit. ser. 6.
& f. cant. ser. 33.
Rup. 1. cant. 3.
Basi. 1. ps. 32.
Amb. 1. ps. 118. ser. 1.
Hic. 1. sa. 19.
Ori. 1. Mat. ho. 35.
Gre. 7. mo. 21. & 27.
mor. 26.
Rup. 1. f. Exo. 32.
Hic. 1. Eze. 32.
Gre. 22. mor. 17.
Ori. 1. Exo. ho. 2.
Beda. 1. Exo. 1.
Beda. 1. Exo. 2.
Glo. or. f. Exo. 34.
Hic. 1. Eze. 32. & f.
Mor. 11.
Gre. 6. mor. 19.
Hila. 1. ps. 11.
Gre. 34. mor. 3.
Hila. 1. Mat. 2.
Gre. 1. 1. reg. 3.
Gre. 1. 1. reg. 4.
Glo. or. f. ps. 55.
Gre. 1. 1. reg. 7.
Arno. 1. p. 90.
Hila. 1. ps. 63.
Gre. 6. mor. 1.
Gre. 1. mor. 11.
Gre. 1. 1. reg. 14.
Ori. 1. Iere. ho. 8.
Aug. 1. ps. 103.
Hic. 1. sa. 19.
Ori. 1. Iudi. ho. 9.
Cath. lib. 7. cap. 5.
Rup. 1. 1. apoca.
Hic. 1. sa. 57.

Timor nocturnus. ps. 90. est diabolus semper inferens tenebras: vel est quum quis ex ignorantia peccat: vel est timor hostis in nocte huius mundi: vel est pusillanimitas, quæ ex carnis afflictione procedit. Vel timores nocturni erant reges persecutores populi Dei. cant. 3. c.
Timere interdum est reuereri: & timens populus dominum post transitum maris rubri designat timorem, qui est initium & basis sapientiæ: & hic est timor imperfectorum. Exod. 14. g. 19. c. 20. c. ps. 32. 33. 73. 118. 134. Isa. 25. a. Agge. 1. d. Timor quoque Aegypti dicitur initium conuersionis. Isa. 19. c. Timentes ex tremotum passionis Christi, sunt adducti ad timorem Dei post conuersionem à peccatis per passionem Christi. Matth. 27. f. Timor autem imperfectorum est timor feruorum. Ideo Mala. 1. b. dicebat dominus: Si ego dominus, ubi est timor meus?
Timentes autem amici Iob, uisa eius plaga, designant eos, qui non ex amore Deum metuunt, sed ex sola uerberum percussione. Iob. 6. d. 37. d.
Timere interdum est horrere: & timentes filij Israel & Aegyptios. Exod. 14. c. designant timorem recognoscentium peccata sua, quæ sunt Aegyptij. Hortatur autem Deus ecclesiam, ne timeat Aegyptios, aut alios aduersarios, quum habeat ipsum Deum adiutorem. Isa. 54. b. Non timet autem iustus, quum uenerit æstus: quia securus expectat persequentes, & diem iudicij. Iere. 17. b. Sic non formidat grex domini sub bono pastore. Iere. 23. a. Formidinem autem derant in terra uiuentium gentes Assur, hoc est, hæresiarum in ecclesia. Eze. 32. c.
Non expauescens Iob ad multitudinem nimiam. Iob. 31. d. designat Christum, qui persecutores suos cum gladjs & fustibus uenientes, una tantum responsione percussit dicens: Ego sum.
Timentes Deum obstrictes dicuntur, hoc est, timere docentes: & designant legem & euangelium, quæ docent timere Deum. Exo. 1. d.
Timens Moses Pharaonem. Exo. 2. c. designat nondum perfectos timentes temporalia pericula. Vel designat timorem Christi ex parte carnis in passione.
Timentes filij Israel accedere ad Moysen. Exo. 34. d. designant nolentes intelligere mysteria legis. Exo. 34. d.
Timere in die mala est timere in iudicio. ps. 48. qua ratione non timebit ecclesia, seu iusti, qui sunt in ea. Isa. 54. d. Sic non timet iustus, cum uenerit æstus. Iere. 17. b. Formidant autem reges gladium Dei, hoc est, dæmones uel hæretici uerbum Dei. Eze. 32. c. Et formidant filij maris ad rugitum leonis: quum discipuli hæreticorum timeant comminationes diuinas. Hic. 11. d. Iusti autem non timebunt calamitatem, cum uenerit. Iob. 5. d.
Timet iusti, quum considerant abiectionem populi Iudæorum. ps. 51. Et timeant angeli, uisa ruina Leuiathan, ut ex hoc timore robustius in Deum solidarentur. Iob. 41. c.
Timens Ioseph ire in Iudæam, typus esse potest apostolorum non audentium prædicare in ea. Matth. 2. d.
Timens Samuel indicare uisionem Eli, quæ erat contra ipsum Eli. 1. reg. 3. c. designat quoddam prælati cum magna reuerentia sunt reprehendendi: & quia postea iussus indicauit, designauit obedientiam. Vel significabat apostolos nolentes declarare ante tempus repulsionem synagogæ.
Timentes Philistinum Iudæos afferentes arcam in castra. 1. reg. 4. b. designant prædicatores irridentes Iudæos, quod nihil afferant, quod possit eos iuuare, &c.
Timere ab altitudine diei. ps. 55. est timere superbos huius mundi: quos non timet, qui sperat in Deo.
Timere à facie Philistinorum. 1. reg. 7. b. est fugere mundi delectationes: ne in pœnas sequentes incidant. Et timor nocturnus, est occulta uoluptas. ps. 90. Hic est timor inimici, à quo orabat liberari propheta antequam ueniret. ps. 63. Et iusti non formidabunt bestias terræ, hoc est, dæmones in morte. Iob. 5. d.
Timens Deum Iob designat Christum uenerantem patrem. Iob. 1. a.
Timens populus iuramentum Saulis, designat uenerantes præcepta maiorum. 1. reg. 14. d.
Timet aquæ Deum, hoc est, angeli præpositi aquis Deum uenerantes. ps. 76. Vel formidant persecutores à uoce tonitruum prædicatorum. ps. 103.
Timet Deum mandato hominum, qui transgrediuntur legem Dei propter traditiones hominum. Isa. 29. d. Matth. 15. a.
Timidus seu formidolosus, qui iubetur recedere à prælio. deut. 20. b. Iudi. 7. a. Est non audēs sequi Christum: uel qui nihil arduum aggreditur: uel ueniens ad monasterium, & relinquens sibi aliqua in seculo, & suo exemplo alij nocens. Designatur etiam, ut qui timeant negare Christum in persecutione fugiant. Timidi autem reprobatum mittuntur in stagnum. apoc. 21. b.
Sollicitus timet diues: quia cum Deum non timeat, multos timet. Isa. 57. c.

Tinea.

Tinea est vermiculus, qui de putredine aut situ, aut puluere nascens, vestes aut libros arrodit, in quibus etiam nascitur: & habet quoddam integumentum, in quo latet.

Quasi

Diabolus.
Pœnam ex ignorantia.
Pusillanimitas.
Persecutores fidei.
Timor reuerentiam.
Inuidia.
Peccatum.
Cupiditas.
Dolor.
Hæretici.
Dæmones.
Pœna inferni.
Recognitio peccati.
Virtus Christi.
Docēs sacra doctrina timorem.
Timor Christi ex parte carnis.
Timor iudicij.
Timor confirmans bonos.
Irrisio Iudæorum.
Fugere uoluptatē.
Religio gentilium.
Sapientes seculi.
Verba baptismum.

Quasi tinea dicitur fuisse Deus Ephraim. Hic. 5. d. quia ut uelut paulatim à tinea consumitur: ita Deus sensim castigando expectat ad penitentiam.
Tinea rodens vestes significare solet inuidiam rodentem animam, in qua nascitur: & generaliter peccatum: & etiam cupiditatem & dolorem. Matth. 6. c. Et malus uelut à tinea consumi dicitur. Iob. 4. d. 13. d. quia tinea damnium facit, & sonitum non facit: ita iniquorum mentes quia damna sua considerare negligunt, integritatem quasi nescientes perdunt. Amittunt namque à corde innocentiam, ab ore ueritatem, à carne continentiam, & per accessum temporis ab ætate uitam.
Tinea etiam designat hæreticos: qui ecclesiæ uelut impietate sua corrodiunt & dissoluant: sicut tinea domum sibi corrumpendo uelut ædificat. Potest etiam dæmones significare, uirtutum & omnium bonorum corruptores. Iob. 27. d.
Tinea præterea designare potest pœnam damnatorum, quæ ex proprijs eorum peccatis nascitur, eisdem semper arrodens. Isa. 14. c. 33. a. Iuxta septuaginta. 50. d. 51. c.

Tingere, Tinctura.

Tingere est aliquo colore inficere, madefacere, & immergere. Tinctura autem est ipsa infectio.
Tinctæ dicuntur vestes Christi de Bosra, hoc est sanguine suo. Isa. 63. a. Et tincta purpura in canalibus. Cant. 7. b. Sanguinem ex uulneribus Christi defluentem designat. Vel memoriã passionis Christi in mente cum humilitate.
Intingi pedem in sanguine. Psal. 67. effusionem sanguinis in destructione Hierusalem futuram indicabat. Vel pes Christi intinctus est in sanguine suo in passione, quando dixit: Torcular calcatus solus. Isa. 63. a. Intingitur etiam pes Christi in sanguine, quando ministri Christi propter euangelium martyrium patiuntur.
Tingere sanguine agni fasciculum hyssopi. Exo. 12. d. est humilitati passionis Christi iungere rationem & uim concupiscibilem & irascibilem.
Tingere digitum in sanguine. Leui. 3. d. 4. b. 9. d. est passionem Christi imitari. Vel ipse Christus intingit digitum in sanguine, dando spiritum sanctum per passionem suam. Vel ut ostendatur, quia passionem carnis dominicæ uirtute diuinitatis actæ sunt.
Tingere passerem uiuum in sanguine passeris immolati. Leui. 14. a. est baptismum conferri per Christum, qui Deus & homo est pro nobis immolatus. Non enim in hominis passione, sed Dei & hominis baptizamus. Vnde tingi dicitur passer uiuus per communicationem idioma-tum, quando dicitur: Deus passus est.
Tinctus bis coccus designat feruentem amorem, seu duplicem amorem, Dei uidelicet & proximi: uel duplicem ignis operationem, nempe calefacere & illuminare. Exod. 25. a. 26. a. 28. b. 36. b. 39. a.
Tingentes fratres Ioseph tunicam eius in sanguine hædi. Gen. 37. f. designant Iudæos infamantes Christum, & falsis testibus accusantes.
Tingens sacerdos digitum dextrum in oleo, quod habet in manu sinistra. Leui. 14. c. est exercens bona opera per gratiam Dei in prosperis & aduersis.
Tincta auis per totum erat Iudæa, quando erat ornata uirtutibus & donis spiritus sancti. Iere. 12. b.
Tinctura mundissima. Iob. 28. c. uocantur hi, qui ueraciter sunt humiles, ueraciter sancti: qui sciunt quidem quod ex semetipsis uirtutum speciem non habent: sed hanc ex dono gratiæ desuper ueniens tenent. Tincti enim non essent, si sanctitatem naturaliter habuissent. Sed mundissima tinctura sunt: quia humiliter custodiunt superuenientem in se uirtutum gratiam, quã acceperunt. Vnde etiã baptisma, id est, tinctio dicitur ipsa nostra in aqua descensio. Tinguimur quippe, & qui prius indecori eramus deformitate uitorum, accepta fide reddimur pulchri gratia & ornamento uirtutum.
Tinguntur pedes sacerdotum in parte aquæ Iordanis. Ios. 3. d. quando per inuestigationis profundæ, & retractationis studium ad desideriorum nostrorum considerationem, nostræ contemplationis oculum reflectimus. Item quum mens ad inuentionis suæ subtilitatem miratur, & in sua admiratione delectatur. Tingi enim est affici. Et in parte tingitur: quia desideriorum nostrorum errores ex parte penetramus.
Tincti colores Indiæ. Iob. 28. c. fucatam gentilium religionem designant. Vel huius mundi sapientes: qui quamuis per iniquitatem, & plerumque per actionem facti sint: ante humanos tamen oculos superinductæ honestatis colorē fucantur. Ipsa quoque sapientum uerba colores Indiæ dicuntur: quia dum intendunt eloquentiæ, eorum dicta quasi pulchra apparent specie & fucatione tincturæ: & quum uirtute rerum careant, aliud se esse quam sunt, uerborum compositionibus, quasi superductis coloribus mentiuntur.

Hic. 5. Hic. 5.
Ori. 1. Mat. cap. 13.
Gre. 5. mo. 28. & 11.
mor. 25.
Amb. 1. de sp. sc. 1.
20. & 102. f. Lus.
Hic. 1. Iob. 27.
Gre. 18. mo. 9.
Hic. 1. sa. 14.
Hic. 1. sa. 63.
Glo. or. d. cant. 7.
Hic. 1. Eze. 32. & 7.
Euch. 9. in psal.
Aug. 1. ps. 67.
Gre. 1. 1. reg. 14.
Hic. 1. Leui. 4.
Hic. 1. Leui. 14.
Cyril. epist. 39.
Glo. int. f. Exo. 25.
Amb. de Ioseph.
Beda. f. gen. 37.
Hic. 1. Leui. 14.
Hic. 1. Iere. 12.
Gre. 18. mo. 37.
Hic. 1. Iob. 28.
Gre. 18. mo. 37.

|| Tingi

Ricar. de f. vict. de securi. cōfictia. 26. Tingi dicitur arbor succifa rore cœli. Dani. 4. c. quando mens deprauata per suggestiones diaboli diuersis erroribus imbuitur. Tingi aqua. Leui. 11. c. Vide Lauare.

Tinnire.

Tinnire propriè de metallis dicitur, quum ex eorum pulsatione seu iactu sonus efficitur. Tinnunt quoque aures, quum inclusi subtiles & leues vapores interdum per membranam illam, quæ in auribus est, emergunt, & sonum illum seu tinnitum fictitium ædunt. Tinnitus aurium aliquando ex magno & vehementi sonitu fit: & tunc tinnire dicuntur aures, quum videntes alicuius insignis viri lapsum pauore concutiuntur: aut quum aliquid stupendum & insolitum subito euenire conspiciunt. 1. Reg. 3. b. 4. Reg. 21. b. Iere. 19. a.

Tintinnabulum.

Tintinnabulum est instrumentum æneum, quo tinnitus æditur, vel ad conuocandos aliquos: vel ad aliquid aliud.

Tintinnabula aurea in veste sacerdotis, prædicationem claritatis supernæ lucis designare possunt. Resonant autem: quia omnibus est prædicandum. Peculiariter autem designant prædicationem Christi: & extrema eius verba in cœna. Exodi. 28. f. 39. e. Eccl'ii. 45. b. Designant etiam prædicationem iudicij & finis mundi: ideo ponebantur in infima vestis ora.

Tintinnabula etiam in veste designare possunt concentum & congruentiam elementorum: & peculiariter aquæ & terræ: ideo in infima vestis parte ponebantur. Vel designant sensibilia per auditum percepta. Item tonitrua in aère. Et quia tintinnabula pendentia à veste talari erant trecenta sexaginta sex, tempus annum designare possunt.

Tintinnabula præterea in veste sacerdotali, designant multiplicationem bonorum operum, quæ ad minorum exemplum clamant: vel sonum operum & doctrinæ. Item fidem synceram: quæ debet resonare in sacerdotibus.

Tinum lignum.

Tina ligna seu thina, quæ allata sunt ad Salomonem ex Ophir, erant imputribilia, & spinosa, in modum spinæ albæ. Designant doctores, ex quibus sunt fulcra & gradus in domo domini. Tina ligna ponunt. 3. Reg. 10. b. 2. Par. 9. c. Apo. 18. c. Porro. 2. Par. 2. b. Inter ligna, quæ debebat mittere Hiram à Libano ad Salomonem, quædam dicuntur non tina, sed arceuthina, id est, iuniperina. Quod vocabulum Hebraicum transfert Hieronymus in abietes.

Titubare, Vacillare.

Titubare est non valere pedibus insistere: qualiter contingit ebrijs, aut infirmis. Eccl'ii. 37. d. Dicitur etiam vacillare.

Vacillare dicuntur gressus iudæorum. Isa. 29. c. quando non assequuntur sensus legis & prophetarum de Christo.

Titulus.

Titulus est index cuiuscunque operis: vt quod alicui rei, vt libro, operi, vel statuæ superscribitur, ad eius cognitionem inducens. Tres sunt autem tituli, qui inscribi solent: vnus super tumulum mortuorum: alius in liminibus seu limitibus ciuitatis: tertius in victoria regis.

Titulus lapidis, quem erexit Iacob, memoriam passionis Christi designat: qui positus est in signum populorum. Gen. 28. b. 31. f. 35. c. Exo. 24. a. Tituli autem inscriptio. psal. 15. 55. 56. designat titulum triumphalem crucis Christi, quando vicit diabolam. Titulus etiam in terra Aegypti est crux Christi cum suo titulo erecta in mundo. Isa. 19. c.

Tituli inscriptio firmationem fidei indicare potest. psal. 15. 59. in titulo. Et titulus in sepulcro Rachelis, fidem ecclesiæ designabat. Gen. 35. c.

Titulus etiam lapidis potest designare firmitatem mentis in virtute. Titulus, qui apponitur in monumentis, æternitatem Christi designare potest. Psal. 55. Titulus quem statuunt iuxta os, nota hæreseos intelligi potest. Eze. 39. d. Tituli non erigendi, sunt insignis memoria vanitatis. Leui. 26. a.

Tob.

Tob, id est bonus, seu optimus: nomē terræ, in qua habitauit Iephte: gloriæ cœlestis, seu ecclesiam

Glo. inter. f. Exo. 28. Rup. f. Exo. 23. & 1. f. Ioan. Ori. f. Exo. ho. 9. Gre. Nyl. de orone vestis ora.

Philo. de vita Mosis & demigra. Abra. Hic. d. veste sacerdot. Cle. Alex. 5. stroma.

Gre. f. 1. Reg. 10. Hic. d. veste sacerdot. Aug. q. in Exo. 119. Gre. Nyl. de vita Mosis.

Glo. ord. f. 3. reg. 10.

Hic. f. Isa. 29.

Hiero. f. ps. 15.

Hic. f. ps. 15. & f. Isa. 19.

Bas. f. ps. 59. Amb. de Iacob. 7.

philo. de somnijs.

Hila. f. p. 55.

Hiero. f. Eze. 39.

Ilyc. f. Leui. 26.

Aug. q. in Iudi. 49.

Prædicatione claritatis supernæ. Prædicatione Christi. Prædicatione iudicij.

Cœteris elementis sensibilibus. Tonitrua. Tempus annum.

Exeplia & doctrina fides.

Doctores.

Memoria passionis Christi. Crux Christi.

Fides.

Firmitas mentis.

Æternitas Christi.

Nota hæreseos.

Gloria cœlestis.

Ecclesia: clesiam indicat, in qua habitauit Christus post resurrectionem. Iudi. 11. a.

Tobias.

Tobias, id est, bonus domini, siue bonitas domini: vir satis notus in sua historia: qui ponitur in exemplum charitatis & patientiæ.

Pœnitentes. Doctores. Virgines. Innocentes.

Fuit alius Tobias, qui dedit aurum & argentum ad coronas pontificis. Zach. 6. c. designat eos, qui vtiles sibi sunt pœnitendo: vel doctores ecclesiæ, qui offerunt aurum sapientiæ. Vel designat virgines & innocentes, qui aurum conferunt ad coronam Christi.

Tolerare, Tolerantia, uide Sustentare.

Tollere, uide Accipere, & Auferre.

Tonare, Tonitruum, Fragor.

Tonitruum est sonitus, qui fit in nubibus ex pugna calidi & frigidi: & tonare dicitur, quum fit ille sonitus. Fragor autem est sonitus, qui ex arbore aut alia re inter frangendum emittitur. Accipitur tamen pro quouis magno sonitu.

Diuinitas Christi. Manifestatio Christi.

Tonitruum magnitudinis Dei. Iob. 26. d. 38. c. est diuinitas in Christo: quæ ideo tonitruum nomine expressa est: quia de excelsis fama nominis eius in Christo Iesu filio suo terris insonuit. Vnde & tonare voce dicitur Deus. Iob. 40. a. quando cōsubstantialē sibi filium mundo terribiliter demonstrat. In iudicio quoque erit tonitruum magnitudinis Christi. Et ipse Christus incarnatus in tonitruo figuratur: qui ex antiquorum patrum conueniente prophetia ad notitiam nostram, quasi ex nubium concurfione prolatus est. Qui inter nos visibiliter apparet ea, quæ supra nos erant, terribiliter sonuit. vnde & ipsi sancti apostoli de eius gratia generati, Boanerges, id est filij tonitruum sunt vocati.

Inspiratio diuina.

Tonare dicitur Deus voce magnitudinis suæ. Iob. 37. a. 40. a. quando se nobis iam per lamenta præparatis, quam fit magnum in supernis insinuat. Quasi de cœlo tonitrus procedit, quum nos incuria negligentiaque torpentes, respectus gratiæ subito pauore percutit: atque in terra positi, sonum de superioribus audimus: quia terrena cogitantes superni terroris sententiam pertimescimus; & mens beneiam de summis sollicita trepidat, quæ prius in infimis male secura torpebat. Voce etiam sua Deus mirabiliter tonat: quia occulta vi corda nostra incomprehensibiliter penetrat.

Erpessus Christi. Predicatio ad gætes.

Intonuit dominus super aquas. psal. 28: in baptismo videlicet Christi, quando dixit pater: Hic est filius meus dilectus. Vel intonuit super aquas gentium per prædicationem. Intonuit etiam de cœlo, quum per iustorum corda euangelizauit. psal. 17. 103.

Fortitudo sanctorum in dæmones.

Tonat Deus fragore magno, quando dat sanctis perfecta desideria ad terrendos dæmones: aut quum illis ministrat robur ad feriendos & vincendos dæmones. 1. Regum. 2. b. 7. c.

Cominatio pœnæ. Vocatio ad iudiciū. Sententia cōdenationis. Gratiæ vindicta.

Tonitrua interdum manifestam pœnæ comminationem designare possunt. Exod. 9. e. Arno. f. ps. 103. Et tonitruum magnitudinis Dei erit vox iudicij. Iob. 26. d. quando videlicet Deus manifeste veniet, Deus noster, & non silebit. Ignis in conspectu eius exardescet, & in circuitu eius tempestas valida. psalm. 49. 103. Ioel. 2. a. Sopho. 1. d. Apoca. 4. b. Et tonat dominus in cœlis super aduersarios. 1. Reg. 2. b. 7. c. quando grauiter condemnat Iudæos per apostolos. Et tonitruum irritans, est grauis vindicta: quæ subito exterræat. Isa. 29. b.

Doctrina euangelica. Prædicatione euangelii. Oracula prophetarum.

Tonitrua etiam doctrinam euangelicam designare possunt: quæ præcedit pœnam infidelium damnandorum sicut tonitrua præcedunt grandinem. Exod. 19. c. psalm. 28. 76. Iob. 37. a. 38. c. Apoca. 8. b. 11. d. 14. a. Potest simili ratione ipsam prædicationem significare. Vnde & prædicatores euangelij Iacobus & Ioannes dicti sunt Boanerges, hoc est, filij tonitruum. Mar. 3. b. Tonitrua quoque septem sunt oracula prophetarum. Apo. 10. b.

Tonitrua erunt magnæ laudes Dei post iudiciū. Apo. 19. 3. Rug. 10. f. apoc. Rug. 6. f. apoc.

Tondere, Tonfor.

Tondere est lanam, siue capillos & huiusmodi incidere. Tonfor autem est, qui tondendi habet officium.

Ablatio sacramentorum à iudæo sacerdote. Resecare cogitationes superfluas. Resecare superflua. Manifestatio bonorum operum.

Tondens caput Iob designauit Christum: qui in carne apparet, à iudaico sacerdotio præceptorum suorum abstulit sacramenta. Iob. 1. d. Tondere etiam caput, est cogitationes superfluas à mente resecare.

Tondere comam debent sacerdotes, hoc est, superflua à se abijcere: nō tamen tondere debent ad pressum. Eze. 44. f.

Tondere primogenita ouium, est ab occultationis suæ tegmine humanis oculis inchoata bona opera denudare & manifestare. Deut. 17. d.

Hiero. f. Iob. 26. Gre. 17. mor. 19. 29. mor. 16. & 32. mor. 5.

Gre. 27. mor. 36.

Hiero. f. ps. 17. Aug. f. ps. 28. 103.

Gre. 1. 1. Reg. 2. 7.

Gre. 17. mo. 19. & f. 1. Reg. 1. Aug. 17. ciui. Del. 4. Bed. 1. Exo. 9. Rug. 3. f. apoc.

Ori. f. Exo. ho. 4. Bas. f. ps. 28. Hiero. f. Iob. 38. & de mansio. Gre. 29. mo. 16. Aug. f. apoc. ho. 6. Euch. form. psal. 3. Bed. f. Exo. 19. Rug. 6. f. apoc.

Gre. 5. mor. 34.

Amb. de iniat. my- sic. 7. Aug. 2. doct. chri. 6. & f. ps. 94. Gre. f. canti. 4. Ber. fer. par. 63. Glo. inter. f. 11a. 13. Rup. f. Iudi. 14. Hiero. f. Iere. 7. & f. Mich. 1. Glo. ord. f. Nah. 1. Hiero. f. Amos 7. Rup. f. Amos 7. Ifyc. f. Leui. 19. Hiero. f. Iere. 9. Tondere oues est simplices a peccatis exonerare: & tonsores ouium sunt praelati, & prae- dicatores. Gen. 3. 8. c. Et tonfae sunt fideles ecclesiae, a superfluis, & a curis secularibus se ex- uentes: & omnia relinquentes: & monachi & praedicatores libenter onera mundi depo- nentes. Canti. 4. a. Tondent etiam oues in malum: qui rapiunt a simplicibus ipsorum tem- poralia bona. Tondentes Christum fuerunt principes Iudaeorum: ipsum despectui habentes: & ignomi- nia facientes usque ad crucem. Isaia. 53. c. Idem designant Aegyptij tondentes Ioseph. Gene. 41. b. quae tonfo etiam designant ablationem discipulorum a Christo. Ut autem is, qui tondetur, relinquit comam tondentibus, ita Christus relinquit nobis omnia merita sua: & spoliatus vel attonsus mortalitate & passibilitate, remansit impassibilis. Tofor autem, qui toto- dit Samsonem, fuit Pilatus crucifigens Christum. Iudi. 16. c. Tondere capillum erat signum doloris: quia capilli decori habebantur: unde tondet capillum, qui perdit decorem animae. Iere. 7. g. 48. f. Et de tonfa est Hierusalem, quum destru- eta est: & genus humanum, quum cecidit a delicijs paradisi. Mich. 1. d. Attonderi dicuntur, qui sic castigantur, ut non intereant. Et attondentur hostes, qui ad te- pus eijciuntur: ita tamen ut non radicibus auferantur. Nahum. 1. d. Tonfor regis dicitur bruchus, qui omnia tondet: & sumitur pro exercitu vastante Iudaeam. Amos. 7. a. Vel tonfo gregis fuit per locustam, quum Sennacherib omnia vastauit, praeter Hierusalem. Et etiam tonfor regis dicitur superba quaedam & arrogans fortitudo: quae om- nia bona nostra deuastat. Tondere comam in rotundum prohibetur. Leuit. 19. f. quasi sit velle abscondere cogita- tiones a Deo. Attonsi comam erant Ismaelites. Iere. 9. g.

Topazius.

Plin. 37. natu. hist. 8. Hil. & Amb. f. ps. 118. Geo. ven. canti. 3. to- no. 8. cap. 3. Lyra. f. Exo. 29. Aretas. Cap. 21. Gre. 18. mor. 33. Topazius est lapis preciosus viridis coloris, aut potius aurei: qui primus refertur in To- pazio insula maris rubri inuentus, & matri regis Aegypti oblatas. Est difficilis ad le- uigandum, sed asperatur magis: estq; rarus inuentus. Feruidam aquam tepidam reddit in eam immisus: variatq; curat infirmitates. Fertur leuare oculorum dolorem. Topazius pretiosissimus lapis, qui in primo ordine rationalis ponebatur, intelligentiam Intelligentia. significare potest. Exod. 28. g. 39. b. psalm. 118. Ut autem erat nonum fundamentum ciuita- tis caelestis, Matthaeum apostolum designat, qui diuino zelo ignitus etiam usque ad carnem & sanguinem, & lactationem Dei scripsit incarnationem. Apo. 21. f. Topazius de Aethiopia. Iob. 28. d. significare potest quemlibet sanctum de gentilitate, vir Conuersi virtutibus splendentem. Et etiam eos, qui virtutibus aut sapientia se insignes esse putant. Item pollentes: eos, qui ab haeresi vel peccato conuersi, virtutibus pollent.

Torcular.

Ori. f. Mat. ho. 19. Hiero. f. 11a. 37. & f. Mat. 21. Euch. form. spua. 4. Ori. f. Mat. ho. 19. Arno. f. ps. 8. Hila. f. Mat. 22. Hic. f. Isa. 63. Rup. f. Agge. 2. & f. Zach. 1. 4. Amb. d. ps. 65. plo. Aug. f. ps. 8. 83. & fer. 108. Gre. 16. mo. 52. Rup. 11. Capoc. Geor. vene. canti. 1. ton. 4. cap. 28. Beda. f. Pro. 3. Aug. f. ps. 8. 80. Torcular est machina premendis uis accommodata. Torcular vineae patris familias erat locus libationum in templo, seu altare, in quo, ut Altare holocausto in torculari, oblationes & sacrificia tanquam fructus offerebantur, & vorabantur. Isaia. 5. a. rum. Mat. 21. d. Torcular etiam dicitur sacra scriptura, vel profunditas eloquiorum Dei. Mat. 21. d. Et tor- cularia sunt voces prophetarum ex Christo vita vera impletae. psal. 8. 80. in titu. Hae sunt tor- cularia redundantia vino. Ioel. 2. f. Torcular, quod calcavit Christus, est crux eius & passio. Isa. 63. a. Agge. 2. c. Et torcularia Cruc Christi, regis in Hierusalem eandem crucem designant. Zach. 1. 4. c. psal. 80. Torcular vbi Gedeon excutiebat frumenta. Iudi. 6. b. designat ecclesiam, in qua caelestis Ecclesia, vitis fructus exundat. Et torcularia sunt ecclesiae, in quibus vinum, id est boni separantur a vi- nacijs, id est, malis. Et etiam, quia in ea exprimitur botrus Christus. psal. 8. 83. In singulis autem fidelibus homo nouus per pressuram purificatur, & separatur a veteri & carnali, tanquam a vi- nacijs. Iob. 24. c. Torcular vini furoris irae Dei erat vindicta Dei in Hierusalem, quando destructa est. Apo. Vindicta Dei. 13. c. Et torcular vineae dici potest timor iustitiae Dei, timor iustitiae Dei, quando quis reprimitur a pec- cando. Et hoc torcular dicitur Deus calcasse virginem filiam Sion, quum & malis dat supplicia, & bonis praemia. Thre. 1. e. Torcularia in felicitate abundantem laetiam beatorum designant. Pro. 3. b. Gloria caelestis Torcularia, vbi exprimitur vinum, vel oleum, designant pressuras: & mortem: & diem Pressur. Mort. iudicij.

Djes iudicij. baptisimus. persecutiones malo rum in bonos. Martyria. Abundantia maloru- scholae haereticoru- iudicij, quando vinum separatur a vinacijs, & oleum ab amurca. Designant etiam ipsum baptismum. psal. 80. in titulo. Torcularia etiam sunt persecutiones, quas mali & haeretici ex- ercent in bonos. Omnes enim, qui sanctam ecclesiam persequuntur, torcular caicant. Sed calcatis torcularibus sitiunt: quia agendo crudelia ferociore sunt: & impietatis suae meri- tis caecati, eo ambiunt grauiora facere, quo iam graua fecerunt. Iob. 24. b. Ipsa etiam marty- ria torcularia dici possunt, tanquam afflictione persecutionum calcatis eis, qui pro Christi no- mine confesi sunt: & mortalia eorum tanquam vinacia in terra remanserunt: animae autem in requiem caelestis habitationis emanauerunt. psal. 8. Torcular plenum abundantiam malorum aliquando significat. Ioel. 3. c. Torcularia item sunt scholae haereticorum. Isa. 6. c. Verum torcular eorum non pascit eos. Hose. 9. a. Sed vinum eorum est fel draconum. Hiero. f. 11a. 16. & f. Hofe. 9. Tornare, Tornatilis. Tornare est ad tornum polire. Tornus autem est instrumentum fabrilis, quo ligna, ebur, & reliqua huiusmodi in rotundum polita redduntur. Tornatilis autem est, quod torno ex- politum est. Tornatilis dicitur manus sponsi, hoc est, opera Christi. Canti. 5. d. quia quod tornatur, in sua rotunditate sine obstaculo voluitur: sic Christi opera in rectitudinis rotunditate volueban- tur: quia nulla culpa ei adhaerebat, qua minus iustitia eius in rotundum duceretur. Tornati- les etiam erant manus eius: quia apparet in carne, sanitates & miracula, quaecunq; voluit, absq; morarum tarditate fecit. Tornatilis crater. Canti. 7. a. significat virtutes virginis Mariae, in qua requieuit sapientia. Amb. inuit virginis. Item perfectam castitatem mentis & corporis. Designat etiam praedicatores, quia iuxta mores 14. Rup. f. canti. 5. Gre. f. canti. 7. hominum diuersos, necesse est vt lingua praedicatoris voluatur. Tornaturae tabularum templi. 3. Reg. 6. c. eminentia sanctorum exempla designat: & prom- ptum animum ad faciendam cuncta, quae dominus praecipit: & ad patiendum, quae permittit. Tornare dicitur faber idolum circino. Isa. 44. b. quando haereticus fabricat rationes diale- cticas ad defensionem errorum. Glo. ord. f. 11a. 44.

Torpere, Torpor.

Vitia. Torpere est pigrum esse: & tam corpore quam animo languere. Torpentes vaccae macie. Gen. 41. c. designant vitia mentem sedantia, & pinguedinem ac decorem gratiae corruptentia. Glo. inter. f. ge n. 2.

Torquere, Tortor, Tortura, Torsio, Contorquere.

Torquere est inflectere: & sumitur pro cruciare: unde tortor, qui cruciatur: & tortura ip- se cruciandi actus. Torsio autem est dolor, qui fit torquendo. Torquere aurum cum alijs coloribus, aut cum subtegmene aliorum colorum. Exo. 39. a. est adiungere charitatem alijs virtutibus. Torquebatur dolore Iob, quum diceret. Nequaquam ita loquar. Iob. 9. d. quia tunc grauius plerunq; affligimur, quum quasi per consolationis studium afflictionis nostrae nobis conamur mala leuigare. Torquentes cogitationes cor, sunt in sanctis cogitationes & cura rerum terrenarum, quas aliquando ex dispensatione suscipere coguntur. Iob. 17. c. Torquet diues labia sua. Pro. 19. a. quum superbus praedicat haereticus, abutendo autoritati- bus sacrae scripturae. Contorquere caput quasi circulum, fiebat ad demonstrationem doloris interioris. Sed hoc non erat gratum Deo, si aberat affectus contritionis interior. Isa. 58. b. Tortores dicuntur daemones, qui homines cruciare solent. Mat. 18. d. Torsiones dicuntur dolores propriae conscientiae male sibi consciae. Isa. 13. b. Ori. f. Mat. ho. 7. Hiero. f. 11a. 13.

Torques, uide Monile. Torrens, uide Fluius.

Torrere.

Mentes purgatae. Fides probata. Virtutes. Doctrina. Exempla patrum. Vindicta Dei. Torrere est ad ignem, vel ad solem siccare, & arefacere. Tosta spica igne sunt mentes igne spiritus sancti adustae, & ab omni peccati humore desiccatae. Leui. 2. d. Designant etiam hanc probatam in fornace persecutionis: & etiam vir- tutes, seu doctrinam animi probati: vel doctrinam simplicium & inchoantium, per virtutem spiritus sancti accommodatam: vt ab ea literae paleas separemus. Exempla quoq; sanctorum patrum spicae tosta dici possunt. Torrens calor sub nube. Isa. 25. designat vindictam in Iudaea per Christum hominem factam: & vindictam iudicij. Glo. inter. f. 11a. 25.

Torris, uide Ticio. Torta panis, uide Panis. Tortuosum.

Gre. 17. mor. 18. Tortuosum dicitur, quod est tortum, & multis flexibus sinuosum. Tortuosus coluber dicitur diabolus: qui decipiendo homini colubri ore locutus est. Diabolus Iob. 26. d. Isa. 27. a.

Totus.

159. f. Leui. 2. Totum dicitur, quod omnes partes complectitur: & refertur ad quantitatem continuum sicut omne ad quantitatem discretam, siue numerum. Totum thus offerre est semper orationi insistere: & fine intermissione gratias agere. Leuitic. 2. a. d. 6. b.

Glo. inter. f. Leui. 3. Totam caudam offerre. Leui. 3. c. est in bono vsq; ad finem perseverare. Totam simlam cremari. Leui. 6. b. est confiteri integre incarnationem & passionem Christi. Ad idem refertur totum arietem incendere. Leui. 8. d.

Hila. f. Mat. cano. 13. Totum fermentatum esse dicitur, quando lex, propheta & euangelia Christum predicant. Matth. 13. c.

Aug. f. ps. 137. Toto corde reuertitur ad dominum, qui non dat locum vitijs. 1. Reg. 7. a. 1. Par. 19. c. Et toto corde confitetur, qui holocaustum offert de corde suo, nihil sibi referuans. psal. 137.

Gre. f. 1. Reg. 15. Tota nocte clamans Samuel pro Saule ad dominum. 1. reg. 15. c. designat predicatorem totam causam subditi, qui peccauit, ex charitate in se suscipientem.

Glo. ord. f. ps. 55. Rup. f. Hofe. 12. Tota dies totum huius vite tempus significare potest. psal. 55. 33. Sic tota die populus Iudaicus potens fuit in iniquitate: ubi eorum pertinacia denotatur. Hofe. 12. a. Tota die mendacium & uasitatem multiplicat.

Trabes.

TRabes seu trabs dicta a trahendo, quod in altum trahatur: dicitur significare duo ligna edificij simul compacta: ideo semper est magnum lignum.

Rup. 3. f. Reg. 10. Trabes templi tabulata portantes. 3. Reg. 6. a. designant predicatores sublimes, & infirmos ac fragiles sua predicatione portantes: qui sunt extrinsecus quidem sub ligni figura cogiti, sed intra templum deaurati, quantum ad splendorem conscientiae, vel futurae gloriae. Designant etiam fidem diuinitatis & humanitatis Christi: ideo non habebant muro.

Aug. 2. ser. dicitur in 16. Trabes in oculo est odium inueteratum in animo: quod festucam in oculo fratris trabem apparere facit. Mat. 7. b.

Tractare.

TRACTare est quasi frequenter trahere. Et sumitur pro agitare in animo: & differere, vel scribendo aut narrando commemorare: & etiam suscipere aliquem, siue de aliquo bene aut male mereri.

Lyra. f. Nahu. 1. Tractant prauaricationem mente haeretici: & ministri Antichristi, seu nuntij. Nahum. 1. c. quando inducere in errores alios moluntur.

Tradere.

TRadere est in potestatem alicuius aliquid dare: & interdum docere: & traditio est doctrina. Est item committere. Gene. 21. b. Tradiditque puerum. Coniungere. Gene. 34. b. Filias uestras tradite nobis. Dedere. Iosue. 11. d. Qui se non traderet filiis Israel: Emittere. Ioan. 19. f. Inclinato capite tradidit spiritum. Exponere. Iosue. 20. b. Non tradent in manibus eius Exhibere. Gene. 23. c. Agrum trado tibi. Perducere. Iudith. 6. b. Tradent eum in manus. Prodere. Ieremiae. 21. de. Sanguinem innocentem tradetis. Punire. Iudi. 2. c. Tradidit eos in manus diripientium. Subijcere. Leuit. 26. d. Trademini in manibus hostium.

Hiero. f. Eze. 17. Traditi omnes uincti in manus Ioseph, designarunt potestatem Christo datam a patre supernorum & infernorum. Gene. 39. d. 40. a. Et tradidit Deus coronam & cidarim ei, cuius est iudicium: quum tradidit regnum & sacerdotium Christo. Eze. 21. f.

Ori. f. Iudi. ho. 2. Hier. f. Eze. 30. at. 35. Tradit Deus montem Seir sanguini, quum punit daemones & malos: & tradit malos bestiis, hoc est daemonebus. Et tradit terram in manu pessimorum: quum terrenos relinquit daemonebus. Tradit etiam cedrum in manu fortissimi gentium, hoc est, Antichristum in manu diaboli. Ezech. 30. c. 31. d. 33. f. 35. b. Eum autem dicitur tradere, quem deserit. Et tradit in manus dtri

manus diripientium, quum relinquit peccatorem in potestate diaboli: & etiam per excommunicationem. Iudi. 2. c. Et traduntur in manus gladij, qui aeternis supplicijs puniuntur: & etiam qui vincuntur a verbo Dei. psalm. 62. 73. Et tradit iudex peccatorem ministro, hoc est, angelo, qui trudit in infernam: & etiam exactori: & calumniantibus. Item peccatori: cui traditur a desiderio, hoc est, secundum desiderata. psalm. 118. 139. Mat. 5. d. Luc. 12. g. Tradi etiam iudici est coram Christo a lege accusari. Tradi satanae dicitur, qui a Christi corpore separatur. 1. Cor. 5. b. Tradidit etiam Deus unum quemq; in manu proximi sui, in seditionibus Hierusalem. Zach. 11. b. Tradere etiam dicitur Deus hominem in manibus alicuius, quum permittit illum in scandalum acceptum, & non datum incidere. Et dicitur illum tradere Deus: quia sola uoluntate Dei occiditur, non hominis. Exo. 21. b. 23. d.

Amb. f. ps. 118. ser. 1. 6. Ori. f. Luc. ho. 35. Hil. f. ps. 139.

scandalizari;

Tradit Deus filios Ammon orientalibus filijs, quum haereticos ducit ad habentes lucem ueritatis. Ezech. 25. a. Et tradit Philistaeos in manus Israel, quum peccantes conuerit ad ecclesiam. 1. Reg. 14. f.

Amb. 1. de pœnit. 41. Rup. 1. Zach. 11. Hier. f. Zach. 11. Aug. 9. in Exo. 79.

Varie traditione Christi.

Traditus est Christus a patre principibus huius seculi, quando proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Matth. 20. c. 26. a. Iob. 16. c. Et dicitur traditus in manus peccatorum, quando peccatores ipsi suscipiunt: & quando iustus traditur peccatoribus. Tradidit etiam Iudas Christum: & tradunt eum ut Iudas, quicumq; pro temporalibus dant Christum, quem habebant in anima. Traditus quoq; est Christus a principibus sacerdotum in manus impiorum, quando traditus est ab illis, ut crucifigeretur. Tradidit etiam ipse Christus, semetipsum pro nobis. Ephe. 5. a. Gala. 2. d. Traditur terra in manus impij, quando corpus relinquitur persecutoribus. Sic Iob & quilibet iustus traditur in manus impij. Iob. 9. c.

Hiero. f. Eze. 15. Gre. f. 1. Reg. 14.

Persecutio honoris.

Contemptus doctrinae Christi.

Comunicans Christus doctrinam.

Tradidit Deus pulchritudinem Iudeorum in manus inimici, cum arcem tradidit Philistaeis. Et quum bona opera hypocritarum, quae per concupiscentiam laudis ostentantur, occulti aduersarij iuri maneantur. psal. 77. Thre. 2. c.

Ori. f. Mat. ho. 4. 36.

Aug. f. ps. 36. Gre. 19. mor. 8.

Ori. f. Mat. ho. 15. Arno. f. ps. 87.

Ori. f. Mat. ho. 33.

Arno. f. ps. 77. Gre. 8. mo. 37.

Detineri in limbo.

Tradens mater Mosis ipsum Mosen adultum filiam Pharaonis. Exod. 2. b. designat traditionem legis spiritualiter intellectae ecclesiae ex gentibus factam: vel ipsum Christum ecclesiae traditum.

Aug. 1. de uinit. 8. 83. q. 69.

Instituens Christus ecclesiam militantem.

Tradens Ioseph terram Gessen fratribus suis. Gen. 47. a. est Christus instituens ecclesiam in hoc mundo, tanquam in Aegypto.

Lex spiritualis data ecclesiae.

Tradens mater Mosis ipsum Mosen adultum filiam Pharaonis. Exod. 2. b. designat traditionem legis spiritualiter intellectae ecclesiae ex gentibus factam: vel ipsum Christum ecclesiae traditum.

Glo. ord. f. Exo. 2.

Proponere exempla sanctorum.

Tradens mulier fortis cingulum Chanaan. Pro. 31. b. quia per vigorem demonstrat iustitiae fluxa opera gentilitatis astrinxit. Item quia contemptibilem in mundo, fides Christi honoratum facit apud Deum.

Beda. f. Pro. 31. Rup. 8. d. glorif. trinit. 8.

Recognitio beneficii Dei.

Tradens Mosen oblata a populo in opus tabernaculi, ipsis artificibus tabernaculi. Exo. 36. a. est proponens sanctorum exempla praelatis & predicatoribus ecclesiae: & generaliter fidelibus. Idem est tradere pecuniam in usum tabernaculi. Exo. 30. b.

Glo. ord. f. Exo. 30.

Predicatio futuri iudicij.

Tradens qui offert sacrificium, adipem & pectusculum sacerdoti. Leui. 2. b. 7. d. Est accepta ferens Christo cognitionem Dei, & redemptionis opus. Tradere etiam simlam sacerdoti, est spem salutis committere Christo. Leui. 5. c.

Iyc. f. Leui. 3.

Poenitentia.

Tradens Mosen in auribus Iosue uictoriam habitam contra Amalec in deserto. Exod. 17. d. designat praenuntiationem iudicij per Christum futuri.

Glo. inter. f. Exo. 17.

Tradens lex mysteria.

Traditur obliuioni angustiae priores in foelicitate. Isa. 65. c. Non quidem obliuioni memoriae, sed successione bonorum.

Glo. ord. f. Isa. 65.

Reduci ad innocentiam.

Tradere quintam partem supra id, quod damnificatum fuerat, sacerdoti. Leui. 5. d. est quemlibet sensum, per quem peccauimus, ad poenitentiam reuocare.

Glo. ord. f. Leui. 5.

Consentire malis.

Tradens Mosen armum arietis dextrum cum collyrida & lagano & adipibus, & c. Aaron, quando consecratur. Leui. 8. c. est lex tradens mysteria declaranda per Christum.

Glo. inter. f. Leui. 8.

Glo. ord. f. Leui. 12.

Aug. f. ps. 26. 36.

Aug. 9 in Num. 13. Tradidit moſes vaccam ruſam Eleazar, & non Aaroni. Nu. 19. a. vt deſignaretur ſacrificiũ Chriſti ad ſacerdotes nouæ legis ſpectare. Beda. f. Pro. 30. Tradit ſeruum ad dominum ſuum, qui quemlibet delinquentem, & à prauis actionibus ſe conuertere volentem, ſua exhortatione vel exemplo prauæ actionis, ad id, quod re-nunciauerat, redire ſuadet: quod plerique ſacerdotes prauis in eccleſia facere conſue-nerunt. Prouerb. 30. b. Sic non tradidit Chriſtus ſeruum dño ſuo: quia non reliquit peccato-rem diabolo: ſicut nec ille, qui conſitentem non adigit in deſperationem. Deut. 23. c. Tradit Deus omnia quaſi olera virentia, quando non vult fieri diſcrimen inter gentes & Ju- dæos in fide. Gen. 9. a. Tradit pacificus vineam cuſtodibus, hoc eſt, Deus Synagogam Moſi & alijs patribus. Canti. 8. d. Tradita Tyrus obliuioni, dicitur anima exiſtens in peccatis. Iſa. 23. d. Thre. 2. b. Anima in peccato.

Traducere.

Traducere eſt de loco ad locum ducere, vel trans aliquid ducere. Traducens Iacob ſuos per vadum. Gene. 32. f. deſignat exercentem opera vitæ aſti- uæ, & prædicationis: & miniſtrantem baptiſmum & ſimilia: vt poſtea vacet contem- plationi. Traducit Deus populum ſuum in deſertum. pſal. 135. quando deducit ſuos in conſilium à ſe- culi curis alienum. Semper autem populus Dei per deſerta huius mundi traducitur, quo aduſq; in terram promiſſionis introducatur. Traducens vir Ezechielem per aquam. Ezech. 47. a. eſt Deus aut angelus dans notitiam myſteriorum. Traducit vſque ad talos, quando Chriſtus nobis ad ſe conuerſis boni exordij plenitudinem tribuit: & dono ſpiritualis ſapientiæ prima noſtri operis veſtigia infundit. Vſq; ad genua, quum ad hoc vſque noſtra ſapientia augetur, vt in prauis iam actibus minime ſe- ctatur. Vſque ad renes, quando in nobis percepta ſapientia omnẽ quoque, in quantum poſ- ſibile eſt, delectationem carnis extinxit. Quando autem tranſuadari non poteſt, deſignat perfectionem contemplationis: in qua dum mens in altum ducitur, ſubleuata, videt in Deo ſe penetrare non poſſe, quod videt: & quaſi tangit aquam torrentis, quam pertranſire non valet: & quia intuetur ſpeculãdo, quod libeat, & tamen hoc ipſum perfectẽ non valet intueri, quod libet.

Trahere.

Trahere eſt per vim ducere. Traxit Deus Ephraim in funiculis charitatis. Hoſee. 11. f. quando filius Dei per chari- tatem factus eſt homo, & paſſus & mortuus. Trahi autem petunt adoleſcentulæ poſt ſponſum: quia ſine eo currere nequeunt, qui exultauit vt gigas ad currendam viam. Tra- hitur etiam ſponſa tanquam infirma: quia ſine Chriſto nihil poteſt: trahitur autem per ten- tationes & labores. Cantic. 1. a. Trahit pater filium, non cogendo liberum arbitrium, ſed vinculis charitatis. Ioan. 6. e. Trahit autem Chriſtus omnia ad ſe, hoc eſt, omnes præde- ſtinatos. Ioan. 12. e. Trahit Deus ad ſe ſpiritum & ſtatum hominis. Iob. 34. b. quando ad conuerſionem ſui de- ſiderij & interiora noſtra, & exteriora commutat: vt nihil iam menti exterius libeat: ni- hil caro inferius vel ſi appetit, adipiſci conetur: ſed omne quod homo eſt, ad eum vide- licet, à quo eſt, & interius deſiderando feruat, & exterius ſe edomando conſtringat. Traxit Petrus rete in terram. Ioan. 21. c. hoc eſt ad ſoliditatem littoris, quia ipſe & eius ſuc- ceſſores & prædicatores, ſanctæ prædicationis voce ſtabilitatem æternæ patriæ fidelibus oſtendunt. Trahere dicuntur etiam adoleſcentulæ ipſum ſponſum: quia vbi duo vel tres cõgregati fue- rint in nomine eius, mox eſt ibi ipſe ſponſus. Et eruditæ anime trahunt: quia libenter venit ad illas verbum Dei. Trahens Ezechiel nouaculam per caput, deſignat Deum eiſcientem à ſe Iudæos, vt incredu- los & obſtinatos. Eze. 5. a. Trahi dicitur ſapientia de occultis. Iob. 28. c. quia cum ſit inuiſibilis, non niſi inuiſibiliter inuenitur. Quæ recte trahi dicitur: quia ſicut ſtatum trahimus, vt corpus viuat: ſic ab inti- mis ſapientiæ ſpiritus ducitur, vt ad vitam anima ſubſiſtat: vnde pſalm. 118. Os meum aperui, & attraxi ſpiritum. Trahi ad iudicem, eſt accuſari in iudicio. Luc. 12. g. Trahi per humum animalia immunda. Leui. 11. g. eſt vacare gaſtrimargiæ, & libidini, & terrenis. Trahunt iniquitatem in funiculis vanitatis. Iſa. 5. d. qui addunt peccata peccatis.

Incaratio verbi.

Conuerſio ad Deũ.

Eiſciens Deus iu- dæos.

Vacare terrenis.

Addere peccata per- trahere catiſ.

Amb. de Iſaac. 3. Rup. f. Hote. 11. Gre. f. canti. 1. Aug. f. Ioan. trac. 16. Ber. f. canti. fer. 21.

Gre. 14. mo. 16.

Gre. ho. 24.

Ori. f. canti. ho. 1.

Hiero. f. Eze. 5.

Gre. 18. mor. 32.

Ori. f. Luc. ho. 35.

Glo. inter. f. Leui. 11.

Glo. ord. 4. Iſa. 5.

Diſcere vana. Iudæi contra Chriſtum. Trahere dicuntur ventum quaſi dracones. Iere. 14. a. qui auide diſcunt doctrinam vanam. Hie. f. Iere. 14. Gre. 29. mor. 18. Et Iudæi, quum ſuperbiæ ſpiritu inflati, malitioſe aduerſus Chriſtum intumuerunt. Trahere dicitur diabolus, aut Antichriſtus poſt ſe omnem hominem. Iob. 21. d. quia qui bo- nis præſentibus delectantur, poteſtati illius ſe abſq; retractatione ſubijciunt. Trahit ante ſe inno- merabiles: quia multo plures fuerunt carnales ab exordio peccati, vſq; ad tempus Antichriſti, qui erunt ſuo tempore. Traxit etiam draco ſecum tertiam partem ſtellarum, quãdo diabolus ſe cum traxit multitudinem angelorum è cœlo. Apoc. 12. a. Aug. folio. 16.

Trames, uide Via.

Tranquillus, Tranquillitas, uide Quiſcere.

Trans.

Trans dicitur eſſe, quod eſt vltra aliquem locum. Trans Iordanem flere mortuum Iacob. Gene. 30. a. deſignat ſtatum generis humani ante inſtitutionem baptiſmi: quia tunc erat tempus fieri. Trans Iordanem veniens Ieſus. Matthæ. 19. a. deſignauit tranſitum ſuum ad eccleſiam per baptiſmum. Trans ſectum venientes diſcipuli. Matth. 16. a. deſignarunt deſertionem temporalium: & etiã ſinem mundi. Trans flumina Aethiopiæ eſt terra. Iſa. 18. a. ſecundum q; Antichriſtus ſuperabit malitia om- nes, qui nigri ſunt per peccatum. Ori. f. Mat. ho. 7. Ori. f. Mat. cap. 16. Hila. f. Mat. cão. 14. Gre. 13. mor. 7.

Transcendere.

Transcendere eſt ascendendo tranſgredi, aut ſuperare. Transcendere dicitur angelus percuffor oſtium domus. Exo. 12. d. quando Deus parcit, & ſaluat per paſſionem & ſanguinem Chriſti. Transcensus Arnon, id eſt, illuminationis eorum eſt, quum ab erroribus ad veritatis lumẽ venitur. Iſa. 16. a. Transcendens terminos montis eſt qui curioſe diuina ſcrutatur. Exo. 19. d. Curioſitas. Glo. int. f. Exo. 12. Hie. f. Iſa. 16. Glo. int. f. Exo. 19.

Transferre, Traſportare.

Transferre eſt ab vno loco in alium ferre, & deportare. Item relegare. Ier. 29. a. Omni tranſ- migrationi, quam tranſtulit Traducere. 4. Regum. 18. f. Donec veniam, & transferam vos. Tranſmutare. Deut. 27. c. qui tranſfert terminos proximi ſui. Tranſuehere. Sapi. 10. d. Tranſtu- lit illos per mare rubrum. Tranſtulit Deus montes, hoc eſt, patres veteris teſtamenti in nouum: vel prædicatores à Iu- dæis induratis ſubtraxit. Iob. 9. a. A cœlo. 13. g. Vel tranſtulit montes, quum angelos & homines ſuperbos à ſtatu ſublimi deiecit. Transferri quoq; montes in cor maris. Pſalm. 45. eſt Chriſtum cum apoſtolis ad gentes tranſire. Vel ediuerſo eſt, quum elati de magni conaminis culmine, in intimam cordis malitiam cadunt. Tranſtulit quoq; Deus vineam de Aegypto. ps. 79. quando ex gentibus inſtituit eccleſiam. Et tranſlata eſt Iudæa, quum fides, quæ erat in Iudæa, & omnis Iudeorum gloria tranſiuit ad eccleſiam ex gentibus. Iere. 13. c. Transferre interdum eſt conuertere. 1. Para. 12. d. Vt transferrent regnum Saul in Dauid. Vbi deſignatur tranſlatio legis veteris in nouam. Tranſtulit etiam Deus regna atq; conſtituit, quan- do euerſa vitiatorum tyrannide, virtutes regnare facit. Dani. 2. c. Tranſfert quoq; Deus iniquita- tem quum eam remittit. 2. Regum. 12. c. Dominus quoq; tranſtulit peccatum tuum. Transferre dicitur fides montes. Matth. 17. c. quando impetus irrationales per verbum Chri- ſti & fidem tolluntur. Ori. f. Mat. ho. 4.

Trãſlatio veteris te- ſtamenti in nouum. Eiectio angelorum Tranſitus apoſtolo- rum ad gentes.

Inſtitutio eccleſiæ ex gentibus. Tranſlatio legis. Conuerſio, pãloris. Remiſſio culpæ.

Reductio infidelium ad eccleſiam.

Eiectio malorum.

Trãſiens religio Iu- dæorum ad eccleſiam.

Trãſitus ad perfe- ctionem.

Amb. 1. d. Interpel. 5. Gre. 9. mor. 2. Arno. f. ps. 45. 79. Hier. f. Iob. 9. & f. 10. remia. 13. Aug. f. ps. 45. Ricar. d. 1. vi. d. vito mut. 6. Geor. vñer. canti. 4. tou. 7. cap. 28.

Glo. ord. f. 1. par. 12. Ricar. d. 2. victo de. ſomno Nabuch. 14. Glo. ord. f. 2. reg. 12.

Glo. ord. f. Colo. 1. Hie. f. Amos. 1. Gre. 14. mor. 2.

Gre. 14. mor. 11. Aug. f. ps. 108.

Gre. f. reg. 4.

Hie. f. Iſa. 24. gaudiũ

Glo. ordi. f. 11a. 33. gaudium in malis: & verum gaudium erit perpetuo in bonis.
 Non potest transferri tabernaculum, patria videlicet celestis, quæ non admittit mutationem. **Stabilitas gloriæ celestis & ecclesiæ.**
 Isa. 33. d. Ecclesia etiam militans non transfertur, vt tabernaculum vetus synagogæ: quia perseverat vsq; ad finem mundi.

Gre. 4. mor. 36. Trāsferre volens Ioseph manum patris à capite Ephraim in caput Manassæ. **Gene. 48. d. eos exprimit, qui mutare nituntur consilium Dei.** **Mutantes consilium Dei.**

Hic. f. Eze. 48. Transferri de vtero ad tumulum. **Iob. 10. d. conuenit electis, qui ab ipso mundi primordio ante redemptoris tempus exorti sunt: & tamen huic mundo semetipfos mortificare curarunt: quæ concriptas legis tabulas non habentes, quasi in vtero mortui sunt: quia autorem suum naturali lege timuerunt. Et quum venturum mediatorem crederent, studuere summopere, mortificatis voluptatibus, etiam, quæ scripto non didicerant, præcepta seruare.** **Mors sanctorum ante legem.**

Hic. f. Eze. 48. Non transferuntur possessiones leuitarum: quia illæ non sunt ipsorum leuitarum, sed domini: cuius etiam ipsi possessio dicuntur. **Eze. 48. b.**

Ca. f. colla. 1. cap. 12. Transferens rex Babylonis filios Israel in Babylonem, quos rex Aegypti in Aegypto capti uauerat, designat eos, qui prius aliquo vitio capti uentebantur: quod post modum deserentes, ab alio opprimuntur. Vt qui carnis vitia deserunt, & in cenodoxiam incidunt. Trāstulit etiam alios, quando fecit eos peccare. **4. Reg. 24. b.**

Hic. f. Iob. 14. Gre. 16. mor. 21. Transferuntur terminos hæretici: qui statuta ecclesiæ cōuellunt & lacerāt. **Iob. 24. a. Pro. 22. d. Induratio malorū, & recessus à fide.**

Hier. f. Iob. 14. & f. eccle. 10. et f. ps. 108. Transferre etiam dicitur lapides, qui aliquos subtrahit ab ecclesia. **Eccle. 10. b. Transferuntur quoq; nutantes filii Iudæ, quando Iudæi infideles & indurati vagi sunt in terra. ps. 108.** **Euagatio Iudæorū.**

Gre. 11. mor. 11. Transportans aquila cedrum in terram Chanaan. **Eze. 17. a. Designauit translationem Iudæorum cum Iechonia in Babylonem.** **Trāsmigratio in Babylonem.**

Transfigere, uide Fodere.

Transfretare, uide Mare & Navigare.

Transgredi, Prætergredi, Præterire, Præuaricari.

Glo. int. f. gen. 32. **Transgredi** est transire, & superare, & præuaricari, quod est à recto discedere. **Trāsse ad alicuius potestiam.**

Ar. & Aug. f. ps. 17. **Transgredi** murum. **ps. 17. est præterire impedimenta dæmonum: uel pœnitere peccatorum, quæ transitum ad Deum impediabant.** **Pœnitentia.**

Gre. 16. mor. 10. Non præterit mare præceptum Dei. **Iere. 5. c. Vt confundantur homines præcepta Dei transgredientes.**

Hic. epist. Beatitud. Nunq; se præterisse mandatum Dei dicebat filius senior. **Luc. 15. g. Designans Iudæos imitantes Pharisæum dicentem: Non sum sicut cæteri hominum.** **Arrogantia iudeorum.**

Hiero. f. Isa. 24. & f. Hose. 6. **Transgressi** sunt habitatores terræ legem naturalem omnibus communem. **Isa. 24. a. c. Trāsgressi** grediuntur quoq; terminum, quem posuit Deus, qui eius præcepta vel fidem præuaricantur. **ps. 103. Et præuaricantes peccatores terræ sunt legem naturæ transgredientes. ps. 118. Et transgressi sunt pactū sicut Adā, qui ita peccauerunt, vt eiecerentur de ecclesia, sicut Adā eiectus est de paradiso. Hose. 6. c. L. eui. 7. a. 16. c. Trāsreditur etiā terminos antiquos, quos posuerunt patres, & transgreditur terminos fidei, quos catholici ab initio statuere doctores. Pro. 22. b. Præuaricatores autem dicuntur condemnati: qui transgressi sunt legem naturalem, uel scriptam: qui in Deū dicuntur præuaricati. Isa. 66. g. Præuaricationes autem sunt ipsa peccata. Iere. 5. a.**

Glo. ord. f. Leui. 5. Præuaricari ceremonias, est negligere cultum Dei: & sacra indignè tractare. **Leui. 5. g. Negligere cultū dei.**

Hic. f. isa. 48. 59. & f. Hose. 14. **Transgressor** ex ventre dicitur Israel, hoc est, à tempore egressionis de Aegypto. **Isa. 48. b. 53. d. Dicitur autem transgressus Israel pactum Dei cum patribus. Mala. 2. c. Præuaricator autē legis dicitur Iudæus: quia sensum legis, qui est de incarnatione & diuinitate Christi nō admittit. Iere. 9. a. Vnde & transgressi dicuntur Iudæi, quando apostatarunt à Christo. Isa. 59. c. Præuaricatores autem dicuntur tam Iudæi, q; hæretici, qui corrumpunt in uis dominum. Hof. 7. d. 14. b. Nahum. 1. c.**

Hic. f. Iere. 3. Præuaricatrix Iuda designare potest peccantes: qui tamen non errant in fide. **Iere. 3. c. Ezechie. 39. g. Sophon. 3. c.** **Peccates intra ecclesiam.**

Gre. f. 1. reg. 14. Præuaricari dicens Saul populum, designat prædicatorem reprehendentem vitia ad emendationem. **1. Reg. 14. e. Præuaricari estis hodie.** **Prædicator reprehensens vitia.**

Transilire.

Ori. f. cant. ho. 1. 3. **Transilire** est ultra transire. **Transilire** dicitur uerbum Dei colles. **Cant. 2. b. quia minus manet cum ijs, qui non sunt plenè perfecti. Vel quia supereminet prophetis & discipulis Christi secundo loco electis. Item quia per incarnationem minoratus est paulominus inferioribus angelis, qui & hominibus subdiuoluit**

uoluit. Trāsilijit etiam colles, quū ab angelis uenit ad hofes, relictis dæmonibus tanq; collibus. **Trāsilijens** uulpes murum templi, designat hæreticos pucantes se suis argutijs vincere euan gelicam ueritatem. **Nehe. 4. a.**

Transire, Transmeare, Transmigrare, Præterire.

Transire est ab vno loco ultra alium locum ire. **Trāsmigrare** autem est ab vno loco ad aliū remotiorem domicilium mutare. **Trālire** etiam est commutare, uel commutari. **Num. 27. b. Ad filiam eius transibit hæreditas. Crescere. Leuiti. 13. a. Nec transierit in cute prioris terminos. Discedere. 1. Reg. 10. a. Cūq; abieris inde, & ultra transieris. Exire. Num. 21. e. Donec transeamus terminos tuos. Experiri. 1. Reg. 14. a. Transeamus ad stationem Philistinorum. Ingredi. 1. Reg. 14. b. Ecce nos transimus ad viros istos. Manifestare. Exod. 33. d. Cumq; transierit gloria mea. Pergere. Gen. 33. d. Transiuitq; in Salem urbem Sichimorum. Perire. Iob. 14. d. Vt in perpetuum transiret. Peruenire. Nume. 33. f. Transierunt ad campestria Moab. Præterire. Gene. 18. a. Ne trāscaes seruum tuum. Punire. Iob. 15. b. Non transibit alienus per eos. Trajicere. Gene. 32. c. In baculo meo transiui Iordanem istum. **Trāsmigrare. Iudi. 9. d. Et transiuit in Sichimam.****

Brenis cōsolatio di. breuis cognitio. **Transire** interdum dicitur Deus, quum breuem dat consolationem. **Gene. 8. a. Et transiit spiritus, quando inuisibilia cognoscimus: & tamē hæc non solidè, sed raptim uidemus. Neq; enim in suauitate contemplationis intimæ diu mens figuratur: quia ad semetipsam immensitate luminis reuerberata reuocatur. Iob. 4. c. Trāsire etiam dicitur, quum nondum habemus fixas bonas cogitationes in corde. Luc. 18. g. Transiit etiam sponsus, vt maiori desiderio quærat. Cantic. 5. b. 3. Reg. 19. c. Transiit etiam Deus per Hierusalē, quum uisitat animā, vt eam conuertat. Eze. 16. a.**

Profectio Dei. **Transiit** etiam Deus præcedendo, & protegendo uiatores huius seculi. **ps. 67. Exod. 34. a. Et transiit in desertum, quando uenit ad gentes.** **Glo. ord. f. ps. 67.**

Misericordia Dei. **Transiit** præterea Deus aliquos, quando non eos punit, aut castigat, sed eorum miseretur. **Exod. 12. c. Et quum cessat à castigando. Nahum. 1. d. Et quum dissimulat, & nondum castigat. Amos. 8. a. Mich. 7. d. Inde dictum est Phae. i. transitus. Pertransiit quoq; furor Dei in passione Christi, quando chirographum, quod Adam in mortem filiorum conscripsit, Christi deluit aduentus. Iob. 10. d.** **Hier. f. Amos. 8. & f. Mich. 7. & f. Iob. 10. Rup. f. Amos. 8.**

Castigatio Dei. **Transire** etiam dicitur Deus castigando & puniendo: vt transiuit per Aegyptum. **Exo. 12. b. d. Fere enim quoties pertransire ponitur ex persona Dei, pro pœna accipitur. Amos. 5. c. Transiit etiam flagellum inundans, quum ad omnes extenditur generalis castigatio. Isa. 28. d. Et transiit virgæ fundatus, est eterna punitio. Isa. 30. g. Transeunt quoq; fluctus Dei, & ire Dei super aliquem, quādo punitur. ps. 41. 87. Et trāsit glad. 9 per terrā, quū exercetur diuina uindicta. Eze. 14. e. Et transiit dominus super pulchritudinem colli Ephraim, quādo castigat hæreticos, super bos & Iudæos. Hofe. 10. c. Et præteritis diluuium dicitur punitio Dei, quæ fit ad tempus. Nahū. 1. b. Nunc autem dicitur transire furor Dei: & post iudicium pertransibit quia consummabitur. Iob. 14. c. Pertransibit enim indignatio Dei in iudicio: tunc dabitur vltima sententia in malos: & non amplius Deus indignabitur. Isa. 26. d.** **Hier. f. Amos. 5. & f. Ili. o. & f. Hofe. 11. & f. Nahum. 1. Beda. 1. Exo. 12. Gre. 11. mor. 7. Rup. f. Hofe. 10.**

Iuramentum Dei. Dicitur in iudicio. **Transitus** ignis inter diuisiones cadauerum. **Gene. 15. d. erat signū iuramenti Dei: quia sic firmabant iuramenta Chaldaei: vt transiret per aliqua diuisa. Transiens autē ignis & nō manēs, designauit gloriam Dei non per mansuram apud Iudæos, sed trāsituram ad gentes. Designauit etiam ille transitus discretionem futuram in die iudicij bonorum & malorum.** **Cytil. ceter. Iulia. 10. Rup. f. Igen. 22. Beda. 1. gen. 15.**

Vadens Christus ad patrem. Passio Christi. **Transiens** Deus coram Mose designat Christum impleta lege, transeuntem ex hoc mundo ad patrem, & parantem fidelibus mansiones. **Exodi. 34. a. Transiens etiam & saluans Deus fuit Christus in passione. Isa. 31. c. Et transiens Iacob Iordanem in baculo, fuit Christus, qui transiuit ex hoc mundo in cruce. Gen. 32. c. Et transiens gloria domini, fuit Christus transiens de hoc mundo ad patrem. Exo. 33. d. Trāsire quoq; dicitur Christus in pace: quia attulit & prædicauit pacem: & quia ab humanitatis forma in diuinitatis suæ cōtemplationem nōs eleuat: Et quia de iudicio redibit ad regnum patris sui. Isa. 41. a. ps. 140.** **Aug. 9. in Exo. 114. & de trim. 17. & f. ps. 19. 18. & f. ser. 80. Hier. f. Ili. 31. 41. Gre. ho. 13. Iych. 1. Leui. 16.**

Eleuatio ad cōtemplationem. **Transitus** etiam Dei est transitus Christi ad gentes. **Exo. 34. a. Transire** autem dicitur Christus per ea, quæ pertinent ad dispensationem carnis. **Matth. 20. d. Et transiit, quando vnum deserit & habitat in alio. Transiuit quoq; in deserto, quum prædicari fecit gentibus. ps. 67. Tota autem vita eius vsq; ad resurrectionem transitus fuit. Mar. 10. g. Præteritis autem uidit cæcū, assumpta uidelicet similitudine carnis peccati: sed non stetit: quia non assumpsit peccatū. Ioan. 9. a. Non præterunt uerba Christi, trāsunte cælo & terra. Matth. 24. d. quia licet transeat litera lege, est non impleri minima sacramenta: quod minime fiet. Mat. 5. c. Pertrāsire quoq; dicitur Deus in deserto, & non ibi immorari: quia trāsuiit per uetus testamentū vt moraretur in nouo. ps. 67.** **Euch. form. spūal. i. Aug. epi. 11. & 11. q. i. euag. 28. & de esse. diu. 8. 1. ps. 67. & de uerb. diu. ser. 1. 8. Gre. 19. mor. 3. Iul. 6. f. Ioan. 15. Bei. f. cant. ser. 14.**

Impletio legis per Christum. **Transire** dicitur Deus à Gelboe, quando relinquit dæmones sine rore gratiæ in sua obstinatione: & quando relinquit Iudæos in infidelitate. **2. Reg. 1. d.**

Integritas Mariæ. **Transiens** dominus per portam clausam, fuit Christus transiens per uerum uirginis manētē integræ

i ntegra virginitate. Eze. 44. a. Non tranſiuit autem vir per portam clauſam templi: quia nemo penetrauit myſteria ſcripturæ: nec quiſq; corrupti pudorem virginis Mariæ. Tranſeunt armati filij Ruben & Gad & dimidia tribus Manaſſe. Iofu. 1. d. ſunt doctrina & exempla antiquorum patrum & prophetarum poſteris proponenda. Non tranſeunt autem paruuli, quia neſciunt docere: nec mulieres, quia infirmæ ad exemplum. Designant etiam eos, qui terrenis rebus inhiant: qui etiam ſi tranſeunt Iordanem cum armis, hoc eſt, defendunt fidem, non tamen in terra promiſſionis permanent, ſed ad terrena redeunt.

Ori. f. Iofue. ho. 3. Gre. 27. mor. 10.

Exempla antiquorum patrum.

Hiero. l. ſa. 14. & f. ps. 17. Rup. Iofue. 8. Aug. l. ps. 17. Ricar. de. f. viſto. de ſomnio Nabucho. Hier. f. Mich. 7. & f. 11. 34. 61. Gre. 1. mor. 22.

Tranſeunt calceati flumen Aegypti, ſunt prædicantes ſine impedimento. ſa. 14. d. Tranſeunt autem principes per medium caſtrorum, ſunt apoſtoli euntes in mundum vniuerſum. Iofue. 1. c. Tranſierunt autem nubes præ fulgore in conſpectu Dei. ps. 17. quando prædicatores tranſierunt à Iudæa in gentes cum ſplendore doctrinæ, & miraculorum. Vel quum illæ, quæ animi obnubilare cõſueuerant dubitationes, recedunt. Nubes enim tranſire, eſt veritatis perſpicaciam, & intelligentiæ ſerenum ſine vlla cunctatione tenere. Tranſeunt quoq; per portas apoſtoli & prædicatores, qui docent fidem. Et tranſit leo ſuper iumenta, quum apoſtoli prædicando conuertunt gentes. Mich. 5. c. Et tranſeunt cerui ſunt apoſtoli à Iudæa venientes ad gentes. ſa. 34. d. Iuxta. 70. Tranſire etiam in orbem dicuntur dies conuiuij filiorum Iob, quando prædicationis miniſteria per apoſtolos peraguntur. Iob. 1. a.

Prædicatio. Reſeſſus dubiorum.

Arno. l. 1. reg. 10. 14.

Tranſiens vltra Saul designat profectum prædicatoris per exempla ſanctorum. 1. Reg. 10. a. Et tranſiens Ionathas cum armigero ad Philiſtæos. 1. Reg. 14. a. eſt bonus prædicator, qui, quæ dicit, facit. Et tranſ locum tranſiens eſt prædicator, qui ſupergradens vitam ſimplicium, in cãpum tentationum egreditur: & tranſit ad prædicandum ijs, qui ſunt in peccato, vt eos liberet à dæmonibus.

Profectus prædicatorum.

Arn. l. ps. 103. Aug. l. ps. 103. 123. 65. Gre. 2. mor. 22. Hier. l. Zecha. 10. & f. ſa. 43. Ori. l. Iofue. ho. 17. & f. 101. ho. 1. Hila. ps. 67. Amb. d. vit. 4. & d. pen. 14. Euch. q. in plal.

Pertranſeunt naues mare ſunt eccleſiæ legem ſeruantes, & mundi fluctus ſuperantes. Pſal. 103. Pertranſeunt etiã naues poma portantes. Iob. 9. d. Fuerunt patres veteres, qui odorẽ ſenſerunt myſteriorum Chriſti: ſed mori vni ſunt priuſq; ad eorum guſtum peruenirent. Pertranſit anima torrentem, quum ſuperat impetus perſecutionum: & aquam intolerabilem, quum ſuperat peccata. ps. 123. Tranſijt in maris fretis, qui huius mundi anguſtias viriliter peregit. Zach. 10. d. Et tranſire per ignem & aquam, eſt varias pati tribulationes. ps. 65. Et tranſire mare rubrum, aut ſimpliciter mare, eſt fortiter ferre aduerſa ſæculi. Num. 33. a. ſa. 16. c. 43. a.

Eccleſiæ ſuperantes mundum. Obſcuræ cognitio. Antiquorum pſum. Vincere tribulationes.

Amb. l. ps. 118. ſer. 15. Aug. l. ps. 34. Gre. 14. mo. 18. & 18. mor. 32. & 27. mor. 1. & ſcant. 3. Ori. l. ps. 36. ho. 5. Hila. ps. 140. Amb. de 110 ac. 5. & exhor. ad virg. & d. fuga ſæculi. Hier. f. Iere. 31. & f. Abdiã. Aug. l. Ioan. 11 ac. 22. Ber. l. cant. ſer. 79. Rup. f. Ioan.

Tranſire abſolutè in bonum ſumitur: vt Exod. 3. a. Tranſiuit Moſes, vt videret viſionem. Et ps. 36. Tranſiui, & ecce non erat: vbi tranſire dicitur, qui à temporalibus proficit ad ſpiritalia. Iob. 19. b. Tranſire autem viam, ſæpe in malum ſumitur. Pertranſiens autem anima ſeu ſponſa cuſtodes. Canti. 3. b. eſt aſcendens ad myſteria, quæ angeli cupiunt cognoscere: vel altiora credẽs de Chriſto, q; de patriarchis & prophetis. Matt. 16. c. Tu es Chriſtus filius Dei viui. Vel eſt aſcendens ad contemplationem diuinitatis: vel dicitur tranſire mundum, pertranſire vero ad Chriſtum: vel tranſeundo ad cœleſtia, terrena pertranſit: vel pertranſit, quando non ſolum reſurrectionem, ſed & aſcenſionem credit, aſcendens fide vſq; ad dexteram patris. Pertranſit etiam vi giles ſpõſa, quum etiam quos miratur anima, in ſponſi cõparatione poſtponit. Et tranſit à morte ad vitam, qui ab infidelitate venit ad fidem formatam: & qui à terrenis ad cœleſtia venit: & ab hac vita tranſit ad æternam. Ioan. 5. d. vbi legitur de præterito, tranſijt. ps. 140. Tranſmigrat filij Iſrael, quum eſt carnalibus ſunt ſpirituales. Abdi. g. Et tranſmigrat Ephraim, quum quis conuertitur à ſtatu peccati. Tranſire etiam dicuntur Iordanem, qui penetrant interiora ſapientiæ, & eloquiorum Dei: quæ dulciora ſunt ſuper mel & fauum. Remanent vero trans Iordanem, qui ſolum cognoscunt Ieſum Chriſtum crucifixum. Iofue. 3. c. Tranſire autem dicitur ſpiritus nobis præſentibus. Iob. 4. d. quando inuiſibilia cognoscimus: & tamen hæc non ſolidè, ſed rap tim videmus.

Cognitio myſteriorum. Contemplatio. Conuerſio peccatorum.

Hie. f. ſa. 50.

Pertranſire dicuntur, qui fauent: & non erat, qui pertranſiret, quando non erat, qui faueret eccleſiæ. ſa. 50. c.

Fauere.

Aug. l. ps. 89. 11. 8. Hie. l. ps. 140. Gre. 21. mor. 1. 27. & 27. mor. 26.

Tranſiſſe dicitur æſtas, quando præterit tempus operandi, vt in morte, aut in iudicio. Iere. 8. g. Et tranſeunt, qui ad mortem tendunt. ps. 89. Item qui ab hac diſcendunt vita. ps. 140. Vel tranſimus, quãdiu in hac vita temporaliter viuimus: pertranſimus vero, quum ad vitę terminum tranſeundo deuenimus. Iob. 34. c. Et tranſeunt viam ſunt, qui in hoc mundo animum non fixerunt, ſed ad cœleſtem patriam tendunt. Thre. 1. d. Pro. 31. a. Eze. 3. c. 39. c. ps. 36. 79. 128. Et tranſiens vctus dicitur vita præſens, quæ velut impetu quodam nos ad mortem trahit. Iob. 37. d.

Mori. Temporaliter viuere.

Hie l. ps. 17. Amb. epiſt. 7.

Tranſire flumen eſt pœnitere. Gen. 32. f. Et tranſeunt nubes præ fulgore, quando quis per cõpunctionem tranſit ad ſtatum gratiæ. ps. 17. Pertranſijt anima Iofeph ferrum, quando vicit peccatorum conſolidando ipſum. ps. 104.

Pœnitere.

Hie. l. ps. 61. 103. Aug. l. ps. 61. 103. & vitia. pœnitent. 2. Amb. l. cor. 10. Cyril Ioan. 15.

Pertranſeunt in flumine pede, qui baptizantur: vel prædicatores forti animo prædicando inter fluctus ſæculi: vel humiles, qui non equo ſuperbiæ, ſed humili pede tranſeunt mortalitatem huius vitæ. ps. 65. Pertranſeunt etiam aquæ inter medium montium, quando baptiſmus & doctrina traditur in eccleſijs: & quando doctores omnibus exponunt doctrinã, tanq; cõmunem, nec eã

Baptiſmus. Prædicatio. Humilitas.

nec eam ſibi vendicant, vt propriam. ps. 103. Tranſeunt etiam mare, qui baptizantur. Exo. 15. b. ſa. 51. d. 1. Cor. 1. a. Et tranſiuit Iordanis factus per Iofue eſt baptiſmus factus per Chriſtum. Iofue. 2. a. Num. 33. a. ſa. 11. d. Vt autem in mari rubro perierunt omnes Aegyptij: ita in baptiſmo pereunt omnia vitia. Tranſire dicitur puer Samuclis. 1. Regum. 9. d. quando prædicator non ſuperbit de ſpiritualibus donis.

Gre. l. 1. reg. 9.

Venire ad fidem. Conuerti.

Tranſire in coloniam Iudæorum, eſt venire ad fidem. Exo. 12. g. Sic tranſeunt ad Chriſtum Aegyptus, Aethiopia, & Sabaim, quando gentes veniunt ad fidem. ſa. 45. c. Tranſmigrata quoq; dicitur Sion, quando eccleſia tranſiuit à Iudæa ad gentes. Tranſire dicitur camelus per forame acus. Matth. 19. d. Luc. 18. e. quando gentilis venit ad fidem, & tranſit per anguſtam viam, per diſſicultatem credendi, & per imitationem Chriſti: & quando peccator, vt publicanus conuertitur. Vel tranſiuit Chriſtus per anguſtias paſſionis, priuſq; diuites elati humiliarentur.

Hie. l. ſa. 45. 49. Ori. l. Mat. ho. 8. Hila. l. Mat. cã. 0. 49. Amb. l. Luc. 18. Gre. 31. mor. 17.

Falsio Chriſti.

Diligenter operari.

Pertranſiens Abraham vſq; ad Sichen ex præcepto Dei, eſt diligenter exercens opera Dei. Gene. 12. b.

Amb. 1. de Abra. 2.

Fortitudo inſurã.

Tranſitus maris de Aegypto ad deſertum eſt, quum quis tranſit à mundo ad ſeipſum. Tranſitus autẽ Iordanis ab eremo ad terram promiſſionis eſt, quãdo de ſeipſo tranſit homo ad Deum. Tranſire dicitur per aquas iuſtus, & non operiri fluminibus. ſa. 43. a. quia etiam inter medias populorum turbas ſic peragit grefſus ſui itineris, vt non ſubmittat actionibus ſæculi caput mentis.

Ricar. de. f. viſto. de de exter. mal. 5. Gre. 6. regif. epiſt. 5.

ſcribi in libro vitæ.

Tranſire ad nomen eſt ſcribi in libro vitæ. Exo. 36. b. Eodem reſertur tranſire ad numerum. Exo. 38. d. Non tranſmigrat autem vltra filia Edom, quando venit ad locum, vbi abſterget Deus omnem lachrymam & c. thre. 4. d. Abdi. g.

Glo ord. f. Exo. 20. & f. Thre 4. Rup. f. Abdiã.

Peregrinatio huius vitæ.

Tranſitus Iordanis eſt tranſitus vitæ præſentis. Iofue. 3. c. Et tranſmigratio dicuntur, qui peregrini ſunt in hac vita. Eze. 3. c. Et tranſeunt ſunt peregrini in hac vita, qui per Chriſtum in cœlum veniunt. Mich. 2. d. Et tranſire per terram Seon, eſt tranſire per hunc mundum. nu. 21. e. Tranſeunt autem in perpetuum, qui ab hac vita veniunt ad vitam æternam.

Ori. l. nu. ho. 12. 26. Hie. l. Mich. 2. Gre. 12. mora. 12. Rup. f. Iofu. 6.

Inſpicere vitam proximi.

Tranſire per agrum pigti, & per vineam ſtulti, eſt cuiuſlibet negligentis vitam inſpicere. Prouer. 24. d.

Beda. l. pro. 24.

Ceſſatio tentationum & tribulationum.

Tranſire dicitur iniquitas, quando ceſſat inſultatio iniquorum contra bonos. ps. 56. Et tranſijt gurgis aquarum. Haba. 3. b. quando ceſſarunt perſecutionum impetus: & diſſipata ſunt cõſilia principum, & ſapientia huius mundi. Dicitur etiam tranſiſſe hyems. Cantici. 2. c. quum ceſſant tentationes & animæ perturbationes. vt non circumferatur omni vento doctrinæ. Tranſit etiam hyems, quum anima incipit eſſe cum Chriſto. Vel tranſijt in aduentu ſpirituſancti ſuper apoſtolos. Tranſijt præterea hyems, quando ceſſauit ſtatus ſynagogæ, quæ dicitur tranſiſſe ſicut herba. ps. 89. Tranſijt quoq; iniquitas, quum ceſſarunt ſcãdala & tribulationes Chriſti: & tranſiit in fine mundi: quia non amplius regnabit in mundo.

Hie. l. ps. 56. & f. Haba. 3. Rup. f. Haba. 3. Ori. l. cant. ho. 4. Gre. l. cant. 2. Amb. inſt. virg. Ber. l. cant. ſer. 58. & famulus eſt. ho. 1. Hila. & Aug. l. ps. 16.

Finis hominum in mundo.

Tranſibunt cœlum & terra: quando finis erit cœleſtium & terrenorũ hominum in hoc mundo. Matth. 24. c. ps. 39.

Ori. l. Mat. ho. 30.

Vt leuiter temporalibus. Prædicare in Iudæa. Tranſlatio myſteriorum ad gentes.

Pertranſire dicitur homo in imagine. ps. 38. vel quia portat imaginem terreni, vel cœleſtis: vel quia hic non habetur veritas, ſed imago veritatis.

Ori. l. ps. 38. ho. 2.

Pertranſire dicitur gladius animam, quando verbum Dei penetrat mentem. Luc. 2. e. Et tranſeunt ſagittæ Dei, quæ prædicatio verbi Dei dilatatur: & cum verbum Dei penetrat cor. ps. 76.

Amb. de virg. 3. Hie. & Aug. l. ps. 76.

Tranſit per terrã Edom, & non moratur in ea, qui vititur temporalibus: nec figit in eis pedes. nu. 20. c. Eſt etiam prædicare in Iudæa: quod non paſi ſunt principes Iudæorum.

Philo. q. Deo ſit im mutabi. Rup. 2. l. mans. 8.

Tranſeunt domus, & agri, & vxores Iudæorum ad alteros. Iere. 6. c. quando eorum myſteria veniunt ad gentes: & quæ myſteria eccleſiæ tranſeunt ad eos, qui prius erant infideles, relictis fidelibus in infidelitate: vt nunc ad indos. Tranſmigratio quoq; perfecta Iudæa dicitur eſſe quia fides eorum & gloria tranſiuit ad eccleſiam: & ipſi ita ſunt diſperſi, vt non ſint amplius congregandi in Hieruſalem. Iere. 13. c.

Glo. int. l. Iere. 6. Hie. l. Iere. 13. Aug. 12. cõ. ſa. 39.

Benè operari.

Tranſire dicitur per ſemitam, qui obſeruat mandata. ſa. 33. b. Et non eſt vir pertranſiens, quum non eſt, qui operetur bonum in eccleſia, neq; qui tendat in Deum. Iere. 9. c. Ezechie. 14. c. Zach. 7. d.

Hie. l. ſa. 33. & f. Iere. 9. c.

Perſecutiones chriſti.

Tranſiſſe dicuntur fluctus Dei ſuper Ionam: hoc eſt, perſecutiones ſuper Chriſtum. Ion. 2. a.

Hie. l. Ion. 2.

Exaudiẽs Deo ofo.

Tranſire dicuntur orationes ad Deum, quando exaudiuntur. Thre. 3. c.

Glo. ord. f. thre. 3.

Deſerẽtes angeli in dæam.

Tranſire per Niniuen, & ſibilarẽ. Sopho. 2. d. dici poteſt de angelis non permanentibus in Iudæa, vel in anima peccante: vel de dæmonibus eam conculcantibus.

Glo. ord. f. Sopho. 2.

Infidelitas Iudæorũ

Non pertranſit læana per ſemitam, ſeu Iudæam; quum non conuertit eccleſia ſynagogam. Iob. 28. b. vel non pertranſibit diaboli dominatio per Iudæam, a qua non reſeſſit: ſed ibidem in fidelis ſuperbia permanſit. Vel non tranſibit per eccleſiam: ſeo q; grauib; perſecutionibus eam vincere non valuit.

Gre. 18. mor. 22. Hie. l. Iob. 28.

Fortitudo eccleſiæ.

Non eſſe tranſeuntem per Sion. ſa. 34. c. designat non ædificandam eſſe rurſus Sion: nec ſeruandam literam legis. Tranſiſſe etiam dicuntur vetera quãdo ceſſauit litera legis. 2. cor. 5. d.

Hie. l. ſa. 34. Ori. l. ſan. cap. 14.

Et cum

Et cum transferunt peccata ad veterem hominem pertinentia. Hora etiam præteriens erat cessatio legis & prophetarum. Mat. 16. b.

Gre. 14. mor. 18. Hier. f. Eze. 29. Hier. f. Eze. 47. Gre. 8. mora. 11. & 9. mor. 2. & 13. mo. 20. Hier. f. ps. 89. Osi. f. Luc. ho. 34. Gre. 12. mor. 1. 2. Gre. 21. mor. 13. 14. Gre. 9. mor. 1. Hier. f. Iere. 22. & f. Holo. 10. u. Rup. f. Holo. 10. Gre. 7. mora. 11. 12. & 13. mor. 5. Arno. f. ps. 103. 104. Amb. f. ps. 118. 119. Osi. f. Mat. ho. 36. Aug. f. ps. 103. Gre. 27. mor. 19. Chma. grad. 21. Hier. f. Nahum. 3. & f. 11a. 3. 1. & f. Eze. 16. & f. Zac. 9. Gre. f. 1. reg. 13. & 12. mor. 18. Hier. f. Amos. 5. Hier. f. Amos. 8. Hier. f. Mich. 1. Hier. f. 11a. 33. Hier. f. 11a. 40.

Transire non posse dicitur. Iob. 9. a. qui non potest euadere ad flagellum Dei. Non transit per Aegyptum pes hominis aut iumentum, quum nec rationales nec simplices ibi detinentur. Eze. 29. c.

Pertransire non valens Ezechiel torrentem. Eze. 47. a. Designat hominem non valentem omne vitare peccatum: aut omnia penetrare mysteria.

Transiens dies est tempus prosperitatis huius vite, quod facile labitur. Sopho. 2. a. Et dicuntur hi dies velocius transire, quia a texente tela succiditur: & pertransire quasi naues poma portantes in patribus veteris legis, qui divinam incarnationis mysterium prophetantes, ipsi quidem spei odore potiti sunt: sed nobis fructum de eadem spei perfectione detulerunt. Iob. 7. b. 9. c. 16. d. 17. c. Transit etiam mane sicut herba homo, qui paruo tempore floret in hac vita. ps. 89. Et prætereunt dies hominis sicut umbra. ps. 143.

Præteriens sacerdos viso vulnerato semiuivuo. Luc. 10. e. designat legem, quæ non sufficiebat curare peccata, quæ monstrabat. Pertransiens autem leuita designat prophetas non valentes iudicium curare peccata.

Præteriri non possunt termini hominis, quos Deus posuit, non solum quantum ad vitam temporalem, sed etiam quia nemo est, qui tantum virtutis apprehendat, quantum desiderat: quia omnipotens Deus interiora discernens, ipsi spiritualibus profectibus modum ponit: ut ex hoc homo, quod apprehendere conatur, & non valet, in illis se non eleuet, quæ valet. Iob. 14. b.

Præteriens interdum dicitur pauper, qui per vicus & domos stipem quaerit. Iob. 31. b.

Non transiunt fluctus maris terminum arenæ, quem posuit Deus. Iere. 5. e. quia persecutores despectorum miraculis & humilitate franguntur.

Transientes ad quos clamat Hierusalem, designant auxilia humana, quæ facile pereunt. Iere. 22. c. Et transiens rex Samariae sicut spuma. Holo. 10. b. Est cessans rex in Iudæa per mortem Christi. Vel designantur hæresiarum, quorum gloria parum durat. Transire dicitur sicut mane rex Israel: quia splendore hæresiarum cito deficit: unde & dicitur sicut ros mane pertransiens. Holo. 6. b. 11. a. 13. a. Prætereunt sicut torrentes, qui raptim transit in conuallibus, iniusti: qui in longum quidem voluptatum desideria protrahunt: sed ad inferni claustra repente perducunt. Iob. 6. b. Et transire gaudium hypocritæ velut visio nocturna. Iob. 20. a. quia hoc quod se ad momentum diuitem humanis æstimat iohibus vidit, de ostentatione est phantasmatis, non de soliditate virtutis. Nam cum mens eius in morte carnis euigilat, cognoscit proculdubio, quia fauores circa se hominum dormiens videbat.

Pertransientes bestie sylvarum fuerunt principes Iudeorum in Christum. ps. 103. Demones etiam sunt transientes bestie sylvarum: qui sub fraudis opacitate latentes, in reproborum cordibus prauitates suas explendo percurrunt. Pertransientes etiam erant Iudei blasphemantes Christum, qui tamen in via Christi stare debuissent. Sed defluerunt in hæreses & peccata. Mat. 27. e. Pertransiit quoque ferrum anima Christi, hoc est, falsa testimonia Iudeorum, quæ superauit. ps. 104. Pertransientes quoque bestie sylvarum, sunt vitia in animam dominantia. Et transmigratio Aethiopiæ dicitur, qui transferunt in obscuritatem vitiorum. Isai. 20. b. Nahum. 3. b. Transientes Iordanem Hebrei, sunt incidentes in vitia carnis. 1. Reg. 13. b. Transire quoque dicitur Belial per eos, quos subiectos habet. Nahum. 1. d. Et pertransientes gentes per Hierusalem destructam, sunt demones insultantes peccantibus. Et transientes per animam, ut viam ipsam conculcantes. Isai. 57. g. Iere. 22. b. Thre. 2. e. Dicitur etiam transire per animam, & aliquando per ecclesiam in circuitu & immundus. Isai. 52. a. Et transit rex Assyriorum per Iudam, quando diabolus persequitur ecclesiam, in qua tamen non permanet. Isai. 8. b. Transientes etiam, quibus exponit Hierusalem fornicationem suam, sunt demones & vitia. Eze. 16. b. Non transiunt autem amplius alieni per montem Sion, quum nec demones, nec male cogitationes inuenient amplius locum in ecclesia, vel in anima. Ioel. 3. d. Zach. 9. b. Et non transit alienus, hoc est, diabolus per ecclesiam vel animam: licet hoc dicant heretici de sua ecclesia. Transisse autem dicitur malitia Assur, hoc est, diaboli super omnes: licet non in omnes intrauerit. Nahum. 3. d. Claudetibus autem nobis portas, pertransibit, & corrumpet. Haba. 1. c.

Transire dicuntur ad Bersabee, qui putant euangelium non prædicandum, nisi intra terminos Iudææ: & qui relictis aquis Christi transiunt ad puteum, qualis erat Samaritanæ. Amos. 5. a.

Transire messem aut sabbatum optant auari, quærentes occasiones lucris. Amos. 8. a.

Transire dicitur ab hereticis habitatio Saphir, vel pulchra. Mich. 1. c. quando suorum dogmatum pulchritudo tollitur. Et transit fortitudo Assur ad terrorem, quum pereunt falsa dogmata philosophorum. Isai. 37. d.

Non pertransibit naus remigum, aut triremis magna per Hierusalem: quia demones & heretici, & similes non venient in gloriam. Isai. 33. b.

Transire dicunt iudicium a Deo, qui asserunt Deum mortalia non curare. Isai. 40. f.

Transitus

Lapsus temporalis prosperitatis.

Lex non tollens peccata.

Pauper. Virtus humilitatis.

Defectus auxilij humani.

Iudei contra Christum Demones contra animam & ecclesiam Vitia.

Perire dogmata hereticorum.

Carebunt gloria demones & heretici.

Curfus temporis & miseriarum. Transitus meridiei cursum temporis huius mundi vergentis ad vesperam indicat. 3. Reg. 18. Gre. 10. mor. 19. c. Prætereuntes quoque aquæ sunt miseriarum huius vite, quæ transeunt bonis: quia calamitas transiens electi mentem, nequaquam, vi concussione subruit, sed tamen tactu mororis infundit. Iob. 11. c.

Amisio gratiæ. Transire dicitur regnum ab vno quolibet. Danie. 4. f. quando gratiam sibi collatam amittit: per quam desiderijs & passionibus suis dominari consuevit. Ricar. de. f. victo. de securi. concient. 412.

Non permanere in Christo. Non transit pollutus per viam sanctam, hoc est, per Christum. Isai. 35. c. Aliter transeuntes viam sunt non permanentes in Christo. ps. 88.

Vacare vilibus. Transire flumina dicitur filia Babylonis. Isai. 47. a. quando anima rebus vilibus vacat: vel quando actioes huius seculi, quæ quotidie ad terminum defluunt, indefinenter appetit: dumque alias relinquit, alias assequitur, quasi de flumine semper ad flumen tendit. Gre. 6. mor. 16.

Faciles propriam voluntatem. Transierunt in affectum cordis, qui a propensione transferunt ad passionem: & qui suam non Dei faciunt voluntatem. ps. 72.

Plus sapere quod oportet. Transire dicitur ad nimium calorem ab aquis niuium. Iob. 24. b. qui humiliter sub disciplina vinculo non restringitur: quo fit, ut ab infidelitate sua, vel peruersi operis frigore, per immeratam sapientiam in errorem labatur.

Mitti in infernum. Transire montem in mare est dæmonem mitti in infernum. Mat. 16. c. Transit etiam in gladium, qui condemnatur ad penam æternam. Iob. 33. c.

Traliter dñantes. Transientes vel peregredientes viam, sunt temporaliter dominantes. ps. 79.

Lapsus in peccatū. Transmigrare dicuntur ab Hierusalem in Babylonem, qui a visione pacis transeunt ad confusionem vitiorum. Ezechie. 3. b. Transire etiam dicitur lepra prioris terminos, quando crescit peccatum. Leuiti. 13. a.

Negligere. Pertransire aliquando est negligere. Exo. 23. a. Si videris asinum odientis te iacere sub onere, non pertransibis: sed subleualis cum eo. Luc. 10. e. viso illo præteriuit.

Superbire. Transire dicitur lingua prauorum in terra, vel super terram, quando superbe de se sentiunt & loquuntur. ps. 72. Transire etiam dicitur lingua in terra, quando circa terrena versatur: & dicitur transire: quia non firmam in eis habere potest stationem.

Deficere ad hereticos. Transire in montem sicut passer, quando dicitur ab hereticis, dicitur de eo qui transit ad eorum errores, quasi in hoc sit prudens. ps. 10. Transmigrans quoque, auis de nido suo dicitur, qui deserit statum virtutis, aut ecclesiam. Pro. 27. a.

Rationes hereticorum artificiosas. Non est transitus in maceriam hereticorum. ps. 143. quia in disputando sic artificij sermone concludunt, ut euadere inde sit difficile: Cum enim te ligauerint syllogismis suis, & te clauerint, & quasi maceriam syllogismorum tibi texuerint, & adhaeruerint, non potes conuètere: non potes transire: teneris inclusus: non est ruina macerij neque transitus.

Gre. 6. mor. 16.

Hier. f. Mat. 5. & f. ps. 72.

Gre. 16. mor. 30.

Hila. f. Mat. ca. 17. Gre. 23. mor. 12.

Aug. f. ps. 79.

Gre. f. Eze. ho. 10. Glo. int. 1. Leui. 13.

Glo. int. f. Exo. 23.

Aug. f. ps. 72. Hier. f. ps. 72.

Hier. & Aug. f. ps. 10. Beda. 1. pro. 27.

Hier. f. ps. 143.

Transmare, Transmigrare, uide Transire.

Transstra.

Transstra sunt loca vel tabulae, super quas sedent remiges in triremi. Transstra naus Tyri ex ebore. Eze. 27. a. designant eos, qui corpora sua habent mortificata: vel qui vsum dentium & oris sui ad laudes Dei contulerunt. Hier. f. Eze. 27.

Transuhere, uide Ferre. Transuerberare, uide Fodere.

Tremere, Tremor, Trepidare, Contremiscere, Intremere.

Tremere est, commoueri & agitari. Trepidare autem is dicitur, qui ex timore tremit.

Compunctio. Tremere dicitur terra, quando cor humanum compungitur, tangente Deo. ps. 117. 76. Et intremuit venter sponsæ ad tactum sponsi, quum mens turbatur, auditio verbo Dei. Can. 1. 5. b. Tremunt etiam sermones Dei in iudicio, qui iudicabuntur. Isai. 66. a.

Stupor ex contemplatione diuinorum. Contremuisse dicuntur ossa, quando tota virtus humana, comparata diuinæ perhorrescit. Iere. 23. b. Sic contremuerunt labia. Haba. 3. d. Iob. 4. c. Tremor etiam concutit carnem, quando quis ob infirmitatem operis, vltionis pauore fatigatur. Iob. 21. a.

Timor Iudiciorum Dei. Contremiscunt columnæ cæli ad nuntium Dei. Iob. 26. c. quia in plerisque nec ipsi pertingere ad voluntatis eius celsitudinem prævalent: qui eiusdem voluntatis præmia denuntiantes vident. Tremens quoque stetit Daniel: quia quanto quis perfectior, tanto magis agnoscit, unde in hac vita trepidare debeat. Danie. 10. b.

Timor simplicium. Trepidantes columbæ sunt simplices omnia timentes. Eze. 7. e. Horum genua tremantia confortat Iob, hoc est, prædicator. Iob. 4. a.

Timor dæmonū & hereticorum. Tremere dicitur terra, hoc est heretici, quum in infernum detruduntur. Isai. 9. d. Et tremor robustorum Moab, designat timorem dæmonum aut hæresiarum. Exo. 15. b.

Honor magotū ad Christum. Tremor regum. ps. 47. significare potest honorem a magis exhibitum Christo infanti.

Timor ineptus Iudeorum. Trepidantes Iudæi timore, ubi non erat timor, erant, quando ceremonias & traditiones seniorum transgredi metuebant: & tamen non verebantur occidere Christum: ps. 13. Colentes etiam idola.

Amb. f. ps. 118. ser. 12. Aug. f. ps. 103.

Hier. f. 11a. 66.

Gre. 15. mora. 18.

Greg. 17. mor. 15. & 21. mor. 21.

Hier. f. Eze. 7.

Hier. f. 11a. 9. Glo. ordi. 1. Exo. 15.

Arno f. ps. 47.

Arno f. ps. 13. Hier. f. ps. 12. Beda. 1. gen. 4.

idola trepidabant, vbi non erat timor. ps. 32. Tremens etiam Cain designat Iudæos inter christianos. Gene. 4. b.

Gre. f. i. reg. 15.

Tremens Agag, quum offerretur Samueli, designavit carnales, qui carnis oblectamenta relinquere sine mœrore non possunt. Vel designat, q̄ in conscientibus sensus carnis infirmatur. Regum. 15. g.

Timor carnales;

Tribuere, Tributum, Tributarius, Vestigal.

Tribuere est quasi tributum dare: & simpliciter pro dare sumitur. Tributū autem est ea pecunia, quæ populo imperata erat, & tributim à singulis pro portione census solvebatur, & ex privato in publicū tribuebatur. Vestigal autem erat pecunia, quæ ex aduersione mercii solvebatur. Tribuere etiam est attribuere. Dani. 11. d. Non tribuetur ei honor regius. Concedere. Iudi. 16. d. Spatiū ad quietem nō tribuisti. Distribuire. Exo. 16. f. Tribuit vobis cibos duplices. Tribuere dicitur Deus pluuiam terræ, quando dat doctrinam mysteriorum animæ, vel ecclesiæ. Deuter. 28. b.

Dans De doctrinā

Amb. epist. 11.

Tribuere dicitur Deus generationem cæteris: quum facit multos in ecclesia regenerari. Regeneratio fidelitatis.

Hic. f. Isa. 66.

Tribuere dicitur Deus generationem cæteris: quum facit multos in ecclesia regenerari. Regeneratio fidelitatis.

Regeneratio fidelitatis

Gre. 26. mor. 24.

Tribuit Deus iudicium pauperibus. Job. 36. a. quando humiles per iudicium liberos reddit: vel quia hi, qui nunc nequiter opprimuntur, in iudicio super oppressores suos iudices erunt. Defensio humilium.

Defensio humilium

Glo. int. f. gen. 19.

Tributa dei possunt opera bona, quæ Deo offerimus: & etiam votorum adimpletio. Gene. 49. c. Huc referuntur, quæ tribuebant filij Israel sponte propria ad constructionem tabernaculi. Exo. 35. c. Sic tribuit iustus, & miseretur, quando verbo & exemplo docet alios bene operari. Psal. 36.

Bona opera;

Hic. f. Isa. 37.

Vestigales fieri dicuntur iuvenes Assur: quia infideles facti fideles offerunt vota in ecclesia. Cōuersio infidelitatis.

Cōuersio infidelitatis

Hic. f. Isa. 14.

Tributum, sub quo fit princeps prouinciarum, est subiectio ad diuersa vitia. Threno. 1. a. Tributum etiam sunt persecutiones diaboli: & tunc cessat tributum, quum eius persecutiones cessant. Isa. 14. b.

Subiectio ad vitia.

Gre. 4. mor. 25.

Tributarius Ephraim est Chananeus. Iosu. 16. d. quando vitium, quod subigere non possumus, ad vsum nostræ utilitatis humiliter retorquemus: vt eo de se mēs & in summis viliā sentiat, quo suis viribus etiam parua, quæ appetit, non expugnat.

Persecutiones diaboli.

Humilitas contra vitia.

Tribula.

Tribula, seu tribulum est genus vehiculi, quo frumēta in area teruntur. His dicitur esse vltus Dauid ad conterendos hostes. 1. Par. 20. b. 21. d.

Tribulare, Tribulatio, Contribulare.

Tribulare videtur esse tribulo, aut alio quouis instrumento cōminuere: vnde fit vt accipiantur pro angustiare & affligere: & tribulatio dicitur ipsa afflictio, vel aduersitas: & etiam angustia, calamitas, mors.

Passio Christi;

Hila. f. ps. 141.

Tribulationes pauperis erant tribulationes Christi. ps. 33. Et dicuntur tribulationes pauperis: quia à peccatoribus illi infligebatur. ps. 54. Isa. 25. a. Et tribulatio Dauid est tribulatio & passio Christi. ps. 141. Iere. 15. c. Idem est Ionæ tribulatio. Ion. 2. a.

Hic. f. Isa. 63.

Tribulatus, aut non tribulatus dicitur Christus in omni tribulatione populi, secundum quod præstat, aut subtrahit auxilium. Isa. 63. c.

Castigatio Dei;

Gre. 26. mor. 30.

Tribulare dicitur Deus, quando castigat. Isa. 51. e. Et reuelat aurem in tribulatione, quando pia districtione corda excitat, vt flagella timeamus. Iob. 36. b.

Hic. f. Nahum. 1.

Tribulatio duplex dicitur non confurgere. Nahum. 1. c. quia Deus non bis punit idem peccatum.

Persecutiones fidelium in hac vita.

Arno. f. ps. 106.

Tribulatio fratrum Ioseph, post quam sequuta est lætitia, designat tribulationes huius vitæ, per quas venit ad futuram gloriam. Gen. 42. d. 44. g. Et tribulatio malorum in bonos est persecutio fidelium per tyrannos. ps. 106. Et tribulationes in dorso sunt verbera martyrum. ps. 65.

Condemnatio iudicij.

Hila. f. ps. 65.

Tribulationes sex, in quibus liberat dominus, sunt labores huius vitæ: vt septima sit vltima condemnatio in die iudicij, quæ non tanget, nisi malos. Iob. 5. d. Vel sex tribulationes sunt cōtra desideria cordis, & quinque partim sensualitatis corporeæ voluptatē: septima autem erit mors.

Dies iudicij.

Gre. 6. mor. 18.

Tribulationis autē dies est dies iudicij. Haba. 3. c. Sopho. 1. d. Et tribulabitur terra, hoc est, mali & hæretici in die iudicij. Amos. 3. d. Tribulationis quoque dies est vita præsens, quæ tentatio dicitur. Psal. 76.

Vita præsens.

Ber. ferm. de verbis Iob.

Tribulatio quam homo inuenit, est pœnitentia voluntariè assumpta. ps. 106. 114. 119. 137. Dicitur autem hæc tribulatio spiritus. Iob. 7. c. Tribulatio etiam, quam inuenit homo, dici potest prosperitas temporalis, quæ periculosior est, q̄ aduersitas.

Pœnitentiā voluntariā prosperitatis temporalis.

Hic. f. Amos. 3. & f. Haba. 3.

Tribulatio murmuris dicitur, quum quis in tribulatione non audet mutire. Isa. 26. c.

Aug. f. ps. 76.

Tribulatio terret iniquum. Iob. 15. c. quia cor eius anxietate & suspicione confunditur: quū apud

Bass. f. ps. 114.

Tribulatio terret iniquum. Iob. 15. c. quia cor eius anxietate & suspicione confunditur: quū apud

Arno. f. ps. 106.

Tribulatio terret iniquum. Iob. 15. c. quia cor eius anxietate & suspicione confunditur: quū apud

Gre. 2. mor. 15.

Tribulatio terret iniquum. Iob. 15. c. quia cor eius anxietate & suspicione confunditur: quū apud

Aug. f. ps. 83.

Tribulatio terret iniquum. Iob. 15. c. quia cor eius anxietate & suspicione confunditur: quū apud

Hic. f. Isa. 26.

Tribulatio terret iniquum. Iob. 15. c. quia cor eius anxietate & suspicione confunditur: quū apud

Gre. 12. mor. 20.

Diabolus. Peccatum.

apud semetipsum in labore timoris deficit: qui securitatis sociam viam veritatis reliquit. Tribulans dicitur diabolus: & persecutores fidelium. Isa. 19. d. 51. e. Thre. 1. b. ps. 77. Et tribulatio dicitur aliquando peccatum: & ipsi demones tribulantes. ps. 59. 119. 142. Zach. 8. c.

Glo. ord. f. Isa. 19. Hila. f. ps. 119.

Tribulus, vide Spina. Tribunal, vide Cathedra.

Tribunus.

Tribuni à tribubus dicti sunt, qui magistratum ac principatum super aliquam partem populi gerunt.

Docentes verbo & exemplo. Implentes leges. Credentes trinitatē. Exequētes tyrannica imperia.

Tribuni regis in bonum sunt, qui per exempla, quæ afferunt docendo, possunt alios ad amorem Dei inflammare: licet alioiorem doctrinam non habeat. Exo. 18. d. 1. Reg. 8. c. Vel sunt, qui tres leges implent: vel qui credunt trinitatem.

Gre. f. 1. Reg. 8. Beda. f. Exo. 18.

Tribuni autem regis in malum, sunt habentes potestatem ad imperia tyranni exequenda contra innocentes. 1. Reg. 8. c.

Gre. f. 1. reg. 8.

Tribus.

Tribus dicta est, à dando tributo: & significat partem populi ab altera diuisam, licet omnes ad idem principium referantur: vt fuerunt duodecim tribus Israel, à duodecim patriarchis filijs Iacob. Quandoque autē tribus dicitur natio. Dani. 3. a. Vobis dicitur tribubus, & linguis.

Ordines ecclesie triumpalis & militaris. Apostoli.

Tribus duodecim designare possunt ordines futuros in resurrectione. Exo. 24. a. Nu. 24. d. Et tribus & familiæ sunt diuersi gradus in ecclesia. 1. reg. 10. e. Et tribus domini dici possunt fideles ex gentibus in ecclesia: & etiā duodecim apostoli, qui fuerunt testimonium Israel. ps. 121. Isa. 43. b. 51. b. Tribus quoque Iuda electa. ps. 77. est populus christianus manens in confessione fidei.

Ori. f. nu. 10. 17. Gre. f. 1. reg. 10. Arn. & Aug. f. ps. 121. Hic. f. Isa. 11.

Tribus Iuda.

Tribus vna peculiariter dici potest tribus Iuda, quæ in hoc quod ex se redemptoris nostri carnem protulit, speciale præ omnibus munus accepit. Iob. 37. b.

Aug. f. ps. 77. Gre. 27. mor. 22.

peccatores in ecclesia.

Tribus minima Israel. 1. Reg. 9. c. designat ordinem sanctæ ecclesiæ peccatorum, licet fidelium: de quibus dicitur. Matth. 5. c. Qui soluerit vnum de mandatis istis minimis, minimus vocabitur in regno cælorum.

Gre. f. 1. reg. 9.

Iudæi.

Tribus remanentes trans Iordanem, quibus dedit Moses hæreditatem. Iosu. 1. c. sunt Iudæi, qui cum lege Moysi remanserunt in infidelitate: nec transierunt ad fidem ecclesiæ per baptismum: nec aliam habent hereditatem, nisi temporalia. Tribus etiam Ephraim non electa, est populus Iudæorum. ps. 77.

Ori. f. Iosue. 10. 3. Aug. f. ps. 77.

Hæretici.

Tribus Samariæ designare solent hæreticos, qui recesserunt ab ecclesia. Mich. 6. c.

Hic. f. Mich. 6.

Triclinium.

Triclinium erat locus, in quo antiqui discumbere solebant; & cenare in conuiuio accepti: à tribus lectis dictum, quos sternebant. Tres enim mensas in conuiuio apponere moris erat veteribus, & iacendo, vt hodie turcæ, cenare.

Latitudo vitæ spiritualis.

Triclinium, latitudinem vitæ spiritualis significare potest: in quam inducitur Saul per Samuelem. 1. Reg. 9. d.

Gre. f. 1. reg. 9.

Tridens.

Tridens dicebatur sceptrum Neptuni: & quicquid tres habet dentes, tridens dicitur.

Blandimenta carnalia.

Tridēs fuscina, qua filij Eli sacerdotes carnes extrahebāt ab olla, designare potest blandimenta carnalia: & tres species gulæ, quæ sunt comedere ante tempus, & cibos delicatos, & non communi more preparados. 1. Reg. 2. c.

Gre. f. 1. reg. 2.

Terrores Iudæorum.

Potest etiam tridens designare pœnas & terrores, quibus Iudæi auertere conantur fideles à fide Christi.

Gre. f. 1. reg. 2.

Virtus discretionis.

Tridens etiam in ministerio templi in bonum designare potest virtutem discretionis. Num. 4. b. 1. Reg. 13. d. 4. Reg. 25. c.

Gre. f. 1. reg. 13.

Trieris, Triremis.

Trieris, quæ & triremis dicitur, est nauis oblonga, tres habens remorum ordines.

Velocitas angelorum.

Trieres in quibus egrediuntur nuncij Dei. Eze. 30. b. Num. 24. d. Si nuncij intelligantur angeli, trieres designabunt velocitatem eorum.

Hic. f. Isa. 33.

Diabolus.

Triremis magna dici potest diabolus. Isa. 33. d.

Tripudium, vide Saltare. Tristari, Tristitia, vide Dolor.

Tristega.

Tristega sunt tricamerata ædificia, siue trium contignationum.

Corpus humanum.

Tristega in arca. Gene. 6. c. erant inferiora, media & suprema: & in corpore humano, cuius similitudinem gerit arca, tristega inferiora sunt sub diaphragmate, venter cum intestinis.

Geor. venet. cant. 5. ton. 6. cap. 15.

Media verò ab eo vltiq; ad collum: vbi sunt cor, epar, & alia vasa virtutum animalium. Supra collum

collum vero est caput, tertium & supremum hospitium: in quo refidet ratiocinativa virtus, & intellectus cum sensibus interioribus, & exterioribus tanq; suis cubicularijs.

Hic. f. Eze. 42.

Tristega in templo erant coenacula superiora: & designant in ecclesia loca, quę competunt, Loca perfectiora in ecclesia, perfectioribus. Eze. 42. b.

Triticum, uide Frumentum.

Triuium.

Hic. f. 1. a. 15.

Triuium est locus, in quo tres sunt viae: & sumitur pro loco frequenti. Triuia Moab sunt diuerticula errorum: vbi uiulant, qui cognoscunt se errasse, & poenitentiam agunt. Isa. 15. a.

Triumphare, Triumphator.

Amb. f. Colof. 2.

Triumphare est triumphum agere. Triumphus autem erat pompa solennis, quę fiebat redeuntibus in urbem cum victoria.

Hic. f. Haba. 1.

Rup. f. Haba. 1.

Triumphauit Christus principatus & potestates: quando publice moriendo vicit & demones, & principes Iudaeorum. Colo. 2. c. Ipse quoq; Deus dicitur triumphator Israel. 1. Reg. 15. f.

Triumphare dicitur sermo diuinus de regibus, hoc est, de demonibus, quos superat. Haba. 1. c. Vel diabolus triumphat de regibus, quando superat eos, qui videtur fortes: & etiam in subuersione Hierusalem.

Gre. f. 1. reg. 15.

Triumphalis fornix, quam erexit Saul, designat inanem gloriationem praedicatorum male uiuentium. 1. Reg. 15. c.

Trucidare, uide Interficere.

Trulla.

Hic. f. Amos. 7.

Rup. f. Amos. 7.

Trulla varia significat instrumenta: & trulla caementarij est instrumentum, quo fabri murarum linunt & poliunt parietes: vt non solum pulchritudinem accipiant: sed etiam fortitudinem, contra imbrum iniurias, & crebras tempestates. Potest autem significare diuinum auxilium: quod Deus abstulit a populo Israel, quando destruxit Hierusalem & templum. Amos. 7. b.

Truncare, Truncus.

Gre. 12. mor. 3.

Lyra. f. Ita. 40.

Glo. ord. f. 1. reg. 5.

Truncare est amputare: & truncus pars arboris est, quę ramis truncatis superstat. Truncum quoq; dicitur, quod mutilatum est.

Truncus emortuus. Iob. 14. b. designat iustorum corpora, quę inter manus persequentium exanimantur: & videntur oculis insipientium mori: & tamen ad odorem aquę, hoc est, afflatu spiritus sancti germinant, suo exemplo alios ad virtutē prouocantes. Quod etiam de ijs, qui mortui sunt per peccatum, & suscitantur ad gratiam, dici potest.

Truncus scrutatorum & iudicum, designat apparentem firmitatem in rebus humanis: quę nulla est. Isa. 40. f.

Truncus Dagon. 1. Reg. 5. b. cessationem idololatrię futuram designauit.

Truncare Hierusalem gladijs suis. Eze. 16. e. Vbi legitur, trucidabunt. Potest dici de demonibus animam accusantibus in die iudicij.

Tuba, Buccina.

Ori. f. num. ho. 23. & 1. Iosue. ho. 6. 7. & f. Matt. ho. 30. & f. 1. ho. 9. Amb. de Elia. 1. & 1. d. sp. s. sancto. 11.

Hic. f. ps. 97. & f. 11. 27. & f. Eze. 7. & f. Hosa. 8. & f. 10el. 2. & f. Amos. 2. Aug. f. Apoc. ho. 6. Gre. f. 1. reg. 15. & 30. mo. 33. Cyr. 3. f. Ioan. 3. & 4. f. 10a. 18. Ru. f. nu. 26.

Ori. f. nu. ho. 23. Gre. 10. mor. 7. Gre. Ny. de vita Moys.

Aug. f. ps. 97. & f. 11. 27. & f. Eze. 7. & f. Hosa. 8. & f. 10el. 2. & f. Amos. 2. Aug. f. Apoc. ho. 6. Gre. f. 1. reg. 15. & 30. mo. 33. Cyr. 3. f. Ioan. 3. & 4. f. 10a. 18. Ru. f. nu. 26.

Ori. f. nu. ho. 23. Gre. 10. mor. 7. Gre. Ny. de vita Moys.

Aug. f. ps. 97. & f. 11. 27. & f. Eze. 7. & f. Hosa. 8. & f. 10el. 2. & f. Amos. 2. Aug. f. Apoc. ho. 6. Gre. f. 1. reg. 15. & 30. mo. 33. Cyr. 3. f. Ioan. 3. & 4. f. 10a. 18. Ru. f. nu. 26.

Ori. f. nu. ho. 23. Gre. 10. mor. 7. Gre. Ny. de vita Moys.

Aug. f. ps. 97. & f. 11. 27. & f. Eze. 7. & f. Hosa. 8. & f. 10el. 2. & f. Amos. 2. Aug. f. Apoc. ho. 6. Gre. f. 1. reg. 15. & 30. mo. 33. Cyr. 3. f. Ioan. 3. & 4. f. 10a. 18. Ru. f. nu. 26.

Ori. f. nu. ho. 23. Gre. 10. mor. 7. Gre. Ny. de vita Moys.

Aug. f. ps. 97. & f. 11. 27. & f. Eze. 7. & f. Hosa. 8. & f. 10el. 2. & f. Amos. 2. Aug. f. Apoc. ho. 6. Gre. f. 1. reg. 15. & 30. mo. 33. Cyr. 3. f. Ioan. 3. & 4. f. 10a. 18. Ru. f. nu. 26.

Ori. f. nu. ho. 23. Gre. 10. mor. 7. Gre. Ny. de vita Moys.

Aug. f. ps. 97. & f. 11. 27. & f. Eze. 7. & f. Hosa. 8. & f. 10el. 2. & f. Amos. 2. Aug. f. Apoc. ho. 6. Gre. f. 1. reg. 15. & 30. mo. 33. Cyr. 3. f. Ioan. 3. & 4. f. 10a. 18. Ru. f. nu. 26.

Ori. f. nu. ho. 23. Gre. 10. mor. 7. Gre. Ny. de vita Moys.

Aug. f. ps. 97. & f. 11. 27. & f. Eze. 7. & f. Hosa. 8. & f. 10el. 2. & f. Amos. 2. Aug. f. Apoc. ho. 6. Gre. f. 1. reg. 15. & 30. mo. 33. Cyr. 3. f. Ioan. 3. & 4. f. 10a. 18. Ru. f. nu. 26.

Ori. f. nu. ho. 23. Gre. 10. mor. 7. Gre. Ny. de vita Moys.

Aug. f. ps. 97. & f. 11. 27. & f. Eze. 7. & f. Hosa. 8. & f. 10el. 2. & f. Amos. 2. Aug. f. Apoc. ho. 6. Gre. f. 1. reg. 15. & 30. mo. 33. Cyr. 3. f. Ioan. 3. & 4. f. 10a. 18. Ru. f. nu. 26.

Vba instrumentum musicum, quod & buccina dicitur: ea vtuntur ad praeconia, & in bellis. Sonus autem tubę non tam oblectationis est, q; terroris.

Tuba vocem verbi Dei, & praecpta, & praedicationem insignem significare solet. Et tubarum solemnitas memoriam continuam scripturarum exprimit. Nume. 10. a. 29. a. 31. a. Iosue. 6. a. Iudi. 7. f. Iob. 39. c. Psalm. 80. Jeremi. 4. b. 6. d. Eze. 33. a. Huius autem tubę varius erat vsus: vt in promotione castrorum: & ad bella contra carnem, mundum, & demonem: & in festis: neomenijs: & in sacrificijs salutaribus. Eze. 7. d. Exo. 19. c. 20. c. 1. Regum. 13. a. Isa. 27. d. Ioel. 2. a. Tubę autem septem varia dona spiritus sancti designant in praedicatoribus. Apoc. 8. a. Tuba autem in manu, est praedictio cum opere. Iudi. 7. f. Amos. 2. a. Tuba in gutture dicit magnam praedictionem. Hosa. 8. a. Tuba autem ductilis argentea, ad eloquia Dei refertur. Tuba vero cornea ad virtutem: quia cornu ad virtutem & regnum refertur. Est etiam tuba cornea excellens praedictio: & confessio fidei: & praeterea excelsi & sublimes scripturę sensus. ps. 97.

Tuba etiā designat ipsos praedicores. Num. 10. a. Per tubas autē duas exercitus ducit: quia per duo praecpta charitatis ad prociuctum fidei populus vocatur: quę idcirco argenteę sunt: vt praedicatorum verba lucis nitore pateant: & auditorum mentem nulla sui obscuritate cofundant. Tubę autē ductiles sunt apostoli, & prophetae, & praedicores, & martyres: qui tunctionibus tribulationum perficiuntur: & in ipsis tribulationibus laudant dominum. ps. 97. Tubę autē duę duplicem aduentum Christi designant.

Tubę

Superantes carnē

Vocatio ad iudiciū

Praedictio iudicij.

Vox legitima.

Praedicare resurrectionem.

Gratiarum actio.

Comminatio diuina.

Sanctus.

Ceremonia.

Fletus Christi & sanctorum.

Altitudo mysteriorum.

Fragilitas humana.

Affectus dilectionis.

Augmentū fidei & ecclesie.

Profectus Israelis.

Impetus affectuum.

Gravis timor Dei.

superbia peccatorum ecclesie.

Peccatum & tribulatio Iudaeorum.

Conuersio peccatorum.

Laudans multitudinem.

Varietas affectuum.

Tubę corneę dicuntur esse in his, qui carnem superant: quia cornu carnem excedit. ps. 97. Tuba Iubilei designare potest tubam vocantem ad iudicium. L. cui. 25. b. Ipsa quoq; praedictio iudicij tuba dici potest. Zacha. 5. d. Erit autem tunc tuba aliquod euidentissimum signum, quod omnibus erit notum. Iosue. 6. a. Mathi. 24. c. Mar. 13. c. 1. Cor. 15. f. 1. Thef. 4. d. Amos. 3. b.

Tuba quandoq; est vox legitima: & in sono tubę laudare, est resurrectionem Christi laudare: vel recognoscere. q; sono tubę Christus suscitabit mortuos: vel est praedicare super tecta. ps. 80. Buccinare quoq; in neomenia tuba, est super noua reuelatione Deo gratias agere: & magnificentię tubam in diuinę bonitatis praeconia roborare.

Tuba praeterea dicitur comminatio diuina, qua nos excitat, vt respiscamus: & est vox tristitia: & clangorem tubę audiunt, qui eius timent comminationes. Isa. 18. b. Iere. 4. b. 6. a. Ezech. 7. d. Hosa. 5. c. 8. a. Amos. 2. a. Sapho. 1. d.

In voce tubę ascendit dominus. ps. 46. quia tunc duo angeli tanq; tubę clamauerunt: Viri galilei quid aspicitis in caelum. & c. vel quia sic veniet in tuba ad iudicium: vel vt designaretur victoria de diabolo: sunt autem illę tubę laudantium Deum. Apo. 19. a.

Buccina interdum dicitur praedictio haereticorum. Isa. 18. a. Et tumultus persecutionis excitatus ab infidelibus contra fideles: quam buccinā quum audit equus, dicit, vah: quia fortis quisq; praedicator, cum certamen passionis sibi propinquare considerat, de exercitio virtutis exultat. Nec terretur pugnae periculo, qui victoriae laetatur triumpho. Iob. 39. c.

Tubalcain.

Tubalcain. i. deferens possessionem, vel deferens lamentationem, seu delatus possessioni, aut desertus acquisitioni: filius Lamech & Sela: fuit malleator, & faber in cuncta opera aeris & ferri. Gene. 4. d. Designat sanctum, qui sui corporis & animi custos est.

Tueri, Tutor, uide Defendere.

Tugurium.

Tugurium est rustica habitatio, tecta ex vltra palustris, aut alio simili. Tugurium in cucumerario. Isa. 1. b. Designare potest ceremonias legis, quādo sumuntur nudę, sine ratione: vel designat animam derelictam a Deo.

Tumere, Tumor, Intumescere, Turgere.

Tumere est inflari: quod & turgere dicitur. Ponitur interdum pro superbire: sicut & tumor pro superbia.

Intumuisse dicitur facies Iob a fletu. Iob. 16. c. vbi designatur Christus, cuius facies intumuit a fletu, quādo prophetae Christum praecedentes, mala populi praesentia desebant: vel quum praesentia delent peccata subditorum.

Intumescens aqua. Eze. 47. a. designant mysteria mentis virtutem exuperantia: vel designant fragilitatem conditionis humanae, qua non valemus omne vitare peccatum.

Intumescens aqua Iordanis instar montis. Iosue. 3. d. designant affectum dilectionis ad imitationem Christi, qui animam suam posuit pro quibus suis.

Intumescens uterus Thamar. Gene. 38. f. augmentum fidei ecclesie designat. num. 17. c.

Intumescencia vbera Hierusalem. Eze. 16. a. ad literam tempus pubertatis indicant, & profectum populi Israel in regnum.

Tumentes fluctus impetū affectuum designare possunt. Iob. 31. c. 38. b. Tumentes autem fluctus desuper imminet: cuiq; eam quam deferant mortem minantur: nulla tunc nauigantibus rerum cura temporalium: nulla carnis delectatio ad mentem reducitur: ea ipsa quoq; ex nauis proiciunt, pro quibus longam nauigationem sumserunt: cuncta res in despectum mentis veniunt, amore viuendi. Quasi ergo tumentes super se fluctus Deum meruit, qui dum veram vitam desiderat, omnia despicit, quę hic possidens portat. Nam velut tempestate deprehensū, pondus nauis abijcimus: quando ab oppressa mente desideria terrena remouemus.

Intumescetes fluctus maris superbiae persecutorū ecclesie significant. Isa. 51. c. Iere. 5. e. Iob. 15. b. 38. b. Turgentes quoq; vesice in hominibus & iumentis, inflata superbia indicant. Exo. 9. b. Tumes plaga Iudaeorum. Isa. 1. b. designat grauitatē peccati ipsorum, aut etiā graue tribulationē.

Tumultuari, Tumultus.

Tumultuari est tumultū & perturbationem mouere, & excitare. Tumultus autem est motus, vel trepidatio cum sonitu aut strepitu: quasi timor multus. Est autē tumultus vox plarimorum, & nimia multitudinis clamor pariter emissus.

Tumultus magnus in castris hostiū. 1. Reg. 14. c. designat conuersionem & poenitentia peccatorum. Talis dicitur tumultus domini. Zach. 14. e.

Tumultuari etiā dicitur credentes praeparatione: quādo pariter laudat bonū pastore. Mic. 2. d. Tumultus a quo cessatur in luce Christi. Iob. 3. c. est varietas perturbationum & desideriorū, reliquorū

Hic. f. Aug. f. 52. 46. Rup. 10. f. 30.

Hic. f. 1. a. 18.

Gre. 3. mor. 15.

Beda. f. gen. 4.

Ori. f. Luc. ho. 5.

Hic. f. 1. a. 1.

Hic. f. 10b. 16.

Gre. 13. mor. 11.

Hic. f. Eze. 47.

Ricar. de. f. vi. 10. d.

exterm. mall. 16.

Glo. int. f. Eze. 16.

Hic. f. Iob. 38.

Gre. 21. mor. 16.

Glo. int. f. Exo. 9.

Hic. f. 1. a. 1.

Gre. f. 1. reg. 14.

Rup. f. Zach. 14.

Glo. ordi. f. Mich. 2.

Gre. 4. mor. 39.

reliquorumque affectuum mentem turbantium. Tumultus synagoga voces confusas Iudaeorum & infidelium sine ratione contra Christum & ecclesiam designant. Regum. 4. c. Isai. 17. d. Mich. 1. d. Eodem refertur tumultus carminum Iudaeorum. Amos. 5. g. Tumultus etiam surrexit in populo Israel, quando obsessi sunt a Romanis. Hose. 10. d. Tumultuabatur autem tunc puer contra senem, quia omnia intus erant inordinata. Isa. 3. a. Tumultus etiam est inordinata & superba doctrina haereticorum. Isai. 30. c. Et tumultus est in praedicatione diaboli, quia nihil inordinatum est in eo. Tumultus populi in cultu vituli. Exo. 32. c. Infania idololatrarum & haereticorum designat.

Voces synagoga & infidelium contra Christum. Doctrina haereticorum. Obsidio Hierusalim. Infania idololatrarum.

Tumulus, vide Aceruus & Sepulcrum.

Tundere, Contundere.

Tundere est percutere, pulsare, & in vase aliquo quippiam comminuere. Tundere aromata. Exo. 30. d. est examinare virtutes: quod fit, quum bona nostra quasi in pila cordis occulta discussione contundimus, & si veraciter bona sint subtiliter retractamus. Est etiam diligenter contemplari passionem Christi. Tulum pilo manna designat labores passionis Christi: & sedulam probationem fidelium. Exod. 16. c. 29. g.

Examinare virtutes. Contemplari passionem Christi.

Labores passionis Christi.

Tunica, Poderis.

Tunica est vestis tegens corpus vsq; ad inferiora: & si quidem attingat pedes, dicitur tunica talaris, Graece poderis: & datur tunica manicata, & sine manicis: & tunica exterior, & interior, quae subucula & camisia dicitur: estq; fere linea.

Tunica Ioseph intincta in sanguine haedi, carne Christi sanguine resperam designare potest. Gen. 37. a. Poderis quoq; seu tunica talaris in Christo, & tunica linea sacerdotum, carne Christi mundam, vel humanitatem, seu incarnationem designat, quae de terra est, & significatur in pedibus. Exo. 28. e. 29. a. 39. d. Leu. 6. b. Zac. 3. b. Et tunica duplex si sacerdote est corpus & anima in Christo. Tunica etiam polymita Ioseph, ecclesiam significare potest, quae est polymita, quia ex varijs genibus collecta: & est talaris, ut designet perseverantiam operum, & innocentiam Christi & ecclesiae. Gene. 37. a. Et tunica Christi non diuisa unitatem ecclesiae designauit: & etiam incorruptionem corporis eius. Ioan. 19. d.

Caro Christi.

Ecclesia.

Sacra scriptura. Sapiencia.

Tunica praeterea Ioseph sacra scriptura significare potest, quae est tunica Christi: & etiam sapientiam: qua exutus per inuidiam factus est similis insipientibus. Et tunica duplex in sacerdote est duplex sensus sacrae scripturae. Tunica autem interior linea sapientiam diuinorum & immortalium significabat: exterior vero varia, sapientiam humanorum & encyclopaediam.

Tunica rursus polymita Ioseph: designare potest varietatem legum ciuilium, & casuum humanorum: quibus rector ciuilis occurrere debet: quae intincta est sanguine: ut designetur etiam ipsos rectores vix carere vitijs. Gen. 37. a.

Varietas legum ciuilium.

Tunica rursus polymita Ioseph est varia cupiditas, qua exuendus est, qui vult proficere: eaq; in vastum baratrum est projicienda.

Varia cupiditas.

Tunica Christi non diuisa, fidem aut etiam charitatem designare potest: quae diuidi nequeunt. Ioan. 19. d. Designat etiam pacem & unitatem non diuidendam. Item diuinam sapientiam in Christo. Tunica etiam inconsutilis, est baptismus indiuisibilis, & nunq; reiterandus: & etiam disciplina christiana, totam complectens ecclesiam. Geor. vene. cant. 2. ton. 3. cap. 6.

Fides & charitas. Pax. Sapiencia christi. Baptismus. Disciplina christiana.

Tunica linea sacerdotis est iustitia: quia perfecti cuiusq; maxime iustitia vestis est. Leu. 6. b. 16. a. Hanc loricam iustitiae appellat Paulus. Tunica etiam talaris actionem consummatam virtutis significat: quasi enim protensa tunica talum corporis operit, quando bona actio ante Dei oculos vsq; ad vitam nos terminum tegit. Tunica praeterea parua Samuelis, indumenta iustitiae inchoantibus apta designat. 1. Reg. 2. d.

Iustitia. Actio consummata virtutis.

Tunica praeterea lineae sacerdotum candorem castitatis designat: & tunica stricta de bysso est fortior continentia. Exo. 28. g. 29. a. 39. d. Leu. 6. a. 16. a.

Castitas.

Tunica tota hyacinthina est vita caelestis, non admixta terrenis, perseveransq; vsq; in finem. Exo. 28. c. 39. d. Leu. 8. a. Designat etiam animam in Christo: vel conuersationem eius a baptismo Ioannis, quando tintinnabula praedicationis eius strepere ceperunt.

Vita caelestis. Anima Christi. Conuersatio christi.

Designat etiam hyacinthina tunica elementum aeris, quae colore referre videtur. Poderis, qua indutus erat Christus. Apoc. 1. c. dignitatem sacerdotalem ipsum Christi designat. Tunica autem Sobna sacerdotis. Isai. 22. f. typus erat literalis sacerdotij: qua tamen spiritualiter intellecta induitur Christus. Tunice vero Nadab & Abihu, cum quibus eieci sunt. Leu. 10. b. conuersationem & vitam malorum sacerdotum significant.

Aer. Sacerdotium Christi. Sacerdotij literale. Vitia malorum sacerdotum.

Tunica Achiae prophetae diuisa, diuisionem regni Israel & Iuda significauit. 3. Reg. 11. f. vbi potius dicitur pallium. Tunicas duas habere dicuntur, qui simul nouam & veterem hominem induunt, seu induere volunt. & duo-

ori. f. Luc. ho. 23. & Leu. ho. 6.

& duobus dominis seruire: vel praeter Christum in haeresim incurrere: vel simul legem veterem & nouam velle seruare. Matth. 10. b. Luc. 3. b. Vnica tunica vtebantur apostoli, quando non seruabant legem carnaliter. Quicquid autem corpori nostro sufficere potest, & humanae succurrere imbecillitati, quos nudos natura profudit: hoc vna appellanda est tunica.

Hila. f. Matt. cao. 10. & epi. cum. hora. & epi. ignot. vultu.

Tunica pellicea Adam & Euae, mortalitatem & fragilitatem humanam designare possunt. Gene. 3. d. Et tunica, quam exiit sponsa. Canti. 5. b. est corruptela passionum Adae: vel voluptates carnales abstractae a sensibus.

Ori. f. Leu. ho. 6. Amb. de Isaac. 6. Epi. ha. 2. contr. ha. tomo. 1.

Tunica exuenda intrinsecum vitium, seu veterem hominem designat, terrenosq; mores, ac curas seculi: demum temporalia omnia, quae onerant potius, quam ornant: ideo merito talis tunica est exuenda. Canti. 1. b. Matth. 10. a. 24. b. Mar. 6. b. Luc. 22. d.

Ori. f. iudic. ho. 8. & Mat. bo. 19.

Tunica vendenda est proprium corpus exponendum, pro verbo Dei. Luc. 22. d. Et tunica quam exiit sponsa, est corpus cuiusq; sancti & praedicatoris: quae non induet, vsq; ad diem iudicij. Cati. 5. b.

Amb. f. Luc. 22. Aug. f. Ioan. tra. 57.

Turba.

Verba dicit multitudinem, & in multitudine perturbationem. Turbae sternentes vestimenta sua in via, & caedentes ramos de arboribus. Mat. 21. a. sunt praebentes exempla honestatis simplicibus.

Ori. f. Mat. ho. 14.

Turbae praecedentes & sequentes Christum in ingressu Hierusalem. Matth. 21. b. designant fideles ante & post aduentum Christi.

Ori. f. Mat. ho. 14. Hic. f. Mat. 21.

Turbae, quae secuta sunt Christum, designant simplices ex Iudeis venientes ad fidem: & etiam gentiles. Et dicuntur turbae: quia non sunt de perfectioribus: sed sunt remotiores a secretis verbi Dei: ideo etiam loquebatur eis Christus in parabolis: & ipsae manebant in littore, praedicantem Christo in nauicula: ipse quodq; excludit suscitatio filiae principis. Mat. 9. d. 11. b. 13. a. 14. b. 20. d. 23. a. Et turbae sustinentes Christum, sunt gentiles. Mar. 8. a.

Ori. f. Matt. cap. 14. & ho. 24. Hila. f. Matt. cao. 9. 19. 14. Hic. f. Mat. 9. Aug. 1. q. in euag. 28.

Turba, quae erat cum vidua, cuius filius mortuus essebatur: Luc. 7. b. designat exercentes charitatem in ecclesia.

Amb. f. Luc. 7.

Turbae populorum interdum significare possunt omnes animae vires: Gene. 48. a. 50. b. Exo. 5. a. 23. a. 35. a. Leu. 8. a.

Ori. f. Leu. ho. 6.

Turba expulsa a cubiculo, vbi suscitauit Christus filiam principis. Mat. 9. c. designat indignos cognitione Dei: Iudaeos & Iudaeos a fide exclusos. Et turba peccata per ignorantiam, sicut plebs Iudaeorum tempore passionis Christi. Leu. 4. c. Turbae quoq; sunt infideles persequentes christianos. Isa. 17. d.

Hila. f. Mat. cao. 9. 102 & ho. 24. Hic. f. Mat. 9. & f. 17.

Turbae impediens, ne Zachaeus videret Christum, confusionem imperitiae multitudinis significat: & vulgus impediens, ne alij bene operentur. Luc. 19. a. Et turbae impediens caecos, ne clamarent ad Christum, sunt carnales cogitationes, aut homines perturbantes orationem. Mat. 20. d. Ioan. 5. b. Et turba quae expellitur, ut suscitetur puella, est tumultus cogitationum impediens mentis eleuationem. Mat. 9. c. Turba etiam impediens caecum ne clamaret, designat Aegyptios perturbantes filios Israel, ne irent ad sacrificandum domino. Luc. 18. g.

Amb. f. Luc. 19. Aug. 1. q. in euag. 28 & f. tra. 17. & de verbis dicit. ser. 18. Gre. 18. mor. 28. Rup. 4. diu. off. 8.

Turbare, Turbatio, Conturbare, Perturbare.

Turbare est confundere, & commouere, & distrahere. Conturbare dicitur Deus profundum maris. ps. 64. quando seculi huius profundam incantiam praedicatione apostolica commouet: & quando conturbat cor impiorum.

Hic. & Aug. f. ps. 64.

Conturbat Deus in furore, quando terret per comminationem poenitentiae. ps. 2. Iob. 13. b. 23. d. Conturbata dicuntur viscera Dei, quando exercet misericordiam erga poenitentes peccatores. Jerem. 31. d.

Hila. f. ps. 23. Gre. 11. mor. 17. Hic. f. Iere. 31.

Conturbatus dicitur Christus a voce inimici, nempe cum diceretur Samaritanus, & daemone habens. ps. 54. Conturbatus etiam dormiuit Christus in morte, turbatus Iudaeis, sed quantum ipse voluit. ps. 56. vnde & turbauit semetipsum, nostrum affectum in se suscipiens. Ioan. 11. d. 12. d. 13. c. Non erit turbulentus Christus: quia omnes consolabitur pacificus existens. Isa. 42. a.

Hila. f. ps. 54. Aug. f. ps. 56. & f. Ioan. tra. 60.

Turbati dicuntur insulae super casu Tyri: quando iusti in casu maiorum timent, & sibi caueo, ne & ipsi cadant. Eze. 26. d. 27. f.

Hic. f. Eze. 26.

Conturbatus dicitur vester per ieiunia, hoc est, memoria in consideratione peccatorum. Et conturbantur ossa, hoc est, fortes ecclesiae: vel virtutes, quae obscurantur & extenuantur. Psal. 6. 30.

Arno. f. Hic. f. ps. 30. Gre. f. ps. 6.

Non turbatur, qui promptus est ad mandata Dei seruanda: quia habitus facillitatem hominem ad operandum. ps. 118.

Lyra. f. ps. 118.

Conturbati montes fuerunt apostoli in passione. Psal. 45. Et turbati fratres Ioseph. Gene. 42. e. designant postpositos in tribulatione, qualesq; desperantes: qui etiam videntes auxilium Dei, turbantur, putantes non vere esse Dei. Vbi etiam designatur turbatio fidelium futura tempore Antichristi. Mat. 14. c.

Arno. f. ps. 45. Ori. f. Mat. cap. 14. Hila. f. Mat. cao. 14.

Canti.8.c.4.Regum.7.b.18.b.
 Amb. f. ps. 118. fer. 5. Turris Libani. Cantic. 7. b. dicitur forte iudicium ecclesie: vt respiciat cœlestia: & bonum
 Gre. 31. mor. 30. & f. emittat odorem: & inspiciat Damalcum, in instruendo gētilitatem. Turri autem Libani nasus ec
 canti. 7. clesie comparatur: quia sanctorum prouida discretio, dum sollicitè circūquaq; conspicit in al
 tum posita, priusq; veniat culpa deprehendit.
 Hie. f. Ierem. 31. & f. Turris Ananeel, super quam fundatur Hierusalem, designat obedientiam & gratiam Dei, in
 Zacha. 14. qua fundatur ecclesia. Iere. 31. g. Hæc est turris Salomonis, & potest etiam significare perfectio
 Rup. f. Zach. 14. nem: & sacram scripturam. Cant. 4. b. Isa. 2. c. Zach. 14. b. Luc. 14. f.
 Turris aliquando dicitur princeps. ps. 121. Abundantia in turribus tuis. Isa. 30. f. Quum ceci
 derint turres. Eze. 26. a. Destruentur turres eius.
 B' da. f. Pen. 11. Turris Babylonis, hoc est, turris confusionis, superbiam significare potest, quæ fundamen
 Rup. 4. de gloria. tum est confusionis. Item hæreticorum dogmata: & in vniuersum munimenta victiorum. Quæ
 trinita. 19. quia non bene fundata est, diu stare non potest. Gen. 11. a. Iudi. 8. c. Isa. 2. c. 30. e. Potest etiã
 Hie. f. Eze. 26. sensus exteriores significare. Ad idem autem referuntur turres Tyri. Eze. 26. a.

Forte iudicium ec
 clesie.
 Obedientia.
 Gratia Dei.
 Perfectio.
 Sacra scriptura.
 Princeps.

Superbia.
 Dogmata hæretico
 rum.
 Sensus exteriore.

Turtur.
 Ori. f. cant. ho. 2. Turtur auis nota, quæ gemitum habet pro cantu: estq; auis casta. Turturum enim ferunt hu
 Bass exae. ho. 8. iusmodi naturam esse: vt neq; masculus præter vnã feminã a deat aliam: nec femina plu
 s; vnũ patiatur mare: ita vt si accidat altero intercepto superesse alterum, pariter cum cõiu
 ge extinctus sit ei concubitus amor: nec in ramis viridibus in sidet: estq; amica solitudinis.

Phil. qui rerum di Turtur interdum diuinam sapientiam admodum eleuatam atq; solitariam, ab omniq; crea
 ui. hæres. ta sapientia seu iunctam significare potest.

Ori. f. cant. ho. 2. 4. Turtur, qui offertur in sacrificium, carnem Christi significat. Leui. 1. d. Turtur autem sit Chi
 Hie. 1. aduer. Iouin. stus ihs, qui recipiunt verbum Dei in solitudine. Cant. 2. c. ps. 83.
 Aug. ho. 31. Turtur interdum dicitur ecclesia: quæ non alium patitur præter Christum: cuius caput abscef
 Ori. f. ca. ho. 2. Arn. sum est per mortē Christi: sed non in totũ: quia semper corpori inhæsit. Leui. 1. d. ps. 83. cat. 2. c.
 f. ps. 83. Gre. 6. mor. Turtur aliquando dicitur prædicator. ps. 83. Et turtur nidum, vbi ponat pullos suos. Cantic. 1. c.
 13. & 19. mor. 14. Genæ tuæ sicut turturis. 2. c. Vox turturis audita est in terra nostra.

Caro Christi.
 Christus.

Ecclesia.

Prædicator.

Isye prolo. f. Leui. Turture spirituales & eremi cultores, & sublimius viuentes, contemplationiq; vacantes sig
 Beda. f. gen. 15. nificare possunt: peculiariter ex Iudæis. Gen. 15. b. Leui. 1. d. Alter turturum in holocaustũ obla
 Rup. 1. f. Leui. 7. tus, abrenuntiationem seculi significare potest: & offertur in holocaustum, ob excellentiam vo
 Tho. 1. 2. q. 102. ar. 3. latus. Leui. 5. b. Designant autem vitam contemplatiuã eremitarum, ob solitudinem, quã amãt.
 Vita contemplatiua

Spirituales.
 Cultores eremi.
 Renuntatio seculi.
 Vita contemplatiua

Amb. 2. d. Abra. 8. & Turtur apertum esse solet symbolum castitatis & virginitatis Deo gratæ. Gene. 15. b. Et ge
 Ge. 19. Hie. 1. adu. næ turturis pudorē castitatis designat. Et vox turturis pdicatio castitatis. ca. 2. c. Ber. f. cat. ter. 9.
 Ioni. Gre. f. cant. 1. Turtur ob gemitum, pœnitentes, & ipsam pœnitentiam significat. Leui. 1. d. 5. b. Et turtures
 Ori. f. roma. 1. offert, qui vagos volatus cogitationum reprimat. Turturum quoq; offert, qui pœnitentem ad fo
 Tho. 1. 2. q. 101. ar. 3. cietatem sanctorum adiungit: & ideo offertur pro peccato.

Castitas.
 Pœnitentes.
 Pœnitentia.

Isych. f. Leui. 1. Turtur ipsam scientiam spiritalem designare potest: & quia cognitionem habet, etiam ipsos
 Euch. form. spua. 5. habentes scientiam spiritalem. Leui. 1. d. 11. c. Et turtur cognoscens tēpus aduentus sui, cõfundit
 non audientes Deum: nec cognoscentes tempus visitationis eius. Iere. 8. c.

Scientia spiritalis.

Isych. f. Leui. 5. 15. Turture duo, contemplatiuam vitam, & meditationem legis intentã significare possunt: vel
 gemitum cordis & oris: vel castitatem & lachrymas. Et sunt duo: quia omnia illa debet ex cha
 ritate procedere, quæ gemina est. Leui. 5. b. 12. d. 14. c. 15. b.

Cõtemplatio & me
 ditatio legis.
 Duplex gemitus.

Aug. f. ps. 83. Turtur cum pullis dici potest caro cum bonis operibus. ps. 83. Et turtur nidum, vbi reponat
 pullos suos.

Caro cū bonis ope
 ribus.

Cle. Ale. 1. pæda. 5. Turture etiam dici possunt timidi ad committendum peccatum: & cauti.

Tympanum, Tympanizare, Tympanistris.

Tympanum est instrumentum, ex vna parte planum membrana, clausum, intus vacuũ, quod
 baculo pulsatur: non habet carnem, sed pellem: nec potest esse contractũ, sed extensum.

Cle. Alex. 2. pæda. 4. Tympanum & chorus ecclesiam significat: quæ meditata est carnis resurrectionem in pelle
 resonante. ps. 150. Vnde & tympanum erit corpus resumptum in gloria: & laudabunt dominũ
 in tympano, qui ipsum laudabunt in assumpto corpore. Isa. 30. g.

Ecclesia.
 Corpus gloriosum.

Ori. f. Exo. ho. 6. Tympanum ex animalibus mortuis, carnis mortificationem significare potest. Genes. 31. d.
 Hie. f. Iere. 31. Exo. 15. c. 1. Reg. 10. b. Et ornatur tympanis, qui carnem habet mortificatam. Ierem. 31. a. Et qui
 Aug. f. ps. 149. disciplinam mortificationis nostræ in Christo asserit, velut tympanum ferit. Vt autem tympa
 Gre. f. 1. Reg. 10. & 33. mor. 22. & f. eze. num non habet carnem, sed pellem: ita nos quãdiu carni sumus, non sumus tympanum. Et vt
 ho. 8. tympanum non potest esse contractum, sed extensum: ita nos peccata non contrahant: sed iu
 Beda. f. Exo. 15. stitia dilatet. ps. 80. 149. 150.

Mortificatio carnis

Aug. f. ps. 80. Tympanum quia fit de corio, & ad carnem spectat, designare potest carnalia & temporalia
 danda pro spiritualibus. ps. 80.

Temporalia.

Hie. f. Isa. 24. Tympanũ etiã significat voluptates aurium: vnde reprehendunt tenentes tympanũ. Iob. 21. b. Voluptates aurium.
 Isa. 24

Isa. 5. c. 24. b.

Mortificatēs corp. Tympanistris iuuenclæ sunt animæ mortificatēs corpus, vt gratum Deo reddat sonum. Hiero. f. ps. 67.
 Prædicatores. psal. 67. Tympanũ enim fit corio siccato & extēto. Possunt etiam designare prædicatores do
 Rup. 6. f. gen. 44. centes ex scripturis, quæ in pellibus scribuntur.
 Christus in cruce Tympanizans Dauid designauit Christum in cruce extentum & orantem. 1. Reg. 21. d. Iuxta
 orās. septuaginta. Aug. f. ps. 33.

Tyrannus, Tyrannis.

Tyrannus licet olim in bonam fumeretur partem, is enim tyrannus dicebatur, qui plenam
 in subditos habebat potestatem: tamē postmodum solos illos significat, qui per insolentiam
 imperij viribus abutuntur: & vi ac quadam animi libidine dominantur, non iure & legibus
 æquis.

Populus iudaicus. Tyrannus dicitur populus Iudæorum: qui contra cœtum sanctorum ecclesie, pauperem, hu
 Hiero. f. Iob. 34. milem spiritu, contritum corde deiciendo disceptat. Iob. 34. c.

Dæmones. Tyranni etiam dicuntur dæmones. Haba. 1. c. Et omnis superbus est tyrannus: & ipsa super
 Gre. 11. mor. 18. 19. bia impij est eius tyrannis. Iob. 15. c. 34. b. 35. b.

Tyro.

Recentes in fide. Tyro est nouus miles, & fortis ad militiam exercendam. Solent autem dici tyrones recen
 Glo. ord. f. 4. reg. 25. tes in fide, hoc est, in militia Christiana. 4. Reg. 25. c. Iere. 52. f.

Tyrus.

Tyrus fuit vrbs Phœnicie, non longe à Sidone: quæ olim fuit insula: sed ab Alexandro ma
 gno coniuncta fuit continenti. Hebraicè dicitur **צור**: quæ interpretatur angustia,
 siue tribulatio, vel obsidio aut vinculum vel colligatio, seu plasmatio aut figuratio, vel forti
 tudo, aut petra.

Deus. Tyrus, hoc est, çor iuxta Hieronymum, interpretatur fortissimus: & significat Deum. psal. Hiero ad principia,
 44. Filia tyri in muneribus.

Gentiles. Tyrus secundum Origenem interpretatur venatores: & designat gētiles, qui ad fidem vene
 Ori. f. Mat. cap. 15. runt. psal. 86. Matt. 15. b. Et Tyrius pater Hiram designat gentilitatem. 2. Par. 2. c. Sidon tamē
 Aug. f. ps. 86. est, quod interpretatur venatores: non Tyrus.

Anima vitiosa. Tyrus præterea, hoc est, çor interpretatur angustia, & conuersa: Et significat animam vi
 Hie. f. Isa. 23. & f. tijs occupatam. Et princeps Tyri, vel angustia est diabolus. Isa. 23. a. d. ps. 71.

Hæretici. Tyrus gaudens de casu Hierusalem, designat hæreticos gaudentes de lapsu fidelium. Item Hiero. f. Eze. 26. & f. 26. & f. 26. & f. 26.
 Philosophi. philosophos gentium: & præterea persecutores fidelium. Ezech. 26. a. Ioe. 3. a. Amos. 1. c. f. Ioe. 3. & f. Zac. 9.
 psecutores fidelium Zach. 9. a.

Mundus. Designat etiam Tyrus hunc mundum angustia plenum. psal. 82. Et etiam genus humanum
 Genus humanum. in huius seculi miserias lapsum. Eze. 27. a.

Iudæi. Tyrus vendens filios Iuda. Ioe. 3. b. designat Iudæos persequentes fideles.
 Superbia. Tyrus fundata in pulchritudine. Hofe. 9. c. superbia designat. Et vt Tyrus ita fundata erat,
 vt non sine periculo oppugnantium valeret impugnari: ita superbi non corripiuntur sine peri
 culo corripiendum. Princeps autem Tyri, hoc est, superbia, est diabolus.

Vacare.

Cessare à malo.

Vacare interdum est dare operam, nonnuquam vero vacuum esse ab opere.

Vacare in bonum est cessare à contentionibus & impieta
 Aug. f. ps. 45. te. Exod. 5. c. psal. 45. Bañ. f. ps. 45. Multa.

Vacans domus erat Iudæa, nec legem seruans, nec Christũ
 Hila. f. Mat. cano. 12. suscipiens. Matt. 12. d.

Vacare dicitur potibus, qui de opprobrio alienæ vitæ se
 Beda. f. pro. 23. inebriat. Pro. 23. c.

Vacca, uide Bos. Vacillare, uide Titubare.

Vacuum, Euacuare.

Vacuum dicitur vas, quod nihil continet, et si aere plenum sit. Euacuare autem est vacuum
 facere.

Non reuer

Glo. ord. f. 11a. 55. Non reuertitur vacuum verbum Dei, quando proficit in multis: Et quando Christus ascendit in caelum, ducens secum patres eductos e limbo. Isa. 55. d.

Gre. 2. mor. 7. 8. Vacuos mentes dicuntur electi habere, qui conditori rerum in hac vita seruietes, saepe rerum inopia coangustantur. Per amorem Deo inhærent: & tamen vitæ præsentis subsidij egêt. Vel sanctus quisq; mentes vacuos sicut mercenarius ducit: quia laborem iam sustinet, sed præmium necdum tenet: hoc, tolerat: illud expectat. Iob. 7. a.

Gre. 16. mo. 4. Vacuas viduas dimittere dicitur ecclesia, secundum opinionem hæreticorum; quando plures relictis hæreticorum prædicatoribus, ad ecclesiam reuertuntur. Iob. 22. b.

Hiero. f. Iere. 14. 1. Vacui egrediuntur de Aegypto, qui sine vlla doctrina veniunt ad fidem. Exo. 3. g. Vacua etiam vasa sunt mentes sine scientia Dei. Iere. 14. a.

Amb. f. ps. 118. ser. 10. Gre. 17. mor. 11. Vacuum apparet coram domino, qui non est repletus spiritu sancto. Exo. 23. b. 34. c. Et euacuati à Christo dicuntur, qui ab eius gratia deciderunt. Gala. 5. a. Super hoc vacuum extendit Deus aquilonem, quando eorum corda diabolo possidenda relinquit. Iob. 26. b. Vacua dicebatur terra, quâdõ carebat sua perfectione. Gen. 1. a. Iere. 4. f. Ita est anima sine gratia & bonis operibus: & ecclesia ante aduentum spiritus sancti. Et quando non est, qui faciat bonum.

Amb. f. 1. Cor. 3. Hier. f. Eze. 44. Vacuum altare intus. Exo. 38. a. designabat imperfectionem sacrificiorum veteris legis. Sic euacuata est gloria vultus Moïsi: quia erat figura & ymbra, quæ cessat adueniente veritate. 2. Cor. 3. c. Sic euacuauit Christus legem mandatorum. Eph. 2. c. Euacuata autem dicitur gloria legis, non abolita: sed sicut si solis radijs lampadem compares: aut lampadis lumini lucernâ: sic lux Ioannis Baptistæ, non extincta est, sed abscondita.

Gre. f. 1. Reg. 6. Vacuum dicuntur dimittere arcam Dei, qui legis habent peritiam sine bonis operibus. 1. Reg. 6. a.

Glo. ord. f. Gala. 5. Lyræ. f. 11a. 29. Euacuare dicitur scandalum crucis, qui nititur efficere, vt adhuc valeat circûcisio. Gala. 5. b. Vacua anima illius, qui somniat se bibere, designat hæreticos veritate vacuos. Designabatur eiam regnum Babylonis parum duraturum. Isa. 29. c.

Hie. f. 11a. 32. Beda. f. Pro. 14. Vacuefaciunt Scribæ & Pharisei animam esurientis: quando non sinunt turbas in Christum credere. Isa. 32. b. Vacuum quoq; præsepe est, vbi non sunt boues, id est, prædicatorum. Proverb. 14. a.

Hiero. f. Haba. 2. Gre. 7. mo. 17. & 8. mor. 8. In vacuum laborant gentes, quando eorum labor non peruenit ad felicitatem. Haba. 2. c. Et in vacuum ambulant, qui nihil secum de fructu sui laboris portant. Iob. 6. b. Hi apparent in conspectu domini vacui. Deut. 16. d. Et vacuos mentes habet ecclesia, quæ infirmis suis membris, terrenas actiones absq; vitæ præmio desuientes sustinet. Iob. 7. a.

Gre. 12. mor. 5. Vacuefactus fluuius arefcit, quando corpus subducta anima, exanime remanens cor rumpitur. Iob. 14. b.

Gre. 17. mor. 12. Vacuum aliquando Iudæam cum infidelitate significare potest. Et extendit Deus aquilonem super vacuum, quum Iudæorum corda fide vacua diabolo relinquit. Iob. 26. b.

Vadere, uide Ire.

Vadium, Transuadare.

Vadium dicitur locus in flumine, mari, vel lacu tam parua profunditatis: vt pedibus transiri possit. Transuadare autem est pedibus vadum transire.

Hiero. f. Eze. 47. Transuadare non potens Ezechiel torrentem. Eze. 47. a. designat non valentem omnia penetrare: vel omne vitare peccatum.

Vae.

VAE interiectio rebus, quas execramur competit: & est impœnitentium: & fit super illis vae, qui penitus desperantur: & quum venerint in profundum malorum, contemnunt: & bis vae dicitur in desperationem anime & spiritus. Eze. 2. d. Interdum vae dicitur miseriam temporalem. Eccl. 12. 10. c. Vae tibi terra, cuius rex puer est.

Ventre, uide Vendere.

Vagari, Vagus.

Vagari est inutiliter huc atq; illuc ferri, siue sparsim ire: & vagus, qui sine negotio modo huc, modo illuc inutiliter discurrit.

Hiero. f. Iere. 14. 3. Glo. ord. f. 11a. 16. Vagus dicitur est Christus: quia à Iudæis transijt ad gentes. Iere. 14. b. Vagi quoq; non pro dendi sunt fideles fugientes persecutores. Isa. 16. a.

Gre. 30. mor. 12. Vagantes pulli coruorum, eo q; non habeant cibos. Iob. 38. d. designat prædicatorum æstuitates ad conuersionem infidelium. Quasi quædam quippe vagatio est ipsa cogitationis estuatio: & velut ad loca varia mutatis nutibus transeunt: dum pro adunandis animabus in modos innumeris, & ad partes diuersas esuriente mente discurrunt.

Hiero. f. 11a. 14. Vagus Cain, Gen. 4. b. designat populum Israel in varias regiones dispersum. Et vagi in nationibus

Labores fidelium;

Fides simplicium;

Carere gra spissâ;

Impeditio legis veteris;

Scientia sine operibus;

Hæretici sine veritate;

Impedire fidem Christi;

Labor sine fructu felicitatis;

Corpus sine anima;

Iudæi cum infidelitate;

Miseria impœnitentium;

Christus transiens ad gentes;

Fideles;

Sollicitudo prædicatorum;

Dispersio Iudæorum;

Inconstantia hereticorum. nationibus, sunt Iudæi, & hæretici: qui semper vetera mutant nouis. Hose. 9. d. Et vagi sunt, qui omni vento doctrinæ circûferuntur. Isa. 17. a. Vaga quoq; lepra, varias hæreses & inconstantes designat. Leui. 13. g. Vagari quoque dicitur sponsa post greges sodalium. Canti. 1. c. quando per diuersas discurrit hæreses: vel quum diuersos imitatur peccatores. Vagi etiam pedes meretricis inconstantiam exprimunt doctrinæ hæreticorum. Pro. 5. b.

Gentiles. Vagi dicuntur gentiles varia colentes idola. Isa. 58. d. Ad idem refertur potest vagatio meretricis: & etiam Tyri. Proverb. 5. b. Isa. 57. d. Iere. 31. d. Hæc eadem ad hæreses referri possunt: & ad sequentes vitia.

Vagina, Euaginare.

Vagina est alicuius rei theca, & peculiariter gladij. Euaginare autem est gladium nudare. Vagina gladij Dei, dici potest eius patientia, qua expectat peccatores ad poenitentiam. Eze. 21. a. vbi etiam designat Chaldæam, vnde eduxit Deus gladium contra Hierusalem. Vnde & vagina gladij Babylonis, est ipsa Babylon.

Patientia Dei Chaldæa. Vagina autem in qua gladius reconditur, secundum exigentiam gladij sumitur. Nam & is, qui non profert verbum Dei, gladium in vagina dicitur habere. E diuerso qui non profert verba noxia, gladium malum laudabiliter habet in vagina. Erit ergo vagina secretum mentis: & educitur malum de vagina, quando id quod quis mente cõceperat, opere perpetrat. Iob. 20. c. ps. 36. Dum enim praua in cogitatione peccator machinatur, quasi adhuc gladius in vagina est: dum vero malum, quod cogitauit iniquè perficit, de vagina sua egreditur: quia iniqua cogitatio mala operatione aperitur.

Secretum mentis. Euaginat Deus gladium contra Iudæos. Leui. 26. e. quando aperit secreta scripturarum, ad eorum confusionem.

Aperiens Deus scripturas. Euaginare gladiu est interdum aperire fallacias, seu exerere oēs artes ad nocendum. Sic dixit Pharaon, hoc est, diabolus. Exo. 15. b. Euaginabo gladium meum. Ita euaginant Babylonij gladios suos super Aegyptios: quando demones exerunt malitiam suâ super mandanos. Eze. 30. c.

Eyerens diabolus artes suas. Imperfectio iudæorum, Eleus Christi. Discipuli apostolorum. Prædicatorum.

Lyræ. f. Eze. 21. Hiero. f. Eze. 21. 36.

Ori. f. ps. 36. ho. 2. Gre. 35. mor. 13.

Glo. inter. f. Exo. 15. Hiero. f. Eze. 30.

Gre. Nyffe. de vita Moïsi.

Hiero. f. Iob. 38. Gre. 30. mo. 11. 13. 14.

Vagire.

Vagire proprie dicuntur infantes, quum infantilem fletum emittunt. Vagitus Moïsi. Exo. 2. a. Imperfectionem populi Iudæici designabat: vel lachrymas eorum, qui euadere cupiunt huius vitæ pericula. Vel designatur Christus desiliens peccata nostra.

Imperfectio iudæorum, Eleus Christi. Vagientes pulli coruorum, eoquod non habeant cibos. Iob. 38. d. designare possunt discipulos apostolorum, ex gentibus natos tanquam ex coruis: qui desierunt per poenitentiam. Vel (vt Hieronymus & gregorius legunt) legendum est vagantes: quod competit prædicatoribus per diuersas prouincias discurrantibus: vt aliquos ad fidem conuertant: quos tanquam cibos habent.

Valere.

Valere est sanum vel potentem esse. Et vale est verbum salutandi in discessu. Valens ita Caleb tempore Iosue, vt tempore Moïsi. Iosu. 14. c. designat cor ita intelligens & vigilans tempore nouæ legis, vt tempore veteris.

Validus, uide Fortis.

Vallare, Vallum, Circumuallare.

Vallare est munire, & firmare, & vallo circumdare. Vallum autem est munitio castrorum, quæ ex vallibus, id est patib. fieri solet.

Diuina præcepta. Angelorum custodia. Diuina protectio. Vallum vitæ, diuina præcepta, & angelorum custodiam significare potest: quibus homines à Deo protegentur. Vnde valere dicitur Deus munedo fideles aduersus impetus diaboli. Sicut vallauit Iob, hoc est Christum. Iob. 1. b.

Exempla sanctorum. Doctrina Mariæ cõcastitate. Vallatus lilijs dicitur venter sponsæ. Canti. 7. a. du. n. exemplis sanctorum populus munitur: vt in bono perseueret. Vel designatur doctrina scripturarum in beata virgine ornata, & munita castitate.

Multitudo tentationum. Vallata angustia & tribulatio iniquum. Iob. 15. c. quia cor eius anxietate & suspitione confunditur. Vallata domus Lot à Sodomitis. Gen. 19. b. multitudinem tentationum fideles impotentium designat: aut prauorum hominum contra diuina verba conspirantium: vel qui querunt in iusto, quod reprehendant.

Ori. f. Iosue. ho. 18.

Amb. 3. exae. 15. Gre. 2. mor. 23.

Gre. f. canti. 7. Rup. f. canti. 6.

Gre. 12. mor. 12.

Philo. d. cõsul. lib. 3. Gre. 6. mor. 16.

Vallis, Conuallis.

Vallis est planities duobus montium lateribus inclusa: dicta quod vtrinq; montibus vallata sit.

Humilitas internatiois & passionis. Vallis Botronis: vnde magnus racem? lectus est ab exploratoribus, & datus ad filios Israel in desertu.

Amb. f. 4. de fide. 7. in desertu.

Rup. f. Hofe. 11. in desertum. Nu. 13. c. Designat humilitatem incarnationis Christi, & fecunditatem passionis eius. Vallis etiam Iezrael humilitas est passionis Christi. Hofe. 1. a.

Beda. f. gen. 12. Conuallis illustris, ad quam venit Abraham. Gen. 12. b. est ecclesia, ad quam venit Christus: Ecclesia. quæ illustris est prædicatione & miraculis.

Ori. f. canti. ho. 23. Conuallis etiam illustris, & vallis Mambre designat humilitatem religiosorum, & reliquorum fidelium: ad quam veniunt cum Abraham egresso de terra sua. Gen. 12. b. 13. d. 18. a. In his conuallibus, hoc est, in humilibus, emittit Deus fontes donorum suorum, quæ reuelare dicitur paruulis. psal. 103. 1. Reg. 6. c. canti. 2. a. 6. d. Ezech. 7. e. Mich. 1. b. Et vallis rainarum in Hierusalem est humilitas, per quam semper ruinam timere debemus. Iere. 31. g. Et vallis Achor est humilitas penitentis: vbi prius fuit turbatio & supplicium. Isa. 65. b. Hofe. 2. c. Tob. 39. a. Hæ valles, quæ sunt contritiones cordis humilis, abundant frumento. psal. 64. Vallis etiam Hebron, vnde missus est Ioseph ad fratres suos, humilitatem designat. Gene. 37. c. Et vallis salinarum est sapida humilitas. psal. 59. in titu. Et vallis aspera & faxosa, est humilitas & laboriosa penitentia. Deut. 21. a.

Hiero. f. Eze. 6. & f. ps. 64. Valles dicuntur nouissimi in ecclesia: qui licet vita et scientia sint inferiores: tamen de conuentu familiæ dominicæ non recedunt. Eze. 6. a. psal. 64. Item penitentes. Tob. 39. b. Confringet glebas vallium post te.

Ori. f. Nu. ho. 17. & f. canti. ho. 3. Valles montium dici possunt duo testamenta. Zac. 14. a. Et valles nemorosæ sunt doctrinæ sanctorum. Num. 24. a. Et conualles vnde rapiunt hæretici, sunt scripta sanctorum humilium. Iob. 30. a. Et vallis Iezrael dicitur verbum Dei: de quo hæretici humilia sentiunt. Hofe. 1. a. Qui etiam profunda scripturarum scrutantur, conualles dicuntur. Canti. 2. a. Valles etiam montium significare possunt obedientiam ecclesiæ Romanæ.

Hiero. f. Hofe. 1. Vallis Gabaon, vbi vicit hostes Iosue, stante sole, typus est iudicij postremi. Isa. 28. f. Et vallis Iosaphat, id est iudicij domini, quæ & vallis benedictionis dicitur: vbi dominus iudicauit, & mutuis cedibus occidit aduersarios Iosaphat: vnde & vallis occisionis etiam dicitur. 2. Par. 20. f. Designat iudicium vniuersale: quando mali condemnabuntur, & boni saluabuntur. Iob. 3. a. Vallem quoque salinarum percussit Daud. 2. Reg. 8. d. quia redemptor noster, suæ distributionis examine in his, qui de illo praua sentiunt, stultitiam immoderati saporis extinguit.

Rup. f. Iob. 3. Vallis syluestris, vbi conueniunt hostes, designat mores incultos: vbi sunt putei bituminis: & dicitur vallis falsa, designans peccatum, & etiam locum inordinatorum affectuum: qui dolorem & amaritudinem habent. Gen. 14. a. Et valles de quibus dicitur quod Deus non est Deus vallium, sunt imperfecti aut peccatores. Et valles vbi aduersarij castra ponunt, designat imperfectos & vilibus adherentes. Iudi. 7. d. psal. 64. Et valles montis Seir, sunt in ima depressi, & terreni. Ezech. 35. b. Mich. 1. a. Vallis etiam delicias & superbiam. Iere. 49. a. Quid gloriaris in vallibus. Conualles dicuntur etiam ima vel terrena desideria. Iob. 6. b. Sicut qui raptim tranfit.

Ori. f. Nu. ho. 12. Vallis Seboim, hoc est, caprearum, mortem sanctorum designare potest. 1. Reg. 13. d.

Phil. d. eor. ling. Conualles habentes loca prærupta, gentilitatem designare possunt. Canti. 2. a. Et vallis quæ impletur, est gentilitas & peccatores. Isa. 40. a. Luc. 3. a. Dicitur etiam conuallis tabernaculorum. psal. 59. Dicuntur autem gentiles valles: quia humiles in confessione fidei, quam antea non cognoscebant: nec ad eam eleuabantur. Iob. 39. a. In his conualles emisit dominus fontes baptismi. psal. 103.

Amb. de Noe. 22. Vallisculæ deformes in pariete designat vilescerem opinionem ministrorum ecclesiæ. Leui. 14. e. Designant etiam diuersas qualitates, quas efficere voluptates.

Hila. f. ps. 64. Vallis salinarum significare potest mundum: vnde educti sunt apostoli. psal. 59. in titu. Et vallis viatorum est præsens seculum humile: vbi hæretici figunt sepulcrum. Et dicitur vallis multitudinis Gog. Ezech. 30. c. Vallis etiã lachrymarum significat hoc seculum, in quo lachrymandum est, & lugendum. psal. 83. Et vallis Terebinthi est status peccatorum. 1. Reg. 17. a.

Hiero. f. Iere. 49. Vallis solida atque campestris, dicitur Hierusalem. Iere. 21. d. solida quidem, quia Iudæi reputabant eam inexpugnabilem. Campestris vero, quia fuit hostibus perua. Et vallis Achor vbi lapidatus est Achan, est eadem Hierusalem, vbi perijt Iudas & principes Iudæorum. Iosu. 7. d. Hofe. 2. c.

Hiero. f. Iere. 49. Vallis Raphaim hoc est, gigantum, vel vallis dura, designat Iudæos, duos ad credendum. Isa. 17. b. Et vallis pinguis, quæ Hebraicè dicitur Gessemani, designat Iudæam, vbi captus est Christus per tauros pingues, pontifices & pharisæos. Isa. 28. a. Conualles quoque sunt Iudæi infimos & depressos sensus dantes legi. Iob. 30. b. Conuallis etiam tabernaculorum est Iudæa, quam metitur ecclesia, vel Deus, quando quidam ex illis ad fidem assumuntur, relictis alijs in incredulitate. psal. 59.

Hiero. f. Iere. 49. Vallis uisionis. Isa. 22. a. ad literam sumitur pro Hierusalem: quia videntium, id est prophetarum seminarium fuit. Designat autem statum hæreticorum, & prauorum.

Hiero. f. Eze. 31. & f. Iob. 3. Conualles in quibus corruunt rami cedri, inferos designant. Ezech. 31. d. 32. b. Et vallis coccisionis vel

Humilitas.

Nouissimi in ecclesia.

Sacra scriptura. Scrutatæ profunda.

Obedientiæ ecclesiæ.

Iudicium vniuersale.

Mores incultus. Peccata. Imperfecti & peccatores. Delicia. Superbia. Ima desideria.

Mors sanctorum.

Gentilitas.

Mundus.

Status peccatorum.

Hierusalem.

Iudæa. Iudæi.

Stat. hæreticorum.

Infernus.

nis vel iudicij, est gehenna, in quam mittuntur condemnati. Iob. 7. b. Hæc dicitur vallis filij Ennon: de quo vide Gehenna.

Valuæ, uide Sera.

Vanus, uanitas, Inanis, Euanescente,

Frustra, Exinanire.

Vanum pro vacuo accipitur, & pro stulto, & eo quod nullo sine aut ratione agitur: quod frustra fieri dicitur. Omnis autem iniquitas est uanitas: sed non omnis uanitas est iniquitas. Vanitas enim etiam est leuior culpa: iniquitas uero grauior.

Anima. Ecclesia.

Humilitas Christi.

Inanis dicebatur terra, quando carebat sua perfectione. Gen. 1. a. quod potest dici de anima vel ecclesia, quando carent sua spiritali perfectione. Et inanis est, qui vacuus est plenitudine gratiæ Christi. psal. 7. 13. Iob. 11. c.

Exinanisse dicitur Christus seipsum, secundum quod formam serui accepit, & humiliavit se ipsum usque ad mortem crucis. Philip. 2. a.

Non in vanum dicitur Deus creasse terram: sed ut inhabitetur. Isa. 45. c. nempe patriam cœlestem: ut impleatur beatis.

Frustra dicitur Deus afflixisse Iob, hoc est, Christum. Iob. 2. b. quia ille & culpa: uisione presus est: & culpa contagio inquinatus non est: quia in carne natus propria admissa non habuit: & tamen poenam carnalium sine culpa suscepit.

Frustra dicit Deus se dedisse potum doctrinarum vineæ Synagogæ: quia remanserunt Iudæi in incredulitate. Isa. 27. a. iuxta septuaginta. Frustra quoque serunt sementem, qui sine fructu laborant in scripturis legis & prophetarum. Leui. 26. c.

Implēs deo pmissa.

Punitis Deus citra condignum.

Aia terrenis vacua.

Corruptio creaturæ.

Defectus mundi.

Hæreses. Mēdacia iudæorū. Idololatria. Peccata.

Vana obseruatiōes iudæorum. Philosophia inanis.

Inutilis.

Mutabilis.

Peccare. Enare.

Non frustra dicitur esse loquutus dominus: quando quis ad eius cōminationes conuertitur. Ezech. 6. c. Sicut è diuerso frustra constat cōfator, quum non prodest correctio. Iere. 6. g.

Non frustra dicitur Deus Daud: quia impleuit in Christo omnia promissa. psal. 131. Nec dixit Israël, ut frustra quæreret: quia promissit quærenti regnum cœlorum. Isa. 45. d.

Non exinanita dicitur saxe calicis, qui est in manu domini: quia Deus punit citra condignū. Vel quia carnales obseruationes remanserunt apud Iudæos. psal. 74.

Inane altare dicitur anima terrenis vacua, ut sit cœlestium capax: ita iubebat Deus fieri sibi altare inane. Exo. 27. a.

Vana dicuntur res huius mundi. 1. Reg. 11. d. De quibus dicitur Ecclesiæ. 1. a. Vanitas uanitas & omnia uanitas. Et omnis homo uiuens dicitur vniuersa uanitas. psal. 38. 39. 143. Vanitas autem creaturæ dicitur esse eius corruptio. Rom. 8. d. Homo autem per hoc quod uiuendo ad interitum tendit, recte quidem uanitas dicitur: sed nequaquam recte iniquitas appellatur: quia et si de pena est culpa quod deficit, non tamen hoc ipsum culpa est, quod à vita percurrit. Iob. 11. c. Vanus quoque homo dicitur terrenus. psal. 61. 1. Petri. 1. c. Vana ciuitas dicitur Roma vel mundus. Isa. 24. b. Et vanum est auxilium Aegypti, hoc est, mundi. Isa. 30. b.

Vani dicuntur filij hominum in stateris: quando eligunt mala & temporalia: relictis bonis & æternis: vel quia uana sperant: vel quia in homine sperare est vanum. Vnde dicuntur decipere de uanitate in idipsum. psal. 61.

Vanitatis consilium est consilium hæreticorum. psal. 25. 138. 143. Isa. 59. a. Et uana loquebantur Iudæi in Christum, hoc est, mendacia. psal. 37. 40. Vanitates autem alienæ, sunt idololatria, hæreses, & peccata. Et inania & uanitas dicuntur idola: & uani colentes ea: & uana opera sunt inuocantium idola. Isa. 41. g. Iere. 2. a. 8. g. 10. c. 16. d. Thre. 4. d. Ezech. 13. a. Ieron. 2. d. psal. 37. 39. 61. 143. Ecclesiæ. 1. a. Et inania loquuntur mentientes, & stridentes incantationibus suis. Isa. 8. d. Et uana consolantur fomina: ores, quado hæretici promittunt salutem, & frustra loquuntur. Zac. 10. a. Et frustra opprimat amicum suum hæreticus decipiendo simplicem: vnde nec ipse, nec deceptus perueniunt ad felicitatem. Iere. 22. d. Iob. 11. c. 27. c. 31. a. Inania, quæ meditati sunt populi, sunt uana obseruationes Iudæorum, & intelligentiæ, quas dabant legi contra Christum. psal. 2. Et inanis fallacia philosophiæ. Colof. 2. b.

Vanus dicitur inutilis: ut uana salus hominis. psal. 59. quia maledictus homo qui confidit in homine. Sic uelut inane erunt iudices terræ. Isa. 40. f. quando de eis dicitur illud psal. 36. Videt impium superexaltatum, & eleuatum sicut cedros Libani: & transiit, & ecce non erat: quæsiu eum, & non est inuentus locus eius. Vanus etiam, mutabilis. Iob. 11. c. Vir uanus in superbiam erigitur.

Vanum est surgere ante lucem: hoc est, frustra quæritur ueritas sine Christo. psal. 126. Sic frustra laborant: qui per labores non assequuntur vitam æternam. Isa. 65. d. Et frustra componitur qui sine charitate uirtutes colligit. Iere. 4. g.

Exinanire usque ad fundamentum, est euersio bene uiuendi opere, etiam robur fidei dissipare. psal. 136. Vel est euacuare disciplinam, vel religionem usque ad nudum nomen Christiani: quod solum ha-

Gre. 8. mor. 12. Euch. form. psal. 4.

Gre. 10. mor. 13. 14.

Beda. f. gen. 1.

Lyra. f. Isa. 45.

Gre. 3. mor. 11.

Hiero. f. Isa. 27. Ilyc. f. Leui. 26.

Hiero. f. Ezech. 6.

Aug. 3. doctri. Christi. 2. 5. & 4. ps. 7.

Glo. inter. f. Exo. 17.

Gre. 1. Reg. 11. & 10. mor. 13. 14. Ori. f. ps. 38. ho. 2. Amb. f. ps. 118. ser. 5. & f. Rom. 8. Cyril. de adora. in ipa sancto. Hiero. f. Isa. 24.

Basil. f. ps. 7. 61. Hila. f. ps. 61. Gre. 10. mor. 15.

Arno. f. ps. 2. 35. 143. Aug. f. ps. 37. Hiero. f. Iere. 2. & f. Zach. 10. Basil. f. ps. 37. Ori. f. Isa. ho. 7. Gre. 10. mor. 13. 14. Hila. f. ps. 2.

Hila. f. ps. 59. Lyra. f. Isa. 40.

Hiero. f. ps. 126. & f. Iai. 65. & f. Iere. 4.

Gre. 15. mor. 15. Rup. 8. f. gen. 3. Hier. & Aug. f. ps. 23.

Gre. 7. mor. 17. Hiero. f. Mat. 5. Aug. f. ps. 118. c610. 12. Gre. 33. mo. 24. Aug. f. ps. 138. Gre. 8. mor. 14. Beda. f. Exo. 20.

solum habere consentiunt: vt nomine sint Iacob, operibus Esau. Sic in vanum accipit animam suam, qui prauis operibus vacat: qui rebus non permanentibus eam deputat: qui sola praesentia cogitans, quae sequuntur perpetua non attendit. Euanescent etiam sal, quando doctor errat. Mat. 5. b. Vanitas non videnda, est inanis gloria hominum: propter quam, qui bene operantur, dicuntur videre vanitatem. psal. 118. Frustrabitur Leuiathan spes eius. Iob. 4. d. quia tam diabolus, quam corpus eius, hoc est, omnes iniqui, qui distractione iustitiae diuinae non metuent, in cassum sibi de misericordia Dei blandiuntur. In vanitate accipiunt haereticarum ciuitates suas: quando populos suis vanis erroribus consentire faciunt. ps. 138. Frustra dicitur conflare consolator, quum haeretici patiuntur tribulationes, nec tamen errores suos deferunt. Iere. 6. c. In vanum dicitur assumere nomen Dei, qui existimat creaturam filium Dei: quia omnis visibilis creatura vanitati subiecta est. Exo. 20. a.

Vaniloquus, Vaniloquium.

Oris. Mat. ho. 24. Glo. ord. f. Leui. 16. Rup. 4. de operibus spiritus sancti. 7. l. & Ioel. 2. Hiero. f. Eze. 8. Hiero. f. Ioel. 2.

Vaniloquus dicitur, qui vanae loquitur: & vaniloquium ipse sermo vanus. Vaniloquium autem, in quod aliqui conuersi dicuntur. i. Tim. 1. b. Erat, quia docebant literam legis seruire, quae iam erat inutilis. Vapor dicitur humoris alicuius exhalatio: & proprie vapor est exhalatio calida & humida. Vapor aromatum. Leui. 16. c. designat doctrinam passionis Christi: & vitum orationis: & praeterea compunctionem poenitentiae: quae grata est Deo. Vapor nebulae thuris oblati idolis. Eze. 8. e. factorem errorum & peccatorum Deo abominabilem designat. Vapor fumi caecitatem, seu obtenebrationem Iudaeorum designare potest. Ioel. 2. g.

Vapulare, uide Flagellare. Variare, Varius, uide Diuersus. Vas.

Amb. ser. 83. Geor. uene. cant. 2. tono. 3. cap. 17. Aug. contra Fulgenti. Hier. f. ps. 30.

Vas est instrumentum, ad aliquid capiendum idoneum: cuius varia sunt genera, ad vsus humanos inuenta: de quorum multis in proprijs ipsorum locis tractatur. Vas fictile designare potest carnem Christi. Leui. 14. a. Ipsa est vas nouum, in quod misit Elias sal: quando videlicet sapientia Dei missa est in corpus fragilitatis humanae. 4. Reg. 2. d. Dicitur autem vas nouum: quia caro eius nouo ordine generata est: vas etiam admirabile dicitur ipse Christus verus sol. Eccl. 1. 43. a. Iudicabatur autem esse vas perditum apud Iudaeos. psalm. 30. Vas admirabile dici potest de beatissima virgine Maria, in qua Deus mirabilia operatus est. Eccl. 1. 43. a. Vasa geometrica atque fabrilia angelorum, significare possunt fundandi & construendi ac perficiendi vim, & quaeque alia sunt prouidentiae illius munera, quae inferiora promouet atque conuertit: interdum & diuinorum in nos iudiciorum signa sunt, quae finguntur sanctorum angelorum instrumenta, alijs quidem significantibus emendantem disciplinam, siue iustitiam punientem. Alijs vero mactorum casuum ereptionem, siue disciplinae finem, siue prioris felicitatis receptionem, seu aliorum quoque munerum adiectionem, siue illa parua, siue magna, siue carnalia, siue intelligibilia sint. Eze. 40. a. Vasa etiam aurea & argentea, ipsos angelos significare possunt. Exo. 12. e. Vas linteum, quod vidit Petrus diuersis animalibus plenum. Acto. 10. b. Ecclesiam significare potest. Vel ipsum mundum, qui quatuor partibus continetur, Oriente, Occidente, Austro, & Aquilone. Vasa generaliter homines significant, qui variantur secundum merita & virtutes. Leui. 11. f. Vasa quidem argentea, dici possunt corpora eloquijs diuinis fulgentia: & vasa aurea & argentea sunt anima & corpus. Gen. 24. Exod. 3. g. 11. a. 12. e. Et vasa munda sunt corpora sancta. Isa. 66. g. Vasa etiam aurea sunt corpora prudentium, & mentes bene sensatae. Exod. 35. c. Vasa quoque ubi extinguntur, quae emuncta sunt, sunt corpora spiritalia. Exo. 25. d. Vasa quoque olei sunt corda, vel animae, aut etiam corpora. Matth. 25. a. Luc. 17. g. Et vasa psalmi sunt corda. psal. 70. Et vasa tabernaculi, sunt mentes fidelium. Num. 3. b. 4. a. Et vasa vacua, mentes sine scientia Dei. Iere. 14. a.

Amb. ser. 67. Hiero. f. Isa. 11. Au. de uirt. eccl. 10. Isyc. f. Leui. 11. Amb. 1. d. Abra. 9. & 2. de Abra. 9. & f. Luc. 17. Hiero. f. Isa. 66. & f. Iere. 14. Ori. f. Mat. ho. 32. Hila. f. Mat. cano. 27. Aug. epist. 20. cap. 33. & 83. q. 59. Bas. q. de non est causa malorum.

Vasa tabernaculi aurea & argentea sunt sancti: aurea quidem, qui puriores sunt moribus: argentea

Doctrina passionis. Virtus orationis. Bonpanctio. Factor peccatorum. Caecitas iudaeorum.

Caro Christi. Christus. Virgo Maria.

Angeli & virtutes eorum.

Ecclesia. Mundus.

Homines. Corpora humana. Anima.

sancti.

Patriarchae & prophetae. Poenitentes.

Prædicatores. Auditores.

Vita mediocritas. Fortes.

Potentia in seculo.

Homo contritus.

Peccatores. Haeretici. Schismatici.

Iudaei. Haeretici.

Gentiles.

Loquax.

Sacra scriptura.

Litera sacrae scripturae.

sensus spiritualis. Doctrina euangelica.

Intelligentia diuinitatis.

Mens sancta. Conscientia. Potentia animae.

Virtutum ornamenta.

argentea vero minores dignitate. Exod. 25. d. 40. b. Eisdem designant vasa candelabri, & vasa aenea sunt perseverantes; & fidem resonantes; & fortes. Exod. 27. a. 35. c. 37. c. Leuit. 6. d. 8. b. Vasa quoque altaris, quae & vasa domini dicuntur, sunt sancti. Isa. 52. d. 2. Tim. 2. c. Omnis autem armatura Dei includitur sub vasis domini. 3. Reg. 7. g. Vasa etiam desiderabilia, erant sancti in limbo. Hofe. 5. d. Vasa excelsa & eminentia, erant Elias & Ieremias; & caeteri patriarchae, & prophetae excellentes virtute: qui non commutabuntur pro sapientia, quae est Christus. Iob. 28. c. Et vasa aenea; in quibus coquitur hostia pro peccato; sunt fortiter suscipientes passionem Christi: qui per frictionem operum poenitentiae mundantur. Leuit. 6. d. Vasa etiam diuersa sunt diuersi doctores; & auditores; & diuersa officia in ecclesia: & vasa aenea propter praedicationem. Isa. 22. g. Et vas electionis dicitur est Paulus; quia legis & sanctorum scripturarum. armarium erat. Acto. 9. c. Vas desiderabile; thesaurus praeciosus dicitur omnis electus: quae vasa Christus fortior aufert a diabolo forti. Hofe. 13. d. Matth. 12. c.

Vasa lignea & saxea, vitam mediocrem designare possunt: & etiam eos, qui fortes sunt ad resistendum. Leui. 11. c. 15. b. Et vasa in mensis sacrificiorum sunt minores, qui sustentantur a doctoribus, & praelatis. Eze. 40. f.

Vasa auri excelsa & eminentia, dicuntur, qui clari & dignitate insignes, & diuitiarum gloria splendunt in hoc seculo. Iob. 28. c.

Vas fictile dicitur homo contritus per poenitentiam, aut mortem, & renouatus gratia, ac resurrectione. psal. 2. Iere. 18. a. Thre. 4. a. Conteritur autem hoc vas fictile, quum in eo cocta fuerit hostia pro peccato: quia videns poenitentiam in ecclesia, noluit ipse cessare a peccatis: ideo punitur. Leui. 6. d. 11. f.

Vasa lignea, significare possunt peccatores, igni destinatos. Et vas fictile designat terrenum & peccatorem, & pronum ad malum. Leui. 6. d. 11. f. 15. b. Dicuntur etiam vasa testea. Thre. 4. a. designant etiam vasa lignea & fictilia in contumelia facta, haereticos, & schismaticos, & impij viuentes. 2. Tim. 2. c. Vasa quoque irae dicuntur mali & reprobi. Iere. 50. d. Roma: e. Verum quum dicuntur vasa irae & misericordiae, & quaedam in honorem, quaedam in contemptum meliam, dicitur de his, qui sunt intra ecclesiam. Nam qui sunt extra, neque vasa irae neque misericordiae proprie dicuntur. Vasa quoque fortis, sunt peccatores & haeretici, qui sunt vasa diaboli. Matth. 12. c. Isa. 54. d. Et vasa desiderabilia sunt discipuli haereticorum. Hofe. 5. d. Nabu. 2. c. Vas etiam fictile, dicitur cor pessimum. Pro. 26. d.

Vas immundum apud Hebraeos significat matulam, cui comparatur Ephraim, hoc est, Israel, seu Iudaei, propter blasphemias & mendacia, quae protulerunt in Christum: & quia habent inhabitantem immundum spiritum: quod etiam dicitur de haereticis. Hofe. 8. a. Vasa etiam pugnantia iniquitatis dicti sunt Simeon & Leui, designantes Iudaeos, qui pugnarunt aduersus Christum. Gene. 49. a.

Vasa aenea Tyri designant eos, qui inter gentes similitudinem habebant virtutis. Ezech. 27. c.

Vas sine operculo dici potest, qui non habet fratrem in lingua, nec scit tenere secretum. Num. 19. c.

Vasa quandoque significare possunt libros sacros: & vasa templi sunt veritates sacrae scripturae. Exod. 22. a. 3. Reg. 7. g. Isa. 52. c. Dani. 1. a. Et vasa cantici David eandem sacram scripturam designant. Amos. 6. a. Vasa quoque decoris ex auro & argento Dei, sunt lex & prophetae. Ezech. 16. b. Et vasa aetrea & argentea templi, in quibus bibebat Balthasar & caeteri, sunt auctoritates sacrae scripturae, quibus abutuntur haeretici. Dani. 5. a. Vas etiam fictile est simplex scripturae sermo. Vnde thesaurum sensuum spiritualium in vasis fictilibus, hoc est, in simplicibus verbis habere dicimur. 2. Cor. 4. b.

Vas argenti purissimum dici potest sensus spiritualis eductus e rubigine literae. Pro. 25. a. Di. cunctur quoque vasa argentea mysteria sacrae scripturae cum eloquentia resonantia. Gene. 24. f. Et vas linteum, quod vidit Petrus. Acto. 10. b. est doctrina euangelica.

Vas aureum in donaria domini separatum, est diuinitatis intelligentia: quae tanto ab inferiorum amore disiungitur, quanto ad sola, quae aeterna sunt, amanda subleuatur. Exod. 35. c.

Vas aureum, in quo posuit Aaron, manna. Exod. 16. g. designat mentem sanctam in qua ponit Aaron, id est, Christus coelestem thesaurum. Et vasa in quibus habendum est oleum. Matth. 25. a. sunt corda humana, vel propria cuiuscumque conscientia: vt gloria nostra sit testimonium conscientiae nostrae: Vasa etiam aurea & argentea templi quibus abusus est Balthasar & Babylonij, designare possunt potentias animae: quae cum sint ad Dei cultum dedicatae, male tamen eis homines abutuntur. Dani. 5. a.

Vasa aurea & argentea, quae dedit seruus Abraham Rebeckae, sunt virtutum ornamenta tradita ecclesiae ex gentibus. Gene. 24. d. Vasa quoque gloriae dicebantur vasa templi, quae designant

Hiero. f. Isa. 52. & f. Hofe. 5. Gre. 2. pasto. 2. Isyc. f. Leui. 7. 8. Gre. 18. mo. 32.

Hiero. f. Isa. 22. & p. log. ff. Ambrosius. Rup. f. Hofe. 13.

Glo. inter. f. Leui. 11. Isyc. f. Leui. 15. Gre. f. Eze. ho. 21.

Hiero. f. Iob. 28.

Hila. f. ps. 2. Amb. 1. 2. Cor. 4. Isyc. f. Leui. 6. 11.

Bas. q. Deus non est causa mali. Ori. f. Num. ho. 9. 4. Isyc. f. Leui. 11. 15.

Ori. f. Iere. ho. 3. Hila. f. Mat. cano. 12. Hiero. f. Hofe. 5. Aug. f. ps. 18. Beda. f. Pro. 26.

Hiero. f. Hofe. 8. Rup. f. Hofe. 8. Ori. f. Gen. ho. 17.

Rup. f. Num. 6.

Hiero. f. Dani. 1. 5. & f. Ezech. 16. Ori. f. Eze. ho. 7. & f. Iere. ho. 2.

Hiero. f. ps. 77.

Beda. f. Pro. 25. Casia. libr. 2. cap. 3.

Gre. 30. mo. 10. Glo. ord. f. Exo. 25.

Cyrl. 3. Ioan. 34. Aug. f. ps. 140. Gre. ho. 12. Geor. uene. cant. 1. tono. 6. cap. 10.

Hiero. f. Eze. 23.

gnant virtutes animæ. Eze. 23. d.

**Aug. 7. doctri. chri-
stia. 40.** Vasa aurea & argentea Aegypti, quæ tulerunt filij Israel. Exod. 3. g. 11. a. 12. c. designare pos-
sunt eloquentiam, & sententias philosophorum: & poetarum: & virtutes quasi naturales: quæ postea conuertuntur in obsequium Dei.

**Cyri. de adorat. in
spu. sancto.** Vasa, in quæ mittuntur boni pisces, designare possunt beatitudinem, & diuersos gradus glo-
riæ. Matth. 13. f. Eccl. 1. 43. a.

Or. f. Mat. ho. 13. Vasa vicinorum implenda oleo. 4. Reg. 4. a. sunt venientes ad fidem ex gentibus: & qui va-
cui erant amore Dei, & gratia spiritu sancti, qua recipientes fidem implentur.

Aug. ser. 106. 1 Vasa aurea dicta sunt posterius, quæ prius similitudines anorum & murium dicebantur. 1.
Gre. f. Eze. ho. 3. Reg. 6. b. quia post longam poenitentiam non ita particulatim intuemur peccata, vt in princi-
pio conuersionis: atq; ideo honestiori appellatur vocabulo.

Bas. f. ps. 7. Vasa mortis virtutem exterminatiuam hominum significare possunt. psalm. 7. Ezech. 9. a. Vis exterminatiua
Aug. f. ps. 7. Et vasa furoris domini, seu vasa iræ sunt, per quos Deus exercet vindictam. Isa. 13. a. Iere.
50. d. Vasa etiam mortis, sunt hæretici, & in bonum sunt prædicatores, qui occidunt impios,
vt iustificentur.

Hier. f. Isa. 18. 3. 67. Vasa papyri, dicuntur libri hæreticorum, vel ipsi hæretici. Isa. 18. a. Vasa quoq; hæreti-
& f. Zach. 11. corum sunt eorum corpora, vel libri. Isa. 65. a. Et vasa fraudulentum sunt verba fallacia phari-
Gre. 23. mor. 9. sæorum & hæreticorum. Isa. 32. b. Et vasa pastoris stulti, quæ sunt insignia pastorum, vt pe-
Rup. f. Exo. 9. ra, baculus, fistula, sibilus, designant ea, quibus vtetur Antichristus ad decipiendum: vt præ-
Glo. ord. f. Zach. 11. dicationem, vaticinium, miracula ficta, & similia. Zach. 11. d. Vasa etiam papyri sunt cor-
da doctorum secularium. Vasa item preciosa, quæ cadunt, sunt mali doctores. Iere. 25. c.

Gre. 11. mo. 19. Vasa interitus in manibus sex virorum. Eze. 9. a. designant, quod vnaquæq; generatio, sin-
gulis quibusq; ætatibus euoluta, ante redemptoris aduentum, in sua operatione habuit, vnde
poenam damnationis sumpsit.

Ber. ser. paruo, 64. Vas aquæ fontem lachrymarum significare potest cum cordis compunctione. 3. Re-
gum. 19. a.

Glo. inter. f. Iudith. Vasa bellica dici solent arma. Iudith. 16. c. vniuersa vasa bellica Holophernis: significantur
16. autem animæ, quas diabolus subegerat, quæ dicuntur vasa fortis.

Vasa psalmi, Vide Canere.

Vastare, uide Destruere.

Vasthi.

Glo. inter. f. Esth. 1. Vasthi, id est, bibens, aut potans, vel duplicans, aut ponens, vel flamen: vxor Assueri re-
gis, ab eo repudiata propter superbiam. Esth. 1. d. Typus est plebis Iudaicæ à Deo re-
pudiata.

Vastus, uide Magnus. Vaticinari, uide Prophetare.

Vber, Vbertas, uide Abundare.

Vbera, Mammæ.

Or. f. canti. ho. 1. 2. Vbera, seu hubera, significant mammæ, quæ sunt receptacula lactis in fœminis: quan-
Ber. f. cant. ser. 9. quàm propriè vbera dici videntur interiora mammarum: mammæ vero vberum emi-
Rup. f. canti. 1. nentia.

Gre. f. canti. 1. Vbera in sponso fontem gratiarum significant in Christo, aut cor ipsius Christi, in quo sunt
Lyra. f. canti. 1. omnes thesauri sapientiæ & scientiæ absconditi: aut dona gratiæ in remissionem peccatorum,
& in diuisionem gratiarum: vel dulcedinem spiritus sancti. Canti. 1. a. Gen. 49. d. Vel designat
longanimitatem in expectando peccatores, & facilitatem in condemnando. Vel significant
dilectionem Dei & proximi: quæ meliora sunt vino, hoc est, cura rerum temporalium. Hoc
idem designant vbera sponsæ. Canti. 1. d. Item plenitudinem misericordiæ Dei: quæ dulcior
est humanæ menti, quàm vinum gustui.

**Amb. de Isaac. 3. &
de bndic. p. 11.** Vbera sæpe significant vtrunq; testamentum: & dogmata interioris sapientiæ & discipli-
Hier. f. Isa. 66. & f. næ: ad quæ pertinent beatitudines vberum. Gen. 49. d. Isa. 66. d. Joel. 2. d. vel vbera matris desi-
Joel. 2. & f. ps. 11. gnant legem synagogæ: & duo vbera habent, qui literam & spiritum suscipiunt: sed Iudæi
An. f. epist. 10. a. trac. 3 vnum tantum uber amplexi sunt: quia literam tantummodo legis obseruant. psal. 21. Prouerb.
Gre. 21. mor. 1. 5. d. 7. c. 30. d. Apoc. 1. c. Vbera quoque vnde elicitur lac, tabulas legis designant, vnde sim-
Beda. f. Pro. 5. 7. 30. plicior doctrina ministrabatur: quia instructiones sponsi, quæ sunt lac & nutrimenta pueror-
Glo. ord. f. canti. 1. um, sunt meliores alijs doctrinis, quæ non solum sed occidunt simplices: sicut vinum enecat
pueros. Canti. 1. a.

Vbera etiã

**Blanda monitio mi-
norum** Vbera etiam significat doctrinam, & blandam monitionem minorum: vel congratulatione
preferentem lac exhortationis: & compassionem fundentem lac consolationis. Congratulatio
nem in prosperis: compassionem in aduersis. canti. 1. a.

**Baptismus
simplicitas fidei.** Vbera sponsæ, hoc est, ecclesiæ, designant sacramentum baptismi: & etiam sapientiam vete-
ris ac noui testamenti: quæ vbera dicuntur sicut turres. cantic. 7. c. 8. c. Item simpliciorem do-
ctrinam pascendis in fantibus aptam. Isa. 28. c. Et vbera Hierusalem tumentia dicuntur simplicita-
tem fidei. Ezech. 23. a. Et mamilla regum est doctrina simplex apostolorum. Isa. 60. c.

Angeli Vbera quoq; sponsæ dicuntur principatus, archangeli & angeli: vt per ipsos nos pascat
Deus: sicut pascit electam familiam illam Israeliticam in terra lacte & melle manante.

Fideles Vbera præterea sponsæ sunt fideles in ecclesia ex Iudæis & gentibus venientes. Canticor.
4. c. 7. b.

Prædicatores. Designant etiam prædicatores: qui per intimam contemplationem in hærent pectori, vbi di-
uinis secretis pascuntur: & tamen simplicioribus lac ministrant doctrinæ rudioris. Hæc vbera
non habebat sponsa, quando in solis erat apostolis nondum prædicantibus. canti. 8. c.

**Virginitas & fecun-
ditas Mariæ** Vbera sponsæ, hoc est, virginis Mariæ, sunt virginitas & fecunditas. canti. 4. a. 7. b. Ipsa sunt
vbera, per quæ benedicimur benedictionibus vberum. gen. 49. d.

Pectus Vbera sponsæ, hoc est, animæ designant pectus aut cor, in quo moratur sponsus tanquam
inter vbera. cantic. 1. b. Item bona opera & doctrina: & etiam cogitatio & mens. Et vbera alligata
significant sensum rigidum, & sermonem non defluentem: Non alligata vero sensum dis-
solutum, & in libidinem defluentem. Eze. 16. a. Et mamme fractæ, sunt impudica opera anima-
rum. Eze. 23. a. Possunt etiam vbera sponsæ, designare dilectionem Dei & proximi: vt supra di-
ximus. canti. 4. c. 7. c.

**Bona opera cum do-
ctrina** Vbera matris sponsæ dici possunt ea, quibus humana natura sustentatur in singulis. Can-
Dissoluta opera tic. 8. a.

Deliciae malorum. Vbera in malis sunt ministrantia venenum: & designant delicias, & super hæc vbera est plā-
**Doctrina hæretico-
rum.** gendum. Isa. 28. c. 32. c. Et mamme lamiarum designant exteriorem cultum Iudæorum & hy-
pocritarum: & errores hæreticorum. thre. 4. a. In medio autem vberum dicuntur esse adulteria:
quia hæretici in pectore habent errores. Hose. 2. a. Sunt autem hæreticorum vbera arentia, quæ
do per doctrinam suam non possunt facere discipulos: & talia vbera optabat illis propheta: na
videlicet in erroribus proficerent. Hose. 9. d.

**Blandimenta culpæ
perpetratæ** Vberibus lactari dicitur, qui sibi post mala perpetrata blanditur. Et quia dum prodire cul-
pa in vltum cœperit, nimirum se vel falsa spe diuinæ misericordiæ, vel aperta miseria despera-
tionis pascit: vt eo nequaquam ad correctionem redeat: quo vel factorem suum pium sibi inor-
dinate simulat: vel hoc, quod fecit, inordinate formidat. Iob. 3. b.

Vecors, uide Stultus.

Veckare, Vebere, Subuchere.

Vehere & veckare est ferre, sed proprie supra se: sicut nauis, equus, plaustrum dicuntur
vehere.

**Sustentare infirmos
Docere minores** Subuchere paruulos & coniuges, est sustentare infirmos & imbecilles in fide: & docere
Iudæos. Subuchere quoque ex omnibus diuitijs Aegypti, est prædicare doctrinam ecclesiæ.
genef. 45. f. Subuchere etiam mensam tabernaculi. Exod. 25. c. est docere minores sacram do-
ctrinam.

Vchigal, uide Tributum.

Vectis.

Vectis est instrumentum, quo clausum tenetur ostium: quod manibus quasi voltuendo ve-
hatur. Est etiam vectis palus e ferro vel ligno grandior, rusticis, fabris, cementarijs, ad mul-
ta necessarius.

Christus Vectis iungens tabulas tabernaculi, & transiens ab angulo vsq; ad angulum, significat Chri-
stum Iudæos & gentiles in vnam fidem copulantem. Exod. 36. d. Vectis etiam roborans ostia
claudentia mare, est incarnatus dominus: qui hæc ostia contra sequentis maris impetum, tanto
valentiora opposuit, quanto ea sua obseratione roborauit. Iob. 38. b. Ipsum etiam potest de-
signare vectis candelabri. Exo. 37. c.

Cruz Christi Vectis, quo portabatur borus ab exploratoribus terræ promissionis, crucem Christi aper-
te expressit. Num. 13. c.

Angeli Vectes arcis fœderis, significare possunt angelos, & etiã doctores: & debebant semper esse in
na circulo.

circulis, hoc est, in predicatione Christi. Eisdem designant vestes mensae, & vestes altaris. Exo. 25. b. 27. a. 35. b. 36. d. 37. a. 38. a. 40. b. Idem dicendum de veste candelabri. Erant autem vestes de lignis Cethim & inaurati: & secundum quod semper erant in circulis, designant doctores semper paratos esse debere ad reddendam omni poscenti rationem, de ea, quae in eis est, spe. 3. reg. 8. a. 2. par. 5. b. 1. Petri. 3. c. Vestes etiam portarum Hierusalem, sunt lex & prophetae: aut etiam doctores Iudaeorum, & ecclesiae. thre. 2. c.

Vestes maris charitatem significare possunt: quae affectum impetus retinet, ne rationis limites transgrediantur. Item praecipua spiritualia, quae Christus docuit, ad lascivos motus retinendos. Iob. 38. b.

Vestes quinq; continent tabulas tabernaculi, designare possunt quinq; libros Moysi: & erant operati auro, hoc est, spirituali intelligentia. Exo. 26. c. 35. b. 36. d. Designant etiam diuites in ecclesia sustentantes doctores temporalibus: qui in eadem fide eis nectuntur.

Vestes Ninive naturale bonum, quod in anima esse videtur, designant: quod prohibet aliquando ingressum hostium in animam. Nahum. 3. c.

Vestes arge duo in circulis, sunt admiratio & exultatio, sustentantes & portantes arcam contemplationis: sunt de lignis Cethim: ut sint per fortitudinem inflexibiles, & per longanimitatem incorruptibiles. Deaurati autem per discretionem. Admiratio est in circulis scientiae & praescientiae: exultatio in circulis praedestinationis & dispositionis.

Vestes terrae concludentes Ionam, fuerunt principes Iudaeorum muniertes sepulcrum Christi. Ionae. 2. d.

Vestes Moab, designant firmamenta haereticorum: & scientiam secularem: & vestes Baby Ionis, munimenta diaboli. Isa. 15. b. 43. c. Eze. 38. d. Et vestes Damasci sunt defensores haereticorum: qui male ab illis inuenta, sophermatibus roborare conantur. Amos. 1. c.

Vestis serpens dicitur esse Leviathan. Isa. 27. a. quia diabolus in ipso designatus, est fortis & durus. Vestes quoq; ferrei sunt demones. ps. 106. Ionae. 2. c.

Vestes ferrei, quos frangit Deus, dici possunt vitia impediencia veri cognitionem: & etiam rebellio audax, quae omne bonum videtur impedire. Isa. 45. a. ps. 106.

Vegetare.

Vegetare est recreare, roborare, conseruare, seu longo tempore in sanitate esse facere. genes. 9. c.

Vehemens.

Vehemens est graue, magnum, vrgens, & acre. Vehemens spiritus. ps. 47. actor. 2. a. vim spiritus sancti ad conuertendos infideles exprimit: & etiam vim compunctionis. Dicitur autem vehemens, quia quantumlibet cognitionem Dei in nobis temperet, aduentu tamen suo, infirmitatis nostrae cecitatem illuminando perturbat. Vehementissimus etiam ventus est spiritus sanctus exicans mundanam sapientiam. Exo. 14. c.

Vehementissimus etiam ventus, significare potest interdum quidem auxilium Dei forte & efficax ad liberandum: nonnunquam vero grauem iram eius ad puniendum. Exo. 10. c. 14. c.

Vehementissimus imber euangelij praedicationem quandoq; significat. Iob. 38. c. Quis dedit vehementissimo imbri cursum?

Vehemens abyssus, graues tentationes aut tribulationes designat. Isa. 51. d. Idem est ventus vehemens. Iob. 1. d.

Velare Velamen, Velum.

Velare est tegere & operire: Velamen autem est, quo aliquid tegitur, quod & velum dicitur. Velamentum alarum Dei diuinam protectionem significat. ps. 60. 62. Est quidem grauis estus seculi: sed maior est vmbra alarum Dei.

Velantia Seraphim faciem & pedes Dei. Isa. 6. a. designabant prima & nouissima Dei, aut principium & finem Dei incognita nobis esse: sed sola media cognosci. Et quod ignoratur quid ante mundum fuerit, quidue futurum sit: sed quae sunt in mundo cognosci. Velabant etiam apostoli faciem Dei, quando praedicabant diuinitatem Christi, sed non omnibus: & pedes, praedicando humanitatem.

Velantia animalia corpus duabus alis. Ezech. 1. f. designabant ex parte occultari nobis diuina: vel per timorem & poenitentiam tegi peccata nostra: & per amorem Dei & proximi.

Velum templi diuidens inter sanctuarium & sanctum sanctorum typus est humanitatis Christi, & carnis eius: quae diuidit ecclesiam militantem a caelesti. Leui. 4. a. Hebr. 9. a.

Velum etiam templi typus erat caeli: quo teguntur super caelestia: Item elementorum: vnde velum erat quatuor coloribus variegatum. Quae autem intra velum erat, mundum intelligibilem designat.

Oblivio Mortalitas. designabant: quae vero extra sensibilem. Designabat etiam obliuionem omnium, quam debet habere, qui ingressurus est ad contuenda mysteria: ut sit in extasi. Item obstaculum mortalitatis nostrae, ne diuina videre possimus.

Occultatio mysteriorum legis. Velamen, quo Moses faciem suam tegebat. Exo. 34. g. designat literam legis tegentem eius mysteria. Hoc velamen non erat positum Iosue: sed qui non recte audiunt, velamen habent positum. 2. cor. 3. c. Velum etiam templi occultationem mysteriorum legis significabat, simul ostendens non omnibus aditum esse ad mysteria: sed solum mundi. Exo. 26. f. 27. c. 30. a. 35. b. 36. d. 40. a. Leui. 4. b. 16. a. Hebr. 9. a. Ideo scilicet in passione Christi. Matth. 27. f. Est autem scilicet velum exterius. Nam interius claudit caelestia: intra quod velum non sunt opiniones. Designat etiam velamen impedimenta cognoscendae veritatis.

Humilitas cognoscentis diuina. Velans Elias faciem suam audito sibilo Dei. 3. reg. 19. c. designabat humilitatem cognoscentis diuina: ut quae plura cognoscit, amplius humilietur, ut sapiat ad sobrietatem. Est etiam nil corporale de Deo intelligere.

Operimentum virtutum & operum. Velamen interdum designat operimentum virtutum, vel bonorum operum, quo quisque tegitur: ut ante omnipotentis Dei oculos, prauitatis eius foeditas operiatur. Iob. 24. b. De quo velamine dicitur psalm. 31. Beati quorum remissa sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata.

Pudor. Velamen oculorum pudorem designare videtur. gen. 20. d. Hoc erit tibi in velamen oculorum ad omnes, qui tecum sunt.

Confusio peccati. Velamentum tabernaculi de pellibus hyacinthinis. Exo. 36. c. vide pellis. Velamen super caput confusionem peccati, aut eius blandimenta designat. Eze. 13. 1. cor. 11. b. Non velans Ezechiel faciem in morte vxoris. Eze. 24. c. Innucebat non esse defendendam Hierusalem in eius vitima subuersione.

Velle, Voluntas, Voluntarius.

Velle dicit actum voluntatis: voluntas autem in homine est potentia appetitiua rationalis: & ipse motus seu actus & studium. Velle autem quandoq; est approbare. ps. 50. Si voluisses sacrificium, dedissem. Consentire. Exo. 7. c. Non vult dimittere populum. Consulere. Galat. 6. c. Volunt vos circumcidi. Delectare. gen. 27. b. Sicut velle nouerat patrem illius. Disponere. deut. 1. c. Bona res est, quam vis facere. Optare. gen. 22. b. Quid vis fili mi? Perficere. Exo. 33. d. Miserebor cuius volueris. Placere. gen. 24. g. Vis ire cum homine isto? Ratione moueri. Marc. 14. d. Non quod ego volo, sed quod tu. Significare. genes. 21. d. Quid sibi volunt septem agnae? Statuere. gen. 29. c. Quid est, quod facere voluisti? Tentare. Numer. 14. b. Lapidibus vellet eos opprimere.

Voluntas Dei aliquando dicitur obiectum voluntatis eius, hoc est, quae vult Deus: iuxta illud psalm. 39. Vi facerem voluntatem tuam. Haec autem sunt lex & praecipua, & consilia, & etiam opera eius miranda: & opus redemptionis: quae omnia pertinent ad voluntatem, quae dicitur signi. ps. 15. 1. o. 14. 2. Isa. 56. b. Mat. 6. b. His adiunguntur gratiae gratis datae. Voluntatis Dei vir dicitur, qui eius facit voluntatem: Peculiariter autem filius: in quo sibi complacuit. Isa. 46. d.

Voluntas beneplaciti. Voluntas Dei, quae fit, est voluntas, quae dicitur beneplaciti: quae est decretum Dei. gen. 50. c. Num Dei possumus resistere voluntati? Isa. 46. c. Iob. 23. d. 37. b. Dicuntur opera domini exquisita in omnes voluntates eius: quia in omnibus siue bene agentibus, siue peccantibus implet suam voluntatem. In voluntate autem Dei dicitur esse vita: quia dat gratiam sine meritis, sed non poenam. ps. 29. Dicitur autem dominus velle occidere, hoc est, punire aeternaliter obliuatos. 1. reg. 2. c.

Volens Isaac pulmentum. gen. 27. a. c. Est Deus volens opera nostra bona.

Voluntas aliquando est desiderium. ps. 33. Quis est homo, qui vult vitam? Sic voluntas Rebecca quae sita est ad coniugium: ut designetur neminem, nisi volentem credere. gen. 24. f.

Non est voluntas Dei in sacerdotibus veteris legis. Mala. 1. c. quia illud sacerdotium non erat perpetuum: sed erat cessaturum, adueniente Christo vero sacerdote.

Voluntarium sacrificium fuit passio Christi: ad quam ipse se obtulit: quia voluit. ps. 53. Isa. 53. c.

Voluntas aliquando est intentio. deut. 23. c. Propria voluntate & ore tuo loquutus es. Voluntarie autem sacrificat Deo, qui eum laudat, non propter aliquid creatum, quod ab eo expectet: sed solum propter eius voluntatem. ps. 53. Et voluntaria oris significare possunt consilia euangelica: quae quis sponte vouit. Vel designant spontaneam praedicationem. ps. 118. Et hoc est voluntarium offerre ad opus tabernaculi. Exo. 35. a. Voluntaria quoq; oris sunt, quae ore probamus. Alia sunt autem saepe voluntaria oris, alia beneplacita cordis: quando videlicet alia sunt, quae mente concupiscimus, alia quae ore probamus. Voluntaria oris beneplacita facit Deus, quae licent ex deliberatione. Velle autem dicuntur pauperes spiritu, solum quae recta sunt, quae illis non negat Christus. Iob. 31. b.

Voluntaria pluvia fuit, quando nascente Christo cecinerunt angeli. Et in terra pax hominibus bonę voluntatis. Est etiam pluvia voluntaria doctrina spiritualis: & prædicatio apostolorum: & gratia, quę nullis meritis præcedentibus datur. ps. 77.

Voluntas Simeon & Leui. gen. 49. a. consensum liberum in malum designat: & decretum scribarum & sacerdotum in Christum.

Volentes bella sunt demones tentantes: & hæretici contententes: & mali persequentes. ps. 67.

Voluntas aliquando dicit effectum ipsius voluntatis: & voluntas propria, quę inuenitur in ieiunio, est quum quis explet desideria carnis, & aliorum vitiorum. Isa. 58. a.

Voluntates dicuntur adinventiones hæreticorum. Mich. 6. d. quia non rationem sed voluntatem sequuntur.

Vellus.

Vellus dicitur lana ex oue deconsa: videtur dictum à vellendo. Vellus, quod posuit Gedeon in area, quod fuit prius rore madidum, area manente sicca: postea vero siccum, manente area madefacta. Iudi. 6. g. Vt fuit rore madidum, significare potest humanitatem Christi, quę recepit ros cęlestis, descendente verbo Dei in ipsam. ps. 71.

Vellus etiam designat beatissimam virginem Mariam: quę ita concepit Christum, vt toto eum hauriret corpore nec eius scissuram corporis pateretur: sed esset mollis ad obsequium, folida ad sanctimoniam. Vellus: quia de eius fructu salutaria populis vestimenta texuntur. Vellus: quia de molli sinu eius agnus egressus est: qui & ipse matris lanitium, hoc est, carnem gestans, molli vellere cunctorum operit vulnera populorum. Sicut autem pluvia in vellus descendit sine ipsius velleris corruptione & dolore: ita ipse rex Christus nascitur de virgine, sine vlla ipsius virginis corruptione: Postea vero descendet sicut stillicidia stillantia super terram, in cognitionem omnium hominum.

Vellus præterea prius madefactum, postmodum aridum, Iudæos significat: qui prius habebant pluiam fidei & donorum Dei: post modum vero translata fide in aream gentilitatis, ipsi aridi remanserunt. Vel designat sacrificia Iudęorum: & in istud vellus descendit pluvia: quia in sola Iudęa erat legis & vnus Dei cultura. Vel designabat legem & prophetas aquam spiritualis doctrinę continentes. Dicuntur autem vellus Iudęi, vel quia expoliandi fuerant auctoritate doctrinę, sicut ouis expoliatur vellere: vel quia in abdito eandem pluiam detinebat, quam volebat præcipuo prædicari.

Vellus aliquando dicitur populus. ps. 71. Sicut pluvia in vellus.

Vellus quandoq; significare potest opera: vt quum separantur oves diuersi velleris, hoc est, diuersorum operum. gen. 30. e.

Velox, vide Accelerare.

Vena.

Vena est conceptaculum sanguinis in animali. Et per translationem venę in terra dicuntur subterranei meatus, per quos vnda manat, aut alius liquor. Dicimus quoq; venas auri, & argenti, aut alterius metalli, vbi scilicet ipsa metalla generantur.

Vena aquarum viuentiũ dicitur dominus Deus: a quo manant aquę donorum vitę. Ieremi. 17. b.

Venę argenti initia eloquij designare possunt. Iob. 28. a. sunt autę libri sacri quasi venę quędam argenti nobis ad loquendum: quia de ipsis loquutionis nostrę originem trahimus, vt verę & syncere loquamur. Vena benedicta est doctrina in benedictione ecclesię. pro. 5. d.

Venę susurrj Dei. Iob. 4. c. dicuntur causarum origines, quibus diuina aspiratio ad mentem ducitur. Quasi enim venas susurrj sui aperit, quum nobis Deus latenter insinuat, quibus modis ad nostrę intelligentię aures venit. Aliquando enim nos amore, aliquando terrore compungit: aliquando præsentia quã nulla sint ostendit: & ad æterna diligenda desiderium erigit. Aliquando prius æterna indicat, vt post temporalia vilescant. Aliquando nostra nobis mala aperit: & ad hoc nos vsq; extendit, vt alienis etiam malis condolcamus. Aliquando mala aliena nostris obtutibus obijcit, & compunctos mirabiliter à nostra prauitate nos corrigit. Venas itaque diuini susurrj furtiue audire est occultos diuinę aspirationis modos tenuiter ac latenter cognoscere. Quamuis adhuc vel susurrjũ, vel venas susurrj intelligere aliter valeamus. Qui enim susurrat, occulte loquit: & vocẽ nõ exprimit, sed imitat. Nos ergo quousq; carnis corruptione pmimur, nullo modo claritatem diuinę potentię, sicut in se incõmutabilis manet, videmus: quia acies infirmitatis nostrę non sustinet hoc, quod de eius æternitatis radio sup nos intolerabiliter fulget. Cũ ergo se nobis omnipotẽs Deus per rimas contẽplatiõis indicat nequa-

Gantas angelorum in nauitate Doctrina sp̄ialis Gratia. Consensus in mali. Cõspiratio principũ iudęorũ in Ch̄m. Demones tentantes.

Effectus voluntatis. Adinventiones hæreticorum.

Humanitas Christi.

Virgo Maria.

Iudęi. Sacrificia Iudęorũ.

Lex & prophete.

Populus. Opera.

Deus.

sacra doctrina.

Diuina inspiratio.

Cognitio creaturarum ducens ad cognitionem Dei.

nequaquam nobis loquitur, sed susurrat: quia & si se plenę non intimat, quiddam tamen de se humanę menti manifestat. Tunc autem nequaquam iam susurrat, sed loquitur: quum eius nobis species certa reuelatur. Nunc vero diuinum susurrum tot ad nos venas habet, quot creatis operibus ipsa diuinitas præfidet.

Venę corrupta comparatur iustus cadens coram impio. pro. 25. d. Venę mortis dicuntur stimulus peccati: & insidię diaboli. Hosc. 13. d. quia per illa inducimur in mortem. Venę etiam & fons inferni, siue diaboli, sunt omnes causę incredulitatis, & instigationes ad vitia.

Venari, Venatio, Venator, Auiceps.

Venari est feris insidiari, & quasi eas circumuenire, vt capiatur. Venator autem est, qui hęc actum exercet. Auiceps vero, qui auibus insidiatur.

Venatores aliquando dici possunt angeli, in morte videlicet iustorum, eorum quærentes animas, vt eas offerant Deo. Item doctores ecclesię, qui animas à demone detentas prædicatione sua ad Deum reuocare conantur. Ier. 16. c. Venatio autem sunt homines prædicatione saluati: de qua venatione, vult comedere Isaac, hoc est, Deus. gen. 27. a. Vel ipsa hominum captio per prædicationem est venatio.

Venatio Iacob dici potest doctrina, quam accipit à Deo: quæ ad ipsum referenda est. Designat etiam bona opera, quibus pascitur Isaac. i. Deus. gen. 27. c.

Venator vix legitur in bonam partem: sed Nemrod, Ismael, & Esau fuerunt venatores: & Nemrod robustus venator, typus est diaboli, & tyranni aliorum oppressoris: vnde & proximos venari dicuntur. gen. 10. b. ps. 90. 123. thre. 3. f. Amos. 3. a. Mich. 7. a. Venates autem nil aliud quàm carnem quærunt: Ideo eos designant, qui nos ad carnalia trahunt. Possunt etiam significare hæreticos in eisdem fere locis. Venatio ergo est malorum in simplices, quos dolo & fraude circumueniunt: & in peccatum inducere laborant. Leui. 17. d.

Venator Esau designat sectatores rerum temporalium: & etiam Iudæos: quorum venatio erant carnales obseruationes legis. gen. 25. d. 27. a.

Vendere, Vẽntre.

Vendere est sumpto precio rem suam alicui tradere. Vendere dicitur Deus filios hæreticorum filijs Iudæ: quum deceptos ab hæreticis reducit ad fideles. Et ipsi vendunt eos Sabæis, quum eos tradunt doctoribus. Ioe. 3. b.

Vendibile dicitur Deus populum suum sine precio. ps. 43. quia tradidit Iudæos diabolo propter eorum peccata: quibus non profuit precium sanguinis Christi.

Vendit Sindonem mulier fortis. pro. 31. d. quando ecclesia pro verbis prædicationis accipit animas gentium conuersarum. Venundari quoq; vnquentum trecentis denarijs, est tradidit passiois Christi gentibus. Ioan. 12. a. Marc. 14. a.

Vendere tunicam est exponere corpus martyrio propter Christum. Luc. 22. d. Vendere dicitur omnem substantiam, qui deponit omnia vitia. Matth. 19. c. Marc. 10. b. Luc. 18. d. Et vendit omnia, quę habet, qui abijcit peccata, & vitam veterem: & qui relinquit omnia vt sequatur Christum: & qui detrimetum omnium facit, vt Christũ crucifaciat: Et qui dat elemosynas. Matth. 13. f. Philip. 3. b. Vendit etiam omnia, qui relinquit fiduciam legis. Vendes etiam dicitur, qui relinquit mundum. Eze. 7. d.

Venditur primogenitum immundum, quum peccator traditur alicui erudiendus. Leui. 27. d. Et vendit se pauper fratri suo, quando peccator & ignarus se subijcit doctõri, vt instruat, & à spiritali necessitate subleuetur. Item qui confitetur alteri peccatum suum, vt absoluat. Leui. 25. f.

Vendit se aduenę, aut peregrino: qui se subijcit instruendum recenti in fide: quę potius ipse deberet instruere: Vel qui peccando subijcit se diabolo. Leui. 25. g.

Venduntur domus sine muro iure agrorum. Leui. 25. e. quia ex quo dominus venit, vsq; ad secundum eius aduentum, per partes gentes redimuntur: & per remissionem euadunt, quã ipse omni generi humano per crucem applicauit.

Vendentes Ismaelitę Ioseph in Aegypto, designant prædicantes Christum mundo: qui tam venditos redemit. gen. 37. g. Amos. 2. c.

Venditriticum est proponere verbum Dei pro labore. Et vendi frumenta ad nutum Ioseph, est distribui toti mundo dona gratiarum per Christum precio fidei. gen. 41. g. 42. a. 47. c.

Venditores arietum, & olei, sunt prophete. Venditores etiam olei sunt doctores: & indigentes misericordia: & præterea adultores, qui pro laudibus mercedem accipiunt. Matth. 25. b.

Vendere bouem viuum, est penitentia subijcere eum, qui peccauit. Exo. 21. d. Vendere bouem, vel ouem dicitur, qui tradit aliquem hæreticis aut demõnibus. Vendit etiam

Beda. f. pro 25. Hie. f. Hosc. 13. Rup. f. Hosc. 13.

Ori. f. Iere. 16. & epiã ad Damascum. q. 3.

Phil. de sacri. Abel & Cain. Gre. f. Eze. ho. 6. Ori. f. cant. ho. 3. Hiero. f. ps. 90. & f. Mich. 5. & f. Isa. 22. Gre. 6. mor. 19. Ber. 3. f. qui habi. Iy. f. Leui. 17.

Gre. 5. mor. 7. Beda. f. gen. 25.

Hie. f. Ioe. 3.

Hie. f. ps. 43.

Beda. f. pro. 31. Amb. f. Luc. 7.

Amb. f. Luc. 22. Ori. f. Mat. cap. 15. & ho. 15.

Hila. f. Mat. can. 13. 19. Aug. 1. q. in euãg. 15. Hie. f. Eze. 7.

Iy. f. Leui. 25. 27. Rup. 2. f. Leui. 43.

Iy. f. Leui. 25. Rup. 2. f. Leui. 44.

Iy. f. Leui. 25.

Amb. de Ioseph. 4.

Amb. de Ioseph. 7.

Ori. f. Leui. ho. 4. & f. Mat. ho. 32.

Glo. f. Exo. 21. Glo. f. Exo. 21.

Rup. f. Zach. 11. & f. Ioei. 3. etiam hominem, qui cum obnoxium diabolo facit. Eodem referri possunt vendere filiam aut ancillam alieno populo. Exo. 21. a. 22. a. Vendentes etiã pastores oues, erant sacerdotes Iudæorum facientes errare populum, & lucrum ab eis percipientes. Zach. 11. a. Vendi etiam dicuntur Sabæis, qui traduntur dæmonibus. Ioei. 3. b.

Rup. f. Ioei. 3. Vendentes Tyrij & Sidonij filios Iuda filijs Græcorum, fuerunt Iudæi, qui persequentes Iudæi apostolos & fideles, fecerunt eos transfire ad gentes. Ioei. 3. b.

Or. f. Mat. ho. 15. & f. Luc. ho. 15. Ify. f. Leui. 25. Rup. f. Leui. 4. H. la f. Mat. cano. 10 Amb. f. Luc. 12. & f. Rom. 7. & de Ioei. 4. Vendentes & ementes in templo, sunt male viuentes in ecclesia. Mat. 21. b. Item alienantes à se quicquid habebant boni. Designantur etiam cogitationes, mala in anima quasi negotiationem exercentes. Vendentes quoq; sunt, qui sua querunt, non quæ Iesuchristi. Ioann. 2. c. Vendere etiam possessiones suas dicitur, qui peccat. gen. 47. e. Leui. 25. d. Venire duos passeris asse, est paruo fieri seruum peccati. Mat. 10. d. Idem est de quinq; passeribus. Luc. 12. a. Venditum esse sub peccato, est, vel ex Adam, qui primus peccauit, originem trahere: vel proprio delicto subiectum fieri peccato. Et dicuntur venundari gratis, qui sponte peccant. Isa. 42. d. 50. a. 52. a. Roma. 7. c.

Or. f. Mat. ho. 15. & f. Luc. ho. 15. Gre. 4. reg. 1. epi 51. Hila. f. Mat. can. 21. Hie. f. Mat. 11. Aug. f. Ioan. trac. 10. Vendere dicuntur columbas, qui vendunt gratiam spūsancti: Columbas enim vendere est de spūsancto, quæ Deus omnipotens cōsubstantialē sibi per impositionem manuum hominibus tribuit, cōmodum temporale percipere. Vendunt etiã columbas, qui tradunt simplices principibus malis: & qui tradunt ecclesias auaris, tyrannicis, indisciplinatis, & irreligiōis episcopis, aut presbyteris: & etiam qui pro mercede tradunt doctrinam: & qui pro mercede accipiunt honorem & inanem gloriam. Mat. 21. b. Luc. 19. g. Ioan. 2. c.

Ify. f. Leui. 25. Vendere dicitur possessiones, qui virtutum opera iniungit alicui, iuxta numerum annorum iubilæi. i. iuxta virtutem vniuscuiusq; Leui. 25. b.

Hie. f. Eze. 48. Non venundantur primitiæ Leuitarum. Eze. 48. b. quia quæ sanctificata sunt domino, non sunt eorum, quibus data sunt: sed eius, cuius nomine possidentur.

Hiero. f. Ioei. 3. & f. Amos. 8. & f. Zach. 11. & f. Eze. 27. Vendere dicuntur puellas pro vino, qui turpis lucri gratia non corripunt delinquentes. Ioei. 3. a. Et vendunt quisquilias frumenti, qui nec leuem doctrinam parauit; momenti gratis dare volunt. Amos. 8. a. Vendunt pecora, qui lucrum querunt etiam ex hoc, quod alios in errorem induxerint. Zach. 11. a. Et venditores Saba designant eos, qui omnia faciunt lucri, aut gloriæ causa. Eze. 27. d.

Hie. f. Nahum. 3. Vendidisse dicitur Ninive meretrix gentes in fornicationibus suis. Nahum. 3. a. quando mundus ea facit amare, quæ odisse oportebat: & detestari, quæ amare expediebat.

Glo. inte. f. Exo. 22. Venundari aliquando est pœnæ æternæ tradi. Exo. 22. a. si quis furatus fuerit bouē aut ouē: & occiderit, aut vendiderit.

Or. f. Mat. ho. 7. Venundari vxorem & filios serui debitoris. Mat. 18. c. est auferri dignitatem ab eo, qui male ipsa vsus est.

Arno. f. ps. 104. Amb. de Ioseph. 3. 7. t. ul. adu. Iudæos Beda. f. gen. 37. Philo. de Ioseph. Rup. f. I. gene. 27. & f. deut. 30. Vendentes fratres Ioseph ipsos Ioseph Ismaëlitis, designant Iudæos vendentes Christum gentibus. gen. 37. f. 41. a. ps. 104. Vel potius ipsi sunt typus Iudæ: Ismaëlitæ vero sacerdotum & scribarum: qui tradiderunt eum Pilato. Ideo in prima venditione exprimitur precium: non in secunda. Designatur etiam hoc, quod viri ciuiles seruiunt multis, quasi venditi, ob inanem gloriam. Vendere etiam dicitur quispiam fratrem suum, qui venale habet euangelium & sacramenta: vnde adhæret illi plaga lepræ. deut. 24. b.

Beda. f. gen. 25. Vendens Esau primogenita pro lentis edulio. gen. 25. d. designat Iudæos præponentes carnalem legis obseruationem gratiæ noui testamenti. Ideo ablatum est illis regnum Dei.

Amb. epi. 4. Vendidisse dicitur Laban filias suas, designans ignaum, qui negligit virtutes. gen. 31. b.

Vendicare.

Vendicare est sibi aliquid appropriare, sibiq; sumere: vt Core vendicabat sibi sacerdotium, designans vsurpantes dignitates ecclesiæ. Numc. 6. b.

Venenum, Veneficus.

Venenum dicitur medicamentum, quod naturam eius, cui adhibetur est, mutat, vel in bonum vel in malum: sed peculiariter dicitur, de his, quæ mortem, aut nocumentum inferunt. Veneficus autem est, qui ipsum conficit medicamentum, aut consulto ministrat.

Arno. f. ps. 57. Veneficus, incantans sapienter, dicitur Christus, qui prædicatione sua conuertit animas: & etiam quilibet bonus prædicator. ps. 57.

Ify. f. Leui. 19. Or. f. Rom. 3. Venefici sunt, qui cum blandimento quodã, & fraude domos ingredienti, captiuas ducunt mulierculas oneratas peccatis: quod præcipue dicit de hereticis. Et venenũ aspidum designat calumnias, circumuentiones, & heretica dogmata. ps. 13. 129. Rom. 3. c.

Bass. f. ps. 18. Venenata animalia dicuntur demones: qui & aspidēs, & serpentes, & scorpiones dicuntur. ps. 90. Sapi. 16. b. Luc. 10. c.

Venerari,

Venerari, Venerabilis, uide Honorare.

Venia, uide Remittere.

Venire, Aduenire, Confluere.

Venire proprie dicitur de eo, qui versus nos mouetur: vel ad nos accedit: licet sæpe accipiatur pro ire. Est etiam adesse. gen. 6. b. Finis vniuersæ carnis venit. Admitti. deuteronom. 28. a. Venient super te vniuersæ benedictiones. Asferri. Iob. 37. d. Ab aquilone aurum venit. Apparere. gen. 49. b. Donec veniat, qui mittendus est. Audire. gen. 19. f. Veni inebriemur cum vino. Comitari. Numer. 10. c. Veni nobiscum, vt beneficiamus tibi. Contingere. gen. 27. f. Venient dies luctus patris mei. Conuersari. psalm. 104. Donec veniret verbum eius. Descendere. 2. regum. 1. c. Nec ros nec pluuia veniant super vos. Imminere. 1. paralipo. 16. c. quia venit iudicare terram. Nauigare. Numer. 24. d. Venient in trieribus de Italia. Occurrere. Numer. 22. f. Ego veni, vt aduersarer tibi. Peruenire. gen. 11. d. Veneruntq; vsq; Haran. Reuertere. gen. 8. b. At illa venit ad vesperum portans ramum oliuæ. Imitari. Mat. 4. c. Venite post me faciam vos fieri piscatores hominum. Succedere. Iudi. 6. f. Antequam lux crastina veniat. Transire. 1. Macha. 6. d. Et venerunt per Idumæam.

Inspiratio diuina Venire dicitur Deus per signa, quæ operatur: & etiam per inspirationem. Exodi. 20. d. Et venit dominus, quum præsentia gratiæ corda electorum tangit: Vel etiam quum in dulcedine contemplationis mentem illustrat. 1. reg. 3. b. Iob. 9. b. Vbi etiam venire dicitur Deus, quando homini innotescit. Venit quoq; filius hominis in regno suo: quando perfecta & sublimi intelligentia perficitur. Mat. 16. d. Venit quoq; Iesus mittere gladium, hoc est, docere verbũ Dei. Mat. 10. d.

Docens Deus Aduentus Christi variis ponitur ab Origene. f. Mat. ho. 27.

Incarnatio Christi. Veniens Isaac in occursum Rebeccæ, designauit aduentum Christi ad ecclesiam per incarnationem: & accessum eius ad se inuocantes. gen. 24. g. Et venit qui mittendus est, quando venit Christus. gen. 49. b. Et venit dominus ad Mosen in caligine nubis, quando venit Christus nube carnis obiectus. Exo. 19. b. Isa. 35. b. 50. a. Venit quoq; in nubibus, hoc est, in scripturis apostolorum & prophetarum. Mat. 24. c. 26. f. Luc. 21. e. Et venit peregrinus ad diuitem, quũ verbum Dei factum est caro. 2. reg. 12. a. Venire quoq; misericordiam Dei, est Christum incarnari. psalm. 118. Et venit Samaritanus secus vulneratum, quum factus est Christus compassionis nostræ susceptione finitimus, & misericordiæ collatione vicinus. Luc. 10. f. Iere. 17. a. Ezech. 21. f. Et venit nomen domini de longinquo, quum venit Christus in primo aduentu, diu, & quasi impatienter desideratus. Isa. 30. f. Et venit dilectus in hortum suum, hoc est, in vterum virginis: vel ad ecclesiam: vel ad animam. Venit autem saliens in montibus, & transiliens colles. canti. 2. b. Venire dicitur visio, quum apparuit Christus, qui fuerat ante præuisus & promissus. Haba. 2. a. Et venit Deus ab Austro, quando venit Christus à splendorē patris. Haba. 3. a. Agge. 2. b. Zach. 9. b. Et venit dominus ad templum sanctum suum, hoc est, ad ecclesiam. Et dies aduentus eius cogitari vix potest. Mala. 3. a. Venit in propria, quum per incarnationem venit ad Iudæos. Ioan. 1. a. Venit Iudas ad tendendas oues. gen. 38. c. Christus ad exonerandas animas à peccatis.

Ascensio Christi Veniens Moses ad dominum, est Christus incarnatus ad patrem accedens. Exo. 3. a. Et venit Christus de E dom, quum à terra ascendit in cælum. Isa. 63. a.

Christus subiciens se legi Veniens Ioseph in Sichem querens fratres suos, designauit Christum subicientem se iugo legis. gen. 37. c.

Tempus passionis Christi Veniens dies, quo immolauit Elcana. 1. reg. 1. a. designauit aduentum temporis passionis Christi. Et venit Christus in profundum maris, quando venit ad mortem. ps. 68. Et venit de Sina ad nos: quia per tentationem passionis, contulit nobis salutem. deut. 33. a. Et venit ad puteum, hoc est, ad labores profundas misericordie humanæ. Ioan. 4. a. Et venit Deus ab Austro, quum Christus ex feruore charitatis passus est. Haba. 3. a. Venire quoq; scandala fuit pati Christum. Mat. 18. a. Venientes autem Ziphæi ad Saulē, vt traderent illi Dauid, designant Iudæos tradentes Christum Herodi & Pilato. ps. 53. in titulo.

Veniens Christus ad ecclesiam. Venit dominus, vt stet in prædicatoribus ecclesiæ, deferendo synagogam. 1. reg. 3. b. Et venit in fines Iudææ trans Iordanem, quando, vt cessaret lex, instituit baptismum. Mat. 19. a. Veniens autem Dauid in domum Abimelech, designauit Christum, venientem in ecclesiam. ps. 51. in titulo. Et venit dominus ad templum sanctum suum, hoc est, ad ecclesiam, vel animam.

Dans gratiam Malachi. 3. a. Aduenire etiam dicitur regnum Dei, quum quis in gratia constituitur, vt in eo regnet Deus. Luc. 11. a. Et venit pax iusti, quum habemus pacem, quam nobis reliquit Christus. Isa. 17. a.

Veniens Christus ad Iudæos Veniens Dauid in domum Abimelech, designat Christum venientē ad Iudæos. ps. 51. in titulo.

Gre. 1. reg. 3. & 91 mor. 10 Or. f. Mat. ho. 3. Hie. f. Iob. 9. Hila. f. Mat. can. 10.

Or. f. Mat ho. 30. 31 & f. Luc. ho. 34. Amb. f. Luc. 10. 21. & apolo. Dauid. 5. & f. ps. 118. ter. 6. Hie. f. Iere. 17. & f. Eze. 21. & f. Isa. 30. Rup. f. canti. 4. Gre. f. canti. 4. Bar. f. canti. ser. 59

Hie. f. Haba. 2. 3. Chryl. f. Ioan. ho. 92

Hie. f. Isa. 63.

Glo. inte. f. gen. 37

Gre. f. 1. reg. 1. Hila. f. ps. 51. 78. & f. Mat. cano. 8.

Aug. 9. in deut. 56. & 81. q. 64. & 118. c. uita. Dei. 32

Gre. f. 1. reg. 3. Or. f. Mat. ho. 7. Hila. f. ps. 51. Amb. f. de sacramē; Hie. f. Isa. 17

Hie. & Aug. f. ps. 51 an 4 Venit

Orti. f. Mat. ho. 35
Hila. f. Mat. can. 11.
Gre. ho. 31
Hila. f. Mat. can. 14.
22.
Ori. f. Mat. ho. 31.
Hie. f. Isa. 66
Gre. f. cant. 2. & 8.
mor. 33.
Hie. f. Isa. 30. & f. Hila.
ba. 2. & f. Eze. 30.
Aug. f. Ioan. trac. 22.
Arno. f. ps. 108
Hila. f. ps. 57.
Ori. f. Mat. cap. 13
Ori. f. Mat. cap. 14.
Amb. f. Luc. 5.
Ori. f. Eze. ho. 1.
Hie. f. Isa. 19
Gre. f. reg. 16
Amb. de Abra. 6.
August. f. ps. 45 & f. Ioan. trac. 15.
Hie. f. Isa. 54. 60. & f. Eccles. 1.
Ori. f. Iere. ho. 12.
Hila. f. Mat. cano. 13.
34. & f. ps. 64.
Hie. f. Zach. 6. & f. Iere. 3. & epi. beati. Gre. 13. mor. 19.

Venit autem Christus ad Iudæos, & non erat vir: quia tenebræ ipsorum non eum comprehendunt. Isa. 50. a. Et venit ad synagogam, quando venit ad prædicandum Iudæis. Matth. 12. e. Venit quoque Iesus querens fructum in ficu. Matth. 21. b. quia exigit bona opera à populo, circumfisionis: & etiam à singulis fidelium. Venit autem dominus tercio ad ficum: quia naturam humani generis ante legem, sub lege, sub gratia, expectando, admonendo, visitando, requisiuit. Lu. 13. b. Dicitur etiam venire per tentationes, quum nos tentari permittit.

Veniens dominus vineæ est Christus veniens ad iudicium. Matthæ. 21. f. Venit quoque sponsus, hoc est, verbum ad animam: & venit, dum irent emere: quia in morte aut in iudicio occurrunt improbitus: venit autem, ut ponat rationem & c. Matth. 25. a. Et venit supra mare, ostendens aduentum suum ad iudicium in nubibus. Matth. 14. d. Veniet autem dominus ut ignis, vel in igne in iudicio: & veniet ut congreget cogitationes & opera: quia de vtriusque iudicaturus est. Isa. 66. e. Veniet autem tunc tempus putationis, ut auferantur mali. Cantic. 2. c. Veniet autem sol, quum Christus veniet ad iudicium. Job. 8. c. Veniet quoque; nomen domini de longinquo, Christus videlicet ad iudicium, postquam diu & patienter sustinuit peccatores. Et dicitur venturus in fortitudine, & cito: quia improbitus. Isa. 30. f. 51. c. Michæ. 4. c. Et veniet visio, hoc est, Christus in iudicio: ut Dei iustitia videatur, & cognoscatur. Habacuc. 2. a. Et veniet cum omnibus sanctis. Zach. 14. a. Venire autem dicitur tunc, gladius in Aegyptum: quia veniet Christi sententia in mundum. Ezech. 30. a. Et veniet malis conturbatio super conturbationem: quia post sententiam iudicij detruentur in infernum. Ezech. 7. g. Et veniet dies domini quasi vastitas à potente: quia gravis erit vindicta, quæ vitari non poterit. Joel. 1. d. Et veniet quasi caminus. Mala. 4. a. Venit quoque de longe calamitas: quia multo ante Deus comminatur, quæ puniat. Isa. 10. a. Venire autem in iudicium est condemnari: sic iustus non veniet in iudicium. Ioan. 5. d. Veniet tunc maledictio diligenti eam: quia propter merita vnusquisque condemnabitur. ps. 108. Deveniunt autem ad nihilum tanquam aqua decurrens mali: quia peribunt in inferno: semper tamen manentes. ps. 57. Et veniet ira Dei in malos propter peccata. Coloss. 3. b. Et veniet illis dies domini quasi vastitas. Isa. 13. a. 63. b. Venire etiam dicitur super aliquem sanguis eius, quum recipit poenam peccati. Hose. 12. b. Et venit malum super Babylonem, quando venit mundanis punitio æterna. Isa. 47. c.

Venire dicitur Iesus in domum suam, quando regreditur ad interiorem quietem. Matthæ. 13. g.

Venit Iesus ad discipulos supra mare, quando succurrit in tribulationibus. Matth. 14. d. Sic venit auxilium à domino. ps. 120. Et venit Iesus ad monumentum, quum venit remissio peccatorum, & defunctorum vita. Ioan. 11. f.

Non venit dominus vocare iustos, hoc est, eos, qui se iustificat. Luc. 5. f.

Venit spiritus auferens ab aquilone. Eze. 1. a. quando venit spiritus sanctus, ut deleat peccata, quæ sunt ab aquilone. Et venit quasi fluuius violentus in Pentecoste. Isa. 59. d. Et venit & vadit spiritus, quando vnus relinquit, & in alio requiescit. Ioan. 3. a.

Veniunt angeli Sodomam vespere, & non Christus. gen. 19. a. quia vbi gratia largienda est venit Christus: vbi vero seueritas exercenda, soli ad sunt ministri.

Veniens Abraham in terram, quam monstrat dominus, designat venientes ad fidem. gene. 12. a. ps. 45. Isa. 2. a. Ioan. 6. a. Venire etiam aut non venire uxorem ad Isaac, est accipere aut non accipere fidem. gene. 24. a. Et venientes cameli ad Isaac, sunt gentiles per fidem venientes ad Christum. gene. 24. g. Veniens frater minimus ad Ioseph, est Paulus suscipiens fidem. Venientes autem fratres Ioseph ad ipsum, designant conuersionem Iudæorum. gene. 45. d. Veniens autem cuncta Aegyptus ad Ioseph, sunt gentiles ad Christum venientes. gen. 47. c. Ipsi quoque sunt venientes de longe. Isa. 60. a. Haba. 1. b. Venit quoque regina Austri à finibus terræ, quando venit ecclesia ex omnibus gentibus. Matth. 12. d. Luc. 11. d. Et venit accola, hoc est, gentilis ad ecclesiam. Isa. 54. d. Venientes quoque ab extremo terræ, sunt contemptibiles mundi ad fidem conuersi. Iere. 16. d. Et veniens Simeon in spiritu in templum, designat eum, qui ductus spiritu sancto intrat per fidem in ecclesiam. Luc. 2. d. Et venientes discipuli Ioannis ad Christum, sunt à lege transeuntes ad euangelia. Matth. 14. d. Venientes quoque volucres cæli ad habitandum in ramis sinapis, sunt gentes venientes ad fidem. Matth. 13. d. Tunc etiam dicitur venire omnis caro ad Deum, quando omnes, qui vocati sunt, veniunt ad fidem: licet non omnes sint electi. ps. 54. Isa. 66. f. Veniens quoque generatio est gentilitas veniens ad fidem. Eccles. 1. a. Et fluunt populi ad montem domini, quum veniunt ad fidem. Mich. 4. a. Venit aurum ab aquilone, quum sancti sunt ex his, qui veniunt ab infidelitate. Job. 37. d. Et veniunt de Babylone, qui recedunt à confusione mundi & peccatorum ad fidem. Zachar. 6. c. Veniunt quoque, de terra aquilonis, qui deserunt statum peccati: & veniunt ad Sion, hoc est, ad ecclesiam per fidem & poenitentiam. Iere. 3. f. Isa. 27. d. 49. d. Venit gloria Libani ad Sion, quum eloquentes & docti gentilium conuertuntur. Isa. 60. c. Et veniunt ab ortu gentes, quum baptizantur. Isa. 41. g. 49. d. Et veniunt ad Deum vel ad Christum, qui credendo bene operatur. Job. 17. c. Venit etiam filius prodigus ad pa-

Exigens Chri's bona opera. Permittens t' tari;

Aduentus Christi ad iudicium.

Condemnatio malorum

Succurre's Christi

Aduentus spiritus sancti.

Venire ad fidem

Conuersio peccatorum

ad patrem per poenitentiam: Tunc autem venit, quando à porcorum passione recessit. Luc. 17. d. Venit etiam amicus de via, quum aliquis venit ad fidem cupiens erudiri. Luc. 11. a. Veniens quoque Nahaman ad Eliseum, designat gentiles venientes ad fidem. 4. reg. 5. b. Venientes quoque Ismaelita de Galaad. gen. 37. c. sunt gentiles venientes ad fidem, odorifera remedia suscipientes. Ad hæc referri possunt venientes fratres Ioseph, de terra Chanaan ad ipsum Ioseph: & venientes Ioseph cum duobus filiis ad patrem. gen. 47. a. 48. a. Veniens quoque Iacob in terram orientalem. gene. 29. a. designat accessum ad gratiam, vel ad baptismum. Venire dicitur etiam finis vniuersæ carnis, aut omnis hominis. gene. 6. b. quum venit tempus baptismi, in quo carnales fiunt spirituales.

Venientes Abimelech, Ochozath, & Phicol ad Isaac gratia pacis. gen. 26. f. designant magos venientes ad fidem. Eosdem designant venientes legati ex Aegypto. ps. 67.

Venire nolentes ad nuptias. Mat. 22. a. designant negligentes vocationem prophetarum: quod præcipue fuit in Iudæis, qui peculiariter vocabantur.

Confluere dicuntur ad bona domini, qui veniunt ad foelicitatem: vel etiam ad ecclesiam. Ie remia. 31. b. Qui etiam venire dicuntur in Sion cum laude. Isa. 35. d. Et venientes cum exultatione sunt, qui ad cælestem patriam veniunt. Venit quoque; vsq; ad solium Dei, qui ad cælestium spirituum societatem peruenit. Job. 23. a. Veniet autem immutatio iustis, quando resurgent cum corpore glorioso. Job. 14. c.

Venire sponsam iubet sponsus. canti. 2. c. ut videlicet transeat à contemplatione, ad actionem: quod non fit, nisi ipso ducente.

Non venit pluuia super terram, quando deficit verbum Dei. Iere. 14. a.

Venire foras dicitur Lazarus, quando peccator nequitias suas sponte confitetur. Ioan. 11. f.

Venire quoque dicuntur in fetu. Iere. 31. d. qui conuertuntur per poenitentiam: vel de quibus dicitur: Euntes ibant & flebant.

Venire paruulos ad Christum, iubentur discipuli non prohibere. Matth. 19. b. quo designant non contemendam esse simplicem rudium notitiam.

Venire dicuntur angeli, ut starent ante Deum. Job. 1. b. quum ex consideratione diuinorum beneficiorum humano generi collatorum, se accendunt & incitant ad laudandum Deum. Venit etiam militia belli de terra procul. Isa. 13. a. quando angeli descendunt de cælo ad terram, ad gerendam curam hominum: Vel prædicatores à contemplatione ad prædicationem.

Venire dicuntur ante Deum homines. Job. 1. b. quando cum maiori deuotione atq; studio animas suas effundunt ante Deum in oratione: sicut Anna mater Samuelis. Sic venit Moses ad Deum. Exo. 3. a. qui designauit Ioannem Baptistam. Venire autem dicuntur ad Deum, qui mente ad ipsum accedunt. ps. 45. Isa. 55. a. Et veniunt ad Christum, qui amore & imitatione ad ipsum accedunt. Mat. 11. d. Sic venit Petrus ad Christum super aquas: quia ipsum imitatus est in passione. Matth. 14. c. Ioan. 7. f. Venit quoque oratio ad Deum, quum illi est accepta. Ion. 2. d. Et venit ad eum clamor, quando ipse exaudit. ps. 101.

Venire ad solemnitatem, est ad interna gaudia celebranda occurrere. thre. 1. b. Et venire ad montem Dei, est ad sublimem diuinorum intelligentiam ascendere. Exod. 3. a. Et veniens Saul ad excelsum, postquam prophetauit, designat reditum prædicatoris ad contemplationem, postquam prædicauit. 1. reg. 10. c. Veniens arca in agrum Iosue, designat ascendentem ad amœnitatem contemplationis. 1. reg. 6. c. Venire quoque; ad quercum Thabor est transire per contemplationem. 1. reg. 10. a. Venire autem in sanctam ciuitatem est habere conuersationem cælestem. March. 26. f. Venientes quoque; discipuli trans fretum, sunt à carnalibus ad spiritualia transeuntes. Matth. 16. a.

Adueniens vigilia matutina designat appropinquans tempus lucis. Exo. 14. f. Aduenit autem lux, quado afflicta mens ipsas, quas de perituris rebus tribulatione tenebras patit, agnoscit: quia nisi aliquid ex lumine interno perciperet, nec hoc ipsum, quod lumen perdidit, videret. Job. 36. d. Aut venimus ad Christum tanquam turbæ: & per parabolas nos reficit, ne deficiamus: aut assidemus ei: & multo amplius illuminamur: aut accedimus tanquam apostoli: & aperiuntur nobis secreta: aut in montem ascendimus cum Christo, & patris vocem audimus.

Venire dicuntur in conspectu domini, qui bona exercet opera. Leui. 16. b. ps. 33. Isa. 21. c. Sic vocatur sponsa, ut veniat sponsus amoris. canti. 2. d. Inuitatur etiam ibi virgo Maria, ut consentiat incarnationi verbi Dei, & dicat: Ecce ancilla domini.

Venit mane & nox. Isa. 21. c. quando veniente Christo gentiles crediderunt: & Iudæi remanserunt in tenebris infidelitatis: Ita dixit Christus Ioan. 9. g. In iudicium veni in hunc mundum: ut non videntes videant, & videntes cæci fiant.

Venire remanentes de domo Eli, ut oretur pro eis. 1. reg. 2. g. designant conuersionem Iudæorum in fine seculi futuram. Reliquiæ enim eorum saluæ sicut. Isa. 10. f. Et cæcitas contigit ex parte Israel, donec plenitudo gentium intraret. Rom. 11. c. Possunt etiam designare conuersionem peccatorum. Venientes quoque; fratres & sorores Iob ad ipsum, sunt Iudæi venientes ad fidem. Iob.

Au. de. ver. d. ser. 197

Glo. inte. f. gen. 27 Ori. f. Rom. 3.

Ori. f. gen. ho. 14. Hila. & Au. f. ps. 67

Ori. f. Mat. ho. 20.

Hier. f. Iere. 31. & f. Isa. 31. Aug. f. ps. 125. Gre. f. 6. moral. 14. & 12. mor. 9.

Ber. f. cant. ser. 58

Hie. f. Iere. 14. Amb. 2. de poenit. 7. Gre. ho. 26. Hie. f. Iere. 31.

Ori. f. Mat. ho. 7.

Ori. f. Iob. 1. Gre. 2. mor. 3. Hie. f. Isa. 13.

Ori. f. Iob. 7. Hila. f. Mat. can. 14.

Gre. f. 1. reg. 6. 10

Ori. f. Mat. ho. 35.

Gre. 27. mor. 11.

Ori. f. gen. ho. 1.

Basi. f. ps. 35. Gre. f. cant. 2. Rup. f. cant. 2.

Hie. f. Isa. 21.

Gre. f. 1. reg. 2. & 3. mor. 9.

Iob. 32. c. Veniens Esau post benedictionem Iacob, designat Iudæos in fine mundi credituros. gene. 27. c.

Veniens populus ad Mosen, docilitatem auditorum designat. Exo. 18. b. 34. d. ps. 65. Sic venientes principes multitudinis ad Mosen. Exod. 16. e. Venire quoq; in Aegyptum ad emendas escas, est venire ad obediendum ecclesiæ, vel præpositis eius. gen. 41. g. Venisse autem altera vice, dicit profectum in sapientia. gen. 43. b. Iob. 17. c. Venire etiam ad hauriendam aquam, est accedere ad suscipiendam doctrinam. Exodi. 2. c. Isa. 55. a. Et venientes Aaron & seniores ad Mosen, sunt tractantes sacram scripturam. Exo. 18. b. Sic inuitantur sapientes vt veniant ad faciendum opus domini: & etiam artifices. Exo. 35. b. 36. a.

Venire ad hauriendam aquam, est venire ad baptismum. Exo. 2. c. Isa. 55. a.

Veniens Iethro ad Mosen in desertum. Exo. 18. a. designat principem secularem venientem ad prælatum ecclesiasticum: vt illi faueat, ac obtemperet.

Veniens Isaac ad Abimelec. gen. 26. a. designat prædicatorem venientem ad gentes. Et veniens Saul ad ciuitatem Amalec, est prædicator veniens ad carnales conuertendos. 1. reg. 15. a. Et veniunt prophete de excelso. 1. reg. 10. b. Quando prædicatores minoribus prædicant, quæ in contemplatione didicerunt. Veniens quoq; Saul in Carmelum. 1. reg. 15. c. est prædicator veniens ad simplices ac rudes, quos conuertisse videtur. Venisse quoq; dicuntur, vel potius festinasse fructores Sion, quando apostoli laborabant in conuersione infidelium. Isa. 49. d. Veniens Samuel in Bethlehem. 1. reg. 16. a. designat prædicatores prius venientes ad Iudæam conuertendam. Idem designauit Moses veniens ad populum. Exod. 19. a. 24. a. Et veniens vir ex acie in Silo. 1. regum. 4. c. est missus ad prædicandam rectam fidem Iudæis: sicut & Paulus venit. Et veniens Samuel in ciuitatem est prædicator veniens ad prædicandum. 1. reg. 9. b.

Veniens Esau de agro. gen. 25. d. designat eum, qui solitus est vacare rebus seculi, colligentē se aliquando à vita actiua.

Veniens Isaac ad torrentem. gen. 26. d. designat cursum vitæ mortalis.

Veniens simul Moses & Aaron ad congregandos seniores filiorum Israel. Exo. 4. d. designat legem & sacerdotium: quæ tradita sunt illi populo.

Veniens præpositi filiorum Israel ad Pharaonem. Exod. 5. c. designant eos, qui ad tempus credunt, & tempore tentationis recedunt.

Veniunt cum Samuele ad immolandum, qui intentionem suam ad superna dirigunt, quum sint sanctificati: prædicator tamen præcedit. 1. reg. 16. a.

Veniens ansa cortinæ contra ansam. Exo. 26. b. 36. b. designant concordiam charitatis iustorum mutuo se iuuantium.

Veniens vir Dei ad Eli annuntians ei abiectionem ipsius. 1. reg. 2. e. designat apostolos venientes ad pontifices Iudæorum, ad annuntiandum repulsionem synagoge.

Veniens sermo Samuelis vniuerso Israeli, designauit secundum veritatem dari fidelibus eternam gloriam, & Iudæos infideles abijci. Tunc etiam euenit Israeli sermo prædicatoris, quum ipse est prædicator veritatis. 1. reg. 3. d.

Veniens Eli ad Samuel, seu vocans ipsum, cum ipse Eli esset pontifex Iudæorum, qui tamen abijciebatur à Deo: designat ostensionem conditionis humanæ in Iudæis, per quam vt homines digni sunt miseratione. 1. reg. 3. c.

Veniens nuntij in Gabaa Saulis. 1. reg. 11. a. designant recursum fidelium ad prædicatores in tentationibus.

Veniens ex Galgala in Gabaa. 1. reg. 13. c. sunt, qui per sacram scripturam animati & roborati, ad sublimia contra hostes pugnaturi ascendunt.

Veniens Saul ad locum certaminis. 1. reg. 14. c. designat prædicatorem explorantē cor peccatoris conuersi, vt in eo cædat hostes.

Non venientes vltra Philistei in terminos Israel. 1. reg. 7. d. designant non amplius esse locum dæmonibus post iudicium ad tentandum: nec eos in loca beatorum posse ascendere.

Veniens terræ vulgus in saltum, in quo erat mel. 1. reg. 14. d. designant simplices religiosos, qui per bonorum operum exempla veniunt in notitiam secularium.

Venit Nicodemus ad Iesum nocte. Ioan. 3. a. quia nondum fulserat claritas resurrectionis.

Veniens ad Christum, quia manducarunt de panibus eius. Ioan. 6. c. sunt ecclesiastici, qui veniunt ad ministerium ecclesiæ, vt satuentur temporalibus.

Veniens virgines fatuæ post clausam ianuam. Matth. 25. a. sunt volentes operari, quum iam non est tempus.

Veniens in nomine Christi. Matth. 24. a. sunt sermones falsi habentes apparentiam veritatis.

Veniens ventus à regione deserti, est diabolus à cordibus peruerforum ad alios concutendos. Iob. 1. b. Et venientia flumina sunt incurfus grauioris motus cupiditatis & tentationis. Matth. 7. d. Venit quoq; rex Assyriorum vsq; ad collum Iuda, hoc est, diabolus ad persequendos

Docilitas

Venire ad baptismum

Prædicatio

Cursum vitæ moralis

Credentes ad tempus

Concordia

Veritas diuina promissionis

Recursum ad prædicatores

Parati contra demones

Sollicitudo prædicatoris

Represio dæmonum post iudicium

Sermones falsi veri similes

Persecutiones & tentationes diaboli

dos perfectiores in ecclesia: quos non potest obtinere. Isa. 8. b. Et veniunt turbines ab Aphrico, hoc est, tentationes à diabolo. Isa. 21. a. Venit fumus ab Aquilone, hoc est, peccatum à diabolo. Isa. 14. d. Venerunt quoq; gentes in hæreditatem Dei, hoc est, gentiles ad ecclesiam, non credendo, sed persequendo. ps. 78.

Veniebat etiam ventus turbine ab aquilone. Ezech. 1. a. quando Chaldei venerunt aduersus Hierusalem. Et venientes bestia ad deuorandum dispersos Israel: fuerunt exercitus Romanorum, vel dæmones. Isa. 56. c. Venientes quoq; pastores & greges ad filiam Sion, fuerunt duces Chaldeorum cum exercitu. Iere. 6. a. Non veniet autem vltra collectio: quia non est futura alia captiuitas Iudæorum post vastationem à Tito factam. Isa. 32. c. Et venit finis Hierusalem, quum vltimo desolata est. Ezech. 7. a. Et venit aquila ad libanum, quum rex Babylonis venit in Hierusalem. Eze. 17. a.

Venit Gog quasi tempestas. Eze. 38. e. designans hæreticos, qui tumultibus nituntur opprimere simplices. Et venit de loco suo, hoc est, de lateribus aquilonis. Potest etiam significare Caipham aduersus Christum. Venit plaga Samariæ vsq; ad Iudam, quum errores hæreticorum pertingunt ad fideles. Mich. 1. c. E diuerso venit vsq; O dollam gloria Israel, quando hæreticorum gloria exhauritur. Mich. 1. d. Venerunt amici Iob de loco suo, quum hæretici contra sanctam ecclesiam ex superbia mouentur. Iob. 2. d. Et venit Assyrius in terram nostram, quum diabolus aut infideles persequuntur ecclesiam. Mich. 5. b. Dicuntur autem venire vt turbo. Haba. 3. d.

Veniunt vastatores super omnes vias deserti. Iere. 12. c. quando dæmones omnes tentandi occasiones amplectuntur. Vel sunt assigentes carnem, vt seruiat spiritui.

Veniens sex viri de via portæ superioris. Eze. 9. g. designant ætates hominum euolui à conditione paradisi, sicut ab ingressu mundi, à superioribus generationibus.

Venisse dicitur tempus Nabucho donosor & terræ eius. Iere. 27. b. quando destruenda erat Babylon: aut potestas diaboli.

Venit vsq; ad Babylonem anima, quæ incidit in confusionem peccatorum. Mich. 4. c.

Non venisse tempus domus domini edificandæ dicunt, qui adhuc vitijs captiui teneantur. Agg. 1. a. Venire quoq; cito opus Dei dicunt mali, quasi non sperantes aut timentes vindictam. Isa. 5. e.

Non venire in consilium Simeon & Leui, est non consentire in mortem Christi. gen. 49. a.

Non venire vltra naues de terra Citiorum, vel de Carthagine. Isa. 23. a. est cessare leuitatem & doctrinam frigidam hæreticorum, & auarorum cogitationes.

Veniens mulieres à spectaculo, fuerunt mulieres, quæ altiterunt spectaculo passionis & resurrectionis Christi. Isa. 27. c. iuxta septuaginta.

Venit mare vsq; ad terminos, quos illi posuit Deus. Iob. 38. b. quando passionis vnigeniti Dei, quas humanum genus prius irritum, post modum expauit: & quasi contra opposita ostia morte elidendi maris, & tumore elatum venit, & fractum virtute dissiluit. Et venit mare vsq; ad vertes & ostia, quum non permittit Deus hominem tentari supra id, quod potest. Mare etiam, hoc est, genus humanum priora ostia transcendit: quia clausura legis oppositæ humani tumoris vnda transliebat. At postquam mundus oppositum sibi vnigenitum reperit, elationis suæ impetum fregit: & transire non valuit: quia eius fortitudine, furoris sui terminum clausum inuenit.

Non venit mors iustis expectantibus eam, quando compelluntur viuere in gloria temporali. Iob. 3. d.

Venter, Vulua, Vterus, Aluus, Vterini.

Venter dicitur quod est in homine à pectore vsq; ad pubem, & peculiariter quod exterius apparet, continens interiorum stomachum & intestina: quæ omnia sub ventris nomine includuntur. Vterus autem & vulua propriè est in scemini ea pars, in qua semen suscipitur, & fetus procreatur: quæ etiam ventris nomine appellatur: quia intra ventrem includitur. Aluus autem est propriè ea pars, in qua fordes excipiuntur, vt inde egerantur.

Venter seu vterus Dei patris, significat secretam originem substantiæ vel essentiæ eius: ex qua ineffabiliter ante omnem creaturam filium sibi homoulion seu consubstantialiẽ & coeternum genuit. ps. 109. Ex vtero ante luciferum genui te. Et benedictio vuluæ erit participatio benedictionis paternæ. gen. 49. c.

Venter Dei quandoq; significat consilium eius, in quo ante secula per prædeterminatione concepti sumus: ita vt creati per secula producatur. Iob. 19. d. Designat etiam incomprehensibilia & occulta iudicia eius: quia inuestigari, nequeunt: de quo vtero egressa dicitur esse glacies. Iob. 38. c.

Vterus Dei, in quo dicitur portasse Iudæos. Isa. 46. a. misericordiam eius designat, qua patienter sustinuit peccantes. Et etiam gratiam Dei, intra cuius sinum, quasi intra vterum Iudæi fouebantur. Sed quia veniente domino, contracti frigore perfidie, feruorem fidei & charitatis amiserunt.

Destructio iudeorum

Persecutores hæreticorum contra fideles

Sollicitudo demonum in tentando. Afflictio carnis

Admissio passionis Christi. Imitatio tentationum. Represio humanæ superbiæ

Essentia diuina

Consilium Dei. Iudicia Dei.

Misericordia Dei. Gratia Dei.

Hie. f. Isa. 32. 58. & f. Iere. 6. & f. Eze. 7. 17

Hie. f. Mich. 1. 5

Gre. 3. mor. 17

Glo. or. f. Iere. 12

Gre. 22. mor. 192

Hie. f. Iere. 27

Hie. f. Mich. 4. Hier. f. Agg. 1. & f. Isa. 5

Glo. inte. f. gen. 49. Hie. f. Isa. 23

Hie. f. Isa. 27

Gre. 28. mor. 18

Gre. 5. mor. 4

Athana. c. 6. Arrian. Aug. de essen. diui. & f. ps. 109

Hie. ad Principiam. Amb. de ben. p. fia. 11

Cyrl. i. f. Ioan. 22. Gre. 14. mor. 22

Aug. de essen. diui. Hie. f. Iob. 38. Euch. for. sp. 1. 15

Hie. f. Isa. 40. Gre. 29. mor. 22

amiserunt: à secreto gratiæ sicut proiecti, quasi glaciæ de vtero creatoris egressi sunt. Iob. 38. c. Venter sponsi naturam humanam Christi significare potest. canti. 5. d. designat etiam ipsam mentem eius: & etiam carnales intra ecclesiam constitutos. ps. 21.

Venter beatissimæ virginis Mariæ dicitur vt aceruus tritici, cantico. 7. a. quia protulit nobis Christum, qui est granum frumenti, & panis viuus. Ab hoc vtero vocauit Deus Christum. Isa. 49. a. quia ibi imposuit illi nomen; & recordatus est nominis eius: quia iuxta nomen eius efficit, vt esset saluator. Benedictio vultus est partus virginis Mariæ, genef. 49. c. psalm. 21. 70. 126. 138.

Vterus Rebecce significare potest ecclesiam duos populos in se continentem. genef. 25. c. Hofe. 12. b. Eandem designare potest vterus Thamar, gen. 38. g. Ab hac vulua alienati sunt here tici. ps. 57. 126. Venter etiam sponsæ designat latitudinem populi intra ecclesiam. canti. 7. a.

Venter præterea quandoq; significat synagogam, ex qua segregatus est Paulus, quando suscepit fidem. Gala. 1. c. ps. 21. 70. 138. De vtero matris suæ egressus Iob nudus. Iob. 1. d. designat Christum, qui egressus est nudus de vtero synagoge, quando relictis Iudæis in incredulitate, ad gentes transiit: sicut Ioseph relicto pallio in manibus adulteræ aufugit.

Venter animæ dicitur mens, aut memoria, aut cor: & ipsa conscientia: demum interiora animæ. Quemadmodum enim receptaculum aliquod est corporis, quo viscerum vitalia continentur, & hoc ventris nomine appellamus: ita virtutem animæ capabilem, quæ eo modo cogitationibus repletur, quo venter hominis eicis repletur, ventrem appellare licet. Mens autem dum cibum suum supernum videlicet suscipit intellectum, reflecta procul dubio omnia membra actionum regit. Conuenit ei etiam vteri nomen: quia sicut proles in vtero concipitur: ita cogitatio in mente generatur. gen. 30. a. Exo. 13. a. 34. c. Iob. 3. b. 15. d. 17. a. 20. b. 32. d. ps. 30. 39. pro. 20. d. Isa. 16. d. Iere. 4. c. thre. 1. g. canti. 1. b. Eze. 3. a. Haba. 3. d. Ioan. 7. f. Apoc. 1. d. Et venter Iudeorum adimpletus de absconditis, occultam eorum conscientiam designat. ps. 16. Vel est adimpletus appetitus eorum in Christum: quem vsq; ad crucem persecuti sunt. Vulua etiam designare potest voluntatem: & vulua aperta est voluntas bene operans: Vulua vero conclusa est voluntas non concipiens bona opa. gen. 20. d. 30. a. ps. 57. Venter pro interioribus sumitur. 1. reg. 28. a. Qui pythonem habebat in ventre.

Vulua aliquando significare potest corpus humanum. Exod. 13. a. 34. c. Et venter sponsi est mortalitas corporis Christi. cantico. 5. d. Ipsa quoque natiuitas venter dici potest. psalm. 70. De ventre matris meæ tu es protector meus: Quod etiam ad natiuitatem spiritualem referri potest.

Vulua & vterus quandoq; significant Abraham & Saram. ps. 57. Datur etiam vulua Dauid, aut Christi, quæ ad eisdem refertur. ps. 131.

Vulua Annæ conclusa. 1. reg. 1. a. designat prædicationem ecclesiæ non conuertentem Iudeos nec eos spiritualiter generantem.

Venter victimæ designat appetitum operandi. Lcui. 3. c. Et generaliter venter designat appetitum: qui non impletur auro & c. Eze. 7. f. Venter etiam est concupiscentia carnalis: vnde & serpens super ventrem repit. gen. 3. c. Venter autem receptaculum ciborum in scorto Madianitide sacerdotali pugione confossus. Num. 25. c. vniuersos hominum labores, momentanea blandaimenta gula, stercore sine condemnat: & ostendit mentibus consecratis Deo, totum quod currimus, quod satagimus, quod voramus, in secessum projici. Vnde apostolus: Esca, inquit, ventri, & venter eicis: Deus autem & hunc & illas destruet. E contrario de luxuriosis: Quorum Deus venter est. Venter autem conturbatus per ieiunia est gula. ps. 30. 57. Iere. 4. e. Galat. 1. c. Eccl. 1. 37. a. Sodalis amico congaudet causa ventris. Et venter Behemoth est libido. Iob. 40. a. 3. b. Vulua etiam est occulta & malitiosa carnalium cogitatio. Iob. 38. a. Quæ non ad proferendam prolem concipit substantiam corporis: sed ad explendam nequitiam, causam doloris. De hac vulua dicitur ps. 7. Concepit dolorem & peperit iniquitatem. Venter quoq; iniqui, qui non repletur, est auaritia. Iob. 20. c. Venter adhærens terræ est carnalis conscientiens peccatori. ps. 43. Huic ventri amarus est liber diuina legis. apoc. 10. d.

Ab vtero est Deus auxiliator Israel. Isa. 44. a. quia in vtero Iacob apprehendit plantam fratris sui: & post modum adeptus est primogenituram. Ab vtero etiam est Deus auxiliator Israel: quia à principio nascentis ecclesiæ seruauit credentes.

Venter interdum est compassio. Isa. 16. d. Super hoc venter meus ad Moab quasi cithara sonabit: nempe per compassionem.

Venter statumæ genus designabat regnum Macedonum. Dani. 2. c. Significat etiam doctrinam ad inanem gloriam directam.

Vterus hæreticorum est vbi formant ipsi discipulos: hoc est, doctrina eorum erronea: Datur autem hæreticis aut Iudæis venter vacuus, aut vulua sine liberis: ne videlicet proficiant in docendis erroribus.

Venter ceti, vbi fuit Ionas, significare potest limbum, in quem descendit Christus: qui etiam dicitur

Humanitas Christi
Mens Christi
Carnales in ecclesia
Venter virginis Mariæ
Ecclesia
Synagoga
Mens
Memoria
Conscientia
Voluntas
Interioris
Corpus humanum
Mortalitas Christi
Natiuitas
Prædicatione ecclesiæ
Appetitus
Concupiscentia carnalis
Gula
Peruersa cogitatio
Auaritia
Carnalis homo
Compassio
Errores hæreticorum
Limbus

Rup. cant. 5.
Aug. epist. 120.
Am. de infit. vir. 14.
Aug. f. ps. 57. 116 &
f. Ioan. trac. 11.
Gre. cant. 7.
Amb. epist. 14.
Aug. f. ps. 21. 138.
Gre. 2. mor. 31.
Ori. f. Isa. ho. 7.
Amb. f. ps. 118. se. 12.
& 2. de Abra. 11.
Hiero. f. Iob. 15. & f.
Isa. 16. & f. Haba. 3.
Gre. 1. mora. 20. &
15. mo. 5. & 2. mo.
26. & 8. moral. 21. &
22. mor. 17.
Isa. f. Lcui. 3.
Chryf. f. Ioan. h. 50.
Beda. f. pro. 70.
Am. f. ps. 30. & f. Iob.
tra. 21. & epist. 159.
Arno. f. ps. 16.
Amb. epist. 14.
Gre. cant. 5.
Glo. inte. f. ps. 70.
Arno. f. ps. 57.
Gre. f. reg. 1.
Hie. f. Eze. 7. & de
veste face. & f. Iob.
40.
Philo. allego.
Amb. de fuga sec. 7.
Beda. f. gen. 3.
Arno. f. ps. 30.
Gre. 15. moral. 10. &
21. mo. 2. & 28. mor.
15. & 37. mor. 12.
Gre. Nyffe. de ofo.
Aug. f. ps. 43. & f.
apoc. ho. 8.
Hie. f. Isa. 44.
Lyr. f. Isa. 16.
Glo. or. f. Dani. 2.
Am. cõt. Adiman. 25.
Hie. f. Ionam. 13.

Profundum dicitur venter inferi: Vel designat mortem Christi: aut sepulcrum eius. Ion. 2. a. Matth. 12. c. Venter etiam significat profundum. Eccl. 1. 5. a. De altitudine ventris inferi.

Paradisus terrestris Venter generis humani dici potest paradisus terrestris: in quo genus humanum primo conditum fuit: cuius ostia aperuit diabolus, quum persuasione sua callida in corde hominis mandatum cælestis dissoluit. Iob. 3. b.

Lex Venter aliquando dici potest lex: à quo vtero errauerunt Iudæi. ps. 57. In hoc latebat Ioan. Aug. de sanc. ser. 10 nes prænuntians Christum: quia occulte Christum prænuntiabatur in lege. Luc. 1. e.

Tempus egressiōis de Aegypto Cognitio propriæ inbritatis Ex ventre transgressor dicitur Israel. Isa. 48. b. Nempe à tempore egressiōis ex Aegypto: Glo. inte. f. Isa. 48. quando à Deo quasi in vtero gestabantur.

Praua suggestio Nudus exire dicitur de vtero matris. Iob. 1. d. qui tētatus cognoscit se in fide per primam gratiam sine proprijs meritis aut virtutibus genitum: & nudus reuertitur illuc, quum post tentationem cognoscens infirmitatem suam, & metuens ne nudatus sit virtute, per humilitatem ad gratiam robustius redit, tribuens diuino adiutorio quicquid virtutis habet.

Praua consuetudo. Mundus Paulus. Vulua de qua egreditur peccatum, est praua suggestio: quia inde concipitur peccatum in mente. Vulua vero, de qua egreditur peccatum opere perpetratum, est ipsa culpa latens. Iob. 3. b. 10. d. 38. a.

De vtero matris ait Iob egressam esse secum miserationem. Iob. 31. b. Vt declaret non fuisse sui arbitrij, vt cum ipso exiret: sed esse ex conditoris munere, à quo illam accepit.

Vterus matris est praua consuetudo Babylonis, seu huius mundi: vnde suscipit Deus eum, quem conuertit. ps. 138. Potest etiam venter ipsum mundum significare.

Vterinus frater Ioseph erat Benjamin. gen. 43. f. & designat Paulum intra vterum synagoga: Glo. or. f. gen. 43. qui postmodum intra vterum ecclesiæ susceptus est.

Ventriloqui dicebantur, & quomodo ventrem demones responsa dabant, qui & pythones dicebantur: Designant autem eos, quorum Deus venter est. Isa. 8. d. Ventriloqui etiam sunt, qui quasi de intelligibili ventre sui cordis fabulas quasdam, falsas doctrinas & prophetias proferentes, decipiunt. Lcui. 19. f.

Ventus, uide Aer.
Ventilare, Ventilabrum.

Ventilare est ventum excitare, vel in ventum aliquid mittere, agitare, ac versare: Item dispergere, profligare, ac propulsare. Et ventilare frumentum est ipsum in area ventilabro purgare. Ventilabrum autem est instrumentum ad ventilandum.

Ventilare dicitur Christus gentes, quando quosdam per fidem & gratiam ducit in caelum: quosdam vero propter peccata mergit in infernum. deut. 33. c. Isa. 41. d. Eze. 30. g. Et ventilatū triticum aut hordeum, sunt boni separati à malis. Et dicuntur boni ventilari sicut triticum: mali vero sicut palea. Isa. 30. e.

Ventilare dicitur Deus Iudæos in portis terræ. Iere. 15. b. quando illos adducit ad portas inferi.

Ventilari dicitur triticum aut hordeum. Isa. 30. e. quando in scriptura sacra fit separatio spiritus & literæ, quasi tritici & paleæ.

Ventilantes Ariel fuerunt exercitus Romanorum destruentes Hierusalem: vel sunt doctores fideles contra hæreticos. Isa. 29. a. Ventilant etiam fideles inimicos, hoc est, profligant & propulsant, quando vincunt demones: sed in Deo, non propria virtute. ps. 43. 3. reg. 14. d.

Ventilans cornu Pharao. Eze. 32. a. designat diabolum persequentem bonos.

Ventilabrum in manu Christi designare potest vim discretionis eius: vel ius discriminandum meritum: seu examen iustitiæ Dei. Matth. 3. c. Luc. 3. d. Ventilabrum quoq; dici possunt tentationes, quæ bonos & malos examinant, ac discernunt.

Venustus, quare Decorus. **Vepres, uide Spina.**
Ver.

Ver est anni pars temperata, quando videlicet tempus transit ab hyeme in æstatem.

Ver dicere possumus, quando sancti in hoc seculo bonis florent operibus. ps. 73.

Vernum tempus nouitatem vitæ post hyemem infidelitatis significare potest: & quiete, quæ sequitur post tentationes & tribulationes. gen. 35. b. 48. b. Exo. 34. c. ps. 73.

Verberare, Verbera, uide Flagellare.
Verbum, uide Sermo.
Verbosus, Loquax.

Verbosus dicitur, qui nimium loquitur, tam dicenda, quam non dicenda effutens: & verbosi amici Iob sunt hæretici loquaces. Iob. 11. a. 16. d.

Rup. f. Ion. 2.
Lyr. f. Eccl. 1.
Gre. 4. mor. 16.
Aug. de sanc. ser. 10
Glo. inte. f. Isa. 48.
Gre. 2. mor. 40.
Gre. 4. mora. 27. 18.
& 28. mor. 15.
Gre. 21. mor. 12.
Aug. f. ps. 138.
Amb. de fuga sec. 7.
Glo. or. f. gen. 43.
Ori. f. Isa. ho. 7.
Isy. f. Lcui. 9.
Hie. f. Iere. 15
Hie. f. Isa. 30. e.
Amb. 2. de interp. 5.
Hie. f. Isa. 30. e.
Hie. f. Isa. 19.
Aug. f. ps. 43.
Hie. f. Eze. 32.
Hila. f. Mat. cano. 2.
Amb. f. Luc. 3.
Euch. f. f. spual. 4.
Hie. f. ps. 73.
Ori. f. cant. ho. 4.
Aug. f. ps. 73.
Vereri,

SYLVA

V ereri, uide Timere.

V erecundia, V erecundari.

V erecundia est dolor quidam, ac perturbatio ex malis aut presentibus aut futuris, quæ infamiam inferant: quæ iuuenibus accommodatur. Vereri autem, aut verecundari est verecundia affici.

Art. 1. rhetori. 6.

V eredarius, uide Cursor. V erenda, V eretrum, quære Genitalis.

V ergere, uide Declinare.

V ermis.

V ermis dicitur animalculum quod ex putredine generatur, vel in plantis aut fructibus, vel in alijs animalibus, aut etiam in terra: dictum à vertendo: quod sese torquendo vertat, & repat.

Orif. Luc. 10. 14. Diony. coele. hier. 2. He. f. Ion 4. Aug. epist. 49. q. 6. & epist. 120. Ori. f. Mat. cap. 13. Amb. f. Luc. 14. Hiero. f. Isa. 66. & f. Marc. 9.

Hie. f. Isa. 41.

Gre. 13. mor. 21. & 15. mor. 23. & 16. mor. 21. 31.

Gre. 17. mor. 9.

Rup. f. Ion. 4.

Glo. or. f. Iob. 17. Amb. ser. 34. Beda. f. Exo. 16.

Hie. f. Isa. 14.

159. f. Leui. 22.

Glo. inte. f. gen. 14.

Amb. 1. de Abra. 11.

Vermis de carne sine concubitu nascitur: qua ratione Christus dicitur vermis, & nō homo: quia non ex femine extrinsecus adueniente, sed interius manente genitus est de virgine: & dicitur vermis & non homo: quia filius hominis, & non vetus homo. ps. 21. Iob. 25. b. Et dicitur vermis maritimus, qui abstulit vmbra Ionæ, hoc est, vmbra legis. Ionæ. 4. c.

Vermis quoq; dicitur verbum Dei: quod peccantis cōscientiam rodit: nec vnquam morit. Ipsa etiam conscientia, seu remorsus eius est vermis, qui non moritur, sed pungit, & dolorem infert peccantibus: & ipse dolor vermis dicitur: & in malis sera conscientia est vermis, qui non moritur: sed manet semper in inferno. pro. 25. c. Isa. 51. c. 66. g. Mar. 9. d.

Vermis Iacob dicti sunt apostoli. Isa. 41. d. quia contemptibiles habebantur: & tamen vt vermis terram penetrat, ita sermō apostolicus gentium ciuitates, & corda durissima penetravit.

Vermibus dicit Iob, mater & soror. Iob. 17. d. quia quantum ad materiam corruptibilis carnis, & de putredine processimus & cum putredine venimus, quam portamus. Spiritualiter autem mater natura & soror consuetudo vermes sunt: quia ex natura corruptibili & consuetudine peruersa cogimur, vt quasi quibusdam vermibus, sic inquietis cogitationibus in mente fatigemur. Carnis enim natura vitiosa, & consuetudo peruersa, quia innumeras curas in corde infirmis atis nostræ generant, bene mater & soror vermes vocantur. Mordent enim animum curæ, dum inquietant. Quia enim natura est vermium momentis singulis incessanter moueri: non immerito signatur nomine vermium inquietudo cogitationum. Peruersæ itaq; mentis dulcedo vermis est: quia inde delectabiliter pascitur, vnde per inquietudinem incessanter agitur. Iob. 21. d. 2. 4. d.

Dicitur primus humani generis parens homo, non filius hominis: ex quo quisquis prodijt, nō solum homo, sed filius quoq; hominis fuit. Sicut ergo ex homine filius hominis, ita ex putredine nascitur vermis. Vnde recte homo putredo, filius vero hominis vermis vocat. Primus quippe homo putredo non vermis: quia etsi per mortem putruit, non tamen ex putredine per natiuitatem venit. Qui autem hominis est filius, vermis dicitur: quia iam ex mortalium corporum corruptione propagatur. Iob. 25. d.

Vermis, qui corrofit, & siccauit hederam Ionæ fuit exercitus Romanorum, qui destruxit Hierusalem. Ionæ. 4. c.

Vermis etiam dici potest peccatum. Iob. 17. d. Mater mea & soror mea vermibus. 1. Mach. 2. g. Vermis etiam est carnalis delectatio: & vermes in manna designant fructum immoderatæ gulæ: & etiam auaritiæ malum: Ideo solum generabatur in manna, quod aliqui ex gula aut auaritia in craftinum referuabant. Exo. 16. e. Vermis autem de manna est de verbo Dei cōtempto, qui conscientiam rodit.

Vermes in manna pœnam æternam significare possunt: quæ datur indigne fumentibus corpus Christi. Exo. 16. e. Vt autem vermis viuat in corpore: ita pœna in damnatis tamdiu durabit, quamdiu permancunt peccata. Isa. 14. c. 1. Cor. 11. f.

Vernaculus.

Vernaculum dicitur omne, quod domi nostræ nascitur: vel quod in nostra est patria: Interdum autem sumitur pro verna, qui est seruus domi nostræ natus.

Vernaculus sacerdotis est in fide nutritus: & in domo Christi ecclesia per parentum fidem educatus. Leui. 22. b.

Vernaculi expediti ad bellum, designare possunt religiosos ab omnibus mundi impedimentis excussos, & ad prælium aduersus diabolum paratos. gen. 14. c. Possunt itidem calibes designare.

Vernaculi Abrahæ significare possunt, legis opera, vel ea seruantes: qui per ea non sunt hæres des diuine promissionis. gen. 15. a. 17. d. Iere. 2. c.

Christus.

Verbum Dei Conscientia Remorsus conscientie.

Apostoli.

Natura vitiosa & consuetudo peruersa.

Inquietudo cogitationum.

Homo ex Adâ propagatus.

Exercitus Romanorum.

Peccatum. Carnalis delectatio. Gula. Auaritia.

Pœna æterna.

Nutritus in fide.

Religiosi. Calibes.

Opera legis.

Verna

Motus naturales

Vernaculi, qui circunciduntur, sunt motus naturales: qui circuncidendi sunt, & teprimendi ne superfluant. gen. 17. d.

Sensus

Vernaculus etiam, qui non est hæres, est sensus: qui non peruenit ad intelligentiam veritatis. Philo quis rerum dicitur. hæres. gen. 15. a.

Versus.

Versus carmen dicitur: quod dum fit, ipsa verba variè huc illucq; vertuntur, & ad principium reuertuntur. Sumitur autem sæpe pro linea seu ordine.

Diverse virtutes. Dona spūs sancti

Versus lapidum rationalis. Exo. 28. c. diuersas virtutes indicant in pectore sacerdotis firmadas. Idem designant versus catenarum & retiaculorum in columnis, quas statuit Salomon in templo: & etiam dona spiritus sancti in ipsis sanctis. 3. reg. 7. c.

Versutus.

Indem

Versutus homo sumitur in bonum pro prudenti. pro. 12. d. qui celat scientiam, quando non potest carnalibus loqui: aut ne det margaritas porcis. Beda. f. pro. 12. j.

Vertere, Versare, Versatilis.

Vertere est rem ab vno latere aut facie in alteram mutare, & conuertere: vt vertit Deus malum in bonum. gen. 50. d. Item voluere. Esther. 2. b. Mensis duodecimus vertebatur. Transferre. 2. reg. 14. c. Vt verterem figuram sermonis. Versare autem est sæpe vertere: & versatilis, quod vertitur.

Vertens Pharaō nomen Ioseph in saluatorem mundi. gen. 41. f. nomen Christi futurum expressit. Glo. inte. f. gen. 41.

Inuatio Christi Resurrectio. Intelligentia spiritualis. Vindicta & misericordia Dei.

Versa virga in colubrum. Exo. 4. a. 7. b. designat filium Dei hominem factum. Versus vero coluber in virgam designat resurrectionem Christi: vel tempus iudicij, quando iudicabit in virga iustitiæ. Vel vertitur virga in colubrum, quando litera legis deducitur in spiritalem intelligentiam, & veram sapientiam: vel quum crucis Christi prædicatio facta est Dei sapientia.

Fugare. Vincere hæreticos & philosophos.

Vertere dicitur Deus manum suam, aliquando quidem iuste in reos debitam exercet vltionem: nonnunquam vero, quando misericorditer à vindicta sententiam suspendit. thre. 3. a.

Vertere interdum est fugare: & vertit Deus hostes Israel in tumultum, quando philosophi cum hæreticis inaniter pugnant: & vtriq; à catholicis confunduntur. Isa. 9. b. Et vertit in furorē hariosos. Isa. 4. 4. d. Vertit etiam doisa regum ante faciem Cyri, quum per prædicatorem vincit hæreticos & philosophos. Isa. 45. a.

Caro infirma Christi. Afflictio corporis

Versatum dicitur stratum Christi in infirmitatem. ps. 40. quando verbum factum est caro, quæ est infirma. Versatur etiam stratum in infirmitate, quum corpus affigitur ad salutem: & quum non permittitur homo quiete frui in hac vita his rebus, quas sine peccato amat: quando videlicet oēs, quod sibi homo parauit ad requiē, hoc Deus occulto iudicio mutat in perturbationē.

Versu vultus cherubim ad propiciatorium dicuntur esse, quando ad contemplationem vnitatis & trinitatis diuinæ sumimus similitudines à creatura rationali. Versi quoq; erant ad exteriorem domum: quia & testamenta nobis, qui adhuc foris stamus, sunt condita. 3. reg. 6. c.

Transitus literæ ad spiritum.

Versa cutis in candorem. Leui. 13. b. designat legis literam versam in euangelicam claritatem & spiritualem intellectum. Sic vertuntur deserta in vbertatem, quum sterilitas literæ legis conuertitur in vbertatem spiritus. Isa. 5. d. Et aquæ amaræ legis vertuntur in dulcedinem euangelij. Exo. 15. d.

Venire ad fidem

Verti aqua in sanguinē est populos ad fidē sanguinis & passionis Christi venire. Exo. 4. b. 7. c. Mutari gloriam Dei in idolum.

Decipere simplices.

Mutat etiam aqua in sanguinem, quum quis mutat gloriam Dei in imaginem corruptibilem creaturæ. Item cum sapientia scribarum applicata est ad sanguinem Christi fundendum. Item quum boni & simplices occiduntur, vel decipiuntur à philosophis vel hæreticis. Euenit autem hoc Aegyptijs: quia ipsi in aqua pueros occiderunt. Vertitur quoq; Iudæis aqua in sanguinem, quum, quod attingere tentant de scripturarum fluentis, male intelligunt ad suam damnationem.

Arditas mundanæ sapientie. Tribulationes huius vite.

Verti aquam in siccū. Exo. 14. e. est mundanā sapientiam exicari per spiritum sanctum. Versum ædificium templi ad viam respicientem ad mare. Eze. 41. b. designat in hac vita semper adesse tribulationes.

Vertitur in luctum cithara ecclesiæ, & organum in vocem flentium, in extremis persecutionibus: quia quum pacis tempore per alios parua more citharæ, per alios vero more organi magna & sonora prædicabat, in tempore persecutionis eos, qui prædicationis cantum non audiūt explorat. Iob. 30. b.

Vertunt noctem in diem cogitationes dissipatæ. Iob. 17. c. quia nonnunquam iustis amplius placet ex aduersitate mala perpeti, quàm ex prosperitate terrenæ dispensationis cura fatigari.

Cognitio fraudum demonum.

Verti dicitur dies in tenebras. Iob. 3. a. quando aduersa esse intelligimus ea etiam, quæ prospera demones pollicentur: & quando antiquus hostis qualis est seuiens, talis à nobis perpicit etiam

etiam sub blandimentis latens: ne fidei prosperitatibus, quasi ex diei lumine illudat, & veris miseris ad peccati tenebras pertrahat. Vel quando culpa in ipso delectationis exordio, ad quem perditionis finem rapiat videtur: quum videlicet nos metiplos districte punientes, ipsa delectationis prave blandimenta per districta poenitentiae lamenta cruciamus: & quum flendo insequimur, quicquid in corde taciti ex delectatione peccamus. Verfa est Babylon in desertum. Iere. 50. c. quando relictus est status peccati per poenitentiam.

Vertitur lapis in es. Iob. 28. a. quando dura mens superni amoris igne liquefacta, ad veram fortitudinem commutatur: vt peccator, qui prius insensibilis extiterat; postmodum & per auctoritatem fortis, & per praedicationem honoris fiat.

Verfa vxor Lot in salem. gen. 19. f. designat exemplum eius condimentum esse, vnde alij saliantur, & sibi caueant. Ideo dixit dominus noster. Mementote vxoris Lot.

Verti dicitur panis hypocritae in fel aspidum in vtero ipsius. Iob. 20. b. quando satietas transitoriae delectationis ex laudibus & honoribus, in retributionis fide ad amaritudinem vertitur: & fel aspidum, hoc est, malignorum spirituum persuasio fuisse cognoscitur, quod hic laus gloriae esse credebatur. Vel certe panis scripturae sacrae in vtero illius in fel aspidum intrinsecus vertitur: quia dum de sacrae legis scientia gloriatur, vitae potum conuertit sibi in veneni poculum: & inde reprobis moritur, vnde ad vitam erudiri videbatur. Vel nonnunquam hypocrita, dum doctrinae verbo ad ostentationem studet, diuino iudicio cecatus, hoc ipsum verbum prauae intelligentiae, quod male quaerit. Quum autem in hereseos errorem labitur: contingit ei, vt sicut de felle aspidum, sic infelix de pane moriatur, & in doctrina sua mortem inuenit: quia in verbis vitae vitam minime quaerit.

Verti dicitur ad dextram, qui de virtutibus gloriatur: ad sinistram vero, qui peccatorum delectationibus consentit. Iob. 23. b.

Verfus gladius vnusquisque in proximum suum dicitur. 1. reg. 14. c. quando in religione per verbum Dei vnusquisque in proximo perimit vitia. Vel generaliter quilibet Christianus alium per exhortationes conuertere conatur.

Verti dicuntur lapides fundae in stipulam ipsi Leuiathan. Iob. 41. c. quia tempore Antichristi omnes praedicatorum ecclesiae reputabit infirmos.

Vertere terga est fingere: & terga vertunt, qui vincuntur a diabolo. gen. 14. b. 1. reg. 4. a. Et vertunt tergum seu scapulam. Deo, qui eius contemnunt praecipua: sicut e diuerso vertunt illi faciem, qui obtemperant. Iere. 2. f. 32. f. Zach. 7. f.

Vertere etiam terga dicuntur haeretici: quando non possunt resistere rationibus praedicatorum ecclesiae. 1. reg. 4. a.

Verti puluerem in scyniphes. Exo. 8. d. est mentem inquietari phantasmatis & sophismatis dialecticorum.

Verfus populus ad praedam. 1. reg. 14. e. designat praedicatorum ad proprias laudes conuersos. Versum argentum in scoria, est doctrina sacra in errores, per haeticos immutata. Vel est vir iustus factus vitiosus. Sic vertuntur desiderabilia in ruina, quum quis cadit a statu gratiae peccando. Isa. 1. f. 6. 4. d.

Vertunt sermones Dei in canticum, qui sic eos audiunt, vt audire solent poetarum carmina in theatris: nec seruant opere ipsos sermones. Eze. 33. g.

Non reuerfatus panis. Hofe. 7. b. designat haeticos minime ad fidem conuersos. Item Iudeos obstinatos.

Verfatis gladius ad custodiendum paradysum. gen. 3. d. motum caelorum significare potest: vel ipsum solem, qui versatur.

Verfatis etiam gladius dici potest liberum arbitrium hominis, quo reuerti potest in paradysum per poenitentiam: quia aliquando ignorantia deceptus, & fragilitate attractus cecidit. Diabolus autem nulla ignorantia obuolutus, nec carnis fragilitate circumdatus, propria malitia peccauit peccato irremissibili, & penitus in spiritum sanctum.

Gladus pterea verfatis tribulationu varietate designat, quibus genus humanu varie affligit.

Vertex.

Vertex proprie dicitur de ventis coortis & rotatis in modu turbini: qui & vortex dicitur: In de propter flexu capilloru summa pars capitis vertex dicitur. Et ab huius similitudine pars montiu eminentissima vertex appellatur. Et vertex in caelo designat altissimas partes caeli, & precipue polos & cardines caeli: quo vertice stellarum dicitur Deus sublimior. Iob. 22. b. Vertices quoque in ligno dicuntur nodi. Sapi. 13. c. Fecit lignum curuum & verticibus plenum.

Vertex Nazarei in Ioseph, significabat caput Christi. gen. 49. d. Ipse quoque, Christus, qui est caput, dicit etiam vertex. Vnde in vertice montiu preparatur mons domus domini: quia oes sunt sub Christo capite: & ipse est super omne sublimitate legis & patriarcharu ac prophetaru. Isa. 2. a. Mich. 4. a. Et ipse Christus est vertex Iob: quem etiam percussit diabolus persequedo. Iob. 2. c.

Vertex.

Glo. int. f. gen. 49. Hie. f. Isa. 2. & f. Miche. 4. Gre. 3. mo. 14.

Poenitentia.

Fortitudo poenitentis.

Exemplu cauendi.

Mutatio gloriae temporalis in laetum.

Lapsus in errorem ex superbia.

Exhortatio proximi.

Vinci a diabolo. Cōcepti pceptori.

Inquietudo phantasmatu.

Inanis gloria. Peruersio doctrinae sacrae. Lapsus viri iusti.

Auditus verbi Dei sine operibus.

Motus caelorum sol.

Liberum arbitrium.

Varietas tribulationu.

Caput Christi. Christus.

ALLEGORIARVM.

Virgo Maria. Vertex amorum cedri dicitur beata virgo Maria principatum tenens in genere regio: vnde su mptus est Christus. Eze. 17. g.

Ratio. Libertas arbitrij. Vertex filiarum Sion est principale animae, seu ratio. Isa. 3. d. Iere. 2. d. psal. 7. 67. Vertex etiam capitis dicitur po testas liberi arbitrij: vel facultas operandi bonum comodum. Isa. 1. b.

Fides. Vertex interdum est fides: quae polluere nituntur filij Memphis, hoc est, demones. Iere. 2. d. Sublimitas scisus aut perfectionis. Vertex collis est sublimitas sensus, aut perfectionis: sed non summa. Vertex vero motus est altissimus gradus perfectionis, & eminentia contemplationis. Exod. 17. c. 19. d. 24. d. 34. a. Iere. 42. b.

Doctor. Vertex aliquando dicitur doctor. Deute. 33. c. Cepitque brachium & verticem. Prouerb. 8. c. In summis excelssisque verticibus. Isa. 1. d. A planta pedis vsque ad verticem non est in eo sanitas.

Principes iudeorum. Vertex vallis pinguis dicebatur, vbi erat templum Hierusalem. Ibi dicuntur errasse ebrij Ephraim, hoc est, haeretici, & sacerdotes, & pharisaei: vt vertex dicantur habentes principalem statum in doctrina & dignitate: qui ideo errant: quia non gloriae Dei, sed suam quaerunt. Isa. 28. a. Et vertex capitis, in quo non erat sanitas, erant principes populi Iudeorum. Isa. 1. b. Vertex etiam Carmeli siccatus sunt sacerdotes, Scribae & Pharisaei sine gratiae & sincerae doctrinae rore. Amos. 1. a.

Principes seculi. Mūdanū impium. Vertex Sanir designat principes huius seculi. Canti. 4. c. Ipsum quoque mundanum imperium vertex dicitur. Deut. 33. c. Cepitque brachium & verticem. Vertex etiam capilli dicuntur demones, & nimium superbientes. psal. 67.

Voluptates carnales. Vertex montis Phogor, designat culmen voluptatum carnalium. Num. 23. d.

Vertigo.

Vertigo est morbus capitis ex frigidis & lentis humoribus sursum ex ventriculo ascendentibus ortus, ita vt sic affecti, occasione parua succidant.

Vertigo dici potest reprobis sensus haeticorum, quo ipsorum mentis oculi perturbantur. Isa. 19. c.

Verus, Veritas, Verax.

Verum dicitur, quod est syncerum, & solidum, & falso contrarium: & vera oratio, quae ita significat, vt est in re. Verum quodque est, quod minime est adulteratum: vt verus color, hoc est, natiuus. Verum etiam est iustum. Deut. 25. c. Pondus habebis iustum, & verum. Veritas autem dici solet ipsa adaequatio aut conformitas rei cum intellectu. Item aequitas, certitudo. Est etiam veritas auxiliū. Nehe. 9. g. Quia veritatem fecisti nobis. Bonum aeternum. Eccl. 1. 17. c. Destinauit illis sortem veritatis. Cognitio Dei. psal. 24. Dirige me in veritate tua. Confessio veritatis. 2. Reg. 20. f. Quae respondeo veritatem in Israel. Effectus iustitiae. Deut. 13. c. Diligenter rei veritate perspice. Fides. psal. 25. Complacui in veritate tua. Intelligentia. Isa. 59. Quia corrumpit in platea veritas. Iustitia. Exod. 18. d. In quibus sit veritas. Operatio vera. 1. Reg. 12. d. Seruire ei in veritate. Promissi impletio. Eccl. 1. 17. In veritate enuntiatio scientiam eius.

Deus patris. Veritas aliquando sumitur pro Deo patre. psal. 44. Propter veritatem & mansuetudinem & iustitiam. psal. 142. In veritate tua exaudi me.

Christus. Veritas dicitur ipse Christus: qui ait de se ipso. Ioan. 14. a. Ego sum via, veritas & vita. Et veritas vsque ad nubes est Christus vsque ad apostolos: quos veritatis cognitione repluit. psal. 35. 84. 88. 118. Et veritas corruit apud Iudaeos: quum Christus occisus est ab eis: & facta est procul. quia transiit ad gentes. Isa. 59. c.

Vera doctrina. Verum semen vineae dicitur vera doctrina: quae erat olim apud Iudaeos. Iere. 2. d. Et veritas legis Dei fuit in generatione & generationem, hoc est, prius in populo Iudaico, deinde in Christiano. ps. 118. Peculiariter autem veritas dicitur ipsa lex noua: quia veritas dicitur vmbra: Et fit opus in veritate in lege noua: quia non in vmbra legis. Isa. 61. c. Zach. 8. b. Iob. 6. d. 21. d. Et veritas, cuius Christus est plenus, est impletio veteris testamenti, figurarumque eius. Ioan. 1. b. psal. 44. Zach. 8.

Anima. Veritas in Christo Iesu est, quae alijs est comitata virtutibus. Veritas vero non in Christo est, cui desunt aliae virtutes: qualis fuit veritas Caiphae: & spiritus pythonis. Roma. 9. a. psal. 29.

Veritas dicebatur esse in rationali pontifice: vt designaret sacerdotem debere vacare veritati inquirendae, & docendae: vt que in ipso esset ipsa veritatis ratio. Exod. 28. c. L. eui. 8. a.

Veritates diminutae a filijs hominum fuerunt, quando Iudaei in passione, & custodes in resurrectione mentiti sunt aduersus Christum. psal. 11.

Veraces sunt, qui veram doctrinam noui testamenti praedicant: & commutat Deus labium veracium.

Glo. ord. f. Isa. 3. Ric. de f. vict. Ideo statu interi. hois. 32.

Gre. 25. mor. 15. Ori. f. Exo. ho. 11.

Hie. f. Isa. 1. 28.

Rup. f. Amos. 11.

Gre. f. canti. 4. Glo. ord. f. Deut. 33. Hila. f. ps. 67. Aug. epist. 19.

Ori. f. Nu. ho. 17.

Hiero. f. Isa. 19.

Arno. f. ps. 44.

Arno. f. ps. 35. Hiero. f. Isa. 59. Aug. f. ps. 84.

Ori. f. Iere. ho. 13. & in dicit. ho. 2.

Hila. f. ps. 118. Amb. f. ps. 118. Ger. 18.

Hiero. f. Isa. 61. & f. Zach. 8.

Ori. f. Rom. 9.

Ori. f. Iere. ho. 13. Glo. ord. f. Exo. 28.

Aug. f. ps. 11.

Gre. 11. mo. 16.

veracium : cum hi, qui prius cœlestia prædicando, veraces erant, temporalia diligentes ad terrena corrumpunt. Quod tamè apertius de Iudæis intelligitur : qui ante incarnationem domini veraces fuerunt: quia ipsum venturū esse crediderunt: atq; nuntiauerunt: sed postquam in carne apparuit, ipsum esse negauerunt. Labium itaq; veracium mutatum est: quia quem venturum prædixerant, negauerunt præsentem. Iob. 12. d.

Vesanus, uide Stultus. Vesci, uide Comedere.

Vesica, Vesicula.

Vesica est folliculus, in quo vrina colligitur. Vesicula autem gutturis in auibus est, in qua prius colligunt cibum, qui postea in ventriculum inducitur.

Rup. f. Leui. 7.

Vesicula gutturis. Leui. 1. d. designare potest capacitatem memoriæ, qua beneuolens animus, scripturarum sententias vtiliter congerit.

Iyc. f. Leui. 1. Ori. f. Exod. ho. 4. Beda. f. Exod. 9. Rup. u. f. Exo. 36.

Vesicula gutturis est vas aptum inflationi: & designare potest superbiam ex superfluorum inquisitione ortam: & elata verba, & curiositatem. Leui. 1. d. Hæc est scientia, quæ inflat. Cor. 8. a. Colof. 2. d. Vesice quoq; turgentes in Aegyptijs. Exo. 9. b. designabant inflatam superbiam, iram, inuidiam, vermes cōscientiæ: & persecutionem ecclesiæ, quæ facta fuit sub Maximiano imperatore. Designabant etiam punitioem libidinis ex transgressione præcepti: Nō mœchaberis.

Memoria. Superbia, Cariositas, Ira, Inuidia, Vermis cōscientiæ, Punitio libidinis.

Vespa.

Aug. 9. in Iosu. 27.

Vespa insecti genus api simile: quæ habet morsum molestū hominib⁹. Designare potest aculeos timoris: vel dæmones. Iosu. 24. c. iuxta septuaginta: vbi nos legimus, scrabrones.

Aculei timoris.

Vesper, Vespera, Vespertinus.

Vesper dicitur stella seu planeta, qui & venus dicitur, quando occidente sole primus apparere solet: qui Græcis dicitur Hesperus. Accipitur frequenter pro extrema diei parte, quæ & vespera dicitur.

Hiero. f. Iob. 38.

Vesper dicitur Christus, qui occubuit in passione, vt esset Lucifer in resurrectione. Iob. 38. d. Nunquid producis Luciferum in tempore suo: & vesperum super fines terræ confurgere facis?

Christus.

Ori. f. gen. ho. 1. Caisia. lib. 3. cap. 3. Amb. 1. de. Abra. 6. Bas. f. ps. 29. Hiero. f. ps. 29. & f. Mar. 8. Hila. f. Mat. cano. 14. Aug. 1. ps. 140. & 1. q. in euang. 20. Ber. ho. 1. f. Mil. 9. est.

Vespera aliquādo significat tempus aduentus Christi, & passionis eius: in qua vespera indurati sunt Iudæi: ad quam etiam vesperam demorabatur fletus. psal. 29. 54. 89. Venerunt angeli Sodomam vespere, vt eam subuerterent. Gen. 19. a. hoc est tempore dominicæ passionis ad infidelitatem subuertendam. Et ipse Christus est vespertinū sacrificium. psal. 140. Leui. 23. a. Vespere quoq; offerebatur agnus. Exo. 12. a. 29. g. Et vespera in qua curauit Christus multos, designauit tempus passionis eius. Matr. 8. b. 14. b. Est autem passus Christus ad vesperam: vt nos in hac vita laborare doceret, quousque veniat mane. Dicitur Christus remansisse solus vespere, vt designaret, quomodo relinquendus erat solus in passione. Mat. 14. c. 16. a. Iyc. f. 1. eui. 23.

Tempus aduent⁹ & passionis Iesu Christi.

Aug. 1. de gene. ad l. ter. 17. & 1. de gene. contra Mani. 15.

Vespera in primis diebus creationis mundi. Gen. 1. designare potest cognitionem, quam angeli habebant de rebus in proprio genere, quæ dici solet cognitio vespertina. Vel designat cōsummationem & perfectionem prioris operis: vt aliud sequatur. Vnde in sabbato seu die septimo non ponitur vespera, vt designetur quies perpetua, & continuatio æternæ lucis, nunquam vergens in tenebras. Vel vespera est occulta rerum dispositio in Dei sapientia, mane vero: quando exterius producuntur, ideo vespera præcedit mane. Vespera etiam dici potest cognitio obscura diuinorum: & fides: & in hac vespera offert incensum, qui cum hac & pro hac fide gratias agit Deo. Exod. 30. a. Vespera quoq; interdum significare potest initium lucis & cognitionis. psal. 54. Vespere, mane, & meridie, narrabo, & annuntiabo.

Cognitio vespertina angelorum. Cōsummatio prioris operis. Occulta dispositio rerum in Deo. Cognitio obscura diuinorum. Fides. Initium cognitionis.

Rup. 1. f. gene. 3. 10.

Glo. ord. f. Exo. 30. Hila. f. ps. 54.

Ori. f. Nu. ho. 23. Aug. f. ps. 58.

Vespera quoq; designat tempus legis gratiæ, in quo offertur incensum orationum gratum Deo. Exod. 30. a. Num. 28. a. Ad vesperam conuersi sunt Iudæi post aduentum spiritus sancti: qui noluerunt conuerti ad prædicationem Christi. psal. 58. In hac vespera diuidunt spolia, quādo conuertuntur. Gen. 49. d.

Tēpus legis græ.

Iyc. f. Leui. 11. 15. 22. 23.

Vespera interdum est pœnitentia. & immundus est vsque ad vesperam peccator, hoc est, quousq; pœnitentiam agat. Leui. 11. d. 14. 15. 22. a. 23. d. Deut. 23. b. Ad hanc vesperam demorabitur fletus. psal. 29. Potest quoq; vespera dici ipsum complementum pœnitentiæ.

Pœnitentia.

Ber. f. cant. f. 57.

Vespera videtur significare quietem contemplationis, secundum quod ad vesperam cessari solet ab actione. Iob. 7. a. Si dormiero, dico, quando confurgam: & rursum expectabo vesperam.

Quies cōtemplatiōis.

Cyrl. 3. f. Ioan. 34. Rup. 3. f. Exo. 14.

Vespera est tempus legis veteris, vel quando tradita est: tum quia magna obscuritate figuræ legis inuoluuntur: tum quia mundus tenebrarum offusione tenebatur, luce carens, quæ est Christus. Exod. 16. c. Vespere comeditis carnes: vnde & vespere carnes sacrificiorum comedebantur.

Tēpus veteris legis.

Bas. & Arno. & Hie. ro. f. ps. 29.

Vespera aliquādo dicitur tempus huius seculi, in qua demoratur fletus. psal. 29. Et iusto meridiano fulgor ad vesperum surgit: quia quanta sibi claritas maneat, cum iam occumbere cœpit

Tēpus huius seculi.

cœpit, agnoscit. Iob. 11. d. A vespera vsq; mane dicit à tempore huius vitæ vsq; ad tempus iudicij. Leui. 24. a. Vespertinum quoq; sacrificium dicitur esse eleuatio manuum. psal. 140. quando quis exercet in hac vita opera misericordiæ Deo accepta.

Iyc. f. Leui. 24. 1. Cyrl. 3. f. Ioan. 1. Hila. f. ps. 140.

Senectus. Finis vitæ. Mors.

Vespera aliquando dicitur senectus: vt psal. 89. Vespere decidat, induret & arefcet. Isa. 5. c. Et vespera in qua lupus rapax diuidit spolia. Gen. 49. d. est senectus Pauli, in qua ipse maxime prædicauit. Item illud tempus nouissimum, quando Iudæi conuerterentur. Item finis vitæ, aut ipsa mors: & tunc est sacrificium vespertinum. Et immundus dicitur aliquis vsque ad vesperam: quia vsque ad finem vitæ semper residet in homine aliqua immunditia. Num. 19. b. psal. 29. 103. 140. Iob. 4. d.

Hiero. Cypriano. & f. 114. 5. & 1. Iob. 4. Ori. f. Eze. ho. 4. Arno. f. ps. 103. Aug. q. in Nu. 33. Gre. f. mor. 28. Beda. f. gen. 4. 9.

Refrigescens charitas Peccatum.

Vespera etiam dicitur refrigerescens charitas: vnde primi parentes ad vesperam peccauerunt. Gen. 3. b. Vnde in hac vespera est defectus lucis gratiæ. Isa. 21. d. Jer. 5. b. Sopho. 3. a. Ipsum quoque peccatum vespera dici potest. Vespere venerunt angeli Sodomam. Gen. 19. a. Vt designetur tenebræ, in quibus erant habitatores illius ciuitatis.

Hiero. f. Isa. 27. & f. Sopho. 3. Beda. f. gen. 1. Amb. 1. de Abra. 6.

Sexta ætas mundi.

Vespera interdum dicitur sexta ætas mundi: in qua columba attulit ramum oliuæ virentibus folijs, hoc est, Christum mundo. Et in hac vespera habetur sensus spiritualis legis. Gene. 8. b. 24. g. Exo. 12. a. 16. b. Leui. 6. c. 11. e. 15. a. Mat. 8. b. Beda. f. Exo. 11.

Ori. f. Exo. ho. 7. & f. Leui. ho. 4. Hila. f. Mat. cano. 7. Aug. ser. 75.

Finis mundi.

Vespera præterea dicitur finis mundi, in qua mundus ipse tēdit ad occasum. Sic venerūt angeli Sodomam vespere. Gen. 19. a. 30. c. Exo. 12. a. 16. c. 18. c. 1. Reg. 14. d. psal. 58. 103. Isa. 17. d. 38. c. Eze. 33. e. 46. a. Zac. 14. b. 3. Reg. 17. a. Mat. 14. b. 20. a. Mani. 23. Bed. f. Exo. 16. Gre. f. 1. Reg. 14. 17. & f. Eze. 33. 46.

Ori. f. Mat. cap. 14. & ho. 10. Hier. f. 114. 17. & f. Eze. 33. 46. Aug. 1. d. gene. cōtr. Glo. int. f. Exo. 16.

Opis cōsummatio.

Vespera aliquando dicit cōtinationem operis: & etiam finem seu cōsummationem operis: & vespere offert incensum, qui in fine boni operis gratias agit Deo. Exod. 18. c. 30. a. ps. 140.

Glo. int. f. Exo. 16.

Tribulationes. Teatationes.

Vespera aliquando significat tribulationes & tentationes, & ipsum tempus aduersitatis. Et expectat iustus ad vesperam, quando per aduersitatem cupit deprimere mentem, quæ in prosperis eleuabatur. Et expectat tentationem: quia semper se contra eam præparat, ne incautum opprimat. Iob. 4. d. 7. a. 11. d. psal. 64. Hæc vespera est tempus tristitiæ, psal. 29. Ad vesperam demorabitur fletus.

Gre. 8. mor. 10. & 15. mor. 28. Hic & Aug. f. ps. 64 Ricar. de. l. victo. de stat. interi. ho. 27.

Antichristus.

Vespera stella quandoq; dici potest Antichristus: & vesperum super terræ filios dominus cōfurgere facit: quia infidelibus Iudæorum cordibus dominari Antichristum, eorum merito eximente, permittit. Iob. 38. d.

Gre. 29. mor. 30.

Vespertilio.

Vespertilio est nocturna volucris mediæ cuiusdam naturæ inter auem & murem: quæ congruum à Græcis nomē accepit vespertilio: eo quod in nocte volitet: non tam voce & cantu resonans, quam stridore: quæ quum videatur volare, tamen lucifuga est: & solem videre non patitur.

Idola.

Vespertilio noctu volitans, nec solis lucem sustinet, designare potest idola, quæ veritatis lucem non sustinent: sed volant in tenebris, quando coluntur ab errantibus. Vnde & designat eos, qui erroris tenebras quarunt. Isa. 2. d.

Tert. de cibis iudæis. Hier. f. Isa. 2. Euch. form. spū. 5.

Quærentes terrena. Cogitationes immundæ.

Vespertilio etiam circa terram volitans, eos designat, qui terrena quærent, & fugiunt lucem cœlestem. Leui. 11. c. Deut. 14. b. De his dicitur: Qui male agit, odit lucem. Potest etiam significare cogitationes immundas, quas dæmones immittere conantur.

Ori. f. Leui. ho. 7. Iyc. f. Leui. 11. Euch. form. spū. 5.

Vespertilio aliquando sumitur in bonum. Bas. exae. ho. 2.

Vestibulum.

Vestibulum est locus ante ianuam domus vacuus: per quem à via ad ædes itur. Vestibulum tabernaculi testimonij, aut templi designare potest catechismus, per quæ præparamur ad ingressum ecclesiæ per portam baptismi. Et vestibulum ante gradus portæ est humilitas vel fides, quæ requiruntur ad ascensum per opera. Eze. 40. b. d. 41. c. 46. a.

Rup. 1. f. Eze. 19. Gre. f. Eze. ho. 19.

Vita præsens.

Vestibulum etiam tabernaculi testimonij, aut templi, vitam præsentem designare potest, quæ est aditus ad futuram. Exo. 29. f. 35. b. 40. c. Leui. 3. b. Eze. 40. b. 41. c. 46. a.

Hiero. f. Eze. 46.

Locus resurrectiōis.

Vestibulum quoq; dici potest resurrectiōis locus: vnde non in illo, sed inter illud & altare plorare dicuntur sacerdotes. Ioel. 2. d.

Hiero. f. Ioel. 2.

Locus felicitatis.

Vestibulum intra portam locum felicitatis designat: vnde & octo cubitorum dicitur: quia ostentarius ad resurrectiōem spectat. Eze. 40. b.

Gre. f. Eze. ho. 16.

Cōtemplatiui.

Vestibulum interius, quod quinquaginta cubitis in longitudine & viginti quinque in latitudine mēsuratur. Eze. 40. e. designat eos, qui æterna meditantur, cœlestia sapiunt, in psalmis & hymnis, & canticis spiritualibus viuunt. Vestibulum vero interius, quod exterius respicit, & viginti quinque cubitis in lōgitudine mēsuratur: quinque vero in latitudine, designat simplices iuxta sensum corporeos bene viuentes: qui intus sunt per fidem & charitatem, sed foras respiciunt per simplicitatē. Potest etiā per vestibulū, quod exterius respicit, fides inchoantiū designari: & per vestibulum interius fides perfectōrū, qui iam per eā virtutibus emicant. Possunt etiam per

Gre. f. Eze. ho. 20.

Simplices.

Vestibulum interius, quod quinquaginta cubitis in longitudine & viginti quinque in latitudine mēsuratur. Eze. 40. e. designat eos, qui æterna meditantur, cœlestia sapiunt, in psalmis & hymnis, & canticis spiritualibus viuunt. Vestibulum vero interius, quod exterius respicit, & viginti quinque cubitis in lōgitudine mēsuratur: quinque vero in latitudine, designat simplices iuxta sensum corporeos bene viuentes: qui intus sunt per fidem & charitatem, sed foras respiciunt per simplicitatē. Potest etiā per vestibulū, quod exterius respicit, fides inchoantiū designari: & per vestibulum interius fides perfectōrū, qui iam per eā virtutibus emicant. Possunt etiam per

Fides inchoantium. Fides perfectorum. Præcepta altiora.

Gre. f. Eze. ho. 20.

vestibulum interius præcepta altiora per vestibulum vero, quod respicit exterius, præcepta ad- huc minima figurari.

Vestigium.

Vestigium est pedis impressio, hoc est, signum, quod à pede relinquitur in puluere, vel in luto, aut similibus. Est etiam vestigium imitatio. 4. Reg. 19. e. Siccaui vestigijs pedum meo- rum omnes aquas. psal. 17. Eze 43. b. Imitator. Eccl. 1. 21. a. Qui odit correptionem, vestigium est peccatoris. Gressus. Gen. 33. c. Ego sequar paulatim vestigia eius. Via. Gen. 41. c. Nullum sa- turitatis dederit vestigium.

Gre. 10. mo. 9.

Vestigia Dei benignitatem illius visitationis designare possunt: quibus nimirum progre- di ad superna prouocamur, quum eius spiritus afflatu tangimur: & extra carnis angustias sub- leuati, per amorem agnoscimus contemplandam auctoris nostri speciem, quam sequamur. Item dona eius, per quæ eum cognoscimus, quem non videmus. Item rationem creatio- nis. Iob. 11. b.

Visitatio Dei. Dona Dei. Ratio creationis.

Gre. 16. mor. 16. 17.

Vestigia etiam Dei & quasi quidam gressus sunt ipsæ, quas cernimus operationes eius, quibus bonus quisq; malusq; regitur: quibus iusti iniuncti; suis ordinibus disponuntur: quibus & subiectus quisq; ad meliora quotidie ducitur: & aduersus ad deteriora corruens toleratur. Iob. 23. c. De quibus nimirum gressibus propheta dicebat. Visti sunt gressus tui Deus. Nos itaq; cum virtutem longanimitatis atq; pietatis eius intuemur, & intuentes imitari cõtendimus, quid aliud, quam gressuum eius vestigia sequimur? Quia extrema quædam eius operationis imita- mur. Hæc enim patris sui vestigia veritas admonebat imitari, quando dicebat. Matth. 5. g. O- rate pro persequentibus & calumniantibus vos: vt sitis filij patris vestri, qui in caelis est, qui solem suum oriri facit super bonos & malos. Vel vestigia eius sunt opera humanitatis Christi: quæ nobis imitanda proposuit. Vestigia quoque Dei, quæ non cognoscuntur, sunt opera Christi, quæ non cognouerunt Iudæi: vel sunt operum secretorum signa. psal. 76. Item eius exempla. psal. 17.

Opera Dei.

Aug. 1. ps. 76. Ezech. 40. 1. ps. 17. Hiero. 1. ps. 17.

Aug. 1. ser. 10.

Quasi vestigium hominis nubecula, dici potest caro Christi, qui factus est filius hominis. 3. Reg. 18. g. Vestigia pedum nostrorum, quæ Deus considerat, sunt intentiones operum nostrorum, quas Deus examinat. Iob. 13. d. psal. Vel vestigia pedum sunt nostra male acta. Nam pes in corpore est, vestigium in via: & plerumq; dū quædam prauè agimus intuentibus hoc fratribus, exemplū ma- lum præbemus: & quasi inflexo extra viâ pede, sequentibus vestigia distorta relinquimus: dum per nostra opera ad scandalum aliena corda prouocamus. Demum ipsa exempla, quæ ex operi- bus relinquuntur, siue bona siue mala, vestigia dicuntur: & vestigia gregum sunt exempla malo- rum. Cant. 1. c. Et vestigia pedum ecclesie sunt exempla bona minorum. Is. 70. c.

Opera Christi.

Exempla Christi.

Caro Christi.

Intentiones operum. Opera mala.

Exempla siue bona siue mala.

Infinis locus eccle- sie.

Tentationes.

Gre. 11. mor. 25. & 1. cant. 5.

Vestigium gregum designare possunt infimum locum in ecclesia. Cant. 1. c. Vestigium pedis regis Assyriorum designare potest tentationes diaboli. Is. 37. c.

Vestire, Vestis, uide Induere. Vetare, uide Prohibere. Vetulus, uide Senex. Vetus, Veteranus, Veterascere, uide Antiquus. Vexare, uide Molestus. Vexillum.

Ori. 1. Nu. ho. 2.

Vexillum, est signum, quo in exercitu aut classe imperatores vtuntur. Vexilla, secundū quæ castramentabantur filij Israel. Num. 2. a. designant proprias cuiusq; virtutes.

Virtutes.

Via, Iter, Semita, Callis, Viator.

Via est, per quam omnibus ambulare licet, quæ & iter dicitur: quanquam iter sæpe pro ipsa professione ponatur. Semita autem est via angusta. Via etiam dicitur cõuersatio. Nu. 22. f. Perueria est via vestra. Finis. Iob. 3. d. Viro cuius abscondita est via. Libertas. Pro. 13. a. Iusti- tia custodit innocentis viam. Locus. 2. Reg. 11. b. Nunquid non de via longiori venisti. Mos. 4. Reg. 17. b. Reuertimini à vijs vestris pessimis. Pars. Eze. 8. b. Leua oculos ad viam aquilonis. Transitus. Gen. 3. d. Ad custodiendam viam ligni vite. Iter etiam, opus. Gen. 32. c. Iacob iter nostrum insequitur. Progressus, seu cursus. Gen. 24. c. Vtrum prosperū iter suum fecisset Deus. psal. 18. Exaltauit vt gigas ad currendam viam. Semita etiam dicitur cogitatio. Iob. 13. b. Ob- seruasti omnes semitas meas.

Christus.

Hila. 11. de trini. & f. ps. 66. Ori. 1. Luc. ho. 35. & f. Nu. ho. 12. & in di- uerf. ho. 3. Arno. 1. ps. 109. 118.

Via est dux euntium, festinantium cursus, ignorantium securitas, & quædam nescitarum rerum magistra. Peculiariter autem dicitur via Christus: qui dixit de seipso. Ioan. 14. a. Ego sum via. Et ipse dicitur initium viarum Dei. Prouerb. 8. c. Genes. 28. d. Exod. 3. f. 13. psal. 13. 26. 66. 76. 79. 88. 100. 109. 118. 143. Matth. 2. b. Luc. 12. g. 18. g. Is. 30. c. Malach. 2. b. Et ipse est via pacis, & via regia, & via munda, & sancta. Nume. 21. c. Is. 5. g.

Is. 5. g. 35. b. Et via contra quam spectabat Eli, est Christus. 1. Reg. 4. c. Ipse est via humilium. Amos. 2. c. Nahum. 1. c. Ipse quoque dicitur semita. Iob. 28. b. 38. b. Et via æterna, qui est vita æterna. psal. 138. In hac via aut potius iuxta eam ponunt superbi & hæretici nobis laqueos & scandala. psal. 141. Apoc. 16. c. Via orientalis est ipse Christus ducens ad verum orientem. Eze. 40. b. Et via virtutis Dei. psal. 101.

Basil. de spū scō. 8. Hiero. 1. Amos. 2. & f. Iob. 28. Aug. 1. ps. 138. 141. Gre. 11. Reg. 4. & f. Eze. h. 15. 10. & f. ps. 101.

De vijs domini, angelorum & hominum & etiam dæmonum ponuntur multa à Bernardo. f. psal. Qui habitat, sermone. 11. 12.

Incarnatio & opera Christi & Dei. Illustrationes diuine.

Semita auis. Iob. 28. b. designat incarnationem & opera Christi: quæ ignorauit Synagoga: quia noluit recte cõsiderare. Via quoq; Dei sunt opera Dei. Iob. 26. d. 40. c. ps. 24. 50. Is. 55. c. In his vijs ostendit se sapientia. Sapi. 6. c. Viæ quoq; Dei sunt illustrationes diuinae: in quarum initio iam Deus possidebat sapientiam. Pro. 8. c.

Gre. 18. mo. 21. & 32. mor. 24. Hiero. 1. Iob. 26. Beda. 1. Pro. 8.

Vnitatis trinitatis.

Via vnus dici dici potest vnitas trinitatis, quam euangelica prædicatio gētibus introduxit. 3. Reg. 19. a.

Itinera æternitatis Dei. Hab. 3. b. dicuntur siue quia æternitas illius ad nos venire dignata est: siue q; semper à principio mundi vsq; ad incarnationem suam venerit ad sanctos: & factus sit in singulorum manu sermo Dei: atq; in vnuerfīs vincentibus superauerit.

Hiero. 1. Hab. 3.

Mia & veritas Dei. Iudicia Dei.

Via domini imperuestigabilis designat misericordiam & veritatem: quia per eas cuius vult miseretur, & quæ vult indurat. psal. 24. 137. Roma. 11. d. Et generaliter occulta iudicia Dei sunt viæ nimis exaltatæ à vijs nostris. Is. 55. c. 58. a. Viæ autem domini docet, qui ostendit Deum misericordem esse pœnitentibus, iustum vero peccantibus. psal. 50.

Aug. epist. 105. Gre. 1. ps. 50. Fulgē. ad Trasimū. dam.

Iter crucis Christi.

Iter p̄perū est iter crucis Christi. ps. 67. quod sequentes, p̄perè ad foelicitatē perducimur.

Arno. 1. ps. 67.

Mandata Dei.

Viæ Dei multæ sunt mandata, & prophetæ, & apostoli: via vero vna, in qua est manendum, est Christus. psal. 118. 127. 137. Viæ quæ sunt mandata, in docendo quidem sunt viæ, in ambulando vero semitæ. Is. 2. a. 48. d. 64. b. Ier. 2. d. Mala. 2. b. Rom. 11. d. Viæ quoq; sanctorū sunt gene- ralia domini mandata: & semitæ iustitiæ, arctiora vitæ cœlestis instituta: quæ solis perfe- ctis ac- cessibilia sunt. Pro. 2. b. Via autē domini dicitur fortitudo simplicis. Pro. 10. d. quia seruando mandata sit fortis Viæ quoq; duræ sunt præcepta grauiā nolentibus seruare: vel sunt opera la- boriosa pœnitentiæ. psal. 15. Et semita iudiciorū Dei sunt labores præceptorū, & tribulationū: quibus nos pbat Deus. Is. 26. d. 35. c. 40. a. 58. d. Via quoq; dñi est sacra doctrina & præcepta: & via recta est via mandatorū Dei. Is. 30. c. 33. b. 42. c. 49. c. 57. c. 62. d. Ier. 31. b. Et viæ; & se- mitæ antiq; sunt doctrina legis & prophetarū. Et semitæ Dei exaltantur quādo litera legis ad spirituales sensum eleuatur. Is. 49. d. Semita autem mandatorū Dei ad difficiliora præ- cepta refertur. psal. 14. 36. 76. 139. 142. Gene. 18. c. Exod. 18. c. 23. c. 32. b. Hæc est via publica & regia, per quā oēs fideles ire debent in terrā p̄missionis. Nu. 20. c. 21. c. Hæc dicitur via vinearū. Iob. 24. c. 31. b. Et via vitæ. psal. 15. 17. 22. 66. Mich. 4. a. Pro. 8. Mat. 20. d. d. Mar. 10. g. Via bona dicitur doctrina euangelica. Ier. 6. d. Et via alia est doctrina Christi, quæ separat à vijs errorū & peccatorū, & ducit ad patrem. Matth. 2. b. Hæc sunt viæ populi Dei. Ier. 12. d. Et hæc est via, in qua sternerant vestes Christo. Matth. 21. a. Hæc quoq; est via ciuitatis habitaculi, quā phi- losophi non inuenerunt. psal. 106. Semita quoq; dici potest spiritus legis, qui est in lege noua. Iob. 28. a. Itinera Christi, quæ dissipauerunt Iudæi, erant prophetie de eo prædictæ. Iob. 30. b. Viæ etiam domini dicuntur lectio veteris & noui testamenti, & sanctorum intelligentia scripturarum. Hose. 14. d.

Hiero. 1. ps. 106. & f. Iob. 28. 30. & f. Ier. 12. & f. Hof. 14.

Doctrina euangelica Spiritus legis. Prophetar. Lectio sacre scri- pturæ.

Incarnatio. Ascensio.

Via aquilæ difficilis est incarnatio & ascensio Christi: vel vterq; eius aduentus in mundū: Pro. 30. c. Et semita auis, quæ ignorauit populus Iudæorū, fuerunt opera Christi, tam in carna- tionis, quam redēptionis. Iob. 28. a. d. Et via sapientiæ, est opus redēptionis. Iob. 34. c. Et via vi- ri in adolescentula est incarnatio Christi in virgine. Pro. 30. c. Eadē dicitur via impolluta. ps.

Arno. de Salomō. 1. 2. 5. Gre. 18. mo. 21. & 19. mor. 3. & 25. mo. 16. Hiero. 1. ps. 17. Aug. 1. Ioan. trac. 15.

Opere redēptionis. Caro Christi.

17. Iter etiam est caro Christi: vt fatigatur Christus in itinere, hoc est, in carne. Ioan. 4. a. Via etiā Christi. Is. 57. d. ipsa opera redēptionis significat. Et via putei videtis & viuētis; est humilitas passionis Christi. Gen. 24. g. Viæ quoq; fuerunt opera prædicationis. psal. 138. 141. Et semitæ sunt prædicatio eius laboriosa: quæ & semitæ iustæ dicuntur. Is. 26. b. 41. a. Et via nauis in medio mari, & via viri est via Christi laborantis in hac vita. Pro. 30. c. Et iter faciens Samari- tanus, est Christus de cœlo descendens, & in hac vita laborans. Luc. 10. f.

Hiero. 1. Is. 26. 37. Amb. de Salomō. 4. 1. & f. Luc. 10. Hila. 1. ps. 138.

Cor humanum.

Via domini paranda designat corda hominum præparanda Deo. Is. 40. a. Hanc viam præ- parabat Ioannes Baptista disponens corda hominum ad Christum suscipiendum. Parabantur quoque corda gentilium, quum fiebant tractabilia ad fidei susceptionem. Iob. 28. d. psal. 67. 84. Luc. 3. a.

Arno. 1. ps. 84. Ori. 1. Luc. ho. 22. Hiero. 1. Is. 40. Hila. 1. ps. 67. Gre. 19. mo. 3.

Fides.

Via in qua sternerant vestes. Matt. 21. a. designat potest fidem Christi, quæ ducit ad tem- plum Dei. Et via quam dedit dominus in mari, vt transiret filij Israel, est fides, per quam venerunt gentes ad ecclesiam; vnde in aquis, torrentibus, & in Iordane, & in deserto dicitur Deus posuisse viam salutis. Is. 43. c. 51. d. Et via ab Aegyptijs in Assyrios, est vnitas in fide. Is. 19. d. Hæc est via vna, quam dat Deus fidelibus, vt seruentur in ecclesia. Ier. 32. g. Et

Amb. 1. ser. 24. Hiero. 1. Is. 43. & f. Ier. 32. g. & f. Iob. 28. & f. ps. 17.

Fulg. ad Traſimū. d. u. i. Glo. inter. f. gen. 32. Caſi. lib. ii. cap. 6. Hiero. f. Mich. 4. Amb. ſer. 74. Epiph. 2. cōtra hæ. rel. tomo. i. Cyril. dialo. 5. Cle. Alex. 7. ſtroma. Phil. d. creati. p. 3. Hiero. f. ſa. 26. 57. Beda. f. Pro. 2. Hiero. f. Iob. 38. Cyril. 5. theſau. 4. Rup. f. Iere. 16. Hil. f. Mat. 23. 15. 22. Baſi. f. p. 1. Amb. de. Ioseph. 13. & epiſt. 18. & f. Lu. 14. Au. 83. q. 61. & f. 1. ſer. do. in mōt. & de de. cō. chōrd. 13. Gre. ſi. Reg. 15. & 13. mor. 13. Hiero. f. Eze. 43. 46. Gre. ſi. Reg. 1. 8. & 19. mor. 6. & 27. mo. 24. Hiero. f. Iſa. 11. Hiero. f. Mich. 4. Gre. 19. mor. 6. & 19. mor. 16. Ori. f. Exo. ho. 3. Cyril. de adorat. in ſpū ſanctō. Hic. f. Iom. 3. Hiero. f. Eze. 40. Glo. ord. f. Exod. 13. Ori. f. Mat. ho. 14. & f. Rom. 3. Glo. inter. f. Eze. 44. Ori. f. p. 36. ho. 1. & f. Iere. ho. 12. Hila. f. Mat. cano. 10. Amb. n. officio. 2. Gre. 1. mo. 38. & 5. mo. 3. & 11. mo. 25. & 21. mo. 4. Beda. f. Pro. 44. Gre. ſi. Reg. 12. & 27. mo. 24. Arno. f. p. 106. Gre. ſi. Reg. 13. & 16. mo. 30. Beda. f. Pro. 2. Philo. de agricultu. Gre. ſi. Reg. 6.

ſemita dicitur fides. Iob. 28. a. Via quoq; domini impolluta eſt recta fides, quam illi præpara- mus, vt veniat ad nos. p. 17. Et via, à qua erravit ouis, eſt fides & iuſtitia, & virtutes. Luc. 15. a. Via virtutis dicitur patientia. p. 101. Reſpondit ei in via virtutis ſuæ. Itinere autem incepto ambulare dicit perſeuerantiam, & profectum. Gen. 32. a. Via quoq; planæ ſunt virtutes. Iſa. 40. b. In hac via abſcondunt ſuperbi laqueum, quando dæmones faciunt homines ſuperbire de virtutibus. p. 141.

Via domini aliquādo dicuntur angeli præſidēs eccleſijs. Mic. 4. a. Docebit nos devijs ſuis. Via Dei aliquando dici poteſt reſurrectio corporum: quæ & via vitæ dicitur. p. 15. 17.

Via regia dici poteſt ſancta Dei eccleſia: quæ eſt iter veritatis. Eſt etiam via regia, quan- do quis recte ſentit de Chriſto, non aſcribens, quæ deitatis ſunt, humanitati, neque e diuerſo. Num. 21. c. Via etiam regia eſt, quum quiſ ex libero animi inſtituto eſt iuſtus: & quæ inter defectum & nimietatem tramitem tenet medium. Quod in ternione medium eſt, principia- tum habet, vtrinque contigua coaptans, vinculo inſolubili latera ſibi tanquam regi adharen- tia, ipſumq; ſtipantia. Et callis iuſti rectus ad ambulandum, eſt imitatio operum Chriſti recta, quæ etiam eſt via regia. Iſa. 26. b. 45. c. Pro. 2. a.

Via aliquando ſumitur pro homine: vt quum dicitur Iob. 38. c. In qua via habitat lux. San- cti quoq; dicuntur viæ, qui poſſunt monendo alios ad Deum ducere. Pro. 8. a. Iere. 6. d. State ſancti.

Via dicitur aliquando vita præſens, ſecundum quam, quandiu hic viuimus, ſumus viatores. Vita præſens. Tempus huius ſæculi. Temporale imperium. Tribulationes huius vitæ. Gen. 6. b. 42. a. 45. g. 49. c. 2. Reg. 15. a. Luc. 12. g. Hæc eſt via Ephratæ, vbi ſepulta eſt Rachel, quæ habet viatores. Gene. 35. c. 48. b. Et ipſum tempus ſæculi via dicitur. Mat. 22. a. Item tem- porale imperium. p. 157. 79. Thre. 1. d. Et via reſpiciens mare, eſt via tribulationum huius ſæ- culi. Eze. 41. b. Exod. 4. f. 18. b. 33. a. Deut. 6. b. 25. d. Iob. 16. d. p. 124. In hac via bibit Chriſtus de torrente. p. 109. Et via veſtibili templi de foris, deſignat labores huius vitæ. Eze. 46. a. In via dicuntur eſſe, qui nulla præſentium cupiditate tenentur. Luc. 14. e. Semita quoq; anguſtior dicitur via iuſtorum in hoc ſæculo. Gene. 49. c. & f. p. 109. Ori. f. Nu. ho. 19. & f. p. 35. ho. 5. Beda. f. gen. 49.

Via Samuelis deſignare poteſt officium prædicationis. 1. Reg. 8. a. Gen. 45. g. In viam ſuam abiens Anna deſignat eccleſiam venientem ad prædicationem gentium. 1. Reg. 1. c. Via quoq; fit populo Dei per flumē Aegypti, quū prædicatione apoſtolorū ſine impedimēto extenditur ad gentes. Iſa. 11. d. Dicitur quoq; Deus viam feciſſe in mari equis ſuis, quando in mundo aut gen- tilitate dedit locū prædicatoribus. Et ſemite nubium ſunt ſanctæ prædicationis viæ. Iob. 37. c. Semitæ Dei dicuntur aliquando apoſtoli, per quos in Chriſtum credidimus: & ambulamus in ſemitis Dei, quando fidem & opera illorum imitamur. Iſa. 22. a. Mich. 4. a.

Viam poſuit Deus, pcellis ſonantibus. Iob. 28. d. quando prædicatoribus ſuis ad corda homi- num terrore venturi iudicij percuſſa aditū fecit. Sic dedit viam ſonanti tonitruo. Iob. 38. c.

Via trium dierum. Exo. 3. f. 5. a. ſignificare poteſt iuxta Origenem corpus, animā, & ſpiritum. Triplex doctrina. Cōſeſio reſurrectio- nis. Cōſeſio trinitatis. Vel tres partes pœnitentiæ. Vel triplicem doctrinam, rationalem, moralem, & naturalem. Vel ſan- cta, dicta, & cogitata. Vel dicit conſeſionem reſurrectionis, quæ facta eſt in Chriſto tertia die. Vel dicitur, vt longius recedamus à terminis impetatis. Et via trium dierum Niniue eſt cōſe- ſio trinitatis in mundo: via vero vnius diei, conſeſio vnitatis. Ionæ. 3. a.

Via meridiana templi deſignat viam cœleſtem, in qua lux pleniffima eſt. Eze. 40. g. Via etiā deſerti dicitur tranquillitas & ſecuritas à tentationibus. Exo. 13. d. Et via pacis eſt quæ ducit ad Chriſtū, & cœleſtē Hieruſalē. Luc. 1. g. Roma. 3. c. Et via Hieruſalem eſt iter in cœlū. Mat. 21. a.

Vie templi, quæ ſunt introitus templi, ceremonias Iudeorū ſignificare poſſunt. Eze. 44. b. Via ſæpe ſignificat opera. Gē. 6. b. Omnis quippe caro corruerat viam ſuā. p. 136. 38. 118. Iere. 7. a. 10. d. Hoſe. 12. a. Agge. 1. a. Et via ppria deſerenda ſunt opera mala. Iſa. 55. b. Viæ ſion ſunt exteriores animæ actiones. Thre. 1. b. Et via gentiū, opera gentiū. Mat. 10. a. Zach. 1. b. Via autē iuſtorū, ſuper quas ſunt oculi, ſunt eorum opera, & affectus. Iere. 6. d. Et ipſa conuerſatio uia dicitur. Gen. 33. c. 38. d. 42. a. Iob. 3. d. 6. c. 13. c. d. 17. b. 19. a. 22. d. 23. c. 30. b. 31. a. In hac via ſu- perbi abſcondunt laqueum, quādo noſtris inſidiantur operibus. p. 141. Dicuntur etiā ſemitæ, præcipuè, quæ ſunt virtutis & æquitatis: quia in principio ſunt anguſtæ. Pro. 4. b. Via nō recta, ſed bona eſt via ſeu cōuerſatio imperfectorū: via vero bona & recta, eſt cōſiliorū euāgelicorū. 1. Reg. 12. d. Perfecti enim dñr, qui ſeruāt cōſilia euāgelica. Mat. 19. c. Si vis perfectus eſſe, vade, & vède oīa, quæ habes. Semitæ nubii ſunt opera perfecta prædicatorū, cōſilia euāgelica, & an- guſtā viā ſeruantiū. Iob. 37. c. Pro. 31. d. Cōſiderauit ſemitas domus ſuæ. Via ciuitatis ſunt exem- pla bonorū. p. 106. Via autē termini eſt cōſumatio operis, vel ſtudiū bonæ operatiōis. 1. reg. 13. d. iuxta hoc iter aduerſarij ſcādalu ponūt. p. 139. Via vinearū ſunt exēpla ſanctorū in eccleſia. Iob. 24. c. Hæ ſunt calles iuſtorū. Pro. 2. d. Via in qua eſt ſerpens, deſignat opera intemperantiæ & voluptatis. Via autē, in qua eſt ſerpens bonus, quæ eſt recta, eſt temperantia.

Via aliquādo deſignat intētionē & itinere vno gradientes vaccæ. 1. Reg. 6. c. deſignat ſimpli- citatē intētionis, quæ laudanda eſt: ſicut eſt diuerſo duplicitas vituperatur. Eccl. 1. 2. c. Væ pētōri- terram

ALLEGORIARVM 662

terram, ingrediti duabus vijs. Et Matt. 6. c. Si oculus tuus fuerit ſimplex, totū corpus tuum lucidum erit. Et pſal. 44. Omnis gloria ſponſæ ponitur abintus. Semitæ, quas cognoscit do- minus ſunt intentiones, quas homines ignorant. p. 141.

Via diuerſæ ſunt varia dogmata philoſophorum, aut ſectæ gentiliū: & etiam ipſa gentilitas: & errores hæreticorum: vnde vocantur ad nuptias. Matt. 22. a. Luc. 14. e. Gre. ho. 36. Ori. f. Mar. ho. 20. Aug. 1. q. in enā 31. & 2. cōtra Gaudētū. 17. Amb. de Salomo. 49.

Via nauis in medio mari, eſt pgreſſus eccleſiæ inter tribulationes. Pro. 30. c. Et via cōſilii eſt afflictio temporalis, qua tranſitur ad cœlum. 1. Reg. 6. b. vnde Matt. 7. b. Arcta eſt via, quæ ducit ad vitam. Et Luce. 24. d. Nonne oportuit Chriſtum pati, & ita intrare in gloria ſua? Acto. 14. b. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnū Dei. Hæ viæ in initio cōuerſationis dñr viæ durę. p. 16. 99. 118. Semita quoq; eſt anguſtia, quæ fit p poteſtatē premētis. Gen. 49. c. Via Ephraim eſt bona cogitatio in corde: & via Bethoron, bona verba in lingua. 1. Reg. 13. d. Semita etiā, quia anguſtior eſt via, ipſas cogitationes deſignare poteſt. Iob. 13. d. Et ſemite auari ſūt ſubtiles eius cogitationes, quibus ſedulo inquirunt qualiter pecunias augere poſſit. Pro. 1. b. 31. d. Semita dicitur deſiderium ſeu appetitus alicuius rei, ad quā homo inclinatur: & ipſi morēs. Ibi autē diabolus decipulam ponit, vbi eſſe ſemitam mentis cōſpicit: quia illic periculum de- ceptionis inſerit, vbi viam eſſe inuenit propinque cogitationis. Iob. 18. b.

Itinere quo venerat, dicitur reuerſus Abraham. Gen. 13. a. vt deſignetur bonos virtute moue- ri, vt profint alijs: & per eandem ad Deum redire. Vel deſignat incipiendum eſſe ab oratione, & in eadem opus finiendum.

Via aquilæ in cœlo eſt ſubtilitas inimici, quæ circa cœleſtium virorū corda volitat. Via colu- bri ſupra petra eſt aſtutia hoſtis venenati, qui inſidiari nō deſinit ijs, quos in petra fidei funda- tos eſſe cōſpicit. Via nauis in medio mari eſt via iniquitatis, quæ per amaras ſæculi huius vndas immūdorū ſpirituū flatibus agitataſ incedit. Via viri in adoleſcētia eſt, q facile mutat. Pro. 39. c. Via pſalm ſignificat peccata: quæ via malorum & peccatorum dicitur. Et via ſur tendens in Aegyptum, eſt declinatio in peccatum. Gene. 16. b. Et via peccatorum eſt lata via, & Iudai- ca opinio eorum, qui nutriti ſunt in lege vel eorum, qui ex gentibus non ſunt ducti pœnitētia. p. 141. Nahum. 2. b. Vel via peccatorum ſunt peccata & vitia, ad quæ inſtinctu naturæ propen- ſi ſumus. Et viæ propriæ ſunt ipſa peccata, quæ homo ſua ſpōte operatur. p. 145. 48. 54. 118. 138. 145. Secus hanc viam ſunt negligētes, & otioſi, & non intelligentes verbū Dei in quibus ver- bum Dei cōculcatur. Mat. 13. a. Luc. 8. a. Pro. 4. c. Sapi. 5. b. Huius viæ ductor, eſt diabolus: qui ducit in viā Aegypti, & in mundana opera. Via vniuſcujuſq; in quam declinant ſiue ad dextrā, ſiue ad ſiniſtram, ſunt errores & peccata: quæ & viæ nō bonæ dicuntur. Iſa. 10. f. 53. b. 57. b. 59. b. 65. a. Iere. 2. d. 3. a. 15. b. 16. d. Thre. 4. a. Eze. 36. d. In his vijs eſt vox ploratus, quū peccatores re- ſipiſcunt. Iere. 3. g. Via Aegypti & Berſabee eſt cultus idolorū & errorū. Amos. 4. c. 8. d. Et iter nō tritum eſt iter peccatorū: quia non eſt via regia. Iere. 18. c. Dicitur etiā via mala, & via ſene- broſa. Pro. 2. b. Et ſemitæ malorū dicuntur incuruatæ, & inuolutæ. Iob. 6. c. 8. c. 30. b. Iſa. 59. b. Iter quoq; platearum eſt via lata peccatorum, quæ ducit ad inferos. Thre. 4. d. Et ipſe mundus. Semita ſæculorum dicitur ſuperbia. Iob. 22. c. Ab hac ſemita eſt nobis declinandum. Iſa. 51. c. 59. b. Iere. 18. c. Semitæ autem Dodanum deſignāt viam condemnationis. Iſa. 21. d.

Iter mendacijs eſt in doctoribus eccleſiæ, quum ſuo exemplo faciunt, vt alij iudicent malum bonum, & bonum malum. Iere. 23. c. Lyra. f. Iere. 23.

Via iniquitatis dicitur diabolus, aut etiam occaſiones peccati. p. 148. Et via deſerti ſunt variæ occaſiones tentandi. Iere. 12. c. Via quoq; terræ Philiſtini. Exo. 13. d. deſignat grauiores tentationes occurrentes in principio conuerſionis.

Via alia dicitur mutatio vitæ prioris in meliorem. Matth. 2. b. Per aliam viam reuerſi ſunt in regionem ſuam.

Viam longiſſimam dicit meretrix abiſſe virum ſuum. Pro. 7. c. quia vacantes voluptatibus putant ſe longe eſſe à lege Dei, & ab eius punitione.

Semita interdum dicitur via, qua volumus euadere flagella. Iob. 19. a. Semitam meam cir- cūſepſit & tranſire non poſſum. Hoſe. 2. b. Semitas ſuas non inueniet.

Quaſi per viam tranſire dicuntur dæmones, per animā vitijs ſubiectā tranſeuntes. Iſa. 51. g. Et latrones, hoc eſt, dæmones viā ſibi in afflictorum cordibus faciunt, quando inter aduerſa, quæ exteriori tolerantur, cogitationes quoq; prauas immittere non deſiſtunt. Iob. 19. b.

Semita poſt Leuiathan lucet. Iob. 41. d. quia quorum corda diabolus penetrat, eorū opera prodigijs illuſtrat: vt nimirum tanto altius eorum mentes in erroris tenebris teneat, quanto per eos foris quaſi potentius lucem de miraculis oſtentat.

Semita aliquando dicitur veſtigium. Iob. 30. b. Oppreſſerunt quaſi fluctibus ſemitis ſuis. Semitæ maris dicuntur occulta huius mundi, quæ perambulant piſces maris, hoc eſt, curio- ſi. p. 148.

Semitæ Theman dicipoſſunt diſſolutæ affectiones rerum terrenarum. Iob. 6. c. Aug. f. p. 8. Gre. 7. mor. 17.

Gre. 7. mor. 17. Itinera Saba dici possunt actiones, quibus homo se rursus implicat in his, quæ dereliquit: vt quando per affectum cognationis redit aliquis ad temporalia, quæ reliquerat. *Iob. 67.* **Actiones temporales**

Gre. 15. mor. 13. Viam fecit Deus semitæ iræ suæ, psal. 77. quia via latior est, quam semita: & semitæ iræ suæ viam facere est iræ causas districte iudicando dilatare: vt qui illuminati recte agere noluerunt, inultè cæcari adhuc faciant, vnde amplius puniti mereantur. **Gravior iræ Dei causa.**

Hiero. f. Iere. 14. Viator declinans ad manendum fuit Christus in terrâ. *Iere. 14. d.* Nam à summo cœlo fuit egressio eius, & cucurrit viam vt gigas, & occurfus eius vsq; ad summum cœli. psal. 18. **Christus.**

Hiero. f. Eze. 39. Gre. 15. mor. 17. Viatores sunt, qui seculum istud tanquam peregrini pertranscunt, qui præsentem vitæ viam sibi esse, & non patriam attendunt: qui in dilectione prætereuntis seculi cor figere despiciunt: qui non remanere in transeuntibus, sed ad æterna peruenire concupiscunt. *Eze. 39. c. Iob. 21. d.* Viatores Ismaelitæ designat gentiles ad fidem venientes. *Gene. 37. c.* **Peregrini in hac vita.**

Vaticum. **Gentiles.**

Glo. ord. f. Deut. 25. Vaticum dicitur, quicquid iter agendi causa necessarium est, siue cibus sit, siue pecunia ad victum expendenda. *Deu. 15. c. Iosu. 9. a.* Potest autem vaticum designare opera ad futuram vitam necessaria. **Opera bona.**

Vibrare.

Basi. & Aug. f. ps. 7. Vibrare est mouere, & quasi vi agitare: vt vibrare gladium vel hastam. **Vindicta Dei;**

Hiero. f. Iob. 39. Gre. 31. mor. 15. Vibrare dicitur gladius & clypeus super equum. *Iob. 39. c.* quando hæretici in suis mendacijs vtuntur ornato sermone: vel quando graues exercentur persequutiones ab infidelibus contra prædicatores. Et vibrat clypeus, quando persecutor saeuens, postquam prædicatoris corpus supplicio percussit, auditorum cor quasi clypeo verbis suæ disputationis munit. **Ornantes heretici errores. Persequentes prædicatores.**

Gre. 34. mor. 6. Vibrare dicitur hasta contra Leuiathan. *Iob. 41. d.* quando Deus in diaboli interitu districte minatur sententiam. Hastam quippe vibrare est, æternam mortem ex districte animaduersione præparare. **Præparata sententia contra diabolum.**

Vice, Vicissitudo, Vicarius.

Vicissitudo est alternatio & mutatio, que per vices fit: vnde & vicarium est, quod pro altero quasi æquale redditur.

Vicia.

Glo. ord. f. Ista. 28. Vicia est genus grani seu leguminis, cuius herba capreolos habet vt vitis. Eius semen parum differt à lente. *Eze. 4. c. Ista. 28. g.* vbi septuaginta dicitur Far. Potest referri ad minores & simplices in ecclesia, sicut & Gith. **Minores in ecclesia.**

Vicinus, Finitimus.

Glo. inter. f. Iere. 23. Vicini dicuntur, qui eundem colunt locum, & quorum domus parum à se inuicem distat. Non dicitur Deus è vicino: quasi sola vicina aut præsentia nouerit: sed eius cognitio ad remotissima quæq; extenditur. *Iere. 23. d.*

Gre. ho. 34. Vicini Dei dicuntur appropinquates illi meritis & gratia. *Ista. 33. b.* Et angeli sunt vicini Christi, quos conuocat ad congratulandum super oue inuenta. *Luc. 15. a.* **Existetes in gratia Angeli.**

Rup. 1. f. Exo. 7. & 1. f. Deut. 7. Vicini fidelium erant gentiles. *Exo. 12. a. psal. 79.* Ab his petit vidua vasa vacua implenda oleo gratiæ. *4. Reg. 4. a.* Item sancti: quos assumimus in sacrificio, quum dicimus: Communicantes & memoriam venerantes, &c. Et vicinior ciuitas loco cadaueris, est gentilitas credens scripturis prænunciatis mortem Christi. *Deut. 21. a.* **Gentiles; Sancti.**

Hiero. f. Iere. 6. Vicini Iudæorum erant fideles ex gentibus: vel sunt, qui sequuntur cum Iudæis occidentem literam. *Ista. 33. d. Iere. 6. e.* **Fideles ex gentibus Sequentes literam cum Iudæis.**

Amb. 2. de fide, 5. Aug. f. ps. 90. Vicini Christi dicuntur Iudæi & gentiles, qui non ei adhærebant, nec in eadem domo exstebant. Vicini etiam sunt mali Christiani, quibus fit opprobrium Christus: vel sunt, qui volebant fidem accipere, sed malorum Christianorum scandalo retrahuntur. *psal. 30. 88.* **Iudæi & gentiles. Mali Christiani.**

Hiero. f. Iere. 12. Vicini ecclesiæ pessimi sunt hæretici: qui non sunt in ecclesia, sed iuxta ecclesiam: in aliquibus concordantes, in aliquibus dissidentes. *Iere. 12. d.* **Hæretici.**

Ori. f. Eze. ho. 7. Hiero. 1. Eze. 16. Arno. f. ps. 78. Vicini Hierusalem erant Aegyptij: quia eorum imitabantur vitia Iudæi. Vel sunt demones vicini naturæ humanæ: quia vtique intellectuales. *Ezech. 16. c.* Vicini quoq; dicitur demones, qui nunquam à nobis recedunt, vt tentent. *psal. 78.* **Dæmones.**

Glo. inter. f. Exo. 3. Vicina, à qua postulat vasa. *Exo. 3. g. 11. a.* designat scientiã verorũ, quæ apud gentes habet. **Scientia naturalis.**

Aug. f. ps. 78. Gre. 1. Reg. 4. Vicina caro dicitur de carne, quæ animæ copulata est, tanquam illi vicina. *Leui. 13. c. e.* Vicini nri dnr mali: quia in hoc mudo pmitti sunt bonis, donec in iudicio fiat separatio. *ps. 78. 79.* Vicina partui vxor Phinees. *1. Reg. 4. d.* designabat plebem Iudaicam cogitantem effundere malitiam, quam in Christianos conceperat. **Caro; Mali. Plebs iudaica;**

Vicinitas

Tentationes recenter conuerforum. Vicinitas terræ Philistijm designat tentationes orientes in initio conuerfionis. *Exo. 13. d.* Finitimi Tyri dicuntur ædificasse Tyrum: vt non ipsa superbiat, quasi se ipsam ædificauerit: sed dicatur ei: Quid habes quod non accepisti? *Eze. 27. a.* **Glo. ord. f. Exo. 13. Glo. int. f. Eze. 27.**

Victima, uide Sacrificare.

Victus.

Victus est omne illud, quo viuimus: cui allegorias potes querere in verbis, cibis, & comedere.

Vicus, Viculus.

Vicus est pars vrbs, qui ex multiplicatis domibus fit: estq; angustior platea. Constat autem vrbs ex pluribus vicis, tanq; ex membris.

Vici ciuitatis sunt spirituales viri in ecclesia: qui dum ad cœlestia toto corde gradiuntur, angustam viam tenent, qua ad vitam perducantur. In his quarit sponsa sponsum, quando in eis quarit, quod imitetur. Cant. 1. 4. **Gre. f. canti. 3.**

Videre, Cernere, Præuidere.

Videre est actus potentia visus per organum oculorum: qui potissimum cognitioni deseruiunt: & in hoc visus cæteris supereminet sensibus: quorum actibus, quatenus cognitioni deseruiunt videre attribuitur: & quum aliquid mente percipimus, videre illud dicimur: sicut & ipsa mens oculus dicitur. Itaq; videre interdum est audire. *Exo. 20. c.* Cunctus autem populus videbat voces. Cauere. *4. Reg. 6. g.* Videte quum venerit nuntius. Cognoscere. *Gen. 2. c.* Adduxit ea ad Adam, vt videret, quid vocaret ea. Laudare. *Matth. 6. a. 23. a.* vt videantur ab hominibus. Comparare. *2. Reg. 14. f.* Faciem regis non vidit. Confirmare. *Iere. 11. d.* videam vltionem tuam ex eis. Considerare. *Gene. 20. c.* Quid vidisti, vt hoc feceres? Contemplari. *Gene. 11. a.* Vt videret ciuitatem & turrim. Eligere. *Matt. 4. c.* vidit duos fratres Simonem qui vocatur Petrus. Experiri. *Ge. 8. b.* Vt videret si iam cessassent aquæ. Explorare. *Gene. 37. c.* Vade & vide, si cuncta prospera sint. Illustrari. *4. Reg. 6. c.* Aperi oculos pueri huius, vt videat. Imaginari. *Gene. 28. c.* Viditq; in somnis scalam. Iudicare. *Gen. 1. b.* Vidit Deus quod esset bonũ. Persuadere. *Deut. 12. b.* Singuli quod rectum sibi videtur. Pugnare. *2. Para. 25. a.* Videamus nos mutuo. Respicere. *Gene. 9. d.* Patris virilia non viderunt.

Approbatio Dei. Videre in Deo idem est, quod approbare: vt quum dicitur vidisse cuncta quæ fecerat, & erant valde bona. *Gen. 1. d.* Plus est autem quod probatur aspectu, quæ quod sermone laudatur. Suo autem vtitur Deo testimonio, non alieno suffragio: quæ probat Deus videt: & quæ videt probat. Proprijs autem sermonibus naturam lucis exprimit: quæ videndo complacet, quoniam ipsa videndi officium subministrat. Vidit etiam Noe iustum: quo iudicio ipse non fallitur, quum homines pascim falluntur. *Gene. 7. a. Iere. 12. a.* **Amb. 1. Exae. 9. & d. Noe. 11. Hie. f. Iere. 12. Euch. form. sp. 1. a. 1.**

Acceptans Deus opera Christi. Videt Deus vias Christi, vt opera redemptionis per eum facta acceptet. *Isa. 57. d.* Præuidit etiam omnes vias Christi, quando omnia prædixit, quæ ad eum spectabant. Et viderunt oculi eius imperfectum illum, hoc est, humanitatem. Vel oculi alicuius vident imperfectum Dei, hoc est, eius deitatem, quam tamen non comprehendunt. *ps. 138.* **Hie. f. Ista. 57. Hila. f. ps. 138.**

Facies Dei videre. Videre etiam dicitur Deus, quando facit nos videre: & videt, quæ fecerat bona, aut valde bona: quando facit, vt nos spiritu eius videamus. Qui enim produxit cœlum, & priusq; formaret, sciebat formandi cœli pulchritudinem, loquitur eo modo, quo nos homines imbecillitate circundati intelligere possumus. *Gene. 1. d. ps. 58. 138. Iob. 28.* **Ori. f. gene. ho. 8. Aug. 13. conf. 31. & f. ps. 58. Euch. form. sp. 1. a. 1. Chryl. f. gene. ho. 4.**

Examians Deus. Videre præterea dicitur Deus, quum examinat. *Gen. 11. a.* Descendit autem dominus, vt videret ciuitatem & turrem. *ps. 32.* Vidit omnes filios hominum. Sic videbit Deus discumbentes, quando in iudicio omnes examinat. *Matt. 22. a. Ista. 59. d.* Et vidit Iesus sicum, eam videlicet iudicaturus. *Matth. 21. b.* Et videt poma conuallium, quando per superiores examinat inferiores. *Canticor. 6. d.* **Basi. f. ps. 32. Hila. f. Matth. cano. 22. & 9. de trinita. Hie. f. Ista. 59.**

Auxilium Dei. Misericordia Dei. Videre quoq; dicitur Deus eos, quibus præstat auxilium, & quorum miseretur. *Gene. 16. d.* *22. c. Exo. 3. a. ps. 79.* Et videre dicitur, quando adiuuare decernit. *Eze. 16. a.* Et vidit opera Niuiitarũ penitentium, vt eorum miseretur. *Ionæ. 3. d.* Et vidit Iesus turbas per misericordiam. *Matt. 14. b. ps. 58.* Et vidit pater à longè filium prodigium. *Luc. 15. d.* quia ante opera digna penitentia præuenit peccatorem suo auxilio. *Ista. 63. d. Zacha. 9. b.* Sic vidit Christus Nathanael, quando miseris est generis humani. *Ioan. 1. g. 11. c.* Et visus hominis est misericordia redemptoris. *Iob. 7. b.* **Ori. f. Mat. cap. 14. Hila. f. ps. 58. Hiero. epist. beatif. Rup. f. Zach. 9. Aug. f. ps. 31. & f. Ioan. an. trac. 49. Gre. 8. mor. 13.**

Reprobatio Dei. Videre rursus dicitur Deus, quando reprobat. *Gene. 11. a. 18. c.* Et dicit videre peccata, quando certam decernit vindictam, quam reprobi nequeant euadere. *Iere. 7. b. Ista. 57. d. 59. a.* Itaq; non videt malum Deus, vt probet: videt vero, vt iudicet. Et quasi non videt dicitur Deus, quando dissimulat punitionem peccatorum. *Ista. 57. c. Iob. 11. c.* **Hie. f. Ista. 57. Folgeu. ad Traff. 1. Euch. form. sp. 1. a. 1.**

Electio Dei. Vidit oculus Dei omne preciosum, quando ante conspectum eius est adimpletio, siue effectus suæ volun **Hie. f. Iob. 28.**

SYLVIA

Gre. 18. mor. 23. 11
Cyril. 6. f. Ioan. 13.
Hic. f. Hic. 9.
Amb. de Ioseph. 10.
Cyril. 3. f. Ioan. 11.

quae voluntatis, collatis ecclesiae immensis beneficijs. Iob. 28. b. **Vidit etiam omne preciosum,** quando elegit humiles. Sic vidit Nathanaëlem sub ficu; hoc est, sub vmbra legis; unde eum elegit. Ioan. 1. g. Et vidit cæcum à natiuitate. Ioan. 9. a. Vidit etiam Deus patres Israel, vt prima poma in cacumine ficus, quado elegit patriarchas & apostolos. Hof. 9. c. Et videns Ioseph Beniamin. Gene. 43. f. est Christus eligens & conuertens Paulum: videns quoq; Iesus maximã multitudinem venientem ad se. Ioan. 6. a. Designat prædeterminationem & vocationem saluandorum.

Rup. 4. f. Mar.
Hic. f. Iere. 11.

Vidisse dicitur Iesus turbas. Mat. 5. a. quando expertus est miserias huius vitæ. **Videre vltionem volebat** Christus de persecutoribus, non de ijs, qui cõuertendi erant ad penitentiam: sed qui perseueraturi erant in nequitia. Iere. 11. d.

Videns Isaac cæmcelos venientes cum Rebecca, designat Christum recipientem gentiles ad fidem. Gene. 24. g.

Philo. de migra A-
brah.

Videre aliquando sumitur generaliter, vt includat etiam cognitionem aliorum sensuum: vt quum populus dicitur vidisse voces. Exo. 20. c. vbi designat, diuina præcepta intellectu potius videri, q; audiri.

Diony. coelest. Hic
11. r. 11.
Ori. f. Iere. ho. 14.

Vifus in sanctis angelis, clarissimam signat aciem, qua diuinis hauriendis luminibus inhiant: simpliciq; præterea illam, & liquidam, nihilq; obliuantem, sed in motu celeritate constantem, puraq; & patulam suscipiendis absq; perturbatione vlla diuine claritatis fulgoribus qualitate: videre autem dicuntur aquæ Deum, hoc est, angeli præpositi aquis. ps. 76.

Itych. f. Leui. 16.
Greg. 14. mora. 33. &
24. mor. 6.
Gre. Nyffe. de Bea-
titudinibus.

Videre faciem Dei est eius diuinitatem intueri: quod erit videre Deum in iubilo. Iob. 33. d. Videre autem facie ad faciem, licet sit clarum eius habere cognitionem, tamen aliquado est videre eum per aliquam speciem; quæ plurimum mentem eleuet. Gen. 32. g. Exo. 33. c. Videt autem Deum in carne, qui videt eum resuscitatus. Iob. 19. b. Videre in vsu scripturæ idem significat, quod habere: quemadmodum, illud, videas bona Hierusalem. Et, Tollatur impius, ne videat gloriam domini.

Gre. 27. mor. 2
Arno. f. ps. 106.

Vident omnes homines Deum. Iob. 36. d. quia omnis homo eò ipso, quo rationalis est conditus, debet ex ratione colligere, eum qui se condidit Deum esse. Quem nimirum iam videre, est dominationem illius ratiocinando conspiceret. Et vident opera domini in profundo, qui se creta eius mirabilia cognoscunt. ps. 106.

Gre. 9. mor. 11.

Non videt homo Deum si venerit: nec intelligit, si abierit: quia postq; semel sponte oculos perdidit, incertus est de tentatione, vtrum probet, an trucidet: & de donis vtrum hic desertos remuerent, an in via nutriant, vt ad patriam perducant. Iob. 9. b. 23. b.

Cyril. 6. f. Ioan. 11.
Ity. f. Leui. 16.
Aug. 9. in Exo. 154.
Et epist. 112. & f. ps.
138.

Vidit Abraham diem Christi. Ioan. 8. g. hoc est, vel incarnationem Christi, iurante seruo sub eius femore: vel passionem in immolatione Isaac: vel trinitatem, quado tres vidit & vnum adorauit. Videns autem Abraham post tergum arietem. Gen. 22. c. indicauit præcognitionem futuræ passionis Christi. Et videns Moses posteriora Dei, designauit cognitionem humanitatis Christi in vitimis temporibus: vel Iudæos credentes post passionem Christi: vel credituros in Christum in postremo tempore. Exo. 33. d. Et videns Balaam visionem omnipotentis. Num. 24. a. designat vlt reuelationem & conuersionem Iudæorum in fine mundi futuram. Videre autem dicuntur Ioseph ante mortem, qui fidem Christi in hac vita amplectuntur. Gen. 45. g. 46. d. Nō viderunt autem bonum dies antiquorum patrum. Iob. 9. d. quia non viderunt Christum incarnatum: quem desi derabant videre. Visiones etiam Iacob designabant præuisam incarnationem Christi ab ipso. Gene. 28. c. 32. g. Videntibus filijs Israel, iniit Deus pactum cum eis. Exo. 34. b. potest dici de incarnatione, quando filius Dei visibilis apparuit.

Tertul. de trinita.
Hic. f. Mich. 7.

Videns Rebecca Isaac designat cognitionem, quæ accipitur de Christo. Gene. 24. g. Videre quoq; Christum incarnatum, est videre Deum facie ad faciem. Gen. 32. g. Videre quoq; faciem Ioseph, est videre Christum. Gene. 43. a. Et videt iustitiam Dei, qui videt Christum. Cernens populus opus Dei terribile, designat cognitionem passionis Christi pro peccatis nostris illatæ: vel cognitionem terribilis vindictæ, quam exercet Deus in malos. Exo. 34. b. Videt virtutem & gloriam Dei, qui videt Christum. ps. 62. Et videt lumen in lumine, qui in filio videt patrem. ps. 35. Et vidit regem Salomonem in diademate, & c. qui Christi contemplatur humanitatem. Cât. 3. d. Et videt cælos apertos, qui vera confitetur de Christo. Acto. 7. g. Et vident oculi præcepto rem, hoc est, Christum in carne, vel Deum in mente. Isai. 30. c. 32. a. Et videt ingressus Dei, qui cognoscit Deum in homine: vel Christum ascendentem in cælum. ps. 67. Et vident pauperes, hoc est, apostoli, quæ de Christo erant. ps. 68. Et videt cæcus, quum gentiles cognoscunt Deum in Christo. Mat. 12. b. Et vident vniuersi credentes columnam, hoc est, Christum. Exo. 33. b.

Hila. f. ps. 62.
Amb. ex hor. ad vir-
gi. & de instit. vir-
ti. 16. & 3. de fide. 1.
Tertul. aduer. marci.

Vifio manifesta dicitur esse, quum sit reuelatio amatæ veritatis. Vifio vero non manifesta, designat cæcitate Iudæorum. 1. Reg. 3. a. Videt visionem magnam, qui videt secreta Dei: qui & magnalia Dei videre dicitur. Exo. 3. a. 14. d. 19. a. 20. d. 24. c.

Arno. f. ps. 67. & f.
Hilari. f. ps. 67. & f.
Matt. cano. 11.

Vidit Iesus turbas, hoc est, gentiles, quum venient ad fidem: Videtur autem gloria domini in Hierusalem, hoc est, in ecclesia: vbi videtur iustus, nempe Christus. Isai. 35. a. 60. a. 62. a. **Videte aut nō valens Zachæus Iesum,** designat gentiles, qui ex hoc, q; terrenis adhærebāt, Christum

Gre. 1. 1. reg. 3.

Vidit Iesus turbas, hoc est, gentiles, quum venient ad fidem: Videtur autem gloria domini in Hierusalem, hoc est, in ecclesia: vbi videtur iustus, nempe Christus. Isai. 35. a. 60. a. 62. a. **Videte aut nō valens Zachæus Iesum,** designat gentiles, qui ex hoc, q; terrenis adhærebāt, Christum

Amb. f. luc. 19.
Hiero. f. Isai. 9. & f.
Iob. 33.

Videte aut nō valens Zachæus Iesum, designat gentiles, qui ex hoc, q; terrenis adhærebāt, Christum

Videntes apostoli
Christum.
Vifio beatifica.

Christum videre non valebant. Lucæ. 19. a. Videbunt autem oculo ad oculum, vel apostoli ipsi Christum: vel in gloria omnnes beati facie ad faciem: & omnes fines terræ salutare Dei. Isai. 52. c. Et videt Christum in Galilæa, qui videt Deum in cœlesti gloria visionem beatificam: vel qui videt Deum in gentibus conuersis. Matt. 28. b. Videbunt autem omnes in iudicio gloria Christi: non vt omnes sint beati: sed maiestatem Christi quem cõpuxerunt, videbunt mali ad maiorem condemnationem. Isai. 66. f. Videt populus lucem magnam, quum credendo videt Christum. Isai. 9. a. Videntes magi stellam, sunt cognoscentes Christum, aut veritatem. Matt. 2. a. ps. 47. Non videt autem lucem, nec bonum, qui redemptoris mysteria non cognoscit. Iob. 3. b. 9. c. Videt autem lumen in lumine, qui in filio videt spiritum sanctum. ps. 35. videre etiam dicitur aquæ Deum, quando populi ipsum cognoscunt. Videre dicitur mane gloriam domini, qui Christi videt resurrectionem: vel in fœlicitate. Exo. 16. b. ps. 5. Et videtur Deus in Sio, hoc est, in ecclesia, vel in terra viuentium. ps. 83. Isai. 38. b. Vident bona Hierusalem, qui sunt in cœlesti patria: & vident dies bonos acquirentes vitam æternam. ps. 33. 127. Iob. 7. b.

Iudæi nolentes cog
noscere Christum.

Videntes fratres Ioseph ipsum Ioseph a longè. Gene. 37. d. Designant Iudæos nolentes agnoscere Christum. Non videntes solem supercadente igne fuerunt Iudæi, qui igne inuidiæ accenssi, non cognouerunt Christum. ps. 57. Idem dicitur de non videtibus veritatem. Non vidit etiã lucem, quam expectabat Iudæa, nec ortum surgentis auroræ. Iob. 3. b.

Contemplatio.

Vifiones Iacob in somnis. Gene. 28. c. 32. g. designant contemplationem: quæ per quietem ad tumultibus seculi habetur. Iosuf. 5. d. Et videre absolute est contẽplando cognoscere. ps. 44. 45. Et videns est, qui interna contẽplatur: quæ mens carnalium non attendit: videns etiam est is, cui remota & absentia sunt præsentia: quæ ratione prophetæ videntes dicebantur. 1. Reg. 9. b. Videt dominum super folium excelsum, qui in sublimem gradum contẽplationis eleuatur. Isai. 6. a. Et vident filium hominis venientem in regno suo, qui possunt cum eo in montem excelsum ascendere per contemplationem. Matt. 16. d. Luc. 21. a. Vifio nocturna est contemplatio & cognitio Dei, quæ in hac vita habetur, quæ semper est cum obscuritate, licet sit in quiete à tumultibus. Iob. 33. b. Et videre dicuntur in foraminibus, qui habent lumen scientiæ, sed obscure: vel vident per oculos, qui sunt velut foramina. Eccl. 12. d. Et videt ecclesia, quum contẽplatur conuersionem gentium. Isai. 60. a. Et videre oculis est attentè & diligenter considerare, vel verba Dei, vel eius creaturas. Eze. 44. b. Videtes quoq; dicunt doctores ecclesiæ: quos videntes fabri cat Deus. Exo. 4. c. Isai. 30. b. 32. a. Videns somnus Nabuchodonosor, contemplationis actum designat: & videt statuam, quum contẽplatur conditionem vitæ humanæ. Dani. 2. a. Videt cœlos Dei, qui sacras scripturas contẽplatur, & agnoscit. ps. 8. Videns etiam est populus christi nus: qui etiam est audiens. Et sapientes dicuntur videntes: vt olim propheta: & videtium locus est ecclesia. Iob. 34. c. Et vifio dicitur reuelatio & pphetia, etiam si fiat auditu. Hofe. 12. c. Ioel. 2. g. Et visiones capitis sunt contemplationes mētis, & illuminatio sensus spūalis. Dan. 2. d. 4. a.

Prophetæ.

Videntes filij Israel cornutam faciem Mosis. Exo. 34. d. sunt videntes splendorem legis: in cuius tamen mysteria non valebant intendere.

Cognitio Dei i hac
vita.

Videntes discipuli Christum ambulantes supra mare. Math. 14. c. sunt incipientes cognoscere auxilium verbi Dei in tentatione.

Cognitio scriptura
rum.
Populus christianus.
Sapientes.
Ecclesia.

Videntes splendorem
legis.

Videre dicuntur de tenebris & caligine. Isai. 29. f. qui ab erroribus ad lucem veritatis sunt cõuerfi: & vident tenebras, occulta mysteria cognoscentes.

Cognoscere auxilium
verbi Dei.

Videns Iacob plauftra & cætera, quæ mittebat Ioseph. Gen. 45. g. designat ex Iudæis eos, qui cognouerunt plenitudinem euangelij.

Conuersio ad lucem
veritatis.

Quasi vifio maris est aspectus rotarum. Eze. 1. d. quia vt in expertis, & corde pauidis tremenda est vifio maris, & desperabilis: expertis autè, & animo constantibus, adeo tolerabilis: vt non dubitent fragili ligno se committere. Qui si flauerit aura placida, velociter, atq; delectabiliter optatam deferuntur in patriam: si autem vêtum sequantur contrarium, & sydera errantia, non perueniunt ad portum: sed in fluctibus res pariter amittunt & vitam. Talis vifio rotarum, siue rotæ quatuor facies habentibus, in certibus & veram fidei virtutem non habentibus, tremèda & inaccessibilis est: istudios autem & bonam spem habentibus, adeo tractabilis, vt non dubitè se nauicule ecclesiæ, & arbori crucis committere, ad transmeandam altitudinem dictorum & sensuum, qui multiplices sunt in lege, & prophetis & psalmis. Tunc si aspirauerit gratia spiritus sancti, ista quasi delectabili nauigio currunt in illam cœlestem patriam: Si autem spiritum erroris, & vanitatem secentur hæreticam, peius in hoc profundo pereunt, q; si paupertatem propriam confictes, nunq; nauigandi sumpsissent audaciam.

Sacra scriptura tra-
ctabilis humilibus.

Videns Iacob filios Ioseph. Gen. 48. b. Indicat præcognitionem, quam habuit de his, qui credituri erant in Christum.

Vnio legis & pph-
etia cum Christo.

Videntes discipuli solum Iesum, post discessum Mosis & Eliæ. Matt. 17. b. designant legem & prophetiam factas esse vnum cum Christo.

Consideratio vindi-
ctæ Dei in malos.

Vident iusti Iudæos eradicatorum. ps. 51. quando considerat iudicia Dei in eo, quod populum tam dilectum ita abiecerit. Et videns Iuda repudium Israel. Ieremias. 3. c. designat christianos considerantes

Aug. 3. de consen-
euange. 25.
Arno. f. ps. 47.
Gre. 9. mor. 22.
Hic. f. Haba. 3.
Arno. f. ps. 5. 83.
Basil. f. ps. 33.

Aug. int. f. gen. 37.
Arno. f. Am. f. ps. 57.
Gre. 4. mor. 15. 16.

Basil. f. ps. 44. 45.
Gre. 1. reg. 9.
Ori. f. Isai. ho. 1. & f.
Math. ho. 3.

Gre. 23. mor. 21.
Hic. f. Eccl. 12. 12. &
f. Isai. 60. & f. Ezech.
44. & ad principia.
Ricar. de. f. victo de
somnia Nabuch. 2.
19. 22. & de securita.
confictiæ.
Aug. f. ps. 8.
Beda. f. Exo. 4.
Philo. de migra A-
brahæ.
Gre. 23. mor. 15.

Glo. ord. f. Exo. 34.

Ori. f. Matt. cap. 14.

Hic. f. Isai. 29.

Glo. int. f. gen. 45.

Rup. f. Eze. 11.

Ori. f. Mat. ho. 3.

Hila. f. ps. 51.
Ori. f. Iere. ho. 14.
Gre. 16. mor. 7.

Hic. f. Ifa. 66. considerantes repudium Iudæorum. Videbunt autem iusti malos condēnatos, & lætabuntur: non nunc, sed in iudicio. Iob. 22. c. Videbunt sancti cadauera præuicatorum, quando cognoscent pœnam damnatorum iustam: & videbunt ad fatietatem: quia fastidiosa erit eorum visio. Ifa. 66. g. Sic viderunt filij Israel, quæ fecit dominus Aegyptijs. Exo. 19. a.

Amb. 2. de pœni. 7. Quum voluit videre Iesus, vbi positus esset Lazarus. Ioann. 11. e. designauit ad ipsum spectatorem, cognoscere & examinare, an peccatum, quod desinebat, sit iam remittendū: & an sit iam peccator ipsi peccato defunctus.

Hic. f. Ifa. 33. Videbunt terram de longe beati, & etiam habentes conuersationem cœlestem. Ifa. 33. c. quia desipient terrena.

Cle. Alex. 4. Strom. Vifionis terra dicitur caluarie locus, vbi Abraham immolaturus erat Isaac filium suum, in typum immolationis Christi. Vidit autem Abraham locum procul: quia Dei regio est captu difficilis. Gene. 22. a.

Gre. f. 1. reg. 3. Non potens Eli pontifex videre lucernam Dei. 1. Reg. 3. a. Designat quum is, qui pastora li dignitate præminet, magna desitate secularis amoris premitur, ad interne claritatis intuitum nulla gratiæ inspiratione subleuatur. Non videre quidem, pœna peccatoris est in hoc seculo ad huc viuētis: non posse autem videre, est impij mortui iam in illo seculo æterna pœna damnati: vnde dicuntur tenebræ exteriores. In hoc ergo seculo non posse videre, magnam denotat obstinationem. Vel designat sacerdotes veteres non valentes videre statum suum, nec cognoscentes lucem scripturæ, an luceat, vel extincta sit: quod tamdiu eis durat, quamdiu est in eis zelus perfidiæ. Non videns elate Iacob designare potest Iudæos non percipientes mysteria legis. Gene. 48. b.

Gre. f. 1. reg. 6. Glo. ord. f. Leui. 13. Videntes quoq; satrapæ Philistinorum sunt prælati considerantes opera subditorum. Videre etiam lepram est sacerdotum, qui debent subditorum peccata discernere. Leui. 13. b. 14. a.

Gre. f. 1. reg. 6. Hic. f. Hofe. 10. Ediuerso videntes Bethsamitæ arcam domini, sunt hæretici indigne discutientes sacramenta Christi vel sacerdotes indigne eucharistiam contrectantes. Item eos qui exteriorem honorum ecclesiasticorum fulgorem appetunt. Et visio inutilis sunt dogmata hæreticorum. Hofe. 10. a. Et visio pseudoprophetarum sunt hæreses. Ierem. 23. c. Threno. 2. e. Dicuntur autem videre vana. Ezechie. 13. a.

Gre. f. 1. reg. 10. 14. Videntes Saulem prophetantem, & admirati. 1. Reg. 10. b. Designant eos, qui agnoscunt splē dentes prædicatione eos, quos prius despectui habebant. Sic admirati sunt splendorem vultus Moisis. Exo. 34. d. Sic etiam dicebant de apostolis. Acto. 2. b. Nonne omnes isti qui loquuntur, Galilæi sunt? Et videntes faciem Ionathæ, sunt audientes prædicatorem, & mentis eius charitatem cognoscentes. 1. Reg. 14. b.

Basil. f. ps. 33. 45. Videre interdum est experiri, aut experimento cognoscere: vt vidit Isachar requiem quod esset bona: vbi designatur experientia contemplatiuorum. Gene. 49. c. ps. 33. 45.

Ori. f. Mat. cap. 14. Videns Petrus ventum validum. Matth. 14. d. Designat cognoscentem impetum tētationis, vnde mouetur ad inuocandum Christum, Et videt paupertatem suam, qui cognoscit se fragile & nihil esse. Thre. 3. a.

Glo. int. f. Exo. 14. Non videre vltra Aegyptios est liberari a tētationibus: & videre eos mortuos, est de victo ria contra dæmones gaudere. Exo. 14. d. quia videlicet princeps huius mundi ciectus est foras.

Hic. f. Ifa. 34. Videre dicuntur cerui facies suas, quum apostoli conferunt inuicem doctrinam per reuclationem acceptam: sicut fecit Paulus. Ifa. 34. b. Iuxta septuaginta.

Glo. ord. f. Gen. 34. Videre interdum est curiositatis: vt voluit videre dina mulieres Sichen. Gene. 34. a. Sic vole bant Iudæi videre signum de cœlo. Mat. 12. c. Et Herodes cupiebat videre Iesum. Luc. 23. b.

Glo. int. f. Exo. 12. Videns angelus percutiens sanguinem agni in superliminari, est recognoscens fidem falsio nis Christi. Exo. 12. d.

Gre. f. 1. reg. 15. Non videntes vltra Moses & Aaron faciem Pharaonis. Exo. 12. d. Designant relinqui obsti natos in sua obstinatione. Non videns etiā Samuel vltra Saulem. 1. Reg. 15. g. designat zelum ha bendum erga impenitentes ac proteruos, ne admittantur ad confortium bonorum.

Glo. int. f. Gen. 21. Videns Agar, aut non videns mortuum puerum, designauit Iudæos, qui putant credentes mortuos. Gene. 21. b.

Glo. int. f. Gen. 34. Videns Sichen Dinam. Gene. 34. a. Typus est diaboli inuenientis locum ad tentandum: & hæretici ad decipiendum. Videre quoq; infirmiora terræ est hæreticorum, qui quærunť ignorā res, quos decipiant. Gene. 42. b.

Gre. f. 1. reg. 11. Videns Saul plorantem populum. 1. Reg. 11. b. Designauit prælatum debere populi afflictionē suam facere, eamq; releuare. Sic vidit Moyses afflictionem fratrum. Exo. 2. b.

Ori. f. Luc. ho. 34. Videntes sacerdos & leuita vulneratum, & non curantes. Luc. 10. e. designant legem & pro phetas ostendere peccata, quæ tamen non tollebant.

Cernens Iacob appropinquantem diem mortis. Genes. 47. g. est præcognoscens cessatio nem legis.

Videns Eli

Inuidia Iudæorum. Videns Eli æmulum suum in templo. 1. Reg. 2. g. Designat Iudæos inuidetes prædicatoribus ecclesiæ, factos ex gentibus. Vel designat malos superbos cognoscentes humiles, quos ipsi despe xerant factos beatos.

Ignorantia Iudæorum & illuminatio gentium erga Christum & legem. Non videre signa est non apparere in prædicatoribus dona spiritus sancti. ps. 77. Gre. f. 1. reg. 10. Videntes, qui non vident, sunt Iudæi habentes legem & prophetas, & non intelligentes, quæ de Christo dicuntur, nec illi credentes. Non videntes vero qui vident, sunt gentiles ignorantia legis & prophetarum habentes, & Christi fidem facile suscipientes. Ioan. 9. g. Ifa. 6. c. 42. d. Iudæi etiam non viderunt, quando venit bonum quia adueniente Christo excæcati sunt. Ieremi. 17. a. Iob. 34. c.

Condemnati. Videre dicitur interitum, qui perit morte æterna. Et non videt lumē, qui mittitur in tenebras exteriores. ps. 48. 57. Hæc dicitur visio dura. Ifa. 21. a.

Affici ad temporalia. Vident oculi vanitatem, quum mens afficitur ad temporalia & errores: vel quum propter in anem gloriam operatur. ps. 38. 118. Ifa. 56. d.

Imitari culpam parentum. Non vident nec intelligunt idola. Ifa. 44. b. hoc est, errores hæreticorum non faciunt vide res: sed tenebras menti offundunt.

Cauere exemplo aliorum. Videt turpitudinem fororis, qui cum ea concumbit. Leuit. 20. c. Et qui imitatur culpam pa tris aut matris, vnde infamia veniat ad parentes.

Condemnatio diaboli & membrorum eius. Videre mala est affligi in hac vita. ps. 89.

Superbie. Vident diabolus, qui eius naturam, lapsum, & pœnam contemplantur. Ifa. 14. d. Et vident signum in montibus, qui cognoscunt sectam hæreticorum in superbia. Ifa. 18. a. Et vider Alca lon & timet, quando peccator videns punitionem aut conuersionem aliorum, ipsa pœnitentia mouetur. Zach. 9. a. Videntibus cunctis præcipitabitur Leuiathā. Iob. 40. d. quia æterno iudice in iudicio terribiliter apparent, astantibus legionibus angelorum, assistente cuncto ministe rio cœlestium potestatum, atq; electis omnibus ad hoc spectaculum deductis, illa belua crude lis & fortis in medium captiua deducetur: & cum suo corpore, id est, cum reprobis omnibus, æternis gehennæ incendijs mancipabitur. Videbunt omnes turpitudinem Hierusalem. Ezech. 16. e. quia occulta peccata manifestabuntur in iudicio.

Iudæi desipientes Christum. Videt Leuiathan omne sublime: quia semper diabolus est in superbia. Iob. 14. d. Et vidit vira nea altitudinem suam, quando synagoga superbiuit de potentia. Eze. 19. d. Et uidet solem cum fulget, qui gaudet intreri bona opera, quæ fecit, auertens oculos a malis & obscuris operibus, quæ perpetravit. Iob. 31. c.

Videre dicuntur mendacium diuini, quando Iudæi colunt idola. Zac. 10. a.

Non videt riuos fluminis, qui carens fide non recipit dona spiritus sancti. Iob. 20. c.

Dicit adulter, hoc est, hæreticus: Non me videbit oculus: quia adulteriū, quod in mente agi tur, valde est difficile, vt ab humano visu penetretur. Iob. 24. c.

Videns Cham nuditatem patris, designat Iudæos desipientes infirmitatē Christi. Gene. 9. d.

Nemo Aegyptiorum vidit fratrem suum durantibus tenebris. Exo. 10. f. quia excæcati con cupiscentia, non curant proximos.

Visio dicitur spectrū. Deut. 4. e. Et horribiles visiones, iuxta oīa, quæ fecit pro nobis dñs.

Vidua.

Vidua dicitur proprie mulier, quæ viro destituta est: seu cuius vir est mortuus: quanq; gene liter viduam dici voluit, quæ sola viuat sine viro.

Ecclesia. Vidua erat ecclesia ex gentibus: quæ vidua erat passio & mortuo Christo: quod etiam dici potest de ecclesia ex Iudæis. Exo. 22. c. 2. Para. 2. c. ps. 67. 131. Luc. 4. d. 7. b. 21. a. Huic viduæ non be nefacit hæreticus. Et ab ea bouē auferunt, qui de sancta ecclesia etiā prædicatore tollunt. Iob. 24. a. 4. d. Hęc est vidua Sareptana, quæ pauiť Eliam. 3. Reg. 17. a. Et vidua, quæ habebat credi tores. 4. Reg. 4. a. & vidua de Israel mater Hirā est ecclesia, quæ cepit ab Israel, & peperit gen tes. 3. reg. 7. b. Huius viduæ terminos facit firmos Deus. Pro. 15. c. Huic autem viduæ faciunt Iu dæi calumniam, quando persequuntur venientes ad fidem ex gentibus. Ier. 7. a.

Vidua etiam erat ipsa gentilitas: quæ transgressa fuerat legem naturalem: atq; ita relicta erat a Deo, & opprimebatur ab hominibus. Ifa. 54. b.

Gentilitas. Vidua præterea erat synagoga: quam designabat Thamar vidua. Gene. 38. b. Thre. 5. a. Eze chie. 44. f. ps. 108. Hanc viduam non ducit potifex: quia repudiata est synagoga propter infide litatem. Leuiti. 1. c.

Synagoga. Viduæ, quas dicitur dimisisse Iob vacuas, designat plebes deceptas ab hereticis: quæ vacuæ di mittuntur, quando prædicatores hæreticorum, ad rectam fidem conuertuntur. Iob. 22. b. 27. c.

Plebes deceptæ ab hereticis. Vidua quædoq; dicitur anima, cui crucifixus est mundus. ps. 145. Iob. 29. c. Huic viduæ mor tuus erat etiam sponsus Christus: ex cuius resurrectione postea consolationem accepit. Et verē viduæ, sunt omni auxilio destitutæ. 1. Timō. 5. a. Et vidua semper orans, est anima cognosces se destitutam, nisi oret.

Vidua

Orti. f. Leui. ho. 12. Vidua etiam dicitur anima derelicta à Deo, soluta à lege, tanq; à viro, vt libere viuat. Leuit. Anima peccatrix. Amb. de Tobia. 20. 21. c. Deut. 24. d. ps. 93. Hæc vidua, quæ peccando amittit Deum, est cuius Deus non miseretur. Arno. f. ps. 93. Ifa. 9. c. 10. a. Ezechie. 22. f. Et anima delitijs enervata, vidua est. Iob. 24. d. 27. c. Vidua est etiam Hiero. i. Mat. 9. & f. anima desituta à parentela prudenti, & recti semonis coniugio, viduata pulcherrimis præsi- Iob. 27. Gre. 17. mo. dijs, & deserta à sapientia: hæc tenetur, quo se astrinxit, vinculo seu voto. Num. 30. c. Thre. 1. a. 1. Phi. d. specia. legi. Vidua filia sacerdotis, quæ nupserat alienigenæ, est anima, quæ se tradiderat doctõri erroris, Anima sub doctõre Ifych f. Leui. 12. quæ postea respicit. Leui. 22. b. potest alius vti. Eze. 44. f. Vidua sacerdotis, quæ potest ducere alius sacerdos, est doctrina sana alicuius doctõris: qua Doctrina sana. Arno. f. ps. 108. Potestas incredulitatis in malis fit vidua, quando diabolus ea non potest vti ad malos perdẽ- dos. Pfalm. 108. Vidua facta est Babylon, quando amisit imperium & regem. Ifa. 41. c.

Vigilare, Vigilia, Custodia, Vigil.

Aristo. de somno & vigilia. cap. 1. 2. Vigilare dicitur animal quando sensus suos exercet, præcipue sensum cõmunem, cuius dicitur esse passio: vnde vigilia est ipse actus vigilandi: quæ non competit plantis: quia non habent sensus. Vigiliæ quoq; dicuntur excubiæ, quas custodes noctu faciunt, quæ & custodiæ dicuntur: & diuiditur nox in quatuor vigilias. Vnde. Luc. 12. c. Ponuntur secunda & tertia vigilia. Vigiles autem dicuntur ipsi custodes nocturni. Vigilare interdum est curare: & vigilare dicitur Deus, quum in defensionẽ electorum se manifestẽ paratum demonstrat. Vigilat etiam Deus super peccata, quando ipsos peccantes castigat: qui & super malitia vigilare dicitur. Dani. 9. c. ps. 129. Et vigilans virga est diuina correctio ad emendandum. Iere. 1. c. Dicitur autem vigilans: quia accelerat, & ad omne opus bonum excitat. Vigilat autem iugum iniquitatũ in manu domini, quum eas castigat, mittens reos in tenebras exteriores. Thre. 1. c. Vigilare interdum est studere: & vigilat mane ad sapientiam, qui semper in nouato mentis studio ad Christi visionem pertingere satagunt. Pro. 8. b. Et vigilat cor dormientis, quum quis ocium non impendit nutriendæ desidie, sed percipiendæ sapientiæ. Cantico. 5. a. Vigilat etiam, qui bona exercet opera: & qui sollicitè agit de fidei veritate: ne in aliquod tenebrosum dogma incurrat. Matth. 26. d. Thre. 2. f. r. Thesal. 5. a. Vnde & vigilantibus pastoribus manifestatus est Christus. Luc. 2. b. ps. 131. Vigilat etiam de luce, qui cum conscientia pura & præceptorũ custodia mane orat. ps. 62. Ifa. 26. d. Vigilantes super iniquitatem sunt demones, qui semper tentant. Ifa. 29. f. Ieremi. 5. b. Et fatanas vigilat in cõgerie mortuorum, quando in reproborum cordibus malitiæ suæ astutias exercet. Iob. 21. d. Vigilare dicitur frustra, qui custodit ciuitatem sine Deo. ps. 126. vt designetur nos sine Dei auxilio nihil tentare debere. Vigilans pardus. Iere. 5. b. designat diligentiam regis Alexandri. Vigilant ad prædam, qui verba iustorum ad sensum proprium semper rapere conantur: vt per hæc peruersi filijs panem erroris parent. Iob. 24. a. Vigilia, qua præparatur ad solemnitatem, est totum tempus huius vitæ, quo præparari debemus ad futuram gloriam. Custodia in nocte dicit breuis temporis transitum in hac vita. Psalm. 89. Vigilia matutina est tempus gratiæ: & inspiratio diuina: & etiam prima ætas. 1. Reg. 11. c. Dicitur etiam custodia matutina. ps. 129. Vigilia etiam matutina, qua merguntur Aegyptij, est resurrectio Christi. Exo. 14. f. Vigiliæ in nocte variæ, secundum diuersitatem ætatum, in quibus quis se à peccato seruat, accipi possunt. Matth. 24. d. Luc. 12. c. Et vigilia quarta noctis, quæ est appropinquante iam die, est finis tentationis: & quum in prima vigilia vicerimus patrem tenebrarum, in secunda filium eius, qui extollitur super omne quod dicitur Deus: in tertia spiritum contrarium spiritui sancto: tunc in quarta videbimus Christum appropinquantem nobis. Matth. 14. c. Designat etiam quarta vigilia aduentum Christi ad iudicium: & extremum tempus peccati. Vigiles aliquando dicuntur angeli. Dani. 4. d. Vigilem & sanctum descendere de cælo. Dicuntur autem vigiles, quia semper vigilant in nostri custodia. Vigiles custodientes ciuitatem, erant priores patres & prophete: qui studuerunt ad custodiã nostram sanctæ prædicationis voce vigilare. Cant. 3. b. Et prælati ac prædicatores sunt pastores vigilantes super gregem. Luc. 2. b.

Vilis.

Vile dicitur quod parum valet, partiq; momenti habetur. Vilis fit plebs Dei, quando pravorum numero crescente in eis, non summa & cælestia, sed terrena

sed terrena & abiecta se statuat. Thre. 1. d. Vile de Amalec designat peccata libidinis, quæ non perinde delectant, vt alia, quæ libidino si eligunt. 1. Reg. 15. b.

Villa, Villicus.

Villa dicitur domus extra urbem, quæ habitandi causa constructa est: villicus autem est propriè villæ gubernator. Villa interdum significare potest terrã viuientium, quæ est extra urbem, hoc est, extra cõrruptibilem mundum. Leui. 25. c. Villa in quibus moratur sponsus, sunt venientes ad fidem ex gentilitate. Cant. 7. d. Villa sine muro significat simplices. 1. Reg. 6. d. In his moratur sponsus. Cant. 7. b. Villa, propter quam non veniunt quidam ad nuptias, auaritiã gentilium designare potest. Matth. 22. a. Luc. 14. d. Est etiam villa, terrena substantia, propter quam excusantur homines à cælesti conuiuio. Item dominatio & superbia. Et villa in quam mittitur filius prodigus, vt fiat famulus diaboli, sunt curæ huius mudi. Luc. 15. c. Idè designare possunt villæ Aegypti. Exo. 8. d. Villicus aut dispensator, à quo exigit dominus rationem, erat Paulus prius infidelis. Luc. 16. a. Idem dici potest de similibus.

Vincere, Victor, Victoria, Superare.

Vincere dicitur, qui in contentione, aut bello superior est: quod & superare dicitur. Victor autem est, qui vincit. Et victoria ipse actus vincendi. Vincere dicitur Deus scientiam nostram. Iob. 36. d. quia sic ex ratione conspicitur, vt magnitudo tamen illius, nulla nostri sensus subtilitate penetret. Quicquid namq; de claritate magnitudinis eius scimus, infra ipsum est: & tanto ab eius scientia longius repellimur, quanto eius potentiam nos comprehendisse suspicamur. Vincere dicitur Deus, quum iudicatur: quia dabit quod daturus esse negatur à iudicantibus. Ps. 50. Rom. 3. a. Vincit etiam Christus quum iudicatur: quia tacendo iustus probatur. Victor autè in Psalmo rum titulus intelligitur Christus. Psal. 44. Haba. 3. d. Superauit autem Christus iugum oneris gentilitatis, quando eam aduentu sua ab illa dæmoniacæ tyrannidis seruitute liberauit. Superauit virgam humeri eius, quum percussione illius, quæ ex peruerso opere grauius deprimebat, ab humano genere redemptor compescuit. Superauit sceptrum exactoris eius, quum regnum eiusdem diaboli, qui pro pestifera perpetratiõne vitiorum exigere consueuerat debita tributa penarum, de fidelium corde destruxit. Ifa. 9. a. Et superauit gentes in circuiu Hierusalem: quia sciebat voluntatem Dei, quam gentes nesciebant. Eze. 5. b. Vincens eques, est Christus. Apo. 6. a. Et vicit leo de tribu Iuda, quando resurrexit. Apo. 5. b. Et dicitur vincens vt vinceret: quia vicit diabolum, vt vinceret in nobis. Peruenire dicitur ad victoriam iudicium iusti. Iob. 23. b. quia per incarnationem Christi infidiantem aduersarium per absolutionis iudicium victor excludit. Vincunt martyres, quum iudicantur. Psal. 50. quia illo iudicio, quo à reprobis condemnantur, à Deo absoluntur ad requiem. Et victores dicuntur apostoli, martyres & prædicatores. Ifa. 9. a. Et victores bestiæ existentes super mare vitreum, sunt baptizati superantes Diabolum. Apo. 15. b. Et superans Saul, quo cunq; se vertebat, designat sanctos Vincentes omnes tentationes. 1. Reg. 14. g. Vinci Amalec orante Mose, & pugnante Iosue. Exo. 17. c. designat per orationes & opera bona vinci diabolus. Vel quod contra libidinem necessariæ sunt orationes, & abstinentia, & virtutes. Victoria Abraham contra reges Gen. 14. c. designat victoriam virtutum contra vitia. Et superat populus populum, quando virtutes vincunt vitia. Gen. 25. c. De hac victoria Apo. 2. Victoria Israel in Sisaram, que non fuit reputata duci Barach, sed mulieri, designat non iustificari per opera legis, sed per fidem, quæ est in ecclesia. Designat etiam iudæos non adeptos esse messiam, quum per manserint in incredulitate. Iudi. 4. b. Superare dicitur populus populum, quando christiani reuincunt iudæos, seu confundit. Gen. 25. c. vincuntur etiam hæretici & philosophi, qui aduersus ecclesiam congregantur: quia confunduntur. Ifa. 8. b. Sapi. 7. d. Eze. 16. f. Et superatur arcus fortium, quum vincuntur demones: & quum contrita est iudeorum fauitia, christo resurgente. 1. Reg. 2. a. Superans Iacob angelum. Gene. 32. f. Præfiguravit Iudæos crucifixuros Christum innuitur etiam apprehensio diuinæ veritatis: & perseverantia orationis, quæ exauditur à Deo. Vincere dicitur bestia sanctos, non eos, qui prædestinati sunt: sed qui ad tempus sunt sancti. Vincit etiam, quia videtur vincere, quum per violentiam infert mortem & tormenta &c. Apo. 11. B. 13. B.

vincire

Vincire, Vinculum, uide Ligare.
Vindicare, Vlcisci.

Vindicare est castigare pro delicto, & ab iniuria illata aut contumelia defendere, seu libera re: quod & vlcisci dicitur. Vindicta autem, aut vltio est ipsa animaduersio pro delicto in-

Hiero. f. nah. 1. & f. isa. 1.

Vlciscitur deus castigando, aliquando quidem ad emendationem: nonnunquam vero ad damnationem aeternam. Eius tamen inimica dicitur esse vltio: quia si non essent culpae, non ea exerce-

Castigatio Dei.

Ori. sou. ho. 17. Aug. f. Pal. 149.

Vltio, quam exercet Deus in deos Aegypti, est conuersio peccatorum, qua vruntur demones nu. 33. a Sic facta est vindicta in nationibus, extinctis infidelibus per conuersionem ad fidem, & idolorum destructionem Psal. 149.

Conuersio peccatorum.

Hiero. f. ier. e. 11.

Vltionem persecutorum petit Christus Iere. 11. d. non quidem omnium: sed eorum, qui non debebant respicere.

Gre. f. 1. Reg. 14.

Vlcisci Saulem de omnibus inimicis suis. 1. Reg. 14. d. designat victoriam fidelium contra demones: quae perueniat ad hoc, vt cessent omnes tentationes.

Victoria contra Demones.

Beda. f. Gene. 34.

Vltio filioru Iacob in Sichimitas. Gene. 34. d. designat debere pastores vindicare vitia. Duae autem vindictae de Sichem fumuntur: circumcisio, & occisio: sic duplex fuit vindicta de diabolo, i. in presenti, & in futuro. Idem de peccatoribus.

Vltio seu castigatio peccatorum per prelatos.

Glof. inter. f. Ex. 32.

Vltionis dies indicabat diem destructionis Hierusalem: & typum gerebat diei iudicij, quando faciet Dominus vindictam pauperum. Exo. 32. Psal. 139. Isa. 61. a. 63. b. 66. c.

Primitio Demoni. destructio Hierusalem.

Arno. f. Psal. 9. Hier. f. Holo. 5. & f. Nahum 1.

Vltor aut defensor dicitur populus Israel: qui peruerse zelatus est contra Christum Psal. 8 Holo. 5. d.

Dies iudicij. Iudei.

Vltio dicitur dari septuplum de Cain. Gene. 4. c. vide appendicem numerorum.

Vindemiare, Vindemia, Vindemiator, Vinitor.

Vindemiare est vvas ad conficiendum vinum colligere. Vindemia autem est ipsa vuaru collectio, ac tempus vindemiandi. Vindemiator autem est vuarum collector, qui & vinitor dicitur: qui tamen est generaliter vineae cultor.

Hier. f. isa. 32. Rup. f. iere. 24.

Vindemiare interdum est vastare: & dicitur Dominus vindemiare in die irae & furoris sui illos, quos iustitiae norma dictante, laboris sui fructum iam metere decreuit, dabo videlicet premium bonis, pœnam vero malis. Thre. 1. d. 2. g. Vindemiator autem genus humanum in morte, quando singuli quasi botri de hac vita tolluntur: que dicitur vindemia consummata Isa. 32. c.

Vastare. dare premium vel pœnam.

Hiero. f. Psal. 79. Rup. f. Apoc.

Vindemiare etiam est colligere fructus suaves in ecclesia. Iere. 31. a. Vindemiare vineam est eam destruere. Psal. 17. vbi denotatur destructio Hierusalem, vel Iudaeae. Vel vindemiant eam transeuntes viam, quando iudaeos conuerti faciunt predicando. Apo. 14. d.

Destructio Hierusalem. Conuersio iudaeorum.

Hiero. f. isa. 24.

Vindemia dicitur ipsum martyrium: & etiam probatio fidelium, que fiet tempore Antichristi. fti. isa. 24. c.

Martyrium.

Ori. f. Leui. ho. 16.

Vindemia est collectio doctrinae latificantis cor hominis, & deliciae spirituales. Leui. 26. a. Et vindemia occupat rationem, quando quis, que didicit, docet alios seminando. Hac dicitur vindemia defaecata. Isa. 25. c.

Collectio sanctorum, & deliciarum spiritualium.

Euch. form. spua. 4. Hiero. f. isa. 24.

Vindemia dicitur aliquando tempus iudicij: & consummatio seculi: vel etiam vindicta in populo. Mich. 3. a. Vindemia autem lugens, est cessatio voluptatum in fine seculi Isa. 24. b.

Tempus iudicij cessatio voluptatum.

Hiero. f. isa. 16. & f. Eze. 16. & f. Abdi. Gre. 16. mot. 23.

Vindemia Eschon, est superba doctrina haereticorum Isa. 16. c. Vindemiant autem principia gentium haeretici, quando potentes gentium inducunt in suos errores. Eze. 16. f. Et dicuntur vindemiare vineam eius, quem vi oppresserant, quum ex sacra scriptura sententiarum botros pro sua intelligentiae intentione, coaceruant: vel quum animas de ecclesia tollunt Iob. 24. b. Et ipsi haeretici dicuntur vindemiatores. Abdi. B.

Rup. f. Holo. 2. Glof. inter. f. isa. 61.

Vinitores dicuntur prelati & predicatores, vineae Domini curam habentes. Et vinitores quos dat Deus ex eodem loco, sunt apostoli ex iudaeis: vel predicatores, qui ex eadem ecclesia eliguntur. Holo. 2. c. Isa. 61. b. Iob. 3. c.

Praelati. Predicadores. Apostoli.

Rup. f. Abdi.

Vindemiatores sunt gentiles credentes, qui nullum racemum, hoc est, sensum spiritualem reliquerunt iudaeis: sed tantum folia literae Abdi. B.

Gentiles credentes.

Vinea, Vinetum, Vitis.

Vinea est multitudo vitium simul constitarum: Vinetum autem est locus, vbi multae sunt vineae. Vitis vero vnica est planta, ferens vvas in palmitibus. Porro vitis aliquando sumitur pro vinea, & vinea pro vite. Vinea etiam est instrumentum bellicum, ad muros concutiendos.

Iustitia Dei. Diuina virtus.

Geor. venet. cant. 1. sono. 7. cap. 28.

Vinea aliquando dicitur Dei iustitia, que in distribuendo & puniendo recta corda latificat vitis etiam dicitur diuina virtus. Vitis enim cuius arbori applicata fructus producit, sed di-

ueris.

Peri modo debilior est enim innixa salicibus, quam fraxino, vltio, nuci, & huiusmodi. Non secus diuina illis vitis, & robur perfusum omnibus arboribus rationabilibus fouet, & fructu p dicit: sed meliore adhaeret Petro, Ioani, Paulo, & huiusmodi arboribus robustioribus, quam debilibus & obscuris. Placide quoque & vitis, quamuis natura acris, adumbrat, dum lignis vel columnis inharet. Sic robur illud coeleste ipsius Dei gratia & benignitate permixtum, iucundissima vmbracula praebet: sicuti christiferae virgini ab angelo dictum fuit: Et virtus altissimi obumbrabit tibi.

Christus.

Vinea, quam transfudit Deus de Aegypto, designare potest Christum translatum de hoc mundo ad patrem. psal. 79. Zach. 3. d. 8. c. Ipse est vinea, que floruit. cant. 2. d. dicitur etiam vitis vera: vt discernatur ab ea, que non producit fructum, sed labruscas. Ioan. 15. a. dicitur autem vitis secundum carnem, secundum quam est eiusdem naturae nobilium, qui sumus palmitum. Gen. 40. B. 49. b. Rup. f. cant. 2. Aug. f. Ioan. tract. 80. Beda. f. Gene. 49.

Geor. venet. cant. 1. sono. 7. cap. 28. Hiero. f. Zach. 3. 8. cle. Alex. 1. pœda. 5. Amb. 4. de fide. 7. Chry. f. Gen. ho. 67. Ori. f. cant. ho. 4. d. libro 1. lla. 65.

Virtutes angelicæ. Felicitas.

Vinea præterea dicuntur virtutes angelicæ: & ipsa felicitas: & sunt vineae florentes, dantes odorem & gratum fructum. cant. 2. d. lla. 65. d.

Ecclesia.

Vinea multas continens vites, ecclesiam significat vniuersalem: que multos continet fideles. psal. 79. Iere. 17. c. 31. a. Eze. 19. c. Holo. 2. b. 14. c. Mich. 1. b. Habac. 3. d. Luc. 20. B. Matth. 20. a. Gen. 49. c. Mala. 3. c. Hanc vineam platur mulier fortis. i. ipsa ecclesia couertendo infideles, vt fiant vites, aut palmites. Prouerb. 31. c. Hanc peruersi predicatorum autorem eius in membris suis opprimendo vindemiant. Iob. 24. b. c. Vinea autem dicitur populus Dei, qui de vitis æternæ radice fundatus, supereminet terris: ac solum vile prætexens, nunc gemmate flore pubescit, nunc circumfusa viriditate vestitur, nunc mite iugum suscipit, quum maturioribus brachiis, quasi sarmentis foecundæ vitis adoleuerit. Et etiam quia crucis in fronte prætexit indicium: vel quod fructus eius postrema anni legatur ætate: vel quod omnibus, vt ordinibus vinearum, ita pauperibus atque diuitibus, humilibus atque potentibus, seruis ac dominis in ecclesia Dei quæ dimensio, nulla discreto sit & c. Vinea quoque dicuntur particulares ecclesie. cant. 1. d. 2. d. 6. d. 8. d. vitis autem dicitur quilibet fidelis: clauiculi autem, quibus vites in arboribus sustentantur, charitatem significant. Ipsa quoque religio vitis dici potest. Et Hierusalem, & ecclesia dicitur vitis. Eze. 15. c. & vitis abundans. Psal. 127.

Ori. f. Gene. ho. 17. & f. Matth. ho. 9. & f. cant. ho. 1. 2. & f. cano. ho. 12. Arno. f. pl. 79. Amb. 3. exae. 12. & f. psal. 118. ier. 17. & f. luc. 10. & de virg. 1. Hier. 3. Eze. 15. 19. & f. Habac. 3. Geor. venet. cant. 1. sono. 7. cap. 28. Ori. f. cant. 1. 2. & f. mor. 26. 30. Aug. f. psal. 127. Beda. f. Pro. 31. Ber. f. cant. fer. 49.

Religio.

Sinagoga.

Vinea etiam dicitur synagoga. Gene. 9. b. 49. c. pl. 79. cant. 1. B. 8. d. lla. 1. b. 5. a. 27. d. 32. c. Iere. 2. c. 12. c. Matth. 21. d. luc. 13. a. Eze. 19. c. Hæc vinea synagoga non fuit custodia, quia derelicta. Regnum quoque Sedechiae dictum est vinea. Eze. 17. b. Aug. 16. c. vi. dei. 2. Gre. f. cant. 1. 16. mor. 26. 30.

Ori. f. Matth. ho. 19. & f. cant. ho. 1. & f. iere. ho. 9. Hier. f. lla. 27. & f. lere. 12. & f. lere. 17. 19. Aug. 14. q. in euag. 43.

Genus humanum.

Vitis quandoque dicitur genus humanum: de cuius genimine non bibit Christus in passione. Matth. 26. c.

Patriarchæ & prophetae.

Vinea florentes fuerunt patriarchæ & prophetae: qui odorem dederunt in aduentu Christi, quando eorum mysteria aperiri ceperunt. cant. 2. c.

Ber. f. cant. fer. 60.

Predicadores.

Vinea per vinum calefacientes, sunt predicatores per verbum Dei corda hominum ad bonum inflammantes. 1. reg. 8. c.

Gre. f. 1. reg. 8.

Cruce Christi. Plebs ecclesie.

Vinea Engaddi. cant. 1. d. significare possunt crucem Christi: in qua vitis abscessa celeste protulit balsamum. Designant etiam plebes ecclesie, que habet balsamum liquorem spirituum mansuetudinis: quo paruulorum adhuc in Christo teneritudinem blandè fouet: & dolores poenitentium consolatur. Possunt etiam significare primitias gentium. Possunt præterea designare vitam præsentem: sicut & vinea, ad quam conducuntur operarij, est vita præsens, que etiam regnum Dei dicitur. Matth. 20. a. 21. c.

Amb. f. pl. 18. fer. 32. Ber. f. cant. fer. 49. Rup. f. cant. 1. Ori. f. cant. ho. 2. & f. Matth. ho. 10.

Primitias gentium. Vita præsens.

Anima.

Vinea quandoque dicitur anima. Isa. 5. a. & peculiariter vinee sunt animae fidelium. cant. 1. B. 2. c. 7. d. Et vinea electa, quam plantauit Deus, est anima ad imaginem Dei facta. Ierem. 2. d. Hanc vineam comedere dicitur inimicus, quando anima peccat, & deuoratur a diabolo. Iere. 5. d. Et bona vinea est vir iustus: cui virtus, vitis: cui actio, palme: cui vinum, testimonium conscientie: cui lingua, torcular expressio. Has vineas demoliri mituritur vulpes. cant. 2. d. Vitis etiam dicitur anima: & vitis aliena est anima peccatrix. Ierem. 2. d. psal. 127. Prouerb. 24. d.

Hiero. f. isa. 5. Ori. f. cant. ho. 1. 4. & f. iere. ho. 13. Bas. lxxae. ho. 5. Amb. 3. exae. 12. Ber. f. cant. fer. 60. Beda. f. Pro. 24.

Vir iustus.

Lex conscientia.

Vinea, ad quam mittuntur operarij, est lex: in qua in hac vita operari oportet. Matth. 20. a. Vel est conscientia, in qua est operandum, vt det fructum bonum: in qua plantauit Deus omne semen verum. Iere. 2. d.

Hila. f. Matt. cant. 20. Ricar. de f. victo. de stat. int. ho. 37.

Sacra scriptura.

Vinea Naboth, significat doctrinam spiritualem, aut sapientiam sacrae scripturae. 3. Reg. 21. a. Isa. 1. B. 5. a. Et vinea sunt sacra volumina veteris ac noui testamenti. Vinea vero custodienda est doctrina euangelica: & sensus ac dogmata diuina. cant. 1. B. Et vinea, quam plantauit pater familias, est sacra scriptura, que regnum Dei dicitur. Matth. 21. d. Eadem est vinea, sub qua sedendum: cuius Deus pater est agricola. Mich. 4. a. Agge. 2. d. dicitur autem vinea sacra scriptura: quia per veritatis sententias botros virtutum profert: cuius vineae dominum. i. factæ scripturae conditor, quasi vi haeretici opprimunt: quia eius sensum in verbis sacri eloquij inflectere

Ori. f. pl. 36. ho. 1. & f. cant. ho. 1. 2. & f. Mart. ho. 19. Hiero. f. lla. 1. & f. Mich. 4. & f. Zac. 14. Gre. 14. mot. 23.

violenter conantur: qui dicit. Isa. 43. d. Seruire me fecisti in peccatis tuis: prebuiſti mihi laborem in iniquitatibus tuis. Eandem vineam vindemiant, qui ex ea ſententiarum borros, pro ſua intelligentiæ intentione coaceruant. Iob. 24. b. Vineæ quoque dicuntur veterum patrum doctrinæ. Eccleſiaſtica. 2. a. Et vitis, ipſa ſapientia. Pſal. 127. Peculiariter autem vinea eſt doctrina euangelica, cuius Chriſtus eſt vitis. leui. 25. a.

Iy. f. leui. 25.
Amb. exhor. ad virg.
Hiero. f. Iob. 24. b.
Gre. 11. mor. 16. & ſcanti. 2.
Ber. ſcanti. ſer. 60.
Rup. f. Mich. 4.

Vinea etiam Naboth, quam diſſipare volebat Achab, vt faceret hortum olerum, virginitatem ſignificare poteſt: quam diabolus perdere conatur. 3. reg. 21. a.

Vinea, quas plantant fideles, designare poſſunt ſpem, quæ ex bonis operibus naſcitur. Eze. 28. g. Iob. 24. B.

Vinea quandoque dicitur dignitas & dominium, ſeu imperium. Exod. 22. a. 23. b. Eze. 16. B.

Creuit in vineam latiore.

Vinea in primo flore designat eos, qui incipiunt bene operari: qui facile læduntur, vel ab immoderato frigore tentationis, vel à nimio feruore prosperitatis. Iob. 15. d. canti. 2. c. 7. d.

Vinea quandoque, temporalia bona. Mich. 4. b. Sedet ſub vinea ſua: quod dicitur de eo, qui ſuis contentus eſt: nec uſurpat aliena.

Vinea, negligentia. Prouer. 24. d. Per agrum pigri tranſui, & per vineam ſtulti. Ierem. 2. d. Habac. 3. d.

Vinea Seon voluptates huius ſæculi, & vanas ſcientias designare poſſunt: & concupiſcentias, quæ mentem inebriant. Nu. 21. e. 1. Reg. 8. c. Hæ ſunt vineæ Sodomorum. deut. 32. e. designant etiam perſidiam. Et vinea Sabana, eſt ſuperba doctrina hæreticorum. Isa. 16. B. 34. a. Et vineæ Philistiim ſunt, qui ſequuntur prauos errores hæreticorum. Iudi. 15. b. Ad idem referuntur vineæ Aegypti, quæ percutiuntur à Deo Pſal. 77. vineæ etiam hæreticorum ſunt eorum falſa myſteria. Amos. 5. c. e. Vites quoque dicuntur cauſæ voluptatum. Isa. 24. B. Et voluptates externæ, quæ pertinent ad concupiſcentiam oculorum: quas promittit Rablæces, hoc eſt, diabolus obtemperantibus ſibi. Isa. 36. d. Poteſt etiam vinea Sodomorum ſupplicium ſignificare. Deut. 32. e.

Vinea ſignificare poſſunt lætitiã. Deut. 6. B. Vineta & oliueta, quæ non plantati.

Vinea, quæ ſunt instrumenta bellica, quibus muri concutiebatũr, designare poſſunt machinamenta diaboli. Eze. 26. B.

Vitis inutilis ad opus, ſed ſolum igni apta, doctores malos ſignificare poteſt. Eze. 15. a. Et vitis frondosa Iſrael ſunt hæretici verboſi, ſine fructu ſynceræ doctrinæ. Hoſe. 10. a.

Vites ſunt Iudæis in ſpinas & vepres, quum eorum opera ſunt obſcurata: & per ea feriuntur ab eo, qui ſagittat in obſcuro rectos corde. Isa. 7. d. dicitur autem Iſrael vitis frondosa. Hoſe. 10. a. quia multiplicauit idololatriam.

Vinum, Muſtum, Vinacea.

Vinu eſt liquor, qui ex vuis exprimitur, potui aptus, ac guſtui ſuauiſſimus: eſt natura calidũ, multos generans ſpiritus: quod ſi plus æquo bibatur, inebriat. Muſtum autem dicitur, quod poſt primam preſſuram vinaceorum elicitur, dum adhuc feruet. Vinacea autem dicuntur grana vuae iam preſſæ, & interdum nondum preſſæ.

Vinum intra vnam, quam portabant exploratores. nu. 13. c. Designare poteſt diuinitatem in Chriſto. Isa. 1. f.

Vinum merum ſignificare poteſt virtutes diuinas in ſe: mixtum vero, eaſdem nobis attemperatas.

Vinum nouum non mittendum in vtres veteres, ſpirituſanctum aut eius gratiam designare poteſt: quæ non eſt in habente veruſtatem peccati. Matt. 9. B. Pro. 9. a. 31. a. quod vinũ non eſt dandum regibus. i. ſuperbis.

Vinum merum interdum ſignificat iram Dei grauem. Isa. 27. a. Iere. 13. B. 25. d. dicitur etiam vinum compunctionis. Pſ. 59.

Vinum aliquando ſignificat paſſionem Chriſti, & ſanguinem eius. Gene. 9. c. 14. d. 27. d. 49. b. Pſal. 4. 103. Iere. 31. b. Leui. 23. c. Zach. 9. d. 10. c. Apoc. 6. c. Super hoc vino ruminant hæretici Hoſe. 7. d. designat etiam euchariſtiam. Et vinum conditum, quod dat ſponſa ſponſo, eſt medietatio paſſionis eius. canti. 8. a. Et vinum, quod bibit ſponſus cum lacte, eſt lætitiã in aſcenſione & miſſione ſpirituſancti: vel lætitiã animæ & carnis: & obliuio præteritorum malorum.

Vinum merum in calice eſt ſenſus ſpiritualis in lege. Pſalm. 74. eſt enim vinum ſpiritus legis. Verbi enim virtus eſt ſpiritus: quemadmodum ſanguis carnis. Commoderata itaque portione & conuenientia, vinum quidem aquæ, homini vero ſpiritus miſcetur: ac temperatum quidem vinum ad fidem conuiuio excipit: ſpiritus autem deducit ad in corruptionem: & quod erat aqueum, ſenſus legis viuificauit, operationem ſcilicet ex Adam: quum vniuerſum mundum repleuit ſanguine: & potum vitis veritatis temperamentum veteris legis, ac verbi noui

Amb. ſer. 78.
Philo 9. Deus ſit immut.
Ori. 1. perit. 3.
Dionyſ. epiſ. 9.
Baſil. ſ. pl. 31.
Rup. 1. de gloriſc. erint. 13.
Hier. f. Iſa. 27. & d. Iere. 13.
Arno. ſ. pſal. 59.
de Alex. 1. pœda. 6.
Ori. f. gene. ho. 11.
Arno. ſ. pl. 4.
Hiero. f. Iere. 31. & f. Zach. 9. & f. Ho. 7.
Iſa. 1. leui. 23.
Rup. 1. canti. 4. 7.
Aug. ſ. pl. 74.
de Alex. 1. pœda. 2.
Ori. f. gene. ho. 17.
& f. leui. ho. 4. 7. & f. Matth. ho. 31. & f. canti. ho. 1.
Hila. f. matt. cano. 9.
Amb. ſ. pl. 118. ſer. 13.

Doctrina patrum.
 Sapiaentia.
 Doctrina euangelica.
 Virginitas.
 Spes.
 Dignitas imperium.
 Incipientes bene operari.
 Temporalia bona.
 Negligentia.
 Voluptates ſæculi.
 Vanæ ſcientiæ.
 Concupiſcentiæ.
 Perſidia.
 Doctrina hæreticorum.
 Lætitia.
 Machinamenta diaboli.
 Doctores mali.
 Diuinitas in Chriſto.
 Virtutes diuinæ.
 Spirituſanctus.
 Ira Dei.
 Paſſio Chriſti.
 Euchariſtia.
 Medietatio paſſionis.
 Lætitia Chriſti.
 Senſus ſpirituales legis.

bi noui ac præſtituti temporis complementum, pietati ac dei cultui præbuit. Et vinum lætificans cor hominis ſunt ſpirituales ſenſus ſacræ ſcripturæ. Pſalm. 103. Gene. 49. b. Iſa. 55. a. Agge. 2. c. Et vinum nouum eſt doctrina euangelica, & grauiora præcepta. Matth. 9. b. Iob. 1. c. canti. 5. a. Hoc vinum miſcuit ſapientiã, quum literæ ſpirituales addidit ſenſus. Prouerb. 9. a. 31. a. Hoc eſt vitum optimum, quod mentes hominum inebriat, vt præteritorum obliuiſcantur: & in anteriora currentes, non læſentur. canti. 7. c. Hoc eſt vinum germinans virgines. Zach. 9. d. Vinum præterea, quod prius appoſitum fuit in nuptiis, designat doctrinam veteris teſtamenti, & legem naturalem ac ſcriptam: quod vinum deſecit. Vinum vero poſterius ex aqua factum, doctrinam noui teſtamenti: in quam mutatur aqua, hoc eſt, doctrina legis & prophetarum. Ioan. 2. a. Eſt itaque vinum ſyncera doctrina legis: quod vino pulchriores ſunt oculi ſponſi. Gen. 49. b. canti. 1. a. Eccl' tæ. 2. B. Iſa. 1. f. thre. 2. d. Amos. 5. c.

Vinum quandoque ſignificat aſteritatem legis: & etiam puritatem vitæ, quando eſt merum. Gene. 49. B. Iſa. 62. c. Quo vino conditur poculum noui teſtamenti, quando teſtimoniis veteris legis nouum teſtamentum roboratur. canti. 8. a. Non eſt autem hoc vinum bibendum, quando non eſt adhærendum literæ legis. leui. 10. b.

Vinum cum felle designat doctrinam eccleſiaſticam bonam, ſed cum mala conuerſatione. Matth. 27. d.

Vinum præterea quandoque ſignificat martyrium. Gene. 27. d. Et muſtum malorum gtorum, ſunt paſſiones & exempla martyrum. canti. 8. a.

Vinum ex aqua factum designat naturam humanam reſuſcitata: vel vitam ſpiritualem factam in eo, qui prius vivebat vita carnali. Ioan. 2. B. Iſa. 1. f.

Vinum oblatum Iſaac designat vitam contemplatiuam: Vel fauorem nouæ conuerſationis, & exultationem ſpiritualem in laudibus Dei: & feruorem ſpirituſancti: & conſolationes diuinas. Gen. 27. d. 1. Reg. 10. a. canti. 1. a. Hoc vino contemplationis meliora ſunt vbera ſponſæ, quando predicat & docet inferiores. Et vinum, quo madebat Anna. 1. reg. 2. c. designat feruorem ſpiritus & prædicationis in apoſtoliſ. Et vinum in amphora, eſt charitas in intentione, qua quis vult aliis prodeſſe. 1. reg. 1. d. Vinaria autem cella, eſt contemplatio fruens. canti. 2. a. Vinum etiam dici poteſt charitas, aut feruor charitatis: & aqua mutatur in vinum, quando inducitur charitas pellens foras timorem. Ioan. 2. b. Vinum etiam dicitur ros ſanctæ & feruidæ. Iſa. 1. f.

Vinum ſecundum quod eſt auſterum, aſteritatem correctionis: & ſermonem compungentem ex denuntiatione iudicij ſignificare poteſt: ideo applicatur vulneribus. luc. 10. f. Et vinum compunctionis, eſt verbum penetrans cor. Pſ. 59. canti. 1. a.

Vinum dandum triſtibus designat lætitiã ſpiritualem, & gaudium ſpirituſancti. prouer. 31. a. Hoſe. 2. B. 14. c. Ioel. 2. c. Et lætitiã, quam habebunt ſancti in fine mundi: quod vinum non bibent ſine nobis. Vinum autem lætitiæ nõ bibunt penitentes, aut ieiuantes. Dani. 10. a. Mich. 2. d. Vinum autem, quo abundabant torcularia, eſt ſumma lætitiã, quam ſancti habebunt in felicitate. Pro. 3. b. Iob. 1. c.

Vinum quandoque ſignificare poteſt honorem immortalitatis, & etiam virtutem: quod per vitium aut in curiam, in vaſis coaceſcit: vnde in Adam acuit: & datum eſt Chriſto acerum. Matth. 27. d. Et vinum quod deſecit in nuptiis, eſt ſtatus innocentie, qui deſecit in Adam. Ioan. 2. a.

Vinum dici poteſt fidelis proficiens, vt vinum per etatem: atque ita eſt vita perfectior: quod vinum bibit ſponſus cum lacte canti. 5. a.

Vinum dici poteſt ſapientia inferiorum rerum, qua repletus fuit Salomon: qui tamen aliam quærebat ſapientiam, quando dicebat. Eccl' tæ. 2. a. Cogitavi in corde meo abſtrahere à vino carnem meam, vt animum meum tranſferrem ad ſapientiam. A quo enim vino abſtrahit carnem ſuam, niſi a ſapientia terrenorum, quæ non bene conueniunt cum ſuperbis, ſicut nec vtrorumque ſapientia? Hæc enim rerum inferiorum per vinum ſignatur, de vite terrena. r. de humanis ingenij naſcens: quã amuis aliquando Deus eam largiatur: vt Salomoni. Sed hoc vino meliora ſunt vbera ſponſi. canti. 1. a. Et etiam oculi pulchriores. Gene. 49. b.

Vinum quo meliora ſunt vbera ſponſi. canti. 1. a. ſignificat lætitiã mundi: vel rerum temporalium curam: qua mens ſecularis cuiuſlibet inebriatur: vt ad inuifibilia cognoscenda, aut ex toto, aut penè inſenſibilis reddatur.

Vinum pro luxuria: quia in vino eſt luxuria. Ephel. 5. d. Et dicuntur vbera ſponſæ. i. virginis Mariæ pulchriora vino: quia genuit cum virginitate, quum aliæ genuerint cum libidine. canti. 4. c.

Vinum iniquitatis dici poteſt caſtigatio, qua corripitur iniquitas. Pro. 4. c. Vinum iniquitatis bibunt. Dicitur etiam vinum furoris Dei. Iere. 25. d.

Doctrina euangelica.
 Grauiora præcepta.
 Doctrina veteris legis.
 Lex naturalis.
 Auſteritas legis.
 Puritas vitæ.
 Martyrium.
 Natura humana reſuſcitata.
 Vita contemplatiua.
 Exultatio ſpirituſancti.
 Feruor ſpirituſancti.
 Conſolationes diuine.
 Charitas.
 Res ſanctæ & feruidæ.
 Auſteritas correctionis.
 Lætitia ſpirituſancti.
 Gaudium beatoum.
 Honor in mortalitatis.
 Status innocentie.
 Fidelis proficiens.
 Sapientia inferiorum ſcientia ſecularis.
 Lætitia mundi.
 Cura temporalium.
 Luxuria.
 Caſtigatio.

Hier. f. Agge. 2. c. f. Iſa. 1. Aug. f. Ioan. trac. 9. Cyril. 2. f. Iob. 26. Gre. 17. mor. 14. & f. canti. 7. & f. Ezech. ho. 6.
 Rup. f. Zach. 9.
 Hiero. f. Iſa. 62. d. e. f. canti. 8. Beda. f. Gene. 49. Rup. 1. f. leui. 8.
 Ori. f. math. ho. 31.
 Amb. ſer. 72.
 Gre. f. canti. 8.
 Rup. 5. canti. 7.
 Amb. ſer. 19. 7.
 Gre. f. 1. Reg. 10. Ori. f. canti. ho. 1. Gre. 1. reg. 1. Ber. f. canti. ſer. 499. & dominica. 1. poſt. o. x. Epyha. ſer. 2. Amb. ſer. 18.
 Ori. f. luc. he. 34.
 Amb. 1. luc. 10.
 Baſil. f. pſal. 19.
 Ber. f. canti. ſer. 40. 9.
 Baſil. ho. in illiam. m. 17.
 Ori. f. leui. ho. 1.
 Hiero. f. dan. 10. & f. Mich. 2.
 Ber. ſer. 3. Penteco. pœda. f. ſer. 3.
 Hila. f. mate. can. 33. Rup. 2. 1. 10. 11.
 Amb. ſer. 22. & 3. ex. c. 11.
 Gre. f. canti. 5.
 Geor. vene. canti. 11. con. 7. cap. 24.
 Amb. 1. de ſacra. 5. 2.
 Gre. f. canti. 1.
 Ber. ſer. 5. f. canti.
 Rup. f. canti. 3.
 Ori. f. canti. ho. 3. & f. Iere. ho. 9.

Vinum, quod bibit Lot, significare potest concupiscentias, & prauos affectus, & voluptates. Gen. 19. g. Leuit. 10. b. Deut. 32. c. Isa. 5. c. 28. a. 24. b. 56. d. Sopho. 1. c. Cant. 1. a. Item curas seculares, & affectum superbiam: quae mentem inebriant. Ioel. 3. a. Amos. 2. d. Habac. 2. a. Eccl. 2. a. in hoc vino voluptatum est luxuria. Ephe. 5. d. Designatur etiam inanis gloria & cupiditas: quibus inebriantur indigni assumptes dignitates. Apo. 17. a. Hoc est vinum pingue allatum e Damasco Tyrum. Ezech. 21. d. Vinum etiam, quod bibit Lot, est peruersus sensus datus sacrae scripturae. Gene. 19. g. Et vinum, quo inebriantur haeretici, est sacra scriptura male intellecta. Isa. 28. B. Et vinum Babylonis est doctrina gentilica. Ierem. 13. B. 51. a. Et perfidia. Isa. 16. c. Et vinum, quo iudicabat Elia Annam esse ebriam, est vel ambitio temporalium, vel doctrinae prauitas. 1. reg. 1. c. Et furiant haeretici vino, hoc est, doctrina erronea. Hose. 7. B. 9. a. Hoc dicitur vinum damnatorum, & vinum iniquitatis. Pro. 4. c. Amos. 2. c. Mich. 6. d. Agge. 1. c. Pf. 68. Vinum Libani dicitur, quod est mixtum & conditum thimiamate, seu aromatibus, vt odorem suauissimum habeat. Vel est vinum, quod offerebatur in templo. Hose. 14. c. Vinum aliquando est abundantia. Ester. 5. b. Postquam vinum biberit abundanter. Vinum, praedicatio Cant. 5. a. Bibi vinum meum cum lacte meo. Datur vinum malitiae, vinum molestiae, vinum gratiae. Vinum malitiae affluit de vna fellis, & a diabolo initium habuit: & est opus malum. Deut. 32. c. Fel draconum vinum eorum. Vinum molestiae manat de labrusca conditionis humanae: quae domino suo acetum iniquitatis appositum. Vinum gratiae ex botro Cypri. 1. conditoris largitate decurrit. Vinum, quod non debet bibere sacerdos ingressurus in sancta, designat ipsum sacerdotem ab iis etiam peccatis, quae naturae necessitatem quodammodo sequuntur, abstinere debere. Ezec. 44. f. Vinacea vuarum, quum sint arida & inutilia, expresso iam vino, idolorum cultum, & traditiones hominum, ac peculiariter iudaorum significare possunt. Hose. 3. a. Daemones quoque vt vinacea eieci sunt de caelo.

Viola.

Viola est flos odoriferus & gratus, cuius variae sunt species: sed peculiariter viola dicitur quaedam purpurea & humilis, vix a terra eleuata: cuius vsus est plurimus in medicamentis: quae potest confessores designare, ob similitudinem liuidorum corporum. Non tamen inuenitur in sacra scriptura.

Violare.

Violare est corrumpere, polluere, & quasi vim inferre: quod proprie de virgine dicitur. Violare dicitur sabbatum sine crimine, qui operatur fidem euangelicam: & qui facit opus, quale est sacerdotum. Matth. 12. a. Violari vxores haeticorum, est prauam doctrinam confutari. Isa. 13. c. Violare dicitur templum Dei, qui peccat. 1. Cor. 3. c. Nescitis quia templum Dei estis: & spiritus Dei habitat in vobis? Si quis autem templum Dei violauerit, disperdet illum Deus. Violant etiam arcanum Dei gentiles, hoc est, templum: & mali ecclesiam. Ezec. 7. f. Violare dicitur misericordiam fratris, qui non seruat legem naturalem cum proximo. Amos. 1. d. Violare aut contaminare Deum, vel populum dicuntur haeretici, dum persuadent populo gratas esse Deo voluptates. Ezec. 13. c. Violare vxorem proximi dicitur, qui aliorum bene dicta reprehendit: & facibus accensus inuidiae sancta violat, casta corrumpit, pura contaminat. Ezec. 18. b.

Violentus, Violentia, Vis.

Violentus dicitur, qui vim facit: quae vis violentia dicitur: vt nunc sufficit. Violentus fluuius, hoc est, impetu fluens, dici potest spiritus sanctus. Isa. 59. d. Quum venierit quasi fluuius violentus, quem spiritus domini cogit. Violentia regni caelorum dici potest asidua & acris corporis in laboribus fatigatio: quod nullius impulsu, sed suapte sponte Christi discipuli faciunt. Et violenti sunt castigantes carnem & penitentes: quibus non debetur regnum caelorum ex meritis conuersionem precedentibus: & etiam gentiles, quibus non praedicauit ipse Christus: nec ipsi habebat legem aut prophetas: sed velut extranei irruerunt ad fidem suscipiendam. Matth. 11. b. Violenta praedatio est, quam facit diabolus de animabus Isa. 9. a. Ipse quoque est vi extorquens a proximo, hoc est, violentia rapiens ipsam animam, vel bona eius. Leuit. 6. a. Violenta seruitus fratrum Ioseph erga ipsum Ioseph Gen. 44. d. Designat coactam subiectionem Iudaeorum.

Concupiscentia. Pravi affectus. Voluptates. Curae seculares Superbia. Auaritia. Peruersus sensus scripturae. Doctrina erronea. Perfidia. Ambitio. Vinum conditum. Abundantia. Praedicatio. Peccata sequentia naturam. Cultus idolorum. Traditiones hominum daemones. Confessores. Confutare errores. Peccare. Non seruare legem naturalem. Carpare. bene dicta. Spiritus sanctus. Fatigantes corpus. Penitentes. Gentiles. Diabolus raptor. Coacta seruitus iudaeorum.

Ori. scant. ho. 1. Hiero. f. Isa. 24. 28. 56. & f. Eccl. 2. a. & f. Ioel. 3. Ambr. de Isaac. 3. Gre. f. 1. reg. 8. Rup. 6. f. gene. 13. & 30. 1. apoc. Hiero. f. Isa. 28. & f. Ier. 13. & f. Hose. 7. 9. Ori. f. Iere. ho. 2. 9. Amb. de Eha. 14. Gre. f. 1. reg. 1. Aug. f. psal. 68. Hiero. f. Hose. 14. Ber. in sententiis. Hiero. f. Ezec. 44. Hiero. f. Hose. 3. Rup. f. Hose. 3. Euche. form. spiritus. 7. Hila. f. Matth. cano. 12. Hiero. f. Isa. 13. Hiero. f. Ezec. 7. Hiero. f. Amos. 1. Hiero. f. Ezec. 13. Hiero. f. Gene. 18. Hiero. f. Isa. 59. Bass. de abdica. reru. Hila. f. Matt. cano. 11. Amb. f. Luc. 7. & f. 15. Gre. ho. 10. Glos. f. ordi. f. Isa. 9. Glos. inter. f. leui. 6.

iu deorum ad Christum, vel ad Christianos. Violentus, de cuius manu liberauit deus pauperem, est populus iudaorum in Christu, quem Deus suscitando liberauit. Iob. 5. c. Violenti quoque sunt haeretici, qui scripturae sacrae sententias recta dogmata continentes ad prauum intellectum eantur violententer inflectere. Vnde & vi dicitur opprimere dominum vineae, sensum sacrae scripturae a Deo traditae peruertendo. Iob. 19. a. 24. B. 27. c. 34. c. 35. c. 36. a.

Vipera.

Vipera est genus serpentis maxime venenati, dicta, quod vi pariat. Nam pulli eius materna viscera comedere dicitur: & corrosis eius lateribus cum matris interitu prodire. Fertur vipera coniunctionem murenae expetere: & deposito veneno accedens ad littus maris sibilare, vt prodeat murena: ac post coniunctionem, venenum resumere. Vipera significare potest haeticos, & maledicos, & clam inuadentes proximum: Iudaeos etiam, & daemones: & generaliter homines nequam. Isa. 30. B. Mat. 3. B. dicitur autem iudaei, & daemones vipers arum: quia imitatores diaboli. Detraitor etiam est vipera, qui vno icu perimit, & se & audientem, & eum, cui detrahit. Vt autem vipera mordicus tenuit Paulum: ita haeretici pertinaciter aduersantur fidelibus: sed excutiendi sunt in ignem, vt illa vipera. A cto. 28. a. Vipera, quae primo suo generi noxia est, ac sibi ipsi, designat inuidiam, quae primum nocet habenti. Vipera significare potest vsuras. Vt enim viperarum filij materna corrodunt viscera: ita vsurae cum, qui soluit, aut dat ad vsuram. Vipera etiam vi pariens, violentam diaboli tentationem designare potest: aut contra, quia tardius occidit quam aspis, est leuior tentatio. Iob. 20. c.

Vir, Maritus

Vir dicitur in genere humano masculus: quod viribus & robore praestet: vnde potior est & prestantior ipsa femina, quae sub viri potestate debet esse. Dicitur autem sepe vir, qui habet vxorem: qui & maritus. Aliquando vero sumitur pro homine. Vir aliquando dicitur Deus: quia perfectus in iustitia: & dicitur vir pugnator: quia nemo eius potestati resistere valet. Exod. 15. a. 2. Cor. 12. a. Ephe. 4. c. Et ipse Deus dicitur vir synagogae. Iere. 3. e. Isa. 54. a. Vnde tanquam vir circumscripsit synagogam templo, vt loco, velut factam de adulterio: ne alibi sacrificaret. Hose. 2. b. Significat autem peculiariter Deum patrem. Vir quoque dicitur Christus: vt Ioseph erat vir in cunctis prosperis agens. Gene. 39. a. Et vir, quem occiderunt Simeon & Leui, hoc est, sacerdotum & scribae. Gene. 49. a. ipse est vir Aegyptius. Exod. 2. c. 21. c. Psal. 104. Pro. 30. c. Et vir iustans cum Iacob. Gene. 32. f. Et vir seu maritus sterilis & fecunda, hoc est, synagogae & ecclesiae. Et peculiariter vir posterior synagogae: vt prior fuerit lex. Roma. 7. a. Gene. 16. a. 29. g. 30. b. Ipse dicitur vir iudaeus. Zach. 8. b. Idem est vir diues, qui abstulit ouem pauperis, quando redemit genus humanum, liberans ipsum a diabolo. 2. Reg. 12. a. Dicitur autem vir voluntatis Dei: quia in omnibus fecit voluntatem Dei. Et vir dolorum, propter dolores passionis. Isa. 46. d. 53. a. Et vir rixae & discordiae: quia positus est in ruinam, & in resurrectionem multorum, & in lignum, cui contradicitur: & de quo haeretici contendunt. Iere. 15. c. Et erat vir indutus lineis, habens atramentarium tanquam iudex omnium. Ezec. 9. a. 40. a. Dani. 10. a. Zach. 1. b. 8. c. Ipse est vir, quem circūdedit femina. Iere. 31. d. Et vir cohaerens Deo. Zach. 13. d. Et vir pauper & sapiens. Eccl. 9. d. Et vir Iob, de terra Hus. Iob. 1. a. Et vir elcana. 1. Reg. 1. a. Et vir vnus, quem apprehendunt septem mulieres. Isa. 4. a. A cto. 2. d. Et vir dexterae Dei Psal. 79. ipse est vir meretricis, qui non est in domo eius: quia non est secundum praesentiam corporalem in ecclesia: & etiam vir mulieris fortis. Prou. 7. c. 31. b. c. Vir de domo Leui. Exod. 2. a. designare potest spiritum sanctum: vel sacerdotes iudaorum: vel etiam ipsum Christum de lege egredientem: cuius vxor est ecclesia. Vir Hierusalem, quem ipsa proiecit, est verbum Dei: quod proiecit anima peccans. Ezec. 16. a. Hose. 2. b. Et sermo propheticus. Gene. 24. c. Ab hoc viro recedunt omnes: qui declinant a diuinis praecipis. Psal. 13. Et vir prior synagogae erat lex, sicut posterior Christus. Roman. 7. a. Et vir absens a domo meretricis, est lex, quae absens est a peccantibus, eamque contemnentibus. Prouerborum 7. c. Et vir septem vnus mulieris sunt libri Moysis cum duobus sequentibus. Luc. 20. e. Isa. 54. a. Et lex dicitur vir pubertatis. synago-

Spiritus sanctus. Sacerdotes iudaorum. Christus. Verbum Dei. Lex.

Deus.

Christus.

Spiritus sanctus. Sacerdotes iudaorum. Christus. Verbum Dei. Lex.

Gre. 6. mor. 15. Gre. 16. mor. 21. & 18. mora. 7.

Bass. Exae. ho. 10. Ambr. 1. Exae. 7.

Bass. Exae. ho. 10. Hiero. f. Isa. 30. & f. Ezec. 8. Aug. f. Pl. 16. Ber. de triplici cultu. diae.

Bass. ho. de inuidia.

Bass. f. psal. 14. ho. 2. Ambr. de Tob. 12.

Gre. 15. mor. 8.

Cle Alex. 1. p. ca. 5. Chy. 1. p. 97. Rap. 1. de operibus. Ipsi iudaici. 3.

Cle Alex. ad hor. ad genes. Ato. f. psal. 104. Hila. de triuni. 5. Ori. 1. Exo. ho. 10. & 11. ho. 3. & 11. ho. 11. Ambr. de Salomo 5. & 1. Roma. 6. & capo 10. Dauid. 5. Hiero. f. Isa. 46. & f. Iob. 1. Gre. f. 1. reg. 1. & 22. mor. 19. & f. Ezech. ho. 13. Beda. f. Gene. 32. & f. Exod. 21. & f. Prou. 23. Cypri. ho. 4.

Beda f. Exod. 22. Hier. f. Ezech. 16. & f. Ioel. 1. Ori. 1. in 1. ho. 22. & f. leui. ho. 13. Ambr. de Ro. 11. 6. & de Cam. 4. & f. Luc. 20. Aug. 1. de consen. euang. 31.

Bedā. Gen. 37. gæ. Ioel. 1. b. vir autem Israelita, qui rixatus est cum filio Aegyptij, est sensus, spiritualis legis contrarius pravis sensibus per iudæos aut hæreticos datis. Leuit. 24. b. Et vir, qui inuenit Ioseph errantem in agro, est sermo propheticus loquens de Christo, cui ministerium exhibuit. *sensus spiritualis.*

Philo. de mundi opifacio & 2. allego & de special. legibus. Hita. 1. mat. can. 10. Gre. mylle. de vita Moysi. Bedā. 1. Gen. 3. Ricar. de. 1. victo. de 12. parat. c. 58. Aug. 83. q. 64. & f. 104. tract. 15. Rup. 4. 1. Ioan. 1. Gre. 27. mor. 11.

Vir aliquando dicitur ratio, seu mens, aut vigor mentis: quem virum occiderunt Simeon & Leui. Gen. 2. d. 3. c. 4. 9. a. Exod. 2. a. 35. c. Liberum quoque arbitrium vir animæ dicitur, vendicans sibi totum hominem. Virum autem, hoc est, mentem non aggreditur serpens, sed feminam, hoc est, sensualitatem. Maritus quoque dicitur recta ratio, seu sermo: quia virtutum femina iacit in animam, tanquam in agrum fertilem. Ipsa quoque anima dici potest vir. Exod. 21. c. Vir mulieris Samaritanæ dicitur spiritus rationalis: qui non erat vir: quia non ei obtæperabat. Vel vir qui non erat vir, erat error: quia tunc ab errore adultero regebatur. Vel erat diabolus: qui etiam non est vir, sed adulter. Quinque autem viri erant quinque sensus: quibus ante tempus discretionis regebatur. Ioan. 4. c. ipse quoque homo ratione vtens vir vocatur. Iere. 5. c.

Vir aliquando dicuntur angeli. Gen. 18. a. 19. b. 4. 4. f. Exod. 32. a. 1. Et vir vestitus lineis erat angelus. Dani. 10. a. Job. 36. d.

Vir sapiens & industrius designat apostolos, & prædicatores, & prælatos: qui sunt distributores spiritualis frumenti. Gen. 41. b. 16. a. 29. g. 30. b. Eisdem designant viri, quos elegerunt Moses & Iosue. Exod. 17. c. 18. d. 21. b. 32. d. Et viri duo sunt perfecti prædicatores, in vitroque præcepto charitatis robusti. Viri autem tres sunt contemplatiui, fortes in custodia cogitationis, loquutionis, & operis. 1. Reg. 10. a. Et vir secundum cor Dei est habens charitatem. 1. Reg. 13. c. Zach. 8. a. Et vir Dei est cæteris apostolorum. 1. Reg. 2. c. 9. a. Et vir sagittarius est prædicator. Job. 41. c. Et viri misericordes sunt apostoli. Isa. 57. a. Demum qui ad virilem sensum pertinent e. angelicam implentes perfectionem. Et vir vnus, qui fugit ex acie, & nunciauit arcam esse captam, designat prædicatorem conuersum ex Iudæis, vt Paulum. 1. Reg. 4. c.

Vir vnus dicitur contemptor seculi: vt monachus: & etiam ipsa fortitudo. Et dicitur vnus: quia vnum querit. 1. Reg. 1. a. Ipse enim dicitur. Psal. 72. Quid mihi est in cælo, & c. Et Psal. 26. Vultum tuum domine requiram. Et vir vnus sunt omnes illi, quorum est cor vnum, & anima vna. actio. 4. f. Egrediuntur quoque quasi vir vnus, qui sunt concordantes charitate. 1. Reg. 11. b. Et vir de terra Benjamin, est fortis prædicator de ecclesiâ, & non extra. 1. Reg. 9. a. Et vir vnus dicitur perfectus & constans, & non mutabilis, vt luna. Et vir absolute est perfectus. 1. Reg. 1. a. Job. 36. d. 38. a. Isa. 13. c. 59. d. Zach. 3. d. 1. Cor. 13. d. Ephe. 4. c.

Vir patiens fluxum feminis est prædicator, qui ob inanem gloriam prædicat. Leuit. 15. a.

Vir significare solent fortes. Gene. 47. B. Hos viros tantum volebat Pharaõ, hoc est, diabolus, ire ad sacrificandum: vt videlicet relinquerentur illi infirmi. Exod. 10. c. 35. c. Matth. 14. c. Vnde viri numerari solent tanquam fortes, & non feminae. Exod. 12. f. Ioan. 6. b. Viri autem fortes Israel, & non alterius nationis numerantur: vt intelligantur eruditi in sacra scriptura. Num. 1. a. Viri quoque exercitus, qui pugnaverunt, sunt, qui vicerunt vitia. Num. 31. a. Job. 38. a. 40. a. Vir, qui non roborabitur in fortitudine sua, est foris in Deo, sine quo nulla est illi fortitudo: sed mox sibi relictus cadet. 1. Regum 2. B. Et viri robusti sexcenti sunt, qui opere & cordis deliberatione fortes sunt. Et sunt viri Israel. 1. Ecclesiæ: & sociantur Sauli. 1. prædicatoribus. 1. Regum 13. d. 14. a. Ierem. 9. c. Vir, cuius iniquitas est melior, est mens fortis Eccli. 4. 2. c.

Viri Iuda sunt Christiani sub Christi imperio degentes. Iere. 11. a. Et viri Iuda, qui erant cum Dauid ad deducendam arcam, sunt populi fideles & doctores cum Christo ad dilatandam ecclesiam. 2. Reg. 6. a. Viros autem dicit apostolus, qui verbo parent, & sunt sui iuris & arbitrij: qui crediderunt spontanea electione, seruati sapienter, non insipienter metu territi. 1. Cor. 13. d. Gala. 4. d.

Vir interdum sumi potest pro cogitatione: femina vero pro operatione: vt quæ Eccl' 7. d. dicitur. Vix reperitur vir vnus de mille, hoc est, cogitatio in totum bona: femina vero nulla: quia opera semper in aliquo deficiunt.

Vir percussus, & nondum mortuus, sunt habentes dolorem peccati, sed non sufficientem. 1. Reg. 5. d.

Vir, cui dedit Deus diuitias, est populus iudaicus habens legis mysteria: quibus tamen non fruitur. Eccl' 7. 6. a. Et viri Anathoth quærentes animam Ieremiæ, sunt iudæi contra Christum: peculiariter autem sacerdotes & scribæ. Ierem. 11. d. Idem sunt viri tabernaculi Iob, hoc est, Christi. Iob. 31. d. Viri pacis Edom, sunt principes Iudæorum: qui populum deceperunt. Abdi. c.

Virilis ætas domus Eli, designat plenitudinem temporis, quando misit deus filium suum.

ALLEGORIARVM. 670

Vir de domo Eli, qui non aufertur ab altari Dei, est, qui est bonus ex prædicatione pastoris mali. 1. Reg. 2. g. Gal. 4. a. vel designat tempus, quando ordinandi promouentur ad ordines.

Vir non relinquendus ex Philistæis, designat capitalia crimina: nam mala sunt velut paruuli. 1. Regum 14. e. & viri Amalec sunt suadentes motus turpitudinis: item peccata ex malitia. 1. Reg. 15. a.

Vir duo portantes botrum in veste. nu. 13. c. designant duos latrones cum Christo crucifixos: vel populum iudaicum præcedentem, & vertentem dorso Christo, & populum gentilem sequentem, & vertentem faciem Christo. Vel designabant duplicem amorem Christi, videlicet in patrem & in homines. Vel duo testamenta, in quibus continetur Christus.

Viri Niniuitæ significant gentiles Matth. 12. d. Et viri sublimes Sabaim sunt præcipui ex gentibus. Isa. 45. c.

Vir vnus vxoris dicitur episcopus vnus habens ecclesiam: & etiam non adiungens sensui catholico sensum hæreticum. 1. Tiri. 3. a.

Vir pugnat contra fratrem suum, quum in eadem domo fideles separantur ab infidelibus. Hiero. f. Isa. 19. a.

Vir constituti ad lustrandam terram, sunt viri ecclesiastici. Eze. 39. d.

Vir dei, qui reprehendit Ieroboam, & brachium eius arefecit, ac postea curauit, nec comedere cum eo inuitante voluit: sed postea in via deceptus a propheta comedit, & interiit. 3. Reg. 13. a. designat eos, qui de magno opere gloriantur, & postmodum in peccatum labi permittuntur.

Vir tres apparentes Abraham, sic se habere possunt, vt in vno Christi designatur aduentus: quem duo angeli comitabantur, Moses & Elias: vnus per legem aduentum domini prædicans, alter in fine mundi aduentum ad iudicium præueniens. Gene. 18. a.

Vir interdum sumitur pro altero: vt 1. Reg. 2. e. quum dicitur. Si peccauerit vir in virum, intelligitur: si peccauerit vir in alterum.

Vir alter, hoc est, adulter. Roma. 7. a. significare potest legem carnis: & mendaciam: & sensibilia: & etiã diabolus. Et vir Aegyptius percutiens Hebræum est sensus carnalis literæ. Exo. 2. b. Leuit. 13. d. 24. b. Et vir qui non cognouerit virginem est diabolus: & incognita viro mens est non corrupta à diabolo. Gene. 2. 4. b. Et vir nuntians natum masculum, est diabolus demonstrans factum esse quempiam corruptorem veritatis, eique congratulans. Iere. 20. d. Et vir pauper habens vnus ouem, est princeps huius mundi, qui exercebat tyrannidem in genus humanum. 2. Reg. 12. a. Et viri, exercitus dicuntur demones. Nahum. 2. a. Quasi vir preparatur demones ad prælium: sed non sunt viri: quia non possunt vincere, nisi eis consensatur. Iere. 6. f. Et viri fortes, qui nutabunt, erunt demones in iudicio. Eccl' 7. 12. b. Vbi etiam significari possunt crura hominis in senectute.

Vir Aegyptius potest significare hæreticum. Exo. 2. B. leui. 13. d. 24. b. Et viri septuaginta perculsi in Bathshames, designant nobiliores ex hæreticis, hoc est, qui non sunt vitii sensuum dediti. 1. Reg. 6. d. Et vir, qui non roborabitur, est durus & fortis in errore. 1. Reg. 2. b. Viri sanguinum sunt hæretici occidentes animas, & adulatorie docentes. Psal. 138. Et vir sextus Samaritanæ, qui non erat vir, est hæreticus Ioan. 4. c. Et viri bellatores dicuntur hæretici. Eze. 39. c. Et viri fœderis Esau, discipuli hæreticorum. Abdi. B.

Vir sanguinum sunt subvertentes iudicium pro muneribus: vel animo seu opere occidentes: & qui oderunt proximum: & qui perfecti sunt in vitio Ps. 5. 25. 38. 138. Est item vir sanguinum, qui adhuc actibus carnalibus incumbit. 2. Reg. 16. b. Vir autem linguosus & iniustus dicitur Iudas. Psal. 139. Iob. 11. a.

Vir diuitiarum dicuntur, qui possidentur à suis diuitiis, non ipsi eas possident: vnde & somnum suum dormire dicuntur, non Christi. Psal. 75.

Vir Samariæ & Sodomæ, quos proiecerunt ipsæ ciuitates, sunt errores priores, à quibus in alios Hæretici transierunt. Eze. 16. c.

Vir sex venientes de via portæ superioris. Eze. 9. a. designant sex ætates humani generis.

Vir spiritualis dicitur vir infans: & qui à maligno spiritu arripitur. Hofe. 9. b.

Vir aliquando dicitur heros insignis virtute. Gene. 41. c. Num inuenire poterimus talem virum?

Vir miles. Gene. 33. a. Cum eo quadraginta viros.

Vir minister. Gene. 24. g. Ascensis camælis sequuntur sunt virum.

Vir, ciues. 1. Reg. 6. b. dixerunt viri Bethamitæ.

Vir, alienigena. Exod. 2. c. Vir Aegyptius liberauit nos.

SYLVA

Virere, Viridis.

Virere dicuntur herbae aut plantae, quum sunt virides. Virides autem sunt, quando in suo vigore ac proprio humore consistunt. Viride lignum dicitur Christus. Luc. 23. d. Et virens abies. Hofs. 14. d. Viriditas est in virtutibus: vnde terra non herbam siccam, sed virentem profer. Ge. 1. a. quan do videlicet anima exercet virtutum opera. Et columba attulit ramum oliuae virentibus foliis: quae designant opera perfecta. Gen. 8. b. Et viriditas in virgibus. Gen. 30. f. designat virorem bonorum operum. Et virens abies est vir iustus. Hofs. 14. d. Iob. 38. c. Virentes herbae sunt diuini pastus in foelicitate: & dicuntur virentes: quia perpetuus est ibi vigor Eze. 34. d. Virescit lignum praecisum, quando iusti & martyres pro veritate passi, in aeterna vita resurgentes perpetuo viridescunt. Iob. 14. b. Virentia perquirat onager, quum sanctus vir, despectis transitoriis, aeterna bona desiderat. Iob. 39. a. Virentia loca designant teneras mentes. Gene. 41. a. Et virentes spicae sunt apostoli, & recen- centes in fide. Leui. 2. d. Virens herba dicitur sacra doctrina. Iob. 38. c. Et virentia quae perquirat onager, designant literam & historiam legis, quibus vacant iudaei. Item ea, quae voluptatem afferunt Iob. 39. a. Viride lignum, quod arefactum est, est populus iudaeorum: lignum vero aridum frondescens est ecclesia ex gentibus. Eze. 17. g. Virens herba carnem humanam significare potest. Gen. 1. a. Viror Moab, nitorem verborum haereticorum significat. Isa. 15. c. Virens summitas cedri designat vigentem superbiam luciferi. Eze. 31. d. Non viret scirpus absque humore. Iob. 8. b. quia hypocritae non nisi ex superno munere viriditatem bonae operationis accipiunt. Virens nihil relictum in Aegypto. Exod. 10. d. designat nullam consolationem relictam esse his, qui sunt in inferno. Vnde & virentia terrae Sodomorum sunt subuersa. Gen. 19. e. Et virens hordeum Aegypti laesum. Exod. 9. d.

Virga, Vide Baculus.

Virgo, Virginitas, Virago.

Virgo dicitur a viridiori aetate: & tam mares quam feminae rei venerae expertes & integritatem seruantes virgines dicuntur. Virago autem dicta est mulier in prima conditione: quia virtus viri illi communicata est: facta; est viro similis. Virgo ad literam sumitur pro beata Maria, quando dicitur. Isa. 7. c. Ecce virgo concipiet. Virgo saepe dicitur ecclesia, quam sibi parauit Christus, non habentem maculam neque rugam: & ipsa est vxor, quam ducit pontifex, hoc est, Christus. Leui. 21. c. Gen. 24. b. Iud. 11. f. Isa. 37. d. 62. b. 2 Cor. 11. a. Ephe. 5. c. Iere. 2. f. 3. B. 18. B. 31. c. Ipsa dicitur virago, propter virtutem viri, hoc est, Christi illi communicatam: Gene. 2. d. Virgo dicebatur Israel tempore patriarcharum, quum vni Deo seruiret, antequam idola coleret: non quod in virginitatis permanserit puritate: sed quia olim instar virginis sit domino plebs illa copulata. Dicitur etiam virgo: quia vitis sterilis erat, & infœcunda. Isa. 35. d. Iere. 18. b. Thre. 1. c. Ioel 1. b. Amos 5. a. Virgo dicitur anima & mens, quando castam puramque se conseruat a voluptatibus, earumque concupiscentiis: tum a dolore amoreque insidiosis affectibus: & genitoris curam respicit. Et hæc efficitur vxor pontificis, aut sponsa: magisque ex hoc efficitur integra. Homines enim virgines quibus copulantur, reddunt mulieres: Deus autem quum iungitur mulieri, hoc est, animae, quae corrupta fuerat cupiditatibus & vitis, reddit virginem: & potius dicitur vir virginitatis, quam virginis. Gen. 34. a. Leui. 21. c. Iere. 2. f. 3. b. 31. c. Psal. 44. Et virgines pulchrae sunt, quae lumen habuerunt virtutum: & sponsae thalamum ingressae sunt. Amos. 8. d. virgines quoque dicuntur pudicitiam tota mente conseruantes. Eze. 9. B. Virgo praeterea dicitur fidem integram habens, nec corrupta erroribus: & designatur per Rebeccam. Gene. 24. B. apo. 14. a. Virgo filia Babylonis dicitur anima delictis mundi affluens. Isa. 47. a. Et virgo filia populi Iuda, est anima peccans in ecclesia. Iere. 14. c. Et anima virtutibus infœcunda, nec fidei fructum gignens: cuiusmodi virgines sunt squalidae. Thre. 1. b. c. Et virgines cadentes in gladio, sunt animae, quae videbantur continentiam habere, quum essent fatuae, & hypocritae infectae. Thre. 2. g. Isa. 23. a. c.

Virgines

ALLEGORIARVM.

Credentes boni & mali. Fideles & infideles. Virgines decem sunt omnes credentes, tam boni, quam mali: quinq; prudentes sunt, quibene quinq; sensibus vtuntur, & oleum procurant doctrinae moralis: & sunt diligentes ac solliciti: faruæ vero e diuerso sunt animae dissolutae. Matth. 25. a: Vel designant fideles & infideles. Virgines quae adducuntur post sponfam, designare possunt virtutes. psal. 44: Virgines praeterea, quum in eis sit spes generationis, designant eos, qui sunt in spe bene operandi. Thre. 1. f. Doctrina sana ecclesiae. Virgo de femine domus Israel designare potest doctrinam nutritam in ecclesia. Eze. 44. f. Virgo etiam dicitur sensus historicus, & dicens legentes & audientes: Exo. 22. c. Et virgo vxor pontificis est sententia incorrupta, iuncta verbo Dei. Leui. 21. c. Gentilitas, Synagoga. Non inuenta virgo vxor, fuit gentilitas multos colens deos: sed verberato viro Christo, inuenta est virgo: quia creditur. Synagoga vero non est inuenta virgo, quia perseuerat in incredulitate. Deut. 22. b.

Virgultum.

Virgultum dicitur multitudo virgarum pullulantium. Virgultum ascendens de terra siccanti dicitur humanitas Christi nata de peccatoribus. Isa. 53. a. Virgultum agri designare potest ipsum intelligibile, quod est germen mentis: Et ipsa natura intellectualis virgultum dici potest, propter vigorem vitae. Gen. 2. a.

Viriola, uide Armilla.

Virtus, Vis, Vires.

Virtus a viro dicta, proprie fortitudinem & constantiam significat, quod viri maxime fortitudo est. Vnde fit, vt virtus dicatur habitus mentis constans & conueniens, ad bene operandum inclinans, laudabiles efficiens eos, in quibus est. Potest aliquando dicere ipsos affectus animi. Dantur etiam virtutes rerum, vt radicum, plantarum, lapidum: quae sunt potentiae ad aliquid operandum in animalibus aut in alijs rebus. Virtus etiam sumitur pro exercitu. Mach. 1. a. Congregauit virtutem & exercitum. Item pro victoria. Iudith. 13. d. Qui fecit virtutem in Israel. Virtus quoque dicitur robur corporis. Vis etiam aut vires sumitur pro virtute, seu potentia, aut fortitudine.

Virtus Dei dicitur filius Dei. psal. 20. 67. Deut. 6. d. Dicit autem virtus Dei potentiam eius: & virtus eius quaedam dicitur in salutem, quaedam in poenam. Virtus autem salutis Dei dicitur Christus. psal. 62. 139. Iere. 16. d. Roma. 1. b. i. Cor. 1. d.

Virtus Christi dicitur Spiritus sanctus. 2. Cor. 12. c. Libet gloriabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus Christi. Vul dicitur humilitas, quae tunc habitat in nobis, quando gloriamur in infirmitatibus.

Virtutes Dei dicuntur miracula: de quibus Isa. 42. b. Gloriam meam alteri non dabo: nec virtutes meas sculprilibus. Et, Virtutes eius in insulis nuntiabunt. Hæ sunt virtusterribilium Dei. psal. 144. Et virtus Dei est in nubibus, hoc est, in apostolis & praedicatoribus: & quando veniet ad iudicium. psal. 67.

Virtus Dei dicitur etiam euangelium. Iere. 16. d. Ostendam eis manum meam, & virtutem. Rom. 1. b. Virtus Dei est in salutem omni credenti.

Virtutes caelorum dici possunt angeli. Luc. 21. e. Virtutes caelorum mouebuntur. Harum virtutum solet dici, Deus virtutum. psal. 32. 45. 79. Sunt etiam virtutes ordo specialis ipsorum angelorum. psal. 23. Ornatu quoque caelorum dici potest virtus eorum. Virtutes etiam Iudaeorum, sunt protectio angelorum. psal. 59.

Virtus animi derelinquens peccantem est gratia. psal. 37. Item perfectio virtutis. psal. 21. Aruit tanquam testa virtus mea. Virtus quoque multa est magna illustratio veritatis. Mat. 24. c. Virtutes etiam significant conuersationem bonam. 2. Petri. 1. b. Ministrare in scientia vestra virtutem. Philip. 4. b. Si qua virtus, si qua laus. Ratio quoque ipsa virtus dicitur. Eccl. 1. 6. a. Ne forte elidatur virtus tua per stultitiam.

Virtus dicebatur deficere in Christo. Iere. 15. d. quia propter nos infirmitatem suscepit: & defecit virtus eius in his, qui peccant, & ratione non vtuntur.

In virtute est vox domini in his, qui dicere possunt cum apostolo: Omnia possum cum eo: qui me confortat. Et dat Deus virtutem populo ad vincendos daemones: & quando Ioannes praedicebat virtutem Christi. Et dat virtutem in resurrectione. Dat etiam decori virtutem, quam fortem facit ad operandum. psal. 28. 29. 67.

Virtus Sion, hoc est, ecclesiae, est charitas, quae fortis est vt mors: & omnia vincit, nec a quoquam vincitur. psal. 47. De hac psal. 121. Fiat pax in virtute tua.

Virtus Damasci est aurum & diuitiae, de quibus mundani praesumunt. Isa. 8. a.

Virtus

Gl. ordi. f. Hofs. 14. Gre. 19. mor. 18. Beda. f. Gene. 5.

Gre. 11. mor. 3. & 39. mor. 19.

Glof. inter f. Ge. 41.

Gre. 19. mor. 18. Hiero. f. Iob. 39.

Ori. f. Eze. ho. 11.

Amb. 3. exat. 7. Hiero. f. Isa. 15. Hiero. f. Eze. 31.

Gre. 8. mor. 17.

Lyra f. Exod. 10.

Ori. f. Leui. ho. 11. Hiero. f. Iere. 31. & f. Isa. 62. Aug. 4. in iudic. 49. Iych. f. Leui. 21. Fulgen. epist. 3. Hiero. f. Iere. 18. & f. Ioel. 1.

Ori. f. cant. ho. 11. Philo de specialibus & de Cherubin.

Hierod. de veste sacerdoti & f. Amos. 8. & f. Eze. 9. Aug. f. Apo. ho. 11. Rup. 9. f. apoc.

Hiero. f. Isa. 13. Gre. 6. mor. 9.

Christus. Virtutes opera per. facta.

Pastus foelicitatis.

Teneræ mentes Apostoli.

Sacra doctrina. Litera legis, voluptuosa. Iudaei. Gentiles. Caro humana.

Nitor verborum.

Superbia luciferi.

Nulla consolatio in inferno.

Virgo Maria.

Ecclesia.

Plebs iudaea.

Anima pura.

Mens pudica.

Anima peccatrix.

Hiero. f. Iob. 30
Gre. 10. mor. 7.

Virtus manuum amicorum Iob. Iob. 30. a. designat virtutem Iudæorum in Christu: vel magnitudinem operationis hæreticorum, quæ pro nihilo ducitur ab ecclesia: quia est sine charitate.

Potētia iudæorum in
Christum.
Opahæreticorum.

Arno. f. ps. 135.
Basil. f. ps. 32.
Gre. 32. mor. 11.
Aug. f. apoc. ho. 10.

Virtus Pharaonis, est potentia secularis & exercitus Satanæ. Iudith. 2. b. psalm. 135. A d idem referri potest virtus regis, gigantis, aut equi, psal. 32. Et virtus Behemoth dicitur esse in vmbilico: quia inclinat mulieres ad libidinem. Iob. 40. b. Et virtus draconis, quam dedit bestia, est potentia diaboli, qua adiuuat malos ad malum. Apo. 13. a.

Potētia secularis.
Potentia diaboli.

Vires Mosis, vltra quas dicebatur esse negotium regendi populi. Exod. 18. c. Dicuntur tam de virtute animi, quam corporis naturali.

Viscera, Exta, Vitalia.

Aristo. 2. de parti.
aliu. 13.

Viscera dicuntur non tantum intestina, sed quicquid intra carnem continetur, hoc enim differunt à carne, quod caro foris posita est: viscera intus. Exta vero dicuntur cor & pulmo: quia in superiori parte extant: quæ & vitalia dicuntur.

Viscera Dei amorem & misericordiam Dei significare possunt. Isa. 63. d. Iere. 31. d.

Amor & mīa Dei.
Affectus Christi.

Viscera Ioseph commota, affectum Christi erga genus humanum redimendum significare possunt. Gen. 45. g.

Hiero. f. Isa. 16. 19. 38.
f. Iob. 23. & f. Eze. 3.
Gre. f. Eze. ho. 10.
Glo. ord. 1. Leui. 3.

Viscera interdum significant mentem, aut mentis affectus, & compassionem. Isa. 16. d. 19. a. Iob. 21. d. 38. d. Eze. 3. a. Et viscera replentur, quum mentis interna alimento vitæ satiantur. Sūt etiam viscera recta intentio, sanctum desiderium, humilis ad Deum, pia ad proximum voluntas. Et vitalia arietis, quæ sunt cor & iecur, vim concupiscibilem & irascibilem, & etiam desiderium significare possunt. Exod. 29. d. Leui. 3. a. 4. b.

Mens.
Mentis affectus.
Concupiscibilis &
irascibilis.

Gre. 13. mor. 10.

Viscera Iob, hoc est, ecclesiæ, vel Christi, sunt hi, qui ad intima sacramenta & mysteria deferuiunt. Iob. 16. c.

Ministri mysterio-
rum ecclesiæ.

Gre. 21. mor. 8.

Viscera matris commota erga filium diuidendum. 3. Reg. 3. d. designant cor & charitatem prædicatoris boni, qui non vult auditores perire.

Charitas prædicato-
ris.

Amb. apolo. David
4.

Viscera animæ dici possunt adinventiones sensuum: & bonæ cogitationis studia: & virtutū perseverantia: & illæ, quæ Græcè eunomia dicuntur. psal. 50.

Bonæ cogitationes.

Gre. f. 1. Reg. 5.

Viscera aliquando pro filio. Philemo. 1. d. Refice viscera mea in Christo. Viscera etiam diuitiæ. Sapi. 12. a. Comestores viscerum hominum. Extales meatus Philistinorum, designant proditorem factoris peccati. 1. Reg. 5. c.

Filius.
Diuitiæ.
pdiēs factor pēt.

Visitare, Visitatio.

Hila. f. ps. 52. 64.

Visitare est frequenter visere: aut etiam simpliciter inuifere.

Hier. f. 1. 23.

Visitatio Dei est collatio noui muneris: & visitauit Deus Saram, quum misit verbum suum in ecclesiam, & impleuit pmissa. Gen. 21. a. 50. d. Exod. 3. e. 4. g. 13. d. pl. 79. 105. Iere. 15. c. Sic visitauit Annam, hoc est, ecclesiam. 1. Reg. 2. c. Et visitat Deus terram, hoc est, humani generis natiuitatem. psal. 64. Et visitat gregem sicut pastor infirmum. Eze. 34. c. Et visitat omnes gentes, quum ex omnibus saluat. psal. 52. 58. Et visitat Tyrum, quum cōuertit peccatorem, aut gentes. Isa. 23. d. Et visitat nos diluculo, quum erroris nostri tenebras, luce suæ cognitionis illustrat: & contemplationis munere subleuat: & in arcem virtutis exaltat. Iob. 7. d. Sic visitat filium hominis: cui sub protectione alarum suarum posito, præterdit misericordiam suam, & in lumine suo lumen præbet: & eum delitijs suis potat: & inebriat ab vbertate domus suæ, ad obliuiscēdas ærumnas & errores præteritæ conuersationis. psal. 8. Peculiariter autem visitatio Dei dicta est incarnatio, & liberatio à seruitute diaboli. Luc. 1. f.

Cōferens Deus no-
uum munus.
Incarnatio filij Dei:
Impletio pmissio-
nis.
Cōuersio pōtorum;

Ber. f. canti. 54. ser.

Visitat Deus montes in circuitu Gelboe, relinquens ipsum Gelboe aridum. 2. Reg. 1. d. quia dat munera gratiæ & gloriæ angelis & hominibus, relictis dæmonibus: & quia conuertit gentes, relictis Iudæis in infidelitate.

Saluare angelos &
hoies relictis dæmo-
nibus.

Hier. f. Isa. 13. & f. A
mos 3. & f. ps. 15.

Visitat etiam Deus castigando ad emendationem. Isa. 13. b. Hose. 1. a. Et dicitur visitare, & non percutere: quia plaga Dei visitatio est, atq; curatio: vt solet medicus infirmum visitare. Et visitat omnes iniquitates, ne quid maneat non curatum. Amos. 3. a. Et visitat hircos castigando, & gregem liberando. Zach. 10. a. E diuerso non visitat, quum peccantes non castigat. Hose. 4. c. Et visitat nocte, hoc est, per tribulationes. psal. 16. 58. Iob. 10. c. Et visitat in egestate, quum dat famem verbi Dei. Leui. 26. c. Et visitat iniquitatem patrum in filios, quum castigat in hac vita. Exo. 20. a. psal. 88.

Conuersio gentium
relictis iudæis.
Castigatio Dei ad
emendationem.

Gre. 9. mor. 38.

Orti. f. Iere ho. 2.

Visitat præterea Deus peccatum, aut peccantes, puniēdo pœna temporali, vel æternatiam si non emendetur. Exo. 32. g. Sic dicitur visitare militiam cœli. Isa. 24. d. 26. c. 27. a. 29. b. Iere. 5. c. 6. a. 8. c. 9. c. 10. c. 13. a. Et visitationis dies, est dies iudicij, aut vindictæ. Isa. 10. a. 15. c. Eze. 9. a. 38. c. Thre. 4. d. Hose. 1. b. 4. c. 9. b. Sopho. 1. b. 3. b. Amos. 3. d. Et visitat dominus super Semeiam & semen eius, quum punit hæresarcham & discipulos eius. Iere. 29. g. 30. d. Et dicitur visitare iuxta vniuscuiusq; vias. Hose. 12. a.

Punitio Dei tēpora-
lis, vel æterna.

Hiero. f. Isa. 24. & f.
Iere 5.

Ilyc. f. Leui. 18.

Visitat Christum infirmum, qui corrigit eos, qui sunt in peccato: & in carcere positum, quia

Corrigere peccātes.
diu eos,

Cognitio sui.
Exercere opa mīa.

diu eos, qui sunt in mundo corrigimus. Matth. 25. d. Visitat speciem suam, qui seipsum examinat, seq; cognoscere curat. Iob. 5. d. Visitat etiā speciem suam, quilibet ad eum, quæ sibi similem per naturā conspicit, passibus amoris tendit: vt in altero sua considerans, ex seipso colligat, qualiter infirmitati alterius condescendat. Item qui exeret opera misericordiæ.

Geor. vene. can. 3. 10
no. 1. cap. 7.
Gre. 6. mor. 23.

Cessatio legis veteris.
Docere volētes hæreticos ecclesiam.

Non visitatur arca domini, quando cessat lex vetus. Iere. 3. e. Visitantes amici Iob ipsum Iob, designant hæreticos docere volentes ecclesiam, quasi ipsi sint doctiores. Iob. 2. d.

Glo. ord. f. Iere. 3.
Gre. 3. mor. 18.

Reuertit ad vitia.

Visitare dicitur scelus adolescentiæ suæ, & Aegypti, qui ad pristina vitia reuertitur. Ezech. 23. c.

Hiero. f. Eze. 23.

Neglectus mali pastoris.

Non visitant gregem domini pastores, qui pœnitentibus contrahunt manum. Iere. 23. a. Et non visitat pastor derelicta: quia Antichristus non curat de animarum interitu. Zach. 11. d.

Hiero. f. Iere. 23. &
Zach. 11.

Vitare.

Fugere libidinem.
Fugere superbiam.

Vitare est plusquam cauere: vt sit quasi vi auertere. Vitare morticina piscium, est fugere peccatum libidinis. Leui. 11. b. Vitare aues immundas, est fugere superbiam & auaritiam. Leui. 11. b.

Vitis, uide Vinea. Vitium, uide Peccatum.

Vitrum.

perspicuitas corporum beatorum.
Cœlestis patria.

Vitrum est materia translucida, ex qua fiunt calices, & alia vasa ad ministerium vini & mēsa deseruientia, estq; materia admodum fragilis.

Gre. 18. mor. 30.

Confessio.

Vitro perspicuo dicitur simile aurum Hierusalem cœlestis. Apo. 21. e. quia fulgori corporis beatorum additur perspicuitas. Vel quia vniuscuiusq; mentem ab alterius oculis membrorum corpulentia non abscondat: sed patebit animus, patebit corporalibus oculis ipsa etiam corporis harmonia: sicq; vniuscuiusq; tunc erit conspicibilis alteri: sicut nunc esse non potest conspicibilis sibi. Vitrum quoq; dicitur ipsa superna patria: & etiam confessio, qua interiora patefacimus. Iob. 28. c.

Rup. 12. f. apoc.

Puritas fidei.

Vitrum ad puritatem fidei refertur: quia quod foris videtur, hoc est, & intus, & nihil est simulatum: & non est perspicuum, nisi sanctis ecclesiæ. Apo. 21. e.

Aug. f. apoc. ho. 18.

Baptismus.

Vitrum mare. Apo. 4. a. 15. a. baptismum significare potest: & est perspicuum per gratiam spiritus sancti: & quia baptizati nullum vitium abscondunt.

Aug. f. apoc. ho. 12.
Rup. 3. 9. f. apoc.

Habētēs speciē virtutis.

Vitrum dicuntur illi, qui habent speciem virtutis in seculo. Iob. 28. c.

Vitta.

Humanitas Chri.

Vitta est ligamentum capitis, qua circum caput antiqui vel crines, vel fersa, aut flores, aut aliud quidvis religabant.

Desideriū cœlestiū.
Spes.

Vitta hyacinthina, humanitatem Christi inseparabiliter adhaerentem diuinitati significare potest. Leui. 8. b.

Ilyc. f. Leui. 8.

Compressio cogitationum.

Designat etiā vitta hyacinthina desiderium cœlestium, quo ligamus opera cum intentione. Et vitta, qua ligatur lamina in capite sacerdotis, est spes cœlestium præmiorum. Ad idem referri potest vitta hyacinthina, qua rationale & superhumale astringuntur. Exo. 28. c. 39. d. Idem dicendum de vitta lineæ in capite sacerdotis. Eze. 44. c.

Glo. ord. f. Exo. 28.

Vita humana.

Vitta, qua astringuntur crines, ne defluant. Isa. 3. d. constrictionem & compressionem cogitationum significare potest: ne ad illicita vagentur.

Hiero. f. Isa. 3.

Anima.

Vitta aurea. Ecclesiastæ. 12. c. vitam humanam significare potest: aut etiam ipsam animam.

Hiero. f. Eccl. 12.

Prædicatores.
Labia virginis Mariae.

Vitta coccinea. Cant. 4. a. designat prædicatores: qui dū fluxas cogitationes in cordibus hominum suis prædicationibus restringunt, quasi sparsos crines, ne immoderatè diffuant, reprimunt. Sicut vitta coccinea fuerunt labia virginis Mariæ: quia loquebatur verā cum ardore charitatis: vnde & loquium eius dicitur dulce.

Gre. f. canti. 4.
Rup. f. canti. 3.

Vitulus, uide Bos.

Vituperare.

Blasphemātes, infideles & iudæi Christi & fideles.

Vituperare est, vitio aliquid dare. Eccl. 1. 22. a. 1. Mach. 11. b. 2. Cor. 6. a. 8. d. Vituperasse dicitur Deus Iudeos. Hebr. 8. b. quia pmissit nouū sacerdotiū, reiecto veteri. Vituperatio cōmorantium in circuitu. psal. 30. est, quia omnes Christiani à circumuectibus infidelibus blasphemantur, & mali habentur: & nunquam ab intrantibus. Iudæi quoq; in circuitu errorum existentēs, vituperabant Christum.

Aug. f. ps. 30.

Viucere

Viuere est vitam agere. Viuere etiam dicuntur, quorum extat memoria. Eccl'i. 4. 4. Nomen...

Orif. Mat. ho. i. Hiero. f. lla. 49. Aug. f. Ioan. tra. 21.

Orif. gen. ho. 15. & f. Mat. ho. 3. Amb. de Ioseph. 13. & c. Luc. 2. Tert. aduer. Iudaeos. Hie. f. Eccl'e. 6. Aug. f. ps. 170. Glo. or. f. Leu. 14. 16.

An. 16. eot. Faust. 22. Gre. 17. mo. 3.

Basil. f. ps. 33. 114. Aug. epist. 120. & c. f. Ioan. tra. 22. Hiero. f. Hab. 2. Gre. f. Reg. 1. & 24. mor. 12.

Amb. 2. d. Abra. 11. & f. Luc. 3. & c. ps. 118. ser. 10. & de bono mortis. 12. & f. Roma. 6. Orif. Nu. ho. 19. & f. Roma. 6. Hiero. dardano & f. Ez. 16. Basil. f. ps. 19. 48. Hila. f. ps. 91. Aug. epist. 120. & c. f. Ioan. tra. 19. Ber. Cant. f. ser. 4. 8. Ricar. de. f. victo. de Iohanno Nabucho. 3. Tho. 1. 2. q. 10. ar. 12. ad 2.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Arab. ser. 35. Hiero. f. Zach. 14. Rup. f. Hoie. 14. Glo. inter. f. Thre. 4. Hier. f. lla. 26. Glo. ord. f. Exo. 21. Cyril. de inearna. verbi. 27. Gre. 5. mor. 2. Amb. de pœni. 9.

Deus

Christus in carne & suscitatus a mortuis & dās vitā gratiæ. Diuinitas Christi.

Christus in cruce.

Non recta sentire a Christo.

Vita æterna.

Esse in gratia.

Sacra scriptura.

Resurrectio.

Fides sine operibus.

Baptismus.

Pœnitentia.

Vincere in tribulationibus.

æternā.

Debitas liberi arbitrij. Semiuuus relictus homo a latronibus. Luc. 10. e. designat hominem post lapsum, cum alio...

Iudæi.

Gentiles.

Vita præfens.

Mali.

Iudaicū mandatum sequi literam legis.

Vita carnalis.

Opera infirma.

Motus carnis.

Peccare.

superbia diaboli.

Pœna æterna.

Diuitiz.

Gloria mundi.

Iumenta.

Resurrectio Christi.

Collatio gratiæ.

Conuersio gētium.

Credentes iudæi resurrectionem.

Promittere impunitatē peccantibus.

Vulnera Christi.

Pœna mēbroū Chri.

Glo. ord. f. Luc. 10.

Gre. 35. mo. 25.

Beda. f. gen. 27.

Glo. ord. f. Leui. 11.

Orif. Nu. ho. 7. & c. Mat. ho. 8.

Aug. f. Ioan. tra. 22.

Aug. f. ps. 57.

Iyc. f. Leui. 13.

Orif. Roma. 8.

Gre. 8. mor. 19. & 18. mor. 16.

Gre. 5. mor. 34.

Gre. f. Reg. 15.

Orif. Rom. 6. 8.

Rup. 2. victo. verbi Dei. 15.

Basil. f. ps. 37.

Arno. f. ps. 54.

Hiero. f. ps. 48.

Aug. f. ps. 14. 123.

Gre. 1. 8. mor. 7.

Hiero. f. lla. 17.

Gre. 5. mo. 2.

Gre. 11. mor. 3.

Hiero. f. Hab. 3.

Basil. 9. Deus nō est causa mali.

Orif. Roma. 4.

Gre. 1. Reg. 2.

Beda. f. gen. 41.

Hiero. f. Eze. 13.

Hiero. f. lla. 16.

Gre. 3. mor. 14.

Rup. 5. f. Cant. 3.

Canti.

æternam. psal. 54. 1. Timo. 5. a.

quanto libero arbitrio esse relictum.

Vixisse dicitur Iob post flagella. Iob. 42. d. vt designetur sanctam ecclesiam prius disciplinæ flagello percuti; & postmodum vitæ perfectione roborari.

Viuens in gladio Esau. Gen. 27. f. designat Iudæos occidentes prophetas, & persequentes Christianos.

Viuentia in aquis Leui. 11. b. sunt gentiles viuentes in mundo: inter quos mundi & immundi inueniuntur.

Viuentes sunt, qui viuunt in hoc mundo. Eccl'æ. 4. a. psal. 142. Vita autē præfens dicitur esse vmbra vitæ potiusquàm vita. Iob. 7. d. 10. a. 14. d. 22. a. 27. b. 28. d. 30. c. 33. c. Quæ etiam appellatur mors, quum dicitur Ioan. 5. d. Transiet a morte ad vitam.

Sicut viuentes sunt mali in hac vita: qui animam mortuam gestant in corpore viuo. psal. 57. Viua caro apparet in lepra. Leui. 13. b. est Iudaicum mandatum: vel error de anima: vel quando quis partim seruat mandata, partim transgreditur. Viuere quoq; secundum carnem, est se qui literam legis. Rom. 8. c.

Viuens, qui non videt Deum, est viuens vita carnali. Exo. 33. d. Hac ratione. Iob. 7. c. nequam se vltra viuere afferit: quia videlicet viuificatrice morte quotidie se a vita passionis & carnis occidit. Et viuentes sua uita sunt, qui vacant voluptatibus in hac vita. Iob. 28. b.

Vita carnis sunt infirma quædam & tenera opera. Pro. 14. d. Viuus captus Agag rex Amalecitarum. 1. Reg. 15. b. designat quod prædicatores contra libidinem prædicant: sed per obsecrationes, quas a contentibus audiunt, aliquando mouentur.

Viuere dicitur peccato, aut in peccato, qui peccati agit opera: qua ratione diuersa peccata sunt diuersæ vitæ. Rom. 6. a. 8. c. psal. 62. Colof. 3. a.

Vitæ dicitur bestia habens plagam gladii. Apo. 13. d. quia diabolus diuina sententia percussus, adhuc superbit. Et viuunt inimici: quia vigilant dæmones aduersum nos. ps. 37. Iob. 21. a.

Viuentes descendunt mali in infernum. psal. 54. quia ibi erunt immortales in perpetua pœna. Et dicitur viuere in finem, qui laborat in æternum: quia non consumitur, qui est in inferno. psal. 48. Viuentes etiam descendunt, qui scientes peccant, sentientesq; Et viui deglutuntur, qui cognoscentes idolum nihil esse, tamen sic vitam præsentem amittant, iustificat. ps. 123.

Vita manus Hierusalem sunt diuitiæ. Isa. 57. c. Et vitæ, quæ datur amaris, est gloria mundi, quæ datur aliquando bonis, qui sunt hic tristes & gementes. Iob. 3. d.

Viuens potest accipi pro iumentis. Iob. 12. b. quum anima omnis viuentis dicitur esse in manu Dei: & spiritus viuens carnis sumitur pro anima hominis.

Viuificauit dominus opus suum in medio annorum, quando suscitauit Christum a mortuis. Haba. 3. a.

Viuificare dicitur Deus per gratiam: & viuificati sunt, qui amant Deum super omnia: quos etiam eloquiū Dei viuificare dicitur. Deu. 32. f. psal. 65. 79. 118. 137. 142. Isa. 38. e. 47. c. Ephes. 2. a. Colof. 2. c. Et viuificat post duos dies, hoc est, in resurrectione. Hosc. 6. a. Dicitur etiam dominus viuificare. 1. Reg. 2. a. quia gentilitatem ad agnitionem sui vnigeniti temporaliter per fidem recipit: & ad eius cōtemplandam gloriam æternaliter perducit. Vel viuificat per gratiam, quos mortificauit a culpa. Rom. 4. c.

Reuiuiscens spiritus Iacob designat ex Iudæis eos, qui crederunt resurrectionem Christi. Gene. 45. g.

Viuificare animas, quæ non viuunt, dicuntur, qui falso salutem & pacem promittunt peccantibus. Eze. 13. c. Et qui fraudulentis promissionibus impios tenent inclusos, ne agentes pœnitentiam, vitam recuperent, quam perdidit.

Vlcisci, Vltor, quære Vindicare.

Vlcus, Vulus, Vulnere, Plaga.

Vlcus est sanies concreta intra cutem latens. Vulus autem est hiatus patensq; apertura corporis istu aliquo inflata: quæ & plaga dicitur: sumitur aliquando pro verbere vulus infligente. Pro. 27. a. Meliora sunt vulnera diligētis. Vulnere autem est lædere. Cant. 5. c. Percusserunt & vulnerauerunt me. Corripere. Iob. 5. c. Ipse vulnerat, & medetur. Opprimere. Isa. 14. c. Corruisti in terrā, qui vulnerabas gentes. Prouocare. Cant. 4. c. Vulnerasti cor meū foror mea. Vulnerari autem interdum est periclitari. Eccl'æ. 10. b. Qui scindit ligna vulnerabitur.

Vulneratus est Christus propter iniquitates nostras. Isa. 53. b. Et plagæ manuum eius a diligētibus factæ, fuerunt vulnera illi a Iudæis inflata. Zach. 13. c. Vulnere super vultus concidit Iudæus Christum, quando cruci addiderunt clauos & lanceam. Iob. 16. c. Vlcus autem pessimum Iob, designat peccata membrorum Christi. Iob. 2. b. Vulneratum etiam dicitur cor ipsius.

Canti.

Canti. 4. c. quia passus est pro sponsa unitate. Vel dicitur vulnerasse sponsa cor sponsi: quasi co-
gatur sponsus eam diligere ob eximias dotes.
Vulnerati dicuntur Christus & eius discipuli. psal. 68. propter persecutiones, quas passus sunt
à Iudæis & infidelibus, usque ad mortem.
Plaga lectuli est, quam infert Deus, ne quiescamus in errore. Amos. 3. d. Zach. 14. c. Vel pla-
ga lectuli est, auxilium infirmum.
Vulnerata charitas est ardor amoris in Deum. Canti. 2. a. Et dicuntur iusti vulnerare animam
sponsa. Canti. 5. b. Hæc sunt vulnera diligentis, quæ præferuntur oculis odiæ. Pro. 27. a. Per-
cussa autem anima charitatis spiculis, vulneratur in intimis affectu pietatis: ardet desiderio cõ-
templationis: & miro modo vivificatur ex vulnere, quæ prius mortua iacebat in salute: æstuat,
anhelat, & iam videre desiderat, quem fugiebat. Vulnerari quoque dicitur ecclesia, quum eius
membra vulnerantur.
Vulnera animæ dicuntur peccata: & vlcus natum in carne videtur peccatum ex inclinatio-
ne carnis. Leui. 13. c. Vlceris autem causa in corpore est, quum fordidus & noxius humor abun-
dat: animæ vero vlcus fit, quum in ea cogitationes immundæ, & cupiditates abundant. Vul-
nera etiam sunt errores circa fidem. Gen. 3. 4. d. Et peccata Iudæorum. Isa. 1. b. Thre. 2. d. Vlce-
ra quoque in Agyptijs, designabant malitiam dolosam, & superbiam, Exo. 9. b. 11. a. 12. b. 32. g. Et
vulnerati ex Aegypto sunt peccatores baptizati. Eze. 30. a. Plaga insanabilis, quam infert dia-
bolus, est peccatum: quod solus Deus sanare potest. Isa. 14. b. Iere. 30. b. Mich. 1. c. 1. Reg. 6. a.
psal. 38. 89. Et plagæ decem Aegypti sunt peccata contra decalogum. Luc. 10. e. Apo. 16. a. Vl-
cera quoque Aegypti feruentia erant homicidia: & vulnus super vulnus est peccatum super pec-
catum. Iob. 16. c. Porro vulnus, quum sit contritio, quæ exterius aperitur, intrinsecus autem in
tumorem vertitur, est aperta culpa sine simulatione & contradictione: contritio sine tumore
est culpa sine elatione, id est, cum humilitate & cõfusione: qualia sunt peccata per infirmitatē.
Liuor est, ubi contritio pelle obtenditur: & ne famies profluat, eadem, qua tegitur, pelle pro-
hibetur. Sic ignorantia peccatum, ne in apertum prodeat, sub ambiguitatis suæ obumbracu-
lo se velat, ne per confessionis aperturam corruptionis suæ putredo erumpat, falsæ opinionis
velamento se palliat: vnde intus excoquitur, & in formidinis nigredinem vertitur. Plaga tu-
mens est peccatum malitiæ, quod sine contemptu Dei minime committitur. Tumor enim in
percussurâ contritione est contumacia in culpæ commissione, Deique contemptus, in præcepti
transgressione. Vel vulnus est peccatum actionis: vt mortuus, qui effertur extra domum. Li-
uor, peccatum cogitationis: vt mortuus in domo. Plaga tumens, peccatum cõsuetudinis, per in-
famiam putridum, & fetens per putredinē: vt mortuus quatruiduanus. Vel vulnus est peccatum, quod
accusamus, nec deserimus: liuor peccatum, quod per hypocrisim tegimus. Plaga tumens pec-
catum, quod per contumaciam defendimus. Vulnus manifestatur sibi per cognitionem, proxi-
mo per actionem, Deo per confessionem. Abconditur autem nobis per errorem, Deo per
taciturnitatem, proximo per simulationem. Intumescit autem & putrescit in seipso per mali-
tiam, coram proximo per impudentiam, contra dominum per contumaciam. Vel vulnus est tri-
stitia foras, quasi per sanguinis profluuium prodians. Liuor, invidia intus latens, sed quibus-
dam indicijs palloris vultus sese prodens. Plaga tumens, ira per minas & cõtumelias foras eru-
pens. Vulnera Lazari, quæ lungebant canes. Luc. 16. e. designant peccata virorum Deo dedi-
catorum. Ad idem referri potest vulnus Ezechia, fisis curatum. Isa. 38. d.
Conuulnerat lumbos inimicus. Iob. 16. c. quando fidelem populum diabolus pertrahit in li-
bidinem. Et quia sine nostro libero arbitrio, nihil potest efficere: Ideo dicitur conuulnerare,
quasi nobiscum vulnerare.
Vulneratus est diabolus in passione Christi: & quando est condemnatus: & vulnerati sunt
cadentes in tentationem, vel condemnati. ps. 88. Isa. 14. c. e. Et plaga gladij est diuina sententia
contra Luciferum. Apo. 13. d. Idem est plaga pessima regis Assur. Nahum. 3. d.
Vulnera etiam dicuntur pœnæ. Gen. 4. d. Exod. 9. b. 11. a. 12. b. 22. a. Vulnus autem populi Dei
ex originali peccato ortum habet. Isa. 30. e. psal. 38. Huc referri potest plaga combustionis. Le-
ui. 13. d. Et plaga in populo est damnatio & castigatio: & mala ex peccato originali. Exo. 30. b.
psal. 27. Iere. 10. c. 14. c. 15. d. Luc. 19. g. 23. f. Vulneta autem diligentis dicunt castigatio nem Dei
diligentis eos, quos castigat. Pro. 27. a.
Vulnerare interdum est decipere. Exo. 21. c. Et sagitta vulnerans est lingua hæretico-
rum decipiens. Iere. 9. b. Sic vulnerabat Lucifer omnes gentes, quum omnes trahebat in pec-
catum, aut errorem. Isa. 10. b. 14. c. Et plaga lepræ est hæresis: & est in domo, quando est in
ecclesia. Leui. 13. a. 14. c.
Vulnus pro vulnere, de quacunque læsione animæ, intelligi potest. Exod. 21. c.
Vulnus auis immolaræ. Leui. 1. d. est separatio mentis à cura carnis, quæ molesta est.
Plagæ in secretioribus ventris, sunt interiora mentis vulnera, quæ per compunctionem
sunt. Pro. 20. d.

Hiero. f. Amos. 3.
Rup. f. Amos. 3.
Ori. f. canti. ho. 2. 3.
Amb. de virgi. 3.
Gre. 6. mo. 18. & 27.
mor. 1.
Ori. f. Leui. ho. 8. &
f. Exo. ho. 4.
Hiero. f. Isa. 1. 14.
Gre. f. Reg. 6. & 13.
mor. 10.
Basi. ho. in lacris.
Aug. f. apo. ho. 11. &
de plagis Aegypt. 6.
Isc. f. Leui. 13.
Beda. f. Exo. 9.
Chryl. aduer. iudæ.
ho. 5.
Ricar. de. f. vido de
stat. interlo. hois. 41.
42.
Aug. epist. 137.
Gre. 13. mor. 9.
Arno. f. ps. 88.
Hiero. f. Isa. 14.
Rup. 1. vido. verb.
Dei. 1. & f. Nahum. 3.
Ori. f. ps. 38. ho. 2.
Amb. 4. d. interpel. 4.
Hiero. f. Isa. 30.
Gre. f. Reg. 6.
Beda. f. Pro. 27.
Hiero. f. Iere. 9. & f.
Isa. 10.
Glo. inte. f. Exod. 21.
Glo. ord. f. Leui. 1.
Gre. 23. uno. 23.

Affectus charitatis.
Peccata.
Errores.
Peccatū & supbia.
Peccatum ex infirmitate.
Peccatum ex igno-
rantia.
Peccatū ex malitia.
Peccatū actionis.
Peccatū cogitationis.
Peccatū cõsuetudi-
nis.
Tristitia prodians.
Invidia latens.
Ira erumpens.
Ficta religioforum.
Trahes diabolus ad
libidinem.
Sententia cõdenatio-
nis Luciferi & mem-
brorum eius.
Pœnæ.
Decipere.
Hæresis.
Læsis animæ.
Separatio mentis à
cura carnis.
Compunctio.

Vulnerari

Vulnerari dicitur à lignis, qui scindit ea, designans puniendum eum, qui separat aliquos
ab ecclesia. Eccle. 10. b. Vel è diuerso designatur is, qui separat aliquos ab hæreticis, eorum
pristinè condolens errori.
Confodere iaculis est acriter obiurgare. Exo. 19. b.
Plagæ decem Aegypti sunt decem præcepta: quorum obseruatione percussus Pharaõ: sed
non extinguitur, nisi post oblationem agni.
Plaga inimici est destructio Hierusalem: & plaga magna nimis, est ipsa destructio prædicta
à Christo. Iere. 10. c. 30. d. Luc. 19. g. 23. d. Plaga etiã inimici est, quum aliquis percussus à Deo,
vt vires illius à percussione superentur. Et dicitur hunc Deus quasi hostem habere. Iob. 19. b.
Et dicitur addi septuplum ad plagas: estque hæc percussio, maior quàm correctio. Leui. 26. d.
Plaga prima, est conuersio peccatorum in hac vita: quia secundã erit in iudicio. 1. Reg. 14.
b. Isa. 19. d. Sic dicuntur plagæ nouissimæ, quæ erunt in iudicio. Apo. 15. a.
Plagæ descendens ab Hierusalem in Hierico. Luc. 10. e. designant corruptionem natura-
lium in homine per lapsum primi hominis factam.
Plagæ dæmonum aut hæreticorum sunt sagittæ paruulorum, quando paruuli & humiles
eos vincunt. psal. 63. Et plaga Assur est victoria contra diabolum. Nahum. 3. d. Et plaga Ma-
dian in petra Oreb. Isa. 10. f.
Plagæ Iudæorum factæ sunt sagittæ paruulorum: quia non potuerunt efficere, quin Christus
resurgeret, vnde ipsi confundentur. psal. 63.
Vulnus sæuum & pessimum habentium caracterem bestię est peccatum Sodomorum. Vul-
nera etiam hæreticorum sunt odium. Apo. 16. a. b.

Vltimus.
Vltimus arbor est propter raritatem foliorum maritandis vitibus apta, quum ipsa sit infrugi-
fera. Potest autem designare ignobiles in ecclesia: qui quum sint inutiles, ad exercenda
spiritualia, suis tamen laboribus, alios sustentant. Isa. 41. c.

Vltra.
Vltra est cubitus, seu brachium, vel quantum vtraque manus extensa spatij complectitur.
Vltra complectentes infantes, significare possunt amorem & charitatem apostolorum
& prædicatorum, quibus simplices amplectuntur. Isa. 49. e.
Vltra Simæonis, in quibus suscepit Christum. Luc. 2. d. designant operationes, quibus Chri-
stum amplecti debemus. Et hydra in vltra est doctrina prædicationis in opere. Gen. 24. c.

Vltimus.
Vltimus dicitur postremus in ordinē.
Vltima terra significat inferos: qui & inferiora terræ dicuntur. Eze. 32. d. psal. 62.

Vltra.
Vltra dicitur esse, quod trans aliud est.
In æternum & ultra, designat magis propriè æternitatem, quæ Deo competit. Exo. 15. c.
Vltra velut intrare. Leui. 16. b. conuenit Christo, qui visibilis carne, inuisibilis est diuinita-
te, qui ad interiora velaminis dicitur intrare.
Vltra flumina Aethiopiæ dicuntur esse grauisima peccata: vnde Deus conuertit aliquos ad
penitentiam. Vel sunt extrema tempora, quando Iudæi conuertentur ad fidem. Sopho. 3. b.

Vltionensis, uide Spontē.
Vlula, Vlulare.
Vlula est auis nocturna, ex genere noctuarum, ab vlulando dicta, quod pro cantu vlulatum
habeat. Vlulare autem est flebile & mœstum sonum more luporum edere.
Vlulæ dicuntur dæmones & hæretici, pro cantu vlulatum ingratorum Deo habentes. Isa. 13. d.
Vlulatus vniuscuiusque ciuitatis designat penitentiam & vocem laudis multorum ex genti-
bitate conuerforum. 1. Reg. 5. d. Iob. 39. c. Isa. 13. a. 23. a. Et vlulant sculptilia, quum adorantes eã
penitentiam agunt. Isa. 15. a. Ioel. 1. c. 2. a.
Vlulans Michæas super Samariam. Mic. 1. c. Vlulatum illius ciuitatis futurum præsignabat.
Admonet autem fidelem debere plangere peccata membrorum ecclesiæ.
Vlulans ciuitas Iudæorum designat mœrorem Synagogæ de victoria Christi: & etiam dæ-
monum & hæreticorum. 1. Reg. 4. c. Isa. 14. g. Iere. 25. g. Zach. 11. a. Vlulant autem Iudæi in
cubiculis suis: id est, in synagogis orantes non rectè, sed solum pro temporalibus. Hofe. 7. d.
Vlulatus erit in die iudicij, & vltionis Dei. Amos. 1. d. Sopho. 1. c. Erit tamen in folis mialis,
qui condemnabuntur ad fletum & stridorem dentium.

Obiurgatio.
Decem præcepta.
Destructio Hierusa-
lem.
Grauis percussio.
Conuersio peccatorum.
Punitio iudicij.
Corruptio natura-
lium.
Victoria cõtra dæ-
mones & hæreticos.
Peccatum Sodomorum.
Odium.
Ignobiles in eccle-
sia.
Charitas apostolo-
rum & prædicatorum.
Opera.
Inferi.
Æternitas Dei.
Grauisima peccata.
Extrema tempora.
Dæmones.
Hæretici.
Penitentia.
Mœrorum synagæ de
victoria Christi.
Oratio iudæorum
& temporalibus.

Glo. int. f. Eccl. 10.
Glo. int. f. gene. 19.
Rup. 5. de diut. of. 7.
Gre. 14. mor. 20.
Isc. f. Leui. 26.
Gre. f. 1. Reg. 14.
Hiero. f. Isa. 19.
Glo. ord. f. Luc. 10.
Arno. & Hil. f. ps. 63.
Hiero. f. Nahum. 3.
Aug. f. ps. 63.
Rup. 9. f. apo.
Ori. f. Ios. ho. 10.
Gre. ho. 20.
Glo. inter. f. Isa. 49.
Diony. cœlest. Hie-
rar. 15.
Ori. f. Luc. ho. 15.
Hiero. f. Eze. 32.
Ori. f. Exo. ho. 8.
Glo. int. f. Leui. 16.
Ori. f. canti. ho. 10.
Hiero. f. Isa. 13.
Gre. f. 1. Reg. 5.
Hiero. f. Isa. 13. 15.
Ori. f. Isa. ho. 8.
Glo. inter. f. Mich. 1.
Gre. f. 1. Reg. 4.
Hiero. f. Isa. 14.
Rup. f. Hofe. 7.
Lyra. f. Amos. 1.

Vlulare

Hiero. f. 16. & c. f. Hefe. 7.

Vlulare dicitur Moab ad Moab, quando heretici disputant contra hereticos: vel cum simul plangunt in inferno. Isa. 16. b. 6. c. Hefe. 7. c. Heretici etiam, qui putant se laudare Deum, vlulare potius deprehenduntur. Hefe. 7. d.

Gre. 31. mor. 26. 37.

Vlulatus exercitus. Iob. 39. c. est quum infelix anima semel principalibus vitijs capta, multiplicatis iniquitatibus, in insaniam vertitur, & ferali iam immanitate vastatur. Est etiam tumultus vulgi hereticorum aduersus fideles.

Disputationes hereticorum. Laudes inuultus hereticorum. Insania aie peccati. Tumultus hereticorum aduersus fideles.

Vmbilicus.

Hier. f. Eze. 38.

Vmbilicus dicitur, quicquid in aliqua re est medium: vnde & vmbilicus appellatur ligamentum intestinorum, quod in media fere ventris planitie fit: quod est ad hoc, vt per illud fetus, dum est in vtero matris, nutriatur.

Amb. instit. virg. 14. Gre. f. Crati 7.

Vmbilicus terrae significat ecclesiam: quae medium tenet, habens in se Christum mediator. Eccl. 38. d. Vmbilicus virginis dicitur crater tornatilis, ob diuinam sapientiam. Vmbilicus etiam sponsae designat praedicatorum. Canti. 7. a.

Beda. f. Pro. 3.

Vmbilicus in interiori corporis parte medius, infirmam adiuuat, & imperfectam actionem designat. Pro. 3. a.

Oris. ps. 37. ho. 1. & f. Eze. ho. 6.

Vmbilicus locum libidinis designat in foeminis: vnde & virtus Behemoth dicitur esse in vmbilico ventris. Iob. 40. b. Et vmbilicus non praecisus est pronitas ad libidinem. Eze. 16. a.

Hier. f. Eze. 16. Gre. 32. mo. 11.

Vmbilicus in interiori corporis parte medius, infirmam adiuuat, & imperfectam actionem designat. Pro. 3. a.

Vmbra, Vmbraculum, Obumbrare.

Arno. f. ps. 16.

Vmbra est aer carens rectis radijs solis: quod fit alicuius corporis obiectu. Dicitur autem vmbra interdum ignoratia. Cat. 2. d. Donec aspiat dies, & inclinentur vmbrae. Inane. Iob. 8. b. Sicut vmbra dies nostri sunt super terram. Oblitio. psal. 101. Dies mei sicut vmbra declinauerunt. Obscuritas. Iob. 10. d. Vbi vmbra mortis & nullus ordo. Requies. Iud. 9. b. Sub vmbra mea requiescite. Signum. Colof. 2. c. Quae sunt vmbra futurorum.

Hila. f. ps. 56.

Vmbra alarum Dei, affectum diuinam dnmus, seu diuinam protectionem significare potest. Diuina protectio. Obumbrat autem Deus scapulis suis, quum promittit seruis suis vitam praesentem & futuram. ps. 16. 56. 90. Isa. 4. b. 49. a. 51. c. Cati. 2. a. Vmbra duobus constat, lumine & corpore: per lumina diuinitas, per corpus humanitas Christi intelligitur.

Gre. 33. mor. 3.

Vmbraculum ab actu fuit pater filio in passione. Isa. 25. b. Quando videlicet dixit filius: In manus tuas commendo spiritum meum. Et obumbrans nubes est virtus paterna: vel spiritus sanctus. Filius.

Aug. f. ps. 67.

Vmbra etiam Christi est refrigerium protectionis Christi: & virtutes, quae in hac vita habentur. Isa. 32. a. Thre. 4. d. Cati. 2. a. Hefe. 14. c. Obumbravit autem nos scapulis suis in cruce. psal. 90.

Ber. f. q. habit. ser. 4.

Vmbra etiam est aduentus Christi in carne: in quo aduentu multa adumbrantur in secundo adimplenda. Ccepit autem ab vmbra natiuitas carnis, & finitur in luce. Thre. 4. d. Luc. 1. d. Cati. 2. a. 4. b. Virtus autem altissimi obumbravit virginem, quando in corpore lumen diuinitatis, accepit in ea corpus humanitatis. Ber. f. canti. ser. 10.

Hiero. f. Isa. 25.

Sub vmbra spoli sedere, est in Christi contemplatione requiescere: vbi protegimur, ne diabolica tentatione, velut solis ardore denigremur. Cati. 2. a. psal. 16. 62. Eze. 17. g. Sancti autem non sunt vmbra, sub qua sedendum: sed vmbraculum, hoc est, diminuta vmbra.

Oris. f. Roma. 6. & c.

Vmbra etiam sponsi est fides: sub qua nunc viuendum & sedendum. Cati. 2. a. Thre. 4. d. Vmbra dicitur esse in lege, propter obscuritatem: & est vmbra sponsi, donec veniret ipse sponsus, qui est lux veritatis. Cessauit enim vmbra, adueniente luce Christi: vt cessat imago, & praefectus adueniente rege. Vmbra etiam vineae obscuritatem legis & prophetarum designat. psal. 79. Cati. 2. a. Colof. 2. d. Hebr. 10. a. Vmbra item mortis erat duritia legis, quae vnumquemque peccantem morte corporis puniri censabat. Iob. 12. d.

Hic. f. Isa. 71. & f. Ho. 14.

Obumbrantia nemora designant refrigerium in doctrina sanctorum. Num. 24. a. Sacra etiam doctrina est vmbrosus lectulus. Cati. 1. d. vbi nos legimus floridus. In hac vmbra quiescentibus dicitur. psal. 120. Per diem sol non vret te. Obumbrantia etiam Cherubim propitiatorium designant nouum & vetus testamentum, quae honorant mysteria, & commendant diuinam misericordiam.

Oris. f. Iosu. ho. 8. & f. canti. ho. 2. 4.

Vmbraculum in vinea designat ceremonias legis, quantum ad literam sine ratione consideratas. Isa. 1. b. 34. d. Idem designat vmbraculum hederae Ionae: quod etiam significat ipsam legem veterem. Ionae. 4. c. Potest etiam vmbraculum in vinea significare animam sine custodia Dei.

Amb. f. ps. 118. ser. 19.

Vmbra interdum designare potest aeterni refrigerij requiem. Iob. 7. a. Sicut ceruus desiderat vmbra: vbi Gregorius legit, Seruus, sicut legendum est.

Gre. 33. mo. 3. & 18. mor. 12.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Oris. f. Eze. ho. 12.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Gre. f. i. Reg.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Ber. f. canti. ser. 48.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Oris. f. ps. 38. ho. 2.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Amb. f. ps. 118. ser. 5.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Gre. 11. mor. 11.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Aug. f. ps. 79.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Oris. f. Nu. ho. 17. & f. canti. ho. 2.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Aug. q. in Exo. 105.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Oris. f. Luc. ho. 5.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Hiero. f. Ioan. 4.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Aug. epi. 49. q. 6.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Gre. 8. mo. 7.

Vmbra mortis dicitur vita praesens, quae paru distat a morte. Item ipsa mortalitas: nam vera mors est in inferno, aut mors peccati. Mors etiam corporis est vmbra mortis. psal. 22. 43. 87. In

Aug. f. ps. 23. 43. 87.

133.

Christo fuit solum vmbra mortis: in nobis & mors & vmbra mortis: sed ipse per suam vmbra mortis abstulit a nobis & mortem & vmbra mortis. Ideo vmbra mortis obscurat diem delectationis peccati. Iob. 3. b. Dicitur autem vita praesens vmbra mortis propter velamen carnis: & quia nunc potius est vmbra vitae, quam vita. 1. par. 29. d. Iob. 8. b. 14. a. ps. 143. Mors autem carnis dicitur vmbra mortis, quae electos Dei opprimit: & ab hac vita disiungit: quia sicut mors animae separat ipsam a Deo: ita haec a corpore separat animam. cant. 2. d. 4. b.

Gre. 4. mor. 26. & 31. mor. 3. Oris. canti. ho. 3. Amb. de sig. ier. 5. Gre. f. canti. 2. 4. Ber. f. canti. ser. 72.

Reprobi. Imitatio diaboli. Delectatio peccati.

Vmbra mortis sunt oes reprobi, quia diaboli imitatur: cui nome est mors. Ipsa quoque imitatio diaboli vmbra mortis dicitur. Isa. 9. a. Ipse enim dicitur mors. apoc. 6. b. Vt enim vmbra iuxta qualitatem corporis ducitur: ita actiones iniquorum de specie imitationis eius exprimitur. Vmbra quoque, sub qua dormit Behemoth, sunt frigidus in peccatis exsistentes, ob defectum caloris veri solis, & charitatis. Iob. 40. c. Designatur etiam delectatio peccatorum. cant. 2. d. 4. b.

Gre. 4. mor. 20. & 33. mor. 3. Euch. for. sp. 1. 3. Ber. f. canti. ser. 72.

Stat. peccati in hac vita. Ignorantia. Incredulitas. Errores. Tribulatio. Tentatio.

Vmbra mortis est status peccati in hac vita: & ignorantia: & incredulitas. ps. 22. Isa. 9. a. Iere. 13. c. Luc. 1. g. Et qui conuertitur transit ab vmbra peccati, quae est mortis ad vmbrae sponsi, quae est vitae. Dicitur autem peccata vmbra mortis: quia vt vmbra corpori: ita morti adherent peccata. Iob. 12. d. 40. c. Vmbra etiam quasi nox, est errorum obscuritas. Isa. 16. a.

Oris. canti. ho. 2. 3. 88. f. Matth. ho. 8. Amb. 4. exae. 5. & c. 5. ps. 118. ser. 13. Hic. f. Isa. 9. 16. & c. Iob. 40.

Populus Iudaeorum. Iudaea. Templum.

Vmbra etiam mortis dicitur tribulatio obscurans animum in tristitia. Iere. 13. c. Idem tentationes. Iob. 2. 4. c.

Chry. f. ps. 22. Gre. 11. mor. 12. & 33. mor. 3. Gre. 18. mor. 17.

Diabolus. Poena inferni.

Vmbra mortis dicitur diabolus: quia hi qui se ab eo defendi ac protegi putant, aeternis, vt ipse diabolus, gehena ignibus mancipantur. Iob. 10. d. 28. a. Et ipsi demones dicuntur vmbrae. cant. 2. d. 4. b. Poena quoque inferni vmbra mortis dicitur: quia sicut vmbra corpori non sunt longe a corporibus facientibus vmbrae: ita poena non longe a morte sunt, quae mortem inferunt.

Hic. f. Iere. 25. Hic. f. Iob. 10. 28. Euch. for. sp. 1. 3. Ber. f. canti. ser. 72.

Oblitio.

Vmbra mortis intelligi potest oblitio: quia vt mors interimit vitam, vel hoc quod interficit, agit vt non sit in vita: ita oblitio extinguunt memoriam, vel hoc quod intercipit, agit vt non sit in memoria. Iob. 3. a. 3. 4. b. Luc. 1. g.

Gre. 4. mor. 9. 26. & 25. mor. 4. Euch. for. sp. 1. 3.

Fauor mudi aut diaboli. Requies falsa.

Vmbra Aegypti fauorem mundanum designat. Isa. 10. a. Et vmbra cedri est fauor aut potentia diaboli: vel etiam Antichristi. Eze. 31. b. e. Idem dicendum de vmbraculo.

Gre. 4. mor. 9. 26. & 25. mor. 4. Euch. for. sp. 1. 3.

Vmbraculum, quod facit hereticus sicut custos, est requies promissa ab hereticis: quae facit vt vmbraculum destruitur. Iob. 18. d. Ad hoc referri potest vmbra therebinthi: quam heretici bonam iudicant: quia non sequuntur lucem. Hefe. 4. c.

Hic. f. Eze. 314. Gre. 18. mor. 9. Hic. f. Hefe. 4. c.

Vncia.

Virtutes theologicae.

Vncia est duodecima pars assis. 2. reg. 21. g. Vnciae autem tres in lutere designant fidem, spem, & charitatem: quae infunduntur in baptismo. 3. reg. 7. d.

Gre. 10. or. 3. reg. 7. Glo. or. 3. reg. 7.

Vncinus.

Intentio recta.

Vncinus est idem, quod vncus vel curuus: & est instrumentum incuruatum, quo aliquid trahi potest aut retineri.

Glo. or. 3. reg. 7.

Auari.

Vncini aurei in superhumerali potissimum. Exo. 28. c. 39. c. designant firmam intentionem Deo placendi, aptam ad suscipiendam dilectionem Dei & proximorum, quam in prosperis & aduersis retineat.

Glo. or. 3. reg. 7.

Vncini aenei in ministerio altaris parati. Exo. 38. a.

Hic. f. Amos. 8. Rup. f. Amos. 8.

Vncinus pomorum, vel vas aucupis. Amos. 8. a. signum erat exercitus parati ad perdendum Hierusalem. Indicabat etiam propinquitatem diuini ultionis. Potest autem significare auaros, qui rapiunt temporalia: & dicitur peculiariter de Iudaeis aut sacerdotibus.

Vnda, Inundare, uide Fluctus.

Vndiq.

Intentio recta.

Vndiq; idem est quod ex omni parte. Vndiq; circumspicit impius gladium. Iob. 15. c. 18. b. quia dum feriri se vndiq; insidijs credit, salute desperata, semper ad nequitiam excrecit.

Gre. 12. mor. 19. Gre. 14. mor. 20.

Vndiq; destructus Iob. Iob. 19. b. designat quod ecclesia quasi vndiq; destruitur, atq; in infirmis membris deperit, quando ipsa quae videbantur fortia, corrunt: quando corona de capite abstrahitur: i. quando aeterna premia etiam a praepositis negliguntur.

Gre. 14. mor. 20.

Vngere, Vnctio, Vnguentum.

Vngere est aliquo liquido linere: vnde vnguentum, quod fit ex varijs odoramentis, addito oleo, aut balsamo, aut aliquo pingui ad vngenda corpora, deliciarum & luxuriae causa: aut propter aliquam aliam rationem. Ipsum quoque oleum aliquando vnguentum dicitur. Vngere autem interdum est consecrare. Leui. 8. b. Vnxit eum & consecrauit. Et constituitur. x. reg. 9. c. Vnges eum

Gre. 12. mor. 19. Gre. 14. mor. 20.

Cle. Alex. 2. p. da. 8. Ori. f. Luc. ho. 32. Hie. f. Ma. 61. Dion. ecclia. hie. 4. Aug. f. ps. 44. Beda. f. gen. 28. Ily. f. Leui. 16. 8. Rop. f. gen. 22.

Gre. f. reg. 16. Ori. 2. periar. 6. Hie. ad Principi. & f. ps. 44. 132. Ily. f. Leui. 8. Cyril. cō. Iulia. 8.

Ori. f. cant. ho. 1. & f. Mat. ho. 35. Amb. de Tobia. 22. Aug. f. Ioan. trac. 50. Gre. ho. 33.

Ori. ho. quā ieiunia. & f. Leui. ho. 10. Hila. f. Mat. can. 5. Aug. 2. ser. d. in mō. Amb. de Elia. 10. Amb. 3. de sacra. 2. Hila. f. Mat. cano. 29. Philo. de profugis. Gre. f. reg. 14. Amb. 2. de pccniten. 8. & f. I. uc. 7. Ori. f. Eze. ho. 6. Hie. f. Eze. 16. & f. Dani. 10. Gre. f. reg. 16.

Gre. f. reg. 9. 10. 16.

Philo. de somniis.

Glo. inte. f. Exo. 30.

Hie. f. Mich. 6. Cyril. f. Ioan. 15.

eum ducem super Israel. Vngi autem, exultare. 2. reg. 14. a. Ne vngaris oleo. Vnctio lapidis Iacob typus erat vnctionis Christi oleo exultationis, & gratia spiritus sancti facta. gen. 28. d. 31. b. Exo. 29. a. Leui. 4. a. ps. 44. Vnctiones etiā sacerdotū, vnctione Chri defignabant. Ila. 61. a. Lu. 4. c. Ipse est sanctus scōrū, qui prānunciabatur vngendus. Dani. 9. f. Vnctionis autē dies incarnationē Chri, & cōsecrationē sacerdotū designabat. Leui. 6. c. 8. c. actō. 10. f. Vnctum est autem caput Christi, qñ diuinitati iuncta est humanitas, & facta est idiomatum communicatio. Vnctiones etiam Dauid vnctionem Christi prāsignabant. Vnctus est autem Dauid tercio. Primo à Samuele in domo patris sui. 1. reg. 16. c. Secundo in Hebron super Iudam solum. 2. reg. 2. a. Tercio vnctus est ibidem super Israel vniuersum. 2. reg. 5. a. Prima vnctio defignat vnctionem Christi in vtero virginis, quando conceptus est de spiritu sancto. Secunda est vnctio Christi in baptismo, adueniente spiritu sancto in specie columbæ. Tertia designat resur rectionem Christi, quando data dicitur illi potestas in cælo & in terra.

Vngens Samuel Dauid in medio fratrum eius. 1. reg. 16. c. designauit Christi incomprehensibilem sanctificationem ignorantibus prædicandam. Nam quasi vngitur, qñ nescientibus opinio nis eius odor aperitur. Hunc namq; vngebat, qui dicebat. Colof. 2. b. Quia ei se infudit oīs plenitudo diuinitatis corporaliter. Itē ps. 44. Vnxit te De' Deus tu? & c. Et Ila. 11. a. Requiescet super eū spūs dñi. Vngētes mulieres Iesum in sepulcro, sunt gloriā resurrectionis eius p̄dicātes. Mar. 6. a. Vnctus autē est Chrs vt vas cōtinēs vnguentū: alij vero vnguntur, quatenus odorē huius vnguenti recipiunt: Vnctio autē competit Chro secundum humanitatem. Vngere altare est vngere Christum. Exo. 29. b. Leui. 8. b. Et vnguentum in capite est diuina benedictio primū in Christum veniens: à quo descendit in membra eius, & vestes. ps. 132.

Vngere pedes Christi sine odore quidem est pccnitentiā: cū odore vero perfectorum: quorū etiam est iam vngere caput. Vnde peccatrix, tm vnxit pedes inon peccatrix vero, vnxit etiā caput. Luc. 7. f. Ioan. 12. a. Vngit autē pedes Chri, q humanitatis eius potētā sacri eloquij bona opinione p̄dicat. Vngūt etiā pedes Chri, q exercēt opa misericordiē in p̄ximos: vel q exhortant & docent. Vngunt vero caput, qui habent excellentiam castitatis & aliarū virtutū: quarū odor extenditur in ecclesiā: vel qui habent veram cognitionem fidei eorum, quē ad Deū pertinent. Vngere caput oleo. Mat. 6. c. est cum gaudio ieiunare: & absq; vilo murmure, aut inanis gloriæ inditio. Item seruire Christo in lætitia & operibus misericordiæ. Vngit etiā caput oleo, qui confitetur diuinitatē & humanitatem in Christo: & qui gloriam tribuit Deo. ber. ter. 1. in caciū.

Vngitur caput in baptismo: quia gratia perficit sapiētiam humanam. Et vngitur Christus ad sepulturam, quum fideles in baptismo commoriuntur Christo. Vnctio capitis pontificis splendorem verbi, quod debet esse in pontifice designat. Vngere Iesum in sepulcro, est per mortificationem carnis ad deuotionis intimē pinguedinē peruenire: & pccnitentiam agere, bonamq; cōuersationem habere. Mat. 26. a.

Vngere dicitur Deus Hierusalem oleo, quando dat animæ gratiam ad peccatorum vulnera mitiganda, atq; curanda: vnde fideles dicuntur Christi, hoc est, vncti. Eze. 16. b. Dani. 10. a. Vnxit Samuel Dauid in medio fratrum: quia is, qui vngitur, virtutis exempla circumquaque spargere iubetur: vt tantę vnctionis fieri participes omnes possint. Qui enim in medio ponitur, ab omnibus videtur. Oleo in medio aliorum vngitur: quia qui in aliorum exēplum positus est, nullam sui partem habere obscurā debet: vt hunc oēs aspiciant, & ab eo lucis exemplū sumant. Vel in medio fratrum vngitur: vt vnctum & medium se semper arbitretur: vel vt sit humilis & sublimis: sublimis oratione, humilis æstimatione. Vel vt se priuato amore non diligit: sed ex omni, quod p̄ceminet, lucra aliorum quærat. Vnde & Saul solus in extrema parte ciuitatis vnctus fuisse perhibetur. Quid est enim quod solus à solo inungitur, nisi quia de culminis potesta te per amorem priuatum debebat intumescere? 1. reg. 10. a. 16. b.

Vnctio sacerdotum designabat institutionem p̄latorum & p̄dicatorum: quæ & vnctio sancta dicebatur. Leui. 4. a. 10. b. Et vngens Samuel Saulem in ducem, est instituens sacerdotē ad ministerium, per infusionem gratiarum spiritualium. Vngitur autem super populum: quia debet populum meritis p̄cedere. Vngit autem Samuel vt minister: Deus vero vt infundens gratiam. 1. reg. 9. d. 10. a. Vngens autem Samuel eum, quem monstrat dominus designat electionem iuxta scripturæ doctrinam esse faciendam, & non per priuatum affectum. 1. reg. 16. a. Porro vngi in veste sancta. Exo. 29. e. est filios Aaron cōsecrari. Ad hæc autem referri potest vnctio ta bernaculi, & vasorum eius. Exo. 30. c. 40. b.

Vnctio lapidis, quā fecit Iacob. gen. 28. d. fortitudinē mentis designat: vt athletę ad fortitudinem vngentur. Vngere carnem hominis, vnguento sancto. Exo. 30. c. est carnis voluptatem amantibus, cōmunicare sacratiora mysteria: quod est prohibitum.

Non vngit calcās oliuā. Mich. 6. d. qñ hereticus cōuersus nō vngit oleo p̄cōrū. Vngere oculos cæci est instruere catechumenū in doctrina fidei, vt possit per baptismum la uari, & videre. Ioan. 9. a.

Abundantia gratiæ in anima Christi.

Incarnatio. Cōsecratio sacerdotum. Communicatio idiomatum.

Prædicare sanctificationem & gloriam Christi.

Pccnitentiā agere. Prædicare potentiam humanitatis Christi. Exercere opa misericordiæ. Habere excellentiā virtutum.

Ieiunare cū gaudio. Seruire Christo in lætitia. Cōitari diuinitatē & humanitatē in Christo. Dare gloriā Deo.

Dās Deus gratiam.

Exempla & humilitas p̄latorum.

Electio sacerdotū.

Fortitudo mentis.

Cōmunicare mysteria indignis. Non foueri in vitis. Instruere catechumenum.

Inun-

Bone operari.

Virtutes Christi.

Libri prophetici.

Gratia Dei.

Virtutes sanctorum.

Odor iustitiæ.

Donā spūs sancti.

Sanctificatio p̄ Chri.

Christus.

Doctrina Christi.

Mysteria.

Iniustitia.

Vita sancta.

Bona opinio.

Potiores virtutes.

Opera misericordiæ.

Contritio.

Deuotio.

Pietas.

Judas.

Gloria conscientie.

Puræ. Charitas.

Voluptas & bona tē peralia. Apostoli.

Doctores. Chri.

Adulatores.

Medici animarum.

Virtus p̄dicatoris.

Pccnitentia.

Extrema mundi.

Discretio.

Euangeliā.

Vis operatiua.

Sensus corporis.

Tentationes.

Inungimus oculos collyriū, vt videamus, quum ad cognoscendam veri luminis claritatem intellectus nostri aciem medicamine bonæ operationis adiuuamus. 2. p̄c. 3. d.

Vnguenta sponsi, in quorum odorem currendum est nobis, sunt secundum q̄ factus est nō ber. f. cant. ser. 22.

Vnctio oleo lagana. Leui. 7. b. modicam prophetarum scientiam in aliquibus designat: vel ipsos libros propheticos, qui nō tam planē misericordiam Dei annunciant, permilcentes minas pro importunitate Iudaica: ideo non cōspiciunt, sed vnctio dicitur.

Vnctionis oleum, seu vnguentum gratiam misericordiæ Dei, virtutes sanctorum, odorem iustitiæ, & dona spiritus sancti designare potest. Exo. 30. c. 35. a. 37. d. Leui. 8. a. Hæc sunt vnguenta sponsi, quæ sunt super omnia aromata: & dicuntur etiam vnguenta optima: quod dici potest de gratijs gratis datis. cant. 1. a. Et vnguentum in capite descendens in barbam & vestimēta, est sanctificatio veniens à Christo ad fideles ecclesiæ. ps. 132.

Vnctionis etiam oleum, seu vnguentum, designare potest ipsum Christum, seu eius humanitatem: & etiam doctrinam. Exo. 30. c. Vnguentum item dicuntur myteria sacre scripturæ: cuius suauitatem perdunt mufcæ. 1. heretici. Eccl. 1. 10. a.

Vnguentum, quo vngitur Christus. Ioan. 12. a. est iustitia: ideo erat libra vnguenti. Porro vnguentum pccnitentis non implet domum odore, vt vnguentum Mariæ: quod designat sanctam & puram vitam. Mat. 26. a.

Vnguenta dicuntur dona naturalia. Ila. 57. b. Hæc videntur esse, quæ ostendit rex Ezechias Chaldæis. Ila. 39. b. Vnguentum autem Dei ponunt in mensa idolorum, qui donis Dei abutuntur ad cultum idolorum. Eze. 23. f.

Vngentorum odor bonam opinionem significare solet: & vnguenta optima dicuntur fragrantiam sanctitatis. cant. 1. a. Vnguenta quoq; prima sponsæ sunt potiores virtutes: & opera misericordiæ. cant. 4. d.

Vnguentum peccatricis est contritionis, quo vnguntur pedes Christi. Vnguentum, quo vngitur caput, est deuotionis & gratiarum actionis. Vnguentum quo vngitur totum corpus, est pietas: is summum obtinens gradum: hoc enim postremum dicitur optimum. Horum omnium confectioem vide in Bernardo.

Vnguentis bullientibus cōparatur mare; hoc est, peccatores ecclesiæ. Iob. 41. d. quia apud eos ipta persequitō vngentorum fragrantiam redolet: dum mens eorum vanis suspitionibus decepta, arbitrat se obsequium prestare Deo.

Vnguentum est adulterinum oleum: & designat Iudam proditorem, qui intinxit manum in catino, & osculo tradidit Christum: atq; ita est vnguentū dolum: quod pedes vnctus est dñs, dum à conuersatione mundi per mortem liberabatur. Vnguntur enim mortui. Mat. 26. a.

Vnguentum, quo delectatur cor, dici potest nitor gloriæ de conscientia pura procedens: siue charitas diuinitus in electorum corde diffusa. pro. 27. b.

Vnguenta optima hereticorū sunt voluptates, & t̄palia bona, quib; ipsi delectant. Amos. 6. b. Vnguentarij dici possunt apostoli, & doctores ex sacris literis vnguenta animarum conficientes. P̄cipuus autē vnguentarius est ipse Christus. Exo. 30. d.

Vnguentarij regis. 1. reg. 8. c. in malum quidem dicuntur, qui p̄latos adulationibus delinere cōaptur: de quibus dicitur. ps. 140. Oleum autem peccatoris non impinget caput meum. In bonum vero vnguentaria regis sunt, qui vulnera peccatorum curant.

Vnguis, Vngula.

Vnguis propriè est eorum animalium, quæ digitos habent separatōs: vt sunt homines, simi, & auēs, in extrema digitorū parte vngues habentes. Vngula vero in his dicitur animalibus, quæ digitis carent: vt in iumentis, bobus, & ouibus. Sunt & vngulæ ferreæ ad torquendum: & vngulæ plaustrj ad triturandum.

Vngula equi perfectionem virtutum p̄dicatoris designat: qua vngula terram fodit, quum de corde audientū exēplo suorum operū terrenas cogitationes expellit. Designat etiā pccnitentiā, qua terrā fodit, quum quicquid in mente sua terrenum versari cōspicit, hoc superductę pccnitentiæ percussione rumpit. Iob. 39. c. Idem designabit vngula vituli. ps. 68.

Vngula etiam equi extrema mundi designat. quæ mordet cerastes: quia in fine mundi Chrs vicit ipsum mundum. Vel tunc Antichrs decipiet mundum. gen. 49. c.

Vngula diuisa in animalibus, designare potest discretionē boni & mali in operationib;. Vel discretionē vitę presentis & futuræ: vel duo testamēta: & discretionē literæ à spiritu. Diuidunt etiam vngulam, qui bonis sunt p̄diti moribus, nec faciles sunt ad lapsam peccati. Leui. 11. a.

Vngulæ vituli quatuor euangeliā designare possunt. ps. 68. Cornua producentē & vngulas. Vngulæ arietum vim operatiuam in homine significare possunt. Zach. 11. d.

Vngulæ equi sensus corporis nri designare p̄t: quos mordet serpens, hoc est, diabol;. ge. 49. c. Vngulæ equorum Nabuchodonosor, tentationes demonū expriment, quibus vrgenti, & affigunt animas. Eze. 26. b. 32. c.

Gre. 1. p̄c. 12.

Ber. f. cant. ser. 22.

Glo. inte. f. Leui. 7.

Ori. f. cant. ho. 2.

Amb. de ps. 132.

Amb. de Ila. 3.

Aug. 2. cōt. Ite. p̄c. 1.

Ia. 104. & f. ps. 132.

Rup. f. cant. 1.

Drouy. cōt. hier. 22.

Ori. f. cant. ho. 1.

Epipha. 1. cont. heret. 15. tomo 3.

Aug. f. Ioan. trac. 10.

Ori. f. Mat. ho. 16. 35.

Hiero. f. Ila. 17. & f. Eze. 13.

Gre. 24. mor. 10. & f. cant. 1.

Glo. of. f. cant. 4.

Rup. f. cant. 1.

Ber. ser. Maria Mag. daleg. & 10. p̄c. 32.

56 & f. cōt. 10. 15.

Gre. 34. mor. 10.

Cle. Alex. 2. p̄da. 8.

Beda. f. pro. 27.

Glo. int. f. Exo. 30.

Gre. f. reg. 8.

Plin. f. natu. hist. 44.

Gre. 21. mor. 24.

Aug. f. ps. 68.

Gre. 31. mor. 18.

Beda. f. gen. 49.

Glo. int. f. gen. 49.

Ori. f. em. ho. 7.

Hie. f. ps. 68.

Aug. ho. 5.

Ily. f. Leui. 11.

1. no. f. ps. 68.

Hie. f. Zach. 13.

Glo. int. f. Eze. 28.

Or. f. Leni. ho. 7. Vngues mulieris praecidende, superfluitates scientiae gentilium designant: quae sunt refecan- Superflua doctri- dae & abijcienda. deut. 21. c. gentilium.
Vngula ad triturandum, quibus Deus non terit triticum, designant grauiorem Dei punitio- Grauior punitio di- nem, quia Deus non in totum perdit suos. Isa. 28. g.
Vngulae ecclesiae ad triturandos hostes ponit Deus aereas. Mich. 4. d. quando dat illi virtu- Virtus ecclesiae tem inuincibilem ad condemnandos malos.
Vnguis adamantinus, in quo dicitur scriptum peccatum Iudae, designat difficultatem deletionis Aeternitas poenae ipsius peccati. Iere. 17. a. In vngue aut finis est corporis: Adamas vero ita est durus, vt ferro seca peccati- ri non valeat. Per vnguem ergo adamantinum finis signatur aeternus.
Vngues aquilarum rapacitati & caedi deseruientes, crudelitatis typum gerunt: & vngues ha- Crudelitas. bent, qui quosuis ledunt, & quibus possunt praevalent. Dani. 4. g.
Vngula non remanens in Aegypto, hyperbolicos dicitur. Exo. 10. g.

Vnicolor, uide Color.

Vnicornis, Rhinoceros.

Vnicornis est animal, vnicum habens cornu in fronte longum: quod ad saxa limat: & ipso perforat elephantem. Est animal moderatae quantitatatis, buxei coloris & filiae vngulae pedis in duo: aut potius est foli pes, sed habet talu: & ab Aristotele dicitur asinus indicus: habitat in desertis. Rhinoceros autem est animal cornu habens in naso, differens ferocitate & corpore ab vnicorni: quia ille corpus habet equinum: rhinoceros vero bouinum: vnde ab aliquibus dicitur bos Aegyptius. Aduersatur elephantem, cum eo pugnans, cornu prius ad saxa limato, longitudine ei simili, crura habet breuiora, colore buxeus, corpore aliquatulum gibbo, aspectu horribilis, robore ingentissimo. Fertur autem in sinu virginis fortitudinem amittere, atque ita a venatoribus capi.
Rhinoceros Christum significare solet, qui omnibus praeualet virtute ac robore caelesti: & habet vnu cornu, hoc est potentiam prae. Num. 23. d. 2. b. deut. 33. c. ps. 28. Potest etiam sanctos significare. Vnicornes enim sunt, quorum firma spes in vno illud dirigitur, de quo dicitur: Vna petij a domino, hanc requiram. Designat etiam exaltationem vnitatis. ps. 77. 91.
Rhinoceros etiam gentilem populum significare potest. Job. 39. d. Designat, etiam potentes huius seculi: vel ipsas potestates: & superbos, qui volunt esse singulares: qui typho fatuae iactationis elati, dum falsis exterius inflantur rumoribus, veris miseris intus inanescunt. Designat etiam daemones, & reges malos, & Paulum, & Iudaeos. Et filius vnicornium est Christus natus ex Iudaeis: qui gloriabantur in lege, tanquam in vno cornu ps. 21. 28. Isa. 34. b.

Vnicus, Vnigenitus.

Vnicus dicitur singularis vel solus. Vnigenitus autem dicitur filius, qui vnicus genitus est, quasi solus genitus, nec fratrem vllum habuit aut sororem.
Vnigenitus proprie dicitur Christus, propter naturae diuinae proprietatem, in qua solus est genitus. Secundum carnem etiam est vnigenitus: quia solus de virgine natus. Zach. 12. c. Plangetur eum planctu quasi super vnigenitum.
Vnica Christi dicitur ecclesia, quam vnam solam habet. ps. 21. 34. Vel est anima ipsius, Christi, quae vnica est: quia sola sine peccato.
Vnicus filius viduae designat singulos in ecclesia: quos omnes vt vnicos amat. Luc. 7. b.

Vniuersus.

Vniuersus dicitur quasi omnis ad vnum versus, hoc est, sine aliqua exceptione.
Vniuersa multitudo filiorum Israel designat multitudinem saluandorum. Leui. 16. b. Et vniuersum semen Iacob dicitur, vt intelligantur non solum filij secundum carnem: sed secundum fidem. ps. 21. Iob. 10. c.
Vniuersa ciuitas designare potest multitudinem caelestium spirituum. Mat. 21. a.
Vniuersa prospera Israel designant plenitudinem felicitatis angelorum. 1. reg. 2. g.

Vocare, Vociferari, Vox.

Vocare interdum idem est, quod accersere. gen. 20. b. Vocauit oes seruos suos. Nonnunquam appellare, seu nomen imponere. gen. 2. c. Vt videret quid vocaret ea. Abducere. Hosc. 11. a. Ex Aegypto vocaui filium meum. Conterere. Ier. 3. f. Patre vocabis me. Conterere. Isa. 45. a. Vocauit te nomine meo. Dicere. Leuiti. 23. a. Quas vocabitis sanctas. Excitare. 1. reg. 3. a. Vocauit dominus Samuel. Inducere. 4. reg. 8. a. Vocauit dominus signem. Inspirare. Exo. 24. d. Septimo autem die vocauit eum. Inuitare. Exo. 2. c. Vocate eum, vt comedat panem. Inuocare. Iob. 5. a. Voca ergo si est, qui tibi respondeat. Praedestinare. Isa. 49. a. Dominus ab vtero vocauit me. Prouocare. pro. 1. c. Vocauit, & renouit. Vocari autem est esse. gen. 21. b. In Isaac vocabitur, tibi semen. Vox autem est sonus ab ore aialis, plarus: licet aliquando pro omni sono sumatur. Vox item, affectus animi. ps. 5. Intende voci

voci orationis meae. Assuetio. Iob. 3. c. Non audierunt vocem exactoris. Attestatio prophetiae. Isa. 13. a. Exaltate vocem, leuate manum. Clamor. deut. 1. g. Nec voci vestrae voluit acquiescere. Desiderium. 1. reg. 25. f. Ecce audiui vocem tuam. Doctrina. Exo. 23. d. Obserua, & audi vocem eius. Effectus. Ecccl. 1. 10. d. Aues caeli portabunt vocem tuam. Euidencia. gen. 4. b. Vox sanguinis fratris tui clamat ad me. Idioma. 2. Mach. 7. b. At ille respondit patriae voce. Lamentum. gen. 21. b. Sedens contra leuaui vocem suam. Laus. ps. 25. Vt audiam vocem laudis tuae. Praeceptum. Numer. 14. d. Nec obedierunt voci meae. Praconium: Exo. 32. b. Praeconis voce clamauit. Praedictio. Canti. 2. c. Vox turturis audita est. Votum. gen. 30. a. Exaudiuit vocem meam.
Vocauit Deus lucem diem, & tenebras noctem, hoc est, vocari fecit: quia sic distinguit omnia, vt discerni possent, & nomina accipere. gen. 1. a. Sicut qui edificare facit, edificat. Sic intelligendum, quum Deus vocat aliquo nomine: quia tunc vocari facit.
Vocare dicitur Deus, quum per assumptam carnem humanis apparuit oculis: vt ab eis rationem exigeret. Iob. 13. c. 14. c. Vel vocare Dei est nos amando & eligendo respicere. Vocat Deus pater iustitiam, hoc est, filium ad pedes suos, quum vocauit eum, vt sequeretur patrem: quia semper fecit voluntatem patris. Isa. 41. a. Et vocauit Deus pater Christum in iustitia: quia in eo coepleuit omnem iustitiam. Isa. 42. a. Et vocauit ab oriente auem, hoc est, Cyrum: vel melius Christum: quem vocauit ab vtero. Isa. 46. d. 49. a. Vocatum autem aut dictum est nomen domini Emmanuel, hoc est, nobiscum Deus, post incarnationem. Isa. 7. c. Vocatum nomen hominis antequam esset. Ecccl. 1. 6. d. est nomen Christi, quod vocatum est ab angelo, priusquam in vtero conciperetur.
Vocare interdum est inuocare: & vocat nomen domini Christi, quum patrem manifestat: & vocat ipsum gentes in uocando: & credendo. Et vocat Deus in nomine domini, quum facit alios vocare. Exo. 33. d. Vocare dicitur Deus de caelo, quum instruit per sacram scripturam. gen. 22. b. 46. a. Sic vocauit Moysen de medio rubi. Exo. 3. a. Et vocauit seruos, vt illis committeret eloquia. Matth. 23. a. Sic vocat de monte, & de cacumine montis. Exo. 19. a. 24. d. Vocans autem angelus domini Agar post abiectum puerum, designat uocationem Iudaeorum in fine mundi futuram. gen. 21. c.
Vocans dominus Samuelem dormientem. 1. reg. 3. a. est excitans ad maiora eum, qui coetempationi vacat. Et vocatus ipse vadens toties ad magistrum, est figura perfectae obedientium.
Vocauit dominus fortes suos. Isa. 13. a. quando parauit apostolos ad praedicanum. Dicit enim vocare, quum ministrum instruit. Isa. 22. f. Est autem uocatio sancta, quae fit ad regendos alios. Et vocat caelos, hoc est, angelos vel apostolos. Isa. 48. c. Et vocati Dei dicuntur apostoli & fideles. Zach. 1. b. Ad haec facit uocatio, qua Iacob vocauit filios suos, vt eis benediceret. gen. 49. a. Vocat etiam Deus aquas maris, quum ex infidelibus facit praedicatores. Amos. 5. b. 9. b.
Vocat Iesus caecos, ad salutem eos reuocando. Mat. 20. d. Vocare etiam inuitatos ad nuptias, est docere fidem, vt veniant ad ecclesiam. Mat. 22. a. Sic vocauit Christus Iudaeos. Isa. 50. a. Et olim Hebraeos. Exo. 5. a. Et vocat Deus qui non sunt, hoc est, praedictores eos compungendo ad recipiendam fidem & poenitentiam: Dicitque vocare eos in parte sortis scilicet. Isa. 41. a. Iob. 2. d. g. R. 9. b. Ephes. 4. a. Colof. 1. b. Et vocat Deus ad fletum. Isa. 22. f. qui dicit: Poenitentiam agite: & Beati qui lugent Amos. 5. e. Vocati autem secundum propositum dicuntur praedestinati: Vocati vero, qui non sunt electi, non sunt vocati secundum propositum. Rom. 8. f. Vocat autem Deus Israel a longinquis terris, quum ex gentibus facit fideles: qui & vocare dicitur gentem, quae nesciebat. Isa. 41. b. 55. b. Et vocauit gentilitatem, vt mulierem derelictam: quia aliquando coniuncta fuerat Deo. Isa. 54. c. Vocat autem ex Aegypto, quum per apostolos & praedicatorum vocat ab infidelitatis tenebris. Hosc. 11. d. Et vocat Deus nomina stellis, hoc est, praedestinat. ps. 146. Et vocat ex nomine, quos scriptos habet in libro vitae. gen. 31. a. Eorum enim peculiarem habet rationem, quum malis dicat: Non noui vos. Sic vocat oues nominatim. Ioan. 10. b.
Vocans procurator operarios. Mat. 20. a. Est Christus reddens laborantibus premium aeternum.
Vocasse dicitur Deus filium suum ex Aegypto, quum eduxit inde populum Israel: & quum Christus venit ab Aegypto in terram Israel. Hosc. 11. d. Math. 2. c. Ex Aegypto etiam vocat fideles, educens eos de tenebris terram mundi.
Vocasse dicitur Deus Israel nomine suo. Isa. 43. a. quia specialem curam habet suorum, & cum eis peculiarem familiaritatem. Et vocauit nomen Cyri: quia fecit ipsum longe ante praedicti: & vocat nomen praedicatoris, cui speciale praebet auxilium. Isa. 45. a.
Vocare dicitur pastor nominatim oues, quando diligenter curat agnoscere vultum pecoris sui. Ioan. 10. b. pro. 27. d.
Vocare dicitur Deus frumentum, quando facit bene operari. Eze. 36. f. Dicitur etiam secundum quod Deus pater filium dedit mundo.
Vocatur nomen nouum Hierusalem, adueniente Christo: quia ipse nominauit ecclesiam petram in Petro. Et vocat voluntas domini in ea, secundum quod placet Deo. Et vocatur fideles alio nomine: quia dicuntur Christiani a Christo. Isa. 62. a. 65. c. Et vocat Hierusalem, hoc est, ecclesia solium domini. Iere. 3. f.
Vocantur nomine Israel, qui sunt Israel secundum carnem. Et vocantur de ciuitate sancta. Isa. 62. a. 65. c.

Iſa. 48. a. Et vocari filios Ioseph nomine fratrum. gen. 48. b. erat eos, qui nascituri erant ex eo, debere includi in tribubus Ephraim & Manasse.

Hic. ad Damaf. q. 2. Vocans Isaac Esau. gene. 27. a. collationem legis veteris designavit: & etiam promotionem indignorum ad ecclesiasticas dignitates. Designavit etiā vocatōne prioris populi. Et vocans Daud Vriam, vt comederet se cū. 2. reg. 11. b. designat Christum, qui Iudeos negligentes redire ad conscientiam non renuit invitare ad mysteria intelligenda: vnde & dicebat Ioan. 5. g. Si crede retis Moſi, crederetis forſitan & mihi: de me enim ille scripſit. Vocavit Iob ſeruum ſuum, & nō reſpōdit ei. Iob. 19. c. quia dominus Iudaico populo multa cōtulit munera, quibus quaſi emiſſis vocibus, eum ad ſe ducere ſtudit. Sed non reſpondit: quia digna opera donis eius reddere contempſit. Et vocans Debbora Barach. Iudi. 4. a. designat prophetiam inuitantem priorem populum ad Dei munera capeſſenda. Vocare mulierem Hebræam ad nutriendū Moſen. Exo. 2. b. eſt vocare ſynagogam ad ſuſcipiendum & nutriendum Chriſtum.

Gre. 1. reg. 9. 16. & 1. mor. 20. Vocati ad hoſtiam. 1. reg. 9. b. ſunt vocati ad audiendum verbū Dei. Et vocans Samuel Iſſai ad victimam, priuſquam vngeret Daud filium eius in regem. 1. reg. 16. a. designat ſubditos nō eſſe promouendos præter prælatorum ſuorum conſcientiam. Vocantes autem filij Iob ſorores ſuas ad conuiuium, ſunt apoſtoli vocantes infirmiores ad ſuſceptionem verbū Dei. Iob. 1. a.

Gre. 1. reg. 10. Conuocans Samuel populum in Maſpha, vt eligeret regem. 1. reg. 10. c. designat congregandos electores prælati ad ſacram ſcripturam: vt in ea ſpeculentur qualem eligere debeant.

Gre. 17. mor. 14. & 1. mor. 20. 33. Vocant ancille ſapientiæ ad arcem, quum apoſtoli & prædicatores annuntiant vitam æternā. pro. 9. a. Et vocantes filij Iob ſorores ſuas ad conuiuium. Iob. 1. a. designant apoſtolos, qui infirmis auditoribus reſectionis ſuperne gaudia prædicant: eorumq; mētes, quia à veritatis pabulo icuinās aſpiciunt, diuini eloquij epulis paſcunt. Vel designant virtutes morales, quæ ſimul gaudent cum tribus virtutibus theologis in opus bonum, quod vnaqueq; virtus adminiſtrat. Quæ quaſi ex cibo vires accipiunt, dum bonis operibus fidentiores fiunt: & quum poſt cibum, contemplationis rore infundi appetunt, quaſi ex poculo inebriantur.

Gre. 1. reg. 9. Vocans Samuel Saulem. 1. reg. 9. d. designat prælatum explorantem eum, qui ordināduſ eſt, vt ad ſuſcipiendum onus ſe præparet.

Gre. 24. mor. 30. Vocat Deus duces impios. Iob. 34. b. quum oſtendit eos per poteſtatem regiminis ad culpā prorumpere elationis: quæ elatio apud diſtictum iudicem impietas reputatur.

Gre. 1. reg. 3. Non vocaſſe ſe dicens Eli Samuelem. 1. reg. 3. a. designat quōd antiqui patres non excitant per inſpirationem gratiæ: ſed oſtendunt id fieri à Deo: iuxta illud Iacobi. 1. Omne datum optimum & c. Et. 1. cor. 3. Neq; qui plantat eſt aliquid, neq; qui rigat.

Gre. 1. reg. 6. Vocantes Philitiim ſacerdotes & diuinos. 1. reg. 6. a. designant fideles cupientes tenere viā domini ſine errore.

Gre. 5. mora. 31. & 1. cant. 5. Vocare patrem & matrem eſt perfecte cognoscere patrem cœleſtem, & Hieruſalē cœleſtem quæ eſt mater noſtra. Iſa. 8. a. Vocare autem noſtrum, eſt humili Deum prece depoſcere. Iob. 5. a. Vocat ſponſa ſponſum. cant. 5. b. quum orationibus & operationibus ſuis dulcedine illius præſentia ſaturari appetit.

Aug. 1. Ioan. trac. 15. & 83. q. 64. Vocans Samaritana virum ſuum, eſt recurrens ad intellectum, ſeu ſpiritū rationalem, ad ſuſcipiendam aquam Chriſti: vt videlicet ſecundum rationem poſſit à Chro illuſtrari. Ioan. 4. c.

Glo. or. f. Exo. 12. Vocans Moſes ſeniores Iſrael. Exo. 12. d. eſt inſtituens & inſtruens prædicatores. Sic vocat eruditos ad conſtructionem tabernaculi. Exo. 36. a. Et Aaron. Leui. 9. a. Et Miſaël & Elifaſhā. Leui. 10. a.

Glo. inte. f. Exo. 17. Vocans Moſes altare, quod ædificauit deuiſo A malec: Dominus exultatio mea. Exo. 17. d. designauit Chriſtum, qui exaltatus à terra omnia trahit ad ſeipſum.

Lyra. f. Exo. 33. Vocavit Moſes nomen tabernaculi, Tabernaculum ſcederis. Exo. 33. b. quia dominus in eo familiariter cum ipſo loquebatur: & ibi decidebantur cauſe.

Glo. or. f. chre. 1. Vocat Hieruſalem amicos, quum anima afflicta conſolationem quaerit in carne, mūdo, diabolo, & in hæreticis, & adulatoribus. thre. 1. f.

Hic. f. Zach. 3. Vocatio, qua A bimelech vocavit ſeruos ſuos. gen. 20. b. eſt prædicatio facta gētibus. Et vocat vir amicū ſuū ſubter vineā, quū apoſtoli & prædicatores cōuertunt Iudeos aut gentiles ad fidem Chriſti. Zach. 3. d.

Arno. f. ps. 104. Vocavit Deus ſeu induxit famē ſuper terrā, quā permiſit ignoratiā veritatis in mūdo. ps. 104. Vocare interdum eſt inuitare: & vocavit Deus quaſi ad diem ſolemneſt hoſtes Hieruſalem designans demones venturos in iudicio ad rapiendas aſas. Et vocat tēpus aduerſus Hieruſalē, quū inducit eam in iudiciū. thre. 1. d. Vocat etiā gladiū ſuper omnes habitatores terre, quum oēs homines per eodem homines caſtigat. Iere. 25. f. Erit autem vox diei iudicij amara maſis. Soph. 1. d. Vocabit etiam Deus iuſtos in iudicio inuitando eos ad incorruptionem. Iob. 14. d.

Gre. 12. mor. 9. Vocans mulier homines domus ſuæ cōtra Ioseph. gen. 39. d. designauit principes Iudeorum conuocantes cæteros Iudeos, vt dicerent aduerſus Chriſtum: Crucifige, crucifige.

Baſil. f. ps. 48. Vocat noſtra ſua in terris, qui ædificant, aut alia in terris ad tempus manētia molliuntur. ps. 48. Vocari

Collatio veteris legis
Promotio indignorum
Vocatio Iudeorum

Vocare ad verbū Dei

Predicatio vite eterne

Concordia virtutum in operando

Examinatio ordinādi

Docilitas

Inuocatio Dei

Recursus ad intellectum

Inſtitutio prædicatorum

Chriſtus ad ſe trahēs omnia

Quærere inanem cōſolationem

Prædicatio

Inuitare

Vindicta Dei in iudicio

Vocatio; bonorum ad gloriam

Prouocatio aduerſus Chriſtum

Non erroris Vocari domum diſcalciati nolentis ſuſcitare ſemen fratris, eſt errorem hæretici aut Iudei ab omnibus notari. deut. 25. c. Ori. f. Matth. ho. 23.

Reſipicentia. Vocans Pharao Moſen & Aaron. Exo. 8. a. indicat reſipicentiam flagellati. Glo. int. f. Exo. 8.

Inuocatio dæmonū Vocans Pharao ſapientes Aegypti contra Moſen & Aaron. Exo. 7. b. typus eſt reſurrectiū ad auxilium dæmonum. Glo. or. f. Exo. 7.

Inducere in errorem. Vocans quiſpiam Hebræum. Exo. 34. b. eſt gentilis volens fidelem in errorem inducere. Sic ſunt vocantes eos ad Baalim. Hoſe. 11. a. Lyra. f. Exo. 34. hup. f. Hoſe. 11.

Non vocatur vltra inſpiciens princeps, quando phariſæi & hæretici non habent vltra principatum in eccleſia. Iſa. 32. a. Hic. f. Iſa. 32.

Vox patris in baptiſmo. Vox domini aliquādo eſt vox patris: vt in baptiſmo, quādo dixit de ſiſo: Hic eſt filius meus, in quo mihi bene complacuit. Eadem eſt vox cataractarum Dei. ps. 28. 41. Eadem eſt vox ſuper firmamentum. Eze. 1. f. quæ etiam diuinam oſtendit manifeſtationem: & etiam ſententiam, quā filium ſuum ſine peccato pati & mori decreuit. Vox etiam Dei de cœlo eſt imperiū Dei. apoc. 10. c. Ipſe quoq; filius Dei dicitur vox Dei, qui eſt verbum Dei. Iob. 40. e. Baſil. f. ps. 28. ho. 12. Arno. f. ps. 41. Gre. f. Eze. ho. 8. Hic. f. Eze. 1. Aug. Capoc. ho. 8. Gre. 3. mor. 5.

Manifeſtatio Dei Vox virtutis Chriſti erit in reſurrectione, quādo ſuſcitabit mortuos. ps. 67. Hic. f. ps. 67.

Decretum mortis Chriſti. Imperiū Dei. Chriſtus. Vox Chriſti eſt tanquam aquarum multarum. apoc. 1. c. quia eius doctrina & opera confirmata ſunt hiis, quæ de ipſo fuerant prophetata in lege, prophetis, & psalmis. Rup. 1. apoc.

Sollicitatio mortuorum. Vox domini perficiens cæruos, eſt prædicatio apoſtolorum: & etiam Ioannis Baptiſte prædicantis regnum cœlorum: & ipſius Chriſti. ps. 17. 28. Exo. 5. a. 15. d. 19. a. 20. c. 23. c. Dedit autē vocem ſuam de Hieruſalem: quia inde cepit prædicatio. Amos. 1. a. Et vox incantantis eſt vox prædicatoris. Et vox laudis Dei, prædicatio Dei. Et vox fluminum prædicatio apoſtolorum: quæ & vox ſpectulorum, & vox calcantium. ps. 57. 65. 92. Iſa. 16. c. 52. c. Et vox tubæ eſt prædicatio. Iere. 6. b. Et vox clamantis in deſerto, eſt Ioannes Baptiſta præcurſor. verbi Dei: qui eſt vox adhortatoria, & præparatoria ad ſalutem. Iſa. 40. a. Et vox annuntiantis à Dan, eſt vox prædicantis diuinum iudicium. Iere. 4. d. Vox item moſe eſt prædicantium verbum Dei. Iere. 25. c. Vox etiam Dei dicitur eſſe in prædicantibus nouum & vetus teſtamentum. Amos. 1. a. Et vox præconis, eſt vox prædicatoris. Exo. 32. a. 36. a. Vocem autem Annę non audiri, eſt prædicatio nem apoſtolorum à Iudæis non recipi. 1. reg. 1. b. Et vox patris Ophni & Phinees, eſt ſermo & prædicatio antiquorum patrum. 1. reg. 2. c. Vox nubium, eſt prædicatio apoſtolorum: & etiam vox tonitruū in rota, hoc eſt, in orbe terrarum. Et dant vocem de medio petrarum, qui allegant doctrinam: & exempla ſacrorum doctorum. ps. 10. 76. 103. apoc. 1. d. 4. b. 8. b. 10. a. 14. a. Et vox rurturis eſt doctrina Chriſti, aut quando Chriſtus loquitur ſolitarijs: aut eſt ſermo de caſtitate. cænti. 2. c. Et vox angeli eſt prædicatio Chriſti. Iſa. 33. a. Et vox ſponſi eſt prædicatio Chriſti: vox verò ſponſæ laudes Dei in eccleſia, aut in ſynagoga. Iere. 16. b. 25. c. Vox autem dilecti, hoc eſt Chriſti audiebatur in prophetis, & non videbatur. cænti. 2. b. Vox etiam Chriſti eſt inuocatio aut prædicatio ei conformis. ps. 3. Ioan. 10. a. Et vox fluminum eſt doctrina ſacra ſcripturæ, & vox cataractarum, ſcriptura obſcura prophetarum. ps. 41. 92. Epiph. 2. cōt. hæreſ. tonio 1. Ori. f. cant. ho. 3. Amb. ſer. 64. Aug. f. ps. 28. Rup. f. Amos. 1. Hila. f. ps. 65. Amb. ſer. 94. Hic. f. Iſa. 16. 52. & f. Iere. 4. 7. 25. & f. Arnoſ. 1. Cle. Ale. adh. ad gē. Gre. f. reg. 1. Aug. f. ps. 76. 103. & ho. 33. Rup. apoc. 5. 9. Hic f. Iere. 16. 25. Ori. f. can. ho. 2. 3. 4. Amb. de Iſaac. 4. Beda f. Exo. 19. ſer. f. cant. ſer. 59. Arno. f. ps. 92. Hic. f. ps. 41.

Gemitus ſanctorū & adhortationes ſcilicet. Vox rurturis eſt vox ecclēſie militantis: & etiam ſanctorum in hac peregrinatione gementiū cænti. 2. c. Et vox caſtrorum eſt vox fidelium in eccleſia vnanimiter Deum laudantium, & multo ſe ad pugnā aduerſus dæmones adhortantium. Eze. 1. f. Gre. f. cantic. 2. & f. Eze. ho. 8.

Adoptio filiorū dī. Vox de cœlo facta Chriſto, qua dixit pater: Hic eſt filius meus dilectus, denotat nos per baptiſmum in filios adoptari. Mat. 3. d. Hila. f. Mat. can. 3.

Vis punitiua Dei. Vindicta Dei. Comminationes diuina. Vox domini interdum eſt vis eius punitiua. gg. 3. b. ps. 45. Et vox magnitudinis Dei eſt, quū conuerſis per gratiam ſuam terrorem incutit, vt eius metuant ſententiam. Iob. 37. a. Et vox magna turbiniſ, designat gratiam vindictam Dei. Iſa. 29. b. Idem eſt vox equitiſ. Iere. 4. g. Et vox de ciuitate & de templo erat in Hieruſalem, quum obſiderentur à Romānis: & eſſent interſe diuiſi: & quidam obtinerent templum, quidam ciuitatem: & dicitur vox domini reddentis retributionem: quia tunc Deus vindictam in eos exercebat. Iſa. 66. c. Vociferabitur etiam Chriſtus, quando punit malos. Iſa. 42. c. Vox autem cataractarum Dei dicit comminationes diuinas. ps. 41. apoc. 8. b. Et vox commotionis magna: eſt comminatio iræ Dei. Eze. 3. c. Et voces quas dat dominus, ſunt excitatio peccatoris, vt nequitiam ſuam recognoſcat. 1. reg. 12. c. Et vox tonitruū Dei, qua comminatur, dicitur eſſe in rota, hoc eſt, in Moſe ſeu lege. ps. 76. 103. Et dicitur vox terroris. Iob. 37. a. quia ſi peccator repente diuine gratiæ aſpiratione tangitur, primo intelligit diſtictam æterni iudicis animaduerſionem ſibi paratam. Vox autem volucris erit tuba in iudicio: vel designatur leuis ſonitus. Eccl. 12. b. Ber. f. can. ſer. 53. Hic. f. Iſa. 30. Amb. f. ps. 118. 16. 223.

Tuba iudicij. Vox ſponſi eſt inſpiratio eius, ac iuſti timoris incuſio. cant. 2. b. Hic. f. Eccl. 10. 20.

Inſpiratio diuina. Laudes in gloria. Vox ſanctificatæ ſolemnitatis, & vox gaudij eſt in eccleſia præcipue triumphanti. Iſa. 30. f. Iere. 25. c. Et dicitur Philipp. 4. a. Gaudete in domino ſemper. Ad hæc pertinet vox ſponſi aut ſponſæ habitantis in hortis. cant. 8. d. Hic. f. Iere. 31.

Vox lamentationis in Rama eſt ploratus matrum infantium, ab Herode occiſorum. Iere. 31. c. Matth. 2. c.

Aug. 13. c. 23 & 24. de gen. c. 1. Mani. 23. 24. Volatilia interdū dicunt verba subiecta sacre scripturæ: de quib9 iudicat spūalis, eisq; dñā- Verba subiecta sac- tutiq; bus benedixit Deus, vt multiplicentur super terram. Vel sunt voces cœlestia prædican- gra scripturæ, tes. geo. 1. c. Volatilia præterea dicuntur Iudæi per orbem dispersi. gen. 1. b. Iudæi dispersi: Aug. 1. de gen cont. Mani. 23. 25. Volatilis lepra, dici potest transitus ab vno vitio in aliud. Leui. 13. 8. Transitus à vitio in vitium. Glo. or. f. Leui. 13.

Voluere, Conuoluere, Euoluere, Volutare.

Voluere est rem ab vna parte in alteram vertere. Conuoluere autem est quasi plicare: sicut è diuerso euoluere, explicare, & transigere. Voluere lapidem ad Saulem. 1. reg. 14. e. est proponere Christi potentiam cum humilitate cō iunctam prædicatori: ne superbiat. Euolutus annus post necē Zachariæ. 2. par. 24. f. designat tēpus prædicationis Chri in Iudæa. Tempus prædicationis Chri. Hic. f. 15a. 17. Euolutæ solemnitates designant transactionem veteris legis, aut gloriæ hæreticorum. Ifa. 29. Cessatio veteris legis. Hic. f. 15a. 23. 8. a. Ad hanc pertinet conuoluta generatio, quæ dicitur quasi cōplicata & finita. Ifa. 38. c. Mitti in infernum. Glo. int. f. 15a. 9. Conuolui dicitur, quod in infernum deijcitur. Ifa. 9. d. Et conuolutæ sunt iniquitates collos, quum per eas homo in infernum detruditur. thre. 1. e.

Volumen, uide Liber.

Voluola.

Voluola est herba similis hederæ: q; vitibus & virgultis circūdari solet, & in longū serpere: Græcè σμαλαξ. Cōparant ei p̄tā media, q; apostolus serō cōfert. Nahū. 1. c. iuxta Septuagita

Voluptas, uide Delectare.

Vomer, seu Vomis.

Vomer est ferrum in aratro, quod lirat, seu sulcos facit, dicitur q; terram vomat. Vomis, qui bobus trahitur, affectum geminæ charitatis significare potest: vel sensum & charitas animum probum. 1. reg. 13. d. Ifa. 2. b. Verbum Dei Lingas prædicatorum. Hic. f. 15a. 2. Vomis etiam significat vim verbi Dei in anima: quo eradicantur spinæ vitiorum, & cordis duritia mollitur. Designat etiam linguam prædicatorum. Ifa. 2. b. Nonio simplex. Ori. f. Iudi. ho. 3. Vomis seu aratru. n. quo percussit Samgar hostes, designat simplicem monitionem, quæ etiā conuertit animas. Iudi. 3. d. Hic. f. Mich. 4. In vomeres seu aratra concidunt gladios, qui iram & effrænata conuicia deponentes, mittunt manum ad aratrum Christi, nec respiciunt retro. Mich. 4. a.

Vomere, Euomere, Vomitus.

Vomere propriè est sumptum cibum per os reddere: quod ad alia transfertur. Euomere dicitur Deus habentes fidē sine operibus, tanquam tepidos, & sibi minime gratos. apoc. 3. c. Resurrexerit Christus. Hic. f. Nonam. 1. Euomere dicitur terra habitatores malos. Leui. 18. d. quando gentilitas veniens ad fidem, ab Abrenuntians gentilitas dæmonibus. Aug. q. in Leui. 67. Ify. f. Leui. 18. renunciauit dæmonibus: vel quando homines ipsos impios abominantur. Peruerfa doctrinā hæreticorum. Hic. f. 15a. 19. 28. Vomens est hæreticus: qui vomit furorem draconum & aspidum insanabilem. Ifa. 19. c. Et mensæ hæreticorum, & etiam Iudæorum plenæ sunt vomitu, dum scripturarum sanctorum nō digerunt cibos, nec vniuerso corpori faciunt esse vitales: sed immaturos & foetēs egerunt: ita vt nullum in eis Deus reperiat locum. Ifa. 28. a. Imponentia. Glo. or. f. Iere. 27. Vomere dicuntur ebrii, quum grauitè peccatores puniuntur à Deo: nec tamen respiciunt. Iere. 27. c. Et hic vomitus dicitur vomitus ignominia. Haba. 2. d. Inuidia. Ber. ser. paru. 47. Euomere dicitur mel, qui delectatus humanis laudibus, videns alium laudari, torquetur inuidia. pro. 27. b. Detestatio pristini erroris. Beda. f. pro. 23. Euomere dicitur hypocrita diuitias, quas deuorauit. Iob. 20. b. quum sacre legis, quam legē do deuorauerat obliuiscitur: easq; de ventre illius Deus extrahit: quia quod obseruare noluit, iusto iudicio de eius memoria euellit: ne præcepta Dei saltem in lingua teneat, quæ non seruauit in vita: vnde per prophetam dicitur ps. 49. Peccatori autem dixit Deus: Quare tu enarras iustitias meas, & allumis testamentum meum per os tuum? Oblitio scripturarū.

Vorare, Vorax, uide Deuorare.

Vorago.

Vorago

VOrago dicitur barathrum, seu apertura profunda terræ, in quam cadentia non emergunt, sed deuorari videntur.

Voragines terræ: dici possunt munimenta veritatis. Ifa. 2. d.

Vouere, Votum, Deuotus.

Vouere est aliquid sancte promittere, seq; ad illud reddendum obligare, & præcipue Deo: Vnde votum est promissio Deo facta: Aliquando autem votum est desiderium. prou. 31. a. Quid dilectè votorum meorum? Deuotare autem idem est, quod destinare: Vnde deuotus.

Charitas Christi

Votum Iephte designauit affectum: Christi ad offerendam ecclesiam Deo puram & immaculatam. Iudi. 11. e. Aug. q. in Iudi. 4. 9.

Votum Dauid designauit votum Christi de sustinenda passione. ps. 21. Et vota Iong, sunt vota Christi, quum per passionem decreuit saluare genus humanum. Ion. 2. d. Et vota Dei dicuntur fuisse in Christo: quia ipse in se habebat virtutem relurgendi. ps. 55. In sanctis quoq; sunt vota intra ipsos, quum agunt gratias de bonis interioribus.

Consecrari Deo. Deuotio mentis

Votum vouet Deo, qui se ipsum consecrat Deo: q; voto offerre hostia dicit. gen. 28. d. Leui. 7. d. Votum etiam vouet & soluit domino: qui est sanctus corpore & spiritu. Ifa. 19. d. Et vota quidem varia sunt, secundum quod quis offert, quæ sunt extra se, sed votū Nazarej est precipuū: quia offert seipsum. Exo. 36. a. Num. 30. a. ps. 64. 115. Deuota autem mente offerendum est Deo, quicquid illi offertur. Exo. 35. c. Ponunt autem vota diuersa, quibus se vel alios, aut sua quisq; consecrat Deo. Leui. 27.

Eucharistia Laudes in patria

Votum aliquando est oblatio seu exhibitio: & vota redduntur Deo, nunc quidem in oblatione eucharistia: & etiam per martyres. Sed post modū redduntur in patria plenius, vbi Deus semper laudatur. ps. 21. 60. 64. 67. 115. Num. 6. a. Hic. f. ps. 67. Aug. epi. 120

Rigor propositi

Votum Annæ designat rigorem propositi ad cœlestia tendentis: vt ita intente orare possit. 1. reg. 1. b. Gre. f. reg. 18

Obligatio

Vouere dicuntur fideles domino in baptismo, vbi renunciant diabolo & pompis eius, & se tradunt Deo. ps. 75. Votum aliquando est obligatio: & votum viri dicitur obligare: quia est rationis: votum vero vxoris vel filij non valet, nisi à patre aut viro approbetur: hoc est, actus sensualitatis, vt sit reclusus, est consilio rationis approbandus. Num. 3. a. Aug. q. in num. 32

Vota pinguium, hoc est, Iudæorum & hæreticorum, non approbat Deus. Amos. 5. f. Hic. f. Amos. 5.

V pupa.

Libidinosi. Tristes

Vpupa est auis cristis in capite prominentibus galeata, in fimo fere semper commorans, & nidificans. Numeratur inter aues immundas, & habet vuluatum pro cantu.

Vpupa nidificans in stercorebus, libidinosos significare potest. Leui. 11. b. deut. 14. b. Vt autē lugubre habet cantum, designare potest bene operantes, sed cum tristitia: vel è diuerso significat habentes tristitiam secundum seculum. Ify. f. Leui. 11. Glo. or. f. Leui. 11.

Vr.

Spūs sanctus

VR. ignis, vel lumen, aut incēdiū: vrbs Chaldeorū, vnde egressus est Thare cū filio Abrahā. Secūdu aliquos vr nō est vrbs, sed erat incēdiū aut ignis, vnde educi sunt Thare & Abrahā.

Ira. Concupiscentia carnalis

Vr vt interpretatur ignis, spiritum sanctum significare potest, aut feruorem charitatis, gencl. 11. d. 15. b. 1. par. 2. g. Gre ho. 33.

Vr etiam vt interpretatur incendium, iram designare potest. Vr iuxta Origenem interpretatur iritatio: & fuit rex Madian occisus à filijs Israel: & designat concupiscentiam carnalem vinctam. Num. 31. d. Geor. vene. cant. 10. ton. 7. cap. 35. Ori. f. Num. ho. 25

Vrbs, uide Ciuitas.

Vrceus.

Diabolus

Vrceus est vas, quo aqua in vinam infunditur, vel in ahenum. Vrceoli dicuntur minorem & magis tenuem doctrinam habentes. Eccl. 12. b. Hic. f. Eccl. ten. 23

Vrere, uide Accendere.

Vredo.

Vredo est morbus herbarum, fruticum, & arborum: qui etiam rubigo dicitur. Vredo spicarum dici potest diabolus: qui bona opera perdere conatur. gen. 41. a.

Expellentes bonos

Vrgere est cogere, premere & impellere. (se bonos. Vrgentes Aegyptij filios Israel, vt exiret velociter. Exo. 12. e. designat malos expellentes à Vrget quasi exactor, qui nimium exigit stipendium: quod tam de prædicatoribus, quam de alijs

Hic. f. 15a. 1.

Aug. q. in Iudi. 4. 9.

Hic. f. Ion. 2. Hic. f. Aug. f. ps. 55

Philo. de somnijs Hic. f. 15a. 19 Ori. f. num. ho. 24. Glo. int. f. Exo. 35. Ify. f. Leui. 27.

Hic. f. ps. 67. Aug. epi. 120

Gre. f. reg. 18

Arno. f. ps. 75.

Ori. f. Num. ho. 24. Aug. q. in num. 32

Hic. f. Amos. 5.

Ify. f. Leui. 11. Glo. or. f. Leui. 11.

Gre ho. 33.

Geor. vene. cant. 10. ton. 7. cap. 35. Ori. f. Num. ho. 25

Hic. f. Eccl. ten. 23

Glo. or. f. Exo. 12. alijs

alijs dici potest. Exo. 22. d.

Utere dicitur puteus os suum super aliquem, quando aliquis non contentus quod peccaverit, etiam fit defensor peccati. ps. 68.

Aug. f. ps. 68.

Defendere peccata

Vrids.

Amb. apol. Danid. 3. Aug. 22. cot. faul. 17

Vrias. i. ignis domini, aut lumen dni, maritus Bethsabe, iustus occidi fraudulenter a David, typus est principis huius mundi: qui subiectas habebat gentes. 2. reg. 11. a. Erat autem Chethus, hoc est, abscissus, siue quod in veritate non stetit sed a luce sua superna, qua de Deo habebat, superbiae merito abscissus est: siue quod cadendo veris viribus perditis, transfiguratur se in angelum lucis, audens adhuc dicere: Lux mea Dei est.

Princeps huius mundi

Gre. 3. mor. 11.

Vrias etiam ut interpretatur lux mea Dei, typus est populi Iudaici: quod de accepta legis scientia extollitur, qualisq; de luce Dei gloria: unde ab illo auferi lex, & demum occiditur. 2. reg. 11.

Populus Iudaicus

Hic. f. 11a. 8.

Rup. 1. f. 11a. 34. & 1. f. 11a. 35.

Vrias sacerdos adhibitus ab Isaia in testem. Isa. 8. a. typus est sacerdotij testificantis de Christo. Ideo interpretatur lux domini: vel lux mea Deus: qui etiam designat populum Iudaicum, qui testis est ante aduentum domini.

Sacerdotium. Iudaei ante aduentum Christi

Vrina.

Vrina est lotium, quod animalia reddunt e vesica. 4. reg. 18. f. Isa. 36. c.

Vrna.

Orif. Exo. ho. 9. & laum. ho. 10.

Vrna est vas aquarium, quod ad hauriendam aquam deferuire solet. Vrna manna, thesaurum verbi Dei seu intellectum verbi Dei sub tillis & dulcis designati erat autem in arca, hoc est, in Christo. Hebr. 9. a.

Vrsus, Vrsa.

Arist. 8. de hist. animal. 5. 17.

Vrsus est animal ferum, lupo maius & robustius. Vrsa vero est femina, quae parit animal velut carnem informem, quam lingua sola lambendo effingit in similitudine animalis: Est vrsus animal omnium, quippe, qui fructus arborum, quas agili corpore ascendit, edit, & leumina, & apes perfringens alueos, & caneros, & formicas, carne etiam vescitur. Hyeme latet: deoq; eo tempore pinguescunt tam mas, quam femina, ut mouere se nequeant. Est animal in quietum, adeo ut ad stipitem ligatus, nunquam pene cesset in circuitum pergere: vel pedibus fixis caput huc illucq; agitare.

Ricard. de victo. de vitto mutabi. 8.

Diony cales. bier. Hic. f. Hote. 13. Rup. 1. ter. 62. & f. Amos. 5. Cle. Ale. 6. stroma. Amb. 6. Exae. 4. Becca. f. pro. 17

Vrsa aliquando dicitur Deus: & ut vrsa est seuisima raptis catulis: ita Deus acriter castigat peccates, aut facientes alios peccare. Hofs. 13. b. Sic dicitur factus quasi vrsus homini, quoniam in paradiso post peccatum illi occurrit. thre. 3. b. Christus etiam erit vrsus in secundo aduentu. Amos. 5. f.

Deus. Christus

Hic. f. Dani. 7. Ricard. de victo. de vitto mutabi. 8. Rup. 8. lapoc.

Vrsa gentilem populum designare potest. Ut enim vrsa filios lingua format: ita ex gentibus veniens ad fidem, verbo formatur ad hoc, ut ex vita ferina mansuetat. Iam autem mansuetus, ipse quoq; ut bos sanctificatur. Item ut vrsa effingit suos partus. Ita homo sua opera. Vrsa etiam, a qua rapiuntur foetus, est gentilitas, a qua auferuntur, qui conuertuntur. pro. 17. b.

Gentilitas

Chry. f. ps. 93. Hiero. f. 11a. 19. & f. Amos. 5. Aug. ser. 197. Ezech. for. ipual. 5.

Vrsus in visione Danielis, regnum Persarum durum, & parioris victus designat. Dani. 7. b. Typus etiam est inuidientiae, quae saeva est, & solitaria, & inquietata, sicut ipsum asial. Exprimunt etiam crudelitas Haman principis sub rege Persarum, qui destruere voluit gentem Iudeorum. apoc. 13. a. Vrsus, quem suffocauit David, Iudeos crudeles & superatos a Christo designat. 1. reg. 17. d. Et vrsi crudeles sunt Iudei aut demones. Isa. 59. c. thre. 3. b. Amos. 5. f. Vrsi etiam deuorantes pueros, sunt demones. 4. reg. 2. d. Designant quoq; vrsi haereticos. apoc. 13. a. Vrsus etiam significat feroces homines: & seuos infidiatores. Isa. 11. b. Et vrsa latens est dolosa crudelitas in corde latens: & etiam hypocrisis.

Regnum Persarum Inuidia Crudelitas Haman. Iudei. Demones. Haeretici. Seu homines Crudelitas. Hypocrisis

Aug. ser. 104.

Vrsi duo occidentes pueros insultantes Elisao. 4. reg. 2. d. dici possunt Vespasianus & Titus subuertentes Iudaeam.

Vrtica.

Hic. f. 11a. 11. Gre. 18. mor. 11. & 33. mor. 5.

Vrtica est herba spinis tenuissimis in festa tangentibus. Graecè dicitur Kovi, designat vitia & errores in Hierusalè, seu ardore vitiorum, & cogitationum pruriginis: & homines in peccatis existentes. Isa. 34. c. 55. d. Designat etiam desideria inutilia: quia in desiderijs est ois otiosus. pro. 21. Vrtica etiam designat poenam haereticorum. Hofs. 9. b.

Ardor vitiorum Errores Cogitationum pruriginis Desideria Poena haereticorum

Vsurpare.

Vsurpare est in frequenti usu habere, & etiam possessionem alicuius rei capere: & peculiari riter praeter ius rem alterius vendicare. deut. 5. b. Iosu. 7. a.

Vsura, uide Foenus.

Vter, Ascopera.

Vter est pellis, qua vinum aut oleum deferri solet. Ascopera vero est faccus pellicetus, qui & marsupium dicitur.

Vter

Caro macerata Fortis in tribulatione.

Vter in pruina, intus vacuus, & extra contractus, designat carnem ieiunij maceratam, & concupiscentijs refrigeratam. ps. 118. Vel vter in pruina est, qui fortis est in tribulatione: Vter enim in pruina rigescit.

Hila. & Au. f. ps. 118. Amb. f. ps. 118. ser. 23. Ily. f. Leui. 7.

Ecclesia.

Sicut in vtre congregat Deus aquas maris, hoc est, fideles in ecclesia populos: ut vinum nouum in vtres novos recodatur: doctrina videlicet euangelica in cordibus credentium. ps. 32.

Hic. f. ps. 32.

Corpus persecutorij ecclesiae.

Vel vter est corpus mortale persecutorum ecclesiae, intra quod retinetur & premitur eorum sequitia, quam non audent proferre.

Aug. f. ps. 32.

Cor carne. Cogitatio carnalis. Homo.

Quali in vtre statuit Deus aquas, quando cohibet concupiscentias carnales, ne extra effluat. ps. 77. Vbi vter esse potest cor carne: aut carnalis cogitatio. Et quilibet homo vter dici potest Iere. 13. b. Vbi nos laguncula. Et vtres veteres sunt, qui in vetustate peccati existunt: noui vero per gratiam renouati. Vel vtres veteres erant pharisaei & Iudaei: noui fideles sub Christo: vel vtres veteres sunt imperfecti, noui vero perfecti.

Aug. f. ps. 77. Gre. 8. mor. 16. & 19. mor. 8. Ori. f. ser. ho. 9. & f. Leui. h. 4. & 1. pla. 3. Hic. f. Mat. 9. Bass. f. ps. 92.

Literale legis.

Vter impositus humeris Agar designat literam legis non sedantem sitim: & etiam purificationes Iudaicas, & doctrinam carnalem in pelle mortua clausam: quae nec refrigerium praestat, nec sedat sitim. gen. 21. b.

Hila. f. Mat. cano. 9. Ori. f. gen. ho. 7. Rup. 6. f. gen. 22.

Vterus, Vterinus, uide Venter.

Vti, Vtus, Vtensilia.

Vti est rem aliquam in facultatem assumere. Vtensilia autem dicuntur, quae ad usum nostrum assumuntur.

Dominari carni. Repressio concupiscentiae.

Vti ancilla ut libet, est in litera sensus spuales inuestigare: Vel est dominari carni. gen. 16. a. Vtuntur feminalibus sacerdotibus, quando intrant tabernaculum. Exo. 28. g. vt designent non solum abstinendum esse ab vxoribus, verum etiam omnem carnalem concupiscentiam reprimendam.

Glo. int. f. gen. 16. Glo. ordi. f. Exo. 18.

Imitari sublimia opera.

Vti veste Aaron post ipsum Aaron, & vti ea septem diebus. Exo. 29. c. 35. b. Est imitari sublimia opera tempore huius vitae: Ad hoc facit vsus vasorum tabernaculi & vasorum mensae: & vsus ipsius tabernaculi: & vsus varij lignorum. Omnia enim pertinent ad opera imitationis & exercitationis virtutum: Vtensilia quoq; tabernaculi & candelabri, ad ipsa opera referri possunt. Exo. 27. d. 30. c. 36. a. 37. c. 38. d.

Glo. int. f. Exo. 27. 29. Glo. or. f. Exo. 30.

Exercitatio virtutum.

Vtus varij adipis. Leui. 7. c. sunt, quando transferimus affectus, quibus antea peccauimus, ad aliquam virtutem.

Glo. int. f. Leui. 7.

Procurantes daemones prospera.

Bene vsi dicuntur Aegyptij Abraham propter Saram. gen. 12. d. designantes daemones, qui procurant nobis prospera in hoc mundo, vt detineant animam in peccato. Vtus humani, ad quos non sunt fumenda vnguenta. Exo. 30. d. designant non vsurpanda esse diuina in obsequium hominum.

Cyrl. deador. in. 11. Glo. int. f. Exo. 30.

Vtilis, Vtilitas, Inutilis.

Vtile dicitur, id quod nobis vsui est, vel confert. Inutile vero est contrarium. Vtilitas, quae docet Deus, designat legem nouam. Isa. 48. c.

Lex noua.

Vtilitas dicitur non esse in sanguine Christi. ps. 29. quia paucis prodest, quum tamen sufficiat omnibus: Vel dicitur, quia vtilitas eius non est in eo, qui viuit vita carnali. (Ro. 3. b.)

Glo. int. f. Isa. 48. Ori. f. ser. ho. 11. Bass. f. ps. 29.

Inutilis dicitur, qui solum facit quod debet, & nihil addit supererogando. ps. 13. Luc. 17. c. Inutilis dicitur Bethel, quum non amplius dicitur domus Dei, sed domus idoli. Amos. 5. a.

Ori. f. Rom. 3. Hic. f. Amos. 5. Hila. f. ps. 52. Hic. f. Isa. 52.

Peccata. Peccata.

Inutilis est, qui peccat: & inutilia opera sunt peccata: & inutilis cogitationes, quae sunt male. ps. 52. Isa. 59. b.

Hic. f. Hofs. 10.

Doctrina haeretico-rum.

Inutilis visio est doctrina haereticorum. Hofs. 10. c. Vtilitas autem nulla ex Aegyptijs habetur, hoc est, ex daemionibus & haereticis. Isa. 30. a.

Vua, uide Botrus. Vulgus, uide Populus.

Vulnerare, Vulnus, uide Vlcus.

Vulpes.

Vulpes est animal mire astutum: cuius astus in fabulis celebratur: latrant ut canes, nec vnquam mansuescunt. Latent in caernis, & latentes decipiunt: odore tetro etiam putent. Quumq; apparuerint, nunquam rectis itineribus, sed tortuosis anfractibus curunt: dicit esse amica coruo, propter communes inimicitias cum asalone.

Arist. 9. histo. asial. 7.

Pradicatores.

Vulpes insidiantur lupis, vt rapiant partes cibi ab eis etiam rapto habitis: qua ratione in bonum significant pradicatores, qui bene insidiantur, vt rapiant possessos a diabolo. ps. 62.

Arno. f. ps. 62.

Auari. Principes terrarum. Ministri principum.

Christus eos, qui in effodiendis & infodiendis diuitijs versantur, homines prauos, & pland terrae filios, vulpes appellauit. Mar. 8. c. Luc. 9. g. Vulpes quoq; dicuntur reges & principes terrarum: sicut & Christus Herodem vulpem nominauit. Et ministri Herodis, qui querebant animam Christi, vulpes erant. Luc. 9. f. ps. 62. cant. 2. d.

Cle. Ale. 4. stroma. Aug. f. ps. 62. Rup. f. cant. 23.

Vulpes

Orf. Gen. ho. 11. & f. Eze. h. 1. Hie. f. 2. 3. 13. Amb. f. ps. 118. fer. 2. & 110. 9. & fer. 79. Hie. f. Mat. cap. 7. Aug. ps. 8. & fe. 107. Gre. 19. mora. 1. & f. cant. 2. Ber. f. cant. fer. 63. Cyrill. 10. f. Ioan. 4. Rap. f. Iud. 17. Ch. y. f. ps. 96. Orf. f. cant. ho. 4. Ber. f. cant. fer. 63.

Vulpes dici possunt demones & haeretici, & homines fallaces. cant. 2. d. Nehe. 4. a. thre. 5. d. Luc. 9. g. 13. g. Et vulpes in desertis sunt haeretici extra ecclesiam capientes aues simplices, & que- rentes eos, qui deserti sunt a gratia Dei. Eze. 13. a. Mat. 8. c. ps. 62. Vulpes dicitur est Herodes: quia verli pellis & fraudulentus: & quia a via recta desleclens tortuosè ambulabat. Vulpes latrant vt canes. Sic haeretici vt praedicatores: nunquam tamen mansuecunt, vt fiant domestici ipsius ecclesie. Et vt vulpes no est apta cibo, nec alij vsu: ita nec haeretici. Vulpes circa domos versantur & in cauernis se occultant, & domesticis auihus insidiantur: ita pseudoprophe- ta & haeretici circum ecclesiam obambulant, vt simplicibus insidiantur. Vulpes trecenta sunt demones, qui cobusserunt segetes Iudaeoru. Iudi. 15. a. Vulpeculae quoq; dicuntur discipuli haeticoru: qui ingressi in ecclesias nostras fideles, qui in vinea Chri vt botri se exhibet, falsa doctrina subuertit. Vulpes parua, quae demoliuntur vineas. cant. 2. d. sunt mala suggestiones, & prauae cogitationes: quae capiendae sunt, dum sunt paruae: ne nutriantur, & noceant. Item occultus detractor & blandus adulator: & etiam vitia virtutis speciem habentia.

Vultur.

Bas. Exac. ho. 3. Gre. 18. mor. 21. Ori. f. Leui. ho. 7. Ify. f. Leui. 11.

Vultur est auis rapax, carniuora, & magni corporis: computatur inter animalia immunda. Perfè generare sine coniuge: & viuere centu annos. Potest significare approbatione virginis. Vultur saluatorem nostrum designare potest. Iob. 28. b. Vultur enim dum volat, si iacens ca- dauer conspiciat, ad eum se cadaueris deponit: & plerumq; sic in morte capitur, dum ad mor- tuum animal de fumis venit. Ita Christus, manens in altitudine diuinitatis suae, quasi quoda- volatu sublimi cadauer mortalitatis nostrae conspexit in infimis: & sese de caelestibus ad ima submisit: fieri quippe propter nos homo dignatus est: & dum mortuum animal petijt, mortem apud nos, qui apud se erat immortalis inuenit. Vultur etiam designare potest gentilem populum, qui per errores mortuorum hominu dif- curebat. Iob. 28. b. Vultur dicitur etiam, qui recta & sublimia docet, & tamen diripit proximos: sicut vultur sub- lime volat, & tamen ad diripiendas carnes demittitur. Leui. 11. b. Vultur sequens cadauera, designat eum, qui gaudet & pascitur morte alioru. Rixis enim & bellis gaudet vultur, propter cadauera praetiorum, in tantum vt etiam sequatur exercitum. No ergo oportet aliorum calibus pasci, atq; nutriri eum, qui contemplationi dat operam: ne com- putetur inter animalia immunda, vt vultur. Leui. 11. b.

Vultus, uide Facies. Vulua, uide Venter.

Vxor.

Orf. f. Math. 7. 31. Geo. vene. cantu. 1. 6. cap. 16. Hie. f. Eze. 3. 1. Hie. f. Luc. 16. & de digno. f. 1. 4. Aug. 1. ps. 80. 11. 7. Hie. f. Leui. 11. Bed. f. Exo. 2. Aretas f. apoc. 19. Hie. f. Hose 1. Gre. 14. mor. 22. Aug. f. ps. 108. Bed. f. gen. 19. Orf. or. f. 1. reg. 4. Rap. f. Iud. 15. Glo. or. f. Exo. 2.

Vxor dicitur mulier, quae viro in matrimonium coniuncta est. Vxor Christi, propter quam ipse reliquit patrem & matrem, est ecclesia, qua sibi copu- lauit, repudiata synagoga. Eadem designant vxores Abraham, Isaac, & Ioseph. gene. 1. d. 20. a. 24. a. 41. f. Mat. 19. a. Et vxor proximi est ecclesia, vel ecclesiastica conuersio vxor Chri. Eze. 33. f. pro. 19. c. Vxor etiam Moisi est ecclesia. Exo. 4. c. 18. a. Item vxor Samson alienigena, est ec- clesia ex gentibus. Iudi. 14. a. Et vxor sacerdotis virgo est ecclesia. Leui. 21. c. Et vxor viri de do- mo Leui. Exo. 2. a. Vxor etiam Pilati, quae defendebat Christum, ty. us est ecclesia. Mat. 27. b. Haec est vxor vnus episcopi, quae non debet adiungi alij viro, hoc est, sensui haeticoru. 1. Timo. 3. a. Et vxor ferui debitoris, quae iubetur venudari, dicitur episcopi. Mat. 18. c. Ecclesia est vxor sicut vitis abundans. ps. 127. Ipsa ecclesia est vxor agni, q praeparata est ad nuptias. apoc. 19. b. Vxor ipsas Christi prior, erat synagoga: quae repudiata est vt fornicaria. Hie. 1. a. Et vxor Iudae est eadem synagoga. gen. 38. a. Vxor Iob. quae exhorruit halitum eius, est synagoga, quae eum, quem videbat hominem, Deum credere exauit. Iob. 19. c. Haec est vxor facta vidua. psal. 108. Vxor Putiphatis est synagoga: quae moechari voluit cum Christo, negando eius diuinita- tem. gen. 39. a. Vxor Phinees sacerdotis, quae mortua est in partu, designat plebem Iudaicam, sa- cerdotibus subiectam: quae interijt credente ecclesia ex gentibus. 1. reg. 4. d. Vxor etiam Sam- son dicitur synagoga, cui prius iunctus est Christus. Iudi. 14. a. Vxor Amram cum viro suo designare potest patriarchas: virginem Mariam: mentem, & etia sensualem. Exo. 2. a. Vxor interdum dicitur caro: cuius vir est ipsa ratio: q debet illam regere. Illaq; debet obten- perare. gen. 3. 9. f. Exo. 21. a. ps. 127. Et vxor Lot est caro respiciens ad vitia. gen. 19. c. Et vxores captiuae designant carnem subiectam spiritui. gen. 34. d. Eandem possunt designare vxores fi- liorum Israel. Exo. 32. a. Haec est vxor propter quam excusatur, qui ei adhaeret, a cena coniu- uij caelestis. Luc. 14. d. Vxor autem Abraham, carnem Christi potest designare. gen. 20. a. Vxor Abraham dicitur sapientia: & vxor Isaac: & vxor Moisi. gen. 20. a. 26. b. Exo. 2. d. 21. a. Et vxor proximi est sapientia. pro. 4. b. Sapi. 8. b. Eze. 18. b. Haec est vxor, cum qua fruendum est

Demones. Haeretici. Fallaces homines. Discipuli haeticoru. Suggestiones mala. Cogitationes prauae. Detractor. Adulator. Vicia sub specie vir- tutis. Christus. Gentilis populus. Doctor rapax. Gaudes morte alie- rum. Ecclesia. Synagoga. Patriarchae. Virgo Maria. Sensualitas Caro. Caro Christi. Sapientia. Vita.

Philosophia. Graiti. Spes. Lex naturalis. Sensus. Gentilitas. Operatio. Anima sine bonis o- peribus. Anima voluptuosa. Anima seuera. Synagoga. Gentilitas. Infirmi in ecclesia. Iudaei & gentiles. Non docentes verbo neque exemplo. Vita actiua & contem- platiua. Fides Abraham. Concupiscentia. Voluptas. Impedimenta tem- poralia. Haereses. Potestas malorum. Carnales in ecclesia. Carnalis cogitatio. Reducunt ad vitia.

vita. Eccle. 9. c. Haec Sara, hoc est, sapientia fert leges, quas mali sustinere nequeunt: Sicut Agar non potuit sustinere Saram. gen. 12. b. 16. b. Et vxor, quae fuerat captiua, est sapientia, vel philo- sophia. deut. 21. b. Vxor Abimelech, est philosophia naturalis, prius sterilis: sed peperit post ora- tionem Abraham, hoc est, post aduentum Christi. gen. 20. d. Et vxor proximi, cum qua non est coeundum, est philosophia: cuius dogmata non sunt miscenda cu doctrina ecclesiae, he in errore labamur. Leui. 18. c. Vxor abundans sicut vitis est sapientia: quae in lateribus operum nostroru extenditur. ps. 127. Vxores filiorum Noe designant gratiam siue charitatem: quae comixta esse debet filijs Noe, hoc est, operibus: sine qua opus nostrum inualidum est & inuile. gen. 6. d. Vxor Manue confortans virum de visione Dei. Iudi. 13. c. est spes, quae inde nos eleuat, ynde spiritus patore concutitur: quia ea, quae superna sunt, prior videt. Vxor adolefcentis, est lex naturalis in corde scripta: quae semper est nobis coniuncta: & di- citur vxor foederis. Mala. 2. d. Vxores, a quibus est abstinendum ad ascensum montis, sunt sensus impediens contempla- tionem diuinorum. Exo. 19. c. Vxor ab adolefcentia fuit gentilitas in lege naturae. Isa. 54. c. quae postea facta est fornicaria, quando cepit idola colere. Hie. 1. a. Vxor praeterea quandoq; dicitur actio, seu operatio. Exo. 21. c. 22. c. Et vxor empta cum ser- uo est bona operatio ante conuersionem: Vxor vero tradita a domino est bona operatio post conuersionem, per exhortationem praedicatoris. Vxor fratris defuncti sine liberis, est anima sine bonis operibus: vel synagoga: vel terra, in qua vitens quis non bene operatus est. gen. 38. a. deut. 25. b. Mat. 22. c. Vxores duae: vna amabilis, & altera odiosa sic se habet: vt amabilis designet aiam concupiscentiae voluptariae: odiosa vero vxor est aia seuerae vel virtus. deut. 21. c. Vel vxor dilecta Christi est synagoga: odiosa vero gentilitas: cuius filius prelatus est filio dilectae: & habet duplicia: nempe literam & spiritum. Vxores aliquando dicuntur infirmi in ecclesia. gen. 46. c. Et vxor Iob est vita carnaliu in ec- clesia. Iob. 2. c. Vxores Dauid duae, quas captiuarunt Amaleitae, designant Iudaicum & gentilem populu. 1. reg. 30. a. Vxores autem Dauid multae, multarum gentium & nationum imaginem gerunt: q per fidem Christi consortio sunt copulatae. 2. reg. 16. d. Vxores non transientes Iordanem, designant eos: qui non docent neq; verbo neq; exemplo. Ios. 1. c. De quibus. 1. Timot. 2. d. Mulieres docere in ecclesia non permitto. Vxores duae Elcana, designant conuersionem & gratiam: vel vitam actiuam & contem- platiuam. 1. reg. 1. a. Vxores etia Iacob duae ad nouu testamentu, quo in libertate vocati sumus pertinet: & duae vite per eas nobis in corpore Christi praedicatur: vna tpalis, in qua laboramus: alia aeterna, in qua delectatione Dei coteplabimur. Vel vna est actiua, altera coteplatiua. ge. 35. Vxor pubertatis Israel. Mala. 2. c. est fides Abraham, quae fuit ante circuncisionem. Vxores inter dum significant concupiscentias & voluptates. gen. 6. d. 19. c. Et vxor Putipha- ris eunuchi erat concupiscentia vel voluptas, quae iuncta est vulgo: quae etiam inuitabat Ioseph hoc est, virum virtute sublimem. gen. 39. a. Mat. 18. g. Per hac vxorem multi a caelesti cena ex- cusantur. Luc. 14. d. Vxor interdum designat impedimenta tpalia, a quibus abstinendu. Exo. 18. a. 19. c. 22. c. Lu. 14. d. Vxores aliae praeter legitimas, designant sectas haeticas: quas etiam significant vxores Esau. gen. 26. g. 27. g. 31. 34. d. Exo. 34. d. Et vxor qua excusatur inuitas a cena, est haeresis. Luc. 14. d. Et vxor Amasiae fornicaria, est ecclesia haeticorum. Amos. 7. d. Et vxores haeticorum sunt ptaua sapientia & doctrina peruersa. Isa. 13. c. Et vxor Philippi Herodias est peruersa doctrina seu infidelitas. Mat. 14. 4. Vxor Ismael ducta de terra Aegypti, designat coniunctionem Iudaeorum cum quibusuis a- lijs, potiusquam cum Christianis. gen. 21. c. Vxor peccatoris est potestas maloru: qua abutitur diabolus. ps. 108. Vel est synagoga Iudaeoru. Vxor Iob designare potest carnales in ecclesia: qui suadent Iob, hoc est, membris Christi, vt maledicant Deo: incitantem ad elationem, aut ad aliud vitium contra Deum. Iob. 2. c. Potest etiam significare carnalem cogitationem, quae mentem latefcit. Vxor Lot respiciens retro, typus est redeuntium ad vitia. Designat etiam populum Israel ha- bentem duas filias, Hierusalem & Samariam: & respexit retro ad ollas Aegypti. gen. 19. e. Vnde in statuam salis couersa est: vt admoneret, ne post missam manum ad aratru, retro respiciamus.

Amb. epif. 7. & 1. de Abraham. 4. Gre. nyl. d. vit. Mo. Ori. f. gen. ho. 6. Hie. f. cant. 18. Hie. f. ps. 127. Geor. vene. cant. 1. ton. 6. cap. 15. Gre. 5. mor. 22. Hie. f. Mala. 2. Gre. nyl. d. vit. Mo. Hie. f. Isa. 54. & f. Hie. 1. Gre. f. Eze. ho. 3. Ori. f. Mat. ho. 22. Aug. 1. q. in euang. 32. Philo. de facti. Abel & Cam. & de merc. meretricis. Am. epif. 14. & d. Cat. Rap. f. deut. 10. Gre. prolo. mot. 11. Ori. f. num. ho. 19. Ori. f. Ios. ho. 32. Ori. & Gre. f. 1. re. 1. Au. 22. co. Fau. 52. 53. Rup. f. Mala. 2. Philo. allego. & d. Ioseph. Aug. 1. q. in euang. 25. Gre. ho. 36. Bed. f. Exo. 19. Glo. or. f. Exo. 18. Amb. f. Luc. 14. Hie. f. Amos. 7. & f. Isa. 13. Ori. f. Mat. cap. 14. Hie. f. Mat. Icano. 14. Bed. f. gen. 27. Arn. & Hie. f. ps. 108. Geor. vene. cant. 1. ton. 6. cap. 15. Aug. 22. co. Fau. 48. Bed. f. gen. 19.

Zabulon.

Zabulon.

Amb de bon. pfa. 1. De la. gen. 49.

ABVLON. i. habitaculum, vel habitans: filius Iacob & Lie. Ecclesia gen. 30. c. designare potest ecclesiam, quae habitat in litore maris...

Beda. f. gen. 49. Hie. f. Agge. 1.

Aug. ps. 67. Ricar. de. f. victo. de 12. patriar. 40. 41.

Interpretatur praeterea Zabulon habitaculum fortitudinis: & est typus spei. ps. 67. designat etiam zelum fortem aduersus vitia, & odium vitiorum.

Amb. f. Luc. 19. Aug. de verb. apo. stoli. ser. 8.

Zachus. i. purus aut nitidus: vel Syriacè iustus, aut iustificatus: erat publicanus statura pusillus: qui cupiens videre Christum, ascendit in arborem sycomorum...

Oris. Mat. ho. 26

Zacharias. i. memoria domini, aut masculus domini. Fuerunt multi huius nominis. Zacharias filius Barachiae occisus inter templum & altare.

Hie. f. Isa. 3. & f. Zach. 1. Rup. f. Ma. 34. & 1. f. Mat.

Zacharias etiam filius Barachiae propheta, quem assumpsit Isaias in testem natiuitatis Christi. Isa. 8. a. designat memoriam & benedictionem domini, quae in natiuitate Christi cõcurrit.

Zacharias filius Ioiaq; occisus à rege Ioas in templo typus est Christi occisi à scribis & pharisaeis. 2. par. 2. 4. f.

Zambri.

Zambri seu Zamri. i. cantans, vel psallens, seu vitis aut palmes, aut putatio, vel præcisio: fuit quidam fili' Salu occisus cù Madianitide à Phinees in actu venero.

Zara.

Zara. i. oriens, vel orientalis, aut claritas: filius Iudæ & Thamar nurus eius, natus cù Phares: qui cum prior manum extraxisset, ligauit obstetrix filium coccineum in manu eius: quo retrahente manum, prior natus est Phares.

Hie. f. Gala. 3. & f. Mich. 2. Beda. f. gen. 38.

Designare potest Iudæos prius proferentes manum ad opera legis, quam tamen postea cum coccino retraxerunt, hoc est, sanguine Christi & prophetarum maculatâ: prius ipsi opera Christi prædixerunt: cui præsentem credere noluerunt.

Amb. apol. David. 3. Amb. f. Luc. 3. Chry. f. gen. ho. 62. & f. Mat. ho. 3.

Potest etiam significare gentiles, crucis signo, superioris populi maceriam incidentes. Designat etiam sanctos legem veterem præcedentes, & post legem sequentes: vel ipsam ecclesiam ante & post legem in sanctis apparentem.

Amb. f. Luc. 3.

Potest etiam ipsum Christum designare sanguine rubricatum.

Zeb.

Aug. f. ps. 82.

Zeb. i. lupus, princeps Madian occisus à filiis Israel. Iudi. 7. g. ps. 82. designat lupos rapaces.

Zebedæus.

Glo. or. f. Mat. 4.

Zebedæus. i. dos, siue doratus, aut fluxus vehemens, aut fugitiuus. Pater Iacobi & Ioannis.

Zebec.

Zebec.

Zebec, id est, victima, aut sacrificium, vel deollatio, aut iugulatio: princeps Madianitarum. Iudi. 8. b. psal. 82. Designat eos, quos lupus rapax iugulauerit, qui sunt hostia diaboli.

Zelare, Zelus, Zelotes, Aemulari.

Zelus est ingès & immodicus amor, qui latine dicitur æmulatio: & ab aliquibus dicitur imitatio pulchri: ab alijs tristitia, ob alterius bona, quæ sibi adesse cuperet: & aliquando dicitur suspitionem ex amore præcedentem, quia quis timet, ne alter in amore deficiat, aut alterum admittat: quæ æmulatio zelotypia dicitur.

Deus.

Prouidentia Dei cù amore.

Zelotes dicitur Deus, quia non vult animam auerti à se, præsertim si ad idolorum culturam conuertatur. Exo. 20. a. 2. 4. b. Zelus autè Dei est illa prouidentia, per quam præcipitur atq; agitur, ne anima corrumpatur, & deos alienos sequendo quodammodo meretricetur.

Inuidia.

Imitatio malorum.

Est etiam zelus bonorum aut æmulatio pro Deo: qualis fuit Phinees pro honore Dei in peccantes. Num. 15. b. Et Eliæ. 3. Reg. 19. b. Et Dauid. psal. 72. 118. 1. Mach. 2. f. Eccl. 1. 51. c. 4. Reg. 10. d. Isa. 42. b. Ezech. 31. d. 39. g. Iudith. 9. a. Et æmulatio inter bonos ad bonum.

synagoga.

Vita actiua.

Prædicator.

Doctõr zelans sapientiam.

Est etiam zelus inuidia malorum in bonos. Sapi. 1. c. Eccl. 1. 30. a. 37. a. 40. a. Isa. 11. c. 26. b. Pro. 6. d. 1. Cor. 3. a. 13. b. 2. Cor. 6. g. Roma. 13. d. Gala. 1. c. 5. d. Ezech. 8. b. Acto. 5. c. 7. a. 13. g. 17. b. 21. d. 22. a. Iacob. 3. d. Hæc æmulatio fuit in Iudæis aduersus Christum dura sicut infernus.

Prædicator.

Doctõr zelans sapientiam.

Æmulus dicitur, qui cù alio cõtendit ad aliquam rem assequendam, & peculiariter habendam, cuius gratia inter æmulos cõcitatur odius & inuidia: atq; ita fere in malum sumitur.

Prædicator.

Doctõr zelans sapientiam.

Æmula Annæ Phenenna, designat synagogam æmulam ecclesie. 1. Reg. 1. a. 2. g. 28. d. Æmulus Eli designat prædicatores ecclesie, qui æmulantur in bono patres veteris legis.

Prædicator.

Doctõr zelans sapientiam.

Zelotypia est inordinatus zelus, viri in vxorem, aut è diuerso. Nu. 5. b. 26. b. Potest in bonum doctorem dici, zelantem sapientiam, quam tradit in scriptis.

Habentes verba sine operibus.

Eloquentia.

Delectatio in agentibus.

Idolus zeli in templo Dei dictus est: quia puocauit Deum ad zelum, vt templum destrueret. Ezech. 8. b. Zelfa, id est, distillatio oris, aut vilitas, vel cõtemptus oris: vel hians os, seu iter oris: ancilla Lie vxoris Iacob: designare potest habentes verba sine operibus.

Eloquentia.

Delectatio in agentibus.

Vt interpretatur iter oris, designat eloquendi facultatem: quæ ancilla est rationis & excogitationis: quia sermo menti ministrat. Vt est ancilla Lia, designat delectationem in rebus peragendis, cui cõiungitur Iacob, hoc est, spiritua

Ricar. de. vi. & o. de 12. patriarch. 6. spiritualis homo dirigens omnia in Deum : vnde & ipsa parit bonos fructus dignos vitæ æter- Sensualitas. næ: vnde dicitur os hians, hoc est, desiderium inexplabile, quod in rebus istis pertractâdis ori- tur. Designat etiam sensualitatem insatiabilem.

Zephyrus.

Chryf. de verb. Ista. bo. 4. Zephyrus est ventus occidentalis mitigans rigorem hyemis: designare potest gratiam. Gratia.

Ziph.

Ori. f. Ios. ho. 14. Ziph, id est, istud os, vel ista bucca, aut Syriacè falsitas, vel falsus: ciuitas in tribu Iuda. Iosu. II. g. 15. d. 1. Reg. 23. c. Iuxta Origenem interpretatur quomodo fluit: estq; figura rerum ca- Res caducæ. ducarum & fluentium.

Hila. & Hier. f. ps. 53. Aug. f. ps. 53. Rup. a. l. Reg. 9. Iuxta Hilarium interpretatur oris aspersio : vnde Ziphæi designant Iudæos labijs Christum honorantes, corde vero tradentes: vt Ziphæi Dauid, psal. 53, in titulo. Vel interpretatur floresces, quia Iudæi temporalibus florere certabant : & inter eos latebat Christus, seu eius diuinitas in carne. Designat etiam mundanos, qui sunt sicut flos agri, proidentes Dauid, hoc est, fideles, sed nō tenentes. Potest etiā designare sanctos: & vterum virginis floridū, vbi absconditus erat Chrs.

Zizanium.

Ori. f. Ios. ho. 1. & f. Iere. ho. 1. & f. Mat. cap. 13. Bas. Exaem. ho. 5. Zizanium latinè lolium, herba herdoe similis (cuius etiam vitium esse putatur) in segetibus nascens, quarum est pestis. Est & aliud pseudomelanthion, quod vulgo nigella dicitur. Designare potest peruersam doctrinam, & hæreticos aliorum corruptores. Item malos bonis permixtos: & vitia: & prauas cogitationes, Matth. 13. b. Peruersa doctrina. Hæretici. Malī. Vitia. Præuæ cogitationes.

Zona, uide Baltheus

Zorobabel.

Amb. ep. 12. Hier. f. Agge. 1. & f. Zach. 4. Rup. f. Agge. 2. Zorobabel, id est, alienus à confusione, aut aliena, vel extranea confusio, siue extranea com- mistio, aut dispersio confusionis, vel commistionis, seu circulus commistionis, vel confu- sionis: dux tribus Iuda, & princeps in reconstructione templi: qua ratione Christum significat Christum. institutorem ecclesiæ. 1. Par. 3. c. 1. Esdr. 3. c. 5. a. Eccl. 1. 49. c. Agge. 1. a. 2. a. Zach. 4. c. Fuit filius Salathiel, id est petitionis Dei: quia his datur filius, qui pertinet à patre. Vel interpretatur iste ma- gister de Babylone: & Christus natus est in Babylone huius mundi.

FINIS SYLVAE ALLEGORIARVM.

Appendix in Syluā de Allegoriis numerorum.

IN TER omnia quæ ad considerationem & cōtemplationem Philosophicam ac etiā theologicā spectant, non mediocrem obtinet locum numerorum ratio, & speculatio: quādo eorum vis & natura omnibus se immiscet: adeo vt nec Deus immu- nis sit à numero, & omnia fecisse dicatur in numero, ponde- re & mensura. Quod etiam philosophi sunt assecuti, qui to- tam philosophiam per numeros tractarunt: ac peculiariter Py- thagoras, qui omnia ex numeris constare asseruit: nec quic- quam de rebus naturalibus, nisi secundum rationem & pro- portio nem numerorum philosophatus est: A cuius doctri- na non longe abest Plato. Quin & Aristoteles species rerum ad ordinem & rationem numerorum reduci monstrauit. Quā obrem Deus numerandi rationem soli cōmunicauit rationali & intellectuali naturæ, quæ my- steria in ipsis comprehensa & inclusa inuestigare & speculari valeret: ac ex eorum contempla- tione in laudē cōditoris asurgere. Quare visum est operē preciiu scorsum de Allegorijs nume- rorū tractare, tametsi multa sparsim iam dixerimus: sed gratiora & vtiliora putamus fore, quæ simul collecta tractabuntur. Ac primum aduertendū discrimen inter numerū & multitudinē. Quæ licet idē videatur esse, tamē alia est ratio numeri, alia multitudinis. Numerus enim certam dicit quantitatem discretam, sub aliqua specie ipsius numeri contentā: vt binarium, ternionem, quaternionē, atq; ita de cæteris. Multitudo vero est opposita vnitati, & sub confusa cōprehēdi- tur notitia, nec quicquam certum indicat, adeo vt animalia rationis expertia huius cognitio- nis non sint expertia, quum tamen ad numeri notitiā attingere nequeant. Gallina enim multitudinem cognoscit pullorum, non tamen numerum. Itaque multitudo secundum quod ab vnitare recedit, & confusionem habet sine ordine numerali, in malum sumi solet. Vt enim ait Orig

ait Origenes, principium malorum omnium est multitudo: principium autem bonorum cōagu- statio, & à turbis in singularitatē reductio: vt puta nos omnes, si saluandi sumus, ad vnitatem ac- cedere debemus: vt perfecti efficiamur in eodē sensu, & in eadem sententia: & simus vnum cor- pus & vnus spiritus. Ita multipedes animates diuersam & variā doctrinā & incōstantē, seu dog- mata erroribus permixta significabunt: ideo inter animalia immunda cōputantur. Leui. 11. g. Di- cunt itidē aliqua innumerabilia, quasi indigna numero: vt innumerabiles locustæ: innumerabi- le vulgus pmiscuum. Exo. 10. 12. Et mali dicuntur innumerabiles: quia intra electorū numerum nō habent: vt eo sint innumerabiles: quo extra numerū currunt. Iob. 2. 13. 4. d. vnde ps. 39. Multi- plicati sunt super numerum: ac si diceret. Multis ecclesiā intrātib, etiā hi ad fidē specie tenus veniunt, qui à numero regni cœlestis excluduntur: quia electorū summā sua videlicet multiplici- tate trāscendunt. Sic adolescentularū, hoc est, animarū vagarum: quæ vana huius mundi sectā- tur, dicit non esse numerus. Cānti. 6. c. Et innumerabilis gens sunt dæmones & mali. Ios. 1. a. E- diuerso honorū etiā capilli numerati dicunt. Et Deus numerat multitudinē stellarū. Et de ami- cis Dei dicitur ps. 138. Dinūmero eos, & super arenā multiplicabunt. Vbi licet multiplicari dicantur super arenam, id tamē est sub certo numero, quum ait eos dinumerandos. Itaq; illi in- numero habentur apud Deum, quorum est veluti præsens memoria apud ipsum, vt illis benē faciat. Exod. 30. b. Et vulgo ille haberi dicitur in aliquo numero, qui in aliquo habetur presio. Confusio autem multitudinis ostensa est in turri Babel, quum vna lingua cōfusa est in multas. E diuerso adueniente spiritu sancto multæ linguæ in apostolis vnitæ sunt.

Diuiditur numerus, quātū hic sufficit, prima & præcipua sui diuisione in numerū parē & im- parē. Par numerus est, q in duas partes equales diuidi potest. Impar vero, qui in duas equales par- tes diuidi nequit. Ex his duobus numeris animā mundi, & rerū generationē Platonici & Py- thagorici cōstitare dicebāt: & numerum imparē maris & patris rationē habere asseriebant, pa- rem vero fœminæ & matris. Paremetiā numerum ad materiā referri propter diuisionē, imparē vero ad formā res in specie cōstituentem. Munda quoq; animalia introducta sunt in arcā nu- mero impari, hoc est, septenario: immunda vero numero pari: quia numerus impar virtutis spe- ciem præterdit: par vero infirmitatis. Itidē Abrahæ tres angeli apparen: quia numero Deus im- pare gaudet. Sodomā vero veniunt duo, recessum ab vnitare, & molliciem fœminæ vitiorum in eis designantes. Gene. 18. a. 19. a. Par quoque numerus ad legem veterem refertur tanquam infirma elementa continentem: impar vero ad nouam ceu robustam & constantem.

Numerorum parium quidā sunt perfecti, alij superflui, alij diminuti. Perfecti vero dicuntur, qui suis partibus aliquoties equantur: vt senarius: cuius partes sunt media, id est, 3. tertia, id est, duo- sexta, id est, vnum: quæ in vnā summā redactæ ipsum senariū perficiunt. Diminutus vero, cuius partes nō sufficiunt eundem numerum reddere. Vt octonarius, cuius partes. 4. 2. 1. septem tantū reddunt. Superfluus vero est, cuius partes vltra ipsum numerū excreuant: vt duodenarius, cuius partes. 6. 4. 3. 2. 1. sexdecim cōstituit. Perfectus itaq; numerus virtutis habet imaginem, quæ neq; deficit, neq; redudat: diminutus vero atq; superfluus, vitiorū ab iplo medio disceditium.

De Vnitare.

IN numeris in primis sese offert vnitare, quæ nō est numerus, sed principium numeri: de qua sic ait Macrobius. Vnum, quod monas, id est vnitare dicitur, & mas idem & fœmina est: par idē atq; impar: ipse nō numerus, sed fons & origo numerorū. Hæc monas initium finisq; omnium, neq; ipsa principij aut finis sciēs, ad summū refertur Deum, eiusq; intellectu à sequentiū nume- ro rerū & potestati sequestrat: nec inferiore post Deum gradu frustra eā desideraueris. Hæc illa est mens è summo nata Deo, quæ vices nesciens tēporū in vno semper, quod adest, cōstitit quo: cumq; vt pote vna, nō sit numerabilis, innumeras tamē generū species & de se creat, & intra se cōtinet. Inde quoq; aciem paululū cogitationis inclinans, hæc monadē reperies ad animā referri. Anima .n. aliena à syluestris contagione materiæ, tantū se autori suo ac sibi debens, simplicē sortita naturam, cum se animadæ immensitate vniuersitatis infundit, nullum init tamē cum sua vnitare diuortium. Vnitare ergo quæ principium est numeri, in primis cōsecrata est Deo, qui ma- xime vnus est & indiuisibilis: à quo cætera vnitatem habent: eoq; perfectiora sunt, quo magis ad diuinā vnitatem appropinquant. Quamobrem in allegorijs fere semper in bonum accipitur: vt in rerum creatione primus dies dicitur vnus, vt similitudo vnius mundi, ad vnum Deum, & temporis suo modo ad æternitatē, quæ simplicissima est, insinuetur. Et Exo. 21. Si percussus ser- uus superuixerit vno die, liberabitur dominus. Ad vnum etiā totius constructionis arcæ Noe summa reuocatur. Gen. 6. quia vnus Deus pater, ex quo omnia, & vnus dominus, & vna eccle- siæ fides est, vnum baptisma, vnum corpus, & vnus spiritus, & ad vnum perfectionis finem cun- ctā festinant. Quum autem Gen. 42. Fratres Ioséph dicunt se filios vnius viri, designatur vnus pater synagogæ, qui est Deus, qui vnus est pater noster. Matth. 23. Ipse dicitur vnus dominus, & vnum nomen eius. Zac. 14. c. Semel etiam locutus est Deus, cū vnicum genuit filium. ps. 61. Vnitare etiā Christi redemptoris designatur sepe: vt quum vnus aries offertur in holocaustū in

Incōstās doctrina.

Dæmones. Mali.

Virtus? Vitiā.

Deus.

Ch. istus

Ori. f. Eze. ho. 9.

Rup. f. Exo. 19. Gre. 25. mor. 11. Rup. f. Apoc.

Gre. f. cant. 6. Hiero. f. Ios. 1.

Glo. inter. f. Exo. 10

Macro. de somniā Scipionis. Geor. vene. caut. 1. tonos. cap. 13.

Hiero. f. Mat. 1. 4.

Rup. f. Apoc.

Macro. 1. de somniā Scipionis.

Philo. de specialibz legibus. Hiero. f. Zach. 14.

cōsecratione sacerdotū. Exo. 29. Vnius etiā panis torta, quæ ibidē offerri præcipitur cū altero ariete, ipsū vnum panē viuū indicat. Qui & vnus panis est, qui offertur pro primitijs. Leui. 7. Ipse quoq; est vnus sacerdos, qui tollit pugillū plenum similit̄ & olei, ac totum thus, quod ponit super altare, in odorē suauissimū domino. Leui. 2. Sic etiā vna est eius benedictio, qua benedixit Isaac Iacob, tāquam primogenito. Gene. 27. f. Eundē designat vnus turtur oblatus pro peccato. Leui. 5. Ipse est vnus vir, quē apprehēdunt septē mulieres. Isa. 4. a. Vnū vocauit Deus Abraham, qui postea multiplicaretur: vt designaretur vnus mediator Christus, qui vnus panis generaret in fide. Isa. 51. a. Ipse est vnus lapis. Zac. 3. e. Vnus vir est Christus vnitate personæ in multis naturis: qui & vnus dicitur per excellentiā. 1. Reg. 1. a. De vnitate eius per excellentiā. Ioā. 15. R. O. ma. 5. Philip. 2. Hæbr. 1. 2. Pet. 3. Acto. 3. ps. 4. 4. Ipse est vnus, qui secundū nō habet. Eccl. 1. 4. b. Ad vnū cubitū cōsumebat arca, hoc est, ad Christū ecclesia. Gen. 6. Vno calamo meti latitudinē & altitudinē ædificij domus dñi: & in vno cubito est finis mēsurę, hoc est ī Chro. Eze. 40. b. Datur etiā vnitas ecclesię, extra quam nō est salus: & vnitas charitatis vnde vidēs Pharaō somniū, septē spicas cōtēplat* est in culmo vno: quia omniū virtutū fructus ī vna charitate intra vnā ecclesiā radicanur. Gen. 41. sicut est vnus Deus, vna fides, vnū baptisma, vnus panis viuus, vnus spiritus. Vna etiā pars aquę Iordanis seruata est in typū saluandorum, altera defluente in mare mortuū. Ioā. 3. In vna domo comeditur agnus, quæ est ecclesia. Exo. 12. Vnū etiā cōstruitur tabernaculū. Exo. 26. Datur Ioseph a patre vna pars hæreditatis extra fratres suos. Gen. 48. vt intelligatur gētes datæ Christo: quę nō solum in se vnitate habeāt, sed etiā ex ipsis, & Iudęis, ac etiā angelis futurum sit vnū ouile, & vnus pastor. Ioā. 10. Vna ouis perditā totū genus humanum designat: quā portauit Christus in humeris. Mat. 18. Luc. 15. Fideliū tamē est peculiaris vnitas: de quibus dicitur Acto. 4. Multitudinis credentiū erat cor vnū, & anima vna. Hoc itidem designatur. Gen. 11. Quū terra erat labij vnus. Erat itidem vna cōpago retinens oēs tabulas tabernaculi. Exo. 26. e. 36. d. Vna etiā mensura omniū cortinarū. Exo. 26. 36. Et vna dicitur columba, Cati. 6. quę iā non sentiat pugnas passionū. In vnū condixit dñs reliquias Israel; quum ex Iudęis & gentibus fecit vnū ouile. Mich. 2. d. Et vna gens ē multis est populus Christianus. Eze. 37. f. Ad vnum cubitū cōsumatur arca, vt vna ecclesia vni Christo copuletur. Gen. 6. De vnitate charitatis & vnus corporis agit apostolus. Eph. 4. Vnus sanabatur in piscina & alij nō sanabantur: quia præter vnitatē nō est salus. Ioā. 5. a. In locū vnum cōgregatę sunt aquę. Gē. 1. b. Est & vnitas mūdi, de qua Hieronymus Sanctificatus atq; perfectus, & vt ita dicā, verus est mundus, qui vnione retinetur: & vnus Dei maiestate cōcluditur. Vnde dicit filius: Ego in patre, & pater in me. Volēs q; oēs vnū esse cum patre, loquitur ad eum: Pater da, vt sicut ego & tu vnum sumus, sic & isti in nobis vnum sint. Prima ergo beatitudo est esse in primo numero, qui vnus & verus. Secunda in secundo, id est, in decade. Tertia in tertio, id est in Hecatōtade. Sicut enim decas decima vnione cōpletur: sic Hecatōtas ex decē decadibus extruitur. Quartus numerus, qui mille nario numero cōtinetur, de decē cōstat hecatōtadibus. Cum igitur quis egerit penitentiā de millenario & quarto numero vix reuertitur ad centenarium & tertium numerum. Rursum qui in cētenario est, vix redit ad secundū primę decadis numerū: atq; ita fit vt domus Israel quæ corruerat, nō possit resurgere: & virgo Israel quæ errauerat, in terra nō habeat suscitantē: quia qui semel ab vnione discesserit: & illā purissimę virginittatis perdidit gloriam, de qua apostolus dicit: Zelo enim vos zelo Dei: & statui vos vni viro, virginē castam exhibere Christo: in qua nō est macula neq; ruga: pristinū statū & vnionis beatitudinē recipere nō valet: & vix ei concedetur, vt de mille reuertatur ad centū, & de centū redeat ad decē. Amos. 5. a. Vnus vir dicitur, qui cōstans est, minimeq; in diuersa diuisus. 1. R. e. 1. a. sicut apostolus ē duobus hominibus, exteriori videlicet & interiori, vult fieri vnum. Eph. 2. Vnde & multitudinis credentium erat cor vnum & anima vna. Acto. 4. Et omnes quidem currunt, sed vnus accipit brabium: quia non nisi vnitis datur præmium. 1. Cor. 9. Vnus cubitus longitudinis & latitudinis altaris thimiamatis, longanimitatē & dilectionē significare potest: ad quæ referuntur alij cubiti, vt mensæ & tabularum, &c. Exo. 25. 30. 36. 37. Vnus cubitus & dimidius latitudinis arcę charitatē designare potest, quæ vna est, licet in duo præcepta diuisa: cui additur semis: quia in hac vita nec Deum perfectē diligere, nec quātum diligat comprehendere sufficimus. Vna pars sacerdotalis, vnitate fidei designat. 1. Reg. 2. Et vna mensura omnium thalamorū tēpli, indicat vnā fidē omnium fidelium tam præcedentiū, q̄ sequentiū aduentū Christi. Designat etiā vnum præmium esētiāle, quod dabitur oibus beatis: sicut vnus denarius. Eze. 40. b. Vna die mensis, hoc est, in vna fide apparuerunt cacumina montium. Gen. 8. a. Vnum iter etiā vnā fidem & simplicem intentionem designat. 1. Reg. 6. Vna dies in atrijs Dei est æterna fœlicitas sine ortu & occasu. psal. 83. Vnus de principibus dici potest Adam. psal. 81. De quo dictum est Gene. 3. Ecce Adam factus est quasi vnus ex nobis. Vnum talentum seruo cōmissum. Mat. 25. b. literalem scripturę sacrę cognitionem designare potest.

Hiero. f. Isa. 4. 51.
Gre. f. 1. Reg. 2.
Hiero. f. Eze. 40.
Ori. f. Ios. ho. 4.
Rup. 2. f. Exo. 22.
Hila. f. Mat. cano. 18.
Amb. f. Lu. 15.
Gre. scanti. 61
Amb. de. I. Iac. 7.
Hiero. f. Mich. 2.
Aug. f. Ioan. tra. 17.
Hiero. f. Amos. 5.
Ori. f. 1. Reg. ho. 1.
Ambro. instit. virg.
Glo. inter. f. Exo. 25.
Gre. f. 1. Reg. 2. 6. & 1.
Eze. ho. 16.
Glo. inter. f. ps. 83.
Ori. f. Eze. ho. 1.
Ori. f. Mat. ho. 31.
Glo. inter. f. Mat. 25.

Vna ecclesia.
Vna charitas.
Genus humanum.
Mundus.
Cōstans & pfectus
Longanimitas & charitas.
Fides.
Fœlicitas.
Intentio.

re potest. Vel designat ipsum intellectum. Vnus persequens mille, est mens boni doctoris cōsultans multitudinē hereticorū. Isa. 30. d. Vnus ē discumbentibus cum Christo erat Lazarus: quia peccatores penitentes admittuntur ad Christi conuiuium. Ioan. 12. Vnus ē fratribus Ioseph dicebatur mittendus ad Benjamin, qui designabat Ananiam mittendum ad Paulum. Gen. 42. Vna famula filiæ Pharaonis missa ad tollendam fiscellam Moyſi, designat philosophiā amplectentem legem. Exo. 2. Vnus nō remansit ex Aegyptijs, qui persequebantur filios Israel. Exo. 14. g. quia in baptismo omnia extinguuntur vitia. Ita ne vna quidem musca remansit in Aegypto. Exo. 8. Vna plaga adhuc percussit Deus Aegyptum. Exo. 11. per quā designatur id, quod maximum est, ad conuersionem infidelium adhiberi a Deo. Vnus ciuiū regionis Ioginque, est princeps huius mūdi, cui adhæret peccator. Luc. 15. Vna nox, qua ambo Eunuchi Pharaonis viderunt somnium, designare potest diem iudicij, quando boni & mali iudicabuntur. gen. 40. Vnus dies in creatione mūdi, terminū perfectionis rei, quę in vnitate terminat indicat. Gen. 1. a. Solet vnus dies poni pro temporis breuitate. Gene. 33. c. Morietur vna die cuncti gręges. Cubitus & dimidius altitudinis arcę spem celestium designat. Exo. 25. a. Vnius anni dñs Saul quādo regnarē cepit, hoc est, humilis tanq̄ paruulus & lactēs. 1. reg. 13. a. Datur vnum consensu. Gene. 2. d. Erunt duo in carne vna. Acto. 4. f. multitudinis credentium erat cor vnum & anima vna. Vnitas quia in se ducta nihil generat, vt alij numeri dedicata est virginittati.

Indicij dies.
Terminus pfectiōis
Breuitas temporis.
Virginitas.

Hiero. f. Isa. 30.
Amb. 2. de penit. 7.
Glo. inter. f. Exo. 14.
Glo. inter. f. Exo. 8.
Glo. inter. f. Gen. 1.
Amb. f. Luc. 15.
Glo. inter. f. Gen. 1.
Glo. inter. f. Exo. 25.
Glo. inter. f. 1. Reg. 13.
Rup. f. cano. 7.

Binarius.

DE binario seu dyade hæc notari possunt. Dyas quia post monadē prima est, primus est numerus. Hæc ab illa omnipotētia solitaria in corporis intelligibilis linea prima defluxit. Ideo & ad vagas stellarum & luminū sphaeras refertur: quia hæc quoq; ab illa, quæ aplanis dicitur, in numerum scissā, & in varij motus contrarietate retorte sunt. Dualitas materię diuisibili tribui solet, rebusq; corruptibilibus. Vnde & duo cubiti crepidinis altaris terrena designant, quibus competit binarius. Eze. 43. d. In Genesi cū in primo die dictū sit, & in tertio, & in quarto, & in quinto, & sexto post con summationē operū singulorū: Et vidit Deus qd bonū est: in secundo, iuxta Hebraicū & aquilę, Symmachū, & Theodotionē nō habetur. Neq; enim potest secundus dies qui numerum facit, qui ab vnione diuidit, qd bonus esset Dei sententiā cōprobari. Sic quia Darius amator erat coitus, & sotius draconis, cuius omnis virtus in lumbis est: idcirco in secundo anno visio populo certitur, in immundo numero: & post vnionem virginittatis & paradisi nuditatem, tunicas significante pelliceas. Agge. 1. a. Dies secundus etiam in creatione mundi, dicit diuinorum operum secundam distinctionem. Gen. 1. Binario numero ingrediuntur animalia immūda in arcā vt designetur cōcupiscētia & ira in homine: ex quibus omnis immundus affectus trahit originē. Binarius enim infauustus est, & malus, & ad materiam pertinet, quæ est omniū malorū fons & origo. Ideo secūda die non absque causa prætergressum est fœlicio illud delectabile verbū: Et vidit Deus qd bonū. Hinc quoq; masculus & fœmina dicuntur introducti: quia in vtroq; homine vigent immūdæ vires, quibus ppa gantur omnia: sed in inferiori homine illæ ex materiali natura infectæ dicuntur. In superiori vero per commissionem cum illo. Bina quoq; aſalia immūda inducunt in arcā, vt designetur mali in ecclesia, & ad schismata faciles, & quodā modo diuisibiles. Ad binariū enim p̄inet, quicūq; facit diuisionē in ecclesia. Bina præterea animalia licet immunda, in bonum sumi possunt, & designare duo præcepta charitatis: per quæ saluantur ea seruantes intra ecclesiā. Vel potius sunt imperfecti ipsa præcepta ea tenus seruantes, quatenus eis ad salutē sufficiat. Gen. 6. Eadē præcepta designantur duabus inauribus, & armillis, & siclis. Gē. 2. 4. Itē duabus catenulis in rationali pōtificis. Et duobus anulīs aureis in lateribus altaris. Exo. 28. 30. Bis tinctus etiā coccus, duplex charitas. Exo. 26. a. 36. Duę filię Annę vxoris Elcanæ, infirmos exprimit, q̄ saluatur per duo pcepta charitatis. 1. Reg. 2. Duo dies, quibus māsit Christus apud Samaritas, duo sunt præcepta charitatis, quibus Christus apud nos moratur. Ioā. 4. e. Duo cubiti frōtis vestibuli tēpli. Eze. 41. d. Duo præcepta charitatis, per quæ venit ad vestibulum cœlestis patrię. Idem designant binæ stolę datæ a Ioseph fratribus suis. Gen. 45. Duo ostia templi. 3. Reg. 6. d. Duæ alæ mulieris. Apoc. 12. c. Duo angeli ingressi Sodomā, prædicatores designare possunt, gemina charitate pollētes, vel doctrinariusq; testamētū. Gen. 19. Eodē designant duo filij Iacob contra Sichen: & duo gladij, quibus vtebantur, sunt verbum Dei & oratio. Gene. 3. 4. Et duo viri occurrentes Sauli, sunt

Macrob. 1. de som. 10. Scipio.
Philo de special. lib. 8. gibus.
Hiero. f. Agg. 1.
Glo. inter. f. Gen. 1.
Geor. vne. canti. 1. tono. 6. cap. 15.
Aug. 12. cōtr. Faust. 15.
Hiero. f. Eze. 11.
Glo. inter. f. Gen. 2. 4.
Glo. inter. f. Exo. 26.
Gre. f. 1. Reg. 2.
Aug. 1. Ioan. tra. 1. 5.
Gre. f. Eze. ho. 16.
Glo. inter. f. Gen. 45.
& f. 3. Reg. 6.

Materia.
Imperfectio.
Cōcupiscētia & ira.
Mali in ecclesia.
Præcepta charitatis.
Prædicatores.

Gre. f. i. Reg. 2. 6. & scanti. 4. sunt prædicatores vtroq; præcepto charitatis robusti. i. Reg. 10. Sic bini mittuntur discipuli ad prædicandū. Luc. 10. Itē duo iuvenes Abraham Gen. 22. Duę quoq; vacę sunt prædicatores cū gemina charitate. i. Reg. 6. Et duo vbera sponiæ prædicatores ex Iudæis & gētibus. Canti. 4. b. Duo vestes altaris prædicatores vtriq; populo prædicantes. Exod. 26. f. Et duo discipuli missi ad pullum & asinam. Matt. 21. a.

Glo. inter. f. Exo. 26 & f. Mat. 21. Duo circuli in vno latere arcę fœderis, & duo in alio, sunt duo euāgelistę vocati ante passio nē Christi, & duo post. Exo. 25. b. 37. Et duo anuli aurei per singula latera altaris, sunt ipsa euāgelia. Exod. 30.

Cypria, de Sina & Sion. In duabus tabulis data est lex. Exo. 31. d. vt significaretur vnitatē populi diuidi in duas partes: partē quę saluatur, & partē incredulā, quę perit: dicēte angelo ad Rebeccā, Ge. 25. Duę gētes in vtero tuo sunt: & populus populū superabit: & maior seruiet minori. Duę vero turmę Iacob gentiles & Iudæos adūbrant. Gen. 33. Item duo Eunuchi Pharaonis. Gen. 40. Et duo Hebræi rixantes. Exo. 2. Et duo hædi, quos Iacob obtulit patri suo. Gen. 27. peccatores ex duobus populis. Et duo filij missi a patre in agrū. Mat. 21. c. Præterea duo filij Ioseph. Gen. 41. 48. Et duo filij Mosis. Exo. 18. a. 21. Duo chori laudantiū. Nehe. 12. c. Duę vxores David captiuatę sunt duo populi captiuati a dæmonibus. i. Reg. 30. Item duę vxores dilectā & odiosā, duo populi. Deut. 21. c. Et duo cæci in Hierico, sunt Israel & Iuda: vel gentiles & Iudæi. Mat. 20. Ad idē referri possunt duo filij Rubē. Gen. 42. Duo item latrones crucifixi cū Christo, Iudæi & fideles: baphemus Iudæi, cōfessor fideles. Vel duę partes Iudicandorū in iudicio. Mat. 27. Duę meretrices altercantes corā Salomone, ecclesia & synagoga. 3. Reg. 3. Duo iuvenes ibant cum Abraham ad immolandū filiū, quia duo populi cōfenserunt in mortē Christi. Gene. 22. a. Duo viri ferentes botrū, duo populū ante & post incarnationē. Nu. 13. c. duę gentes. Eze. 35. c.

Ori. f. Mat. hō. 30. Hiero. f. Mat. 24. Glo. inter. f. Mat. 24. Duo in agro sunt boni & mali in mundo: vel sunt sensus boni & mali. Duę vero molentes in mola, sunt duę anime in suis corporibus. Vel sunt Synagoga & ecclesia de eisdē scripturis terentes farinā præceptorū Dei: Vel heretici & fideles in eisdē scripturis. Duo vero in lectofunt duo corpora ex eadē materia. Mat. 24. d. Vel duo in agro sunt prædicatores. Duę molentes occupati secularibus. Duo in lecto continentes non occupati ecclesiasticis vel secularibus.

Bas. f. ps. 61. Duo audiunt loquente Deo semel, quia duę sunt præcipue virtutes Dei erga homines, nēpe iusticia & misericordia. ps. 61. Vel vnum est quod Deus est potens, & alterū qd est iustus & misericors: ita quod tam opus iustitię quā misericordię potest executioni mandare per potentiam, quę sæpe deficit in hominibus.

Glo. inter. f. Exo. 25. Duo cubiti & semis lōgitudinis arcę doctrinā & opa Christi significāt. Exo. 25. a. 17. Eodē re ferri possunt cubiti altaris thimiamatis & mēse. Exo. 37. Vel designant mundiciā & innocentiā

Glo. inter. f. gen. 45 Gre. 4. dialog. 25. Binę stolę quas dedit Ioseph fratribus suis, sunt sciētia diuinitatis, & humanitatis Christi. Vel sunt felicitas animę & corporis. Gen. 45. c. Hęc sunt duplicia quę possidebunt sancti in terra sua. Isa. 61. Singulę vero stolę felicitatē animę exprimūt. Apo. 6. Duę quoq; tabulę in angulis tabernaculi fœderis, requiem animę & corporis indicant. Exo. 26. 36. Duo vero cubiti altitudinis altaris thimiamatis, spem felicitatis animę & corporis designant. Exo. 30. a.

Glo. inter. f. Exo. 25 R. ap. 4. f. Exo. 6. Duo cherubim in ppiatorio sunt duo testamēta obūbrantia Christū, quorū alterū futurā incarnationē nūciat: alterū factā. Et duo calami i cadelabro, sunt duo testamēta, sub quibus scy phi, hoc est sub vtroq; testamēto seruierēs. Exo. 25. 27. Idē designāt duę bases sub tabulis: q̄ etiā designāt pphetas. Itidē duo anguli tabularū. Ex. 26. d. 36. c. In duas partes diuisū velū tēpli, duo testamēta diuisa in scriptura. Mat. 27. f. Duę pterea tabulę legis, priores qdē quę fractę fuere, vt rus designāt testamētū: posteriores vero nouū. Exo. 31. d. 34. Duo cubiti frōtis vestibuli tēpli, ad vtrūq; pertinet instrumentū, vel ad literā & spiritū: vel ad mysteriū forcipis, qua in Isaiā de alta ri carbo cōprehēditur: & defertur ad pphetā labia purgāda. Eze. 40. b. Et duo ostia tēpli vtrūq; testamētū & duo in eis ostiola, vtrūq; literaliter & spiritualiter intelligēdū insinuat. Eze. 41. d. Duę quoq; oliuę a dextris & sinistris cadelabri, sunt Moses & Elias, hoc est, lex & pphetia: vel lex & euangeliū. Zac. 4. a. Duo itē testes Dei duo sunt testamēta. Apo. 11. b. Duo lapides in lateribus superhumeralis designāt spiritū & literā. Exo. 28. Duo mēses, duo testamēta: & quia cōsistunt sexaginta, pertinet ad perfectionē senarij. Ge. 7. Iudi. 11. g. Duo aīalia, in quorum medio cognoscit Christus, duo testamēta: vel duo latrones. Haba. 3. Et duo montes anei, duo testamēta, vnde prodeunt prædicatores. Zach. 6. a. Duę alę mulieris. Apo. 12. c.

Ori. 4. periat. 22. Binę metretę, quas capiebant hydrę nuptiales, duplicem sacrę scripturę sensum designare possunt. Ioan. 2.

Ori. f. Mat. cap. 14. Hila. f. Mat. cano. 14 Aug. f. Ioan. trac. 24 Glo. inter. f. Mar. 6. Duo pisces in cōuiuio Christi designāt sermonē ppheticū, & sermonē in affectibus positū. Vel sermonē de patre: & filio vel pphetiā & prædicationē Ioānis Baptiste. Vel regnū & sacer dotium Iudæorum, qui vngēbātur. Mat. 14. Ioan. 6. a. Vel prophetę & psalmi.

Hier. de vest. sacer. Amb. epist. 17. Glo. inter. f. gen. 2. Duo lapides in lateribus superhumeralis designant Christum & ecclesiam. Exo. 28. Et duo melius se habentes quā vnus, est quum quishabet in se habitantē Christum, qui ipsum tuetur. Eccel. 4. c. Duo in carne vna dicuntur, Christus & ecclesia. Gen. 2. 1. Cor. 6. d.

Duo turru

Duo turtures aut duo pulli columbarum offerebantur in purgatione mulieris a partu: ad figmandam puritatem, simplicitatē & fidelitatem inter coniuges seruandam. Fiebat autem purgatio a concupiscentia conceptus, & ab immundicia originis. Designant autem duo turtures contemplatiuam vitam & meditationem legis. Duo vero pulli columbarum, mundiciam & simplicitatē: vel motū mentis & corporis. I. eui. 5. b. 12. 14. c. Vel designant vtręq; aues duplicem gemitum: vt cum ad offerenda bona operā non assurgimus, nosmetipsos dupliciter de flectamus: quia videlicet & recta non facimus, & prauę operati sumus. Duplum autem resistēre est corpore & animo pœnitere. Exo. 22. a. Vel fidem & confessionem plene exoluere. Duę orę superhumeralis operationem & intentionem significare possunt. Exo. 28. a. Duo anuli rationalis sunt iugis memoria celestium. Exo. 28. 38. Duo agni per singulos dies offerendi, & etiā duo arietes fidem de anima & corpore Christi designare possunt. Exo. 27. 29. a. Leui. 5. Vel offeruntur duo, quia Christus immolatus est p vtrōq; populo. Duę in calatraturę in tabulis tabernaculi, humilitatem & charitatem designant: per quas quis libet constituitur in edificio ecclesię. Exo. 26. b. 36. vt per eas in prosperis & aduersis maiores & minores, qui nos in Christo præcesserunt, vel secuti sunt, brachijs charitatis tenentes, ad perfectionis fastigia tendamus. Ad hæc faciunt duo vncini superhumeralis. Exo. 39. Duę decimę in vno pane confessionem patris & filij in vna substantia exprimunt: & duo ordines panum in mensa sunt distinctę proprietates patris & filij. Vel sunt duo populi in mensa domini. Leui. 24. Duo autem denarij, quos dedit Samaritanus stabulatio, cognitionem patris & filij a Christo traditam designat. Luc. 10. b. Secūdo anno erectum est tabernaculum, hoc est, tēpore gratię nobilitata est ecclesia. Exo. 40. Ad hunc secundum annum pertinet secunda vestium ablutio. Leui. 13. g. secundō quoquē mense egressus est Noe de arca. Gen. 8. Secūda numeratio filiorū Israel, est introductio secūdi populū i cæli, reiecto priore. Nu. 26. Secundo vocauit Deus Samuelem, vt synagoga superbiā conterendam designaret, & gentilitatem humilitatem subleuandam. Vel veteris hominis & vitorum destructionem, noui vero ac virtutum erectionem. i. Reg. 3. Duo menses quibus sleuit filia Iepthę virginitatem suam. Iudi. 11. g. Ad veterē & nouum hominem pertinent. Duo seraphim. Isa. 6. a. iuxta Origenem designant filium & spiritum sanctū. Verum hoc est nimium improprie, quia videtur cōstituere filiū & spiritū sanctū minores patre. Vide Seraphim: Duę alę seraphim. Vide Ala. Duę turmę Iacob spiritualia & temporalia designant: quę gubernat prælatus. Gen. 32. Vel sunt credentes ex Iudæis & gentibus, quos introduxit Christus in celum. Duplices cibi, qui colliguntur die sexta, sunt bonā opera, quę valeāt ad hanc vitam & futuram. Exo. 16. Ad idem referri potest duplex pecunia tritici. Gen. 43. Duo congregati in nomine Christi sunt corpus & anima, quę fiunt vnū. Mat. 18. Duo quo que passeris dici possunt corpus & anima. Matth. 10. Duę filię Saulis actiuam & contemplatiuam vitam designant: quibus debet polliceri prælatus. i. Reg. 14. g. Et duo angeli in monumento Christi designant desideria vitę actiuę & contemplatiuę in anima. Ioā. 20. Duę itē alę mulieris actiuam & contemplatiuam innunt. Apo. 12. c. Duo discipuli missi ad asinam & pullum. Mat. 21. designant Petrum missum ad circūcisionē: & Paulum ad gentes. Vel indicant duplicē gentium vocationem, Samaritanorum, & aliorum. Et duo filij Zebedei duplicem Iudæorum vocationem. Matth. 20. Duę vero virgę. Zach. 11. b. vnam vocationem generalem omnium gentium sub Noe: alteram peculiarem Iudæorum. Duo talcra tradita seruo designant minorem scripturę cognitionem, & quę literam parūm transcendat. Ea vero duplicat in euangelio, quę in lege didicerat: qui & scientiam & opēra præsentis vitę & futurę beatitudinis typos intellexit. Mat. 23. b. Vel sunt intellectus & operatio. Dupli ad simplum proportio est inter Christum & nos, in hoc quod simplici morte sua duplicē nostram curauit: & simplici resurrectione animam & corpus suscitauit. Duo renes vitali vel arietis. Exod. 29. Leui. 3. 8. Vide Renes. Duabus ingreditur vijs, qui intentionem habet ad Deum & ad terrēna. Eccel. 1. 2. Duę candę titionum sunt sapientia secularis & sermo hereticus. Isa. 7. a. Et duo mōtes arię, vnde prodeunt quadrigę sunt superbia & secularis potentia. Zach. 6. a. Duo mala occurrisse dicuntur Hierusalē: & tamen enumerātur quatuor: nempe vastitas, & contritio, fames, & gladius: quia vastitatem sequitur contritio, famē & gladiū interitus. Isa. 51. f. Duas tunicas dī habere qui colere vult veterē & nouū hominē & duobus dñis seruire. Luc. 13. Binę bases ponuntur in singulis tabulis propter consensum propheticę attestitionis, & prædicationis. Exo. 26. b. Duę vxores Elcana designant conuersionem & gratiam secundum suorum nominum interpretatione

Contēptatio & meditatio legis. Duplex gemitus.

Boni & mali. Iudæi & gentiles.

Humilitas & charitas.

Confessio patris & filij. Proprietates patris & filij. Duo populi. Cognitio patris & filij. Tempus gratiæ.

Doctrina & opera Christi.

Scientia diuinitatis & humanitatis Christi. Felicitas animę & corporis. Spos felicitatis.

Duo testamēta.

Sens literalis & spiritualis.

Minor cognitio scripturę.

Duplex sensus scripturę.

Christus & ecclesia.

Conuersio & gratia.

Geor. vene. cant. 23. tono 3. cap. 16.

Glo. inter. f. Leui. 5. Gre. 32. mot. 2. Glo. inter. f. Exo. 22. Glo. inter. f. Exo. 28.

Glo. inter. f. Exo. 27.

Ori. f. Leui. hō. 13. f. Luc. hō. 34.

Ori. f. Nu. hō. 27. Gre. f. Reg. 3.

Aug. q. in Iudi. 49.

Ori. f. Isa. hō. 1.

Glo. inter. f. Exo. 6.

Amb. de instit. virg. Hila. f. Mat. cano. 10.

Gre. f. i. Reg. 14. Ori. in dicit. hō. 10. Glo. inter. f. Apo. 12.

Ori. f. Mat. hō. 14. Hila. f. Mat. can. 20. 21. Hiero. f. Zac. 11.

Ori. f. Mat. hō. 33. Hiero. f. Mat. 25. Glo. inter. f. Mat. 27.

Gre. f. i. Reg. 6.

Hiero. f. Isa. 7.

Hiero. f. Isa. 51.

Ori. f. Luc. hō. 5.

Glo. inter. f. Exo. 26.

Glo. inter. f. i. Reg. 3.

interpretationem. 1. Reg. 1. a.
 Duo mensēs, quibus cæsores lignorum erant domi, sunt ieiunium, & oratio. Mensis vero quo cædebant ligna, elemosyna. 3. Reg. 5. d.
 Duo ligna quæ colligebat mulier, crucem Christi designant. 3. Reg. 17. b.
 Duo leones in folio Salomonis, patres vtriusque testamenti animo fortes sibi & alijs dominantibus. 2. Par. 9. d.
 Duæ pennæ animalium tegentes corpora sunt timor & pœnitentia, quæ ab omnipotentis Dei oculis mala præterita abscondunt. Eze. 1. c.
 Duo domini, quibus nemo potest seruire, sunt vitia & virtutes: vita cœlestis & terrena: Deus & diabolus. Mat. 6. c.
 Duo cornua bestiarum similia agni, simulatio hypocritarum & Antichristi. Apo. 13. c.
 Duæ iniquitates Israel fuerunt, quando Barabbam sibi dimittit, Christum autem crucifigebant: bonum reprobantes, & malum eligentes. Hofe. 10. c.
 Duo dies, quibus mansit Iesus apud Samaritanos. Ioan. 4. f. sunt duo præcepta charitatis. Vel tempus vitæ præsentis & futuræ.

Ternarius.

DE ternario hæc fere habentur insignia. Ternarius enim insignis habetur, pro eo quod imparium, & eorum, qui præter unitatem nullam aliã recipiunt sectionem, primus est numerus. Geometrici quoque corporis ab impari prima planities in tribus lineis constat. His enim trigonalis forma concluditur. Primo etiam ternario numero contigit, vt inter duo summa medium, quo vinciretur, acciperet. In numero enim ternario est principium medium & finis. Vnde & tria sunt omne: & trina est in corporibus dimensio: & tria in sacrificijs offerrebantur: vt designarent principium, medium & finem in Deum esse referenda.

Tertia dies apta fit sacramētis. Nã & populus quũ exiit de Aegypto, tertia die obtulit sacrificium Deo: & in die tertia purificatur: & resurrectionis dominicæ tertia est dies. Et tertia die Abraham peruenit ad montem vbi sacrificaturus erat filium in mysterio. Gen. 22.

Tres viri apparentes Abraham diuinarum personarum trinitatẽ designarunt. Et tria fata similia. Gen. 18. a. Et tres putei, quos fodit Isaac, quoru tertius dictus est latitudo, designans noticiam trinitatis. Gen. 26. Tertio die erat grauissimus dolor vulnerum circuncisorũ, vt designaretur difficultas credendi mysteriũ trinitatis. Gen. 34. Et tres menses, post quos deprehensa est Thamar esse grauida cognitionem trinitatis designant, pro qua accusantur Iudæi credentes à non credentibus. Et tres filij Iudæ sunt confitentis trinitatis mysterium. Gen. 38. Tres etiam dies ipsam trinitatẽ designant. Gen. 30. f. Exo. 3. 15. 19. Ionæ. 3. b. Vnde in tribus diebus excitat Christus templum, hoc est, virtute trinitatis. Ioan. 2. d. Tres propagine eandem trinitatẽ designat. Gen. 40. Et tres decimæ similia. Leui. 14. Et triplex funiculus. Eccl. 7. 4. c. Et tres thalami. Eze. 40. b. Et tres didrachmæ, & sicali. Leui. 27. a. Ter in anno apparere corã domino, est cõfiteri Trinitatẽ. Deut. 16. d. In tres partes diuiditur puincia, ob cõfessionem trinitatis. Deut. 19. a. Tertia etiã generatio est fides Trinitatis. Deut. 23. b. Tres bilibres hordei dantur denario vno. Apo. 6. b. quia ad salutẽ oportet habere fidẽ trinitatis. Tertio se expandens Elias super puerũ suscitandum. 3. Reg. 17. c. Mysterium trinitatis designauit. Viduæ enim filium, id est populũ gentiũ, nec solus Pater sine filio, nec pater & filius, sine spiritu sancto: sed tota Trinitas suscitauit. Hoc etiã in sacramento baptismatis demonstratur, dum tertia vice vetus homo mergitur, vt nouus surgere mereatur. Tribus mensibus absconditus est Moses in mensura fidei sanctæ Trinitatis. Exo. 2. a. Tres vituli, quos obtulit Elcana, cõfessionem sanctæ trinitatis per vitulos laboriũ factã designant. 1. Reg. 1. d. Tria signa data Mosi. Exo. 4. Tertia tribus electa est in sacerdotium ob Trinitatis cõfessionem. Exo. 6. Tres calami in singulis lateribus tabernaculi, designant fidem Trinitatis ante & post incarnationem Christi. Exo. 25. 37. Et tres cubiti altitudinis altaris. Exo. 27. a. 38. Tertia generatione intrant infideles in ecclesiam Dei, hoc est, per fidem Trinitatis. Exo. 38. Deut. 23. c. Eandem fidem Trinitatis designant tres dies, quibus latuerunt exploratores in domo Rahab. Iosu. 2. c.

Multiplex autem ponitur Trinitas. Nam est Trinitas creatrix, Pater, Filius, Spiritus sanctus: ex qua cecidit trinitas creata memoria, ratio, & voluntas. Est & trinitas, per quam cecidit, nempe per suggestionem, delectationem, consensum. Est & Trinitas, in quam cecidit, videlicet impotentia, cæcitas, immundicia. Rursus trinitatis quæ cecidit, singularum tripartitus est casus. Memoria cecidit in tres species cogitationum, affectuosas, onerosas, ociosas. Ratio in triplicem ignorantiam, boni & mali, veri & falsi, commodi & incommodi. Voluntas in concupiscentiam carnis, concupiscentiam oculorum, ambitionem seculi. Et trinitas, per quam resurgit, fides, spes, & charitas: quæ trimembres habent diuisiones. Et enim fides præceptorum, signorum promissorum: est spes veniæ, gratiæ, gloriæ: & est charitas de corde puro, conscientia bona, & fide non ficta.

Tres digiti

Tres digiti Dei. Isa. 40. c. magnam eius potentiam, qua creauit, & sustentat terram, Designare videntur. Hiero. f. Isa. 40.

Tres greges iuxta puteum designant fideles credentes mysterium Trinitatis, & diuinam expectantes doctrinam. Gene. 29. a. Et tres viri apparentes Abraham sic se habent: vt per primum designentur colentes deum propter seipsum amore amicitia: per secundum colentes eum vt beneficium & Deum, quibus etiam Deus benefacit: per tertium colentes eum vt dominum, timore videlicet pœnitentia: quos etiam Deus non auerfatur. Gene. 18. a.

Ter infundens aquam Elias super holocaustum. 3. reg. 18. designauit inuocationem Trinitatis, quæ fit in baptismo. Bas. ho. de baptismo.

Tres menses, quibus mansit arca fœderis in domo Obededom. 1. Par. 13. d. fidem, spẽ, & charitatem designant. Et tres cubiti altitudinis basis æneæ, super quam stetit Salomon, docent nos fidem sanctæ Trinitatis, quum fide, spe & charitate tenere debere. 2. Par. 6. B. hoc triduo orauit Iudith. Iudith. 12. B. Eadem designant tres filia Iob: quæ virtutibus, seu donis spiritus sancti copulantur. Iob. 1. a. Item tres thalami. Eze. 40. b. Et tres ordines lapidum in templo. 3. reg. 6. d. Et tres columnæ in vitroque latere atrij, prædicatores his virtutibus ornati. Exod. 27. c. 38.

Trima vacca, & capra, & aries, quæ mactauit Abraham. Gene. 15. designarunt tres ætates vsque ad legem datam: primam ab Adam, vsque ad Noe: secundam à Noe vsque ad Abraham: Tertiam ab Abraham, vsque ad legem. Vel designarunt quod tempore Dauid futuri erant reges. Vel quod tertio tempore gratia reuelata est. Vel designant mysterium Trinitatis. Tres etiam propagines, quas vidit pincerna Pharaonis, & tria camistra pistoris. Gene. 40. tria tempora designant, ante legem. Gemmæ autem propaginum sunt sancti in lege florentes, in gratia fructificantes, & populum gratum Deo exhibentes. Vel tres propagine sunt coniugati, continentes, & rectores in Ecclesia, tribus autem temporibus apparere coram domino est in triplici ætate colere Deum. Exod. 38. Tertia hora operariorum Matth. 20. a. computatur à Noe vsque ad Abraham. Tres dies, quibus peruenit Abraham ad locum sacrificij, designant trium legum tempora. Ge. 22. Et via trium dierũ est triplex tẽpus triũ legũ. Exo. 3. sicut & tres anni ficus. Iuc. 13.

Trium dierum via in solitudine, typus esse potest Resurrectionis Christi. Exod. 3. 19. d. 11. Et tres dies, quibus Ionas fuit in ventre ceti. Matth. 12. Ionæ. 2. a. tempus sepulture Christi designant. Tertia dies, qua factæ sunt nuptiæ in Cana Galilæa. Ioan. 2. a. Resurrectionem Christi significat: vel vltimam ætatem e tribus, quæ est tempus gratiæ. Tertia die fit mundatio immunis, hoc est, per fidem Resurrectionis Christi. Num. 19. c. Cyril. 2. f. Ioan. 16. Glo. inter. f. num. 19.

Trium dierum via designat tres partes pœnitentiæ Exod. 3. Idem designant tres cubiti altitudinis altaris. Exod. 27. 38. Et tres hædi, & tres tortæ panis, indicant pœnitentiam cordis oris, & operis. 1. Reg. 10.

Tribus vicibus operatur Deus in electis dolorem & consolationem Iob. 33. d. Nempe in conuersione, in probatione, & in morte: quia per tria hæc & duris prius stimulis mœroris afficitur homo: & magnis postmodum securitatis gaudiis refouetur.

Tres filia Iob legem, prophetiam, & euangeliũ significare possunt: quæ sunt à Deo cœlesti, Iob. 1. a. Idem designant tria fata farine. Mat. 13. c. Et tres thalami in vno latere domus domini. Ezech. 40. b.

Tres scyphi, & spherulæ, & lilia in candelabro sanctuarij. Exo. 15. d. 37. c. diuersos status designant in ecclesia. Item tria tẽpora: ante legẽ, sub legẽ, sub gratia. Ad hæc tẽpora referri potest, quod tribus diebus traditi sunt custodiæ fratres Ioseph. Gene. 42. c.

Ternarius sæpe ad animam refertur, propter tres eius præcipuas potentias. Vnde qui tertio die non mundatur, non mundatur septimo. Num. 19. c. Quia si non mundatur anima, non mundatur corpus. Porro tres congregati in nomine domini, sunt spiritus, anima & caro in obsequium dei concurrentes. Matth. 18. c. 1. Thessa. 5. d.

Ternæ metretæ, triplicem sacrę scripturę sensum designare possunt. Ioan. 2. a. vnde & descripta tripliciter dicitur sapientia, propter triplicem sacrę scripturę sensum. Proverb. 22. c. Et tres thalami hinc & inde in porta aquilonari templi. Ezech. 40. c. designant quod tam litera quam spiritus, & vtraque intelligentia, nempe historia & tropologia trinitatis sacramenta contineat.

Tertius dies, quo igne absumentur sacrificium. Ieui. 7. b. Designat diem iudicij: Vel scripturam præter duo testamenta.

Tertius etiam dies natalicus Pharaonis, quo pincerna liberatur, & pistior suspenditur, diem indicat iudicij. Gene. 40. d.

Tres tribus remanentes trans Iordanem. Ios. 1. c. designant imperfectos: qui ad altiora non valent ascendere. Item fidem trinitatis antiquorum patrum imperfectam, necdum satis explicitam.

Tres vituli, quos obtulit Elcana, sic se habent, vt duo designent duas prædicatores operationes erga proximum: nempe vt eum auertat à malo, & conseruet in bono: & tertiam, vt seipsum ad inte

Aug. 7. de diuinis of. h. 4.
 Macrobi. 1. de som. Scipionis.
 Geor. ven. canti. 1. 1. ton. 3. cap. 7.
 Aril. 1. de cælo & mundo. 1.
 Aug. 1. de Musica.

Ori. f. gen. ho. 8.

Ori. f. Leui. ho. 8.

Glo. inter. f. gen. 38.

Glo. inter. f. Ioan. 2. Gre. f. Eze. ho. 16.
 Ifyc. f. Leui. 14. 27.
 Glo. inter. f. Deut. 16. 18. 23. & f. apo. 6.

Aug. ferm. 201.

Glo. int. f. Exo. 3. & f. 1. Reg. 1.
 Ori. f. gen. ho. 5. 13.
 Glo. inter. f. Exo. 15.
 Hiero. f. Ion. 3. & f. p. 85.

Berna. ferm. paruo.

Mysterium trinitatis.

Confessio trinitatis.

Credentes mysterium Trinitatis.

Inuocatio Trinitatis.

Virtutes theologice.

Tres ætates.

Resurrectio Christi. Sepultura Christi.

Partes pœnitentiæ.

lex prophetia euangelium.

Diuersi gradus in ecclesia. Tria tempora.

Anima.

Spiritus, anima, caro.

sensus sacrę scripturę.

Dies iudicij.

Imperfecta.

Fides trinitatis implicita.

Opera prædicatores.

Hiero. f. Isa. 40.

Philo. de Abraham.

Bas. ho. de baptismo.

Glo. inter. f. 1. Par. 13. & f. 2. Par. 6. & f. Iudith. 12.

Cremono. 1. 28. f. Eze. ho. 16.

Glo. inter. f. Exo. 27. & f. 3. reg. 6. d.

Aug. 15. ciui. Del. 24. & f. 1. pial. 103.

Glo. inter. f. f. Ge. 40.

Glo. inter. f. Matth. 20.

Glo. inter. f. Exo. 3. Aug. de verb. domini. 12.

Rup. f. Ionæ. 2. Epipha. ho. 2. contra hæreticos. 1.

Gre. f. 1. reg. 10.

Gre. 24. mo. 12. 18.

Hiero. f. Iob. 1. Hila. f. Matth. cat. 13.

Glo. inter. f. Exo. 15.

Aug. 4. in num. 33.

Ambr. de instit. vir.

Ori. 4. Periar. 2. Hier. Epi. f. ignato vultu. & f. 1. Eze. 40.

Glo. inter. f. Ge. 40.

Ori. f. Iosue. ho. 3.

Gre. f. 1. reg. 1.

Gre. 1. reg. 1.

ad interiora reuocet. 1. reg. 1. d.

Tres modij farinae, quos etiam obtulit Elcana. 1. reg. 1. d. designant preparationem ad praedicationem: quae fiat peccatoribus ad conuersionem: iustis ad perseverantiam: & ipsis praedicatoribus ad contemplationem. Vel vnus modius est pro conuersione peccatoris, alter pro disciplina coniugati: tertius pro excellenti puritate continentis.

Gre. 1. reg. 2. 10. 14

Tres filij Annæ vxoris Elcana. 1. reg. 2. d. Designant eos, qui fortia operantur pro fide trinitatis. Et tres viri inuenientes Saulem, sunt fortes contemplatiui, qui perfecti sunt in custodia cogitationis, locutionis, & operis. 1. reg. 10. a. Et tres filij Saulis sunt praedicatorum defendentes fidem sanctae trinitatis, vel designant macerationem corporis, circumspectionem mentis, & simplicitatem intentionis. Vel fortitudinem operis, virtutem charitatis, & affluentissimam gratiam praedicationis: quae in praedicatoribus esse debent. 1. Reg. 14. g. Tres autem discipuli in transfiguratione assumpti, designant electos ex Sem, Cham, & Iaphet. Matth. 17. a.

Amb. 1. de Cain. 8. Glo. inter. f. Ge. 22. Et f. Ester. 5.

Tertio die obtulit Abraham sacrificium. Gene. 22. a. Designans praeterito tempore, praesentis & futuro agendas esse gratias Deo: aut cum fide trinitatis: Vel primus dies fuit proditionis Tuda, quarta videlicet feria: secundus captus, feria quinta: tertius crucifixionis, in parasceue. Tertius etiam dies est tempus gratiae & resurrectionis. Ester. 5. a. Tertius quoque mensis, quo data est lex, tempus gratiae designat. Exo. 19. a.

Gre. 1. reg. 3.

Ter vocatus a Domino Samuel. 1. Reg. 3. a. designant tria in dilectione Dei debere concurrere: nempe vt diligatur ex toto corde, ex tota anima, ex tota virtute. In corde est consilium, in anima voluntas, in virtute amoris affectio. Ter quoque est vocatus a domino, quia dum ordo praedicatorum rudis adhuc ecclesiae ad superna se studiose extendit. Et veritatem de ratione consilij, & bonitatem de electione voluntatis, & verum gaudium appetit de intentione affectionis. Ter etiam ad Eli vocatus accessit: quia de omni appetita sua sacram scripturam meditationis festinatione consuluit. Ter item quod non vocaretur audiuit: quia meditatio didicit, quod patres nostri ad eruditionem nostram sacra nobis eloquia tradiderunt: & tamen dona nobis spiritualia dare non possunt. Ter etiam dormiuit: primo quia dum cognoscenda veritati animum intendit, magna consilij subtilitate erronea euenta reprobauit. Secundo, quia cum conditorem diligere ex tota mente didicit, magna apud se quiete disposuit, vt bonis quae cuperet, aliqua reprobata non miseret. Tertio, vt dum supremum gaudium de diuina contemplatione perciperet, vanam laetitiam reprobare consulta mente potuisset.

Gre. 1. reg. 11.

In tres partes diuisus populus aduersus hostes. 1. Reg. 11. c. designat commendationem icinij a lege, prophetis & Euangelio.

Amb. de viduis Glo. inter. f. 3. reg. 18

Tres Anni famis, designant tempus praedicationis Christi: vel defectum fidei sanctae Trinitatis. 3. Reg. 17. a. 18. a. Ad idem faciunt tres anni, in quibus dominus querebat fructum in ficu, quae erat synagoga. Luc. 13. b. Tres etiam dies tenebrarum Aegypti. Exo. 10. f. Exprimunt ignorantiam trinitatis in mundo.

Gre. 1. reg. 19. Ori. f. Iob. 11.

Tres cunei Philistinorum. 1. reg. 13. d. designant daemones impellentes ad negligentiam cordis, ad effrenationem oris, ad audaciam peruersi operis. Idem erunt tria cornua, vel tres turmae Chaldaeorum. Iob. 1. d. Cum tribus etiam regibus veniens Chodorlahomor. Gen. 14. a. est diabolus cum concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitae veniens ad tentandum.

Hil. f. Matth. can. 15 Aug. 33. q. 61. Ber. ser. 1. f. miserere

Triduo sustinentes turbam Christum Matth. 15. d. Mar. 8. a. sunt confitentes filium Dei, & passionem, & resurrectionem eius vel sunt icinantes triduum passionis eius: vel credentes in triplici lege, naturali scripta, & gratiae vel prima dies est timoris: secunda pietatis: tertia rationis. Tres portae in qualibet plaga Hierusalem caelestis. Apoc. 21. d. admonent, per fidem trinitatis, & tres virtutes theologicas in eam esse ingrediendum.

Aug. Epistola. 119. Rup. 7. de diu. offi. 14.

Triduum mortis Christi crucifixi, instruit primum quidem diem esse crucis in presenti vitae secundum quietis in perpetuum resurrectionis in futura vita: ad propitiationem sanctae trinitatis.

Aug. 4. in Euan. 12. & 1. Ioa. trac. 9.

Tria sata farinae designant dilectionem Dei in toto corde, tota anima, & tota virtute. Vel fructum centesimum, sexagesimum, & tricesimum. Vel Noe, Danielelem, & Iob. Vel tres filios Noe: in quibus includuntur omnes gentes. Matth. 13. e

Glo. inter. deut. 5.

Terni Menses, quibus vicissim laborabant caesores lignorum. 3. Reg. 5. c. designant exercentes se in oratione, Eleemosyna, & ieiunio. Tertia & quartageneratio, vsque ad quas deus reddit iniquitatem patrum. Exo. 20. a. Deut. 5. a. designant extensionem peccati in multos. Vel potest ita sumi, Vt tertia generatio sit cum peccatum opere completur: quarta vero, cum quis gloriatur de peccato.

Ori. f. Ezech. ho. 7. Hiero. f. Zach. 11.

Triplex fornicatur Hierusalem: cum quis peccat spiritu, anima, & carne Ezech. 16. Tres pastores succisi in mense vno Zach. 11. b. dici possunt in aliqua trium personarum erantes. Vel fuerunt Moyses, Aaron, & Maria. Tertius ponitur Israel. inter Aegyptium & Assyrium, vt ostendatur omnes gentes in ecclesia

copulari. Isa. 19. d.

Quaternarius.

DE quaternario, quae tetraclin phi appellat, multae perfectiones dicuntur. Ipse enim denarij absolutissimi omnium causa & fons dici potest. Quod enim actus est denarius, hoc quaternarius potentia esse videtur. Si igitur ab unitate vsque ad quaternionem deinceps componantur numeri denarij conuenient, qui est immensitatis numerorum terminus: ad quem ceu metam circueuntur, & se reflectunt. Quin & musicas symphoniarum rationes idem quaternarius continet videlicet diatessaron, diapente, diapasone, disdiapasone: quibus concentus sit absolutissimus. Nam diatessaron proportionem habet supertertiam. Diapente sesquialteram. diapasone dupla, super tertia est in quatuor ad tria sesquialtera in tria ad duo. Dupla in duo ad vnum aut quatuor ad duo. Quadrupla vero in quatuor ad vnum. Est & alia vis quaternarij, dictu cogitatuque miranda. Primus enim hic solidi naturam ostendit, cum praecedentes numeri in corporeis rebus dicati sint. Nam in unitate censetur punctum, quod vocant geometria, in binario linea: ea est longitudo sine latitudine: quae ubi accessit, fit superficies ad ternarium pertinens. Haec quo minus sit corpus natura solidum, vna destituitur altitudine: quae iuncta ad ternarium, fit quaternarius. Praetera primus numerorum quatuor, quadrangulus est pariter par, mensura aequabilitatis ac iustitiae. Ipse quoque totius caeli mundi generationi de disse videtur initium. Nam quatuor elementa, ex quibus vniuersum hoc conditum est, tanquam a fronte manarunt a numero quaternario: atque adeo haec quatuor, quibus annus distinguitur, tempora, vnde animates plantaeque proueniunt, scilicet hyems, ver, aestas & autumnus.

Philo. de mundi op. 8. & de vita Mosi.

Macro. 1. de form. incipi.

Geor. venet. ca. 1. 3. ton. 8. modul. 2.

Quatuor sunt iudiciariae potentiae in rebus existentibus. Intellectus, disciplina, opinio, sensus: quatuor iussum moderatores esse fundamenta perfectissimae, aeternae, & inconcussae legis: quatuor videlicet euangelia. Quatuor etiam angulis artifices naturam imitantes consummant aedificia, vt firma sint.

Et si Deus ternario gaudet numero, diffunditur tamen in creata per quaternarium. Ideo per elementa quadrifaria suprema, inferiora & media consonantissimo numero distribuit, diuidens machinam hanc in quatuor mundi partes: Eurum, Zephyrum, Austrum, & Boream: & caelum per illas triplicitates, igneam, aeream, aqueam, & terream, A quo caelo quatuor tempora, ver, aestas, autumnus, & hyems: vnde fauor ad quadruplicem substantiam corpoream, vegetabilem, sensitivam & rationalem: Quam subsequuntur quatuor corporeae qualitates, calidum, frigidum, humidum, & siccum: Item quadruplex quantitas, punctum, longitudo, latitudo, profunditas: Quadruplex etiam motus, ascensus, descensus, progressus, & circulus. Animus quoque noster quadrarium vim a supernis suscipit, intellectualem, rationalem, animalem, & spiritum omnia illa connectentem. Quatuor sunt etiam virtutes, quas cardinales appellant.

Geor. venet. ca. 1. 3. ton. 3. cap. 15.

Glo. inter. f. leui. 19.

Incarnatio.

Quartus annus fructus pomorum nouae arboris, qui offerendus erat Deo. leui. 19. c. designat aduentum & incarnationem Christi. Quarto autem mense stetit Ezechiel iuxta fluum Chobar. Ezech. 1. a. vbi designatur Christus, qui cum corpore humano ex quatuor elementis constituto venit ad baptismum. Per quatuor etiam animalia Christi dispensatio significatur. Per leonem quasi rex ostenditur: per vitulum veluti sacerdos, imo potius sacrificium: Per hominem tanquam propter nos homo factus: per aquilam, vt qui spiritum viuificantem, & super omnes deuolantem impartiat.

quies post tentationes tempus iudicij. Sancti.

Quarta vigilia noctis est appropinquans quies post tentationes, vel est aduentus Christi ad iudicium: vt prima sit in lege, secunda in prophetis, tertia in carne passibili Matth. 14. c. Quarta sabbati est quarta feria, qua facta sunt luminaria, designans sanctos illuminatos: qui lucet vt luminaria in firmamento. Psal. 93. intitu.

Ori. f. Matth. ca. 14. Hil. Matth. ca. 14. Aug. f. psal. 93.

Euangelistae & Euangelia.

Quatuor flumina ab vno paradisi fonte manantia designant quatuor Euangelistas a Christo institutos. Gene. 2. b. Quatuor etiam animalia, quae vidit Ezechiel, ad quatuor Euangelistas referuntur. Ezech. 1. b. Apoc. 4. Et quatuor circuli aurei arce. Exod. 25. a. sunt quatuor Euangelistae: quorum duo ponuntur in latere dextro, Matthaeus & Ioannes vocati ante passionem: duo in sinistro, Marcus & Lucas, vocati post passionem. Quatuor autem digiti coronae mense sunt quatuor Euangelia: quia digitis scribimus. Item quatuor scyphi candelabri. Ibid. b. d. Et quatuor anuli Exod. 27. a. Quatuor initia vasis lintei, quod vidit Petrus Acto. 10. b. quatuor designant Euangelia. Et quatuor oves reddendae pro vna. Exod. 22. a ad quatuor Euangelia referri possunt. Quatuor autem quadrigae apud Zachariam. 6. a. ad litteram quidem sunt quatuor regna, Chaldaicum, Persicum, Macedonicum, & Romanum. Mystice vero designant quatuor Euangelistas, & praedicatores Euangeliorum. Et quatuor fabri destruentes quatuor cornua. Zach. 1. d. sunt doctores sacri, & quatuor Euangelistae: qui oppressum Israel, sensum videlicet videntem Deum, & Iudam Dominum contentem, & Hierusalem visionem pacis in pristinam sedem restituant: Et quos vitiorum gentes disperferant de ecclesia, per praedicationem

Amb. de Parad. Hiero. f. Ezech. 1. Aretas. f. apoc. 4.

Glo. inter. f. Exo. d. 25. 26.

Hiero. ad Rustic. & f. Zach. 6.

Hiero. f. Zach.

Doctores.

Euan

Euangelij retrahunt ad salutem. Et quatuor cornua altaris sunt quatuor Euangelia per quatuor mundi partes prædicata. Exo. 29. b. Ezech. 43. c. Quatuor columnæ sunt quatuor euangelistæ: seu fides Euangeliorum. Exod. 26. f. 27. c. 36. d. 38. c.

Glo. inter. f. Gen. 2.

Hiero. f. Zach. 1. & de veste sacerdoti. & f. Mar. 2.

Glo. inter. f. Exo. 28

Mar. 2. a.

Gl. inter. f. Exo. 26

Hiero. f. Ezech. 1.

Gl. inter. f. Exo. 22.

Gl. inter. f. Gen. 47.

Hiero. Rustico, & f. 11.

Aug. q. indi. 49. & 81q. 57. & d. vnita ecclesiæ. 10. & f. Ioan. tracta. 118.

Glo. inter. f. Mar. 2.

Hiero. f. Ezech. 1. & de veste sacerdoti.

Aug. 2. doctri. Chri. anc. 16.

Hiero. f. Ezech. 1. 41. 43. & de veste sacerdoti.

Aug. 1. doctri. Cfia. 16.

Gic. 6. reg. 3.

Amb. 2. de Abrea. 9. multa.

Gre. 35. mor. 25.

Glo. inter. f. leui. 11.

Ambr. 2. de pami. 7. Aug. 1. l. 1. trac. 49. & 83. q. 65. & de ver. domitii ser. 44.

Cytil. 7. f. 103. 23. Ber. ser. 4. a. 11. p. 10. 1. Ioan.

Rup. 3. f. Gen. 26

Quatuor etiam flumina sunt quatuor virtutes cardinales. Gen. 2. b. Et quatuor scyphi in hastili candelabri. Exod. 25. d. 37. d. Quatuor autem cornua per quatuor angulos Altaris, sunt quatuor virtutes per quatuor mundi partes dilatæ. Exod. 29. a. 38. a. Quatuor fabri destruentes quatuor cornua. Zach. 1. d. sunt quatuor virtutes, ædificationem diaboli & vitiatorum destruentes. Quatuor ordines lapidum in rationali. Exod. 28. c. 39. b. designant quatuor virtutes cardinales cum theologis. In quatuor ordinibus sunt terni lapides. i. in principalibus virtutibus est fides trinitatis. Eisdem autem virtutes designant quatuor baiuli paralytici.

Virtutes cardinales

Angeli.

charitas.

Vires animæ.

Pœnitentiæ.

Corpus.

Conuersatio bona.

Quatuor mundi partes.

Quatuor tempora.

Composita ex elementis.

Elementis.

Vocatio contemplationis per obedientiam.

tempus Euangelij.

Extensio peccati.

Transgressio Euangelij.

Corruptio. Peccati.

Conuersatio bona.

Quatuor columnæ continentem velum tabernaculi, sunt potestates cœli quatuor virtutibus fortes. Exo. 26. f. 36. d.

Quatuor cubiti latitudinis cortinarum & sagorum tabernaculi designant amplitudinē charitatis, quæ est per quatuor Euangelia. Exod. 26. a. 36. a.

Quatuor animalia in visione Ezechielis ad quatuor animæ vires referri possunt: vt vitulus designet concupiscibilem in hepate, leo irascibilem in felle: Homo est rationalis in cerebro: Aquila vero est synteresis suprema Ezech. 1. b.

Quatuor oues redduntur pro vna sublata. Exod. 22. a. hoc est, pœnitentiæ totius vitæ: quæ quatuor temporibus agitur: vel corpus affligendum, quod quatuor elementis, & quatuor humoribus constat. Ad hæc refertur quæcunque alia restitutio quadrupli: solet enim quaternarius attribui corpori propter elementa.

Quatuor partes fructuum datæ sunt Aegyptij, in cibum. Gene. 47. f. vt designetur in hac vita secundum vniuersiūq; facultatem laudabiliter esse conuersandum. Quarta etiā pars Hinc. Exod. 29. g. ad bonam conuersationem huius vitæ refertur.

Quatuor initia vasili actio. 10. b. Designant quatuor terræ partes, vnde saluandi colliguntur. Quatuor diebus plangebant filii Iephte Iudi. 11. g. quia per quatuor mundi partes est pœnitentiæ in ecclesia. Quatuor anguli areæ & altaris quatuor sunt mundi partes. Exo. 25. a. 26. f. 37. a. Item quatuor partes vestimentorum Christi. Ioan. 19. d. Et quatuor portantes paralyticum mar. 2. a. A quatuor ventis congregantur electi: sicut & a quatuor plagis castrametabantur filij Israel Matth. 24. c. & f. Exo. 25. 26. & f. Iudi. 11. On. f. Matth. ho. 30.

Quatuor rotæ. Ezech. 1. c. quatuor partes, quibus annus voluitur designant. Item res compositas ex quatuor elementis. Et quatuor ordines lapidum in rationali sunt quatuor anni tempora: diurna enim & annua curricula quaternario per aguntur. Exo. 28. c.

Quatuor animalia possunt quatuor elementa designare. Ezech. 1. b. 41. a. apoc. 4. Et quatuor cubiti inter crepidinem maiorem & minorem sunt elementa: quæ perficiuntur in Christo. Eze. 43. b. Quatuor etiam colores in veste sacerdotali: & quatuor ordines lapidum in rationali quatuor referunt elementa. Exo. 28. c. Aretas. f. apo. 4.

Quater vocatus est puer Samuel à domino: & quater somni quies ei præcepta est a magistro. 1. reg. 3. a. Quia ad temperamentum operis, silentium oris, abiectionem internæ solitudinis, & cessationem ministerij pro amore secretioris vitæ, per diuinam inspirationem succendimur: & tamen amoris nostri desideria adimplere sine maiorum nostrorum permissione prohibemur.

Quarta generatio tempus Euangelij designare potest: vt quum quartâ generatione egressi sunt filij Israel de ægypto. Gene. 15. d. deu. 23. a. Dicitur etiâ quarta generatio successio temporum, quæ fit per quatuor anni partes. Iob. 42. d. Quarta rursus generatio est extensio peccati in multos. Exo. 20. a. 34. a.

Quatuor pedibus gradens auis. leui. 11. b. designat transgressionem quatuor Euangeliorum: & eos, qui abutuntur Euangelica prædicatione, & terrenæ vitæ sordibus inquinantur. Quatuor autem veniunt in quadraginta per decem: & designant transgressionem decalogi. Gene. 7. a.

Quatriduanus Lazarus. Ios. 11. e. designat corruptum in peccato præcipue carnis: quæ ex quatuor elementis constat, profuit autem peculiariter corruptio carnalium cupiditatum, ex quarto elemento, quod est terra. Vel primus dies mortis est peccatum originale: secundus transgressio legis naturæ: tertius legis scriptæ: quartus legis Euangelicæ. Vel primus dies est titillatio in corde, & cogitatio annexa delectationi cum mora, secundus est consensus cordis in actum prauum: tertius est operis prauu perpetratio: Quartus est consuetudo, & ex frequentia mali contracta assuescitiō. Vel numeratur quatuor dies in bonum: vt primus sit timor, secundus labor certaminis: Tertius dolor: quartus pudor. Designatur etiam quarta ætas in vniuersali resurrectione: vt tres sint in lege naturæ, scripturæ, gratiæ.

Quatuor scelera Damasci, Gaze, Tyri, cæterarūq; gentium, super quibus Deus non eas conuertit

uertit. Amos. 1. designat cuilibet peccatori tertio peccati deum dare veniam, quem quarto peccantibus, nec penitentiam, nec indulgentiā esse daturum enunciat: cum videlicet cogitationi additur opus, operi consuetudo, & consuetudini defensio. Quæ peccati quatuor incrementa beatus Iob mysticè deplorans in primis hominibus, adimpleta dicit ex persona generis humani. Quare non in vulua mortuus sum? Egressus de vtero nō statim perij? Cur exceptus genibus? Cur lactatus vberibus? Cæterum Damasci & aliarum gentium in Amos dicuntur esse tria scelera: Ideo poterant conuerti: verticis autem carmeli, hoc est, eorum Iudæorum, qui principes fuerunt in nece Christi, fuerunt quatuor scelera: quia fuerunt obstinati: Ideo non fuerunt conuerfi.

Rup. f. Amos. 1.

Vitia capitalia. Illecebræ corporis. Affectus animi.

quatuor regna. Dæmones.

Affectus animi.

Quatuor reges gentium superantes quinq; Gene. 14. a. designant quatuor vitia capitalia vitibus opposita. Vel illecebras corporis ex quatuor elementis constantis: quæ superant sensus. Vel sunt quatuor affectus animi, nempe voluptas & dolor, concupiscentia & timor.

Amb. 2. de abras 7. & f. Rom. 6.

Philo. de Abraham.

Rup. f. Gene. 16. Hiero. f. Zach. 1.

Quatuor cornua, quæ ventilauerunt Iudam, sunt quatuor regna, Babylonium, Persicum, Macedonicum, Romanum. Vel quatuor Dæmonum genera, Principatus, Potentes, Rectores tenebrarum, & spiritualia nequitia. Et alio nomine Aspis & Basiliscus, Leo, & Draco. Vel sunt quatuor animi affectus, Gaudium & Dolor, Metus & cupiditas. Zach. 1. d.

Quinarius.

DE quinario sic ait Macrobius. Illa quinario numero proprietas excepta potentia ultra cæteras eminentis euenit: quod solus omnia quæque sunt, quæque videntur esse, complexus est. Esse autem dicimus intelligibilia: videntur esse corporalia omnia, seu diuinum corpus habeat, seu caducum. Hic ergo numerus simul omnia & supera & subiecta designat. Aut enim deus summus est, aut mens ex eo nata, in qua species rerum continentur, aut mundi anima, quæ animarum omnium fons est, aut cœlestia sunt vsque ad nos, aut terrena na. ura est: & sic quinarius rerum omnium numerus impletur.

Macrobi. 1. de somn. i. cap. 10.

Libri legis.

Quinarius numerus ad quinque libros legis refertur. Hos designat quinque vestes continentibus tabulas tabernaculi. i. ecclesiam: quinque autem alij ad nouum testamentum pertinent. Exo. 26. e. Idem designant quinque columnæ in introitu tabernaculi. Exo. 26. g. 36. d. Et quinque cortinæ iunctæ. Exo. 26. a. 36. b. Et quinque boues reddendi pro vno. Exod. 22. a. Et quinque porticus probaticæ piscinæ. Ioan. 5. a. Quinque lapides Dauid sunt quinque libri Moysis: sed vno occidit Goliath: quia in vno præcepto charitatis perficitur. 1. reg. 17. c. Et quinque verba sunt pentateuchum. 1. Cor. 14. d. Quinque item panes hordeacei sunt quinque libri legis: aut sensibilia scripturarum verba, quinque sensibus respondentia. Matt. 14. b. Ioan. 6. a. Quinque viri Samaritanæ sunt quinque libri Moyses: quibus Samaritani vtēbantur. Ioan. 4. c. Quinque iuga bouum sunt decem præcepta legis, aut quinque libri Moysis: aut quinque sensus: qui omnes aut aperte, aut aculte geminati sunt. Lu. 14. d.

Glo. inter. f. Exo. 26

Hiero. prolo. titate Ambr.

Aug. 1. p. 14. 1. 4. & f. Ioan. Tract. 17. 24.

Gl. inter. f. reg. 17. Ori. f. Matt. 14.

Hila. f. Matt. can. 14. Aug. 83. q. 61. & f. 1. Ioan. trac. 15.

Ambr. 1. lu. 14. Aug. de verb. domini. 1. 1. 33.

Hyech. 1. leui. 27.

Præcepta sensus. Observatio præceptorum.

Maior cognitio scripturæ.

sensus.

Quinque oboli valentes decem drachmas. leui. 27. a. simplicem obseruantiam præceptorum designant: Et habentes duplices sensus in mysterijs.

Quinque talenta designant maiorem cognitionem scripturæ in iis, qui sensus habent exercitatos ad discretionem boni & mali. Matth. 25. b. Duplicatur autem, quum quis ex creaturis intelligit creatorem, ex corporalibus incorporalia, ex visibilibus inuisibilia, ex breuibus æterna. Designatur etiam scientia exteriorum per sensus habita.

Ori. f. Matt. ho. 33.

Hiero. 1. Matt. 25. Glo. inter. f. Mat. 25

Quinarius numerus passim quinque sensus designare solet: vt quum quinq; reges superantur à quatuor, designant quinque sensus ab illecebris superatos. Gene. 14. a. 1. of. 10. c. Et quinta pars data Pharaoni sunt quinque sensus seruientes principi huius seculi. Gene. 47. g. Ipsi sunt etiam quinque cubiti altaris: & altitudinis atrij: & portarum tabernaculi. Exod. 27. a. 38. Ezech. 40. e. 41. a. His partibus excedebat Benjamin fratres suos. Gene. 43. g. Quinque etiam stolæ daturæ Benjamin a Ioseph, sunt ornatus quinque sensuum. Gene. 45. f. Quinto anno licebat vesci fructibus nouæ arboris: vt designetur post gratias actas deo, vtendum esse rebus per quinque sensus ad intelligendum. Leui. 19. e. 27. a. Quinque menses, quibus abscondebatur se Elizabeth, ad sensus pertinent Luc. 1. c. Et quinque ciuitates Isa. 19. c. Quinq; passeris. Luc. 12. b. Et quinque boues. Exod. 22. a. Et quinque loca, vbi non inueniuntur asine patris saulis. 1. Reg. 9. Quinque viri Samaritanæ sunt quinque sensus, quibus homo regitur vsque ad annos discretionis, Et tunc vel regitur intellectu, qui est vir legitimus: vel errore, qui non est vir, sed adulter: vel diabo lo. Ioan. 4. c. Quintam partem damni tradere sacerdoti, aut domino rei, Leu. 5. d. 6. a. Est illum sensum offerre Christo, per quem peccauit: ne amplius per ipsum peccet. Vel offerre linguam confitendo peccata, & laudando Deum. Item ipsos quinque sensus offerre, subiciendo eos mysterio Eucharistiæ Leuit. 22. b. vel verbum Christi perducens sensus ad sublimiora. Quintam partem damus, quum pro moderatione sensuum domino famulamur. Quinque filia Alphaad. nu. 27. a. designant opera quinq; sensuum: aut ipsos sensus: qui sunt filij, quæ nascuntur ex obliuione, non ex memoria.

Ori. f. leui. ho. 3.

Ambr. 2. de Abra. 7. Philo. de planta.

Noe. & de vita Moysi, & de migra. Abrae.

Hiero. f. Ezech. 41. & f. Mat. 19.

Hyech. 1. leui. 27. Ori. 1. of. ho. 11.

Greg. 1. 1. reg. 9. 10. Ambr. 1. luc. 12.

Augusti. 83. q. 64. Glo. inter. f. Ge. 45. & f. Exod. 12.

Aug. 1. Ioan. trac. 17. Rup. 4. f. Ioan.

Hyech. 1. leui. 5. 6. 2. 2. Glo. inter. f. Gene. 47. & f. leui. 5.

Ori. f. au. ho. 22. Philo. de migra. Abra.

quinque

APPENDIX

Orti. f. Matth. ho. 3° **Hiero. f. Eze. 11** **Aug. 83. q. 19. & f. psal. 49. 1. 47.** **Quinque virgines, designant habentes continentiam quinque sensuum. Matth. 25. a. Et quia hic numerus indifferens est ad bonum & ad malum: Ideo sunt quinque prudentes, & quinque fatuæ, quæ bene vel male sensibus vtuntur. Designant autem prudentes totum numerum saluandorum: sicut fatuæ damnandorum. In numero autem quinario ponuntur tam virgines prudentes, quam fatuæ: vt intelligatur continentia quinque sensuum carnis. Etenim multis venit corruptio per oculos, multis per aurem, multis per illicitum olfactum, multis per nefarium gustum, multis per adulterinũ amplexum. Ab his omnibus quinque ianuis corruptionis quicunque continent, & sic continent, vt in sua conscientia gloriam habeant, non laudem ab hominibus expectent, quinque sunt virgines sapientes habentes oleum secum.**

Orti. f. Eze. ho. 1. **Quinta die mensis fiet Ezechiel ad fluuium Chobar, designans Christum, qui cum quinque sensibus venit ad baptismum. Eze. 1. a.**

Hiero. f. Isa. 36. & f. Ezech. 40. **Glo. inter. f. leui. 26. & f. 1. Par. 3.** **Quinque persequentes multos sunt doctores catholici regentes sensus: & hæreticorum multitudinem superantes. Demum bene vtentes quinque sensibus. Leui. 26. b. Isa. 36. d. Ezech. 40. b.**

Gri. f. num. ho. 15° **Quinque reges Madian occisi a filiis israel. nu. 31. a. Designant vitia quinque sensuum abscondenda. Ad hæc pertinent quinque anni famis. Gene. 45. c.**

Geor. vene. canti. 1. tono. 4. cap. 31. **Quinque vectes, quibus tabule tabernaculi necebantur, designant in vnoquoque composito elementa colligari quinario quodam: quod quintam essentiam dicunt. Designatur etiam sigillum spiritus sancti: qui nexus dicitur omnia ligans.**

Gri. f. 1. reg. 6. **Quinq; ani aurei. 1. reg. 16. a. designant memoriam peccatorum per quinque sensus commissorum.**

Ambr. f. luc. 12. **Quinque in domo vna, hoc est, in homine, sunt anima, caro, appetitus rationalis, concupiscibilis & irascibilis: & diuiduntur, quæ prius in malum consentiebant. Luc. 12. g.**

Glo. inter. f. leui. 27. **Quinque stolæ datæ Benjamin a Ioseph sapientiam quinque sensuum designare possunt. Gene. 45. f. Quinta etiam pars addenda ad æstimationem est sapientia mentis. Leui. 27. B. Quinque autem cubiti extendebantur, alæ cherubim: quia in omni labentium rerum varietate sancti sui corporis sensus in obsequium sui conditoris extendunt. 2. Para. 3. c.**

Glo. inter. f. Exo. 26. **Quinque cubiti longitudinis & latitudinis altaris holocausti in quadrum, patres significant vtriusque testamenti: qui quinque corporis sensus in omni puritate custodire studuerunt, secundum præcepta legis & euangelij. Exo. 26. f. Ad idem referri possunt quinque cubiti longitudinis & latitudinis basis æneæ, super quam stetit Salomon. 2. Para. 6. b. Quinque autem saga tabernaculi iuncta, sunt magistri antiqui populi. Exo. 26. B.**

Aug. f. psal. 49. **Quinque fratres Ioseph stantes coram Pharaone. Gene. 47. a. sunt Iudæi viuentes sub lege Moysi. Eisdem significant quinque fratres diuitis. Luc. 16. g.**

Orti. f. leui. ho. 16. **Quinque persequentes centum sunt boni persequentes malos: & diuerso quinque persequuntur centum de populo Dei, quando sunt, vt virgines fatuæ. Leui. 26. b.**

Glo. inter. f. leui. 19. **Quintus annus fructus pomorum, quando licet eos comedere. Leui. 19. c. est tempus prædicationis apostolorum.**

Aug. f. psal. 80. **Quinta sabbati, quando cantabatur psalmus octogesimus, designat ipsum pertinere ad baptizatos: quia quinta die producta sunt ex aquis animalia. Psal. 80. in titulo.**

Glo. inter. f. leui. 27. **A quinto anno vsq; ad vicesimum, sunt sensati, sed nondum perfecti. Leui. 27. a.**

Senarius.

Macro. de somnio Scipio. Aug. 4. de trini. 4. & de gen. ad lite. 2. **DE senario sic ait Macrobius. Senarius solus ex omnibus numeris, qui infra decem sunt, de suis partibus constat. Habet enim medietatem, & tertiam partem, & sextam partem: & est medietas tria, tertia pars duo: sexta pars vnum: quæ omnia simul sex faciunt.**

Philo. de mudi opificio. & 1. allego. c. Alex. 6. stroma. **Inter numeros lege naturæ aptissimus generationi occurrit Senarius: Nam post vnitatem primus occurrit perfectus, parilibus constans partibus, & quibus conficitur: & ternione scilicet suo dimidio, & binario parte tertia, & ex vnione parte sexta: qui (vt ita loquar) mascula simul ac feminea natura præditus est, & compositus ex vtriusque viribus. Masculus enim in rebus censetur impar numerus, sicut pars femina. Imparium autem præcipuum est ternio, parium binarius: ex amborum vero viribus constat senio.**

Geor. vene. canti. 1. tono. 2. cap. 11. & c. 11. 3. tono. 8. 9. 10. 11. **Senarius est primus numerus perfectus: quia ex partibus aliquotis combinatis, vno videlicet, duobus & tribus resultat: vnde gamo a Pythagoreis dicitur: propterea quod partes suæ iuxta se positæ ipsum gignunt. Quælibet in super duæ partes aliquotæ combinatæ senarium constituent: vt sexies vnum, ter duo, bis tria. Nec consonantior numerus ad mundi fabricam poterat inueniri senario: qui constat ex proportionem dupla, quæ diapason facit omniũ consonantiarum consonantissimum. Hoc autem est quaternarij ad binarium: qui numeri simul iuncti senarium reddunt. Ideo Pythagoras ipsum genesi nuptijque profus accomodatam asserit, & per consequens mundi fabricæ, in qua sunt veræ nuptiæ, & connubia rerum celebrata. Conuenit quoque senarius primo perfectus summo opifici deo, aut fabricæ ipsius, cui nihil deest: sic nec senario**

senario per sua membra digesto deest aliquid, nec alienis indiget adminiculis: sed æquale temperatque est, & suis partibus viribusque nititur, atque consistit. Partes quoque gignentes genitum similem genitori reddunt. Præterea ex figura trigona, quam optime hic numerus fabricæ conuenit: huius enim basis est ternarius, summus vnus, intermedium binarius vt in obiecta patet figura. Nam fabrica tota a tribus personis emanat: quum earum opera ad extra sint indiuisa. Tendunt quoque in vnum finem, in quem omnia diriguntur. Transitus autem est per binarium, hoc est, per materiam, quæ primum in huius egressus principium fuit, quæ binarium sapit, & in vnum reduci contendit, per formam, quæ ternarij gerit imaginem: sicut ex omni parte in præcedenti figura ternarius per binarium tendit in monadem: ad quam reductis omnibus, sequitur sabbataria quies diei septimi claudens & terminantis omnium dierum curriculum.

Orti. f. Matth. ho. 3. Hiero. f. Isa. 6. Iych. f. leui. 23. 25. **In sex diebus totus factus est visibilis mundus: ideo eum, qui transcendit omnes mundi res considerans, non iam quæ videntur (temporalia enim sunt) sed quæ non videntur: quoniam sunt æterna: arbitror posse ascendere super montem excelsum, Christo se præcedente: & ille potest gloriam aspiciere verbi Dei. Matth. 20. a. Designant etiam sex hominis ætates & etiam ipsius mundi: & sunt sex dies, quibus licet operari. Exo. 20. b. 3. 4. c. Sex quoque anni vitam actiuam significant. Exo. 21. a. Sex autem diebus tegebatur mons nube. Exo. 24. d. vt significaretur tempus huius vitæ. Sex itidem alæ seraphim significant tempus huius seculi. Isa. 6. a. Leui. 23. a. Sextus quoque dies tempus indicat vitæ præsentis, quando colligendum est manna ad diem se primum. Exo. 16. b. Et sex anni, quibus seminandum est. Exo. 23. a. leui. 25. a. Sex diebus circumdati sunt muri Hierico. Iosue 6. a. Mensis sextus. Aggæ. 1. a. scribitur non habere solemnitates Dei sicut mensis septimus: sed vnus est dierum sex, in quibus factus est mundus: in quo laboratur, & in sudore faciei comeditur panis: & terra germinat tribulos & spinas: & cum sementem acceperit tritici, lolio magis, auenique fecunda est.**

Hiero. f. Ezech. 40. Orti. f. Matth. ho. 6. Gre. 30. mor. 24. & 1. Ezech. ho. 14. Glo. inter. f. Exo. 20. 26. & 1. gene. 31. **Sex cubitorum & palmi mensura, quæ erat in calamo mensuris, designat conuersationem humanam in sex diebus huius vitæ: vel perfectionem operum in hac vita, sed cum contemplatione imperfecta, quæ ad septenarium non attingit. Ezech. 40. a. Numerus autem sextus dicitur esse laboris. In perfectione autem senarij sunt opera faciendæ: vt postea frui possimus æterna requie: potest etiam senarius dicere opera supererogationis: vt cum Iacob seruiuit Laban sex annis ultra seruitutem pro Lia & Rachele. Gene. 31. f. Designant etiam opera Christi admiranda in mundo.**

Orig. 4. periar. 2. Hiero. f. Ezech. 40. Glo. inter. f. Exo. 25. Rup. 4. f. Exo. 8. Gre. 35. Mor. 20. Aug. q. m. in di. 49. **Sex dies gradus diuersarum perfectionum significare possunt. Et sex calami candelabri designant ipsos perfectos. Exo. 25. d. Et splendorem fabricæ mundi sex diebus facti. Et sex tabulæ in occidentali plaga templi consummationem operis designant. Exo. 26. c. Et sex hydrye sunt, qui purificantur senario perfecto numero, quo perfectus est mundus. Ioan. 2. a**

judicium Christi. II. g. **Sex annis iudicauit Iephte populum Israel, designans Christum perpetuo iudicantem Iudæos.**

Doctores noui testamenti. **Sex saga tabernaculi designant doctores noui testamenti. Exo. 26. B. 36. B. Eisdem designant sex nomina, in lapide vno superhumerali. Exo. 28. B.**

Tempus aduentus Christi. **Sexta hora, qua venit Iesus ad pureum, designat sextam ætatem, qua venit in mundum. Ioan. 4. a. Idem designant sex hydrye. Ioan. 2. a. Sexto mense Darij cæpit ædificari templum. Aggæ. 1. d. Et sexto mense cõceptionis Ioannis Baptistæ conceptus est Christus. Luc. 1. c. propter perfectionem senarij. Quo autem numero mundus formatus est, eodem aduersus mundana vitia, & seculi huius naufragia remedium prouisum est.**

Tempus resurrectionis. **Post sex dies transfiguratus est Christus. Matth. 17. a. quia post sex milia annorũ iuxta computationem septuaginta. Vel quia post mundi opera venit ad resurrectionem.**

Mundus, perfectio doctrine, Creatura. **Sex panes in vno ordine in mensa. Leui. 24. a. figuram huius mundi gerunt. Et etiam perfectio nis doctrine, quæ in hoc numero continetur. Sex autem cubiti frontis tabernaculi designant creaturas in sex diebus factas, per quas introducimur in templum cognitionis Dei. Eze. 41. a.**

Gl. inter. f. Mart. 28. **Sexta hora, qua operarij vocantur ad vineam. Matth. 20. a. computatur ab Abraham vsque ad Moysen.**

Hiero. f. Eze. 9. Gre. 21. mor. 19. **Sex viri missi sunt ad perdendum populum. Exo. 9. a. quia homo sexta die formatus est. Designat etiam sex ætates.**

Amb. de fug. seculi. **Sex ciuitates assignantur refugij. nu. 35. a. Quæ sic distribuuntur: vt prima sit cognitio verbi, & ad imaginem eius forma viuendi. Secunda, consideratio diuinæ operationis, qua creatus est mundus. Tertia, contemplatio potestatis regie, & maiestatis æternæ. Quarta, propiciationis diuinæ contuitus. Quinta, legis diuinæ contemplatio, quæ præcipit, quid faciendum sit. Sexta, portio legis, quæ præscribit quid non faciendum.**

Gre. 6. mor. 18. **Sex tribulationes, sunt tribulationes huius vitæ: quia sexto die conditus est homo. Septima vero in qua non tangit malum iustos, erit post hanc vitam, quando iusti venient ad requiem sabba ti. Iob. 5. d. Ad hæc pertinere potest sexta pars hin data in potum Ezechieli. Ezech. 4. c.**

Septenarius.

Philo. r. alleg. & de mudi officio & de decalogo.

Geor. vene. canti. 2. toto. 7. cap. 5.

DE septenario hæc ait Philo. Gaudet natura septenario. Erraticæ septē sunt : in contrarium nitentes quotidiano cœli cursui. Vrsæ septem stellis completur, commerciorum, confociationis, hospitalitatisque hominum causa præcipua. Mutationes quoque lunæ singulis septimanis fiunt, sideris rebus terrestribus familiarissimi: quod quascunque in aere mutationes operatur, maximè iuxta suas hebdomadarias figuraciones efficit. Mortalia quoque omnia, quæ diuinius principium cœlitus sibi contrahunt, iuxta septenarium mouentur salutiter. Quis enim nescit infantium septimestrium felices partus: si vero tempus vteri producat in mensem octiduum, plerisque omnes infelices? Rationem quoque aiunt in homine absolui primo septennio, quando iam idoneus est interpretis vistorum nominum ac verborum rationalem habitudinem sibi comparans: Item sequenti septennio ad summam perfectionem peruenire, nimirum ad potentiam progignendi sui similem, id quod accidit circiter annum ætatis quartumdecimum. Tertium deinde septennium incrementi finis est: nam vsque primum supra vigesimum annum augetur proceritas hominis: quod tempus à multis vocatur ætatis maturitas. Animæ quidem bruta pars septisariam diuiditur, in quinque sensus, & vocis instrumentum, & genitalem vim suis membris inlitam. Item corporum motus septem sunt, sex pro ratione membrorum, in orbem septimus. Septem item interiora viscera, stomachus, cor, lien, iecur, pulmo, renes gemini. Toridem quoque membra corporis, caput, ceruix, pectus, manus, venter, iugue, pedes. Certè principalis pars hominis septem habet foramina, oculos duos, totidem aures, nareque, os septimum. Septem sunt & excrementa, lachryma, mucus, saliuæ, genitura, quæque per geminas corporis cloacas deriuantur, sudorque totius corporis. In morbis sane septimus dies maxime iudicat: & mulieribus menstruæ purgationes vsque in septimum diem protenduntur. Quin & ad vtilissimas artes vis huius numeri peruenit, scilicet Grammaticam & Musicam: quandoquidem in Grammatica vocales optimæ elementorum potentissimæque septem sunt: & in Musica lyra chordarum septem præstantissima est instrumentorum ferme omnium: quoniam harmoniarum ratio, quæ quidem in melico genere pulcherrima est, in hac consideratur maximè. Tonorum quoque septem sunt discrimina, acutus, grauis, circumflexus, asper, tenuis, longus, breuis. Et prius numerus nascitur ex perfecto. i. ienario, & vnitate. Præterea iuxta quamdam rationem, qui intra denarium sunt numeri, aut gignunt eos, qui sunt intra denarium, aut gignuntur ab eis, aut vtrunque: at septenarius nec gignit vllum eorū, nec gignitur à quoquam: quapropter in suis fabulis Pythagorici eum semper virgini sine matre natæ assimilant: quia & illa nec partu est ædita nec vnquam pariet.

De septenarij perfectione multa Macrobius. r. de somnio Scipionis. Basilus. Exaameron. ho. ii. Hieronymus. f. Amos. 5. Clemens Alex. 6. Stromatum. Greg. 33. moral. 6.

Amb. de Noe. 11. Cypri. d. exhor. Martij. cap. 11. Aretas. i. apo. 1. Glo. inter. f. prou. 9.

Aug. f. gala. 1. & f. apoc. ho. 1. 6. Glo. inter. f. exo. 2. Aretas. f. apoc. 3.

Geor. vene. canti. 1. tono. 6. cap. 16. & toto. 3. cap. 17. & canti. 2. ton. 7. cap. 5.

Istch. f. leui. 19. 15.

Septenarius non diuiditur: & est completus, vt denarius. Fratres septem in martyrio coherentes. 2. Machab. 7. a. Vt primi in dispositione diuina septē dies annorum septem milia continent: Vt septem spiritus, & angeli septem, qui assilunt, & conuersantur ante dominum: & lucernæ septiformis in tabernaculo martyrij: & in Apocalypsi septem candelabra aurea, & stellæ: & apud Salomonem columnæ septem: super quas adificat domum sapientia. Prouerb. 9. a. Ita & illic septem fratrum numerus ecclesiarum septem numerum sui quantitate complexus, secundum quod in primo libro regum legimus sterilem septem peperisse. Et apud Isaiam septem mulieres virum vnum apprehendunt, cuius inuocari super se nomen exposcunt. Et apostolus Paulus, qui huius legitimi numeri & certi meminit, ad septem ecclesias scribit: & in apocalypsi Dominus mandata sua diuina, ad septem ecclesias & earum angelos dirigit. Septem filia sacerdotis Madian sunt septem ecclesie: ex gentibus, septem donis spiritus sancti illustratæ, quæ prius superstitioni gentiliticæ seruebant. Possunt item septem stellæ & spiritus, ad angelos referri.

Benigne autem nimis egit nobiscum artifex inferendo in nobis affectus immundos & mundandos binos: mundos autem septenos: tum quia plures: tum quia continentur numero celeberrimo: qui totum & vniuersum innuit quia ex toto primo impari, scilicet ternario: & ex toto primo pari, quaternario videlicet componitur: aut ex primo numero masculino, & ex primo foemino: qui complicati duodenarium reddunt, numerum quippe diuinum atque cœlestem: quo cœlorum signa, intelligentiæ præidentes: reuolutio magni nominis, multaque alia partiuntur. Partes autem illæ, sicut complicatæ reddunt duodecim, sic combinatæ constituunt septem, numerum quidem, quo expurgationes distribuuntur: vt non sine mysterio prisci illi patres in peccatorum remissionem multa per huc septenarium statuerint: septenem videlicet penitentiam pro quolibet peccato, iuxta sapientis sententiam, qua dicitur: Et super peccatorem septuplum. Leprosus quoque mundandus, passis sanguine aspergebatur septies. Iuxta quod Naaman Syrus septies lauari in Iordane, qui fluuius iudicij interpretatur, iussus fuit ab Elisæo. Septimo quoque anno fiebant remissiones, & septimo mense cuiuslibet anni, & post quadratum septem

Ecclesia.

Angeli.

Remissio.

tum sep

tum septenarium dabatur plena remissio. Septem quoque petitionibus consummauit cœlestis doctor orationem ordinatam in expiationem nostram, &c. Hinc Petrus quum de remissione ageret, septenarium numerum proposuit dicens. Domine quoties peccauerit frater meus, dimittam ei vsque septies? A quo numero Christus respondens noluit discedere: sed ait: Non dico tibi vsque septies, sed vsque septuagies septies: conducens septenarium per denarium numerum completum. Et de prudentia laudatur villicus iniquitatis: qui ceatum non sine mysterio reduxit ad quinquaginta, vt inde facilius remissionem consequeretur. Hunc tandem numerum seruauit redemptor in spiritus sancti missione: qui venit post eundem quadratum: sicut in lege dabatur in ipso quinquagenario plena remissio. Secundum hæc ostenditur septenarius criticus esse, purgatiuus, & remissiuus. Septimo die emissa est columba. Septimo mense requieuit arca. Et post dies septem pluit Dominus, vt vsque ad septem ostendatur spes salutis. Gene. 7. b. 8. b.

Bis septem anni seruitutis Iacob pro Rachel designant eum, qui vult incumbere Deo & contemplationi, bis debere mutari & transformari, à claritate in claritatem: vt possit oculum mentis figere sine ipsius offensione in æterna illa spectacula.

Dona spiritus sancti.

Septenarius saepe refertur ad dona spiritus sancti: vt septem agnæ datæ ab Abraham Abimelech. Gene. 21. d. Et septem columnæ, quas excludit sapientia. Prouerb. 9. a. Et septem mulieres. Isa. 4. a. 11. a. Septies lauat Naaman in Iordane: vt designetur septiformem gratiam in baptismo conferri. 4. Reg. 5. a. Luc. 4. e. Et septem oculi. Zach. 3. c. 4. a. Et septem lucernæ in candelabro. i. in Christo. Exod. 25. d. 37. d. Septem quoque sportæ sunt dona spiritus sancti exuberantia super septem panes, qui sunt summa spiritualium perfectio: vnde non dicuntur hordeacei: qui etiam eadem dona significant. Matth. 15. d. Septies sit aspersio sanguinis, propter dona spiritus sancti. Et septies aspergitur oleum contra dominum: vt expulsi septem demonibus recipiantur dona spiritus sancti. Leui. 4. a. 8. g. 14. d. 16. c. Septem item diebus expectauit Saul Samuelem, propter eadem dona. 1. reg. 10. a. Ad eadem refertur taurus annorum septem. Iudi. 6. c. Et septem tauri, & septem arietes sunt habentes septiformem gratiam. 1. Par. 15. d. Et septem pastores. Mich. 5. b. Septem versus reticulorum in columnis, dona sunt spiritus sancti. 3. Reg. 7. c. Septem boues crassæ, & spicæ plenæ, sunt ipsa dona: septem vero macillatæ sunt spiritus nequitie. Gene. 41. a. Septem sacrificia pro amicis Iob oblata, ad dona spiritus sancti referuntur. Iob. 42. b. Prouerb. 9. a. Septies oscitauit puer suscitatus. 4. Regum. 4. d. Septem gradus portæ aquilonaris templi. Exod. 40. d. Septem etiam stellæ & septem lampades ad dona spiritus sancti referuntur. Apo. 1. 2. 4. Ad eadem spectant cornua septem & oculi septem, & septem spiritus Dei. Apo. 5.

Tēpus huius seculi. Septem ætates.

Septem dies, quibus conditus est mundus septimanam huius mundi designant: tunc enim; quæ non erant facta sunt. In septimana vero totius mundi segeta quadam, & Deo soli congnita dispensatione, quæ tunc producta fuerant explicantur. Gene. 1. Septem item dies septem mundi ætates designant: & septem hominis ætates. Septem diebus recluditur leprosus: vt delignetur tempus vitæ presentis. Leuit. 13. a. 11. a. 15. d. 22. d. 23. Septem etiam menses, quibus fuit arca apud Philistæos, designant tempus huius seculi vsque in finem. 1. Regum. 6. a. Septimus autem mensis dici potest septima ætas in aduentu Christi. Leuit. 25. b. Septem diebus comeduntur azyma: quia omni tempore huius vitæ seruanda est simplicitas. Exod. 12. c. 13. a. 34. c.

creatura.

Septenarius creaturam indicat, propter vitam & corpus: nam in illa tria sunt: vnde etiam toto corde, tota anima, tota mente diligendus est deus. In corpore vero sunt quatuor elementa. Septem diebus durat immundicia vt includatur immundicia anima per tria: corporis per quatuor: nume. 19. c.

plenitudo & vniuersitas.

Septem iuxta auctoritatem scripturarum plenitudinem quandam sacri mysterij significat: vt quum septuplum dicitur dari vltio de Cain. Gene. 4. d. Psal. 78. Sic ponitur in euangelio: Accipiet in hoc seculo septies tantum: ac si diceret: quasi nihil habentes, sed omnia possidentes. Vnde etiam Ioannes ad septem scribit ecclesias: quæ vtiq; vniuersitatis ecclesiarum personam gerunt. Totus autem impar primus numerus ternarius est: totus par, quaternarius: ex quibus duo bus septenarius constat: i. deo pro vniuerso saepe ponitur, sicuti est: Septies in die cadet iustus; & resurget. i. quoties ceciderit non peribit. Quod non de iniquitatibus intelligi voluit: sed de tribulationibus ad humilitatē perducētib. Et septies in die laudabo te. Ps. 118. quod alibi alio modo dictum est: Semp̄ laus eius in ore meo. Et septem demonia multitudinem vitiorum indicant: sicut & septem spiritus. Matt. 12. d. Mar. 8. a. Et diademata bestiæ septem. Apoc. 12. b.

Lex vetus.

Septenarius ad legem veterem referri solet, propter sabbatum. Ita septies adorauit Iacob fratrem suum Esau. Gene. 33. a. Septem gradibus ascendebatur ad portam aquilonarem templi: vt per hebdomadas & ceremonias Iudeorum ascendatur ad superiora. Ezech. 40. c. d. 4. a. a. Septem etiam pastores designant præcepta veteris legis. Mich. 5. b. Ecclesiast. 11. a. Septimi mensis

Hiero. ad Gelaſi.

Aug. q. in nu. 33. & 12. contra Iustinum 15.

Geor. vene. canti. 2. tono. 7. cap. 5.

Or. f. isa. ho. 3. & f. luc. ho. 33. Hiero. f. isa. 4. & f. Mar. 3.

Glo. inter. f. Exo. 25. Rup. 4. f. Exo. 8. H. la. f. Marc. cap. 15. Glo. inter. f. Mart. 15. Ori. f. leui. ho. 8.

Aug. 83. q. 61. Gre. f. 1. reg. 10. & 35. mor. 36.

Amb. prolo. de spiritus sancto. & epi. 39. Glo. inter. f. par. 15. & f. gene. 41.

Gre. prolo. mor. 13. & 9. mora. 32. & f. Eze. ho. 19.

Aug. ser. 101. Aretas. f. Apoc. 4. 5.

Ori. f. gene. ho. 7. Glo. inter. f. leui. 24. & f. Exod. 12.

Gre. f. 1. reg. 6. & 35. mor. 7. Hyc. f. leui. 11. 15. 25.

Gre. ny. f. de resur. 12. 1. Rup. 1. f. Exod. 15.

Aug. 2. doctri. Christi. f. isa. 106. & q. in num. 33.

Hiero. f. Iob. i. & f. Marc. 12.

Aug. f. gala. 1. & f. c. i. c. i. a. De i. 31. & f. psal. 78. 118.

Aretas. f. apoc. 1.

Glo. inter. f. psal. 94. & f. Mat. 12. & f. apoc. 11.

Gre. ho. 33. Hila. prolo. f. psal. Hiero. f. Eze. 40. & f. Ecclesiast. 11. 8. f. psal. 37.

Gre. f. 1. 22. ho. 10. Glo. inter. f. mat. 15. Ori. f. Iosu. ho. 7.

solemnitas ad memoriam scripturarum referri potest. nu. 29. a. Septem autem panes scripturam noui testamenti significant. Matth. 15. d. Septies ducta arca circum Hierico coniunctionem noui & veteris testamenti. Iosu. 6. a.

Septem anni seruitutis Iacob, vitam Christi in hoc mundo indicant: in quo fuit sicut qui ministrat. Gene. 29.

Septimo die fit quies, vt designetur perfectis dari quietem. Gene. 2. a. 8. a. Et quia post tempus huius vitæ iam non est tempus operandi: ideo ad septimum diem parantur cibi: quia in hac vita operandum est pro futura. Exod. 10. e. I. eui. 25. a. Septimo anno seruus fit liber, hoc est, in æterna requie. Septimo die solet esse festiuitas. Exod. 34. c. Septimi etiam mensis solennitas typus est sabbatismi, qui in futura gloria celebrabitur. Num. 19. c. 29. a. Quod post septimum diem ex quo ingressus est Noë in arcæ, factum est diluuium, est quia spe futuræ quietis, quæ septimo die significata est, baptizatur, Gene. 7. a. Septimus dies, quo corruerunt muri Hierico, finem mundi designat. Iosu. 6. b. Septima hora curatus est filius reguli. Ioan. 4. g. quia declinante mundo ad occasum conuertentur Iudæi.

Septem sigilla libri clausi. Apo. 5. a. designant mysteria Christi: quæ in scriptura sacra clausa erant ante incarnationem.

Septem pastores significant patriarchas & prophetas veteris legis, propter hebdomadem. Mich. 5. B. Eisdem designant septem filij Isai. 1. reg. 16. Qui etiam secundum quod non fuerunt electi in reges, designant perfectos operatione per dona spiritus sancti: qui tamen regendi alios scientiam non habent. Septem autem filij Balæ ancille sunt seruientes sub lege. Gene. 46. c. Septem quoque filij Iob dicuntur fideles iuxta hebdomadam dierum seculi computati: aut iuxta hebdomadam diaconorum, qui ab apostolis in nouæ gratiæ seculo sunt ordinati: aut iuxta septem stellas, quæ transeunt per spacia cœli: aut designant septem virtutes in viro iusto: aut septem gratias ecclesiæ in iis: qui spirituali funguntur sacramentorum conuiuio. Iob. 1. a. 42. d.

Septem tonitrua. Apo. 10. b. omnes voces & prophetarum oracula designant. Designant etiam angelos & prædicatores. Et septem diaconi ad ministrandum deputati, septem archangelorum designant ministeria. Acto. 6. Septem angeli & septem phalæ sunt prædicatores. Apo. 15. d.

Septem lampades, & septem spiritus Dei comminationes diuinas designant. Apo. 4. a. Sic septies circumeuntur muri Hierico. Iosu. 6. a.

Septies asperguntur fores tabernaculi. nu. 19. c. vt designetur Deus septies in die laudādus. ps. 118.

Septem dies, quibus separata est Maria foror Moyse, designant tempus plenitudinis gentium in ecclesia: vt postea intrent Iudæi: Item repulsionem Iudeorum vsque ad posteriora tempora mundi. Num. 12. d.

Septem boues crassæ virtutes designant: septem vero macilentæ, vitia. Septem quoque spiritalia plena, virtutes: tenues vero, vitia. Gene. 41. a. Et hæc vitia sunt septem nequitia: quæ dicuntur esse in anima inimici. Prouerb. 26. d.

Septem anni vberatis, copiam verbi Dei significare possunt: septem vero famis, eius defectum. Vel anni vberatis designant tempus abundantie gratiæ & fidei: & tempus pacis ecclesiæ: anni vero famis tempus persecutionum ecclesiæ, & peculiariter tempus Antichristi. Gene. 41.

Septimus annus designat vitam contemplatiuam: ideo septimo anno seruus fit liber. Exod. 21. a. Et septimo die loquutus est dominus ad Moysem. Exod. 24. d.

Septem diebus expectauit Saul Samuelem. 1. Reg. 10. a. vbi designatur perfecta obedientia in maioribus & minoribus præceptis obseruata.

Septem dies induciarum dati ab hostibus viris abes Galaad. 1. Reg. 11. a. designat omnium sanctorum exempla, quibus fideles aduersus hostes muniuntur.

Post septem dies dimissa columba propter illam septenariam operationem spirituales, oliuæ fructuosum surculum retulit: quo significaret nonnullos etiam extra ecclesiam baptizatos, si eis pinguedo non defuerit charitatis, posteriori tempore quasi vespere in ore columbæ tanquam in osculo pacis, ad vnitatis societatem posse perducere. Quod autem post alios septem dies dimissa reuera non est, significat finem seculi, quando erit sanctorum requies non adhuc in sacramento spei, quo in hoc tempore confortantur ecclesiæ, quoadiu bibitur, quod de Christi latere manauit: sed iam in ipsa perfectione salutis æternæ, quæ tradetur regnū deo & patri, vt in illa perspicua contemplatione incommutabilis veritatis, nullis mysteriis corporalibus egeamus.

Septem anni quibus oppressi sunt filij Israel à Madianitis. Iudi. 6. b. condignam poenitentiam designant, quæ valeat ad remissionem. Ad hoc faciunt septem dies, quibus luxerunt Iacob trans Iordanem. Gene. 50. B. Sic septem diebus est immunda mulier pariens masculum: duabus vero hebdomadibus si pariat feminam. Leuit. 12. a. Septem quoque dies dantur expiationis & consecrationis. Exod. 29. f.

Septuplum purgatum dicitur argētum eloquiorū Dei. Ps. 11. per septē videlicet dona spūs sancti: & per

Nouū testamētū
Vita Christi.
Quies futuræ vitæ
Finis mundi.
Mysteria Christi.
Patriarchæ & propheta.
Perfecti opere.
Seruientes sub leg.
Virtutes.
Gratiæ.
Voces prophetarū.
Angeli.
Prædicatores.
Cominationes diuina.
Laudes Dei.
Plenitudo gentium.
Repulsiō iudeorū.
Virtutes.
Vitia.
Copia verbi Dei.
Abundantia gratiæ & pacis.
Vita contemplatiua.
Perfecta obedientia.
Exempla sanctorum.
Finis mundi.
Poenitentia.

planetæ.
Vindicta.
Reges.
Lex noua.
Resurrectio.
Pentecoste.
Dies iudicij.
Ecclitas.

& per septem beatitudines: nam octaua ipsum ignem significat, quo septupliciter probatur argentum.

Septem lucernæ in candelabro septem planetas designare possunt in cœlo. Exod. 25. d.

Septenarius in vitione dicitur perpetuum & insolubilem vitionem: sicut ipse numerus non potest resolui in vllas partes æquales, nisi in vnitates: ideo septupla vltio datur de Cain. Gen. 4. d. Vel designat puniendum in hac vita vsque ad septimam generationem. Leui. 26. c. Septem quoque plagæ punitionem perfectam indicant. Apoc. 15. a.

Septem fratres viri mulieris vnus sine liberis decedentes, designant eos, qui in septem mundi ætatibus non tulerunt fructum in terra. Vel sunt patriarchæ, qui non reliquerunt semen ipsi synagogæ, hoc est, Christum. Licet enim puer natus sit illis, nobis tamen gentibus datus est filius. Matth. 22. c. Mar. 12. B.

Septem capita draconis omnes reges terræ designant: qui etiam dicuntur septem montes. Apoc. 12. a. 13. a. 17. c.

Septem spiritus nequam ponuntur contra septiformem gratiam spiritus sancti. Matth. 12. d. Luc. 11. c. ingrediuntur autem domum Iudæorum: quia Iudæi in legem sabbati peccauerunt, & in septiformem gratiam. Designant etiam septenariam hypocrisis, seu simulationem additam septem vitis. Sunt etiam septem, quia septuplum puniuit vitia eorum. Leui. 26. c.

Hier. de veste sacer.
Rup. f. Amos 1.
Hier. o. ad damas. q. 1.
Glo. inter. 1. Ien. 26.
Aug. f. apo. ho. 12.
Aug. 1. q. in euan. 32.
Hier. o. 1. Mar. 12.
Aug. f. apo. ho. 12.
Hila. f. Matth. cat. 12.
Ambr. f. Luc. 11.
Hier. o. f. Mart. 12.
Aug. q. in euan. 8.
Iych. f. Ien. 26.

Octonarius.

Octonarius numerus plenus dicitur, propter corporæ soliditatis effectum. Nam efficit cubum, seu tesseram. Sed ad ipsam cœli harmoniam. continentiam hunc numerum magis aptum esse non dubium est. Cum sphaeræ ipsæ octo sint, quæ mouentur: omnes quoque partes, de quibus constat hic numerus, tales sunt: vt ex earum compage plenitudo nascatur. Est enim aut de his, qui neque generantur, neque generant, de monade & septem: aut de duplicato eo, qui & generatur & generat. i. quatuor: qui & nascitur de duobus, & octo generat: aut componitur ex tribus & quinque: quorum alter primus omnium numerorum impar apparuit: quinarium autem potentia superius tractata est. Pythagorici autem hunc numerum iustitiam vocauerunt: quia primus omnium ita soluitur in numeros pariter pares, hoc est, in bis quaterna, vt nihilominus in numeros æquæ pariter pares diuisio quoque ipsa soluatur in bis bina. Eadem quoque qualitate conueniunt. i. bis bina bis. Cum ergo & contextio ipsius pari æqualitate procedat, & resolutio æqualiter redeat vsque ad monadem, quæ diuisiōnem arithmetica ratione non recipit, merito propter æqualem diuisiōnem iustitiæ nomen accepit: & quia ex his apparet quanta & partium suorum & seorsum sua plenitudine nitatur, merito plenus vocatur.

De octonario inuenies apud Hilarium. prolo. f. psalmos. & f. psal. 118. Apud Ambrosium epist. 39. Apud Clementem Alex. 6. Stromatum.

Octonario lex noua significari solet: quæ addit vnitatem super septem propter resurrectionem, quæ sequuta est sabbatum. Octo gradibus constabat accessus portæ australis & orientalis templi, vt legis nouæ indicarent mysteria. Ezech. 40. d. Ecclesiastæ. 11. a. Octauo die fit purificatio feminis, & c. hoc est in nouo testamento per gratiam Christi. Leui. 15. b. Et circuncisio fiebat octauo die: quæ etiam typus est resurrectionis. Gene. 17. B. 21. a. Leui. 12. a. Octonario mensura erat interius vestibulum templi: quia ad resurrectionis dominicæ pertinet sacramentum. Ezech. 40. b. Octauo die consecrationis sacerdotum vocauit Moses filios Israel ad offerendum sacrificium: quia in pentecoste cœperunt apostoli prædicare: & Iudæi venire ad fidem. Leui. 9. a. Octauus autem dies dicitur dominicus dies: quia in eo resurrexit dominus. Octauus etiam dicitur dies iudicij veniens post septenarium, in quo includitur quaternarius pertinens ad corpus & ad legem veterem, & ad veterem hominem: & ternarius ad animam spectans & ad nouum testamentum. Psal. 6. in titulo. Octauo autem die fit circuncisio: quia in resurrectione iudicij cessabit generatio per præpucium designata. Et octauo die fit perfectior mundatio leprosi, hoc est, in resurrectione. Leui. 14. B. Num. 6. B.

Octaua post requiem sabbati est operatio æternæ felicitatis, perfectam consonantiam diapason habens: & est reditus in deum, sicut in prima die est egressio à Deo: vt fiat circulus: & est quies media: quia inter motus contrarios datur quies in puncto reflexionis. Octaua autem die fiebat circuncisio: quia in octaua ætate, hoc est, in æternitate septenariæ voluntati succedente, exuemur carnis corruptione: & omnia mala rescabuntur: vnde dicitur celebrerimus. Leuit. 23. c. Gene. 17. B. in octaua beatitudine promittitur regnum cœlorum.

Octonarium cubum appellant, cum septem errantibus inerrantem sphaeram connumerantes: per quas fit magnus annus, veluti quædam periodus remunerationis eorum, quæ sunt promissa.

Macro. 1. de somnio Scipio.
Arno. f. psal. 6.
Gre. 1. Eze. ho. 16. 20.
Iych. f. Ien. 9. 15.
Ori. f. Rom. 2.
Basil. Eze. ho. 16.
Aug. epist. 119. & de verbis apostoli. Ier. 15.
Hier. f. Ezech. 40 & f. psal. 89.
Aug. 1. psal. 6.
Gre. 1. Eze. ho. 10 & prolo. 17. psal. Iych. f. Ien. 11.
Ge. Nyl. f. psal. 6.
Geor. vene. cat. 1. to no. 8. cap. 11.
Gre. f. Eze. ho. 16.
Iych. f. Ien. 11. 23.
Gl. interl. gen. 17. & f. num. 6.
Rup. f. gene. 32.
Gre. Nyl. de beatitudi.
Cle. Alex. 6. Strom.

Octo primates designant apostolos ad nouum testamentum spectantes propter ogdoadema nouo testamento applicatam, Mich. 5. b. Eisdem designant octo tabulæ in occidentali parte tabernaculi. Exod. 26. c. 36. c.

Nouenarius.

Phil. de cōgreg. &c. Hiero. f. Agge. 2.

Nouenarius numerus secundum quod transgreditur octauum, & minor est decimo, mortalibus potius competit quam diuinis. Vnde noni mensis numerus, qui ponitur Agge. 2. b non in bonam partem legitur. Pascha immolat populus & alias celebrat festiuitates: omnis eius solemnitas finitur octauo, nec ad nonum peruenit. Qui agnum paschæ præparant, transacta die nona incipiunt præparare. Dies quoque propiciationis & expiationis mensis septimi, post diem nonam celebratur. Et in Ieremia, sicut legentibus poterit esse manifestum, Hierusalem nono anno ab aquilonis oppugnatur. Iere. 39. a. 52. a. Quia igitur prophetia de immundicia populi futura erat, idcirco secundo anno Darij nonus mensis iungitur.

Geor. uene. canti. 1. ton. 3. cap. 3.

nouem angelorum ordines nouenario numero, non quidem simplici, sed aliquo modo composito consummantur: quia & ipsi ab intellectu simplici primo seiuncti aliquam compositionem admittunt: quia in eis est essentia & virtus ipsos perficiens: vel materia (vt inquit) metaphysica & forma. Verum quia in ipsis gradus sunt perfectionis, Deo proximiores primo ternario describuntur, expressiorem simplicis ternarij gerentes imaginem. Sequentes vero duplato: & vltimi ternario ternario concludunt.

Gl. inter. f. Matt. 20. a.

Nona hora operariorum in vinea computatur à Mose vsque aduentum Christi. Matth. 20. a.

Denarius.

Philo. de decalogo.

DE numero denario hæc ait Philo. Denarius inter omnes est perfectissimus: complectitur enim cunctas numerorum differentias, parium & imparium, parium duorum, imparium trium, pariter imparium quinque: & rationes eorum multiplicatiuas ac superpartientes super partitalesque: item proportionales tum arithmeticas, quæ tantundem numero superant, quantum superantur: Vt in. 1. 2. 3. Tum geometricas: vbi sicut se habet secundus ad primum, sic ad secundum tertius: Vt patet. in. 1. 2. 4. & in duplis triplicisque ac sesquialteris super tertiusque & similibus. Nec deest harmonica proportio, iuxta quam medius inter extremos, æqua portione vel superatur, vel superat: vt apparet in secundo, quarto, sextoque. Quin & triangulorum, quadrangulorum aliorumque multiangulorum proprietates denarius continet: atque insuper symphoniarum eius, quæ diatessaron vocatur proportionem habens super tertiam: & eius quæ diapente, quæ est sesquialtera, vtrius ad duo, sicut dupla, quæ diapason dicitur, vt duo ad vnum: quadrupla vero dis diapason, vt octo ad duo. Quapropter impositores primi nominum viri sapientes merito videntur appellasse hanc *denariæ* quasi *de xadæ*, quod capiat comprehendatque omnia numerorum genera, ac etiam rationum proportionumque ac dimensionum corporum. Quin etiam rerum genera, quæ prædicamenta dicuntur, sub numero denario comprehenduntur, &c.

Geor. uene. canti. 1. ton. 1. cap. 5. Ori. f. leui. ho. 13.

Omnis multitudo est ab vno. Nec aliquid esset vnum, simul cum aliis multitudinē faciens, nisi per vnus participationem vnitatem sibi compararet. Quod vnum & antiquissimum nemo ambigit esse Deum: qui antequam peculiarem vnitatem rebus inferioribus communicaret, in primum numerum se diffudit. Et hinc denarium tanquam in decem ideas & mensuras omnium numerorum & rerum omnium faciendarum. Hac de causa vltior numerus dari nequit: sed denarius coaceruatus in vnum redit, à quo exordium habuit: Vt sit denarius numerorum finis & complementum, & principium decadum. Quare omnis ordo ab vnitate incipiens procedit in multitudinem vnitati coelementalem: & ipsa ordinis multitudo tandem ad vnitatem reducitur. Et omnia quæ sub globo lunari sunt per hominem tanquam per decimum genus eorum, quæ sunt corruptioni subiecta: & cæli nouem per cælum decimum, quod empireum dicitur: & nouem ordines angelorum per suam decadem in primariam vnitatem restituuntur.

Geor. uene. canti. 1. ton. cap. 6. & ton. 4. cap. 33.

Omnia decima nescio quid diuinum habentia, à deo tanquam propria exiguntur simul cum primitiis: vt principium numerorum vel rerum primordia, & fines vel decimæ illi reddantur, qui principium & finis est omnium rerum. Denarius enim est finis & complementum omnium numerorum: vltra quem nec ingenium, nec natio aliqua excogitauit: quia vltior non datur. Et quia complementum est denarius: ideo non tantum operum, & fructuum à nobis productorum exquirunt decimum: sed in naturali serie, & genealogia hominum celebriori electione denarium sibi asciscere voluit. Decimus enim ab Adam fuit Noë: & ab hoc decimus fuit Abraham: Christus vero omnium gratissimus secundum genealogiam legalem à Luca contextam decimus est septimi denarij à Deo incipiendo: vt per reuolutionem denarij & septenarij sacramento in Deum reuertens cæteros conducendo secum adduceret, in Matthæi

thæi vero textura naturali & secundum carnem est sexagesimus tertius à Deo, post nouem videlicet septenarios.

Decalogus. Euangelia.

Decem numerus perfectus & decalogi, & quatuor euangeliorum continet sacramenta: qui ab vno incipiens ita ad quatuor venit, vt denarium impleat. Ezech. 40. b. 41. a. Vsq; ad decem iustos descendit remissio, qua Deus paratus erat parcere Sodomitis, hoc est, vsque ad seruantes decalogi. Gene. 18. d. Decem cancelli, quos accepit seruus Abraham quæ siturus Rebeccam, sunt decem præcepta legis, seclusis traditionibus pharisæorum. Decem quoque sicli ponderis armillarum, quas dedit seruus Abraham Rebeccæ, sunt custodia mandatorum. Gene. 24. b. c. leui. 27. a. Decem cubiti latitudinis voluminis, Zach. 5. a. etiam pertinent ad decalogum. Decem filij sunt obseruantes decalogum. 1. reg. 1. a. Et decem fratres Ioseph Gene. 42. a. Decimas autem offerunt, qui decalogum obseruant. Decem quoque viri seniores de Bethlehem, sunt antiqui patres decalogum obseruantes, & testes incarnationis Christi. Ruth. 4. a. Decem virgines vniuersitatem credentium designant. Matth. 25. a. Decies confunditur ecclesia, quum membra eius transgrediuntur præcepta decalogi. Iob. 19. a. Decem cortinæ tabernaculi decem sunt præcepta: vel sancti vtriusque testamenti. Exod. 26. a. 36. b. Idem decem mulieres coquentes panes. Leui. 26. d. Decem etiam cubiti tabularum sunt decem præcepta à doctoribus obseruanda. Exod. 26. 36. Decem præterea chordæ psalterij, decalogum indicant. psal. 32. Item decem formellæ calcæ. 1. reg. 17. c. Decem sicli valentes viginti drachmas, dicunt custodiam duplicatam decem mandatorum, sine altiori conuersatione aut pœnitentia. Leui. 27. a.

Seruantes decalogi.

Decem principes ciuitatis. Ecclesiast. 7. c. angeli dici possunt: qui ad numerum peruenere

Vniuersitas credentium.

Decem homines, qui apprehendunt simbriam viri iudæi, sunt qui in mensuram viri perfecti venerunt. Zach. 8. d. Sed & parabolam decem virginum in euangelio, quas in sensibus carnis & spiritus interpretatur: si oleum bonorum operum suis lampadibus præpararint: & quinarium numerum duplicarint: vt sint sanctæ (iuxta apostolū) corpore & spiritu, ad huius numeri reserunt sacramentum. Matth. 25. a. Decem quoque ciuitates, quas qui corporis sensus optime gubernarit, numero duplicato accipiet in futurum. Luc. 19. c. Decima dies septimi mensis perfectionem significat, in qua clangitur tuba, & fit remissio. Leui. 25. b. decimo mense apparuerunt cacumina montium. Gene. 8. a.

Perfecti.

Decem principes ciuitatis. Ecclesiast. 7. c. angeli dici possunt: qui ad numerum peruenere denarium: & auxiliantur humano generi. Denarius scientiam dei & creaturæ significare potest, propter tria & septem, ex quibus constituitur: vt tria referantur ad Deum, & septem ad creaturas. Decima pars similis: & decima pars ephi perfectionem operum & spiritualem scientiam in meditatione legis indicant. Exod. 29. f. leui. 6. c. 25. a. num. 15. a. Tres autem decimæ similis perfectionem cognitionis trinitatis expriment. leui. 14. b.

Perfectio.

Angeli.

Scientia Dei & creaturæ.

Decem columnæ atrij ad occidentem vergentes, & decem basēs, præmium æternæ vitæ designant. Exod. 27. c. 38. b. Et denarius est spes cælestium præmiorum, sicut denarius diuinus est ipsius præmium. Matth. 20. a. Ad hoc pertinent decem cubiti altitudinis altaris. 3. Reg. 7. Dies decem pressuræ vniuersum huius vitæ tempus indicant. apoc. 2. c. Decem vices ponitur pro sepe. num. 14. d. Decem autem vicibus dicitur mutasse Laban mercedem Iacob, typum gerens diaboli inducentis hominem ad omnium præceptorum transgressionem. Gene. 31. f.

Vita æterna.

Tempus huius vitæ sepe.

Deus.

Regna mundi.

Totum tempus.

Predicatores.

Pseudapostoli.

Diuisio regni Israel.

Decem cornua draconis omnia mundi regna complectuntur. Apoc. 14. a. decem autem diademata bestia sunt illi, per quos principes impugnant decalogum. Apoc. 13. a. Decima generatio aliquando dicit totum tempus: vt qui non intrant in ecclesiam etiam post decimam generationem, hoc est, nunquam. Deut. 23. a. Decima etiam generatio dicitur obseruatio decalogi. Decem pulli afinorum, aut decem asini sunt prædicatores decem præceptorum: vel doctores ex gentibus, decalogi mandatis instructi. A sinæ vero sunt pseudapostoli. Gene. 32. d. 45. f. & 13. reg. 4. Decem etiam boues in cibum Salomonis, sunt doctores decalogi. 3. reg. 4. c. Decem scissuræ pallij Abiæ traditæ Ieroboam, designabant regnum Israel decies diuidendum, secundum quod vnus rex occidebat alium. 3. reg. 11. f. Cum agnus immolari iubeatur decima die, hædus seruabatur vsque ad quartam decimam, non sine sacramento. Nam consummato vitæ cursu designato per denarium numerum completum, protrahitur adhuc perfecta expiatio animalis & quadrielementalis hominis: quia beatificatio spiritus, & restitudo ad Deum, qui dedit illum, certo curriculo à patre determinato, prorogatur releuatio animalis hominis, & quadrifarij corporis à corruptione, & transitus eius in cælestem beatamque naturam. Exo. 12. a. verū si ritè textus intelligatur, non immolabatur agnus decima die, sed illa die fumebatur agnus vel hædus, & seruabatur in quartâ decimam: & tunc vnus immolabatur per domos. Voluit autè lex alterutrū sumi, vt facilius inueniretur. Hora decima venerūt discipuli Ioannis ad Chrm. Ioā. 1. f. quia docturus erat legē spiritualiter implēdā.

Decem vices ponitur pro sepe. num. 14. d. Decem autem vicibus dicitur mutasse Laban mercedem Iacob, typum gerens diaboli inducentis hominem ad omnium præceptorum transgressionem. Gene. 31. f.

Decem pulli afinorum, aut decem asini sunt prædicatores decem præceptorum: vel doctores ex gentibus, decalogi mandatis instructi. A sinæ vero sunt pseudapostoli. Gene. 32. d. 45. f. & 13. reg. 4.

Decem scissuræ pallij Abiæ traditæ Ieroboam, designabant regnum Israel decies diuidendum, secundum quod vnus rex occidebat alium. 3. reg. 11. f.

Cum agnus immolari iubeatur decima die, hædus seruabatur vsque ad quartam decimam, non sine sacramento. Nam consummato vitæ cursu designato per denarium numerum completum, protrahitur adhuc perfecta expiatio animalis & quadrielementalis hominis: quia beatificatio spiritus, & restitudo ad Deum, qui dedit illum, certo curriculo à patre determinato, prorogatur releuatio animalis hominis, & quadrifarij corporis à corruptione, & transitus eius in cælestem beatamque naturam. Exo. 12. a. verū si ritè textus intelligatur, non immolabatur agnus decima die, sed illa die fumebatur agnus vel hædus, & seruabatur in quartâ decimam: & tunc vnus immolabatur per domos. Voluit autè lex alterutrū sumi, vt facilius inueniretur. Hora decima venerūt discipuli Ioannis ad Chrm. Ioā. 1. f. quia docturus erat legē spiritualiter implēdā.

Vel quia aduentus Christi fuit in nouissimis diebus. Item quia decima die tollebatur agnus. Designatur etiam occasus vitæ humanæ. Nouem tribus cū dimidia transeunt Iordanem cum Iosue: quia doctrina Christi perficienda fuit per spiritum sanctum. Iosue. 1. Dies decem quibus volebant fratres Rebecca illam apud se manere. Gene. 24. f. Hacenus de numeris simplicibus dictum est. Nam qui sequuntur post denarium, ex simplicibus constant, vnde pauca dicuntur de ipsis allegoricè, quæ non ad simplices referantur. Quare pauca quæ apud autores inuenimus, proponemus: non quidem de omnibus, sed interpo latim secundum quod aliqua de ipsis dicta reperimus, cæteris silentio prætermisissis. Qui si tibi occurrant, faciliè poteris ex simplicibus aliquid colligere, quod de eis dicas.

II.

Hiero. Zach. 1. Vndenarius numerus recedit ab vnitatem: ideo ad res seculi pertinet sicut vndecimus mensis. Res seculi. Zach. 1. b. Vndenarius item quoniam transgreditur denarium, transgressionem legis, ac proinde ipsum peccatum designare potest. Et vndecim saga cilicina tabernaculi poenitentes designare possunt, qui legem decalogi transgressi sunt. Exod. 26. b. 36. b. Vel designant transgressionem præceptorum non peruenientem ad gratiam duodecim apostolorum: & si ducantur per septem, sunt septuaginta septem, per quæ denotatur remissio. Vndecimum autem cornu in bestia Antichristum designat. Dan. 7. c. Vndecima hora operariorum vineæ computatur ab aduentu Christi vsque ad finem mundi. Matth. 20. a.

12.

Geor. ven. cant. 1. Vodenarius numerus dicitur esse superfluous, aut abundans: quia partes eius aliquotæ simul coniunctæ ipsum excedunt. Quaternarius autem per ternarium complicatus numerus conducit duodenarium primum crescentem, & magis cœlestem & diuinum, quam terrestrem: vnde crescentia omnia & diuina quam plurima ipso distribuuntur. Est etiam hic numerus compositus ex duobus primo perfectis, scilicet, tenariis videlicet, & est primus crescens, & hoc in sexdecim abundans per quatuor: vnde illa ex crescentia felix est, quia fit per quadratum æqui laterum, & parentem denarij. Duodecim elegit Christus: quia per vniuersum mundum, hoc est, per quatuor cardines mundi trinitatem fuerant annunciaturi: ideo ter quaterni. Ioan. 6. g. duodecim principes Israel duodecim apostolos præfigurabant. num. 1. Et duodecim fontes erant apostoli, vel eorum doctrina. Et duodecim tituli. Et duodecim vituli. Et duodecim nomina filiorum Israel. Et duodecim lapides. Exod. 17. d. 24. a. 28. c. 39. c. Duodecim panes. leui. 24. a. Duodecim cubiti lineæ cingentis columnas. 3. reg. 7. c. duodecim stellæ. Apo. 12. a. Duodecim cubiti Ariel sunt duodecim tribus, aut apostoli. Eze. 43. c. Duodecim leuculli in folio Solomonis sunt prædicatores apostolicam doctrinam sequentes. 2. par. 9. d. Duodecim duces Ismael, duodecim tribus Israel significarunt: qui sunt duodecim filij Isaac, & vt sunt ab Abraham, sunt duodecim apostoli. Gene. 17. 35. 42. 49. Duodecim portæ, & duodecim sedes, vniuersitatem saluandorum designare possunt: quia rer quatuor sunt duodecim: totus autem mundus in fide trinitatis saluatur. Apoc. 21. d. Matth. 19. d. Duodecim panes propositionis, duodecim gradus hominum designare possunt: qui per duodecim tribus describuntur. leui. 24. a. Vel sunt duodecim menses. Idem autem exprimunt duodecim lapides in rationali positi: vel ipsum zodiacum duodecim signis distinctum. leui. 24. a. Duodecim cophini fragmentorum superabundantiam doctrinæ designant eorum, quæ adhuc restant intelligenda. Et remanent apostolis propter duodecim sedes. Matt. 14. c. Ioan. 6. b. Vel designant firmamentum fidei duodecim tribuum. Duodecim annorum erat filia principis synagogæ: & duodecim annis passa est fluxum sanguinis mulier: vt tandem laborasse intelligatur ecclesia, quando viguit synagoga: Et tunc venit ad fidem gentilitas, quando mortua est synagoga. Luc. 8. Duodecim mensis, quando liberantur Iudæi à cæde per Hæman intentata. Ester. 8. d. 9. a. tempus incarnationis Christi designare potest: vel finem mundi, quando iusti ibunt in vitam æternam: mali vero in ignem æternum. Duodecim autem cubitorum erat linea ambiens columnam vtramque Salomonis, designat in iudicio iudicandos omnes per sex opera misericordiæ: bonos quidem à dextris per misericordiam: quia impleuerunt opera misericordiæ: malos vero à sinistris per veritatem: quia illa opera non impleuerunt.

3. reg. 7. c.

3. reg. 7. c. Duodecim annis seruerunt viri Sodomorum Chodorlahomor: qui numerus est superfluous: vt designetur per vanitatem seruire hypocrisis. Gene. 14. a.

13.

Tertiodecimo anno recesserunt Sodomitæ à seruitute Chodorlahomor: quia per fidem trinitatis & decem præceptorum obseruationem receditur à diabolo. Gene. 14. a. Tertiodecimo anno circumcisus est Ismael: vt designetur tunc coercendam esse libidinem, quum incipit excitari. Gen. 17. d. Vel designatur non pertingens ad expletionem legis & euangelij, quæ quaternario significatur. Tredecim cubiti. Ezech. 40. b. vt addunt quinque supra octonarium numerum, quinque si brorum Moyse continent sacramentum: qui & in quinque monstrantur panibus: & in Samaritana euangelij: vel designant cognitionem trinitatis in noua lege additam veteri: vt ternarius additus denario constituit tredecim. Item fidem trinitatis cum custodia mandatorum. Ester. 8. d.

14.

Quatuordecim annis seruiuit Isaac Labani pro vxoribus suis. Gene. 31. f. obseruando videlicet septem præcepta legis, de dilectione proximi: & septem euangelica de dilectione Dei. Quatuordecimo die offertur agnus, hoc est, Christus: additis videlicet legi quatuor euangelij. Exod. 12. a. Vel quia est quatuordecima luna, designat perfectionem ecclesiæ, Et post quatuordecimam lunam fit Phasæ. 1. transitus, vt ab inferioribus matrem ad superiora conuertamus: sicut luna incipit ad solem conuerti. Quatuordecim cubiti crepidinis Ariel, designant generationes Christi per testaradas cadas distributas. Ezech. 43. c. Et quatuordecimo anno percussiois ciuitatis vidit. Ezechiel nouam ciuitatem, quia per generationes quatuordecim venit Christus ædificator ecclesiæ. Ezech. 40. a. Quatuordecimo anno capti sunt Sodomitæ à Chodorlahomor. Gene. 14. a. quia per transgressionem præceptorum capiuntur homines à diabolo. Vbi designatur imperfectio quaternarij supra denarium.

15.

Quindecim cubitis eleuatur arca super mōtes. Gen. 7. d. Quia mysteria fidei & resurrectionis in veteri & nouo testamento cōtenta superant mentes etiam intelligentium & superbiorum. Sic quindecim diebus mansit Paulus cum Petro, quia veteris & nouæ legis cognitionem habebant: & plenam consummatamque doctrinam, propter quindecim carmina psalterij, & quindecim gradus, & quindecim annos additos Ezechie. Gala. 1. d. Potest etiam designari concordia duorum testamentorum. Quindecim cubiti in vtraque parte lateris orientalis & occidentalis tabernaculi. Exod. 27. c. 38. b. Designant æternam requiem constantem ex sabbatismo & octonario resurrectionis corporum. Vel septenarius refertur ad præsentem vitam: octonarius ad futuram, ad quam per hanc venitur. Ester. 9. c. Hofc. 3. a. Quintodecimo die celebratur festiuitas tabernaculorum. leui. 23. e. vt per septenarium vitæ præsentis, in qua peregrinamur vt in tabernaculo, veniamus ad octonarium resurrectionis. Vel designatur euangelica prædicatio: quæ ex præsentis vita & futura consistit, hanc componens, illam præparans. Quintodecimo die secundi mensis fiebat secundum pascha. num. 9. a. Et quintodecimo primi mensis primum, designans illo numero pascha nouæ legis. leui. 23. a. Quindecim gradus psalmodum designant per septenarium vitæ actiue & temporalis, & octonarium econtemplatiue ascendendum ad cœlestis quietis templum. Quindecim sicii valentes triginta drachmas, infimam perfectionem, quæ est fructus triginti mi designant. leui. 27. a. Quindecim cubitis eleuantur aquæ diluuij super terram, quum quinque sensus terreni hominis, & animalis & rationalis vitis submergantur. Gene. 7. d. Quindecim argenteis conduxit Hofee adulteram. Hofc. 3. a. vbi neque est vnitas vt in denario, neque binarius vt in vicenario: & designatur synagoga, neque virginem esse, neque aptam coniugio Christi. Quindecim gradibus retrocessit sol, quum sanatus est Ezechias. Isa. 38. b.

ss 4 Sexdecim

Gl. inter. f. Gen. 37. Sexdecim anni Ioseph perfectionem vitæ & doctrinæ designare possunt. Gene. 37. a. Ad idem referri possunt sexdecim bases in occidentali plaga tabernaculi. Exod. 26. 36.

Decimo septimo die inundauerunt aquæ diluuij & ingressi sunt filij Noe in arcam : vt designetur eum, qui ecclesiam ingreditur per baptismum, promittere decalogi obseruationem propter æternam requiem: & est typus inchoantium. Gene. 7. b.

Decimo septimo anno venditus est Ioseph in Aegypto. Gene. 32. g. Decem & septem annis mansit Iacob in Aegypto. Gene. 47. f.

Numerus decem & octo sic sumitur in muliere, quæ decimo octauo anno curata est à curitate: vt in decem verbis intelligatur perfectio legis: & in octauo numero resurrectionis perfectio, quam assequuntur, qui à peccatorum curitate liberantur. Luc. 13. c. Et ter sex perfectio legis euangelicæ designant. Et etiam triplicem legem, naturæ, scripturæ & gratiæ: in quibus curatum fuit genus humanum, donec à Christo curatum est.

Columna decem & octo cubitorum, perfectionem operum cum fide trinitatis, quia ter sex fiunt decem & octo. 3. reg. 7.

Viginti modiorum aceruus est Christus, qui numerus binarius decenus est, quia videlicet non vnus tantum, sed geminæ substantiæ est, Deus & homo: sed Iudæis facti sunt decem modij: quia non Deum & hominem, sed tantum hominem crediderunt. Agge. 2. c.

Viginti cubitorum erat latitudo templi. 3. Reg. 6. a. Ezech. 41. a. designans latitudinem charitatis in duobus præceptis: quia hic numerus in deceno limite binarius est.

Viginti tabule tabernaculi: & columnæ atrij: & bases, & capita columnarum, doctores sanctos significare possunt: qui & ipsi præcepta seruant, & alios eadem seruire docent. Exod. 26. 27. 36. 38. Quater quini viginti fiunt: lex autem quinque libris, gratia vero noui testamenti quatuor euangelij continetur: & doctores miro veritatis consensu completa in euangelio legis arcana manifestant, & præfigurata in lege euangelij sacramenta. Viginti boues pascuales in cibum Salomonis per singulos dies, doctores sunt decalogi. 3. reg. 4. c.

Tales illi viginti annorum adolescentuli figuram noui populi præmiserunt, qui in terram promissionis intrarunt: qui nec in dexteram, nec in sinistram dicti sunt declinasse. Non enim ea viginti annorum ætas comparanda est innocentia paruulorum, sed nfallor, hic numerus mysticum aliquid adumbrat & resonat. Vetus enim testamentum quinque Moyfi libris excellit: nouum autem quatuor euangeliorum autoritate præfulget: qui numeri per se multiplicati ad vicenarium perueniunt. Quater enim quini, vel quinque quaterni viginti fiunt.

Viginti annorum & supra sunt, qui sufficientes sunt omnes virtutes operari, & subiicere omnes intelligibiles inimicos: demum firmi & fortes. Leui. 27. a. A viginti annis & supra numerantur Leuitæ & filij Israel: vt designentur ij, qui vetus & nouum testamentum habent: quia viginti fiunt per quatuor & quinque inuicem multiplicata. Et qui legem intelligunt spiritaliter per gratiam euangelij. In hac ætate contra vnumquemque bella vitiorum nascuntur. Exo. 30. a. 38. d. Num. 1. a.

Vicenarius continens bis decem legem nouam designat: atque ita perfecti cum per amorem prohibita vitant, euangelij sublimia complent mandata. Et in contemplatione perfecti denarium numerum habent in perfectione scientiæ: vicenarium vero in superna delectatione. 1. reg. 7. a.

Viginti cubiti introitus atrij designat subiectionem quinque sensuum per quatuor virtutes: vel legem euangelicam. Exod. 27. c. 38. b. Et viginti annis seruans Iacob geminam charitatem designauit, cum obseruatione mandatorum. Gene. 31. f. Propter viginti iustos promittit dominus se parciturum Sodomis. Gene. 18. d. hoc est, propter seruantes mandata cum dilectione Dei & proximi, propter denarium & binarium.

Decem cubitorum erat latitudo voluminis, longitudo vero viginti: quia latitudo operationis nostræ simpla est: & longanimitas speci in duplum tenditur: quoniam pro bono nostro opere & hic nobis mentis requies, & illic gaudia æterna præparantur. Zach. 5. a.

Viginti sicli valentes quadraginta drachmas, ieiunium, & pœnitentiam designant. Leuit. 27. a. Viginti stateres panis dantur Ezechiel designanti pœnitentiam & laborem populi. Eze. 4. a.

Vicenarius

Amb. f. luc. 13. Aug. q. in iudi. 37. Gre. ho. 13.

Rup. 3. f. reg. 19.

Rup. f. Agge. 2.

Rup. 3. f. reg. 7.

Gl. inter. f. Exo. 26. & 13. reg. 4.

Aug. 2. de peccatorum meritis. 35. Iych. f. leui. 5.

Iych. f. leui. 27. Gl. inter. f. leui. 27. & f. Exod. 30. & f. num. 1.

Aug. q. in nume. 2.

Gre. f. reg. 7.

Gl. inter. f. Exod. 27. & f. Gene. 18. 31.

Gre. 15. mor. 7.

Iych. f. leui. 27.

Vicenarius numerus infaustus habetur in eo Esau accepit munera. Gene. 32. d. Placet Esau, propter dualitatem denarij. Huc videtur referri posse gazophylacia Leuitarum. Ezech. 45. Viginti virorum plaga. 1. Reg. 14. b. designat peccantes per quinque sensus: qui conuersi remedia inueniunt in quatuor euangelij. Viginti argenteis venditus est Ioseph. Gene. 37. f. Viginti oboli sunt in siclo. Exo. 30. b.

Numerus viginti vnus, vniuersitatem indicare solet propter triplicatum septenarium. Vicefimus primus dies mensis. Exo. 12. c. finem vitæ designare potest: ideo vsq; ad eam vescuntur azymis: & est dies solemnus bonis. Et quia constat ex ter septem, plenissimum sacramentum trinitatis indicat. Agge. 2. a.

Viginti duo prima apud Hebræos elementa traduntur: viginti duo rursus à protoplasto Adam vsq; ad Iacob, ex cuius semine initium duodecim tribus sumunt, patres fuisse memorantur. Tradunt etiam omnium creaturarum Dei species intra viginti duorum numerum colligi: propter hoc & Leuitæ, id est, qui seruauit domino, & primogeniti filiorum Israel, admirabili hoc & sacro numero titulatur. Num. 3. f.

Die vicefima quarta coepit ædificari templum domini. Agge. 1. d. quia octonarius numerus, qui sanctus est, & in veræ circuncisionis typo accipitur, triplicatus vicefimum quartum numerum facit: figuratiter nos docemur, vt ædificemus domum domini in amputatione carnis & vitiorum circuncisione: & veram puritatem esse credamus, in nomine patris & filij & spiritus sancti.

Viginti quatuor seniores patriarchæ & apostoli dicuntur. Vel duodecim iudices Israel cum duodecim apostolis. Apoc. 4. a. 19. a. Suprema illa diuinissima, sanctissimaq; trinitas septenarium numerum, iuxta inscrutabilem suæ sapientiæ profunditatem, ter sibi ipsi resumens, viginti quatuor demonstrat. Siquidem ter septem viginti & vnum efficiunt: cui à viginti quatuor ternarius deest: qui ternarius omnium creatrici diuinæ trinitati dedicatus est.

In numero viginti quinque, qui est quadratus ex quinario, quinque sensuum perfectio declaratur. Quod vtiq; indicat cum vocari ad opera operum in ministerio peragenda: qui ex omni parte multiplicatis & purificatis sensibus inuenitur esse perfectus. Ezech. 40. b. Et viginti quinque stadiorum numerum. Ioan. 6. b. Dicit perfectionem boni operis intrinsecus: quod quinque sensibus perficitur. Designat etiam impletionem legis, quæ quinque libris continetur. Et ipsos excellentes bonas operationes in proximos per quinque sensus. A viginti quinque annis assumuntur Leuitæ, cum incipiunt pugna vitiorum. Num. 8. d. Secundum quod hic numerus est medietas quinquagenarij, designat mediam perfectionem habentes.

In malum designat eos, qui firmati sunt in abusu sensuum: vt qui dorsa habebant ad templum versa: vel sunt, qui omnia referunt ad sensus. Eze. 8. g. 11. d.

Ter tria ter constituunt viginti septem: & designant potentias nostras ad bonum opus esse paratas per trinitatis confessionem: vnde tali die cessarunt aquæ diluuij, & arefacta est terra: in quo gerit figuram perfectorum. Gen. 8. a.

Viginti octo cubiti longitudinis cortinarum tabernaculi designant perfectam longanimitatem: quia hic numerus est perfectus constans ex suis partibus aliquotis. Exod. 26. 36.

Viginti nouem talenta auri fuerunt oblata in sanctuario. Exod. 38.

Vicenarius numerus sic se habet, vt trecentorum contineat sacramentum: Quod enim ibi centeni, hoc hic deni tertio multiplicati faciunt. Triginta autem cubitorum arcæ altitudo, quem numerum decies habet in trecentis longitudo, designat Christum, qui est altitudo nostra, qui triginta annorum ætatem gerens, doctrinam euangelicam consecrauit, contentans se venisse non soluere legem, sed implere. Legis autem cor in decem præceptis agnoscitur. Triginta annorum erat Ioseph, quando ductus est de carcere, & totius Agypti suscepit principatum: vt imminenti perniciæ famis diuinâ prouisione depelleret, Gene. 41. b. Quia ætate venit Iesus ad baptismum, & vidit celos diuisos, & spiritum Dei in columbæ specie venientem super se: vbi & primum coepit sacramentum patefacere trinitatis. Luc. 3. Sic trigesimo anno aperti

Hier. aduer. iouin. & f. Eze. 45.

Gre. f. 1. Reg. 44.

Aug. epl. 119.

Hiero. f. Agge. 2.

Ori. f. Nu. ho. 4.

Hiero. f. Agge. 1.

Gl. inter. f. apo. 13. Rup. 3. f. apo. Arctas. f. apo. 4.

Ori. f. Nu. ho. 5. Hiero. f. Eze. 40.

Rup. 6. f. Ioan. Aug. 1. Ioan. trac. 23. Gre. f. Eze. ho. 17. 19. Gl. inter. f. Nu. 3. Philo. q. de eritot. potior insidietur.

Hiero. f. Eze. 8. 11.

Ori. f. gen. ho. 2. Aug. 12. contra Faust. 11. 14.

Ori. f. gen. ho. 2. & f. Luc. ho. 28. & f. Eze ho. 1. Gre. f. Eze. ho. 2. Gl. inter. f. gen. 41.

anno aperti sunt caeli Ezechieli, id est, Christo in baptismo. Eze. 1. a. Triginta annorum erat Dauid, quum regnare cepit. 2. Reg. 5. a.

32. Triginta sicut designant fidem trinitatis, cum obseruatione praecceptorum: vel tres virtutes cum praecceptis. Exod. 21. g. Valent sexaginta drachmas, pro fructu sexagesimo. Leui. 27. a. Idem designant triginta cubiti longitudinis sagorum tabernaculi. Exod. 26. b. 36. b. Item triginta cubiti altitudinis templi. 3. Reg. 6. a. Triginta stadia nauigata, perfectam impletionem legis designat: quum sint quinquies sex. Vel quum ex secunda unitate, id est, denario per ternarium ducto perficiatur, euangelicam fidem trinitatis indicat. Ioan. 6. c. Triginta cori simile in cibum Salomonis per singulos dies, fidem sanctae trinitatis, quae in lege domini continetur indicant. 3. Reg. 4. c. Propter triginta iustos parit Deus Sodomis. Gen. 18. d. hoc est, propter seruantes legem cum fide trinitatis. Ter enim decem sunt triginta. Ad hos referuntur triginta cancelli foete. Gen. 32. b.

33. Triginta viri recumbentes cum Samuele, designant habentes fidem, quae per dilectionem operatur. 1. Reg. 9. d.

34. Triginta argenteis venditus est Christus, iuxta tempus, quod habebat ante praedicationem. Marth. 26. b. Designant etiam pleniora mysteria nouae legis. Zach. 11. c.

35. Triginta diebus sedens mulier in domo, designat animam intra se poenitentiam agentem. Deut. 21. c.

36. Tricesimus fructus dicitur esse coniugatorum: quia haec aetas est pugnantium: & illi habent acriorem consuetudinem. Insinuat autem hanc trinitatis. Matth. 13. a. Et triginta gazophilacia, Eze. 40. c. designant tricesimum fructum: & perfectionem vitae actiuae & contemplatiuae cum fide trinitatis in praedicatoribus.

37. Triginta tres filij egressi de Lia numerantur, in ingressu Iacob in Aegyptum. Gen. 46. b.

38. Triginta tres dies purgationis mulieris parientis masculum numerantur post octo dies Leui. 12. a.

39. Bis triginta tres cubiti circuitus templi. Eze. 41. b. Indicant nos indigere duplici natiuitate, carnali & spirituali.

40. Triginta septem fortes Dauid. 2. Reg. 23. d. sunt fidem & obseruantiam decalogi, gratia septiformis spiritus operante honorantes.

41. Triginta octo anni infirmitatis paralytici designant defectum impletionis legis, quae quadragenario impletur: qui defectus est per binarium designantem duo praeccepta charitatis. Ioan. 5. a. Vel designant multitudinem & magnitudinem peccatorum, quibus opprimebatur.

42. Quadragenarius numerus habet quater decem: ipse autem denarius ab uno usque ad quatuor progrediente numero consummatur. Vnde laboriosi huius temporis sacramentum est, quo sub disciplina regis Christi, aduersus diabolum dimicamus: quod etiam illud declarat, quod quadraginta dierum ieiunium, hoc est, humiliationem animae consecrauit lex, & propheta, per Moysen & Eliam, qui quadragenis diebus ieiunauerunt: & euangelium per ipsius domini ieiunium: quibus diebus quadraginta etiam tentabatur a diabolo. Matth. 4. a. Quadraginta annis comederunt filij Israel manna in deserto. Exod. 16. d. vt designetur totum tempus huius vitae, quo secundum vetus & nouum testamentum viuimus.

43. Quadragenario numero perficitur opus: fortasse ideo, quia in decem praecceptis lex data est: & per totum mundum praedicanda erat lex: qui totus mundus quatuor partibus commendatur, Oriente & Occidente, Meridie & Aquilone: vnde denarius per quatuor multiplicatus, ad quadragenarium peruenit: vel quia per euangelium, quod quatuor libros habet, impletur lex: quia in euangelio dictum est: Non veni soluere legem, sed adimplere. Itaque quadragenario numero quaedam perfectio in operibus bonis significatur: quae maxime bona opera exercentur in abstinentia quadam ab illicitis cupiditatibus seculi, hoc est, generali ieiunio. Quadraginta annorum erat Isaac, quando duxit Rebeccam. Gen. 25. c.

44. Dicitur Num. 14. Filij vestri erunt vagi quadraginta annis. Et quid haberet mysterij numerus iste declarat dicens. Secundum numerum dierum, quibus consideratis terram quadraginta diebus: pro die per annum recipietis peccata vestra quadraginta annis. Timeo ego mysterij huius secreta discutere. Video enim quod peccatorum in hoc ratio comprehenditur & poenarum. Vnde quadraginta diebus & noctibus pluit in diluuium: vbi quatuor per decem multiplicantur: vt designetur transgressio decalogi: & tribulatio poenitentiae: & aetas huius vitae, in qua

Isyc. f. Leui. 27.
Glo. inte. f. Exo. 26.
Rup. 3. f. Reg. 7. & 6.
f. Ioan.
Aug. f. Ioan. trac. 25.
Glo. inter. f. 3. Reg.
4. & f. gene. 18.

Gre. f. 1. Reg. 9.

Or. f. Mat. ho. 35.
Amb. 3. de spiritu
scto. 18.
Amb. epist. 13.

Aug. 1. q. in euang. 9
Glo. inter. f. Mat. 13.
& f. Eze. 40.
Gre. f. Eze. ho. 40.

Hiero. f. Eze. 41.

Glo. inter. f. 2. Reg.
23.

Aug. f. Ioan. trac. 17.
Glo. inter. f. Ioan. 5.

Aug. 2. de consens. f.
sup. gch. 4. & 83. q.
57.
Glo. inte. f. Exod. 16

Aug. f. Ioan. trac. 17

Or. f. Nu. ho. 8.

Amb. ser. 23. & de
Noe 13.

Fides trinitatis cum
obseruatione praec
ptorum.
Perfecta impletio le
gis.

Mysteria nouae le
gis.
Anima poenitens.

Tempus huius seculi

Perfectio operum.

Transgressio deca
logi.
Poenitentia.
Vita praesens.

Labores Christi.
Impenitentia.

in qua est poenitendum. Gene. 7. 8. 18. psal. 94. Poenitentiam etiam designat quadraginta dies conditura cadauerum. Gene. 50. a. Et quadraginta dies dantur puerperae post partum maris. Leui. 12. Quadraginta dies dati Niniuitis ad poenitentiam, tempus huius vitae. Ioan. 3. b. Quadraginta iungitur passioni, propter poenitentiam. Solet enim hic numerus esse laboris: vnde & designabit labores Christi. Eze. 41. Quadraginta annis non habitata Aegyptus, designat impenitentiam. Eze. 29. c.

Denarius perfectionem significat, quae per quaternarium multiplicatur: vt designetur per quatuor mundi plagas fidem trinitatis esse praedicandam. Quia vero Christus fuit cum apostolis post resurrectionem quadraginta diebus: non semper quadragenarius numerus significabit poenitentiam. Acto. 1. a.

Quadraginta dies & noctes, quibus fuit Moses cum domino, designant perfectionem decalogi, per quatuor mundi partes in lege noua futuram. Et quod soli illi decalogum implet, quos euangelij gratia iuuat. Exod. 24. d. 34. Quadraginta iusti propter quos parit Deus Sodomis, sunt legis & euangelij praeccepta seruantes. Gen. 18. d.

Quadraginta diebus est immunda mulier post partum masculi. Leui. 12. d. quia tot diebus embrio vegetatur, & transformatur, quousque in corpus organicum perfectum suis debitis & harmonicis mensuris conducatur, vt dispositum sit ad suscipiendam animam masculinam, quae est potissima homini ratio.

Quadraginta diebus dormiens Ezechiel super latus dextrum, quadraginta annos captiuitatis domus Iuda designauit. Eze. 4. b. Quadraginta annis contulerat Deus beneficia filijs Israel, qui non sunt conuersi. psal. 94.

Quadraginta annis iudicans Eli Israel designat transgressionem mandatorum: ideo iudicat quadraginta annis quia legis austeram disciplinam ad timorem subiecit: plæbis exhibuit: vt materiam humanæ conditionis per concupiscentiam fragilem per timorem retineret. 1. Reg. 4. d.

Post quadraginta dies emissus coruus, non est reuersus, aut aquis utique interceptus, aut aliquo supernatante cadauere illectus: significat homines immundicia cupiditatis terribiles, & ob hoc ad ea, quae foris sunt in mundo, nimis intentos, aut rebaptizari, aut ab his, quos praeter arcam, id est, praeter ecclesiam baptisimus occidit, seduci & teneri.

Quadraginta vaccae dedit Iacob Elau fratri suo in munus. Gene. 32. d.

Quadraginta bases aeneae erant sub viginti tabulis tabernaculi. Exo. 36. c.

42. Constat numerus descensionis Christi in mundum per quadraginta & duos patres secundum carnem: velut per quadraginta duas mansiones descendens usque ad nos: & per totidem mansiones est ascensus filiorum Israel, usque ad hereditatis promissae principium. Num. 33.

Quadraginta duobus mensibus calcabitur ciuitas sancta: vt designetur abundantia iniquitatis in tempore Antichristi, quia numerus ille est superfluum seu abundans. Apo. 11. a.

Quadraginta duo pueri occisi ab vrbs. 4. Reg. 2. d. designant quadraginta duos annos post passionem Christi, quum euerfa est Hierusalem a Tito & Vespasiano.

45. Propter quadraginta quinque iustos promittit se dominus parcurum Sodomis. Gene. 18. d. Vbi designantur ij, qui corpus quadragenaria abstinentia domant, & quinque sensibus ordinatè vtuntur.

46. Quadraginta sex annis aedificatum templum. Ioan. 2. d. designat corpus Christi de Adam assumptum: in cuius nomine secundum literas Graecas numerus quadraginta sex inuenitur. Item quadraginta sex dies, quibus corpus humanum in vtero formatur.

50. Quinquagenarius numerus remissioni & indulgentiae consecratus est. Secundum legem enim quinquagesimo anno remissio erat: vt si quis distraxisset possessionem, eam reciperet: si liber in seruitutem venisset, reciperet libertatem: indulgentiam debitor reciperet: exul rediret ad patriam. Leui. 25. Spiritalis ergo Noe Christus in arca sua, in qua humanum genus de interitu liberat, id est, in ecclesia sua, hunc quinquagenarium remissionis numerum in latitudine collocauit. Nisi enim remissionem peccatorum donasset credentibus, non fuisset per orbem terrae ecclesiae latitudo diffusa. Gene. 6. Et propter quinquaginta iustos parit Deus Sodomis.

Hiero. f. Eze. 29. 41.
& f. Amos. 1.
Aug. epist. 110. & 12.
contra Faust. 17. &
f. 53. 94.
Glo. inter. f. gen. 50.
Rup. 2. f. Eze. 21. &
1. Ioan. 3.

Glo. inte. f. Exo. 24.
& f. gene. 12.

Geor. vene. cant. 2.
l. 1. no. 3. cap. 16.
Iych. f. Leui. 12.

Hiero. f. Eze. 4.
Glo. inter. f. ps. 94.

Gre. f. 1. Reg. 4.

Aug. 12. contra Fau
st. 20.

Or. f. Nu. ho. 17.

Rup. 6. f. apo.

Aug. ser. 204.

Glo. inter. f. gen. 18.

Aug. f. Ioan. trac. 10.
Rup. 3. f. Ioan.

Or. f. Nu. ho. 5. 25. &
1. Mat. cap. 14.
Amb. 1. l. uc. 9. & a.
polo. Dauid. 8.
Hiero. Ag. l. 2. & f.
15. 3.
Iyc. f. Leui. 25. 17.
Glo. inte. f. gen. 8. 18
Aug. ser. 178.

fidendum, scripturam tamen diuinam & resurrectionem, quam credimus, manifestant per verbum.

Hiero. Aglaſia. & f. ps. 89. **Aug. f. ps. 89.** **Ifych. f. Leui. 12.** **O**ctoginta cori tritici, designant fidem resurrectionis Christi. Luc. 16. b. Octoginta autem anni vitæ humanæ, ad nouam legem pertinent, propter octonarium. psal. 89. **Fides resurrectionis.** **O**ctoginta dies dantur separationis & purgationis mulieris parientis foemina. Leui. 12. b. & designant tempus, quo formata est in agro Dei foemina, quod duplum est ad formationem masculi: quia geminata est pœna peccati in muliere.

86.

Glo. inter. f. gene. 16. **Ruper. f. f. gene. 27.** **O**ctoginta sex annorum erat Abraham, quando genuit Ismaelem. Gen. 16. d. vt designetur eum genuisse tempore vitæ carnalis, quum nondum peruenerat ad perfectionem vitæ spiritalis. Octoginta sex autem annorum quantitas duobus disponitur terminis. Est enim in deceno limite octonarius, in singulari senarius. Senarius perfectus numerus ipse quodammodo est Abraham, perfectorum vir operum, sed parui & frigidi sanguinis. Octonarius autem, qui & à Philosophis foemina dicitur, ipse in deceno limite quodammodo est Agar, infirmior quidem, quia foemina, sed fecundior viro, quia iuuenula.

90.

Hiero. f. Eze. 41. **Rup. f. f. Eze. 25.** **N**onaginta cubiti longitudinis templi. Eze. 41. b. perfectiorem statum designant: quia nonagenaria peperit Sara. Gen. 21. a. **Perfectior status.** Designant etiam angelos, qui per additionem hominis fiunt centum. **Angeli.**

98.

Gre. f. Reg. 4. **N**umerò nonaginta octo duo desunt, vt sit centenarius. Eius ætatis erat Eli: quia perfectè maturitatis exitisset, si sacramentum geminum in redemptoris nostri cognouisset in carnatione: videlicet veram diuinitatem in humanitate. Nunc quia multa de lege veteri plurima de mandatis cœlestibus recte intelligit, nonaginta octo annorum est. 1. Reg. 4. c.

99.

Glo. inter. f. gene. 17. **Glo. inter. f. Luc. 15.** **Aug. d. verb. aposto. 1. ter. 9.** **N**onaginta nouè annorum erat Abram, quum mutauit nomen, & accepit circumcisionem. Gen. 17. a. quia iam perfectioni propinquior erat: & cœlestem desiderabat societatem. Nonaginta nouem oues. Matth. 18. b. angelos significare solent. Possunt etiam designare Iudæos superbos: qui se sanos putant: nec humiliari ad medicum volunt: ideo relinquuntur in montibus, hoc est, in tumore superbiæ. **Angeli. Iudæi.**

100.

Ori. f. gen. ho. 2. **Rup. f. Iud. 11.** **C**entenarius numerus plenus in omnibus & perfectus ostenditur: & totius rationalis creaturæ continet sacramentum: sicut in euangelij legitur, vbi dicit: quia habens quis centum oues, ex quibus quum perisset vna, relicta nonaginta nouem in montibus, descendit querere eam, quæ perierat: quamq; inuentam humeris suis reportauit: & posuit cum illis nonaginta nouem, quæ non perierant. Hic ergo centenarius totius creaturæ rationalis est numerus: quoniam non ex semetipso subsistit, sed ex trinitate descendit: & longitudinem vitæ, hoc est, immortalitatis gratiam ex patre per filium ac spiritu sanctum suscepit: idcirco triplicatus ponitur: vt pote, qui ad perfectionem, per gratiam trinitatis augetur: & qui ex centenario per ignorantiam lapsus, per agnitionem trinitatis restituitur in trecentos. Matth. 18. b. Luc. 15.

Mila. f. Mat. cano. 18. **Amb. f. Luc. 15.** **Rup. f. gene. 27.** **C**entesimo anno Abraham natus est Isaac. Gen. 21. a. Cum nascitur Isaac, cuius generationem vnica Dei gratia operata est, paternæ ætatis numerus plenus & integer, vnus & simplex, id est, solo limite centeno contentus est sub vnitatem. Vnitas namq; apud philosophos, neq; mas neq; foemina dicitur: & proinde rectè sub centena vnitatem paternorum annorum Isaac nascitur: cuius generationem, neque viri, neque foeminae natura, sed sola diuinæ promissionis veritas operatur.

Ori. f. Leui ho. 16. 26. **Glo. inter. f. Leui. & f. 1. Par. 12.** **C**entum in bonum & in malum sumitur: Nam inueniuntur centum inimici demones. Et Abraham centenarius credit, & genuit Isaac. Et centum fideles persequuntur decem milia contrarias virtutes: vbi ponitur numerus finitus pro infinito. Leui. 26. c. Et centum milites sunt, qui perfectioni student. 1. Par. 12. b.

Hie. f. Eze. ho. 18. 22. **C**entum cubiti longitudinis atrij, spem cœlestium significant, & cœlestem vitam: quum à sinistra

Perfectio operum. sinistra transit in dextram. Item fructum centesimum. Exod. 26. 28. Ezech. 40. c. Centum etiã cubitorum erant longitudo & latitudo templi. Eze. 41. c. vt ostendatur nos mente, sermone, & operibus Deo seruire debere. Vel designatur perfectio operum. **Gr. f. Eze. ho. 18. 22.** **Glo. inter. f. Exo. 26.**

Cœlestis Præmium. Centuplum inuenit Isaac, quum seminasset. Gene. 26. c. hoc est, magnum cœlestis patriæ lucrum: & fructum euangelicum. Et centuplum in hac vita accipiendum. Matth. 19. d. significat omnia: vt sit iuxta illud: Nihil habentes & omnia possidentes. Centum annorum puer in foelicitate designat perfectam ætatem. Isa. 65. d. Centeni autem discumbunt in cœliuio Christi: quia ille numerus est vnitati diuinæ consecratus. Matth. 6. Centesimus autem fructus est martyrum, & eorum, qui mortem habent in contemptu. Matth. 13. a. Est etiam contemplatio æternæ vitæ: & opera intentione æternitatis facta. **Glo. inter. f. gen. 26.** **Aug. epi. 89.** **Hiero. f. Isa. 65.** **Ori. f. Mat. cap. 14.** **Aug. 1. 9. in euang. 9.** **Gre. f. Eze. ho. 17.** **Glo. inter. f. Mat. 13.**

Mia Dei. Præcepta legis. Profectus. Centum bati olei designant magnam Dei misericordiam. Et centum cori tritici, præcepta legis, quibus tenebantur Iudæi. Luc. 16. b. **Hiero Aglaſia.**

Duces fidelium. Centum cubiti à porta interiori ad exteriorem. Eze. 40. d. designant altiorem profectum eorum, qui iam perfectionem attingisse videbantur. **Gre. f. Eze. ho. 19.**

Centum arietes in cibum Salomonis per singulos dies. 3. Reg. 4. c. sunt duces Christiani regis, qui cum subditis suis æternam gloriam consequuntur. Centum alieni sunt astutia persecti. Leui. 26. b. **Glo. inter. f. 3. reg. 4.** **& f. Leui. 26.**

Centeni anni sexcentis vitæ Noë, singulas ætates designant. Gen. 7. d. Centum agnis emit Iacob partem agri à filiis Hemor. Gen. 33. d. Centum talenta argenti in vasis tabernaculi. Exod. 38.

110.

Centum & decem annis vixit Ioseph, designans in ea ætate mori eos, qui decalogum obseruant. Gene. 50.

120.

Centum viginti annorum erat Moyses, quum mortuus est: data lege, designans spiritum sanctum, venturum super centum viginti discipulos. Deut. 34. b. Vel designat perfectionem mandatorum, quæ est in duobus præceptis charitatis. **Hiero. de mand. 3.** **Glo. inter. f. Deut. 34.**

Dedit regina Saba regi Salomoni centum viginti talenta auri. 3. Reg. 10. d. Numerus hic consecratus vitæ hominum eorum, qui fuerunt in diebus Noë: quibus istud conceditur spatium vitæ, quo inuitantur ad pœnitentiam: offert ergo Christo ecclesia in auri specie & pondere, non solum multitudinem sensuum suorum & intellectum: sed lege Dei consecratos indicat sensus per hunc, qui Mosis annos continebat numerum. Gene. 6. a. Deut. 34. c. **Ori. f. cant. ho. 2.**

127.

Centum viginti septem annos vixit Sara, vitæ perfectæ typum gerens: quia centum & viginti septem sunt numeri solidi. Gene. 23. a. **Glo. inter. f. gene. 23.**

130.

Centum triginta annorum erat Iacob, quando ingressus est in Aegyptum. Gene. 47. b. Centum triginta sici argenti in acetabulo, designant vnus Deitriumq; personarum fidem propter centenarium & tricenarium. Nu. 7. **Rup. f. Nu. 18.**

137.

Centum triginta septem annis vixerat Ismael, quando appositus est ad populum suum. Gene. 25. b.

140.

Centum quadraginta annis vixit Iob post flagella. Iob. 42. d. vt designetur ducendo decem per quatuordecim, quod vtrunq; testamentum ecclesia custodiens, & tam secundum legis decalogum, quam secundum quatuor euangelij libros viuens, vsq; ad perfectionis culmen extenditur. **Gre. 35. mor. 25.**

144.

Centum quadraginta quatuor cubiti muri minoris Hierusalem. Apo. 21. e. designat minores & infirmiores per bona opera ad cœlestem Hierusalem peruenientes. **Rup. 21. cap. 6.**

147.

147.

Centum quadraginta septem annorum erat Iacob quando mortuus est, & appositus ad pulam suam. Gene. 50. a.

150.

Centum quinquaginta diebus obtinuerunt aquæ diluuij terram. Gene. 7. d. ubi triplus est quinquagenarius, tanquam eum multiplicauerit trinitas. Designatur autem altitudo baptismi in sacramento nouo homine, ad tenendam quietis & resurrectionis fidem. Resultat enim ex septuaginta & octoginta, quæ sunt à septem & octo.

153.

Centum quinquaginta tres pisces. Ioan. 21. b. designant perfectos: qui numerus fit ex ter quinquaginta, additis tribus: & ex decem & septem, sumptis omnibus prioribus numeris. Designant etiam perfectam ecclesiam militatam, quæ denario ad quinquagenarium addito absoluetur in fine mundi. Vel ita consideretur: quod ex septem & decem, sunt decem & septem: quæ si per trigonum ducamus, sunt quinquaginta vnum. Legimus autem quod annus quinquagesimus iubilæus vocari iussus est: in quo videlicet cunctus populus, ab omni operatione quiesceret. Sed vera requies in vnitate est. Diuidi quippe vnum non potest. Vbi enim scilicet diuisionis est, vera requies non est. Ducamus ergo per trigonum quinquaginta vnum, & sunt centum quinquaginta tres. Quia ergo omnis nostra operatio in fide trinitatis exhibita, ad requiem tendit, decem & septem ter ducimus, vt ad quinquaginta vnum venire debeamus. Et quia vera nostra requies tunc est, quum ipsam claritatem trinitatis agnoscerimus, quam in vnitate diuinitatis esse certum tenemus, quinquaginta & vnum ducimus, & electorum summa in superna patria quasi centum quinquaginta trium piscium numerum tenemus.

Vel centenarius ibi designat gentilem populum: quinquagenarius Iudaicum: ternarius confessionem trinitatis, per quam saluamur.

Vel designat tres gradus in ecclesia: centenarius imperfectos, qui multi sunt: quinquagenarius mediocres: ternarius perfectos, qui pauci sunt.

175.

Centum & septuaginta quinque annis vixit Abraham: vt dicretur mortuus in senectute bona. Gen. 25. b.

180.

Centum & octoginta annorum mortuus est Isaac. Gene. 35. d. Quo numero perfecta ætas signatur.

200.

Ducentæ capræ & ducentæ oues erant in muneribus, quæ obtulit Iacob Esau. Gen. 32. quia binarius princeps alteritatis gratus est Esau.

Ducenti argentei, qui dantur custodientibus fructum vineæ. Canti. 8. d. designant duplicem retributionem, quæ datur bene operantibus: nempe centuplum in hac vita, & vita æterna in futuro. Vel quum sit binarius in tertio gradu, designat coniugium ecclesiæ cū Christo.

250.

Ducenti quinquaginta sici calami, & etiam casæ, ponuntur in vnguento sacerdotum. Exod. 30. c.

Ducenti quinquaginta calami numerantur in lateribus suburbanorum ciuitatis Ezechielij demonstratæ. Ezech. 48. b.

273.

Ducentorum septuaginta trium numerus, significat illos dies, qui ex nouem mensibus & tri-duo mensis decimi colliguntur: qui sunt simul ducenti septuaginta tres: quibus humano generi in hunc mundum præbatur ingressus.

300.

Cum

Crux.
Observatio legis.
Gentiles.

Cvm trecentis inuenies Abraham vincentem aduersarios. Gene. 24. b. Et Gedeon etiam trecentis lingua aquam lambentibus superat. Iudi. 7. a. in quibus designatur crux per. T. Et huius numeri erat longitudo arca Noë: qui multiplicatur per decem & triginta: & designat obseruationem legis. Gene. 6. Trecenti etiam viri Gedeonis, designant gentiles virtute crucis Christi seruatos. Vel habentes perfectam cognitionem trinitatis crucem Christi ferentes. Trecentos argenteos dedit Ioseph Benjamin fratri suo: qui designant fidem trinitatis & crucis Christi. Gene. 45.

Trecentis cubitis longa erat arca Noë, vt sexies quinquaginta compleantur: sicut sex ætatibus omne huius sæculi tempus expenditur: in quibus omnibus Christus nunquam destitit prædicari: in quinta per prophetiam prænunciatus in sexta per euangelium diffamatus. Gene. 6.

Trecentis denarijs æstimabat Iudas vnguentum. Ioan. 12. a. quia peccatoribus plaris constat remissio peccatorum: & indulgentia videtur esse preciosior. Designabatur etiam crux Christi.

Numerus trecentarum vulpium, quæ à semetipsis diuersæ & dissonantes erant, triplicem formam indicant peccatorum, cordis, oris, & operis. Iudi. 15. a. Trecenti curus Pharaonis, sunt pugnantibus contra fidem trinitatis. Exod. 14. a. Ad idem referuntur trecentæ vniæ, quas appendebat ferrum hastæ Iesibeno. Reg. 21. c.

318.

Cvm trecentis decem & octo Abraham aduersarios debellauit. Gene. 24. b. quia nos in sacramento crucis, quam T. J. itera significat, quæ pro trecentis sumitur, quinq; sensus carnales nos prius varijs vitijs captiuantes superamus. Decem & octo vero ex ternario & senario multiplicatus, fidem trinitatis & perfectionem operis significat.

Figuram etiam tenent trecentorum decem & octo episcoporum, qui Niceno concilio interfuerunt.

390.

Trecenti nonaginta dies, quibus dormiuit Ezechiel super latus sinistrum. Ezech. 4. b. Captiuitatem domus Israel designauerunt: quæ cepit tempore regis Phæce vsq; ad extremum annum Assueri, qui & Artaxerxes.

400.

Cvm quadringētis viris occurrit Esau fratri suo Iacob, quibus illi timorem incussit. Gen. 32. Quadringentis annis fuit peregrinum semen Abraham in terra non sua. Gen. 15.

430.

Quadringētorum tringinta annorum dicitur fuisse habitatio filiorum Israel in Aegypto. Exod. 12. g.

500.

Remissio.

Quingenti sici myrrhæ & casæ mysterium tenent centupliciter perfectorum: vt remissio-nem datam per Christum significant. Quinquagenarius enim iubilæus in his est quinquaginta positus.

Recte quingenta iuga bouum, & quingentæ afinæ possideri à Iob referuntur. Iob. 1. a. quia vel in hoc, quod prudenter sapimus, vel in hoc, quod humiliter ignoramus, dum æternæ pacis requiem quærimus, quasi intra iubilæi numerum tenemur.

Ecclesia.

Quingenti, qui de quinq; conflunt, quicquid quinquaginta quinq; faciunt: peractis lubricæ ætatis fragilitatibus, in virum perfectum hominem transire significat: & vt per decies quinos in quinquaginta perueniunt: ita per decies quinquagenos ad quingentos ascendunt. Similiter ecclesiam totam columnam & firmamentum veritatis Christi figurat: in qua sensus nostri, vel purificationem, vel remissionem peccatorum accipiunt: quia in isto numero non solum remissio peccatorum, sed etiam aduentus sancti spiritus declaratur.

Quingenti cubiti erant in vno latere muri templi. Ezech. 42. d.

600.

Sextentesimo anno vitæ Noë cōpleta est arca. Gen. 7. b. 8. d. quia sexta ætate veniente Christo instituta est ecclesia, quam ingrediantur seruandi: vt iam in egressione ab arca finis mundi designetur: quando iam non erit opus arca.

tt Senarius

Senarius numerus, qui multiplicatus venit in sexcentos, mundi huius figuram tenet: qui in sex diebus dicitur consummatus. Sexcentos ergo in aratro dicitur percussisse ille, qui per crucem domini crucifixus est mundo. Iudi.3.d. Sex dies in boni operis studio conceduntur. Centenarius autem numerus summam continet numerorum. Sexcenti ergo viri sunt opere & cordis deliberatione robusti. i. Reg. 13. c.

666.

Sexcenta sexaginta sex talenta auri deferebatur Salomoni. 2. Par. 9. c. Et designabant per senarium numerum perfectionem donorum, quae regi nostro, a nobis deferenda sunt. Numerus hominis dicitur sexcenti sexaginta sex. Apo. 13. d. quia senari est numerus hominis, qui sexta die factus est. Porro numerus septenarius quodammodo numerus est Dei: quia die septimo requieuit. Omnis hominis numerus, qui ad requiem non peruenit domini, qualibus iuravi (inquit) in ira mea, si introbunt in requiem meam: omnium, inquam, qui creatura Dei, vel semetipsis abutuntur, & dilectionem creatoris non habent, vel qui creaturae, potius quam creatori seruiunt, numerus senarius est. At vero ipsi diabolo numerus iste triplicatus, imo ter decuplatus est: quia numerus sexcenti sexaginta sex. Quam ob causam? Nimirum quia iudicium eius est triplex: quia tertio iudicatus est. Primo quando de caelo proiectus est propter superbiam. Deinde quando iudicium maledictionis accepit in serpente. Tertio iudicij suae damnationis incremento feriendus est in illo, quem ingressurus est, homine peccati filio perditionis.

730.

Septingenti triginta sicli auri oblati fuerunt in sanctuario. Exod. 38. c. Ultra viginti nouem talenta.

1000.

Millenarius ex denario quadratus subtilem & solidam designat euangelicam praedicationis doctrinam: ut in mille argenteis Abimelech. Gen. 20. d. Ut autem a centenario decies collecto perficitur, summam perfectionis insinuat. Mille autem iuga bouum, & mille alinae, Israelitas atq; gentiles, doctos ac simplices post tentationum casus in culmine perfectionis ecclesia assumit. Iob. 42. d. Canti. 4. b. 8. d. Ponitur millenarius numerus finitus pro infinito: ut psal. 67. Milia latantium. Et facit Deus misericordiam in milia. Exod. 20. a. Deut. 33. a. Canti. 8. d. Et pro tempore. Ut ligatur diabolus mille annis. Apoc. 20. a. Mille generationes, psal. 104. Millenarius numerus, collati muneris plenitudinem designat. Ezech. 47. Mille argentei sunt sermones consonantes in vna fide. Canti. 8. d. Quum autem vnitas sit in quarto gradu, designant virginitatem in ecclesia. Mille, quibus praestit vir fortis, aeternam requiem designant. 1. Par. 12. b. Mille autem cubiti muri Hierusalem, perfectam operationem designant. Nec. 3. Mille, quos persequitur vnus, sunt haeretici a fidei praedicatorum deuicti. Isa. 30. d. Mille cadentes a latere sunt pauciores, qui putabant se cum Christo iudicatos. psal. 90.

1260.

Mille ducenti sexaginta dies, sunt duo anni cum dimidio, quibus praedocabunt Enoch & Elias. Apo. 11. a. est numerus superfluus. Idem designat abundantem iniquitatem illius temporis. Apud Daniele. 12. d. ponuntur mille ducenti nonaginta: qui etiam est superfluus, sed non tantum.

1400.

Mille quadringenti currus Salomonis, ad tempora legis pertinent, quae data est quadraginta diebus. 2. Par. 1. d.

1600.

Mille sexcenta stadia, quatuor mundi partes expriment. Apo. 12. d.

1775.

Mille septingenti septuaginta quinq; sicli argenti erant in capitibus columnarum tabernaculi. Exod. 38. d.

2000.

2000.

Duo milia cubitorum, quibus arca foederis precedebat populum. Iosu. 3. a. Geminam perfectionem designant, scilicet, integritatem voluntatis, & plenitudinem fortitudinis. Ille igitur arcam ad duo milia cubitos ante seipsum praemitit, qui prudenter prauidet, quantum sibi desit de gemina perfectione: qui seipsum iudicat geminae perfectionis nec saltem exordia haec tenus apprehendisse.

3000.

Millenarius, qui a centenario decies collecto perficitur, summam perfectionis insinuat. Qui profecto quum ter repetitur, in eo variae electorum perfectiones designantur. Saul ergo tria milia viroium de Israel elegit: quia praedicator veritatis ad defensionem sanctae ecclesiae, non infirmos & debiles, sed robustos & validos bellatores inducit: vt virgines, continentes, & defensores veritatis. 1. Reg. 13. a.

In tribus milibus anima, & corpus, & spiritus significantur: vel triformis doctrinae scientia in scripturis sanctis: siue sacramentum beatae trinitatis, pro eo quod omnis multitudo credentium trium dierum viam ambulans, ad perfectionem aeternitatis desiderat peruenire. Iob. 1. a.

Tria milia paraboliarum Salomonis. 3. Reg. 4. d. plenitudo fidei in lege & euangelio, quam Christus tradidit multiplici allegoriarum mysterio referam.

Tria milia camcelorum Iob, gentiles, aut Samaritanos ad fidem conuersos insinuare possunt. Iob. 1. a.

Tria milia metretarum in mari aeneo claritatem resurrectionis insinuant. 2. Par. 4. b.

3300.

Tria milia trecenti, qui praerant operibus templi, designant eos praesse in ecclesia, qui praedicant fidem trinitatis. 3. Reg. 5. d.

4000.

Quatuor milia Israelitarum caesa, designant eos, qui mortui sunt, quia quatuor euangeliorum veritatem recipere noluerunt. 1. Reg. 4. a.

Quatuor milia satiati a Christo, sunt gentiles ex quatuor orbis partibus ad fidem collecti: & ad nouum testamentum pertinentes: vel spirituales viri, quatuor virtutibus vtentes. Matth. 23. d.

5000.

Quinq; milia virorum satiati a Christo. Matth. 23. sunt perfecti quinq; sensibus, qui apti sunt solidum cibum capere. Vel sunt viri veteris legis, qui asperitate legis vtentur.

Quinq; milia, quae erant profana extra templum, designant deditos quinq; sensibus, qui tantum sensus ad omnes pertinent. Ezech. 45. b. 48. b.

6000.

Sex mille equites, contra tria milia virorum, vt sint duo contra vnum, designant demones conantes auferre amorem proximi, vt sic auferant amorem Dei. 1. Reg. 13.

Sex milia camcelorum possidet Iob, quia plenitudinem operis in ecclesia accipiunt, qui ab illa dudum vitiorum suorum fatiditate perierunt. Iob. 42. d.

7000.

Septem milia virorum erant, qui non curauerunt genua sua ante Baal. 3. Reg. 19. d. Roma. 11. a. Vt quum septenarius significet requiem, sint figura conuersorum, qui peccati onere deposito, ad Christi requiem veniunt. Vel sunt qui venerunt ad mensuram viri perfecti.

Septem milia ouium Iob, designant conuersos ex Iudaeis. Iob. 1. a. Vel septem milia ouium possidemus, quum cogitationes innoxias perfecta cordis mundicia intra nosmetipsos inquisitione veritatis pabulo pacificimus.

7700.

Septem milia septingenti arietes sunt praelati spiritus sancti gratia illustrati: Hirci vero sunt peccatores

peccatores per confessionem & poenitentiam ad seruitium Dei adducti. 2. Par. 17. d.

10000.

Gre. 1. Reg. 15.
Hiero. f. Eze. 45.

Decem milia de Iuda, perfectam doctrinam habentes in prædicatione significant, & legem spiritu Dei intelligentes. 1. Reg. 15. b. Huc referuntur decem milia caesores lignorum. 3. Reg. 5. d. Et decem milia in mensura ciuitatis, ad perfectam scientiam referuntur: vt de rebus theologis & supernis virtutibus. Eze. 45. a. 48. b.

Gre. 1. Reg. 14.

Huius numeri perfecta perfectio in terra non inuenitur, sed in cælo: quia enim nouem sunt ordines angelorum: & ad illorum societatem electorum illa multitudo sustollitur, decem milia virorum illa sunt, quæ in sanctis angelis & electis hominibus in illa æternæ gloriæ sede gratulantur. Quasi ergo decem milia virorum illa sunt, quæ in istius adhuc seculi exilio posita, illius beatæ societatis formam in moribus susceperunt. 1. Reg. 14. d.

Aug. 1. q. in Ieu. 25.

Decem milia talentorum, quæ debebat seruus, designant transgressionem decem præceptorum legis. Matth. 18. c.

Hila. f. ps. 67.

Decem milia inimicorum fugari dicuntur à centum bonis. Leui. 26. b.
Ponitur hic numerus finitus pro infinito. psal. 67. Currus Dei decem milibus, multiplex.

12000.

Glo. inte. f. 3. Reg. 4.
Rup. 12. f. apoca.

Duodecim milia equestrum Salomonis. 3. Reg. 4. d. sunt eruditi verbo & exemplo. Et duodecim milia stadiorum cælestis Hierusalem. Apo. 21. c. sunt fortes verbo & exemplo, pugnantes in stadio, & per quatuor orbis partes prædicantes trinitatem.

Aug. f. ps. 19.

Duodecim milia de Edom percussa, designant in quatuor mundi partibus percussos terrenos, vt venirent ad fidem trinitatis. psal. 59. in titulo.

14000.

Gre. 36. mora. 10.

Quatuordecim milia ouium possidet Iob, quia quum in sancta ecclesia virtutum perfectio ad vtrunq; sexum ducitur, septenarius, in ea numerus duplicatur. Iob. 42. d.

22000.

Viginti duo milia inuenti sunt de Leuitis, ab vno mense & supra numerati, pro primogenitis Israel. Num. 3. f.

22273.

Viginti duo milia ducenti septuaginta tres numerati sunt de primogenitis filiorum Israel ab vno mense & supra. Num. 3. g.

23000.

Viginti tria milia hominum occissa, designant peccata cordis, oris, & operis. Exo. 32. f.

25000.

Hiero. f. Eze. 48.

Viginti quinque milia in mensura ciuitatis, ad quinque sensus referuntur, & simplicem historiam literæ. Eze. 45. a. 48. b.

30000.

Gre. 1. Reg. 11.

Triginta milia de Iuda, ad rectitudinem fidei, & studium pertinent operationis: quia nulla sunt præcepta legis, si ad contemplationem non tendunt summæ trinitatis. Triginta quidem à tribus & decem veniunt: sed in tricenario numero, tam denarius quam ternarius simplex est: sed vt vsq; ad trecentos numeremus, & denarium tricies, & tricenarium decies multiplicamus: quia celsi magna est contemplatio, magna sunt opera subiectæ plæbis: illa tamen, quæ in patribus nostris præcesserunt, incomparabilia fuerunt. 1. Reg. 11. c.

Triginta milia de Israel, sunt fidei, operis & spei firmitate perfecti. Tria propter confessionem trinitatis: decem propter decalogum legis ad opera pertinent: mille propter sui perfectionem ad spem vitæ æternæ. Tria ergo per decem multiplica, ne fides sine operibus mortua sit. Item triginta per mille multiplica: vt fides, quæ per dilectionem operatur, non alibi quam in cælis retributionem speret. Et triginta milia caesores lignorum, sunt doctores in fide trinitatis perfecti. 3. Reg. 5. d.

Triginta

Triginta milia currum contra tria milia hominum veniunt. 1. Re. 13. b. vt sint decem contra vnum: quia demones per species, quas ingerunt quinque sensibus, & per totidem deceptorias artes, fideles decipere conantur. 1. Reg. 13. b.

32200.

Triginta duo milia ducenti de tribu Manasse, sunt dilectionem Dei & proximi amplectentes. Num. 1. d.

35400.

Triginta quinque milia quadringenti de tribu Benjamin, sunt boni coniugati in fructu tricesimo permanentes. Num. 1. d.

40000.

Quadragesima milia præsepia equorum curculum Salomonis sunt, qui in populo legis & euangelij nutriebantur ad præsepia scripturarum: vt apti fierent equitatu summi regis. 3. Reg. 4. d.

40500.

Quadragesima milia quingenti de tribu Ephraim, sunt in modestia corporalium sensuum perfecti. Num. 1. d.

41500.

Quadragesima & mille quingenti numerati sunt de filiis Aser. Num. 1. f.

42000.

Quadragesima duo milia de Ephraim, quæ percussit Iephte. Iudi. 12. b. significant omnes rebelles, qui in sex ætatibus fuerunt, qui condemnabuntur in fine mundi: quia quadragesima duo sunt ex sexies septem. Qui dicebant nolimus hunc regnare super nos. Luc. 19. b.

45650.

Quadragesima quinque milia sexcenti quinquaginta de tribu Gad. Num. 1. b. sunt bene vten- tes sensibus. Glo. inter. f. num. 1.

46500.

Quadragesima sex milia quingenti de tribu Ruben. Num. 1. a. sunt nouum & vetus testamentum habentes in veritate: & perfecti operibus, & in sancti spiritus confidentes auxilio.

50000.

Quinquaginta milia plebis percussa à Domino. 1. Reg. 6. d. designant hæreticos, qui præter errorem in fide, etiam in quinque sensibus peccauerunt.

53400.

Quinquaginta tria milia quadringenti de filiis Nephtalim. Nu. 1. f. sunt fide trinitatis armati, ac scuto fidei, quæ in quatuor euangelis continetur, muniti.

54400.

Quinquaginta quatuor milia quadringenti de tribu Isachar. Num. 1. d. sunt nouo benè instructi testamento.

57400.

Quinquaginta septem milia quadringenti de tribu Zabulon. Num. 1. d. sunt spiritu sancti gratia & virtutibus perfecti.

59300.

Quinquaginta nouem milia trecenti numerantur de tribu Simeon. Num. 1. b. quia gloria perfectorum est principium: sed in perfectione imperfectio est.

62700.

Sexaginta duo milia septingenti de tribu Dan. Nu. 1. e. sunt continentes & coniugati, ac virgines corpore & spiritu.

Septuaginta

APPENDIX

70000.

Hiero. f. psal. 89. **S**eptuaginta milia latomorum. 3. reg. 5. d. significant prophetas & patriarchas veteris testamen-
ti, propter septenarium. Verum ibi portantes onera dicuntur septuaginta milia. Prædicato-
res etiam ad requiem ducentes, propter sabbatissimum sunt septuaginta milia. 2. Par. 2. d.

72000.

Septuaginta duo milia talenta æris oblata sunt à filiis Israel ad opus sanctuarij. Exod. 38. d.
Additis ultra quadringentis siclis.

74600.

Glo. inter. f. num. 1. **S**eptuaginta quatuor milia sexcenti de tribu Iuda. Num. 1. c. sunt spirituales legis intelligen-
tiam habentes. In septenario enim spiritus sanctus in denario lex significatur.

80000.

Hiero. f. psal. 89. **O**ctoginta milia portantium onera ad templum. 3. Reg. 5. d. designant apostolos & prædi-
catores euangelicos, propter octonarium, qui ad nouam legem pertinet. Et propter spem
resurrectionis, quam prædicant. Ibi tamen latomi dicuntur octoginta milia. 2. Par. 2. d.

144000.

apo. 3. & **C**entum quadraginta quatuor milia signati. Apoc. 7. a. Sic disponuntur: vt duodenarius, qui
numerus erat primorum filiorum Israel, habeat in deceno unitatem, in singulari vero limi-
te binarium. Vt autem isti duodecim primigeni totidem. i. duodecim milia succrescant, vnitas
illa decena, vnum & alterum limitem tranfit, & in tertio consistit, & decem milia sunt. Item
binarius singularis, qui coniunctus eidem decenæ unitati duodecim perficiebat, vnum & al-
terum limitem tranfit, & in tertio consistit, & duo milia fiunt. Quæ videlicet duo milia decem
milibus iam dictis in secundo ab eis limite constitutis connumerantur, & duodecim milia fiunt.
Ita quia duodecim tantum erant filij Israel, iam in duodecim milia multiplicati, rursus duode-
cies multiplicantur, & fiunt centum quadraginta quatuor milia. Qui videlicet numerus ita di-
sponitur, vt tribus limitibus distinguantur. Nam in centeno milleno vnitas, in deceno milleno
quaternarius. In milleno item quaternarius collocatur. Et propter tres limites confessio trinita-
tis demonstratur. Centum quadraginta quatuor milia omnem ecclesiam designant. Ecclesia.

200000.

Gre. 5. reg. 15. **D**vcenta milia peditum. 1. Reg. 15. b. designant eos, qui per diuinam gratiam, tam corporis
continentia, quam mentis integritate, ad summam pudicitiaæ arcem peruenerunt. Vel quia
non remissè aut negligenter Deo per pudicitiam seruiunt, centenarium habent operis, & quia
ei seruire non desinunt, habent millenarium multiplicationis. In centenario autem & mille-
nario omnis decalogi summa concluditur.

504000.

Qvingenta & quatuor milia calamorù erant in singulis lateribus ciuitatis, quam vidit Eze-
chiel. Eze. 48. b.

600000.

Glo. inter. f. Exo. 12. **S**excenta milia peditù, qui egressi sunt de Aegypto, sunt perfecti in operibus bonis, Exo. 12. f

603550.

Glo. inter. f. num. 1. **S**excenta tria milia quingenti quinquaginta numerati sunt in deserto. Num. 1. g. Et designant
perfectos in opere, cum fide trinitatis & fortitudine.

Hiero. f. dani 7. Milia milium & decies centena milia. Dani. 7. c. expriment numerum certum p incerto,
quasi dicantur infinita.

2. ap. 5. f. apoca. **V**icies milies dena milia equestrium. Apo. 9. d. sic considerentur. Vnitas, que in primo limi-
te vnum significat, transposita in quintum limitem, decem milia designat. Item binarius in pri-
mo limite duo significat, translatus autem in quintum limitem, viginti milia designat. Sunt
itaque in vno eodemque deceno limite, & vnitas multiplicanda, & binarius multiplicator. Vni-
tas decena millena designat gentem Iudæorum, vnus Dei cultorem. Binarius decenus mille-
nus, interdù infamis est in scriptura sacra: vt quum bina animalia immunda introducuntur in
arcam. Igitur vnitas in eodem limite cum binario cubat, & ab eo multiplicatur: quia gens Israe-
lica, quæ vnus Dei populus esse debuerat, in terra gentium immundarum, & abominabi-
lia facientium, collocata est.

L A V S D E O.

F. Hieronymi Lauretti scilicet.

Altiora te ne quæsieris

Qui arat, debet in spe arare

Non coronabitur, nisi legitime certauerit

Qui addit scientiam, addit dolorem

BAR CINONE
In ædibus Pauli Cortey & Petri
Mali. Anno Domini.
M. D. LXX.